

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہرگی چوارہم

تہ فسیری سوورہتی (الماندة)

عہ لی باپیر

تہفسیری قورئانی

بہرزوہ شیر

علی باپیر

بہرگی چوارہم

تہفسیری سوورہتی (المائدة)

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

پڻاسه مي ڪٿيب

ناوي ڪٿيب : ته فسيري قورٿاني به رزو به پيڙ.

نوسهر: عهلي باپير.

نه خشه سازي ناوهه: عزالدين محمد عمر.

ٿوره و سالي چاپ: يه ڪه م ۱۴۳۵ ڪ - ۲۰۱۴ ز.

تيراڙ: ۲۰۰۰ دانه.

له بهرپوهه به رابه تي گشتي ڪٿيبخانه ڪان ڙماره ي سپارڊني (۷) ي سالي (۲۰۱۲) ي پڻ دراوه

مافي له چاپدانه وه ي پاريزراوه بو نوسهر

پیشگی نهم تفسیره به گشتی

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران،
 ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء، ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.^(۱)

خوینره به پیزو خو شه ویسته کان!

هیج گومانی تیدانیه - بو مروقی بروادار - که نهو ته مه نهی له خزمهت دوایین کتیبی خوا (قورئان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوهیه که له شیوه گانی له خزمهت دابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و رامان، فیگردن، کارپیکردن ... هتد، به باشترین جیگرتن جیگا دهگری و خاوه نه کهی له دنیاو دواروژدا لیی به هر مه نده.

(۱) نه وه پیی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغمبر ﷺ هاوه لانی به پیزی فیرده کرد پیش هر قسهیه کی گرنگ بیلین، وهک وتاری جومعه و داخواییکردن (خطبة) و .. هتد، وه نهم وتاره هر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، والنسائی: (۱۱۰۴)، وابن ماجه: (۱۸۹۲) وأحمد: (۳۷۲۰)، وطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکەى خوا (التحدّث بنعمة الله) دەبخەمەروو- لەو هتێ فامم کردۆتەوه، خوای بەبەزهێی و بەخشر چاکەى لهگەڵ کردوو، بە فەرماشتی بەرزو بئ وینەى خۆیهوه سەرگەرمی کردوو، بەر له تەمەنى بیست سائى یهوه هیدایهتێ داوم، که قورئانى بەرپێزو پێز لهبەر بکهوم، سەرقالی خۆیندنهوهی تەفسیرهکانی قورئان و تیۆهرامانى ئایهته پر بەرهگهتهکانی، لێوردبوونهویان بم.

هەر بۆیهش تیکرای کتیب و نامیلکه و تارو دەر سهکانم، کهم و زۆر لهبەر رۆشناى قورئان دابوون، که دیاره هەر ئەمەش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ ئایا ئیسلام بیجگه له قورئان پاشان سوننهتی پیغمبەر ﷺ، که ئەویش هەر روونکردنهوهی قورئان و چۆنیهتی جیبهجیکردن و کارپیکردنیهتی، شتیکی دیکهیه؟! بیگومان نهخیر.

ئنجا لهمیژ سالیش بوو که براو خوشکانیکی دلسوزی نزیك و ئاشنام، داویان لێدکردم که دەست بکهم به دانانی تەفسیر و لیکدانهوهیهکی قورئان، ههتا له پهمهزانی سالی (١٤٢٨) دا هاته دلمهوه، که ناوی خوای لیبهینم و دەست بهو کاره گهروهو گرنگه بکهم، بهلکو ورده ورده بهپیی بوارو دهرفته، هەر سأل ههندیکی لی ئەنجام بدهم، لهگەڵ سەرقالی زۆرو جوړاو جوړیشدا، ههتا دهرفتهیکی وام بو دهرهخسێ که بتوانم خیرایی تیدا بکهم و خۆمی بۆ یهکلائی (متضرغ) بکهمهوه، خوا پشتیوان بئ تهواوی بکهم، ئەگەر تەمەن بەبهریهوه مابئ.

سەرچاوهی دانانی ئەم تەفسیر و لیکدانهوهیهشم وپرای سهرنجدانی زۆربهی ئەو تەفسیرانهی که باون و دەستم پێیان گهیشتوه، بریتیه له وردبوونهوه و تیۆهرامانى خۆم له خودی قورئان، چونکه بیگومان قورئان ههندیکی ههندیکی روون دهکاتهوه: (القرآن يُفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننهتی پیغمبهری خوا ﷺ، چونکه پیغمبهری خواش روونکهرهوه (مبیین)ی قورئانه، وهك خوا ﷺ فەرموویهتی:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل،

واته: وه زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار تاگو ئەوهی بۆ خهلکی نیراوهته خوار، بۆیان روون بکهیهوه، وه بهلکو خوشیان بیربکهنهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمهتی خوای بهخشر ﷻ - شایستهی ئەوهم ههبن تەفسیر و لیکدانهوهیهکی وا بۆ قورئان پێشکەش به مسولمانانی کوردستان بکهم،

كە لە قورئان بوەشىتەووە ماپەى بەهرەو سوودى خوینەرەن بى، بەتایبەتیش كە زياتر لە سى (۲۰) سائە لەگەل قورئانى بەرزو مەزنو تەفسىرەكانى و كتیبەكانى سوننەتدا خەرىكمو دەیان كتیبو بەرهەمى جۆراوجۆرم لە زۆربەى بواردەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پېشكەش كەردوون.

شایانى باسیشه كە ئەو بیستو دوو مانگ زیندانى کرانەم لەلایەن ئەمەریكاوہ - لە ۲۰۰۲/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتێكى گەورەو گرنگ بوو، بۆ زياتر پېدا قوولبوونەوہى كتیبى خوا تبارك و تعالى، وە بۆ پەيداوونى تىگەشتنى تايبەت لەبارەى زۆرىك لە نایەتەكانى يەوہ، ئەم راستىيەش لە كتیبى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر درەوشاوەتەوہ^(۱)، بەلام هەلبەتە نالیم و هیچكەسێش بۆى نىە بلى: كە ئەم تەفسىرەى من تىرۆتەواوہ، چونكە وىپراى سنوورداربوونى تواناو بپرستم لە بەرانبەر كتیبى لە هەموو رۆوىكەوہ رەها (مطلق) و بىسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشم وىستووە كە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نىو هەندىك وردەكارىيەوہ، كە يان من تىيدا پسپۆرو شارەزا نىم، يان خوینەر پىويستى پى نىە، لە كاتىكدا دەيەوئ لە قورئان تىبگات و بزائى خوا (تبارك و تعالى) راستەوخۆ چى پى فەرمووە؟!

ئىجا هەر لىرەشەوہ بە پىويستى دەزانم پىر بە دل سوپاسى ئەو برا گەنجە رووح سووك و گورجو گۆل و دلسۆزە بكەم (حەزى نەكرد ناوى بەينم)، كە هەلسا بە نووسىنەوہو هینانە سەر كاغەزو، پاشان تايپكردن و دوایى پىداچوونەوہو هەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرسە، كە لە ئەسلدا لە شىوہى وتار (محاضرة) دا پېشكەش كراون، هەروەها هەلسا بە (تخرىج)ى سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پىكراوەكانەوہو، زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرە كىشاوہ، خوا بە باشترین شىوہ پاداشتى

(۱) ئەو كتیبە كە ئىستا لەژىر چاپداپە لە بەیرووت و ئومىد وایە بەم زوانە بكەوئتە بەر دیدى خوینەرەن، سەرچەم هەشت بەرگو زياتر لە سى هەزار (۳۰۰۰) لاپەرەيەو، هەولم داوہ بەگشتى تىيدا باسى سەرچەم لایەنەكانى ئىسلام بكەم، تاكە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىپراى دەقەكانى سوننەت، كە لە هۆش (ذاکرة) دا بووون.

بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزى^(۱)، لە خىواى بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جۆرە گەنج و لاوانە لە كوران و كچان لەنيو گەلەكەماندا زۆر بكات.

شايانى باسيشە كە ئيمە لەم تەفسىرەماندا باسى بەش (جزء) ەكانى قورئان و دابەشكردنهكانى ديكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتيك بۆخوى شتيكى سەربەخويەو سەرجم ئايەتەكانى وەك ئالقەكانى زنجيريك پيگەو پەيوەستن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرجم قورئان بۆ سى (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتيكە لەلايەن زانايانەو ەراو، بۆ ئاسانكارى خويندى قورئان، ديارە ئيمە لە دابەشكردى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا ديسان حيساب بۆ بەشەكان (أجزاء) ناكەين و بە گويرەى سوورەتەكان بەرگەكانى ديارى دەكەين.

دوا قسەشم ئەو پەيە كە:

ئەم تەفسىرە - وەك پيشتەر گوتمان - لە ئەسلىدا بەشيوى دەرس و وتار پيشكەش ەراو، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردى پيدا چومەو ەو بەپي پويست دەستكاريم كردو، ديارە ەموو دەرسيكيش بەناوى خواو ستايشى خوا ﷻ دەستى پيكردو، بەلام ئيمە لە سەرەتاي دەرسەكانەو ئەوانەمان لابرودو، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەو، ئەو (خطبة الحاجة) يەى لە سەرەتاي ئەم پيشەكەپپەو ەاتو، لەحياتى سەرەتاي سەرجم دەرسەكانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دوشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷ ھەولير

(۱) ئەو برا دلسۆزە ئيستاش پاش سوورەتى (المائدة)، سەرگەرمى سوورەتى (الأنعام) ەو ەزميشى جەزم كردو، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى.

پێشەکی ئەم بەرگە

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَاتِهِ وَ سَلَامِهِ وَ بَرَكَاتِهِ عَلَى عَبْدِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
السَّائِرِينَ عَلَى دَرَبِهِ .

خوینەرانی بەپیز !

سوپاس و ستایش بۆ خوای بەرزو مەزن، گە دواى هەرسێك سوورپەتى بەپیزی
فاتیحەو بەقەرەو ئالى عیمران، یارمەتیی داین سوورپەتى پڕ فەرۆ بەرگەتى
نیسانیش تەفسیر بکەین.

شایانی باسیشە گە ئیمە لە تەفسیرکردنی سوورپەتى (المائدة)یش دا هەر لەسەر
هەمان نەخشەو بەرنامەى گە لە سەرەتای ئەم تەفسیرەو ڕامان گەیاندو، بەردەوام
بووین و هەولیشمان داو لەم بەرگەدا لەو تیبینی و پێشنیارانەى خوینەرانی
سەنگین و شیرین گە لەسەر بەرگی یەكەم و دووهمی ئەم تەفسیرە، خستبوویاننە
روو، بەهرەمەند بین و هیواداریشین خوینەرە خوڤشەویستەگان بەردەوام لە تیبینی و
سەرنجەکانی خوینەر لە هەر روویکەو بن، بێبەشمان نەکەن، چونکە فەرماشتی بەرزو
بەپیزی خوای بێوینەو تاک، هەتا خزمەتى بکری هەر گەمەو، هەموو شتیکی باشی
شایستەیه، ئەوئەندەى لەتوانادا هەبێ و بلوێ.

هیواداریشم سەرجهم خوشک و برایانی مسوئمانی بەهرەمەند لەم تەفسیرە،
دوعامان بۆ بکەن بۆ هیدایەت و بەرچاو روونیی زیاترو، بەردەوام بوونیش هەتا
تەواوکردنی تەفسیرکردنی تیکرای سوورپەتە موبارەگەکانی قورئانی بەرزو بەپیز.

سبحانک اللهم وبحمدک أشهد أن لا اله الا أنت أستغفرک وأتوب إليك

١٠ ی رەجەبی ١٤٣٤ ک

٢٠ ی مایسی ٢٠١٣ ز

هەولێر

پیناسەیی سوورەتی (المائدة) و نیوەرۆکەکی

بەپیزان!

خوا یاریی هەولده دەین بەرله وەدی راسته و خوۆ بچینه سەر تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەکە پیناسەیهکی بکهین و، پێگه و گرنگیی و پله و پایه ی بخرینه پوو، پاشان خالە هاوبهش و ویکچوو و هکانی له گهڵ سوورەتی (النساء) دا، وه خالە جیاوازه کانیشیان دهخهینه پوو.

پاشان سەردیرو نیوەرۆکی بابەتەکانی له دوو تووی بیست و پینج (۲۵) دەرسدا دهخهینه پوو:

وشەیی (المائدة) که دیاره ئەم سوورەتە به ووه ناوئراوه، واتە: سفره و خوان، که ئەویش به سەرھاتیکی هەیه دوايي دهیگهین، که گورتە کهی ئەو هیه کاتیکی حەواریه کانی عیسا عليه السلام، خوا لییان رازی بی، داوا له عیسا عليه السلام دهکن سفره و خوانیکیان له ئاسمانه وه بو دابه زین، ئەویش داوا له خوا ی پەروردگار دهکات، خواش عليه السلام دهفرموئ: باشه من ئەو سفره و خوانه داده به زینم، به لام له مه و دوا هەر که سیک بیروابی، به شیوهیه که سزای ددهم، هیچ که سم له جیهانی یان بهو شیوهیه سزا نه دابی، جا له بهر ئەو هیه به سەرھاته به سەرھاتیکی زور سەرنج پراکیشه، ئەم سوورەتە بهو به سەرھاته وه ناوئراوه.

دیاره سوورەتی (المائدة) به پپی ریزبەندیی سوورەتەکانی (مُصْحَف) پینجه مین سوورەتە، بهم شیوهیه: (الفاتحة، البقرة، آل عمران، النساء، المائدة)، به لام له رووی کاتی دابه زینرانیه وه له دواوای تەمەنی پیغه مبهردا صلى الله عليه وسلم دابه زیوه، واتە: له کوئایی دابه زینی قورئان دایه، به لکو وهک دوايي باسی دهکین، ههندیکی له زانیان گوتوو یانه: کوئا سوورەتە که له قورئان دابه زینراوه، واتە: دواي ئەوه رهنگه نایهتی دیکه دابه زین، به لام هیچ سوورەتیکی به تەواویی له دواي سوورەتی (المائدة)

دانبەهزینراوه، ئەوه لەسەر رای زۆر له زانایان، وه چەند دەقیکی سوننەت هەن که پێگه و پایه‌ی به‌رزى سوورەتی (المائدة) مان بۆ دەرده‌خەن:

یه‌که‌م: ﴿عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ قَالَ: حَجَجْتُ فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ لِي: يَا جُبَيْرُ! هَلْ تَقْرَأُ الْمَائِدَةَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَتْ: أَمَا إِنَّهَا آخِرُ سُورَةٍ نَزَلَتْ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْ حَلَالٍ فَاسْتَحْلُوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٢٥٥٨٨)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْمٍ: (١١١٣٨)، وَأَبْنُ الْمُنْذِرِ، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (٣٢١٠) وَصَحَّحَهُ، وَأَبْنُ مَرْدَوَيْةَ وَالْبَيْهَقِيُّ، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ، رِجَالُ الصَّحِيحِ)، واته: جوبه‌یری کورپی نوفه‌یر (دیاره‌ی یه‌کیک بووه له زانایانی تابعین، واته: دواى جیلی هاوه‌لان خوا لییان رازی بئ) ده‌ئى: چه‌جم کرد له چه‌جه‌که‌مدا چوومه لای عایشه‌ی دایکی ئیمانداران خوا لیی رازی بئ (دیاره له پشت په‌رده‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا کردوه) پێی گوتم: ئەه‌ی جوبه‌یر! سوورەتی مائیدەت خویندۆتەوه، یان ده‌یخوینى؟ گوتم: به‌ئى، گوتم: ناگاداربه‌! کۆتا سوورەته‌ی دابه‌زیبى، بۆیه‌ هه‌رشتیکی تیدا‌یه‌ و به‌ چه‌لای داناه‌ ئیوه‌ش به‌ چه‌لای دابنێن و پێوه‌ی پابه‌ندبن، وه هه‌ر شتیکی قه‌ده‌غه‌ کردوه به‌ قه‌ده‌غه‌ی دابنێن و پێوه‌ی پابه‌ندبن.

دووهم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ آخِرَ سُورَةٍ نَزَلَتْ سُورَةُ الْمَائِدَةِ وَالْفَتْحِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٦٦٤٣)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (٣٢١١) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخِينَ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ فِي (التَّلْخِصِ)، واته: عه‌بدوئلاى کورپی عه‌م‌ر خوا لییان رازی بئ، ده‌ئى: کۆتا سوورەت له قورئان دابه‌زیبى سوورەتی (المائدة) یه، له‌گه‌ل سوورەتی (الفتح).

سێیه‌م: ﴿عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنِّي لَأَخِذَةٌ بِرِمَامِ الْعَضْبَاءِ نَاقَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، إِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِ الْمَائِدَةُ كُلُّهَا، فَكَادَتْ مِنْ ثِقَلِهَا تَدُقُّ بِعَضْدِ النَّاقَةِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (٢٧٦١٦)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: حَسَنٌ لِغَيْرِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْمٍ: (٤٤٨)، وَالْبَيْهَقِيُّ، واته: ئەسمائی كچی یه‌زید خوا لیی رازی بئ، ده‌ئى: من جله‌وی (العضباء) م‌گرتبوو (عضباء) ناو، یاخود نازناوی حوشتریک بوو، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ سواری بووه، عه‌رهب عاده‌تیان وابووه، هه‌ر

ولأخیکى سواری ناویکیان لیناوه، جا ئەگەر گویدریژ بووبی، ئەگەر هیستر بووبی، ئەگەر حوشتەر بووبی، ئەگەر ئەسپ بووبی، دەلی: من جلّه وەگەیم گرتبوو، کاتیک که سوورەتی (المائدة) هاته خوار هەمووی پیکه وه، لەبەر قورسایى خەریک بوو لاقى حوشتەرکه بشکى لەبن پیغەمبەردا ﷺ، (کاتیک که پیغەمبەرى خوا ﷺ) وەحى بۆ هاتوو قورسایى زۆرى گەشتۆتە سەر، دیاره که سواری ولأخیش بووبی لەگەل خوشیدا ولأخەگەشى قورس کردوه) وه له رپوايهتى دیکەدا هاتوه دەلی: پیغەمبەر ﷺ دابەزى، وه پۆشاکیکمان بەسەر دادا، تا وەحییەکه تەواو بوو.

چوارەم: ﴿عَنْ ضَمْرَةَ بِنِ حَبِيبٍ وَعَطِيَةَ بِنِ قَيْسٍ قَالَا: إِنَّ سُورَةَ الْمَائِدَةِ مِنْ آخِرِ الْقُرْآنِ تَنْزِيلاً، فَأَجَلُوا حَالَهَا وَحَرَّمُوا حَرَامَهَا﴾^(۱)، واتە: (ضَمْرَةَ بِنِ حَبِيبٍ وَعَطِيَةَ بِنِ قَيْسٍ)، {که دیاره تابعیین بۆیه ئەم دەقه به (مُرْسَل) دادەنری، وه هەر دەقیك که هاوهدان گیراییتیانەوه له پیغەمبەرەوه ﷺ، ئەوه به فەرمووده (حَدِيث) دادەنری، جا ئەو کاتە به پێی پلەگەى یان (حَسَن)ه، یان (صَحِيح)، که ئەو کاتە حوکمەگەى جیایه { ئەو دوو نەفەرە دەلین: پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى سوورەتی (المائدة) کۆتا سوورەتە له قورئان دابەزینرابی، بۆیه هەرچی حەلالیکی تێدایه پیوهی پابەندبن و به حەلالی دابنن، وه هەرچی قەدەغەیهکی تێدایه پیوهی پابەندبن و به قەدەغەى دابنن.

پینجەم: هەرودها له (حَسَنِ الْبَصْرِيِّ) گیردراوتەوه که گوتوویەتى: {لَيْسَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ مَنْسُوحٌ}، واتە: ئەم سوورەتە هیچ ئایەتى تێدانین که نەسخ کرابن. هەرودها (أَبِي مَيْسَرَةَ) ئەویش له زانایانی تابعیینە، وهك (حَسَنِ الْبَصْرِيِّ) رەحمەتى خویان لى بى، ئەویش گوتوویەتى: (فِيهَا ثَمَانِي عَشْرَةَ فَرِيضَةً، وَلَيْسَ فِيهَا مَنْسُوحٌ)، واتە: هەژده (۱۸) شتی تێدا فەرزکراون، وه هیچ ئایەتى تێدانین مەنسوخ بن.

دیاره حوکمە شەرعییەکانی که لەم سوورەتەدا هەن زیاترن له هەژده، لەوانەیه مەبەستی پێ هەژده بابەتى سەرەکی بى، ئەم دەقانهش (جمال الدين القاسمي) له (محاسن التأويل: ج ۶، ص ۱۴) هیناونی.

خالە ھاوبەشەکانی یان ویکیچووہکانی نیوان سوورہتی (المائدۃ) و سوورہتی (النساء)

۱- سوورہتی (المائدۃ) ش وەك سوورہتی (النساء) ژمارەبەگی زۆر یاسای شەرعیی گرتوونە خوئی، كە زیاتر لە سەد (۱۰۰) یاسای شەرعیی تێدا هەن، كە راستەوخۆ نایەتەكان دەیانگەییەنن، وە دیارە زانایانیش بە شیوازی هەلھێنجانێ خۆیان، زیاتر لەو ژمارەبەشیان لێ هەلھێنجان، بەئەكو (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) كە یەكێكە لە زانایانی مالیکی مەزھەب لە كەتیبەكەیی خوئی (أحكام القرآن) دا دەلێ: زیاتر لە هەزار (۱۰۰۰) حوكمی شەرعیی لە سوورہتی (المائدۃ) هەلھێنجرێ، وە دیارە سوورہتی (النساء) یش كە پێشتر باسمان كردو، ژمارەبەگی زۆر یاسای شەرعیی تێدان.

۲- خالێکی دیکەیی ھاوبەشیان ئەوێهە كە هەردووکیان باسو خواسیکی زۆری جوولەكەو نەصرانیی یەکانیان تێدا هەن، هەم سوورہتی (النساء) كە پێشتر تەفسیرمان كرد، هەم سوورہتی (المائدۃ) ش، زۆر باسی جوولەكەو نەصرانیی یەكان دەكەن، خوای پەروردگار سەرزەنشتو سەرگۆنەیان دەكات، باسی كەموكورییەکانیان دەكات، باسی هەلەکانیان دەكات، باسی هەلۆیستە خراپەکانیان دەكات.

۳- خالێکی دیکەیی ھاوبەشیان ئەوێهە كە هەردووکیان باسی موناڤیقی و دل نەخۆشەکانیان تێدا كراو، كەسانێك بوون كە لە نیو مسوڵمانان خۆیان بە مسوڵمان پێشانداو، بەلام لە واقیعدا كافر بوون، ئەو بە موناڤیقی داناون، یاخود مسوڵمان بوون، بەلام ئیمانەكەیان تەواو نەبوو، ئەو بە دل نەخۆشی لە قەلەم داو، ئنجا لە هەردوو سوورەتەكانی (النساء) و (المائدۃ) دا زۆر باسی موناڤیقەكان و دل نەخۆشەکانیش كراو.

۴- خالێکی دیکەیی ھاوبەشیان ئەوێهە كە لە هەردووکیاندا پێنمایی مسوڵمانان كراو بۆ چۆنیەتی مامەلەكردن لەگەڵ خاوەن كەتیبەكان، وە لەگەڵ موناڤیقەكان، وە لەگەڵ

ھاوبہش بؤ خوا دانہرہکانیشدا، کہ دیارہ ئہو کاتہ ئہو سئ کؤمہئہ بوو ون: مونافیق،
خاوهن کتیب، کہ جوولہکہو نہصرانییہکان بوون، لہگہل ھاوبہش بؤ خوا
دانہرہکان، ئنجا لہ سوورہتی (النساء) و لہ سوورہتی (المائدہ) شدا لہ چہند
شوینیکدا مسوئلیمانان ئاراستہ کراون ئامؤژگاریی کراون کہ چؤن مامہئہ لہگہل ئہو
سئ جوؤرہ خہلکہدا بکہن.

۵- خالئیکی دیکہی ھاوبہشیان ئہوہیہ کہ لہ ہہردووکیاندا داکؤگیی کراوہ کہ
مسوئلیمانان دہبی بہ دادگہریی و بہ ئینصاف لہگہل غہیری خویاندا مامہئہ بکہن، وہ
ہہولبدن دادگہریی بچہسپینن لہگہل نہیارہکانیانداو لہبہر ئہوہ کہ کافرو
بیپروان، تووشی نادادگہریی و بی ئینصافیی نہبن، چونکہ مسوئلیمان دہبی
دادگہریی لہگہل مسوئلیمان و نامسوئلیماندا.

۶- خالئیکی دیکہی ھاوبہشیان ئہوہیہ کہ لہ ہہردووکیاندا باسی جہنگو جیہادو
فیداکاریی لہ پیناوی خوادا کراوہ، دیارہ لہ سوورہتی (النساء) دا زیاتر، وہ لہ
سوورہتی (المائدہ) شدا لہ چہند شوینیکدا ئامازہ کراوہ بہ جہنگو جیہاد
لہپینا و خوادا.

۷- خالئیکی دیکہی ھاوبہشیان ئہوہیہ کہ لہ ہہردووکیاندا رستہی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، ئہی ئہوانہی ئیمانتان ہیئاوہ! زؤر دووبارہ بؤتہوہ، لہ سوورہتی
(النساء) دا، یازدہ (۱۱) جار، وہ لہ سوورہتی (المائدہ) دا، شازدہ (۱۶) جار ئہم رستہ
موبارہکہ دووبارہ بؤتہوہ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

پېئاسەى دەرسەكانى سوورەتى (المائدة)

ئىمە سوورەتى (المائدة) مان دابەشكردوہ بۇ بیستو پېنج دەرس، ئنجا واپاشە پېش ئەوہى بچینە سەر دەرسەگان، چاویك بە كوؤ ئەو دەرسانەدا بخشینین، بۇئەوہى نەخشەى ئەو سەدو بیست ئایەتەى سوورەتى (المائدة) مان لەبەرچاوبئ کہ باسى چى دەكەن؟ وہ چەند بابەتیان تئدا باسکراون بە شیوہى سەرەكى؟!

دەرسى يەكەم؛ لە سوورەتى (المائدة) لە ئایەتى ژمارە (۱ - ۵) دەگریتە خوؤ، ديارە جگە لە (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) کہ لە سەرەتای ھەموو سوورەتیکە، بیجگە لە سوورەتى (التوبة)، ئەو پېنج ئایەتە باسى پابەندی ئیمانداران دەكەن بە گری بەستەگانەوہ، بە پەیمانەکانیانەوہ، وہ پاشان باسى پاراستنى دروشمەگانى دیندارى، وہ خوؤپاراستن لە خواردنە پیسو و زیان بەخشەگانى وەك: مردارو خوین و گوشتى بەرازو، ئەو شتەى کہ بۇ غەیری خوا سەربرابئو ... ھتد، وہ ھەلال بوونى خواردنە خوؤش و بە سوودەگان، وہ رەواى ھاوسەرگىرى لەگەل ئافرەتانى پاکی بروادار، وہ ئافرەتى پاکی خاوەن کتیبەگان، وہ خوؤ دوورگرتن لە داوین پیسى، دەكەن.

دەرسى دووہم؛ دوو ئایەتمان بۇ تەرخان کردوون، ئایەتەگانى ژمارە (۶ - ۷) کہ خوا ﷻ لە ئایەتى ژمارە (۶)دا باسى دەستنوئژ دەكات، وہ یەكەمین ئایەتە کہ لە قورئاندا تەرخان کرابئ بۇ باسى دەستنوئژ گرتن، وہ باسى تەيەمموم دەكات، کہ ئەگەر ئینسان ئاوى دەست نەكەوت بۇ دەستنوئژ تەيەمموم بکات، وہ پاشان باسى خوؤشۆردن دەكات لە لەش پیسى، وہ ئەگەر ئاوى دەست نەكەوت، دیسان باسى تەيەمموم دەكات، وەك بە دىل بۇ خوؤشۆردن، وہ لە ھەموو قورئاندا تەنیا ئەم ئایەتە باسى دەستنوئژو تەيەمموم دەكات، وہ تەيەمموم چ وەك بەدیل بۇ دەستنوئژ، چ وەك بەدیل بۇ خوؤشۆردن، جگە لە ئایەتى ژمارە (۴۲)ى سوورەتى (النساء) کہ باسى خوؤشۆردن و تەيەممومى دەکردو پېشتر تەفسیرمان کردوہ،

هەرودها لە ئایەتی ژمارە (٧) دا خۆی پەروردگار بە ئیمانداران دەفەرموی: یادى ئەو پەیمانە بکەن کە لەگەڵ خوادا بەستوویمانە.

دەرسی سێهەم: چوار ئایەتەکانی: (٨ - ١١) دەگریتە خۆی، کە خۆی پەروردگار لەو ئایەتانەدا فەرمان بە ئیمانداران دەکات کە دادگەربن، وە شایەدیی بدن بە دادگەریی، وە چاکەى خوا لەسەر خۆیان یاد بکەنەو، کە سەلامەتی کردوون و دنیای کردوون لە مەترسی دوژمنان.

دەرسی چوارەم: سێ ئایەتەکانی: (١٢ - ١٤) دەگریتە خۆی، کە باسی ئەزموونی شکست خواردووی جوولەگەو نەصرانیی یەکان دەکەن، لە بواری پابەندیی بە پەیمانە خواوە کە چۆن پەیمانان بە خوا ﷻ داوە، دوایی پەیمانەکیان شکاندووە، نەیانتوانیوە بەو بەئین و پەیمانەو پابەندبن، کە دیارە خوا ﷻ زۆر جار باسی کەموکوورپی و پەیمان شکینیی و لاساری جوولەگەو نەصرانیی یەکان دەکات، بۆئەوێ بۆ مسوولمانان ببە جیگەى پەندو عیبرەت و دەرسیان لى وەرگیرن، هەرودها بۆئەوێ کە ئەوانیش بناسن چ مالىک بوون، وە کاتی خۆی چیان کردو؟

دەرسی پینجەم: پینج ئایەتەکانی: (١٥ - ١٩) دەگریتە خۆی، کە خوا تێیاندا بانگی خاوەن کتیبەکان دەکات بۆ ئیسلامەتی کە ئیمان بێن و بێنە نیو ئیسلامەو، وە پاشان سەرزەنشتیان دەکات لەسەر بیرورای ئەفسانەیی و هەلبەستراویان، بە تاییبەت نەصرانیی یەکان.

دەرسی شەشەم: حەوت ئایەتەکانی: (٢٠ - ٢٦) دەگریتە خۆی، کە باسی بەسەرھاتی مووسا ﷺ دەکەن، کە وەك گوتم سى بە سەرھات لە سوورەتی (المائدة) دا هەن، یەکیک لە بەسەرھاتەکان بەسەرھاتی مووسا و گەلەگەیهتی، کە مووسا ﷺ فەرمان دەکات بە گەلەگەى خۆی، (بەنى ئیسرائیل) تا بچنە یەکیک لە شارەکانەو، جا توێژەرەوانی قورئان گوتوویمانە: فلان شارە، یان فیسار شارە، گرنگ ئەوێ بە شارێک بوو لە شام، مووسا ﷺ دواى ئەوێ خوا بەنى ئیسرائیلی لە میسر لە چنگی فیرعەون رزگار کرد، وە ئەوانیش هاتوون بۆ شام بۆ دەشتی (سینا) فەرمانیان پى دەکات، بچنە شارێکەو، ئەوانیش سەریچیی دەکەن، وە پرۆبیانوی

زۆر دېننەو، تا سەرەنجام دەلېن: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا

قَلْعُدُونَ ﴿٢٤﴾، واتە: ئەى مووسا! تۆۋ پەرودەگارت بچن بجهنگن ئىمەش لېرە دانىشتووین، ھەر کاتېك ئىوھ شەرەكەتان تەواو کرد ئىمەش دېین، ئنجا لەسەر ئەوھ خوای دادگەر سزای بەنى ئیسرائیل دەدات، وہ (٤٠) سال بە سەرگەردانىی لە دەشتو بیابانى (سینا) دا دەمېننەو، وەك دوایی باسی دەكەین.

دەرسى حەوتەم: پېنج ئایەتەكانى: (٢٧ - ٣١) دەگرېتە خۆى، كە بەسەرھاتى دووم لە سوورەتى (المائدة) دا باس دەكەن، كە بریتىە لە بەسەرھاتى ھەردوو كۆرەكەى ئادەم، خوا دەفەر موى: ﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ﴾، بەسەرھاتى دوو كۆرەكەى ئادەمیان بەسەردا بخویننەو، كە زۆر لە توئزەرەوان بە (قابیل وھابیل) ناویان دەبەن، كۆرە خراپەكە ناوى (قابیل) ە، چاكەكەشیان ناوى (ھابیل) ە.

دەرسى ھەشتەم: سى ئایەتەكانى: (٣٢ - ٣٤) دەگرېتە خۆى، كە باسى حېكمەتى سزای قەتلى بە ناھەق دەكەن، حېكمەتى چىیە خوای پەرودەگار ئەو سزایەى بۆ قەتلى بە ناھەق داناوە؟! وہ پاشان باسى سزای رېگرى، ئەوانەى كە رېگرى دەكەن، وہ باسى تۆبە وەرگرتن لە پەشیمان بووھوانى رېگرى كاران دەكەن.

دەرسى نۆبەم: شەش ئایەتەكانى: (٣٥ - ٤٠) دەگرېتە خۆى، كە باسى پارېز لە خوا ﷻ كەردن، وہ ھۆكار بۆ لای خوا پەيدا كەردن، وہ جەنگو جىھاد لە پېناوى خواداو، پاشان سزای سەختى كافران لە قىامەت، وہ دوایی باسى سزای دزى دەكەن، وہ پاشان باسى كەسانىك كە لە دزى پەشیمان دەبنەو، كە خوای بە بەزەبى لەگەئیان مېھرەبان و لېبوردەبە.

دەرسى دەبەم: سى ئایەتەكانى: (٤١ - ٤٣) دەگرېتە خۆى، كە ئاگادار كەردنەوھى پېغەمبەر ﷺ و مسوئلمانانە لە پىلانى جوولەكەو مونافىقەكان، وہ چۆنەتى مامەئە كەردنەىان لەگەل جوولەكەكان و مونافىقەكاندا، بەتایبەت پېغەمبەرى خوا ﷺ، وەك سەرۆكى دەولەتى ئىسلامى، كە دەبى چۆن مامەئەیان لەگەلدا بكات؟

دەرسى يازدەيەم؛ چوار ئايەتەكانى: (۴۴ - ۴۷) دەگرېتە خۇى، باسى نېردرانى ھەر كام لە تەووراتو ئىنجىل و فەرزكردنى كار پېكردنېان دەكات، وە پېويست كردنى، سزاي قەتل، وە سزاي كەسېك كە لووتى كەسېك دەبېرې، گوېى دەبېرې، ددانى دەشكېنى، برىندارى دەكات، باسى ئەو دەكات، وە باسى ئەو دەكات كە ھەر كەسېك حوكم نەكات بە كتېبى خواو بەوھى كە خوا ناردوويەتە خوار، چ بەنسبەت ئۆممەتانى پېشوو، چ بەنسبەت ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ، ئەو ئەو جۆرە كەسانە بە كافر لە ھەندى حالتدا، وە بە زالم لە ھەندى حالتدا، وە بە فاسق لە ھەندى حالتدا، ناوزەد دەكرېن، ياخود بە ئىعتىبارى بېروا نەبوونيان بە حوكمى خوا، بە كافر لە قەلەم دەدرېن، وە بە ئىعتىبارى پابەند نەبوونيان بە شەرىعەتەوھو بەزايەدانى ھەقى خەلك، بە زالم لە قەلەم دەدرېن، وە بە ئىعتىبارى ئەو كە لە زاتى خۇياندا سەرىپچى دەكەن، بە فاسىق و لارې لە قەلەم دەدرېن، كە دوايى بە درېزى باسى ئەو ئايەتەنە دەكەين، وە مشتومېرې زانايان دەربارەى چۇنيەتى تەفسىر كردنېان باس دەكەين.

دەرسى دوازەدەيەم؛ سى ئايەتەكانى: (۴۸ - ۵۰) دەگرېتە خۇى، باسى حوكم كردن بە قورئان، وە شوېن نەكەوتنى ئارەزووى ئەموئەو، وە سەرىشكردنى خەلك لە نېوان حوكمى خواى پەروەردگارو، حوكمى نەفامىي دا، كە خوا راپدەگەيەنى تەنيا دوو جۆرە حوكم ھەن، دوو جۆرە بەرنامە ھەن: بەرنامەو حوكمى خوا، وە بەرنامەو حوكمى نەفامىي، واتە: غەيرى حوكمى خوا كە لە ئىسلام قورئان و سوننەتدا بەرجەستەيە، ئەوھى دېكە ھەمووى بە نەفامىي لە قەلەم دەدرې.

دەرسى سېزەدەيەم؛ سى ئايەتەكانى: (۵۱ - ۵۳) دەگرېتە خۇى، باسى مەسەلەيەكى گەورەو گرنگ لە ژيانى مسوئلمانان دەكات، كە قەدەغەبوونى بەدۇستايەتىي گرتنېانە لەگەل جوولەكەو نەصرانىي يەكاندا، كە حەرامە مسوئلمانان جوولەكەو نەصرانىي يەكان، بە دۇست بگرن، خۇشيان بوېن، لەگەلېان بن، پشتيوانىيان لى بگەن، بە سەركەوتنېان دل خۇش بن، بە شكستيان دل ناخۇش بن، وە خوا راپدەگەيەنى كە ئەوانەى خېرايى دەكەن لە دۇستايەتىي كردنى جوولەكەو نەصرانىي يەكاندا، كەسانى دلنەخۇش، وە ئەگەر مونايفىقىش نەبن، بەلای كەمەو نېشانەى پرسىار لەسەر ئېمان و مسوئلمانەتېيان ھەيە.

دەرسى چۆر دەيەم: سى ئايەتەکانى: (۵۴ - ۵۶) دەگریتە خوۋى، باسى ھەلگەرپانەوھى

مسولمانان دەکات لە ئىسلام، ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ﴾، وە باسى ئەو دەکات ئەوانەى کە لە دىنى خوا

ھەلگەرپانەوھ، خوا پەكى پىيان ناکەوئ و منەتى پى نىه، وە لە جياتى وان کەسانىكى دىکە دىنى، کە کۆمەئىک سيفەتى بەرجەستەو گەرەيان تىدا بەيان دەکات: ئەوان خوايان خۆشەوئ، خوا خۆشى دەوئىن، لەگەل ئيمانداراندا نەرمو نيان، لەگەل کافراندا توندن، لە رپى خوادا تىدەکوئشن و لە لۆمەى لۆمەکاران ناترسىن، وە پاشان باسى دۆستايەتى گرتنى ئيمانداران دەکات، کە تەنيا دۆستايەتى لەگەل خوادا دەگرن، پاشان لەگەل پىغەمبەر ﷺ وە لەگەل ئيمانداراندا.

دەرسى پاز دەيەم: دە ئايەتەکانى: (۵۷ - ۶۶) دەگریتە خوۋى، کە باسى ھەلۆيىستى

ناحەزانەى خاوەن کتیبەکان بە تايبەت جوولەکەکان دەکات، لە بەرانبەر ئىسلام و رسولماناندا، وە خوا سەرزەنشتيان دەکات، وە هانيان دەدا کە واز لە خراپەو لە دوژمنايەتريان بۆ ئىسلام و رسولمانان بىن، وە بگەرپانەوھ بۆ لای خوا، وە بگەرپانەوھ بۆ پابەندى بە کۆتا شەريەتى خواوھ کە ئىسلامە.

دەرسى شاز دەيەم: پىنج ئايەتەکانى: (۶۷ - ۷۱) دەگریتە خوۋى، باسى راسپىردرانى

پىغەمبەر ﷺ دەکات، کە خوا راي دەسپىرى، بە خاوەن کتیبەکان بەگشتى، وە جوولەکەکان بە تايبەت رابگەيەنى، کە ئەگەر بىت و ئيمان بە ئىسلام نەهينن، ئەوھ ئەو شەريەت و بەرنامەيەى کە لەسەرىنى، کە جوولەکايەتییە، يان نەصرانىيەتە، بۆيان حىساب ناکرى، وە پاشان باسى سەرزەنشت کردنيان دەکات، لەسەر ئەوھى کە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە درۆ دادەنن، وە ھەلگەل دەدەن بۆ کوشتنيان، وەك کوشتووشيانن، کە مەبەست پى پىغەمبەرانى پيش ئىسلامە.

دەرسى حەفدەيەم: پىنج ئايەتەکانى: (۷۲ - ۷۶) دەگریتە خوۋى، باسى سەرلئيشيوانى

نەصرانىيەى يەکان دەکات، پاشان دەرختنى حەقيقەتى عيساو داىكى، سەللات و

سەلامی خوا لەسەر عیسا بێ، خوا لە مەریەم رازی بێ، گە عیسا ﷺ پیغەمبەریکی خوا بوو و دایکیشی صیددیقهیەك بوو و ئیمانداریکی زۆر چاک بوو، بۆیەش وا دەفەرموێ، چونکە نەصرانیی یەکان عیساو دایکی بە دوو پەرسراو، یاخود لەگەڵ خۆی پەروردگاردا بە سێ بەش لە خوا لە قەڵەمیان دەدەن، بۆیە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾، بێگومان ئەوانەیی کە گوێیان: خوا یەکیکە لە سێیەکان کافر بوون (دووەکانی دیکە کێ و کێن؟ عیساو دایکی، یاخود عیساو روح لقودس کە مەبەستیان پێ جبریلە) وە باسی نامۆزگاریی کردنیان دەکات بە گەرانهو و بۆ ئەوە کە تەنیا خوا بپەرستن و بەندایەتی بەس بۆ خوا بکەن، چونکە هەر خوا شایستەیی بەندایەتی بۆ کرانە.

دەرسی هەژدەم: دە ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۶) دەگرێتە خۆی، کە باسی سەرزەنشتکردنی خواوەن کتیبەکانە بەگشتی، لەسەر رۆچوونیان لە دینداربباندو لەسەر تێپەراندنیان، وە پاشان نەفرین لێکرانیان لەسەر زمانی داوود ﷺ و لەسەر زمانی عیسا ﷺ، بە هۆی هەلنەستانیانەو بە ئەرکی فەرمان بە چاکەو رێگرتن لە خراپە، وە پاشان بە هۆی دۆستایەتی گرتنیان لەگەڵ کافراند، وە دواییش خوا ﷻ لەو ئایەتانەدا باسی دوژمنایەتی سەرسەختی جوولەکەو هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات، وە بە پیچەوانەشەو بە باسی هەلۆیستی نەرمی هەندیک لە نەصرانییەکان دەکات، کە لە بەرانبەر ئیسلامدا هەلۆیستیان نەرمترە، بە هۆی ئەو هەلۆیست نەرمییەشەو کە زۆریان لێ مسوڵمان بوون، لە سەردەمی پیغەمبەریشدا ﷺ وە لە قۆناغەکانی دیکەش و ئیستاش، بەلام جوولەکە بە دەگمەن وایە لێیان مسوڵمان ببین، ئەوەی کە خوا فەرموویەتی، هەر لەو کاتەو کە فەرموویەتی تا ئیستاشدا هەر وایە: ﴿لَتَجِدَنَّ

أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم

مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ، واتە: تۆ دەبینی سەرسەختترین دوژمنی ئیمانداران، جوولەکەکان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان،

جووله‌که‌کان ئەوه دیاره کی؟ هاوبەش بو خوا دانەرەکانیش هەموو ئەوانەن که بت دەپەرستن، ئنجا خوا دەفەرموێ: وه دەبینی ئەوانەى که گوتیان: ئیمه نەصرانیین له هەموویان هەلۆیستیان نەرمتەرە، واتە: بەگشتی، هەلبەتە خۆی پەروردگار که مەدحیان دەکات بە هەلۆیست نەرمیی، زیاتر مەبەستی پێ ئەوانەیه که ئیمان دێنن، وه دینه نیو ئیسلامه‌وه.

دەرسی نۆزدهیه‌م: سى ئایه‌ته‌کانی: (۸۷ - ۸۹) دەگریته‌ خۆی، باسی حەرام نەکردنی شتی خۆش و به‌ تام و لەزەت و سوود بە‌خس بو مسوولمانان دەکات و دەفەرموێ: شتی خۆش و سوودبە‌خس له‌ خۆتان قەدەغە مە‌که‌ن، وه پاشان ئاگاداریان دەکاتە‌وه که سنوورە‌کانی خوا نەشکێنن، وه دوا‌ییش باسی که‌فەرته‌ی سویندی راستە‌قینه‌ دەکات، وه باسی سویندی پووچ، (لغو) دەکات، ئەو سوینده‌ی که به‌سەر زار دادی بێ ئەوه‌ی که ئینسان دلی له‌سەر بچە‌سپێنێ، که ئەوه که‌فەرته‌ی ناوێ.

دەرسی بیسته‌م: چوار ئایه‌ته‌کانی: (۹۰ - ۹۲) دەگریته‌ خۆی، باسی قەدەغە‌بوونی خواردنه‌وه‌ی مه‌ی، (خمر)، وه پاشان قومار و صەنه‌مه‌کان وه زەله‌مه‌کان، ده‌که‌ن،

دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّن

عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾، که لی‌رده‌ له سوورەتی (المائدة)

کۆتا حوکم و بریاری خوا دەر‌بارە‌ی قەدەغە کردنی شە‌ر‌پ‌اب و قومار هاتۆتە‌ خوار، بە‌لام دیاره‌ پێش‌تریش خۆی کار‌به‌جێ باسی حە‌ر‌پ‌امی بت پەرستیی و حە‌ر‌پ‌امی پەرستنی صەنه‌مه‌کانی کردوه، به‌لکو ئەوه‌ بناغە‌ی عە‌قیدە‌ی ئیسلام و خوا بە‌یه‌ک‌ گرتنه، بە‌لام لی‌رده‌ا خوا بۆ‌یه‌ شە‌ر‌پ‌اب و قومار له‌گە‌ڵ واندا باسی دە‌کات تا‌کو بی‌خاتەر‌وو که وه‌ک‌ چۆن بت‌پەرستیی حە‌ر‌پ‌ام و قەدەغە‌یه، شە‌ر‌پ‌اب و قوماریش به‌ هەمان شیوه‌ وه‌ک‌ ئەوان پیسن، (ال‌أ‌ز‌لام) یش کۆی (ز‌لم‌)ه، که به‌ دارو‌چ‌که‌یه‌کی گ‌چ‌که‌یه‌کی گوتوه که شتیان پێ دابه‌ش‌کردوه و جو‌ریک‌ بووه له قومار، که ئیستا پێی ده‌لێن: (یانسیب)، ئنجا له‌م ئایه‌تانه‌دا خۆی بال‌آ‌ده‌ست زۆر به‌ رۆش‌نیی کۆتا بریاری خۆی دەر‌بارە‌ی قەدەغە‌ بوونی شە‌ر‌پ‌اب و قومار دە‌خاتە‌ روو، که پێش‌تریش خۆی پەروردگار باسی قەدەغە‌بوونیانی کردوه، بە‌لام لی‌رده‌ا کۆتا بری‌ار

لەوبارەوه دراوه، وه ئەو راستییەش ڕوون دەکاتەوه که کەسانیک له ڕابردوودا شەڕابیان خواردۆتەوهو قوماریان کردوه، یاخود گوناھیان کردوه، ئەوهی پیشییان لەسەر حیساب ناکرێ، مادام ئەو کاتە قەدەغە نەبووی.

دەرسی بیست و یەکم؛ حەوت ئایەتەکانی: (۹۴ - ۱۰۰) دەگریتە خوێ، باسی ڕاونەکردنی مسوڵمانان لە کاتی ئیحرام بە حەج و عومرەدا دەکات، کاتیک که ئیحرام دەبەستن بە حەج و عومرە، دروست نیە ڕاو بکەن، وه پاشان باسی دروشمەکان دەکات، وه چەند راستییەکی گەرنگ دەربارەي پاراستنی دروشمەکانی دینداریی و خوا پەرستی که کەعبەو مانگە حەرەمەکان و قوربانییەکان، دەخاتەڕوو، ئنجا خۆپاراستن لە ڕاوکردن لە ئەرزى حەرەمدا، واتە: بیئەوهی که ئینسان لە ئیحرامیش دابێ که چوووه سنووری حەرەمی مەککەوه، نابێ ڕاو بکات، وه باسی ئەو قوربانیانە دەکات که لە کاتی حەج و عومرەدا سەر دەبەردرێن، وه ئەو کەسانەي که ڕوو لەو شوێنە پیرۆزانە دەکەن، که دەبێ حورمەتیان بگیری، باسی ئەوانەي دەکات.

دەرسی بیست و دووم؛ چوار ئایەتەکانی: (۱۰۱ - ۱۰۴) دەگریتە خوێ، باسی قەدەغە

بوونی پرسیاری بیجی دەکات، دەفەرموی: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن**

أَشْيَاءَ إِن بُدِّلَ لَكُمْ سَعْتَكُمْ ... ﴾، واتە: ئەي ئیماندارینە! دەربارەي هەندێ شت

مەپرسن که ئەگەر بۆتان دەربکەوێ پێتان ناخۆشە، یاخود خەفەتی پێ دەخۆن،

یان بۆتان خراپە، که وهک دوایی باسی دەکەین، خوا زۆر پێی ناخۆشە خەلک شت

زۆر هەلکۆلن، چونکه له ئەنجامی زۆر هەلکۆلین و زۆر پرسیار کردنیاندا، بازنەو

پانتایی قەدەغە کراوهکان فراوان دەبێ، وه خواي پەرورەدگاریش ئەوهی پێ

ناخۆشە، که هۆی هاتنە خوارەوهی ئەو ئایەتانە، وهک هەندێ له زانایان دەلێن:

ئەوه بووه که پێغەمبەر ﷺ ڕۆژیک دەفەرموی: خوا حەجی لەسەر فەرز کردوون،

یەکیک دەلێ: ئەي پێغەمبەری خوا! هەموو سائیک؟ سێ جارن دووبارەي

دەکاتەوه، پێغەمبەری خوا ﷺ جاری چوارەم دەفەرموی: ئەگەر گوتبام بەلێ،

لەسەرتان فەرز دەبوو، نەشتان دەتوانی، شتیک که بۆ خۆم باسی ناکەم لێم

بۆ عیسا ﷺ، ئەو دەکەنە بە پاساوی ئەو کە عیسا ﷺ بکەن بە خوا و پەرستراوی خۆیان، خواى پاك و بىگەرد لێردەدا سەرزەنشتى نەصرانىی یەکان دەکات کە ئەوانە کۆمەڵیک موعجیزە بوون، وەکو چۆن خواى پەروردگار موعجیزەى بە هەموو پیغەمبەران داو، کۆمەڵیک موعجیزەشى بە عیسا ﷺ داو، بۆ ئیسپاتی پیغەمبەرایەتی خۆی، کەواتە: نابێ ئەوانە بکرینە پاساوی ئەو کە بەندایەتی بۆ عیسا ﷺ بکری، وە لە ریزی پیغەمبەران جیا بکریتەو، وە لە ئاستی بەندایەتی بۆ خوا بەرزتر بکریتەو وە بەریتە ریزی خواى پەروردگارەو! وە پاشان هەر لەو ئایەتەدا باسی دابەزینی ئەو سفرە و خوانە دەکری کە ئەم سوورەتە بەو ناووە ناوانراو، کە بەسەرھاتیکی زۆر سەرسوڕھینەرە: سفرە و خوانیک کە لە ئاسمانی بێتە خواری، خواردنی لەسەر بێ، (کە زۆربەى زانیان دەلین: خواردنە کە ماسی بوو، کە ئەو لە ئینجیلەکانیشدا هاتو)، وە خەڵکیکی زۆر بە سەدان کەس لەو سفرە و خوانە بخوات، کە چى هەرودەك خۆشى بى، خوانیک نانی لەسەر بى و ماسی لەسەر بى و لە ئاسمانەو بێتە خوار، شتیکی زۆر عەجایب بوو، دیارە کە ئەو شەو لەبەر ئەو بوو کە حەوارییەکان برسییان بوو، لەوکاتەداو هیچیان دەست نەکەوتو، وە پاساویشیان ئەو بوو، کە گوتووینە: بۆئەو زياتر دانیابین کە تۆ پیغەمبەرى خواى، وە دەك نیشانەیهك بى، وە ئەو پۆژەش دەکەینە پۆژیکی جەژن و خۆشی بۆ خۆمان، عیسا ﷺ، داوا لە خواى پەروردگار دەکات و خواى بەخشەریش دەفەرموی: باشە دايدەبەزینم، بەلام هەرکامیک لەوان کە ئەو سفرە و خوانە دەبینن و لێی دەخوا، ئەگەر لەمەودا ببیروا بى، بە جۆریک سزای دەدەم، کەسەم لە دنیا ئاوا سزا نەدای.

دەرسى بیست و پینجەم و کۆتایی: پینج ئایەتەکانی (۱۱۶ - ۱۲۰) دەگریتە خۆی، باسی وتووێژیکی نیوان خوا ﷻ و عیسا ﷺ دەکات، لە قیامەتدا، وەك خوا لە ئایەتی

(۱۱۶) دا دەفەرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

أَتَّخِذُونِي وَأُمَّي الْهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ

لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قَلْتَهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ^ع

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمْتَ الْغُيُوبَ ﴿۱۱۶﴾، واته: کاتی‌ک خوا فه‌رمووی: ئه‌ی عی‌سای کوری

مه‌ریه‌م! ئایا تو به خه‌لکت گوتوه خو‌م و دایکم بکه‌نه په‌رستراو له‌گه‌ل خوا، یان له جیاتی خوا؟! عی‌ساش عليه السلام ده‌فه‌رمووی: پاکیی بو تو، بو‌م نیه شتی‌ک بلیم که هه‌ق نه‌بی، هی‌چم پی نه‌گوتوون مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تو پیت فه‌رمووم، که: خوا به‌رستن، په‌روه‌ردگاری منیش و ئیوه‌شه، هه‌ر ئه‌وه‌م پی گوتوون و غه‌یری ئه‌وه‌م پی نه‌گوتوون، که‌واته: هه‌رچی که نه‌صرپانییه‌کان له دوا‌ی من گوتوو‌یانه که عی‌سا کوری خوا‌یه‌و، عی‌سا په‌رستراوه‌و، عی‌سا خوا‌یه‌و، عی‌سا چی کردوه‌و چی کردوه، به‌شان و شه‌وکه‌تی خو‌ی کردوو‌یه‌تی، ئه‌وه هه‌مووی زیاده‌ی خو‌یانه‌و بو‌خو‌یان هه‌لیانه‌ستوه، ئاوا خوا‌ی په‌روه‌ردگار وتوو‌یژ له‌گه‌ل عی‌سا عليه السلام ده‌کات له قیامه‌تدا، به‌لام جار‌ی پ‌یش قیامه‌ت خوا‌ی زاناو توانا بو ئی‌مه‌ی گ‌یراوه‌ته‌وه، بو‌چی؟ بو ئه‌وه‌ی که نه‌صرپانییه‌کانی پی سه‌رزه‌نشت بکات، که له قیامه‌تی ئاوا عی‌سا حاشاتان لی ده‌کات له‌و ئه‌فسانه‌یه‌ی که هی‌ناوتانه نیو دین و شه‌ریعه‌تی نه‌صرپانییه‌ته‌وه، که شتی‌که خو‌تان زیادتان کردوه، ئه‌گه‌رنا عی‌ساش یه‌کی‌ک بووه له پی‌غه‌مبه‌رانی خوا، نه کوری خوا‌یه‌و، نه هی‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی دیکه‌ی تایبه‌تی له‌گه‌ل خوا‌ی په‌روه‌ردگاردا هه‌بووه، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌یه که عی‌سا عليه السلام خوا وه‌ک موع‌جیزه‌یه‌ک به‌بی باب خو‌لقاندوو‌یه‌تی و رو‌وحه‌که‌ی یه‌کسه‌ر به‌به‌ر دایکی‌دا کردوه، بی‌ئه‌وه‌ی که به شی‌وه‌ی نوظفه‌ی بابی بچی‌ته مندالدانی دایکیه‌وه، عی‌سا عليه السلام به‌و شی‌وه‌یه دروست بووه هه‌ر ئه‌وه‌نده جی‌اوازییه‌ی هه‌یه‌و ئه‌وه‌ش پاساوی ئه‌وه‌ نیه، بلین: کوری خوا‌یه، یاخود نیسه‌به‌تی‌کی تایبه‌تی له‌گه‌ل خوا‌ی بی‌وینه‌دا هه‌یه، به‌لی له قیامه‌تدا خوا‌ی به‌رزو مه‌زن نه‌صرپانیی یه‌کان به‌و شی‌وه‌یه به‌ درؤ ده‌خاته‌وه، له کاتی‌کدا که هه‌موو به‌شه‌ر گۆبوونه‌ته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی که بو‌یان دهرکه‌وئ، که نه‌صرپانییه‌کان به‌ه‌له‌داچوون، ئنجا هه‌لبه‌ته ئه‌وه له قیامه‌تدا دهرده‌که‌وئ، به‌لام خوا‌ی په‌روه‌ردگار لی‌رده‌دا بو‌یه به‌یانی ده‌کات، تا‌کو دهری بخات بو نه‌صرپانییه‌کان که عی‌سا ده‌په‌رستن، که له قیامه‌تی ئاوا شه‌رمه‌زار ده‌بن، وه ئاوا بی قسه‌ ده‌بن،

وہ ئاوا عیسا ﷺ ئەو عیساىەى کە دەپپەرستەن بە ناهەق، ئاوا بەرئەتیاں
لئ دەکاو حاشایان لئ دەکات، وە ئەویش بەندایەتیی خۆی بو خۆای بی ھاوہل
دووپات دەکاتەوہ.

ئەمە کۆتایی ئەم دەرسەمان بوو کە ویستم تیشکیک بخەمە سەر سوورەتى
(المائدة)، وە بابەتەکانی و، چۆنیەتى دابەشبوونی بابەتەکانی بو ئەو بیست و پینج
دەرسە، کە خوا پشٹیوان بی، ئەو دەرسانە بە ریز پیااندا دەچین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

دەرسى يەكەم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئايەتى: (۱ تاكو ۵) دەگرىتە خۇى، لەم پىنج ئايەتەدا سەرەتا خوا ﷻ بۇ يەكەم جار لە سوورەتى (المائدة) دا بە ناوونىشانى ئيمان، مسوئلمانان دەدوینى، دەفەرموئ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى ئيمانتان هىناوہ! بانگى ئيمانداران دەكات، كە ديارە ئەم رستەيە لە سوورەتى (المائدة) شازدە (۱۶) جار دووبارە بۆتەوہ، وە خوا بە ئيمانداران دەفەرموئ: پەيمان و گرىبەستەكان بە تەواوئى جىبەجى بكەن، پاشان رىگرييان لى دەكات لە شكاندنى حورمەتى دروشمەكانى دىندارىي بە گشتى، بە تايبەتى دروشمەكانى حەج و عومرە، وە رپيان لى دەگرئ لە هاوكارىي يەكدى كردن لەسەر گوناھو دەستدرىژىي، دواى ئەوہى كە فەرمانيان پى دەكات بەوہ كە هاوكارىي يەكدى بكەن، لەسەر چاكەكارىي و پارىزكارىي، ئنجا دوايى بە روونىي قەدەغەكراوہكانيان پى رادەگەيەنئ، كە يازدە جوړن: مردارەوہبوو، خوین و گوشتى بەرازو بۇ غەيرى خوا سەربراوو ... ەتد، وە باسى تەواوکردنى ئايين، كە مەبەست پى ئىسلامە، وە تەواوکردنى نىعمەتى خۇى، وە ەلئىژاردنى ئىسلام بە تاكە بەرنامەى ژيان بۇ مرؤفەكان، دەكات، وە پاشان باسى خواردنى ناچارىي دەكات، لەو شتانەى كە قەدەغەكراون، كەسىك كە تىبگىرئ و ناچارىي، دروستە بايى ئەوہندەى كە لە مەرگ دەربازى بى، لىيان بخوات.

ئنجا دىتە سەر باسى وەلامدانەوہى پرسىارى ئەوہ كە: چ جوړىك لە جوړەكانى خواردن حەلالە؟ خواى كاربەجى دەفەرموئ: ەەر شتىك كە خوئش و سوودبەخش بى، وە ەروہا ئەو نىچىرانەى كە راو دەكرىن، حەلالن، پاشان باسى حەلالىي خواردنى خوئش و بە سوودەكان دەكات، وە لە كوئايى دا باسى حەلالىي هىنانى ژنانى پاكىزەى ئيماندار، وە ژنانى پاكىزەو داوین پاكى خاوەن كتىبەكان، دەكات، وە باسى خۇ دوور گرتن لە زىناو داوینپىسىي ئاشكراو پەنھان دەكات.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿ یَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةٌ اَلَّتَّعْمِرُ اِلَّا مَا يَتَّلَنَ عَلَیْكُمْ غَیْرَ مُحَلِّی الصَّیْدِ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ ۗ اِنَّ اللّٰهَ یَحْكُمُ مَا یُرِیْدُ ﴿۱﴾ یَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوْا شَعْبِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهُدٰی وَلَا الْقَلْبِدَ وَلَا ءَامِنَ الْبَیْتِ الْحَرَامِ یَبْنَعُوْنَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا وَلَا یَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلٰی الْبِرِّ وَالنَّقْوٰی ۗ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰی الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۲﴾ حُرِّمَتْ عَلَیْكُمْ الْاِمِیْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِیْرِ وَمَا اَهْلَ لِغَیْرِ اللّٰهِ بِهِ ۗ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُوْذَةُ وَالْمُرْدِیَّةُ وَالنَّطِیْحَةُ وَمَا اَكَلَ السَّبْعُ اِلَّا مَا ذَكَّیْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلٰی النُّصَبِ ۗ وَاَنْ تَسْنَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَمِ ۗ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ اَلْیَوْمَ یَبِیْسُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِیْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۗ اَلْیَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِیْنَكُمْ وَاَتَمَّمْتُ عَلَیْكُمْ نِعْمَتِیْ وَرَضِیْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِیْنًا فَمَنْ اَضْطَرَّ فِی مَخْصَصَةٍ غَیْرِ مُتَجَانِفٍ لِاِثْمٍ ۗ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۳﴾ یَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا اُحِلَّ لَهُمْ ۗ قُلْ اُحِلَّ لَكُمْ اَلطَّیْبٰتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِیْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوْا مِمَّا اَمْسَكْنَ عَلَیْكُمْ وَاذْكُرُوْا اِسْمَ اللّٰهِ عَلَیْهِ ۗ وَانْقُؤْا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ ﴿۴﴾ اَلْیَوْمَ اُحِلَّ لَكُمْ اَلطَّیْبٰتُ وَطَعَامُ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ حَلٰلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٰلٌ لَهُمْ ۗ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَا ءَاتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِیْنَ غَیْرَ مُسْفِحِیْنَ وَلَا مَتَّخِذِیْ اَخْدَانٍ ۗ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِالْاٰیٰتِیْنَ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ ۗ وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۵﴾ ۝

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، ئەى ئەوانەى بپروتان هیناوه! پەیمان و گریبەستەکان بە تەواوی جیبەجئ بکەن، ئازەلە چوار پێیەکانتان بۆ حەلال کراون جگە لەوێ (لەمەودوا) بەسەرتاندا دەخوینرێتەووە هەلداوێردرئ، (بەلام) لە کاتیکدا کە لە ئیحرام دان نیچیران بۆ خۆتان حەلال مەکەن، خوا چۆنى بوئ (و بە بەرژەوهندی بزانئ) بپیار دەدات (۱) ئەى ئەوانەى بپروتان هیناوه! دروشمەکانی (ئایینی) خوا مەشکینن، هەر وەها مانگە (جەنگ تیدا) قەدەغە کراوەکان و قوربانییە بئ نیشانەکان و، قوربانییە نیشانەدار کراوەکان و، ئەوانەى کە بەمەبەستى و دەستەپێنانى بەخشش و پەزنامەندى خوا روو دەکەنە مزگەوتى حەرام (حورمەتیان بپاریزن)، وە هەرکات ئیحرامتان شکاند (بۆتان پەوايە) پراووشکار بکەن، وە با رقلیبوونەوتان لە کەسانیک بەهۆى ئەووە کە رپگرییان لیکردن لە (چوون) بۆ مزگەوتى حەرام، واتان لئ نەکات سنوورشکینى بکەن، وە هاوکاری یەکدی بکەن لەسەر چاکە و پارێزکاری و، هاوکاری یەکدی مەکەن لەسەر گوناھو دەستریژی، وە پارێز لە خوا بکەن، بیگومان خوا سزای توندە (۲) مردارو، خوین و، گوشتى بەرازو، سەربراو بۆ جگە لە خوا، خنکاوو، (مردارى) لیدراوو، هەلیدراوو، قوچ لیدراوو، لەلایەن دڕندەووە خوراو جگە لەوێ سەرتانبریووە (جەقۆى فریاکەوتووە)، وە ئەوێ کە لەسەر بت سەربراوو، ئەو بە هۆى زەلمەکانەووە دابەشى دەکەن، کە ئەووەتان مایەى لە رپ دەرچوونە، هەموو ئەمانەتان لئ قەدەغە کراون، ئەمرو ئەوانەى بیپروان لە (زەفەر پیدرنى) دینەکەتان نائومید بوون، بۆیە لەوان مەترسن و بەس لە من بترسن، ئەمرو ئایینەکەتانم بۆ تەواوکردن و، چاکەى خۆم بەتەواوی لەگەل کردن و، ئیسلاام بە بەرنامە بۆ پەسند کردن، ئنجا هەر کەس بەهۆى برسێتییەووە ناچار بوو بیئەوێ مەیلی گوناھ (و خواردنى حەرام بکات)، ئەو بە بیگومان خوا لیبوردەى میهرەبانە (۳) لیت دەپرسن: چیان بۆ حەلال کراوه؟

بئى: خواردنە خووش و سوودبەخشەکانتان بۆ حەلال کراون، وە (نیچیری) ئەو (سەگو و پەرەور)انەى کە فیرى راویان دەکەن، لەو زانیارییەى (پراووشکار) کە خوا

فېرى كىردوون، فېرىيان دەكەن (و رايان دەھىنن)، دەجا لەو (نېچىر)ەى كە بۆتان دەگىرن، بخۆن و ناوى خىواى لەسەر بىنن، وە پارىز لە خوا بىكەن، بەراستى خوا لىپىرسىنەوەى خىرايە ④ ئەمىرۆ خواردەنە خۆش و سوودبەخشەكانتان بۆ خەلال كراون، ھەروەھا خواردەنە ئەوانەى كىتېبان پىدراو، بۆتان خەلالەو خواردەنە ئىوھش بۆ ئەوان خەلالە، وە (ھىنانى) ئافرەتە پاكىزەكانى ئىماندارەكان و ئافرەتە پاكىزەكانى ئەوانەى پىش ئىوھ كىتېبان پىدراو، بۆتان خەلالە، ھەركات ماريى يەكانىانتان پىدان، ئىوھش خۇپارىزىن نە بە ئاشكرا زىنا بىكەن و نە بە پەنھانىيش دۆستان (ى زىنا لەگەل كىردن) بگىرن، ھەر كەسىكىش كوفىر بە ئىمان بىكات، ئەو كىردەوەكەى ھەئوھشاوئەوھو لە دواپۇژدا لە زىانبارانە ⑤).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

شیکردنہوہی ہندیک لہ وشہکان

(أَوْفُوا): (وَفَىٰ بَعْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَىٰ: إِذَا تَمَّ الْعَهْدَ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ)، (أَوْفُوا) واتہ: وہفا بکہن و حیبہجئ بکہن، چونکہ (وَفَىٰ بَعْدِهِ يَفِي وَفَاءً وَأَوْفَىٰ) بہ مانای پھیمانہکہی حیبہجئ کرد، دئ، جا ئہگہر پھیمانی حیبہجئ کردو تہواوی کردو کارہکہی بردہ سہر، ہہئینہوہشاندهوہ، دہگوترئ: (وَفَىٰ بَعْدِهِ).

(بِالْعُقُودِ): (عُقُودٌ) کوئی (عَقْدٌ) ہ، (عَقْدٌ) واتہ: پھیمان، وہ بہ مانای گریبہستیش دئ، وہ لہ ئہسلی زماندا (عَقْدٌ) واتہ: گریڈانی دوو لای شتیک.

(بِهَيْمَةٍ): (الْبَهِيمَةُ: مَا لَا تُنْقَلُ لَهُ، وَذَلِكَ لِمَا فِي صَوْتِهِ مِنَ الْإِبْهَامِ، وَفِي الْعُرْفِ بِمَا عَدَا السَّبَاعَ وَالطَّيْرَ)، واتہ: (بِهَيْمَةٍ) ہہر شتیکہ کہ قسہی نہبی، لہ کوردہواری خوماندا دہئین: ئازہل، یان چواری، یان بہستہ زمان، لہبہر ئہوہ کہ خہئک لہ دہنگہکہی ناگات، چونکہ (إِبْهَامٌ) واتہ: شتیک کہ ئینسان لیٰ حالی نہبی، وہ لہ عورف دا بہ جگہ لہ درندہو پلہوہر دہگوترئ.

(الْأَنْعَامِ): بہ چوار جوڑہ ئازہل دہگوترئ، (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (أَنْعَامٌ) بہ حوشترہ رہشہولآخو مہرو بزئ دہگوترئ.

(حَرَمٍ): دوو واتای ہہن: (أَنْتُمْ دَاخِلُونَ فِي الْحَرَمِ)، واتہ: لہ نیو ئہرزئ حہرام دان، یاخود (أَنْتُمْ مُحْرِمُونَ)، واتہ: ئیوہ ئیحرامتان بہستوہ، ئیحرام بہستن بہ حہج یان بہ عومرہ، (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ عَقْلًا أَوْ شَرْعًا) حہرام ہہر شتیکہ کہ بہ عہقل، یان بہ شہرع قہدہغہ بی، واتہ: بو ئینسان دروست نہبی کہ بہکاری بیئی.

(لَا تُحِلُّوا): واتہ: حہلال مہکہن، یاخود بہ رہوای مہزانن، (أَصْلُ الْحَلِّ: حَلُّ الْعُقْدَةِ، وَحَلُّ الشَّيْءِ حَلَالًا) وشہی: (حَلٌّ) لہ ئہسلدا واتہ: کردنہوہ، دہگوترئ: (حَلٌّ الْعُقْدَةِ) واتہ: گریبہکہی کردہوہ، دہئی: (حَلَالٌ) بوئیہ پیی دہگوترئ حہلال،

وهك بَلَّيْ غَرِي حەرامی لِيكراوئەتەو، وە دەشگوتري: (حَلَّ الشَّيْءِ) واتە: شتەكە حەلال بوو.

(شَعَائِرِ اللَّهِ): (شَعَائِر) كۆي (شَعِيرَة) يە، واتە: دروشم، بۆچی دروشمەکانی حەج و عومرە، يان دروشمەکانی خواپەرستیی ناوئارون (شَعِيرَة)؟ (وَسَمِي بِذَلِكَ؛ لِأَنَّهَا تُشْعِرُ أَي: تُعَلِّمُ بَأَن تَدْمَى بِشَعِيرَةٍ) لەبەرئەووە كە نیشانەدار دەكرين، بەتایبەتی ئەو قوربانییانەي كە بۆ حەج دەبردین، ئەگەر حوشترين دوونگەكەيان بريندار دەكرين، واتە: نیشانەدار دەكری كە ئەو ئازەلە دەبردري بۆ سەربرين.

(الشَّهْرَ الْحَرَامِ): مانگی حەرام، كە ليرەدا مەبەست پي جينسی مانگی حەرامە، وە مانگە حەرامەكان چوارن: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، ئەم چوار مانگە جەنگ تیداكرانيان تيدا قەدەغە كراو، مانای دەستپيشخەري بۆ جەنگ، ئەگەرنا ئەگەر لەو مانگەدا ئەهلی كوفر شەر بە مسوولمانان بفروشن، قەدەغەنيە لەسەريان، كە ئەوانيش بەرگري لە خويان بكەن.

(الْهَدْيِ): تاكەكەي (الْهَدْيِ) يە، وشەي (هَدِيَّة) واتە: خەلات، بەلام ليرەدا مەبەست پي ئەو ئازەلەيە بە دياربي دەبردري، كە لە ئەرزى حەرامدا بەبۆنەي حەجەو سەربردري.

(الْقَلْبِدِ): لە (قَلْد) هەو هاتو، (الْقَلْدُ: الْفَتْلُ) (قَلْد) بە مانای هۆنينەووە دي، بە مانای شتیک بچنري، بۆيە گوتراو: (الْقِلَادَةُ الْمَفْتُولَةُ) (قِلَادَةُ) گەردن بەنديكە دەچنري، يان دەهۆنريئەووە، (قِلَائِد) يش كۆي (قِلَادَةُ) يە، مەبەست ليرەدا ئەو حوشترو ئازەلانەن كە گەردن بەنديان لە مل دەكری بۆئەووي دياربي، كە ئەوانە دەبردرين بۆ خوا سەربردرين، بە بۆنەي حەجەو.

(بِحِرْمَتِكُمْ): (أَي: وَلَا يَحْمِلَنَّكُمْ)، واتە: با واتان لينەكات، (إِحْتِرَمَ: إِكْتِسَابَ)، (إِحْتِرَمَ) واتە: وەدەستی هينا.

(شَنَّانُ): (شَنَّتُهُ: تَقَدَّرَتْهُ بَغْضًا لَهُ، شَانَتَكَ: مُبْغُضُكَ)، (شَنَّان) بە مانای رق لی هەلسان دي، دەلي: (شَنَّتُهُ) واتە: رقم لي هەلسا، رقم لەو شتە هەلساوە،

خوا که دەفه رموی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۲) الكوثر، واتە: بیگومان ئەو کەسەى تۆ دەبوغزینی دوابراوه، چونکە موشریکه کان دواى ئەوهى پیغه مبهەر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یه کئ له کوره گانی وهفاتی کرد، گوتیان: موحه ممه د بئ پاشه واره، دوابراوه، خواى پهروه دگاریش دئى پیغه مبهرى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دایه وه، فه رموی: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۲) الكوثر، واتە: بیگومان ئەو کەسەى تۆ دەبوغزینی دوابراوه، بئ خیره.

وَالْمُنْحَفَةُ (: (أَيُّ الَّتِي خُنِقَتْ حَتَّى مَاتَتْ) ، ئەو ئازەلەیه کە دەخنکیئری هەتا دەمرئ، یاخود بۆخوی دەمرئ، سهرى له شتیئکدا عاسئ دەبئ، یان له ئاودا دەخنکئ، گرنگ ئەوهیه هەر ئازەلئیک به هەر شتیئک بخنکئ، پئی دهگوترئ: (مُنْحَفَةٌ)، وه به مردار له قهلهم دهدرئ.

وَالْمَوْقُودَةُ (: (الْمَقْتُولَةُ بِضَرْبٍ) ، واتە: (مَوْقُودَةٌ) ئازەلئیکه له ئەنجامی ئەوهى کە لئى دهدرئ مردار دەبئ، بیئەوهى کە بریندار بکرئ، بهلام ئەگەر به تیرو تفهنگو ئەوانه بریندار بکرئ، یان وهک نیچیر بکوژرئ، ئەو کاته هه لاله، مادام خوینی لئ بئ.

وَالْمَرْدِيَّةُ (: (الرَّدَى: الْهَلَاكُ، وَالتَّرْدِي: التَّعَرُّضُ لِلْهَلَاكِ) ، (رَدَى) به مانای فهوتان دئ، (تَرْدِي) به مانای خۆفه وتاندن دئ، یاخود ئینسان خۆى بخاته حالهتى فهوتانه وه، که لیهدا مه بهست پئی ئازەلئیکه که هه لدهدیئ له بهرزاییه که وه، وه مردار دەبئ، ئەوهش گۆشته کهى قه دهغهیه.

وَالنَّطِيحَةُ (: (النَّطِيحَةُ: مَا نُطِحَ مِنَ الْأَغْنَامِ فَمَاتَ) ، (نَطِيحَةٌ) له سههر وهزنى (فعيل) هه به مانای (مفعول) ه، ئەو ئازەلەیه که ئازەلئیکى دیکه قۆجى تیهه لداو له ئەنجامی ئەوهدا بمرئ، که دیاره ئەوهش به مردار له قهلهم دهدرئ.

وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ (: ئەوهى که درنده خواردوویهتى، درنده له ئازەلان وهک: گورگ، شیر، پلنگ، کهمتیار، چه قه ل ... هه موو ئەوانه ی که درندهن و ددانیان تیژهو

گۆشت خۇرن، ئەوانە بەشىك لہ ئازەلئیک بخۇن و بہ ھۆیەوہ مرداربى، ئەوہ گۆشتەكەى ناخورى، وہ زۇربەى زانايان دەلئین: ئەگەر بەشىكى لى بخواو نہتوانى بڑىي بہو بەشەى کہ ماوہ، ئەگەر چەقۇشى پىپرا بگات، ئەوہ ديسان بہ مردار لہ قەلەم دەدرى.

(مَادَكَيْتُمْ): واتە: سەرتان بپروہ، (دَكَتِ النَّارُ تَذَكُو: اِنَّقَدَتْ وَأَضَاعَتْ، وَذَكَيْتُ الشَّاةَ: دَبَحْتُهَا) ئاگرىك خۇش دەگرى دەگوترى: (دَكَتِ النَّارُ) واتە: ئاگرەكە خۇش بوو، لہ ئەسلدا وشەى: (دَكَتِ) لەوہوہ ھاتوہ كە ئازەلئىك سەربېردى، دەمارەكانى كە خوئىنەرن، وہ بۇرى ھەناسەو بۇرى خواردىنى ھەلبېردى، ئەوہ پىي دەگوترى: (ذَكَاةً) واتە: سەربېرىن.

(النَّصَبُ): (جَمْعُ نَصِيبٍ، وَهُوَ الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةً تَعْبُدُهَا وَتَدْبَحُ عَلَيْهَا) (نُصِبَ) كَوَى (نُصِيبُ) ه، عەرەب لہ سەردەمى نەفامىيدا عادەتيان وابوو چەند بەردىكيان دادەنا دەيانپەرستىن و ھەيوانيان لەسەر سەردەبېرىن، وہ خوئىنەكەشيان تېھەلدەسوون، جا خوا ﷺ دەفەر موئ: ئەو ئازەلانەى لەسەر ئەو بەردانە سەر دەبېردىن و خوئىنەكەيان لەوئ ھەلدەسوورى، ئەوہش ھەر بۇ غەيرى خوا سەر براون و دروست نىہ گۆشتەكەيان بخورى.

(بِالْأَزْلَمِ): (جَمْعُ زَلَمٍ، السَّهْمُ الَّذِي لَارِيشَ فِيهِ) (أَزْلَام) كَوَى (زَلَمَ) ه، ئەو تىرەى كە پەرەكەى پشەوہى پپوہنىہ، پشەكەى پپوہنىہ، بۇئەوہى كە پىي بروا، واتە: دارىكى راست، كە پپيانگوتوہ: (زَلَمَ) وەك يانسىب كاتى خوى بەكارىيان ھىناوہ.

(غَيْرِ مُتَجَانِفٍ): واتە: مەيل نەكات بۇ لای گوناح، واتە: مەبەستى ئەوہ نەبى بہ ئارەزووہوہو لەو شتە بخوات، بەلكو ناچاربى لە مردارەوہبوو، يان لە گۆشتى بەراز، يان لە خوئىن، يان لەو شتەى كە بۇ غەيرى خوا سەربېراوہ، بە ناچارى لىي بخوات، نەك بە ئارەزووہوہ، بە پىخۇشبوونەوہ، مادام مەبەستى ئەوہبى كە پىي لە مەرگ دەرباز بى، ئەوہ بۇى ھەيە بخوات.

(الطَّيِّبَاتُ): کوی (طیبیه)یه، (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِدُّهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واته: ئەسلی (طیب) ههر شتیکه که ههسته‌کان چیژی لیوهرگرن، وه نه‌فسی نینسان چیژی لیوهربگری، وه (طیب) لهرپوی شه‌رعه‌وه ههر شتیکه که شرع رپیدایی ئەو شته وهربگری و به‌کاربهیئری، ههرچه‌نده له به‌کارهیئانی قورئاندا وشه‌ی: (طیب) به مانای حه‌لال نیه، چونکه خوای په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموی: ﴿ **الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ**

الطَّيِّبَاتُ ﴾، ئەم‌پۆ (طیب) بۆ نیوه حه‌لال کراوه، جا ئەگهر (طیب) به مانای حه‌لال بی، ده‌بی بلایی: (أُحِلَّ لَكُمْ الْحَلَالُ) حه‌لالتان بۆ حه‌لال کراوه، که ئەوه‌ش ته‌عبیریکی ناریکه، به‌لکو (طیب) واته: شتیکی خوش و به‌تام و سوودبه‌خش.

(الْجَوَارِحُ): (جَمْعُ جَارِحَةٍ: لِأَنَّهَا تَجْرَحُ، أَوْ تُكْسِبُ، وَكَذَلِكَ الْأَعْضَاءُ سُمِّيَتْ جَوَارِحَ ..)، (جَوَارِحُ) کوی (جَارِحَةٌ)یه، وشه‌ی: (جَوَارِحُ) له زمانی عه‌رهبیدا به مانای ئەندامه‌کان به‌گاردی، چونکه ئەندامه‌کان شتیان پیده‌کری، بۆ وینه: به ده‌ست و پی و چاو... هتد، ده‌گوتری: (جَارِحَةٌ) له‌به‌رئه‌وه که به‌و ئەندامانه نینسان شت ده‌کات، کرده‌وه‌کان ئەنجام ده‌دات، به‌لام له‌م نایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ** ﴾، (جَوَارِحُ) لی‌رده‌دا به مانای ئەو ژیاندارانه دی که راپویان پی‌ده‌کری، ئەو درنده‌و په‌روه‌رانه‌ی که راپویان پی‌ده‌کری، جا سه‌گه، تاژییه، پلینگ و گورگه راپیئراون بۆ راکردن، یاخود بازو باشوو و ئەوانه ... هتد.

(مُكَلِّبِينَ): واته: فیریان ده‌که‌ن، چونکه (التَّكْلِيبُ: التَّعْلِيمُ)، (تَكْلِيْبٌ) به مانای فی‌رکردن دی، واته: ئەو نازه‌له‌ی که به‌کارده‌هیئری، ئەو په‌روه‌ری که به‌کارده‌هیئری بۆ راپ، وه‌ختیک که فی‌ری ده‌که‌ی فی‌رکردنه‌که‌ی پی‌ی ده‌گوتری: (تَكْلِيْبٌ) واته: فی‌ری راکردن، مه‌شق پی‌کردن، (مُكَلِّبِينَ: جَمْعُ مُكَلِّبٍ، مُعَلِّمُ الْكَلْبِ الصَّيِّدِ)، (مُكَلِّبِينَ) کوی (مُكَلِّبٌ)ه، واته: ئەو که‌سه‌ی که سه‌گ فی‌ری راپ ده‌کات.

(وَالْمُحْصَنَاتُ): كۆى (مُحْصَنَةٌ) دىيە، واتە: ئافرەتانى پاكىزە، ئافرەتانى پارىزراو، ئىجا ئايا ئەوۋە لەجى راھاتوۋە؟ لە (حِصْنٌ) دىيە، واتە: (حِصْنٌ) بە ماناى قەلئە دى، (الْحِصْنُ: جَمْعُهُ حِصُونٌ)، (حِصْنٌ) تاكە، كۆيەكەى (حِصُونٌ) دى، قەلئە ھەركەسىك بېچىتە نىۋى دەپارىزى، ئىجا ئافرەتىك كە خۆى دەپارىزى لە گوناح و ھەلەو پەلە، ھەك بلىۋى خۆى كىرە بە قەلئەك كە كەس زەفەرى پىنابات، بۆيە دەلى: (الْمُحْصَنَاتُ: الْعَفِيفَاتُ) واتە: ئافرەتانى پاكىزە داۋىن پاك، ھەروھە لە زاراۋى قورئاندا وشەى: (مُحْصَنَاتٌ) جارى وايە بۇ ئافرەتانى ھاوسەردارىش بەكاردى، لەبەرئەۋەى ئافرەتىكىش كە مال و مېردى ھەبى، مەزەندەى گوناھى لى دوورتە.

(أَجْرُهُنَّ): كۆى (أَجْرٌ)، كە لىرەدا (أَجْرٌ) بە ماناى (مَهْرٌ) دى، واتە: مارەبى، ۋە لە قورئاندا بە زۆرى (أَجْرٌ) بە ماناى (مَهْرٌ) دى، واتە: مارەبىيەكان.

(مُحْصِنِينَ): ئەگەر ئافرەتىك داۋىن پاك بى، پى دەگوتى: (مُحْصِنَةٌ)، ۋە پىاۋى داۋىن پاكىش پى دەگوتى: (مُحْصِنٌ)، واتە: خۇپارىز، (عَفِيفٌ) پىاۋىكە كە خۆى دەپارىزى لە داۋىنپىسى، ديارە بۇ ئافرەتىش دەگونجى بشخوئىرئەۋە (مُحْصَنَاتٌ) ئافرەتانىك كە خۇ دەپارىزىن، بەلام دەشگونجى بخوئىندىرئەۋە (مُحْصَنَاتٌ) ئافرەتانىك كە دەپارىزىن، بەلام بۇ پىاۋ زىاتر (مُحْصِنٌ) بەكاردى، ئىجا ئايا بۇجى بەو شىۋەيە دەخوئىرئەۋە؟ چونكە لە مەسەلەى داۋىنپىسىدا پىاۋ دەستپىشخەرەو زىاتر دەورى بىكەر (فَاعِلٌ) دەبىنى.

(غَيْرِ مُسْكِفِينَ): واتە: بە ئاشكرا زىنا ناكەن، وشەى: (سَفَحَ الدَّمِّ) واتە: خوئىنى رشت، (سَفَحَ الْمَاءِ) ناۋەكەى رشت، (السَّفَاحُ: الزَّنَا لِأَنَّ الْمَقْصُودَ مِنْهُ سَفْحُ الْمَاءِ فَقَطُّ) واتە: زىناكردن، چونكە ئەو كەسەى كە زىنا دەكات، تەنبا مەبەستى پى ئەۋەيە كە ئارەزوۋى جىنسى خۆى تىر بىكات، مەبەستى ئەۋەنيە كە مندالى بىۋ، ھاوسەرگىرى بىكات بە شىۋەيەكى ھەلال و مال و ھالى ھەبى.

(أَخْدَانُ): (جَمْعُ خِدْنٍ، أَي الْمَصَاحِبِ، وَأَكْثَرُ ذَلِكَ يُسْتَعْمَلُ فِيمَنْ يُصَاحَبُ بِشَهْوَةٍ، يُقَالُ: خِدْنُ الْمَرْأَةِ وَخِدْيُنُهَا، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمَذْكَرُ وَالْمُؤَنَّثُ)، واتە: (أَخْدَانُ) كۆی (خِدْن)ە، (خِدْن) كەسێكە كە بە پەنھانی زینای لەگەڵدا بکری، جا بە مانای ھاوێل دی، بەلام زیاتر بو ئەو بەکار دی کە بە ئارەزوو ھاوێلایەتی لەگەڵ بکری، واتە: بە پەنھانی زینای لەگەڵ بکری، وشە: (خِدْن) كە بە (أَخْدَانُ) كۆدەكریتهوه، بو پیاویش و بو ئافرەتیش بەكار دی، چ ئافرەتێك كە بە پەنھانی زینا بكات، چ پیاوێك بە پەنھانی زینا بكات، ھەردووکیان پێیان دەگوتری: (خِدْن)، وە بە كۆمەڵیش پێیان دەگوتری: (أَخْدَانُ).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

هوی هاتنه خواره‌وی ئایه‌ته‌کان

(۱) هوی هاتنه خواره‌وی ئهم رسته قورئانییه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، له‌ویاره‌وه دوو به‌سه‌ره‌هات گێردراونه‌وه:

۱- { عَنْ عِكْرَمَةَ قَالَ: قَدِمَ الْحُطَمُ بْنُ هِنْدٍ الْبَكْرِيِّ الْمَدِينَةَ فِي عَيْرٍ لَهُ يَحْمِلُ طَعَامًا فَبَاعَهُ ثُمَّ دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَبَايَعَهُ وَأَسْلَمَ، فَلَمَّا وَلَّى خَارِجًا نَظَرَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: لِمَنْ عِنْدَهُ لَقَدْ دَخَلَ عَلَيَّ بِوَجْهِ فَاجِرٍ وَوَلَّى بِقِضَا غَادِرٍ، فَلَمَّا قَدِمَ الْيَمَامَةَ ارْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ وَخَرَجَ فِي عَيْرٍ لَهُ يَحْمِلُ الطَّعَامَ فِي ذِي الْقَعْدَةِ يُرِيدُ مَكَّةَ، فَلَمَّا سَمِعَ بِهِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ تَهَيَّأُوا لِلْخُرُوجِ إِلَيْهِ نَصْرًا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِيَقْتَطِعُوهُ فِي

عَيْرِهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾،

الآية، فَأَنْتَهَى الْقَوْمَ { أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۰۹۶۲)، مُرْسَلًا، وَالسِّيُوطِيُّ: (۳۸۱)

والواحدی عَن ابْنِ عَبَّاسٍ، واته: عیکرهمه ره‌حمه‌تی خوای لی بی (یه‌کیکه له زانایانی تابیعین) ده‌گێریته‌وه، ده‌لی: (الْحُطَمُ بْنُ هِنْدٍ الْبَكْرِيِّ) هاته مه‌دینه کاروانیکی پی بوو، خواردنی پی بوو، خواردنه‌که‌ی فروشت، دوایی چوو بو‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌یعه‌تی پیداو مسولمان بوو، کاتیك چوو ده‌ری و رویشت، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌ماشای کردو، نه‌وانه‌ی که له ده‌وری بوون (هاوه‌لان له خزمه‌تی بوون) پیی فه‌رموون: نه‌و کابرایه به‌روویکی تاوانبارانه هاته لام و به‌پشته ملیکی په‌یمان شکینانه چوو ده‌ری، واته: راستی نه‌کرد که خوی به‌مسولمان پیشاندا، دوایش مسولمانه‌تییه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه، دیاره خوای په‌روه‌ردگار پی راگه‌یانده‌وه، نه‌گه‌رنا پیغه‌مبه‌ر ﷺ غه‌یبی نه‌زانیه‌وه، یان به‌فیراسه‌تیک که تییدا دنیا بووه، وای فه‌رمووه (ننجا کاتیك چوو بو‌یه‌مامه (نه‌و کابرایه) له نیسلام هه‌لگه‌رایه‌وه، وه جاریک به‌کاروانیکه‌وه هات دیسان خواردنی پی بوو له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) دا، واته: له‌و مانگه‌دا که حه‌جی تییدا

دەكرى و جەنگىشى تىدا قەدەغەيە، هات بەرەو مەككە ديارە ئەو كاتە پىغەمبەر ﷺ تەشريفى لە مەككە بوو { كاتىك هاوولانى پىغەمبەر ﷺ بىستان ئەو كابرايە كاتى خۇى هاتو مەسولمان بوو دووى ھەلگەپراوتەو، كۆمەلئىكان خۇيان بۇ سازگرد لە كۆچكەران و لە پشتيوانان بچن تاكو كاروانەكەى لى بستين و لە كاروانەكەى دايبرن، بەلام خوا ﷻ ئەم ئايەتەى ناردە خوارى:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ ... ﴾، ئەى ئەوانەى ئيمانان ھىناو! دروشمەكانى خوا ھەلال مەكەن، واتە: دەستدرىژىيان بۇ مەكەن، وە قوربانىيەكان كە نىشانەدار نين، وە ئەوانەشى كە نىشانەدارن، وە ئەوانەشى كە بەرەو مزگەوتى ھەرام دىن، بە ھىسابى خۇيان داواى بەخشش و رەزامەندىيەى خوا دەكەن، دەستدرىژىيان مەكەنە سەرى، (فَأَنْتَهُى الْقَوْمُ) ئەوانىش وازيان ھىنا، واتە: نەچوون بۇئەوھى كە زيانى پى بگەيەن.

ب- { عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْحُدَيْبِيَّةِ وَأَصْحَابُهُ حِينَ صَدَّهُمُ الْمُشْرِكُونَ عَنِ الْبَيْتِ وَقَدْ اشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، فَمَرَّ بِهِمْ أَنَسٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَشْرِقِ، يُرِيدُونَ الْعُمْرَةَ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ:

نَصُدُّ هَؤُلَاءِ كَمَا صَدُّوا أَصْحَابَنَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ

أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾، (الآية) { أَخْرَجَهُ السَّيْطَانُ عَنِ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ: (۳۸۳)، وَفَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوكَانِيِّ بِرَقْمٍ: (۷۹۶)، وَالوَاحِدِيِّ بِرَقْمٍ: (۳۸۰)، واتە: زەيدى كورى ئەسەم (كە ئەویش يەككە لە زانايانى تابيعين) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ و هاوولە بەرپزەكانى كاتىك لە حودەبىيە بوون، ئەو كاتەى كە هاوبەش بۇ خوادانەرەكان گىراياننەو لەوھى كە بچن بۇ زيارەتى مزگەوتى ھەرام، (مەشھوورە كە لە سالى شەشەمى كۆچى دا بوو) ئەوانىش بەو زۆر قەلس بوون، لەو كاتەدا كۆمەلئىك خەلكى هاوبەش بۇ خوا دانەر كە لە رۆژھەلاتەو ھاتبوون، دەيانويست بچن بۇ مزگەوتى ھەرام بە مەبەستى ئەنجامدانى عومرە، هاوولانى پىغەمبەر ﷺ گوتيان: ئىمەش رى لەوانە دەگرين و ناھىلن بچن، وەك چۆن رەفيقە موشرىكەكانى ئىمە، (واتە: قەومەكەى ئىمە كە قورەيشن) رىيان نەدا ئىمە بچين بۇ زيارەتى مزگەوتى ھەرام، ئىمەش رى

خواردنە خوێش و بە تام و بە سوودەکانتان بۆ حەلال کراون، وە نیچیری ئەو سەگەنەش کە فیئری راویان دەکەن، وە نیچیرتان بۆ دەگرن، ئەویشتان بۆ حەلالە.

کەواتە: سەگی راو، سەگ کە بۆ راو بەکار دەهێنرێ، دروستە راگیرێ، جا دوایی لە فەرمايشتەکانی پێغەمبەردا ﷺ هەیه کە سەگ بۆ پاسەوانی مەرو ئازەل و، بۆ پاسەوانی و کشتوکال و ئەوانە دروستە بەکار بهێنرێ، هەروەها سەگ بۆ پاسەوانی ئینسانیش بەکار دەهێنرێ، کابرا کە صاحبب دوژمنە لە خوێ دەترسێ، دروستە سەگ بەکار بهێنێ.

ب- { عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ: أَنَّ عَدِيَّ بْنَ حَاتِمٍ، وَزَيْدَ بْنَ الْمُهَلَّبِ الطَّائِفِيَّ سَأَلَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا قَوْمٌ نَصِيدُ بِالْكِلَابِ، وَالْبَزَاةِ، فَمَاذَا يَحِلُّ لَنَا مِنْهَا؟ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ } (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۱۱۶)، وَفَتْحُ الْقَدِيرِ لِلشُّوْكَانِي بِرَقْم: (۸۱۶)، وَالسِّيُوطِيُّ عَنْ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ: (۳۸۳))، واتە: سەعیدی کورێ جوبهیر (کە یەکیکە لە زانایانی تابیعین) دەئێ: هەر کام لە عەدی کورێ حاتیم و زەیدی کورێ موهلهیل کە هەردووکیان طائیفین، (واتە: لە هۆزی طائیفین) پرساریان لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد، گوتیان: ئەی پێغەمبەری خوا! ئێمە کۆمە ئێکین، خەلکێکین بە سەگ راو دەکەین، وە بە بازیش راو دەکەین (هەم سەگان بەکار دێنین و هەم بازان بەکار دێنین بۆ راو) ئایا پەواپە یان نا؟ خوای پەروردگار ئەم ئایەتە ی ناردە خواری: ﴿ قُلْ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ

الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ ﴾، (جَوَارِح) پێشتریش باسمان کرد، کۆی (جَارِحَة) یە، (جَارِحَة) هەر شتێکە کە راوی پێ بکری، چ پەلەور بێ، چ ئازەل بێ، ئازەل وەك: سەگ و تاژی و پلنگ و شیرو گورگو و هەر دڕندەیهکی دیکە، کە لە شوینانی دیکە هەن، مادام کەویی بکری و راوی پێ بکری و بزانی راو بکات، ئەو دروستە نیچیرە کە ی بخوری، هەروەها پەلەوریش بە هەمان شیوە.

مانای گشتی ئایهتهکان

دیاره ئیمه پیشتر باسمان کرد که سوورپهتی (المائدة) ژمارهیهکی زۆر یاسای شهرعیی تیدان، من ههروا سه‌رپییهک ته‌ماشام کرد، زیاتر له سه‌د (۱۰۰) حوکمی شهرعیی تیدایه که راسته‌وخۆ ئایهتهکان ده‌یانگه‌یه‌نن، وه سوورپهتی (المائدة) زۆرتین جار وشه‌ی:

﴿يَتَّيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ی تیدا دووباره بوته‌وه له‌نیو هه‌موو سوورپهته مه‌ده‌نییه‌کانداو شازده (۱۶) جار دووباره‌بوته‌وه، وه به زۆریی وایه که خوا ﷺ وشه‌ی: ﴿يَتَّيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ی به‌کاره‌یناوه، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! حه‌لال و حه‌رامو، ئه‌مرو نه‌هی به مسوولمانان راده‌گه‌یه‌نی، ئه‌م سوورپهته‌ش ژماره‌یهکی زۆر یاسای شهرعیی تیدا هه‌ن، بو‌یه پیوستی کردوه خوا ﷺ شازده جار بانگی ئیمان‌دان بکاتو به نازناوی ئیمان بیداریان بکاته‌وهو به‌فرموی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! بو ئه‌وه‌ی ئه‌وان گوئ قولاخ بن، چونکه وه‌ک عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری عه‌باس ده‌لی: هه‌ر کاتیک خوا ﷺ فه‌رموی: ﴿يَتَّيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، باش گوئ بگره، یان حه‌لالیکه پی‌ت راده‌گه‌یه‌نی بیکه، یان حه‌رامیکه پی‌ت راده‌گه‌یه‌نی مه‌یکه، یان ئه‌مریکه که پی‌ت ده‌فرموی: ئه‌نجامی بده، یان فه‌ده‌غه‌یه‌که و ده‌بی خوی لی به دوور بگری.

جا ئه‌م سوورپهته موباره‌که ئاوا ده‌ست پیده‌کات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوی خ‌وای به به‌زه‌یی به‌خشنده، جاریکی دیکه‌ش باسمان کردوه، که ده‌لیی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ده‌بی سی واتا له می‌شکی خۆتدا ئاماده بکه‌ی، چونکه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوی خ‌وای به به‌زه‌یی به‌خشنده، واته: ده‌ستپیکردنم بو ئه‌م کاره که قورئان خویندنه، نوپژ کردنه، هه‌ر کاریکه که ده‌گری، نان خواردنه، کارو که‌سابه‌ته، ده‌ستپیکردنم به‌و کارم، به ناوی خ‌وای به

بەزەیی و بەخشنەدیه، یاخود بە ناوی خۆی بەبەزەیی بەخشنەدە دەست بەو کارە دەکەم، جا ئەمە یانی چی؟ سێ واتا دەبێ لە میسکی خۆتدا ئامادە بکە:

یەكەم: ئەو کارەم دەکەم، بۆ ئەوە کە خوا لێم رازی بێ و پاداشتی لەسەر وەربگرم، وە پێی لە خوا نزیك ببمەو.

دووەم: ئەو کارە ئەنجام دەدەم، بە پێی شەرعیی خوا.

سێیەم: ئەو کارە ئەنجام دەدەم، بە یارمەتی خوا، بە هاوکاریی خوا، نەك بە شان و شەوکهتی خۆم.

خو ﷺ دەفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه! یانی چی؟ یانی ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه بە هەموو ئەو شتانەهێ پێویستە ئیمانیاں پێ بهیئری! ئەوه ماناکهیهتی، بەلام پێویست ناکات هەموو جار خو ﷺ بـفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بـكـل ما يـجـبُ الـإـيـمـان بـه﴾، بەلکو کە دەفەرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه! واتە: بە هەموو ئەو شتانەهێ پێویستە ئیمانیاں پێ بهیئری، کە لە شوینەکانی دیکە ئیمان پێ هێنراوهکان (ما يُؤْمَن به)، روون کراونهوه، بۆیه پێویست ناکات خۆی پەرورددگار هەموو ئەو شتانەهێ کە پێویستە ئیمانیاں پێ بهیئری، هەموو جارێ باسیان بکات، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه! ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾، پهیمانەکان جیبه جی بکەن بە تەواویی، گریبهست و پهیمانەکان جیبه جی بکەن و ئەنجامیان بدن، مەبهست لە پهیمانەکان چیه؟ دوایی باسی دەکەین لە مەسهله گرنهگەکاندا، بەلام لێرەدا خۆی زانا بە کورتیی و دەفەرموی، چونکه لەسەر رای زۆرێک لە زانایان هەرچی هەلال و حەرپامه، ئەمرو نەهیهه، هەرچی خوا فەرزێ کردوه، یان هەرچی خوا قەدەغەهێ کردوه، هەمووی پهیمانی خوايهو، لە گەردنی ئیمه و لە ئەستۆی ئیمه دایه، دەبێ جیبه جی بکەین، مادام تۆ دەلێی من شایهیدی دەدەم کە بیجگه لە خوا هیچ پەرستراونین، وە شایهیدی دەدەم کە موحمەد ﷺ رەوانه کراوی خوايه، کەواته: هەرچی ئەو موحمەده ﷺ، لەو تاکه پەرستراوهو، لەو تاکه پەرورددگارو بهدیهنەروده هێناویهتی، تۆ پهیمانیکه بە خوات داوه، مادام دەلێی: تەنیا ئەو بە پەرستراوو بە پەرورددگاری

خۆم دەزانم، ۋە موحەممەد ﷺ بە رەۋانەكراۋى خوا دەزانم، ئەۋە پەيمانە بە خوا داۋتە كە پابەندى بە ھەلال ۋ ھەرامانەۋە، پابەندى بە ۋاسا شەرعىيەنەۋە، دەشگونجى مەبەست پىي مانىيەكى تايبەت بى، واتە: ئەۋ پەيمانانەى كە بە خوا دەياندەن، ئەۋ پەيمانانەى لەنىۋ خۇتان دەياندەن، ئەۋ پەيمانانەى لەگەل خۇتان دەياندەن، ھەر سى جۆرەكان جىبەجى بىكەن، كە دۋايى رۋونتر باسى دىكەين، ئەۋ سى جۆرە پەيمانە چۆنن؟ ئەۋجار دەفەرمۋى: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَيْمَتَهُ الْأَنْعَامِ﴾، ئازەلە چۈر پىيەكانتان بۇ ھەلال كراون، ﴿بَيْمَتُهُ﴾، ھەر ئازەلەكە كە چۈر پى بى، ئنجا بۇجى بە ئازەلى چۈرپى دەگوترى ﴿بَيْمَتُهُ﴾؟ چۈنكە دەنگىكى نىيە خەلك لىي ھالى بى، (إِبْهَام) واتە: شتىك كە لىي ھالى نەبى، لەبەرئەۋەى ئازەل دەنگى ھەيە، بەلام دەنگەكەى مەفھوم نىيە، زانراۋنىيە ۋ تىي ناگەى، بۇيە پىي دەگوترى: ﴿بَيْمَتُهُ﴾، ئنجا ئايا ئازەلە چۈر پىيەكان چى ۋ چىن؟ زۆربەى زانايان ئەگەر نەلىين ھەموويان دەلىن: چۈر جۆن (الْأَنْعَامُ: هِيَ الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ)، (أَنْعَامُ) بە حۈشترۋ رەشەۋلاخ (واتە: مانگاۋ گا) ۋ مەر (واتە: ئازەلى سى واتە: مەرۋ بەران ۋ بەچكەكانىشيان) ۋ بزى (واتە: بزى ۋ نىرى ۋ بەچكەكانىشيان)، ئەۋانەتان بۇ ھەلالكراون ﴿إِلَّا مَا يَتَلَبَسُ عَلَيْكُمُ﴾، جگە لەۋەى بەسەرتان دەخۈنرىتەۋە لە ئايەتى ژمارە سى ھەر ئەم سوورەتەدا، كە يازدە (۱۱) جۆن ھەلاۋىرداۋن، ئەۋ يازدە (۱۱) جۆرە ھەلال نىن، سوود لە گۆشتەكەيان بىنرى ﴿غَيْرِ مَحَلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حَرَمٌ﴾، نىچىر بۇخۇتان ھەلال مەكەن، لە كاتىكدا كە ئىۋە لە ئىچرام دان ۋ ئىچرامتان بەستۋە بە ھەج، يان بە عومرە، يان بە ھەردووكيان ۋىكرا، ياخود لە كاتىكدا كە ئىۋە لەنىۋ سنوورى ئەرزى ھەرام دان، لەنىۋ سنوورى ھەردەما بۇتان نىيە ۋاۋ بىكەن، ﴿وَأَنْتُمْ حَرَمٌ﴾، ھەردوۋ واتاكەى ھەيە، واتە: لەنىۋ سنوورى ھەردەم دان، ياخود ئىۋە لە ھالەتى ئىچرام دان، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾، بىگومان خوا ئەۋەى بىھۋى برپارى لەسەر دەدات، ئنجا ئايا خوا چى دەۋى؟ بىگومان ھەموۋ ئەۋ شتانەى دەۋى كە خىرو بەرژەۋەندى دىياۋ دۋارۋزى

ئیمەیان تێدایە، چونکە خوا کاربەجییە، وە خوا ئەوپەری حیکمەت و رحمەت و بەزەیی هەیه.

ئنجای بۆ جاری دووم خوا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەهی ئەوانەیی ئیمانتان هیناوه! ئنجای بابەتییکی دیکەمان پێ دەفەرموی، چونکە هیچ جارێک خۆی کاربەجی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بەکارناھینئێ مەگەر شتییکی دیکەیی نویمان پێ بفرموی، لێرەشدا کۆمەتێک حوکمی دیکەیی شەرعییمان پێ دەفەرموی، ئەهی ئەوانەیی ئیمانتان هیناوه! بە هەموو ئەو شتانەیی پێویستە ئیمانیان پێ بەپێرئێ، ﴿لَا تُحِلُّوا

شَعْبِيرَ اللَّهِ﴾، دروشمەکانی خوا حەلال مەکن، یانی چی؟ واتە: بۆخۆتان پەرەیی مەکن کە دەست درێژیان بکەن سەرئێ و زیانیان پێ بگەیهنن، حورمەتیان بشکینن، دروشمەکانی خوا چین؟ دروشمەکانی خوا هەموو ئەو شتانەن کە دینداریی یان تێدا بەرجەستە دەبێ، مزگەوت دروشمی خوا، بانگ دروشمی خوا، مەناسیکی حەج و عومرە دروشمی خان، هەموو ئەو شتانەیی کە دینداریی یان تێدا دەرەدەکەوئێ، مانگی پەرەزان دروشمی خوا، لە پەرەزاندا نابێ شت بخۆی، ئەگەر کابرا پاساویشی هەبێ و نەخۆشیش بێ، یاخود رێبواریش بێ و بەرپۆژووش نەبێ، بەلام با لەبەرچاوی خەلک شت نەخوات، ئەو حورمەتی ئەو مانگەیه، بەئێ دروشمەکانی خوا، هەموو ئەو شتانەن کە دینی خویان تێدا دەرەدەکەوئێ و نیشانەیی ئەوین کە ئەو خەلکە مسوولمانە، ئنجای هەندیک لەو دروشمانەمان بۆ باس دەکات و

دەفەرموی: ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ

يَبْنَعُونَ فَضلاً مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَاناً﴾، چوار لەو دروشمانەمان بەتایبەت بۆ باس دەکات،

ئەگەرنا کە دەفەرموی: ﴿لَا تُحِلُّوا شَعْبِيرَ اللَّهِ﴾، دروشمەکانی خوا مەشکینن، ئەم چوارەش دەگریتەوه، بەلام ئەو لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترئێ (ذِكْرُ الْخَاصِ بَعْدَ الْعَامِ) واتە: باسکردنی تایبەت دوا باسکردنی گشتی، وەک لە سوورەتی

(البقرة) دا خۆی پەرەردگار دەفەرموی: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَرُسُلِهِ وَجَبْرِيلَ وَمِيكَئِلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ ، واتە: ئەوانەى كه دوژمنایه‌تی خاوا فریشته‌کانی و پێغه‌مبەرەکانی و جبریل و می‌کال دەکەن، خو (جبریل و می‌کال) یش هەردوو فریشتەن، ئەوهی كه كوفر ده‌كات به مه‌لائیکه‌ت، كوفریش ده‌كات به جبریل و می‌کال، به‌لام به تاییه‌تی باسیان ده‌كات، له‌بەر ئەوهی پایه و پێگه‌یه‌کی تاییه‌تیان هه‌یه، ئنجا ده‌فه‌رموی: مانگه‌ چه‌رامه‌كان چه‌لال مه‌كهن، مانگه‌ چه‌رامه‌كان كامانه؟ چوار مانگن (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، وَرَجَبٌ) ئەو چوار مانگه‌ جه‌نگیان تیدا قه‌ده‌غه‌ كراوه، نابێ مسوولمانان ده‌ستپێشخه‌ری جه‌نگ بن له‌و چوار مانگه‌دا، ئەدی ئەگەر كافر هێرشیان كرده‌ سەر مسوولمانان؟ ئەوه ئەو كاته مانای ئەوه‌نیه‌ حورمه‌تی مانگه‌كانیان شكاندوه، چونكه‌ خو ئەگەر شه‌ر به‌ری ده‌رگای پێگرتی ده‌بێ بیکه‌ی، وه‌ك له‌ سووره‌تی (البقره) دا به‌ درێژی باسی ئەو مه‌سه‌له‌یه‌مان كرده‌وه، له‌و شوینه‌دا كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ

فِيهِ قُلِّ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... ﴿٢١٧﴾ ، له‌ویدا به‌ ته‌فصیل باس‌مان كرده‌وه، كه‌واته: ده‌ستپێشخه‌ری جه‌نگ له‌سەر مسوولمانان قه‌ده‌غه‌یه‌ له‌و چوار مانگه‌دا، به‌لام به‌رگری له‌خو‌كردن، نا، ﴿ وَلَا أَلْهَدَى ﴾ ، (الهدى) ئەو ئازده‌له‌یه‌ كه‌ به‌ دیاری ده‌بردێ به‌ بۆنه‌ی چه‌جه‌وه‌ سه‌ر به‌بردێ، ﴿ وَلَا أَلْقَتِد ﴾ ، (قلائد) كۆی (قلادة) یه، (قلاَد) ئەو گه‌ردن به‌نده‌یه‌ كه‌ به‌تاییه‌تی له‌ ملی حوشتر ده‌كړی، ئەگەر له‌ ملی مه‌رو بزن و ره‌شه‌ولاخیش بكړی هه‌روای پێ ده‌گوتړی، واته: ئەو ئازده‌لانه‌ كه‌ گه‌ردن به‌ندیان له‌ مل كراوه‌و نیشانه‌دار كراون، كه‌ ئەوانه‌ ده‌بردین به‌ مونسه‌به‌ی چه‌جه‌وه‌، سه‌رده‌بردین، بكرینه‌ قوربانیی ئەوانه‌ش حورمه‌تیان مه‌شكینن، ﴿ وَلَا ءَامِنَ الْبَيْتِ

الْحَرَامِ ﴾ ، واته: (قاصدين) ئەوانه‌ش كه‌ به‌ره‌و به‌یتی چه‌رام ده‌چن به‌ره‌و مائی چه‌رام، مائی چه‌رام، واته: ئەو شوینه‌ی كه‌ چه‌رامه‌ تیدا گوناح بكړی، چه‌رامه‌ تیدا ناشه‌رعیی بكړی، ئنجا خو ناشه‌رعیی له‌ هه‌موو شوینیك هه‌ر چه‌رامه، به‌لام له‌وئ چه‌رامه‌تره‌، وه‌ گوناح و تاوان و سه‌رپێچی سزایان له‌ ئه‌رزى چه‌ره‌مدا به‌تاییه‌ت و له‌ مزگه‌وتی چه‌ره‌مدا به‌تاییه‌تی تر زۆر زیاتره‌، وه‌ك چۆن نوێژیک به‌

هەلەو ناشەرعیی نەگات، ئەگەر ئەوان خراپەیان لەگەڵ ئیوهدا کردووە، ئیووە وامەكەن، ئەگەر ئەوان گوناھیان کردووە لەگەڵ ئیوهدا، ئیووە وا مەكەن مسوئمان دەبی جیابی، ئەووە مەبەست پێی ئەووەیە كە لە سالی شەشەمی كۆچیدا پیغەمبەر ﷺ بە خۆی و هەزارو چوار سەد لە هاووەلانی بەرپیژی چوون بەرەو مەككە كە بچن عومرە بکەن، كافرەكانی مەككە رپیان پێ گرتن، سەرەنجام ئەووە بوو كە صولحی حودەیبیەیی لیکەوتەووە و ئەو سالی نەچوون، ئنجا بۆ سالی دوایی، پێی گوترا: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)، واتە: عومرەییەك كە گیردراپەووە، وەك من لە كتیبی (پوختەیی ژیاننامەیی پیغەمبەری خوا ﷺ) دا باسم کردووە، وە لە كتیبه‌كانی ژیاننامەیی پیغەمبەردا هاتووە، چوون ئەو عومرەیان گیراپەووە لە سالی حەوتەمدا، ئنجا خوا دەفەرموی: با رقی هەلسانتان لەوان كە ئیوهدیان لە مزگەوتی حەرام گیراپەووە، ئەو كارەیان واتان لێ نەگات، ئیوهدش دەستدریژی بکەنە سەر ئەوان، بە هەر شیووەییەك لە شیووەكانی دەستدریژی بی ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّقْوَى﴾، وە لەنیو خۆشتانیشداو لەگەڵ ئەوانیشدا لەسەر

هەر شتیك كە چاكەكارییەو پارێزكارییە، هاوكاریی یەكدی بکەن ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، وە هاوكاریی یەكدی مەكەن، لەسەر گوناھو دەستدریژی ﴿وَأَتَّقُوا

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن، بیگومان خوا سزای توندە، واتە:

سزای توندە بۆ هەر كەسێك كە ئەو فەرمانانەیی خوای پەروەردگار دەشكێنێ، وە دەستدریژی دەكاتە سەر دینی خوا، ئنجا خوای پەروەردگار بۆمان باسی ئەووە دەكات

كە بەئینی دا باسی بکات، وەك پێشتر فەرمووی: ﴿إِلَّا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەووی

بەسەرتاندا دەخوینریتەووە، ئەووە لیتان قەدەغەییە، ئەگەر نا ئازەلە چوارپییه‌كانتان

بۆ حەلالن، جگە لەووی بەسەرتان دەخوینریتەووە، واتە: هەر لەو ئازەلە

چوارپییانە، یازدە حالەتیان بەسەر دادین كە قەدەغەییە بۆ ئیووە سوود لە

گۆشتەكەیان وەر بگرن، ئەوانەش یازدە حالەتەكەن، دەفەرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾،

لیتان قەدەغە كراو:

(۱) ﴿الْمَيْتَةَ﴾، مردار.

(۲) ﴿ وَالذَّمُّ ﴾، خوین.

(۳) ﴿ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ ﴾، گوشتی بەراز.

(۴) ﴿ وَمَا أَهْلَ لَعْنٍ أَلَّهِ بِهِ ﴾، وه هه‌رشتیک بو جگه له خوا دهنگی پی بەرز کراوته‌وه، واته: سه‌ر‌ب‌راوه‌و ناوی غه‌یری خ‌وای له‌سه‌ر هاتوه.

(۵) ﴿ وَالْمَخْفَةُ ﴾، خنکینراو.

(۶) ﴿ وَالْمَوْقُودَةُ ﴾، لی‌دراو، لی‌ی بدری تاگو مردار ده‌بی.

(۷) ﴿ وَالْمُرْدِيَةُ ﴾، هه‌لدی‌راو، له شوینیکی بەرز هه‌لدی‌ری.

(۸) ﴿ وَالنَّطِيحَةُ ﴾، قوچ لی‌دراو، قوچی لی‌ بدری تا مردار ده‌بی.

(۹) ﴿ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ ﴾، وه ئه‌وه‌ی که درنده ده‌یخوا، گورگه، که‌متیاره، پلنگه،

شیره، ورچه، به‌شیکی لی‌ ده‌خوات و ئه‌وه‌ی دیکه ده‌می‌نیت‌ه‌وه ﴿ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ﴾، جگه له‌وه‌ی که سه‌ری ده‌برن و جگه له‌وه‌ی چه‌قوی فریا ده‌که‌وی، که د‌وایی له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین.

(۱۰) ﴿ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصْبِ ﴾، وه لی‌ستان قه‌ده‌غه کراوه ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر (النَّصْبِ)

واته: له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه‌ی که دانراون و چه‌قینراون، له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه سه‌رده‌ب‌درین، وه خوینه‌که‌ی له به‌رده‌کان هه‌لد‌ه‌س‌وه‌ری.

(۱۱) ﴿ وَأَنْ تَسْنَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، وه لی‌تان قه‌ده‌غه کراوه ئه‌و گوشتانه‌ی که به

زه‌له‌مه‌کان، به یانسیب دابه‌شیان ده‌که‌ن، (الأزلام) کوی (زلم)ه، (زلم) بریتیه له تیریک که په‌ره‌که‌ی د‌وایی پی‌وه‌نه‌بی بو ئه‌وه‌ی ب‌روا، چونکه نایانه‌وی بی‌هاوین، واته: شی‌وه‌ی لووله داریک بووه، که له ته‌فسیره‌کاندا باسی ده‌کات، ده‌لی: سی لووله داری بچووک بوون، یه‌کیکیان له‌سه‌ری نووسراوه: په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی پی‌ کردووم، یه‌کیکیان له‌سه‌ری نووسراوه: په‌روه‌ردگارم ری‌ی لی‌ گرتووم، وه

یەکیکیان هیچی لەسەر نەنووسراوە، جا کەسێک ویستبیتی شتێک بکات، بۆ وینە: گوشتیان بەش کردووە، بەووە دابەشیان کردووە، توورەکە یەك کە ئەو سێ داروچکە یە ی تیدا دەبوون، کابرا دەستی تیوێرداوە و یەکی پراکیشاوە، ئنجا ئەگەر ئەو بووبی کە نووسراوە: پەرودرگارم فەرمانی پێ کردووم، گوتوویەتی: ئەو بەشە گوشتیکت کەوت، وە ئەگەر ئەو دیکە بووبی کە نووسراوە: پەرودرگارم پێ لێ گرتووم، گوتوویانە: کاکە تۆ نات کەوی، وە ئەگەر ئەو سێیە میان بووبی، کە هیچی لەسەر نیە، دووبارەیان کردۆتەووە، وەك ئیستا پێ دەلین: یانسیب، ئنجا هەر شتێک بە یانسیب دابەش بکری، ئەو قەدەغە یە ﴿ذَلِكُمْ فَسُقُ﴾، ئا ئەو هەتان لە رێ دەرچوونە، واتە: ئەو دی کە بە یانسیب دابەش بکری بەشیوێ قوما، یاخود هەموو ئەو شتانە، کە لەراستیدا وا باشترە مەبەست هەموویان بی، واتە: هەر کەسێک لە هەر کامێک لەوانە بخوات، ئەو لە رێ دەرچوونە و پێ گوناھبار دەبی.

ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿الْيَوْمَ يَسْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ﴾، ئەمە پۆ ئەوانە ی بیپروان لە دینە کە ی ئیو نائومی د بوون، واتە: نائومی د بوون کە زەفەر بە دینە کە ی ئیو بەرن و چرای دینە کە تان بکوژیننەو، یاخود نائومی د بوون لەو دی کە جاریکی دیکە بگەرپنەو بۆ بەکارهینانی مردارووە بوو و خوین و گوشتی بەرازو بۆ جگە لە خوا سەر بپراو و ئەو شتانە، چونکە تازە ئەو ئیسلامە چەسپیووە دەبی خەلک شتی پاک بخوات، ئنجا خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿فَلَا تَحْشَوْهُمْ﴾ وَاخْشَوْنَ، لەوان مەترسین، یانی: لە کافرەکان مەترسین و تەنیا لە من بترسین ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئا ئەمە پۆ دینە کە تانم بۆ تەواو کردن، واتە: یاسا شەریعیەکان هەموویان دابەزینان، حەلال و حەرامەکان هەموویان دیاری کران، ئەمە و نەهیەکان هەموویان دیاری کران، پێشتر دینە کە بەنسبەت قۆناغی پێشەووە تەواو بوو، بەلام بەنسبەت قۆناغی کۆتایی تەواو نەبوو، بۆیە دەفەر موی: ئەمە پۆ بە تەواوی دینە کە تان تەواو بوو، واتایەکی دیکە شێ ئەو دیە کە ئەمە پۆ دینە کە تانم بۆ وایکردوون کە هەیبەت و هەیمەنە و دەستەلاتی هەبی، ﴿وَأَتَمَّتْ

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴿﴾، وه چاکه‌ی خوُم له‌سه‌ر ئیوه ته‌واو کرد، ﴿وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ

دِينًا ﴿﴾، وه ئیسلامیشم به به‌رنامه بو په‌سند کردوون، که‌واته: ته‌نیا ئیسلام به‌رنامه‌ی

په‌سند کراوی منه بو ئیوه، ئه‌وی دیکه هه‌مووی لای من ره‌ت کرایه‌وه، ئنجا خوا ﷺ

دوای ئه‌وه دیته سه‌ر خواردنه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمِنْ أَضْطَرِّ فِي

مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ﴿﴾، هه‌ر که‌سیک ناچاربوو له برسیه‌تیدا به‌بی ئه‌وه‌ی

مه‌به‌ستی پی گوناح بی و ئاره‌زووی گوناح کردنی هه‌بی و، هه‌ر ئاره‌زووی بی له

گوشتی به‌راز بخوات، یان له مرداره‌وه بوو، یان خوین بخوات، واته: خواردنه‌که‌ی له

رووی ئاره‌زووه‌وه نه‌بوو، به‌ئکو ناچار بوو، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿﴾، بیگومان

خوا لی‌بوورده‌ی به به‌زه‌یی یه، یانی: گونا‌ه‌بار نابی که له کاتی ناچاریدا له‌وانه

به‌کاربینی، بایی ئه‌وه‌نده‌ی که نه‌مرئ و له مه‌رگ رزگاری بی.

ئنجا دیاره پرسیاریان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، وه‌ک له هوی هاتنه خواره‌وه‌که‌یدا

باسمان کرد، گوتوو یانه: چیمان بو چه‌لاله؟ وه‌ک خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

أُحِلَّ لَهُمْ ﴿﴾، پرسیارت لی ده‌که‌ن: چیمان بو چه‌لاله؟ دیاره پرسیاره‌که ده‌رباره‌ی

جو‌ره‌کانی گوشت بووه، بویه ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴿﴾، پیمان بفه‌رموو:

خواردنه خو‌ش و به‌تام و به سووده‌کانتان بو چه‌لال کراون، دیاره (طیبات) کوی

(طیبه‌ه، طیبه‌ش) هه‌ر شتیکه که خو‌ش و به‌تام و به‌له‌زه‌ت بی و، نه‌فسی ئینسان

ئاره‌زووی بو بچی و سوودبه‌خشیش بی، واته: به قازانجی جه‌سته ته‌واو بی، ئه‌گه‌رنا

که‌سیک که ئاره‌زووی بو شه‌ر‌اب و مردارو بو گوشتی به‌رازو بو شتیکی خراب ده‌چی،

ئه‌وه له‌راستیدا ناتوانی بی: ئه‌وه له (طیبات) ه، چونکه ئاره‌زووت بوی ده‌چی،

به‌لام زیانی هه‌یه و، مادام زیانی هه‌یه بو جه‌سته له (طیبات) نه، بویه چه‌لالیش

نه، ئنجا وشه‌ی: (طیبات) مانا‌که‌ی گشتیه، به‌لام لی‌ردها زیاتر مه‌به‌ست پی ئه‌و

ئاژه‌لانه‌ن که گوشتیان ده‌خوری، ئنجا جو‌ریکی دیکه‌ی چه‌لال ده‌خاته‌روو، ﴿وَمَا

عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ ﴿﴾، واته: ئه‌و نیچی‌رگرا‌نه‌ش که فی‌ریان ده‌که‌ن، فی‌ری

راويان دەكەن، بۇيەش دەلئىم: نىچىرگر تاكو ھەم چوار پىش بگرىتەو، واتە: سەگو تاژىي و پىنگو ئەوانە، ھەم پەلەو ھەرىكەتەش بگرىتەو، ھەك بازو باشوو... ھتد، ھەرچەندە لە كوردەوارىي ئىمەشدا پەلەو ھەرىكەتەش بەكار دىن و بە زۆرى تاژىي و سەگو ئەوانە بەكار دىن، ئەگەرنا چەند جۆرە پەلەو ھەرىكەتەش ھەن كە بۇ راووشكار بەكار دىن، جا خوا دەفەرموى: نىچىرى نىچىرگرانىش بۇ ئىو ھەللا، بەلام بە مەرجىك فىريان بكەن و مەشقىان پى بكەن، ئەگەرنا سەگىك كە نىچىرەكەى بۇخۇى بگرى و لىي بخوات، ئەو نىچىرەكەى ھەللا نى، بۇجى؟ چونكە بۇ خۇى گرتوو ھەتى و لىي خواردو، بۇيە دەبى فىرى راو بگرى، ئنجا كە فىر كرا، ئەو كاتە رەنگە لە كاتى گرتنىدا برىندارى بكات، وە برىندار كوردەكەى ئەگەر بەھۇيەو ھەرىكەتەش، ئەو بەرىندار كوردەكەى بە سەرىپران ھىسابە، مادام سەگى راوى بى، يان پەلەو ھەرى راوى بى، بەلام ئەگەر بۇ خۇى لىي خوارد، ھەتا تىر دەبى، ماناى واىە بۇخۇى گرتوو ھەتى و ئەو كاتە بە نىچىرگر لەقەلەم نادى، بۇيە ئەو نىچىرەى كە ئەو جۆرە درىندانە دەيگرن ھەللا نى، جا دەفەرموى: ﴿تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾، لەو ھى كە خوا فىرى كوردو، فىريان دەكەن، واتە: راىان دىن، مەشقىان پىدەكەن لەسەر راو كورد، ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، وە بۇن لەو ھى كە بۇ ئىو ھەرىكەتەش، ئەو ئەگەر بۇخۇيانىان گرتوو؟ ئەگەر بۇخۇيانىان گرتو لىيان خوارد، ماناى واىە بۇخۇيان گرتوو ھەتى و ھەللا نى لىي بۇن.

ئنجا دەفەرموى: ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، وە ناوى خواشى لەسەر بىن، يانى: ناوى خواى لەسەر بىن لە كاتى خواردنىدا، يان ناوى خواى لەسەر بىن لە كاتىدا كە ئەو نىچىرگرە دەنن، سەگە، تاژىيە، بازە، كاتىك تىي بەردەدى لەو نىچىرە، لەو كاتەدا (بسم اللہ) لى بكەن، ئەو ھەش تەفصىلاتىكى ھەيە داوى باسى دەكەين، ئەگەرنا ناوى خوا ھىنان لەسەر خواردن ھەر ھەيە، بەلام ناوى خوا ھىنان لەسەر خواردن سوننەتە، بەس ئەمەيان زۆر بەى زانايان دەلئىن: فەرزە، ھەك داوى باسى دەكەين ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ﴾، وە پارىز لە خوا بكەن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، بىگومان خوا لىپرسىنە ھى زۆر خىرايە.

ئىنا خوا ﷻ له ئايەتى ژماره (۵) دا جارىكى دىكە دووبارەى دەكاتەوہو دەفەرەموى:

﴿ **الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ** ﴾، ئەمەزۆ شتە پاك و چاك و سوودبەخشەكان، بۇ ئىوہ
 ھەلال كراون، بۇيەش دووبارەى دەكاتەوہ، يانى: ئەوہى چاك و سوودبەخش نەبى و بە
 تامو بەگەلك نەبى، قەدەغەيە، مەبەستىكى دىكەشى ئەوہيە كە شتە بەتامو خۇش و
 سوودبەخشەكان، لەخۇتان قەدەغە مەكەن، ﴿ **وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ** ﴾،
 وە خوارەنى ئەوانەش كە كىتەبىيان پىدراوہ بۇ ئىوہ ھەلالە، ئىنا ئايا خوارەنەكەيان
 مەبەست پىي چىيە؟ مەبەست پىي نانە؟ يان مەبەست پىي برنج و فاسۇلياو
 دانەوئلەيە؟ يان مەبەست پىي ميوہو سەوزەيە؟ بىگومان ئەوانە ھەر ھەلالەن ھى
 ئەھلى كىتاب، يان ھى ھەر كەسىكى دىكەبن، كەواتە: نەخىر، مەبەست پىي گۇشتە
 لىردا، واتە: سەربراوى ئەوانەى كە كىتەبىيان پىدراوہ، بۇ ئىوہ ھەلالە، ئەدى ئەوانەى
 كە كىتەبىيان پى نەدراوہ؟ بىگومان سەربراويان ھەلال نىە، چونكە ناوى خواى لەسەر
 ناھىنن، يان ناوى غەيرى خواى لەسەر دىنن ﴿ **وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ** ﴾، خوارەنى
 ئىوہش و گۇشتى ئىوہش بۇ وان ھەلالە ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ** ﴾، وە ئافەرتانى
 پاكىزەى نىماندارىش بۇ ئىوہ ھەلالەن، ھاوسەرگىريان لەگەلدا بكەن، ئەدى ئەگەر
 پاكىزە نەبن، داوین پاك نەبن؟ ماناى وايە ئەوہ ھەرامە، وەك دوايى باسى دەكەبن
 بە تەفصىل، ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ** ﴾، وە ئافەرتانى پاكىزەى
 ئەوانەى كىتەبىيان پىدراوہ لە پىش ئىوہدا، ئەو ئافەرتانەش ھەلالەن، واتە: ئافەرتى
 جوولەكەو نەصرانىي با لەسەر دىنى خۇشيان بن، بۇ ئىوہ ھەلالەن ھاوسەرگىريان
 لەگەلدا بكەن، ئەدى غەيرى خاوەن كىتەبەكان، واتە: موشرىكەكان و بت پەرستەكان و
 كافەرەكان؟ بىگومان ئەوانە ھەلالەن، ﴿ **إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ** ﴾، ھەر كاتىك
 مارەيەكانىانتان پىدان، ئىنا ئايا مەرجه مارەيەكەى تەسلىم بكرى ئەوجار
 بگوازىتەوہ؟

ياخود ھاوسەرگىرى لەگەلدا بكرى؟ نەخىر مەرچ نىە، بەلام دەبى برىار بدرى و
 مارەيەكەى بۇ دىارى بكرى، ﴿ **مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ** ﴾،
 ئىوہ دەبى خۇ پاك راگر بن، لە بەرانبەر داوین پىسى دا، (مۇھسین) واتە: خۇ پاك

راگران، ﴿عَبْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، زینا نەكەن بە ئاشکرا، وه هەروەها بە پەنھانییش زینا نەكەن، چونکە دەلی: (مُساَفِح) ئەوویە کە ئاوی خۆی دەپێژێ و هەر ژنیکی خراپی لێ هەلبکەوی زینای لەگەڵ دەکات، ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، ئەوانەن کە بەتایبەت لەگەڵ هەندیک ئاferەتاندا بە پەنھانی زینایان لەگەڵدا دەکەن، واتە: زینای ئاشکراو زینای پەنھان، یان زینای بەگشتی هەر کەسێک لێ هەلکەوت زینای لەگەڵدا بکات، وه زینای تایبەت، ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾، هەر کەسێکیش کوفر بە ئیمان بکات، ئەوه کردەوهکە هەلۆهشاووتەوه، با ئیمانیشی بووبی، کە کوفری کرد بە ئیمان، کردەوهکە هەلۆهشاووتەوه ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾، وه له دواڕۆژدا له زینبارانە، بەلام بە مەرچیک لەسەر کوفر بمری، ئەدی کەسێک هەلگەراوتەوه، دوايي دووبارە مسوئمان دەبیتەوه و دەمری، ئایا کردەوهکە هەلۆهشیتەوه؟ نە، چونکە له سوورەتی (البقرة) دا خوای پەرودگار بۆمان روون دەکاتەوه و دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا لِكُلِّ كَافِرٍ مِّنْ أَعْمَلِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (۱۷)، کەواتە: کەسێک کە هەلگەراوتەوه و دوايي بە کافری دەمری، زایە دەبن، ئەدی ئەگەر دواي ئەوه کە هەلگەراوتەوه، دووبارە مسوئمان بۆوه، ئایا کردەوهکانی هەلناوەشیتەوه؟ دوايي لەوبارەوه دەدوین، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾، یەکیک بۆی هەیه بلی: جا چۆن کوفر بە ئیمان دەکری؟ وهلامەکە هەوویە واتە: کوفر بکا بەو شتانە هەیه کە ئیمانیان پێ دەهینری، یانی (وَمَنْ يَكْفُرْ بِمَا يُؤْمَنُ بِهِ)، واتە: کوفر بکات بەو شتانە هەیه کە ئیمانیان پێ دەهینری، ئنجا ئیمان بە خوا دەهینری، بە فریشتەکان دەهینری، بە کتیبەکان، بە رۆژی دوايي، بە پیغەمبەران، وه ئیمان دەهینری بە حەلال و حەرامی خوا، وه ئیمان دەهینری بە حوکمە شەرعییەکان، هەر کەسێک کوفر بە هەر گام لەوانە بکات، ئەوه کافر دەبی، وه کردەوهکانی هەلۆهشیتەوه، ئەگەر بە کافری بمری، وه له دواڕۆژدا له زینبارانە.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌ه: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾،

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه! په‌یمان‌ه‌کان به ته‌واوی جیبه‌جی بکه‌ن، وشه‌ی (عُقُود) کوی (عَقْد)ه، (عَقْد)یش واته: گریبه‌ست، یان به مانای به‌ئین و په‌یمان دی، عه‌بدوئلای کوری عه‌بباس خوا له خوئی و بابی رازی بی، گوتوویه‌تی: (اَوْفُوا بِالْعُقُود: يَعْنِي بِالْعُهُودِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ وَمَا حَرَّمَ وَمَا فَرَضَ وَمَا حَدَّ فِي الْقُرْآنِ كُلِّهِ لَا تَعْدُوا وَلَا تَنْكُثُوا)^(۱)، واته: مه‌به‌ستی خوی په‌روه‌ردگار له (عُقُود) که ده‌فه‌رموی: په‌یمان‌ه‌کان، یان گریبه‌سته‌کان جیبه‌جی بکه‌ن، مه‌به‌ستی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که خوا حه‌لالی کردوون، یان قه‌ده‌غه‌ی کردوون، یان پیویستی کردوون، یاخود ئه‌و سنوورانه‌ی که دایان له قورئاندا، وه که ده‌فه‌رموی: په‌یمان مه‌شکینن و خیانه‌ت و غه‌در مه‌که‌ن، مه‌به‌ست له (عُقُود) هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار له قورئاندا به‌یانی کردوون، له حه‌لال و حه‌رامو، ئه‌و شتانه که مسولمانانی پیوه پابه‌ند کردوون.

وه (الزمخشری) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا ده‌ئێ: (وَالظَّاهِرُ أَنَّهَا عُقُودُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فِي دِينِهِ مِنْ تَحْلِيلِ حَلَالِهِ وَتَحْرِيمِ حَرَامِهِ)^(۲) واته: وا دیاره که مه‌به‌ست له (عُقُود) ئه‌و په‌یمان و گریبه‌ستنه‌ن که خوا له دینی خویدا له‌سه‌ر ئیماندارانی فه‌رز کردوون، له شتی‌کدا که بوئی حه‌لال کردوون، وه له شتی‌کدا که لیی قه‌ده‌غه کردوون، واته: پابه‌ندبن به حه‌لال و حه‌رامی خواوه.

به‌لام وا پیده‌چی ئه‌و رایه راست‌تری که ده‌ئێ: مه‌به‌ست له (عُقُود) که خوا ده‌فه‌رموی: پابه‌ندبن، یاخود گریبه‌سته‌کان و په‌یمان‌ه‌کان جیبه‌جی بکه‌ن، مه‌به‌ست پیی سی شته:

(۱) محاسن التأویل: ج: ۶، ص: ۸.

(۲) تفسیر الکشاف: ج: ۶، ص: ۸.

ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ اَمْرَ الْاَنْثِيَيْنِ اَمَّا اَسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاَنْثِيَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَصَّيْكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ اُفْتِرَىٰ عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ

الْتَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿ ۱۴۴ ﴾، واته: (خو) له

ئهنعام بؤی خوئقاندوون باربهرو ئهوهی که وهک فهرش رابخری (که مهبهست پیی چهیوانی ورده، مهرو بزنی و... هتد) ئنجا لهوهی که خوا رزقی داون بخوون و به دواى ههنگاوهکانی شهیتان مهکهون، ئهو دوژمنیکی ئاشکرایه بؤ ئیوه، (دوایی ئهو ئهنعامه مان بؤ سه ر ژمی ر دهکات)، دهفهرموی: ﴿ ثَمْنِيَةَ اَرْوَج ﴾، ههشت

جووتن، واته: چوار نیرو چوار می، ﴿ مِّنَ الضَّانِّ اَثْنَيْنِ ﴾، له مهری دوو، (مهپ، واته: له چهیوانی سپی، له نیرو مییهک، که کوردهواری ئیمه مییهکه مهری پی

دهلین، نییرهکشی بهرانی پی دهلین) ﴿ وَمِنَ الْمَعْزِ اَثْنَيْنِ ﴾، وه (المعز) مهبهست پیی چهیوانی رهشه، که له کوردهواری دا مییهکهی (بزن) و نییرهکشی (نیری) پی دهلین، ئنجا دوایی دهفهرموی: ﴿ وَمِنَ الْاِِبِلِ اَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقْرِ

اَثْنَيْنِ ﴾، وهک حوشر دوو، واته: جووتیک، نیرو مییهک که به عهههبی (ناقة و جمَل) یان پی دهلین، (ناقة) بؤ مییهکهیه، (جمَل) یش بؤ نییرهکهیه، بهلام لهبهرئهوهی لهنیو کوردهوارییدا نهبووه، بؤیه ئیمه بؤ نیرو می ههر دهلین:

حوشتر، یان وشتر، ﴿ وَمِنَ الْبَقْرِ اَثْنَيْنِ ﴾، وه له رهشهولاخیش دووان، که (مانگا) مییهکهیهتی، وه (گا) نییرهکهیهتی، کهواته: وشه (الأنعام) ئهو چوار

جووره ئازهله دهگریتهوه، جا ئهو چوار جووره، چ مالی بن، چ کیوی بن، ههموویان دهگریتهوه، لهوبارهوه ئهم دهقه له پیغهمهبری خوا ﷺ گپردراوتهوه: ﴿ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللهِ ﷺ عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ

السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۶۱۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۸۰۵)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۲۳۴) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الكبير) بِرَقْم:

(۱۲۹۹۴) وَصَحَّحَهُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ) واته: عهبدولای کوری

عەبباس خوا لێیان رازی بێ، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیی کردووە (خواردنی) هەر خاوەن کە ئێبەیهک لە درندهگان، وە هەر خاوەن چرپووکێک لە پەلەوهران.

مانای وایە دەبێ جگە لە ئازەلی درندهو کە ئێبەدارو پەرهوری چرپووکدار تێکچرای ئازەل و پەرهور هەمووی حەلāl بێ، بۆیەش زۆریک لە زانایان وەك من لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا باسم کردووە، دەلێن: هەرچەندە لێردا خوا ﷻ تەنیا باسی ئەو چوارە دەکات: حوشت، پەشەولāخ، مەر، بز، بەلام ئەو لەبەر ئەوەی کە زیاتر ئەو جۆرە ئازەلāنە لە نیو خەلکدا هەن، ئەگەرنا خوا هەموو جۆرە ئازەلەکانی دیکەیی رەوا کردوون، بە مەرجێک درنده نەبن و ئازەل بن، وە ئەگەر پەلەوەر بن، خاوەن چرپووک نەبن، واتە: گوشت خۆر نەبن، چونکە ئازەلی درنده ئەوێبە کە گوشت دەخوا، وە پەلەوهری خاوەن چرپووک و درنده ئەوێبە کە گوشت دەخوات، واتە: ئەوانەیی کە گوشت خۆر نەبن، هەموویان حەلāl و رەوان^(۱).

مەسەلەیی سێیەم: کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا مَا يُتَلَّىٰ عَلَيْكُمْ﴾، جگە لەوەی کە بەسەرتاندا دەخویندرێتەو، کە پێشتریش باسمان کرد، مەبەست پێی ئەوێبە کە لە ئایەتی ژمارە (۲) دا، دوایی خوا ﷻ باسی دەکات، کە یازدە (۱۱) جۆرە ئازەل قەدەغەییە، گوشتیان بخورێ، دیارە ئەو یازدە جۆرەش دەچنە نیو ئەو چوار جۆرانەیی کە لە سوورەتی (البقرة) شدا هاتوون، لە سوورەتی (الأنعام) یشدا هاتوون، وە لە سوورەتی (النحل) یشدا هاتوون، وە لە سوورەتی (البقرة) دا قسەمان لەو بارەووە کردووە دواییش لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا قسەیی لێ دەکەین، ئنجā ئایا بۆچی خوا فەرموویەتی: ئەو یازدە جۆرە قەدەغەن و غەیری وان هەمووی ئازەلāنی حەلālن؟ چونکە عەرەبەگان عەدەتیان وابوو، هەر لە خۆو نایکیان لە ئازەلێک دەناو، دەیانگوت: حەرāmە، بۆ وێنە: لە ئایەتی (۱۰۳) هەر سوورەتی (المائدة) دا خوای پەنھانزان دەفەرموێ: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا

(۱) لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا باسیکی تێرو تەسەلمان لەو بارەووە کردووە.

سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا

يَعْقِلُونَ ﴿۱۳۲﴾، (بَحِيرَة) و (سَائِبَة) و (وَصِيلَة) و (حَام)، چوار جوړه ئازهل بوون، به تايهت له نيو حوشتردا، كه عه ربه كان هه ر له خووه ئه و ناوانه يان لى نابوون و ده يانگوت: ئه وانه قه دهغه يه گوشتيان بخورئ، وه نابئ باريشيان لى بنرئ، ههروهها له سوورپهتى (الأنعام) دا، خواى پهروه ر دگار دهفه رموئ:

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ

بِرْعَمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۗ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى

اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

﴿۱۳۳﴾، واته: وه بو خوا به شيكيان دانابوو، له وهى كه دروستى كردوه له كشتوكال و له ئازله كان، به شيكيان بو خوا دانابوو، جا خوا ﷻ دواى ئه وهى بهه له يان دادهنئ، هه ر له سوورپهتى (الأنعام) ئايهتى ژماره (۱۴۰) دا دهفه رموئ:

﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ... ﴿۱۴۰﴾، واته: بيگومان زه ره مه نندن ئه وانهى كه منداله كانى خويان به نه فامى و به بئ زانيارى دهكوشتو، وه ئه و شتانهى كه خوا پييدا بوون، به درؤ هه لبه ستن به ناوى خواوه له خويانيان قه دهغه دهكرد.

كه واته: بوئه خوا ﷻ ليره دا دهفه رموئ: جگه له و يازده (۱۱) جوړه كه ئه و ته فصيله كه يهتى و، ده چنه نيو چوار جوړ، وهك دوايى باسى دهكهين، ئه وى ديكه هه مووى هه لاله، واته: ئه و شتانهى كه له خووه قه دهغه يان دهكهن، ئه وانه قه دهغه نين و له راستيدا به نه زاني و نه فامى خوئان، ئه و شتانه تان له خوئان قه دهغه كردوه.

مه سه لهى چواره م: كه دهفه رموئ: ﴿ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، واته: نابئ نيچير بوخوئان هه لال بكهن، له كاتيكا كه ئيوه له ئيچر امدان و ئيچر امدان به ستوه، يا خود له كاتيكا كه ئيوه له سه ر زه ميني هه ر امدان، واته: له نيو بازنهى هه رهم دان،

وشه‌ی: ﴿ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، هه‌ردووکی ده‌گریته‌وه، یانی: (وَأَنْتُمْ مُحْرِمُونَ) ئی‌وه ئیحرامتان به‌ستوه، که ئینسان ئیحرام به حج ده‌به‌ستی، یان به عومره ده‌به‌ستی، راوکردنی لی قه‌ده‌غیه، ئه‌وه واتایه‌کی، یاخود ﴿ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، یانی: (وَأَنْتُمْ دَاخِلُونَ فِي الْحَرَمِ) ئی‌وه له نیو بازنه‌ی حه‌ره‌م دان، له کاتیکدا ئینسان له‌نیو بازنه‌ی حه‌ره‌م دا ده‌بی، دیسان راووشکاری لی قه‌ده‌غیه، با له ئیحرامیشدا نه‌بی، که داخیلی سنووری حه‌ره‌م بووی، حه‌ره‌می مه‌ککه، راووشکارت لی قه‌ده‌غیه، ئنجا ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست پیی حاله‌تی ئیحرام به‌ستن بی، ئه‌وه ته‌نیا نیچیری وشکانیی قه‌ده‌غیه، له که‌سیک که ئیحرامی به‌ستوه، واته: که‌سیک که ئیحرام به حج ده‌به‌ستی، یان به عومره ده‌به‌ستی، له‌سه‌ری قه‌ده‌غیه که راوی هه‌ر جو‌ره نیچیریک بکات، له وشکانیدا ﴿ صَيْدُ الْبَرِّ ﴾، به‌لام راوکردنی نیچیری ده‌ریا که ماسییه، نه‌هه‌نگه، هه‌موو ئه‌و ژیاندارانه‌ن که له ده‌ریادا ده‌ژین ئه‌وانه ره‌وان، با ئه‌و که‌سه ئیحرامیشی به‌ستی، به به‌لگه‌ی ئایه‌تی (۹۶) ی (المائدة) که ده‌فه‌رموی: ﴿ أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرَمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿ ۹۶ ﴾، واته: بو‌تان ره‌وا کراوه، بو‌تان هه‌لال کراوه، نیچیری ده‌ریا و خواردنی ده‌ریا، ئه‌وه‌ی که راوی ده‌که‌ن، ئه‌وه‌شی که ده‌ریا هه‌لیده‌داته ده‌ری، به‌بی ئه‌وه‌ی که راوی بکه‌ن، ﴿ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ﴾، ئه‌وه به‌هه‌ره و ده‌گرتنیکی که‌مه بو ئی‌وه بو ری‌بواران ﴿ وَحَرَمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ﴾، وه لی‌تان قه‌ده‌غه کراوه نیچیری وشکانیی هه‌تا له ئیحرام دابن.

که‌واته: راووشکار له وشکانییدا ته‌نیا له که‌سیک که ئیحرامی به حج و عومره به‌ستوه، قه‌ده‌غیه، ئه‌گه‌رنا گریمان که‌سیک به نیو ده‌ریادا دی و ئیحرامیشی به‌ستوه، بو‌ی هه‌یه راو بکات به ئیحرامه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له: ﴿ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ﴾، واته: ئی‌وه له نیو بازنه‌ی حه‌ره‌م دان، ئه‌و کاته دیاره راوکردنی نیچیری

دهریایی و وشکانیی ههر دووکیان قهدهغهن، له نیو خاکی حهرهم دا، واته: گریمان ئهگهر لهوئ حهوزی ماسی ههبی، رپووباریک ههبی، له سنووری حهرهمدا، دروست نیه راو بکری.

مهسهلهی پینجهه: دهربارهی ئهم ئایهتهی یهکهم، زور له تهفسیرهکان ئهو

بهسهراههتیهان هیئاوه^(۱) که (النقاش) یهکیکه له زانیان دهگیریتهوه، دهئ: هاوهلهکانی فهیلهسووف (کندی) رپوژیک پی دهئین: (أَيُّهَا الْحَكِيمُ! اَعْمَلْ لَنَا مِثْلَ هَذَا الْقُرْآنِ، فَقَالَ: نَعَمْ، اَعْمَلْ مِثْلَ بَعْضِهِ، فَاحْتَجَبَ أَيَّاماً كَثِيرَةً، ثُمَّ خَرَجَ فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا اَقْدِرُ، وَلَا يُطِيقُ هَذَا أَحَدٌ، إِنِّي فَتَحْتُ الْمُصْحَفَ فَخَرَجْتُ سَوْرَةَ الْمَائِدَةِ، فَنَظَرْتُ فَإِذَا هُوَ قَدْ نَطَقَ بِالْوَفَاءِ، وَنَهَى عَنِ النِّكَاحِ، وَحَلَّلَ تَحْلِيلًا عَامًّا، ثُمَّ اسْتَثْنَى بَعْدَ اسْتِثْنَاءٍ، ثُمَّ أَخْبَرَ عَنِ قُدْرَتِهِ وَحِكْمَتِهِ فِي سَطْرَيْنِ، وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يَأْتِيَ بِهَذَا)، واته: ئهی فهیلهسووف! ئهی حهکیم! وهک ئهم قورئانه شتیکیان بو دابنی، (تو پیاویکی زور شارهزاو فهیلهسووفو عهلامهی)، گوتی: باشه، وهک ههندی له قورئانتان بو دادهنیم، چهند رپوژیکی زور له ژوورهوه مایهوهو خوئی پهنهان کرد له شوینیکی چوئ، دوایی هاتهدهرئو گوتی: وهللاهی ناتوانم، وه هیچ کهسیش ئهوه ناتوانی، (وهک قورئان بیئی، یانی شتیکی وهک قورئان، جا بویان رپوون دهکاتهوهو دهئ): من موصحهفم کردهوه تهماشام کرد، (واته: تهماشای قورئانم کرد) سوورهتی (المائدة) هاته بهرچاوم، تهماشام کرد خوا له دوو دیراندا فهرمان دهکات به جیبهجیکردنی پهیمانو، قهدهغهی دهکات که پهیمان بشکیئری، دوایی به شیوهیهکی گشتی ئهو شتانهی که چاکنو سوودبهخشن ههلالیان دهکات، دوایی ههندی شتیان لی جیا دهکاتهوه، دوایی لهو شته جیاکراوانهش شتی دیکه جیا دهکاتهوه، دوایی ههوال دهکات بهوهی که بوخوئی لهسهه ههموو شتیکی به توانایه، وه کاربهجییه، بویه هیچ کهسیک ناتوانی شتی وا بیئی!

جا ئهو (کندی) یه بهپی ئهوه دهبی نامسوولمان بووبی، بهلام دیاره دان بهوه دادهنی که هیچ کهس ناتوانی ئایهتیکی وهک قورئانیش بیئی، چونکه ئهوه ئایهتی ژماره یهکه که (کندی) ئاماژهی پیکردوه، دیاره وهک چوئ ئیستا کهسانیک ههن

(۱) فتح القدير للشوکانی: ج ۲، ص ۷.

كە تانە لە قورئان دەدەن، وە خەيال پلاوى وا دەكەن كە دەتوانن پەرخنە لە قورئان بگرن، كاتى خۇيشى ئەو ھەر بوو، بەلام ئەم قورئانە، وەك خۇى ھەرماو ھە لە راستىيدا تا ئىستا ھىچ كەسك نەيتوانىو پەرخنەيەكى بەجئ لە قورئان بگري، بەلام ھەيە لە قورئان تىناگاتو بە نەزانى خۇى بە نىو دەكەوى، ئەو ئايەتە بو وايە؟ چۆن وا دەبئ؟ ئەو بو وابوو؟ كە گرافتەكەى ئەو ھەيە تىينەگەيشتو، وەك ەرەب دەلئىن: (النَّاسُ أَعْدَاءُ مَا جَهِلُوا)، واتە: خەلك دزى شتىكن كە پىي نائاشنان، زۆر كەس كە لەوبارو ھەشت دەنووسن، من جاروبار ھەندىك لەو كتيبانە تەماشە دەكەم، لە كوردەوارىي خۇشماندا ھەندىك شت لەوبارو ھەنووسراو، بەلام لەراستىيدا بو كەسك كە شارەزابئ، شارەزاي زمانى ەرەبى بئ، شارەزاي رەوانبئزىي ەرەبى بئ، شارەزاي قورئان بئ، ھەر كەمىك شارەزابئ، كاتىك تەماشاي ئەو پەرخنە بكات كە ئاراستەى قورئان كراون، بالايى و گەورەيى قورئانى زياتر بو دەردەكەوى، بەلام ھەندى كەس ھەيە، وەك گوتەم، نەزان و نەشارەزان، وەك ەرەب، دەلئىن: (ئىنسانى نەخۇش، ئاوى شىرىنى بە زارى تالە)! ئاوى شىرىنە، بەلام كابرەى نەخۇش كە دەپخواتەو بە زارى تالە، بەتايبەت ئەو ھى نەخۇشى گرەنەتاو مەلاراي ھەبئ، بۇيە زۆر كەس ھەقى بە ناھەق دەكەوئتە بەرچا، لەبەرئەو ھى بۇخۇى مىزاكەكەى تەواونىو تىي نەگەيشتو.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾، واتە: بىگومان خوا ﷻ

بەو شىو ھەيە كە دەيەوى بىرپار دەدات، حوكم دەكات، يەكك لئردە پەنگە بىرسئ: ئايا ئەو چۆنە، بۇچى خوا خۇى وا دەفەرموئ؟ ئايا ئەگەر يەكك لە ئىمە بئى: وەئلاھى بۇخۇم چۆنە پئخۇشە، وا بىرپار دەدەم، ئەو قسەيە راستە، يان ھەئەيە؟ بىگومان ھەئەيە، بۇچى؟ چونكە ئەگەر ئىنسان چۆنى پئخۇشە وا بىرپار بدات،

جارى وايە ستەم و خراپەى پئخۇشە، بەلام خوا كە دەفەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا

يُرِيدُ﴾، مانايەكەى جىاوازە لەو ھى كە مرفقك بىلئ، بۇيە ئەو كەسەى كە خواى پەروەردگار لەسەر خۇى قىياس دەكات زۆر ھەئەيە، چونكە بەس مرفق ەقلى روت نىو نەفس و ئارەزووشى ھەيە، ئنجا ئايا كئ ئەو قسەيەى كرددو؟ ديارە

فیرعهون وایگوتوه، وهك خوا ﷺ دهفهرموئ: ﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾، واته: وه فیرعهون گوته: من ههر ئهوهتان پئ دهلیم که خۆم به چاکئ دهزانم، وه ئهوهئ من دهیلیم ههموئ راسته، خوای زاناش وهك تانه دان له فیرعهون ئهوه قسهیهئ لئ دهگیریتهوه، بۆچی؟ چونکه فیرعهون ئهگهر چۆنئ پئخۆشه، وای برپاردا، زولمئ پئخۆشه، خراپهئ پئخۆشه، جههلی پئخۆشه، بهلام خوا ﷺ خوایه، خوا ئهوهئ پئخۆشه و برپاری لهسهر ددهات که ههق و راسته، خوا ههرچاکهئ پئ چاکه، خوا ههر راستیئ پئ چاکه، خوای دادگهر به ههلهدا ناچئ و خاوهنئ ئارهزوو نیه، وه پاکیی بۆ خوا، خاوهنئ نهزانیئ نیه، زانیاریئ بئ سنووری ههیه، حکمهتی بئ سنووری ههیه، رهحمهتی بئ سنووری ههیه، عیززهتی بئ سنووری ههیه، وه بئ نیازیئ بئ سنووری ههیه، پئویستیئ به هیچ کهس نیه و پئویستیئ بهوه نیه که زولم

بکات، کهواته: ئهوه که خوا دهفهرموئ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴾، بیگومان خوا چی بوئ و برپار ددهات، دهبئ بزانیئ بۆچی ئهوه بۆ خوا ﷺ شیاوه؟ ئهوه ئهگهر کهسیکی دیکه، بلئ: من چۆنم پئخۆشه و حوکم دهکهم، ئهوه دیاره سهری له فیرعهونایهتییهوه دهردهچئ، ئنجا بهلگهمان لهسهر ئهوه که خوا ﷺ جگه له خیر و چاکه و ئسانیئ و راستیئ بۆ بهندهکانئ برپار نادات، بهلگهمان لهسهر ئهوه چییه؟ چهند بهلگهیهك لهوبارهوه دئنین:

بهلگهئ یهکهم: خوا ﷺ له سوورهتی (البقره) ئایهتی (۱۸۵) دا دهفهرموئ:

﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ... ﴿۱۸۵﴾، واته: خوا ئسانیئ

بۆتان دهوئ و قورسیئ و زهحمهتی بۆتان ناوئ، کهواته: خوا ئهوهئ برپاری ددهات، ههموئ ئسانییه بۆ ئیمه.

بهلگهئ دوهم: خوا ﷺ له سوورهتی (الأنعام) ئایهتی ژماره (۱۱۵) دا دهفهرموئ:

﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ﴿۱۱۵﴾، واته: وشهکانئ پهروهردگارت تهواویان

کردوه لهراستییداو له دادگهرییدا، وشهکانئ خوا (واته: قورئان) دوو بهشه: یان ههواله، یان برپار و حوکمه، ههوالهکانئ ههموویان تهواویان کردوه

لەپراستىدا، ۋە بىرپارەكانىشى ھەموويان دادگەرنو ۋە لە دادگەرىيدا تەواويان كىردو، ئىنجا قسەيەك ئەگەر ھەوال بى راسىت بى ۋە بى پىچ ۋە پەنابى، ۋە ئەگەر ھوكم ۋە بىرپار بى، دادگەرانە بى، ماناى وايە كەموكوپى رووى تى ناكات.

بەلگەس سىيەم: خوا ﷺ لە سوورەتى (النحل) ئايەتى (۸۹) دا دەفەر موى:

﴿ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴾

﴿ ۸۹ ﴾، ۋە كىتىمان بۇ سەر تۇ ناردو (ئەى موھەمەد ﷺ!) روونكەرەوھىە بۇ ھەموو شتىك، واتە: روونكەرەوھىە بۇ ھەموو شتىك كە ئىو پىويستتانه، يان عەقتان ناىگاتى، ئەگەرنا يەكىك بوى ھەيە، بلى: ئەدى بۇچى خوا ﷺ روونى نەكردۇتەو، فرۇكە چۇن دروست بكەين؟ كەشتى چۇن دروست بكەين؟ كۇمپىوتەر چۇن دروست بكەين؟ راستە خوا ئەوھى روون نەكردۇتەو، لەبەر ئەوھى ئەوانە لە مەوداى عەقلى ئىنسان دان، خوا ئەو شتانەى روون كىردۇتەو ھە قورئاندا كە عەقلى ئىنسان ناىنگاتى، بەلام ئەوھى كە لەبەرەستى ئىنسان داىەو، ئىنسان لە ئەنجامى بىر كىردنەوھى خۇى ۋە تىپرامانى خۇىو، ئەزموونى خۇيدا دەتوانى بيانكات، ئەو پىويست ناكات خواى پەرودىگار ئەو شتانە فىرى ئىنسان بكات، كە بۇخۇى دەتوانى بيانكات، بەلام خوا ﷺ ئەو شتانەى فىرى ئىنسان كىردوون لە قورئاندا، كە ئىنسان عەقلى پىيان ناشكى ۋە دەر كىيان بى ناكات.

جا خواى كاربەجى لىردا دەفەر موى: كىتىمان بۇ سەر تۇ ناردۇتە خوار، ھەموو شتىك روون دەكاتەو، ۋە رىنماىى ۋە بەزەىى ۋە موژدەيە بۇ مسوئلمانان، كەواتە: ئەوھى لە قورئاندا ھەيە ھەمووى ئاوايە رىنماىى ۋە بەزەىى ۋە موژدەيە.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفەر موى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ ﴾،

ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىناو! دروشمەكانى خوا ھەلال مەكەن، واتە: بۇ خۇتانىان رەوا مەكەن، كە دەستدرىزىيان بكەنە سەرى، بى حورمەتىيان بى بكەن، (شعائر) كوى (شعيرة) يە، واتە: دروشم (شعار) دروشمەو (شعيرة) ش دروشمە، بەلام دروشمى چى؟ دروشمى دىندارىى، دروشمى مسوئلمانەتى، ھەرودك (مشاعر) یش

کوی (مَشْعَرَه)، ﴿...عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ...﴾ (البقره، (مَشَاعِر) و (شَعَائِر) یش ههر دو وکیان به مانای دروشمهکانی دینداری و مسوولمانه‌تین، نه وه به‌گشتی، یاخود دروشمهکانی حه‌ج و عومره به‌تایبه‌ت، یاخود به مانای فه‌رزه‌کانی خوا، یان به مانای حورمه‌ته‌کانی خوا، واته: نه و شتانه‌ی که خوی په‌روه‌دگار ریژی لیئاون، ده‌بی تو بیانپاریزی و حورمه‌تیا نه‌شکینی، خوا ﷺ له سوورپه‌تی (الحج) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يُعْظَمِ شَعْبَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (۲۳)، ههر که سیک دروشمه‌کانی خوا به گه‌وره بگری و ریژیان بگری و بی حورمه‌تیا ن پئ نه‌کات، نه وه نه وه به گه‌وره گرتنه‌ی دروشمه‌کانی خوا، له پاریزکاری دلانه‌وه‌یه، دلئیک پاریزکاری تیدابی به‌رانبه‌ر به خوا و دروشمه‌کانی خوا، ریژیان لی دهنی و به گه‌وره‌یان ده‌گری، وه ده‌ستدریژیان ناکاته سه‌ر.

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَتْلَ وَلَا

ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْنَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾، چوار (۴) شتی باس کردون:

۱- ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، واته: مانگی چه‌رام، مانگی قه‌ده‌غه، ئیا چ مانگیک

جه‌نگی تیدا قه‌ده‌غه کراوه؟ که لی‌ره‌دا ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، جینسه، واته: جینسی مانگی چه‌رام، چونکه مانگه چه‌رامه‌کان (الأشهر الحرم) واته: جه‌نگ تیدا قه‌ده‌غه کراوه‌کان، چوارن: (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ)، به دوا‌ی یه‌کدا (رَجَب) یش به جیا، نه وه چوار مانگه جه‌نگیا ن تیدا قه‌ده‌غه‌کراوه واته: جه‌نگی ده‌ست پی‌شخه‌رانه، نه‌ک جه‌نگی به‌رگری کارانه، له‌سه‌ر مسوولمانان قه‌ده‌غه‌یه له‌م چوار مانگه‌دا ده‌ست‌پی‌شخه‌ری جه‌نگ بن، له‌گه‌ل غه‌یری خویاندا.

۲- ﴿الْهَدْيَ﴾، کوی (هدیه)‌یه، (هدیه) نه وه ئاژه‌له‌یه که ده‌بردنی بو (مینا)

بوئه‌وه‌ی که وه‌ک دروشمیکی حه‌ج و عومره، یاخود عومره سه‌ر بپدری.

۳- ﴿الْقَتْلَ﴾، کوی (قِلَادَة)‌یه، ملوانکه، یان گه‌ردن‌به‌ند یان مه‌به‌ست پیی

(المقدرات) واته: نه‌وانه‌ی که گه‌ردن به‌ندیان له‌مل کراوه، جا نه وه عاده‌تیک

بوو ئیستاش هەر ههیه، که سێک دهیهوئ بچی حوشریک سهربرپری بیگاته قوربانیی، یان مانگیهک، یان پهشه و لاخیک، یان مهپیک، یان بزنیک، گهردن بهندیان له ملی کردوه له گه لای درهختی سهوز، یان ههرجوره گهردن بهندیکیان له مل کردوه، بو ئهوهی دیار بی که ئهه و ئازه له دهبردنی سهربرپردی و بگریته قوربانیی، بو ئهوهی ئهگهر خه لک بینی دهستدریژی نه که نه سهری.

۴- ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، ئهوانه ی که روو ده که نه بهیتی چهپام، روو ده که نه مزگهوتی چهپام، بو ئهوهی لهوئ فه رزهکانی چهج، یا خود عومره، یا خود ههردووکیان جیبه چی بکهن، ئنجا لی ردها که خوا ده فه رموی: ئه ی ئیماندارینه! دروشمهکانی خوا چه لال مه کهن واته: دهستدریژیان مه که نه سهری، وه دوایی چوار له و دروشمانه به جیا باس دهکات، که (الأشهر الحرام) مانگه چه پامهکان و قوربانیهکان ﴿الهدی﴾ و ئازه له نیشاندار کراوهکان ﴿الْقَلْبِدِ﴾ و ئهوانه که روو ده که نه بهیتی چهپام ﴿ءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾. مه بهست له چه لاکردنیان، حورمهت شکاندن و زیان پی گه یاندنیانه، وه بهنسبهت چوار مانگه کانه وه، مه بهست جهنگ تیداگردنیانه، جا لی ردها دوو مه سه له دینه پیش، که تو یژه رهوانی قورئان زور مشتومریان له سهریان بووه:

(۱) حوکمی مانگه چه پامهکان، ئهه و چوار مانگه که جهنگیان تیدا قه دهغه کراوه، حوکمیان چیه؟

(۲) دهستدریژی نه کردن بو سهر: ﴿الْهَدَى وَالْقَلْبِدِ وءَامِنَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، که لی ردها ده فه رموی: دهستیان بو دریژ مه کهن، چون له گه ل ئهه و ئایه ته ی ژماره ی (۲۸) ی سوورته ی (التوبه) بیگونجینین، که لهوئ ده فه رموی: ﴿يَتَأْتِيهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ

هكذا... ﴿۲۸﴾، واته: ئه ی ئهوانه ی ئیمانتان هیناوه! هاوبهش بو خوا دانهرهکان پیسن، با له دوای ئهه و سه له وه توخنی مزگهوتی چهپام نه که ون، ئهه و ئایه ته ی سوورته ی (المائدة) ده فه رموی: دهستدریژی مه که نه سهر ئهوانه، لهوئیش

دەفەرەمۆی: با موشریکه‌کان لە دواى ئەم سائەوه نزیکی مزگەوتی حەرەم
نەگەون، ئیمەش برۆمان بەوه نیه هیچ ئایەتیک (منسوخ) بى، ئەدی چۆن
پیکەوه دەگونجین؟! ئەوه زانیان لێیان بۆتە گرفتیکى زۆر گەورە، وه
مشتومری زۆریان لەسەری بووه، که ئیستا باسی دەکەین:

بەنسبەت ئیشکالی یەكەم:

حوکمی چوار مانگە جەنگ تیدا قەدەغەکراوه‌کان ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾، که وه‌کو
گوتمان (ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، وَرَجَبٌ)ن، ئیمە له ئایەتی ژماره
(۲۱۷)ی سوورەتی (البقرة)دا له بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیره (تەفسیری قورئانی
بەرزو بەپیز) له لاپەرە (۸۸۱ - ۸۹۰) به تەفصیل باسمان کردوه، چونکه لێرەش
زۆر بەی زانیان دەلین: ئەم حوکمە، که جەنگ کردن لەو چوار مانگانەدا
قەدەغەیه، نەسخ کراوه‌تەوه، بەلام ئیمە دەلین: نەخیر لەپراستییدا وانیه،
چونکه هیچ ئایەتیک له قورئاندا نەسخ نەبۆتەوه، بەلکو مەبەست له
جەنگکردنیک که لەو چوار مانگەدا قەدەغەیه، جەنگکردنی دەستپیشخەرانیه،
جەنگکردنی هیرشبه‌رانه (الحرب الهجومية)، بەلام جەنگی بەرگریکارانه،
هەموو دەمی رەوايه، وه ئەگەر تەماشای پیغەمبەریش ﷺ بکەین، هیچ
جەنگیکى دەستپیشخەرانی لهو چوار مانگەدا نەکردوه، ئەو جەنگانەى که
کردوونی هەمووی جەنگی بەرگریکارانه بوون، واتە: رای زۆر بەی زانیان راست
نیه، که قەدەغەبوونی دەستپیکردنی جەنگیان لەو چوار مانگەدا به (منسوخ)
داناوه، چونکه لەپراستییدا پیغەمبەر ﷺ لهو چوار مانگەدا جەنگی هەردەست پى
نەکردوه، تاكو نەسخ بووبیتەوه، بەلکو ئەو چوار مانگە حوکمیان هەر له‌جی
خۆیه‌تی که جەنگ تیدا کردنیان قەدەغەیه، که جەنگی دەستپیشخەرانیه،
نەك جەنگی بەرگریکارانه (الحرب الدفاعية).

ئنجبا با له‌وباره‌وه گوئى له (ابن القيم) بگرین رەحمەتی خوای لى بى له
کتیپی (زاد المعاد في هدي خير العباد) که (محاسن التأويل)^(۱) لى

خواستوته، (ابن القیم) نهو مهسهلهیه زور جوان پروون دهکاتهوه، دهلی: (إذ لم يُحفظ عن النبي ﷺ أنه غزا في الشهر الحرام، ولا أغار فيه، ولا بعث فيه سريةً، وقد عير المشركون المسلمين بقتالهم في أول رجب في قصة العلاء بن الحضرمي، فقالوا: استحل محمد الشهر الحرام، وأنزل الله في ذلك:

﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... (۲۷)** ﴾ البقرة، ولم يثبت نسخ هذا بنص يجب المصير إليه، ولا أجمعت الأمة على نسخه،

وقد استدل على تحريم القتال في الأشهر الحرم بقوله تعالى: ﴿ **فَإِذَا أَنْسَلَخَ**

الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا

لَهُمْ كُلٌّ مَرْصِدٍ... (۵) ﴾ التوبة، ولا حجة في هذا، لأن الأشهر الحرم هاهنا

هي أشهر التسيير الأربعة التي سير الله فيها المشركين في الأرض يأمنون فيها، وكان أولها يوم الحج الأكبر عاشر ذي الحجة، وآخرها عاشر ربيع الآخر).

واته: له پیغه مبهری خواوه ﷺ نه گپردراووتهوه که له مانگه چه رامانه دا جهنگی کردبی، یاخود په لاماری کومه ئیکی دابی، یاخود سربیه یه کی ناردبی، (واته: به شیک له سوپای ناردبی) وه هاوبهش بو خوا دانرهکان په خنه یان له مسولمانان گرت له بهرتهوه که له سه رهتای مانگی په جه بیدا، وه که له به سه رهاته که ی (العلاء بن الحضرمی) { که له سوورته ی (البقرة) دا باسمان کرد، مه فره زه یه کی مسولمان رییان به کاروانیک گرت، وه نه فه ریکیان کوشت و دووانیان لی به دیل گرتن و کاروانه که یان گرت، نه یان زانی که وتوونه نیو مانگی په جه به وه، وایان زانی نه وان هه ره له مانگی چه لال دان، دیاره سه ری مانگی بووه }، له وباروه کافرهکان په خنه یان له مسولمانان گرت، وه گوتیان: موحه ممه د مانگی چه رامی چه لال کردوه، خوی بهرز له وباروه نه م ئایه ته ی

ناردوته خوار له سوورته ی (البقرة) که ده فه رموی: ﴿ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهِرِ**

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ... (۲۷) ﴾، پرسیارت لی ده که ن دهر باره ی

مانگە حەرپامەکان، جەنگ تێدا کردنیان چۆنە؟ بفرموو: جەنگ تێداکردنیان گەرەیه، (واتە: گوناھێکی گەرەیه) وە هیچ دەقیك نەچەسپاوە کە ناچاربین بیهینین، بڵیین: ئەو دەقە ئەم ئایەتە ی نەسخ کردۆتەو، هەرودھا یەکدەنگی ئۆممەتیشی لەسەر نیە (لەسەر نەسخ)، ئنجا هەندیکێ دیکە کە گوتوو یانە: جەنگکردن لە مانگە قەدەغەکراوەکاندا حەرپامە، بە قسە ی خوای بەرز بەلگەیان

هیناوتەو، کە لە سوورەتی (التوبة) دا دەفرموئ: ﴿ فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ

فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ

مَرَصِدٍ... ﴿٥﴾، واتە: ئەگەر مانگە حەرپامەکان تەواو بوون، ئەو هەوایەش بۆ خوادانەرەکان بکوژن و کەمینیان بۆ دابنێن و دەوریان بگرن ... هتد.

{(ابن القيم) دەئی:} لەپراستییدا بەلگە هینانەو بەو ئایەتە راست نیە، چونکە مەبەست لەو چوار مانگە، چوار مانگە جەنگ تێدا قەدەغەکراوەکان نین، بەلکو ئەو چوار مانگەن کە خوای بەرز مۆلەتی دا بە موشریکەکان کە هەتا چوار مانگان مۆلەتە ئەوانە ی کە پەیمانیان لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ دا هەبوو، وە هەموو جارێ پەیمانەکانیان دەشکاند فرموو: چوار مانگ مۆلەتە، بیری لئ بکەنەو، ئایا پابەند دەبن بە پەیمانەکانەو، یان مسولمان دەبن، یان ئامادە ی جەنگ دەبن کە لە سەرەتای سوورەتی (التوبة) خوای دادگەر

دەفرموئ: ﴿ بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ... ﴿٢﴾، واتە: بە زەوی دا بپوون چوار مانگ، واتە: چوار مانگ مۆلەتە، کەواتە: ئەو چوار مانگە جیان لەو چوار مانگە ی دیکە.

{بۆیە وردبوونەو لە قورئانی زۆر پێویستە، زۆر لە توێژەرەوانی قورئان پێیان وابوو ئەو چوار مانگە ی کە لە سوورەتی (التوبة) دا باسکراون، هەر ئەو چوار مانگە حەرپامانەن کە جەنگیان تێدا قەدەغە کراوە، کە لەپراستییدا وانیەو ئەو چوار مانگە ی سەرەتای سوورەتی (التوبة) واتە: چوار مانگ مۆلەتە بۆ ئەو

موشریکانەى پەیمانان هەیه لەگەڵ مسوولمانان، تاكو موراجەعەى خۆیان بکەنەوه، یان پابەندین بە پەیمانەکانەوه، یان مسوولمان بن، یان ئامادەى جەنگ بن، ئنجا ئەگەر نە مسوولمان بن و نە پەیمانەکانیش پیاویژن، مانای وایە ئەهلى ئیسلام جەنگیان لەگەڵدا دەکات، {، ئنجا دەلى: (لَأَنَّ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ هَاهُنَا هِيَ أَشْهُرُ التَّسْبِيرِ الْأَرْبَعَةِ الَّتِي سَيَّرَ اللَّهُ فِيهَا الْمُشْرِكِينَ فِي الْأَرْضِ يَأْمَنُونَ فِيهَا، وَكَانَ أَوْلَاهَا يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ عَاشِرَ ذِي الْحِجَّةِ، وَآخِرُهَا عَاشِرَ ربيع الآخر)، واتە: مەبەست لەو چوار مانگە حەرامە لێردا ئەو چوار مانگە حەرامەیه کە خوا هاوبەش بو خوادانەرەکانی لە زهویدا بەرەللا کردو ئازادی پێدان، کە دڵنیابن تا چوار مانگان، (تا دواى بوخۆیان تەکلێفی خۆیان روون بکەنەوه)، وه ئەو چوار مانگەش سەرەتایەکیان بریتی بووه لە رۆژی حەجی گەوره، ﴿... يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ...﴾ (التوبة، (له سالى دهيهى كۆچى دا، کە پێغەمبەر ﷺ حەجى مائناوایى کردو یەكەم حەج و دوا حەجى بوو، ئەوانى دیکە کە کردوونى عومرە بوون)، واتە: رۆژی (۱۰)ى (ذی الحجة)، ئنجا دواى (محرم، صفر، ربيع الأول) هەتا دە (۱۰)ى مانگی (ربیع الثاني).

بەنسەت نیشکالس دووهم:

کە چۆن ئەم ئایەتە دەفەرموئ: ﴿لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهُدَى وَلَا الْقَلْبِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾، لەوئ دەفەرموئ: دروشمەکانى خوا رەوا مەكەن بوخۆتان، وه مانگە قەدەغە كراوهكان، وه ئەو قوربانىیانەى دەهینرین و نیشانەدار كراون، وه ئەو قوربانىیانەى دەهینرین و گەردن بەندیان لەم كراوه، ئەوانەى كە روو دەكەنە مزگەوتى حەرام، دەست درێژیان مەكەنە سەر، بەلام لە ئایەتى (۲۸)ى سوورەتى (التوبة)دا دەفەرموئ: ﴿... إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا...﴾ (٢٨)، بیگوومان هاوبەش بو خوا دانەرەکان پيسن، (واتە: پيسى مەعنەوى، ئەگەرنا بابایەكى كافر تۆ دەستى لى بەدى، پيوست ناكات دەستت گلاو بکەيهوه، واتە:

عەقىدەيەكيان ھەلگرتوھو بىرو پروايەكيان ھەلگرتوھ، كە پووجو ھەلەيەو دان نايىنى بە پەروەردگاريتىيى و بەدەيەنەريىتىيى و پەرسىتراوئىتىيى خىواي بىئاھوتاو، بە پىغەمبەرايەتىيى موھەممەد ﷺ و بە بەرنامەيەتىيى ئىسلامدا بۇ ژيان، ئەوانە پىسىي مەعنەويين، بۇيە (بۇيان نىە لە دواي ئەم سالە، كە سالى نۇي كۆچىي بوو، بىن توخنى مزگەوتى حەرەم بىكەون.

(ابن كئير) لە تەفسىرەكەي خۇي ئەو بەسەرھاتە دەگىرپىتەوھ، دەلى: پىغەمبەر ﷺ (سالى نۇيەم) بۇ خۇي نەچوو بۇ حەج و ئەبوبەكرى صىدىدىقى نارد، وە كردى بە ئەمىرى حەج، دوايى چەند ئايەتتىكى بۇ ھاتنەخوارو عەلى كورى ئەبى طالىبى نارد، گوتى: بچۇ تۇ ئەو ئايەتەنە بخويىنەوھ، عەرەب عادەتيان وابوو كەسىك پەيامىكى ھەبووايە دەبووايە خزمىكى ئەو كەسە پەيامەكە بگەيەنى، (كە شىعە ئەم مەسەلەيان كردوھ بە شتىكى زۇر گەورە بۇ تانەدان لە ئەبوبەكرى خوا لىي رازى بى) ئنجا كە عەلى كورى ئەبو طالىب خوا لىي رازى بى چوو بۇ لاي ئەبوبەكر، ئەبوبەكر گوتى: (أَمِيرٌ أَوْ مَأْمُورٌ؟) واتە: فەرماندەي يان فەرمانبەر؟ (قَالَ: بَلْ مَأْمُورٌ) گوتى: بەلكو فەرمانبەر و تۇ ئەمىرى حەجى، بەلام پىغەمبەر ﷺ ھەندىك ئايەتى بۇ ھاتونە خوارو لەبەرئەوھى بۇخۇت دەزانى عادەتى عەرەبان وايە دەبىي خزمىكى ئەو كەسە پەيام بە خەلك رابگەيەنى، من ئايەتەكانيان بۇ دەخويىنەوھ، بەلام تۇ ئەمىرى حەجى، ئايەتەكانىش، ئەمە يەككىيان بوو: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ بَجَسٍّ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَكَذَا...﴾ ﴿۲۸﴾

التوبة، ئەي ئەوانەي ئيماننان ھىناوھ! بىگومان ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان پىسن، لە دواي ئەم سالەوھ نابى توخنى مزگەوتى حەرەم بىكەون، واتە: سالىكى دىكە نابى حەج بىكەن، بۇچى؟ لەوبارەوھ ئەم دەقە ھەيە: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: إِنَّ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا يَطُوفُونَ بِالْبَيْتِ فَيَقُولُونَ: لَبَيْكَ لَبَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَيَقُولُ النَّبِيُّ ﷺ: «قَطَّ قَطَّ»، فَيَقُولُونَ: إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ تَمَلِكُهُ وَمَا مَلَكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِيرِ) بَرَقَم: (۱۲۸۸۳)}، واتە: عەبدوللاي كورى عەبباس خوا لە خۇي و بابى رازى بى، دەلى: ھاوبەش بۇ خوادانەرەكان (كە

ھەندىكىيان پروت بوون) طه وافيان به دەورى كەعبەدا دەكردو، دەيانگوت:
(لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ)، پيغەمبەرى خواش دەيفەرموو: ھەرگىز
ھەرگىز ھاوبەشى نى، دوايى ئەوھشيان بۇ زياد دەكردو دەيانگوت: (إِلَّا شَرِيكًا
هُوَ لَكَ تَمَلِكُهُ وَمَا مَلَكَ) خاويە ھىچ شەرىكت نى، بەس شەرىكىك نەبى،
ئەويش خۇي و ھەرچى ھەيەتى ئەويش مولكى تۆيە!

ئىنجا سەربارى ئەو شىرك و ئەفسانەيە، بە دەورى كەعبەش دا بە پرووتى
طه وافيان دەكرد، ئافرەتيان بە پرووتى طه وافي دەكرد، پياويان بە پرووتى
طه وافي دەكرد، وە خاوي پەروردگار دەفەرموى: ﴿ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ

الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاةً وَتَصَدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۲۵﴾

الأنفال، نويزەكەيان لە دەورى بەيت ھەر برىتى بوو لە فيكەكيشان و
چەپلەليدان، كە ديارە ئەوھش گائەو فشقياتەو لەگەل جددىەتیی
خاوپەرسىتى دا كە مسولمانان دەيكەن ناگونجى، لەبەرئەوھ نەدەگونجا بيىن،
ئىنجا كە ئايەتەكان خويىندرانەوھو موشىرىكەكان تەبليغ كران كە بۇ سالى دادى
كە سالى دەيەمە، وە پيغەمبەر ﷺ بۇخۇي حەجى مائىئاويى دەكات، نابى
ھاوبەشدانەرەكان بيىن بۇ دەورى كەعبە، ھەلبەتە ئەو حەجەش دوايى ناوي
ليىنرا حەجى مائىئاويى، دەنا خۇ نەياندەزانى دوا حەجە، كە پيغەمبەرى خوا
ﷺ بيكات، بەلام پيغەمبەر ﷺ ئامازەي پيدا، فەرموى: ﴿لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ
بَعْدَ عَامِي هَذَا﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۵۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۰۲۳)،
وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۲۲۷)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الكبير) بِرَقْم: (۷۷۷) قَالَ حَسِينُ سَلِيم
أَسَد: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الإرواء) بِرَقْم: (۱۰۷۴)}، واتە: رەنگە
لە دواي ئەم سائەوھ پيىتان نەگەمەوھ، واتە: ئامازەيەك دەكات كە كۆچى دوايى
دەكات، ئىنجا ئايا ئەو دوو ئايەتە چۆن پيىكەوھيان بگونجىين؟

زانايان ليىان بۆتە ئيشكالىكى گەورەو بە ناچارى - ھەرچەندە پيشتر
گوتتويانە: (المائدة) ھىچ نەسخى تيدانيە! - ئايەتەكەي (التوبة) يان بە
(ناسخ) ئەوھى (المائدة) داناوھ! وە ئەوانەش كە گوتتويانە: (المائدة) نەسخى
تيدانيە، يان قورئان ھىچ نەسخى تيدانيە، خۇيان ناچار بينيوھ كە بليىن:

مەبەست لە: ﴿ **ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ** ﴾، تەنیا مسوولمانان و هەرودها ﴿ **الْهَدْيِ**

وَالْقَلَائِدِ ﴾ یش تەنیا هی مسوولمانان!

وہ لەراستیدا منیش بۆخۆم چەند رۆژیک بیرم لەو مەسەلەییە کردووە، وە زیاتر لە سێ، تەفسیری شەم لەلان، تەماشای هەموویانم کرد، هەتا سەرەنجام بەمجۆرە ئیشکالەکەم بۆ چارەسەر بوو:

جاری ناگونجی بلیین: ئایەتی دووەمی (المائدة) مەنسوووخە، هەمووی یان هەندیکی، چونکە ئەو ئایەتە، دە (۱۰) فەرمانی گەورەو گرنگو بنەرەتی تێدان، کە هیچ کامیان ناگونجی نەسخ ببنەو، کە ئەمانەن:

۱/ ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعْبِرَ اللَّهِ** ﴾، ئەو ئەوانەو ئیمانتان هیناو! دروشمەکانی خوا حەلال مەکەن و بئحورمەتییان پێ مەکەن، کە بیگومان ناگونجی ئەو نەسخ بێتەو.

۲/ ﴿ **وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامِ** ﴾، وە مانگی حەرپام کە جەنگی تێدا فەدەغە کراو حەلالی مەکەن، کە جەنگی تێدا بکەن، کە پێشتر گوتمان: بە ج مەفھوومیک؟ جەنگی دەستپێشخەرییانە، نەك جەنگی بەرگریکارانە.

۳/ ﴿ **وَلَا الْهَدْيِ** ﴾، وە قوربانییەکان کە دەهینرین بۆ مزگەوتی حەرپام دەستدریژیان مەکەنە سەر، ئەو شە ديسان ناگونجی بگوتری: ئەو نەسخ بۆتەو و بۆمان هەییە دەستدریژی بکەینە سەر قوربانییەکانی حەج و عومرە.

۴/ ﴿ **وَلَا الْقَلَائِدِ** ﴾، وە ئەو قوربانییانەو گەردن بەندیان لە مل دەکری، نیشانەدار دەکری، دەستدریژیان مەکەنە سەری، ئەمیش ناگونجی نەسخ بکریتەو.

۵/ ﴿ **وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ** ﴾، وە ئەوانەو روو دەکەنە مائی حەرپام، دەست دریژیان مەکەنە سەری، ئەمیش ناگونجی بلیین: نەسخ بۆتەو و بۆمان

ههیه دەستدریژیان بکهینه سه‌ری، کابرا بۆ حەج هاتوه تۆش بۆت هه‌بی بیکوژی! نه‌خیر.

٦/ ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾، وه ئەگەر ئیحرامتان شکاند راوی بکه‌ن، ئەوه‌ش ناگونجی نه‌سخ بووبیته‌وه، چونکه ئیستاش هه‌ر وایه، که ئیحرامت شکاند بۆت هه‌یه راووشکار بکه‌ی.

٧/ ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا﴾
 وه با که‌سانیک که ئیوه‌یان له مزگه‌وتی حه‌رام گیراوه‌ته‌وه و نه‌یانه‌یشتوه بچن عومره بکه‌ن، له سالی شه‌شه‌می کۆچی دا، که صولجی حوده‌یبییه‌ی لیکه‌وته‌وه، ئەوه واتان لی نه‌کات ئیوه‌ش دەستدریژی بکه‌نه سه‌روان، ئایا دەستدریژی کردنه سه‌ر خه‌لک دروسته، با ئەوانیش غه‌له‌تیان کردبی، ده‌بی ئیمه وه‌ک خه‌لک غه‌له‌تی بکه‌ین؟ نه‌خیر، ئەگەر هه‌قیمان له‌سه‌ریه‌تی له‌ری شه‌رعییه‌وه هه‌قه‌که‌ی لی وهرده‌گرینه‌وه، که‌سیک نه‌فه‌ریکی له تۆ کوشتوه، تۆ بۆت نیه یه‌کسه‌ر به ره‌شه‌کوژی نه‌فه‌ریک بکوژیه‌وه، به‌لکو ده‌بی بی‌نی بزانی کی کوشتوو‌یه‌تی؟ یان تۆله له‌وه نه‌فه‌ره که قاتله، بکه‌یه‌وه، یاخود خوینی لی وهرگیری، یان عه‌فوو، ئەمما بلی: ئەوه قه‌ومه نه‌فه‌ریکیان له ئیمه کوشتوه، ئیمه‌ش نه‌فه‌ریکیان لی ده‌کوژین، یان ئەوان زینایان کردوه له‌گه‌ل ئافره‌تیکی ئیمه‌دا، ده‌بی ئیمه‌ش بچین زینا له‌گه‌ل یه‌کیکیان بکه‌ین، ئەوه نابی.

٨/ ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى﴾، وه هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، ئەوه‌ش ناگونجی نه‌سخ بیته‌وه، هاوکاریکردن له‌گه‌ل یه‌کدی بۆ چاکه‌کاری و پارێزکاری شتیکی چه‌سپاوه.

٩/ ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، وه هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناوه دەستدریژی، ئەوه‌ش ناگونجی نه‌سخ بیته‌وه، ئیستاش هه‌ر دروست نیه هاوکاری یه‌کدی بکری له‌سه‌ر گوناوه دەستدریژی.

۱۰/ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، پارێز له خوا بکەن، خوا سزای تونده، تەقوا له خواش نابێ نەسخ بێتەوه.

جا هەندیک له زانایان دەڵین: رستهکانی ئایەتەکە و حوکمەکانی هەموو نەسخ نەبوونەوه، بەس یەکیکیان نەسخ بوتەوه، ﴿وَلَا آمِنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾، بەس ئەوهندهی، یان هەندیکیان دەڵین: ئەو سێیه: ﴿وَلَا الْهَدَىٰ وَلَا الْاَلْتَدِ وَلَا آمِنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾.

ئێمەش دەڵین: ناگونجی له ئایەتیکدا تەنیا سێ وشە نەسخ بوونەوه!

هەندیکی دیکەش وا چارەسەریان کردوه، کە گوتووینانە: ئەوه له گەڵ مسوڵمانانیەتی واتە: مسوڵمانانیک کە دین قوربانیمان پێیه، ئنجا قوربانییەکان چ نیشانەدار نەکرابن و کە (هدی) پێ دەگوتری، یان نیشانەدار کرابن، گەردن بەندیان له مل دابیی کە (قلائد) ی پێ دەگوتری، وه خوشیان کە روو دەکەنه مزگهوتی حەرپام، ئەو مسوڵمانانە دەستدریژیان مەکەنه سهری.

بەلام ئێمە دەڵین: پۆلهتی ئایەت و سیاقی ئایەتەکە و نایەتە بەرچاو کە تەنیا مەبەستی پێی مسوڵمانان بێ، بەلکو مەبەستی پێی هەموو ئەوانەیه کە روو دەکەنه بەیتی حەرپام.

ئنجا چۆنیەتی لاجوونی ئیشکالەکش ئەوهیه - کە له هیچ کام له تەفسیرهکاندا نەمبینیوه، کە بلین:

ئایەتەکە سۆرەتی (التوبة) ئەگەر تەماشای بکەین چی دەفەرموئ؟ چونکە نەسخ له کاتیکیدا پەیدادەبێ کە ئایەتەکان تیکگیرین له هەموو روویکەوه، بەلام وهختیک کە تیکنەگیرین، یاخود بواری پیکهوه گونجانیان هەبێ، پێویست ناکات بلێی ئەویان ئەوی دیکە نەسخ کردۆتەوه، ئەگەر تەماشای ئایەتەکە

سۆرەتی (التوبة) بکەین خوا دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ

عِيْلَةٌ فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

﴿ ٢٨ ﴾، واتە: ئەو ئەوانەى ئیمانتاران هیناوه! بێگومان هاوبەش بو خوادانەرەکان پێسن، با لە دواى ئەم سائەوه توخنى مزگەوتى حەرەم نەكەون، وه ئەگەر لە ئاتاجییش ترسان (كە ئەوان دەهاتن و بازرگانیان دەکرد) خوا لە بەخششى خۆى دەولەمەندو بى نیازتان دەكات، بێگومان خوا زانای كاربه جییه. ئەم ئایەتەى سوورەتى (التوبة) تەنیا دەفەرموى: رى مەدەن هاوبەش بو خوا دانەرەکان لە مزگەوتى حەرەم نزیك بکەونهوه.

وه ئایەتەكەى سوورەتى (المائدة)ش دەفەرموى: دروشمەکانى خوا حەلال مەكەن و دەستدریژی مەكەنە سەر قوربانیهەکان، وه دەستدریژی مەكەنە سەر ئەوانەى دین بو مزگەوتى حەرەم، جا ئەوه چ تىگىرانىکیان تیدا هەیه؟!

دەفەرموى: مەهیلن كافرەکان بچن بو مزگەوتى حەرەم، بەلام دەستدریژی مەكەنە سەر قوربانیهەكەیان و، دەستدریژی مەكەنە سەر خوشیان، یانى: ئایەتەكەى سوورەتى (التوبة) بەس دەفەرموى: مەهیلن كافرەکان نزیكى مزگەوتى حەرەم بکەون، نافەرموى: بیانكوژن، هەتا بگوترى: ئەوهى دیکەى نەسخ کردۆتەوه، كە دەفەرموى: دەستدریژیان مەكەنە سەرى، بەلكو بەس دەفەرموى: رېگريیان لى بکەن، كەواتە: هېچ تىگىرانىك لە نىوانیاندا نیه، تا بگوترى: یەكىکیان ئەوى دیکەى نەسخ کردۆتەوه.

چونكە مسوولمانان لەلایهكەوه فەرمانیان پىكراوه كە نەهیلن كافرەکان توخنى مزگەوتى حەرەم بکەون و، لەلایهكى دیکەشەوه پىیان گوتراوه: دەستدریژی مەكەنە سەر ئەو كەسانەى بە مەبهستى حەج و عومره دین و زیان بە قوربانیهەکان مەكەیهن.

وه هەندىکیان گوتویانە: ئەوه كە دەفەرموى: ﴿... يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ

وَرِضْوَانًا...﴾، بەخشش و رەزامەندى پەروردگاریان داوا دەكەن، بەلگەیه لەسەر ئەوه كە ئەوانەى بهو شیوهیه وهسفیان دەكات، مسوولمانن.

بەلام ئیمە دەلیین:

نەخیر، وانیه، چونکه نامسوئمانانیش بەخششی خواو رەزامەندی خوا داوا دەکەن، مەرج نیە هەر مسوئمان و ابن، بەلام هی کافران قبوول ناکرێ، لەبەرئەوەی لەرپێهکی راستو شەرعییهوه نیە، دەنا ئەوانیش بە خەیاڵی خۆیان هەر دەیانەوی خوا لە خۆیان رازی بکەن و بەهەشتی خواش داوا دەکەن، کەواتە: بەم شیوهیه ئەو ئیشکاله یاخود ئەو تیکگیرانه روالهتییه چارەسەر دەبێ.

مەسەلهی نۆیەم: کە خوای بێوینە لە ئایەتی دووهمی سوورەتی (المائدة) دا

دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾، وه هەرکاتیک ئیحرامتان شکاند، پوووشکار بکەن، پێشتریش باسمان کرد، ئەوه لە کاتیکدایه کە ئینسان لە ئیحرام دایه، واتە: کاتیک ئیحرامتان بە حج، یان بە عومرە بەستوه، پراوکردنتان لی قەدەغەیه، دیاره مەبەست پێی پراوکردن لە وشکانییه، ئەویش لەبەرئەوەی لە سنووری حەرەم دایه، بۆیه لیان قەدەغەیه، لیردا کە خوا دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ

فَأَصْطَادُوا﴾، وه هەرکاتیک حەلال بوون، ئیحرامتان شکاند، پراو بکەن، هەموو

زانایان لەسەر ئەوه یەکدەنگن، لیردا کە دەفەرموئ: ﴿فَأَصْطَادُوا﴾، هەرچەندە فەرمان (أمر)ه، چونکه دەفەرموئ: پراوبکەن، بەلام ئەو فەرمانه بو ری پیدان (إباحة)یه، نەک بو پێویست بوون (وجوب)، واتە: فەرز نیە لەسەر حاجییهکان، وه لەسەر عومرەکەرەکان، کە ئیحرامیان شکاند پراوبکەن، تاکو بگوتری: ئەوه خوای بەرزو مەزن فەرموویەتی: ئەگەر ئیحرامتان شکاند، پراوبکەن، چونکه ئیمە بنچینهیهکی (أصول الفقه)مان ههیه، دەلی: (الْأَمْرُ بَعْدَ الْحَظْرِ يُفِيدُ الْإِبَاحَةَ) واتە: فەرمان کردن دواي قەدەغەکردنی شتیك، پراو بوون دەگەیهنی، نەک پێویست بوون، واتە: بۆتان ههیه، تا ئیستا لیان قەدەغە بوو پراو بکەن، مادام لە ئیحرامدای بووین، لەمەودوا مادام ئیحرامتان شکاند، بۆتان ههیه پراو بکەن، بەلام فەرز نیە لەسەرتان، هەر بۆیهش بەبێ زانیاری (أصول الفقه) ئینسان ناتوانی یاسا شەرعییهکان لە قورئان و سوننەت وەرگیری و هەڵهینجی، ئەوهی کە بە

رۆالەت تەماشای ئەو رێستەییە: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ بکات، دەلێن: ئەو هەمان وایە رۆاکردن فەرزه، یانی هەرچی حاجییە، هەرچی عومرە چییە، لەوێ کە عومرەیان تەواو کردو حەجیان تەواو کرد، دەبێ دەست بە رۆاکردن بکەن، بەپێی ئەم ئایەتە، بەلام نا، ئەو زانایان تییدەگەن، دەلێن: ئەو فەرمانە بو رۆ پیدانە، واتە: بوئان هەییە رۆابکەن، بەلام مولزەم نین بەوێ کە هەر دەبێ رۆابکەن.

مەسەلە ی دەییە: کە دەفەر موی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ

اَلْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا﴾، پێشتریش باسمان کرد، کە لە سالی شەشەمی کۆچیدا پیغەمبەری خوا ﷺ خۆی و هەزارو چوارسەد لە هاوێلانی بەرێکەوتن چوون بەرەو مەککە، بوئەوێ عومرە جیبەجی بکەن، هاوێش بو خوادانەرەکانیش لە مەککە رێیان پێگرتن لە شوینیکی کە پێی دەگوتری: (اَلْحُدَيْبِيَّةَ)، وە سەرەنجام صولح و رێککەوتنیکیان کرد کە ئەو سالی، (سالی شەشەمی کۆچی) بگەرێنەوێ عومرە نەکەن و سالی ئایندە، (سالی حەوتەم)، بچن ئەو عومرەییە بکەن، جا لە هۆی هاتنە خوارەوێ ئەم رێستەییەدا باسمان کرد، کاتیکی کە لە (اَلْحُدَيْبِيَّةَ) بوون کۆمەلێک لە موشریکەکان لە رۆژەلاتەوێ هاتوون، واتە: خەلکی غەیری مەککە بوون، ویستووینانە بچن عومرە بکەن لە مەککە، هەندیک لە هاوێلان خوا لێیان رازی بی، خۆیان نامادە کردوێ بچن رێیان لی بگرن، وە شەرپیان لەگەل بکەن، خوی دادگەر ئەم رێستە قورئانییە ی ناردوئە خوارێ: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ

اَلْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا﴾، وە با رقی لیبوونەوێنتان لە کۆمەلێک کە ئیوێیان گیراوەتەوێ لە مزگەوتی حەرپامو رێیان لێگرتوون، واتان لێنەکات ئیوێش رۆ لە کۆمەلێکی دیکە بگرن، وە دەستدریژی بکەنە سەریان، ئنجا ئایا ئەوێ چی لێوێدەگیرێ؟ ئەوێ لێوێدەگیرێ کە مسولمانان دەبێ بە رەوشتو بەهای بەرزوێ لەگەل غەیری خۆیاندا مامەلە بکەن، نەک ئەگەر ئەوان جنیویان

پېگوتن، مسولمانانىش جنىويان پى بلىنەو، وە ئەگەر ئەوان جۇرىك لە دەستدريژى يان كرده سەريان، دەستدريژيان بىكەنەو، سەر، بەلى مسولمانان لە بەرانبەر دەستدريژى و ستەمى ئەھلى كوفردا ئەوانىش بۇيان ھەيە بەرپەرچيان بدەنەو، بەلام لە سنوورى شەرعدا، نەك ئەوان چىيان لەگەل كىردن، ئەوانىش ھەمان شتيان لەگەلدا بىكەنەو، بۇ وىنە: كە ئەوان مسولمانىكيان بە ناھەق كوشت، ئەوانىش بچن غەيرى بكوژەكە بە ناھەق بكوژنەو، يان ئەگەر ئەوان تەعدا ناموسيان لە ئافرەتلىك كىرد، ئەوانىش بچن تەعدا ناموس لە ئافرەتلىكيان بىكەنەو، يان ئەگەر ئەوان شتىكى خراپ، يان قسەيەكى خراپ و ناشەرعيان پېگوتن، بۇ وىنە: بوختانى داوينپىسى يان بۇ كىردن، ئەوانىش بچن وايان پى بلىنەو، ئەوانە دروست نىن، بەلكو مسولمان دەبى پابەندى بە بەھاي بەرزو رەوشتى بەرزەو، وە بە ياساكانى شەرىعەتەو، با بەرانبەرەكانىش ستەم و دەستدريژى بىكەن، بۇيان ھەيە داواى ھەقى خۇيان بىكەنەو لە رپى شەرىعيەو، بەلام مەرج نىە بە شىوہى دەستدريژى، جا خوا ﷺ دەفەرموى: با رق ھەلسانتان لە كۆمەلىك كە ئىوہيان گىراوہتەو لە مزگەوتى ھەرپام و رپيان لىگرتوون، واتان لىنەكات ئىوہش دەستدريژى بىكەنە سەر كۆمەلىكى دىكە، لەوبارەشەو ئەم فەرمائىشە ھەيە، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ أَنْتَ مَعَهُ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۳۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۲۶۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۲۲۹۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَوَأَفْقَهُ الدَّهَبِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واتە: كەسىك كە تۆى بە ئەمىندار داناو، سپاردەكەى بدەو، وە خىانەت لە كەسىك مەكە كە خىانەتى لە تۆ كىردە، تۆ سپاردەت لەلاى كەسىك داناو، ئەو بىزى كىردە، ئەگەر سبەينى ئەویش سپاردەيەكى لە لاى تۆ دانا، تۆش ئەمانەتەكەى بىز نەكەى، بلىي: تۆلە بە تۆلە! ئەگەر ئەو ئەمانەتى تۆى بىز كىردە، بۆت ھەيە لە رپى شەرىعيەو، لە رپى ياسايىو دەعوای لەسەر تۆمار بىكەى و ھەقى خۆت وەربرىو، بەلام بۆت نىە ئەو خىانەتى كىردە، تۆش خىانەت بىكەى، ئەگەر ئەو خىانەت لە خۆى دەوہشپىنئەو تۆ نابى لە خۆتى بوہشپىنئەو، بەلكو دەبى ئەو ھەقى خۆت بە شىوہەكى دىكە وەربرىو، ھەرودھا لە فەرمائىشەتىكى

دیکهیدا پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۸۶۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ برقم: (۲۳۴۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ برقم: (۱۱۵۷۶) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ }، واته: زیان لیدان راسته و خو، زیان لیدان له بهرانبهر زیاندا له ئیسلامدا نیه، واته: بوئ نیه به بی دهستدریژی لایهنی بهرانبهر زیانی لیبدی، وه بوئت نیه له بهرانبهر زیان لیدانی نهودا زیانی لیبدیهوه، به لکو دهبی داوای ههقی خوئ بکهیهوه، ئنجا نهوهش زور جیی سهرنجه، یانی: خوا ﷺ به مسولمانان دهفه رموی: نهگهر خه لک له گهل ئیوهدا ستهمی کرد، شتی خراپی کرد، خیانهتی کرد، دهستدریژی کرد، ئیوه بوئان نیه وابکن، چونکه مسولمانن، وه دهبی به بهها بهرزهکان و رهوشته بهرزهکانهوه پابه ندبن، نهگهر نهوان خراپه و غه درو زولم و دهستدریژی له خویان دهوشینهوه، ئیوه نابی له خوئانی بوه شینهوه، نهوه بویه زور جهختی له سه ر دهکه مهوه، چونکه نهو ئایهتهی سوورتهی (البقرة) که دهفه رموی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّی

عَلَيْكُمْ فَأَعَدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّی عَلَيْكُمْ﴾، دهبی بزانی سیاقه کهی جیایه له م سیاقه ی ئیره، چونکه لهو سیاقه ی سوورتهی (البقرة) دا مه بهست پیی شهر پیفرۆشتن و ریگرتنه، واته: که سیك شهر پیفرۆشتی تۆش بوئ ههیه بهرپهرچی بدهیهوه، که سیك پیی پیگرتی، تۆش بوئ ههیه نهو پهرچه له پیی خوئ لابهری، به لام که سیك ناشه رعیه کی له گهل تودا کرد، تۆش هه مان خیانهتی لییکه یه وه!! نهوه نابی، به لکو دهبی داوای ههقی خوئ بکهی به شیوه یه کی شه رعیی.

مه سه له ی یازده یه م: که دهفه رموی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، وه هاوکاری یه کدی بکن له سه ر چاکه کاری و پاریزکاری، وشه ی: (تَعَاوَن) له سه ر کیشی (تَفَاعُل) ه، بو به شداری کردنی دوولایه ن، یاخود زیاتر، دهگوتری: (تَقَاتُلُوا) واته: دوولایه ن، یاخود زیاتر یه کدیان کوشت، پیکه وه به شه ر هاتن، (تَعَاوَنُوا) واته: پیکه وه هاوکارییان کرد، هه ر کامیکیان (عَوَن) بوو بو نه وه ی دیکه، دیاره لیردها خوا ﷺ نه وه ی به کرداری فه رمان (فَعَلَ الْأَمْرَ) هیناوه، وته: فه رزه ئیوه

ھاوکارى بکەن، لەگەل کىدا؟ بەپىي سىاقى ئايەتەكە دەردەكەوى كە دەبى لەگەل مسوئلمان و نامسوئلماندا ھاوکارى بکرى، چونكە ئايەتەكە باسى چۆنيەتى مامەلەکردنى مسوئلمانان لەگەل نامسوئلماناندا دەكات، دەفەرموى: ھاوکارى لەگەل خەلكدا بکەن، لەگەل بەرانبەرەكانتاندا، چ مسوئلمان بن، چ نامسوئلمان، لەسەر ھەر شتىك كە چاكەكارىيە، وە پارىزكارىيە يە.

جا با بزنانين (البرّ والتّقوى) يانى چى؟ وشەى: (برّ) زانايان ئاوا پىناسەيان كرده، دەلّين: (البرّ: كُلُّ مَا فِيهِ نَفْعُ النَّاسِ) ھەر شتىك سوودى بۇ خەلك ھەبى، پىي دەگوترى: (برّ)، بۆيە من بە چاكەكارىيە مانا كرده، وە دەشگونجى مەبەست لە وشەى: (برّ) كردهو بەشەكان بن، وە مەبەست لە وشەى: (تّقوى) ش خۇپاراستن بى لە كردهو خراپەكان، ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾، واتە: ھاوکارى يەكدى بکەن بۇ ھەموو كردهويەكى باش، وە ھاوکارى يەكدى بکەن بۇ خۇپاراستن لە ھەموو كردهويەكى خراپ، دەشگونجى بلىين: (برّ) واتە: ئەو شتانەى كە بۇ خەلك باشن، سوودبەخشن، (تّقوى) ش واتە: ئەنجامدانى ھەر شتىك كە جىگای رەزامەندىي خواى پەرودرەگارە، ئنجا ئەم ئايەتە زۆر شتى لى وەردەگىرى:

يەكىك لەوانە: لەسەر مسوئلمانان پىويستە ھەر كارىك پىويستى بە ھەرەووزى بوو، پىويستى بە ھاوکارى نىوخۇيان ھەبوو، پىويستى بەو ھەبوو كە بۆى كۆبىنەو، بۇ وىنە: رىكخراوئىكى مەدەنىي، ياخود رىكخراوئىكى سىاسى ... ھتد، بەپىي ئەم ئايەتە مادام كارو پرۆژەى ئىسلامىي، ياخود فەرمان بە چاكەکردن و رى لە خراپە گرتن، ياخود جىبەجىکردنى ياساكانى شەرىعەت و بەرگرىي كەردن لە ئىسلام و مسوئلمانان پەكى لەسەر كەوتبى، ئەوانە ھەموويان دەبنە فەرز، چونكە فەرزە مسوئلمانان كۆبن، وە ناشتوان كۆبن، ھەتا بەرنامەو پرۆژەيەكيان نەبى، وە ھەتا تەباو ھاوکار نەبن و رىك و پىك نەبن لە نىوان خۇياندا، بۆيە ئەو شتانەى باسما كەردن لەوكاتانە ھەموويان دەبنە فەرز، چونكە بنچىنەيەكى شەرىعىمان ھەيە دەلّى (مَا لَا يَتِمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واتە: ھەر شتىك فەرزىك بەبى ئەو جىبەجى نەكرى، ئەويش دەبىتە فەرز، بۇ

وینە: خۆای پەرودەردگار دەفەرموی: نوێژ بکەن، نوێژیش پێویستی بە دەستنوێژە، چونکە بەبێ دەستنوێژ نوێژ ناکرێ، کەواتە: دەستنوێژەکەش دەبێتە فەرز، ئنجا دەستنوێژیش پێویستی بە تارەتگرتن دەکات، بۆیە تارەتگرتنیش دەبێتە فەرز، هەر وەها نوێژکردن پێویستی بە بەرگو پۆشاکێ پاک هەیە، بۆیە: ئەویش دەبێتە فەرز... هتد، یاخود زانایان بنچینەیهکی دیکەیان داناوه، دەلی: (الْأَمْرُ بِالشَّيْءِ أَمْرٌ بِهِ وَمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ)، واتە: فەرمان کردن بە شتێک فەرمانە بە خۆدی ئەو شتە، وە بە هەر شتێکی دیکەش کە ئەو شتە بەبێ ئەو جیبەجی ناکرێ، وەک پێشتر وینەم هینایەوه لەسەر نوێژ، نوێژکردن بە دەستنوێژ، دەستنوێژ بەبێ تارەت، تارەت بەبێ خۆپاککردنەوه، ئنجا نوێژ بەبێ ڕاوەستان لە شوینی پاک، پاشان ڕووکردنە ڕووگە (قِبْلَةً)، بەبێ ئاگاداربوون لە کاتی بوونی نوێژ، ئەوانە هەموویان پێویست دەبن، چونکە نوێژ بەبێ ئەوانە نابێ، هەر وەها چەندان شتی دیکەش کە شەرعزانان باسیان کردوون، بۆیە هاوکاریی کردن و دەستبارگرتنی مسوولمانان لەنێوان خۆیاندا فەرزە، وە خۆای پەرودەردگاریش لە

سوورەتی (آل عمران) دەفەرموی: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾، واتە: بە لە ئیوودا کۆمەڵێک هەبن کە بانگەواز دەکەن بۆ چاکەو، فەرمان بە شتە پەسندەکان دەکەن، ڕی لە شتە ناپەسندەکان دەگرن، وە هەر ئەوانەش سەرفرازان.

ئنجا پێغەمبەری خوا ﷺ ئاوا پێناسە (پەری) کردو، کە پێناسەیهکی زۆر جوان دەکات، بۆ چاکەکاریی، دەفەرموی: ﴿الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوُكَ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۸۰۳۰)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقَم: (۴۰۳)، وَحَسَنَةُ الْأَبْنَانِي فِي (صَحِيحِ التَّرغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ) بَرَقَم: (۱۷۳۴)﴾، واتە: چاکەکاریی هەر شتێکە کە دلت پێی ئارامبێ، {واتە: دلت پێی خۆشبێ، وە دەروونت پێی مورتاح و ئارامگرتوو بێ}، گوناھیش (بە پێچەوانەوه) هەر شتێک لە دلتدا بێت و بجێ و پێی نامورتاح بێ، وە لە سینهتدا لەرەلەری بێ، هەرچەندە خەلگیش فەتوات بۆ بدەن و فەتوات بۆ بدەن، واتە: ئینسان دلی خۆی زۆرجار بکات بە پێوهر و بیکات بە تەرازوو هەر شتێک

دلت پێی مورتاح بوو، با بزانی ڕه‌وايه، به‌لام دلتی كه‌سیكى ئیماندار، وه ههر شتیک لێی له گومان دابووی، لێی له‌له‌ره‌له‌ر دابووی، دلت پێی مورتاح نه‌بوو، ئه‌وه ناره‌وايه، جارى وایه شتیک به‌ ڕه‌واه‌تى شه‌رع ڕه‌وايه، به‌لام ئه‌وه كه‌سه‌ ده‌زانى كه‌ ره‌وا نیه.

بۆیه پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌ فه‌رمایشتیکى دیکه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخَصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ أَنْ يَكُونَ أْبْلَغَ مِنْ بَعْضٍ، فَأَحْسَبُ أَنَّهُ صَادِقٌ فَأَقْضِي لَهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ مُسْلِمٍ فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ، فَلْيَحْمِلْهَا أَوْ يَذْرِهَا﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۴۵۸)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۴۴۸)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۵۸۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۵۴۰۱)، وَأَبْنُ مَاجَةَ برقم: (۲۳۱۷)، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا}، واته: بێگومان منیش مرۆفم، ئنجا جارى وایه كه‌سانیکى ناکۆك دینه لام بۆ كێشه‌یه‌ك (كه‌ له‌ نێوانیانه‌) له‌وانه‌یه‌ یه‌كێكیان قسه‌ی فه‌سیح ترو زمانى ره‌وانتربێ، له‌ یه‌كیان و منیش وا ده‌زنم راست ده‌كات و هه‌قى پێده‌ده‌م، كه‌ ئه‌وه هه‌قى مسوولمانیکى دیکه‌یه‌، به‌لام بێگومان ئه‌وه پارچه‌یه‌كه‌ له‌ ناگر، جا با هه‌لێبگرێ، یاخود وازی لێبێنێ.

كه‌واته: كاتیک پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ك قازى برپاریك ده‌دات، مه‌رج نیه‌ له‌ لای خوای دادگه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بێ، به‌لكو ئه‌وه به‌ ڕه‌واه‌ت وای لێ حالى بووه‌و، ئه‌گه‌ر دواى زانرا كه‌ هه‌قى تیدا نه‌پێكراوه‌، نابێته‌ پابه‌ندكه‌ر (مُلزم).

كه‌واته: ئینسان ده‌بێ وریابێ، هه‌ندێ شت هه‌یه‌ وه‌ك گوتم به‌پێى ڕه‌واه‌تى شه‌رع له‌وانه‌یه‌ تۆ بتوانى به‌ده‌ستى بخه‌ی، به‌لام ده‌شزانى كه‌ هه‌قت نیه‌، ده‌بێ ناگات لێ بێ، وه‌ك كورده‌وارى خو‌مان ده‌لێن: (فَيْلٌ لَه‌ خِوَا نَاكِرِي!).

هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه‌، واته: ده‌راره‌ی پێناسه‌کردنى چاكه‌كارى (بِرّ) پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تى: ﴿الْبِرُّ: حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَعْلَمَهُ النَّاسُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۷۶۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُرْدِ) برقم: (۲۹۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۴۶۳)، وَالْتِّرْمِذِيُّ برقم: (۲۳۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۱۷۲) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، واته: چاكه‌كارى بریتیه‌ له‌ ره‌وشتى جوان، گوناھیش هه‌ر شتیکه‌ له‌ دلتدا بێت و بچێ

جیگیر نەبێ لە دلتدا، وە پێشت ناخۆشبی خەلك بیزانی، هەر شتێك پێت ناخۆشبوو خەلك بیزانی، دیارە ئەو گوناھە، كوردەواریی خۆشمان دەلێن: (ئەووی پاكە بێ باكە)، ئەگەر تۆ پاك بووی، واتە: شتێك بە شەرعیی دەزانی و دەیکە، پێت ئاسایە خەلكیش پێی بزانی، بەلام شتێك كە لە خەلكت شار دەو، دیارە ئەو ماستە بێ موو نیە و گومانە لێی هەیه.

مەسەلەى دوازدهیەم: كە دەفەرموی: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، واتە:

هاوكاریی یەكدی مەكەن لەسەر گوناخ و دەستدریژی، ﴿الْإِثْمِ﴾، بریتیه لە گوناھێك كە لە نیوانی خۆت و خوادا دەیکە، وە ﴿وَالْعُدْوَانِ﴾، بریتیه لە گوناھێك كە لەگەڵ خەلكیدا دەیکە، واتە: دەستدریژی، چونكە گوناھەكان دوو بەشن: بەشیکیان (حَقُّ اللّٰهِ) یە، واتە: مافی خوا، وە بەشیکیان (حَقُّ النَّاسِ) ه، واتە: مافی خەلك، هەلبەتە هەندیکیشیان مافی خوا و مافی خەلكیشیان پێوھیه، وەك زۆر لە گوناھەكان دوو سەریان هەیه، بەلام شەریعت مافی خەلكی تێدا زال كردوون، بۆ وینە: قەتڵ هەم مافی خواى تێدا یە، هەم مافی خەلكی، بەلام خواى كاربەجى مافی خەلكی تێدا زیاتر كردو، ئەگەر خەلك لە هەقەكەى خۆى خۆشبوو، ئەو خۆى میهرەبانیش لێى خۆش دەبێ، بەلام هەندى گوناخ هەن تەنیا هەقى خواى پەرودرگاران، بۆ وینە: مەبخۆری، قومارکردن، ئەوانە هەقى خواى بالادەستن و دەبێ ئینسان لە بەینی خۆى و خوادا تۆبە بكات، وە هەندیکیشیان وەك گوتمان هەقى بەندەگان، ئنجا لەوبارەو هەم فەرماشته هەیه: ﴿عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه، يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا الْإِثْمُ؟ فَقَالَ: إِذَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ شَيْءٌ فَدَعَهُ. قَالَ: فَمَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: مَنْ سَرَّهُ حَسَنَتُهُ، وَسَاءَتْهُ سَيِّئَتُهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۲۲۵۳) قَالَ الْمُنْذِرِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۷۶)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۷۰۴۷) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَوَافِقُهُ الدَّهَبِيُّ، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۷۵۳۹) وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: رَجَالُهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ}، واتە: ئەبى ئومامە خوا لێى رازى بێ، دەلێ: پیاویك پرساری لە پێغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كرد، دەربارەى گوناخ، گوتى گوناخ چیه؟ فەرمووی: هەر شتێكە كە

له دلتدا بئو پئی مورتاح نهبی، وازی لئیینه، ئهوه دیاره گوناهاهه، گوتی: ئهدی ئیمان چیه؟ (واته: لیرهدا ئهه هاوهله بهرپزه مهبهستی ئهوه بووه كه ئایا له مهسهلهی چاكهكردن و خراپهكردندا ئیمان چ دهوړیك دهینی؟ نهك مهبهستی ئهوهبوو بئو كه پیناسهی خودی ئیمانی بو بکات) پیغهمبهری خوا ﷺ پئی فهرموو: ههر كهسیك به چاكهكهی دلخۆش بوو، وه به خراپهكهی دل نارهحهت بوو، ئهوه ئیمانداره، بیگومان ئهوه تهرزوو پپوهړیكى زور ورده، یانی: ئهگهر ئینسان کاریکی چاکی کرد، وه بهو کاره چاكهی ئهنجامی داوه دئی خوشبوو، وه کاریکی خراپ له دهستی روویدا، گوناح و ههلهیهکی کرد، پئی دلنارهحهت بوو، ئهوه دیاره ئیمانی ههیه، وه ئیمانكهی وای لیدهکات، به چاكه دلخۆش بئو به خراپه دلناخۆش بئو، بهلام ئهوهی كه ئیمانی نهبی خوای پهنهانزان دهفهرموئ:

﴿يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا﴾ آل عمران، واته: گوناهانیش دهكهن و پپیشی دلخۆشن، نهتانبینوه، كهسی وا ههیه زینا دهکات، قهتل دهکات، شهراپ دهخوات، قومار دهکات، دزیی و رپگریی دهکات و خوشی پئ ههلهدهکیشی له مهجلیسان!! وهك ئهوهی شتیکی زور گهورهی کردبی، بهلام ئینسانی ئیماندار ئهگهر گوناھیکیشی کرد، شهرمی دهکات باسی بکات، شهرم له خوای پهروهردگارو له خهلكیش دهکات، وه خوئی به خراپ و گوناهار دهرانی، وه پپیشی ناخۆشه، ههروهها به چاكهكشی دلخۆشه.

ئهم رسته قورئانییهش كه دهفهرموئ: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾، واته: هاوکاری یهكدی مهكهن لهسهر گوناح و دهستدریژی، ئهمیش زور شتی لیوهدهگری، یهکیك لهوانه، ئهوهیه كه قهدهغهیه لهسهر مسوئلمانان بهشداریی له حیزبیک، رپخراویك، كۆمهلیك، كۆرو مهجلیسیكدا بکهن كه گوناھی تیدایهوه، دهستدریژی تیدایهوه، خراپهی تیدایه چونكه خوا دهفهرموئ: هاوکاری یهكدی مهكهن لهسهر گوناح و دهستدریژی، ههلهته بوونه ئهندامی ئینسانیش له حیزبیکدا كه دزی ئیسلامهه و گوناح و تاوان و ناشهرعیی دهكهن، جۆرپكه له هاوکاریی و ناوهكهی دهچپته نیو ناویان، لهگهلیان كۆبوونهوه دهکات، دهچی تهگبیر دهكاو پیلان دادهنی و ئابوونه ددات، ئنجا بهرگرییان لیدهکات لهگهلیان

دەبى، ئەوانەش ھەموويان ھاوکارىين، خىۋاي دادگەرىش دەفەرمۇئ: ھاوکارىي يەكدى مەكەن لەسەر گوناح و دەستدريژىي، كە بەو پىيە مسولماننىكى زۆر گوناھبارن، وە ھەرواشەو زۆر جار مسولماننىك لە نىۋ رىكخراۋىك دان، لە نىۋ رىكخراۋىكى مەدەنى، يان سىياسى دان، ياخود لە كۆرۈ مەجلىسىكدا دادەنىشن، كە گوناح و تاۋانى تىدا دەكرى، كۆرپك دەبەستى بۇ شاعىرىك، دەست بە شىعر گوتن دەكات و قسە بە خوا دەلى، قسە بە ئىسلام دەلى، قسە بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەلى، ئەۋىش لەۋى دانىشتەۋو گوۋى بۇ تەپ كىردود! ئنجا مەلایە، شىخە، گەنجىكە، ھەرچى ھەيە، ھەموويان گوناھبارن، چونكە خىۋاي پەنھانزان دەفەرمۇئ:

﴿ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيَسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾ النساء، واتە: لە كىبىدا بۆتان دابەزىنراۋە (مەبەست پىي ئايەتى (۶۸) ە لە سوورەتى ئەنعام، كە لەۋىشدا خىۋاي كاربەجى باسى ھەمان مەسەلە دەكات) كە ئەگەر بىستتان لە كۆرپكدا، لە مەجلىسىكدا ئايەتەكانى خوا كوفرىيان پىدەكرا و گالئەيان پىدەكرا، بەشدارىيان مەكەن، (واتە: دامەنىشن لەو كۆرۈ مەجلىسەدا) ھەتا خەلكەكە دەچنە نىۋ باسو بابەتىكى دىكەۋە، وە ئەگەر بەشدارىي بكن، ئەۋە ئىۋەش وەك وانن، (واتە: ھەمان حوكمى ئەوانتان ھەيە) وە خوا كافران و مونافىقەكان لە دۆزەخدا بەيەكەۋە كۆدەكاتەۋە.

مەسەلەى سىز دەيەم: ئنجا خىۋاي بەرزو بى وىنە دىتە سەر ئايەتى سىيەم و ئاۋا

دەست پىدەكات، دەفەرمۇئ: ﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا

أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ

إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ ۚ وَأَنْ تَسْقُتُمْ بِالْأَزْلَمِ ۚ ذَٰلِكُمْ فَسْقٌ ۖ

لىردا خوا ﷻ باسى يازدە (۱۱) جۆرە ئازەل دەكات و دەفەرمۇئ: ئەوانەتان ھەموو لى قەدەغەن، ئىمە لە بەرگى يەكەمى ئەم تەفسىرەدا لە ئايەتى (۱۷۳) ى

سوورەتی (البقرة)دا بە تەفصیل باسی ئەو چوارەمان کرد: (مردارەوہوو، خوین، گۆشتی بەراز، سەربراو بۆ غەیری خوا، یان ناوی غەیری خوا لەسەر ھینراو لەکاتی سەربریندا)^(۱)، لێردا خۆی پەروردگار ئەو چوارانە باس دەکاتەووەو ھوت جوۆرە ئازەلی دیکەش باس دەکات، کە ھەموویان دەبن بە یازدە (۱۱) جوۆرە ئازەل، ئنجا کە لە ئایەتی یەكەمدا فەرمووی: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةَ الْأَنْعَامِ إِلَّا

مَا يَتَنَّى عَلَيْكُمْ﴾، ئازەلە چوار پێیەکانتان بۆ ھەلال کران، جگە لەوہی بەسەرتاندا دەخوینریتەوہ، ئەوہی کە بەسەریاندا دەخوینریتەوہ مەبەست پێی ئیرەہ، لێردا یازدە (۱۱) جوۆری بەسەردا خویندووینەوہ، کە لەپراستیدا ئەو یازدە جوۆرە دەچنەوہ نیو چوار جوۆرەکان، بەلام خۆی پەروردگار تەفصیلی پێداون، بۆ ئەوہی کە خەلک تەواو بەرچاوی پروون بێ، نەوہک شتیک مردار نەبێو بە مرداری لێ حالی بن، یاخود ھەرام بێ بە ھەلالی لێ حالی بن، یان بە پێچەوانەوہ، ئەو یازدە جوۆرەش ئەمانەن:

۱- ﴿الْمَيْتَةَ﴾، واتە: مردارەوہوو، ھەر ئازەلیکە کە بمریو چەقوی پێرانەگات.

۲- ﴿وَالذَّمَّ﴾، واتە: خوین، مەبەست پێی خوینی رژاوە، چونکە لە سوورەتی

(الأنعام)دا خوا دەفەرموی: ﴿أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا﴾، خوینی رژاوە، بۆچی وادەلین؟ چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَاتِنِ الْحَوْتِ وَالْجَرَادِ، وَدَمَانَ الْكَبِدِ وَالطَّحَالِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۷۲۳)، الدارقطني برقم: (۴۶۸۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۳۱۴)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السلسلة الصحيحة) برقم: (۱۱۱۸) }، واتە: دوو مردارمان بۆ ھەلالن: ماسی و کوللە (کە سەرنابردرین با بشمرن ھەلالن، مەگەر بۆگەن بووبن، یان لەرووی تەندروستی و پزیشکییەوہ زیانیان ھەبێ)، وە دوو خوینیش: جگەر و سپل (ئەوانیش لەپراستیدا جوۆریکن لە خوین، بەلام دیارە پیکھاتەکیان جیاہ، لە خوینی ئاسایی).

(۱) بەلام باسی تیرو تەسەل لەو بارەہیەوہ لە بەرگی پێنجەمی ئەم تەفسیرەدا ھاتوہ، لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی (۱۴۵) لە سوورەتی (الأنعام)دا.

بۆيە لە سوورەتى (الأنعام)دا خوا دەفەرموى: ﴿أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا﴾ ۱۴۵،
خوینى پزى، ھەرودھا ئەو خوینەشى كە لە نىو رەگى گوشت دايەو لەگەل
ئىسقان تىكەل دەبى، ئەوھش ديارە چاوپوشى لىدراو.

۳- ﴿وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ﴾، گوشتى بەراز.

۴- ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنٍ لِّلَّهِ﴾، ئەوھى بۆ غەيرى خوا سەربراو، واتە: ناوى
غەيرى خوى لەسەر ھاتو.

ئەوھ چوار، ئەوانى دىكە پىنجىان دەچنەو نىو مردارەو بوو، كە
برىتىن لە:

۵- ﴿وَالْمُنْحَنَةُ﴾، واتە: خنكىنراو، ئازەللىك كە دەخنكىنرى، ئنجا مەرە، بزە،
حوشترە، گايە، مانگايە، گامىشە، كە ھەموو ئەوانە ئەگەر خنكىنران، جا بە
غاز خنكىنران، لە ئاويدا خنكىنران، بەخويان ملان بە پەتىكەو بوو... ھتد،
بە ھەر شىوھىك لە شىوھەكان خنكىنران، ئەوھش ديارە مردارە.

۶- ﴿وَالْمَوْقُذَةُ﴾، يانى: (المضروبة)، واتە: لىدراو، ئازەللىك بە دار لىي بەدى،
يان بە بەرد لىي بەدى تا دەمرى، ئەوھش بە مردار لە قەلەم دەدرى.

۷- ﴿وَالْمُرْدِيَّةُ﴾، واتە: ھەلدىراو، ئازەللىك لە چىايەك دەبى، لە شوپىنىكى
بەرز دەبى، بە ھەر شىوھىك بى، ھەلدىرى، وە بە ھوى ھەلدىرانەكەيەو
دەمرى، ئەوھش ديسان بە مردار چىسابە.

۸- ﴿وَالنَّطِيحَةُ﴾، واتە: قوچ لىدراو، ئازەللىك قوچ لە ئازەللىكى دىكە بدات،
جا گايە، مانگايە، مەرە، بزە، نىرىيە، بەرانە... ھتد، ھەرچى ھەيە،
گرنگ ئەوھى بە ھوى قوچ لىدراو ھەمى، ئەوھش بە مردار لە قەلەم دەدرى و
گوشتى ناخورى.

۹- ﴿ وَمَا أَكَلِ السَّعْيُ ﴾، واتە: ئەوەی کە درێندە دەبخوات، جا ئەو درێندەییە، گورگە، کەمتیارە، شێرە، پلنگە، ورجە، کە بەشێکی لێ دەخوات، یاخود پاروویەکی لێ دەخوات و دوایی دەمری، ئەویش هەر بە مردار لەقەڵەم دەدری.

ئەوانە هەر پینجیان، پینج جووری مردارن، ئەوەی دەمینیتەو
دووی کۆتایی یە:

۱۰- ﴿ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ ﴾، واتە: ئەوەی کە لەسەر بت و صنەم، یاخود بەردی چەقیتر و سەردەبەردی، کە دوایی باسی دەکەم یانی چی؟

۱۱- ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، واتە: ئەو کە بە یانسیب بەش دەکری، ئەوانەش هەردووکیان دەچنەو نێو ئەوەی کە بۆ غەیری خوا سەردەبەردین، کەواتە: هەموویان هەر ئەو چوار جوورن.

ئنجا ئایا حیکمەتی قەدەغەبوونی ئەو یازدە جوورە ئازەلە چییە؟

ئەوویە کە لە رووی ماددیەو پێسن، خۆینەگیان لە بەدەن نەچۆتە دەری، کە شێوەکانی مردار هەموویان وان، وە خۆینیش کۆمەلێک نەخۆشی پێویە، یاخود لە رووی مەعنەویەو پێسن، چونکە ناوی خویان لەسەر نەهێنراوە، واتە: پێسییەگیان یان ماددی، یان مەعنەویە، یاخود هەم ماددی و هەم مەعنەوی، هەردوو هۆیەکی تێدا کۆدەبنەو.

مەسەلە چوار دەییەم: کە دەفەرموی: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾، مەگەر ئەوەی سەرتان بریو، (ذکاة)، واتە: سەربەڕین، ئنجا ئیمە لە سن خالاندا چەمکی ئەم پستەییە روون دەکەینەو و باسی سەربەڕین دەکەین:

باسک لە بارەى سەر برین (فج)ى ژياندارانوه

(۱) لێردا توێژەرەوانى قورئان دوو رایان هەن دەربارەى ئەم رسته موبارەكە: ﴿إِلَّا

مَا ذَكَّيْتُمْ﴾:

أ/ هەندیکیان دەلێن: ئەو (إستثناء) ه، (إستثناء مُتَّصِل) ه، واتە: هەلاوێردراو (مُستثنى) لە جینسى لێهەلاوێردراو (مُستثنى منه) ه، یانى: پێنج جوۆرە مردار، كە هەر یەكەیان بە شیوهیهك لە شیوهكان مردار دەبن، حەرمان مەگەر ئەوێ كە سەرتانبرپو، واتە: هەرگام لەو پێنجانە ئەگەر چەقۆى

فریا كەوتبوو، تیغى فریا كەوت، حەلالە، ﴿وَالْمُنْخِنَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِيَةُ

وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ﴾، واتە: هەرگامیان ژيانى تێدا مابوو، كە

سەربراو لینگە فرتهیهكى كرد، ئەو هەلالە.

ب/ هەندیکى دیکە دەلێن: نەخیر، ئەو (إستثناء) ه، (إستثناء يَكِي) (مُنْقَطِع) ه، (الإستثناء المُنْقَطِع) یش ئەو هیه كە هەلاوێردراو كە لە جینسى ئەو شتە نەبى كە لێى هەلاوێردرئ، واتە: (مُستثنى) لە جینسى (مُستثنى مِنْهُ) نیهو

لە یەك جیا بن، واتە: لێردا كە دەفەر موئى: ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾، یانى ئەوانە

هەموویان حەرمان، بەلام ئەو هیه كە سەرى بېرن حەلالە، دیارە ئەو كاتە حوكمەكەى بە تەواوی دەگوئى، چۆن؟

بۆ وینە: نازەلێك لەبەر خنكێنران بە عاستەم چەقۆى فریا دەكەوئ، یاخود هەلێردراو و چەقۆى فریا دەكەوئ، یاخود دڕندە لێى خواردوو و چەقۆى فریا دەكەوئ، پێش ئەو هیه ژيانەكەى دەربچى، یاخود قوچى لێدراو... هتد، بەپێى مانا لێكدانەو هیه یەكەم بى، ئەگەر (إستثناء) هكە لە جوۆرى (الإستثناء المتصل) بى، ئەوانە هەموویان حەلالن، وە بەپێى مانا لێكدانەو هیه دوو هیه بى،

ئەگەر (استثناء) هەكە (استثناء مُنْقَطِع) بێ، ئەوانە حەرمان.

(۲) ئُنْجَا سەربرین پێناسەى چۆنە لە شەرعدا؟

شەوگانى لە تەفسیری خوئی (فتح القدير)^(۱) ئەم پێناسەیهى هیناوه، دەلى: (والتذكية في الشرع: عِبَارَةٌ عَنْ إِنْهَارِ الدَّمِّ وَفَرْجِ الْأَوْدَاجِ فِي الْمَدْبُوحِ، وَالنَّحْرِ فِي الْمَنْحُورِ، وَالْعَقْرِ فِي غَيْرِ الْمَقْدُورِ، مَقْرُونًا بِالْقَصْدِ لِلَّهِ وَذَكَرَ اسْمَهُ عَلَيْهِ) واتە: سەربرین لە شەرعدا بریتیه لە خوین لیهینانی ئەو ئازەلە كە سەردەبەردى، وە برینی دەمارەکانی (واتە: ئەو دەمارانەى كە لە دەوروبەرى ملن و خوین دینن و دەبەن) لە ئازەلێكدا كە سەردەبەردى، یاخود (نحر) دەكرى، {نەحر: هەر بەمانای سەربرین دى، بەلام بۆ حوشتر بەكاردههینرى، وە (ذبح): بۆ پەشە و لاخ و ئازەلى وردو پەلەوهر و ئەوانە بەكاردى}، وە هەر وەها لاق برین و خوین لیهینان لە ئازەلێكدا كە دەستەلاتت بەسەرى دانیه، {نیچیریک راو دەكەى، تیری لیدەدهى، چەقوى تیدەگرى، یاخود حوشتریک شیت بووه لە خەلك، یان گایەك كە بۆیان ناگیرى، چۆنى سەربرین؟ تیغیكى لیدەدەن، یان تەفەنگیكى لیدەدەن، ئەوانە هەموویان مادام خوینی لى بى، بە سەربرین لەقەلەم دەدرین} بە مەرجێك ئەو سەربرینه، وە ئەو بریندارکردنه، هاوكاتبى لەگەڵ ئەوه كە ناوى خواى لەسەر بهینرى.

هەلبەتە هەندیکیش دەلین: ناوى خوا لەسەر هینان سوننەتە، وە هەندیکیش دەلین: فەرزه، بەلام كەسیك بە ئانقەست ناوى خواى لەسەر نەهینى، لەسەر راي زۆربەى زانایان ئەو شتە حەلال نیه بخورى، چونكە بەئانقەست ناوى خواى لەسەر نەهیناوه، بەلام ئەگەر بە لەبیرچوون بى، زۆربەى زانایان بە پەواى دەزانن.

شایانى باسیشە باسى تیروتەسەلمان لەبارەى چۆنیەتى سەربرین و حوکمی ناوى خوا لەسەر هینانى سەربراووه لە بەرگی پینجەمى ئەم تەفسیرەدا کردوه، لە کاتی تەفسیرکردنى ئایەتەکانی (۱۸) و (۱۲۱) لە سوورەتى (الأنعام) دا.

(۳) ئُنْجَا دەربارەى ئامیری سەربرین، كە ئایا دەبى چۆن بى؟

دیسان زانیان ئەو هوشیان باس کردو، شهوکانیی دەلی: زۆربەهی زانیان دەلین: (كُلُّ مَا أَنْهَرَ الدَّمَ وَفَرِيَ الْأَوْدَاجَ فَهُوَ آلَةٌ لِلدَّكَاةِ مَا خَلَا السِّنَّ وَالْعَظْمَ)، واتە: هەر شتێك خوینی لی بیئ، وه دەمارەکان ببری، ئەوه نامپیره بۆ سەربرین، جگە له ددان و نینۆك. ئەویش له بەرئەوهی فەرموودە (صحیح) ی پیغەمبەری خوا ﷺ له وبارەوه هەیه، دەفەرموی: ﴿مَا أَنْهَرَ الدَّمَ، وَذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ، فَكُلُّ لَيْسَ السِّنِّ وَالظُّفْرِ، وَسَأَحَدْتُكَ أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدَى الْحَبَشَةِ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۵۸۴۴)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۴۸۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۶۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۹۱)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۴۹۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۱۷۸)، عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه) واتە: هەر شتێك خوین بیئ له نازەلەگە، وه ناوی خواشی له سەر بهیئری، بیخون، جگە له ددان و نینۆك، وه ئیستا ئەوتان بۆ رووندەگەمەوه: هەرچی ددانە به ئیسقان له قەلەم دەدری، وه هەرچی نینۆكیشە ئەوه چەقوی حەبەشەییەگانه. (المُدَى: جَمَعُ مِدْيَةَ وَهِيَ الشَّفْرَةُ الْكَبِيرَةُ) (مُدَى) كَوَى (مِدْيَةَ) يه، بریتیه له چەقوی گەوره.

مەسەلهی پازدەیهەم: كه دەفەرموی: ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ﴾، واتە: ئەوهی كه له سەر بت و صەنەم، یاخود (نُصَب) سەردەبەردری، ئیستا ئەوه روون دەگەینەوه، كه مەبەست له (نُصَب) چیه؟ (النُّصَبُ وَالنُّصَبُ، إِمَّا جَمْعٌ وَأَحَدُهُ نِصَابٌ، كَكُتُبٍ وَكِتَابٍ، أَوْ مُفْرَدٌ جَمَعُهُ أَنْصَابٌ، كَعُنُقٌ وَأَعْنَاقٌ، وَقُضْلٌ وَأَقْضَالٌ، أَوْ جَمْعُ نَصِيبٍ، كَمَا قَالَ الرَّاعِبُ الْأَصْفَهَانِيُّ)، واتە: (نُصَب) یان كۆیه تاكه كهی بریتیه له (نِصَابٌ)، وهك: (كُتُبٌ وَكِتَابٌ)، (كُتُبٌ) واتە: كتیبهكان، (كِتَابٌ) واتە: یهك كتیب، یاخود هەر بۆخوی (نُصَب) تاكه، به لآم به چی كۆده كریته وه؟ به (أَنْصَابٌ)، (وَالْأَنْصَابُ وَالْأَنْصَابُ)، وه (عُنُقٌ وَالْأَعْنَاقُ)، (قُضْلٌ وَالْأَقْضَالُ)، یاخود (نُصَبٌ) كوی (نِصِيبٌ) ه، وهك راغیبی ئەسفه هانی گوتووویه تی.

وه خاوهنی (محاسن التأویل)^(۱) دەلی: (وَفِي الْقَامُوسِ وَشَرْحِهِ: النُّصَبُ، كُلُّ مَا نُصِبَ وَجُعِلَ عَلَمًا وَكُلُّ مَا نُصِبَ فَعُيِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْأَنْصَابُ حِجَارَةٌ

كَانَتْ حَوْلَ الْكَعْبَةِ تُنْصَبُ فِيْهَا لُ عَلَيْهِا وَيُذْبَحُ لِغَيْرِ اللّٰهِ تَعَالٰى، وَقَالَ الْقَتِيْبِيُّ: النَّصْبُ صَنْمٌ أَوْ حَجْرٌ، وَكَانَتْ الْجَاهِلِيَّةُ تَنْصِبُهُ وَتَذْبَحُ عِنْدَهُ فَيَحْمَرُّ بِالدَّمِّ وَمِنْهُ حَدِيثُ أَبِي ذَرٍّ، فِي إِسْلَامِهِ، كَمَا وَرَدَ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ ^(۱): خَرَرْتُ مَعْشِيًّا عَلَيَّ ثُمَّ ارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصِبْتُ أَحْمَرَ، (جمال الدين القاسمي) دهئى: له قامووس و له شهرحه كهيدا هاتوه، (نُصِبَ) ههر شتيكه كه بچه قئيرى، (وهك بهرديئك)، وه بكرى به نيشانه، وه ههر شتيك دابنرى و بپهرسترى، كه ئهوان عاده تيان وابوو له دهوروبهرى كه عبه داياندهنان و {عهرهبه بتههرستهكان دوو جووره بتو صه نه ميان هه بوون، جوړيكيان له سهر شيوهى ئينسان، يان له سهر شيوهى بالنده دروستيان ده كرد، جوړيكيان هيج شيوهى نه بوو، ههر بهرديئك بوو، دايان نابوو}، دهچوون ئازده ئيان له لايان سه رده بپرين، دوايى خوينه كه يان تى هه ئده سوون و سووريان ده كردن، بوئه (قتيبي) دهئى: (نصب) صه نه ميكه، يا خود بهرديئكه له سه رده مى خه لكى نه فاممييدا دايان دهنه، ده يانچه قاند وه ئازده ئيان له لاي سه رده بپري، دوايى خوينه كه يان تى هه ئده سوو و به خوين سوور دهچوو، وهك له به سه رهاتى ئه بو زه ردا خوا ليى رازى بى هاتوه كه به سه رهاتى مسولمان بوونى خوى ده گيرپته وه، له سياقى گيرانه وهى به سه رهاته كه يدا دهئى: (خَرَرْتُ مَعْشِيًّا عَلَيَّ ثُمَّ ارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصِبْتُ أَحْمَرَ) {باسى خوى دهكات كه ئايه تى خويندوته وه دواى كافرهكان زوربان لي داوه، دهئى:} هينده يان لي دام له په و روو كه وتم و له هو شى خوم چووم، دوايى هه ئسامه وه وهك بهردى به خوين سوور كراوم لى هاتبوو، هينده يان لي دام، هه موو له شم له خويندا شه لال بوو بوو، ئه وه له سه حيجى موسليمدا هاتوه.

كه واته: كه ده فهرموى: ﴿ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النَّصْبِ ﴾، يانى ئه و شتهى كه له لاي بهرديئك، له لاي بتيئك سه رده بپدرى و خوينه كه شى له و بته يان به رده هه ئده سوهرى، ئه وهش دياره خواردنى قه ده غه يه.

مه سه لهى شازده يه م: كه ده فهرموى: ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، واته: ئه و

گۆشتەى كە دابەش بىكەن بە (الأزلام) زەلمەگان، (زَلَمَ) يان (زَلَمَ)، بە (الأزلام) كۆ دەبىتتەو، پىشتر باسما كىرد كە دارىك، تىرىكە، بەلام نووكەكەى پىوۋ نى، وە پەرەكەشى پىوۋ نى بە ئەوۋى پىپى بىروا، بەكارىان دەھىنا بو دابەشكردنى شت، (۲) سى بوون:

يەككىيان لەسەرى نووسرابوو (أَمَرَنِي رَبِّي)، يەككىيان لەسەرى نووسرابوو (نَهَانِي رَبِّي)، يەككىشىيان هىچى لەسەر نەنووسرابوو، ئنجا كە گۆشتيان بەش دەكرد، يان لەسەر شتىك گىرويان دەكرد، بو وىنە: لەسەر ئازەلىك، ئازەلىكىيان سەردەبىرى و دابەشىيان دەكرد لەنىوان كۆمەلە خەلكىكدا دەچوونە لای كاهىنىك، ئەو سى دارەى دەكردنە توورەگەيەكەوۋە دەيشلەقاندىن، يەككى دەردەھىنا، ئەگەر لەسەرى نووسرابا (أَمَرَنِي رَبِّي) واتە: پەرودەگىرم فەرمانى پىكردووم، دەيگوت: تۆ بردووتەو، وە ئەگەر ئەوۋى دىكەيان بووايە و لەسەرى نووسرابا (نَهَانِي رَبِّي) واتە: پەرودەگىرم پى لىگرتووم، دەيگوت: دۆراندت، وە ئەگەر ئەوۋى سىيەمىيان باو هىچى لەسەرنەبا، دەيگوت: دەبى دووبارەى بىكەمەو، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾ (الأزلام) واتە: زەلمەگان، ئەو سى

دارە بوون، كە بەو شىوۋە شتىيان پى دابەش كىردوون، وەك چۆن ئىستا دەلىن: يانسىب، كە ئەوۋىش حەرەمە، كاتى خۇى بەو شىوۋە سادەيە كىردوويانەو، ئىستا دىارە چەندان شىوۋە ئالۆزى وەرگرتوون، بەپىي تەكنۆلۇجىاي ئەم رۆزگارو سەردەمە كە ھەموويان حەرەمەن، مادام بەو شىوۋە بى و بىتەوۋە سەر بەخت و

شانس، كەواتە: ﴿ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ﴾، (أَي: طَلَبُ الْقَسَمِ وَالْحُكْمُ بِهَا) واتە: بە ھۆى ئەو زەلمەمانەوۋە دابەشكردنەكە بىكى، (الأزهرى) دەلى: (هُوَ طَلَبُ مَعْرِفَةِ مَا قَسِمَ لَهُ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ مِمَّا لَمْ يُقَسَمْ لَهُ بِوَسِطَةِ ضَرْبِ الْقِدَاحِ) (محاسن التأويل: ج ۶، ص ۴۰) دەلى: بىرىتە لەوۋە كە تۆ بتەوۋى بزانى لە خىرو شەر چىت بو دابەش كراو، وە چت بو دابەش نەكراو، بە ھۆى (قِدَاح) ھو، كە كۆى (قِدَاح) ھ، وە ئەو دارەيە كە باسەم كىرد.

ئنجا لەبارەى (الأزلام) ھو ئەم فەرموودەيەى پىغەمبەر ﷺ ھەيە: ﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا دَخَلَ الْكَعْبَةَ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْبَيْتَ وَجَدَ إِبْرَاهِيمَ

وَإِسْمَاعِيلَ مُصَوِّرِينَ وَفِي أَيْدِيهِمَا الْأَزْلَامَ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَاتَلَهُمُ اللَّهُ! وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمُوا مَا اسْتَقْسَمَ بِهَا قَطُّ» ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۹۲۰) ﴾، واته: عهبدوللای کوری عهباس خوا لیان برقم: (۲۶۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۹۲۰) ﴾، واته: عهبدوللای کوری عهباس خوا لیان رازی بی، دهلی: پیغهمبهر ﷺ کاتیئک چووہ نیو کهعبه (واته: له سالی ههشتهمی گوچی دا) که چووہ نیو کهعبه، ئاماده نهبوو بجپته نیو بهیتی حهرا، چونکه ئیبراهیم و ئیسماعیلی بینی وینهیان کیشرابوو لهسهر دیواری کهعبه، نهزلامیان بهدهستهوه بوون، (واته: نهو سی داره)، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: خوا بیانکوژی، (واته: خوا هاوبهش بو خوادانهرکان بکوژی) سویند به خوا نهوان دهزانن که ئیبراهیم و ئیسماعیل ههگیز شتیان بهو زهلهمانه دابهش نهکردوه! { چونکه حهرامه }، ئینجا نهو رسته قورئانییه بهلگهیه لهسهر نهوهی که قومارو، نهستیره گرتهوهو نهوهی پی دهگوتری (رمل) که لهسهر لم خهت دهکیشن، وه قاوهگرتهوهو لهپهدهست خویندنهوهو (عیافه) واته: بالنده ههلفراندن و (طیره) واته: رهشبینی کهسیئک پژی یان نهپژی، ههموو نهوانه قهدهغن و نابی هیچ حیسابیکیان لهسهر بکری، لهو بارهشهوه فهرموودهی پیغهمبهر ﷺ زورن، بو وینه:

یهکهه: ﴿ عَنْ قَطْنِ بْنِ قَبِيصَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْعِيَافَةُ وَالطَّرْقُ وَالطَّيْرَةُ مِنَ الْجِبْتِ» ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۰۶۲۲)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۹۴۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبْرِيِّ بَرَقْم: (۱۱۱۰۸)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (۱۶۲۹۲) ﴾، واته: (قَطْنِ بْنِ قَبِيصَةَ) له بابیهوه دهگیرپتهوه که گوئی له پیغهمبهری خوا ﷺ بووه فهرموویهتی: بیگومان بالنده ههلفراندن، (وَالطَّرْقُ) واته: لهسهر زهوی خهت کیشان یان لهسهر لم، (وَالطَّيْرَةُ) وه رهشبینی { به هوئی پژیینهوه، یان به هوئی نهوهوه که شتیئک بکهی به نیشانه نهگهر فالانکس هات، نهگهر ئافرهت هات، نهگهر سهگیکی رهشت بینی، نهگهر پشیله هات، که له نیو ههنئی کومه لگایاندا نهو شتانهیان ههن }، نهوانه له (جبت)ن.

(جبت) یانی: بت پهستی، یان جوړیکه له بت پهستی، بوچی؟ چونکه تو دتهوئی بههوئی نهو شتانهوه نادیار بزانی، نادیاریش ههر خوا دهیزانی،

خوای بەرز دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا

اللَّهُ... ﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بلی نادیار لە ئاسمانەکان و زویدا جگە لە خوا کەس نایزانئ.

ئنجنا ئایا (عیافە) چۆنە؟ ئەوانە ئەگەر ویستبایان سەفەرێک بکەن، مامەلەیهک بکەن، شتیەک بکەن، چۆن بزانیان بیکەن یان نەیکەن؟ دەچوونە سەر هیلانە ی بالندەیهک، کۆتربا، کەوبا، هەر بالندەیهک با، هەلیان دەفراند، ئنجنا ئەگەر بە لای راستدا فریبایه، دەیانگوت: (تیامنوا)، واتە: بەرەگەتە، مادام بە لای راستدا رۆیشتو، وە ئەگەر بە لای چەپدا رۆیشت بووایه، دەیانگوت: (تَشَاءَمُوا) نەگبەتە، دیارە ئیستا قاوێ گرتنەو هەیه، لەپەدەست خویندەنەو هەیه، لەسەر لەم زووی خەت کێشان و شت هەیه، کە مەرج نیە لە نیو کوردەواریی خۆماندا ئەو شتانە هەبن، بەلام لەنیو هەندی گەلی دیکەدا هەن، ئەم قورئانەش بۆ هەموو گەلان هاتو.

دووهم: هەرودها هەر لەوبارەو، ئەم فەرمودەیهش هەیه: ﴿ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُنَّ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا» ﴾ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرْقَم: (۵۷۸۲) }، واتە: یهکیک لە هاوسەرانی بەرپیزی پیغەمبەر ﷺ خوا لییان رازی بئ لە پیغەمبەرەو دەگیریتەو کە فەرموویەتی: هەر کەسێک بجئی بۆ لای فالچییهک (عَرَاْفًا) (ئەووی ئیددیعیای ئەو دەکات کە دەزانئ سبەینئ، چی پروودەدات، تۆ جیت لیدی، ئەو شتە بکە ی باشە، یان خراپە؟) وە پرساری شتیکی لئ بکات و برپوایشی پئ بکات، ئەو نوێژی چل رۆژی لئ وەرناگیرئ. بگره هەر چاکه که یه کجاری کافریش نابئ، چونکه له راستیدا هەر کەسێک پئی وابئ که غهیری خوا غهیب دهزانئ، ئەو مانای وایه هاوبهشی بۆ خوا داناوه، خوا

دەفەر موی: ﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ... ﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بلی ئەوانە لە ئاسمانەکان و زویدان هیجیان نادیار نازانی، جگە لە خوا، تۆ پیت وابئ پیرەژنیک، قاوێگەرەوێهک، فالچییهک، غهیب دهزانئ! مانای

وايه سيفهتي خوات بو وی داناوهو ئەوهوش شیرکه، بەلام وا دیاره بەس نوێزی چل پۆژی لی وەرناگیری و ئەوه سزاکەیهتی.

سَيِّئِهِم: هەر لهوبارهوه ئەم فەرموودهیهش ههیه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَا عَدُوَّ وَلَا طَيْرَةَ، وَيُعْجِبُنِي الضَّالُّ، قَالُوا: وَمَا الضَّالُّ قَالَ: كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۲۲۰۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۷۷۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۲۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۹۱۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۶۱۵) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۵۳۷) }، واته: ئەنەسی کۆری مالیک خوا لیی رازی بی دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: نەخۆشی گرتنەوه نیه، رەش بینیی و گەش بینیی نیه، (بە هۆی بالئەدهو بە هۆی پێژمین و وینەکانیانەوه)، وه سەرسامم بە (فأل) گوئیان: (فأل) چیه؟ فەرمووی: قسەیهکی باشه.

جا ئەوهتان دەبی تۆزیک بو شی بکەمەوه: که دەفەرموی: (لَا عَدُوَّ) واته: نەخۆشی گرتنەوه نیه، یانی چی؟ چونکه هەر پیغەمبەری خوا ﷺ بوخۆی فەرموویهتی: ﴿فَرَمِّنَ الْمَجْدُومَ فَرَارَكَ مِنَ الْأَسَدِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۹۷۲۰)، تعلق شعيب الأرنؤوط: صحيح }، واته: له گەر رابکه وهك چۆن له شیر رادهکە، ئەگەر شیرت بو بی راناکە بۆئەوهی نەتخوا؟ ناوا خۆت له کەسی گەر دووربگره، (جذام) گەری، گولی نەخۆشییهکی پیسی کوشندەیه، ئیستا لەم سەردەم و پۆژگارەدا نیه، کهواته: که دەفەرموی: لیی رابکه! مانای وایه، لیی دەگریهوه، لهوی و دەفەرموی، لی رەش وا دەفەرموی! بۆیه ئەگەر فەرماشتهکانی پیغەمبەر ﷺ هەر بە سەرکیلی تەماشای بکرین هەندیکیان تیکدەگیرین، بەلام که لیان وردبینەوه ئەوجار تیدەگەین که ئەو فەرماشتهکان تیکناگیرین، پیغەمبەری خوا له لایهك دەفەرموی: له چنگ گەر رابکه، چونکه ئەگەر له گەر رابکهی هەر نەخۆشییهکی دیکەش مەرؤف بیگریتهوهو درم بی دەبی لهویش رابکهی، به قیاس لەسەر ئەو، لهویش دەفەرموی لی گرتنەوه نیه، ئنجا ئایا ئەوه چۆنه؟

زانایان دەلین: پیغەمبەر ﷺ مەبەستی ئەوه بوو که ئەو نەخۆشییه بەبی

ئىرادەى خوا نەقل نابی، له نه خوئشەكەوه بو ساغەكە، چونكە كە پىغەمبەر ﷺ ئاواى فەرموو، گوتیان: ئەدى ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆجى حوشترىك خرو (جرب) دەىگرى (خروو جوړه دەردىكە تووشى حوشتر دەبى)، دواىى ئەوانى دىكە لىى دەگرنەوه؟ فەرمووى: ئەدى كى حوشترى يەكەمى تووشى ئەو نه خوئشى خرووه كردوه؟ ماناى واىه بەبى ئىرادەى خوا ناىگرىتەوه، مەبەستى پى ئەوه بووه، ئەگەرنا هەر پىغەمبەر ﷺ له فەرمایشتىكدا دەفەرموى: ﴿لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَىٰ مُصِحٍّ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۹۲۵۲)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۷۷۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۷۵۲)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۹۱۱)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۵۴۱)، وَأَبْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (۶۱۱۵) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واتە: با حوشترى ساغ لەگەل ھى نه خوئش تىكەل نەكرى، بۆئەوهى لىى نەگرىتەوه، كەواتە: فەرمایشتەكانى پىغەمبەر ﷺ دەبى لىيان وردبىنەوه، كە دەفەرموى لىى ناگرىتەوه، واتە: بەبى ئىرادەى خوا لىى ناگرىتەوه، پىت وابى ئەو حوشترە ھەر بۆخوئى ئەوهى دىكە تووش دەكات، يان مىكرۆبەكە ھەر لەخوړا تووشى دەبى، ئەگەر خوا نەىهوى تووش نابی، بەلام سونەتى خوا واىه كە ساغ و نه خوئش، نه خوئشى درم (معدى) لىك دەگرنەوه، كەواتە: تۆ دەبى رەچاوى ئەوه بكەى كە ھى ساغ لەگەل ھى نه خوئش تىكەل نەكرى، وه ئىنسانى ساغ لەگەل ئىنسانى نه خوئش، ئەو جوړه نه خوئشيانەى دەگرنەوه، نه خوئشپىكە كە ناگرىتەوه، بۆ وىنە: سەرەتانە، ئەو نه خوئشپىانەى كە درم نىن و نەقل نابن، له كەسپىكەوه بۆ كەسپىكى دىكە، ئەوه خو لىپاراستىيان ناوى.

ئەدى مەبەستى له (فأل) چىيە؟ مەبەستى له كەشپىنىيە، پىغەمبەر ﷺ جارى وا ھەبوو دەچوو بۆ شوئىنىك كەسپىكى دەبىنى دەیفەرموو: ناوت چىيە؟ پى خوئش بوو ئەگەر گوتباى ناوم (رىاح) ھ، واتە: قازانج كردن، يان ناوم (بىسار) ھ، واتە: ئاسانى، دەیفەروو: خوا سوودتان پىدەگەىھەنى، يان ئىشەكەتان بۆ ئاسان دەكات، بەلام پى ناخوئش بوو ئەگەر كەسپىك ناوئىكى خراپى بووبايە واتە: ناوئىك كە ماناىھىكى خراپ بگەىھەنى، وه جارى وا ھەبوو كە پىغەمبەر ﷺ ھەندى كەس ناوئىكى ھەبووبايە ماناى خراپى گەياندبايە، ناوھەكى دەگۆرى بە ناوئىكى ئاساى، بۆ وىنە: (برة) واتە: چاكەكار، ناوى ئاھرەتانە، دوو سى جار گۆرپوئەتى بۆ

(زہینہب)، وہ ہرودھا ناوی (عاصیۃ)ی گوریوہ بو (جمیلۃ)، (عاصیۃ) واتہ:
گونہبار، (جمیلۃ)ش، واتہ: جوان.

(ابن تیمیۃ) رہمہتی خواى لى بى دہلى: (والعَرَّافُ اسْمٌ لِلْكَاهِنِ وَالْمُنْجِمِ
وَالرَّمَالِ وَنَحْوِهِمْ مِمَّنْ يَتَكَلَّمُ فِي مَعْرِفَةِ الْأُمُورِ بِهَذِهِ الطَّرِيقِ)^(۱) پیناسہیہکی
باشی (عراف) دہکات، دہلى: عہرراف ناوہ بو کاهین، (کاهین واتہ: فالچی و کتیب
گرہوہ) ئەستیرہگرہوہ، (ئیسٹا لہ گوٹارو رۆژنامہکاندا شت دہنووسن، ئەوہ
بہپیی ئەستیرہی فلان ئاوا دہبى و ہەر کەسێک سەفەرئ بکات، وای لى دیت،
ہہمووی درۆو دہلہسہیہ، ہیچی ئەسل و ئەساسی نیہ) وہ لم گرہوہو (رَمَال)، وہ
وینہیان ئەوانہی کە قسہ دہکەن دہربارہی زانینی نادیار (غیب) لہو رپیانہوہ
وشہی (عراف) ہہموو ئەوانہ دہگریتہوہ، ئەدی ئینسانی مسولمان کە بیہوئ
بزانی کاریک بکات، یان نہیکات، چیمان ہہیہ؟ (الاستخارة)مان ہہیہ، واتہ:
راویژکردن بہ خوا، پرس کردن بہ خوا، کە خوایہ تو ئەو شتہت پی چاکہ بیکہم،
یان پیت خراپہ نہیکہم؟ جا (الاستخارة) چۆنہ؟ بہم شیوہیہ: ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ
الْقُرْآنِ، يَقُولُ: إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ، فَلْيَرْكَعْ رُكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الضَّرِيضَةِ، ثُمَّ
لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ
الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ
تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي
وَأَجَلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ
لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، (أَوْ قَالَ): عَاجِلِ أَمْرِي وَأَجَلِهِ؛ فَاصْرِفْهُ عَنِّي،
وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم:
(۱۲۲۰۰)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۱۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۴۸۰)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم:
(۳۲۵۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۱۳۸۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۸۸۷)، وَقَالَ شَعِيبُ الأَرْنَؤُوط:
إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ البُخَارِيِّ }، واتہ: جابیری کوری عہدوللا خوا لہ
خوی و بابی رازی بی (کہ ہہردووکیان ہاوہل بوون) دہلى: پیغہمبہری خوا ﷺ

ئىستىخارەى لە ئىشوكاردا فىر دەكردين وهك چۆن سوورپەتتىكى لە قورئان فىر دەكردين، دەيفەموو: هەركامىك لە ئىوہ وىستى كارىك بكات، (بەلام ديار نەبوو چاكە، يان خراپە، ئەمما كە شتەكە دياربى، بۇ وىنە: دەچى بۇ نوپىزى جوموعە، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۇ بكەى، مانگى رەمەزان دى، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۇ بكەى، يان دەچى بۇ حەج، پىويست ناكات ئىستىخارەى بۇ بكەى، سەردانى نەخوشىك دەكەى، ئەوانە ئىستىخارەيان ناوى، چونكە ئەوانە خىرەكەيان ديارە، بەلام سەودا مامەلەيەك دەكەى، دەتەوى ژنى بىنى، دەتەوى مامەلەيەك بكەى و لەگەل كەسىك تىكەل بى، يان سەفەرەك دەكەى، نازانى بچى، نەچى، خىرە شەپز، ئىستىخارە بۇ ئەو جۇرە كارانەيە)، با دوو ركات بكات جگە لە نوپىزى فەرز، (واتە: نوپىزى فەرز نەبى كە نوپىزى بەيانى بى، يان نوپىزى نيوەرۆ، بەلكو با دوو ركاتى سوننەت بەتايبەت بۇ ئەو مەبەستە بكات) دوايى بلى: ئەى خوايە! من بە زانىارىي خۆت داواى چاكەت لى دەكەم، وە بە دەستەلاتى خۆت داواى توانات لى دەكەم، وە لە بەخششى مەزنى خۆت داوات لى دەكەم، چونكە تۆ دەتوانى و، من ناتوانم، وە تۆ دەزانى و من نازانم، وە تۆ زاناي ھەموو نەينىەكانى، ئەى خوايە! ئەگەر دەزانى ئەم كارەم (وہ لەو كاتەدا ناوى كارەكەى دىنى بۇ وىنە: دەلى: ئەم سەفەرەم، ئەم سەودايەم، ئەم بازارگانىيەم)، بۇ من چاكە، بۇ دىنم و بۇ دىنام و بۇ ژيانم و بۇ دوارۆژم، ياخود فەرموى: ژيانى زوو تىپەرپم و دوايىم، ئەوہ بۆمى برپار بدەو بۆم ئاسان بكە، وە دوايى بەرەكەتى بۇ من تىبىخە، وە ئەگەر دەزانى ئەو كارە بۇ دىنم و دىنام، وە بۇ ژيان و گوزەرەنم، وە بۇ سەرەنجامى كارم خراپە، ئەوہ منى لى لابدەو ئەویش لە من لابدە، وە پاشان ھەر خىرو چاكەيەك كە بۇخۆت پىت باشە بۆم برپار بدەو منىشى پى رازى بكە. كەواتە: مسوئلمانان بۇ كردن و نەكردنى ھەر كارىك ئىستىخارەيان ھەيەو ئەو شتانەى دىكە ھەموويان ھى نامسوئلمانان و شتى پووج و ئەفسانەيىشن.

مەسەلەى حەقدەيەم: كە دەفەرموى: ﴿ذَلِكُمْ فَسَقٌ﴾، ئا ئەوہتان فىسقى،

(فسق) واتە: لە رپى دەرچوون، يانى مايەى فاسىق بوونە، كە ئىنسان وەختىك فاسىق دەبى شايبەدى لى وەرناگىرى، وە ئىنسان بە گوناھى گەورە نەبى فاسىق

نابى، گوناھى گەورەش ھەر گوناھىكە كە سزای دنیایى لەسەربى، یاخود ھەرپەشەى قیامەتیی لەسەربى، وەك پێشتریش باسمان كردو، دەگونجی لیڤەدا كە دەفەرموی: ﴿ذَلِكُمْ فَسُقٌ﴾، مەبەستى پێى ئەوەیى كە ھەر كەسێك لەو یازدە (۱۱) جوړە گوشتە كە قەدەغە كراون، بخوات، ئەو (فیسق)ەو، گوناھبارییەو، لە رێ دەرچوونە، وە دەشگونجی مەبەستى ئەوەى دواییان بى، كە دەفەرموی: ﴿وَأَنَّ تَسَنَّقْسِمُوا بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكُمْ فَسُقٌ﴾، كە شت دابەش دەكەن بە ھۆى زەلمەكانەو، ئەوەتان (فسق)ە، بۆچی؟ چونكە ئەو لەراستیدا جوړیكە لە ھەولدان بۆ زانیاری غەیب لە رێھەكى ناشەرعییەو، كە ئەوەش ئینسانی پى فاسیق دەبى، وە سزایەكەى گەورەترە لە گوناھەكانى دى، وەك خواردنى گوشتى بەرازو مردارەوھوو و خوین و سەربراو بۆ غەیری خوا، لەوانەش گەورەترە بۆچی؟ چونكە ئەو زیان بە عەقیدە دەگەینى و پێچەوانەى خوا بەیەكگرتن (توحید)ە.

مەسەلەى ھەژدەیم: كە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ يَسْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا

خَشَوَهُمْ وَأَخْشَوْنَ﴾، ئەم ڕستەى كە لە ئایەتى سێى سووڕەتى (المائدة) دایە، واتە: ئەم ڕۆ ئەوانەى بێڕوان لە ئایینەكەى ئیو نائومید بوون، لییان مەترسین و لە من بترسین، كە دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ﴾، واتە: ئەم ڕۆ، بەلام مەبەستى لە یەك ڕۆژى تایبەت نیە، بلى: ئەم ڕۆژە، واتە: ڕۆژیكى دیاریكراو، ھەرچەندە ئەو ڕۆژە ڕۆژى ڕاوەستان بوو لە عەرپەفات و ڕۆژى جومعەش بوو، كە پێغەمبەر ﷺ وتاریكى بە گشتى داو بۆ مسولمانان كە لە خزمەتیدا حەجیان كردو، كە ھەندىك دەلین: لەو كاتەدا ژمارەى ھاوولانى بەرپز سەد ھەزار كەس بوو، ھەندىك دەلین: سەدو بیست ھەزار كەس بوو، بەلام مەبەستم وشەى: ﴿الْيَوْمَ﴾، كە بە مانای لەم ڕۆژگاردا، لەم ماو زەمەنییەدا دى، ئیدى مەرج نیە تەنیا ڕۆژیكى گرتبیتەو، واتە: لەو ماویدەدا، ئەو ماویدە كە ئایەتەكانى تیدا ھاتوونە خوارى،

ئهوانهی بیپروان له ئایینه‌که‌ی ئیوه نائومیڊ بوون، که ده‌فه‌رموی: ﴿ یَسِّرْ ﴾

﴿ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ ﴾، ئه‌ویش دوو واتای هه‌ن:

ا/ واته: نائومیڊبوون که هه‌لیبوه‌شینه‌وه، وه بگه‌رینه‌وه بۆ خواردنی ئه‌و شتانه‌ی که قه‌ده‌غه‌کراون، ئه‌و شتانه‌ی پیسن، وه‌ک: خوین و مرداره‌وه‌بوو، گوشتی به‌رازو ... هتد، ئه‌وه واتایه‌کی، یانی: ئه‌م‌رۆ ئه‌و ئایین و به‌نامه‌یه‌ی ئیوه، ئه‌و حه‌لال و حه‌رامه‌ی ئیوه که خوا ﷺ بۆی دیاریکردوون، وا چه‌سپیوه جاریکی دیکه به ئه‌هلی کوفر هه‌لئاوه‌شیته‌وه.

ب/ واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه: که ئه‌وانه نائومیڊ بوون له‌وه‌ی که به‌سه‌ر دینه‌که‌تاندا زال بن، وه ئه‌و ئیسلامه که خوا ﷺ ناردوو‌یه‌ته خوار چه‌سپیوه‌و ناتوانن به‌سه‌ریدا زال بن، واته: ناتوانن به‌سه‌ر مسو‌لمانان و به‌سه‌ر قه‌واره سیاسییه‌که‌یاندا زال بن، له‌به‌رئه‌وه‌ی که ده‌سته‌لاتیکی ته‌واوی په‌یدا‌کردوه، وه ده‌ش‌گونجی هه‌ردوو واتایه‌که له یه‌ک کاتدا مه‌به‌ست بن.

مه‌سه‌له‌ی نۆزده‌یه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾، دیسان خ‌وا‌ی په‌روه‌ردگار وشه‌ی:

﴿ الْيَوْمَ ﴾، واته: ئه‌م‌رۆ، دووباره ده‌کاته‌وه، به مانای له‌و ماوه زه‌مه‌نییه‌دا، ئنجا

خ‌وا س‌ئ شتان ده‌فه‌رموی:

یه‌که‌م: ئایینه‌که‌تانم بۆ ته‌واو کردن.

دووه‌م: نيعمه‌تی خۆم له‌سه‌رتان ته‌واو کردوه.

س‌ییه‌م: وه ئیسلامیشم بۆ به‌به‌نامه په‌سند کردوون.

که‌واته: س‌ئ شتن، ته‌واو‌کردنی ئایین، ته‌واو‌کردنی نيعمه‌ت، وه هه‌لب‌ئ‌اردنی ئیسلام به‌به‌نامه، سه‌ره‌تا ده‌ل‌یین: ئه‌م ئایه‌ته وه‌ک له پیناسه‌ی ئه‌م سووره‌ته‌شدا باس‌مان کرد، بگه‌ره هه‌ندی ده‌ل‌یین: سووره‌ته‌که‌ش هه‌مووی، به‌لام په‌نگه ئه‌گه‌ر هه‌موو سووره‌ته‌که‌ش نه‌بووبی، ئه‌م ئایه‌ته‌وه زۆر له ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی

(المائدہ) لہ رُوژی راوہستان لہ عہرہفات وہ لہ سالی دہیہمی کُوچی دا کہ پیغہمبہر ﷺ یہکہمین و دوایہمین حہجی کرد ہاتوونہ خوار، کہ حہجہکہیان ناولینا (حجۃ الوداع)، واتہ: حہجی مائئاوایی، کہ دیارہ ئہو کاتہ ئہو ناوہی لی نہراوہ، بہلکو دوا کُوچی دواپی پیغہمبہر ﷺ ناوی لینراوہ حہجی مائئاوایی، چونکہ ئہو کاتہ نہیانزانیوہ کہ مائئاوایی لہ دنیاپی دہکات، بہلام پیغہمبہر ﷺ لہ وتارہکہیدا ئاماژہیہکی پیداوہ، ﴿لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۵۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۰۲۳)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقْم: (۲۲۷)، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بَرَقْم: (۷۷۷)، قَالَ حَسِينُ سَلِيمٍ أَسَد: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واتہ: رہنگہ لہ دوا ئہم سائلہوہ پیٹان نہگہمہوہ، واتہ: ئاماژہیہک دہکات کہ کُوچی دواپی دہکات، جا لہوہباروہ ئہم بہسہرہاتہ ہہیہ: ﴿عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّكُمْ تَقْرءُونَ آيَةً فِي كِتَابِكُمْ لَوْ عَلَيْنَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ، نَزَلَتْ لَاتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا، قَالَ: وَأَيُّ آيَةٍ هِيَ؟ قَالَ: قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَاللَّهِ إِنَّنِي لِأَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالسَّاعَةَ الَّتِي نَزَلَتْ فِيهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: عَشِيَّةَ عَرَفَةَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۸)، وَالبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۴۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۴۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۳۰۴۳) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۰۱۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۸۵) }، واتہ: طاریقی کوری شہاب دہلی: پیاویک لہ جوولہکہکان ہاتہ لای عومہری کوری خہتتاب خوا لیی رازی بی، (کہ ئہو کاتہ دیارہ گہورہی ئیمانداران و خہلیفہی مسوئلیمانان بووہ)، گوتی: ئہی گہورہی ئیمانداران! ئیوہ ئایہتیک دہخویننہوہ لہ کتیبہکہتاندا، کہ ئہگہر بو سہر ئیمہی جوولہکہ ہاتبایہ خوار، ئہو رُوژہمان دہکردہ جہژن، پیی گوت: کامہ ئایہتہ؟ گوتی: ئہو قسہیہی خوا کہ دہفہرموی: ئہمرؤ ئایینہکہتانم بو تہواوکردن و چاکہی خوّم بہ تہواوی لہگہل کردن، وہ ئیسلاام بو بہ بہرنامہ پہسند کردون، عومہری کوری خہتتاب خوا لیی رازی بی، گوتی: سویند بہ خوا من ئہو رُوژہ دہزانم کہ ئہو ئایہتہ دابہزییہ سہر پیغہمبہر ﷺ: وہ ئہو سہعاتہش کہ تییدا دابہزییہ سہر

پیغمبهری خوا ﷺ، ئیوارهی رۆژی عهرفه له رۆژی جومعهدا بوو { که ئهوان دهلین: (عَشِيَّة) واته: دواى نیوهپۆ، بۆ زانیاریتان (بُكْرَةً وَعَشِيَّةً) که (بُكْرَةً) پیش نیوهپۆیه، مهرج نیه ئیلا بهیانیهکهی بی، (عَشِيَّة)یهش دواى نیوهپۆیه، یانی کاتیک خۆر له نیوهپۆستی ئاسمان لادهدا عهپه پپی دهلین: (عَشِيَّة) مهرج نیه، ئیلا کهوتبیته لای عیشایه، چونکه راههستان له عهرفهفات له دواى نیوهپۆیه تاكو رۆژ ئاوا دهبی. }

وردبوونه وهیهک له رستى (اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ...)

ئيجا با تۆزی لهو سى وشهیه وردبینهوه، که دهفهرموی: ﴿ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ

دِينَكُمْ وَاَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِينًا ﴾، یانی چی؟ زانیان سى واتیان لیداونهوه، که دهگونجی ههرسیکیان له یهک کاتدا مهبهست بن:

مانای یهکهمی: واته: تهواوکردنی یاساکانی و فهزدهکانی به شیوهیهک که له دواى وى هیچ حوکم و یاسایهکی دیکه، هیچ ههلال و ههپامی دیکه دانهبهزن، لهوبارهوه عهبدوئلاى کورپی عههباس خوا له خووی و بابی پازی بی، دهلی: (لَمْ يَنْزَلْ بَعْدَ هَذِهِ الْاَيَةِ حَالًا وَلَا حَرَامًا) واته: له دواى ئەم ئایهته هیچ ئایهتی دیکه دانهبهزیوون که باسی ههلال و ههپامیان تیدابی، ئەوه واتایهکی.

مانای دووهمی: واته: لهوهو دوا شوینهکانی ههج تیداگردن بۆ مسوئلمانان تهرخان دهکرین، چۆل دهبن، وه تهنیا پیغمبهری خوا ﷺ و مسوئلمانان ههج دهکهن، واته: ئەو شوینانهی که مهناسیکی ههجیان تیدا دهکرین، چونکه پیشتر هاوبهش بۆ خوادانهرهکانیش بهشداریی مسوئلمانانان دهکرد له ههجدا، بهلام

دواى خوا ئەو ئایهتهی نارد هوار: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نجسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا... ﴾ (۲۸) التوبة،

واته: ئەه ئیماندارینه! بیگومان موشریکهکان پیسن، (واته: له رووی

مەعنەوییهو پێسن) لەم سال بە دواوە نابێ توخنی مزگەوتی حەرەم بکەون،
و هک پێشتر باسمان کرد.

مانای سییەمی: واتە: خوا ﷻ دوزمنی لە کۆل کردوونەوه، وه وایکردوه که
مسوڵمانان بالادەست بن، وهک چۆن پادشایهک، دەستەلاتداریک دەلی: (الْيَوْمَ
كَمَلْنَا لَنَا الْمُلْكَ) واتە: ئەمڕۆ دەستەلات و حوکمپرانیی ئیمە تەواو بووه،
ئەوه کاتیک دەستەلاتی بەسەر هەموو شوینیکیدا هەبێ، کهواتە: دەگونجی
مەبەست لە تەواو کردنی ئەوهبێ، وه دەشگونجی مەبەست پێی هەرسیکیان بێ
بەیهکهوه، ئنجا یهکیک بۆی ههیه بپرسی: ئایا له پێش ئەو رۆژوه ئەو کاتەدا،
یانی پێش ئەوهی ئەم ئایەتە دابەزی، دینی خوا ناتەواو بووه، چونکه خوا
دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئەمڕۆ بەرنامە و ئایینهکەتانم بۆ
تەواو کردوون، ئایا پێشی ناتەواو بووه؟ ولامهکهی ئەوهیه: که به نسبت
پێشی تەواو بووه، بەلام به نسبت کۆتا قۆناغی تەواو نەبووه و ماویەتی، بەلام
به نسبت قۆناغی خۆیهوه تەواو بووه، واتە: له هەر کام له قۆناغهکاندا که
دینداریی گراوه، تەواو بووه، ئەو دیندارییهی که گراوه تەواو بووه، چونکه
لێردا مەبەست ئەوهیه که ئایا ئەو هاوئله بەرپزانهی که شههید بوون پێش
مالئاوایی (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) و وهفاتیان فەرموووه، ئایا لهبەر ئەوهی دینهکه تەواو
نەگراوه، دیندارییهکهیان ناتەواو بووه؟ بیگومان نەخێر، چونکه خوای بەرز
تا ئەو کاتە بۆ وێنه: جهنگی بهدر، تهنیا ئەوهنده ئایهتهی ناردوونه خوار،
وه مادام مسوڵمانان بهو ئایهتانهوه پابهند بوون و بهو حوکمانهوه پابهند بوون،
کهواتە: دیندارییهکهیان تەواو بووه، به نسبت سەردهمی خۆیانەوه، وه به
نسبت دواي خۆیانەوه که موکهاللهف نەگراون، چونکه جارێ ئەو ئایهتانه
نەهاتوونه خواری، ئەو حوکمانه نەهاتوونه خواری، دیسان دیندارییهکهیان به
ناتەواو دانانری، واتە: چ به نسبت دواي خۆیانەوه، چ به نسبت سەردهمی
خۆشیانەوه، دیندارییهکهیان به تەواو دادهنری.

ئنجا بهنسبەت ئەو رستهیهوه که دەفەرموی: ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾،
ئەویش دیسان سی واتای لێوه دهگیرین:

مانای یه‌که‌می / واته: دین و شه‌ریعه‌تم بۆ ته‌واو کردوون، به ته‌واویی جه‌لال و جه‌رامه‌کان هه‌موو دابه‌زینراون، که دیاره هیج نیعه‌ته‌تیکیش له نیعه‌ته‌ی ئیسلام گه‌وره‌تر نیه، یانی: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾، واته: مه‌به‌ست پیی نیعه‌ته‌ی ئیسلامه، که شه‌ریعه‌ت ته‌واو بووه و یاسا و حوکمه‌کان هه‌موویان دابه‌زیوون.

مانای دووه‌می / ئیسلام ته‌واو بالاده‌ست بووه و مه‌که‌که ئازاد کراوه، ده‌سته‌لاتی ئیسلام هه‌موو شوینه‌کانی گرتۆته‌وه، واته: نیوه دوورگه‌ی عه‌ره‌بی.

مانای سییه‌می / ئەو به‌ئینه‌ی که خوا پیی داوان که له سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَمَنَّيْكُمْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ﴾، بۆ نه‌وه‌ی چاکه‌ی خۆم له‌سه‌ر ئیوه ته‌واو بکه‌م، ئەو به‌ئینه‌ی بۆ هیناونه‌ی دی، وه ئەو نیعه‌ته‌ت و چاکه‌یه‌ی به‌سه‌ردا ته‌واو کردوون که بریتی بووه، له‌وه‌ی بۆخۆیان له‌سه‌ر پیی خۆیان بووه‌ستن و خاوه‌نی برپاری خۆیان بن، له ژیر هه‌یمه‌نه‌و ده‌سته‌لاتی که‌سدا نه‌بن و، ئەو ناوچانه هه‌موویان بخه‌نه ژیر رکیزی ئیسلامه‌وه.

وه به‌نسبه‌ت ئەو رسته‌یه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، ئەویش زانایان ئاویان لیکداوه‌ته‌وه، (إِخْتَرْتَهُ لَكُمْ مِنْ بَيْنِ الْأَدْيَانِ وَالْإِسْلَامَ كَانَ مَرْضِيًّا لِلَّهِ مِنْذُ الْقَدَمِ وَلَكِنَّ الْمَعْنَى بِهِ فِي آيَةِ الصِّفَةِ الَّتِي هُوَ بِهَا الْيَوْمَ وَهِيَ نَهَايَةُ الْكَمَالِ وَالْبُلُوغُ بِهِ أَقْصَى الدَّرَجَاتِ)، واته: له نیو به‌نامه‌کاندا ئیسلامم بۆ هه‌لبژاردوون، ئیسلامیش له‌وه‌و پيش هه‌ر جیگه‌ی رهمانه‌ندیی خواو په‌سند کراو بووه له لای خوا، به‌لام ئەدی مه‌به‌ست چیه‌ی که ده‌فه‌رموی: له و رۆژدا ئیسلامم به به‌نامه بۆ په‌سند کردوون؟ واته: به‌و سیفه‌ته‌ی ئیستا له سه‌ریه‌تی که هه‌موو شه‌ریعه‌ت دابه‌زیوه، هه‌موو جه‌لال و جه‌رامه‌کان، هه‌موو ئەمرو نه‌هیه‌یه‌کان دابه‌زیون، به‌و سیفه‌ته‌ی به ته‌واویی جیگای رهمانه‌ندیی خواجه، واته: هه‌ر که‌سیک به‌و سیفه‌ته‌ی ئیسلام وه‌بگری و قبوولی بکات و پیوه‌ی پابه‌ندیی، ئەوه مانای وایه دینیکی ته‌واو په‌سندکراوه گه‌یشته‌تۆته لوتکه‌ی په‌سندیی له لای خوی په‌ره‌ردگار، وه هه‌لبژاردوه‌و ته‌به‌ننی کردوه، له‌وباره‌وه‌ش ئەم فه‌رموده‌یه

ههیه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: قَالَ جَبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: هَذَا دِينِ ارْتَضَيْتَهُ لِنَفْسِي وَلَنْ يُصْلِحَهُ إِلَّا السَّخَاءُ وَحَسَنُ الْخُلُقِ أَلَا فَأَكْرَمُوهُ بِهِمَا مَا صَحِبْتُمُوهُ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَغَوِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) عَنْ جَابِرٍ، وَبِمَعْنَاهُ أَيْضًا عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، وَذَكَرَهُ الْمُنْذِرِيُّ بِصِيغَةِ التَّضْعِيفِ فِي التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ: "رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ، وَفِيهِ عَمْرُو بْنُ الْحَصِينِ الْعَقِيلِيُّ، وَهُوَ مَتْرُوكٌ فِي (مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ)، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: بَاطِلٌ، (سلسلة الأحاديث الضعيفة) برقم: (۳۳۱۷)}^(۱)، واته: جابیری کوری عهبدوللا خوا له خوئی و بابی رازی بی، دهئی: گویم له پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم بوو دهیفرموو: جبریل سهلامی لهسه ر فهرموویتهی: خوای بهرز دهفهرموی: ئەم دینه م بوخۆم پهسند کردوه و هیج شتیک شایستهی ئەم دینه نیه جگه له سهخاوهت و رهوشتی بهرزو جوان، ئنجا ئیوه ریزی ئەم دینه بگرن، به سهخاوهت و به رهوشتی بهرزو جوان، ههتا هاوړای بن و لهگهلی دابن، واته: ئەم دینه، ئەم ئیسلامهتییه، تهنیا سهخاوهتی لهگهلا دهگونجی و رهوشتی بهرزو جوانی لهگهلا دهگونجی، که سهخاوهتیش یهکیکه له رهوشته جوانهکان، بویه ههتا خۆتان به مسولمان دابنن، سهخی بن و رهوشت بهرزو جوان بن، بهوه ریژ له دینه کهتان دهنین، واته: چرووکی و رهوشت دزیوی و ناقولایی دینه کهتان ناشیرین دهکن، وه ئەوه دهکاته بیپریزی بهرانبهر بهو دینه که خۆت به شوینکه وتووی دهزانی، که پیچه وانهی ئەوهی دین فهرمانی پیدهکات له تۆدا ههیه له سیفتهی خراب.

وهلامی پرساریگی گرنک

یهکیک بوئی ههیه پرسنی: باشه که خوا دهفهرموی: دینم تهواو کردوه، نیعمهتی خۆم به تهواوی بهسهردا رشتوون، وه ئیسلامم به بهرنامه بو پهسند کردوون، باشه گوا خۆ ئەو ئایهتانهی که له قورئاندا هه ن که شهش ههزارو

(۱) نهگهر له رووی سهنه دیشه وه بیهیز بی، بهلام مانایه کهی راست و بی گرییه، بویه هیشته وه.

دوو سەدو سی و شەش ئایەتن، وە فەرمايشته‌کانی پێغەمبەر ﷺ، سنووردان، ئنجا ئایا له حالی‌کدا که ئایەتەکان و فەرمايشته‌کان سنووردان، چۆن دەگونجی یاساو بەرنامە و چارەسەری هەموو ئەو گرفت و کێشانه، لهو ئایەت و لهو فەرمايشته سنووردارو ژمێردراوانه بهیندرینه دەری؟ واتە: ئایەتەکان سنووردان و ژمێردران، بەلام ڕووداوه‌کان بئ سنوورن، گرفت و کێشەکان بئ سنوورن، ئەو ئایەتە سنووردارانە و ئەو فەرمايشته ژمێردراوانه چۆن فریای ئەو هەموو گۆرانکاری و بەسەرھات و شتانه دەکەون که یاسای جۆراوجۆریان دەوین؟ وەلامەکهی ئەوێه: خۆی کاربەجی دینەکهی واداناوه کۆمەلێکی زۆر یاسای تێدان، که ئایەت و فەرمايشته‌کان دەقیان لەسەر دەکەن، وە کۆمەلێکی زۆریش یاسایان لئ هەلەدهینجرین له رپی قیاسهوه، وە له رپی ئیجماعهوه و له رپی ئەو بنچینه شەرعیانە وەك: (العرف) و (الاستصحاب) و (الاستحسان) و (المصلحة المرسله) و... هتد، کهواتە: قورئان و سوننەت بەشی هەموو بەشەرەت دەکەن، ئەک تەنیا بە دەقی ئایەت، بەلکو بهو هەلەهینجریان یاساو بنچینانەش که لیان هەلەدهینجرین، بۆیەش زانایان ژمارەیهکی زۆر بنچینهیان دەرھیناون، که پێیان دەگوتری: (القواعد الشرعیة)، ئنجا ئەوانیش دیسان دوو جۆرن: (القواعد الفقهية)، (القواعد الأصولية) که دیاره هەر بنچینهیهکی شەرعی دەگونجی کۆمەلێکی زۆر کێشەو گرفتی پی چارەسەر بکرین، وە دەگونجی زۆر یاساو بریاری لئ دەر بهینرین.

مەسەله‌ی بیستەم: که دەفەر موی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ﴾

لَا تُمْرِ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿﴾، یه‌کێک بۆی هه‌یه بلی: باشه خۆی بەرز له نیو باسی حەلال و حەرامی گوشت و خواردنەکاندا، ئەوه چۆنه ئەو ئایەتە هیناوه:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

چونکه دوا‌ی دیتەوه سەر باسی پیشی، دەفەر موی: ﴿فَمِنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ﴾

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لَّا تُمْرِ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿﴾، یانی: ئەو سی رسته‌یهی

پێشەوه، وهك بئێی بابەتیکی نەگونجاوبن لەگەڵ ئەو بابەتەدا كە باس دەكړی، چونكە دواوی دیتەوه سەر باسی پیشی و دەفەر موی: هەر كەسێك لە برسیتیدا تیگگیرا و ناچار بوو بئەوهی مەبەستی پێ گوناھباریی بی و بئەوهی ئارەزووی خواردنی حەرپامی هەبێ، ئەوه خوا لیۆوردی بە بەزەیی یە، واتە: بۆی هەیه لەو یازدە جوړە گوشتەیی كە باسمان كردن بخوات، كە لە ئەسڵدا لێی قەدەغەن، بەلام ئەگەر لێیان نەخوات لە برسان بمری، جا بۆ وەلامی ئەم پرسیارە دەلێین: هۆی بوونی ئەو سی رسته لەم شوینەدا ئەوهیە: كە خوای زاناو شارەزا دەپهوی تێمانبگەیهنی كە ئەو دینه تەواوه نوقتهی لەسەر پیت داناوه بیگومان گرنگترین شتیش لە ژیانی بەشەردا بریتیه لە خواردن و خواردنەوهو حەلأل و حەرپام، حەلأل و حەرپام بە گشتی و خواردن و خواردنەوه بەتایبەت، چونكە ئەوه گرنگترین شتە لە ژیانی ئینساندا، ئینسان بەبێ خواردن و خواردنەوه ناژی، ئنجا مەسەلەیی گوشت و مامەلەكردن لەگەڵ ئاژەل و پەرەوردا كە بەشی سەرەکی خواردن و خوراك پێكدینن، مەسەلەییەکی زۆر گرنگە، بۆیە خوا ﷻ خستووێتە نیو ئەو رستهیە كە باسی تەواوی دین، وە تەواوی نیعمەتی خوێ، وە هەلبژاردنی ئیسلام بە بەرنامەیی خوێ دەكات، بۆیەش خستووێتە نیو ئەوانەوه، تاكو بزانی كاتێك ئیمە بە تەواوی بە دوا ئیسلام دەكەوین، كە پابەندبین بە هەموو حەلأل و حەرپامەكانیەوه، چ لە بواری خواردن و خواردنەوهدا كە گرنگترین شتە لە ژیانی ئینساندا، وە چ لە بواریەكانی دیکەدا، وە باسی هاوسەرگرییش دەكات، چونكە ئینسان بە دوو شتان ژیانی بەردهوام دەبێ، بە خواردن و خواردنەوه، پاشان بە هاوسەرگریی، كە ئەوهی دوو دەمیان بۆ ئەوهیە كە ئینسان وەچەو نەوهی بەردهوام بی، بۆیە خوا ﷻ ئەو سی رستهیەیی خستۆتە نیوان ئەو بابەتەوه، ئنجا لیێردا كە

دەفەر موی: ﴿ فَمِنْ أَضْطَرٍّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

هەر كەسێك تیگگیرا و ناچار بوو (مخصصة: واتە: برسیتی، أخصص: كەسێكە كە زگی بە پشتیەوه نووسابیتەوه لە برسان)، بئەوهی كە ئارەزووی چووبیتە گوشتی بەرازو بیکاتە بیانوو، یان كەیفی چووبیتە مردارەوه بوو، یان كەیفی چووبیتە خوین، یان كەیفی چووبیتە خواردنی سەرپراو بۆ غەیری خوا، كە هەر ئارەزووی لی بی و برسیهتی بكاتە بیانوو، نەخیر، بەلكو هەر بە

جیدیدی برسی بئی و ئەگەر لیشی نەخوات بمرئ، ئەو ئەگەر لە هەرکام لەو یازدە جوړانە بخوات، مادام تیگی رایی و ناچار بووی، خوا لەگەڵی لیبوردهو بە بەزەیی یە، ئنجا لەوباردهو ئەم دوو فەرمووده هەن:

فەرماشتی یەكەم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةً، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۵۸۶۶)، ابْنُ حَزِيمَةَ بِرَقْم: (۹۵۰). وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۲۷۴۲)، وَصَحَّحَهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْم: (۵۶۴) }، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لیبیان رازی بئی، دەلئی: پیغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: بیگومان خوا حەز دەکات مۆلەتی لیوەر بگێرین، وەک چۆن خوا پێی ناخۆشە سەرپێچیی بکری، بۆیە زانیان دەلین: دینداری تەواوو تەقوا لەو هەدا نیە کە ئینسان هەمیشە ئەو بەکات کە زەحمەتە، بۆ وینە: کەسیک زۆر نەخۆشە، رۆژوونەگرتن مۆلەتی کە کە خوا پێی داو، کەچی بلی: نەخیر هەر بەرپۆژوو دەبم، چونکە تەقوا وایە!! نا مەرج نیە، یان کەسیک لە سەفەر ییە، سەفەرەکی وایە کە ئەگەر رۆژوو نەشکیینی، زۆر تووشی نارەحەتی دەبی، یاخود ئەو ئەرکە کە لەسەر شانیهتی لەو سەفەرەدا بۆی ئەنجام نادری، ئایا تەقوا وایە هەر بەرپۆژوو بئی؟ نا، بەئکو تەقوا وایە بیشکیینی، جارێک پیغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رەمەزان بوو لە سەفەری کدا هەموو بەرپۆژوو بوون، دوایی فەرمووی: ئاوم بۆ بیین، ئاویان بۆ هینا، ئاوەکی خواردهو لەبەرچاوی هەمووان، بۆئەو بزانن بەرپۆژوو نیە، دوایی هەندیکیان هەر بەرپۆژوو بوون، هەوالبان پێدا گووتیان: ئەوانە هەر رۆژوویان نەشکاندووە زۆریش هیلاک بوو ون، پیغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: ﴿أُولَئِكَ الْعَصَاةُ أُولَئِكَ الْعَصَاةُ﴾ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۲۶۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۷۱۰)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۲۶۳)، وَابْنُ حَزِيمَةَ بِرَقْم: (۲۰۱۹) وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۲۷۰۶)، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: ئەوانە سەرپێچیی کارن، ئەوانە سەرپێچیی کارن، جارێکی دیکە لە سەفەری دیکەدا دیارە رەمەزان نەبوو، هاوێلان هەندیکیان بەرپۆژوو بوون، هەندیکیان بەرپۆژوو نەبوون، بەلام رۆژووی سوننەت، ئەوانە کە بەرپۆژوو نەبوون سێبەریان سازکرد بۆ ئەوانی دیکە و خواردنیان سازکردو ئیش و خزمەتی ئەوانی دیکە شیان کرد، چونکە ئەوانە کە بەرپۆژوو بوون دیاربوو زۆر هیلاک بوون، تینوو بوون، زۆر گەرما بوو،

پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿ذَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ
 برقم: (۲۸۹۰)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۶۱۷)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۲۲۸۳)، وَأَبْنُ حِبَّانَ
 برقم: (۳۵۵۹) عَنِ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: ئەمڕۆ ئەوانەى بى پڕۆژوو بوون،
 پاداشتەكە هەمووی بۆ ئەوان بوو، واتە: خێریان زیاتر گەشتی لە
 بەرپۆژوووەكان، چونكە خزمەتى وانیشیان كرد، مەرفۆكە بەرپۆژوو بوو خزمەتى
 خۆشى پى ناكړی لە تینوان، ئنجا لە راستیدا ئەم مەسەلەیه زۆر گرنگە،
 زۆر جار مسوولمانان وادەزانن ئیلا دەبى لای زەحمەت بگرن، پێیان وایە
 تەقوا ئەوێهە كە لای زەحمەتى بگرن! نەخیر، مەرج نیە، خوا پێى خۆشە
 مۆلەتەكانیشى لى وەر بگیرین، بەلكو جارى وایە مۆلەت وەرگرتنەكە پێویست
 دەبى، ئەگەر فەرزێك پەكی لەسەر بكەوێ، بۆ وێنە: كابرا دەچى بۆ جەنگو
 بەرپۆژوووشە، ئەگەر پۆژوووەكەى نەشكێنى، جەنگەكەى بۆ ناكړی و دوژمن
 زەفەرى پى دەبات، ئەو لەسەرى فەرزە بيشكێنى، بۆچی؟ چونكە لەو
 حالەتەدا جەنگ بردنەوێكە خیرترە لە پۆژوو تەواو كردنەكە، ئەگەر جەنگەكە
 بەریتەو، هەموو مسوولمانان قازانج دەكەن، بەلام ئەگەر پۆژوووەكەى تەواو
 بكات، بەس بۆ خۆى قازانجى كردو، وەر پەنگە بە هۆى تەواو كردنى پۆژوووەكەى
 خۆیەو زەرەر بە مسوولمانان بگاتو، مسوولمانان تى بشكین، وەر ئەگەر
 هەموویان بەرپۆژوووبن پەكیان دەكەوێ، بەلى دەبى ئینسان چاك لە دین تیبگات
 ئەو جار دەتوانى بە شیوێهەكى راست پێوێ پابەندبى، بەلام ئەو هەر بە
 وشكە تەقوایی نابى، كەسى وا هەیه یەك ئایەت دینى، یەك حەدیس دینى و
 تەنیا ئاگای لەیهك لایەن هەیه، بۆ وێنە بەس ئاگای لە پۆژوووەكە هەیه،
 نەخیر، دەبى ئاگات لە هەموو لایەنەكان هەبى.

فەرمايشتى دووهم: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ لَمْ يَقْبَلْ
 رُخْصَةَ اللَّهِ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلَ جِبَالِ عَرَفَةَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم:
 (۵۳۹۲)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده ضعيف، وَضَعْفُهُ الْأَبْنَانِي فِي
 (السلسلة الضعيفة) رقم: (۱۹۴۹) {^(۱)، واتە: عەبدوڵلاى كورپى عومەر خوا
 لێیان رازى بى، دەلى: گویم لىبوو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: هەر

(۱) ئەمیش ماناگەى راست و تەواو هەرچەندە سەنەدەكەى بێهێزە.

كەسبىك مۆلەتى خوا وەرنەگرى، ھىندەدى گوناح دەگاتى بە قەد كىۋى
 عەرپەفات، ئەوۋە وا پىدەچى لەگەل ئەو حالەتە بى، كە من باسەم كرد، كەسبىك
 فەرزىكى گەورەدى كەوتتە سەر شان و بە رۆژووشە، ئەگەر رۆژوۋەكەى تەواۋ
 بكات فەرزەكەى بۇ جىبەجى ناكرى، جا جەنگو جىھادە، كارو كەسابەت و
 رزقى ھەلال پەيداكردە بۇ مال و خىزان ... ھتد، كە مەبەستەم زىاتر رۆژوۋى
 سوننەت لەو حالەتەدا ئەگەر كەسبىك مۆلەتى خوا وەرنەگرى، كە ئەركىكى
 گەورەدى شەرىعى پەكى لەسەرى كەوتتە، وە بەبى شكاندى رۆژوۋەكانىش
 جىبەجى ناكرى، لەو حالەتەدا ئەگەر كابرە ھەر نەيشكىنى، ئەوۋە بە قەد كىۋى
 عەرپەفات گوناهى كەوتتە سەر شانى، با وا نەزانى خىرى زۆرى گەيوەتى.

وہ بہ نسبت ئەو پستەيەوہ كە دەفەرموى: ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِآثِمٍ﴾، لە
 سوورەتى (البقرة) دەفەرموى: ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، وە لە شوپىنىكى
 دىكەشدا دەفەرموى: ﴿غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، ئنجا ئەمە يانى چى؟ ﴿غَيْرَ بَاغٍ﴾،
 واتە: ئارەزوۋى خواردى نەبى و مەبەستى خواردى نەبى ﴿وَلَا عَادٍ﴾، واتە: لە
 ئەندازەى پىۋىست تىنەپەرپىنى، ئنجا خوا لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿غَيْرَ
 مُتَجَانِفٍ لِآثِمٍ﴾، ھەردوۋى كۆكردونەوہ، مەيل نەكات بەلای گوناھدا، چ بە
 ھۆى ئەوۋە كە ئارەزوۋى خواردى ھەرامى ھەبى، وە چ بە ھۆى ئەوۋە كە
 تىپپەرپىنى لەو ئەندازەى كە پەكى لەسەر كەوتتە، يانى: كە بە چوار پىنج
 پاروۋان لە مردنى دەربازى دەبى، نەچى ھەنگلانى لەسەر دابنى و تىر بخوات،
 يان بە ژەمىك دەربازى دەبى، با نەچى سى ژەمانى لى بخوات، با تىنەپەرپىنى
 با مۆلەتەش بى، وە با لەروۋى ئارەزوۋە رەغبەتەشەوہ لى نەخوات، بەلگو لە
 روۋى ناچارى و پىۋىستى پى بوۋنى تەواۋە، لى بخوات.

مەسەلەى بىست و يەكەم: كە دەفەرموى: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ

الطَّيِّبَاتِ﴾، پرسىارت لى دەكەن چىيان بۇ ھەلال كراۋە؟ بىفەرمو: شتە

خۆشو بەتامو بەسوودەگانتان بۆ حەلال کراون.

خوشك و برایانی خوشهویست !

شەریعەت هەموو ئەو شتانەی کە خۆشو بە تامن، بەلام بە سوودن، حەلالی کردوون، وە هەموو ئەو شتانەی کە پیس و خراپ و زیانبەخشن، قەدەغەیی کردوون، وەك فەرموویەتی: ﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ

الْخَبِيثَاتِ...﴾ (۱۵۷) الأعراف، هیچ شتیك نیە ئیسلام قەدەغەیی کردبێ، پیس و زیان بەخش نەبێ، وە هیچ شتیك نیە ئیسلام حەلالی کردبێ، چاك و سوودبەخش نەبێ، ئەووە بنجینەیه کە لێی بکوژنەو، ئاوا دەردهچی، لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتی ژمارە (۱۵۷) دا خوای پەرودرگار لە پیناسەیی پیغەمبەردا ﷺ دەفەرمووی:

﴿...وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ...﴾ (۱۵۷) ، واتە: هەرچی سوودبەخش و بەتام و خوشە، بۆیان حەلال دەکات، وە هەرچی زیانبەخش و پیس و خراپە، لێیان قەدەغە دەکات، ئەگەر تەماشای بکەیی هەموو رێپێدراوەکان لە شەریعەتدا چاك و سوودبەخشن، وە هەموو قەدەغەکراوەکان پیس و زیانبەخشن، جا هەندیک لە زانایان گوتووینانە: وشەیی (طیبات) واتە: حەلالەکان، بەلام ئەووە هەلەیه، بۆچی؟ چونکە ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ ، ئەگەر مەبەست پێی حەلال بێ، یانی: (يُحِلُّ لَهُمُ الْحَلَالَ) حەلالەکانیان بۆ حەلال دەکات، کە دیارە حەلال هەر حەلالە، نا (طیبات) هەر وشەیی (طیبات) لە زمانی عەرەبیدا، یانی: شتی خوش، دەگوتری: (صَوْتُ طَيْبٍ) دەنگی خوش، دەگوتری: (رِيحٌ طَيْبٌ) بۆنی خوش، دەگوتری: (طَعَامٌ طَيْبٌ) خواردنی خوش، دەگوتری: (أَرْضٌ طَيْبَةٌ) ئەرزێکی بە پیت، دەگوتری: (شَخْصٌ طَيْبٌ) ئینسانێکی پاک و چاك، خوا فەرموویەتی: (الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ)، واتە: ئافرەتانێ پاک و چاك بۆ پیاوانێ پاک و چاك.

مەسەلەیی بیست و دووهم: دێتە سەر باسی ئەووە کە ئایا ئەو شتانەی پاک و چاك و

سوودبەخشن لە خواردنەکان، چینی؟ دەفەرمووی: ﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ ،

واتە: بَلَى: خواردنە چاڤ و خۆشەکانتان بۆ حەلال کران، کەواتە: هەرچی لە رووی پزیشکییەوه، لە رووی زانستییەوه دەرکەوت سوودبەخشە و بۆ مرۆف باشە، ئەوه ئاوی لای مەخووهو حەلالە، وه هەرچی دەرکەوت کە زیانبەخشە، ئەوه دیارە کە

حەرمامە، بۆچی؟ چونکە خوای کاربەجی لێردا بەگشتی فەرموویەتی: ﴿ قُلْ أَحِلَّ

لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، بەلام لە شوینی دیکە باسی (خَبَائِث) یش دەکات، دەفەرموی:

﴿ وَيَحْرِمُ عَلَيْهِنَّ الْخَبَائِثَ ﴾، واتە: وه شتە خراب و زیانبەخشەکانیان لای

قەدەغە دەکات، ئنجا یەکیک لەو شتانە ی کە سوودبەخشن و باشن، بریتیه لە

گوشتی نیچیری ڕاوکراو، بۆیه دەفەرموی: ﴿ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ﴾، واتە: وه نیچیری ئەو نیچیرگرانە ی کە فیرتان

کردوون، بۆتان حەلال کراوه، لە حالیکیدا لەوه ی کە خوا فیری کردوون فیریان

دەکەن، ئایا ئەمە مەبەست پیی چییه؟ لێردا زانیان دەلین: ﴿ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ

الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ﴾، ڕاوکراو، نیچیری ئەو نیچیرگرانە،

{ نیچیرگر مەبەست پیی چ ئاژەل بی، وهک: سهگو و تاژی و پلنگو شیرو

گورگو... هتد، چ پەلەوهر بی، وهک: باز، باشوو، خەرتەل، دالاش... هتد، ئەگەر

ئینسان مەشقیان پی بکات و فیری ڕاویان بکات، ئەگەر نیچیر بگرن، ئەو نیچیره

حەلالە، واتە: هەر ئاژەل و بالندەیهک کە گوشت خۆره، ئەگەر ئینسان توانی

تەعلیمی بداو مەشقی پی بکات، کە نیچیری بۆ بگری نیچیرهکە ی حەلالە { خوا

دەفەرموی: نیچیری ئەوانە ی کە فییره ڕاوتان کردوون (مُكَلِّبِينَ) یانی: (مُعَلِّمِينَ)

فییره ڕاوتان کردوون، مەشقتان پی کردوون، نیچیرهکانیان حەلالن، وشە ی (جَوَارِحِ)

کۆ ی (جَارِحَة) یه، دیارە بە ئەندامەکانیش دەگوتری: (جَوَارِحِ)، دەست و گوئی و چاوو

لاق هەرکامیکیان پی دەگوتری (جَارِحَة) لەبەرئەوه ی کە بەو دەست و لاق و چاوو

زمان و ... هتد کردەوه ئەنجام دەدرین، چونکە (جَارِحَة) بە مانای (كَاسِبِ) دی،

واتە: وه دەستەتێنەر، وهک زانیان گوتووینانە: (الْجَوَارِحِ: الْكُؤَاسِبُ مِّنْ سَبَاعِ الْبِهَائِمِ

وَالطَّيْرِ (جَوَارِح)، واتە: نیچیرگرەکان، لە درندهی ئازەلان، وه لە درندهی
بالبندانیش ئەو بالبندانەیی که دەتوانن پراو بکەن و غەیری خۆیان دەخۆن،
گۆشتخۆرن، (كَالْكَلْبِ وَالْفَهْدِ وَالْعُقَابِ وَالصَّقْرِ وَالْبَازِي وَالشَّاهِينِ، لَأَنَّهُا تَجْرَحُ
لَأَهْلِهَا: أَي تَكْسِبُ لَهُمُ الْوَاحِدَةَ جَارِحَةً) وهك سەگو پلنگو هەئوو باشوو و باز،
چونکه نیچیر دەگرن بۆ ئەو نیچیرگرانەیی پراویان بۆ دەکەن، بەلگەیی قورئانیش
لەسەر ئەوه که (جرح) بە مانای (کسب)ە، ئەوهیە که خوای پەرودرگار لە

سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ﴿٦٠﴾﴾، خوا دەزانن
لە پڕۆژگاردا چیتان و دەدەست هیناوه، (مَا جَرَحْتُم يَعْنِي: كَسَبْتُمْ)، (جارج) واتە:
(کاسب) و دەدەستەینەر، (جوارح) واتە: ئەو ئازەل و پەرەورانەیی که بۆ پراوکردن
بەکار دەهینن، ئنجا ئەم ئایەتە موبارەکه چەند شتیکی لی وەر دەگیرین:

یەكەم: لی وەر دەگیرن که ئازەل و پەرەوریش زانیاریان هەیه، چونکه خوا ﷻ

دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾، ئەو نیچیرگرانەیی فیرتان کردوون،
مادام فیرکرابن، دیاره عیلمیشیان بۆ پەیدا بووه، که بریتیه له عیلمی
پراوکردن.

دووهم: وه ئەوهشی لی وەر دەگیرن که زانیاری ئەگەر له سەگیکیش دابی، ئەگەر
له بازو باشوو و یکیش دابی، ئەگەر له پلنگو شیریکیش دابی، زانیاری پلەیی
ئەو ئازەل و پەلهوهره بەرز دەکاتەوه، ئایا ئەگەر سەگیک هەر له خۆرا نیچیریک
بگرن، هەلە، یان هەپامه؟ هەپامه! بیگومان ئەدی ئەگەر سەگیک تەعلیم
دراپی و فیری پراو کرابی، نیچیر بگرن هەلە؟ بەلی هەلە، به هوی
عیلمه که یهوه نیچیره که شی هەلە، به لام مادام عیلمی نه بی و مه شقی پی
نه کرابی و رانه هینرابی، نیچیره که شی ناخوری، ئەوهش له بهر پلە و پایه
زانست و شارەزایی که زانست له ئازەلانیشدا فەرق به نیچیره که یان دهکات،
دیاره که دەفەرموی: (مُكَلِّبِينَ) واتە: (مُعَلِّمِينَ) (التکلیب) واتە: (التعلیم)
فیرکردن، به لام مه بهست پی فیری پراوکردنه.

دەربارەى ڕاوەرێش پێویستە سێ مەسەلە بزانی: :

یەكەم/ زۆر بەى هەرە زۆرى زانیان ڕایان وایە هەر ژیاندارێك، فیری ڕاوەرێدن ببی، چ ئاژەل بی، چ پەرەور، ئەووە نیچیرەكەى دەخوری، بەلام هەندیکیشیان گوتووینانە: تەنیا سەگ نیچیرەكەى دەخوری، چونکە خوای بی هاوتا دەفەرموی: (مُكَلِّبِین) دەلین: ئەووەش لە (كَلْب) دەووە هاتو، بەلام لەراستیدا قسەى زۆر بەى زانیان راستە، چونکە خوا وشەى (جَوَارِح) ی بەکارهیناوە دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ﴾، کەواتە: هەر شتێك نیچیر بریندار بکات و بیگری بۆ خاوەنەكەى چ پەرەور بی، چ ئاژەل، ئنجا سەگە، پلنگە، گورگە، ... هتد، هەرچی هەیه، مادام تەعلیم درابی، نیچیرەكەى دەخوری.

دووهم/ زانیان لە پیناسەکردنی ئەو ئاژەلە، یاخود ئەو پەرەورەى کە ڕاوی پێ دەکری گوتووینانە: (اتباعُ الصَّيْدِ بِإِسْأَلِ صَاحِبِهِ وَبِئِزْجَرِ بَرْجَرِهِ وَبِئِصْرَفِ بَدْعَائِهِ وَيُمْسِكُ عَلَيْهِ الصَّيْدَ وَلَا يَأْكُلُ مِنْهُ)^(۱)، واتە: بریتیه لەوێ کە بە قسەى خاوەنەكەى، بە دواى نیچیر بکەوی، وە بە قسەى خاوەنەكەى وازی لێبێنێ، وە بە قسەى خاوەنەكەى بۆ وی بیگری و لیشی نەخوات، کەواتە: کەسێك کە تاژییهكى هەیه، یان بازیکى هەیه و لە نیچیری بەر دەدا، بەلام تا پێیگەشت نیوێ خوارد بوو، ئەووە دیارە بۆ ئەوێ نەگرتووە نیچیرگر نیە، چونکە ئەگەر نیچیرگر بی برینداری دەکات، وە جاری وایە بەهۆی بریندارکردنەكەیهووە رەنگە ئەو نیچیرە بشمری، کە ئەو کاتە بریندارکردنەكەى بە سەر برین دادەنری، بەلام ئەگەر لێی بخوات مانای وایە بۆ ئەوێ نەگرتووە بۆخۆی گرتووێت و ئەو پیناسەیهى بەسەردا ناچەسپی.

سێیهم/ زۆر بەى زانیان ڕایان وایە کە ئاژەل و پەلەوهری ڕاوەر، ئەگەر بەبێ ئاگاداری خاوەنیان ڕاوی نیچیر بکەن، حەلال نیە بخوری، واتە: کەسێك تاژییهكى هەیه لە خۆرا لە کەرویشکیك بەر دەبی، ئایا خاوەنەكەى بۆی هەیه لێی بخوات؟ زۆر بەیان دەلین: بۆی نیە لێی بخوات، هەندیکیشیان کە

(الحَسَنَ البَصْرِيَّ وَالزُّهْرِيَّ وَرَبِيعَةَ وَمَالِكَ وَالشَّافِعِيَّ فِي الْقَدِيمِ)ن، دەلێن: دروسته لێی بخوات، مادام له ئەسلدا ئەو ئاژەلە نیچیرگره فیری راو بی، با خاوەنەكەشی ئاگای لێ نەبووبی، له مامزێك بەربوو، له كەرویشكێك بەربوو، یاخود بازەكەى كۆترێكى گرتو، كەوێكى گرتو، با خاوەنەكەشى ئاگای لێ نەبووبی، مادام له ئەسلدا تەعلیم درابى، دروسته لێی بخوات، كە منیش پێموایه قسەى ئەمانیش راسته، ئنجا شەوكانیی رەحمەتى خۆى لێ بی له تەفسیرەكەى خۆى (فتح القدير)دا، بەرپەرچى ئەمانەى دووهم دەداتەووه دەلێ: خوا دەفەرموێ: ﴿مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، لەوه بخۆن كە بۆیان گرتوون، بەلام من پێموایه شەوكانیی نەپێكاوه، چونكە دەگونجی ئەو نیچیرگره نیچیرەكەش بگرێ بۆ خاوەنى، بئەوهى ئەویش ناردبیتى، ئەو نەیناردو، بەلام دەگونجی نیچیر بۆ خاوەنەكەشى بگرێ و لێشى نەخوات، ئنجا كە لێى نەخوارد، مانای وایه بۆ وى گرتووێهتى، وه ئەمه ئەوهشى لێوهردهگیرى كە دروسته ئاژەل و پەلەوورەكێ كە دەگونجی فیرى راو بكرین، لێیان بدرى، چونكە ئەگەر لێیان نەدرى، یان ئەگەر برسى نەكرین، یان سزا نەدرین، فیرى راو نابن، لەبەرئەوه ئەو رەفتارانە لەگەڵیان دروستن، چونكە ئازاردانى ئاژەل حەرپامه، كە له خۆرا ئازارى بەدى، بەلام بە مەبەستى ئەوهى فیرى راوى بكەى، دروسته، هەلبەتە نەك وای لێبەدى لەبەر دەستتدا مرداربیتەوه، بەلام دروسته بايى ئەوهنده كە فیرببى چۆن لێى نەخوات؟ یان چۆن بچى بۆ نیچیرو نیچیرەكەى بگرى؟ بايى ئەوهنده ئازار بدرى، دروسته.

مەسەلەى بیست و سییەم: كە دەفەرموێ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ

اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، واتە: ئەو نیچیرانەى بۆ ئیوهیان دەگرن، لێیان بخۆن، وه ناوى خواشيان لەسەر بێنن، لێردا دوو شت بە مەرج گیراون، بۆ ئەوه كە دروست بی ئینسان له نیچیری ئەو نیچیرگرانه بخوات:

يەكەم: دەبى ئەو نىچىرەيان بۇ خاۋەنەكەيان گرتىبى، دووم: دەبى ناۋى خاۋيان لەسەر بىنن، جا ديارە زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان دەلئىن: ناۋى خوا لەسەر ھىنانەكە دەبى پىشى بى، واتە: كە ئەو نىچىرگرە لەو نىچىرە بەردەدا، ئىنجا كە تاژىيە، سەگە، گورگە، پلنگە، ھەرچى ھەيە، بازە، باشوويە، كە تىبى بەردەدا بلئى: (بسم الله) بە ناۋى خواۋ ناۋى خواى لەسەر بىنى، بەنسبەت مەرچى يەكەميان: ھەموو زانايان ياخود زۆربەيان لەسەر ئەو ھەك دەنگن، كە ئەگەر نىچىرگرەكە ئەو ھى كە راۋ دەكات، ئەگەر لىبى بخوات، ماناى واىە بۇخۇى گرتوويەتى نەك بۇ خاۋەنەكەى، بۇيە دروست نىە لىبى بخوات، ئەو كاتە دەبى بۇ ۋى لىبى گەرى، بەلام دەبى بشزانين زانايان دەلئىن: لى خواردينىك زىانى ھەيە، كە پاش گرتنى بى، واتە: دواى ئەو ھى كە گرتوويەتى و لەبەردەستىدايە، وردە وردە لىبى بخوات، ئەو ماناى واىە بۇخۇى گرتوويەتى، بەلام لە كاتى گرتنىدا قەپالئەتەيەكى لىبداۋ گازیكى لى بگرى، ئەگەر وانەبى بۇى ناگىرى، يان ئەگەر چىر نوو كىكى لىبداۋ لىبى بچىرى، ئەو ھى لە پىش گرتنىدا زىانى نىە، چونكە ديارە بە مەبەستى ئەو بوو كە بىگرى، بەلام دواى ئەو ھى كە دەيگرى لەبەردەستى خۇى دادەنى، لىبى بخوات، ئەو ديارە بۇ خۇى گرتوويەتى و بۇ خاۋەنەكەى نەگرتوو ھو دروست نىە لىبى بخوات، چونكە ئايەتەكە دەفەرموى: ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾، ئەوانەى كە بۇ ئىوھيان گرتوون بۇتان ھەيە لىبى بخون.

چوارپرای زانیان لە بارەمی (بسم الله) کردنەوه

لە سەر نیچیر

بەنسبەت دووهمیشیان: (بسم الله)ی کردن لە نیچیر، ئەوه چوارپرای زانیانی تێدا هەن، کە دیارە ئێمە پرای چوارەمان پێ پەسنە:

۱/ هەندیکیان دەلێن: مەبەست لەو هیە لە کاتی لێ خواردنیدا ناوی خوای لێ بێنن، ئەوه نیچیرەکە پاوکراوه و هاتۆتە بەردەستی، سەری دەبرێ و دەبیرژینی، جا لەکاتی خواردنیدا بلی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) لەوکاتەدا، بەلام لەراستیدا وهك شهوکانیی دەلێ: ئەو قسەیه راست نیە، چونکە ئایەتەکە لە باسی پاوکردنیدا دەفەرموی: ﴿وَأذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾، لە کاتی پاوکردنیدا ناوی خوای لەسەر بێنن، نافەرموی: لە کاتی نان خواردنیدا، ناوی خوای لەسەر بێنن، چونکە لە کاتی خواردنیدا ناوی خوا لەسەر هیان فەرز نیە و لەسەر پرای زۆر بەی زانیان سوننەتە، وهك پیغەمبەر ﷺ بە یهكێك له هاوهلانی فەرموو: ﴿يَا غُلَامُ سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۵۳۷۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۳۷۶)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۲۳۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۲۶۷)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بَرَقْم: (۶۷۵۹) }، واتە: پۆلە گیان! ناوی خوا بێنە و لە پیش خۆتەوه بخۆ، بە دەستی راستت بخۆ، کە ئەوه بو خۆراک خواردنیه و ئەوه سوننەتە، ئەدی کەسیک (بِسْمِ اللَّهِ)ی لە خۆراک خواردنێ نەکرد؟ ئەوه گوناھبار نیە و تەنیا سوننەتیکی تەرك کردو، بەلام ئەوی دیکەیان پێویستە، کەواتە: ئەو رایە راست نیە.

۲- هەندیکیان دەلێن: ناوی خوا هیان لە کاتی ناردنی نیچیرگرەکەدا مەرجی حەلال بوونی نیچیرەکەیه، دەلێن: ئەگەر ناوی خوای لەسەر نەهینن، ئەگەر نیچیریش بگرێ حەلال نیە، کە دیارە ئێمە ئەو رایەشمان پێ راست نیە.

۳- هەندیکیان دەلێن: ناوی خوا لەسەر هێنان، لە کاتی کەدایه که لە نیچیرەکهی بەردهداو ئەوهش سوننهته.

۴- ئەم پرایه مان پێ راسته، که دەلێ: ناوی خوا لەسەر هێنان فەرزه، بەلام بۆ کەسێک که لە بیری بێ، واته: کاتی ک بابای راوچی تازییه کهی تیبه ردهدا، بازه کهی تیبه ردهدا، فەرزه، بلی: (بِسْمِ اللّٰهِ) بەلام ئەگەر لەبیری چوو بهوه خوار دنه کهی چه رام نابێ، وه لە راستیدا ئەوهی چوارهمیان زیاتر دهچیته عهقله وه، چونکه جاری وایه راوچی له گهرمه ی راویدا ناوی خوا هێنای له بیر نابێ، بۆیهش دهلێن: فەرزه، چونکه که فه رمان (أَمْرٌ) له قورئاندا دێ، ئیمه له خۆمانه وه بۆمان نیه بلین: سوننهته وه دهبی به لگه یه ک له وه باره وه هه بی، خوای په روه رداگاریش ده فهرمو ی: ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ﴾، ناوی خوای له سه ر بێن،

دیاره وشه ی: ﴿وَأَذْكُرُوا﴾، فه رمان (أَمْرٌ) وه، ئەمیش فەرزه بوون دهگه یه نی، به لام بۆ کەسێک که لەبیری بێ، ئەگەر لەبیری چوو، ئەوه خوار دنی گوشته که ی لی قه دهغه نابێ، وه ده شگونجی بلین: سوننهته، به لام به هه ر حال ئە وه پرایه ی چوارهم پیم وایه به هیزتره، چونکه صیغه ی ئەمر که له قورئاندا هاتوه، واجب بوون دهگه یه نی، مه گه ر نیشانه یه ک هه بی که له وه لایبدا ت، بۆ ره وای، یاخود بۆ به په سن دو سوننه ت دانان، که لی رده دا ئە وه نیه .

ئنجنا له وه باره وه فهرمووده زۆرن، یه کێک له وه فهرموودانه: ﴿عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ؟ قَالَ: مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فُكُلٌ، وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيدٌ، وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ؟ فَقَالَ: مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فُكُلٌ، فَإِنَّ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاءً، وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيَتْ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ، وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۴۷۷)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۹۵۱) وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۸۴۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۴۶۵)، وَالتَّسَائِيُّ برقم: (۴۲۷۶)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۳۲۱۵)}، واته: عه دیی کورپی حاتهم خوا لی رازی بی (که به حاتهمی طانیی به ناو بانگه و زۆر سه خی بووه، کورپکی هه بوو نه صرانیی بوو، دواپی بووه مسوئمان) دهلێ: پرسیارم له پیغه مبه ر ﷺ کرد: ده رباره ی شتی که

بە تىر (مِعْرَاضٍ) راپ دەگرى حوكمى چۈنە؟ پېغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەوھى كە بە تىزىيەكەى دەگرى لىيى بخۇ، (واتە: مادام برىندارى بكاو خوینى لى بىنى لىيى بخۇ) بەلام ئەوھى بە پانايىەكەى دەگرى لىيى مەخۇ، (واتە: ئەگەر مردار بىتەوھ، مەبەستى ئەوھىيە ئەگەر بىكوژى، يانى: ئەگەر لىيدابى و خوینى لى هاتبى، ئەوھ خوین لى هاتنەكەى لە شوینى سەربىنىەتى، جا خوینەكەى لە ھەر شوینىك هاتبى، بەلام ئەگەر خوینى لى نەھىنابى و مردارى كرىدبىتەوھ، ئەوھ بە مردار لە قەلەم دەدرى) چونكە (وَقِيدَ) ه، {واتە: ئەگەر نىچىرەكە لە ئەنجامى لىدراندا مردبى، ئەوھ لىيى مەخۇ}، وه پرسىارم لىكرد دەربارەى نىچىرىك كە بە سەگ و تاژى دەگرى؟ فەرموۋى: ھەر نىچىرىك بۇ توۋى گرتبوو، لىيى بخۇ، چونكە گرتنى سەگ سەربىنە بۇ نىچىر، {گرتنى واتە: برىندار كرىنى، تاژى و سەگ كە نىچىر دەگرى، كەروپشكە، مامزە كە دەگرى خوینى لى دىنى، ئەوھ لە جىيى سەربىنە با دوایى چەقۇشى پىرەنەگات، كە رەنگە زۆربەى خەلكى وانەزانن، وه پىيان وابى حەتمەن دەبى چەقۇى بگاتى، نا، مادام خوینى لى هىنابى، خوین لى هىنەكەى لە جىيى سەربىنە، ئەوھ دەقى حەدىسە ﴿فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاءً﴾، گاز لىگرتنى سەگ سەربىنە بۇ ئەو نىچىرە}، بەلام ئەگەر لەگەل سەگەكەتدا، يان لەگەل سەگەكاندا، سەگى نەفەرىكى دىكەش هات، يان تاژى نەفەرىكى دىكەش بەشدارى كرىبوو، وه مەترسى ئەوھت ھەبوو كە لەگەلدا گازى لەو نىچىرە گرتبى و كوژرابى، ئەوھ لىيى مەخۇ، چونكە تۇ ناوى خوات لەسەر سەگەكەى خۇت هىناوھ، بەلام لەسەر سەگى غەبرى خۇت ناوى خوات نەھىناوھ، ئەمەش ئەوھى لىوھدەگرى كە ناوى خوا هىنان لەسەر ئەو نىچىرگەر، فەرزە.

ھەروھە لەوبارەوھ ئەم رىوايەتەش ھەيە: ﴿عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قُلْتُ: إِنَّا قَوْمٌ نَتَّصِدُ بِهَذِهِ الْكِلَابِ، فَقَالَ: إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ مِمَّا أَمْسَكَنَ عَلَيْكَ، إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِئْمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، وَإِنْ خَالَطَهَا كَلْبٌ مِنْ غَيْرِهَا فَلَا تَأْكُلْ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۲۹۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۸۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۵۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۸۴۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۷۰)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۲۶۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۲۰۸)}، واتە: عەدى كورى حاتىم خوا لىيى رازى بى، دەلى:

پرسیارم له پیغهمبهری خوا ﷺ کرد، گوتم: ئیمه خه لکیکین بهم سهگ و تاژی (و نیچیر) گرانه راوی دهکهن، (واته: ئهوه چونه کهنگی نیچیرهکه بخوین؟ کهنگی نه بخوین؟) فهرموی: ئهگهر سهگهکانی خوت که فیری راوت کردوون، ناردتن و ناوی خوات له سهه هینان { بِسْمِ اللّٰهِ } له نیچیرهکهیان بخو، له وهی که بوئویان گرتوه، مهگهر سهگهکه لیی بخوات، ئهگهر سهگهکه له نیچیرهکهی خوارد دهرسم که بوخوی گرتبیتی، له بهرئهوه لیی مهخو، ههروهها ئهگهر سهگی غهیری خوشت به شداری تیدا کرد، دیسان لیی مهخو.

مهسهلهی بیست و چوارهم: که دهرموی: ﴿ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، دیاره

ئهوهی پیشی فهرموی: ﴿ قُلْ اُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، لیردها دووبارهی دهکاتهوه،

﴿ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ﴾، ئهمرۆ شته خووش و به تام و سوودبه خشه کانتان بو

هه لال کراون، ئایا بوچی دووباره کراوتهوه؟ به مسوگهیری ههر شتیک له قورئاندا که دووباره دهبیتهوه، ههر له خووه نیه و حهت من حیکهه تیکی گه وره، یان چهندان حیکهه تی تیدان، که واته: با هه ولبده دین حیکهه تی ئه و مهسه له یهش لیردها بزاین:

یهکهه/ بو ئهوهی به بیانوی دنیا به که مگرتنه وه ئه و شتانهی که پاک و چاک و سوودبه خشن له خوئیانیان قه دهغه نه کهن، به تایبه تی گوشت، وهک خوا ﷺ

ههر له سووره تی (المائدة) دا دهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا

طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴾ (۸۷) واته:

ئهوی ئهوانه ی پرواتان هیئاوه! شته خووش و به تامهکان که خوا بوی هه لال کردوون له خوئیانیان قه دهغه مه کهن، وه ده ستریزی مه کهن و سنوورشکینی مه کهن، چونکه بیگومان خوا سنوورشکینانی خوشناوین. دوایی دهگهینه تهفسیری ئه م ئایه ته، که له بهرچی هاته خوار؟ کو مه لیک له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ رۆژیک به لای میرگ و ئاو یکدا تیپه رین، گو تیان: با لی ره دایکو تین و ههر لی ره بین بو خو مان، وه هه ندیکیان گو تیان: با خو مان بخه سینین و پیو یستیمان

بە ئافرەتان نەبىۋ بۇ خۇمان تەركى دىنيا بىكەين، دوایى گوتیان: بابچىنەوہ پىرسىك بە پىغەمبەر ﷺ بىكەين داخۇ راي چىيە؟ ئىدى كە چوونەوہ، پىرسىان پىكرد، خواى پەرودىگار ئەم ئايەتەى ناردە خوار، ئەى ئەوانەى برۋاتان هیناوە! شتە خۇش و بەتامەكان كە خوا بۇى حەلال كىردوون لە خۇتانىان قەدەغە مەكەن، (ئىنجا گۆشتە، ئافرەتە، خواردنە، شتى شىرىنە .. هتد)، وە سنوورشكىنىى مەكەن، كەواتە: شتى خۇش و بەتام و سوودبەخش لە خۇت قەدەغە بىكەى بە بىانووى ئەوہ كە خوا لە خۇت رازى دەكەى، ماناى ئەوہىيە تۆ سنوور شكىنىيت كىردو، كەواتە: دىنيا بە كەمگرتن و بە تەقوا بوون پەكى لەسەر ئەوہ نەكەوتو، شتى خۇش لە خۇت قەدەغە بىكەى، بەلام زىدەرۋىي تىدا مەكە، وەك خوا

دەفەرموى: ﴿يَبْنَىْ ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا

سُرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ الأعراف، زور لە مسولمانان وا دەزانن، بەوہ

لە خوا نىزىك دەبنەوہ كە شتى حەلال لە خۇيان حەرام بىكەن، شتى خۇش نەخۇن و شتى خۇش بەكارنەهینن، پىغەمبەر ﷺ شتى واى نەكردو، ئافرەتىشى هیناون و، خواردنى خۇشىشى ئەگەر لىهەلكەوتبى خواردوووىەتى، شتى شىرىنىشى خواردو: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحِبُّ الْحُلُوءَ وَالْعَسَلَ﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۵۴۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۶۶۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۸۳۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۳۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۲۵۴)}، واتە: عائىشە (خوا لىى رازى بى) دەلى: پىغەمبەر ﷺ حەلواو هەنگوینى پى خۇش بوو، هەرودەها گۆشتىشى پى خۇشبوو، هەركاتىك لىى هەلكەوتبى لىى خواردو، بەلام ئەگەر لىشى هەلنەكەوتبى نەىكردو بە خەم، جارى وابوو چەند رۇژان نانى نەخواردو، بە خورماو بە ئاو قەناعەتى كىردو، ئامانجى خواردن نەبوو، بەلام دژى خواردننى خۇشىش نەبوو، ئا ئەوہ راستە شەرە، هەلبەتە وەك من لە كىتىبى (رېگای صالح بوون و بەرەو خوا چوون) دا لە باسى تەزكىەى نەفس و خۇپراھىنان و مەشق لەسەر خۇكردنم كىردو، دەگونجى ئىنسان جار جار هەندىك خواردن لەخۇى بگىرتەو، بەلام نەك لەخۇى قەدەغە بىكات، وە ئەمە ئەوہى لى وەرەگىرى كە ئەگەر مرۇف نەخۇشى

وہك زەختو شەكرەى بئو پارێزى بكاتو هەندى شت نەخوا، مانای وانیه ئەوه لەخۆى قەدەغە كردوہ.

دووہم/ ھەر وھا بۆئەوہى كە مسوئلمانان بە بیانووى ھەلال بوونى شتى خۆش و بەسوودەوہ، بەرەو شتى خراپو پيس و زیانبەخشیش نەپۆن، وە سنوور شكینى نەكەن، بۆیە خواى كار بەجئ دەفەر موى: ﴿ **الْيَوْمَ أَحْلَلَّ لَكُمْ**

﴿ **الطَّيِّبَاتُ** ﴾ بۆئەوہى كە ئەوانەى بە بیانووى زوھدو دنیا بەكەمگرتنەوہ شتى خۆش لەخۆیان قەدەغە دەكەن، كە بزانی ئەوھش خراپە، ئەوانەش كە لە ھەلال تێدەپەڕین بەرەو ھەرەو ھەرەم دەچن، بزانی كە نەخیر بەس ئەو شتانەى كە سوودبەخش و خۆش و بەتامن، ھەلالن، وە ئەو شتانەى كە پيس و زیانبەخشن قەدەغەو ھەرەم، وە خوا ھیچ شتىكى قەدەغە نەكردوہ كە پيس و زیانبەخش نەبى.

مەسەلەى بیستو پینجەم: كە دەفەر موى: ﴿ **وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ** ﴾،

خواردنى ئەوانەى كتیبیان پیدراوہ ھەلالە بۆ ئیوہ، لیژەدا مەبەست لە خواردن چییە؟ زانیان دوو رایان ھەن:

(۱) ھەندیکیان گوتویانە: (طعام) واتە: ھەموو جوړەگانى خواردن، جا نان بى، دانەوێلە بى، میوہ بى، سەوزە بى، گوشت بى، ھەمووى دەگریتەوہ، با ھى ئەھلى کیتابیش بى، با ھى جوولەگەش و نەصرانییەگانیش بى، یانى: با ئەوانیش سازیان کردبى، بۆ مسوئلمانان ھەلالە، چونكە پەنگە ئەوگاتە مسوئلمانان زۆر ھەستیارییان بووبى بە خواردنیان، لەبەرئەوہى ئەھلى کوفرن، بۆیە خواى پەروەردگار بۆی روونکردوونەوہ، كە نەخیر خواردنى وان (واتە: ھى خاوەن كتیبەگان) بۆ ئیوہ ھەلالە، ئەى مسوئلمانینە!

(۲) ھەندیكى دیکە گوتویانە: نەخیر لیژەدا مەبەست لە (طعام) تەنیا سەرپرەوہ، واتە: گوشت، دەلین: چونكە مسوئلمانان زانیویانە كە دانەوێلەو میوہو سەوزەو... ھتد، ھى ھەر كەس بى ھەلالە، مادام لە پریەكى ھەرەمەوہ دەستى نەكەوتبى، ھەر كەسك سازى کردبى ھەر ھەلالە، بەلام ئیشکالیان ھەبووہ لە

گۆشتدا، لەبەرئەووی خوا ﷺ باسی ئەووی کردووە، کە هەر شتێک بە ناوی غەیری
خواوە سەربەپرەری حەرپامە، ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ

لَفِسْقٌ... ﴿۱۲۱﴾ الأنعام، واتە: هەرشتێک ناوی غەیری خۆی لەسەر هاتبی لێی
مەخۆن، چونکە ئەو گوناھارییە و لە پڕی لادانە، ئەوان ئیشکالیان لە گۆشتدا
هەبوو، بۆیە دەلێن: لێرەدا مەبەست لە (طَعَام) گۆشتە، هەلبەتە هەردوو
واتاکانیان دەگونجین، چونکە خۆی زاناو شارەزا دەیتوانی لە جیاتی وشە
(طَعَام) بفرموی: (وَلُحُومٌ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) یان (وَذَبَائِحُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)
بیگومان مسوولمانی واش هەبوو هەیه کە پێی وابی نانی دەستیشیان
حەرپامە! وە هی وایە ڕەنگە پێی وابی میوەشیان لە دەست وەرگیری هەر
حەرپامە! بەلام خۆی پەرودرگار روونی کردۆتەووە کە نەخیر ئەوانە کتیبیان
پێدراو، هەموو جوۆرە خواردنیکیان بۆ ئیووە حەلالە، بە گۆشتیشەووە، وە
ئەوانە کتیبیان پێندراو، گۆشتیان حەرپامە، بەلام شتی دیکەیان حەلالە،
بتیەرسیتیکە، موشریکیکە دەعوەتت دەکات مادام گۆشت نەبی، ئەوی دیکەیان
حەلالە، نانە، میوەیە، برنجە، نیسکە، نۆکە، هەموو ئەو شتانە حەلالن، ئنجا
لێرەدا ئیشکالێک دروست بوو لەلایەن هەندیک لە توێژەرەوانی قورئانەووە،
ئەویش ئەوویە: کە ئایا ئەگەر زانرا خاوەن کتیبەکان (بِسْمِ اللَّهِ) ناکەن لەسەر
سەربراو، یاخود ناوی غەیری خۆی لەسەر دینن، ئەگەر کابرا بۆی ساغ بۆووە کە
ناوی عیسا لەسەر دینن، یان ناوی مەریەمی لەسەر دینن، یاخود جوولەکە
ناوی عوزیری لەسەر دینن، ئایا حەلالە بیخوات؟ زانیان لەوبارەووە راجیایی
یان هەیه:

هەندیک گوتووینانە: دروستە.

وە هەندیک دیکە گوتووینانە: دروست نیە.

وە من پێموایە پرای دووهم راستە، تۆ ئەگەر دنیایی ناوی غەیری خۆی لەسەر

هاتووە نابێ بیخۆی، بۆچی؟ چونکە خۆی زاناو شارەزا فەرموویەتی: ﴿ وَلَا

تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ... ﴿۱۲۱﴾ الأنعام، واتە: هەرشتێک

ناوی خوای لەسەر نەهاتبی، (واتە: ناوی غەیری خوای لەسەر هاتبی) لێی مەخۆن، ئەگەر نا ئەگەر خاوەن کتیبیک وەك چۆن مسوولمانیک لەبیری دەچی، لەبیری چوو ناوی خوای لەسەر بیئێ، بۆ وینە: کاتیک مریشکیک سەردەبەرئ، یان مەرپیک، بەرانییک، گایەك، حوشتریك سەردەبەرئ ناوی خوای لەسەر نەهینئ و لەبیری بچی، ئایا دەخوری یان ناخوری؟ زۆر بەی زانایان دەلین: مادام بە هوی لەبیر چوونەووە بئ دەخوری، بەلام ئەگەر بە ئانقەست بلئ: ناوی خوای لەسەر ناهینم، ئەوکاتە زۆر لە زانایان دەلین قەدەغە دەبی، با مسوولمانیش بی، ئنجا دیارە ئەگەر نامسوولمانیش بی لەبیری بچی ناوی خوای لەسەر بیئ، مانای وایە هەر هەمان حوکمی هەیه، بەلام ئەگەر ناوی غەیری خوای لەسەر بیئ، قەدەغەیه، بخوری، یاخود بە ئانقەست ناوی خوای لەسەر نەهینئ، ئەوکاتە ئیشکالەكە لەویدا دەبی، کەواتە: کە ئیمە دنیابووین خاوەن کتیبیک کە جوولەکەیه، یان نەصرانییە، ناوی غەیری خوای لەسەر سەر براوەکە ی هیناو، ئەوکاتە بۆمان نیە لێی بخوین، بەلام ئەگەر نەمانزانی کە ناوی خوای لەسەر هاتو یان نەهاتو،

ئەسلەکە ی ئەو هیه: کە پەوا یە بخوری، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابِ حُلٌّ لَكُمْ﴾، خواردنی ئەوانە ی کتیبیان پیدراو، حەلالە بۆ ئیو، دیارە لە کاتیکدا خوای پەروەردگار وایفەرموو کە زانیویشیەتی کە ئەوان لە کاتی سەربریندا چی دەلین و ناوی چی لەسەر دەهینن، کەواتە: مادام فەرموویەتی: حەلالە، حەلالە، بەلام ئەگەر دنیابووی ناوی غەیری خوای لەسەر هیناو ئەو کاتە حەرامە.

مەسەلەى بیست و شەشەم:

باسک لە بارەى شیان و نەشیانی ئافرەتی داویناک و بە پیای داوینیس

کە دەفەر موی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ ...﴾، وه ئافرەتانی پاکیزەى ئیماندار بۆ ئیوه حەلألن کە هاوسەرگرییان لەگەڵدا بکەن، بۆ زانیاریتان (مُحْصَنَات) کۆى (مُحْصَنَة) یه، (حِصْن) واتە: قەلا، (مُحْصَن) یانی: قاییم کراو، پارێزراو، (حِصْن) بۆچى پێى دەگوترى (حِصْن)؟ چونکە هەر کەسێک بچیتە نیو قەلاو دەپارێزى، (مُحْصَنَة) ش ئافرەتیکە کە پارێزراو، پاکیزەیه، دەشگونجى بخوینریتەوه (مُحْصَنَات) واتە: خۆ پارێزەران، ئنجا ئەگەر (مُحْصَنَة) بى ئەوه (إِسْم مَفْعُول) ه، وه ئەگەر (مُحْصَنَة) بى ئەوه (إِسْم فَاعِل) ه، واتە: ئەوانەى خۆیان پاراستوه، یان ئەوانەى پارێزراون، گرنگ ئەوهیه لێردا ئەم ئایەتە ئەوه دەگەیهنى کە دروست نیه پیای داوین پاک (عَظِيف)، ئافرەتى ناپاک بێنى، ئافرەتى داوینیس و زیناکەر بێنى، هەرودها بە پیچەوانەشەوه دروست نیه ئافرەتى پاک شوو بکات بە پیای ناپاک و داوینیس، دیاره ئایەتى ژماره (۲) سوورەتى (النور) یش هەمان مەبەست زۆر بە راشکاوی دەگەیهنى، کە دەفەر موی: ﴿الزَّانِي لَا

يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾، جا قورئان هەندیکى هەندیکى لیکدەداتەوه و رووندەکاتەوه، بۆیه له هەر شوینیک ئایەتیکت بینى چاک تێینهگەشتى، چاک له واتاکەى حالى نەبووى، یاخود ئیشکالیك، یاخود تەمومژیکى لەسەر بوو، تەماشای بکە ئایەتى دیکە لهوبارهوه چى هاتوه، بیانیهینه، ماناکەت بۆ روشن دەبیتەوه، لێردا کە خوا دەفەر موی: ئافرەتانی پاکیزەى ئیماندار بۆ ئیوه حەلأل کراون، چونکە دەفەر موی:

﴿ **الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلًّا لَكُمْ وَطَعَامَكُمْ حِلًّا**

﴿ **لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ** ﴾ ٥ ، یانی: ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ** ﴾ یش، بۆ

ئێوه حەلال کران، عەطفە بۆ سەر ﴿ **أَحْلَلْ لَكُمْ** ﴾ ، وەك چەمکی پێچەوانەى وایە
 كە ئافرەتانى ناپاكیزە حەلال نین و نابى ھاوسەرگیریان لەگەڵدا بکەن، ئیمە چۆن
 ئەوهمان بۆ رۆشن دەبیتهوه؟ لە ئایەتى ژمارە (۳) ی سوورەتى (النور) دا كە
 دەفەرموى: پیاوی زیناکەر تەنیا ئافرەتى زیناکەر و ئافرەتى ھاوبەش بۆ خوادانەر
 دینى، ئافرەتى زیناکەرىش تەنیا پیاوی زیناکەر و ھاوبەش بۆ خوادانەر ماردى

دەكات، وە ئەو لە ئیمانداران قەدەغەكراد، ﴿ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً**

﴿ **وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ** ﴾ ٣ النور،

كەواتە: قەدەغەیه لە پیاوی ئیماندار و پاك ئافرەتییكى داوینپیس بئى، وە ھەرودھا
 قەدەغەیه ئافرەتییكى پاكی ئیماندار شوو بە پیاویكى داوینپیس بكات، مادام بزانی
 داوینپیسە و لەسەر داوینپیسى بەردەوامە، بەلام كەسێك بزانی پێشتر داوینپیسى
 كردوو، دواى تۆبەى كردوو گەراوتەو و وازى لە گوناح ھیناود، ئەوكاتە دروستە،
 جا پیاو كە بى، یان ئافرەتەكە بى، ئنجا ئەو ئایەتەى سوورەتى (النور) ئەوھشى
 لى وەردەگىرى، كە دیسان وەك باسمان كرد، پیاوی زیناکەرىش ئافرەتى پاكیزە و
 (عفیفة) ی پى ناشى و نابى لى ماردە بكرى، دیارە زانیان لەوبارە و راجیایان
 ھەیه، وە زۆربەیان نیکاحی ئافرەتى زیناکەر لە پیاوی پاك و، ئافرەتى پاك لە پیاوی
 زیناکەر بە دروست دەزانن، واتە: پێچەوانەى ئەوھى كە ئیمە گوتوویمانە، بەلام
 بەشیکیان كە ئیمام ئەحمەدیشیان لە نیودا ھەیه دەلێن: دروست نیه، نە پیاوی
 داوین پاك ئافرەتى ناپاك بئى، نە ئافرەتى پاك شوو بە پیاوی ناپاك بكات،
 كەمیکیان وا دەلێن، بەلام زۆربەیان دەلێن: دروستە.

وہ من پیموایە ئەو راپە راستە كە دەلێ: ئافرەتى پاك بە پیاوی زیناکەر ناشى،
 ھەرودھا پیاوی پاكیش بە ئافرەتى زیناکەر ناشى، واتە: نابى لىك ماردە بكرین،
 لەبەر چەند بەلگەیهك:

یه‌که‌م/ پرسته‌ی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئافره‌تانی پاك له ئیمانداران، واته: ته‌نیا ئه‌وانه‌تان بو چه‌لال کراوه، ئه‌وه زۆر روون و راشکاوه، که به‌س ئافره‌تانی پاك چه‌لالن که ئینسان هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکات، ئه‌دی ئافره‌تانی ناپاک؟ چه‌مکی پێچه‌وانه‌ی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) هکه‌ی ئاوايه، که ئافره‌تانی ناپاک که (مُحْصَنَات) نه‌بن و پاکیزه نه‌بن، دروست نیه هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکریت، هه‌لبه‌ته وشه‌ی (مُحْصَنَات) له قورئاندا که به‌کاردی به‌س و اتا به‌کارده‌هیئری: (عظیفات)، (متزوجات)، (حرائر) واته: ده‌کری ئه‌و وشه‌یه به‌مانای ئافره‌تانی داوین پاك، یان ئافره‌تانی هاوسه‌ردار، یان ئافره‌تانی ئازاد بی، واته: پێچه‌وانه‌ی گوێله، به‌لام لی‌ره‌دا نه (متزوجات)، نه (حرائر)، ناگونجی بلین: مانای (مُحْصَنَات)ه، به‌لکو ده‌بی بلین: (مُحْصَنَات) واته: (عظیفات) ئافره‌تی داوین پاك.

دووه‌م/ له ئایه‌تی ژماره (۳) سوورته‌ی (النور) دا خوا زۆر به‌ روون و راشکاوی ده‌فه‌رموی: پیاوی زیناکه‌ر جگه له ئافره‌تی زیناکه‌رو، هاوبه‌ش بو خوا دانهر ناهینی، وه ئافره‌تی زیناکه‌ر ماره‌ی ناکات و نایهینی هاوسه‌رگریی له‌گه‌لدا ناکات، جگه له پیاوی زیناکه‌رو هاوبه‌ش بو خوا دانهر، وه ئه‌وه له ئیمانداران قه‌ده‌غه کراوه، ئیدی له‌وه روون و راشکاوتر ده‌بی چی بی، که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿... وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور، ئه‌وه له ئیمانداران قه‌ده‌غه کراوه.

ئنجا له‌وباره‌وه (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) له کتێبه‌که‌ی خو‌ی (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان) دا له‌وباره‌وه ده‌لی: (وَهَذَا دَلِيلٌ صَرِيحٌ عَلَى تَحْرِيمِ نِكَاحِ الزَّانِيَةِ حَتَّى تَتُوبَ، وَكَذَلِكَ اِنْكَاحُ الزَّانِي حَتَّى يَتُوبَ، فَإِنْ مُقَارَنَةَ الزَّوْجِ لِرُؤُوسِهِ، وَالزَّوْجَةَ لِرُؤُوسِهَا، أَشَدُّ الْاِقْتِرَانَاتِ وَالْاِزْدَوَاجَاتِ، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى: ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصافات، آی: قُرْآنَهُمْ)^(۱) دواى ئه‌وه‌ی که ئه‌م ئایه‌ته‌ دینی له سوورته‌ی (النور) دا ده‌لی: وه

ئەو بەلگەیهکی ڕاشکاوه لەسەر قەدەغەبوونی مارەکردنی ئافرەتی زیناکەر بۆ پیاوی پاك، هەتا تۆبە دەکات، هەرودها مارە لێ بڕینی (واتە: مارە بڕینی) ئافرەتیکی پاك لە پیاویکی زیناکەر، هەتا تۆبە دەکات، چونکە پیکه‌وه جووتبوونی مێرد لەگەڵ ژنی و ژن لەگەڵ مێردیدا (پیکه‌وه بوونیان و هاوسەرگیریان) بەهێزترین جووری پیکه‌وه بوون و بەهێزترین جووری جووتبوونه، وەك خۆی پەرودرگار فەرمووێت:

﴿ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ (۲۲) الصافات، واتە: ئەوانەى ستمەكارن و ئەوانەى لەگەڵیان دابوون و جووتیان بوون (مەرج نیه لێرە مەبەست پێى هاوسەرەکانیان بى، واتە: پیکه‌وه بوون) پیکه‌وه حەشریان بکەن بۆ دۆزەخ، کەواتە: دروست نیه پیاویکی پاك ئافرەتیکی ناپاك بێنى، یان بە پێچەوانەوه.

سێیه: نێمە چەند دەقیکی سوننەتمان هەن کە نوقته دەخەنە سەر پیت لێردا، بەلام بۆ زانیاریتان زۆر جار شەرەزنان و زانیان ڕەزا و ڕەحمەتی خویان لێ بى، لە ژێر کاریگەری و زەختی واقع دا فەتوا دەرەدکەن، وە زۆر ناگەرپنەوه بۆ فەرمايشته‌کان و ئایەتەکان، زانیەك ڕوو بە ڕووی واقعیک بۆتەوه، تەماشای دەکات ئەو خەلكە زۆری داوینپیسى دەکات، ڕەنگە خۆی ناچار ببینى چاوپۆشیی لەو مەرجە بکات، ئنجا بیگومان نیسپاتی زینا زەحمەتە و ناشکرى بلى: بیستوومه فلانکەس داوینپیسە، یان ڕەنگە داوینپیس بى.

کە ئەو دواى کیشەى لێ پەیدادەبى، بۆیه زیاتر لە ژێر زەختی واقعدا ئەو فتوايه دراوه، ئەگەرنا ئایەتەکان زۆر ڕوون، وە فەرمايشته‌کانیش زۆر ڕوون، ئەمەش سى نمونەى دەقەکانى سوننەت لەوبارەوه:

فەرموودهى یەكەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا مِّنَ الْمُسْلِمِينَ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا: أُمُّ مَهْزُولٍ كَانَتْ تُسَافِحُ، وَتَشْرِطُ لَهُ أَنْ تَنْفِقَ عَلَيْهِ، فَقَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ...﴾ (۳) النور ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۶۴۸۰)، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۲۷۸۵) وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ، وَصَحَّحَهُ، وَقَالَ شَعِيبُ

الأرنؤوط: حَدِيثٌ حَسَنٌ، واته عهبدوئلاى كورى عهبرى كورى عاص خوا له خووى و بابى رازى بى دهئى: پياويك له مسوئلمان مؤلتهتى له پيغهمبهرى خوا وهرگرت كه ئافرهتتيك بينى كه پييان دهگوت: (أُمُّ مَهْرُؤَلٍ) كه عادهتى وابوو به ئاشكرا زيناي دهكردو دهشيكردو مهرج لهسهر ئهو كهسهى كه زيناي لهگهئ دهكات كه نهفهقهى بكيشى، ئهو پياوه گوتى: ئهى پيغهمبهرى خوا ﷺ رپگام ددهى ئهو ئافرهته ماره بكه م؟ پيغهمبهرى خوا ﷺ ئهو ئايهتهى بهسهردا

خويندهوه: ﴿ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ**

مُشْرِكٌ... ﴿ ۳ ﴾، واته: ئافرهتى زيناكهر مهگهر پياوى داوينپيس، ياخود

پياوى هاوبهش بو خوا دانهر مارهى بكات، ئهگه رنا دروست نيه، ئيدى وازى لى هينا، كهواته: ئايهتهكه دياره مهبهستهكهى چييه؟

فهرموودهى دووم: ﴿ **عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ مَرْتَدَ بْنَ أَبِي مَرْثَدٍ الْعَنَوِيَّ كَانَ يَحْمِلُ الْأَسَارَى بِمَكَّةَ، وَكَانَ بِمَكَّةَ بَغِيٌّ يُقَالُ لَهَا: عَنَاقُ وَكَانَتْ صَدِيقَتَهُ، قَالَ: فَجِئْتُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْكِحُ عَنَاقَ؟ قَالَ: فَسَكَتَ عَنِّي،**

فَنَزَلَتْ: ﴿ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿ ۳ ﴾، فِدَعَانِي فَقَرَأَهَا

عَلَيَّ وَقَالَ: «لَا تَنْكِحُهَا» ﴿ **أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۰۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم:**

(۳۱۷۷)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۲۲۸)، وَالحَاكِمُ بِرَقْم: (۲۷۸۵) وَصَحَّحَهُ، وَقَالَ

الشيخ الألباني: **حَسَنٌ صَحِيحٌ**، واته: عهبدوئلاى كورى عومهر خوا له خووى و

بابى رازى بى، دهگيرپيتهوه كه مهرتهدى كورى ئهبي مهرتهدى غهنهويى كه

ديلهكانى له مهككه دهفراند له چنگى كافرهكان، (ئهو مسوئلمانانهى كه ديبيان

كردبوون دهيفراندن دهيهينان بو مهدينه عادهتى وابوو، پياويكى ئازابوو) له

مهككesh ئافرهتتيكى داوينپيس ههبوو، پييان دهگوت: (عناق) دؤستى بوو،

{واته: له سهردهمى نهفامى دا دؤستى بووه، زيناي لهگهئدا كردوه، ئهگه رنا

دوايى كه مسوئلمان بووه، نا، { دهئى: چووم بو لاي پيغهمبهر ﷺ گوتم: ئهى

پيغهمبهرى خوا ﷺ! ئايا عهناق بينم؟! پيغهمبهر ﷺ بيدهنگ بوو، ههتا

ئهم ئايهته هاته خوارى: ﴿ **وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ... ﴿ ۳ ﴾**، النور،

واتہ: ٹافرہتی زیناکہر مہگہر پیاوی زیناکہر یان ھاوبہش بو خوا دانہر،
 ئەگہرنا مارہی ناکات، پیغہمبہر ﷺ بانگی کردم و ٹایہتہکەہی بەسەردا
 خویندەمەوہو فەرمووی: مارہی مەکە، (لیی گہری بہ کەلکی تو نایەت).

فەرموودە سییەم: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَنْكِحُ الزَّانِي
 الْمَجْلُودَ إِلَّا مِثْلَهُ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۸۲۸۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۲۰۵۴)،
 وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۲۷۸۵) صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، واتہ: ئەبو
 ھورەپرە خوا لئی رازی بی، دەلی: پیغہمبہری خوا ﷺ فەرموویەتی: پیاویکی
 زیناکہری جەلدە لیدراو، (قامچی لیدراو)، وینەہی خوئی نەبی مارە ناکات،

خوا لەبارەہی سزای زیناوہ فەرموویەتی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
 مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲﴾﴾ النور، واتہ: پیاوی زیناکەر و ٹافرہتی
 زیناکەر ھەردووکیان یەکی سەد قامچییان لئ بدن، پیاوئیک لەسەر زینا
 قامچی لئ درابی، مەگہر ٹافرہتیکی وەک خوئی، ئەگہرنا دروست نیە مارہی
 بکا، واتہ: ٹافرہتیش کە زینای کردبیو، سەد قامچی لئ درابی، ئەوہ
 لیکدەوہشینیوہ، بەلام پیاویکی زیناکەر لەگەل ٹافرہتی پاکیزەو پاک، لئیک
 ناوہشینیوہ.

دیارە ئەو مەسەلەہیە زور گرنگە بوئیە توژیکی لەسەری رویشتم، شایانی باسە
 ئەو زانیانەش کە رایان وایە: دروستە پیاوی پاک ژنی زیناکەر، پیاوی زیناکەر
 ژنی پاک بیئی، ئەوانیش بەلگە دیننەوہو دەستەو ئەژنۆ دانەنیشتون، کە بە
 رای من بەلگەکانیان جیی قەناعەت نین.

ئەو شتانەہی ئەوان بە بەلگەیان دیننەوہ:

فەرموودە یەکەم: پیغہمبہر ﷺ فەرموویەتی: ﴿أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا،
 فَإِنَّمَا هُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ، لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ، وَأَضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ
 مُبْرِحٍ، فَإِنْ أَطَعْتُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۱۶۳)

وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الكبرى) برقم: (۴۱۰۰)، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَحْوَصِ الْجُشَمِيِّ رضي الله عنه، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَه: { پیغه مبهری خوا ئه وهی له (حَجَّةُ الْوُدَاعِ) دا فهرموو، به لَام با بزانین ئهم فهرمایشته ئه وهی لی وهرده گیری، که ئه وان دهیلین؟ } پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده فهرموی: من به داکو کییکردنه وه ئاموژگارییتان دهکمه دهر باره ی ئافره تان له گه ئیان چاک بن، چونکه ئه وان له بهر دهستی ئیوه دان، ده توانن که بچنه لایان، (واته: له گه ئیان جووتبن)، وه جگه له له گه ل جووتبوون هیچ مافیکی دیکه تان له سهریان نیه، بیانچه وسیننه وه { که دیاره له گه ل جووتبوون ئه ویش که مافی پیاوه له سه ر ژن، مافی ژنیشه له سه ر پیاو، که له رووی جینسییه وه یه کدی تییر بکه ن بوئه وهی له گوناح پاریزراو بن } مه گهر گونا هیکی ئاشکرا بکه ن، ئه گهر گونا هیکی ئاشکرایان کرد، پشتیان تی بکه ن و له گه ئیان مه خه ون، وه لییان بدن، به لَام لیدانیکی وانا برینداریان بکه ن، شوینیان بشکیئن، ئنجا ئه گهر دوا ی ئه وه به قسه یان کردن، ئه وه بیانوو یان پی مه گرن.

دیاره من فهرمووده ی دوو همیشه دینمه وه، دوا یی دیمه وه سه ری، که ئایا ئه وه به به لگه ی ئه وه ده شی که ئافره ت و پیاوی پاک و پیس لیک ماره بکرین؟!

فهرمووده ی دووم: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله فَقَالَ إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَأَمْسٍ، قَالَ: «غَرِبَهَا»، قَالَ أَخَافُ أَنْ تَتَّبَعَهَا نَفْسِي، قَالَ: «فَاسْتَمْتِعْ بِهَا» ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۲۰۵۱)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۴۶۴) صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَاتَه: عه بدوللای کوری عه بباس خوا له خو ی و بابی رازی بی، ده لی: پیاویک هاته لای پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، گوتی: ژنه که م دهستی که س ناگیر پته وه، فهرمووی: ده ری بکه و لیی دوور بکه وه وازی لی بینه، گوتی: ده ترسم نه فسم به دوا ی بکه وی؟! فهرمووی: ده هه ر له لای خو ت بیه یله وه و سوودی لی بیینه.

به ر له وهی بیینه سه ر ئه سل ی مه به ست ده لیم: من زورم پی ناخوشه که زانیه ک له کتیبیکدا، فهرمایشتیکی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دینی و لی شی حالی نه بووه، ئنجا حوکمیکی غه له تی لی هه لده ینجی، ئنجا ئه و حوکمه که به هه له له و حه دیسه هه له ینجراوه و قسه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله نیه، رهنگه خه لک دوا یی و بزانی پیغه مبه ر

وایفەر مووه!! ﷺ

من زور زور بهوه قه ئاسم، بویه پیموایه باشتترین بەرگریی کردن له پیغه مبهەر ﷺ ئەوهیه که فەرمايشته کانی پیغه مبهەر ﷺ وهك خوی مه بهستی بووه، ئاوا لییان حالی بین، که هیچ کات پیغه مبهەر ﷺ شتیکی نه فەر مووه، که له گهڵ ئایهتی قورئاندا دژ بوهستی، یان له گهڵ عهقلی سه لیمدا دژ بوهستی، یان له گهڵ عیلم دا دژ بوهستی، یان له گهڵ واقیعدا دژ بوهستی، وه هەر شتیك که وابوو لیی بکه ونه گومانه وه، یان ده بی مانایه کی راستی لی وه برگیرین، یان ده بی بلین: ئەوه فەرمايشتی پیغه مبهەر ﷺ نیه، ئنجا لیردا با ته ماشا بکه یین:

فەرمايشته که یه که م که ده فەر موئ: ئامۆژگارییتان ده که م له گهڵ ئافرەتاندا باش بن، وه جگه له مافی سه رحیی کردن و، له گهڵ جووتبوونیان هه قیکی دیکه تان له سه ریان نیه، مه گه ر فاحیسه یه کی ئاشکرا بکه ن، بو زانیارییتان وشه ی (فاحشة مبینه) له قورئاندا ته نیا له سی شویندا هاتوه، وه من به دوای مانای ریشه یی ئەو وشه یه که وتوو، له قورئاندا له به ره ئه وه ی که له سووره تی (الأحزاب) دا ده رباره ی خیزانه کانی پیغه مبهەر ﷺ هاتوه، منیش زور به هه ستیاری ته ماشای ئەو وشه یه م کرد، داخو مه به ست پیی چییه؟ وه سه ره نجام بو م ده رکه وت وشه ی (فاحشة) له قورئاندا به ته نیاو به بی وشه ی (مبینه) به و گونا هانه ده گوتری که په یوه ندیان به لایه نی جینسیه وه هه یه، با بزانی چو ن؟

۱- خوا ده فەر موئ: ﴿ وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ ... ﴾ ۱۵

النساء، واته: ئەو ئافرەتانەتان که فاحیسه ده که ن، که لیردا مه به ست پیی خو له یه کدی خشان دنی ئافرەتانه که (مُسا حقة) ی پی ده گوتری.

۲- وه خوا له شوینیکی دیکه دا ده فەر موئ: ﴿ وَلَوْ طًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ

الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ ۸۰ الأعراف، واته: لووط

کاتیك به گه له که ی گوت: ئایا گونا هیکی دزیو ده که ن که هه چکه س له جیهانیان بو کردنی پیشتان نه که وتوه؟ لیردا مه به ست پیی نی ربا زیه.

۳- وه به مانای زیناو داوینپیسیش هاتوه، وهك خوای پهروهردگار دهفهرموی:

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾ (۳۳) الإسراء، واته: وه

توخی زینا مهکهون چونکه فاحیشهیهو رییهکی زور خراپه.

۴- وه به مانای بلاوکردنهوهی قسهی خراپ له رووی جینسییهوه بهتایبهت بوختان و

تومهتبارکردن به داوینپیسیی دی، وهك خوا فهرموویهتی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

... ﴿ ۱۹ ﴾ النور، واته: بیگومان نهوانهی چهزدهکهن که فاحیشه به نیو پرواداراندا

بلاوبیتهوه، نازاریکی به ئیشیان له دنیاو دواروژدا ههیه..

که به پپی سیاقی نایهتهکان بومان دهردهکهوی مهبهست لیهدا له (فاحشه)

بوختان و تومهتی داوینپیسیی یه...

بهلام نایا وشهی: (فاحشه مبینة)ش وهك (فاحشه) ههر ههمان مانای ههیهو به

مانای زینا دی؟!

من زور لهو وشهیهم کوئیهوه، چونکه وهك گوتم له سوورپتی (الأحزاب) دا خوای

بهرز دهربارهی خیزانهکانی پیغهمبهر ﷺ دهفهرموی: ﴿ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًا لِّاَلْزَوٰجِكَ

إِنْ كُنْتَن تَرِدُنَّ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيْنَتَهَا فَنَعَالَيْنَ ؕ أُمْتِعْكُنَّ وَأَسْرِحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا

﴿ ۲۸ ﴾، واته: ئهی پیغهمبهرا! به هاوسهرهکانت بلئ: ئهگهر ژیانی دنیاو جوانیی

دنیاتان دهوی، وهرن با سهرو دیارییتان بدهمیو به شیوازیکی جوان دهستتان لی

ههلبگرم، دیاره هوی هاتنه خوارهوهی ئهو نایهتهو نایهتهکانی دوایشی ئهوهبوو

خیزانهکانی پیغهمبهر ﷺ داویان لیکرد که نهفهقهیان بو زیاد بکاتو ژیانیان

خوش بکات له رووی گوزهرانهوه پیغهمبهریش ﷺ توانای نهبوو وه ئهگهر

توانیباشی بوئ نهدهگونجا، چونکه سهرمهشقی ههموو مسولمانانهو ناگونجی

ژیان و گوزهرانیکی خوشگوزهرانانهی ههبی، ئنجا لهو سیاقهدا دهفهرموی:

﴿ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَأْتٍ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۳۰﴾ وَمَنْ يَقْنَتْ مِنْكَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا

نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿۳۱﴾ الأَحْزَاب، واتە: ئه‌ی ه‌اوسه‌رانی پێغه‌مبەر! ﷺ ه‌ه‌ر کامیك له ئیوه فاحیشه‌یه‌کی ئاشکرا بکات، ئه‌وه سزای بۆ دووچه‌ندان ده‌کریته‌وه، ئه‌وه‌ش له لای خوا ئاسانه، وه ه‌ه‌ر کامیكتان فه‌رمانبه‌رو ملکه‌چی خ‌واو پێغه‌مبهره‌که‌ی بێ و کرده‌وی باش بکات، دووچار پاداشتی ده‌دهینه‌وه، وه بزویوکی پر پیزو ریزمان بۆ داناوه.

ئ‌نجا به‌داخه‌وه که ته‌ماشای ته‌فسیره‌کان ده‌که‌ین، ده‌بینین ه‌ه‌موویان ده‌لێن: وشه‌ی: (فاحشة مبینة) به مانای زینا دی، وه به مانای یاخیبوونی ژنیش دی له مێرد، به‌لام له‌راستیدا وانیه، چونکه ناگونجی ه‌اوسه‌رانی به‌رپیزی پێغه‌مبهر ﷺ تووشی ئه‌و گونا‌هه‌ ببن، وه‌ک خ‌وای زاناو شاره‌زا فه‌رموویه‌تی: **﴿...وَالطَّيِّبَاتُ**

لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ... ﴿۳۱﴾ النور، پاشان وشه‌ی (فاحشة) به مانای زینایه، به‌لام (فاحشة مبینة) له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی له ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (الأحزاب) دا به‌راورد کراوه له‌گه‌ل ملکه‌چی و گوپرایه‌لێیدا؟ ناگونجی به‌و مانایه‌ بێ، خ‌وا ده‌فه‌رموی: ه‌ه‌ر کامیك له ئیوه (فاحشة مبینة) بکات، سزایه‌که‌ی بۆ چه‌ند قات ده‌کریته‌وه، وه ه‌ه‌ر کامیك له ئیوه فه‌رمانبه‌ر بێ و ملکه‌ج بێ بۆ خ‌واو پێغه‌مبهری خ‌وا، پاداشتی دوو قاته، ئ‌نجا ملکه‌چی پێچه‌وانه‌ی چییه؟ بێگومان پێچه‌وانه‌ی یاخیبوونه، که‌واته: ئه‌گه‌ر یاخی بێ، سزای دووچه‌ندان، وه ئه‌گه‌ر به‌قسه‌ی پێغه‌مبهر ﷺ بکاو گوپرایه‌ل بێ، دیسان ه‌ه‌ر وایه‌و پاداشته‌که‌ی دوو به‌رانبه‌ره ئ‌نجا مونا‌سه‌به‌ته‌که‌ش ه‌ه‌ر ئه‌وه بوو، که ئه‌وان گوتیان: ده‌بێ نه‌فه‌قه‌مان بۆ زیاد بکه‌ی پێغه‌مبهریش ﷺ له توانای دا نه‌بوو، مونا‌سه‌به‌ته‌که‌ ه‌ه‌ر ئه‌وه بووه^(۱) باسی زینا له گوپیدا نه‌بوو، به‌لکو باسی یاخی بوون بوو،

(۱) بۆ ه‌وی ه‌اتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی (۲۸ و ۲۹) ی (الأحزاب) ب‌روانه (صحيح البخاري): ۵۱۹۱، ۲۴۶۸، وه (صحيح مسلم): ۱۴۷۸ و ۱۴۷۹، که ئه‌م ته‌عبیره‌ ه‌اتوه: (فضحك رسول الله و قال: هُنَّ حَوْلِي كَمَا تَرَى؛ يَسْأَلُنِي النَّفَقَةَ).

ه‌ه‌روه‌ها ب‌روانه : (الإستيعاب في بيان الأسباب)، ج ۳، ص: ۹۵-۱۰۲، نووسینی: سلیم بن عید الهالالی و محمد بن موسی آل نصر.

ئەوان لە قسەى پێغەمبەر ﷺ دەرچوون و سەرپێچییان کردوو مانیان گرتوو، گوتوو یانە: دەبێ نەفەقەمان بۆ زیاد بکەى، پێغەمبەرىش ﷺ فەرموو یەتى: من ناتوانم لەو زياتر نەفەقەو مەسرهفتان بۆ پەيدا بکەم و دەبێ وەك خەلکى سادە بژین، نەك وەك خەلکى خوشگوزەران، ديارە ئەگەر توانیباشى هەر نەیدەکرد، خۆى کاربەجێش بەراورد دەکات لە نێوان ئەو دووانەدا، واتە: لە نێوان ياخى بوون و سەرپێچى کردن، وە ملکەج بوون و فەرمانبەرى دا.

ئنجأ ئيمه دەليين: زیناکردن پێویست ناکات وەسفی (مُبَيِّنَةٌ) ی بخریتە سەرى، چونکە زینا بۆ خۆى هەر ئاشکرایە و گوناھىكى ناقولاًو دزیوو خراپە، کەواتە: (فاحشة مبينة) لە بەکارهێنانى قورئاندا کە لە سوورەتەکانى: (النساء و الأحزاب و الطلاق) دا هاتوو، مەبەست پێى ياخى بوون (نشوز) ی ژنە لە مێرد.

فەرموودەى دوو دەمیان: کە دەلى پياويك هاته لای پێغەمبەر ﷺ گوتى: { إِنَّ امْرَأَتِي لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ }، واتە: ژنەكەم دەستى كەس ناگيرپیتەو، پێغەمبەر ﷺ فەرمووى: لێى دووربکەو و تەلاقى بدە، گوتى: دەترسم دواى دەم بەلايدا بچى، (دياره پێى جوان بوو) فەرمووى: مادام وايه هەر بيهيلەو لە لای خۆت، ئنجأ ئايا ئەو دەگونجى؟! چونکە هەندىك ئاوا لىكيانداو تەو: { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ }، واتە: هەرچى داواى زیناى لى بکات لەگەلیدا دەکات، ئايا دەگونجى پێغەمبەر ﷺ بۆ پياويكى وا بلى: { غَرَبَهَا } يانى: تەلاقى بدە، بەلام دواى كابرا بلى: نەفسم هەر بەدوايدا دەچى، ئەویش بفرموى: باشە بيهيلەو لە لای خۆت؟! نەخیر، هەرگیز شتى وا لە پێغەمبەر ﷺ ناوەشپیتەو، ئەدى لێردا مەبەست پێى چيە؟!

ئيمه دەليين: يان هەر سەنەدەكەى تەواونىه و فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ نيه، يان ئەو تە { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ } واتە: دەستى كەس ناگيرپیتەو دەست بازيى دەکات لەگەل خەلك، قسەى سوحبەت و گالته لەگەل خەلك زياد لە پيوست دەکات، مەبەستى پێى ئەو يه، چونکە بە ئاشکرا نەيگوتو تە زینا دەکات، دەلى: { لَا تَمْنَعُ يَدَ لَامِسٍ } هەندى ئافرەت هەيه دەست لە شانى پياوان دەدات، پياوان دەست لە شانى دەدەن، قسەيان لەگەلدا دەکات، لە پياوان دەچیتە پيشى، وەك بلى زۆر لەگەلئاندا تىكەل دەبى، ئەو جۆرە ئافرەتەش مەزەندەى ئەوەى لى دەكرى كە تووشى خراپە ببى، بۆيه پێغەمبەر ﷺ فەرمووى: مادام وايه وازى لى بينە، گوتى: ئاخى نەفسم بەلايدا دەروا، فەرمووى: مادام وايه لە لای خۆت بيهيلەو، جا

هه نديک شت پيغه مبه ر ﷺ جاري وایه فهرموویه تی، به لام راویه که ته نیا نه و رسته یه ی هیناوه، که مه بهستی بووه، نه گهرنا پیغه مبهری خوا ﷺ حه تمهن پیشی فهرمووه: که ناموژگاریشی بکات، ده ستبازی له گهل پیاوان نه کاتو، له گهل پیاواندا هینده قسان نه کاتو، لیان نه چپته پیشی، به لام به ته نکید مه بهست نه وه نه بووه، کابرا بللی: نه و خیزانه ی من ههرچی داوای خراپه ی لی بکات، له گهلیدا ده کات، نه ویش بفرموی: له لای خوئی بهیله وه، ههرگیز شتی وا نابی، ههرگیز نه وه له پیغه مبهری خوا ﷺ ناوه شیته وه، وه ک له م فهرماشته دا به روونی دهرده که وی: ﴿عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ (أَبَدًا): الدِّيُوثُ مِنَ الرِّجَالِ، وَالرَّجُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ، وَمُدْمِنُ الْخَمْرِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمَا مُدْمِنُ الْخَمْرِ فَقَدْ عَرَفْنَا، فَمَا الدِّيُوثُ مِنَ الرِّجَالِ؟ قَالَ: "الَّذِي لَا يُبَالِي مَنْ دَخَلَ عَلَى أَهْلِهِ" قُلْنَا: فَالرَّجُلَةُ مِنَ النِّسَاءِ؟ قَالَ: "الَّتِي تَشَبَّهُ بِالرِّجَالِ" { رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (۱۰۸۰۰)، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهيبِ رَقْم: (۲۳۶۷) } .

واته: سی جوړه کهس ههرگیز ناچنه به هه شت: پیاوی به ته نگ ناموسه وه نه بوو، وه ژنی سهر پیاوانه، وه مه یخوړی به رده وام، گوتیان: نه ی پیغه مبهری خوا! مه یخوړی به رده وام دهناسین، به لام پیاوی (دیووت) کییه؟ فهرمووی نه و کهسه ی دهر بهست نیه کی له خیزانی وه ژوور ده که وی، گوتمان: نه دی ژنی سهر پیاوانه؟ فهرمووی: نه وه ی که خوئی به پیاوان ده چوینی.

مه سه له ی بیست و هه وتهم: که ده فهرمووی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

مِنْ قَبْلِكُمْ﴾، وه نافرتهانی پاکیزه له وانه ی پیش نیوه کتیبیان پی دراوه، دیاره لی رده دا مه بهست له وانه ی کتیبیان پی دراوه، به پله ی یه که م جووله که و نه صرانییه کانن، به لکو زور له زانایان ده لین: ته نیا نه و دووانهن، واته: نافرته ی جووله که، وه نافرته ی نه صرانیی به پیاوی مسولمان ده شی که هاوسه رگریی له گهلدا بکات، وه که پیی ده شی نه ک دواپی که هات حه تمهن بیته مسولمان نه و جار پیی بشی، نه خیر، به لکو ههر له سهر جووله کایه تی خوئی، یان له سهر نه صرانییه تی خوئی بمینیته وه، ده گونجی هاوسه ری نه و پیاوه مسولمانه بی، شایانی باسه که

زۆر بەی زۆری زانیان مارەکردنی ئافرهتی خاوەن کتیبیان بەرەوا زانیوه، بەلام من نازانم بۆچی هیندیکیان بە رهوایان نه زانیوه، وهختیک خوی پەروردگار به روون و راشکاووی بفرموی: ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ** ﴾، وه ئافرهتانی پاکیزهی خاوەن کتیبهکان که له پیش ئیوهدا کتیبیان پیدراوه، بۆتان هه لالان، نه ده بوو هیچ کهس قسهی تیدا بکات، به لام به هه حال هه ندی له زانیان هه ندی شتیان گوتوه که جی پرسیاره! جاری وایه یهکیان هه ستیار بووه به رانبه ر به حاله تیک، یان به رانبه ر به وه زعیکی سیاسی، که کاتی خوی له گه ل جووله که کاندا شه پ بووه، یان له گه ل نه صرانییه کاندا، گوتوو یانه: چون ده بی ئافرهتی وان بی نین؟! به ئی ده گونجی وه ک به رژه وه ندی گشتی، وه به رژه وه ندی سیاسی حوکمران بلی: نابلی به یئرین، به لام ناگونجی بلی: هه رانه، وه ک له وباروه ئه م به سه رهاته هه یه، حوزه یفه ی کوری یه مان خوا لیی رازی بی، ئافره تیک هینابوو جووله که بوو، یان نه صرانی بوو، عومه ر خوا لیی رازی بی هه والی بو نارد، گوتی: ته لاقی بده، گوتی بۆچی، ئایا هه لال نیه؟! گوتی: با هه لاله، به لام ده ترسم تو ئه وه بی نی و مسو لمانانیش ئافره تی جووله که وه نه صرانییه کان بی ن، سه ره نجام ئافره تی مسو لمانان بمی نه وه وه ببه قه یره وه کهس نه یانه یی، له به ره ئه وه ی ئافره تی رۆمه کان جوان ترن و به رچاوترن، مسو لمانان رووبکه نه ئه وان و ئافره تانی مسو لمان بمی نه وه، له به ره ئه وه گوتوو یه تی ته لاقی بده، نه ک له به ره ئه وه ی که هه لال نیه، ئنجا خوی کار به جی له سووره تی (البقره) دا

ده فهرموی: ﴿ **وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ** ... ﴾ (۲۲۱)، واته: ئافره تانی هاوبهش بو خوا دانهر مه هینن تا کو ئیمان دینن، له وی وا ده فهرموی، که چی لی رهش ده فهرموی: ئافره تانی پاکیزهی که له پیش ئیوهدا کتیبیان پی دراوه، بو ئیوه هه لالان، ئه وه چۆنه، ئایا تی کنا گیرین؟! زانیان ئاوا چاره سه ریان کردوه ده لین: خوی کار به جی موشریکه کانی به جیا باسکردوون، وه خاوەن کتیبه کانی به جیا باسکردوون، بو وینه: له سووره تی (البینة) دا ده فهرموی: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ**

﴿ **أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ** ﴾ (۶)

واتە: بێگومان ئەوانەى بێبەروان لە خاوەن کتێبەکان و لە هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، لە ئاگرى دۆزەخدا بە هەمیشەى دەمێننەوه، ئەوانە خراپترین زیندەوهرن، کەواتە: خوا ئەهلى کیتابى بەجیا باسکردوون و هاوبەشدانەرانیشى

بە جیا باسکردوون، بۆیە کە لەوئى دەفەرموئ: ﴿ **وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ**

يُؤْمِنَ... ﴾، واتە: ئافەرتانى هاوبەش بۆ خوادانەر مەهینن، هەتا ئیمان نەهینن، ئافەرتانى هاوبەش بۆ خوادانەر شتین، وه ئافەرتانى خاوەن کتیب شتییکی دیکەن.

هەندیکیشیان گوتووینە: ئەم ئایەتەى سوورەتى (المائدة) ئایەتەکەى سوورەتى (البقرة) کە دەفەرموئ: ئافەرتانى موشرىک مەهینن، تايبەت (تخصیص) دەکات، واتە: تەنیا ئافەرتانى هاوبەشدانەرى بت پەرست مەهینن، بەلام ئافەرتانى دیکە کە شەرىک بۆ خوا پەیدا دەکەن مادام خاوەن کتیب بن، قەیناکات، دیارە ئەووش لە حالیکدا ئافەرتانى خاوەن کتیبیش بە موشرىک لە قەلەم بدرین، چونکە ئەوانیش دەلین: عوزەیر کورپى خواپەو عیسا کورپى خواپەو، هاوبەش بۆ خوا دادەنن، ئنجا ئەگەر بە موشرىکیش لە قەلەم بدرین، دەلین: ئەو موشرىکانەى کە برۆیان بە کتیبى ئاسمانى هەیه، ئافەرتانیاں حەلالە هاوسەرگيرى یان لەگەلدا بکرى، بەلام ئافەرتىکى هاوبەشدانەر کە برۆای بە کتیبى ئاسمانى نیه و بت پەرستە بۆ پیاوی مسولمان حەلال نیه، بەلام دیارە ئەگەر ئافەرتى خاوەن کتیب زیناکەر بى، دیسان دروست نیه، پیاوی مسولمان هاوسەرگيرى لەگەلدا بکات، چونکە

خوا دەفەرموئ: ﴿ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ**

مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (النور)، واتە: پیاوی زیناکەر تەنیا ئافەرتى

زیناکەرو هاوبەشدانەر دەهینن، هەرودها دەفەرموئ: ﴿ **وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا**

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾، (مُحْصَنَات) واتە: (عُضَيَات) ئافەرتانى پاکیزە لەوانەى

پیش ئیوه کتیبیان پى دراوه، یهکێک بۆى هەیه بلئ: ئەدى ئەگەر ئەو ئافەرتە کاتى خۆى زیناکار بووبى؟ چونکە ئیستا دەلین: رۆژئاوا کچیان لە دواى تەمەنى پازدەو شازدە سالیو بگره جارى وایه لە پیش ئەووشدا کچ نامینن و زینا

دەكەن، بەلكو دەلئىن: ئەگەر كەسىك كچىكى ھەبى گەشتىتە تەمەنى ھەژدەو نۆزدە سالىى و زىناى نەكردبى، دەبىيات بۇ لاي دكتورىكى دەروونناس و دەلئى: كچەكەم نەخۇشە، چونكە تا ئىستا دۆستىكى نىھ و زىناى نەكردوھ! ھەر بە جىددى دى دەلئىن: كچىكى وا پىويستى بەوھ ھەيە پىشانى دكتورىكى بدن كە تاكو ئىستا چۇنە ھاوھلىكى نىھ و لەگەل كەسدا راي نەبواردوھ؟! دەلئى: ديارە كچەكەم نەخۇشى دەروونى ھەيە، كەواتە: ئايا مسوئلماننىك كە لەوئى ژن دىنن، تەگبىريان چىيە!؟

ديارە زانايان ھەندىكىان دەلئىن: ھەر ئافرەتىك زىناى كردبى، لە ھى خاوەن كىتەبەكان، پياوى مسوئلمان بۇى نىھ ماردى بكات، بەلكو دەلئىن: ھى مسوئلمانىش ئەگەر زىناى كردبى، با تۆبەش بكات، ھەر دروست نىھ، پياويكى داوئىن پاك ماردى بكات.

بەلام زۆربەى زانايان دەلئىن: چ ھى مسوئلمان، چ ھى نامسوئلمان، ئەگەر زىناشى كردبى، ئەگەر زانرا تۆبەى كردوھ، ئىستا پاكىزەيە و چاكەو، وھ ئىستا پابەندە بە شەرىعەتەوھ، ئەوھ دروستە ھاوسەرگىرى لەگەلدا بكرى، وھ ئەم رايەش لە راستىيەوھ نىزىكتەر، وھ لەوبارەشەوھ جابىرى كورى عەبدوللا خوا لىي رازى بى گوتوويەتى: { تَنْزُوجَ نِسَاءِ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا يَتَزَوَّجُونَ نِسَائِنَا } (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بَرَقَم: (۲۶۵۶))، واتە: ژنانى خاوەن كىتاب دىنن، بەلام ئەوان ئافرەتى ئىمە ناهىنن، وھ يەكەدەنگىي زانايانىشى لەسەرە كە ئافرەتى مسوئلمان بە پياوى جوولەكەو نەصرانىي ناشى و پىش ئەوھش بە پياوى بت پەرسى ناشى.

مەسەلەى بىست و ھەشتەم: كە دەفەرموى: ﴿ إِذَا عَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ﴾، (أَجُور)

كوى (أَجْرَه)، (أَجْر) واتە: كرى، بەلام لىردا بە ماناي ماردى دى، واتە: (مهُورُهُنَّ)، ئەگەر ماردىيەكانتان پىدان، چونكە لىردا ئەوھ بۇ ھەموويان دەچىتەوھ: ئافرەتانى پاكىزەى ئىماندار و ئافرەتانى پاكىزەى خاوەن كىتاب، واتە: ئەگەر ھىناتانن و ماردىيەكانتان پىيان دان بۇ ئىوھ ھەلالن، ئنجا لىردا يەككى بۇى ھەيە بلئى: باشە ئايا ئەگەر ماردىيەكەى تەسلىم نەكات دروست نىھ بىگوازىتەوھ؟

هەموو زانیان لەسەر ئەو یەك دەنگن کە: با، ئەدی لێرەدا مەبەستی پێی چییە؟ وەلام: یانی دەبێ مارییەکە ی بۆ بریاردابێ لە دئی خۆیداو عەزمی جەزم کردبێ کە مارییەکە ی بداتێ، ئنجا ئەگەر عەزمی جەزم کرد، با مارییەکە ی تەسلیم نەکردبێ، بۆی حەلالە، ئەدی پیاویک ئافرەتێکی هینا و لەسەر دوو سەد (۲۰۰) مسقال زێر ماری کردبوو، بەلام عەزمی جەزم نەکرد بوو یەك مسقالیشی بداتێ، ئایا ئەو حوکمی چۆنە؟ دەلیین: بیگومان ئەو کەسە گوناھبارە، بۆچی؟ چونکە عەزمی جەزم کردو، کە مارییەکە ی نەداتێ، ئنجا کە عەزمی جەزم کرد لەسەر پینەدانی مارییەکە ی مانای وایە بۆی بە گوناھ لە قەلەم دەدرێ و خیانهتی لەو ئافرەتە کردو، بەلگەشمان لەسەر ئەو کە دروستە ئەگەر مارییەکە ی تەسلیمی ئافرەتەکە نەکری، بیگوازیتەو، ئایەتی (۲۲۶) لە سوورەتی

(البقرة)یە، کە دەفەرموی: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ

تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً... ﴿۳۳﴾، واتە: گوناھتان ناگاتێ ئافرەتان تەلاق بدن، بە مەرچیک دەستان نەیانگەیان دبیتێ، واتە: نەتانگواستبنەو نەچووبنە لایان، وە مارییتان بۆ دانەنابن، کەواتە: دروستە ئینسان ئافرەت ماری بکات، بەبێ ئەو ی مارییە بۆ دابنێ، وە دروستیشە بشیگوازیتەو، پێش ئەو ی مارییەکە ی تەسلیم بکات، بەلام قەرزه لەسەری و لە ئەستۆی دایە.

مەسەلە ی بیست و نۆیەم : کە دەفەرموی: ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا

مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، وە نەبێ هەر پیاوان چا و بۆ ئافرەتانی عەفیفە و پاک بگێرن، بەلکو پیاویش دەبێ داوین پاک بێ و نەبە ئاشکرا نەبە پەنھان داوین پیسی

نەکات، ئەگەر بیەو ئافرەتێکی داوین پاک بێنێ ﴿مُحْصِنِينَ﴾، واتە: خو پاریز

﴿غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾، واتە: ئەوانە ی کە ئاوی خۆیان نارپژن لەگەل هەر ئافرەتێک

کە پێی گەشتن زینای لەگەلدا بکەن، ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، واتە: دۆستی

پەنھان ناگرن، (مسافح) کە سیکە لەگەل هەرکە سیک بۆی ریک کەوت، زینا بکات (أَخْدَان) کە کو ی (خدن)ە، واتە: دۆستی تاییبەتی کە زینای لەگەل بکات، چ پیاو چ

ئافرەت، دیارە ئەم ئایەتە بەلگەیه لەسەر دروست نەبوونی نیکاحی ئافرەتی پاکیزە لە پیاوی زیناکەر، وەك پێشتر هینامان، بەلام پیاووەکە ئەگەر زیناشی کردبێ، بەلام دوایی تۆبە بکات و بگەریتتەووە لای خوا، وەك چۆن بە نەسبەت ئافرەتەکەشەووە هەر وایە، ئەو کاتە دیارە دروستە کە بیهیئیی، لەوبارەشەووە ئەم شوپنەوارە هەیه: ﴿عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أَدَعَ أَحَدًا أَصَابَ فَاِحْشَةً فِي الْإِسْلَامِ أَنْ يَتَزَوَّجَ مُحْصَنَةً! فَقَالَ لَهُ أَبِي بِنُ كَعْبٍ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، الشَّرْكَ أَعْظَمَ مِنْ ذَلِكَ، وَقَدْ يُقْبَلُ مِنْهُ إِذَا تَابَ!﴾ (رواهُ ابْنُ جَرِيرٍ برقم: ۱۱۲۶۷) (۱)، ئیبنو جەریر لە حەسەنی بەصەرییەووە هیناویەتی، کە عومەری کورپی خەتتاب خوا لێی رازی بێ، گوتوویەتی: ویستم هەر پیاویک زینای کردبێ، رێگە ی پینە دەم ئافرەتی پاک و پاکیزە مارە بکات، با تۆبەشی کردبێ، ئوبە ی کورپی کەعب (کە یەکیکە لە هاوێلان و زۆر شارەزا بوو)، گوتی: ئە ی فەرماندە ی برواداران! شەریک بۆ خوا پەیدا کردن گەورەترە لە زینا کردن، کە تۆبەشی کرد لێی قبوول دەکری، واتە: وەکو چۆن کابرایەکی کافر کە مسوولمان بوو لێی قبوول دەکری و شێرک و کوفرەکە ی لە کۆل دەبیئتەووە، زیناکەر رێکیش کە زینای کردووە، ئەگەر تۆبە ی کردو گەرایەووە، گوناھەکە ی لە کۆل دەبیئتەووە، کەواتە: دروستە ئافرەتی ئیماندار بێنی، دیارە عومەریش خوا لێی رازی بێ نە یگوتووە بریار دەدەم، گوتوویەتی: خەریک بوو بریار بەدەم، واتە هیندە بە داوینپیسیی قەئس بوو، گوتوویەتی: ویستم شتیکی وابکەم، بەلام ئوبە ی کورپی کەعب گوتی: ئەووە مەکە، چونکە ئەووە رەوانیە، هەلبەتە وەکو پێشتر گوتمان مەبەست لە (مسافحین) (المجاهرین بالزنا) یە، واتە: ئەوانە ی کە بە ئاشکرا زینا دەکەن، یاخود لەگەل هەر کەسیکدا بۆیان رێککەوت، داوینپیسیی دەکەن (الَّذِينَ يَفْعَلُونَ الزُّنَىٰ مَعَ كُلِّ مَنْ اتَّفَقَتْ مَعَهُ) ﴿مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾، یانی: (المُسْرِئِينَ بِالزُّنَىٰ) واتە: ئەوانە ی کە بە پەنھانیی زینا دەکەن، یاخود ئەوانە ی کە (الَّذِينَ يَزْنُونَ مَعَ الْعَشِيقَاتِ) ئەوانە ی کە زینا دەکەن لەگەل ئافرەتانیکی تایبەتدا کە لەگەلئاندا رێک کەوتوون، کەواتە: ئایەتەکە دەفەر موی: ئیووە دەبی پاک بن ئە ی پیاوینە! نە بە ئاشکرا زینا بکەن، نە بە پەنھانیی، نە بە گشتی هەر کەسیکی بۆتان رێککەوت زینای لەگەلدا بکەن،

نە بەتایبەتی لەگەڵ ئافرەتییکی دیاریکراودا.

مەسەلە ی سێیەم و کۆتایی: **كە دەفەر موی: ﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ**

عَمَلُهُ، وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾، هەر کەسێک کوفر بە ئیمان بکات، ئەو دەبێت بە یوگمان کردووەکە ی هەلۆهشاوتەو، لێردا ئیمان چاوگ (مصدر) دە مەبەست پێی ئەو شتە یە کە ئیمانی پێ دەهێنرێ، هەر کەسێک کوفر بکات بەو شتە ی کە ئیمانی پێ دەهێنرێ، جا ئەو شتە ی ئیمانی پێ دەهێنرێ چییە؟ خوای بێ وینە یە، فریشتەکانن، کتیبەکانن، پێغەمبەرانن، رۆژی دوایی یە، هەر کەسێک کوفر بکات بە خوای بە فریشتەکانی و بە کتیبەکانی و بە پێغەمبەرانیی و بە رۆژی دوایی، یاخود بە یەکیکیان، ئەو دەوێ کردووەکانی هەلۆهوشینەو، واتە: با مسوولمان بێ و کردووی باشی کردبێ، ئەگەر کوفری کرد، کردووەکانی هەلۆهوشینەو، وە

دەشگۆنجی مەبەست لەو کە دەفەر موی: ﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ

عَمَلُهُ، ﴾، ئەو دەبێ کە کوفر بکات بە یاساکی ئیسلام، چونکە یاساکی ئیسلام بەرجەستە کەری ئیمانن، ئیمان لەواندا بەرجەستە دەبێ، کە قەناعەتی پێیان بێ و پێیانەو پابەندبێ، یەکیک لێردا بۆی هە یە بلی: باشە ئەگەر کەسێک ئیمانی هە یە و هەلگەرایەو، بەلام دوایی مسوولمان بوو، ئایا کردووەکانی هەموو هەلۆهشاوتەو؟ بۆ وینە: هەموو رۆژوووەکانی دەبێ بگریتەو و هەموو نوێژەکان دەبێ بکاتەو، حەجی کردبێ، دەبێ حەجەکە ی بکاتەو، زانیان دوو رایان هەن:

هەندیکیان دەلین: هەر کەسێک هەلگەریتەو، کردووەکانی هەموو هەلۆهوشینەو، وە بۆ دوایی قەرزدارە.

بەلام هەندیکیان دەلین: نەخیر، کە هەلگەرایەو کردووەکانی هەلۆهواسرین، ئەگەر ئیمانی هینایەو، هەر لەجیبی خۆیانن، بەلام ئەگەر ئیمانی نەهینایەو و لەسەر کوفر مرد، ئەوکاتە کردووەکانی هەلۆهوشینەو، وە ئەو رایەش راستە، چونکە ئەو دەقی ئایەتی لەسەرە خوا لە سوورەتی (البقرة) کە لەوێ بە

تەفصیل باسماں کردووە دەفەر موئ: ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ البقرة، واتە: وە هەر کامیك له ئیووە له دینەكەى هەلگەرپیتەووەو بە کافرئى بمرئ، ئا ئەوانە کردووەکانیان هەلۆهشاوونەووە له دنیاو له دواروژدا، وە ئەوانە هاوئەلی دۆزەخن، بە هەمیشەئى تئیدا دەمئیننەووە، کەواتە: کەسئیک لەسەر کوفر بمرئ، کردووەکانی هەلۆهشاوونەووە، ئەدى ئەگەر لەسەر کوفر نەمرد، کەسئیک هەلگەرپایەووەو دوایئى ئیمانئى هئینایەووە، ئەووە کردووەکانئى هەلناوەشئینەووە، ئەووەش ديارە دەقى ئایەتى لەسەرە، وە هەر ئەووەش زیاتر له رەحمەتو بەزەئى بئسنوورى خوای پەرورەدگار چاوەرئى دەکرئى. خوای بە بەزەئى بە لوتف و کەرەمئى خوئى سەرەنجاممان خیر بکات، وە بەبئى ئیمانئى نەمانمرئئى، بەلگو بە ئیمانئى تەواووەو بەچینەووە خزمەتى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھەم

پىناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئايەتەكانى (۶ و ۷) تەفسىر دەكەين، لەم دوو ئايەتەدا خوا ﷻ لە ئايەتى يەكەمياندا باسى دەستنوئىز گرتن، و خوشوردن، وە لە كاتى نەبوونى ئاويشدا بۇ دەستنوئىز و خوشوردن باسى تەيەمموم دەكات، پاشان باسى حىكمەتى دەستنوئىز و خوشوردن و تەيەمموميش دەكات، كە برىتبيە لەوەى مسولمانان پاكبىنەو، ھەم پاكى روالەتبي، ھەم پاكى مەعنەويى، وە شايانى باسە ئەم ئايەتى ژمارە (۶) ۵، لە سوورەتى (المائدة)، تاكە ئايەتیکە بە تايبەت باسى دەستنوئىز و خوشوردن و تەيەمموم پىكەو بەكات، ئايەتى ژمارە (۴۳) مان ھەيە لە سوورەتى (النساء) دا لەويشدا خواى كاربەجى، باسى خوشوردن و تەيەمموم دەكات، بەلام لەم ئايەتەدا باسى دەستنوئىز و خوشوردن بە ئا، وە ئەگەر ئا و نەبوو بۇ ھەر كام لە دەستنوئىز و خوشوردن لە حياتيان تەيەمموم بكرى دەكات، وە ئەم ئايەتە زانايان زور گرنگييان پىداو، لە ھەندى لە تەفسىرەكاندا دەيان لاپەرەيان لەسەر نووسيو، وە (ابن العَرَبِي) لە كتيبى (أَحْكَامُ الْقُرْآن) ەكەى خۇيدا باسى كردو، دەلى: زانايان گوتوويانە: ھەزار حوكمى شەرعىي لەم ئايەتە وەردەگيرى، وە دەلى: ھاوەلانى ئيمە (واتە: ماليكييهكان) لە شارى بەغداد دانىشتوون نەيانتوانيو ھەزار ياسا، بەلام ھەشت سەد حوكمى شەرعىيان لەم ئايەتە دەرھيئاو، وە لە ئايەتى دووھەدا خواى بەرزو مەزن بە برواداران دەفەرموى: پەيمانەكەى ياد بكەنەو، ئەو پەيمانە پتەوہى كە لەگەلدا بەستوويانە، پارىزى لى بكەن، وە بشرانن كە خوا نەيىنيەكانى نيو دل و دەروونيشيان دەزانى.

﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا
فَأَطَهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بېرواتان ھىناۋە! ھەر كات بۇ نوپۇز ھەئسان، رپوتان بشۇن، ۋە ھەردوۋك دەستىشتان ھەتا ئانىشكان، (بشۇن) ۋە دەستى تەر بەسەرتاندا بىنن، ۋە لاقەكانىشتان بشۇن ھەتا دوو گوپزىنگەكان، ۋە ئەگەر لەش پىس بوون، خۇتان پاك بكنەۋە (بە ھۇى خۇشۇردنەۋە)، ۋە ئەگەر نەخۇش بوون، يان لە سەفەربوون، يان يەكىكتان لە شوپنى نزم (ى تارەت تىداگرتن) ھاتەۋە، يان دەستتان گەياندە ژنان، ۋە ئاۋىشتان چنگ نەكەۋت، ئەۋە رپوۋ بكنە رپوۋى پاكى زەۋى و پاش دەستپىداھىپنانى، دەست بە رپوتان و دەستەكانتاندا بىنن، خوا نايەۋى ھىچ سەغلەتتەكەتتا بختە سەر، بەلكو دەيەۋى پاكەتتا بكاتەۋە چاكەى خۇيتان لەسەر تەۋاۋ بكات، بەلكو سوپاسگوزارى بكنە ﴿۶﴾ ۋە چاكەى خوا بەسەر خۇتانەۋە يادبكنەۋە ئەۋ پەيمانەى كە لەگەلى بەستن كە گوتتان: بىستمان و فەرمانبەرىمان كرد، ۋە پارپز لە خوا بكنە، بىگومان خوا بە (نەپنى يە) خاۋەن سىنەكان زانايە ﴿۷﴾)).

شىكىردنەۋەى ھەندىك لىە وشەكان

(وَجُوهَكُمْ): (وَجُوه) كۆى (وَجْه)ە، (الْوَجْهُ: مَا يُوْجَهُكَ مِنَ الرَّأْسِ، أَوَّلُ مَا يَسْتَقْبَلُكَ)، (وَجْه) لەسەرى ئىنساندا ئەۋەىيە كە رۈوبەرۈۋى تۆىيە، يان پىشەۋەى سەرى ئىنسان پىى دەگوترى (وَجْه)، واتە: رۈۈ، بە كوردى ئىمە دەلىين: دەم و چاۋ، ۋە دەشلىين: (رۈۈ).

(الْمِرْفَقِ): (جَمْعُ مِرْفَقٍ، تَوْصِيلُ الذَّرَاعِ فِي الْعَضُدِ) دەلى: (الْمِرْفَقِ) كۆى (مِرْفَق)ە، (مِرْفَق) بە كوردى واتە: ئانىشك، دەلى: بە يەك گەيەنەرى باسك و قۆلە، پىكىان دەگەيەنى، پىى دەگوترى: ئانىشك.

(الْكَعْبَيْنِ): دوو (كَعْب)ە، واتە: (مُثْنَى)ى (كَعْب)ە، (الْكَعْبُ: الْعِظْمُ الَّذِي عِنْدَ مُلْتَقَى الْقَدَمِ وَالسَّاقِ)، (كَعْب) ئەۋ جومگەيەيە كە پىۋ لاق بەيەك دەگەيەنى، كە ھەموو پىيەك دوو گۈيزىنگى ھەن، گۈيزىنگى دەرىۋ ھى ژوورى، گۈيزىنگى تۈزىك خىرە، بۆيەش پىى دەگوترى (كَعْب) كە (مُثْنَى)يەكەى (كَعْبَيْن)ە، ۋە كچۆلە كە تازە مەمك دەكات، پىى دەگوترى: (إِمْرَأَةٌ كَاعِب) واتە: ئافرەتىكى تازە مەمك كىردوۋ.

(جُنُبًا): (جُنُب) واتە: لەش پىس، بەلام لىرەدا مەبەست پىى لەش پىسى گەۋرەيە، واتە: جەنابەتى لەسەر بى، دەلى: (أَجْنَبْتُمْ جُنُبًا: أَيِ أَصَابَتْكُمْ الْجَنَابَةُ وَسُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِكَوْنِهَا سَبَبًا لِتَجَنُّبِ الصَّلَاةِ) بۆچى بە ئىنسانى لەش پىس (واتە: بى دەستىۋىزى گەۋرە) دەگوترى: (جُنُب)؟ چۈنكە كەسىك كە بى دەستىۋىزى گەۋرەى لەسەر بى، كە پىى دەگوترى: (الْحَدَثُ الْأَكْبَرُ)، واتە: لەش پىسى گەۋرە، بۆى نىە نوپز بكات، ھەلبەتە بە ھۆى بى دەستىۋىزى گچكەشەۋە ھەر نوپز ناكرى، بەلام بە ھۆى بى دەستىۋىزى گەۋرەۋە نوپز ناكرى، نابى بچىە مزگەوت، ۋە نابى قورئان بخوئىنى، نابى طەۋاف بكەى، كۆمەئىك شت لە ئىنسان قەدەغە دەكرىن، واتە: لەۋ حالەتەى لەش پىسىدا ئىنسان لە زۆرىك لە طاعەتەكان دوور دەكەۋىتەۋە.

(الغَائِطُ): له زمانی عەرەبیدا (غَائِطُ) واتە: شوینی نزم، جا کاتی خۆی دیاره سەر ئاو، ئاودەست و شت نەبووه، چوون له شوینی نزم تارەتیاں گرتوه، ئیستاش له هەندیک شوینان وا دەکەن، له شوینی نزم پەنھان پێویستی جێبەجێ خۆیان دەکەن، ئەسلی خۆی (غَائِطُ) واتە: شوینی نزم، بەلام دوایی بە عەینی تارەتگرتنیش گوتراوه: (یتغوطُ)، واتە: تارەت دەگرێ، دوایی هەر بە عەینی پاشەرۆکەکەى ئینسانیش دەگوترێ: (غَائِطُ)، دەلی: (الغَائِطُ: الْمُنخَفِضُ الْوَاسِعُ مِنَ الْأَرْضِ كِنَايَةٌ عَنِ التَّبَرُّزِ وَالْهَرَازِ نَفْسُهُ) شوینی فرەوانی نزم، وه کینایەیه له فریدانی پاشەرۆک، واتە: تارەت گرتن، وه بە عەینی پاشەرۆکەکش دەگوترێ: (غَائِطُ) هەرچەندە له ئەسلی زماندا مانایەکەى وا نیە، جا بۆ زانیاریتان له قورئاندا ئەو شتانەى که جوان نیە له مەجلیسی ناویان بەیئری، هیچیان خوا ﷻ بە زهقی ناوی نەهێناون، بۆ وینە: لێردا بۆ تارەت گرتن، دەفەرموی: ئەگەر یەکیکتان له شوینی نزم هاتەوه، لەسەر ئاوی هاتەوه، نافەرموی: چوو فلان شتەى کرد! یان بۆ پیکهوه جووت بوونی پیاوو ئافرەت، دەفەرموی: ﴿لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ المائدة، دەستان گەیانده ئافرەتان، یان دەفەرموی: ﴿أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ (١١)

النساء، هەندیکتان چوونە لای هەندیکتان، یان ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ (٤)

المجادلة، پێش ئەوهی دەستیان بگاتە یەك، که مەبەستی پێی جیماعه، بەلام خوا بە کینایە دەیفەرموی، ئنجا ئەمە ئەوهشی لێ وەردهگرێ که مسولمانانیش دەبی لەبەر و مەجلیسیاندا، ئەو شتانەى که جوان نیە بە ناوی زهقی خۆیان ناو بەیئدرین، نابێ ناوی زهقی خۆیان لێ هەلبدرێ.

(لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ): (اللَّمْسُ إِدْرَاكٌ بظَاهِرِ الْبَشْرَةِ، وَيَكُنَى بِهِ وَيَأْتِي الْمَلَامَسَةَ عَنِ الْجَمَاعِ)، (لَمَسَ وَمَسَّ) واتە: پێست بە پێست بکەوێ، بەلام وشەى (لَمَسَ) یان وشەى (مَسَّ) لهگەڵ وشەى (مَلَامَسَةَ) بە (كِنَايَةً) له زمانی عەرەبیدا بە کوردی دەبیتهوه دەبەرپراهاویشتن، واتە: له پەناوه پێی بلێی، نەك بە راشکاویی، (كِنَايَةً) له چی؟ له پیکهوه جووتبوونی پیاوو ئافرەت، خوای پەروردگار وشەى (لَمَسْتُمُ) ی بۆ

بەکارھێناو، ﴿ **أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ** ﴾، واتە: دەستتان گەیانە ئافرەتان، کە مەبەست پێی ئەوھە لەگەڵیان جووت بوون.

(**فَتَيَمَّمُوا**): وشە (تَيَمَّم) واتە: (قَصَدَ) دەلی: (يَمَّمْتُ كَذَا، وَتَيَمَّمْتُهُ: قَصَدْتُهُ)، (يَمَّمْتُ كَذَا) بەرھو فلان شتە چووم، (وَتَيَمَّمْتُهُ قَصَدْتُهُ) واتە: کردم بە ئامانج، کە بەرھو لای بچم، کە دەفەر موی: ﴿ **فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا** ﴾، بپوون بەرھو زەویەکی پاک، بپوون بەرھو زەوی پاک، واتە: ئەو لە جیاتی ئاو بەکاربینن، وەکو بە دیل بو ئاو، کەواتە: وشە (تَيَمَّم) کە ئیستا ئیمە وادەزانن بە مانای بەکارھێنانی گلە، لەراستیدا وانیە لە ئەسلی زمان دا.

(**صَعِيدًا طَيِّبًا**): (صَعِيد) (ھەندیکیان بە گلیان لیک داوھتەو، خوول، خوولیک کە توژی ھەبی غوباری ھەبی، بەلام زوریان بە زوی زویان لیک داوھتەو، جا ئەو زوری شت لەسەر بینا دەکری، دواپی بە تەفصیلی باسی دەکەین، ئەگەر مەبەست لە (صَعِيد) ﴿ **صَعِيدًا طَيِّبًا** ﴾، واتە: گلیکی پاک، ئەگەر مەبەست گل بی (تَيَمَّم) تەنیا بە گل دەکری، بەلام ئەگەر مەبەست زوی زوی بی کە ئەو مانایە راستە، وە بەلگە زۆرم لەسەر ھیناوتەو، ئەو مانای وایە بە ھەموو شتیک لەسەر زوی زوی (تَيَمَّم) دەکری، وە لەراستیدا ھەر ئەو پایەش راستە، کەسێک لە نیو بەفر بی، وە من بوخۆم لە نیو بەفر بووم، دەستت ناگاتە گل، جاری وایە مەترو نیویک بەفر باریو، مەترو نیویک بەفری لابرە، ئنجای دواپی سێ مەتریش ھەلیقەنە ھەر ناگاتە گل، لەوانەییە عەرەزکە تەر بی، یان لە بەستەلەک، لە چیا، لە بیابان، ھەر گلی لی نیە، جا ھەندیک لە شەرەزانان رەحمەتی خویان لی بی گوتووینا: نا، حەتمەن دەبی گلیک بی توژی ھەبی، یەکیک لەوانە ئیمام شافعییە، وا پێدەچی لە شوینیک بوو بی گلی زۆر لی بوو بی، ئیستا دنیا زۆر فرەوانە، شوینی وا ھەییە ھەر ناگەییە گل، ھەمووی شاخ و چیا، ھەمووی لێو بیابان، یان ھەمووی بەفر بەستەلەکە، تەماشای بکەن! خوی زاناوشارەزا چ وشەییەکی بەکارھێناو، دەفەر موی: ﴿ **صَعِيدًا طَيِّبًا** ﴾، زوی

پاکی زەوی، ئەگەر فەرمووبای: (تُرَاب) هەر گلی دەگرتەوه، خەلك تووشی
سەغڵەتی دەبوون.

(حَرْج): (الضَّيْقُ أَوْ الْإِثْمُ، وَهُوَ فِي الْأَصْلِ مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ)، (حَرْج) بە مانای
سەغڵەتی و تەنگیی دئی، بە مانای گوناھیش دئی، لە ئەسڵدا بە مانای دوو شت کە
پێکدەگەن، جا نیو قەدەگەیان تەسکە و هیندە تەنگ دەبی دەبیتە تەنگەبەر،
ئەو پئی دەگوتری: (حَرْج)، کە دەفەرموی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ
مِّنْ حَرْجٍ ﴾، خوا نایەوئ هیچ سەغڵەتیان لەسەر دابنئ و تووشی سەغڵەتیان
بکات.

(وَمِيثَاقَهُ): (المِيثَاقُ: عَقْدٌ مُّؤَكَّدٌ بِيَمِينٍ وَعَهْدٌ)، (المِيثَاقُ) پەیمانیکە جەختی
لەسەر گراوتەوه، بە هۆی سویند لەسەر خواردن و پەیمان لەسەر دانەوه، واتە:
دەست خستنه نیو دەستی یەگدی.

هوئی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان

هوئی هاتنه خواره‌وهی ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌ی که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَّيِّبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ، دوو شت گێردراوه‌نه‌وه:

١/ ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، سَقَطَتْ قِلَادَةٌ لِي بِالْبَيْدَاءِ، وَنَحْنُ دَاخِلُونَ الْمَدِينَةَ، فَأَنَاحَ النَّبِيُّ ﷺ وَنَزَلَ فَتَنَى رَأْسَهُ فِي حَجْرِي، رَاقِدًا أَقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ فَلَكَزَنِي لَكَزَةً شَدِيدَةً، وَقَالَ: حَبَسْتَ النَّاسَ فِي قِلَادَةٍ! ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَيْقَظَ وَحَضَرَتِ الصُّبْحُ فَالْتَمَسَ الْمَاءَ، فَلَمْ يُوْجَدْ فَنَزَلَتْ: ﴿يَتَّيِّبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ...﴾ ، فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ: لَقَدْ بَارَكَ اللَّهُ لِلنَّاسِ فِيكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٣٣٢)} ، واته: دايكمان عايشه خوا لیبی رازی بی، (دیاره له یه‌کیك له جه‌نگه‌کاندا که چوون، یان سه‌فه‌ریک بووه)، ده‌ئێ: گه‌ردن به‌ندیکم (ملوانکه‌یه‌کم) لێ‌که‌وتبوو له بیابان، له کاتی‌کدا ئیمه به‌ره‌و مه‌دینه ده‌گه‌راینه‌وه، (که ملوانکه‌که‌ی لێ‌که‌وتوه، رهنگه له‌سه‌ر ئاو لیبی که‌وتبی، یان له نیو که‌ژاوه‌که لیبی که‌وتبیته خوارئ، سه‌رنج بده‌ن! پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ند به لوتف بووه، له‌گه‌ل مال و خیزانی خویدا) نه‌و سوپایه‌ی هه‌موو راگرتو فه‌رمووی: راوه‌ستن، وه له شوینی‌ک بارگه‌و بنه‌یان خست، بوئه‌وه‌ی نه‌و ملوانکه‌و گه‌ردن به‌نده‌ بدوژنه‌وه، ئنجا ده‌ئێ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ دابه‌زی، وه سه‌ری به‌ کووشی من کرد، سه‌رخه‌ویک

بشكىنى، (دياره هاوہلان گہراون تاكو ئەو ملوانكەيە بدۆزنەوہ) ئەبوبەكر هات، (واتە: بابى عائشە خوا لىيان رازى بى) مستىكى توندى لىدام (لَكْرَةَ: ئەوہيە بە پانايى دەستى، ياخود بە مستىكى توند لە گەسىك بەدى)، وە پىي گوتەم: خەلكت لەسەر ملوانكەيەك راگرتوہ؟! (ئىجا لەبەرئەوہى سەرى پىغەمبەر ﷺ لەسەر رانەم بوو، (لە رىوايەتى دىكەدا عائشە دەلى: ئەبوبەكر خۇشى دەپاراست لەوہى كە پىغەمبەرى خوا ﷺ خەبەر بكاتەوہ، لە رىوايەتى دىكەدا دەلى: منىش لەبەرئەوہ نەبا سەرى پىغەمبەر ﷺ لەسەر رانەم بوو هيندەم ئازار پى گەيشت ھەلدەستام)، دوايى پىغەمبەرى خوا ﷺ خەبەرى بووہوہ، وە نوپىزى بەيانىش بوو، (دياره شەو بووہ ئىسپراحتيان كردوہ)، گەران بۆ ئاوى ئاويان چىنگ نەكەوت، وە ئەم ئايەتە ھاتە خوارى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا ... لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾، واتە: ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىناوہ! ئەگەر ھەئسان بۆ نوپىزى، كە ھەندىك لە توپىژدەوان دەلىن: واتە: ئەگەر لە خەوى ھەئسان بۆ نوپىزى.

جا دەلى: (أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ) كە (يەككىكە لە ھاوہلانى بەرپىزى پىغەمبەر ﷺ پىاويكى بەرجەستەى ئەنصارىبەكانە)، گوتى: (لَقَدْ بَارَكَ اللَّهُ لِلنَّاسِ فِيكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ)، واتە: بەراستى خوا بەرەكەتى خستوتە خەلكىوہ بە ھوى ئىوہوہ ئەى بنەمالەى ئەبوبەكر! بە ھوى ئەو گرتەى داىكمان عائشەوہ، خوا ئەو ئايەتەى ناردە خواری، كە ئەگەر ئاوت چىنگ نەكەوت، چ بۆ خۇشوردن، چ بۆ دەستنوپىز گرتن، بۆتان ھەيە تەيەموم بكن، واتە: دەست بە روى زەويدا بىنن.

ب/ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: لَمَّا كَانَ مِنْ أَمْرِ عَقْدِي مَا كَانَ، قَالَ أَهْلُ الْإِفْكِ مَا قَالُوا، فَخَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي غَزْوَةٍ أُخْرَى فَسَقَطَ أَيْضًا عَقْدِي حَتَّى حَبَسَ النَّاسُ التَّمَّاسُ، فَقَالَ لِي أَبُو بَكْرٍ يَا بَنِيَّةُ فِي كُلِّ سَفْرَةٍ تَكُونِينَ عَنَاءٌ وَبِلَاءٌ عَلَى النَّاسِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ الرُّخَصَةَ فِي التَّيْمَمِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ يَا بَنِيَّةُ إِنَّكَ لِمُبَارَكَةٌ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۶۳۸۴) تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح وهذا إسناد حسن، والطبراني، والسيوطي في لباب النقول في أسباب النزول برقم: (۳۹۱)}، واتە: عەبدوئلاى كورى زوبير خوا لە

خۇي و بابى رازى بى دەگىرپتەو، دەلى: دايكمان عائىشه خوا لىي رازى بى دەلى: ئەو ملوانكەيەم كە لە جەنگىكى پىشتردا لى كەوتبوو، وە بوختانچىيەكان ئەوھى گوتيان گوتيان، بەلام جارىكى دىكە لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ بۇ جەنگىكى دىكە چووم، (پىغەمبەرى خوا عادەتى وابوو بۇ جەنگەكان قورعەى لە نيوان خىزانەكانى دا دەگرد، كاميان قورعەى بۇ دەرچووبا، لەگەل خۇي دەبىرد، وە زۇر لە ھاوھلانى دىكەش ھاوسەرى خۇيان لەگەل بوو، نان و چىشتيان بۇ لىدەنان، برىنداريان دەرمان دەگردن، خزمەتيان دەگردن ...، وە جارى وايە بەشدارىي جەنگىشيان كىردوون، دەلى) ديسان لەو جەنگەى دىكەشدا ملوانكەيەكم لى كەوت، وە بە ھۇي ئەوھوھ خەلك راولەستان و پىغەمبەر ﷺ سوپاكەى راگرت، (ديارە دەبى ئەو ملوانكەيە قىمەتى بووبىو، ويستوويانە بۇى بدۇزئەوھ) ئەبو بەگر پىي گوتەم: (واتە: بابى عائىشه) كچى خۇم لە ھەموو سەفەراندە تۇ ھەر دەبىيە مايەى نارەھەتىي و گرفتارىي بۇ خەلكى، (پىي ناخۇش بوو كە بە ھۇي كچەكەيەوھ ئەو سوپايە رابوھستى و ئەزىيەت ببىنن، نەيزانىوھ خواى پەرودرگار حىكمەتتىكى گەورەى خستوتە نيۇ ئەو ئىشەوھ) خواى پەرودرگار پىي مۇلەتى تەيەممومى نارە خوارى، دوايى ئەبو بەگر پىي گوتەم: وەللاھى رۇلە، كچى خۇم تۇ ديارە ئافرەتتىكى موبارەكى، بە ھۇي ئەو گرفتەى تۇوھ خواى بە بەزەيى ئەو مۇلەت و رۇخسەتەى بۇ مسوئلەمانان نارە خوار، كە ئەگەر ئاويان دەست نەكەوت بۇ دەست نوپۇز و خۇشۇردن تەيەمموم بەكاربىنن.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایا ئەم سوورەتەدا، بۆ جاری سییەم، تا ئیستا دوو جاری فەرمووه: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جارێکیان فەرمووی: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾، لە ئایەتی یەكەمدا، لە ئایەتی دووھەمدا فەرمووی: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ﴾، یەكەمیان فەرمووی ئەی ئیماندارینە! پەیمانەکان بە تەواویی جیبەجی بکەن، لە ئایەتی دووھەمدا دەفەرمووی: ئەی ئیماندارینە! دروشمەکانی خوا مەشکێنن، بێ حورمەتیان بێ مەکەن، ئنجا بۆ جاری سییەم دەفەرمووی: ﴿يَتَّيَّنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەی ئەوانە ی ئیمانتان هێناوه! هەر کات بۆ نوێژی هەلسان.. وەك لە سوورەتی (البقرة) شدا باسەم کردوه، هەندێ کەس پەخنە ی ئەوەیان لە قورئان گرتوه ئەو چاوەروانییەیان لە قورئان هەیه، کە لە کتێبێک کە بەشەر دایدەنێ هەیانە، کە لەو شوێنەدا باسی دەستنویژی دەکات، هەر باسی دەستنویژی دەکات، وە لەو شوێنەدا کە باسی خۆ شۆردنە، هەر باسی ئەوه دەکات، وە لەو شوێنەدا کە باسی حەلال و حەرام دەکات هەر باسی ئەوه دەکات، وە لەو شوێنەدا کە باسی هاوسەرگیری دەکات، هەر باسی ئەوه دەکات، لەو شوێنەدا کە باسی جەنگ و ناشتی دەکات هەر باسی ئەوه دەکات، بەلام لە قورئاندا ئەو بابەتە هەموویان تێکەلن، بەئێ هەندێک بە هۆی ئەوهوه پەخنەیان لە قورئان گرتوه، بەلام بیگومان ئەوه حکمەتی زۆر گەورە تێدایه، ئەویش ئەوهیه کە خوای کاربەجی دینی بۆ رێکخستنی ژین ناردوهو ئەم قورئانەش کتێبی ژیانە، ژیانیش وانیە کە لەو کاتەدا نوێژ دەبی، هەر خەریکی نوێژ بی، یان لە رەمەزانداندا هەر رۆژوو بگری و هیچی دیکە نەکە، نەخێر، بەئێکو تۆ بەرۆژوووی کارو کەسابەتیش دەکە، و، سیلە ی رەحمیش جیبەجی دەکە، و، سەردانیش دەکە، و، مردووش بە خاک دەسپیری، کاری فیکریش دەکە، کاری سیاسیش دەکە، ژیان هەمووی تێکەلە، ژیان وانیە ئەگەر شتێک کرد هیچی دیکە نەکە، لەسەر نان خواردن جاری وایە میوانێکت دێ سەلامی دەکات، یان لەسەر نان خواردنی، گرفتێک دێتە پیشی دەبی چارەسەری بکە، تەلەفونیکت بۆ دێ... هتد، ئنجا بۆیه خوا ﷻ

بابەتەكانى قورئانى تىكەل كىردوون، چونكى ژىنايش وايە، لىرەش خوا ﷺ دواى ئەوۋى كە باسى ئەو بابەتەكانى پىشۋى كىرد، ئىجا دەفەرمۇي: ئەى ئەوانەى ئىمانتان هىناۋە! ھەركات بۇ نويژ ھەئسان دەمۇ چاۋتان بشۇن و ... ھتە، ئىجا لىرەدا تويژرەوانى قورئان لەبارەى رىستەى: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەگەر بۇ نويژى ھەئسان، دوو رايان ھەن:

(۱) ھەندىكىان گوتوويانە: واتە: كە لە خەوى ھەئسان بۇ نويژى.

(۲) ھەندىكىان گوتوويانە: واتە: ئەگەر بۇ نويژى ھەئسان كە دەستنويزتان نەبوو، بۇچى وياىنگوتوۋە؟ چونكى ئەگەر ئىنسان دەستنويزى ھەبى كە بۇ نويژى ھەلدەستى، لەسەرى فەرز نىە دەستنويزى بگرى، دەستنويزى ھەيە! ۋەك دوايى باسى دەكەين، بۇيە گوتوويانە كەواتە: لىرەدا مەبەست ئەوۋىە، ئەى ئەوانەى ئىمانتان هىناۋە! ئەگەر دەستنويزتان نەبوو و بۇ نويژى ھەئسان، واتە: ئەگەر ويستان نويژى بكەن، دەستنويزى بگرن: دەمۇ چاۋتان بش، ۋن و دەستەكانتان بشۇن و مەسجى سەر بكەن و پىيەكانتان بشۇن.

(۳) دەشتوانىن بلىين: خوا ﷺ بەگشتى بە ئىماندارى فەرموۋە، ئەگەر بۇ نويژى ھەئسان، ئىجا ئەوۋى لە خەوى ھەئساۋە دەستنويزى پىشتر شۇردوۋە، يانى: دەستنويزى ھەيە، بەلام سوننەتە دەستنويزەكەى بگرىتەۋە، يان ئەوۋى ھەر دەستنويزى نىەو لەسەرى فەرزە دەستنويزى بگرى، ھەموويان ھەر دەگرىتەۋە.

ھەرۋەھا لىرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واتە: ئەگەر ويستان ھەئسان بۇ نويژى، بۇچى؟ چونكى تۇ كە دەستنويزت نەبى، يەكسەر بۇ نويژى ھەئسانتى، بەلكو دەچى دەستنويز دەگرى، واتە: يەكسەر بۇ نويژى ھەئسانتى، بەلكو ئەگەر ويستت نويژى بكەى، دەبى دەستنويز بگرى، نەك يەكسەر ھەئسى بۇ نويژى، چونكى ئەگەر قامەت كرا، تۇ بە فرىاي دەستنويزى ناكەوى، ئاۋا تويژرەوانى قورئان زۇر بە وردىي تەماشاي وشەكانى قورئان دەكەن، ئىجا ئايا چۇن دەستنويزى بگرن؟ باسى چوار شتان دەكات:

۱- ﴿فَاعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾، دەمو چاوتان بشۆن (وَجُوه) کۆی (وَجْه)ه، (وَجْه) واتە: رۆو، دەمو چاو.

۲- ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، دەستەکانیشتان بشۆن تا ئانیشتان.

۳- ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، دەستی تەپیش بە سەرتاندا بیین.

۴- ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، پێیەکانیشتان بشۆن هەتا هەردوو گوپزینگان.

هەلبەتە دەوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا بە درێژی باسی دەکەین، بەلام گرنگ ئەوھێ خوای زاناو شارەزا چوار ئەندامی باس کردوون: دەمو چاو (رۆو)، هەردوو دەست، سەر هەردوو لاق، (پێیەکان)، هەموو توێژەرەوانی قورئان لەگەڵ ئەوھدان کە (إلى) لە ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، بە مانای (مَعَ) دى، چونکە (إلى) واتە: هەتا، ئنجا ئەگەر بفرموی: دەستان بشۆن تا ئانیشتی، مانای ئەوھێ ئانیشتی لەگەڵ نەبی، بەلام لیڕەدا (إلى) بە مانای (مَعَ) یە، واتە: لەگەڵ ئانیشتان، هەروەھا لە شۆردنی پێیەکانیشدا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، (إلى) واتە: (مَعَ الْكَعْبَيْنِ) لەگەڵ دوو گوپزینگەکان، ئنجا ئایا (إلى) بە مانای (مَعَ) هاتووە لە قورئاندا؟! بەئى، وەك خوا لە سوورەتی (النساء) لە ئایەتی (۲) دا لە باسی خواردنی مالى هەتیواندا دەفرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾، واتە: مالى هەتیوان لەگەڵ مالى خۆتاندا مەخۆن، واتە: مەبخەنە گەڵ مالهەتەتان و بیخۆن، کەواتە: (إلى) بە مانای (مَعَ) دى، یانی: (مَعَ أَمْوَالِكُمْ) لە زمانی عەرەبیدا جاری وایە ئەو پیتانە هەندیکیان لە شوینى هەندیکیان دادەنیشن، لەبەر حیکمەتیك، کە لیڕەدا دەفرموی: دەمو چاوتان بشۆن، ئەو دیارە سنووری دەموچاو کوپییە، کە لەو شوینەو کە تووکی سەر تەواو دەبی هەتاكو کۆتایی چەنەگە، ئەو پێی دەگوتری دەموچاو بە باری درێژبیدا، وە بە باری پانیشتدا لە گوپووە تا گوئی، ئەو رۆو (وَجْه)ه دەبی ئەوھندە بشۆری، ئەدی دەست کوپییە؟ لە نینۆکەووە تاكو دەگاتە هەنگل پێی دەگوتری دەست، بەلام چونکە

خو فەر موویەتی: ﴿إِلَى الْمَرَاقِ﴾، لەگەل ئانىشكان، كەواتە: لەو لای ئانىشكەوہ فەر ز نیه، بەلام تۆزىكى دىكەش لەو لای ئانىشك بى، وەك لە سوننەتدا هاتوہ باشترە، ئەوہ ئەو كاتە دەست و پىی و دەم و چاوی ئیمانداران درەوشاوہو سپى و بازوو دەبى (غُرّاً مُحَجَّلِينَ)، ئنجا ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، دەستی تەر بەسەرى خۆتاندا بىنن، ئايا چەندى؟ بە پىی روالەتى ئايەتەكە هەمووی دەگریتەوہ، بەلام هەندىكىان گوتوویانە: بەشكىشى تەر بى ھەر تەواوہ، بەلام كە تەماشای دەقەكانى سوننەت دەكەين، پىغەمبەر ﷺ بە ھەردووك دەستی مەسحى سەرى كردوہ، ئنجا شۆردنى پىيەكانىش لەگەل گويزىنگاندا، ديارە (أَرْجُل) كۆى (رِجْل)ە، (رِجْل) واتە: لاق، ئەدى بۆچى بۆ نەيفەرمووہ: (أَقْدَامَكُمْ)؟ چونكە بەشيك لە لاق (ساق) یش دەبى بشۆرى لەگەل گويزىنگەكاندا، ئەگەر فەر موویاى: (قَدَم) تەنيا پىيە و گويزىنگى لەگەل نەدەكەوتن، بۆيە فەر موویەتی: ﴿وَأَرْجَلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، وە پىيەكانىشتان بشۆن لەگەل گويزىنگەكان، ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْفِرُوا﴾، وە ئەگەر لەش پىس بوون، خۆتان پاك بكەنەوہ، واتە: خۆتان بشۆن، ئەگەر ئاوتان دەست بكەوى مادام لەش پىسىتان لەسەر بى، دەبى خۆتان بشۆن، ئنجا دەتوانن نوپز بكەن و دەتوانن طاعەت بكەن.

ئنجا دىتە سەر باسى ئەوہ ئايا ئەگەر ئاو نەبوو؟ دەفەرموى: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَى﴾ وە ئەگەر ئیوہ نەخۆش بوون، ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾، يان بە سەفەر چوون، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾، يان يەككتان لە شوینی نزم هاتەوہ، واتە: تارەتى گرتبوو ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، ياخود لەگەل ژناندا جووت بوون، هەندىكىش دەلین: ﴿لَمَسْتُمْ﴾، بە مانای (لَمَسْتُمْ) يانى: دەستتان لى دابوون، دى، بەلام لەراستیدا ئەوہ مانايەكى بپهيزە، وە بەلگەيەكى واى لەسەر نیه، چونكە (مُلَامَسَةً) لەسەر وەزنى (مُفَاعَلَةً) يە بۆ بەشدارى دووانە، يانى: پياويك دەست لە ژنەكەى دەداو ئەو ئاگای لى نیه كە دەستی پىی كەوتوہ، يان ئافەرەتەكە دەست لە پياوہكەى دەدا،

بئێهوەی پێی بزانی، ئەووە چەمکی (مُلاَمَسَة) نایگریتەو، بەلام (جماع) بە هەردووکیان نەبێ ناکرێ، بە هاوکاری هەردووکیان، جگە لەوەش هەر (مُلاَمَسَة) بە خۆشی لە زمانی عەرەبیدا زیاتر بە مانای پیکهوە جووت بوونی ژن و پیاو دی، ئنجا کە دەفەرموی: ئەگەر نەخۆش بوون، یان لەسەفەر بوون، واتە: کە نەخۆش بوون، نەخۆشییەکی وا کە نەتاندەتوانی ئاوی بەکاربێنن بۆ دەستنوێژو خۆشۆردن، دەنا جاری وا هەیه مەروف نەخۆشە، بەلام دەتوانی ئاوی بەکاربێنی، ئەووە نایگریتەو، بەلکو نەخۆشییەکی وا کە رپی بەکارهێنانی ئاوی لێ بگری، چ بۆ دەستنوێژ، چ بۆ غوسل.

وہ لە سەفەر بوون، واتە: لە سەفەر بوون و ئاوتان چنگ نەکەوت، دەنا مەروف با لە سەفەریش بێ، بەلام ئەگەر ئاوی چنگ بکەوی، خۆ هەتا ئاوە هەبێ تەیهەموم بەتالە، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾، یاخود یەکیک لە ئیو لە تارەت گرتن هاتەو، ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یاخود دەستان گەیانە ژنانو لەگەڵیان جووت بوون ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾، لە هەر کام لەو چوار حالەتەدا ئاوتان چنگ نەکەوت، چی بکەن؟ ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، ڕوو بکەن ڕووی پاکی زەوی و دەست بە ڕووی زەویدا بێنن و دواوی بە دەمو چاوتانیدا بێنن، و بەدەستانی دابینن، ئنجا ئەو (مِنْهُ) هەش وەك دواوی باسی دەکەین، هەندیک لە توێژەرەوانی قورئان بە بەلگەئەووەیان داناو کە دەبێ شتیک هەبێ لەو بە دەست و بە دەمو چاوتەو بنووسی، بۆیە گوتووین: دەبێ گل بێ و تۆزی هەبێ، بەلام نا، ئیمە دەلین، کە دەفەرموی: ﴿مِنْهُ﴾ ئەو (مِنْ) ه، (مِنْ) ی بەشیک (تَبْعِيضِي) نیە، تاكو مەرج بێ هەندیک لە تۆزو غوبارەکەئەو بە دەمو چاوت و بە دەستەو بنووسی، بەلکو ئەو (مِنْ) ه، بۆ دەست پیکردن (إِبْتِدَاءً) ه، واتە: دەست بگەیهنە ڕووی زەوی دەستی پێدا بێنن، دەست بە دەمو چاوت و بە دەستاندا بێنن، کە دیارە ئەووە گەلێک وردەکاری هەیه، لە مەسەلە گرنەکاندا تیشکی دەخەینە سەر.

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ ﴾، خوا نايەوى
 ھىچ سەغلەتییەكتان بختە سەرى، بۆیە بواری داۋن لە جىياتى ئاۋ ھەم بۇ دەستىۋىژ،
 ھەم بۇ خۇشۇردن، تەيەمموم بىكەن، چونكە نايەوى سەغلەتتان بىكات، كەسەك لە
 شوپىنەكە لەشى پىس بوۋە، ئاۋىشى چىگ ناكەوى، نوپىش بوۋە، يان دەبى
 نوپىزەكەى بچى، يان دەبى بە لەش پىسى نوپىزەكەى بىكات، بەلام نەخىر، بۆى ھەيە
 تەيەمموم بىكات، وە ئەمە بەلگەشە لەسەر ئەۋەى كە گوتمان: ﴿ صَعِيدًا ﴾، واتە: رپوى
 زەۋى، ئەگەر رپوى زەۋى بە بەفر داپۇشراۋو، دەست بە بەفرىدا بىنە، وە ئەگەر
 بەستەلەك بو، لەو شوپىنانە كە ھەموو دىنيا بەستەلەكە، دەست بە رپوى زەۋىدا بىنە،
 ئەگەر بەھار بوو سەۋزايىۋ گىا بوو، ھىچى لى نەبوو، دەست بە گىادا بىنە، وە ئەگەر
 لم بوو، دەست بە لەمەكەدا بىنە، وە ئەگەر لە چىا بووى، بەس بەردى لى بوو، كە
 چىاو چۆل بەس بەردو زىخە، گلى لى نىە، دەست بە بەردەگاندا بىنە، ئاۋا ئەم رپستە
 قورئانىيە: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ ﴾، كاتىك دىتە دى، كە
 تۇ بۇت ھەبى دەست بە ھەموو شتىكدا بىنى، ھەرچى لەسەر رپوى زەۋىيە، واتە:
 مەبەست لە: (صَعِيد) رپوى زەۋى بى، نەك تەنیا گل بى، گل لە كوئ پەيدا بىكەى،
 لە بىابان گلى ھەر لى نىە؟ زۆربەى دىنیاش بىابانەۋ چىاو چۆلەۋ بەستەلەكە، چونكە
 لە ھەموو شوپىنان گل دەست ناكەوى، ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، بەلكو خوا دەيەوى پاكقان بىكاتەۋە، نايەوى سەغلەتتان
 بىكات، بەلكو دەيەوى پاكقان بىكاتەۋە، ﴿ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ ﴾، وە بۇنەۋەى
 چاكەى خۇى لەسەر ئىۋە تەۋاۋ بىكات، ﴿ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾، بەلكو
 سوپاسگوزاربن، لە ئەنجامى ئەۋەدا ئىنسان ھەست بە نىعمەتو چاكەكانى خوا دەكات،
 سوپاسى خوا دەكاتو سىفەتى سوپاسگوزارى تىدا دىتە دى، خۋاى پەرۋەردگارپىش
 دەيەوى ئاۋا دىندارىتتان بۇ ئاسان بىكات، وە كارىك بىكات كە بە ھۇى ئەۋ دىندارىيەۋە
 پاك بىنەۋە، بۇ نوپىژو طاعەت، لەجىياتى غوسل و دەستىۋىژو بە تەيەمموم پاك
 بىنەۋە، وە چاكەى خۇيتان لەسەر تەۋاۋ بىكات، تاكو سەرنەجام ئىۋەش
 سوپاسگوزارى بۇ خوا ئەنجام بەدن.

ئججا له نایه‌تی دووه‌مدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، وه چاکه‌ی خوا یاد بکهنه‌وه له‌سه‌ر خۆتان، کام چاکه‌یه؟ زانایان ده‌لین: ﴿نِعْمَةَ اللَّهِ﴾، لیره‌دا جینسی نيعمه‌تی مه‌به‌سته، نيعمه‌تی ئيمان و ئيسلام، نيعمه‌تی ئه‌و نوێژو ده‌ست‌نوێژو پاک و خاوی‌نییه که له ئیسلامدا هه‌یه، ئه‌و هه‌موو نيعمه‌تانه‌ی که له ژيانی ئیمه‌دا هه‌ن، ئه‌و هه‌موو رزق و رۆزی و میوه‌یه، وه نيعمه‌تی له‌ش ساغی و نيعمه‌تی مال و منداڵ، ئنججا نيعمه‌تی ئه‌و هیمنی و ئاسایشه، وه نيعمه‌تی هه‌واو نيعمه‌تی تیشکی خۆرو، نيعمه‌تی ئاوو، نيعمه‌تی باران و ... هتد، نيعمه‌ته‌گانی خوا به گشتی، وهك خوا بۆخوی ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ نَعُدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا

﴿۳۴﴾ ابراهیم، واته: ئه‌گه‌ر بتانه‌وی نيعمه‌تی خوا بژمیرن، بۆتان سه‌رژمیر ناکرین، که‌واته: یادی چاکه‌ی خوا به‌سه‌ر خۆتانه‌وه بکهنه‌وه، ﴿وَمِثْلَهُ الَّذِي وَاتَّقُمْ بِهِ﴾، وه یادی ئه‌و په‌یمان‌ه‌ش بکهنه‌وه که له‌گه‌لیدا به‌ستون، په‌یمان‌یکی پته‌وی له‌گه‌لتاندا به‌ست، یادی ئه‌و په‌یمان‌ه‌ش بکهنه‌وه له‌بیرتان نه‌چی، که ئیوه به‌نده‌ی خوان، په‌یمانی خواتان له نه‌ست‌ودایه، ئه‌و په‌یمان‌ه چیه؟ هه‌ندیکیان گوتوو یانه: مه‌به‌ست له‌و په‌یمان‌ه‌یه که بۆ جاری دووه‌م له عه‌قه‌به له نیوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان‌ی به‌رزییدا به‌ستراوه، به‌لام ئه‌وه راست نیه، چونکه ئه‌و په‌یمان‌ه هه‌فتا و دوو پیاو بوون، له‌گه‌ل سی ئافره‌تیش، ئه‌وه هه‌فتا و پینج، که‌چی لیره‌دا خوی به‌رزو مه‌زن له‌گه‌ل هه‌موو ئیمانداراندا قسه ده‌کات، که‌واته: چۆن ده‌گونجی ئه‌و په‌یمان‌ه که ته‌نیا هه‌فتا و پینج که‌س به‌ستوو یانه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ لیره‌دا خوی په‌ره‌وه‌ردگار به‌فه‌رموی: هه‌مووتان یادی بکهنه‌وه؟! وه هه‌ندیکیان ده‌لین: مه‌به‌ست پیی ئه‌و په‌یمان‌ه‌یه که له ژیر دره‌ختی (رضوان)دا به‌سترا، که ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ

عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايَعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۱۸﴾ الفتح، واته: خوا له‌و ئیماندارانه رازی بوو که په‌یمان‌یان پی‌دای له ژیر دره‌خته‌که‌دا، به‌لام ئه‌و په‌یمان‌ه‌ش هه‌زارو چوار سه‌د له هاوه‌لان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ به‌ستیان، که‌چی لیره‌دا خوا به‌گشتی ده‌فه‌رموی، یادی

پەیمانەكەم بکەنەو! بۆیە وا پێدەچێ مەبەست لەو پەیمانە شتێکی دیکە بێ، ئەویش ئەوویە کە هەرکام لە ئیمانداران بە حوکمی ئیمانەكە ی پەیمانی لەگەڵ خوا بەستووە کە بەندە ی خوا بێ، و، فەرمانبەری بکات و گوێی بۆ بگری و پابەندی بەرنامەكە ی بێ.

پاشان بە حوکمی ئەو فیطرەتە ی کە خوا ئیمە ی لەسەر خولقاندووە، هەموو ئینسانێک خواناسە، وە بەلگە عەقڵییەکان و بەلگە نەقڵییەکان هەموویان ئینسان پابەند دەکەن بەووی کە بەندایەتی ی بۆ خوا بکات، وا پێدەچێ مەبەست پێ ی ئەو چەمک و واتا فراوانانە بێ، چونکە ئەوانە هەموو ئیمانداران دەگرنەو، ﴿إِذْ قُلْتُمْ

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، کاتیک گوتتان، گویمان لێ بوو، گویرایە لێن، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن بیگومان خوا بە خاوەنی سینهکان ئاگادارە، خاوەنی سینهکان یانی چی؟ یانی: ئەو نەینییانە ی کەوا لە سینهکاندا پەنھان بوون، هەرچەندە لە ئەسڵدا سینهکان خاوەنی نەینییەکانن، بەلام خوی پەرودگار نەینییەکانی کردووە بە خاوەنی سینهکان، لەبەرئەووی هیندە پەنھانن، جگە لە خوا کەس بەو نەینییانە نازانی، کێ بە نیەتی کێ دەزانی؟! بیجگە لە خوا کەس ناتوانێ دلی کەس بخوینیتەو، کەواتە: پارێز لەو خویە بکەن، کە نیو دلیشتان دەخوینیتەو و نەینییەکانی دلیشتان دەبینی، وە ئاگاتان لە خۆتان بێ و سەرپێچی لێ نەکەن.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: لێردا كە خوا دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى

الصَّلَاةِ﴾، لێردا مەبەست لە: (كاتێك كە هەلسان بۆ نوێژی)، یانی: كاتێك ویستتان هەلسن بۆ نوێژی، چونكە: ئایا دەگونجێ ئەگەر بانگدرا، یان قامەت كراو هەلسی بۆ نوێژی و یەكسەر نوێژی بكە، یان یەكسەر دەستنوێژی بگری، جاری وایە دەبینی ئاو لەوی نیە؟ نەخیر، كەواتە: لێردا مەبەست ئاوايە (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) ئەگەر ویستتان هەلسن بۆ نوێژی، دەستنوێژ بگرن، حازر بن، بۆئەوێ دوايی لەسەر یەكدی رانەوێستن بۆ دەستنوێژ گرتن، كەواتە: ئەگەر ویستتان هەلسن بۆ نوێژی، دەستنوێژی بگرن، چونكە ئەو كاتە تۆ هەلدهستی بۆ نوێژی، دەستنوێژت بۆ ناگیرێ و فریای نوێژكەت ناكەوی، كەواتە: لێردا وشە یەك (تَقْدِير) دەكرێ كە سیافەكە دەلالەتی لەسەر دەكات، وە بۆ زانیاریتان لە قورئاندا زۆرجاران وشە یەك باس ناكاری، لەبەرئەوێ سیافەكە ی دەبگە یەنی، ئنجا لەو رستە قورئانییەدا هەرچەندە لێردا خوا بەگشتی دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئە ی ئیماندارینە! ئەگەر هەلسان بۆ نوێژی، واتە: ئەگەر ویستتان هەلسن بۆ نوێژی، هەرچەند بەگشتی فەرمان بە ئیمانداران دەكات كە دەستنوێژ بگرن، بەلام مەبەست پێی ئەوانە یە كە دەستنوێژیان نیە، واتە: (المُحْدِثِينَ) واتە: ئەوانە ی بێ دەستنوێژن، ئنجا بێ دەستنوێژی گچكە، (الْحَدَثُ الْأَصْغَرُ)، چ بێ دەستنوێژی گەورە (الْحَدَثُ الْأَكْبَرُ)، كە پێشی دەگوترێ: (الْجَنَابَةِ) واتە: لەش پیسی، ئنجا ئایا بەلگەمان لەسەر ئەوێ چییە كە تەنیا لەسەر ئەوانە فەرزە دەستنوێژ بگرن، چونكە ئایەتەكە بەگشتی فەرزێ دەكات:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ

إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، كەواتە: فەرزە

دەموچاو بشۆی، ھەردوو دەستت بشۆی لەگەڵ ئانیشکان، وە مەسحی سەر بکە، واتە: دەستی تەر بەسەرتدا بێنی، وە پێھەکانیشت بشۆی لەگەڵ گۆزینگەکان، جا ئایا ئەو لەسەر ھەموو کەس فەرزە، ھەر کە نوێژ بوو، ھەموو کەس بچێ دەستنوێژ بگرێ؟ نەخێر تەنیا لەسەر ئەوانە فەرزە کە بێ دەستنوێژن، بەلگەشمان سوننەتی پێغەمبەرە کە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ زۆرجاران قورئان پوون دەکاتەو، دانا ئەگەر بە پێی روالەتی ئایەتە کە بێ، وە کە ھەندیکیان گوتویانە: لەسەر ھەموو کەس فەرزە، دەستنوێژی ھەبێ و نەبێ، دەبێ دەستنوێژ بگریتەو، بەلام کە تەماشای سوننەتی پێغەمبەر ﷺ دەکەین، بۆمان دەردەکەوێ کە ئەو تیگەیشتنە لە ئایەتە کە تیگەیشتنیکی رووکەشییەو تیگەیشتنی راستەقینە ئەوھێ کە مەبەست پێی ئەوانەھێ کە دەستنوێژیان نیە، ئەوان لەسەریان فەرزە دەستنوێژ بگرنەو، ئەدی ئەگەر کەسێک دەستنوێژی ھەبێ؟ بۆ وان بەس پەسندو سوننەتە، کەواتە: ئەگەر بلیین: ﴿ فَأَغْسِلُوا ﴾، بۆ واجب بوونە، ئەو تەنیا بێ دەستنوێژەکان دەگریتەو، بەلام ئەگەر بلیین: مەبەست پێی سوننەتە، ئەو کاتە بە دەستنوێژەکانیش دەگریتەو، واتە: بۆ ئەوانیش سوننەتە دەستنوێژەکانیان تازە بکەنەو، ئەو لەسەر رای بەشیک لە زانایان، وە ھەندیکیان دەلین: سوننەتیش نیە.

یەکیک لە فەرماشتەکان: ﴿ عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ: يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ الْفَتْحِ، تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفِيَّهِ، وَصَلَّى الصَّلَاةَ بِوَضُوءٍ وَاحِدٍ، فَقَالَ: لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ فَعَلْتَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَفْعَلُهُ! قَالَ: «إِنِّي عَمْدًا فَعَلْتُ يَا عُمَرُ» ﴿ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۳۰۲۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۷۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۷۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۶۱)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۱۳۳)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۷۰۸) }، واتە: بۆرەیدە (کە یەکیکە لە ھاوولان) دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ عادیاتی وابوو لە کاتی ھەموو دەستنوێژاندا دەستنوێژی دەگریتەو، واتە: دەستنوێژی ھەبووایە، یان نەیبووایە (لە پۆزی فەتھدا) واتە: ئازادکردنی مەککە) دەستنوێژی گرت، وە دەستی تەری بەسەر دوو خوففەکە ی داھینا، (خوفف، واتە: گۆرەوی چەرم، واتە: خوففی لەپێ کردبوون، وە پێشتر دەستنوێژی گرتبوو، دیارە چوو تارەتی گرتوو دەستنوێژی گرتوو دەموچاوی شۆردن و دەستی شۆردوون، وە مەسحی سەری کردوو، دەستی تەپیشی بەسەر دوو خوففەکە ی داھیناوە، وە

هه‌موو نوپژه‌کانی به یه‌ك ده‌ست‌نوپیژ کردن، {دیاره ده‌بی نوپیژی به‌یانی بووبی، که نه‌و هاوه‌له بینوویه‌تی که بو نوپیژی به‌یانی ده‌ست‌نوپیژی گرتوه، نوپیژی نیوه‌رپوؤ عه‌سرو شیوان و خه‌وتنانیشی به‌و ده‌ست‌نوپیژه کردوه}، عومه‌ر پیی گوت: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! تو شتیکت کرد، که پیشتر وات نه‌کردوه، (واته: هه‌ر پینج نوپژه‌کانت به‌یه‌ك ده‌ست‌نوپیژ کردن و ده‌ست‌نوپیژت تازه نه‌کردوه)، گوتی: به‌ نه‌نقه‌ست وامکرد، نه‌ی عومه‌ر! که بیگومان حیکمه‌ت و نامانجه‌کیشی نه‌وه‌بووه، نه‌گه‌ر که‌سیک نه‌یتوانی بو هه‌موو نوپژه فه‌رزه‌کان ده‌ست‌نوپیژی تازه بکاته‌وه، نه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وایکردوه، دیاره مه‌رج نیه هه‌ر نه‌و جار‌ه‌ش وای کردبی، جاری دیکه‌ش هه‌بووه که پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌ست‌نوپیژی تازه نه‌کردوته‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر بشگونجی تازه‌ی بکه‌یه‌وه باشتره.

که‌واته: ده‌ست‌نوپیژگرتن بو هه‌ر نوپیژیک نه‌گه‌ر ئینسان ده‌ست‌نوپیژی نه‌بی فه‌رزه، وه نه‌گه‌ر ده‌ست‌نوپیژی هه‌بی سوننه‌ته، هه‌ر له‌وباره‌وه نه‌م فه‌رمایشه‌ش هه‌یه: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، قُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: كُنَّا نُصَلِّي الصَّلَاةَ كُلَّهَا بَوْضُوءٍ وَاحِدٍ، وَفِي رِوَايَةٍ: (يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُحْدِثْ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۲۳۶۸)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۱۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۶۰)}، واته: نه‌نه‌سی کورپی مالیک خوا لی‌ی رازی بی ده‌گی‌رپه‌وه (دیاره یه‌کیک له تابعین لی‌ی ده‌گی‌رپه‌وه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عاده‌تی وابوو له کاتی هه‌موو نوپژه‌کاندا ده‌ست‌نوپیژی ده‌گرت، نه‌و که‌سه که له نه‌نه‌س ده‌گی‌رپه‌وه ده‌لی: به نه‌نه‌سم گوت: نه‌دی ئیوه چیتان ده‌کرد؟ (ئیوه‌ش بو هه‌موو نوپژان ده‌ست‌نوپیژتان ده‌گرتوه) گوتی: (واته: نه‌نه‌س گوتی: ئیمه هه‌موو نوپژه‌کانمان به یه‌ك ده‌ست‌نوپیژ ده‌کرد، نه‌گه‌ر ده‌ست‌نوپیژمان نه‌شکابایه، له ریوایه‌تی‌کدا ده‌لی: یه‌کیک له ئیمه یه‌ك ده‌ست‌نوپیژی به‌س بوو بو هه‌موو فه‌رزه‌کانی، نه‌گه‌ر ده‌ست‌نوپیژی نه‌شکابوایه.

که‌واته: ئیستا بو‌مان ده‌رکه‌وت که خوا ده‌فه‌رموی: ده‌ست‌نوپیژ بگرن، واته: بو که‌سیک که ده‌ست‌نوپیژی نه‌بی له‌سه‌ری فه‌رزه، وه وه‌ك گوتم، ده‌شگونجی بلین: نه‌وه رپوی له هه‌موو ئیماندارانه، بو نه‌وانه‌ی ده‌ست‌نوپیژیان نیه، فه‌رزه ده‌ست‌نوپیژ بگرن، نه‌وانه‌ش که ده‌ست‌نوپیژیان هه‌یه، سوننه‌ته، واته: بو نه‌وان په‌سندوه

چاگە، ديارە ئەوېش ديسان لە حالئىكدا كە مرؤف تووشى مەشەققەت نەبى، و، ئاۋەكە كەم نەبى، وە بەشى خەلكى دىكە نەبى، و، نوپۇزى خەلكى دىكە تاخىر نەكات، بەلام كەسەك دەستونوپۇزى ھەيەو دەچى بۇ زىادە دەستونوپۇزى دەگرىتەو ھەقى خەلكى دىكە دەفەوتىنى، ئەو ھە جىياتى ئەو ھى خىرى بگاتى، رەنگە گوناھى بگاتى، ئىنسان دەبى ھۇشيارو بە سەلىقە بى، سوننەت وەختىك بىتە ھۇى رېگرتن لە واجبى كەسەكى دىكە، ياخود سوننەتەك بىتە ھۇى ئەو ھى خىرىكت لە دەست بدات، كە پاداشتى لە ھى سوننەتەكە پىرتى، ئەو كاتە لەسەر سوننەتەكەت قەرزاز دەبىەو!!

مەسەلەى دووھە: كە دەفەرمۇى: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، ئەمە ئەو دەگەيەنى كە ھەموو جۇرەكانى نوپۇز پەكيان لەسەر دەستونوپۇز كەوتو، چونكە وشەى (الصلاة) (ال)ى جىنسى لەسەر، كەواتە: جىنسى نوپۇز پىووستى بە دەستونوپۇز ھەيە، نوپۇزى فەرز بى، نوپۇزى سوننەت بى، نوپۇزى جەنازە بى، نوپۇزى مانگ گىران بى، نوپۇزى خۇرگىران، نوپۇزى بارانە، نوپۇزى سلاوكردن لە مزگەوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ)، ھەموو جۇرەكانى نوپۇز، بەلكو لەسەر راي زۇر لە زانايان سەجدەى شوگرو سەجدەى قورئان خويندنىش پىووستىيان بە دەستونوپۇز، وە بەبى دەستونوپۇز دروست نىن، بى دەستونوپۇزى گەورە ئەو ھەر ھىچ، بەبى دەستونوپۇزى گچكەش دروست نىن، ئنجا لەبەرئەو كە ﴿فَاغْسِلُوا﴾، وە ئەوانى دىكەش ﴿وَأَمْسَحُوا﴾، بۇ فەرمانن، وە فەرمانىش بۇ فەرزبوونە: (الْأَمْرُ يَدُلُّ عَلَى الْوَجُوبِ) فەرمان پىووست بوون دەگەيەنى، بۇيە ئەمە ئەو ھى لى وەردەگىرى: كە دەستونوپۇز مەرج و فەرزە بۇ نوپۇز، واتە: بەبى دەستونوپۇز نوپۇز دروست نىە بىرى، بۇ كەسەك كە ئاۋى چىگ بىكە، ئەگەر ئاۋى دەست نەكەوت تەيەمموم دەكات، تەيەممومىش وەك دوايى باسى دەكەين، خواى كاربەجى بە شىوئەك دابناۋە بەپى شەرىعەت (قورئان و سوننەت) كە ھىچ كەس لە ھىچ شوئىنەك پەكى ناكەو، بەلام ھەندى لە مەزھەبەكان و ايان بەرتەسك و گچكە كردتەو، كە مرؤف لە زۇر شوئىان پەكى دەكەو و تووشى سەغلەتتى دەبى، بۇيە ھەمىشە كە دەگرىيەو بە شەرىعەت، بۇ قورئان و سوننەت دەبىنن، دىن ئاسانە، بەلام كە دەچىنە نىو قسەى زانايانەو،

زۇريان ئالۋىزى و پىچو مىچى زۇريان تىخستوۋە، مسولمانەتى لەسەر خەلگى بە زەحمەت خراۋە، ئەگەرنا بۇ وئىنە: كەسىك لە سجنە، (كە من بۇخۇم ئەو ئەزموننەم ھەيە لە زىندانى ئەمريكيەكاندا) لە سجن رېگات پى نادەن دەستنوئىز بگىرى، ئاوت چىنگ ناكەۋى، زۇرجار ئاۋى خواردنېشت بەتەۋاۋى نادەنى، چ جاي دەستنوئىزى پىبگىرى! باشە لەو كاتەدا چۆن نوئىزى بگەى؟ گل لە كوئى بىنى؟ ھەموۋى كۆنكرىت يان كاشىيە، ئەو خۇلەى ئىمام شافىعى دەلى، رەحمەتى خۋاى لى بى، دەبى تۇزى لى ھەللىسى لە كوئى بىنى؟ بەلام بە پى ئايەتەكە بى كە دەفەرموئى: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا﴾، روو بگەنە روۋى زەۋى، ئەو كۆنكرىتو كاشىيە روۋى زەۋىيە، يان دەرو دىۋار دەستى پىدا دىنى و تەيەممومى خۇت دەكەى، ئنجا با بىكەينە پىۋەر: كاتىك تەماشى سەماحتى شەرىعەت دەكەين، ئەو كاتە ھەر راۋ بۇچوونىك لە سەماحتە و فراۋانى شەرىعەت دووركەوتبىتەۋە، بۇمان دەردەكەۋى كە خاۋەنەكەى نەپىكاۋە.

مەسەلەى سىيەم: زانايان ھەموۋ لەسەر ئەۋە يەك دەنگن كە دەستنوئىز پىش دابەزىنى ئەم ئايەتەش ھەر ھەبوۋە، يەككە بۇى ھەيە بلى: باشە سوورەتى (المائدة) زۇر لە زانايان دەلىن: لە (حَجَّةُ الْوُدَاع) دا دابەزىۋە، واتە: سالى (۱۰) كۆچى، باسى دەستنوئىزىش لەۋىدا كراۋە، ئنجا ئەگەر گرېمان ئەو ئايەتەى باسى دەستنوئىزى دەكات، لەو كاتەشدا دانەبەزىبى و پىشترىش دابەزىبى، گرنگ ئەۋەيە سوورەتى (المائدة) ھەموۋى لە دۋاى صولجى حودەبىيە دابەزىۋە، دۋاى سالى شەشەمى كۆچى، باشە ناي تا سالى شەشى كۆچى مسولمانان چۆن پىش كىردە، ناي بەبى دەستنوئىزى كىردوۋىانە؟ دەستنوئىزىان چۆن بوۋە، چۆن نەبوۋە؟! ئەو پىرسىارە دروست دەبى، زانايان ھەموۋ لەسەر ئەۋە يەك دەنگن دەلىن: دەستنوئىز پىش دابەزىنى ئەم ئايەتەش ھەر ھەبوۋە، واتە: بە نىۋەرۋكى ئەم ئايەتە ئىش كراۋە، بەلام دۋاى ئايەتەكە دابەزىندراۋە، ئەگەرنا ھەر لە مەككەۋە ھەر لەو كاتەۋە كە نوئىز فەرز كراۋە لەسەر پىغەمبەرمان ﷺ بە دەستنوئىزەۋە نوئىزى كىردە، بەلگەمان چىيە؟ بەلگەمان ئەم دەقانەن:

یه‌که‌م: ﴿رَوَى ابْنُ إِسْحَاقَ وَغَيْرُهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا فَرَضَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةَ لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ وَنَزَلَ جِبْرِيلُ ظَهَرَ ذَلِكَ الْيَوْمَ لِيُصَلِّيَ بِهِ فَعَمَرَ الْأَرْضَ بِعَقْبِهِ، فَأَنْبَعَتْ مَاءً، وَتَوَضَّأَ مُعَلِّمًا لَهُ، وَتَوَضَّأَ هُوَ مَعَهُ، وَصَلَّى، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ﴾^(۱) ئیبنو ئیسحاق و غهیری ویش گپراویانه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک خوی پاک نوپزی له‌سه‌ر فه‌رز کرد له شه‌وی شه‌ورودا جبریل نیوه‌رودی ئه‌و رپوژه (که پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌وه‌که‌ی چوو بو شه‌ورپوی و به‌رزبونه‌وه "الإسراء والمعراج" و دوایی هاته‌وه) دابه‌زی بوئه‌وه‌ی نوپزی بی‌بکات، وه جبریل پاژنه‌ی پیی له زه‌ویداو ئاوی هه‌لقولاند، وه جبریل خوی ده‌ستنوپیژ گرت پیغه‌مبه‌ری ﷺ فی‌رکرد، که ئاوا ده‌ستنوپیژ بگری، پیغه‌مبه‌ری خواش ده‌ستنوپیژ له‌گه‌ل گرت، وه جبریل نوپزی کرد، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ نوپزی کرد، وه‌ک ئه‌و یاخود له‌گه‌ل ئه‌و.

جا (ابنُ العَرَبِيِّ) ده‌لی: (وَهَذَا صَحِيحٌ وَإِنْ كَانَ لَمْ يَرَوْهُ أَهْلُ الصَّحِيحِ) ئه‌م ده‌قه راسته (صحیح) ه‌هرچه‌نده ئه‌وانه‌ی ده‌قه راسته‌کانیان گپراوته‌وه نه‌شیان گپرا‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌م ده‌قه له‌رووی سه‌نه‌ده‌که‌یه‌وه راسته، که‌واته: پیش دابه‌زینی قورئان باسی ده‌ستنوپیژ له‌سوننه‌تدا هه‌بووه، وه فه‌رزیش بووه، چونکه ده‌ستنوپیژ مه‌رجی نوپژه.

دووه‌م: ئنجا هه‌ر له‌وباره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش هه‌یه که (حاکم) که زانایه‌کی فه‌رمووده‌ناسی شاره‌زایه، له‌کتیبه‌که‌ی خویدا به‌ناوی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ) واته: ئه‌و فه‌رمایش‌تانه‌ی بوخاریی و موسلیم نه‌یانگپراونه‌وه وه فه‌راموشیان کردوون، یان له‌بیریان چوون، ئه‌و له‌و کتیبه‌ی خویدا هیناونی، له‌و باره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ی هیناوه: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ الْمَلَأَ مِنْ قُرَيْشٍ اجْتَمَعُوا فِي الْحَجْرِ فَتَعَاقَدُوا بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى وَمِنَاةَ النَّائِلَةِ الْأُخْرَى وَنَائِلَةَ وَإِسَافٍ لَوْ قَدْ رَأَيْنَا مُحَمَّدًا لَقَدْ قُمْنَا إِلَيْهِ قِيَامَ رَجُلٍ وَاحِدٍ فَلَمْ نُفَارِقْهُ حَتَّى نَقْتُلَهُ فَأَقْبَلَتْ ابْنَتُهُ فَاطِمَةُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا تَبْكِي حَتَّى دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: هُوَ لَأَمْلَأُ مِنَ قُرَيْشٍ قَدْ تَعَاقَدُوا عَلَيْكَ لَوْ قَدْ رَأَوْكَ﴾

(۱) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ لِابْنِ الْعَرَبِيِّ، ج ۲، ص ۴۷.

لَقَدْ قَامُوا إِلَيْكَ فَقَتَلُوكَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ رَجُلٌ إِلَّا قَدْ عَرَفَ نَصِيبَهُ مِنْ دَمِكَ، فَقَالَ: يَا بُنَيَّةُ! أَرِينِي وُضُوءًا فَتَوَضَّأْتُ، ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْجِدَ، فَلَمَّا رَأَوْهُ قَالُوا هَذَا هُوَ دَا وَحَفَضُوا أَبْصَارَهُمْ، وَسَقَطَتْ أَدْقَانُهُمْ فِي صُدُورِهِمْ، وَعَقُرُوا فِي مَجَالِسِهِمْ فَلَمْ يَرْفَعُوا إِلَيْهِ بَصَرًا وَلَمْ يَقُمْ إِلَيْهِ أَحَدٌ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۲۷۶۲) قَالَ الشَّيْخُ شَعِيبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ. رَجَالُهُ ثِقَاتٌ رَجَالُ الصَّحِيحِ إِلَّا أَنْ فِي يَحْيَى بْنِ سَلِيمٍ كَلَامًا يَحْطُهُ عَنْ رَتْبَةِ الصَّحِيحِ، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۵۸۳)، تَعْلِيقُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: صَحِيحٌ}، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده‌لی: زله زلانی قوره‌یش له حیجر (حجر اسماعیل) دا کؤبوونه‌وه و سویندیان به لاتو عوززاو مهناتو ئیسافو نائیله خواردو په‌یماناندا، که نه‌گهر موحه‌مه‌دما‌ن بینو وهک یه‌ک پی‌او بوئی هه‌لده‌ستین و لئی ناگه‌رین هه‌تا ده‌یکوژین، فاطیمه‌ی کچی خوا لئی رازی بی، چوو‌ه لای پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ به‌گریانه‌وه و گوتی: نه‌وانه، زله‌زله‌کانی قوره‌یش کؤبوونه‌ته‌وه و په‌یمانان داوه که بوټ هه‌لسن و بتکوژن به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌رکامیکیان به‌شیک خوینی توئی بکه‌وټته‌ سهر پیغه‌مبه‌ریش عَلَيْهِ السَّلَامُ فه‌رمووی: کچی خوټ! ئاوی ده‌ستنوئیزم بوټ بینن، وه ده‌ستنوئیزی گرت، پاشان لییان چوو‌ه مزگه‌وت، کاتیک بینان گوتیان: نه‌ها نه‌وه‌تا! به‌لام چاویان نزم کردو سهریان نه‌وی کرد له شوینی خویان نه‌جوولان و ته‌ماشایان نه‌کرد، وه هیج کامیان بوئی هه‌لنه‌ستان.

دیاره پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ وهک لئی گپ‌رداوه‌ته‌وه ﴿عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى ﴿﴾ {رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۱۳۱۹)، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ)}، واته: (حُدَيْفَةَ) خوا لئی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ نه‌گهر ئیشیک نار‌ه‌حه‌تی کردبایه‌ گرتیکی هه‌بایه، په‌نای ده‌برده به‌ر پارانه‌وه، یان نوئیزی ده‌کرد، دیاره که فه‌رموویه‌تی: ده‌ستنوئیز ده‌گرم، ویستوویه‌تی دووعا بکات، یان دوو رکات نوئیز بکات، په‌نا به‌ریتته به‌ر خوا له شه‌ری نه‌وانه‌ی که به‌ته‌ما‌بوون بیکوژن.

مه‌سه‌له‌ی چوارهم: دیسان که ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، وهک
 پی‌شتریش گوتم، واته: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) نه‌گهر ویستتان هه‌لسن بوټ

نویژئی، ئەمه ئه‌وهشی لی وهرده‌گیری که نیهت پئویسته بو دستنویژ، واته: ده‌بی به نیازی دستنویژگرتن مروّف دهم وچاوی بشواو ده‌سته‌کانی بشواو مه‌سحی سه‌ری بکاو پئیه‌کانی بشوا، ئەدی ئەگەر نیهتی دستنویژی نه‌بوو، نیهتی غوسلی نه‌بوو، سه‌روین له‌حه‌وزیان هاویشت، ئایا دستنویژه‌که‌ی ده‌گیری؟ غوسله‌که‌ی لی دهرده‌چی؟ نه‌خیر، ده‌بی نیهتی هه‌بی، چونکه وه‌ک گوتم: زانایان هه‌موویان ده‌لین: لیرهدا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، واته: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) ئەگەر ویستتان بو نویژئی هه‌لسن، ئیراده‌ش واته: نیهت، شایانی باسیشه هه‌رکام له:

(مالیک و شافعی) پرهمه‌تی خویان لی بی، ده‌لین: دستنویژ به بی نیهت واته: به‌بی نیازو مه‌به‌ستی نیو دل دروست نیه، به‌س لی‌تان تیکنه‌چی، نیهتی دستنویژ نه‌وه نیه که بلئی: نیه‌تم نه‌وه‌یه ده‌ستنویژی ده‌گرم، چونکه نیهت بو نویژو دستنویژو رۆژوو و بو هه‌رچی عیباده‌ته‌غه‌یری چه‌ج و عومره، هه‌ر نه‌وه‌یه که له دلدا هه‌یه، به‌لام نیهتی چه‌ج و عومره وی‌رای نیازی نیو دل به‌زاریش ده‌هینری، ده‌لئی: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً، لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ عُمْرَةً) به‌زار ده‌گوتری: ده‌بی له دلشدا هه‌ر هه‌بی، به‌لام نیهتی عیباده‌ته‌کانی دیکه هه‌مووی ته‌نیا له دلدایه، وه سوننه‌تیش نیه به‌زار بگوتری، به‌لام ئەگەر که‌سی‌کیش به‌زار نیه‌ته‌که‌ی گوت واته: گو (تلفظی) پی‌کرد، نالیین دروست نیه، به‌لام ده‌لین: پی‌چه‌وانه‌ی سوننه‌ته‌و نیهت هه‌ر نه‌وه‌یه که له دلدایه، ئنجا:

(مالیک و شافعی) ده‌لین: دستنویژیش پئویستی به‌و نیازه‌و مه‌به‌سته هه‌یه له دلدا.

هه‌ندی‌کیشیان که (ئهبو چه‌نیفه‌و ئه‌وزاعی) یان له نیودان ده‌لین: نیهتی دستنویژ پئویست نیه، له دلیدا هه‌بی، به‌لام پیم سه‌یره وایان گوتبی، چونکه ئینسان که ده‌چی دهم وچاوی ده‌شواو ده‌ستانی ده‌شواو مه‌سحی سه‌ری ده‌کاو پئیه‌کانی ده‌شوا، دیاره نیه‌ته‌که‌ی هه‌ر هه‌یه، ئیدی نازانم مه‌به‌ستیان پی چی بووه که گوتووایانه: پئویستی پی نیه، چونکه هه‌ج که‌سیک هه‌تا ئامانجیکی نه‌بی پالنه‌رو هاندهریکی نه‌بی، ناچی کاریک بکات، کی هه‌ر له خووه ده‌چی: سی

جاران دەم وچاۋى بشاۋ، دەستەكانى بشوات ھەتا ئەۋلاى ئانىشكان، پاشان مەسحى سەرى بكاۋ پېيەكانى بشوات، بئەۋەى نىئەتتىكى ھەبى؟! بېگومان بەبى نىيازو مەبەست ئىنسان ھىچ كارىك ناكات، بۆيە لەراستىدا ھەر ئەۋ قسەيە راستە كە نىئەت بۇ دەستنوئز فەرزە.

مەسەلەى پېنجەم: خوا كە دەفەرموئ: ﴿فَاعْسِلُوا وُجُوْكُمْ﴾، ديارە ئەۋە (فعل)ى (أمر)ە، واتە: دەم وچاۋتان بشۆن، پووتان بشۆن، زانايان لەوبارەۋە كە ئايا شۆردن (عَسَل) تەنيا بە ئاۋ پېداكردن (صَبَّ الْمَاءِ) يان (سَكَبُ الْمَاءِ) دېتە دى، ياخود پېويستە وپراى ئاۋ پېداكردن دەستىشى پېدا بەيئىرى، كە بە عەرەبى پېى دەگوترى: (دلک)؟ ھەندىكىان پېيان وايە كە تەنيا ئاۋ بە دەم وچاۋت دابكەى، ئاۋ بە دەستانتا بكەى، مەسحى سەرت بكەى، ئاۋ بە پېيەكانت دابكەى، دەستنوئزەكەت تەۋاۋە.

ھەندىكىش دەلئىن: نەخپىر، دەبى دەستىشى پېدا بەيئىرى.

منىش واى بۇ دەچم راي ئەۋانە بەھپىزتر بى، كە دەلئىن: پېويستە دەستىشى پېدا بەيئىرى، لەبەرچى؟ ئايا ئەگەر ئىنسان بەرگىكى خۆى بشاۋ تەنيا ئاۋى پېداەكەت؟ نەخپىر، بەلكو ھەئىشى دەگوشىۋ دەستىشى پېدادىئى، كەۋاتە: لەراستىدا شۆردن (عَسَل) برىتتە لە ئاۋ پېداكردن وپراى دەست پېداھىئان، چونكە ئەگەر تەنيا ئاۋ پېداكردن مەبەست بوۋايە، دەيفەرموو: (فَصَبُّوا عَلٰى وُجُوْكُمْ الْمَاءِ)، يان (فَاسْكِبُوا) ئاۋى پېدا بكەن، بەلام فەرموۋىتە: ﴿فَاعْسِلُوا﴾، واتە: بېشۆن، شۆردنىش ئەۋدەيە كە ئاۋىشى پېدا بكەى و دەستىشى پېدا بېنى.

مەسەلەى شەشەم: كە خوا دەفەرموئ: ﴿فَاعْسِلُوا وُجُوْكُمْ﴾، ﴿وُجُوْكُمْ﴾، واتە: روۋەكانتان، دەم وچاۋەكانتان (وُجُوْه) كۆى (وَجْه)ە، (وَجْه) برىتتە لەۋەى كەسىك بەرەو رووت بى، كۆيى ديارە لەسەرى، ئەۋە پېى دەگوترى (وَجْه) واتە: (مَا يُوَاْجِهُكَ مِنَ الرَّأْسِ) واتە: لەسەرى ئىنسان كاتىك كە كەسىك بەرەو روۋى تۆ

رادەوهستی، ئەوهی که دیاره لەسەری، چونکه (وَجْه) بەشیکە لەسەر، ئەوه پێی دەگوتری: (وَجْه)، دەربارەى سنووری (وَجْه)یش چونکه پێویستییان پێیەتی که بیزانین خوا که دەفەرموی: (وَجْه)تان بشۆن، دەبێ ئەوهی (وَجْه)ە بشۆری، سنووری (روو)ش لە پێشە سەرەوه ئەو شوینەى که کۆتایی مووی لیدی لەسەر کۆتاییەکی هەتاگو کۆتایی چەناگە، ئەوه بە باری درێژی دا، وە بە باری پانیی دا لە گوێوه تا گوێ، ئەوه (وَجْه)ە، بۆیەش دەبێ ئەوه ورد بکریتەوه، چونکه خوا دەفەرموی: رووهکانتان بشۆن کهواتە: ئەوهی که بە روو لە قەلەم دەدری بۆ دەستنوێژ دەبێ بشۆری، ئەدی ئەگەر بەسەر لە قەلەم درا، دیاره شۆردنی لەسەر نیە، با لەوبارەوه نمونەیهک بێنینەوه، ئایا گوێیهکان لە سنووری (وَجْه)دان، یان لە سنووری سەر دان؟ زانایان لەو بارەوه مشتومریان هەیه و راجیان:

هەندیکیان گوتووینان: لە سنووری روو دان، کهواتە: دەبێ بشۆرین.

هەندیکیان گوتووینان: نەخیر، لە سنووری سەر دان، کهواتە: شۆردنی هەردوو گوێیهکان فەرزنیە، بەلکو بەس دەستی تەر پێداهیان (مسح) فەرزە، یان سوننەتە، که زیاتر ئەو رایەش بەهێزترە سوننەت بێ، کهواتە: ئەو رایەى دووهم راستە، که گوێ لە سنووری دەمو چاودا نیە، بەلگەمان چییە؟ بەلگەمان ئەوهیه که پێغەمبەر ﷺ لە کاتی دەستنوێژدا گوێیهکانی خوێ نەشۆردو، بەلکو دەستی تەری پێداهیان، ئەگەر لە سنووری دەموچاو دابان، خوا دەفەرموی: دەموچاوتان بشۆن، مادام نەیشۆردوون، دیاره لە سنووری روودا نین، یەکیک لەو دەقانه:

یهکەم/ ﴿عَنْ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأُذُنَيْهِ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (٤٤٢)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ) بِرَقْم: (٣٥٦)}، واتە: میقدادی کۆری مەعد خوا لێی رازی بێ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ دەستنوێژی گرت، مەسحی سەری کرد، (واتە: دەستی تەری بە سەری خوێ داھیان)، وە مەسحی گوێیهکانیشی کرد، هەردوو گوێیهکی دیوی نیوهوهیان و دیوی دەرییان، (وا پێدەچێ دیوی نیوهوهی بە دوو پەنجە گچکەکانی، و دیوی دەرەوهی بە دوو پەنجە گەورەکانی مەسح کردبێ).

دووهم/ ﴿عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ مَعُوذٍ ابْنِ عَمْرٍاءَ أَنَّهَا رَأَتْ النَّبِيَّ ﷺ يَتَوَضَّأُ قَالَتْ: مَسَحَ

رَأْسَهُ وَمَسَحَ مَا أَقْبَلَ مِنْهُ وَمَا أَدْبَرَ وَصُدَّغَيْهِ وَأُدْنِيَهُ مَرَّةً وَاحِدَةً ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ
برقم: (۳۴)، قال الشيخ الألباني: حَسَنُ الإسْنَادِ }، واته: رۆبه‌یعی کچی
موعه‌وويز (یه‌کێکه له هاوه‌له ئافره‌ته‌کان) خوا لێی رازی بی، پێغه‌مبه‌ری خوی
ﷺ بینووه ده‌ست‌نوێژی گرتوه، ده‌لی: مه‌سحی سه‌ری خوی کرد، (واته: ده‌ستی
ته‌ری به‌سه‌ری داهینا)، پێشه‌وه‌ی سه‌ری و دواوه‌ی سه‌ری یه‌ک جار، هه‌روه‌ها
هه‌ردوولا جاینگی و گوێیه‌کانیشی، { واته: ده‌ستی ته‌ری به‌ پێش گوێیه‌کانیشی
داهیناوه (صُدَّغ) ئه‌وه‌یه که له په‌نای گوێیه، به‌ کوردی لاجاینگی پێده‌لێن، که
هه‌ر به‌ گوێوه‌یه }.

که‌واته: به‌م دوو ده‌قه ده‌رده‌که‌وئ که پێغه‌مبه‌ر ﷺ گوێیه‌کانی نه‌شۆردوه،
به‌لکو ده‌ستی ته‌ری پێداهیناوه، ده‌ستی ته‌ری پێداهینانیش فه‌رزی سه‌ره، نه‌ک
فه‌رزی ده‌م‌و‌چاو، بۆیه دوو گوێیه‌کان له سنووری ده‌م و چاودانین.

مه‌سه‌له‌ی هه‌وته‌م: که خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿ فَأَعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى

الْمَرَافِقِ ﴾، وه هه‌ردوو ده‌سته‌کانیشتان بشۆن تاكو ئانیشکان، له زمانی عه‌ره‌بیدا
له شانه‌وه هه‌تا نینۆک پێی ده‌گوترئ ده‌ست، (الْيَدُ: مِنَ الْمَنْكِبِ إِلَى الظُّفْرِ)،
ئهدی بۆچی ئی‌مه بۆ ده‌ست‌نوێژی هه‌مووی ناشۆرین؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا دیاریی کردوه،
ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ﴾، ده‌سته‌کانیشتان بشۆن تا ئانیشکان،
ئانیشک جومگه‌یه‌که که قۆل و باسک پێک ده‌گه‌یه‌نی، باسک به‌ عه‌ره‌بی (ساعِد)ی
پێده‌لێن، قۆل‌یش به‌ عه‌ره‌بی (عَضُد)ی پێده‌لێن، ئه‌وه‌ی ده‌که‌وێته‌ نیوان قۆل و
باسک، ئه‌و جومگه‌یه‌ پێی ده‌گوترئ (مِرْفَقُ)، که گۆیه‌که‌ی (مَرَافِقُ)ه.

جا زانایان له‌وباره‌وه که ئایا ئانیشک فه‌رزه بشۆرئ، یان نا؟ راجیایی یان
هه‌یه، هه‌رچه‌نده پێش‌تریش ئاماژه‌یه‌کمان پێدا، زۆربه‌یان ده‌لێن: فه‌رزی ئانیشک‌یش
شۆردنه، به‌لام ئیشکاله‌که‌یان له‌وه‌دا بۆ دروست بووه، که خوا ده‌فه‌رموئ:
﴿ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ﴾، ده‌سته‌کانیشتان بشۆن هه‌تا ئانیشکان؟ چونکه
(إلى)ی به‌کاره‌یناوه‌وه نه‌یفه‌رموه: (مَعَ الْمَرَافِقِ) له‌گه‌ل ئانیشکه‌کان، هه‌روه‌ها

ھى پىيەكانىش فەرموويەتى: ﴿إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، نەيفەرمووۋە: (مَعَ الْكَعْبَيْنِ) لەگەل گۆيزىنگان، ئىشكالكە لەوودا دروست بوو، بەلام سوننەتى كردهى پىغەمبەر ﷺ پىشانى ئىمەى دەدات كە ھەمىشە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئانىشكەكانى شۆردوون، وە گۆيزىنگەكانىشى لەگەل پىيەكاندا شۆردوون، كەواتە: لىردا بۆيە زانايان گوتوويانە: ھەرچەندە (إلى لبلوغ الغاية)، واتە: (إلى) بۇ گەشتە بە شوپنىك، بۇ وىنە: تۆ دەلىلى: (سَافَرْتُ مِنْ أَرَبِيلَ إِلَى السَّلِيمَانِيَّةِ) لە ھەولپەرەو چوومە سلیمانى، كەواتە: لەوئ سەفەرەكەت كۆتايى پى ھاتو، كە خوا دەفەرموئ: دەستتان بشۆن ھەتا ئانىشك، دەبى لە ئانىشك كۆتايى پى بى و ئانىشكى لەگەلدا نەبى، بەلام نا، زانايان دەلىن: لىردا (إلى) بە ماناى (مَعَ) يە، واتە: لەگەل، ئنجا ئايا لە قورئاندا شتى وامان ھەيە؟ بەلى، لە سوورپەتى (النساء) دا خوا دەربارەى مامەلەكردن لەگەل مالى ھەتواندا دەفەرموئ: ﴿وَأَتُوا

الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ

حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾، واتە: وە مال و سامانەكانى ھەتوان بەدەن بە خۇيان و، پىس بە پاك مەگۆرن (خرابى خۆتان بە چاكى ئەوان مەگۆرن)، وە مالى ئەوان لەگەل ھى خۆتان مەخۆن، بە راستى ئەو گوناھىكى زلە.

{(إلى) لىردا بە ماناى (مَعَ) يە يانى: مالى ئەوان لەگەل مالى خۆتان مەخۆن}، ئنجا (إلى) ھەرچەندە لە ئەسلدا بە ماناى (تاكو) يە، بەلام لىردا يانى: مالى ئەوان مەھىنە لەگەل مالى خۆتان و ھەردووكان پىكەو بەخۆن، كەواتە: كە دەفەرموئ: ﴿وَأَيِّدِكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، واتە: دەستەكانتان بشۆن ھەتا دەگاتە ئانىشكەكان و ئەوانىشيان لەگەل بشۆن.

ھەندىكيشيان دەلىن: (إلى) ھەر لەسەر واتاى خۆيەتى، بە ماناى گەشتە بە شوپنىكە، بەلام دەلىن: (الْحَدُّ إِذَا كَانَ مِنْ جِنْسِ الْمَحْدَدِ دَخَلَ فِيهِ)، سنوورنىك كە ديارى دەكرى، ئەگەر لە جىنسى ديارى كراو كە بى، ئەویش دەچىتە گەلى، لەوبارەو وىنەيەك دىننەو: ئەگەر يەكەك بلى: (بِعُتْكَ هَذَا الضَّدَّانِ مِنْ هَاهُنَا

إِلَى هَاهُنَا)، (فَدَان) ڕووبەرێکە لە زەوی {لە (المعجم الوسيط) دا دەلێ: (الْفَدَانُ مِقْدَارٌ مِنَ الْأَرْضِ الزَّرَاعِيَّةِ تَخْتَلَفُ مِسَاحَتُهُ فِي الْبِلَادِ الْعَرَبِيَّةِ مِنْ بَلَدٍ إِلَى بَلَدٍ وَمِسَاحَتُهُ فِي مِصْرَ (٣/١ ٣٣٣) قِصْبَةٌ مَرْبَعَةٌ، أَوْ (٤٢٠٠) مِتْرٌ مَرَبَّعٌ بِتَقْرِيْبِ الْكَسْرِ، جَ فَدَادِيْنٌ)^(١)، واتە: فەدەدان ئەندازەیهکە لە زەوی کشتوکالیی، پانتاییەکهی لە ولاتانی عەرەبی لە شوپنیکەوه بۆ شوپنیک جیاوازه، لە میصردا سیسەدو سی و سێ و یەک لەسەر سێ قەسەبەیهکی چوار گۆشەیه، یاخود چوار هەزارو دوو سەد (٤٢٠٠) مەتری چوارگۆشەیه، کە بە (فەدەدین) کۆ دەکرێتەوه {ئەگەر کەسێک بلێ: ئەو دۆنمە تا ئەو دۆنمەم پێ فرۆشتی، یان ئەو فەدەدانە، تا ئەو فەدەدانەم پێ فرۆشتی، مانای وایە هەمووی دەچیتە نیوی، بەلام ئەگەر بلێ: (بِعُثْكَ هَذِهِ الْأَرْضُ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَى هَذِهِ الشَّجَرَةِ) ئەم زەویەم پێفرۆشتی لەم درەختەوه تا ئەو درەختە، دیارە درەختەکهی دووھم ناکەوێتە زەویەکهوه، بۆچی؟ لە حالەتی یەگەمدا کە دەفەرموئ: (مِنْ هَاهُنَا إِلَى هَاهُنَا) لێرەوه تا ئێرە، زەویەکه هەمووی یەک جینسە، بەلام لە حالەتی دووھمدا درەختەکه لە جینسی زەویەکه نیە، بۆیە ئەو درەختە ناکەوێتە سنووری ئەو زەویەوه، چونکە زۆر جار خەلک لەسەر نیوان و سیوان دەبیتە کێشەیان، فرۆشیار دەلێ: لەم درەختە تا ئەو درەختەم پێ فرۆشتووی، ئایا ئەو درەختە ی دووھم دەکەوێتە نیو سنووری زەویەکهوه؟ نەخێر نایکەوێت، چونکە درەختەکه لە جینسی زەویەکهی نیە و جیا، بەلام ئەگەر بلێ: لێرەوه تا ئێرە، یانی دوو شوپنان دیاری بکات، ئەوه هەر دوو شوپنەکان دەکەونە سنووری ئەو زەویەوه، بۆیە کە خوا دەفەرموئ: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، لەبەرئەوهی (مرفق) یش هەر لە جینسی دەستەکهیە، واتە: بەشیکە لە دەست، کەواتە: ئانیشکیش دەکەوێتە نیو حوکمی شۆردنەوه و دەبێ ئەویش بشۆرێ.

نُنْجَا لَهُوْبَارَهُوَهْ نَهْمَ دَهْقَهْ هَهِيَهْ: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا تَوَضَّأَ أَدَارَ الْمَاءَ عَلَى مُرْفِقَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الدَّارَقُطْنِيُّ بِرَقْم: (١٥)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْم: (٢٥٩)، وَالسِّيُوطِيُّ فِي (الدُّورِ الْمُنْتَوْر)، وَأَبْنُ كَثِيرِ

في (تفسیره) والقُرْطُبِي، وَابْنُ حَجَرٍ فِي (فتح الباري، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (السلسلة الصحيحة) برقم: (۲۰۶۷) }، واتە: جابیری کوری عەبدوڵلا خوا لە خۆی و بابی رازی بی، دەلن: پێغەمبەری خوا ﷺ کاتیک دەستنوێژی دەگرت، ئاوی بە دەوری ئانیشکی دا هەڵدەسووراند، واتە: ئاوی بەسەر ئانیشکەکەشی دا داگرد، کەواتە: ئانیشکیش سنووری شۆرینە.

هەر لەوبارەوه ئەم فەرماشتهش هەیه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۱۳۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۲۴۶)، وَابْنُ حَبَّانَ برقم: (۱۰۴۹)}، واتە: ئۆممەتی خۆم بەوه دەناسمەوه، دەموچاوو دەستوپی و بازوویمان (شوینی دەستنوێژیان) لە رۆژی قیامەتدا دەدرەوشیتەوه، سپی دەبی، دوایی ئەبو هورەیرە گوتووێتی: (فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ)^(۱) واتە: هەر کامیک لە ئیوه توانی سپیەتی و درەوشاوی ئەندامەکانی زیاد بکات، با زیاد بکات، واتە: بەشیک بسات، ئەو کاتە ئەندامەکانی دەستنوێژی ئەندازەیکە زیاتریان زیاتر دەدرەوشیتەوه لە رۆژی دوایی دا، یانی: دەم و چاوی و دەستەکانی و پێیەکانی، کەواتە: با تەنیا ئەوەندە فەرزه نەیشوا، بەلکو واوەتریشی بەری، بە مەرجیک خۆی تووشی نارهحەتی و تەکەلوف نەکات.

دیارە لە کاتیکدا ئینسان لە خەو هەڵدەستی بە تاییبەت، هەرودها لە حالەتەکانی دیکەشدا بەگشتی، پێویستە هەردوو دەستی هەتا مەچەکی بشوات پێش ئەوهی ئاو بە دەموچاویدا بکات، واتە: فەرزه، یان بەلای کەمەوه سوننەتە، کە هەردوو دەستی تا مەچەکی بشوا، پێش کە دەستنوێژی دەگری، بەتاییبەتی ئەگەر ئاوهکە لەو جوۆرە ئاوانە بی کە لە قاپیک، لە مەنجەلیک بی و دەستی تیبخات، دەبی پێش ئاو برژینیتە سەر دەستی، یان قاپیکی بچووک بەسەر دەستی خۆیدا بکات و دەستەکانی بشوات نەک دەستی بە پیسی تیبخات، لەوبارەوه ئەم فەرماشتهی پێغەمبەر ﷺ هەیه: ﴿إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ، فَلَا يَغْمِسْ يَدَهُ فِي

(۱) قال الشيخ الألباني: وهذه الزيادة مدرجة في الحديث من كلام أبي هريرة لا من كلام النبي، بين ذلك غير واحد من الحفاظ.

الإِنَاءِ حَتَّىٰ يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۴۳۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۶۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۴۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۶۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۹۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَاتَه: ئەگەر یەکیکتان لە خەو هەلسا با دەستی نەخاتە نیو قاپ، (قاپی ئاو)، تەشتی ئاو، چونکە ئەو کاتە وەك ئیستا ئاو بە بەلوووعە نەبوو و ئاویان لە تەشت و مەنجهل کردوو دەستنوویژیان پێگرتوو، تاگو سێ جارن هەردوو دەستی دەشوات، چونکە یەکیک لە ئیووە نازانی دەستی لە کوێ بوو.

(واتە: دەبینی دەستی لە عەوڕەتی خۆی داوو دەستی پێس بوو، با دەستی جوان بشوات، ئەو بەتایبەت کە لە خەو هەلئەستی، وەکی دیکەش بەگشتی، کە دیارە بە پێی ئەم فەرمايشته دەبێ کەسیک کە لە خەو هەلئەستی لەسەری فەرز بێ دەستەکانی بشوا، پێش ئەوێ کە دەستنوویژی بگرێ، لە کاتی دەستنوویژگرتندا پێش ئەوێ ئەندامەکانی دەستنوویژی بشوات، دەبێ دەستەکانی خاوین بکاتەو و دەشوات).

مەسەلە ی هەشتەم: کە دەفەرموێ: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، وە دەستی تەر بە

سەری خۆتاندا بپین، ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، واتە: دەستان بەسەرتاندا بپین، بەلام بە تەئکید لیڕەدا مەبەستی ئەوێ دەستی تەر بەسەری خۆتاندا بپین، نەك هەر دەست بە وشکی، زانایان لەو بارەو کە هۆی ئەو چیه خۆی زاناو شارەزا پیتی (ب)ی زیاد کردو لەسەر (رُءُوسِكُمْ) و نەیفەرمو: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ) کە دەشگونجا بفرمو: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ) سەرتان مەسح بکەن، دەست بە سەرتاندا بپین، ئەدی بۆچی فەرموویەتی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، بۆ زانیاریتان لە قورئان یەك پیتیش نیە مانای خۆی نەبێ، هیچ پیتیک بە خۆرایی نیە، جاری وا هەیه هەندیک لە شارەزایانی زمانی عەرەبی دەلین: ئەو پیتە زیادکراو، بۆچی زیادکراو؟ حەتمەن دیارە مانایەکی لە ژێر دایە، ئیستا لیڕەدا ئەم (ب)یە کە دەفەرمو: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، زانایان دوو واتیان لیداوئەو:

هەندیکیان دەلێن: مەبەست لەو (ب)یە، ئەوێهە گە بەشێک لەسەرتان دەستی تەری پێدایینن، گە شافعییەکان وا دەلێن، هەروەها حەنەفیەکانیش دەلێن: یەك لەسەر چواری سەر فەرزه مەسح بکری، بەلام ئەوانی دیکە واتە: (مالیکییەکان و حەنبەلییەکان) دەلێن: دەبێ سەر هەمووی مەسح بکری، ئنجا ئەوانی پێشەو دەلێن: ئەو (ب)یە بۆیە زیادکراوە تاكو ئەو مانایە بگەیهنێ، واتە: بەشێک لە سەرتان دەستی تەری پێدا یینن، بەلام ئەگەر فەرمووبای: (وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ) دەبوایە دەست بە هەمووی دابینێ، بەلام لەپراستیدا ئەو رایە دیکە بەهێزترە گە دەلێ: ئەو (ب)یە، بۆیە زیادکراوە گە دەبێ پێ مەسح کراو (مَمْسُوحٌ بِهِ) یەك هەبێ، شتێک هەبێ سەری پێ مەسح بکە، ئەویش چییە؟ ئاوە، ئنجا ئەگەر خوا فەرمووبای: ﴿وَأَمْسَحُوا رُءُوسَكُمْ﴾، هەر دەستت بەسەری داھینابا تەپیش نەبووبایە، هەر تەواو بوو، بەلام ﴿رُءُوسِكُمْ﴾، واتە: دەستان بە شتێک بکەن و بە سەری خۆتان دابینن، گە مەبەست پێی ئاوە، واتە: دەستان بە ئاوە بکەن و بە سەری خۆتان دابینن.

ئنجا لەوبارەووە گە ئایا مەسح واتە: دەستی تەری بەسەر داھینان، ئایا هەمووی بێ، یان بەشێکی، وەك گوتم: زانایان راجیایی یان هەیه:

شافعییەکان دەلێن: یەك تالە مووش لەسەر مەسح بکری، فەرزه گە دیتە دی (گە دیارە ئەو شتێکی مەحالە و نازانم بۆچی وایانگوتووە؟! چونکە یەك تالە موو مەسح ناکری، هەر حەتمەن دە، پازدە موو هەر وەبەردەگەون).

حەنەفیەکان دەلێن: دەبێ یەك لەسەر چواری سەر بە لای گەمەو، مەسح بکری.

مالیکییەکان و حەنبەلییەکان دەلێن: دەبێ سەر هەمووی مەسح بکری.

منیش وای تێدەگەم گە سوننەت و پەسند بێ هەموو سەر، یان زۆر بەی مەسح بکری، بەلام فەرزه هەندیکێ هەر مەسح بکری، واتە: هەندیکێ فەرزه، بەلام هەمووی سوننەتە، بەلگەکانی راستیی ئەم رایە:

یهک: ئەگەر تەماشای فەرمايشته‌کانی پێغه‌مبەر ﷺ بکەین، ئەو هەیان لێ وەرده‌گیرئ، کە پێغه‌مبەر ﷺ مەرج نیە، هەموو جارئ هەموو سەری مەسح کردبئ، (دەستی تەری بە هەمووی داھینابئ).

دوو: لە زمانی عەرەبیدا ئەگەر تۆ بلیی (مَسَحْتُ ثَوْبِي) دەستم بە پۆشاکەکم داھینا، یان (مَسَحْتُ الْجِدَارَ) دەستم بە دیوارەکە داھینا، هیچ کەس وای لێ وەرناگرئ کە دەستی بە هەموو دیوارەکە داھیناوە، یان دەستی بە هەموو پۆشاکەکە داھیناوە، کەواتە: ئەو رایە راسترە کە کەمیکیش لەسەر، دەستی تەری پێدا بهینرئ، فەرزەکە لادەچئ، بەلام وا باشتەر دەستی تەری بە هەمووی دابینئ، وەک لەم فەرموودەیی پێغه‌مبەریشەو وە ﷺ دياره: ﴿عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَخَلَّفْتُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ، قَالَ: «أَمْعَكَ مَاءً»، فَأَتَيْتُهُ بِمَطْهَرَةٍ، فَغَسَلَ كَفَيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ ذَهَبَ يَحْسِرُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ فَضَاقَ كُمُ الْجُبَّةِ، فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ، وَأَلْقَى الْجُبَّةَ عَلَى مَنْكَبَيْهِ، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ وَمَسَحَ بِنَاصِيَّتِهِ، وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَعَلَى خُفَيْهِ، ثُمَّ رَكِبَ وَرَكِبْتُ فَأَنْتَهَيْتُنَا إِلَى الْقَوْمِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۴۶۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۳۲)}، واتە: موغیرە ی کورپی شوعبە خوا لێی رازی بئ، دەلئ: لەگەڵ پێغه‌مبەری خوا ﷺ لەگەڵ سوپا بووین، دواکەوتین لە کاروانەکە، منیش لەگەڵی دواکەوتەم، دوا ئەووی تارەتی گرت، فەرمووی: ئاوت پێیە؟ منیش (مَطْهَرَةً) کەم بۆ هینا (کە وەک مەسینەییە، ئاوی دەستنوێژی تێدایە) ئەو شتەم بۆ هینا کە ئاوی تێدا بوو پێغه‌مبەر ﷺ هەردوو لەپە دەستی شۆردن، دواپی دەم و چاوی شۆرد، پاشان ویستی قوئی هەلبکات، (واتە: باسکەکانی هەلبکات)، بەلام جوببەییە (قۆلەکەیی تەسک بوو هەلنەکرا، بۆیە داينا، وە جوببەکەیی بەسەر شانی دادا، ئەو جار هەردوو باسکی شۆردن، وە دواپی پێشەسەری خۆی مەسح کرد (دەستی تەری پێداھینا)، وە دەستی تەری بەسەر میژەرەکەشی داھینا، دواپی دەستی تەری بەسەر هەردوو خوفەکەشی داھینا (خوف واتە: گۆرپی چەرم) دواپی سواری و لاخەکەیی بوو، منیش سواری بووم و گەیشتینەو وە خەلکەکە.

مەسەلەى نۆیەم: **﴿وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾**، لێرەدا زانایانی قورئان خوین هەندیکیان بە (وَأَرْجُلُكُمْ) خویندوویانەتەووە هەندیکیان بە (وَأَرْجُلُكُمْ) گەر ئەگەر (وَأَرْجُلُكُمْ) بى، یانى: پێیەکانتان بشۆن، بەلام ئەگەر (وَأَرْجُلُكُمْ) بى گەر ئەو قیرائەتەش هاتو، هەندیکیان وایان لیکداووتەووە گەر مەبەست پێى مەسح کردنى پێیەکانە، واتە: پێیەکان عەطف دەکرینەووە سەر مەسحى سەر واتە: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ) سەرتان مەسح بکەن و پێیەکانیشتان مەسح بکەن، وپراى گۆزینگان، ئایا گۆزینگ لە کوپە؟ پێ لە کوپ لەگەڵ لولاکدا پێک دەگاتەووە، ئەو دوو ئیسقانهى گەر لەو لای پێ دەردەچن، پێیان دەگوترى گۆزینگ، واتە: ئەو دوو ئیسقانهى گەر خرن، گەر دیارە لەو لایان یەکیان لە نیووەو، یەکیان لە دیوی دەرووە، ئەوانە پێیان دەگوترى گۆزینگ، بەلام شیعە دەلێن: گۆزینگ پێشى پێیە، لای پێشەووە پێ، بەلام لەپراستییدا ئەو لولای پێ گۆزینگن، بۆچی؟ چونکە (کعب) لە زمانى عەرەبیدا بە کچیک دەگوترى گەر تازە مەمک دەکات، گەر لە قورئانیشدا هاتو، خوا دەفەرموى:

﴿وَكَوَاعِبَ أُنْثَابًا﴾ (٢٢) النبأ، واتە: کچانی تازە مەمک کردوو، گەر واتە: (كعب) هەر شتیکە گەر تۆزیک خەر بى، جا گۆزینگیش مەیلەو خرن، شیعەش بۆیە وا دەلێن تاكو ئەوەیان بۆ بچیتە سەر گەر دەلێن: دەبى پێ مەسح بکرى، بەلام بەپێى ئایەتەگەر گۆزینگەکان دەبى وەبەر شۆردنى بکەن و گۆزینگ سنووری شۆردنەو مەسح ناگاتە وى، دیارە ئەو ورده کاریانە زیاتر لە کتیبە فیهیەکاندا هەن، بەلام ئێمە لێرەدا لە قەدەر تەفسیرەگەرمان تۆزیکى لى باس دەکەین.

بەلێ ئەو وشەیه لە قیرائەتەکاندا هەم بە: (أَرْجُلُكُمْ) خویندراووتەووە، هەم بە (أَرْجُلُكُمْ) یش وە هەردووکیان مۆتەواتیرن (نافع وابن عامر وکسائی وعاصم) لە رپوایەتى (حَفْص) دا، وە یەعقوب لە سێیەکان بە (أَرْجُلُكُمْ) یان خویندۆتەووە بەلام هەرکام لە (ابن کثیر وحمزة وأبو عمر)، وە (عاصم) لە رپوایەتیکى دیکەى دا بە: (أَرْجُلُكُمْ) یان خویندۆتەووە، ئنجا ئەگەر (أَرْجُلُكُمْ) بى، (غسل) ی پێدا دیتەووە، یانى دەم و چاوتان بشۆن و پێیەکانیشتان بشۆن لەگەڵ گۆزینگەکان، بەلام ئەگەر (أَرْجُلُكُمْ) بى، ئەووە وەك گۆتەم دەگونجی بگەرپیتەووە بۆ سەر سەر، واتە:

سەرتان مەسح بگەن، دەستى تەرى پېدا بېنن و دەستى تەرىش بە پېيەكانتانا بېنن، ديارە زانايانى ئىسلام دەربارەى ئەوۋە كە ئايا مەسحى پېيەكان دروستە، يان دروست نىيە؟ چوار رايان ھەن:

۱/ ھەندىكىان دەلئىن: ئىنسان سەرىشكە ئايا پېيەكان بشۆرى، ياخود مەسحيان بكات.

۲/ زۆربەى ھەرە زۆريان دەلئىن: فەرزە بشۆرىن، كە ھەر ئەو رايەش راستە، وەك دوایی باسى دەكەين.

۳/ رايەكى دىكەش ھەيە كە راي شىعەى دواز دە ئىمامىيە، دەلئىن: دەبى مەسح بكرىن.

۴/ رايەكى دىكەش ھەيە دەلئى: دەبى مەسحىش بكرىن و بشۆرىن، پېشى دەستى تەريان پېدا بېنى دواییش بيانشۆى.

ئەو چوار بۆچوونە ھەن لەوبارەو، بەلام لەراستىدا ھەر بۆچوونى شۆردن يان لە ھەموويان بەھىترە.

ئىستاش با سەرنجىكى ھەركام لەو چوار رايە بدەين و ھەليان سەنگىن

راى يەكەم: سەرىشك بوون بۆ مەسح و شۆردن:

(الشُّوْكَانِي) خاۋەنى كىتېبى (فَتْحُ الْقَدِيرِ) و (نِيلِ الْأَوْطَارِ) دەو زانايەكى گەورەيە دەلئى: (أَبُو جَعْفَرِ الطَّبْرِي) كە بە پېشەواى توپزەرەوانى قورئان بەناوبانگە، راي وايە كە ئىنسان سەرىشكە لە نيوان ئەوۋەدا پېيەكانى بشوات، ياخود مەسحيان بكات^(۱)، جا من ئەوۋەتان بۆيە بۆ باس دەكەم، بزنان كە (الشُّوْكَانِي) لىرەدا بە ھەلەدا چوۋەو (طَبْرِي) كە يەككە لە پېشەواكانى ئىسلام، وە بە پېشەواى توپزەرەوانى قورئان بەناوبانگە، تەفسىرەكەى گەورەترىن تەفسىرە، وە زۆربەى تەفسىرەكانى دىكە ھەر سوود لەو دەبىنن، وە (طَبْرِي) سەرمەزەب بوۋە لە رىزى (مالىك) و (أَبُو حَنِيفَةَ) و (شَافِعِي) و (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) دا بوۋە، شتى واینەگوتو، ئىستاش با سەرنجى بدەين:

ئایا (طبري) رای وایه ئینسان بوئی ههیه پییهکانی مهسح بکات، یاخود بشوات، وه لهوبارهوه سه‌رپشکه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و هه‌موو فه‌رمایشتانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر پیویستبوونی شو‌ردنی پییه‌کان هه‌ن؟ نه‌خیر، ئه‌دی (الشوکانی) بوچی وا ده‌لئ؟ من ئیستا قسه‌کانی (طبري) دینم وادیاره (الشوکانی) باش له قسه‌کانی تینه‌گه‌یشتوه، واش پیده‌چی له‌وکاته‌دا ته‌فسیره‌که‌ی له‌به‌رده‌ستدا نه‌بووبی، بویه وایگوتوه، به‌لام (إِبْنُ كَثِيرٍ) وه‌ک (جَمَالُ الدِّينِ الْقَاسِمِيِّ) ^(۱) لئی خواستوته‌وه ده‌لئ: (إِبْنُ كَثِيرٍ) باش له قسه‌که‌ی (طبري) حالئ بووه‌و ده‌لئ: مه‌به‌ستی (طبري) ئه‌وه نیه که ئینسان سه‌رپشک بی له نیوان ئه‌وه‌دا که پییه‌کانی بشوا یان مه‌سح بکات، به‌لکو گوتوویه‌تی: ئینسان سه‌رپشکه له نیوان ئه‌وه‌دا که پییه‌کانی هه‌ر ئاویان پیدا بکات، یان له‌گه‌ل ئاو پیداکردندا ده‌ستیشیان پیدا بینئ و (دَلْكَ) یان بکات، ئه‌مه‌ش ده‌قی قسه‌که‌ی (طبري) یه که من له ته‌فسیره‌که‌ی خوئی (جامع البيان) دا ^(۲) هی‌ناومه، قسه‌که‌ی زور جوانه، ده‌لئ:

{وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ، أَنَّ اللَّهَ عَزَّ ذِكْرُهُ أَمَرَ عَمُومَ مَسْحِ الرَّجْلَيْنِ بِالْمَاءِ فِي الْوُضُوءِ، كَمَا أَمَرَ بِعَمُومِ مَسْحِ الْوَجْهِ بِالثَّرَابِ فِي التَّيْمُمِ، وَإِذَا فَعَلَ ذَلِكَ بِهِمَا الْمَتَوَضِّئُ، كَانَ مُسْتَحَقًّا اسْمَ "مَاسِحٍ غَاسِلٍ"، لِأَنَّ "غَسَلَهُمَا" إِمْرَارُ الْمَاءِ عَلَيْهِمَا أَوْ إِصَابَتُهُمَا بِالْمَاءِ، وَ"مَسَحَهُمَا"، إِمْرَارُ الْيَدِ أَوْ مَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ عَلَيْهِمَا فَبَيِّنٌ صَوَابُ قِرَاءَةِ الْقِرَاءَتَيْنِ جَمِيعًا، أَعْنِي النَّصْبَ فِي "الْأَرْجُلِ" وَالْخَفْضَ، لِأَنَّ فِي عَمُومِ الرَّجْلَيْنِ بِمَسْحِهِمَا بِالْمَاءِ غَسْلَهُمَا، وَفِي إِمْرَارِ الْيَدِ وَمَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ عَلَيْهِمَا مَسْحَهُمَا، فَوُجْهُ صَوَابِ قِرَاءَةِ، مَنْ قَرَأَ ذَلِكَ نَصْبًا لَمَّا فِي ذَلِكَ مِنْ مَعْنَى عَمُومِهِمَا بِإِمْرَارِ الْمَاءِ عَلَيْهِمَا، وَوُجْهُ صَوَابِ قِرَاءَةِ مَنْ قَرَأَهُ خَفْضًا، لَمَّا فِي ذَلِكَ مِنْ إِمْرَارِ الْيَدِ عَلَيْهِمَا، أَوْ مَا قَامَ مَقَامَ الْيَدِ، مَسْحًا بِهِمَا }،
واته: رای راست له لای ئیمه‌وه ئه‌وه‌یه که خوای پایه‌دار فه‌رمانی کردوه که هه‌ر دوو پییه‌کان ئاویان پیدا بکری، له کاتی ده‌ستنوێژدا، هه‌روه‌ک چو‌ن فه‌رمانی کردوه که له کاتی ته‌یه‌مومدا ده‌ست به‌ رووی زه‌وی دابه‌ینری، به‌ دهم‌و‌چاوو ده‌ستدا

(۱) محاسن التأویل: ج ۶، ص ۱۰۹.

(۲) ج ۶، ص ۱۴۲، ۱۴۳.

بەپىندى، ۋە كاتىك كەسىك كە دەستىنىڭ دەگرى، ۋا بىكات، ئەو كاتە ماناى ۋايە دەگونجى پىي بىگوترى (ماسىح غاسىل)، (ۋاتە: دەست پىداھىنەرو شۆرەر) چونكە شۆردنى دوو پىيەكان ئەۋەپە كە ئاۋيان پىدا بىكرى، ياخود ئاۋيان ۋى بىكەۋى، جارى ۋايە كەسىك لاق لە نىۋ ئاۋى دەنى، ئاۋەكەيان پىدا ناكات، مەسح كىرنىشيان ئەۋەپە كە دەستيان پىدا بىنى، بۆپە ھەردوۋ قىرپائەتەكان راستن {لېرەدا (طبرى) دىفاع لەو دوو قىرپائەتە دەكات كە (أَرْجُلِكُمْ) ۋ (أَرْجُلِكُمْ)ن} كاتىك كە دەشۆرپن، ئەۋە ماناى ۋايە قىرپائەتى (أَرْجُلِكُمْ)، ھاتۆتە دى ۋ غوسلىيان بەسەردا دىتەۋە، ۋە كاتىك كە دەستيان پىدا دەپىنرى لەگەل ئاۋەكەدا ئەۋە ماناى

ۋايە قىرپائەتى (خَفْض) دەپىرپتەۋە، كە دەفەرموى: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

وَأَرْجُلِكُمْ﴾، ۋاتە: دەستى تەپ بەسەرتان دابىنن، ۋە دەستى تەپ بە پىيەكانىشتان دابىنن، (بەلام لەگەل شۆردنى دا، نەك ھەر دەستى تەپ ۋە ھىچى دى)، كەۋاتە: دەپى ھەردوۋىكان بىن، (ۋاتە: دەستى تەپىشى پى دابىنى لەگەل شۆردنى، ۋە دەشگونجى دەستى تەپى پىدانەھىنى ۋ ھەر لاقان لە ئاۋى بىنى، ئەو كاتە پىيەكان دەشۆرپن).

ئەۋە رايەكەى (طبرى) يە، كە شەۋكانى گوتوۋپتە: ئىنسان سەپشكە، ئايا دەستى تەپيان پىدا بىنى، ياخود بىانشوات، كە لەپراستىدا ۋا نىە، بەلكو مەبەست پىي دەستى تەپ پىداھىنانە، لەگەل شۆردنىدا، ياخود ھەر شۆردن.

بەلام (التحاس) يەككە لە زانايان ديارە ئەۋ رايەى ھەپە، دەلى: ئىنسان كە دەستىنىڭ دەگرى، سەپشكە لە نىۋان ئەۋەدا كە دەستى تەپ بە پىيەكانى دابىنى، ياخود بىانشوات، ھەركامىكىيان بى بۆى ھەپە، كە لەپراستىدا رايەكەى راست نىە.

راى دووھەم: شۆردن:

سەرجەم زانايانى ئىسلام لەسەر فەرزبۈۋنى شۆردنى دوو پىيەكان، ۋە ھەردوۋ گۈپزىنگەكانىش يەكەدەنگن، بۆچى؟

چونکه وپرای ئایه‌ته‌که چه‌ندان فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریشمان ﷺ هه‌ن، یان چه‌ندان ده‌قی سونه‌ت که زۆر به روون و راشکاوایی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، که ده‌بی دوو پییه‌کان له‌گه‌ل گویزینگه‌کاندا بشۆرین:

(۱) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَخَلَّفَ عَنَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرَةٍ فَأَدْرَكَنَا، وَقَدْ أَرْهَقْتَنَا الْعَصْرَ، فَجَعَلْنَا نَتَوَضَّأُ وَنَمْسَحُ عَلَى أَرْجُلِنَا، قَالَ: فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ» مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۶۳)﴾، واته: عه‌بدوئلائی کورپی عه‌مری کورپی عاص خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له سه‌فه‌ریک لیمان دواکه‌وت، (دیاره دواکه‌وتوه بو تاره‌تگرتن و بو ده‌ستنوژیگرتن) دواپی پیمانگه‌یشت که کاتیک پیمانگه‌یشت نوژی عه‌سر بوو، ئیمه‌ش ده‌ستنوژیژمان ده‌گرتو پییه‌کانیشمان مه‌سح ده‌کرد، ده‌ستی ته‌رمان پیدا دینان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ده‌نگی هه‌ره به‌رزی خوئی بانگی کردو فه‌رمووی: سزای سه‌خت له ئاگر بو ئه‌وانه‌ی پاژنه پییان ناشۆن، سزای سه‌خت له ئاگر بو ئه‌و که‌سانه‌ی پاژنه پییان ناشۆن، دوو جاران وایفه‌رموو، یاخود سی جاران وایفه‌رموو. که‌واته: پییه‌کان ده‌بی بشۆرین.

(۲) ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: (أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ، وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) ﴿أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۵)﴾، واته: دایکمان عایشه خوا لی رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌ستنوژی به‌ته‌واوی بشۆن، سزای سه‌خت له ئاگر بو ئه‌و که‌سانه‌یه که پاژنه پییان ناشۆن.

(۳) ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: (ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وَضُوءَكَ)، فَارْجِعْ ثُمَّ صَلَّى ﴿أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۳)﴾، واته: عومه‌ری کورپی خه‌تتاب خوا لی رازی بی ده‌گی‌رپته‌وه ده‌لی: پیاویک ده‌ستنوژی گرت به ئه‌ندازه‌ی نینوکیک له‌سه‌ر پیی خالیکی وشکی به‌جیه‌یشتبوو، (واته: نه‌یشۆردبوو)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی فه‌رموو: بگه‌رپوه ده‌ستنوژی‌ه‌که‌ت به چاکی بگره، (واته: پیت هه‌مووی بشۆ، که‌واته: به قه‌د نینوکیکیش نابی وشکی بمینئ)، ده‌لی: کابرا گه‌راپه‌وه دواپی نوژی کرد، ئه‌وه پای دووه‌م که وه‌ک گوتم هی زۆر به‌ی زانایانه.

رای سییەم: مەسح کردن:

ئەویش رای شیعی ئیمامییە، ئەگەرنا شیعی زەیدی و نالیین، تەنیا شیعی، دوازدە ئیمامیی، و دەلێن، وە کیشەیی وان ئەوھییە دەلێن: کەسێک کە دەستنوێژ دەگرێ، ئەگەر پێیەکانی بشوا، دەستنوێژەکی وەبەر ناگەوێ، مەگەر مەسحیان بکات!! کە من پێمواوە زیاتر مەسەلەکە ھەر ئەوھییە کە پێچەوانەیی جەماوەری مسوڵمانان بچووێنەو، کە بە ئەھلی سوننەت بە ناوبانگن، زیاتر ئەو پالئەریانە، وەک چۆن لە زۆر شتی دیکەشدا وەک: بانگو، بەردەمۆرەو، دەست نەگرتن لە نوێژداو ... ھتد، تەماشایان کردووە چۆن پێچەوانەیی ئەھلی سوننەتە ئاوا بکەن، کە وەک خۆ جیاکردنەوھییەک ئەو بۆ چوونە فیکھیانەیان تەبەننیی کردو، جا ئەوان دەلێن: کەواتە: ناشبێ بە (أَرْجُلَكُمْ) بخوینریتەو، دەبێ بە: (أَرْجُلَكُمْ) بئ، ئنجا ئیئە دەلێن: باشە ئەگەر ھەر (أَرْجُلَكُمْ) بخوینریتەو، ئەو بەسماں کرد، ئەدی ئەگەر بە: (أَرْجُلَكُمْ) بخوینریتەو، حیکمەتەکی چییە؟

(الشَّنْقِيطِي) لەو بارەو کە ئایا بۆچی خوای کاربەجێ ئەم ئایەتە و اناردو کە بە دوو شیوہ بخوینریتەو؟ لە تەفسیرەکی خۆیدا چەند شتیکی جوان دێنێ، چوار ھۆکاری باسکردوون، دەلێ^(١):

١- (قِرَاءَةُ الْجَرِّ : إِجْمَالًا) واتە: مادام بە سەر (نصب) خویندرا بیتەو، (أَرْجُلَكُمْ) دەزانین کە فەززی پێیەکان شوژدەن، بۆیە کە بە: (أَرْجُلَكُمْ) یش دەخوینریتەو، ئەو بە کورتییە، بەلام سوننەت ئەوھیی روونکردووتەو کە دەبێ بشۆرین، دیارە خویندراوەھشی بە ژێر (خفص) چەند حیکمەتیکی تێدان کە لە خالەکانی (٢ و ٣ و ٤) دا دەیانخەینەروو.

٢- (قِرَاءَةُ الْخَفْصِ إِنَّمَا هِيَ لِمُجَاوَرَةِ الْمَخْفُوضِ مَعَ أَنَّهَا فِي الْأَصْلِ مَنصُوبَةٌ بِدَلِيلِ قِرَاءَةِ النَّصْبِ)، لە زمانی عەرەبیدا بنچینەییەک ھەییە، پێی دەگوترێ: (خَفْصُ الْجَوَارِ) یان (جَرُّ الْجَوَارِ) ئەگەر وشەییەک لە تەنیشت وشەییەکەو ھاتبێ، کە وشەکی پێشی ئەو ژێر (کَسْر) ھەبێ، ئەو وشەییەکی دوای ویش

(١) بڕوانە: أضواء البيان، ج ١، ص ٣٣٠-٣٣٦.

ژیر (کَسْر) په‌یداده‌گات، هه‌رچه‌نده له ئه‌سلدا حالته ئیعرابییه‌که‌ی (مَنْصُوب) یان (مَرْفُوع) بی، ئنجا با وینه‌یه‌کی له قورئان بو بئینه‌وه: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿... وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ (۸۴)

هود، واته: (هوود به قه‌ومه‌که‌ی گوت): من مه‌ترسی ئه‌وهم لی‌تان هه‌یه له سزایه‌کی ده‌وره دهر له رۆژیکدا، جا لی‌رده‌ا وشه‌ی: (مُحِيطٍ) سیفه‌تی (عَذَاب) ه، (عَذَاب) یش (مَنْصُوب) ه، ئه‌گه‌ر به‌پی ئه‌وه‌بئ ده‌بووایه ئاوا بووایه: {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطًا}، که‌چی ده‌خوینریته‌وه (مُحِيطٍ)، ئه‌وه پی‌ی ده‌گوتری: (جُرُّ الْجَوَارِ)، له‌به‌رئه‌وه‌ی وشه‌ی: (يَوْمٍ) (مَجْرُور) ه، (مُحِيطٍ) یش هه‌رچه‌نده سیفه‌تی (عَذَاب) ه و ده‌بئ (مَنْصُوب) بی، ئه‌ویش (مَجْرُور) گراوه، له‌به‌ر دراوسییه‌تی.

هه‌روه‌ها هه‌ر له سووره‌تی (هود) دا هاتوه، ده‌فه‌رموی: ﴿... إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ (۶۱)، که دیسان وشه‌ی: (أَلِيمٍ) سیفه‌تی (عَذَاب) ه، نه‌ک (يَوْمٍ)، ئه‌گه‌ر به‌پی ئه‌و بنچینه‌یه نه‌بووایه، ده‌بووایه بگوتری: {إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمًا}، که‌چی ده‌خوینریته‌وه (أَلِيمٍ).

هه‌روه‌ها عه‌ره‌بیش ده‌لین: (هَذَا جُحْرٌ ضَبٌّ خَرِبٌ)، به‌لام ئه‌وان ده‌بخویننه‌وه، (خَرِبٌ) چونکه له دوا (ضَبٌّ) هوه هاتوه، که ئه‌ویش ژیری هه‌یه، که واته: له‌به‌ر ئه‌و بنچینه‌یه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ﴾، که به: (أَرْجُلِكُمْ) بخویندریته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌یه له نزیك (رُءُوسِكُمْ) ه، ئه‌ویش ژیر (کَسْر) هه‌یه، ده‌بئ ئه‌ویش ژیری هه‌بئ، له‌به‌ر نزیکی (جوار) ئه‌گه‌رنا له ئه‌سلدا حالته ئیعرابییه‌که‌ی (مَنْصُوب) ه، که شو‌ردنی به‌سه‌ردا دیته‌وه.

۳- (الْمُرَادُ بِمَسْحِ الرَّجْلَيْنِ غَسْلَهُمَا وَالْعَرَبُ تُطَلِّقُ الْمَسْحَ عَلَى الْغَسْلِ أَيْضًا) واته: مه‌به‌ست له مه‌سح کردنی پییه‌کان شو‌ردنیانه، چونکه عه‌ره‌ب جاری وایه وشه‌ی: (مَسْحٌ) به مانای شو‌ردنیش به‌گاردینن، ده‌لین: (تَمَسَّحْتُ) واته: (تَوَضَّأْتُ)، وه ده‌لین: (مَسَحَ الْمَطْرُ الْأَرْضَ: أَي غَسَلَهَا)، بارانه‌که زه‌وییه‌که‌ی

مەسح کرد، واتە: شۆردیەو، وە دەگوتری: (مَسَحَ اللَّهُ مَا بِكَ: غَسَلَ عَنْكَ الدَّنُوبَ وَالْأَذَى)، خوا بیسپیتەو، ئەوێ لیتە، واتە: گوناھەکان و دەردەکەت لێ لابادات و بشواتەو، کەواتە: وشە: (مَسَحَ) لە زمانی عەرەبیدا بە مانای (غَسَلَ) یش بەکارهاتو.

۴- (المرادُ بقراءة الجِرِّ: المَسْحُ، ولكن النَّبِيُّ بَيَّنَّ أَنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ إِلَّا عَلَى الْخُفِّ) دەلی: ئەگەر بە (جِر) بخوینریتەو، واتە: بە (أَرْجُلِكُمْ)، مەبەست لە (مَسَحَ) دەست پێداهینانە، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ روونی کردۆتەو، کە ئەو دەستی تەر پێداهینانە لە کاتیکیادە کە ئینسان خوف (واتە: گۆریی چەرمی) لە پێ بن، (یان گۆریی دیکە)، وختیک ئینسان کە گۆریی لە پێ بن، دەستی تەرپیان پێدادین، ئەو قیرائەتە بۆ ئەو حالەتە، تەماشای کەلامی خۆی زاناو شارەزا بکەن! چەندە وردەکاریی تێدا، ئەگەر فەرمووبای: (أَرْجُلِكُمْ) پێیەکانتان بشۆن، ئەو کاتە بەلگە مەسحمان لە کوێ هینابایە؟! بەلام ئیستا هەردوو قیرائەتەکان هەن، ئەگەر پێیەکانت رووت بن، ئەو شۆردنیان بەسەر دا، وە ئەگەر داپۆشراوین (واتە: خوف یان گۆریت لە پێ بی) ئەو دەستی تەرپیان بەسەردا دێ و مەسحیان دەکە، قیرائەتیک بۆ حالەتێ کە پێ بە درەو، بن، قیرائەتیکیش بۆ حالەتێ کە پێیەکان داپۆشراوین، ئیش هەرگیز لەو بەشتر ناکری، کەواتە: ئەو شیعە دەلیین: لەراستیدا قسەییەکی زیادهیە و هیچ بەلگەییەکیشیان بەدەستەو نیە، ئنجا ئەگەر یەکیک بپرسی: باشە ئایا نەدەگونجا ئەو هەموو مشتومرە لە کوێ شیعە و ئەهلی سوننە بکریتەو، یەکسەر خۆی کاربەجی لە دوا شۆردنی دەموچاویان شۆردنی دەستەکان باسی پێیەکانیشی کردباو فەرمووبای: (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ)، نەدەکرا وابی؟ ئیمە دەلیین: با، بەلام ئەو تەعبیری قورئان حکمەتی تێدا، حکمەتەگەش ئەوێ: کە خۆی کاربەجی مەسحی سەری خستۆتە نیوان شۆردنی دەستەکان و پێیەکان، تاکو بزانی کە ئەو ریزبەندییە پێویستە رەچاوی بکری، کە ئەوێش رای زۆر بەی زانایانە، ئایا ئەگەر کەسێک دەستنوژی شۆرد، یەکسەر چوو پێیەکانی شۆرد،

ئىنجا دەستەكانى، دوایى دەموچاوى، وەبەر دەكەوى؟ لەسەر راي زۆربەى زانايان
 وەبەر ناكەوى، پىۋىستە رىزبەندى رەچاوبكرى، بەم شىۋەيە:

۱- دەموچاوت دەشوى.

۲- دوایى دەستەكانت دەشوى.

۳- دوایى مەسحى سەرت دەكەى.

۴- ئىنجا پىيەكانت دەشوى.

بەئى خواى پەروەردگار فىرمان دەكات، بۇيە مەسحى سەرى خستۆتە نىۋان
 شۆردنى ھەردوو دەستەكان و ھەردوو پىيەكان، تاكو بۇ ئىمە دياربى كە پىۋىستە
 ئەو رىزبەندىيە رەچاوبكەين، كەواتە: فەرزەكانى دەستنوئىژ چى و چىن؟ بەپىي
 ئەم ئايەتە فەرزەكانى دەستنوئىژ شەشن، كە دەفەرموى: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىئاوہ! ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾، پىشتر
 باسماں كەرد، يانى: (إِذَا أَرَدْتُمْ الْقِيَامَ إِلَى الصَّلَاةِ) واتە: ئەگەر ويستان ھەئسن بۇ
 نوئىژى، يانى نىھەتان ھەبوو، كەواتە:

(۱) فەرزى يەكەمى دەستنوئىژ برىتيە لە نىھەت.

(۲) فەرزى دووھمى برىتيە لە شۆردنى دەم و چاۋ.

(۳) فەرزى سىيەمى برىتيە لە شۆردنى دەستەكان لەگەل ئانىشكان.

(۴) فەرزى چوارەمى برىتيە لە مەسحى سەر، دەستى تەر بەسەر داھىيان.

(۵) فەرزى پىنجەمى برىتيە لە شۆردنى پىيەكان لەگەل گوئىزىنگان.

(۶) فەرزى شەشەمى برىتيە لە رىزبەندى (ترتیب) و پاش و پىش پى نەكەردنىان.

راى چوارەم: كە دەئى: دەبى پىيەكان مەسحىش بكرىن و بششورىن:

ئەوھ مەگەر مەبەست پىي ئەوھبى كە دەستيان پىداپھىنرى كە پىي دەگوترى
 (دَلُّك) ئەگەرنا بەلگەيەكى وام لەسەر نەدى شايانى باس بى

مەسەلەى دەيەم: چۆنيەتى دەستنوئىزگرتن، ئايا دەستنوئىز چۆن دەگىرى؟ ديارە لە زۆر فەرمایشاندا باسى دەستنوئىزگرتن كراو، من يەك فەرمایشتم بە نمونە هيئاوہتەوہ:

﴿أَخْرَجَ الْبُخَارِيُّ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ: أَتَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِينِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ: نَعَمْ، فَدَعَا بِمَاءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ، فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ مَضَمَ وَاسْتَنْثَرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ، ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ، فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ، ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۸۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۵۴)}، واتە: پياويك بە عەبدوئىللاى كورى زەيدى گوت: دەتوانى پيشانەم بەدى پيغەمبەرى خوا ﷺ دەستنوئىزى چۆن دەگرت؟ عەبدوئىللاى كورى زەيدىش گوتى: بەئى، گوتى: ئاويكم بۆ بيئن، ئاويان بۆ هيئا، دەستەكانى شۆردن پيش ئەوہى دەستى لە قاپەكە باوى، دوو جارەن دەستەكانى شۆردن، واتە: ھەر دوو لەپە دەستى، دوايى ئاوى لە دەمى وەردا، وە ئاوى لە لووتيشى وەردا، (واتە: قورگو لووتى خوى ئا و تيوەردا و خاويى كەردنەوہ) سى جارەن، ئنجا دوايى سى جارەن دەم و چاوى شۆرد، (واتە: سى جارەن ئاوى بە دەم و چاوى داگردو دەستى پيداھيئان) پاشان دوو جار دوو جار دەستەكانى شۆردن، (ھەر دەستەى دوو جارى شۆردوون) دوايى دەستى تەرى بەسەرى داھيئا، دەستى پيداھيئاو دوايى هيئاپەوہ، ھەردوو دەستى بە پيشە سەرى دەستى پيكردو ھەتا بردى بۆ پشته سەرى و دوايى لەوى راھيئانپەوہ، بۆ ئەو شوپنەى كە ليپەوہ دەستى پيكردبوو، ئنجا ھەردوو پيپەكانى شۆردن.

ليرەدا ئيپمە پيويستە چەند شتيك دەربارەى دەستنوئىزگرتن روون بكەينەوہ:

يەكەم/ ئا و لە زارو لووت وەردان:

كە پيى دەگوتىرى: (الْمَضْمَضَةُ وَالِاسْتِنْشَاقُ)، (الِاسْتِنْشَاقُ) بريتە لە ئا و لە لووت وەردان، (الِاسْتِنْشَاقُ) بريتە لە فرپدانەوہى ئاوەكە، (الْمَضْمَضَةُ) ش ئا و لە دەم وەردانە، زۆربەى زانايان بە سوننەت و ھەندىكيشيان بە فەرزبان

دەزانن، بەلام سوننەت بوونيان نزيكترە، وه له زۆربەى فەرموودەكانى پيغەمبەر ﷺ دا باسى ئاو له دەمو لووت وەردان كراوه، يانى: سوننەتە بەلاى كەمەوه، ھەندىكىش دەلئىن: فەرزە ئاو له لووت و دەم وەربدرى له كاتى دەستنويزگرتندا.

دووھە/ دەستنويزگرتن:

بۇ شۆردنەكان دەگونجى يەك جار بى، وه دەگونجى دووجار بى، دەشگونجى سى جار بى، يانى: دەگونجى يەكجار، دووجار، سى جار دەم وچاوت بشورى بۇ دەست و پيغەمبەرى بە ھەمان شيۆه، له سوننەتى پيغەمبەرى خوا ﷺ دا ھەرسىك چۆرەكان ھاتوون:

۱/ ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ مَرَّةً مَرَّةً﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۵۷)}، واتە: ەبەدوللاى كورى ەبباس خوا له خۇى و بابى رازى بى، دەلئى: پيغەمبەرى خوا ﷺ يەك جار يەك جار، دەستنويزى گرت، واتە: (يەكجار ئەندامەكانى شۆردن، بەلام دوایى بۆتان روون دەكەمەوه، ئەو يەكجارو ئەو دووجارە دەبى چۆن بى)؟

۲/ ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۵۸)}، واتە: ەبەدوللاى كورى زەيد خوا لئى رازى بى دەلئى: پيغەمبەرى خوا ﷺ دووجار دووجار ئەندامەكانى شۆردن و دەستنويزى گرت.

۳/ ﴿عَنْ حُمْرَانَ مَوْلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى عُمَرَ بْنَ عَبْدِ مَنَافٍ دَعَا بِإِنَاءٍ، فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ، فَغَسَلَهُمَا، ثُمَّ ادْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْإِنَاءِ فَمَضْمَضَ وَاسْتَشَقَّ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مِرَارٍ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، ثُمَّ قَالَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۵۹)}، واتە: حومران كە خزمەتكارى عوسمانى كورى ەففان بووه (خوا لئى رازى بى) گوتووئەتى عوسمانى كورى ەففانى بينيوه قاپيک ئاويان بۇ ھيئاوه (دياره ئەوئيش ويستووئەتى وەك پيغەمبەر ﷺ خەلك فيرى دەستنويز گرتن بكات) له

قاپەكە سى جاران ئاۋى بە دوو لەپە دەستەكانى خۇى داگردو شۆردنى،
 دوایی دەستى تەرى خستنه نیو قاپە ئاۋەكە، وه ئاۋى لە دەمو لووتى وەردا
 (نەیگوتوہ سى جار، كەواتە: یەكجاریش ھەر تەواوہ) دوایی دەموچاۋى خۇى
 شۆرد سى جاران، سى مستە ئاۋى پىدا گردن، وه پاشان ھەردوو دەستى خۇى
 شۆردن، لەگەل ئانىشكان سى جاران، دوایی مەسحى سەرى خۇى كرد یەكجار،
 (واتە: دەستى تەرى بەسەرى خۇى داھینا) دوایی پىپەكانى خۇى شۆردن، ھەتا
 سى جاران لەگەل گوپزینگەكان، دوایی گوتى: (واتە: عوسمان گوتى:)
 پىغەمبەرى خوا فەرموویەتى: ھەر كەسىك دەستنوئىزى وەك ئەم دەستنوئىزى
 من بگرى (دیارە عوسمان پىغەمبەرى ﷺ بىنیوہ كە دەستنوئىزى گرتوہ)،
 ئنجا دوو ركات نوئزان بكات، ھىچ لەگەل نەفسى خۇیدا قسە نەكات، (دالغەى
 نەرۋات بەولاولادا، یانى دوو ركاتان بكات، زۆر بە ناگا لە خۇبۋونەوہ، بە بىر
 لىكردنەوہى ئەو شتانەى كەوا دەیانلى)، ھەرچى گوناھى رابردوویەتى
 دەپۆشرى.

جا كوردەوارى خۇشمان شتىك دەگىرنەوہ، دەلین: (پىغەمبەر ﷺ جارىك
 فەرموویەتى: ھەر كەسىك دوو ركات نوئزان بكات، ھىچ دالغەى نەرۋات یەككە لەو
 دوو بەرمالانەى دەدەمى، عەلى كورى ئەبى طالېبش گوتوویەتى: من دوو ركاتى وا
 دەكەم، فەرموویەتى: باشە، دوایی كە دوو ركاتەكەى كردن لەنیو نوئزەكەدا
 دالغەى بۇ دى، دەبى كام لەو دوو بەرمالەى بداتى؟ ئەویش بى دالغە
 نوئزەكەى بۇ نەكراوہ)، كە راست نىە، جارى ئەو كاتى بەرمال ھەر نەبووہ بەم
 شىۋەى، پاشان ئىنسانىش دەتوانى دالغەى نەرۋات و دوو ركات نوئزانىش بكات،
 نەك عەلى، زۆر كەسى دىكەش ئەگەر ھەر تۆزىك ناگای لە خۇى بى، دەتوانى
 دالغەشى نەرۋات و نوئزى خۇشى بكات، بۇیەش وا دەلیم: چونكە خەلك دەلین:
 جا خۇ عەلىش خوا لى رازى بى لە نوئزىدا دالغەى بۇ ھاتوہ، مانای وایە قەت
 نوئزى بى دالغە ناكرى، بەلام لەراستىیدا وانىە، مرؤف ئەگەر بىەوى
 دەتوانى نوئزى بى دالغەو خەيال بكات.

بەلام لىرە لىتان تىكنەچى! كە دەفەرموى: یەكجار یەكجار شۆرى، دەبى بەو
 یەك جارە دەموچاۋەكەى ھەموو بشوات، وه دەبى دەستەكانى ھەموو بشوات،

وہ پیہکانیش بہ ہمان شیوہ، بہ لام کہ بہ دووچاران شۆردنہکە تہواو دەبی، ہردوو جارہکە دەبنہ فہرز، وہ ئەگەر بہ سئ جاران ہەمووی تہرپی، ہەر سئ جارہکە دەبنہ فہرز، چونکہ ہەر جارہی ہەندیکی لئ تہر کردوہ، بہ لام ئەگەر بہ یەکجار دەم و چاوو دەستەکان لەگەڵ ئانیشک و پیہکانیش لەگەڵ گوێزینگ تہر بوون، ئەوہ جاری دووہم و سییہم تہر کردنہوہیان دەبی تہ سوننەت، وہ لەراستیشدا دەتوانین بئین: یەکجاریش سوننەتہ، دووجاریش سوننەتہ، سئ جاریش سوننەتہ^(١)، ئەوہش بہ پیی حالئەتەکان دەگۆری، جاری وایہ ئاو کہ مہ سوننەتہ ئاوی کہم بہ کاریبی، یەکجار دەم و چاو بشۆ بەسہ، خو نابئ تو سئ جار بیشوی دواوی ئاو بو رەفیقەکەت نەمینی تہوہ، یان بو شتیکی گرنگتر پیویستت پیی بی، کہسی وا ہەییہ بہ دوو سئ جاریش راناوہستی، دەست پیدەکات سئ چوار مہ سینہ ئاوان سہرف دەکات، ئەوہ لەراستیدا لە سوننەت چۆتہ دەری و خوئی تووشی ئیسراف کردن کردوہ، کہواتہ: ئەگەر یەکجاریش ئەندامەکانی دەستنوێژ بشۆرین ہەر سوننەتہ، دووش سوننەتہ، سیس سوننەتہ، بہ مہرچیک بہ یەکجارہکە ئەو ئەندامہ ہەمووی بشۆری، بہ لام ئەگەر بہ یەک جارہکە تہواو ہەمووی نەشۆری، مانای وایہ دەستنوێژہکە ی تہواونیہ، چونکہ رەنگہ کہسی وا ہەبی بہ سئ جارانیش ہەموو دەم و چاوی تہر نەکات، مانای وایہ دەستنوێژہکە ی ہەر ناتہواوہ.

سییہم / مہسحی سہر یەکجارہ:

تەنیا لە ہەندیک دەقانداندا ہاتوہ کہ پیغەمبەر ﷺ سئ جار مہسحی سہری کردوہ، بہ لام لە زۆربہی فہرمایشتہکاندا ہاتوہ کہ مہسحی سہر یەکجارہ، بو وینہ، ئەم دەقہ ہەییہ: ﴿مَسَحَ ﷺ رَأْسَهُ مَرَّةً﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (١٩٢)} عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واتہ: پیغەمبەر ﷺ یەکجار مہسحی سہری کردوہ.

(١) لیرہ مہبەستمان لە سوننەت بوون، بہ پیی ریبازی پیغەمبەری خوا ﷺ بوونہ، نەک سوننەتی بەرانبەر فہرز!

چوارەم: پێشخستنی لای راستە لەسەر چەپ (تَقْدِيمِ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى):

لەلای زۆربەى زانایان سوننەتە، لای راست لە دەستنوێژگرتن پێش لای چەپ بخری، هەندیکیشیان بە فەرزیان داناوە، بەلام لەراستییدا سوننەتبونەگەى بەلگەى بەهێزترە، بەلگەى سوننەتبونیش ئەم فەرموودەیهیه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا لَبَسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدُوا بِأَيْمَانِكُمْ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (٨٦٣٧)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (٤١٤١)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (١٠٩٠)، وَأَبْنُ حُزَيْمَةَ بَرَقَمَ: (١٧٨)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) بَرَقَمَ: (١٠٩٧) تَعْلِيْقُ الشَّيْخِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ }، واتە: ئەبو هورەیره خوا لای راست دەستی پێخست، پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: ئەگەر بەرگتان پۆشیی، وه ئەگەر دەستنوێژتان گرت، به لای راستان دەست پێبکەن، کهواتە: سوننەتە به لای راست دەست پێ بکری، بەلام ئەگەر کەسێک بە لای چەپ دەستی پێکرد، نالێین: دەستنوێژەگەى تەواونیه، بەلکو سوننەتێکی تەرك کردووە.

کۆتا قسەم دەربارەى دەستنوێژگرتن:

ئایا حیکمەتى بەکارهێنانی وشەى: (المَرَفِقُ) بە کو، وه وشەى: (الکَعْبَيْنِ) بە (مَثْنَى) چیه؟ یانى: بۆچی بۆ ئانیسه کهکان خوا فەرموویەتى: ﴿وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، (مَرَفِقٌ) کووى (مَرَفِقٌ) ه، نهیفه رموه: (إِلَى الْمَرَفِقَيْنِ)، که چی بۆ گوێزینگهکان فەرموویەتى ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾؟ وهلام: لهبەرئهووى دەست یهك ئانیسكى هیه، بهلام هەر پێیهك دوو گوێزینگى هەن، ئنجا ئەگەر قسهگەى شیعان راست بووايه، وهك ئانیسك (مرفق) دەست، به كو (جمع)یش باس دهكران نهك به دووان (مثنى) كه دهلێن: گوێزینگ پێشى پێیه، ئەگەر وابووایه هەر پێیهك یهك گوێزینگى دهبوو، بهلام نا، گوێزینگ بریتیه لهو ئیسقه خرانەى لهولاو لای پێ دهردهچن، وه هەر پێیهكیش دوو گوێزینگى هەن، خواى زاناو شارەزاش به نسبت ئانیسكهوه دهزانى یهك ئانیسك هیه، بۆیه فەرموویەتى: ﴿إِلَى الْمَرَافِقِ﴾، واتە: ئانیسكانیشی لهگهڵ بشۆن، بهس ئەگەر فەرمووبای: (إِلَى الْأَكْعَابِ)، که (كعب) پیموایه کۆیهگەى دهبێ به (أكعاب)،

ئهگهر وای فهرمووبا، ئهوکاته دهرنهدهکهوت، که ئایا دهبی ههر دوو گوپزینگ بشوړین، یان نا؟ بویه فهرموویهتی: ﴿إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، بو ئهوهی ههر دوو گوپزینگهکانی ئهولاو لای پی بگریتهوه.

مهسهلهی یازدهیهه: مهسح کردن لهسهه خوفو گوړهوی:

خوفف بریتیه له پیلاویک که له پیستو چههرم دروست کرابی، گوړهویش ئهوهیه که غهیری چههرم بی، که به عهپهبی (جورب) ی پی دهلین: وه له کوردییدا نهزمانیوه (خوفف) وشهیهکی تایبهتی بو بهکارهاتبی، ههر (خوفف) بهکار دینن، ئنجا سهبارت به مهسح کردن لهسهه خوفف یان گوړهوی، زانایان قسهو باسی زوړیان کردوه، خوای پهروهردگار دهفهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ

إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾، باسمان کرد که حکمهتی چیه ههر دوو قیرائهتهکه

بو (وَأَرْجُلَكُمْ) هاتوون: (وَأَرْجُلَكُمْ) که ئهوکاته (غسل) ی بهسهردا دیتهوه، یانی:

﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ﴾،

واته: بیکانیشتان بشوون، بهلام قیرائهتی (وَأَرْجُلَكُمْ) که پیشت باسمان کرد، یهکیک

له حکمهتهکانی ئهوهیه که خوای کاربهجی بویه وایداناوه ئهه وشهیه (وَأَرْجُلَكُمْ)

به ژیر (کسر) یش، بخوینریتهوه، تاکو مهسحی لی وهرگیری، واته: دهستی تهر

پیداھینانی پیهکان له کاتیکدا که له نیو خوفف دان، یان له نیو گوړهوی دان.

ئنجا زانایان لهوبارهوه قسهو باسی زوړیان کردوهو من له ههوت خال دا بوئان

کورت دهکهمهوه به گوشراوی، وه ئهوهی دهشینووسم ههمووی لهبهه تیشکی کتیبی

(أضواء البيان) ی (الشنقيطي) دایه^(۱) لیکوئینهوهیهکی باشی کردوه لهوبارهوه،

دیاره منیش به شیوهی خووم ههنديکی لی دادهرپژمهوهو، جار جار بوچوونی

خوشمی لهگهل دهخهه:

یەكەم: رەوایی مەسح لەسەر خوفف و گۆرەوی:

نایا كەسێك كە دەست نوێژ دەگرێ، بۆی هەیه، ئەگەر پێیه‌كانی لە نیۆ خوفف دابن، واتە: گۆرەوی چەرم، یان لە نیۆ گۆرەوی دابن، (كە لە بەن یان دەزوو دەچنرێ) بۆی هەیه دەستی تەریان پێدابێنێ لە جیاتی شۆردن؟ زانایانی ئیسلام هەموو لەسەر ئەو یەك دەنگن، جگە لە خەوارێج و شیعەكان، كە پێیان وابوو دەروست نیه لە جیاتی شۆردنی پێیه‌كان دەستی تەریان پێدا بهێنرێ، لە كاتیكدا كە لە نیۆ گۆرەوی و لە نیۆ خوفف دان، ئەگەرنا شیعە مەسحی پێیه‌كان دەكەن، بەلام دەلێن دەبێ مەسحی پێی رووت بكرێ، واتە: كە لە نیۆ هیچ شتیكدا نەبێ، شیعەش كە هەندێك رایان هەن، هەر بۆ خۆ جیاكردنەوه‌یان لە زۆرینه‌ی مسوولمانان، ئەو رایانە تەبەننیه‌ی دەكەن، بێئەوه‌ی كە بەلگەیه‌گی وایان بەدەسته‌وه هەبێ شایانی باس بێ.

(النووي) له كتيبي (المجموع) دا كه شهرحی كتيبي (المهدب) ی (الشيرازي) یه، ده‌لێ: (وقَدْ نَقَلَ ابْنُ الْمُنْذِرِ فِي كِتَابِ الْإِجْمَاعِ إِجْمَاعَ الْعُلَمَاءِ عَلَى جَوَازِ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفِّ وَيَدُلُّ عَلَيْهِ الْأَحَادِيثُ الصَّحِيحَةُ الْمُسْتَفِيضَةُ فِي حَدِيثِ مَسْحِ النَّبِيِّ ﷺ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ وَأَمْرِهِ بِذَلِكَ وَتَرْخِيصِهِ فِيهِ وَاتِّفَاقِ الصَّحَابَةِ فَمَنْ بَعْدَهُمْ عَلَيْهِ) ^(۱)، واتە: (ابنُ الْمُنْذِرِ) له كتيبي (الإجماع) دا يەك دەنگی زانایانی لەسەر دروستبوونی مەسحکردن لەسەر خوفف هێناوه، وە ئەو هەموو فەرمايشته‌یه‌كانە لە زۆرن، وە ناسراون، دەلالەتی لەسەر دەكەن كە پێغمبەر ﷺ كاتیك كە نیشته‌جێ بووه، وە كاتیك كە لە سەفەریش بووه، مەسحی كردوه لەسەر خوفف، وە فەرمانیشی پێكردوه، وە مۆلەتیشی داوه، وە هاوه‌لانی بەرپزیش و دوا‌ی هاوه‌لانی هەموو لەسەر ئەو یەك‌ده‌نگن، كە دروسته‌ی لە جیاتی شۆردنی پێیه‌كان، مەسحیان لەسەر بكرێ. واتە: دەستی تەریان پێدا بهێنرێ، بە مەرجێك لە نیۆ خوفف دابن، یان لە نیۆ گۆرەوی دابن، كە دوا‌ی باسی گۆرەویش دەكەین.

دووهم: ئایا شۆردنی لاق باشتره، یان مەسح لەسەر خوف؟

لەوبارەوه دیسان زانایان را جیاییان هەیه، ئەوانەیی کە شۆردنیان پێ باشتره، بەلگەیان ئەوهیە، دەلێن: پێغەمبەر ﷺ زیاتر پێیەکانی شۆردوه، وه بەردهوام بووه لەسەر ئەوه له زۆریه کاتهکاندا، هەرچهنده زەحمەتی شی زیاتره، کەواته: مادام پێغەمبەر ﷺ لەسەری بەردهوام بووه، دیاره ئەوه خیری زیاتره، وه دیاره کردوه کانی ئه گەر زەحمەتیان زیاتر بێ، زەحمەتی زیاتریش دەبێتە هۆی پاداشتی زیاتر، وهك پێغەمبەر ﷺ به دایکمان عائیشەیی خوا لێی رازی بێ فەرموو: ﴿إِنَّ لَكَ مِنَ الْأَجْرِ عَلَىٰ قَدَرٍ نَّصِيبٍ، أَوْ قَالَ: نَقَقْتُكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (١٧٨٧)، وَالْحَاكِمُ برقم: (١٧٣٣) وَاللَّفْظُ لَهُ}، واته: پاداشتی بۆ هەیه به ئەندازەیی ماندوو بوونت، یان فەرمووی: به ئەندازەیی خەرچکردنت.

دیاره بەشیکیش له زانایان دەلێن: مەسح کردن باشتره، یه کیک له بەلگەکانیشیان ئەم دەقهیه: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ عَلَىٰ خُفِّينِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَسَيْتَ؟ قَالَ: «كَلَّا بَلْ أَنْتَ نَسَيْتَ، بِهَذَا أَمْرِي رَبِّي عَزَّوَجَلَّ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٥٧٠٤)، وَأَحْمَدُ برقم: (١٨١٧٠)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (١٥٦)}، واته: موغیرهیی کوری شوعبه خوا لێی رازی بێ، دهگێریتهوه دهلی: پێغەمبەر ﷺ دەستی تەری بەسەر (خوفهکانی دا دهینا له کاتی دەست نوێژدا، پیم گوت: ئەه پێغەمبەری خوا! لەبیرت چوو خوفهکانت دابنێی و پێیەکانت بشۆی؟! فەرمووی: بەلکو تۆ لەبیرت چوو، چونکه بەمه پەروردگارم (عز وجل) فەرمانی پێکردووم. ئنجا که بفەرمووی: خوا فەرمانی پێکردووم، مانای وایه ئەوه خیرتره!

بەلام دواي هەلسەنگاندنی زۆر بۆ ئەو مەسەلهیه، پیموایه ئەو قسهیهی (ابن تيمية) که (ابن القيم) رەحمەتی خواي لیبی لێوهی نهقل دهکات، قسهیهکی ریکه، (ابن تيمية) دهلی: (وَلَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّفُ ضِدَّ حَالِهِ الَّتِي عَلَيْهَا قَدَمَاهُ، بَلْ إِنَّ كَانَتْ فِي الْخُفِّ مَسْحَ عَلَيْهِمَا وَلَمْ يَنْزِعْهُمَا، وَإِنْ كَانَتْ مَكْشُوفَتَيْنِ، غَسَلَ الْقَدَمَيْنِ، وَلَمْ يَلْبَسِ الْخُفَّ لِيَمْسَحَ عَلَيْهِ) (١)، واته: پێغەمبەر ﷺ عادهتی نهبووه

پېچەوانەى حالەتى خۇى مامەلە بکات، ئەگەر پېيەكانى لەنيو خوفف (و گۆرەوى) دا بووبن، مەسحى لەسەر كر دوون و دايەنەناون بۆ ئەوہى پېيەكانى بشوات، وە ئەگەر پېيەكانىشى بە دەرەوہ بووبن، لەو کاتەدا كە دەستنويزى گرتوہ، نەچووہ خوفف لەپى بکات، ئنجا مەسحى لەسەر بکات، بەلکو شۆردوونى.

كەواتە: ئيمە ناتوانين بلين كاميان خيرترە، بەلکو ئينسان چۆنى بۆ ھاتە پيش، دەتوانى وابکات، جارى وايە تۆ كە لە سەفەرى، ھەر لەنيو بازنەى سوننەتدايە، كە پېيەكانت مادام لەنيو گۆرەوى دان، يان لە نيو خوفف دان، پەنگە سەرما بى، ئا و كەم بى، دوايى لاقت بەزن، وا باشترە مەسحيان لەسەر بکەى، واتە: دەستى تەر بە خوففەكان، يان بە گۆرەويەكان دابىنى، بەلام ئەگەر وانەبوو لاقت پرووت بوون، خۇ ديارە دەبى بيانشوى، نەك ئەو کاتە بىي خوفف لەپى بکەى بۆئەوہى مەسحيان بکەى، ئەم رايە رايەكى مام نيوہنديى و باشە.

سپيەم: ئايا مەسحکردن لەسەر خوففى دراو (مخرق) يان گۆرەوى دراو دروستە؟

لەوبارەشەوہ زانايان پراجياييان ھەيە، وە بۆ زانيارىيتان ئەو مەسەلانەى كە زانايان مشتو مپرو پراجياييان لەسەريان دەبى، لەبەر ئەوہيە كە دەفيكى پروون و بى چەندوچوونيان لەسەر نيە، ئەگەرنا زانايان لەخووە حەزيان لە پراجيايى نەبووہ! ياخود چەند دەفيك ھەن ھەركامپيكان يەك لەو دەقانە ھەلدەبژىرى، ياخود ئايەتتىك، يان فەرمايشتىك چەند واتايەكى ھەيە، يان ھيچ دەفيكى يەكلاكەرەوہ نيە، بۆيە زانايان كەوتوونەتە مشتومپرەوہ، جا لەوبارەوہ كە ئايا دروستە خوففيك كە درابى، يان گۆرەوييەك كە درابى، مەسحى لەسەر بکەى يان نا؟ زانايان پراجياييان ھەيە.

منيش دواى ليكۆلینەوہى زۆر ئەو رايەم پى راسترە، كە ھەر خوففيك، يان ھەر گۆرەوييەك كە زۆر نەدرابى، بە شيوہيەك كە نەگونجى پى برۆى، وە بە شيوہيەك كە پېيەكانت تەواو تيدا دەرکەون، ھيئدە نەدرابى، ئەوہ دروستە مەسحى لەسەر بکەى، بۆ ويئە: كونيكى تيبووہ، دوو كوني تيبووہ، ئەوہ دروستە مەسحى لەسەر بکەى، بەلگەشم ئەوہيە كە ھاوہلانى بەرپز خوا لييان رازى بى،

ئەووە نیه هیندە بە ئیمکانیەت بووبن، وە بە زۆریش لە سەفەردابوون، لەبارو سواردابوون، لە دەشتو بیاباندا بوون، لە جەنگدا بوون و خوفیشیان لەپێ کردوو ناتوانین بلیین: هەموو گۆرەوی و خوفەکانیان نوێو تازە بووو، کونیا تیدا نەبووو مەسحیان لەسەر کردوون، کەواتە: خوفو گۆرەوی مەگەر زۆر درایی، کە تەواو پێی تیدا دیاری، ئەگەرنا دروستە مەسحیان لەسەر بکری.

چوارەم: ئایا مەسح لەسەر نەعل و گۆرەوی دروستە؟

لەسەر خوف ئەووە دیارە، وەك گوتم هەموو زانایان جگە لە شیعە، لەسەر ئەووە یەكدهنگن، هەروەها خەوارچیش کە کاتی خۆی بوو ون، لەبارە مەسحکردن لەسەر نەعل و گۆرەویش راجیایی لە نیو زانایان هەیه:

(أبو حنيفة والشافعي) رەحمەتی خویان لی بی، بە دروستی نازانن، دەلیین: نەخیر دروست نیه، لەسەر گۆرەوی و نەعل مەسح بکری.

هەندیکیش لە زانایان بە دروستی دەزانن، چەند شتیکیش بە بەلگە دیننەووە، کە دیارە من رای دووهم پێ راستەر، یەکیك لەو بەلگانە کە دەیانھیننەووە لەسەر ئەووە کە دروستە مەسح لەسەر نەعل و لەسەر گۆرەوی بکری، ئەم دەقەیه: ﴿عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُورِيِّينَ وَالنَّعْلَيْنِ ﴿ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۵۹) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (سُنَنِ أَبِي دَاوُد) ﴾ ، واتە: موغیرە کوری شوعبە خوا لی رازی بی، دەلی: پێغەمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەستوێژی گرت و دەستی تەری بە گۆرەویەکان و بە نەعلەکانی داهینا، (دیارە ئەو کاتە نەعلی لەپێ بووو گۆرەویش، وە دەستی تەری پێدا هینان، لەجیاتی ئەووەی بیانشوا).

(قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُورِيِّينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَالْبُرَاءُ بْنُ عَازِبٍ وَأَنَسُ بْنُ مَالِكٍ وَأَبُو أَمَامَةَ وَسَهْلُ بْنُ سَعْدٍ وَعَمْرُو بْنُ حُرَيْثٍ وَرُوِيَ ذَلِكَ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) ^(۱) ئەبو داوود زانایەکی فەرموودەناسی گەورەیه خاوەنی (سُنَنِ أَبِي دَاوُد) ه، دەلی: هەر لە کام عەلی کوری

ئەبی طالیب، عەبدوڵلای کورپی مەسعوود، بەرپائی کورپی عازیب، ئەنەسی کورپی مالیک، ئەبو ئومامە، سەھلی کورپی سەعد، عەمپی کورپی حورەیث، ھەرودھا لە عومەری کورپی خەتتابو عەبدوڵلای کورپی عەبباس، خوا لە ھەموویان رازی بێ گیردراوەتەو، کە مەسحیان لەسەر گۆرەوی کردو.

دیارە ئەوانیش بە تەنکید ئەگەر پیغەمبەری خویان ﷺ نەبینیایە مەسحی لەسەر گۆرەوی کردو، نەیان دەکرد، کەواتە: رای دروستبوونی مەسح لەسەر گۆرەوی بەھیزترە، وە بەراستی ئەوھش زۆرکار بو خەلك ئاسان دەکات، جاری وایە سەرمايە، زستانە، ئاو کەمە، دانانی پیلاو یان دانانی گۆرەوی و ئەوانە زەحمەتە، مەسح کردن کارەکە ئاسان دەکات، وە ئەوانە ھەمووی دەچنەووە نیو ئەو ئایەتە موبارەکە کە دەفەر موی: ﴿ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ ﴾، واتە: خوا نایەوئ سەغڵەتتان بکات، جاری وایە ئینسان بە ھۆی دانانی گۆرەوی و پیلاووە، تووشی سەغڵەتی دەبی.

پینجەم: ماوەی مەسح کردن:

ئایا تا ماوەی چەند ئینسان بۆی ھەییە مەسح لەسەر گۆرەوی بکات، یان لەسەر خوفف؟ زۆربەیی زانایان رایان وایە ئینسانی نیشتەجئ (مقیم) کە لە مائی خۆیەتی، شەوو رۆژیک، وە بابای ریبوار (مُساخر) سئ شەوو سئ رۆژان بۆی ھەییە مەسح بکات، ئەمە رای: (أبو حنيفة والشافعي وأحمد والثوري وأوزاعي وأبو ثور وإسحاق و أبو داود الظاهري والطبري والحسن بن صالح بن حسين)، ھیندیکیش کە (مالک وليث بن سعد والحسن البصري) یان لە نیودا ھەن، دەلین: ئەوھندەیی بابای ریبوار بیەوئ بۆی ھەییە، وە کاتی دیاریکراوی نیە، واتە: ئەوھندەیی بیەوئ، بۆ وینە: دە رۆژ گۆریبەکان دانەنی خوففەکان دانەنی، بۆی ھەییە.

بەلام رای زۆربە راسترە، وە ئەمەش یەکیکە لە بەلگەکانیان: ﴿ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَسَّالِ الْمُرَادِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرْنَا "يَعْنِي النَّبِيَّ" أَنْ نَمْسَحَ عَلَى الْخُضْفَيْنِ، إِذَا نَحْنُ أَدْخَلْنَاهُمَا عَلَى طَهْرٍ ثَلَاثًا إِذَا سَافَرْنَا، وَيَوْمًا وَلَيْلَةً إِذَا أَقَمْنَا، وَلَا نَخْلَعُهُمَا مِنْ بَوْلٍ، وَلَا غَائِطٍ وَلَا نَوْمٍ وَلَا نَخْلَعُهُمَا إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ ﴾، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم:

(۱۸۱۱۸)، وَالطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۳۵۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۳۲۵)، وَالِدَارَقُطْنِي بِرَقْم: (۱۵) تعلق شعيب الأرنؤوط: حديث المسح على الخفين منه صحيح لغيره وهذا إسناد حسن، واته: صهفوانی کوری عه‌سسالی مورادیی (که یه‌کیکه له هاوه‌لانی به‌پیز) خوا لییان رازی بی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پیکردین ده‌ستی ته‌ر به خوفه‌کانماندا بی‌نین، به مهرجیک پییه‌کانمان به پاکیی خستبیته نیو خوفه‌کانه‌وه، (واته: ده‌ستنویژت بووبی که خوفه‌کانت له‌پی کردبی، یان گورییه‌کانت له‌پی کردبی)، ئەگەر سه‌فه‌رمان کرد، سی شه‌وو سی رۆژان بو‌مان هه‌یه له جیاتی شۆردنی پییه‌کان، ده‌ستی ته‌ریان پیدا بی‌نین، وه شه‌وو رۆژیکیش ئەگەر له مال بووین، به‌لام به مهرجیک نابی خوفه‌کان دابنیین، نه بو تاره‌تگرتن (خوپاککردنه‌وه له میزو پیساییی)، وه نه بو خه‌وتن، مه‌گەر له‌شمان پیسبی، که له‌شیشت پیس بوو ده‌بی خۆت بشوی و ئەو کاته ده‌بی خوفه‌کان دابنیی، ئەگەر‌نا نابی دایانبنیی، که داتنان، ئەو کاته له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی زانایان چیدیکه بو‌ت نیه مه‌سحیان له‌سه‌ر بکه‌ی و ده‌بی پییه‌کانت بشوی.

شه‌شه‌م: ئایا ته‌نیا پشتی خوف مەسح ده‌کری یان بنیشی؟

گۆره‌وی یان خوف عاده‌ت وایه پشته‌که‌ی مەسح ده‌کری، پشتی پی، ئنجا ئایا بنه‌که‌شی پیویسته، یان سوننه‌ته مەسح بکری؟! ئەمیش زانایان مشتومریان له‌سه‌ری هه‌یه، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان ده‌لین: به‌س پشتی گۆره‌وی و خوفه‌که مەسح ده‌کری و ته‌نیا ئەوی پیویسته، وه ئەوه رای (أبو حنیفة وأحمد والثوري وأوزاعي) یه، که به‌لگه‌شیان ئەم ده‌قه‌یه: ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلَ الْخُفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ. وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۱۶۲)، وَصَحَّحَهُ الألباني}، واته: عه‌لی کوری ئەبی طالیب خوا لیی رازی بی، فه‌رموویه‌تی: ئەگەر دین به عه‌قل بو‌وايه (لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی له دین لایه‌نی عیباده‌ته، که مه‌رج نیه هه‌مووی له عه‌قله‌وه بچی، دیاره پیچه‌وانه‌ی عه‌قل نیه، به‌لام مه‌رج نیه عه‌قل هه‌مووی بو‌هه‌زم بکری) بنی خوف له پیشتی بوو که مەسح بکری له پشته‌که‌ی، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بینی پشتی خوفه‌کانی مەسح کرد.

دیاره ئەم رایەش بەهێزترە، کە هەر پشتی خوفف فەرزە مەسح بکری، بەلام ئەدی بنەکەشی ئەگەر مەسح بکری، حوکمی چۆنە؟ ئیمە دەلێین: بنەکەیی فەرز نیە، بەلام دروستەو ریشی تێدەچی سونەتیش بی، بەلام گرنگ ئەوویە فەرز نیە، مسوڵمان بنی خوففەکەیی مەسح بکات.

هەوتەم و کوئای: زانایان لەسەر ئەو یەك دەنگن کە دەبی بابای مەسحەر دەستنوێژی بووی، کە خوففەکانی کردوونە پی، یاخود گۆرەوویەکانی، ئەگەر نا ئەگەر بەبی دەستنوێژی، یان دواي تەیه موم کردبێه پی، دروست نیە مەسحیان لەسەر بکات:

بەلگەیان چەند دەقیکە، یەکیک لەوانە: ﴿عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي سَفَرٍ... ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ حُضِّيَهُ، فَقَالَ: دَعَهُمَا فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۰۶)}، واتە: موغیرەیی کوری شوعبە خوا لێی رازی بی لە چەند سەفەرێک لە خزمەت پیغەمبەردا ﷺ بوو، لە درێژەیی هەدیسیکدا دەلی: لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ بووم دەستنوێژی گرت، خوففی لە پیدا بوو، داهاتم تا خوففەکانی لە پی دابکەنم، بوئەووی پییەکانی بشوا، فەرمووی: (دَعَهُمَا) لێیانگەری (خوففەکانم لە پیدا مەنی) چونکە من بە پاکیی لە پیمکردوون، واتە: دەست نوێژم هەبوو کاتیک خوففەکانم لە پی کردوون، وە مەسحی لەسەر کردن.

مەسەلەیی دوازدەهەم: کە خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾،

ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان پاک بکەنەو، واتە: خۆتان بشوون، (راغب الأصفهانی) دەلی: (أَي: أَصَابَتْكُمْ الْجَنَابَةُ وَذَلِكَ بِإِنزَالِ الْمَاءِ أَوْ بِالتَّقَاءِ الْخِتَائِنِ، وَقَدْ جُنِبَ وَأَجْتَنَبَ وَتَجَنَّبَ، وَسُمِّيَتِ الْجَنَابَةُ بِذَلِكَ لِكَوْنِهَا سَبَبًا لِتَجَنُّبِ الصَّلَاةِ فِي حُكْمِ الشَّرْعِ)، واتە: هەر کاتیک لەش پیسیتان بەسەر هات، لەش پیسی بە ئاوا هاتنەو بەسەر ئینسان دی، یاخود بەو کە ئەندامی نییرینەو مێینەیی ژن و میرد بە یەك بکەون، بەو و واجب دەبی کە ئینسان خوی بشوا دەگوتری: (جُنِبَ وَأَجْنَبَ وَاجْتَنَبَ وَتَجَنَّبَ) هەر چواریان بە مانای لەش پیسی

بوو، دین، ئُنجا ئایا لەش پیسی بۆ پێی دەگوتری (جنابة) چونکه ئینسان هەتا لەش پیس بێ، لە نوێژکردن دووردهکهوێتەوه، (اجتنب) یانی: لێی دوورکەوتەوه (جُنُب) یانی: دوور، لەبەرئەوهی لە طاعەت دوور دەبێ لەو کاتەدا بە ناچارایی، بۆیە وای پێ گوتراوه. کەواتە: کە دەفەرموی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطَهَّرُوا﴾، واتە: ئەگەر لەشتان پیس بوو خۆتان بشۆن، وە واجبی لەش پیسی خۆ شۆردنە، ئەدی ئەگەر ئاو نەبوو؟ ئەوه لە مەسەلە ی سێزدەیه‌مدا باسی دەکەین.

مەسەلە ی سێزدەیه‌م: کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ

جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

طَيِّبًا فَاَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: ئەگەر ئێوه نەخۆش بوون، یان لە سەفەر بوون، یان یەکیکتان لە تارەت گرتن هاتەوه، تارەتی گرتبوو، یاخود چوونە لای ئافره‌تان و لەگەڵیان جووت بوون و ئاوتان چنگ نەکەوت،

﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، ڕوو بکەنە ڕووی پـاکی زهوی، ﴿فَاَمْسَحُوا

﴿بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، دەستی پێدا بێنن، وە دەست بەدەمو چاوتان و بە دەستەکانتاندا بێنن، دیارە ئیمە لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتی ژمارە (۴۲) ی سوورەتی (النساء) دا کە لە بەرگی سییەمی (۲) ئەم تەفسیرەدا هاتو، بە درێژی باسی ئەم ڕستە قورئانییەمان کردو، وە باسی تەیه‌موممان کردو، بۆیە لێرەدا زۆر بە درێژی لەسەری ناچین، بەلام لەبەرئەوهی کە مەسەلە ی تەیه‌موم خەلک زۆر سەریان تی دەوستی، بە باشی دەزانم لێرەدا لە نو (۹) کورتە خالدا هەندئ شت لەوبارەوه بنووسم، ئەوهی کە لەوبارەوهش دەینووسم، دیسان سوودم لە تەفسیری (أضواء البيان)^(۱) وەرگرتو، کە زۆر بە گۆشراویی و بە پوختیی بە شیوهی خۆم دایدەرێژمەوه، ئەوهی کە گرنگە هەموو لایەک بیزانین ئەوهیه کە:

خوای بە بەزەیی دەفەر موی: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، ئەگەر لەشتان پێس بوو، خۆتان پاك بکەنەوه، واتە: بە ئاو خۆتان بشۆن، دوایی دەفەر موی: وه ئەگەر نەخۆش بوون، یان لەسەفەر بوون، یان تارەتتان گرتبوو، لە تارەتگرتن هاتنەوه، یان لەگەڵ ژنەکانتان جووت بوون، ئاویشتان چنگ نەکەوت، واتە: بۆ دەست نوێژو بۆ غوسل ﴿فَتَيَمَّمُوا﴾، پێشتر باسماں کرد (يَمَمٌ) واتە: (قَصْد) رووی تیکرد، (تَيَمَّمُوا) واتە: رووبکەنە ﴿صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، واتە: رووی پاکي زەوی، ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾، وه دەستان بە رووی زەویدا بیئن و دەستان بە دەمو چاوتاندا بیئن و بە هەردوو دەستاندا بیئن، ئەوه دوایی باسی دەکەین، تەیهەمموم چۆنە؟

جا با بیینه سەر باسی تەیهەمموم، باش باش گوپی بۆ بگرن^(۱)، زۆر پێویستیان پێی دەبی، ئەوهی بیهوی نوێژەکانی نەچن، هەمیشە پێویستی بە تەیهەمموم هەیه، کەسی وا هەیه دەلی: ئاخر دڵم لێی پاك نابیتەوه، نوێژ بە تەیهەمموم بکەم، هەتا ئاوم چنگ نەکەوی! نا، خوا بۆخۆی چاکتر دەزانێ و ئەو تەیهەممومی داناوه، واتە: دەست بە رووی زەوی داهینانی داناوه، لە جیاتی ئاو کە ئاو چنگ نەکەوت، چ بۆ دەست نوێژ، چ بۆ خۆشۆردن، یانی: چ بۆ لابردنی بی دەستنوێژی گچکە، چ بۆ لابردنی بی دەست نوێژی گەوره، (الْحَدَثِ الْأَصْغَرِ) کە بی دەستنوێژییه، وه (الْحَدَثِ الْأَكْبَرِ) کە لەش پێسییه، لە کتیبە فیهیهکاندا ئەو دوو زاراوهیان بۆ بەکارهیناون.

(۱) چونکە لە ئەسڵ بەشیوهی وانه گوتراوتەوه، بۆیه باسی گوێگرتن کراوه.

کورتە باسک لە بارەى تەیمومە وە

یەكەم: پیناسەى تەیموم: تەیموم چییە؟

وشەى تەیموم (تَيَمُّمٌ) لە زمانى عەرەبیدا بە مانای (قَصْد) دى، (التَيَمُّمُ: الْقَصْد) واتە: مەبەست، ئامانج، لە عەرەبیدا دەگوترى: (تَيَمَّمْتُ الشَّيْءَ: قَصَدْتُهُ) رووم کردە ئەو شتەو ئەو شتەم کردە ئامانج، کەواتە: کە خوا دەفەر موی:

﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾، رووی پاکی زەوى بە ئامانج بگرن، رووی تى بکەن،

ئەووە دەك ئەسلى واتایەكەى، بەلام لە زاراوى شەرعدا واتایەكی دیکەى هەیە، چونکە جارى وایە وشەیهك لە قورئاندا بەکارهاتووە لەسەر ئەسلە زمانەوانییەكەى

بەکارى هیناوە، بەلام دوایى دەك زاراویەكی شەرعی بەکاردهیئى، ئیستا بۆ وینە (صَلَاة) ئیمە بۆجى بەکارى دینین؟ دەلێین: (الصَّلَاةُ: أَفْعَالٌ وَأَقْوَالٌ مُفْتَتِحَةٌ بِالتَّكْبِيرِ مُخْتَمَةٌ بِالتَّسْلِيمِ) نوێژ چەند قسەو کردەووەیەكە بە (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەست پى دەگەن، بە سەلامدانەووە گۆتاییان پى دى، ئاوا پیناسەى نوێژ

دەكرى، بەلام لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا، وە لە بەکارهینانى قورئاندا وشەى (الصَّلَاة) بە مانای پارنەووە هاتووە، وە (صَوْمٌ) بە مانای خوگرتنەووە هاتووە، (الصَّوْمُ الْإِمْسَاكُ) وە (زكَاة) بە مانای پاکبوونەووە دى، (حج) بە مەنای مەبەست (قصد)،

دى، بەلام دوایى دەك زاراوى شەرعی واتایەكی دیکە تايبەت وەردهگرن، بۆیە لە زاراوى شەرعدا تەیموم ئاوا پیناسەگراوە: (الْقَصْدُ إِلَى الصَّعِيدِ الطَّيِّبِ لِمَسْحِ الْوَجْهِ، وَالْيَدَيْنِ مِنْهُ بِنِيَّةِ اسْتِبَاحَةِ الصَّلَاةِ عِنْدَ عَدَمِ الْمَاءِ، أَوْ الْعَجْزِ عَنْ اسْتِعْمَالِهِ)^(۱)، واتە: تەیموم لە زاراوى شەرعییدا بریتیه لە رووگردنە رووی

زەوى، بۆ ئەووەى کە دەستی پێدا بهیئى، وە دەم وچاوو هەردوو دەستەکانى پى مەسح بکړین، بە نیهتى ئەووە کە بوار هەبى نوێژ بکړى، لە کاتى نەبوونى ئاودا، یاخود ئاوا هەبى بەلام نەتوانى ئاوەکە بەکاربهیئى، لەبەرئەووەى کە کەمەو بۆ

(۱) أضواء البيان: ج ۱، ص ۳۵۷ - ۳۵۸.

خواردنەو پێویستت پێتە و لە شوێنێکی دووریشی، یاخود لەبەر نەخۆشیی،
یان لەبەر ھەر ھۆیکە دیکە.

دووھەم: تەبەمموم بە چی و چی دروستە؟!

وہلامی ئەم پرسیارە زۆر گرنگە، کە ئایا تەبەمموم بە چی دەکری؟ بۆ زانیاریتان
مەلاکان کوردەواری خۆمان لەبەرئەوہی کە شافیعی مەزھەبن، وە زۆربەشیان
تەنیا لە مەزھەبی ئیمام شافیعی شارەزان، لە مەسەلە تەبەمموم لە زۆر
مەسەلە دیکە وەك پاك و خاویئیدا، وەزە لە خەلکی زۆر تەسک دەکەنەوہ، لە
مەسەلە تەبەممومدا دەلێن: دەبێ گلیک بێ تۆزی لێ ھەئس، ئەگەرنا
تەبەمموم دروست نیە، دیارە زانیان لەو بارەوہ کە ئایا تەبەمموم بە چی و چی
دروستە؟ راجیایان ھەیە، ئەویش بەھۆی ماناکردنیان بۆ وشە (صَعِيد)، ئایا
(صَعِيد) چییە؟

(شافعی و أحمد) رەحمەتی خویان لێ بێ، رایان وایە (صَعِيد) تەنیا گل
(تُرَاب)ە، ئەویش گلیک کە تۆز (غبار)ی ھەبێ، وە دەلێن: وشە (مِنْ) کە
دەفەر موی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: دەست بە
دەم و چاوو ھەردوو دەستانی دابینن، ئەو (مِنْ)ە، بۆ (تَبْعِيض)ە، کە واتە: دەبێ
ھەندیک لەو گلە کە تۆزەکیەتی بە دەم و چاوو بە دەستەوہ بنووسی!

بەلام (أبو حنيفة ومالك) رەحمەتی خویان لێ بێ، رایان وایە کە ھەرچی لەسەر
رووی زەویە، بێجگە لە شتی پێس، وە بێجگە لە زیرو زیوو کانزایەکان، دروستە
بەکاربێ، وە دەلێن: پیتی (مِنْ) کە دەفەر موی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ

وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، بۆ سەرھتای مەبەستە (لإبتداء الغاية) و بۆ (تَبْعِيض) نیە،
وہك: (ذهب من العراق إلى الشام) واتە: سەرھتای دەستپێکردنی سەفەرەکە عێراق
بوو، ئنجا بێگومان وشە (مَسْح) تەنیا بە دەست لێدانی شتێک دیتە دی و مەرج
نیە بەشیکی ئەو شتە دەست لێدراوہ بە دەستەوہ بلکی، وەك (مسحت الثوب) یان
(مسحت الحجر الأسود) کە بێگومان ھیچ بەشیکی پۆشاک و بەردە پەشە بە
دەستی بابای دەست لێدەر (ماسح)ەوہ نانووسی!

منیش پیموایه رای دووهم راسته و ههرچی له‌سه‌ر پرووی زه‌وییه بو ته‌یه‌ممووم
پن‌گردن ده‌شی و به‌گاردی، به‌م به‌لگانه‌ی خواری:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: خوی به‌به‌زه‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ

حَرَجٍ﴾، سه‌ره‌تا ده‌لیم: وشه‌و رسته‌کانی قورئان ده‌بی هه‌موو پی‌که‌وه په‌یوه‌ست
بکرین، نه‌وجار مانای راست و دروست به‌ده‌سته‌وه ده‌دن، نه‌ک وشه‌یه‌ک له
سیاقی خوئی ده‌ریبینی و دایپری، نه‌وکاته رهنکه مانایه‌کی هه‌له‌ت به‌ده‌سته‌وه
بدات، لی‌رده‌ا خوا ده‌فه‌رموی: پروو بکه‌نه پرووی پاکی زه‌وی، وه ده‌ست به‌پرووی
پاکی زه‌ویدا بی‌ن و ده‌ست به‌ده‌م و چاوو ده‌ست‌اندا بی‌ن، خوا نایه‌وی هه‌چ
سه‌غله‌تیه‌کتان بخاته سه‌ری.

شاره‌زیانی زمانی عه‌ره‌بی ده‌لین: (النَّكْرَةَ فِي سِيَاقِ النَّضِيِّ يَدُلُّ عَلَى الْعُمُومِ)
واته: وشه‌یه‌ک به‌نه‌ناسراو (نَكْرَةَ) هاتبی له سیاقی‌کدا که نه‌و شته نه‌فی
کرابی و حوکه‌که‌ی لی لابر‌دراپی، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گشتان‌دن، واته: لی‌رده‌ا که
خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾، نه‌و
(حَرَجٍ) ه، (مِنْ) ی خراوه‌ته سه‌ری، (حَرَجٌ) یش (نَكْرَةَ) یه‌و سیاقه‌که سیاقی‌کی
(نَضِيِّ) یه، واته: خوا نایه‌وی هه‌چ سه‌غله‌تیه‌تان بخاته سه‌ری، که‌واته: هه‌چ جو‌ره
سه‌غله‌تیه‌ک نابی له مه‌سه‌له‌ی ده‌ست‌نو‌یزو ته‌یه‌ممووم نه‌وانه‌دا هه‌بی،
ننجا نیمه ده‌لین: نایا که‌سیک که له بیابانی‌که به‌س لمی لی‌یه، گل له کوئی
بی‌نی؟ یان که‌سیک له نیو به‌فری‌یه، من بوخوم جاری و ابووه رُوژیک سه‌ر له‌به‌ر
له‌نیو به‌فری‌دا بووم، گل له کوئی بی‌نی؟ نایا ده‌توانی دوو سی مه‌تر زه‌وی
هه‌لقه‌نی، ننجا دواپی بگاته زه‌وی وشک جا تو‌زی لی هه‌لسی و ته‌یه‌مموومی
پی بکات، شتی وا زور سه‌غله‌تی تی‌دایه، که‌سیک له‌و به‌سته‌له‌کی سه‌رووی
دنیا‌یه نه‌وه گل له کوئی بی‌نی؟ که‌سیک له ده‌شت و ده‌ریکه هه‌مووی سه‌وزایه،
گیایه، گل له کوئی بی‌نی؟ که‌واته: له‌راستیدا قسه‌که‌ی (أَبُو حَنِيفَةَ وَمَالِيكَ) که
ده‌لین (صَعِيدٍ) واته: پرووی زه‌وی، واته ده‌ستت به‌پرووی زه‌ویدا بی‌نه، جا نه‌و پرووی

زہویہ ہر چیہک بوو، دہشت و میرگوزارو گیایہ، دہستی پیدا بیئہ، لمہو زیخ و چہوہ، دہستی پیدا بیئہ، شاخ و چیایہ، دہستی پیدا بیئہ، بہفرو بہستہلہکہ، دہست بہ بہفرو بہستہلہکہکہدا بیئہ، چونکہ ئەو شتہ لہسەر پرووی زہوی ہہیہو خواش دہفہرموی: دہست بہسەر پرووی زہویدا بیئن، گرنگ ئەوہیہ پاک بی، بہلام ئەگہر شتی پیسی لی بی، دروست نیہ، کہواتہ: ہەر ٹایہتہکہ بوخوی بہلگہیہ لہسەر ئەوہی کہ (صَعِيد) دہبی شتیک بی، کہ لہ ہہموو شوینان بہ دہست ہہموو خہلکی بکہوی، نجا تہنیا پرووی زہوی بہگشتی دہست ہہموو خہلکی دہکہوی، بہلام گل وەك نمونہم پی ہینایہوہ، وہ دہست ہہموو خہلکی ناکہوی.

بہلگہی دووہم: وشہی (صَعِيد) لہ ئەسلی زمانی عہرہبیدا بہ مانای پرووی زہوی دی، (وَجْهَ الْأَرْضِ) وہ (تُرَاب) گل، بویہ ئەویش پیی دہگوتری (صَعِيد)، چونکہ ئەویش لہسەر پرووی زہویہو بہشیکہ لہ پرووی زہوی، بہلام ہہموو پرووی زہوی گل نیہ، وەك (راغب الأصفهاني) لہ (مفردات ألفاظ القرآن: ص ۴۸۴) دا، ہەرودہا (المعجم الوسيط: ص ۵۱۴) ہەر دووکیان دہلین: (الصَّعِيد: وَجْهَ الْأَرْضِ) واتہ: پرووی زہوی، پرووی زہوی ہەر شتیکی ہہیہ، ہەرودہا شارہزایانی دیکہی زمانیش ہەر وا دہلین، بہلام ئەو زانایانہی دہکہونہ ژیر کاریگہریی مہزہبیکی دیاریکراو، بہپیئ ئەو مہزہبہ قسہ دہکەن بو وینہ: زانایہکی شارہزای زمان کہ شافیعیی مہزہب بی، بوئہوہی پیچہوانہی قسہی نیمام شافیعیی نہجوولیتہوہ، دہلی (صَعِيد) یانی گل، ئەوی دیکہ ئەگہر لہسەر مہزہبی نیمام مالیک بی، وەك نیمام مالیک دہلی، بہلام ئەگہر بگہرپیہوہ بو ئەسلی زمان، وہ بو ئەسلی بابہتہکان لہ زاتی خویندا، پیش کاریگہریی مہزہبہکان، مہسہلہکەت باشتر بو دہردہکہوی.

بہلگہی سییہم: ئەو فہرموودہیہی پیغہمبەرہ ﷺ کہ دہفہرموی: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أُعْطِيتُ حَمْسًا: لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَظَهْرًا. فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ فَلْيُصَلِّ. وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ. وَلَمْ

تَحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي. وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً. وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۳۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۳۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۶۳۹۸)}، واته: جابیری کوری عه‌بدوئلا خوا لییان رازی بی ده‌ئی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: پینج شتم پیدراون له پیش مندا نه‌دراون به‌که‌س: (یه‌که‌م): بو ماوه‌ی مانگه رییه‌ک به هوی ترس خراوه دئی دوژمنه‌وه، به‌سه‌ر دوژمنم دا سه‌رکه‌وتووم، (دووم): وه سه‌ر زه‌وییم هه‌موو بو کراوه به مزگه‌وتو به پاککه‌ره‌وه‌ش (له هه‌ر کوئییه‌ک ئینسانی مسوئلمان نوپژ بکات دروسته) جا هه‌ر پیاویک له ئۆمه‌ته‌ی من نوپژی گه‌یشتی، یان کاتی نوپژی لییدا هات، با نوپژ بکات، (سییه‌م): وه ده‌سته‌که‌وته‌کانی جه‌نگم بو جه‌لال کراون و له پیش مندا جه‌لال نه‌بوون، (چوارهم): وه شه‌فاعه‌تم پیدراوه (پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له روژی دوایدا پیش هه‌موو پیغه‌مبه‌ران شه‌فاعه‌تو تکا ده‌کات) (پینجه‌م): وه پیغه‌مبه‌رانی پیش من بو گه‌لیکی تایبه‌ت ده‌نیردان، به‌لام من بو تیکرای خه‌لکی ره‌وانه‌کراوم.

به‌لگه‌ی چوارهم: له هه‌ندیک فه‌رمووداندا وشه‌ی (تراب) هاتوه، وشه‌ی (تراب)

گُلِّ، وَهَكَ لَمْ فَه‌رمايشته‌ی پیغه‌مبه‌ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه: ﴿عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فُضِّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ: جُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا، وَجُعِلَتْ ثُرْبَتُنَا لَنَا طَهُورًا إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ» ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۵)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) برقم: (۸۰۲۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۶۹۷)، وَالدَّارَقُطْنِيُّ برقم: (۶۸)}، واته: حوزه‌یقه خوا لی‌ی رازی بی ده‌ئی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: به‌سی شتان به‌سه‌ر خه‌لکدا (واته: ئۆمه‌تانی دیکه) هه‌لبزیدراوین: (دیاره له شوینی دیکه‌دا زیاتر ده‌فه‌رموی، به‌لام لی‌ره‌دا سی شت باس ده‌کات) (یه‌که‌م): ریزه‌کانمان وه‌ک ریزی فریشه‌ته‌کان لی‌کراون، به‌ریز ده‌وه‌ستین (دیاره ئۆمه‌تانی پیش ئیمه‌ بو طاعه‌ت به‌ریز نه‌وه‌ستاون، هه‌ر یه‌که به‌ته‌نیا بو خوی طاعه‌تی کردوه، وه ئیستاش نابینری جگه له ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام ئاوا به‌ریز بوه‌ستن، به‌تایبه‌تی بو نوپژ) (دووم): وه زه‌وییمان هه‌موو بو کراوه به مزگه‌وت، (واته: بو‌مان هه‌یه له هه‌ر شوینیک نوپژ بکه‌ین، چونکه ئۆمه‌تانی پیشوو ته‌نیا له شوینی

تایبه‌تی دا، له په‌رستگاگاندا بۆیان هه‌بووه خواپه‌رستی بکه‌ن (سپیهم): وه گلی زه‌وییمان بۆ کراوه به پاکه‌روهه، ئه‌گه‌ر ئاومان ده‌ست نه‌که‌وت (واته: هه‌م له جیاتی ده‌ست‌نوێژ به‌کاری بێنین، وه هه‌م له جیاتی خۆ شو‌ردن).

نَجَا هَهُنْدِيكَ لَه زَانِيَان دَه‌لَيْن: ئه‌وه‌تا لێره‌دا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلْتَ تُرْبَتَهَا لَنَا طَهُورًا﴾، وه گله‌که‌ی بۆ ئیمه‌ گێرراوه به پاکه‌روه‌یه، که‌واته: به‌س گله‌ که به‌ که‌گی ته‌یه‌موم دئ، به‌لام دهلین: ئه‌وه به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر نه‌شیانی غه‌یری گل بۆ ته‌یه‌موم، بۆچی؟ چونکه‌ فه‌رمووده‌که له کاتی باسکردنی چاکه‌و منه‌تی خوادا ئه‌وه باس ده‌کات، له‌و حاله‌ته‌شدا شاره‌زایانی زمان و شاره‌زایانی شه‌ریعه‌ت به‌تایبه‌تی زانایانی (أصول الفقه) دهلین: چه‌مکی (مفهوم المخالفة) ئیعتیباری پێ ناکرئ، ئه‌وه‌ش زاراوه‌یه‌کی (أصولی)یه، ره‌نگه‌ هه‌مووتان لێی تینه‌گه‌ن، (مفهوم الموافقة) هه‌یه‌و (مفهوم المخالفة)ش هه‌یه، بۆ وینه: خوا ده‌رباره‌ی

چاکه‌ له‌گه‌ڵ دایک و باب ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَلَا تَقُلْ لَمْآ أَفٍ...﴾ (الإسراء، واته: به‌ باب و دایکت نه‌لێی ئۆف، یانی: وشه‌یه‌ک نه‌لێی که پێی ناخۆش بئ، ئه‌دی ئه‌گه‌ر زله‌یان لئ بده‌ی؟ خۆ خوا نه‌یفه‌رموووه زله‌یان لئ مه‌ده‌، ده‌فه‌رموئ: مه‌لئ ئۆف، به‌پێی (مفهوم الموافقة) یان (مفهوم الأولى) ئه‌گه‌ر وشه‌یه‌ک چه‌رام بئ، مانای وایه‌ زله‌ لێدان چه‌رام‌تره‌.

ئه‌دی (مفهوم المخالفة) چیه‌؟ چه‌مکی پێچه‌وانه، که لێره‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: گله‌که‌ی بۆ ئیمه‌ پاکه‌روه‌یه، که‌واته: غه‌یری گل پاکه‌روه‌یه، (مفهوم المخالفة) هه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، به‌لام لێره‌ له‌م حاله‌ته‌دا چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسی منه‌ت و فه‌زل و چاکه‌ی خوا ده‌کات له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ (مفهوم المخالفة) له‌و حاله‌تانه‌دا ئیعتیباری پێ ناکرئ، زانایانی (أصول الفقه) له‌وباره‌وه‌ وایانگوتوه، بۆ وینه له‌ کتیبی (مراقی السعود) دا واته: په‌یژدی به‌خته‌وه‌ری کتیبیکه‌ له‌ باره‌ی (موانع اعتبار مفهوم المخالفة) رێگه‌کانی ئیعتیبارکردن به‌ چه‌مکی پێچه‌وانه، که شیعره، دهلین:

وَالْجَهْلُ وَالتَّكْيِيدُ عِنْدَ السَّمْعِ

أَوْ امْتِنَانٍ أَوْ وَفَاقِ الْوَاقِعِ

له حالهتی نيمتیناندا چه مکی پێچهوانه کاری پیناکرێ، واته: له کاتی کدا خوای پهروهردگار باسی نیعمهتهکانی خۆی دهکات، ئەگەر شتیکی فهرموو، ئەوه چه مکی پێچهوانه کهی ئیشی پیناکرێ، به لگه مان له و باره وای چیه؟ خوا له سوورتهی (النحل) دا دهفه رموی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا

طَرِيًّا... ﴿١٤﴾ ، واته: خوا دهريای بۆ ئیوه دهسته مۆ کردوه، بۆ ئەوهی گوشتیکی تهرو تازهی لی بخۆن، که مه بهست پیی گوشتی ماسییه، یان گوشتی ژياندارهکانی دیکه ی نیو دهريایه، به پیی ئەمه بی، ئایا ئەگەر گوشتی ماسی وشک کرایه وهو خرایه قوتوو، یان گوشتی ئەو ژياندارانهی دیکه که له دهريادا دهژین، ئایا ئەگەر وشک کرایه وهو خرایه قوتوو چه رامه یان چه لاله؟ به پیی ئەمه بی و ئەگەر (مفهوم المخالفة) ئیشی پی بکری، ده بی بلایی نا چه تمن ده بی به تهرو تازهی بخوری، ئەگه رنا به وشکراوهی و به خرا نه نیو قوتوو وهو چه رامه، به لام هه موو زانیان له سه ر ئەوه یه کدهنگن که گوشتی ماسی دهگونجی هه لبگیری و وشک بکریته وه، ههروه ها گوشتی ژيانداره دهرياییه کان ئەگه ر له رووی پزیشکی (طب) ییه وه تیکنه چن، دروسته هه لبگیری و بخوری ده لئین: چونکه لی ردها خوای زاناو شارهزا له مه قامی چاکه و فهزل و منه تی خۆیدا باسی دهکات، دهفه رموی: (لَحْمًا طَرِيًّا) گوشتی تهرو تازه، چونکه گوشتی تهرو تازه خوشتزه له هی قوتوو، که واته: (مفهوم المخالفة) لی ردها ئیشی پی ناکری.

سییه م: ره وایی تهیه موم:

باسی ئەوه مان کرد تهیه موم به چی ده کری؟ ئەدی ئایا تهیه موم ره واییه، یان نا؟ بیگومان تهیه موم ره واییه، وهک به دیل بۆ ده ست نوێژو خوشتو ردنیش، واته: بۆ لا بردنی له ش پیسی گچکه و گه وره، له و باره وه زانیان هه موو یه کدهنگن، به لام یهک شت له عومه ری کورپی خه ت تابو عه بدو لالی کورپی مه سهوود خوا لییان رازی بی گیردرا وه ته وه، ههروه ها له (ابراهیم النخعی) یش که یه کیکه له زانیانی تابیعین، که گو توویانه: له ش پیسی گه وره به تهیه موم لاناچی، واته: دروست نیه ده ست به رووی زه ویدا هی نان به کار بیی بۆ لا بردنی له ش پیسی گه وره، ئەگه ر ئاوت چنگ کهوت خو ت بشو، ئەگه رنا نوێژان ناکه ی تا کو ئاوت چنگ ده که وێ،

ئەوان رايان وابوۋە، بەلام نەۋەۋى لە كىتئى (المجموع)ى خۇيدا ھىناۋىتەتى لە (ابن الصبأغ)دوۋە لە غەيرى ئەۋىشەۋە كە عومەر و عەبدوللاى كورى مەسعوودىش وازيان لەو رايەى خۇيان ھىناۋە، وە ھاتوننە سەر راي زۆربەى زانايان كە تەيەمموم ھەموو شتىكى پىئ دروستە، واتە: لە جىياتى غوسل و لە جىياتى دەستنوئىرئىش، بەلگەش لەسەر رەۋايى تەيەمموم بۇ لابرئى لەش پىسى زۆرن، گرئمان ئەگەر ئەۋەش راست بى، ھەرچەندە دەگونجئ ئەو رىۋايەتە سەنەدەكەى بەھىز نەبى، وە دەشگونجئ رايەك بووبى لە سەرەتاۋە نەيانزانىبى فەرموۋدە لەوبارەۋە ھەن، وە دواى گەرانبەۋە سەر راي زۆربە خوا لىيان رازى بى، بەلام بە ھەر حال ئىمە كاتىك پىغەمبەر ﷺ شتىك دەفەر موى: تازە قسەى ھەر كەسئ بى لە بەرانبەرىدا ئىعتىبارى بۇ دانانىين، با ئەبوبەكرو عومەرىش بن خوا لىيان رازى بى، رۆژئىك عەبدوللاى كورى عەبباس خوا لە خۇى و بابى رازى بى، شتىك باس دەكات و دەلئ پىغەمبەر ﷺ وايفەر موۋ، مەجلىسئ دەبئ (دىارە دواى سەر دەمى ئەبوبەكرو عومەر بوۋە، خوا لىيان رازى بى)، يەكئ دەلئ: دەنا ئەبوبەكرو عومەر واينگوتوۋە، عەبدوللاش دەلئ: ۋەللاھى چاكە بەردتان بەسەردا نابارى، من دەلئىم پىغەمبەر ﷺ وايفەر موۋ، ئىۋەش باسى ئەبوبەكرو عومەران دەكەن!! ھەرچاكە بەردتان بەسەردا نابارن، واتە: كە قسەى پىغەمبەر ﷺ ھاتە پىش كەس مەجالى قسەى دىكەى نىە، ئەگەر كەسئكىش قسەيەكى كردوۋە، با ئەبوبەكرو عومەرىش بن، خوا لىيان رازى بى، ديارە ئاگايان لەو فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ نەبوۋە پىيان نەگەشتوۋە، ياخود پىيان وانەبوۋە كە پىغەمبەر ﷺ شتى واى فەر موۋ، يان ھەر رىۋايەتەكە راست نىەو شتى وايننەگوتوۋە، دەنا مەعقول نىە، ئەبوبەكرو عومەر كە لە ھەموو كەس زياتر چاكتر بە دواى پىغەمبەرى خوا ﷺ كەوتون، فەرمايشتى ئەو ھەبئ و ئەوانىش قسەيەكى دىكەيان ھەبئ؟ ناگونجئ!

چەند بەلگەيەك لەسەر رەۋايى تەيەمموم بۇ لابرئى لەش پىسى

۱- ئىمە كاتى خۇى لە كاتى تەفسىر كرنى ئايەتى ژمارى (۴۲)ى سوورەتى

(النساء)دا روونمان كرىتوۋە كە مەبەست لە: ﴿أَوَلَمْ تَسْمِعُوا لِلنِّسَاءِ﴾ يانى:

(جَامَعْتُمْ النِّسَاءَ)، واتە: جووت بوون لەگەڵ ژنەکانتاندا، نەك دەست لێدان وە (ملامسە)، لەوێ بە مانای جیماح لەگەڵ كردن دى، نەك بە مانای دەست لێدان. ئنجا دواییش كە باسی تەيەممووم كراوە، وەك بەدیلی غوسل كردن بە ئاو، كەواتە: تەيەممووم لەش پيسى (جنباً) لادەبات.

۲ - لە سوورەتی (المائدة) دا خوا بە وشەى (جنب) باسى لەش پيسى كردووە، كە دەفەرموئ: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، پاشان باسى خۆشۆردن و لە دواییشدا لە كاتى نەبوونی ئاودا، باسى تەيەمموومیشى كردووە، كە دیارە بۆ (محدث وجنب)ە، واتە: ئەو كەسەى كە دەستنوویژی نیەو ئەو كەسەش كە لەشى پيسە، هەموویان دەگریتهووە دەفەرموئ: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾
 ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، تەماشای بكەن! دەفەرموئ: ئەگەر لەشتان پيس بوو، خۆتان بشۆن، وە ئەگەر نەخۆش بوون یان لە سەفەر بوون، یان یەكێكتان تارەتى گرت، یاخود چوونە لای ئافرەتان، یان ئەگەر دايبنيی، لێردا مەبەست لە : ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾، یانى: دەستتان لە ئافرەتاندا، ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا﴾، ئاوتان چنگ نەكەوت، تەيەممووم بكەن، ئى باشە هی پیشى باسى لەش پيسى كردووە، دەفەرموئ: ﴿وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا﴾، ئەگەر لەشتان پيس بوو خۆتان بشۆن... ئەگەر ئاوتان چنگ نەكەوت، تەيەممووم بكەن، كەواتە: لەراستیدا تەيەمموومەكە بۆ لابردنى لەش پيسىيشە، ئەو زۆر روونە.

۳- ئنجا لەوبارەووە ئەم فەرمايشتانەى پێغەمبەرىش ﷺ هەن:

﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَىٰ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ: إِنِّي أَجُنُبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَقَالَ عَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ: أَمَا تَذَكُرُ أَنَّ كُنَّا فِي سَفَرٍ فَأَجُنُبْتُ أَنَا وَأَنْتَ، فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ، وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَكْتُ فَصَلَّيْتُ، فَأَنْتَ النَّبِيُّ ﷺ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا»، فَضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ بِكَفْيِهِ الْأَرْضَ فَتَفَخَّ

فِيهِمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَيْهِ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۸)،
 وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۸۱۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۴۴)،
 وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۱۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۵۶۹)}، واتہ: پیاوئیک ہات بولای
 عومہری کورپی خہتتاب (کہ دیارہ ئہو کاتہ حوکمرانی مسوئلمانان بووہ خوا
 لئی رازی بی)، گوتی: من لەشم پیس بوو ئاویشم دەست نہکەوتوہ، (یانی
 ئہگەر لەشم پیس بوو ئاوم دەست نہکەوت چی بکہم، دیارہ ئاوا پرسیاری
 کردوہ) عہماری کورپی یاسر (دیارہ لە مہجلیسہکەدا بووہ خوا لییان رازی
 بی) بہ عومہری کورپی خہتتابی گوت: ئایا بہبیرت نایہت جارئیک من و تو لە
 سەفەر بووین، ہەردوو کمان لەشمان پیس بوو، تو نوپژرت نہکرد (واتہ:
 لەبەرئەوہی ئاوت دەست نہکەوت، خوئی پی بشوئی و دەستنوپیژی پی بگری)،
 بہلام من ہاتم خوّم لە خوئی وەرگەوزاندو نوپژرکەم کرد (یانی: وایزانیوہ
 کہ تہیہموم دەبی ہەموو جەستەہی خوئی بہ خوّل، بکات و خوئی لە خوئی
 وەرداوہ) کہ گہراینہوہ بو پیغہمبہرم ﷺ گپراوہ، ئہویش فہرمووی:
 ئہوہندەت بەس بوو کہ ئاوا بکہی، پیغہمبہری خوا ﷺ دەستی بہ زہوی
 داداو فوووی لیکردو بہ دەم وچاوو دەستی داہینا.

ب/ ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، صَلَّى
 بِالنَّاسِ فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَزِلٍ فَقَالَ: «مَا مَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ»؟ قَالَ: يَا رَسُولَ
 اللَّهِ أَصَابَتْني جَنَابَةٌ، وَلَا مَاءَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ، فَإِنَّهُ
 يَكْفِيكَ» ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۹۹۱۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۸)، وَمُسْلِمٌ
 بِرَقْم: (۸۱۹)، وَالِدَّارِمِيُّ بِرَقْم: (۷۴۳)}، واتہ: عیمرانی کورپی حوصہین خوا
 لئی رازی بی دەئی: لە خزمەت پیغہمبہری خوا ﷺ بووین، لە
 سەفەریکدا نوپژری بہ خەلکی کرد، دوایی تەماشای کرد پیاوئیک
 راوہستاوہ و کەناری گرتبوو، پیغہمبہری خوا ﷺ فہرمووی: چ شتیئک ری
 لی گرتووی نوپژر بکہی؟ گوتی: لەش پیسییم تووش بووہ، ئاویش نیہ،
 (خوّم بشوّم)، پیغہمبہریش فہرمووی: دەست بہ رووی زہویدا بیئہ، ئہوہ
 بو تو بہسە.

چوارەم: ئایا یەك جار دەست لە زەوی دان (ضربة واحدة) یان دوو جار، پێویستە بۆ تەیه مەموم؟

لەوبارەشەو زانایان ڕا جیاییان هەیه، زۆر لە شەرع زانان (الفقهاء) دەڵێن: دوو جار پێویستە، بەلام زۆربەى فەرموودەناسان (المحدثین) دەڵێن: یەك جار بەسە، وە ئەو ڕای (عطاء ومكحول والأوزاعي وأحمد وإسحاق وابن المنذر)ە، كە ئەوانە زانای بەرجەستەن، منیش ڕای دووھەم پێ راستە، بۆچی؟ چونكە لە فەرموودەكاندا تەنیا باسی یەك جار كراوە، بۆ وێنە: فەرموودەكەى عەممار كە پێش تۆزیک هیئامان، وە لە فەرموودەكانى دیکەش دا بەس باسی یەك جار دەكری، پێغەمبەر ﷺ جاریك دەستی بە زەوی داوە بە دەم و چاوو هەردووك دەستی دا هیئاو، كەواتە: ئەو دوو جارە لەراستیدا بەلگەیهكى لەسەر نیە، هەرچەندە زۆبەى شەرعزانان و مەزھەبەكانیش وادەڵێن، بە هەر حال ڕای ئەوانیش هەر بەرپزەو هیئەندەش زەحمەت نیە مرؤف دوو جاریش دەست بە زەوی بدات، بەلام ئیمە دەبێ لە ڕایەكان بكوڵینەو داخۆ كامیان بەلگەى بەھیژترە.

پینجەم: ئایا ئەندامانى تەیه مەموم چى و چىن؟

عەممارى كورپی یاسر خوا لە خۆى و بابى ڕازى بى، وایزانىو ئەندامى تەیه مەموم ئەوھیه خۆى لە خۆئى وەرگەوزینی، حەتمەن خۆشى ڕووت كردۆتەو!! دیارە هی دیکەش هەبوون هەر وایزانىو، ئیستاش من جارى وایە خەلك لیم دەپرسى: ئەرى مامۆستا! ئەگەر ئینسان غوسلى لەسەربى، دەبى بۆ تەیه مەموم خۆى لە گل وەرگەوزینی؟ زانایان هەموو لەسەر ئەو یەك دەنگن كە ئەندامەكانى تەیه مەموم ڕوو و هەردوو دەستن (الوجه والیدین)، لەوبارەو كە ئایا دەستەكانیش هەتا ئانیشكانن، یاخود هەر هەتا مەچەكانن، ڕاجیایی یان هەیه، مەچەك (رَسْخ)یشى پێ دەڵێن، (كوع)یشى پێ دەڵێن.

دیارە منیش دواى ئەوھى تەماشای ڕای زانایانم كردو، بە كورتیی دەڵیم: ڕاستترین ڕا لەوبارەو، واتە: لە بارەى تەیه مەمومەو، فەرموودەكەى عەممارى كورپی یاسر، خوا لە خۆى و بابى ڕازى بى، كە پێشتر هیئاومانە كە دەلى: (تَمَّ مَسَّحَ بَهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ)، واتە: (پاش دەست لە زەوی دان) هەردووك دەستی بە

دهم و چاوو له‌په ده‌سته‌کانی داهینان، هه‌روه‌ها له‌وباره‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي الْجَهْمِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَبُو الْجَهْمِ أَقْبَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنْ نَحْوِ بَيْتِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْهِ، حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۳۳۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۸۴۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَم: (۳۲۹)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۸۰۵)}، واته: ئه‌بی جه‌می کوری حاریسی کوری صیممه‌ی ئه‌نصارپی خوا لی‌ی رازی بی، ده‌ئی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لای بی‌ری جه‌مه‌له‌وه (بیریک بووه ئه‌و ناوه‌ی لی بووه) هات، پیاویک پی‌گه‌یشت سه‌لامی له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرد، پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، هه‌تا رووی کرده دیواره‌که‌و ده‌ستی به دیواره‌که‌دا هینا و پاشان به‌دهم و چاوو به هه‌ردوو ده‌ستی داهینا، ئنجا وه‌لامی دایه‌وه.

دوایی باسی کردوه و فه‌رموویه‌تی: پی‌م‌خۆش نه‌بوو به‌بی ده‌ست‌نوێژ وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ت بده‌مه‌وه، ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری، که دیواریش ته‌یه‌ممومی پی‌ ده‌کری، هه‌لبه‌ته ئه‌وانه‌ی شافیعی مه‌زه‌ه‌بن، ده‌لین: دیواره‌که گ‌ل بووه، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که مادام به رووی زه‌وی داده‌نری هه‌رشتی‌ک له‌سه‌ر رووی زه‌وی بی، ته‌یه‌ممومی پی‌ ده‌کری، وه‌ک ده‌بینین له هه‌یج کام له‌م فه‌رموودانه‌دا باسی دووجار نه‌کراوه، بگ‌ره فه‌رمووده‌که‌ی عه‌ممار به ته‌ئکید ده‌ئی: جاریک، که‌واته: فه‌رزی ته‌یه‌مموم ته‌نیا رووو هه‌ردوو له‌په ده‌ستن، به‌رو پшти هه‌ردوو ده‌سته‌کان تا مه‌چه‌ک، وه هه‌ندی‌ک ده‌قیش هه‌ن بو زانیاریت‌ان باسی ئانیشکیش ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: مه‌سحی دهم و چاوی کردو ده‌ستیشی تا ئانیشکی، به‌لام له‌راستیدا پسپۆرانی فه‌رمووده ناس مشتوم‌پیان له‌باره‌یان‌ه‌وه هه‌یه، یانی: له‌رووی سه‌نه‌ده‌وه به‌هه‌یز نین، وه له‌وانه‌یه راوییه‌که بو خوی ئیجتیه‌ادی کرد‌ین و گوته‌یتی رهنگه ئانیشکیشی له‌گه‌ل دابن، به‌لام هه‌دیه‌سه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زۆر روون و ئاشکرایه، که هه‌ردوو له‌په ده‌ستن، بو‌یه من رایه‌که‌ی (الشنقیطی) یم پی‌ راست نیه، که ده‌ئی: (وَلَا يَبْعَدُ مَا قَالَهُ مَا لَكَ رَحْمَةُ اللَّهِ مِنْ جُوبِ الْكُفَّيْنِ، وَسَنِيَةِ الذَّرَاعَيْنِ إِلَى الْمَرْفَقَيْنِ)^(۱)، واته: وه دوور نیه رای مالیک

راست بێ ڕەحمەتی خۆی لێ بێ که دەلێ: مەسح کردنی هەردوو لەپە دەستان بۆ تەیه مەموم فەرزەو هەردوو مەچەگیش تا دەگاتە ئانیشک، سوننەتە.

من ئەو ڕایەم پێ راست نیە، چونکە پێمواوە، ڕەنگە لەبەرئەو (الشنقیطی) مالیکی مەزەهەب بوو، بەو لایەیدا شکانیدیتهو، ئەگەرنا مادام فەرموودەکان تەنیا باسی هەردوو لەپە دەست دەکن، کەواتە: بەس ئەوەندە ئەندامەکانی تەیه مەموم، بەلام بە هەر حال کەسێکیش بیهوێ بە قەسە ئیمامەکانی دیکەش بکات، دەتوانی تا ئانیشکانیش، مەسح بکات، بەلام بێگومان شوێنکەوتنی بەلگە بەهێز باشترە.

شەشەم: ئایا ریزبەندی (ترتیب) لە تەیه مەموم دا فەرزە، یان نا؟!

لەوبارەشەو زانیان ڕاجیاییان هەیه، بەلام بەگوێرە ئایەتەکە کە دەفەرموی: ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، واتە: دەست بە ڕووی زهویدا بێن و بە دەم و چاوو بە دەستانیدا بێن، کوێ و کوێی باسی کردو؟ دەم و چاوو دەست، کەواتە: دەبێ پیشی دەم و چاوو بێ، ئنجا دەست بێ، مانای وایە ریزبەندی پێویستە، هەر وەها بەپێ فەرموودە پێغەمبەر ﷺ کە لەبارە ی هاتن و چوونی نیوان صەفاو مەرودا فەرموویەتی: ﴿أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقَم: (٢٩٤١)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (٣٩٤٤) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: بەو دەست پێدەکەم کە خوا دەستی پێکردو، خوا بە چی دەستی پێکردو؟

فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾ (١٥٨) البقرة، پیشی ناوی صەفای هیناوه، کەواتە: پیشی بچۆ سەر صەفا، ئنجا بچۆ سەر مەرود، کەواتە: ئەمە بنچینهیهکی گشتی لێ وەردهگیری، مادام خۆی پەروردگار لێردا دەفەرموی ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾، پیشی باسی ڕوو دەکات، ئنجا باسی دەستهکان دەکات، کەواتە: وا پێدەچی کە پیشخستنی ڕوو پێویست بێ، یان بەلای کەمەو سوننەت بێ، وهك (ابن حجر) دەلێ: (أَكْثَرُ الْعُلَمَاءِ عَلَى تَقْدِيمِ الْوَجْهِ مَعَ الْإِخْتِلَافِ فِي وَجوبِ ذَلِكَ وَسُنِّيَّتِهِ)^(١)، واتە: زۆر بەی زانیان لەسەر ئەوەن کە ڕوو پیش هەردوو دەست بخری، لەوەشدا ڕاجیاییان هەیه کە ئایا واجبه

یان سوننه‌ته، ئەگەر که سیکیش دەرسته‌کانی مەسح کردن، دوایی دەم‌و‌چاوی مەسح کرد، هەر دەگونجی، که ئەگەر به سوننه‌ت دابنری، گوناھبار نەبووه، ئەگەر به واجبیش دابنری، تەیه‌مومە‌کە‌ی هەر دروسته، بە‌لام گوناھبار بووه، که دەستی پێش دەم‌و‌چاوان خستوون، چونکه خوای زانا رووی پێش دەرسته‌کان باسکردوه.

حه‌وته‌م: ئایا تەیه‌موم لەش پیسی (حَدَث) لادەبات، یان نا؟!

لەش پیسی: لەش پیسی گچکه، که بی دەست‌نوژییه، وه لەش پیسی گه‌وره که جه‌نابه‌ته ئایا لای دەبات، یان لای نابات؟ زانایان له‌وباره‌وه سی رایان هەن:
رای یه‌که‌م ده‌لی: تەیه‌موم بی دەست‌نوژیی لانا‌بات، واته: نه بی دەست‌نوژیی گچکه، نه هی گه‌وره.

رای دووه‌م ده‌لی: تەیه‌موم بی دەست‌نوژیی به‌یه‌کجاریی لا دەبات.

رای سییه‌م ده‌لی: تەیه‌موم بی دەست‌نوژیی به شیوه‌یه‌کی کاتیی لا دەبات.

به‌لگه‌کانی رای یه‌که‌م:

که ده‌لین: تەیه‌موم لەش پیسی لانا‌بات، چەند شتیک به به‌لگه دیننه‌وه، من ئەو دوو ده‌قه‌م هیناون:

۱/ ﴿عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه قَالَ: احْتَلَمْتُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ فِي غَزْوَةِ ذَاتِ السَّلَاسِلِ فَأَشْفَقْتُ أَنْ اغْتَسَلْتُ أَنْ أَهْلِكَ فَتَيَمَّمْتُ ثُمَّ صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِي الصُّبْحَ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ: «يَا عَمْرُو صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ» ۱۹

فَأَخْبَرْتُهُ بِالَّذِي مَنَعَنِي مِنَ الْإِغْتِسَالِ، وَقُلْتُ إِنَّي سَمِعْتُ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿وَلَا

تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۲۱﴾ النساء فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم

وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۷۸۴۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۳۳۴)،

وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۶۲۹)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، واته: عه‌مری کوری عاص خوا لی

رازی بی (دیاره فه‌مانده‌ی سه‌ریه‌یه‌ک بووه، سه‌ریه‌ش به‌شیکه له سوپایه‌ک)

ده‌لی: شه‌ویکی زور سارد ئیحتیلامم بوو (له کورده‌واریی خو‌ماندا ده‌لین:

شه‌یتانیی بوو، ئیحتیلام واته: له خه‌ودا ره‌حه‌ت‌بوون) له جه‌نگی (ذات

السَّالِسِلِ)، منیش ترسام که ئەگەر بێت و خۆم بشۆم بھەوتیەم و بمەرم، بۆیە تەیەمومەم کرد، وە نوێژی بەیانیشم بەو تەیەمومە بە ھاوئەکانم کرد، (کە دیارە ئەو فەرماندەو بەرپرسیان بوو) ئەوانیش بۆ پیغەمبەری خویان ﷺ گێرپرایەو، ئەویش فەرمووی: ئەی عەمەر! ئایا نوێژت بە ھاوئەکانت کرد لە کاتیگدا لەش پیس بووی؟! (واتە: خۆت نەشۆرد بوو) منیش ھەوالم پێدا، کە چ شتێک رپی لئ گرتەم خۆم بشۆم، وە گوتم: من گویم لئ بوو کە خوا دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۲۱﴾ النساء، واتە: خۆتان مەکوژن مسۆگەر خوا لەگەڵتان بە بەزەییە، (منیش ترسام کە ئەگەر خۆم بشۆم، خۆم بھەوتیەم)، پیغەمبەری خوا ﷺ پیکەنی و ھیچی نەفەرموو، دیارە پیکەنینهکە نیشانە ئەوئەوئە پەسەندی کردوو و رازی بوو، ئەگەرنا دەیفەرموو: نەخیر، جارێکی دیکە ئەوئەوئە مەکە و ھەلەت کردوو، نوێژەکەشت دەبی بگێرپرایەو، کەواتە: دروستە، ئنجا ئایا لێردا بۆچی ئەوئەوئە ھیناوتەوئە؟ دەلین: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ؟) ھەر ناوی لێناو لەش پیس (جنب)، تەیەمومیشی کردوو، کەواتە: جەنابەتەکە ی ھەر لەسەر بوو، ئەوئەوئە رای یەکەمە کە دەلین: تەیەموم لەش پیسی لاناات.

ب/ بەلگە یەکی دیکەش دیننەوئە دەلین: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورُ الْمُسْلِمِ، وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَمْسَهُ بِشَرَّتِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۱۴۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۱۳۱۳)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۶۲۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: رووی پاکی زەوی پاککەرەوئە بۆ مسوئمان، ئەگەر بۆ ماوئە دە (۱۰) سالانیش ئاوی چنگ نەکەوئ، ئنجا ھەرکاتێک ئاوی چنگ کەوت با خۆی بشوات، دەلین کەواتە: کە دەفەرموی: ھەرکاتێک ئاوی چنگ کەوت، خۆی بشوات، کەواتە: دیارە لەش پیسییەکە ی ھەر لەسەرە، بۆیە دەفەرموی: با خۆی بشوات، وە ئەگەر لەش پیسییەکە ی لەسەر نەما، نەیدەفەرموو: با خۆی بشوات و ئاوی بەکاربێنی، ئەوئەوئە بەلگەکانی رای یەکەم بوون.

بەلگەکانی ڕای دووهم:

کە دەلێن: تەیهەمموم بە یەكجاری لەش پیسی لادەبات، ئەوانیش چەند شتیك بە بەلگە دیننەو:

۱/ یەکیان ئەو فەرموودەیه کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ﴿جُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۳۳۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۱۶۳)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۴۳۲)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۶۳۹۸) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا}، واتە: سەر زەوییم هەمووی بۆ کراوە بە مزگەوت و بە پاککەرەوێش (لە هەر کوێیەك ئینسانی مسوولمان نوێژ بکات دروستە)، کەواتە: ڕووی زەوی هەم دروستە نوێژی لەسەر بکری، هەم پاک کەرەوێش دەستی پێدا بێنەو تەیهەمموم بکە، پاکت دەکاتەو، چونکە دەفەرموێ (وَطَهُورًا) پاککەرەوێه، مانای وایە لەش پیسی دەبی لابه‌ری، نُنجا پاک دەبیته‌وه.

۲/ دووهمیان هەرودها ئەم فەرموودەیه‌ش دیننەو کە پیشتەر هیئامان، جا سبحان الله! هەندیکیان بەشیك لە فەرموودەکیان بۆ ڕای یەكەم کردۆتە بەلگە، ئەمانیش بەشی یەكەمی فەرموودەکە بۆ ڕای دووهم دەکەنە بەلگە کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورٌ الْمُسْلِمِ...﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۲۱۴۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۲۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۱۳۱۳)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۶۲۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: ڕووی پاکی زەوی پاککەرەوێه بۆ مسوولمان، دەلێن: مادام پاک کەرەوێ بی، دیارە دەبی لەش پیسی لەسەر لابه‌ری و بی دەستنوێژی لەسەر لادەبات.

بەلگەکانی ڕای سییەم:

من ڕای سییەم پی راستە، لە سۆنگە ی ئەووه کە هەموو بەلگەکان پیکەوه کۆدەکاتەو، هەموو دەفەکان پیکەوه کۆدەکاتەو، ڕای سییەم دەلی: تەیهەمموم لەش پیسی بە یەكجاری لانابات، بەلام لەش پیسی لەسەر نیە، بەلکو بەشیوێهکی کاتی لای دەبات، واتە: هەتا ئاوی چنگ دەکەوی، لەش پیس نیە و بە لەش پیس لە فەلەم نادری، بەلام کە ئاوی چنگ کەوت بە لەش پیس لە فەلەم دەدری و دەبی

خۇى بشوات، كەواتە: تەيەممومەكە حالەتى لەش پىسىيەكەى ھەئاسىوۋو ئەگەر ئاۋى چىنگ كەوت لەش پىسە، بەلام ئەگەر ئاۋى چىنگ نەكەوت، بە پاك لەقەلم دەدرى، دوو بەلگەمان لەوبارەو ھەن:

۱/ ئەگەر تەيەمموم لەش پىسىيەكەى نەبردا، نوپز دروست نەدەبوو، وە ئەگەر بلىي: لەشى ھەر پىسە، ئەدى چۆن نوپزى دەكات؟ جا چ لەش پىسى گچكە بى، چ ھى گەورە بى، دەبى لاي بەرى، بەلام ئىمە دەلىين: بە شىۋەيەكى كاتىي لاي بردو، تا ئاۋى چىنگ دەكەوى.

۲/ ئەگەر يەكجارىي لاي بردبايە پىۋىستى بە خۇشۆردن نەدەبوو، كەواتە: وانىە بلىي لاي نەبردو، چونكە نوپزى بۆ دروستە، واش نىە بلىي: يەكجارىي لاي بردو، چونكە دوايى دەبى خۇى بشوات، كەواتە: راي راستو مىانجىي ئەوۋىە كە بە شىۋەيەكى كاتىي لاي بردو.

ھەشتەم: ئايا بە تەيەممومىك دوو فەرز دەكرىن؟

مامۇستايانى كوردەوارىي خۇمان دەلىين: بۆ ھەر فەرزىك دەبى تەيەممومىك بكەى، بەلكو ھەندىكىان دەلىين: سوننەتىشى پى ناكرى، بەس يەك فەرز! ھەندىكىان دەلىين: فەرزىك و چەند سوننەتىكى پى دەكرىن، زانايان لەوبارەو دوو ران:

۱) ھەرچى: (حسن البصري والزهري وابن المسيب، أبو حنيفة وأحمد) لە باوترىن رىۋايەتىدا، دەلىين: ھەتا دەستنوپز دەشكى، چەند فەرزى بوين دەتوانى بيانكات، كە تەيەممومى كرد، چ بۆ دەستنوپز، ئەگەر لە جياتى دەستنوپز تەيەممومى كرد، وە چ بۆ لەش پىسى، ئەگەر لە جياتى غوسل تەيەممومى كرد، چەند فەرزى بوين دەتوانى بيانكات، بەلام (مالك و شافعي) دەلىين: لە فەرزىك زياتر نابى پى بكات، بەلام راي يەكەم راسترە، چونكە:

يەكەم: مادام تەيەمموم بەدىلى دەستنوپز و خۇ شۆردنە، ھەرچى بەوان دەكرى، بەويش دەكرى، وە ئايەتو فەرموودەكانىش بە رەھايى باسيان كردو، كە تەيەمموم بكنەن لە جياتى دەستنوپز، وە لە جياتى غوسل، وە نەيانفەرموۋە: بۆ نوپزىك يان بۆ دوو نوپزان.

دووەم: ئەوانەى كە دەلێن: بەس فەرزى پێ دەكرى، ههچ بەلگه‌یه‌كى قورئان و سوننه‌تيان بە دەسته‌وه نیه، ئەدى ئیمه چ بەلگه‌یه‌گمان بە دەسته‌وه‌یه؟
بەلگه‌مان ئەوه‌یه كە خوا ﷻ دەفهرموئى: ﴿ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾، واته:
ئەگەر بێ دەست‌نوێژ بوون، بێ دەست‌نوێژی گچكه، يان گه‌وره، به‌رپووی پاکی
زه‌وى ته‌یه‌موم بکه‌ن، ئیدی نافه‌رموئى: بۆ نوێژتێك و بۆ دوو نوێژان به‌
ره‌هایی فه‌رموو‌یه‌تى.

نۆیه‌م و كۆتایی: ئایا ته‌یه‌موم وه‌برى لابرڤنى پیسیی (نجاسة) ده‌كه‌وئى؟

كه‌سێك پیسیه‌كى له‌سه‌ر به‌ده‌نه، میزی پێوه‌یه، پیسایى پێوه‌یه، يان خوێن،
ئایا ته‌یه‌موم وه‌برى ئەوه‌ش ده‌كه‌وئى، كه‌ ئەو پیسیه‌ش لابه‌رى؟ له‌وباره‌شه‌وه
زانایان را جیاییان هه‌یه، ته‌نیا ئیمام ئەحمه‌د ره‌حمه‌تى خ‌واى لى بى‌ر‌اى
وايه كه‌ ته‌یه‌موم چۆن بى‌ر دەست‌نوێژی (ح‌دث) ه‌ی گه‌وره‌و گچكه‌ لاده‌بات،
پیسایش لاده‌بات، كه‌سێك با له‌شیشى به‌ میز بى‌ر، كه‌ ته‌یه‌مومى كرد وه‌ك پیس
نه‌بى‌ر وايه، به‌لام زانایانى دیکه‌ سه‌رجه‌میان ده‌لێن: ته‌یه‌موم پیسی لانا‌بات،
واته: حوكمه‌كه‌ى، ئەگه‌رنا خ‌ودى پیسیه‌كه‌ هه‌ر لاناچى، كه‌سێك میزی به‌
شوینێكه‌وه بى‌ر، ئەگه‌ر ته‌یه‌مومیش بکات، هه‌ر پێیه‌وه‌یه، كه‌واته: مه‌به‌ست له‌
حوكمه‌كه‌یه، حوكمه‌كه‌ى ده‌مێنى، يان نا؟

زۆربه‌ى زانایان ده‌لێن: حوكمه‌كه‌ى لاناچى و پیسیه‌كه‌ش هه‌تا نه‌یشوا، يان به‌
به‌ردىك، به‌ شتێك، لاینه‌بات لاناچى، ئنجا (الثوري والأوزاعي وأبو ثور) كه‌
ئەوانیش هه‌رسێکیان پێشه‌واى سه‌ر مه‌زه‌ه‌بن، ده‌لێن: ده‌بى‌ر پیسیه‌كه‌ به‌ گل
لاببات، ئنجا نوێژه‌كه‌ى بکات، قسه‌كه‌ى ئیمام ئەحمه‌دیش به‌ ر‌اى من هه‌چ
بەلگه‌یه‌كى له‌سه‌ر نیه، وه‌ بێگومان له‌ حالى ئاوشدا پێویسته‌ به‌پێى توانا
پیسیه‌كه‌ لابه‌رى، به‌لگه‌مان چیه‌؟ به‌لگه‌مان ئەوه‌یه كه‌ خوا ﷻ دەفهرموئى:

﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾، كه‌سێك له‌ بیابانىك لى قه‌وماوه، يان
مندالێك میزی پێدا ده‌كات، يان میزی خ‌وى به‌ لاقى كه‌وتۆته‌وه‌و ئاویشى لى نیه
بیشوا، چى بکات؟ به‌پێى توانا به‌ گل، به‌ به‌رد، به‌ هه‌رشتێك كه‌ هه‌یه‌ خ‌وى
پاك ده‌کاته‌وه‌و، وه‌ نوێژى خ‌وى ده‌كات، وه‌ نوێژه‌كه‌شى دروسته، وه‌ گێرانه‌وه‌شى

ناوی، چونکه ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، خوا له‌سه‌ر هیج که‌س پیویست ناکات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ توانای دایه‌.

مه‌سه‌له‌ی چوارده‌یه‌م: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ

حَرْجٍ﴾، واته‌: خوا نایه‌وی هیج سه‌غله‌تییه‌کتان بخاته‌ سه‌ر، زانایان و شاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌بی ده‌لین: (النَّكْرَةُ فِي سِيَاقِ النَّضِيِّ يُفِيدُ الْعُمُومَ) واته‌: وشه‌یه‌ک به (نَكْرَةُ) هاتبی له‌ سیاقی‌کدا که‌ ئه‌و شته‌ نه‌فی کرابی و حوکمه‌که‌ی لی لابررابی، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر گشتاندن، که‌واته‌: لی‌رده‌ا که‌ خوا ده‌فه‌رموی: خوا نایه‌وی هیج سه‌غله‌تییه‌کتان بخاته‌ سه‌ری، یانی: به‌گشتی هیج جو‌ره سه‌غله‌تییه‌ک، ئنجا ئه‌وه‌ زو‌ر جیی سه‌رنجه‌! خوا له‌ گویدا وایفه‌رموو؟ لی‌رده‌ا که‌ باسی ده‌ستنوئیزو ته‌یه‌موم و خو‌شوردن و ئه‌وانه‌یه‌، که‌واته‌: هه‌رشتیک خه‌لکی سه‌غله‌ت بکات خوا

نه‌یویستوه‌، چونکه‌ لی‌رده‌ا خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾، زانایان ده‌لین: ئه‌و ئیراده‌یه‌، ئیراده‌ی ته‌شرعییه‌، ئیراده‌ی ته‌گوینی نیه‌، یانی: خوا له‌ شه‌ری خویدا هیج شتیکی دانه‌ناوه‌ که‌ ئیوه سه‌غله‌ت بکات، که‌واته‌: هه‌ر شتیک خه‌لکی تووشی سه‌غله‌تی بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ده‌لین: ته‌یه‌موم ته‌نیا به‌ گل ده‌کری، که‌ بی‌گومان خه‌لک تووشی سه‌غله‌تی ده‌بی، ئه‌وه‌ خوا نه‌یویستوه‌، له‌ شه‌ری خوادا نیه‌، هه‌روه‌ها هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی دیکه‌ که‌ خه‌لک تووشی سه‌غله‌تی ده‌که‌ن، ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌کریته‌ پیوه‌ر بو‌ی و مانای وایه‌ ئه‌وه‌ پیچه‌وانه‌ی شه‌ره‌، ئنجا دیاره‌ ئه‌م رسته‌ قورئانییه‌ له‌ چه‌ند شوینیکی دیکه‌ش له‌ قورئاندا هاتوه‌، بۆ وینه‌: له‌ ئایه‌تی (۱۸۵)ی سووره‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿... يُرِيدُ اللَّهُ

بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ... (۱۸۵)﴾، ئه‌ویش له‌ کو‌ی و ده‌فه‌رموی؟

له‌ باسی له‌ کو‌تایی باسی رۆزووگرتندا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى

سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَكْمِهِ أُخْرٍ﴾، واته‌: وه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک نه‌خو‌ش بو‌و، یان له‌ سه‌فه‌ر بو‌و، با ئه‌و رۆزانه‌ی به‌ رۆزوو نه‌بووه‌ له‌ رۆزانی دیکه‌ بگریته‌وه‌، دوایی

دەفەرموئى: ﴿... يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ...﴾ (۱۸۵) ، واتە: خوا ئاسانىي بۇتان دەئى و زەحمەتى بۇتان ناوئى.

سبحان الله ! خوا چەند بە تەئكىد دەفەرموئى، كە چى كەسى وا ھەيە دىن زۆر لە خەلكى بە زەحمەت دەخات و پېشى وايە كە خوا وايفەرموۋە، يانى بە شىۋەيەك ئىسلام پېشانى خەلك دەدات كە مايە لى زەحمەت كىردن و نارەحەت كىردىنە، وە اشىيان تېدەگەيەنە كە ئاوا نەبى خوا لىيان رازى نابى، خواى پەرۋەردگار پېش بۇ خۇى بە روون و بە راشكاويى دەفەرموئى: خوا ئاسانىي بۇتان دەئى زەحمەتى بۇتان ناوئى، كە نەخۇشى و رۇزۋوت بۇ ناگىرئ مەيگرە، لە سەفەرىي قورسە لەسەرت، مەيگرە، نالىين: رۇزۋوگرتن دروست نىە لە سەفەرى، بەئى دروستە رۇزۋو بگىرى، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دەئىن: دروست نىە، بەلام با، نەخۇشى دروستە بىگرى، ھەرچەندە ھەندىك لە زانايان دەئىن: سەرت بېشى دروست نىە بەرۇزۋوبى، ظاهىرىيەكان وادەئىن، بەلام وانىە، بەئى ئەگەر زانیت سەغلتە دەبى، بەرۇزۋو مەبە، دوايى بىگرەۋە، خوا واى پىخۇشەۋ شەرى خواى بەرز و ايدەۋئى، وەك خوا لە سوۋرەتى (الحج) ئايەتى (۷۸) دا دەفەرموئى: ﴿وَمَا

جَعَلَ عَلَيْكُم فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (۷۸) ، واتە: خوا لە دىندا ھىچ سەغلتەتى بۇ ئىۋە دانەناۋە، ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (الروم) ئايەتى (۲۵) دا دەفەرموئى: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ

لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن مَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۰) ، واتە: پروى خىۋت بەرانبەر دىن راست راگرە بە ساغىي، ئەو سىروشتەى كە خوا خەلكى لەسەر خولقانودە، گوۋپىن نىە بۇ دروستكراوى خوا، ئەۋە دىنى راستە، دىنى راست ئەۋەيە كە بەپىي فېطرەت و سىروشتى ساغىي ئىنسانەكان بى.

مەسەلەى پازدەيەم: كە دەفەرموئى: ﴿وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَليُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ، واتە: بەلكو خوا دەيەۋئى پاكتان بىكاتەۋەو

چاكەى خۇى لەسەرتان تەواو بكات، بەلكو سوپاسگوزارىى بكەن، واتە: خواى بەبەزەبى كە دەفەرموى: خۇتان بشۇن، ئەگەر لەشتان پىس بوو، دەستنوئىز بگرن بۇ نوئىزى، ئنجا ئەگەر ئاوتان چنگ نەكەوت تەيەمموم بكەن، ئەو نايەوى سەغلەتتان بكات، بەلكو دەيەوى پاكتان بكاتەو، دەيەوى چاكەى خۇى لەسەر ئىو تەواو بكات، بۇ ئەو سوياسگوزاربن، ئەم رستە موبارەكە حكىمەت و ئامانجى دەستنوئىز و خۇشۇردن و تەيەمموم روون دەكاتەو، خوا دەفەرموى: دەستنوئىز بگرن، ئەگەر ويستتان نوئىز بكەن، خۇتان بشۇن ئەگەر لەشتان پىس بوو، وە ئەگەر ئاوتان دەست نەكەوت بۇ دەستنوئىز و بۇ خۇشۇردن، تەيەمموم بكەن، بۇچى وا دەفەرموى؟ بۇيە وا دەفەرموى تاكو پاك بينەو، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿وَلَكِنْ

يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾، خوا دەيەوى پاكتان بكاتەو، ئەو پاككردنەو دەيە ھەم لايەنى روالەتتى دەگرىتەو، ھەم لايەنى دەروونىش، واتە: ھەم جەستەبى و ھەم رووحى، با تەماشاي ئەم چەند فەرموودانە بكەين، كە چۇن پىغەمبەر ﷺ باسى پاك و خاوينى دەكاتو، چ پەيوەستىيەكى ھەيە بە ئيمان و مسولمانەتەو:

حكىمىتى دەستۇر و خوشوردن و تىرە موم:

۱- پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۵۱۷) وَقَالَ: صَحِيحٌ}، واتە: پاك و خاوينى نىۋەى ئىمانە، ھەندىك لە زانايان و ايان لىكداۋەتەۋە، كە پاك و خاوينى ھەم لايەنى رۋالەتتى دەگرىتەۋە، ھەم لايەنى دەروونىش، دەلىن: لەبەرئەۋەدى كە دىن دوو بەشە بەشىك ئەۋەپە كە تۇ لە خراپەكان خالى بى: شىرك و كوفرو نىفاق و رىا و كىبر و ئەو سىفەتە خراپانەت تىدانەبن، وە بەشى دوۋەم ئەۋەپە تۇ بە چاكەكان برازىيەۋە: ئىمان و تەۋھىد و عىبادەت و پەدۋەتە بەرزەكان، كەۋاتە: خۇ پاككردنەۋە لە شتى خراپ، نىۋەى مسولمانەتتەپە و خۇ رازاندنەۋەش نىۋەكەى دىكەپەتى، وە دەشگونجى ۋەك گوتەم لىرە پاكى رۋالەتتى و جەستەپى مەبەست بى، وە لەپراستىيدا مسولمان دەپى پاك و خاوين بى، دەپى بۇن خۇش بى، دەپى ئاۋىنەپەك بى، پاكى مسولمانەتتى و پاكى ئىسلامەتتى تىدا دەربكەۋى، چلكن و كولىكن و بۇن ناخۇش نەبى، كە پىغەمبەر ﷺ لە فەرموۋدەدا دەفەرموى: يەكىك لە ئىۋە ئەگەر لەو گىايانەى خوارد ۋەك سىرو پىياز و تور، با توخنى مزگەۋتمان نەكەۋى^(۱)، با لە مالى خۇى نوپىز بكات، نوپىزى بە كۆمەل كە بە بىست و ھەوت نوپىزى دىكە ھەپە، با لە قىس خۇى بدات، چونكە ئەگەر بەو بۇنە ناخۇشەۋە كە بۇنى دەمى ناخۇش بى، بىتە مزگەۋتى، ماناى واپە ھىندەى گوناج دەگاتى، لەسەر خىرەكە قەردار دەپىتەۋە، يانى: نوپىزى بە كۆمەل بە بىست و ھەوت پلە چاكترە لە نوپىزى

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ فِي غَزْوَةِ خَيْبَرَ: (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يَعْنِي الثُّومَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۸۵۱)، كِتَابُ الْأَذَانِ: بَابُ مَا جَاءَ فِي الثُّومِ النَّبِيُّ وَالْبَصَلِ وَالْكَرَاثِ. ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الْبَقْلَةِ الثُّومِ "وَقَالَ مَرَّةً مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكَرَاثَ" فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۲۸۲)، كِتَابُ الْمَسَاجِدِ، بَابُ نَهْيِ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا أَوْ كَرَاثًا أَوْ نَحْوَهَا عَنْ حُضُورِ الْمَسْجِدِ}.

تاك، بەلام دياره گوناھى بۇنى ناخۇش لى ھاتنەكەى گەورەترە، لە خىرەكەى، ئنجا ئايا بۇنى جگەرە چى كەمترە لە بۇنى سىرو پياز؟! ھى وا ھەيە جگەرە كىشە، لە پەنات رادەوہستى، تا لە نوپۇزى دەبىيەوہ پشوت سوار دەبى، بۇن خلتەيەكى لى دى! ئنجا مسولمانان بەداخەوہ زۇرجار گوئ نادەنە پاك و خاوينى، ھى وا ھەيە بۇنى دەمى دى، بچۇ تۇزىك دەم و ددانى خۇت بشۇ بە فلچەو مەعجون، يان بە سيواك بيشۇو خاوينى بگەوہ، وە ھى وا ھەيە بۇنى ناخۇشى لى دى، وە ھەيە خۇى ناشوات، خۇتان بشۇن و بۇنى خۇش لە خۇتان بدەن، پىغەمبەر ﷺ ھەمىشە خاوين بووہو بۇنى خۇش بووہ، ئيمەش دەبى وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ بين.

۲- لە فەرمودەيەكى دىكەدا دەفەرموى: ﴿الْوُضُوءُ شَطْرُ الْإِيمَانِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۹)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۴۳۷)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۸۰)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۸۴۴)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۳۴۲۳) عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ ﷺ قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ}، واتە: دەستنويز نيوہى ئيمانە.

۳- لە فەرمودەيەكى دىكەدا ھاتوہ: ﴿مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۲۹۵۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۶۱۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳) هَذَا الْحَدِيثُ أَصَحُّ شَيْءٍ فِي هَذَا الْبَابِ، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۷۵)، عَنْ عَلِيِّ ﷺ، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}، واتە: كلىلى نوپۇز پاك و خاوينىيە.

۴- ئنجا ئەم فەرمودەيەش دەربارەى چۇنيەتى پاكبونەوہى ئينسانە لە گوناھەكان، بە ھوى دەستنويزەوہ، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ أَوْ الْمُؤْمِنُ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ، خَرَجَتْ مِنْ وَجْهِهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ أَوْ نَحْوِ هَذَا، فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ، خَرَجَتْ مِنْ يَدَيْهِ كُلُّ خَطِيئَةٍ بَطَشَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ، فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ، خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَسَّتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ أَوْ مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الدُّنُوبِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۴۳۷)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲)، وَأَبْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۱۰۴۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ﷺ}، ئەم فەرمودەيە موژدەيەكى زۇر خۇشى تىدايە، دەفەرموى: ھەر كاتىك بەندەى مسولمان يان، فەرمووى: بەندەى ئيماندار، دەستنويزى گرت، ئەگەر دەم وچاوى شۇرد رووى خۇى شوست،

ھەر گوناھىك كە بە چاۋەكانى كىرۋىيەتى (كە لە دەم و چاۋدان) لەگەل ئاۋەكە، ياخود لەگەل دوا دلۆپى ئاۋەكەدا، ئەو گوناھانە ھەموويان دەرۋن، واتە: گوناھى رۋانىن، (بەلام ئەگەر درۋو غەيبەت و بوختانى كىردى، بە ئاۋى دەستىۋىژ ناچى، چونكە گوناھى گەرەن، دەستىۋىژو غوسل بەس گوناھى گچكەيان پى دەچى)، ۋە ئەگەر دەستى شۇردن، ھەر گوناھىك بە دەستەكانى كىرۋىيەتى لەگەل ئاۋەكە، ياخود لەگەل دوا دلۆپى ئاۋەكەدا دەرۋات، (دىسان ئەۋەش مەبەست پىي گوناھى گچكەيە، بەلام كەسىك بەو دەستە قەتلىكى كىردى، بلى: دەستىۋىژىكى دەگرم، نا)، ۋە ھەر كاتىك پىيەكانى شۇردن، ھەر گوناھىك بە پىيەكانى بۇيان چوۋە، ئەو گوناھانە لەگەل ئاۋەكە، ياخود دوا دلۆپى ئاۋەكەدا دەرۋن، تاكو لە گوناھان پاك دەبىتەۋە، دواى دەستىۋىژەكەى. واتە: لە گوناھە گچكەكان، ئەمە لە رۋوى مەعنەۋىيەۋە، ۋە لە رۋوى جەستەۋىيەۋە، ھەم دەستىۋىژو ھەم خۇشۋوردنىش ھىكەمەتەكەيان ديارە:

دەستىۋىژ:

ئىنسان چ ئەندامىكى زياتر مەزىندەى ئەۋەى لىدەكرى كە تۈزۈ خۇلۋو مىكرۇباتى لى بنىشى؟ ناشكرايە دەم و چاۋ دەست و پىيەكان و سەر، ئنجا بەھۋى دەستىۋىژگرتنەۋە، دەم و چاۋت دەشۋى، دەستەكانت دەشۋى و پىراى ئانىشكەكانت، ۋە پىيەكانت دەشۋى لەگەل گۈيزىنگان، ۋە سەرىشت ھەموۋى مەسح دەكەى، كە ئەگەر ھەر تۈزۈ خۇللىكى پىۋەبى پاك دەبىتەۋە، چونكە زەحمەتە سەرت ھەموۋى بشۋى، جارى وايە زستانە و مرۇف ئەگەر سەرى بشوا، رەنگە توۋشى ھەلامەتلىكى خراب بى، كەواتە: مرۇف رۇژى پىنج جاران دەستىۋىژ بشوا، ھەمىشە دەم و چاۋو لاق و پى و سەرۋگۈيلاكى خاۋىن دەبى، ئەۋە لە رۋوۋە جەستەۋىيەكەيەۋە لەرۋوۋە مەعنەۋىيەكەشىيەۋە، كاتىك ئىنسان دەچىتە خزمەت خوا جىل شائە ئەۋە لە كوئى كە دەستىۋىژىكى تازەى گرتبى و ھۇشيارو بىدار بچى لە خزمەت خوادا راۋەستى، يان بە دەستىۋىژىكى كۆنەۋە بچى لە خزمەتى راۋەستى، بە تەكىد فەرق دەكات، ۋە ئەگەر دەستىۋىژى نەبى ھەر دروست نىە، كەواتە: لەراستىدا ھەم لە رۋوى مەعنەۋىيەۋە، ھەم لە رۋوى جەستەۋىيەۋە، دەستىۋىژ ھىكەمەتەكەى ديارە.

خۇشۇردن: (الغسل):

لە رووی پزىشكى (طب) يىھوۋە شارەزايان گوتوويانە: لەنيو جەستەى ئينساندا، دوو رستە دەمار ھەن، رستە دەمارىك پييان دەگوترى: دەمارەكانى (سمپاتيک) كە ئەوان كۆئەندامەكان توند دەكەنەو، رستە دەمارىكى دىكە پييان دەگوترى: (پارا سمپاتيک) كە كۆئەندامەكان شل دەكەنەو، يانى پيچەوانەى يەكدين، يەكيان تونديان دەكاتەوۋە يەكيان شليان دەكاتەو، ئنجا لە كاتىكدا ئينسان ئاوى ديتەوۋە ئىحتىلامى دەبى، يان جىماع دەكات، ھاوسەنگى نيوان ئەو دوو دەزگايە تىكدەجى، كە ئينسان ھەستىش دەكات لەشى گران و سست دەبى، ئنجا بە ھوى خۇشۇردنەو ئەو حالەتە ھاوسەنگىيە بۇ جەستەى دەگەرپتەو، لىردا با شتىكى خۇشستان بۇ بگىرپمەو:

دەگىرپنەو رۇژىك مەلايەكى كوردەواريى خۇمان لەگەل كەسىكى نەصرانىي (فەلە)، دەبىتە موناقدەشەيان، (فەلە برويان بە خۇشۇردن نيە دواى جىماع بە فەرزى نازانن، كە ئىستا لە رووی پزىشكىيەو سەلمىنراو ئەو پيويستە، چونكە كارىگەرىي لەسەر ھەموو جەستە ھەيە)، نەصرانىيەكە گوتى: باشە ئيوەى مسولمان دەلئىن: ئەگەر پياو لەگەل خىزانى جووت بوو، دەبى ھەموو بەدەنى بشوا؟ مەلاش دەلئى: بەلئى، فەلەكەش دەلئى: جا ئەو غەلەتە، مەلاش دەلئى: بۇچى؟ فەلە دەلئى: تۇ بارە خەيارىكت پيىە، خەيارىكت لى دەكەوئتە نيو قورپى، ئايا ھەموو بارە خەيارەكە دەشوى، يان ھەر ئەو خەيارە دەشوى كە كەوتۆتە نيو قورپى؟ مەلا گوتى: ھەر ئەو دەيان دەشوم كە كەوتۆتە نيو قورپى، فەلەكە گوتى: ئەدى بۇچى لە حالەتى جىماعەردندا تەنيا ئەندامى پيس بوون ناشورپى ۋ ھەموو جەستەت دەشوى؟

مەلا گوتى: كاكى فەلە تىينەگەشتووى، گوتى: بۇچى؟ گوتى: ئايا ئەو خەيارە لەو بارە جىادەبىتەو، گوتى: بەلئى، گوتى: ئەدى كە جىماعى دەكەى ئەو ئەندامەت لە خۇت جىادەكەيەو، يان ھەر پىتەوھىە؟ گوتى: ھەر پىمەوھىە، گوتى: كەواتە: دەبى جەستەت ھەموو بشوى!!

ئنجا لەراستىدا جىماعەردن لە رووی پزىشكىشەوۋە كارىگەرىي لەسەر ھەموو بەدەن ھەيە، بۇيە پيويستە ھەموو بەدەن ئاوى پى بكوۋى ۋ بشورپى، ئنجا ديارە

لە رووى مەعنەۋىيەشەۋە، رووحو جەستەى ئىنسان بە خۇشۇردن، ھۇشيارىرى و چالاكىى، ۋە نەھىشتىنى تەنبەلىى و سستىى بۇ فەراھەم دىنى، ئنجا يەكىى بۇى ھەيە بىرسى: باشە ئەۋە خۇشۇردن بە ئاۋ حىكمەتەكەى ديارە، بەلام ئەدى تەيەمموم؟

تەيەمموم:

دەلىين: لەراستىدا گل، يان رووى زەۋى زۇرجار مىكرۇب و شتى زىانبەخش لە بەين دەبات، زانايان دەلئىن خۋاى كاربەجى چۋار پىنج پاككەرەۋەى داناون لەسەر زەۋى بۇ نەھىشتىنى بۇنى ناخۇش و مىكرۇبات و ئەۋانە:

۱/ گل، رووى زەۋى كە كارلىكى لەگەل دەكات، ئەۋ ھەموو كەلاكە تۇپىو و شتە بىسانە دۋاى ماۋەيەك تەماشە دەكەى نامىن، واتە: ھەر رووى زەۋى بۇ خۇى شت پاك دەكاتەۋە.

۲/ با، كە بىسىى و بۇگەنىى را دەمالى.

۳/ تىشى خۇر.

۴/ ئاۋ (باران و بەفرو تەرزەۋ رووبارو كانىاۋ).

ئەۋانە ھەموويان پاككەرەۋەن، ۋە لە رووى دەروونىيەشەۋە بە تەئكىد مرۇف كە ھەست دەكات شەرع واى داناۋە كە دەست بە رووى زەۋىدا بىنى لەجىاتى دەستنوئىز بۇى دروستە، ھەست دەكات كە پاكە، ۋە لە خزمەت خۋادا بە پاكىى راۋەستاۋە.

مەسەلەى شازدەيەم: كە خوا دەفەرموى: ﴿وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَمِيثَقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾، واتە: چاكەى خوا ياد بكنەنەۋە بەسەر خۇتانەۋە، ۋە ئەۋ پەيمانە پتەۋەى لەگەلىدا بەستن، كاتىك كە گوتتان بىستمان و فەرمان بەرىن، لىردەدا خوا بە ئىمە دەفەرموى: چاكەى خوا بەسەر خۇتانەۋە ياد بكنەنەۋە، نافەرموى كام چاكە، كە بىگومان ئىسلام گەرەترىن نىعمەت و چاكەيە، ھەرۋەھا لەش ساغىى چاكەيە، مالى حەلال چاكەيە، مال و مندالى حەلال و ھىمنىى و ئاسايش و ئازادىى و ئەۋ ھەموو بىرئىو

رۆزیانە، هەموو ئەوانە چاکەن و هەموو ئەوانە دەگیرێتەوه، ﴿وَمِثْقَةَ الْأَلْدَى

وَأَثْقُم بِهِ﴾، وه ئەو پەیمانە پتەوهی که له گەڵی بەستن، (الميثاق: عَهْدٌ مُؤَكَّدٌ بِيَمِينٍ) پەیمانیکە به سویند له سەر خواردن، یان به دەست له دەستی یه کدی نان، ته ئگیدی له سەر کرابیتەوه، ئایا ئەو پەیمانە چیه؟ زانیان سی چوار ئیحتیمالیان بو داناون:

۱- هەندیکیان دەئین: مەبەست پێی پەیمانی دووهمی (عَقَبَة) یه، که پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پەیمانی له هاوهلانی بهرپزی وەرگرت که هفتاو پینج کهس بوون، هفتاو سی پیاو و ئافرەت، که پەیمانەکه وهک له سیرهی (ابن هشام) ^(۱) دا هاتوه، ههروهها له (البداية والنهاية) ی (ابن کثیر) ^(۲)، وه (امام أحمد) هیناویهتی، وه (حاکم وابن حبان) به سه حیحیان داناوه، ئاوايه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! نُبَايِعُكَ، قَالَ: تُبَايِعُونِي عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فِي النَّشَاطِ وَالْكَسَلِ، وَالنَّفَقَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَعَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَنْ تَقُولُوا فِي اللَّهِ لَا تَخَافُونَ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمَةً، وَعَلَى أَنْ تَنْصُرُونِي فَمَنْعُونِي إِذَا قَدِمْتُ عَلَيْكُمْ مِمَّا تَمْنَعُونَ مِنْهُ أَنْفُسَكُمْ وَأَرْوَاجَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ وَلَكُمْ الْجَنَّةُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۴۹۶)}، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۷۰۱۲) وَصَحَّحَهُ كُلُّ مَنْ شَعِبِ الْأَرْنَؤُوطِ وَالْأَلْبَانِي}، واته: جابیری کوری عهبدوللا خوا له خوئی و بابی رازی بئ دهگیریتەوه (که پەیمانی دووهمی عهقه به له گەل پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به ستر، هفتاو پینج له پشتیوانهکان هاتن، له ئەهوس و خه زه ج هفتاو سی پیاو له گەل دوو ئافرەت، بهم شیوهیه پەیمانیا بهست)، دهئ: گوتمان: ئەی پیغه مبهه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سەر چی پەیمانت له گەل بهستین؟ (مسولمان بووین، به لام له سەر چی پەیمانت له گەل دههستین، واته: وهك سهرؤك ولاتيك، بهرپرسيك، خاوهن دهسته لاتيك) فهرمووی: پەیمانە له گەل بهستن که گویم بو بگرن و به قسه م بکهن، له کاتی کدا که له قالمتان خوشه و له کاتی کدا

(۱) ج ۲، ص ۲۲۸، ط دار ابن الهیثم.

(۲) ج ۳، ص ۲۸۴.

کە لە قەلبتان ناخۆشە، (واتە: لە کاتی چالاکیی و لە کاتی تەنبەلایی دا)، وە لەسەر ئەووە کە مائی خۆتان بێهەشتن لە کاتی سەغەلتیی و لە کاتی ئاساییدا، (واتە: کاتیەک کە تەنگ دەستن و لە کاتیەکدا کە دەوڵەمەندن)، وە پەیمانە لەگەڵ بێهەشتن لەسەر فەرمان بە چاکە و رێگرتن لە خراپە، وە لەسەر ئەووە کە لە پیناوی خوادا قسە هەق بکەن و لە لۆمە لۆمەکاران نەترسین، وە لەسەر ئەووە کە پشتم بگرن و سەرم بێخەن، هەرکاتیەک هاتم بۆ نیوتان } (واتە: هاتم بۆ شاری (بێشرب) کە دوایی ناوی گۆردرا بۆ (مەدینە) {من بپاریزن لە هەر شتیەک کە خۆتان و مال و منداڵەکانتان لێ دەپاریزن، پشتم بگرن و بەرگرییم لێ بکەن، وە بەهەشتان هەبێ لە بەرانبەردا.

٢- وە هەندیک دەلێن: مەبەست پێی ئەو پەیمانەیه کە لە ژێر درەختیەکدا بەسترا،

بە ناوی (شجرة الرضوان) کە خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ

وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ الفتح، پەیمانی عەقەبەش لە سائی سێزده (١٣) ی

پێغەمبەرایەتی دا بوو، بەلام پەیمانی (رضوان) لە سائی شەشەمی کۆچیدا لە حودەیبییەدا بوو، دوای ئەووی کە کافرەکان رێیان لە پێغەمبەر ﷺ و هاوێلان گرت، پێغەمبەری خوا دەوری هەزارو چوارسەد (١٤٠٠) جەنگاوەری لە خزمەت دابوون، بانگی کردن وەرن، پەیمانە لەگەڵ تازە بکەنەووە^(١)، جا بۆیە لێرەووە دەبێ بزاین بەیعت کردن تەنیا بۆ مسوڵمان بوون نەبوو، چونکە ئەوانە هەموو مسوڵمان بوون، چ ئەوانە پەیمانی (عەقەبە)یان بەستو، چ ئەوانە پەیمانی (رضوان)یان بەستو، بەلام پەیمان دان بۆ تەنکیدکردنەووی ئەوویە کە تۆ بە قسە ئەو بەرپرسە خۆت دەکە، جا خوا لە ئایەتی ژمارە (١٨) ی

سوورەتی (الفتح) دا دەفەرموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ

تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾،

واته: خوا رازی بوو لهو نیماندارانه‌ی که په‌یمانته‌له‌گه‌ل دهبه‌ستن له ژیر دره‌خته‌گه‌دا، (خوا) زانی چیان له دل‌دایه، نارامیی رزنده‌سهریان.

۳- وه هه‌ندیك ده‌لین: مه‌به‌ست پیی نهو په‌یمانیه که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ

أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ

قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾

الأعراف، واته: وه یاد بکه‌وه کاتیک په‌روه‌ردگارت وه‌چه‌ی ئاده‌می له پشته‌ی له ئاده‌م وه‌رگرت، وه پیی فه‌رموون: نایا من په‌روه‌ردگارتان نیم؟ گوتیان: با، واته: به‌سه‌ر خو‌یانه‌وه کردنی به‌شایه‌د، هه‌ندیك ده‌لین: مه‌به‌ست پیی نهو په‌یمانیه

۴- وه هه‌ندیكیش گوتوو‌یانه: مه‌به‌ست پیی نهو به‌لگه‌ عه‌قلیی و شه‌رعیانه‌ن که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر په‌کتایی خواو، له‌سه‌ر راستی ئیسلامو، راستی پیغه‌مبه‌رو

﴿قُلْ أَظْهَرُ مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تا کو‌تایی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ أَظْهَرُ مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

﴿وَمَا تُعْجِبُ الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۱۰۱﴾ یونس، واته: بلای: ته‌ماشای ئاسمانه‌کان و زه‌وی بکه‌ن، به‌لام نیشه‌انه‌کان و ترساندنه‌کان (ئاگادار کردنه‌وه‌کان) چ سوودیان هه‌یه بو که‌سانیک که ئیمان ناهینن.

به‌لام من نهو رایه‌م پیی راسته که لی‌رده‌ا مه‌به‌ست لهو په‌یمانته‌وه‌یه که هه‌موو نیمانداریک په‌یمانی له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌یه، لهو پوژوه‌وه که تو ده‌لایی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) په‌یمان له‌گه‌ل خوا‌دا دهبه‌ستی، که بیجگه له خوا که‌س به په‌رستراو نه‌زانی، وه بیجگه له موحه‌مه‌د ﷺ که‌س به رابه‌رو پیشه‌واو سه‌ر مه‌شقی ره‌های خو‌ت نه‌زانی، وه به‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌وی و به‌ریی نه‌ودا برپوی، که نه‌ویش به‌ریی قورئاندا ده‌روات، هه‌موو نیمانداریک په‌یمانی له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌یه، واته: مه‌به‌ست پیی نهو په‌یمانته‌یه، بو‌یه‌ش واده‌لیم، چونکه خوا‌ی په‌روه‌ردگار لی‌رده‌ا

به‌گشتی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ

بِهَ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴿۱﴾، وه لهگه‌ل هه‌موومانیه‌تی، ئنجا ئه‌گه‌ر به‌پیی رای به‌که‌م بی، (په‌یمانی عه‌قه‌به) ته‌نیا حه‌فتاو پینج هاوه‌له‌که‌ی گرتۆته‌وه، که ئه‌وکاته^(۱) ره‌نگه ژماره‌یه‌کیشیان لی شه‌هید بووبن! وه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست ئه‌وه‌ی ژیر دره‌ختی (رضوان) بی، ته‌نیا هه‌زارو چوار سه‌د که‌س ده‌گریته‌وه، ئه‌دی برواداران دیکه؟ ئنجا که ده‌فه‌رموی: خوا کاتی‌ک که وه‌چه‌ی ئاده‌می له پشتی ئادم وه‌رگرت؟! ئیمه ده‌لین: ئه‌و ته‌عبیره زیاتر مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه که خوا ئینسانه‌کانی وا خولقاندوه وه‌ک بلیی په‌یمانی لی وه‌رگرتبن، ئه‌گه‌رنا که‌س ئه‌و په‌یمانه‌ی نایه‌ته‌وه بیر، که‌س دیته‌وه بیری ئه‌و رۆژه‌ی که خوی بالاده‌ست قسه‌ی له‌گه‌ل رووحی ئیمه کردبی؟ که‌س نایه‌ته‌وه بیری، که‌واته: لی‌رده‌ا وه‌ک هه‌ندی‌ک له زانیان ده‌لین مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه که خوا ئینسانی وا دروست کردوه، وه‌ک په‌یمانی لی وه‌رگرتبی، که ته‌نیا خوا (الله) به په‌روه‌دگاری خوی بزانی، چونکه له‌سه‌ر ئه‌و فیطره‌ته خولقاندوویه‌تی، که‌واته: مه‌به‌ست له‌وه که ئیمانداران په‌یمانان له‌گه‌ل خوادا هه‌یه، ئه‌وه‌یه که ته‌نیا ئه‌و په‌رستراویان بی، په‌روه‌دگاریان بی، دانهری به‌رنامه‌ی ژیانان بی، وه ته‌نیا موحه‌مه‌د ﷺ که ره‌وانه‌کراوی ئه‌وه سه‌رمه‌شقی ژیانان بی.

مه‌سه‌له‌ی حه‌قه‌دیه‌م و کۆتایی: که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾،

بیگومان خوا به خاوه‌نی سینه‌کان، ئاگاداره، زانیاه، خاوه‌نی سینه‌کان خوی مه‌به‌ست پی نه‌ینییه‌کانی نیو سینه‌کان، به‌لام بۆچی ده‌فه‌رموی: (ذات الصُّدُور) (ذات) یانی: (صاحب)، خاوه‌ن سینه‌کان، وه‌ک بلیی نه‌ینییه‌کان بووبنه خاوه‌نی ئه‌و سینه‌، خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: من به نیو دل‌یشتان، به نیو سینه‌کانیشتان زاناو ئاگادارم، که‌واته: فی‌ل له خوا ناکری، راست و ساغ بن، له‌گه‌ل خوی خۆتاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) واته: کاتی دابه‌زینی سوورته‌ی (المائدة) که ئه‌و نایه‌ته‌ی تیدا‌یه.

دەرسی سێیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی: (۸، ۹، ۱۰، ۱۱) دەتوێژینەوهو تەفسیر دەکەین، که

خوا ﷻ بۆ جاری چوارەم و پێنجەم لەم سوورەتەدا بە نازناوی ئیمان ﴿ يَتَّأْتَهَا

الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، مسوولمانان دەدوین، وە سەرەتا فرمانیان پێدەکات بە
راوهستان بۆ خوا، وە شایەدیی دان بە دادگەری، وە وریا بوون لەوهی که له
کاردانەوهی خراپەیی خەلکی نامسوولماناندا له دادگەری لابدن، وە فرمان پێکردن
بە پارێزکاری.

پاشان باسی بەئینی خۆی دەکات بۆ ئەو ئیماندارانەیی کردەوهی باش ئەنجام
دەدەن و ئیمانیان هەیه، که لیبوردنیک و پاداشتیکی مەزنیان بدات، هەر وهها
هەر هەشەیی خۆیشی بۆ بیبروایان دەخاتەر وو، که ببه هاو و خواوینی دۆزەخ، ئنجا
بۆ جاری پێنجەم بانگی مسوولمانان دەکات و بە نازناوی ئیمان ﴿ يَتَّأْتَهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا ﴾، دەیان دوین، پێیان دەفەرموی: که یادی چاکەیی خوا بکەنەوه، که له
شەڕ و زیانی ناحەزانیان پاراستوونی، وە فرمانیان پێدەکات بە پارێزکردن، وە تەنیا
پشت بە خوا بهستن.

﴿ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا كُنُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
 شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
 خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ وَعَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
 لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۹﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ
 اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۰﴾ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْ كُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
 اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا اَيْدِيَهُمْ اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
 اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلَيتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(ئەى ئەوانەى بېرواتان هېناو! بە تەواوئى بۆ خوا لەسەر هەق ڤاوەستاوبن، وە شایەدئى بە دادگەرانه بدن، وە با ڤق لئىبونەوئەتەن لە گۆمەلئىك پەلكئىشى نادادگەرىتەن نەكات، دادگەرىن، ئەو وە لە ڤارىزكارىيەو نەزىكتەرە، وە ڤارىز لە خوا بگەن، بئىگومان خوا بەوئى دەيگەن شارەزايە، ﴿۸﴾ خوا بەلئىنى لئىبوردن و پاداشتئىكى مەزنى بەو گەسانە داو وە ئەمانىان هېناو، كردهو بەشەكان ئەنجام دەدەن ﴿۹﴾ وە ئەو گەسانەى بئىڤوان و ئايەتەكانمانىان بە درۆ داناو، ئەوانە خاوەنى (يان هاوئى) كئىپەى ئاگرى دۆزەخن ﴿۱۰﴾ ئەى ئەوانەى بېرواتان هېناو! يادى چاكەى خوا بەسەر خۆتانەو بەگەنەو، كاتئىك گۆمەلئىك وىستىان دەستتان بۆ درئىز بگەن، ئەوئىش (واتە: خوا) دەستيانى لئىتان گئىڤايەو، وە ڤارىز لە خوا بگەن، وە با بېرواداران تەنيا پشت بە خوا ببەستن ﴿۱۱﴾).

شیکردنەووی ھەندیك له وشەکان

(كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ): واتە: زۆر بو خوا رابووستن، لەسەر پێی راست بووستن، یاخود لەسەر ھەق بووستن، جا وشەى: (قَوَامٌ) صیغە موبالەغەى (قَائِمٌ)، (قَائِمٌ) واتە: راپووستاو، (قَوَامٌ) واتە: زۆر راپووستاو لەسەر ھەق، دەلى: (قِيَامٌ بِالشَّخْصِ إِمَّا بَتَسْخِيرٍ أَوْ اخْتِيَارٍ، وَقِيَامٌ لِلشَّيْءِ هُوَ الْمُرَاعَاةُ لِلشَّيْءِ وَالْحِفْظُ لَهُ)، (قِيَامٌ) له زمانى عەرەبى بە چەند شیوەیەكە، دەگوترى: (قِيَامٌ بِالشَّخْصِ) واتە: كەسێك بە ھۆى كەسێكەو رابووستى، (وَقِيَامٌ لِلشَّيْءِ) راپووستان بو شتێك كە بریتىە لە رەچاوكردنى و پارێزكارى لێكردنى كە دەفەرموى: ﴿كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ﴾، واتە: بو خواو لەبەر رەچاوكردنى شەرىعەتى خوا رابووستن لەسەر راستە شەقامى خوا، واتە: لەسەر ھەق.

(وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ): واتە: با واتان لێنەكات و پەلكیشتان نەكات، لە قورئاندا لە چەند شوینیك ئەم وشەىە ھاتو، (أَجْرَمَ، أَي: سَارَ ذَا جُرْمٍ) وەك: (أَثْمَرَ وَالْبَنَ)، (أَثْمَرَ) واتە: میوھى دەرکرد، (أَلْبَنَ) واتە: شیرى پەیداكرد، دەگوترى: (أَلْبَنَتِ البقرة) واتە: مانگایەكە شیرى پەیداكرد لە گوانیدا، وە (أَجْرَمَ) واتە: جورمى پەیداكرد، ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ﴾، واتە: با پەلكیشتان نەكات بو گوناح و خرابە، وە وشەى (إِجْرَامٌ) ھەرچەندە لە بنەرەتدا بو ھەر جورە كردەووە بە دەستھینانیك بەكاردى، بەلام بە زۆرى بو بەكارھینانى كردەووی خراب بەكاردى، بۆیە وشەى (مُجْرِمٌ) یش واتە: كەسێك كە خرابەو تاوانیك دەكات.

(الْجَحِيمِ): (الْجَحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ، وَمِنْهُ الْجَحِيمُ)، (الْجَحْمَةُ) بە كلیەى سەوزى ئاگر دەگوترى، كە ئاگر زۆر كلیە دەسینى سەوز دەبى، ئەووە پێى دەگوترى: (جَحْمَةُ النَّارِ)، ئاگرى دۆزەخ بو پێى دەگوترى (جَحِيمِ)؟ چونكە ئاگرەكەى زۆر كلیە سەندوو بەھیزە.

(أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ) : واتە: دەستتان بو درێژ بکەن، چونکە دەلی: (البَسْطُ: النَّشْرُ، وَيَسْطُ الْيَدِ: مَدُّهَا)، (بَسَطَ) واتە: بلاوکردنەوهو فراوانکردن، وه (بَسَطَ الْيَدِ) واتە: دەستدریژکردن.

(فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ) : دەستیانی لێتان گێرپایەوه، دەلی: (الكَف) له ئەسڵدا بە لەپە دەست دەگوتری، (وَتُعَوِّفَ الْكَفَّ بِالِدْفَعِ عَلَى أَيِّ وَجْهِ كَانَ بِالْكَفِّ كَانَ أَوْ غَيْرِهَا) وشەي: (كَف) له بنەرەتدا بە لەپە دەست دەگوتری، بەلام دوایی له زمانی عەرەبیدا بەکاریان هیناوه بو گێرپانەوهی شتێك، (كَفَّهُ) واتە: (دفعه) واتە: گێرپایەوه، جا چ بە دەست بیگێرپیتەوه، چ بە لاق بیگێرپیتەوه، بە هەر شتێك بیگێرپیتەوه، بەلام لەبەرئەوهی ئینسان بە زۆری بە لەپە دەست شت دەگێرپیتەوه، بۆیە وشەي (كَف) واتە: (دفع)، (كَفَفْتُهُ، دَفَعْتُهُ) واتە: گێرپامەوه.

هوی هاتنه خواره‌وهی ئایه‌ته‌کان

(۱) هوی هاتنه خواره‌وهی ئەم رسته قورئانییه که ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا

اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ :

﴿ قَالَ الطَّبْرِيُّ: نَزَلَتْ فِي يَهُودِ خَيْبَرَ، أَرَادُوا قَتْلَ النَّبِيِّ ﷺ، وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ كَثِيرٍ: ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى يَهُودِ يَسْتَعِينُهُمْ فِي دِيَّةٍ، فَهَمُّوا أَنْ

يَقْتُلُوهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا

اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴾ (١)،

واته: ته‌به‌ری ده‌لی: ده‌رباره‌ی جووله‌که‌کانی خه‌یبه‌ر هاته‌ خوار، کاتی‌ک و‌یستیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکوژن، وه ئیبنو جو‌ره‌یج (که یه‌کیکه له زانیانی تاب‌عیین) ده‌لی:

عه‌بدو‌ل‌لای کوری که‌ثیر گوتوو‌یه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوو‌ه بو‌لای

جووله‌که‌کان داوای لی‌کردوون له خوینی‌کدا به‌شداریی بکه‌ن (خوینی‌ک که‌وتوته‌ سه‌ر

مسو‌ل‌مانان، دیاره‌ نه‌و کاتی‌ش مسو‌ل‌مانان په‌یمانان له‌گه‌ل جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌دا

هه‌بوو به‌ (صحیفة‌)ی مه‌دینه‌ که‌ ده‌بووایه‌ هاوکاری یه‌گدی بن، چوو‌ه داوای

هاوکاری و‌ یارمه‌تی لی‌کردوون له‌و خوین‌دانه، نه‌وانیش و‌یستیان بی‌کوژن) ئنجا که‌

مسو‌ل‌مانان نه‌و نیه‌ته‌ خراپه‌ی جووله‌که‌یان بو‌ ئاشکرا‌بوو، و‌یستیان تو‌له‌ له‌

جووله‌که‌کان بستیننه‌وه، خوا‌ی داد‌گه‌ریش ئەم ئایه‌ته‌ی ناره‌ده‌ خوار: ﴿ وَلَا

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا ... ﴾، واته: با‌رق هه‌لسانتان له‌

کو‌مه‌ئیک واتان لی‌نه‌کات ناداد‌گه‌ریی بکه‌ن، به‌لی ئەوان که‌ و‌یستوو‌یانه پیغه‌مبه‌ری

خوا ﷺ بکوژن، خراپه‌یان کردوه، به‌لام ئەوه‌ پاسا‌وی ئەوه‌نیه‌ ئیوه‌ش بین

بیان‌کوژن، به‌لکو ده‌بی‌ سزای دیکه‌ بدرین، نه‌گه‌رنا له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ به‌ ته‌مای

گوناهێک بوون و بۆیان نەکرا، ئەو نابی تۆلەى ئەو گوناھەیان لى بسەندریتەوھ
کە نەیانتوانیوھ بیکەن، ئایا ئەگەر کەسێک ویستی کەسێک بکوژی، دروستە تۆ بچی
بیکوژی؟ نەخیر، بەلام ئایا ناگونجی هیچ جوړە سزایەکی بەدەى؟ با، بەلام لەسەر
ئەو کارە تۆلە (قصاص) ی لەسەر پێویست نابێ.

۲) هۆی هاتنە خوارەوێ ئەو رستە قورئانییە کە دەفەر موی: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَتَقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

أ- ﴿عَنْ يَزِيدِ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ
وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، حَتَّى دَخَلُوا عَلَى كَعْبِ بْنِ
الْأَشْرَفِ وَيَهُودِ بْنِ النَّضِيرِ يَسْتَعِينُهُمْ فِي عَقْلِ أَصَابِهِ، فَقَالُوا: نَعَمْ، اجْلِسْ حَتَّى
نُطْعِمُكَ وَنُعْطِيكَ الَّذِي تَسْأَلُنَا، فَجَلَسَ، فَقَالَ حُيَيُّ بْنُ أَخْطَبٍ لِأَصْحَابِهِ: وَلَا
تَرَوْنَهُ أَقْرَبَ مِنْهُ الْآنَ، اطْرَحُوا عَلَيْهِ حِجَارَةً فَاقْتُلُوهُ وَلَا تَرَوْنَ شَرًّا أَبَدًا، فَجَاءُوا
إِلَى رَحَى عَظِيمَةٍ لِيَطْرَحُوهَا عَلَيْهِ، فَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنْهَا أَيْدِيَهُمْ حَتَّى جَاءَهُ

جبریل فاقامه من ثم، فأنزل الله جل وعز: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ ﴾ (۱)، واتە:

یەزیدی کوری ئەبی زیاد دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ چوو بۆ لای جوولەکەکان،
ئەبو بەکرو عومەر و عوسمان و علی و طەلحە و عەبدوڕەحمانی کوری عەوف
خوا لێیان رازی بێ لە خزمەتی دابوون، هەتا چوونە لای کەعبی کوری ئەشرف
(کە سەرۆکی جوولەکەکانی خەیبەر و بەنی "قریظە" بوو)، وە یەهوودی بەنی
نەضیر، پێغەمبەری خوا ﷺ داوای هاوکاری و یارمەتی لیکردن بۆ خوینێک کە
کەوتبوو سەریان، (عقل و دیا - بە واتای خوینبایی دی)، جوولەکەکانیش گوتیان:
بەلی، دانیشە، بۆئەوێ خواردنیش بەدەینی و ئەوێ داواشت کردوێ پێت بەدەین،
پێغەمبەری خوا ﷺ دانیشت، (حیی بن أخطاب) بە هاوئەلەکانی خۆی گوت: هیچ

كَاتِيكَ لَه نَيْسَتَا نَزِيكَتَر چىنگتان ناكهوى، (واته: لهبەر دەستانه) بەردىكى بەسەردا بدەن و بىكوژن، وه له دواى وى هەرگىز تووشى خراپە نابنەوه، (يانى: ئەگەر موخەممەد له كۆل خۆتان بكنەوه، تازە بۆخۆتان دىكەونە خىرو خوشىي)، ئەوانىش چوون بەرداشىكى زۆر گەوره لهوى بوو، چوون بپهينن و خلوړى بكنەوه بەسەر پيغه مبهرى خوادا ﷺ، (دياره پيغه مبهر ﷺ له بن ديوارىك دانىشتوه له شوينك كه دووقات بووه، يان سەربانىكى بەرزى هەبووه) ئىدى خوا دەستى گرتن، وه نەيانتوانى بەرداشەكەى بەسەردا بەردەنەوه، جبريليش هاتو لهوى هەلىساندو هەوالى پيدا كه ئەوان به تەماى پيلانىكى ئاوان، جا بهبوئەوه خوا (جَلَّ وَعَزَّ) ئەو ئايەتەى نارده خوار: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ ﴿۶﴾

يەكئىك بۆى هەيە بلى: مادام ئەو جوولهكانه به تەمابوون دەستدرىژى بكنەنه سەر پيغه مبهرى خوا ﷺ، ئەدى بۆچى خوا دەفەرموى: ئەى ئيماندارينه؟! وهلامەكەى ئەوهيه كه پيغه مبهرى خوا ﷺ پيغه مبهرى هەموو ئيماندارانه، خوا كه پيغه مبهرهكەى خۆى پاراستوه، وهك ئەوهيه هەموو ئيماندارانى پاراستبن، ئەگەر خوانه خواسته ئەو زيانى هينابا، هەموو ئيمانداران زەرەريان دەکرد، وه هەموو ئيماندارانىش دەبى پيغه مبهريان له خۆيان خوشتر بووى، وهك خوا دەفەرموى: ﴿الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ... ﴿۶﴾ الأَحْزَاب، واته: پيغه مبهر ﷺ بۆ ئيمانداران له نەفسى خۆيان له پيشتەر، واته: دەبى له خۆيانيان خوشتر بووى.

ب- هەروها هەر لهوبارهوه ئەو بەسەرھاتەش گيڤدراودتەوه، كه دەشگونجى هەردووکیان مەبهست بن، چونكه جارى وايه دوو سى ڤووداو ڤوويان داوه، ئايەتئىك هاتۆته خواری هەم ئەو ڤووداوهى پى مەبهسته، هەم ئەو ڤووداوهشى پى مەبهسته، وه هەم ئەوى ديكەشى پى مەبهست بووه، ئەمەش دەقى بەسەرھاتەكەيه: ﴿عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَ أَنَّهُ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ نَجْدٍ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَضَلَ مَعَهُ فَأَدْرَكَتْهُمُ الْقَائِلَةُ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاءِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَتَفَرَّقَ النَّاسُ

يَسْتَظِلُّونَ، بِالشَّجَرِ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ تَحْتَ سَمْرَةٍ وَعَلِقَ بِهَا سَيْفَهُ، وَنَمْنَا نَوْمَةً فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُونَا وَإِذَا عِنْدَهُ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا اخْتَرَطَ عَلَيَّ سَيْفِي، وَأَنَا نَائِمٌ فَاسْتَيْقِظْتُ وَهُوَ فِي يَدِي صَلَاتًا فَقَالَ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ ثَلَاثًا، وَلَمْ يُعَاقِبْهُ وَجَلَسَ ﴿^۱﴾، واته: جابیری کوری عهبدوللا خوا له خوئی و بابی رازی بی، دهلی: له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ به رهو نه جد بو جهنگ چووین، (نه جد: واته: سه رهوهی روزه لاتی نیوه دوورگهی عه پره بیی) کاتیك پیغه مبهری خوا ﷺ گه رایه وه لهو جهنگه جابیریش له گه لی گهراوته وه، کاتی نووستنی نیوه رۆ بوو، له شیویک که دارو درهختی زور بوو، (جهنگه لستانیک بوو، بوئه وهی هر که سیک بجیته ژیر سیبهری داریک ئیسراحت بکات) پیغه مبهری خوا ﷺ له ژیر سیبهری درهختیکدا دابهزی و شمشیره که شی به یه کیک له لقهکانی درهخته که هه لواسی، جا دهلی: توژیک خه وتین و سه رخه ویگمان شکاند، هر ئه وهنده مان زانی پیغه مبهری خوا ﷺ وا بانگمان دهکات، (ئیمهش چووینه خزمهتی) دیتمان عه ره بیکی دهشته کی، (خیله کی) له لای دانیشتوه، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموی: ئه و کابرایه شمشیره که می هه لکیشا، منیش خه وتبووم، که به ناگا هاتم شمشیره که ی به رووتی له دهستا بوو، (صلتا: واته: له کالان دهری هی نابوو) سی جارن پیی گوتم: کی له من دهتپاریزی؟ گوتم: خوا، (دیاره له گیرانه وه یه کی دیکه دا دهلی: شمشیره که ی له دهست که وته خواره وه، وه له گیرانه وه یه کی دیکه دا دهلی: هر چهنده ویستوو یه تی دهستی لی بوه شینی، دهستی رهق بووه و نه یه توانیوه)، ئه وه لی ره دانیشتوه، پیغه مبهری خواش ﷺ سزای نه دا، (له ریوایه تی دیکه دا هاتوه دواپی پیغه مبهری خوا ﷺ شمشیره که ی له دهست دهره یناو فهرموی: ئه دی کی تو له من دهتپاریزی؟ ئه ویش گو تو ویه تی: تو باشترین که سیک به که شمشیری به دهسته وه یه) واته: مه یوه شینه وه! ئیدی سزای نه دا، جا له وباره وه خوا ﷺ ئه م ئایه ته ی ناردوته خورای که ده فه رموی: ئه ی بروادارینه! یادی چاکه ی خوا بکه نه وه له سه ر خوٚتان، که که سانیک ویستیان ده ستدریژی بکه نه سه رتان، به لام خوا دهستی ئه وان ی له ئیوه گیرایه وه.

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۱۳۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۹۴۶).

مانای گشتی ئایه تهکان

ههك پيشتر باسمان كردوه لهم سوورپهته موبارپهكهدا شازده جار خواي پهروهردگار رستهی: ﴿ **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا** ﴾، دووباره كردوتهوه، وه جا ئهمجاره له ئایهتهی ههشتهه دایهوه، جاری چوارهمینه لهم سوورپهتهدا ﴿ **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا** ﴾، دووباره دهبیتهوه، دیاره ئیمه باسمان کرد که ئهم سوورپهته زور باسی پهیمان و گریبهستو بهلین دهکات، لیردها خوا ﷺ دواي ئهوهی که له ئایهتهکانی رابردوودا باسی چهند یاسایهکی شهرعی کرد، وه پاشان باسی دهستدریژی کرد، وه باسی خوشوردنی کرد، وه باسی تهیهمومی کرد بو ئهوه که سانهی که ئاویان دهستناکهوی، ئنجا باسی ئهوه پهیمانهی کرد، که ئیمانداران بیهیننهوه بیر خوین، که خوا لهگهئیدا بهستوون به حوکمی ئیمانکهیان، ههموو ئیمانداریک پهیمانی لهگهال خوا بهستوه که بهندهی خوا بی، ئنجا خوا ﷺ بو جاری چوارهم دهفهرموی: ﴿ **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُونُوْا قَوَّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ** ﴾، ئهه ئهوانههی ئیمانتان هیناوه! بو خوا زور باش بوهستن، وه به دادگهری شایهیدی بدن، له سوورپهتی (النساء) یش به شیوهیهکی دیکه ئهم ئایهته هاتوه، دهفهرموی: ﴿ **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُونُوْا قَوَّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ ...** ﴾ (۱۳۵)، لیهرهش دهفهرموی: ﴿ **كُونُوْا قَوَّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ** ﴾، زور به دادگهری ههلسن، له بهر خوا شایهیدی بدن، لیردها دهفهرموی: زور بو خوا رابوهستن، به دادگهری شایهیدی بدن، که خوا پشتیوان بی ئیمه له مهسهله گرنهکان باسی دهکین بوچی لیردها وا هاتوه، وه لهویش وا هاتوه؟ حهتمهه حیکمهتی خوی تیدایه، گرنهگ ئهوهیه لیردها خوا دهفهرموی: ئهه ئهوانههی ئیمانتان هیناوه! بو خوا زور باش راست بوهستن، واته: لهسهه راسته شهقامی ئهوه بوهستن، وه به دادگهری شایهیدی بدن، وه که شایهیدیبتاندا، ئنجا شایهیدیبدانهکه بو مسولمانان بوو یان بو نامسولمانان بوو، با دادگهرانه بی، چیتان ئاگا لییه، وا بلین، وه

شایەدییەکە مەگۆرن، ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعَدِلُوْا﴾، وه با رِق هەئسانتان لە کۆمەئیک، ئەو کۆمەئە کافرین، یان مسوئمان بن، دوژمن و ناحەزبن، یان نزیك و دۆست بن، چونکە بە زۆریی وایە ئینسان رقی لە ناحەز هەئدەستی، وه مسوئمان رقی لە کافر هەئدەستی، وه دەشگۆنجی مسوئمان رقی لە کەسانیکی مسوئمانیشی هەئسی، کە زوئیمان لیکردوه، بۆیە مەرج نیە بە تەنیا کافران بگریتەوه، گرنگ ئەوهیە خوا ﷺ دەفەرموی: با رِق هەئسانتان لە کەسانیک واتان لێنەکات و پەلکیشتان نەکات، بەرەو نادادگەریی ﴿اعْدِلُوْا﴾، لەگەئ دۆست و دوژمندا دادگەربن، لەگەئ کافرو مسوئماناندا دادگەربن، ئەگەر شایەدییاندا، ئەگەر حوکمتان کرد، دادگەرانە شایەدی بەدن و دادوهری بکەن، ﴿هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾، دادگەریی لە پاریزکارییەوه نزیکتره، واتە: لە ئەنجامی دادگەربووندا تەقوا پەیدا دەبێ، تەقواش بەرەمی کردوه باشەکانە، خواى پەرودرگار باسی عیبادهت دەکات، دەفەرموی: بۆئەوهی تەقواتان پەیدا بێ، باسی رۆزوو دەکات، دەفەرموی: بۆئەوهی تەقواتان پەیدا بێ، باسی دادگەریی دەکات، دەفەرموی: بۆئەوهی تەقواتان بۆ پەیدا بێ، لە ئەنجامی عیبادهتدا ئینسان تەقوا بە دەست دینى، لە ئەنجامی رۆزووگرتندا کە جوړیکە لە عیبادهت، ئینسان تەقوا وەدەست دینى، لە ئەنجامی خۆرازانندنهوه بە سیفەتی دادگەریی دا، ئینسان تەقوا وەدەست دینى.

وهك خوا ﷺ دەربارەى عیبادهت دەفەرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِي

خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۲۱﴾ البقرة، واتە: ئەى خەلکینە! بەندایەتیى بۆ خوا بکەن، ئەو خوايەى کە ئیوهو ئەوانى پيش ئیوهشى دروست کردوه، بۆئەوهی پاریزکاربن.

دەربارەى رۆزووگرتن خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ البقرة، واتە: ئەى ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! رۆزووگرتتان لەسەر پيويست کراوه، وهك چوون لەسەر ئەوانى پيش ئیوهش پيويست کرابوو، بۆئەوهی پاریزکاربن، (تەقواتان پەیدا بێ).

لیره شدا ده فەرموی: ﴿ **أَعِدُّوا لَهُ أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى** ﴾، دادگەربن ئەووە نزیکترە لە پارێزگارییەو، ﴿ **وَاتَّقُوا اللَّهَ** ﴾، وە پارێز لە خوا بکەن، ﴿ **إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ** ﴾، بیگومان خوا بەووی دەیکەن شارەزایی، لە هەندیک شوینان خوا وشە (علم) بوخووی بەکار دینی دە فەرموی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** ﴾ ﴿ ۲۳ ﴾ لقمان، لیره شدا دە فەرموی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ** ﴾، ئەو سیفە تانە خوی بی وینە هەر کامیکیان لە گەڵ ئەو مەبەستە کە باس دەکری، گونجاون، بو زانیی نەینی نیو دلەکان سیفەتی زانیاری (علم) گونجاوترە، ناسینی کردەووەکان سیفەتی شارەزایی (خبیر) گونجاوترە، واتە: خوا بە کردەووەکان شارەزاییەو بە نەینی نیو دلەکان، زانیە.

ئەجا خوی پەرورەدگار دەیخاتە روو کە بە ئینی داو بە ئیمانداران، ﴿ **وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ** ﴾، واتە: خوا بە ئینی داو بە ئیماندارانی کە ئیمانیان هیناوەو کردەو بەشەکان ئەنجام دەدەن، بە لیبور دنی کە شایستە، وە پاداشتیکی مەزن، بە ئینی ئەووی پیداون، واتە: ئیماندارینە! ئیو لە بەر لیبور دنی ک پاداشتیکی مەزن کە خوا بووی داناون، دادگەربن و دادگەری یەکیکە لەو کردەو بەشەکانی کە ئیمانە کە تان دەیانخوازی، ئیمان هەموو کردەوویەکی باش دەخوازی، ئەگەر ئینسان ئیماندار بی، دەبی کردەو بەشەکان لە خویدا بینیتە دی، سیفەتە بەرزەکان لە خویدا بینیتە دی، ئیمان و زولم پیکەووە نە گونجاون، ئیمان و دادگەری پیکەووە گونجاون، ئیمان و تەقوا پیکەووە گونجاون، ئەو بە نەسبەت ئیماندارانەو، ﴿ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** ﴾

﴿ **أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ** ﴾، ئەوانەش کە بی پروا بوون، وە ئایە تەکانی ئیمەیان بە درۆ داناوە، ئا ئەوانە هاو لەانی دۆزەخن، یاخود خاوەنانی دۆزەخن، (أصحاب) گووی (صاحب) ه، (صاحب) هەم بە مانای هاو لە دی، هەم بە مانای خاوەن دی، جا ئینسان ببیتە رەفیق و هاو لەی دۆزەخ هەر خراپە، وە ببیتە خاوەنی دۆزەخ و هیچ شتیکی دیکە نەبی، جگە لە ئاگری دۆزەخ، هەر خراپە.

ئنجبا بۆچی لێردەدا خۆی زاناو شارەزا باسی سزای بېبڕوایانیک دەکات کە ئایەتەکانی بە درۆ دادەنێن؟ تاكو کەس گومان نەبات، خوا کافرانی خۆشبوین، یان کافران سزا نەدات، هەر لەبەرئەوەی دەفەرموئ: لەگەڵ کافرانیش دادگەربن، بەلام بۆیە وا دەفەرموئ: چونکە دادگەری هەر لە ئەهلی ئیمان دەوێت، وە دادگەری بناغەى ژيانە و بەبێ دادگەری کۆمەلگاکان پیکەوێ نازین، کافرو مسوڵمان بە دادگەری دەتوانن پیکەوێ بژین، کە زۆلم هەبوو کۆمەلگا تیکەدەچێ، ئەو لەبەرئەوەیە، ئەگەرنا خۆی بالادەست بپاری داو: کافرەکان خاوەنى دۆزەخ بن، وە هاوئەلى دۆزەخ بن.

ئنجبا لە کۆتاییدا دەفەرموئ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

عَلَيْكُمْ ﴾ ، ئەى ئەوانەى ئیمانتان هێناو! چاکەى خوا بەسەر خۆتانەو وە یادبکەنەو، جا چاکەکانى خوا زۆرن، بەلام لێردەدا دیاری دەکات کە مەبەست لەو چاکەى جیبە؟ دەفەرموئ: ﴿ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ

عَنْكُمْ ﴾ ، کاتیک کە کۆمەلکەى وێستان دەستان بۆ درێژ بکەن، خواش دەستى گیرانەو، ئەگەر یەکیک بلی: باشە ئەو یەك نەفەر بوو، وێستووێتى دەستدریژی بکات بۆ سەر پێغەمبەرى خوا ﷺ ، بۆچی خوا بە کۆمەل دەهێنێ؟ لە وەلامدا دەئین: لەپراستیدا ئەو یەك نەفەرە لەوانەى کۆمەلکەى نەفەر نارەیان، وەك لە هۆى هاتنەخوارەو کەشدا باسکرا، ئەگەرنا ئەو کەسە لە کوی پەیدا بوو؟ دیارە کۆمەلکەى کافر هەبوون، چاودیری ئەو سوپایەى پێغەمبەر ﷺ یان کردوو ئەو نەفەرەیان ناردو، بۆئەوەى پێغەمبەرى خوا ﷺ بکوژێ.

ئنجبا ئەو حالەتەش هەر یەك جار نەبوو وە چەند جارێك دووبارە بۆتەو وە خەلکانى دیکەش وێستووێانە پێغەمبەرى خوا ﷺ بکوژن، واتە: لێرە وشەى (قوم) مەبەست پێى هەموویانە، وە دەشگونجێ مەبەست پێى ئەو بێ کە حالەتى دیکە بوو، ئەهلى کوفر وێستووێانە، زەفەر بە مسوڵمانان بەرن، خۆی پەروردگار

دەستى گیرانەو، وەك لە هۆى هاتنە خوارەو دیکەدا باسکراو، ﴿ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ ، وە پارێز لە خوا بکەن، وە ئیمانداران با تەنیا پشت

به خوا ببهستن، تهماشا بکهن، لیهدا خوی بی هاوهل له بهرانبهر پیلانی دوژماندا ههر دهفهرموئ: ئههلی تهقوابن، له کاتیکیدا لهگههلههلی کوفردا رووبهروو دهنهوه، ههر دهفهرموئ: ئههلی تهقوابن، له مهسهلهی حوکم و دادوهیری کردندا ههر دهفهرموئ: ئههلی تهقوابن، له راستیدا تهقواو پاریزکاری دهبی له ههموو مهیدانهکاندا لهگههلههلی ئینساندابی، بوئهوهی ئینسان لانهاداتو کاریک نهکات له راسته پئی خوی کاربهجی لابات، بوئهوهی ههمیشه خوی لهگههلهدابی، وه به دئیایی یهوه به ئەندازهی پاریزکار بوون، خوا لهگههلههلی ئیمانداراندا دهبی، بوئه تهقوا له ههموو مهیدانهکاندا پیویسته، ئنجا که دهشفهرموئ: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى

اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، وه پاریز له خوا بکهن، وه ئیمانداران با تهنیا پشت به خوا ببهستن، واته: پشت به هیچی دیکه نهبهستن.

یهکیک بوئ هیهه بلئ: باشه ئهدی مادام هیز ئاماده بکهن و، پارو سامان و ئیمکانیهتیا ههبی و، له رووی ریکخستنی ئیدارییهوه خوین ریکبخهن و، ههولبدن تا شارهزا بن له پلان و نهخشهی جهنگیی و، له پیلانی دوژمان، ئایا پیویست ناکات پشت بهو هوکارانهش ببهستن؟ دهلئین: نهخیر، چونکه ئەوانه ههموویان هوکارن، دهبی دهستیان پیوه بگیری، بهلام تهنیا خوا دهبی پشتی پی ببهستری، دهبی دل تهنیا به خواوه پهیوهست بی، دهستیش به هوکارهکانهوه بی، که دوایی له مهسهله گرنگهکاندا زیاتر تیشکی دهخهینه سهر.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: که خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَيْكُمْ ؕ أَلَّا تَعْدِلُوا ؕ﴾، جاری

دیکەش گوتوو مەو ئیستاش دەلیم: بۆ ئەو هی لە مەبەستێک یان لە وشەیهکی قورئان تیبگەن، بپۆن بگەرپن لەنیو قورئاندا بزانی لە کوی دیکە ئەو مەبەستە یان ئەو وشەیه هاتود، هەموویان کۆبکەنەو مەناکەتان بۆ پوون دەبیتهو و زۆر شتتان بۆ دەردەکەوی، بۆ وینە ئیستا لەم ئایەتە هی ژمارە (۸) ی سوورەتی (المائدة) دا که دەفەر موی: ئە هی ئەوانە هی ئیمانتان هیناو! بۆ خوا راوہ ستاوبن و بە دادگەری شایەدی بدن، ئەمە وەک ئەو ئایەتە هی ژمارە (۱۳۵) ی

سوورەتی (النساء) ه، که خوا لەوی دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ

بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ

فَقِيرًا فَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ هٰؤَٰلِئِكَ مَا تَعْبُوهُم مَّا لَمْ يَكُنُوا يَكْفُرُوا ؕ إِن تَلَّوْا ؕ أَوْ تَعْرَضُوا ؕ فَإِنَّ اللَّهَ

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۱۳۵﴾، واتە: ئە هی ئەوانە هی ئیمانتان هیناو! بۆ خوا زۆر

بە دادگەری بەپۆه بچن و زۆر بە دادگەری هەلسن، وە لەبەر خوا شایەدی بدن، ئەو شایەدی دانە با لەسەر خوشتان بئ، یاخود لەسەر بابو دایکتان و خزمانی نزیك بئ، یان "بابای شایەدی بۆ دراو یان لەسەر دراو" دەولەمەند بئ یان هەژار بئ، خوا لە پێشترە لەو، (واتە: لەبەر ئەووە که هەژارە شایەدی بۆ مەدەن، وە لەبەر ئەووە که دەولەمەندە بە ناھەق شایەدی بۆ مەدەن، یان شایەدی لەسەر مەدەن)، وە بە دوای ئارەزوو مەکەون لە دادگەری لایەدن، (یاخود بۆ ئەووە که دادگەربن بە دوای ئارەزوو مەکەون)، ئەگەر شایەدیەکە بگۆرن، یاخود پشتی تیبکەن (بیگۆرن، یان هەر شایەدیەکە نەدەن) ئەووە بیگومان خوا بەو هی دەیکەن شارەزایە.

ئنجایا بۆچی خوای پەروردگار لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموی: ﴿كُونُوا

قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ﴾؟ ھۆیکەھی ئەو ھێە سیاقی ئایەتەکە باسی خزم و نزیکان دەکات، بۆیە با بزانی ئێکە شایەدی دانەکە دەبێ بۆ خوا بێ، چونکە ئێگەر لەبەر خوا شایەدی بەدی، لایەنگری خزمان ناکە، بەلام ئایەتەکەھی سوورەتی (المائدة) لە سیاقیکدا بە باسی دوژمنان دەکات، باسی ئەھلی کوفر دەکات، بۆیە پێویستە بزانی ئێکە شایەدی دانەکە دەبێ دادگەرانی بێ، ئنجایا بۆچی لەگەڵ مسوولماناندا جەخت لەسەر چاودیری خوا دەکریتەو، بەلام لەگەڵ نامسوولماناندا جەخت لەسەر دادگەری دەکریتەو؟ چونکە تۆ ناکری بلی لەبەر خوا چاکە لەگەڵ ئەو کافرەدا دەکەم، دەلی لەبەر خوا لەگەڵ ئەو کافرەدا دادگەر دەبم، چونکە خوا فەرمانی پیکردو، بەلام دەگونجی بلی: لەبەر خوا شایەدی بە ھەق بەد، لەسەر مسوولمانان و نامسوولمانان، بیگومان ئینسان کاتی ئێک ئەو وردەکاریانەھی قورئانی بۆ دەردەگەون، وەک گۆتم کە ھەموو ئایەتەکان بێنی کۆیان بکاتەو، تەماشایان بکات، وە قورئان تەنیا کەسانیک باش تێدەگەن کە چاک لێی وردبەو، بەلام ئەوھی ھەر بیخوینیتەو سەرکیلانەو سەتھیانە تەماشای ئایەتەکان بکات، بۆی دەرناکەون، بۆیە خوای کاربەجی دەفەرموی:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى قُلُوبِهِمْ أَقْفَالُهَا﴾ ﴿٢٤﴾ محمد، واتە: ئایا لە قورئانی وردنابنەو، یاخود دلیان قوفلی لیدراو، ھەمیشە لە ئەنجامی وردبوونەو تیراماندا، ئینسان نھینیەکانی قورئانی بۆ دەردەگەون.

مەسەلەھی دووھم: کە دەفەرموی: ﴿أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾، دادگەربن ئەو

لە پارێزکارییەو نزیکتر، وشەھی نزیکتر ئەوھی لێو دەگەری ئێکە ئینسان ئەگەر دادگەریش نەبێ، نزیکە لە پارێزکارییەو، بەلام دادگەری نزیکتر، چونکە (أقرب) (صيغة التفضيل) ه، (قريب، أقرب) نزیک، نزیکتر، بەلام جاری وایە مەبەست پێی (مفاضلة) نیە و مەبەست پێی ئەو ھێە کە فلان شتە لە فلان شتە نزیکتر، بەلکو مەبەست پێی نزیکتری رەھایە، وەک ئەو ئایەتەھی خوای

پەروردگار دەفەرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿۷۵﴾ مريىم، واتە: (ئەو بىب رۇپايانە) ھەر كاتىك ئەوھىيان بىنى كە ھەرەشەھىيان پىي لىدەكرى، يان سزاي دىيىي، ياخود ئەو كاتەي كە دىيىاي تىدا كۆتايى دى، ئەو كاتە بۇيان دەردەكەوئى و دەزانن كى پىگەي خراپتەرە، وە سەربازەكانى بىھىزترن.

لىرەدا مەبەست پىي ئەو نىە كە پىگەي كافرەكان خراپتەرە، كەواتە: ئەگەر بەو واتايە بى دەبى بلىي پىگەي مسوئلمانانىش خراپە! بەلام ھى كافران خراپتەرە، يان سەربازەكانى مسوئلمانان بىھىزىن، بەلام سەربازەكانى كافرەكان بىھىزترن، نەخىر، لىرەدا مەبەست پىي زانىنى باشى و باشترە (مفاضلە) و بەراورد نىە، بەلكو مەبەست پىي ئەوھىە ئەو كاتە بۇيان دەردەكەوئى كە ئەوان خراپتەين پىگەھىيان ھەھىە، وە خراپتەين و بىھىزترىن ھىزو پشوت و پەناشيان ھەھىە، ھەرودھا لە سوورەتى (الجن) ئايەتى (۲۴) ىشدا بە ھەمان شىوہ كە دەفەرەموى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا

رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا ﴿۲۴﴾ الجن، واتە: ھەتا كاتىك ئەوھىيان بىنى كە ھەرەشەھىيان پىي لى دەكرى، (واتە: قىامەتەيان بىنى)، ئەو كاتە دەزانن كى پشوتىوانەكەي بىھىزترە، وە ژمارەكەشى كەمترە، لىرەشدا دىسان واتە: كى بىھىزترىن پشوتىوانى ھەھىە، وە كەمترىن ژمارەي ھەھىە، كە ھاوكارىي بكنەن، لىرەدا مەبەست پىي بەراورد نىە، لە نىوانى ئەو دووانەدا، چونكە ئەگەر مەبەستى پىي بەراورد بى، ئەوہ ئىشكالىكى تىدا پەيدا دەبى، كە وەك گوتەم ەرەب ئەو تەعبىرەھىيان بەكارھىناوہ، نەك مەبەستىيان پىي ئەوھىي كە ھەردووكيان خراپن، بەلام يەكيان خراپتەرە، وە ھەردووكيان بىھىزىن، بەلام يەكيان بىھىزترە.

وہ ئەم رستە قورئانىيە ئەوہى لىوہردەگىرى كە بە ھوى دادگەربوونەوہ مسوئلمان پارىزكار دەبى، پىشترىش ئامازەمان پىدا كە تەقوا بە ھوى چىيەوہ پەيدادەبى؟ بە ھوى خواپەرستىيەوہ، بە ھوى دادگەرىي يەوہ، بە ھوى خۇدوورگرتن لە گوناھانەوہ ... كەواتە: بە ئەندازەي ھەبوونى زولم و ستەم، تەقوا لە ئىنساندا كەم دەبىتەوہ، وە بە ئەندازەي زياتر پابەندبوون بە دادگەرىي يەوہ، ئىنسان تەقواي پەيدادەبى، لەوبارەوہ ئەو فەرمودەھىي پىغەمبەر ﷺ ھەھىە: ﴿عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ، فَقَالَتْ: أُمِّي

لَا أَرْضَى حَتَّى تَشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْطَلِقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ لِيُشْهَدَهُ عَلَى صِدْقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بَوْلِدِكَ كُلِّهِمْ»، قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا فِي أَوْلَادِكُمْ»، فَرَجَعَ أَبِي فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ ﴿أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۵۸۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۱۵۷)﴾، واته: نوعمانی کوری به شیر (یه‌کیکه له هاوه‌لان) خوا لییان رازی بی ده‌لی: بابم له هه‌ندیك له ماله‌که‌ی به دیاری دامن، (دیاره خوشک و برای دیکه‌شی هه‌بوون) دایکم گوتی: رازی نابم هه‌تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شاید نه‌بی له‌سه‌ری، ده‌لی: بابم چوو له لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوئه‌وه‌ی شاید بی له‌سه‌ر ئه‌و ماله‌ی داویه‌ته من، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی فه‌رموو: ئایا ئه‌و کاره‌ت بو هه‌موو منداله‌کانت کرده (واته: سه‌رو دیاریت داوئی)؟ گوتی: نه‌خیر، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموو: پاریز له خوا بکه‌ن و له نیوان منداله‌کانتان دادگه‌ربن، (فه‌رق و جیاییان پی مه‌که‌ن)، له ریوایه‌تی دیکه‌دا ده‌لی: دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو: من شاید پی نادم له‌سه‌ر شتیک که سته‌مه، نوعمان ده‌لی: بابم هاته‌وه ئه‌و دیارییه‌ی پیی دابووم لیی وه‌رگرتمه‌وه.

شاهید لیردا ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو یه‌تی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْبُدُوا فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، واته: پاریز له خوا بکه‌ن و له نیوان منداله‌کانتان دادگه‌ربن، که‌واته: ئینسان به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه که دادگه‌ر ده‌بی، ته‌قوای بو په‌یداده‌بی، وه به پیچه‌وانه‌وه سته‌م پیچه‌وانه‌ی پاریزکارییه.

مه‌سه‌له‌ی سییه: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، خوا به‌ئینی داوه به‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه کرده‌وه باشه‌کان نه‌نجام دهن، که لیبوردنیک و پاداشتیکی مه‌زنیان هه‌یه، واته: ئیماندارانی کرده‌وه باش ده‌بی دادگه‌ربن، وه دادگه‌ری یه‌کیکه له سیفه‌ت و خه‌سه‌له‌ته بنه‌ره‌تییه‌کانی ئینسانی ئیماندار، وه دادگه‌ری گرنگترین کرده‌وه‌ی باشیانه له بواری مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لگدا، چ مسولمان بن، چ نامسولمان بن، که‌واته: ئیماندارینه! نه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی په‌یمان و به‌ئین و موژده‌ی خوا بتانگریته‌وه به لیبوردن و پاداشتی مه‌زن، با یه‌کیکه له کرده‌وه چاکه‌کانتان دادگه‌ری بی له مامه‌له‌کردندا، دادگه‌ربن له‌گه‌ل خه‌لگدا.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموئى: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾، وە ئەوانەى بىپروان، وە ئايەتەكانى ئىمە بە درؤ دەزانن، ئەوانە خاوەنى دۆزەخن يان هاوئلى دۆزەخن، لىرەشدا خواى پەنھانزان بۆيە سەرەنجامى شوومى ئەھلى كوفرى باسكردو، تاكو وا نەزانرى كە لەبەرئەھدى خوا ﷺ دەفەرموئى: لەگەل كافراندا دادگەربن، پەنگە خوا لە كافران رازى بى و گلەيى لىيان نەبى، نەخىر، بەلكو خوا لەبەر دوو ھۆكاران دەفەرموئى: لەگەل كافراندا دادگەربن:

۱/ ئيماندار ناگونجى ستمكاربى و ناگونجى لاروخوار بى، بەلكو دەبى راست و دادگەربى، وەك گوتمان دادگەرى سىفەتتىكى گرنگ و بنەرەتتى ئىنسانى ئيماندارە لەگەل كافران و مسولماناندا، وە مسولمانان ستمەيان لى ناوەشىتەو، بۆيە خواى بەرز دەفەرموئى: لەگەل كافرانىش دادگەربن، چونكە ئەگەر كافرەكەش لىى بوەشىتەو ستمەى لىبەكەى، تۆ لىت ناوەشىتەو زولمى لىبەكەى، وەك زۆر جار من بە خەلكى خۆمانم گوتو، تۆ كە دەگەيە كەسىك پەنگە شايستەى ئەو نەبى سلاوى لىبەكەى و رىزى لى بگرى، بەلام ئىو شايستەى ئەو نەو ئەوئەتان لى دەوەشىتەو كە سلاو بگەن و رىز لە خەلك بگرن، تۆ تەماشاي بەرانبەرەكەت مەكە، تەماشاي خۆت بگە، چىت لى دەوەشىتەو بەو شىو مامەلە بگە، دادگەرى و راستگوئى و دەستپاكى و سىفەتى بەرزت لى دەوەشىتەو، بەو سىفەتە بەرزو چاكانەى خۆت مامەلە بگە، با بەرانبەرەكەشت شايستەى ئەو نەبى، وە دەشگونجى تۆ بە ھەلەداچووبى و بەرانبەرەكەت شايستەى بى، تۆ پىت وابى شايستە نى، بە ھەر حال ئەو ھۆكارىك بوو.

۲/ ھۆكارى دووم ئەوئەكە سروشتى ژيانى دنيا وايە بە دادگەرى بەرپو دەچى لەگەل كافران و مسولماناندا، وە دادگەرى بناغەى ھەلسوكەوت و بناغەى پىكەو ژيان و تەبايى، بە دادگەرى نەبى ژيان تىكدەچى، بۆيە زانايانى ئىسلام گوتووئە: (إِنَّ الْمَلَكَ يُبْقَى مَعَ الْكُفْرِ، وَلَا يُبْقَى مَعَ الظُّلْمِ)، واتە: دەستەلات و ھوكمرانى بە كوفرو دەمىنئەو بەردەوام دەبى، بەلام بە ستم و زولمەو نامىنئەو بەردەوام نابى، جا تەماشاي دنيا بگەن ئەو ولاتانەى كافر، بەلام لە نىو خۆياندا و بوخۆيان باشن، بەردەوامن، بەلام ئەو ولاتانەى

مسوئلمانان که زولم و ستهم دهکن، تیکدهچن و بهردهوام نابن، قسهکه زور جوانه، پادشایهکی کافر نهگهر دادگهری لهگه لهگهله خه لکه کهی خوئی، دهگونجی بهردهوام بی، بهلام دهسته لاتداریکی مسوئلمان یان به رواهت مسوئلمان^(۱) مادام زالم بی بهردهوام نابی، وه سه ره نجام خه لک لیی راده پهرن و سه رنخوونی دهکن وهک: (زهین ولعابیدین بنو علی و حوسنی موبارهک و موعه ممه ره قه زافی و علی عه بدوللا صالح و به شار نه سه دیشیان به دوادا دهچی بهم زووانه ان شاء الله)، که واته: بویه خوی بالاده ست لی ره دا باسی سزای کافره کان دهکات، که خاوه نی کلپه ی دوزه خن و هاوه لی کلپه ی دوزه خن، کهس وا گومان نه بات که خوا ﷺ بویه ده فهرموی له گه ئاندا دادگهر بن، چونکه که خوئی دهوین یان گله یی لیان نیه، نه خیر کافر هر کافره و خاوه نی دوزه خه، به لام تو لیت ناوه سیته وه زولم بکه ی، وه سروشتی ژیانی دنیا نه وه هه لده گری که ده بی دادگهری تیدا بچه سپی.

مه سه له ی پینجه م: که ده فهرموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ

عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾،
 نه ی نه وانه ی ئیمانان هی ناوه! یادی چاکه ی خوا بکه نه وه به سه ر خوتانه وه، کاتیک کومه ئیک ویستیان ده ستان بو دریز بکه ن و خوا ده ستی گیرانه وه، یه کیک بو ی هه یه، بلئی: باشه لی ره دا ده ستدریز کردنه که بهس بو سه ر پیغه مبه ر ﷺ بو، به پیی نه وه ی له هو ی هاتنه خواره وه که یدا باس مان کرد، نه دی بوچی خوا ده فهرموی: که سانیک ویستیان ده ستان بو دریز بکه ن؟

وه لامه که ی نه وه یه که: هه موو ئیمان داریکی راست پیغه مبه ری خوی ﷺ له خوئی خو شتر ده وی و له خوئی پیی له پیشتره، وه نه و ئیمان دارانه ی که له خزمه تی دابوو پیمان خوشبو وه هر هه موویان له نیو بچن، بهس پیغه مبه ر ﷺ سه لامه ت بی و هیچی به سه ر نه یه ت، وه نه گهر نه و شتیکی به سه ر هاتبا یه، وهک نه وه وابوو هه موویان شتیان به سه ر هاتبی.

(۱) چونکه هه ندی له و حوکمرانه تیچوانه کوفری روون و ئاشکرایان لی بینراوه و بیستراوه، واته: نه وانه ی لیبا و تونس و میسرو یه مه ن و سووریا.

پاشان ئیئمه بنچینهیهکی (أصول الفقه) مان ههیه دهئێ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تايبهتمه ندبوونی هۆکاری هاتنه خوار، رینگا ناگرێ له گشتگیری و اتایه گهه، هۆیه گهه ئه وه بووه که کافرێک و یستوو یه تی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ بکوژی، به لام خوای په روه ر دگار له و رووداوه حوکمیکی گشتی دهره یئاوه، چونکه زۆر جاری دیکه و زۆر مسوئلمانی دیکه ش که وتوونه ته به ر مه ترسی کافرانه وه و، و یستوو یانه زه فه ر یان پی بیه ن و په لاماریان بدن، خوای په نهانزان ئه و چاکه یه ده خاته به ر چاوی هه موویان، که زۆر جار دهر باز یان ده کاو چه پاله یان ده داو، نایه ئێ بکه ونه بن ده ستی کافران.

وه ده شگونجی ئاواش وه لام بدریته وه: که له راستیدا هیچ که سیك له مسوئلمانان نیه، وه هیچ کۆمه لێکی مسوئلمانان نیه له ژیاناندا دوو چاری ترسو و پیلانی دوژمنان نه بنه وه، وه خوای بالاده ستیش دهر بازی نه کردبن، هه میشه ئیمانداران له گه ل نه خشه و پیلانی گلاوی دوژمناندا رووبه روو ده بنه وه، وه خوای په روه ر دگاریش دهر باز یان ده کات، به ئێ جاری واش هه یه تووشی زیانیش دین، به لام زۆر جار خوا ئیمانداران سه لامه ت ده کات، مه به ست پی ئه وه سه لامه تیه یه، که ئیمانداران هه میشه ئه و نیعمه ته یان له به ر چا و بی ت.

مه سه له ی شه شه م: که ده فه رموی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه با

ئیمانداران ته نیا پشت به خوا به ستن، له شوینی دیکه دا شیمان کردۆته وه، ئیستاش شیده که مه وه، وشه ی (تَوَكَّل) له سه ر کیش (وزن) ی (تَفَعَّل) ه، له زمانی عه ره بیدا ئه م کیشه بو شتی که به زۆر بکرێ، به جه خت لی کردنه وه، (تَكَلَّف) واته: خو ئه زیه تدان و، خو زۆر ماندوو کردن، (تَوَكَّل) یش، واته: وه کیل گرتن، خوای زانا ده فه رموی: با ئیمانداران ته نیا خوا به وه کیل بگرن، وه کیل به که سیك ده گوتری که تو ده یکه یه کار پی سپێردراوی خو ت، وه کیل واته: کار پی سپێردراو، وه ک چون یه کیك ده ئێ: فلان که سم کردۆته وه کیلی خو م، واته: کاری خو م به و سپاردوه و ئه و له جیاتی من کاره که ده کات، ئیمانداران ده بی کاری خو یان به خوا بسپێرن، به لام کار به خوا سپاردن، مانای وانیه تو ده ستبهرداری هۆکاره کان بی، به لکو ده بی تو له دلوه به خوا وه په یوه ست بی، وه کاری خو ت

هەوالەي خەوای پەرەردگار بکەي، کەواتە: (تَوَكَّل) واتە: خوا کردن به کار پېسپېردراوی خۆت، نىجا (تَوَكَّل) ئىشى دلە، کەواتە: ئايا کەسئىک کە سەفەر دەکات، ھۆکارەکان وئىل بکات و بلى: پشتم به خوا بەستوھو نان و توئشوو لەگەل خۆي نەبات، ولاخى پى نەبى، يان سەيارەي پى نەبى، بلى مادام پشتم به خوا بەستوھ، نان و توئشووم بۇ چيە؟ ھۆکارى سەفەرم بۇ چيە؟ ئايا راست دەکات و تىگەيشتوھو لە مەسەلەي پشتم به خوا بەستن؟ بە دلئايى نەخىر، بۇچى؟ چونکە پشتم به خوا بەستن، ئىشى دلەو قەرەبووى ئىشى دەستان ناکاتەوھ، تۆ ئەوھى بە دەست پىت دەکرى، دەبى نامادەي بکەي، نان و توئشووھ، جل و بەرگ و پىلاوھ، ھۆکارى گواستەنەوھيە...ھتد، نىجا دەبى بلى: دلەم بە خواوھ پەيوھستە، بۇچى؟ چونکە جارى وايە ھەموو ھۆکارەکان ساز دەکەي، کەچى رېگرىک دىتە پىش و سەفەرەکەت بۇ ناکرى، بۇيە لە حالئىکدا کە دلەت بە خواوھ پەيوھست بووھ، بلى: خوايە! من ھەموو ھۆکارەکانم نامادە کردوون، ئەگەر تۆ بتەوئ بۆم ئاسان دەکەي و سەفەرەکەم بۇ دەکرى، بەلام ئەگەر خوا نەيەوئ رېگرىک دىتە پىشى و نەخۆش دەکەوئ و سەفەرەکەت بۇناکرى، ترسئىک دەبى، دوژمنئىک دەبى، گۆرانکارىيەک لە کەش و ھەوا دەبى، سەفەرەکەت بۇ ناکرى، کەواتە: (تَوَكَّل) ئىشى دلە، کە بېگومان قەرەبووى ھۆکارەکان ناکاتەوھ، ھەرچەندە زۆرئىک لە مسوئلمانان لەوھە حالئى نىن و پىيان وايە پشتم به خوا بەستن (تَوَكَّل) قەرەبووى نامادەکردنى ھۆکارەکان دەکاتەوھ، مادام پشتمت بە خوا قايەم، پىويستىت بە ھىچ نىە!

جارى وايە ئەگەر مسوئلمانئىک دوربىنيەک بکات بۇ ئەنجامدانى کارئىک، ئەو جۆرە کەسانە دەلئىن: تەماشائ بکەن تەوھککولى چەند بېھيژە؟! بەلام نەخىر ئەوھ تەوھککول کەمىي نىە، تەماشائ زىانى پىغەمبەر ﷺ بکەن! وەک لە زىاننامەيدا ھاتوھ، نان و توئشووى سالىئى بۇ خىزانەکانى دادەنا، لە کاتئىکدا کە لە ھەموو کەسئىکئىش زياتر پشتمى بە خوا بەستوھ، کەواتە: ئىنسان دەبى ھەموو ھۆکارەکان نامادە بکات، نىجا دلئىشى بە خوا پەيوھست بکات، جا بۇ جەنگ و جىھاد دەچى، بۇ ئاشتىيە، بۇ سەفەر دەچى، دەيەوئ کرپىن و فرۆشتن و مامەلەيەک بکات، ھەر کارئىک دەکات.

لهوبارهوه ئەم فەرموودهیهش ههیه، که پیموایه زیاتر بهرچاوی مسوئلمانان روون دهکاتهوه دهربارهی وشهی (تَوَكَّلْ) پشت به خوا بهستن: ﴿عَنْ عَمْرٍو بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أُرْسِلُ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلُ؟ قَالَ: أَعْقَلَهَا وَتَوَكَّلْ﴾ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۵۱۷) عَنْ أَنَسٍ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۷۳۱)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۶۶۱۶)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعْبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْمٍ: (۱۲۱۰) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَدِيثٌ حَسَنٌ }، واته: عهمری کورپی ئومهیهه خوا لئی رازی بی دهلی: گوتم: ئەهی پیغهمبهری خوا ﷺ! حوشرهکهم بهره لاکهه و پشت به خوا بهستم؟ فەرمووی: بیبهستهوه و پشت به خوا بهسته.

کهواته: پشت به خوا بهستن بهدیل نیه بو بهستهوه به دست، ههروهک به دست بهستهوهش بهدیلی پشت به خوا بهستن نیه، کهواته: وپرای دابینکردنی هۆکارهکان به دلش پشتت به خوا قایم بکه، بۆچی؟ چونکه جاری وایه به دهستان دهیبهستهوه، دواپی یهکیک دی و پهتهکهی لیدهکاتهوه و دهیدزی، یان پهتهکهی دهپسی و درندهیهک تی رۆ دی و دهیخوات، کهواته: مهرج نیه بهستهوه کارهکهت بو تهوا و بکات، وه ئەو فەرموودهیهی پیغهمبهر ﷺ ئەوهمان بو روون دهکاتهوه، که پشت به خوا بهستن، به دیل نیه بو ههولدان و کۆششکردن و دابینکردنی هۆکارهکان.

له فەرماشتهکی دیکه دا هاتوه که پیغهمبهر ﷺ فەرموویهتی: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۰۵) تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ قَوِي رِجَالُهُ ثِقَاتُ رِجَالِ الشَّيْخِينَ غَيْرِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هَبِيرَةَ فَمِنْ رِجَالِ مُسْلِمٍ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۴۴)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۴۱۶۴)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْمٍ: (۲۴۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۷۳۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۷۸۹۴)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ بِرَقْمٍ: (۱۱۸۲) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: ئەگەر ئیوه بهراستی پشت به خوا بهستن، خوا رزقتان دهوات وهک چون رزقی بالنده دهوات، بهیانان به زگی برسیهوه دهروات و ئیواران به زگی تیر دیتهوه!

ئینسان ئەگەر لەو فەرمايشته ورد نەبێتەو، وادەزانێ پێچەوانەى ئەو قسەیه
 كە من گوتم، كە چى ئەو فەرمايشته پشتگیری قسەكەى من دەكات، بۆچى؟
 ئایا خوا چۆن رۆزىيى بالئنده دەدات؟ ئایا ئەگەر لەنیۆ هیلانەكەیدا نەجوولێ،
 خوا رزقى بۆ دەبارینى؟ نەخیر، بە بەلگەى ئەووە كە لە فەرمايشتهكەدا دەفەرموئ:
 (تَعْدُو حِمَاصًا)، جا وشەى: (حِمَاصًا) واتە: زگى بە پشتییهو نووساو، بە زگى
 بەتالەو بەیانیان دەروات، كەواتە: ئەو بالئنده لە هیلانەكەى دەردەچى، ئنجا
 دەفەرموئ: (وَتَرُوحُ بِطَانًا) واتە: ئیوارە بە زگى تیر دیتەو، مانای وایە ئەو
 بالئندیه جوولەى كردووە ئیشى خۆى كردو، ئەگەر لە هیلانەكەیدا دەرنەچوو باو
 رپاوشكارى نەكردبايه، خوا لە ئاسمانیوه رۆزىيى نابارینیتە نیۆ هیلانەكەى.

جا با بیینه سەر مەبەستى فەرموودهكە، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: كەواتە
 ئیووش ئەگەر وهك بالئنده پشت بە خوا بەستن، رۆزیتان دەدات، بەلام پشت بە
 خوا بەستن وهك هی بالئنده، كە بالئنده بەیانى دەردەچى تا ئیوارى رپاوشكارى
 دەكات، ئنجا ئیوارى بە تیرى دیتەو، بەلام تۆ لە مالى دابنیشى و بلیى: وهك
 بالئنده پشتم بە خوا بەستو، نەخیر تۆ وهك بالئندەت نەكردو، چونكە بالئنده
 دەروات هەولئدهدات، بەلام تۆ هیچت نەكردو، بۆیهش وا دەلیم: چونكە هەندىك
 لە ئەهلى تەصهووف بە هەلە ئەم فەرمايشته مانا دەكەن و بە هەلە تىي
 دەگەن، دەلین: تەماشای بكەن! پێغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ئەگەر بەراستى پشت
 بە خوا بەستن، وهك چۆن رزقى بالئنده دەدات، ئاوا رزقى ئیووش دەدات، كە ئەووە
 راستە، بەلام تەماشای هەموو فەرموودهكە بكە، لە كۆتایى دا دەفەرموئ: (تَعْدُو
 حِمَاصًا)، بەیانیان بە زگى بەتالەو دەروات، (وَتَرُوحُ بِطَانًا) ئیوارەش بە زگى
 تیر دیتەو، جا بالئنده بۆچى بەیانیان دەچیتە دەرى؟ بۆئەووى لە شوینىك
 رزقىك پەیدا بكات، كە خوا بۆى داناووە بە تیرى بگەریتەو، بەلام بەیانى
 لەنیۆ هیلانەكەى دابنیشى، بېگومان بەیانیش هەر برسى دەبى و ئیوارەش هەر
 برسى دەبى.

بۆیه دەبى زۆر ئاگامان لە چەمك و واتای وشەى (تَوَكَّل) بى، وه ئاگامان لە
 چەمكى (قَدَر) بى، چونكە هەندىك گوتووینانە: مادام هەموو شتىك بە قەدەرى
 خوايه، كەواتە: (تَوَكَّل) هیچ لە مەسەلەكان ناگۆرى، وه هیچ كەلینىك ناگرى؟

بهلام ئیمه دهلیین: ئهوه راست نیه، با روونی بکهینهوه:

۱- له شوینهواریکدا هاتوه که عومهری کورپی خهتتاب خوا لیلی رازی بی گوتوویدهتی: ﴿ مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴾ {رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ بَسْنَدَهُ عَنْ عَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ مَوْقُوفًا، وَقَالَ الْمَنَاوِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ}، واته: ههر کهسیک دهیهوئ بههیزترین کهس بی، با پشت به خوا بههستی.

کهواته: پشت به خوا بهستن هیزی دل ددهات به ئینسان، مهعنهوویاتی ئینسان بهرز دهکاتهوه، ههست دهکات که خاوهنیک و کارپیسپیرراویکی ههیه، که ئهوه زور جیایه لهوهی که تو ههر تهنیا دست به هوکاره ماددییهکانهوه بگری و ههست به هیچ هیزو توانایهکی مهعنهویی نهکهی و، ههست به هیچ سههرپهرشتیارو مشوورگیرو کارسازیک نهکهی.

۲- لهوبارهوه ئهه دهقهش ههیه: ﴿ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَرَأَيْتَ أَدْوِيَةَ تَتَدَاوَى بِهَا وَ رُقَى نَسْتَرْقِي بِهَا، وَتُقَى نَتَّقِيهَا، هَلْ تُرَدُّ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ شَيْئًا؟ قَالَ: هِيَ مِنْ قَدْرِ اللَّهِ ﴾ {رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۴۳۷)}، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: ضَعِيفٌ، انْظُرْ رَقْم: (۷۴۹) فِي (ضَعِيفِ ابْنِ مَاجَهَ) }، واته: پرسیار له پیغهمبهری خوا کرا ﷺ، گوترا: ئایا ئهوه دهرمانانهی که ئیمه خوئمانی پی چارهسههر دهکهین، وه ههنديک دوعا که نهخوشهکانمانی پی چارهسههر دهکهین، وه ههنديک هوکار که خوئمانی پی دهپاریزین، (بو وینه: بهرگ پۆشین له بهر سههرماو گهرماو، زری پۆشین له کاتی جهنگدا بوئهوهی تیرو شیر کاریگری نهبی... هتد) هیچ شتیکی له قهدهری خوا دهگیرنهوه؟ (تهماشای بکهن! چ وهلامیکی چهکیمانهی داونهوه) فهرمووی: ئهوانهش ههموویان بهشیکن له قهدهری خوا.

واته: که تو خوت دهرمان دهکهی، یان پیاویکی صالح دوعات بو دهکات و گرفتیکت بو چارهسههر دهبی، هوکاریک دهگریه بهرو له شتیکی دهپاریزیی، بهرگی گهرم له بهر دهکهی سههرمات نابی، خوت فینکدهکهیهوه، ههتاو ناتبا، ئهوانه ههمووی له قهدهری خوان، واته: له قهدهری خوا بووه تو زستانئ خوت دابپۆشی و، تووشی ههلامهت و گوخه و سههرما نهبی، وه ئهگهر نهخوش بووی دوعا بکهی و نهخوشییهکهت چارهسههر بی، هوکاریک بگریه بهرو ئهوه گرفتهت چارهسههر بی، ئهویش ههر له قهدهری خوایه، ههروهها ئهوه کهسهش که ئهوه شتانه

رەچاۋ ناكاتو دەرمان بەكارناھىنى بۇ نەخۇشىيەگە، قەدەرى خاۋايە كە ئەۋىش بەۋ نەخۇشىيە لەنىۋ بېچى، يان خراپتر بېى، لەبەرئەۋەدى دەرمان بەكارناھىنىۋ، دوعا ناكاتو خۇى ناپارېزى، كەۋاتە: پىشت بە خوا بەستىن لەگەل قەدەرى خاۋا يەكن، بە قەدەرى خوا پىشت بە خوا دەبەستى، بەلام ئىنسانى كافر پىشت بە خوا نابەستى، بۇيە ھەمىشە ھەست بەبى پىشتو پەنايى دەكاتو ھەست بە بىكەسىي دەكات، ۋە بېگومان ياسا (سنة)ى خاۋايە ھەر كەسېك پىشت بە خوا بەبەستى، خاۋى بالادەست كارى بۇ پېكىدىنى، دلى بەھېز دەكات، ۋە بۇ زانىارىتان بناغەى بەھېزى ئىنسان، دلى ئىنسانە، ئەگەر ئىنسان لە رۋوى مەعنەۋىيەۋە بەھېز بوو، كارەكانى بۇ ئاسان دەبن، بۇيە موسا ﷺ كە خوا دەپنىرى بۇ لاي

فېرەۋن، چۋار داۋايان لە خوا دەكات، كە خوا پېى دەفەرەمۇى: ﴿ **أَذْهَبَ إِلَى**

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿۲۴﴾ طە، واتە: بېرۇ بۇ لاي فېرەۋن بەراستى ئەۋ ياخى بوۋە،

پېغەمبەر موساش ﷺ دەفەرەمۇى: ﴿ **قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي** ﴿۲۵﴾ **وَيَسِّرْ لِي**

أَمْرِي ﴿۲۶﴾ **وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي** ﴿۲۷﴾ **يَقْقَهُوا قَوْلِي** ﴿۲۸﴾ **وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي** ﴿۲۹﴾

هَؤُلَاءِ أَمْرِي ﴿۳۰﴾ **أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي** ﴿۳۱﴾ **وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي** ﴿۳۲﴾ **كَيْ تُسَبِّحَكَ كَثِيرًا** ﴿۳۳﴾ **وَنَذُكَّرَكَ**

كَثِيرًا ﴿۳۴﴾ طە، واتە: گوتى: خاۋايە! سېنەم گوشاد بكة، كارم ئاسان بكة، گرېى

زمانم بكةۋە، كە لە قسەم تېبگەن، ۋە لە كەسوكارم پالېشتىكم بۇ دابنى ئەۋىش ھارۋونى بىرام بى، پىشمى پى بەھېز بكة، ۋە لە كارمدا بەشدارىي بكة، بۇئەۋەدى زۇر تۇ بە پاك بگرېن، ۋە زۇر يادى تۇ بكەين.

كەۋاتە: بناغەى سەرکەۋتنى ئىنسان ئەۋەيە لە رۋوى مەعنەۋىيەۋە بەھېزى، پېش ھەموو شت موسا ﷺ داۋاي چى دەكات؟ دەلى: سېنەم فراۋان بكة، ئىنسانى دل گچكە ھەر كە دوو خەمى ھاتنە پېش، يەكسەر دەكەۋى، كەۋاتە: دەبى سېنگت فراۋان بى، ئنجا كارت ئاسان دەبى، ۋە كە كارت ئاسان بوو، ئنجا زمانت دەكرېتەۋە، ۋە كە ۋابوۋى، ھاۋكارى باشترت بۇ پەيدا دەبن، بەلام ئەۋەدى لە زاتى خۇيدا دلى گچكەبىۋ ھەۋسەئەى كەم بى، ھەر لە رېۋە بە دوو خەمان

دلى كۆيّر دەبىتەو، وەك كوردەوارىي خۇمان دەلئىن: (فلان كەس دلى دەلئىي شارە مېروويە، بە دلۆپە ئاويك ويّران دەبى)، شارە مېروو بۆ بە دوو دلۆپە ئاوان ويّران دەبى، چونكە گچكەيە، ھەر كوردەوارىي خۇشمان گوتوويانە: (فلان كەس دلى وەك دەريايە بە ھىچ پّر نايى) جا پشت بە خوا بەستن لە رووى مەعنەوييەو ە ئىنسان بەھىز دەكات، تۆ ھەست دەكەي مشوورخۇرئىكت ھەيە، كارسازئىكت ھەيە، پشتت پىي قائىمە، ئەو ەش ھىز دەداتە دلّت، چونكە ەلمانىيەكان و ماددىيەكان دەلئىن: كوا پشت بە خوا بەستن، چ كەلئىنئىك پّر دەكاتەو؟ وە بىئاگان لەو ە كە (توكل) لايەنى مەعنەويى و دەروونىي ئىنسان پّر دەكاتەو، ئنجا من پەندىكى ەپرەبىم داناو، دەلئىم: (لا يَضْعَفُ جِسْمٌ عَمَّا قَوِيَتْ عَلَيْهِ الرُّوح) واتە: جەستە لە بەرانبەر ئىشىكىدا لاواز نايى، ئەگەر روو ەكە لە بەرانبەرىدا بەھىز بى، يانى: ھەمىشە ئىنسان بە روو ە بىھىز دەبى، ئنجا جەستەكەي بىھىز دەبى.

دەگىرپنەو ە كاتى خۇي پياويكى كاروانچىي ەبوو ە زۆر بە شان و شەوكت بوو، قەدو قىيافەكى زۆر بەھىزو بەرچاوى ەبوو، جارئىك بە رىگادا دەروات كە ولاخى بارى پىيە، لە ناكاو ولاخەكەي لە قوورئى دەچەقى، چەتەو رىگرىش لەوئى كەمىنيان داناو، چونكە دەزانن ولاخ لەوئى دەچەقى، ئنجا كابرا ھەر دەست دەداتە ولاخەكەي و بە بارەو ە قورەكەي دەردىنى، بەلام لەبەر خۇيەو ە قسەيەكى كرىو گوتى: (ئاي زۆرەكە بۆ غىرەتى)، واتە: ئاي ئەو ھىزو قووتە غىرەتىكىشى لەگەلدا بووايە!! ئنجا كابراي رىگر سەرەتا كە دەبىنى ئەو ولاخە بە بارەو ە دەردىنى و لەو گۆرە دايدەنى دەلئى: ئەو ە ھى ئەو نىە خۇمى لىبەدەم، چونكە ھەر دەستى بىمگاتئى لە پەل و پۆم دەخات، بەلام دوايى كە گويى لەو قسەيەي دەبى، دەلئى: واديارە ھەر ھىزەو غىرەتى لەگەلدا نىە، ھەر جەستەيەو روو ە لەگەلدا نىە، بە ھەر حال لىي بە تەماع دەكەوئى، دەنگى دەداو دەلئى: پروتتەو! ئەو ەش دەلئى: بەلئى قوربان چىت دەوئى؟ ئىدى پروتى دەكاتەو، ئنجا كابراي رىگر دەلئى: ئەي بى قەزابى ئەو قووتەي كە تۆ ھەتە، كەس ناوئىرى خۇي لىبەدات، دەلئى: راستە، بەلام ەفىغى غىرەتى لەگەلدا نىە، كەواتە: لە ەقىقەتدا ئىنسان بەس جەستە نىە، زۆرچار دەبىنى ئىنسانئىكى كورتە بالاي بچووك بە ئىنسانئىكى گەورە دەوئىرى، بۆچى؟ چونكە لە رووى مەعنەوييەو ە لەو بەھىزتەرە.

ئنجانا ئه و ئایه تانهش به لگهن له سه ر ئه وه که پشت به خوا بهستن هیژ ده داته ئینسان، خوای بهرز ده فه رموی: ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ (۱۳) التوبه، واته: ئه گهر پشتیان هه لکرد، بلی: خوامان به سه، بیجگه له و هیچ په رستراوی هه ق و ره وانین، پشتم به و به ستوه، ئه و خاوه نی باره گای مه زنه.

هه روه ها له سووره تی (الطلاق) دا ده فه رموی: ﴿ ... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴾ (۳)، واته: هه ر که س پاریز له خوا بکات، خوا ده رووی خیری لیده کاته وه، وه بیئه وهی بوخوی فکری پی بشکی رۆزی ده دات، وه هه ر که س پشت به خوا به ستی خوای به سه، خوا کاری خوی ده گه یه نیته جی، به لام خوا بو هه ر کاریک ئه ندازه یه کی داناوه، وه کات و شوینیکی دیاریکراوی داناوه.

خوا له و که سانه مان بگپری که به راستی پشت به خوا ده به ستن و دلیان به خواوه په یوه سته، وه ده ستیشیان به هوکاره گانه وه یه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چواره م

پیناسهی ئەم دهرسه

له م دهرسه ماندا نایه تهکانی: (۱۲، ۱۳، ۱۴) ده توئیزینه وهو تهفسیر دهکەین، که خوا ﷺ له م سئ نایه ته موباره که دا باسی ئەزموونی شکستخواردووی جووله کهکان و، پاشان نهصرانییهکان دهکات له بواری پهیمان لی وەرگرتن و بهئین به خوا دان دا، له سهر بهندایه تیی کردن بو خوا، طاعهت و چاکه کاری، پاشان شکاندنی ئەو پهیمان و بهئینانه، وه سهره نجام سزاو تۆله ی دنیایی و قیامه تیی خوا عَزَّوَجَلَّ له سهر ئەو بی پهیمانی و ئەو بهئین شکاندنه دهخاته روو، که دیاره ئامانجی سهره کیش له خسته رووی ئەو راستیی، دهرس و پهنه لی وەرگرتنی مسوئمانانه، وه پاشان ناسینی ئەو دوو میلله تهیه: جووله کهکان و نهصرانییهکان.

﴿ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۗ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۲﴾ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۗ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيءُ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۱۴﴾

مانای وشە بە وشەى نایەتەکان

((وہ بہ دنیایی یەوہ خوا پەیمانیکى پتەوى لە وەچەى ئیسپرائیل وەرگرت، وە دوازدە مشوورخۆرمان لە نیودا دانان، وە خوا پێى فەرموون: مسۆگەر من لەگەڵتانم بە مەرجیک نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن و، ئیمان بە رەوانەگراوانم بێنن و، پشتیان بگرن و، قەرزى باش بە خوا بدەن (لەبەر خوا ھاوکاریی ھەژاران و نەداران بکەن)، ئەوہ دنیابین خراپەگانتان لى دەسپمەوہو، دەتانخەمە نیو چەند باخیکەوہ کە رووباریان بەژێردا دەرۆن، ئنجا ھەرگامیکتان دواى ئەوہ بپروا بى، ئەوہ بیگومان پێى راستى بزر کردوہ ^(۱۲) ئیدى لە سۆنگەى ھەلوەشانندنوہى پەیمانەگەیانوہ، نەفرینمان لیکردن و دلیانمان رەق کرد: وشەکان لە شوینی خویان لادەدەن و دەگۆرن، وە بەشیک لەوہى کە پێى نامۆزگاریی کرابوون لەبیران کرد، وە بەردەوامیش ناپاکیی دیکەیان لى دەبینى، جگە لە کەمیکیان، دەجا لیان بیوورەو چاوپۆشییان لى بکە، بیگومان خوا چاکەکارانى خوۆش دەوین ^(۱۳) ھەر وەھا لەوانەش کە گوتیان: ئیمە نەصرانین، پەیمانى پتەومان وەرگرت، بەلام بەشیک لەوہى کە پێى نامۆزگاریی کرابوون لەبیران کرد، ئیدى لە ئەنجامى ئەوہدا ئیمەش دوژمنایەتیی و رِق و کینەمان خستە نیوان ھەتا رۆژى قیامت، وە لەمەو دواش خوا ھەوالیان پێدەدات بەوہى کە لیزانانەو، وردەکارییانە (لە کردەوہى خراپ) دەیانکرد ^(۱۴))).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(نَقِيبًا): وشەى (نَقِيب) ئیمە بە کوردی دەلێن: سەرپەرشتیار، یان مشوورخۆر، یان بەرپرس، بەلام لە ئەسڵدا دەلێ: (النَّقْبُ فِي الْحَائِطِ وَالْجِلْدِ كَالنَّقَبِ فِي الْخَشْبِ وَالنَّقِيبُ الْبَاحِثُ عَنِ الْقَوْمِ وَعَنْ أَحْوَالِهِمْ وَجَمَعُهُ نُقَبَاءٌ) وشەى: (نَقِيب) لە (نَقْب) هەهاتو، (نَقْب) وهك چۆن كونيك لە دیوار دەكری پێی دهگوتری: (نَقْب)، بەلام لە خشتهو دار كه نهخشەى لەسەر دەكری، یان كه كون دەكری پێی دهگوتری: (نَقْب)، وه (نَقِيب) كهسێكه كه له حال و باڵی كۆمهتێك بپێچیتەوهو سەرپەرشتییان بكات، وه (نُقَبَاء) كۆی (نَقِيب)ە.

(وَعَزَّزْتُمُوهُمْ): (التَّعْزِيزُ: النُّصْرَةُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، واتە: (تَعْزِير) بریتیه لە پشتگرتن لەگەڵ بە گەورەگرتندا، (وَالتَّعْزِيزُ: ضَرْبٌ دُونَ الْحَدِّ، وَهُوَ تَأْدِيبٌ) هەروەها (تَعْزِير) بە لێدانێك دەگوتری، كه لە سزا شەرعییەكان كەمتر بێ، كه بۆ تەمبێگردنی ئینسانی تاوانبارە، بەبێ ئەوهی كه ئەو سزا شەرعییە دیاریی كرابێ.

(وَأَقْرَضْتُمُ): (الْقَرْضُ: ضَرْبٌ مِنَ الْقَطْعِ، وَتَقْرَضُهُمْ: تَجَوُّزُهُمُ وَالْقَرْضُ وَمَالٌ يُدْفَعُ بِشَرْطٍ رَدِّ بَدَلِهِ) (قَرْضٌ) جۆرێكه لە برین، وشەى: (تَقْرَضُهُمْ) كه لە سوورەتی (الكهف) دا هاتو، واتە: خۆر لێیان تێدەپەری راستەوخۆ لێی نەدەدان، وه هەروەها (قَرْضٌ) بە مائێك دەگوتری كه بدری بە كهسێك بە مەرجێك دواوی خودی ئەو ماله، یان وینەى ئەو ماله بدری بەو كهسەى كه پێیداوه.

(قَدْسِيَّةً): واتە: رەق، (القَسْوَةُ: غَلْظُ الْقَلْبِ، وَأَصْلُهُ مِنْ: حَجَرٍ قَاسٍ، وَالْمُقَاسَاةُ مُعَالَجَةُ ذَلِكَ)، (قَسْوَةٌ) واتە: دل رەقیی، لە ریشەشدا عەرەب بە بەردیكى زۆر رەق و سەخت دەلێن: (حَجَرٌ قَاسٍ) واتە: بەردیكى رەق و پتەو (مقاساة) یش بریتیه لە چارهسەرکردنی بەردیكى رەق كه بشكینری، پێی دهگوتری: (قَاسَاهُ) واتە: ئەو بەرده رەقهی شكاند.

(حَظًا): (الْحَظُّ: النَّصِيبُ الْمُقَدَّرُ، جَمْعُهُ أَحَاطٍ وَأَحْظٌ)، (حَظٌّ) له زمانی عه‌ره‌بیدا به به‌شیکی دیاریبیکراو ده‌گوتری که به (أَحَاطَ) و به (أَحْظَ) کو ده‌کریته‌وه.

(خَائِنَةٌ): (خَائِنَةٌ: جَمَاعَةٌ خَائِنَةٌ، وَقِيلَ رَجُلٌ خَائِنٌ، وَخَائِنَةٌ وَقِيلَ: الْخَائِنَةُ: مَصْدَرٌ) وشه‌ی (خَائِنَةٌ) ده‌گونجی به مانای کومه‌ئیکی خیانه‌تکاربی، وه ده‌شگونجی پی‌او‌یکی خائین بی، که زور ناپاکیی کردبی، وه ده‌شگونجی وشه‌ی (خَائِنَةٌ) لی‌ردها چاوگ بی و مه‌به‌ستی پی ناپاکیی بی، دیاره خیانه‌ت پی‌چه‌وانه‌ی ئەمانه‌ته، ئەمانه‌ت واته: سپارده پاراستن، خیانه‌ت واته: ناپاکیی کردن له سپارده‌دا.

(فَاعَفَ عَنْهُمْ): واته: لی‌یان ببووره، (الْعَفْوُ هُوَ التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ) نه‌وه‌یه که که‌سیک گونا‌هیک بکات و گونا‌هه‌که نادیده بگری، (وَعَفَوْتُ عَنْهُ قَصَدْتُ إِزَالَةَ ذَنْبِهِ صَارِفًا عَنْهُ) که‌سیک گونا‌هیک ده‌کات، هه‌له‌یه‌ک ده‌کات، عه‌فوو کردنه‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی که گونا‌هه‌که‌ی نادیده بگری، وه‌ک بلئی گونا‌هه‌که‌ی نه‌کردبی، یاخود خو‌ی لی به‌سه‌روه نه‌بات، وه‌ک نه‌وه‌ی که نه‌زانئ نه‌و گونا‌هه‌ی کردوه.

(وَأَصْفَحَ): (صَفَحَ) له‌گه‌ل (عَفُو) جی‌اوازی‌یان چی‌یه؟ (عَفُو) نه‌وه‌یه که گونا‌هه‌که نادیده بگری، به‌لام (صَفَحَ) بریتیه له‌وه‌ی که هه‌ر سه‌رکونه‌شی نه‌که‌ی، (عَفُو)، نه‌وه‌یه که تو گونا‌هه‌که ببینی، به‌لام چاو‌پوشی لی‌بکه‌ی، به‌لام (صَفَحَ) نه‌وه‌یه که وه‌ک بلئی نه‌و گونا‌هه‌ت هه‌ر نه‌بینی، ده‌لی: (صَفَحَ الشَّيْءَ: عَرَضُهُ وَجَانِبُهُ، وَالصَّفْحُ: تَرَكُ التَّثْرِيبِ) (صَفَحَ) بریتیه له‌لای شتیک، یاخود پانایی نه‌و شته، یاخود ته‌نیشتی، (صَفَحَ) بریتیه له‌وه‌ی که تو سه‌رکونه‌ی که‌سیک نه‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌و هه‌له‌یه‌ی که کردوو‌یه‌تی.

(فَاعْرَبْنَا): به مانای (شَوْقْنَا) و (هَيِّجْنَا) و (أَلْصَقْنَا) هاتوه، **﴿ فَاغْرَبْنَا بَيْنَهُمْ ﴾**

﴿الْعَدَاوَةَ﴾، واته: دوژمنایه‌تی و دل ره‌قییمان له نیواندا په‌یدا‌کردن، یاخود پی‌مانه‌وه لکاندن، ده‌لی (غَرَبَ يَكْذِبُ، أَي لَهَجَ بِهِ وَلَصِقَ)، (غَرَبَ يَكْذِبُ) واته:

زۆر بەو شتەوه سەرگەرم بوو، پێوه نووسا، (وَأَصْلُهُ مِنَ الْغِرَاءِ وَهُوَ مَا يُلْصَقُ بِهِ) (غِرَاءٍ) بە صمغ و کەتیرە و هەر شتێک دەگوترێ کە مرۆف شتیکی پێ بە شتیکی دیکەوه بنووسینی، (أَغْرَيْتُ فَلَانًا بِكَذَا، أَلْهَجْتُ بِهِ)، له کوردەواریی خۆماندا دەڵین: تێمبەردا، یاخود شتەکەم پێوه خەریک کرد، یاخود پێمه وەنووساند.

(يَصْنَعُونَ) (الصُّنْعُ إِجَادَةُ الْفِعْلِ) (صُنِعَ) بریتیه لهوهی هەرشتیک بە رێکی

بکری، کە دەفهرموی: ﴿ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ ﴾، واتە: خوا هەواییان پێدەدا بهوهی کە زۆر بە وردەکاریی دەیانکرد، کە لێرەدا مەبەست پێی کردەوه خرابەکانیانە، هەرچەندە زۆر وردەکاریی و پەنھانیان تیدا کردبێ، بەلام خوا هەواییان پێدەدا بهوهی کە کردوویانە.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوَا ﷺ له نایه‌ته‌کانی پی‌شوودا که دهیفرهمون، رووی دواندنی له ئیمانداران بوو، ننجَا خوَا ﷺ باسی ئەزموونی جووله‌که‌کان و نه‌صراپیه‌کان ده‌کات له په‌یمان و به‌ئیندانیاندا به‌خوَا، وه پاشان شکاندنی ئەو به‌ئین و په‌یمان، بوئه‌وه‌ی مسولمانان په‌ندی لی وهر‌بگرن، ننجَا ئیمه له سه‌ره‌تای ده‌ست‌پیکردنی ته‌فسیرکردنی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که‌وه، باسماں کرد، که یه‌که‌م نایه‌تی ئەم سوورپه‌ته باسی په‌یمان ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّيَّنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ﴾، بو‌یه له زۆر شوینی ئەم سوورپه‌ته‌دا باسی به‌ئین و په‌یمان ده‌کری، لی‌ره‌دا ئەمه یه‌کیکه له‌و شوینانه که خوَا بو‌ماں باسی به‌ئین و په‌یمانیک ده‌کات که له جووله‌که‌کانی وهر‌گرتوه، دیاره مه‌به‌ست له جووله‌که‌کان (بَنِي إِسْرَائِيل) ه، واته: وه‌چه‌ی ئیسراپئیل، چونکه ئیسراپئیل نازناوی پی‌غه‌مبهر (یه‌عقوب) ﷺ، که دوازده کوری بوو ون، یه‌کیکیان یوسف بوو، یه‌کیکی دیکه‌یان بنیامین بوو، له‌گه‌ل ده‌برایه‌که‌ی دیکه‌یان، یوسف و بنیامین به‌ته‌نیا له‌دایکیک بوون، ئەوانی دیکه‌ش له‌دایکیک بوون، هه‌موویان کورانی (یه‌عقوب) ن، جا ئیسراپئیل نازناو و شو‌ره‌تی (یه‌عقوب) ه، که ده‌فه‌رموی (بَنِي إِسْرَائِيل) رۆله‌کانی ئیسراپئیل، بی‌گومان وه‌چه‌ی ئیسراپئیل، هه‌موو ئەوانه‌ن به‌کورو کچه‌وه که ده‌چنه‌وه سه‌ر یه‌عقوب و له‌یه‌عقوب په‌یدا بوون، (یه‌عقوب) یش کوری (ئیسحاق) ه، (ئیسحاق) یش کوری (ئیسراپئیل) ه، سه‌لامی خوَا له‌سه‌ر هه‌موویان بی، جا لی‌ره‌دا خوَا ﷺ بو‌ماں باسی ئەو په‌یمان و به‌ئینه‌په‌وه ده‌کات که له‌به‌نی ئیسراپئیلی وهر‌گرتوه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، ده‌فه‌رموی: بی‌گومان خوَا په‌یمانیک پته‌وی وهر‌گرت له‌ وه‌چه‌ی ئیسراپئیل، (الميثاق: الْعَهْدُ الْمَوْكَدُ، الْعَهْدُ الْمَوْثَقُ) په‌یمانیک پته‌و، په‌یمانیک داکوکی له‌سه‌ر کراو و جه‌خت له‌سه‌ر کراو، ننجَا نایا په‌یمانی چی لی وهر‌گرتن؟ په‌یمانی به‌ندایه‌تی بو‌خوَا کردن، په‌یمانی پابه‌ندی به‌شه‌ریعه‌ته‌وه، په‌یمانی فه‌رمانبه‌ری کردن بو‌ پی‌غه‌مبهرانیان (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی)، ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾، وه له‌نیو به‌نی ئیسراپئیلدا دوازده (نقیب) مان ناردن (نقیب) واته:

مشوورخۇر، بەرپرس، بۇچى دوازده بوون؟ چونكه جوولهكهكان دوازده تيره بوون، هەر تيرههك چۆتەوه سەر يەكك له كورەكانى يەعقوب، هەر كورپك بەرەبابىكى لى كەوتۆتەوهو تيرهو هۇزىكى لى كەوتۆتەوه، خواى پەرودگار بۇ رېكخستنى كاروباريان، له نيو هەرگام لهو تيرانەدا مشوورخۇرپكى پەيدا كردوه، جا ئايا ئەوه به وهى بووه بۇ پيغەمبەرى سەردەمى خۇيان سەلامى خواى لەسەر، كه خوا بفرموى: فلان كەس بكه به (نەقىب)ى فلان تيرهو هۇز، ياخود خواى بالادەست ئەو سەلاحيهتەى بهو پيغەمبەرە داوه، كه له نيو هەر تيرههكدا (نەقىب)ك

هەلبۇزىرى، هەردووكان گونجاون، ئنجا دفرموى: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، وه خوا فەرموى: {بەو دوازده (نقىب)دى فەرموو}، من لەگەلتانم، كه ئىوش سەرپەرشتى هەر گام لهو دوازده تيرهو هۇزه دەكەن، كه به هەموويان گەلى جوولهكه پيكدىن، بەلام بيگومان لەگەل بوونى خوا بۇ هيچ گەل و كۆمەلك به گۆترە نيهو خواى كاربهجى لەخۆوه وه لەگەل كەس نيه، ئنجا كه ليرەدا

دفرموى: ﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، خو خوا لەگەل هەموو دروستكراوهكانى خوى دايه، به زانيارىي و به دەسلەلاتو به ئيرادهوه، لەگەل هەمووان و دايه و ئاگاي له هەمووانه هيچ شتىك نيه بەبى ئيرادهى خوا بى و بچى، بەلام ليرەدا كه دفرموى: ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ ﴾، ئەم لەگەل بوونه لەگەل بوونىكى تايبەتە، واتە: لەگەلتان دام به پشت گرتن و هاوكارىي كردن و كار بۇ ئاسان كردن، وه سەرخستن، ئنجا ئەم لەگەل بوونه تايبەتەى خوا، دياره به گۆترە نيه، بۇيه دفرموى:

﴿ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، وه خوا فەرموى: من لەگەلتانم

ئەگەر نوپز بەرپا بكەن و، زەكات بدەن و، برپا بپنن به رەوانەكراوانى من، وه پشتيان بگرن و ريزيان لى بگرن، وه قەرزى باش به خوا بدەن، (واتە: لەبەر خوا

هاوكارىي هەزارو نەداران بكەن)، ئەگەر وابكەن ﴿لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ﴾، به دئىيى يهوه، خراپەكانتان لى دەسپمەوه، يانى: جگە لهوهى كه

له‌گه‌لتانم، له‌ دنیا‌دا پشتتان ده‌گرم و هاوکاربیتان ده‌گم، له‌ دواروژیشدا خراپه‌کانیش‌تان لئ‌ ده‌س‌ر‌مه‌وه، ﴿وَلَا تَدْخُلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، وه‌ به‌ ته‌ئکید ده‌شتانخه‌مه‌ نیو‌ چه‌ند باخیکه‌وه که‌ رووباریان به‌ ژیردا ده‌روون، واته‌: به‌هه‌شته‌کان.

لی‌ره‌دا خ‌وای په‌روه‌ردگار هه‌ر به‌ کور‌تی ده‌فه‌رم‌وئ: به‌لئین و په‌یمانی له‌ به‌نی ئیس‌رائیل وهر‌گرت، به‌لام له‌ سووره‌تی (البقره)‌دا { وه‌ک له‌ به‌رگی یه‌که‌می ئەم ته‌فسیره‌دا باس‌مان کرد، له‌ نایه‌تی (۸۳ و ۸۴)‌دا } به‌ ته‌فصیل باسی ئەو په‌یمانه‌ ده‌کات که‌ له‌ جووله‌که‌کانی وهر‌گرت‌وه، په‌یمانیکی ده‌ بر‌گه‌یی بووه، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾، ئەوه ئەو په‌یمانه‌ ده‌ (۱۰) بر‌گه‌یی یه‌، که‌ لی‌ره‌دا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ

اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، خوا په‌یمانیکی پته‌وی له‌ وه‌چه‌ی ئیس‌رائیل وهر‌گرت، قورئانیش هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه، ئجا خوا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿فَمَنْ

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، هه‌ر کامیك له‌ نیوه‌ د‌وای ئەوه، (واته‌: د‌وای ئەو په‌یمان لئ‌ وهر‌گیرانه‌)، بی‌پروا بئ‌، ئەوه‌ پ‌یی راستی ون‌ کرد‌وه، جا لی‌ره‌دا خ‌وای داد‌گه‌ر ده‌یه‌وئ ئەوه‌ بخاته‌وه‌ بی‌ری مس‌ولمانان، که‌ کاتی خ‌وای په‌یمانیکی ئا‌وای له‌ جووله‌که‌کان وهر‌گرت، به‌لئین و موژده‌ی زو‌ریشی پ‌یدان، که‌ ئەگه‌ر پابه‌ندبن به‌و به‌لئین و په‌یمانانه‌وه، خوا ئەوه‌تان بو‌ ده‌کات و ئەوه‌تان بو‌ ده‌کات، له‌ دنیا‌دا سه‌رتان ده‌خات و پشتتان ده‌گرئ، وه‌ له‌ دواروژیشدا گونا‌هه‌کانتان لئ‌ ده‌س‌ر‌پته‌وه‌وه‌ ده‌تانخاته‌ نیو‌ چه‌ند باخیکه‌وه، که‌ رووباریان به‌ ژیردا

دەرپۆن، وە ترساندنیشی و ھەرپەشەشی لێکردن کە ھەرکامێک لە ئیوھ لە دوای ئەو پەیمانە کە لێتان وەرگیراوە، بێپرۆبایی، ئەووە پێی راستی ون کردووە، وە ھەر کەسێک پێی راستی ون کرد، ھەم لە دنیا دا زیانبارەو دەفەوتی، و ھەم لە دوا پۆزیشدا گوناھبارەو، تووشی سزاو جەزەبەیی خوا دی.

ئنجای لە ئایەتی دووھمدا دیتە سەر ئاکام و سەرەنجای ئەو پەیمان لێ وەرگیرانەو دەفەرموی: ﴿ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ ﴾، دیارە پەیمانە کەیان شکاندو پێو پابەند نەبوون، خوا دەفەرموی: جا بە ھۆی ھەلۆھشانندنەوھیان بۆ پەیمانە کەیان سزایان دان، خوا باسی پینج جۆر سزا دەکا، دیارە پێش پینج شتی بۆ دیاری کردبوون کە ئەگەر بیانکەن: نوێژ بەرپا بکەن، زەکات بدن، ئیمان بە پیغەمبەرائی خوا بینن، پشتیان بگرن، وە لە پیناوی خوادا مائی خۆیان ببەخشن، ئەگەر ئەو پینج شتە بکەن، ئەو بەئینانەیان بۆ دینیتە دی، بەلام لە ئەنجای پەیمان شکاندن دا، خوا گیرۆدەیی کردن بە پینج شتەو، واتە: پینج جۆر سزای دان ﴿ فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ ﴾، بە ھۆی پەیمان شکاندنەیانەو ھەلۆھشانندنەوھیی

پەیمانە کەیانەوھە: ﴿ لَعَنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تُزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ﴾، گوناح ھەندیکی ھەندیکی پەلکیش دەکات، ئاگاداربن! (گوناھیکت کرد، ئەو گوناھە وات لێ دەکات گوناھیککی دیکەش بکەیی) ھەر وەک چۆن چاکەکان یەگدی پەلکیش دەکەن، چاکە یەکت کرد ئەو چاکە یە وات لێ دەکات چاکە یەکی دیکەش بکەیی، کە بە پۆزوی بیر دەکە یەوھ لەوھ کە نوێژیکیش بکەیی، قورئان بخوینیی، زیکر بکەیی، کە دەچیتە مزگەوتی بیر دەکە یەوھ لەوھ دوو پکات نوێژی سلاو لێکردنی مزگەوت بکەیی، گوئی لە قسە یەکی خیر بگری، قورئان بخوینیی، بەئیی چاکەکان یەگدی پەلکیش دەکەن و رادەکیشن، خراپەکانیش یەگدی پەلکیش دەکەن و رادەکیشن.

لێرەشدا خوا دەفەرموی: بە ھۆی شکاندنی پەیمانە کەیانەوھ، نەفرینمان لێکردن، کەواتە: ھەرکەسێک پەیمان بشکینیی، وە بەر لەعنتی خوا دەکەوئی، ئنجای ئایا

﴿ ۱۹۵ ﴾، لە رپی خوادا مائی خۆتان بیه‌خشن لە رپی جەنگ و جیهاددا بیه‌خشن، وە بە دەستی خۆتان خۆ مەفەوتینن، یانی: ئەگەر مائی خۆتان نەبەخشن و جیهادی مائی نەکەن، دوژمن بەسەرتان زال دەبێ و بە دەستی خۆتان خۆ دەفەوتینن، کەواتە: تەماشای بکەن ئایەتەکە چ دەگەیهێنێ، ئەگەر لە سیاقی خۆی دەرت هینا؟ دەگونجێ بە مانایەکی هەلە بەکاربهێنرێ، کە خوای پەروردگار مەبەستی نەبوو، وە لەگەڵ ئایەتەکانی دیکە قورئانیشدا تیکدەگیرێ، جا ئەو پێی دەگوترێ گۆرینی مەعنەویی.

ئەجا بەلای چوارەم کە بەسەریان هاتو گوناھی چوارەم کە کردیان لە ئەنجامی پەیمان شکاندنا: ﴿ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ﴾، بەشیک لەو هی پێی ئامۆژگاریی کرابوون لە بیران کرد، واتە: بەشیک لە دینی خوا کە پێی ئامۆژگاریی کرابوون، بەشیک لە کتیبی خویان فەرامۆش کرد، ﴿ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا

﴿ مِنْهُمْ ﴾، وە گوناھی پینجەمی دەرھاویشتە ی ئەو پەیمان شکاندنا، ئەو بوو کە دەفەرموی: بەردەوام تۆ خیانه‌تیا ن لێ دەبینی، بەردەوام ناپاکیی دەکەن و تۆ ئاگاداری ناپاکیی یەکانیان دەبی، کە لێردا پرووی دواندن لە پیغەمبەر ﷺ، یان هەر کەسێک کە قورئان دەخوینێتەو، ئەو مسوڵمان! تۆ بەردەوام ناپاکیی لە جوولەکەکان دەبینی، خیانه‌تیا ن لێ دەبینی، ﴿ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ﴾، جگە لە کەمیکیان، ئەو کەمانەش ئەوانەن کە مسوڵمان دەبن، یاخود ئەوانەن کە ئینصافیان هەیه، وەك زۆر جار لە ئەمریکا و لە ولاتانی رۆژئاوا هەندیک لە جوولەکەکان لە دژی سیاسەتی دەولەتی ئیسپانیلی ئیستا خۆپیشانان دەکەن، ئەو کاتە کە قەواری جوولەکە لە غەزە دەدا، یەکیک لە قەشە گەورەکانی جوولەکە لە بەریتانیا پاسپۆرتەکە خۆی سووتاند، وە لە ئەمریکا خۆپیشانان دەکرد، دژی سیاسەتی زایۆنی، مەبەست ئەو جوۆرە کەسانەن، جا تەماشای بکەن! دینی خوا چەند بە ئینصافە جوولەکەکانیش پۆلین دەکات، کەمیکیان کە بە ئینصافن یان ئیمان دینن، ئەو کەسانە جیادەکاتەو کە ئەوانە خائین نین، جا خوای دادگەر بە پیغەمبەر ﷺ وە بە هەرکەسێک کە لە رپی پیغەمبەرەو دەروا دەفەرموی: ﴿ فَاعْفُ عَنْهُمْ

وَاصْفَحْ ﴿۱۲﴾، لیان ببوره و چاوپوشیان لی‌بکه، (عضو) له کوردیدا ئیمه ده‌لین: لی‌بورن، لی‌بورن ئه‌وه‌یه گونا‌ه‌که‌ی ده‌بینی، هه‌له‌که‌ی ده‌بینی، ده‌لئی ئه‌وه هه‌له‌که‌ته، ئه‌وه گونا‌ه‌که‌ته، به‌لام برۆ‌گه‌ردنت ئازادبئی و ئه‌وه لی‌م‌بوردی و لی‌ت ناپی‌چمه‌وه‌و سزات نادم له‌سه‌ر ئه‌و گونا‌هه، به‌لام (صَفَح) ئه‌وه‌یه که گونا‌ه‌که‌ی یان هه‌له‌که‌ی به‌چاوی کابرا دانه‌ده‌یه‌وه، چونکه (صَفَح) له‌وه‌وه هاتوه، واته: لاملی تی‌بکه‌ی و هه‌له‌که‌ی نادیده بگری، وه‌ک هه‌ر هه‌له‌شی نه‌کردبئی، ئنجا خوی لی‌بورده ده‌فه‌رموی: تو له‌گه‌ل‌یاندا به‌لی‌بورده‌یی و چاوپوشی کردن مامه‌له‌بکه، **﴿إِنَّ اللَّهَ**

يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾، بی‌گومان خوا‌چا‌که‌کارانی خوش‌ده‌وی، یانی: ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئه‌و خراپه‌کارانه‌شدا لی‌بورن و چاوپوشی کردن هه‌ر باشه، دیاره ئه‌ویش له‌کاتی خوی و له‌شوینی خویدا و له‌سنووری خویدا، وه‌ک دوا‌یی له‌مه‌سه‌له‌گرنگه‌کاندا زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه، چونکه هه‌ندی‌ک له‌تویژره‌وانی قورئان گوتوو‌یانه: ئه‌م رسته قورئانییه **﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ﴿۱۴﴾**، نه‌سخ بۆ‌ته‌وه، به‌لام پی‌شته‌ر با‌سمان کرد له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (المائدة) وه‌که زانایان هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌ک ده‌نگن که سووره‌تی (المائدة) هیج نایه‌تیکی مه‌نسو‌وخی تی‌دا نیه، که‌واته: ئه‌و قسه‌یه راست نیه که ئه‌م رسته‌یه **﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ﴿۱۵﴾**، لیان ببوره و چاوپوشیان لی‌بکه! نه‌سخ بۆ‌ته‌وه، ئه‌دی چۆن ده‌گونجی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ئه‌وانه‌ی په‌یمانیش ده‌شکینن و خیانه‌ت ده‌که‌ن، چاوپوشیان لی‌بکه‌ی؟ دوا‌یی روونی ده‌که‌ینه‌وه.

ئنجا له‌کۆ‌تاییدا دیته‌سه‌ر با‌سی خیانه‌ت و په‌یمان شکینی نه‌صرانییه‌کانیش و ده‌فه‌رموی: **﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ ﴿۱۶﴾**، وه‌له‌وانه‌ش که گوتیان: ئیمه نه‌صرانیین، په‌یمان‌یکی پته‌ومان لی‌یان وه‌رگرت، ئه‌مه‌ئامازه‌یه به‌وه که ئه‌وانه‌راست ناکه‌ن، نه‌صرانی نیین، **﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ﴿۱۷﴾**، ئه‌وانه‌ی خویان گوتیان: ئیمه نه‌صرانیین، واته: هه‌ر به‌لاف لی‌دان و ئیددیعا و ده‌لین، به‌لام له‌راستییدا نه‌صرانی نیین، چونکه نه‌صرانی که‌سی‌که‌دینی

خوای سەر خستىبى و پىغەمبەرانى خوای پشت گرتىبى و يارمەتى دابن، که ئەوان وانه بوون، بۆيە ئەو نازناوہيان بە ئىدديعاو بە لاف لىدان بۆ تۆمار دەكات، جا دەفەرموى: لەوانىش پەيمانى پتەومان وەرگرت، ﴿ فَتَسُوا حَظًا مِّمَّا ذُكِّرُوا

بە ﴾، بەشيك لەوہى کہ پىي نامۆزگارىي كرابوون، فەرنامۆشيان كىردو لە بىريان بردهو، ھەمىشە ھۆي پەر تەوازەبوونى مىللەتان، واتە: ئەوانەى خواھنى بەرنامەى ئاسمانىن، ئەوہ بووہ کہ بوون تە تاقم تاقم، ھەر تاقمەو دەستەيە بەشيكى ئايىنەگەى گرتوہو لايەن و بەشەكانى دىكەى فەرنامۆش كىردوہو، سەرەنجام لە بەينى خۆياندا بۆتە دەمەقائى و مشتومپيان و ھەرگامىكيان بەشەگەى خۆي پى راست بوو، بەلام ئەوہى کہ دەبىتە ھۆي يەكپىزى ئەوہىە کہ ھەموو دىنەگە بگىرى و ھىچى لى فەرنامۆش نەگەى، ئەو كاتە کہ مەرف ھەمووى پىكەوہ گرت و ھەمووى تەماشاشا كىرد: لايەنى عەقىدە، لايەنى عىبادەت، لايەنى سىياسەت، لايەنى حوكم، لايەنى جەنگ و جىھاد، لايەنى پەرورەدە، ئەو كاتە ھەر كەسىك خزمەتى ھەر لايەنىك لەو لايەنانەى دىندارىي بكات و خزمەتى ھەر بەشيكى بكات، خۆشى دەوى و پىيوايە کہ ئەویش ھاوكارىەتى ھاوپىزىيەتى. بەلام كەسىك وابزانى ئىسلام تەنيا لايەنى زىكرو فىكەرە، لەگەل ئەوہدا کہ لەرووى كارى سىياسىيەوہ خزمەت بە ئىسلام دەكات، ھەستىارى دەبى، وە ئەوہى كەوا دەزانى ئىسلام تەنيا جەنگ و جىھادە، ھەر كەسىك لە رووى عىلمىي و فىكرىيەوہ خزمەتى ئىسلام دەكات، ھەستىارى بەرانبەرى دەبى، وە ئەوہى كە پىيوايە ئىسلام تەنيا لايەنى بانگەواز و پەرورەدەيە، ھەستىارى دەبى بەرانبەر بە مسولمانانى دىكە کہ خزمەت بە لايەنەكانى دىكە دەكەن، بەلام ئەگەر تۆ ھەموو ئىسلامت بىنى، لە ھەر قولىكەوہ كەسىك خزمەتى بە ئىسلام كىرد، كارەگەى ئەو بە كارەگەى خۆت دەزانى، وە بەرانبەرى ھەستىار نابى، نەك وەك ئىستى مسولمانان، يەكلىك تەنيا لايەنى تەزكىەو تەصەوف دەگرى، يەكلىك تەنيا لايەنى عەقىدە دەگرى، يەكى دىكە تەنيا لايەنى بانگەواز دەگرى، يەكلىك تەنيا لايەنى جەنگ و جىھاد دەگرى، سەرەنجام ئەوانە ھەموو لە بەينى خۆياندا تىكدەگىرىن، وە ھەرگامىكيان ئەوہى دىكە بە ھەلە دەزانى، کہ لەراستىدا ھەمووشيان ھەلەن و، ئىسلام ھىچ كام لەو لايەن و بەشانە نيە بە تەنيا، بەلكو ھەموو ئەوانەيە بەيەگەوہ، وە گەلىك لايەنى دىكەشە، ئنجا

دەفرموی: ﴿ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾،

نەصرانییەکان لە ئەنجامی ئەوەدا کە بەشیک لەوەی کە پێی ئامۆژگاری کرابوون فەرامۆشیان کرد، (بەلام بۆمان دەرخات بەشە کە چییە؟ بۆمان دەرخات ئەو لایەنە چییە؟ کە فەرامۆشیان کردووە) لە ئەنجامی ئەوەدا دوژمنایەتی و رقو کینەمان لە بەیندا پەیدا کردن، تاگو رۆژی قیامت، کە زۆر لە توێژەرەوان دەلێن: مەبەست لەو بەشە کە فەرامۆشیان کردووە، لایەنی یەکتاپەرستی (توحید)ە، نەصرانییەکان کە لایەنی خوا بەیەگرتنیان لە نەصرانییەت دەرھینا، لە بەینی خۆیاندا ناکۆک بوون، وەك دوایی باسی دەکەین، هیچ پیغمبەریک (علیهم الصلاة والسلام) نەهاتووە کە خەلک بانگ نەکات بۆ تەنیا خوا پەرستن، کەچی نەصرانییەکان دەلێن: عیسا کورپی خوایە، وە بەشیکە لە خوا، وە مەریەم بەشیکە لە خوا، وە (روح القدس) بەشیکە لە خوا! وە لە ئەنجامی ئەوەدا تووشی جیاوازی زۆر بوون، وەك دوایی باسی دەکەین، چونکە هەمووکات شتی راست یەکیکە، بەلام شتی هەلە جۆراو جۆرە، (۴ = ۲ + ۲)، وەرە ئەنجامە راستەکە بەدەستەووە مەگرە، بلی: (۵ = ۲ + ۲)، ئەوەی دیکەش دەلێ: (۶ = ۲ + ۲) ... هتد، بۆی هەیه رەخنەت لی بگری، ئەوی دیکە دەلێ: دەگاتە سێ بۆی هەیه رەخنەت لی بگری، هەموویان رەخنەیان دەبی بەرانبەر بەوی دیکە، مادام ئەنجامە راستەکە نەگرن، کە (۴ = ۲ + ۲)، هەمیشە ئەنجامە هەلەکان پیکەووە ناکۆکن، بەلام ئەنجامی راست هەموولا لەسەری پیکدین، ئینسان کە لە راستەکە لادا تووشی هەلە بوو، ئەووە چ بلی (۵ = ۲ + ۲)، چ بلی: (۳ = ۲ + ۲)، چ بلی (۱۰۰۰ = ۲ + ۲) هەر وەك یەگە، هەمووی هەر هەلەیه، بەلی هەیانە دوورتر رویشتووە، بەلام هەمووی هەر هەلەیه، ئنجا لە کۆتاییدا دەفرموی:

﴿ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾، وە لەمەودوا خوا بە

تەئکید هەواییان پێدەدا بەوەی کە زۆر بە وردەکاری و بە وەستایانەو لیزانانە دەیانکرد، واتە: لە کردەووی خراب و رەفتاری خراب، خوا لەمەودوا هەواییان پێدەدا، کە هەواییشیان پێدەدا بۆ سزادان و بۆ سەرزەنشستکردن و بۆئەوەی کە پێیان بفرموی: ئەووە هەلە نەبوو کردتان، ئەووە ناشەرعی نەبوو؟ ئەووە زولم نەبوو؟ ئەووە خراپە نەبوو؟ با، دە ئەووە سزایە کە تانەو سزای خۆتان بچێژن !.

چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م: که خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي

إِسْرَائِيلَ﴾، واته: بی‌گومان خوا په‌یمانی پته‌وی وهرگرت له به‌نی ئیس‌رائیل، که جووله‌که‌کانن، دیاره په‌یمان وهرگرتنی خوی دادگهر له هر گهل و کومه‌ئیک، واته: پابه‌ندکردنیاں بهو شهریه‌ته‌وه که خوا بو‌ی ناروون، وه به‌ندایه‌تی کردنیاں بو خوا به‌هوی پابه‌ندی یان بهو شهریه‌ته‌وه، که ده‌فه‌رموی: خوا په‌یمانی له جووله‌که‌کان وهرگرت، یان له نه‌صرانییه‌کان وهرگرت، مه‌به‌ست لهو په‌یماننه‌وه‌یه که خوا به‌ئین و په‌یمانی له هه‌موو نه‌و خاوه‌ن کتیبانه وهرگرتوه که به‌ندایه‌تی بو خوا بکه‌ن، به پابه‌ندیان بهو کتیبو شهریه‌ته‌وه که بو‌ی ناروون، نه‌و په‌یماننه‌ش که لیره خوی زاناو شاره‌زا به کورتی باسی ده‌کات، وه‌ک له مانا گشته‌که‌شدا ئامازهمان پیدا، له نایه‌تی ژماره (۸۳) و (۸۴) ی سوورته‌ی (البقرة) دا به دریزی باسی ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ

وَلَا تَخْرُجُونَ أَنفُسَكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾، دوایی باسی ده‌کات، که چون په‌یماننه‌کیان شکاندوهو پیوه پابه‌ند نه‌بوون، نه‌و په‌یماننه بریتیه له (۱۰) برگه، دیاره ئیمه له بهرگی په‌که‌می نه‌م ته‌فسیره‌دا به ته‌فصیلی باسمان کردوه، (۱۰) ده برگه‌کان بهم شیوه‌یه‌ن:

یه‌که‌م / ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾، بی‌جگه له خوا که‌سی دیکه، وه هیچ شتیکی دیکه ناپه‌رستن، که بناغی نه‌و په‌یماننه‌یه، چونکه نه‌گه‌ر ته‌نیا خوات په‌رست،

شته چاکەکانی دیکە هەموویان دینێه دی، وە ئەگەر خوات نەپەرست، خراپەکانی دیکە هەموویان بە دواى نەپەرستى خوا، یان بە تەنیا نەپەرستى خوادا دین.

دووهم / ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾، یەكسەر لە دواى خوا پەرستى، چاکە لەگەڵ بابو دایکتاندا بکەن.

سێیەم / ﴿وَزَى الْقُرْبَى﴾، وە لەگەڵ خزماندا چاکە بکەن.

چوارەم / ﴿وَأَيْتَمَى﴾، وە لەگەڵ هەتیواندا چاکە بکەن.

پینجەم / ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾، وە لەگەڵ نەداراندا، چاکە بکەن.

شەشەم / ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾. وە پەیمانمان لى وەرگرتن کە دەبى هەمیشە قسەى باش لەگەڵ خەڵکیدا بکەن، مسوڵمانان نابى قسەى خراپ بکەن، ئەوانەى کە خۆیان بە بەندەى خوا دەزانن، نابى قسەى خراپ لەگەڵ خەلك بکەن.

هەوتەم / ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾، وە نوێژ بەرپا بکەن.

هەشتەم / ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، وە زەكات بدن، نوێژ هەقى خوايه، زەكات هەقى خەلك، خوا پەرست و خەلك دۆست بن.

نۆیەم / ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾، وە پەیمانمان لى وەرگرتن کە خوینى یەكدى نارپژن، دەفەرموى: خوینى خۆتان نارپژن، ئنجا ئایا بۆچی دەفەرموى: خوینى خۆتان، خۆ کەس خوینى خۆى نارپژى مەگەر بە دەگمەن ئینسان خۆى بکوژى؟ مەبەستى لەوێهە کە هەركامىك لە مسوڵمانان دەبى وەك خۆت تەماشایا بکەى و خوینى ئەو بە خوینى خۆت بزانی.

دەییەم : ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ﴾، وە خۆتان لە مال و حال و نیشتیمانى خۆتان و دەهرنانین، دیارە کەس خۆى دەرناکات، بەلام کە تۆ بڕایەكى

مسوئلمان، خوشکێکی مسوئلمان دەردەگەیی لە مال و حاڵی خوئی، لە نیشتیمانی خوئی، وەك خۆتت دەركردبێ وایە، دیارە لەوئ باس دەكات، كە دوایی پیوہی پابەندنەبوون، وە خواي پەروردگاریش سزای دان، وەك چۆن لیڕەشدا وادەفەرموئ.

مەسەلەیی دووہم: كە دەفەرموئ: ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾، وە

دوازده نەقیبمان لەنیودا پەیداكردن و پەوانەكردن، (نَقِيب) واتە: مشوورخۆرو بەرپۆهەبەر و كارەهەلسورپینەر، بۆ زانیاریتان خواي كاربەجئ باسی دوازده (نقیب)ی كردوہ، ھەم بۆ جوولەكەكان، ئەوہ لیڕەدا وە ھەرودھا بۆ نەصرانییەكانیش لە ئینجیلەكاندا ھاتوہ، كە عیسا دوازده ھەواریی ھەبوون (حواری)، واتە: ھاوہل و دۆستی دلسۆزو مشوورخۆری زۆر نزیك و تاییبەت بە ئینسانەوہ، ھەرودھا پیغەمبەر ﷺ یش لە عەقەبەدا كە پەیمانێ دووہمی لە مسوئلمانان وەرگرت، كە ھەفتا و پینج كەس بوون لە خەلكی (يَثْرِب) نوینەرانێ ھەردووك ھۆز ئەوس و خەزرج دوو ئاھەرت و ھەفتا و سێ پیاو بوون، پیغەمبەر ﷺ دوازده (نَقِيب)ی لە نیوانیاندا ھەلبژارد، كەواتە: دوازده مشوورخۆر: لەنیو جوولەكەكاندا بوون، وە لەنیو نەصرانییەكاندا بوون، وە لەنیو مسوئلمانانیشدا بوون، جا ئەو دوازده نەقیبەیی كە خوا لیڕەدا باسیان دەكات لە تەفسیرەكاندا ئاوا باس دەكات، وە لە پەیمانێ كۆنیشدا (واتە: لە تەوہرات و ئەو كتیبانەیی كە لەگەل تەوہرات دان، پینان دەگوترئ پەیمانێ كۆن)، لەویشدا ھاتوہ كە موسا ﷺ دواي ئەوہی گەلی جوولەكە دەرباز دەكات لەدەست فیرەھون وە لە رووباری نیل دەپەرئەوہ، یان لە دەریای سوور دەپەرئەوہ، بەرەو شام دین، بەرەو دەشتی (سینا) دین، لەوئ بەو دوازده مشوورخۆر (نَقِيب)ە، دەفەرموئ: بچن بۆ سەر زەمینێ كەنعان، (فەلەستینی ئیستا) بچن بزانی داخۆ ئەو كەسانەیی كە لەوین چۆن؟ چونكە خوا بەلینێ پیداوین كە ئیمە بچینە سەر زەمینێ كەنعان، (سەر زەمینێ فەلەستین) و لەوئ نیشتەجئ بین، ئەو كاتە خوا ئەو بەلینەیی پیداون، دیارە ئەو دوازده كەسە دەچن بۆئەوہی بزانی داخۆ ئەوانە چۆن؟ ھیزیان چەندە؟ دەستەلاتیان چەندە، ئەگەر لەگەلین بەشەر بین؟ دیارە ئەگەر ئەوان یەكسەر بلین: ئیمە ھاتووین لیڕە

نیشتهجی بین، بیگومان لییان ناگەرپن و تووشی شەر دەبن، بۆیه سەرەتا ئەو دوازدە کەسە دەچن، دیارە مووساش عليه السلام بەپیی ئەو بەسەرھاتانە کە گێرپەردانەووە پێیان دەفەرموی: ھەر شتیکتان بینی بلاوی مەکەنەو، بە خۆمی بلین، واتە: ئەگەر دوژمنەکان دەسەلاتیان زۆر بوو، بە توانا بوون، شەرکەرێکی بی رەزا بوون، بلاوی مەکەنەو بۆ ئەووی مەعنەو بیاتی خەلکە کە نەشکی، تەنیا بە من بلین، دواوی لەو دوازدەھە دەیان پەیمان دەشکینن، تەنیا دوویان خیانت ناکەن، شتەکە دەپاریزن، لە تەفسیرەکاندا بۆ وینە: لە تەفسیری (الطبری) دا وەك له کوردەواریی خوشماندا باوہ باسی (عوج) دەکات، دەلی: (عوج) کە بە (عاج) یش ھاتوہ، کابرایەک بوو لە کەنعانییەکان، کە عەمالیقەشیان پێگوتوون، دیارە (طبری) رەحمەتی خۆای لی بی زانیایەکی زۆر گەورەھە، بەلام ئەو بەسەرھاتە ئەفسانەییە دەگێرپیتەوہ، دەلی: ئەو دوازدە کەسە کە چوون لە رێگادا تووشی (عاج) یان (عوج) بوون، کە ئەو دووازدە نەفەرە بیی ھەمووی خپرکردنەوہ لەبەر پشتیندی نان، گوتی: بۆ خیزانە کە میان دەبەمەوہ، با تەماشایان بکات، ئەو بەشەرە وردیلانە، وە ھەندیك دەلین: لە نیفۆکی خۆی نان، (واتە: ئەو شوینە ی کە بەنەخوینی پێدا دەچن) لەوپی ھاویشتن، ئنجا کە بردنیەوہ بردنیەوہ ھەلی رشتن بۆ ھاوسەرەکە ی گوتی: ئەو دوازدە کەسە بەحیساب ھاتوون شەر لەگەل ئیمە بکەن!! ئایا بیانھارم، پێیان لێنیم؟ خیزانە کەشی گوتی: نە، مەیانھارە، لییانگەرپ، با برۆنەوہ، چییان دیتوہ بۆ قەومە کەیان بیگێرنەوہ، بۆئەووی مەعنەو بیاتیان بشکی و بزانی کە ئەو خەلکە ی ھاتوون شەریان لەگەل بکەن، پیاوی وەك تۆیان ھەھە، دەلی: (عاج) ئەگەر ویستبای ماسیان بگری یەگسەر دەچووہ نیو بەحرئ ھەتا ئەژنۆی دەھات، دواوی ماسی دەردەھینا و بە تیشکی خۆر دەبەرژاندن، ئەوہ لە (تاریخ الطبری) دا باسکراوہ، بەلام بیگومان راست نیە، بەلی رەنگە بە کەلەش بەھیز بوون و شەرکەر و ئازاش بووبن، واتە: خەلکیکی نائاسایی بوون، بەلام بەو شیۆھەش نا کە نەچیتە عەقلی ھیچ کەسیکەوہ، بۆیەش لیردا باسکرد تاکو کەسیک کە تەفسیری (طبری) خویندەوہ پیی وانەبی کە ئەوہ رپوایەتیکی راستە، ئەویش ھەروا بیستووہتی و ھیناویەتی رەحمەتی خۆای لیبی، چونکە (طبری) بۆخۆی گوتووہتی: من ھەندیك شت

دەهینم مەرج نیە پێم راست بێ، زانیان دوایی بوخۆیان تەحقیق بکەن لێی بکوڵنەو، بەلام هەرچی بیستووومە دەیهینم بوئەوێ زایە نەبێ، بزر نەبێ، وەك زانستیک هەبێ، بەلام نالیم کامەێ راستە و کامەێ راست نیە، جا چ بەنسبەت ئەو شتانەێ وەك شوینەوار بە ناوی هاوولان و پێغەمبەرشەو وە ﷺ گوتراون، چ بەنسبەت ئەو شتانەو وە كە لە بەنی ئیسرائیل وەرگیراون، ئنجا دیارە ئەو دوازدە نەقیبەێ جوولەكەگان كە لێردا خوا باسیان دەکا، هەموویان پەیمانان شکاندو، جگە لە دووانیان كە دوایی لە نایەتەکاندا دەیگەینی، ئەوانیش ناویان (یوشع بن نون) وە (کالب بن یوفنا) بوون، بەپێی ئەوێ كە لە کتیبەکانی ئەهلی کیتابدا هاتو^(۱).

ئنجا بەنسبەت دوازدە حەوارییەكەێ عیساوہ ﷺ ئەوانیش هەموویان هەر راست نەبوون، وەك لە ئینجیلی (یوحنا) لە (إصحاح) ی (۱۳) نایەتی (۱۰) دا هاتو^(۲): { فَقَالَ يَسُوعُ: مَنْ اغْتَسَلَ صَارَ كُلُّهُ نَقِيًّا وَلَا يَحْتَاجُ إِلَّا لَغَسْلِ قَدَمَيْهِ، وَأَنْتُمْ أَنْقِيَاءَ وَلَكِنْ لَيْسَ كَلِّكُمْ } واتە: عیسا گوتی: (بە دوازدە حەوارییەکانی هەر کامیک لە ئیوہ خوێ شۆردبێ، خاوین بوئەو، وە هیچی پێویست نیە مەگەر هەردوو پێیەکانی بشۆن (بە حساب عیسا پێی هەر دوازدە حەوارییەکانی شۆردوون، وە بە خاویلیەکیش كە لەبەر پشتینی خوێ چەقاندووە لە ئینجیلەکاندا واهاتو پێیەکانیشی وشك کردوونەو، گوتووێتی: ئیوہ هەمووتان پاکن، بەلام هەمووشتان پاک نین، ناپاکیشتان تیدا هەیه).

ئنجا لە ئینجیلی (متی) لە (إصحاح) ی (۲۶) لە نایەتی (۱۴ و ۱۵ و ۱۶) دا هاتو^(۳) ئاوا باسی یەکیکیان دەکات لە دوازدە حەوارییەگان كە خیانهتی بە عیسا کردو، كە قورئانیش نامازەێ بەوہ کردو، دەئێ: { عَيْنِدَيْنِ ذَهَبَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَثْنِي عَشَرَ وَهُوَ الْمَدْعُو يَهُودًا الْأَسْخَرِيُّوْطِيُّ إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ، وَقَالَ: كَمْ تُعْطُونِي، لِأَسْلِمَهُ إِلَيْكُمْ فَوَزَنُوا لَهُ ثَلَاثِينَ قِطْعَةً مِنَ الْفِضَّةِ، وَمِنْ ذَلِكَ الْوَقْتِ أَخَذَ يَهُودًا يَتَحِينُ

(۱) بروانە: التفسیر التطبیقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۳، (استكشاف أرض كنعان)، الإصحاح: ۱۴، (تمرّد أبناء بني إسرائيل)، ص ۲۹۸ - ۳۰۵ .

(۲) الكتاب المقدس: العهد الجديد: ص ۲۲۱۸ .

(۳) الكتاب المقدس: ص ۱۹۵۶ .

الْفُرْصَةَ تَسْلِيمَهُ}، واتە: لەو کاتەدا یەکیک لە دوازدەگان (دوازدە حەوارییەکان، واتە دوازدە هاوئەڵە تاییبەتییه‌کانی عیسا، یان دوازدە مشوورخۆرەکانی که له خزمەتی دابوون) که پێی دەگوترا (يَهُودًا الْأَسْخَرِيُّوطني) چوو بۆ لای سەرۆکه‌کانی کاهینه‌کان^(۱) وه پێی گوتن: چەندەم دەدەنئ عیساتان تەسلیم بکەم، شوینەگەتان پێ بلیم؟ ئەوانیش سی (۳۰) پارچە زیویان بۆ ژمارد، (دیاره دراوی ئەو کاتە زیو بوو) ئیدی ئەو کاتە (يَهُودًا) له دەرڤەتیک دەگەرا که تەسلیمیان بکات و پێیان بلئ: عیسا له فلان مائە، وەرن بیگرن دیاره پۆمەکان و جوولەگەکانیش هەردووک لایان له عیسا دەگەران، ئەویش خۆی و دوازدە هاوئەڵەگەیی له مائیکدا بوون، (يَهُودًا) گوتی: ئەو هەتا لێرەدایە، گوتیان: بچۆ ژووری بزانه له وێه؟ ئەو چوو ژووری و خواش عیسا ﷺ به کلاورپۆژنەدا سەرخست، وەك خوا دەفەرموی:

﴿... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (۱۵۷) النساء، واتە: نەیانکۆشت و هەلشیان نەواسی، بەئکو وێنە عیسیان بۆ بڕایە سەر یەکیکی دی، که ئەو یەگە، هەر ئەو (يَهُودًا) یە بوو، که خیانه‌تی به عیسا ﷺ کرد، خواش شیۆوی

عیسای بڕدە سەر وی، عیسا‌شی بەرزکردووه، وەك دەفەرموی: ﴿بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ

إِلَيْهِ...﴾ (۱۵۸) النساء، واتە: بەئکو خوا بەره لای خۆی بەرز کردووه، هەر به زیندوویی نەك وەك نەصرانییه‌کان دەئین، نەصرانییه‌کان زۆر به غەلەت داچوو ون، وەك له تەفسیری ئەو نایەتانه‌ی له سوورەتی (النساء) دا هاتوون، به درێژی باسکرد، نەصرانییه‌کان به قسەیی جوولەگەکان بڕوایان کرد، که ئیستا نەصرانییه‌کانیش پێیان وایه عیسا گیراوه و هەلشواسراوه له داریش دراوه، بەلام دواي سێ پۆژان زیندوو بۆتەوه، له ئینجیلەکاندا واهاتوه، دەئئ: عیسا دواي سێ پۆژان زیندوو بۆتەوه، ئنجا خوا بەرز کردۆتەوه^(۲)، که لەپراستی وانیه و عیسا ﷺ نەگەوتە بەر پەلی جوولەگەکان و پۆمەکان که دەولەت بوون،

(۱) کهنه: جمع کاهن وهو عالم اليهود.

(۲) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل لوقا، الإصحاح: ۹، (یسوع یعلن عن موته وقيامه)، وه الإصحاح: ۲۴، (قيامه يسوع المسيح)، ص ۲۱۰۰ و ۲۱۰۹ .

جووله‌که‌کانیش که خویمان به خاوه‌نی دینی یه‌هودییه‌ت دهزانی، وه پیانوابوو عیسا علیه‌السلام له دینی یه‌هودییه‌ت هه‌لگه‌پراوه‌ته‌وه لای داوه، به دنیایی عیسا علیه‌السلام نه‌که‌وته به‌رده‌ستی ئه‌وان، به‌لکو خوا به‌رزوی کرده‌وه وه‌ک به دهقی نایه‌ت خوا وا ده‌فرموی: ﴿... وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۱۵۷﴾ النساء، به‌لام ئه‌و نه‌نییه‌ت ته‌نیا قورئان زانیویه‌تی، جووله‌که‌کانیش وایان‌زانیه‌وه که عیسا یان کوشتوه‌وه، رۆمه‌کانیش هه‌روایان زانیوه، وه نه‌صرانییه‌کانیش وایان‌زانیه‌وه عیسا علیه‌السلام له دار دراوه، بوچی؟ چونکه ئه‌و کابرایه‌ی که گرتیان و دوایش شیوه‌ی عیسا علیه‌السلام چوو بووه سه‌ر شیوه‌ی وی، کتومت عیسا علیه‌السلام بوو، که گرتیان گوتی: من عیسا نیم، گوتیان: با هه‌وی، عه‌یب ناکه‌ی ده‌ترسی! ئه‌دی تا ئیستا نه‌تگوتوه من پیغه‌مبه‌ری خوام و ناترسیم، عه‌یبه ئیستا له مردن ده‌ترسی! گوتی: هه‌ونیم و عیسا بو ناسمان به‌رز بووه، گوتیان: عه‌یبه ئه‌و درۆ ده‌له‌سه‌یه مه‌که تو هه‌ر هه‌وی، ده‌لی: به‌لام عه‌جایب ئه‌وه‌بوو که ده‌یان‌ژماردن یازده بوون، ده‌یان‌گوت باشه دوازده بوون، ئیستا بو بوون به یازده؟ ئه‌وی دیکه چی لی هات؟ ئه‌وه لیان بوو به مه‌ته‌ل، به‌لام به هه‌ر حال ئه‌وه نه‌نییه‌ک بوو که دوایی قورئان ئه‌و نه‌نییه‌ی ئاشکرا کرد، که له‌راستیدا ئه‌وه‌ی له دار درا (يَهُودًا الْأَسْخَرِيوطِي) بوو، وه ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئینجیله‌کانیش بکه‌ین، ده‌رده‌که‌وی: ئه‌وه‌ی له دار دراوه زۆر به‌یژ بووه، بو وینه: له شوینیکدا ده‌لی: («إيلي، إيلي، لَمَّا سَبَقْتَنِي؟» أَيُّ: «إِلَهِي، إِلَهِي، لَمَّاذَا تَرَكْتَنِي؟»^(۱) خوايه خوايه! بو ویلت کردم، بو به‌جیت هی‌شتم، دیفاعم لی ناکه‌ی، یان ده‌لی: خوايه ئه‌مجاره‌ش ده‌ربازم بکه با نه‌مرم، یانی: زۆر به به‌یژی ده‌رده‌که‌وی، که ئه‌وه خو مسولمانیک هه‌ر توژی ئیمانداری چاکیش بی، ئاوا ناپارپته‌وه بو چه‌نگه خوینیک و چوار هه‌ناسه ژیان!! چ جای پیغه‌مبه‌ریکی پایه به‌رزوی وه‌ک عیسا علیه‌السلام، که‌واته: دیاره ئه‌و که‌سه (يَهُودًا الْأَسْخَرِيوطِي) بووه که زانیویه‌تی که له دار ده‌دری و خوا سزای ده‌دات، بویه‌وه و ترساوه، که‌واته: دوازده حه‌واریه‌که‌ی عیسا هه‌موویان ساغ ده‌رنه‌چوو و ن، به ئیعتیرافی نه‌صرانییه‌کان خوشیان.

(۱) التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ۲۷، (یسوع

یسلم الروح)، ص ۱۹۶۸.

ئىجا با بزائين دوازده نه قىبه گەى پىغەمبەر ﷺ چۆن بوون؟ دوازده نه قىبه گەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەموويان ساغ و راست و بە وەفا دەرچوون، دواى ئەوئى ئەو ھەفتا و پىنج كەسە چوونە خزمەت پىغەمبەر ﷺ لە سالى دوازدهمى پىغەمبەرايەتى دا، سالىك پىش ئەوئى پىغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانى كۆچ بكنە بۇ مەدينە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموئى: ﴿أَخْرَجُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ اثْنِي عَشَرَ نَقِيبًا، لِيَكُونُوا عَلَى قَوْمِهِمْ بِمَا فِيهِمْ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۵۸۳۶)، وَقَالَ شَعِيبُ الأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ قَوِيٌّ وَهَذَا إِسْنَادٌ حَسَنٌ، سِيرَةُ ابْنِ هِشَامٍ ج ۲، ص ۲۲۹، وَالطَّبْرَانِي بَرَقَم: (۱۷۴)، وَالذَّهَبِيُّ فِي تَارِيخِ الإِسْلَام ج ۱، ص ۸۵}، واتە: دوازده (نقىب) م لەئىو خۇتاندە بۇ ھەلبۇزىر بۇئەوئى بەسەرتانەو ھەسەرپەرشتيارىن، (ديارە دەبى دوازده بەرەباب بووبن)، ئەوانىش دوازده كۆمەل بوون، گوتوويەتى: با ھەر كۆمەلە ھەسەرپەرشتيارىكتەن ھەبى، خۇتان لە ئىو خۇتاندە ھەلبۇزىر و بۇم دەستنىشان بكنە.

ئىجا دەئى: دوايى پىغەمبەر ﷺ پىي فەرموون: ﴿أَنْتُمْ عَلَى قَوْمِكُمْ بِمَا فِيهِمْ كَفَالَةٌ، كَكَفَالَةِ الْحَوَارِيِّينَ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، وَأَنَا كَفِيلٌ عَلَى قَوْمِي "يَعْنِي الْمُسْلِمِينَ" قَالُوا: نَعَمْ﴾^(۱)، واتە: ئىو ھەسەر كۆمەلئى خۇتانەو ھەسەرپەرشتيارى خەلكەكەيان دەكرد، ھەسەرپەرشتيارى شويئىكەوتووانى عىسايان دەكرد، ئىوئەش لە جياتى من ھەسەرپەرشتيارى خەلكەكەى خۇتان بكنە و بچنەو بۇ مەدينە، ئەو مەنىش كەفيلە بەسەر قەومەكەى خۇمەو، كۆمەلئى خۇئى كىن؟ بىگومان ھەموو مسولمانانن، گوتيان: بەئى، واتە: ئىمە ئامادەين لە جياتى تۇ ھەسەرپەرشتيارى ئەو گەل و كۆمەلەى خۇمان بكنەين، ديارە وەك لە مېژووشدا چەسپاود، ئەو دوازده نه قىبەى پىغەمبەر ﷺ وەفادار بوون بە پەيمانى خۇيانەو ھەسەرپەرشتيارى ناساغ و نارپىكان تىدا پەيدا نەبوو، ھەلبەتە لىردە نالىين: مووسا و عىسا شەلات و سەلامى خويان لەسەر بى، ھەلەو سووچيان ھەبوو، بەلام ئەو ھەزل و ئىمتيازىكە خوا بە پىغەمبەرى خاتەمى داو، كە ئەو دوازده مشوورخۇرە، ھەموويان ساغ و راست دەرچوون، وە لەراستىدا ھاوئەلانى پىغەمبەر ﷺ مەگەر

جاری واش ههیه خوای کار به جی پشتی خه لکی بهردهدا، به لئی خوا پشتی که سانیک دهگری که له گه ل خوا راست و ساغ بن، وه پشتی که سانیکیش بهردهداو ئیهمالیان دهکات، که له گه لیدا راست و ساغ نه بن، وه که دهبنین خوا پینج مهرجی داناون بو پشتگیری کردنی خوای بویان:

۱- ﴿أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ﴾، نوێز بهریا بکهن.

۲- ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾، زهکات بدهن.

۳- ﴿وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي﴾، ئیمان به پیغه مبه رانی من بینن.

۴- ﴿وَعَزَّزْتُمُوهُمْ﴾، پشتی پیغه مبه رانی خوا بگرن و به هیزیان بکهن و سهریان بخهن.

۵- ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، وه له پیناوی خوادا مالی خوتان به خشن، واته: بیجگه له زهکاتیش، چونکه یه کیک بو ی ههیه بلای: لهو ی باسی زهکات دهکات، دوایش باسی قهرزی چاک دهکات، قهرزی چاک به خوا دان، مه به ست پیی به خشیانی مالی سوننه ته، مال به خشیانی (تطوع) بیئه وه ی له سهرت فه رزی.

جا ده فه رموی: که سانیک نه وانه بکهن، ﴿لَأُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، خراپه کانتان لی ده سه ر مه وه بو قیامه تیش ده تانخه مه نیو باغه کانه وه، (بو دنیا ش پشنتان ده گرم و له گه ل تانه و هاو کار تانه).

مه سه له ی چوارەم: که ده فه رموی: ﴿فِيمَا نَقُضُوا مِنْهُمْ مِيثَاقَهُمْ﴾، له نه نجامی

شکاندنی په یمانه که یاندا ﴿لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً يَحِرفُونَ

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ، وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ، وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى

خَايِنَةٌ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ، بەراستىي ئەمە زۆر جىيى سەرنجەو زۆر جىيى ھەلۋەستەكردن و پەند لى وەرگرتنە، كە پەيمان شكاندن لەگەل خواي بالادەستدا ئىنسان پەلكىش دەكات بۇ زۆر جۆرە گوناھو ھەلۋە پەلەو كەموكوپىي دىكە، چونكە ھەر كات ئىنسان بەينى لەگەل خوادا تىكچوو، يەكسەر سەرەو زىر دەبىتەو، لىرەدا دەفەرموى: جوولەگەكان لە ئەنجامى ئەوودا كە پەيمانەكەيان شكاند لەگەل خوادا، لەعنەتمان لىكردن و دلمان رەق كردن، وشەكانى خوا دەگۆرن، وە بەشىك لەووى پىي ئامۇژگارىي كرابوون لەبىريان كرد، وە بەردەوام خيانەتیش دەكەن و ئاگادارىي خيانەتەكانيان دەبين.

كەواتە: ئىنسان دەبى لە خوى وريابى، كەسى وا ھەيە گوناھىكى دىتەپىش، دەلى جا خۇ يەك گوناھە، دوايى تۆبە دەكەم! بەلام ئەو گوناھكردنە زۆر جار وەك ئەو وايە ئىنسان لە شوينىكى لىژ وەستابى و خلىسك ببات، كە لەگەل پىي خلىسكا رەنگە خوى پى نەووستى، چونكە ئەو نىە بلپى دوو ھەنگا و پروا، يان سى ھەنگا و پروا، دوايى خوى بۇ بگىرپتەو، ئىمە جارپك لە سالانى ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ دالە بنارى قەندىل سەر دەكەوتىن بەياني بوو، بەستبووى دەمانويست تەماشاي ناوچەكە بكەين، زۆر لىژ بوو، براپەكمان خلىسكا خەرىك بوو ھەر پروا، كە ئەگەر نەگىرسابايەو ھەوانە خواستە ھەر لە بەين دەچوو، سوپاس بۇ خوا دوايى لە نىو قەدى رپدا درەختىكى لى بوو، دەستى بە درەختەكە گرتو خوى گرتەو، ئەگەرنا دەرپوىي تا خوارى خواري، چىايەكەش شاخىكى زۆر بەرز بوو، گوناھكردنىش ئاوايە ئىنسان كە خلىسكا، وەك گوتە بە زەحمەت خوى پى كۆنترپۆل دەكرى، دەلپن: كەسىك كە شەراب دەخواتەو، بەس پىكى يەكەم، يان قومى يەكەم كە دەخواتەو، دوايى پىيەو ھوگر (مُعْتَاد) دەبى، يان ئەوانەى ماددەى بى ھۆشكەر بەكاردينن، دوايى وردە وردە گىرۆدە دەبن، ھەرودھا داوئىنپىسى، يان قەتل، دەلپن: باباي قاتل ھەر ئەوئەدەيە نەفەرىكى كوشت، ئىدى دوايى نەفەر كوشتنى لەلا وەك ئا و خواردنەو لىدى، يان كەسىك كە دزى دەكات، دەلپن: ئەووى يەكەم جار دزى دەكات ئارەقە دەكات و رەنگى تىكدەچى، دوايى وردە وردە وەك لە مالى خوى شت بىنپتەو، ئاوايەو زۆر لەلاى ئاسايى دەبى، ئنجا ھەموو گوناھەكان ھەر ئاوان، ئىنسان قابىليەتى ئەووى ھەيە، ھەم

چاکە بکات، هەم خراپە بکات، بۆ نموونە: کەسێک کە یەكەم جار بە مندالیی نوێژ دەکات، یان پۆژوو دەگری، هەر طاعەتێک کە ئەنجام دەدات، سەرەتا پێی قورسە، دوایی زۆر ئاسانە بەلایەوه، بۆیە ئینسان دەبێ لە سەرەتاوه ئاگای لە خۆی بێ، ئەوەتا لێردا دەفەرموی: دواى ئەوەی کە بەیمانیاں لەگەڵ خوا شکاند، لەعەنەتمان لێکردن، کەواتە: کەسێک پەیمان بشکێنێ خوا لەعەنەتی لێ دەکات و لە پەرحمەتی خۆی دووری دەخاتەوه، دوایی دلی رەق دەبێ بۆ طاعەت، ئنجا وشەکانی خوا دەگۆڕی، ئینسان کە لە خوا دوورکەوتەوه، دەیهوی ئایەتەکان لەگەڵ لارییەکەى خۆیدا بگۆنجنی، بۆ نموونە: مەلای واماں هەیه، کە ئیستا لەگەڵ یەکی لە حیزبە عەلمانییەکان دایە، هەولێدەدات هەرچی ئایەت و فەرمایشتی پێغەمبەرە ﷺ لەگەڵ وەزە لارەکەى خۆی و حیزبە لارەکەى کە لەگەڵی دایە بیگۆنجنی، نابینن چ لە هەریمی کوردستان، لەسەر ئاستی عێراق، وە لەسەر ئاستی دنیا ئەو زانایانەى کە لادەدن، هەرچی ئایەت و فەرمایشته ملی پێ دەسوورپێن و لەگەڵ وەزە لارەکەى خۆیاندا دەیانگۆنجن و تەئویلیان دەکەن، ﴿وَسُوا حَظًا مِّمَّا ذُكِّرُوا

بِهِ﴾، وە بەشێک لەوەی کە پێی ئامۆژگاریی کرابوون فەرامۆشیان کرد، لەبیر خۆیان بردەوه، کەواتە: راستە گوناھەکان یەکدی پەلکێش دەکەن، وەك چۆن چاکە چاکە پەیدا دەکات، بە هەمان شیۆه خراپەش خراپە پەیدا دەکات، بۆیە ئینسان دەبێ زۆر لە خۆی وریابی، وە هیچ گوناھێک بە کەم نەگری، گوناھى گچکەش بە کەم نەگری، چونکە گوناھە گچکەکانیش دوایی وای لێدەکەن هی گەورە بکات.

(أحمد شوقي) دەربارەى رۆانینی حەرپام (نظر) قسەیهکی زۆر جوانی هەیه، دەئێ:

نَظْرَةٌ فَابْتِسَامَةٌ فَسَلَامٌ   فَكَلَامٌ فَمَوْعِدٌ فَلِقَاءٌ

واتە: رۆانینیکی، دوایی زەردەخەنەیهکە، پاشان سەلام کردنیکی، ئنجا قسەکردنیکی، دوایی جیی ژوان دانانیکی، لە کۆتایی دا پیکگەیشتنە.

عەرەب دەئێن: (وَمُعْظَمُ النَّارِ مِنْ مُسْتَصْغَرِ الشَّرِّ) واتە: ئاگری زۆر لە بلیسەیهکی بچووکهوه پەیدا دەبێ، جاری وایە لە دەنکە شقارتەیهکەوه ئاگریکی

گەورە خەلەو خەرمانی وا دەسووتی، گەنم و دەغل و دانی وا دەسووتی، لێرەواری وا دەسووتی که به چەند رۆژ ناتوانی بکوژنریتەوه، له سۆنگە ئێهوهوه که بابایهکی جگەرەکیش جگەرەیهک فری دەدات به ئیهمالیی! بەئێ ئینسان دەبی وریابی له گوناھان و له گوناھی گچکەش خۆی بیاریزی، بۆئەوهی تووشی هی گەورە نهبی، وه ئەگەر ئینسان تووشی گوناح و هەلەیهک بوو، زوو بگەرپیتەوه، ئەک بچیتە دووی، هەرچەندە پاریز زۆر له چارەسەر ئاسانتره، که ئینسان خۆی بیاریزی له گوناھان، لەوهی تێوه بگلی و دوایی بگەرپیتەوهوه خۆی چارەسەر بکات.

مەسەلە ی پینجەم: که دەفەرموی: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴾، لێیان ببوورەو چاوپۆشیان لێبکە، بیگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوین، لێردا له گەل پیغەمبەرێهتی ﷺ، به نسبت ئەو جوولەکانەوه که پهیمانان شکاندو ئاویان کردو ئاویان کرد، دەفەرموی: لێیان ببوورەو چاوپۆشیان لێبکە، ئایا له چی لێیان ببوورئ و چاوپۆشیان لێبکات؟ له وه هەلەو پەلانی که له گەل مسوئماناندا دەیکەن، بۆیه لێردا هەندیک له توێژەرەوانی قورئان گوتووینان: ئەم رسته قورئانییه نەسخ کراوهیه، چونکه جوولەکان که پهیمان دەشکینن و خراپه دهکەن، چون دەبی پیغەمبەری خوا ﷺ لێیان ببوورئ و چاوپۆشیان لێ بکات؟! له ولایشهوه له سەرەتای سوورەتی (المائدة) باسمان کرد که زانیان گوتووینان: سوورەتی (المائدة) کۆتا سوورەته له قورئان هاتبیتە خوار، وه دوا حەلال و حەرام له سوورەتی (المائدة) دا بهیان کراون، وه هیچ نایهتیکی تێدانیه که نەسخ کرابیتەوه، ئایا چون ئەوه چارەسەر بکەین؟ من لێردا ئەو قسەیهی: (طبري) دینم، که به پیشه‌وای توێژەرەوانی قورئان

ناسراوه، له تەفسیره‌کهی خۆیدا ئەمە ی هیناوه، دەلی^(۱): ﴿ عَنْ قَتَادَةَ: ﴿ فَأَعْفُ

عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، وَلَمْ يُؤْمَرْ بِمُؤْمِنٍ بِقِتَالِهِمْ، فَأَمَرَهُ

اللَّهُ عَزَّ ذِكْرُهُ أَنْ يَعْضُو عَنْهُمْ وَيَصْفَحَ، ثُمَّ نَسَخَ ذَلِكَ فِي "بِرَاءة" فَقَالَ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

صَغُرُونَ ﴿ ۲۹ ﴾ التوبة، وَالَّذِي قَالَهُ قَتَادَةَ غَيْرُ مَدْفُوعِ امْكَانَهُ، غَيْرَ أَنَّ النَّاسِخَ الَّذِي لَا شَكَّ فِيهِ مِنَ الْأَمْرِ، هُوَ مَا كَانَ نَافِيًا كُلَّ مَعَانِي خِلَافِهِ الَّذِي كَانَ قَبْلَهُ، فَمَا مَا كَانَ غَيْرَ نَافٍ جَمِيعَهُ، فَلَا سَبِيلَ إِلَى الْعِلْمِ بِأَنَّهُ نَاسِخٌ إِلَّا بِخَبَرٍ مِنَ اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ أَوْ مِنْ رَسُولِهِ ﷺ، وَلَيْسَ فِي قَوْلِهِ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾، دِلَالَةٌ عَلَى الْأَمْرِ بِنَفْيِ مَعَانِي الصَّفْحِ وَالْعَفْوِ عَنِ الْيَهُودِ، وَإِذْ كَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ، وَكَانَ جَائِزًا مَعَ إِقْرَارِهِمْ بِالصَّغَارِ وَأَدَائِهِمُ الْجِزْيَةَ بَعْدَ الْقِتَالِ، الْأَمْرُ بِالْعَفْوِ عَنْهُمْ فِي غَدْرَةِ هُمُومًا بِهَا، أَوْ نَكْثَةِ عَزْمُوا عَلَيْهَا، مَا لَمْ يَنْصَبُوا حَرْبًا دُونَ آدَاءِ الْجِزْيَةِ، وَيَمْتَنِعُوا مِنَ الْأَحْكَامِ اللَّازِمَةِ لَهُمْ، لَمْ يَكُنْ وَاجِبًا أَنْ يُحْكَمَ لِقَوْلِهِ: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ... ﴾

الآية، بِأَنَّهُ نَاسِخٌ قَوْلِهِ: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، وَاتَّه: لَهُ فَه تَادَهُ وَه هَاتُوهُ (كه يه كيكه له زانايانى تابعين، واته: جيلى دواى هاوه لآن)

گوتووويه تى: ﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾، بؤيه خوا وايه رمووه نهو كاته فه رمان نه كر ابو به جهنگ كردن له گهل جووله كه كاندا، بؤيه خواى ناوبانگ بهرز فه رمانى كردوه به پيغه مبهر ﷺ كه لييان بيورى و چاوپوشيان لى بكات، به لام دوايى له سوورتهى (براءة) دا نهو ليبوردن و

چاوپوشيه نه سخ كرايه وه، وه خوا فه رموى: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَغُرُونَ ﴿ ۲۹ ﴾

التوبة، واتە: لەگەڵ ئەوانەدا بجهنگن که ئیمان به خواو به رۆژی دوایی ناهینن، له خاوهن کتیبه‌کان، تاكو سه‌رانه ددهن، به ملکه‌چی.

(طَبْرِي) ده‌ڵێ: ئەوهی قه‌تاده گوتووویه‌تی: نالین ناگونجی، به‌لام لابه‌ری حوکمی پیشی کاتیك ده‌بی، وه گومانی تیدا نابێ، ئەوهی که ناسیخه تیکبگیری له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەو ماناو مه‌به‌ستانه‌ی ئەوه‌دا که مه‌نسوخه، به‌لام که له‌گه‌ڵ هه‌موو ماناو مه‌به‌سته‌کانی تیکنه‌گیری، وه هه‌والیکمان پی نه‌بی له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ که ئەم نایه‌ته‌ی دوایی هاتوه له‌گه‌ڵ ئەوهی پیشی دا تیکده‌گیری، وه ئەوهی پیشی نه‌سخ کردۆته‌وه (مادام له‌لایه‌ن خواو پیغه‌مبه‌ره‌وه هه‌والیکمان پی نه‌بی، وه له‌گه‌ڵ هه‌موو مه‌به‌سته‌کانی پیشی تیکنه‌گیری ناتوانین بلین:

مه‌نسوخه) جا ده‌ڵێ: ئەوه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ قٰنِلُوا الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ

بِاللّٰهِ وَلَا بِالْیَوْمِ الْاٰخِرِ ... ﴾، هیج ده‌لاله‌تیکی تیدانیه که تیکبگیری له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەو واتاو مه‌به‌ستانه‌دا که له‌و رسته قورئانییه‌دا هاتوون، که ده‌فه‌رموی:

﴿ فَاَعْفُ عَنْهُمْ وَاَصْفَحْ اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الْمُحْسِنِیْنَ ﴾، چونکه له‌ حالیکدا که

جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان دان به‌وه‌دا بلین که سه‌رانه بدن به ملکه‌چی و دوای ئەوهی که جهنگیان له‌گه‌ڵدا ده‌کری، جهنگه‌که راده‌گرن و ده‌لین: ناماده‌ین سه‌رانه‌ی بدین، (ئه‌ندازه‌یه‌ک مائمان بدین به‌ ده‌وله‌تی ئیسلامی و له‌ ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا ده‌مینینه‌وه)، ئەوه که ئەگه‌ر جارێک په‌یمانیکان شکانبی، یاخود هه‌له‌یه‌کیان کردبی، مسوولمانان چاوپۆشیان لی بکه‌ن و لیان ببورن، مادام سه‌رانه بدن و ملکه‌ج بن بۆ ده‌وله‌تی ئیسلامی، ئەو دووانه تیکناگیرین. واته: جهنگ له‌گه‌ڵدا کرانیا هه‌تا سه‌رانه ددهن، له‌گه‌ڵ چاوپۆشی لی کردنیاندا له‌سه‌ر هه‌ندی هه‌له‌وه که موکوپی تیکناگیری، به‌ مه‌رجیک جهنگ له‌گه‌ڵ مسوولماناندا نه‌که‌ن، که سه‌نگه‌ریان لی بگرن و بلین: سه‌رانه ناده‌ین، وه لاملی و سه‌رپیچی نه‌که‌ن له‌و یاسا شه‌رعیه‌یه‌ی که روویان تی ده‌که‌ن و ده‌بی جیه‌جیان بکه‌ن، مادام وا نه‌که‌ن، ئەو کاته ری تیده‌چی که مسوولمانان چاوپۆشیان لی بکه‌ن له‌ هه‌ندی هه‌له‌وه که موکوپی، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ر ﷺ چاوپۆشی له‌ هه‌ندی هه‌له‌وه که موکوپی مسوولمانان کردوه، ئەوانیش هاوولاتین و دانیشتوی ژیر

سایه‌ی ده‌ولته‌ی ئیسلامیین، ئەگەر هه‌ندیك هه‌له‌و كه‌موكوریشیان هه‌بوون، چاوپۆشیان لی بکری، ئەوه پۆیست ناکات بگوتری: نه‌سخ بۆته‌وه، به‌تایبه‌تیش

که خوای بالاده‌ست دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، واته:

بیگومان خوا چاکه‌کارانی خو‌شده‌وین، که‌واته: لی‌بوردن له‌ خه‌لك و چاوپۆشی لی‌گردنیان له‌ هه‌ندیك هه‌له‌و كه‌موكوریی به‌ مه‌رچیک نه‌گه‌یشتییه‌ راده‌ی ئەوه که دزایه‌تی ده‌ولته‌ی ئیسلامیی بکه‌ن، واته: هه‌له‌ی که‌سی، بۆ وینه: که‌سیك له‌ جووله‌که‌کان قسه‌یه‌کی غه‌له‌ت ده‌کات، وه‌ك ئەوه‌ی (فناحاص)

گوتی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ...﴾ (۱۸۱) آل عمران، وه‌ دوای ئەوه ئەبویه‌کر

خوا لی‌ی رازی بی‌ زله‌یه‌کی لی‌دا، وه‌ك له‌ سوورته‌ی (آل عمران) دا با‌سمان کردوه (۱)، دوایی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پشتگیری ئەبویه‌کری نه‌کرد، خوا لی‌ی رازی بی،

هه‌رچه‌نده‌ کابرای جووله‌که‌ بی‌ئه‌ده‌بیه‌کی گه‌وره‌ی کردبوو، که‌ گوتی: خوا فه‌قیره‌و ئی‌مه‌ ده‌وله‌مه‌ندین!! چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: قه‌رزم بده‌ن، که‌واته:

دیاره‌ خوا پۆیستی به‌ ئی‌مه‌یه، که‌ ئەوه بی‌ئه‌ده‌بیه‌کی گه‌وره‌یه، به‌لام خوای

زاناو شاره‌زا، نایه‌تی نارده‌ خوار: ﴿تُتْبَلُونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

وَلْتَسْمَعْنَ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

أَذَى كَثِيرًا وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ (۱۸۶)

آل عمران، واته: مسوگه‌ربن له‌ مال و سامانتان و له‌ خودی خو‌شتان دا تاقی ده‌کرینه‌وه، وه‌ له‌وانه‌ی پيش ئیوه کتیبیان پیدراوه‌ له‌وانه‌ش که‌ هاوبه‌شیان (بۆ

خوا) په‌یداکردوه، نازاری زۆر ده‌بیستن، وه‌ ئەگەر خو‌راگربن و پارێزکاربن، ئەوه ئەو خو‌راگری و پارێزکاریه‌ له‌و کارانه‌یه‌ که‌ (له‌لایه‌ن خواوه) جه‌ختیان له‌سه‌ر کراوه،

(یان پۆیست به‌ بریاری به‌هیزو ئیراده‌ی پته‌و ده‌که‌ن)، واته: ئەگەر سزایان نه‌ده‌ن، ئەوه له‌و شتانه‌یه‌ که‌ پۆیستیان به‌ عه‌زیمه‌ت ده‌کات، که‌ ئەوه هاندانی

مسوئمانانه‌ که‌ چاوپۆشیی له‌و که‌موکوریانیان بکه‌ن، با عه‌قیده‌ی غه‌له‌تیشیان

هەبێ، با قسەى بئەدەبانەش بکەن، چاوپۆشیان لى بکەن، بە مەرجیک شتەکیان نەبوویتە سەرپێچییەکی گشتی.

کەواتە: نایەتی ژمارە (۲۹)ى سوورەتی (التوبة) لەگەڵ ئەم رێستە قورئانییەى ئەم نایەتەى سوورەتی (المائدة)دا تێکناگیرین، تاكو بلیین: ئەوەى دوایان، ئەوەى پێشێ نەسخ کردۆتەو، کە دیارە من بۆ خۆم قەناعەتم وایە هیچ رێستەیهک لە قورئاندا نیە نەسخ کرايیتەو، واتە: هیچ رێستەیهک لە قورئاندا نیە کە کارى پى نەکری، وەك لە سوورەتی (البقرة)دا لە بەرگی یەكەمى ئەم تەفسیرە، بە تەفصیل باسم کردو، بەلگەشم لەسەر هیناوتەو.

مەسەلەى شەشەم: **﴿ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ﴾** کە دەفەر موی:

أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا

يَصْنَعُونَ ﴿﴾، لێردا پێویستە سێ شتان لەم نایەتە موبارەکە وەر بگرین:

یەكەم: کە دەفەر موی: **﴿ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ ﴾**، واتە:

ئەوانەى گوتیان: ئێمە نەصرانیین، ئەمە ئەوەى لى وەر دەگیرى کە لەو دەعوایەیاندا راست ناکەن، وەکو تۆ بە یەکیك بلیی: تۆش دەلیی مسوولمانم؟! یانى من نالییم هەوى، ئەگەر بلیی: خۆ تۆش مسوولمانی، ئەو مانایەکە، بەلام ئەگەر بلیی تۆش خۆت بە مسوولمان دەزانی؟ یان خۆ تۆش دەلیی مسوولمانم؟! ئەو مانای وایە من بپروات پى ناکەم، کە وادەلیی، یاخود قەناعەتم وا نیە کە

تۆ مسوولمان بى، ئنجا کە لێردا دەفەر موی: **﴿ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا**

نَصْرِيُّ ﴾، واتە: ئەوانەى کە گوتیان: ئێمە نەصرانیین، نەیفەر موو:

(وَمِنَ النَّصْرِيِّ) بۆچی؟ چونکە وشەى **(نَصْرِي)** کۆى (نصرانی)یە،

نەصرانیی، واتە: ئەوانەى کە یارمەتى خوايان داو و پشتمى دینى خوايان

گرتو، پشتی پیغمبەرانیان گرتو، کە ئەوان وا نەبوون، بۆیە ئەو ناوە نیوەرۆکیکی وەك خۆی لەگەڵدا نیە.

دووەم: کە دەفەرموی: ﴿ **أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ** ﴾، واتە: پەیمانێکی پتەومان لەوانیش وەرگرت، پەیمانە پتەووەکە پیشتر باسمان کرد، واتە: خوا بەئێن و پەیمانی وەرگرتو لە هەموو خاوەن کتێبە ئاسمانییەکان کە بەندایەتی بۆ خوا بکەن، پابەند بن بە کتێب و شەریعەتی خواوە.

سێیەم: وە کە دەفەرموی: ﴿ **فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ**

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ ﴾، ئەمە ئەوەی لێ وەردهگیرئ، وەك پیشتریش باسمان کرد، کە هەمیشە لەبیر چوون و پشتمگۆئ خستنی بەشیک لە دین، دەبیتە هۆی ناکۆکیی و دووبەرەکی، ئەگەر دین هەمووی بگری لەگەڵ دیندارانی ساغ و راستدا ناکۆک نابێ، هاوێلانێ بەرپێز خوا لێیان رازی بێ، چونکە دەستیان بە هەموو دینەووە گرتبوو، لەنیو خۆیاندا تەباو رێک بوون، بەئێ دواوی شەیتان زەفەری بە هەندیکیان برد لەسەر مەسەلە زەعامەت و سەرۆکایەتی و دوژمنانیشیان دەستیان تیخستن، بەلام گرنگ ئەوویە هیچیان کێشەیان نەبوو لەسەر ئەوەی ئەو نایەتە ئیشی پێدەکرئ، یاخود ئیسلام جەنگ و جیهادی تێدایەو، بەلام بانگەوازو پەرودەدی تێدانیە، سیاسەت و حوکمی تێدایە، بەلام عیبادهتی تێدانیە، یان عیبادهتی تێدایە، بەلام لایەنی ئابووری تێدانیە، هیچ کەسیکیان لەسەر ئەو شتانە کێشەو مشتومریان نەبوو، بەلام جیلەکانی دواوی لەسەر ئەو کێشەو مشتومریان هەبوو، ئیستا مسوڵمانی وا هەیه، پێی وایە ئیسلام سیاسەتی تێدانیە، یان ئیسلام حیزبایەتی تێدانیە، یان ئیسلام جەنگ و فیداکاریی تێدانیە، بەلکو خەلکیکی ناخالیی و فەقیرۆکەمان هەیه، دەئێ: فەرزه یان سوننەتە مسوڵمانان هەر پەرژو بلاوبن، و ناشەرعیی و بیدعەتە، پێکەوێن، ئەگەر پێکەوێ خەربنەووەو ئیشی خۆیان رێکبەخەن و بەرپرسیکیان هەبێو ئیشی خۆیان رێک بکەن، خراپە!! وەك دەبینین لێردا خۆی بەرزو مەزن بۆمان باسی نەقیبان دەکات و بۆمان باسی کۆمەڵبوون و کاری

ھەرەۋەزى دەكات، كەچى مسوئلمانى فەقىرۆكەى وا ھەيە دەئى: بىدعەتە مسوئلمانان خەرىنەۋە سەر يەك، دەبى ھەر پىرژو بلاۋ بن و لىكترازو بن، بى خەبەر لەۋە ئەۋ دىنە گەۋرەيە بە كارى ھەرەۋەزىۋى بە خەئكى پىكەۋە جۇشدرائو لىكەبەستراۋ نەبى، چۇن بەرپۆۋە دەچى؟! چۇن دەگونجى ئەم واقىعە بگۇرپدرىۋ ئەم شەرىعەتەى تىدا پىيادە بكرى؟ بەلام بە ھەر حال ئەۋە ھەموۋى لە ئەنجامى دووركەۋتەۋەيە لە قورئان و سوننەت، كە ھەر كەسەك لايەك دەگرى، كەسەك كە ئەۋ لايەى گرتو، لەگەل ئەۋى دىكە كە لايەكى دىكەى گرتو، تىكەدەگىرى، سۇفەى و سەلەفەى، ئەۋى دىكەۋ ئەۋى دىكە تىكەدەگىرىن، بەلام ئەگەر تۇ بىنى ھەموۋ لايەنەكانى ئىسلام بگرى، ۋەك چۇن پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى بەرپىزى دىندارىيان كىردو، ئاۋا دىندارىى بكەى، ھەستىارىيت بەرانبەر ھىچ كەس نابى، بەئى كەسەك كە زىاتر خەرىكى لايەنى تەزكىەى نەفسە، بە مەرجەك پابەندبى بە شەرىعەتەۋە، ئەۋەش ھەر كارىكى خىرە، ۋە ئەۋى دىكە كە زىاتر خەرىكى لايەنى دژايەتپىكردى بىدعەتو ئەۋ شتانەيە، كە پەيدا كراۋن لە بوارى ئىمان و عىبادەتدا، ئەۋىش ھەر خەرىكى كارىكى چاكە، كە بەشەكە لە كارى ئىسلامىي، ۋە ئەۋى دىكە كە خەرىكى جەنگو جىھادە، ئەۋى دىكە خەرىكى لايەنى سىياسەتە، ئەۋى دىكە خەرىكى لايەنى كۆمەلەيەتتەيە ... ھتە، ئىنسان دەبى دان بە ھەموۋىياندا بىنى، ھەموۋىيان بە ھى خۇى بزانى.

ئىنجا كە خوا دەفەرمۇى: ﴿ فَأَعْرِضْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ ﴾،

دوژمنايەتتىۋ ۋرۋو كىنەمان لە نىۋدا پەيدا كىردن، يەكەك بۇى ھەيە بىرسى: خوا دوژمنايەتتىۋ ناكۆكىي لە نىۋان خەئكىدا پەيدا دەكات؟

ۋەلامەكەى ئەۋەيە كە خۋا دادگەر لىرەدا باسى ھاتنە دى ياسايەكى خۇى دەكات، كە دەردەنجامەكەى خوا پەيداي نەكردو، بەۋ واتايە خۋا بەرز داۋاى كىردبى، بەلام بۇيە پالى دەداتە لاي خۇى، چۈنكە بە پىي ياساى خوا ھاتۇتە دى، ۋەك چۇن كەسەك زەھر دەخواتەۋە، داۋىي زەھرەكە دەيكوۋى، ئەۋ كەسە كە زەھرەكەى داۋەتى بۇى ھەيە بلى: من كۈشتم، ھەرچەندە راستەۋخۇ نەيكۈشتو،

بەلکو لە رپی ژەر پیدانەوه بوو، که ژەرەگەش رەنگە بە نەفەرێکی دیکەدا بۆی ناردبێ، مەبەست ئەوەیە که خۆی کاربەجی یاسایەکی داناوه، که هەر کاتیکی ئەهلی دین بەشیک لە دینیان فرامۆش کرد، دژایەتیی و ناکوکیان لەنێودا پەیدادەبێ، جا خوا دەفرموی: ئیمە پەیدامان کرد، واتە: بە پپی یاسای ئیمە پەیدابوو، نەك خۆی پەروردگار دژایەتیی و ناکوکیی لە نیوانی ئەهلی دیندا پەیدا بکات، بەلام خوا وای داناوه، هەر کاتیکی خەلک بە دینی خواوه پابەندبن، بە هەموو دینەوه پیکەوه، ئەوه تەباو کۆک و رپکدەبن، بەلام ئەگەر هەندیکیان ئەو لایان گرتو هەندیکیان لایەکی دیکەیان گرت، ناکوکیان لە بەیندا پەیدادەبێ، ئەوهش یاسای خوایە، بۆیە خوا ئەو دەرەنجامە پال دەداتە لای خۆی، ئەگەرنا خوا ناکوکیی و دژایەتیی لە نیوان خەلکدا پەیدا ناکات، دەبێ ئاوا بە وردی لە وشەکانی خوا تیبگهین، بۆ ئەوهی بەرانبەر بە خۆی پەروردگار تووشی بێ ئەدەبیی نەبین، بلیین: خۆی دادگەر دوژمنایەتیی و ناکوکیی پەیدا دەکات، جا هەندیکی لەوانە بە حساب رەخنە لە قورئان دەگرن، رستەیهکی ئاوا دینن و هەر بە سەرکیلی تەماشای دەگەن، دەلین: تەماشای ئەدی بۆچی دەلین خوا هەر چاکە دەوی بۆ بەندەکانی و خوا خراپەیی ناوی؟! ئەدی ئەوه نیە لیرە دەفرموی: دوژمنایەتیی و رقو کینهمان لە بەیندا پەیداکردن کەواتە: خوا خەلکی تیکبەرەدەدات! نەخیر، مەبەست ئەوەیە که ئیمە گوتبوومان بە هەموو دینەوه پابەندبن، که چی ئەوان هەندیکیان لئ فرامۆش کردو، لە ئەنجامی ئەوهدا که بە قسە ئیمەیان نەکرد، ناکوکیان لە بەیندا پەیدا بوو، بەپپی یاسای ئیمە ئەو دەرەنجامە هاتە دی.

مەسەلە ی حەوتەم و کۆتایی: که دەفرموی: ﴿ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا

كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾، ئەمە هەرەشەیه: لەمەودوا خوا هەواییان پیدەدات بەوهی که بە وردەکاری دەیانکرد، ئایا جیاوازیی لە نیوان ﴿ يَصْنَعُونَ ﴾ و يَفْعَلُونَ و يَعْمَلُونَ و يَكْسِبُونَ ﴾ دا چیه؟!، جیاوازیی ورد وردیان هەن: بە زۆری وایە وشە (عَمَل) ئیرادەیی لەگەڵ دایە، بەلام (فعل) جاری وایە مرؤف ئەو شتە ناوی، دەشبێ، (كَسَب) ئەوهیه ئینسان بۆ خۆی بەدەستی بێنی،

(صُنْع) نُهوهیه که ورده‌کاری تیّدابی، ناگونجی (صنع) پال بدریته لای ماددهی بی ژیان، بو وینه: لای دارو دره‌خت، به‌لکو پال ددریته لای ئینسان، وه پال ددریته لای خوای په‌روه‌ردگار ﴿... صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ...﴾ النمل، واته: نُهوه دروست‌کراوی خوایه، که هه‌موو شتیکی به وردی دروست کردوه، هه‌روه‌ها پال ددریته لای ئینسان، ئینسانیش کاتیک شته‌که‌ی خوی زور به ورده‌کاری ده‌کات، کاره‌که‌ی پیی ده‌گوتری: (صنع)، به‌لام نه‌گه‌ر زور ورده‌کاری تیّدا نه‌بی پیی ده‌گوتری: (فعل)، وه‌ک هه‌ر له‌م سوورته‌ی (المائدة) دا که دوایی ده‌یگه‌ینی خوا بو جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان، بو خه‌لکه‌ گشتیه‌که‌یان (فعل) به‌کار دینی، به‌لام بو زاناکانیان (صنع) به‌کار دینی، بوچی؟ چونکه زاناکان زور به ورده‌کاری شته‌که‌یان کردوه، پیلانه‌کان به وردی داده‌پیزن، به‌لام خه‌لکه‌که‌ هه‌ر وا به شیوه‌یه‌کی سه‌رکیلی شته‌کان نه‌نجام دده‌ن، که‌واته: لی‌رده‌ا خوا ده‌یه‌وی پییان بفرموی: نُهوه کرده‌وانه‌ی که زور به په‌نه‌انکاری و ورده‌کاری و لی‌زانانه‌وه ده‌یانکرد، خوا هه‌والیان پی دده‌ات، بوئه‌وه‌ی که سه‌رزه‌نشتیان بکات و سه‌ره‌نجام سزایان بدات، دوا نُهوه‌ی که وایان لی‌ده‌کات دان به هه‌له‌کانی‌اندا بینن، بوئه‌وه‌ی نُهوه سزایه‌ی که ده‌یاندات بزنان که سزایه‌کی پر به پیسته بو نُهوان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى پىنجەم

پىناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئايەتەکانى: (۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹) دەتوێژىنەوهو تەفسىر دەکەين، که خوا ﷻ لەم پىنج ئايەتە موبارەکەدا بانگى خاوەن کتیبەکان دەکات بەگشتى، وه پىيان رادەگەيهنئى که پىغەمبەرىکى بۆ ناردوون، زۆرىک لهو شتانەى که شار دووياننەوه بۆيان ئاشکرا دەکات و چاوپۆشئى له هەندىک شت دەکات، پاشان

پىناسەى قورئان دەکات به: ﴿نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

مَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

النُّورِ وَيَهْدِيهِم إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، دوايى بىروايى نەصرانىيەکان رادەگەيهنئى لەسەر بە خوا دانانى عيسا، يان بە بەشىک له خوا دانانى سەلامى خواى لى بى، پاشان بەرپەرچيان دەداتەوه، بە خستنهرووى چەند راستييهكى حاشا هەئەگر، ئنجا باسى لاف لىدانى جوولهکەو نەصرانىيان دەکات، بەوه که کوران و خوشەويستانى خوانو، هەئیدەوهشئيتەوه.

لە کوئايى دا جاريکى دیکە بانگيان دەکات، که هاتنى پىغەمبەرى کوئايى موحەممەد ﷺ پاش دابرائى وهى بووه، بۆ ماوهى شەش سەدهو ده سال، که پىشتر بەردهوام پىغەمبەرائىکيان بۆ هاتوون بۆ موژده پىدانئيان و ترساندن و ئاگادارکردنەوهيان له سزاي خوا، وه ئەمجارهش بۆ دواجار ئەوه پىغەمبەرى خاتەميان بۆ هات.

﴿ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يٰبِيْنَ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ قَدْ جَآءَكُمْ
مِّنْ اَللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اَللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ
اِلَى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۶﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اَللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ
اَبْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنْ اَللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيْحَ
اَبْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ
وَالنَّصٰرَى نَحْنُ اَبْنَاؤُا اَللّٰهِ وَاَحْبَبُوْهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ۗ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ
مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يٰبِيْنَ لَكُمْ عَلٰى
فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەى خاوەن كەتیبىنە! ئەو پىغەمبەرەكەمان ھاتە لاتان زۆرىك لەوھى كە لە كەتیب (ى خوا كە لەلاتانە) دەتانشاردەو، بۆتان روون دەكاتەو و چاوپۆشیش لە زۆرىك دەكات (كە پىويست ناكات روون بكریتەو)، بىگومان رووناكیەك و كەتیبكى روۆشكەرەوھتان لە خواوہ بۆ ھات ﴿۱۵﴾ خوا رینمایى كەسانىكى پیدەكات - كە شوین رەزامەندییەكەى دەكەون - بەرەو رېبازەكانى ناشتییو، لە تارىكایى یەكان بەرەو رووناكیى بە ویستی خوۆى دەربازیان دەكاتو، بەرەو راستە شەقام رینمایى یان دەكات ﴿۱۶﴾ بە دنئیایى یەوہ ئەوانەى گوتیان: خوا مەسىحى كورپى مەرپەمە، بىپروان، بلى: ئایا كى ھىچ شتىكى لە خواوہ بەدەستە، ئەگەر بىھوئى مەسىحى كورپى مەرپەم و دایكى و تىكرای ئەوانەى لەسەر زەوین، لەبەین بەرى، وە مولكى ئاسمانەكان و زەوى و ھەرچى كە لەنیوانیان دایە ھى خواپە، ھەرچى بىھوئى وە دى دینى، وە خوا لەسەر ھەموو شتىك بەتوانایە ﴿۱۷﴾ وە جوولەكەو نەصرانییەكان گوتیان: ئیمە كوران و خوشەویستانى خاوين، بلى: ئەدى بۆچى بە ھۆى گوناھەكانتانەو سزاو ئازارتان دەدات؟! بەلكو ئیوہش بەشەرىكن وەك ئەو خەلكەى كە خولقاندوونى، ھەر كەسىك بىھوئى دەیبووړو و ھەر كەسىكىش بىھوئى سزاو ئازارى دەدات، وە مولكى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھى نیوانیان ھى خواپەو سەرەنجامیش ھەر بۆ لای وپە ﴿۱۸﴾ ئەى خاوەن كەتیبىنە! ئەو پىغەمبەرەكەمان ھاتە لاتان، پاش دابراىكى (ھاتنى) پىغەمبەران (ئەو راستیانەى كە پىويستتان) بۆتان روۆش دەكاتەو، نەوہك بلىن: ھىچ موژدەدەرو ترسىنەرېكمان بۆ نەھاتو، بىگومان ئەوہ موژدەدەرو ترسىنەرتان بۆ ھات، وە خوا لەسەر ھەموو شتىك بە توانایە ((﴿۱۹﴾)).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(نور): خۆی پەروردگار قورئان بە چەند وشەیهک پێناسە دەکات، یەکیک لەوانە بریتیه لە (نور)، ئەم وشەیهش لە زمانی عەرەبیدا ئاوا پێناسە کراوه: (النور: الضوء المنتشر الذي يعين على الإبصار، وهو ضربان: معقول، ومحسوس) واتە: نوور ئەو ڕووناکییەیه کە بلاودەبێتەوه، وه یارمەتی بینین دەدات، (کە دیارە ئێمە بە هۆی ڕووناکییەوه شت دەبینین) دیارە ڕووناکییش دوو جۆرە: ڕووناکییەکی مەعنەویی مەعقول، کە بە عەقل دەکەوێ، کە لێردا بە قورئان دەفەرموێ نوورە، واتە: نووریکی مەعنەویی، وه نووری بەرەستیش وهک: چراو گۆپو ئەو ڕووناکییانە ی کە بە چاو دەبینرێن.

(المسيح ابن مريم): مەسیح نازناوی عیسا کورپی مەریەمە، یانی: مەسیحی کورپی مەریەم، جا عیسا ﷺ لە قورئاندا هەمیشە پالدراوته لای دایکی، چونکە هەر دایکی هەیه، بابی نیه، مەسیح لە چیهوه هاتوه؟ مەسیح یان (فعل) به مانای (فاعل)، یان (فعل) به مانای (مفعول)، دەلی: (المسيح من المسح، بمعنى الفاعل، الذاهب في الأرض، أمسح ذا العاهة، أو الممسوح بمعنى المفعول: مسح منه قوة الشر) یان به مانای کەسیکە بە زهویدا دەرواوتو سیاحت دەکات، ئەگەر مەسیح لێردا بە مانای (فاعل) بێ، چونکە عیسا ﷺ سیاحتی کردوهو زۆر گەراوه بە زهویدا بۆ بانگهوازکردنی خەلکی بۆ لای خوا، یاخود لەبەرئەوهی کە دەستی بە خەلکی دا هیناون و مەسحی کردوون، کاتیک نەخۆش و نەساغ بوون هاتوونه لای، ئەویش دەستی پێداهیناون و خۆی شیفادەر شیفای بۆ ناروون، یانیش به مانای (مفعول) ه، کە کەسیکە شەرو خراپە ی تێدا مەسح کراوتهوهو لابر دراوه، هیزی شەرو پالنهری خراپە ی تێدا لابر دراوه، وهک لە فەرمايشتی پێغه مەبر ﷺ دا هاتوه، هیج کەسیک نەبووه خەتەرە ی گوناھی به دلدا نەیهت جگە له عیسا کورپی مەریەم، کە به خەتەرەش بەسەر دلای دا نەهاتوه گوناح بکات، دەلین ئەویش له بەرەگەتی دووعای نەنکی،

واتە: داىكى مەرىپەم، وەك خوا فەرموويەتى: ﴿ **إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي**

نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا... ﴿۳۵﴾ آل عمران، واتە: كاتىك خىزانى عىمران

گوتى: پەرودەگارم! ئەوئى لە زگم داىە (كە مەرىپەم بوو) نەزرى دەكەم بوؤ تۆ،

وہ دوايى گوتى: ﴿ **وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِلِكِ وَدُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ... ﴿۳۶﴾**

آل عمران، وە خوايە! من خۆي و ئەوئى و ئەوئى كە لىي دەبى، پەناي پى بە تۆ

دەگرم لە شەيتانى نەفەرت لىكراو، بۆيە شەيتان زەفەرى بە عيسا عليه السلام

نەبردوہ.

﴿ **عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسْلِ** ﴾: وشەي (فترە) بە ماناي (إنقطاع) دى، (فتر، يفتُر)، (الفتور:

سُكُونٌ بَعْدَ حِدَّةٍ، وَلَيْنٌ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ)، (فتور) بە ماناي

وہستانى شتىك دى دواي ئەوئى كە زۆر بەهيز ئەو شتە بجوولپىرى، ياخود

شتىكى توندە دوايى نەرم بىتەوہ، يان شتىك بەهيزى دوايى بپهيز بى،

ليردەدا كە دەفەرموئى: ﴿ **عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِنَ الرَّسْلِ** ﴾، واتە: دواي دابرايىك لە

پىغەمبەران.

جا بوؤ زانىيارىتان دريژترين ماوہى نيوان دوو پىغەمبەران (عليهم الصلاة

والسلام) ئەو ماوہيە بووہ كە لە نيوانى عيساو موخەممەد دا بووہ، صەلاتو

سەلامى خويان لەسەر، ئەگەرنا دەربارەي پىغەمبەرانى دىكە خواي پەرودەگار

دەفەرموئى: ﴿ **ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا... ﴿۴۴﴾** المؤمنون، واتە: پاشان پىغەمبەرانى

خۆمان پەيتا پەيتا، يەك لە دواي يەك ناردوون، وە ماوہى نيوان عيساو

موخەممەد (٦١٠) شەش سەدو دە سال بووہ، وەك دوايى تۆزىكى روون

دەكەينەوہ.

﴿ **بَشِيرٍ** ﴾: (أَي: الْمُبَشِّر) واتە: موژدەدەر، دلخۆشكەر، (وَأَبَشْرُهُ: أَخْبَرْتُهُ بِسَارٍ بَسَطَ

بَشْرَةَ وَجْهِهِ)، (أَبَشْرْتُهُ، بَشْرْتُهُ) واتە: هەوالو موژدەيەكى خۆشم پيدا بوو بە

هۆي گەشبوونى دەموچاوى، ئينسان لە كاتىكدا كە هەوالى خۆشى پىدەگات،

دەموچاوی گەش دەبی، یان روون دەبی، بە پیچەوانەشەو کاتیک هەواییکی ناخۆشی پێدەدری، دەمو چاوی تاریک دادی و لیل دەبی، تەنانهت پیغەمبەری خواش ﷺ وا بوو، وە بە زۆری ئینسانی راستگۆ وان، ئەوانەى گە پرواڵەت و دەروونیان یەگە، واتە: حالەتی دوو فلیقانی و نیفاقیان نیە، بە خۆشیی دلخۆش دەبن، بە ناخۆشیی دلناخۆش دەبن، وە خۆشیی و ناخۆشیی لەسەر دەموچاویان دەردەگەوی.

(نَذِيرٌ): (نَذِيرٌ جَمَعُهُ: نُذُرٌ: الْمُنْذِرُ)، (نُذْرٌ) كَوَى (نَذِيرٌ)، واتە: ئاگادارکەرەو، ئاگادارکەرەوەکان، یاخود ترسینەرەکان، ئنجا دەلی (الْإِنْذَارُ إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ كَمَا أَنَّ التَّبَشِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنْذَارٌ) بریتیه لە هەوآل پیدانیك كە ترسی تیدایە، هەروەك چۆن (تَبَشِيرٌ) بریتیه لە هەوآل پیدانیك كە دلخۆشیی تیدایە.

مانای گشتی ئایه تهکان

خوای پهروه دگار هر له سهه باسی خاوهن کتیبهکان دهروا، که دیاره وهک کاتی خوئی له پیناسهی ئهم سوورپهته موباره کهدا باسمان کرد، پانتاییهکی باش تهرخان کراوه بو و توویژکردن له گهل خاوهن کتیبهکان، له گهل جووله کهوه نه صرپانییهکان، به لأم زوربهی جار دواندنهکان روو له جووله کهکان دهکات، به لأم به گشتی روو له ههر دووکیانه، لی رهدا روو له ههر دووکیانه، خوا ﷺ دهه رموی: ﴿ **يَا أَهْلَ**

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ

مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴾، ئهی خاوهن کتیبینه! خوا ﷺ له قورئاندا کاتیک بیهوی به شیوهیهک جووله کهوه نه صرپانییهکان بدوینی، که حاله تیکی ئاسایی وه بگری، یا خود حاله تی ریز لیگیرانی تیدا بخوینریته وه به ﴿ **يَا أَهْلَ الْكِتَابِ** ﴾ دهیان دوینی، به پیچه وانه وهش ئه گهر له حاله تی

سه رزه نشت و لی توورپه بوونیاندا بی، که باسی که موکوپیهکانیان دهکات به ﴿ **يَا أَيُّهَا**

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ﴾، ئه وانهی کتیبیان پیدراوه، لی رهدا خوا ﷺ دهه رموی: ئهی

خاوهن کتیبینه! ﴿ **قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ**

تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، پیغه مبهری ئیمه تان بو هات، زوریک له وهی که له

کتیبدا ده تانشارده وه پهنه تان ده کرد، بو تان روون دهکاته وه، مه به ست پی چیه؟

دیاره ئیمه له مه سه له گرنگهکاندا هه ئه وهسته یهکی دریز له وباره وه ده کهین، چونکه

خاوهن کتیبهکان هم له رووی عه قیده وه، هم له رووی شه ریه ته وه، هم له

رووی مامه له له گهل پیغه مبه راندا ﷺ زور راستیان شار دۆته وه، وه زور راستی

که له کتیبهکانی خویناندا هه بوون، گوړیووینان، به لأم دوایی قورئان بوئی

ده رخستوون، جا ئه وهی که دهویستری له م ئایه ته موباره که رابگه یه نری، ئه وهیه که

خاوهن کتیبهکان واته: جووله کهوه نه صرپانییهکان به تاییهت، زوریک له راستیانهی له

کتیبهکانی خویناندا، له زه بوورو ته ورات و ئینجیلدا هه بوون، دیاره ئه و کتیبانه

ناويان لە قورئاندا ھاتو، بەلام ئەوان لە پەيمانى كۆن و نویدا باسى زۆر كتيبي ديكەش دەكەن، ئەوھى كە لە كتيبيەكانى خوياندا بويان ڤوون كراوھتەو، زۆربەيان شاردۆتەو، ياخود گۆڤويانە، قورئان ھاتو زۆريك لەو راستييانە دەخاتەڤوو، جا چ لە ڤووي عەقيدەو، چ لە ڤووي شەريەتەو، چ لە ڤووي پيغەمبەرانەو، ئنجا دەفەرموئ: ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، چاوپۆشيشى لە زۆريكيش دەكات، واتە:

زۆريكى كە پيويست بكات ڤووني دەكاتەو لە قورئاندا، بەلام زۆريكيش كە پيويست نەكات چاوپۆشيشى ليدەكات، چونكە ھەندىك شتيان گۆڤيوو شاردۆتەو، پيويست ناكاتو قورئان بە پيويستى نازانى ئەو شتانە بخاتە ڤوو، لەبەر ئەوھى بەشەريەت پيويستى پي نيه، بۆيە چاوپۆشيشى ليدەكات، بۆيە تەماشادەكەي قورئان ھيچ شتيكى نا پيويستى تيدانئە، ھەندى شت كە ئەوان شاردوويانەتەو، واتە: ئەوھى كە شاردوويانەتەو، ھەر ئەوانە نين كە قورئان دەريان دەخات، ئيديكەش ھەبوون، شاردوويانەتەو، بەلام مادام بەشەريەت پيويستى پييان نەبئ، قورئان جاريكى ديكە دەريان ناخاتەو: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ

مبين﴾، بيگومان لە خواو ڤووناكيەكتان بۆ ھاتو، وە كتيبيكى ڤۆشەنكەرەو، دوايى باسى دەكەين، كە ھەندىك لە زانايان پييان وايە ليرەدا مەبەست لە نوور

پيغەمبەرە ﷺ، وە ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ (يش مەبەست پي قورئانە، بەلام من واى تيدەگەم كە ھەردووكيان ھەر مەبەست پي قورئانە، ليرەدا ھەر باسى قورئان دەكرئ، ئەويديكە مەبەست پي پيغەمبەر ﷺ بوو، ئەو پيغەمبەرە ﷺ كۆمەليك راستى دەخاتە ڤوو كە ئەوان شاردوويانەو، بە ھۆي چيەو دەيانخاتەڤوو؟ بەھۆي قورئانەو، بۆيە پيشى باسى پيغەمبەرى ﷺ كرد، ئنجا پيناسەي ئەو كتيبيە دەكات دەفەرموئ: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ﴾، بيگومان لە خواو

ڤووناكيەكتان بۆ ھاتو، ﴿وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾، وە كتيبيكى ڤۆشەنكەرەو،

ياخود كتيبيكى ڤۆشەن، وشەي (مبين) ئەگەر لە (بان، يبين) ھوھ بئ (فعل لازم)، (بان، يبين)، واتە: دەرگەوت، دەرەكەوئ، ئەوكاتە واتە: كتيبيكى ڤۆشەن، بەلام ئەگەر لە (ابان، يبين) ھوھبئ، دەگونجئ (لازم) بئ و دەشگونجئ (متعدئ) بئ،

واتە: دەریخست دەریدەخات، واتە: کتیییکی رۆشنگەرەو، جا دیارە که قورئان هەم کتیییکی رۆشنەو، لە ماناگانى تێدەگەى هەر کهسیک شارەزای زمانى عەرەبى بى، بەقەدەر خۆى لە قورئان تێدەگات، هەم رۆشنگەرەو، هەردووک لایە.

ئنجما لەسەر پیناسەى قورئان بەردەوام دەبى و دەفەرموى: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

مَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾، هەر کهسیک بە دواى پەزماهەندى خوا بکەوى، خوا بە هۆى ئەو کتیبەو بەردەو رېبازەکانى ئاشتى، پینمایى دەگات، یانى: خوا بە هۆى قورئانەو پینمایى کەسانىک دەگات بەردەو رېبازەکانى ئاشتى، کە ئەو کەسانە کین؟ ئەوانەن کە مەبەستیان و دەستەپینانى پەزماهەندى خۆى پەروەردگار، لەم ئایەتەو بۆمان دەردەکەوى کە کەسیک مەبەستى و دەستەپینانى پەزماهەندى خوا نەبى، لە قورئان بەهرەمەند نابى، بۆیە زۆر کەس کە قورئان دەخوینیتەو، سوودى لى نابینى، وەک خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ، وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ

نُفُورًا ﴿٤٦﴾ الإسراء، واتە: کاتىک کە قورئان دەخوینیتەو، لە نىوانى تۆو ئەوانەدا کە برۆیان بە رۆزى دواى نیه (واتە: بىرواىەکان) پەردەیهکی داپۆشراومان داناو و دلیانمان خستۆتە توورەکەو و گویان قورسایى تىداى، واتە: وەک کەسیک وان کە دلى لە توورەکە دابى و پەردەیهکی ئەستورى لە پيش چاوبى، وە گویشى گیرابى، کەسیک وابى دیارە لە هیچ شتىک حالى نابى، ئەوانەش بە هۆى ئەو کوفرەو کە لە دلیاندا هەیه، بەهرەمەند نابن.

جا ئەو لیتان وەصیەت بى، ئینسان بە ئەندازەى ئیمانى لە قورئان تێدەگا، هەر کەسە بە ئەندازەى ئەوێ کە لە خوا نزیکە، لە فەرمايشتى خوا حالى دەبى، بە ئەندازەى ئەو کە ئیمانەت بە خوا هەبى، مەبەستت بى خوا لیت رازى بى، کە تەماشای کتیبەکەى دەکەى لە راستیەکانى کتیبى خوا بەهرەمەند دەبى، ﴿ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ ﴾، وە خوا بە هۆى ئەو وە

که به دواى رەزاملەندى خوا دەکەون، لە تارىکاييهکان دەربازيان دەکات بەرەو رووناکايى، بۆچى تارىکاييهکانى بە کۆ هيئاون و رووناکايى بە تەک هيئاوه؟!

لەبەرئەوهى ئىسلام يەك بەرنامەيه، وەحى خوايه، گە لە قورئان و سوننەتدا بەرجهستەيه، بەلام تارىکاييهکان چ مەبەست پيى بەرنامەکان بي، گە زورن: ئەوانەى لە رۆژھەلاتەوه هاتوون و، ئەوانەى لە رۆژئاواوه هاتوون و، ئەوانەى ليرە سەرھەلەدەن، چ مەبەست پيى حالەتەکانى پي کەوتنە تارىکايى ئىنسان بي، لە رووى بووناسيى، لە رووى ئيمان و عەقيدەو، لە رووى رەوشت و ئاگار، لە رووى سياسى، لە رووى ئابوورى، لە رووى کۆمەلایەتتى ... هتد، ئىنسان دەکەويتە زور جۆرە تارىکاييهوه، بەلام يەك رۆشنايمان هەيه و رووناکايى تەنيا يەك حالەتى هەيه، بەلام تارىکاييهکان جۆراوجۆرن، بە مۆلەتى خوا، بە فرمانى خوا لە تارىکاييهکان دەربازيان دەکات بەرەو رۆشنايى، ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، وە بەرەو راستە شەقام رينمايان دەکات، گەسانىک گە مەبەستيان وە بەدەستهيان رەزاملەندى خوا بي.

ئنجە خوا دواى پيناسەکردنى پيغەمبەرى کۆتايى خوى و کتیبى کۆتايى خوى، ئنجە ديتە سەر باسى دەرختنى حەقیقەتى عەقيدەو دیندارى خاوەن کتیبەکان بە تايبەت نەصرانىيەکان، سەرھەتا باسى ئەوان دەکات، دەفەرموى: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾، بيگومان بيپروان ئەوانەى گە گوتيان: خوا مەسيحى کورپ مەريەمه، واتە: ئەوانە بيپروان.

هەندىک لە ئەهلى عيلم ئەوانەى گە زياتر بە پيى دلخواستى دەسەلاتداران قسە دەکەن، زور جارەن وشەى کافر بۆ جوولەکەو نەصرانىيەکان بەکارناهيئن، دەليئن: ئەوەنیه ئەوانيش خوا دەناسن، ئيمانيان بە خوا هەيه، ئيمانيان بە رۆزى دوايى هەيه، ئيمانيان بە پيغەمبەران هەيه، با ئيمانيشيان بە پيغەمبەرى ئيمە نەبي، مادام ئيمانيان بە پيغەمبەران هەيه، ناگونجى بليين: کافرن^(۱)!

(۱) هەلبەتە دەگونجى وشەى (نامسوئمانان - غير المسلمین) بۆ هاوولاتيانى کافر لە جوولەکەو نەصرانىيى و غەيرى وانيش بەکار بهيئرى، بەلام نابى لەبارەى کافر بوونيانەوه مشتومر (جدال) هەبي .

بەپێزان! لەپراستیدا عیلم هەبوون بە خوا جیاپە لە ئیمان هەبوون، عیلم هەبوون بە رۆژی دوایی جیاپە، لە ئیمان هەبوون پێی، عیلم هەبوون بە پێغەمبەران جیاپە لە ئیمان هەبوون بەوێی کە پێغەمبەران لەلایەن خواوە هاتوون، فەرقیان چیبە؟

ئیمان بە شتێک ئەوەیە کە ئەو شتەت وەک خۆی دەرك کردبێ بە عەقل، وە بە دل قبوولت کردبێ و پەسندت کردبێ، وە بە زمانیش دانی پێداپێنی، بە کردووەکانیش بە پێی ئەووە رەفتار بکە. چونکە ئیمان دەبێ چوار پێکھێنەری تێدا بن، ئەو جار پێی دەگوترێ ئیمان، ئەگەر نا ئایا ئیبلیس بە ئیماندار لە قەڵەم دەدرێ، کە قسە لەگەڵ خوادا کردووە، موناڤەشە لەگەڵ خوادا کردووە؟ نەخیر، هەچەندە عیلمی بە خوا هەبوو زانیویەتی خوا هەبە، خوا هەقەو راستە، بەلام ئیمانی نەبوو، چونکە ئیمان بە خوا تەنیا بریتی نیە لە عیلم هەبوون بە خوا، بەلکو بریتیه لە: {عیلم پێ هەبوون + خۆشویستن و قبوولکردن و بوو ملکە چبوون + دانپێداھێنان بە زمان + جیبە جیکردن بە ئەندامەکان}.

ئینسان چوار هیزی سەرەکی هەن کە بریتین لە:

۱/ هیزیەک کە شتی پێ دەرك دەکات، کە بریتیه لە عەقل و هۆش.

۲/ هیزیەک کە شتی پێ قبوول یان رەفز دەکات، کە بریتیه لە هیزی دل و ئیرادە.

۳/ هیزیەک کە شتی پێ دەربەرێ، کە بریتیه لە هیزی زمان، یان نووسین.

۴/ هیزیکیش کە شتی پێ جیبە جێ دەکات، کە بریتیه لە هیزی ئەندامەکانی جەستە.

ئنجای ئیمان پەیوەندی بە هەر کام لەو چوار هیزانەوە هەبە.

جا لێردا خوای پەروردگار دەفەرموێ: بێگومان ئەوانە ی کە گوتیان: مەسیحی

کورپی مەریەم خوایە، بێرپوان، ئنجای قسە کە یان هەڵدەوێ شینیتەووە دەفەرموێ: ﴿قُلْ

فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ،

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾، (ئەو موحەممەد ﷺ، یان هەر کەسێک کە قورئان

دەخوینێ) تۆ (بە نەصرانییەکانی سەردەمی خۆت) بلێ: کێ لە خواوە هیچ

شتیکی بە دەستە؟! ئەگەر خوا بیهوئێ مەسیحی کۆری مەپڕەم و دایکیشی لە بەین بەرئێ، وە ئەگەر تێکرای ئەوانە لەسەر زەویش دان هەمووان بفرەوتی، کئ هیچی پێدەکرئ؟ کەس، کەواتە: وەك كوردهواریی خۆمان دەلئین: (هەر خوا خوایه، ئەویدی هەمووی کاو بایه)، لە بەرانبەر خوادا هیچ کەس هیچی بە دەست نیە، بۆیه ناگونجئ عیسا ی کۆری مەپڕەم، کە مان و نەمانی بە دەستی خوایه، وە دایکیشی، وە تێکرای ئەوانە لەسەر زەویشن، ناگونجئ بە شیک بئ لە خوا، چونکە هیچی بە دەست نیە، خوا ئەو کەسە یە دەژینئ و دەمرئین، دروست دەکات و لە بەین دەبات، هەموو شتیکی بە دەستە.

ئنجای دوا یی دەفرموی: ﴿ **وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا**

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ﴾، وە مۆلکی ئاسمانەکان و زەوی و ئەو دی دەکەوئێتە نیوانیشیانە، هی خوایه، وە هەر چی بیهوئێ دروستی دەکات، واتە: هەر چی هەیه خوا خاوەنیەتی، واتە: ئاسمانەکان و زەوی و ئەو دی دەکەوئێتە نیوانیانە، لە دوا ی ئەوانەش هەر شتیکی دیکە بیهوئێ دروستی دەکات، ﴿ **وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتیکی بە توانایە، ئەو دی خوایه جل جلاله، خوا دەبئ ئاوابئ، ئەو دی پێناسە کە یەتی، ئەو دی وەسفە کە یەتی، خاوەندار ئیتی هەموو شتیکی هەیه، وە هەر چی بیهوئێ دروستی دەکات، ﴿ **وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴾، وە خوا لەسەر هەموو شتیکی بە توانایە، بە لām عیسا عليه السلام "بە عەقیدە ی وان" بەرگری پی لە خۆ ی نە کرا، کاتیک جوولە کە و رۆمەکان گرتیان و لە سیدارە یاندا، بە لām ئیمە دەلئین: لە سیدارە نە دراو، کە بیگومان قسە کە ی ئەوان ناراستە، وەك من لە تەفسیری ئایەتەکانی سوورەتی (النساء) دا بە تەفصیل باسی ئەو دی کردو، هەر وەها لە ئایەتەکانی سوورەتی (آل عمران) ییش دا.

ئنجای خوا ی پەر وەر دگار باسی لاف لئدان و ئیددیعا و درۆیه کی دیکە ی جوولە کە و

نە صرانییەکان دەکا و هە ئیدە وە شینئیتە وە، دەفرموی: ﴿ **وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى**

نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَبَتُوهُ ﴾، جوولە کە و نە صرانییەکان گوتیان: ئیمە کورانی خوا ی و خۆشە ویستانی خوا ی، کە دوا یی ئیمە لە مەسەله گرنگەکاندا روونی دەکە ی نە وە، کە

ئایا ئەو قسەیان کردووە، یان قسەیهکی دیکەیان کردووە، کە ئەو دەگەیهنی؟! بەس هەرچی خوا فەرموویەتی، بە تەئکید وایە، بەلام گرنگ ئەوویە لە مەبەستی خوا وەك خوا ﷻ مەبەستیەتی و ویستوویەتی ئاوا تییبگەین، چونکە هەندیک لە زانایان دەلێن، وە نەصرانییەکانیش دەلێن: کوا ئیمە نەمانگوتووە ئیمە کورپی خواین، بەس دەلێن: عیسا کورپی خوایە، وە جوولەکەکان نەیانگوتووە، ئیمە هەموومان کورپی خواین، دەلێن: بەس عوزیر کورپی خوایە، ئەدی ئایا مسوڵمانینە ئەوەتان لە کوئ هیناوە؟ دوایی ئەو روون دەکەینەووە.

ئنجای دوای ئەو فەرمووی: جوولەکەو نەصرانییەکان گوتیان: ئیمە کورانی خواین و خۆشەویستانی خواین، دەفەرموئ: ﴿ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ﴾، بلی: ئەدی بۆچی بە هۆی گوناھەکانتانەووە سزاتان دەدات؟ چونکە بۆ خۆیان دان بەوهدادینن کە خوا بە هۆی گوناھەکانیانەووە سزایان دەدات، جا هەرچی جوولەکەن دەلێن: ئیمە چەند رۆژیکی کەم نەبی لە دۆزەخدا نامینینەووە، چل رۆژ، بە ئەندازە ی ئەو چل رۆژە کە بابو باپیرانیان گۆلکە زیڕینەیان پەرستووە، وە نەصرانییەکان دەلێن: عیسا دەبیتە بەلاگێرەووەو فیداکارمان و بۆیە لە خاچ دراو، تاکو گوناھەکانی ئیمە بسرپیتەووە، گرنگ ئەوویە جوولەکەو نەصرانییەکان هەردووکیان دان بەووە دا دینن کە خوا سزایان دەدات، ئنجای خوا دەفەرموئ: ئەدی ئەگەر ئیووە کوران و خۆشەویستانی خوان، بۆچی خوا بە هۆی گوناھەکانتانەووە سزاتان دەدات؟! کەواتە: دان پێداھینانتان بەووەدا کە بە هۆی گوناھەکانتانەووە سزاتان دەدات، ئەو قسەیهتان هەلدەوہشینیتەووە، چونکە هیچ بابیک کورپی خۆی و خۆشەویستی خۆی سزا نادات، ﴿ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ﴾، بەلکو ئیوہش بەشەرینن و خەلکیکن، وەك ئەو خەلکە ی دیکە کە خوا دروستی کردوون، واتە: لەسەر چاکە پاداشتتان هەیهو، لەسەر خراپە سزاتان هەیه، نە کورپی خوان و نە خۆشەویستی خوان، دروستکاروہکانی خوا لەگەل خوای بئاواتادا هیچ نەسبەتیکیان نیە، مەگەر نەسبەتی بەندایەتی، ئەگەر بۆ خوا فەرمانبەر و ملکەج بن، خوا خۆشی دەوین و پاداشتیان دەداتەووە، وە ئەگەر سەرپێچی لە فەرمانی خوا بکەن، خوا رقی لییان هەلدەستی و سزایان دەدات، هەر کەسە بە پێی خۆی، ﴿ يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبْ مَنْ يَشَاءُ ﴾، ئەوانە ی کە خوا

دروستی کردوون، هەر کەس بیهوئ، لێی دەبوورئ، وه هەر کەس سیکیش بیهوئ، ئازارو سـزای دەدات ﴿ **وَلِلّٰهِ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَاۗ وَالِیْهِ الْمَصِیْرُۙ** ﴾، وه موئکی ئاسمانه‌کان و زهوی، وه ئه‌وه‌ش که ده‌که‌وێته نیوانیانه‌وه، موئکی خوايه وه سه‌ره‌نجامیش بو لای خوايه، ئایا بوچی خوای کاربه‌جئ ئه‌و پرسته‌یه دووباره ده‌کاته‌وه؟ چونکه نه‌صرانییه‌کان ئیستاشی له‌گه‌لدابی، زۆر به داگوکی له‌سه‌ر کردن و جه‌خت له‌سه‌ر کردنه‌وه ده‌لین: عیسا کورپی خوايه، خواش (سبجانه و تعالی) ده‌فه‌رموئ: عیسیایه‌ک به دانپیدا‌هێنانی خۆتان گوايه جووله‌که‌کان گرتوویانه‌و له داریان داوه‌ هه‌لیانواسیوه، ناگونجئ کورپی خوابئ، وه ناگونجئ به‌شیک بی له‌ خوا، چونکه ئه‌وه‌ی خاوه‌ن بی سه‌ره‌نجامیش هەر له‌ لای ویه، که خوايه.

ئنجا له‌ گۆتاییدا ده‌فه‌رموئ: ﴿ **يٰۤاَهْلَ الْکِتٰبِۙ قَدْ جَآءَکُمْ رَسُوْلُنَاۤ اِبْرٰهٖمُ لَکُمْ** ﴾، ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! ئه‌وه پێغه‌مبه‌ری ئیمه‌تان بو لا هات، واته: پێغه‌مبه‌ری گۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ بو‌تان روون ده‌کاته‌وه، چییان بو روون ده‌کاته‌وه؟ لێ‌رده‌ا به‌گشتی فه‌رموویه‌تی، ﴿ **يٰۤاِبْرٰهٖمُ لَکُمْ** ﴾، واته: هه‌موو ئه‌وه‌ی که پێویسته پێغه‌مبه‌ری خوا روونی ده‌کاته‌وه، ﴿ **عَلٰی فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ** ﴾، دواي دا‌بر‌انێک له پێغه‌مبه‌ران یانی: (عَلٰی انْقِطَاعٍ مِّنَ الرَّسْلِ اَوْ عَلٰی انْقِطَاعٍ مِّنَ اِرْسَالِ الرَّسْلِ) دواي ماوه‌یه‌ک که خوای په‌روه‌ردگار ناردنی پێغه‌مبه‌رانی راگرت، ئنجا پێغه‌مبه‌ری گۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ هات، دیاره ئه‌و راگرتنه‌ی پێغه‌مبه‌رانیش بو ئه‌و ماوه‌یه، چه‌ندان حکمه‌تی تێدان، یه‌کیک له حکمه‌ته‌کان بریتیه له‌وه‌ی که هه‌موو به‌شه‌رییه‌ت چاوه‌رپێ پێغه‌مبه‌ری گۆتایی بی، که له هەر چوار لای دنیاوه هه‌موو به‌شه‌ر چاوه‌رپێ بوون: جووله‌که، نه‌صرانی، زه‌رده‌شتی، بوو‌ذیی، هەر هه‌موو چاوه‌رپێیان کردوه، چونکه له کتیبه‌کانی خویاندا بینویانه که پێغه‌مبه‌ری گۆتایی دی و پێغه‌مبه‌رانی پیش خوی هه‌موو به راست ده‌زانئ، کتیبه‌کانیان به راست ده‌زانئ، به‌لام ئه‌و گۆرانکاری و ده‌ستکاریانه‌ی که له کتیبه‌کاندا هه‌ن هه‌موویان راست ده‌کاته‌وه، چاوه‌رپێ به‌سه‌ریانه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر خوای کاربه‌جئ وه‌ک عاده‌تی خوی له‌و ماوه‌یه‌شدا پێغه‌مبه‌رانی په‌یتا په‌یتا ناردبایه، ئاوا چاوه‌رپێ نه‌ده‌بوون، به‌لام دواي ئه‌وه‌ی (٦١٠)

شەش سەدو دە سال پینجەمبەران نەھاتوون، ھەموو بەشەر گوتوویمانە: پینجەمبەری کۆتایی دی.

بۆیە ئیوە تەماشای بکەن ! کە دوای ئیسلام ئاوا بە خیرایی بلاووتەووە لەبەرچی بوو؟ لەبەر ئەوە بوو کە بەشەرییەت ھەمووی چاوەرێ بوو، زانیویانە پینجەمبەری کۆتایی دی، بەلام جوولەکە گوتوویمانە: لە ئیمەیه، نەصرانیی پینان وابوو عیسا دیتە خوارەو، ھەندیکی دی گوتوویمانە: لە ئیمەیه، رەنگە عەرەب لە ھەموو کەس کەمتر چاوەروانیان کردبێ، یان ھەر چاوەروانیان نەکردو، چونکە شوینەواری پینجەمبەرایەتیان زۆر لە نیودا کوژاوتەووە، بەلام سەرەنجام خۆی کاربەجێ لە نیو

گەلی عەرەبدا ناردی، ﴿ **أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ** ﴾، بۆیە ئەو پینجەمبەرمەن بۆ ناردن ئەو خاوەن کتیبەکان! تاکو نەئین: (كَرَاهَةً أَنْ تَقُولُوا) یان (لِأَلَّا تَقُولُوا) ھیچ دلخۆشکەر و ترسینەرێکمان بۆ نەھاتو، خۆی بەرز پینجەمبەران

بە دوو وەسف و دەکات، ﴿ **بَشِيرٍ** ﴾ و ﴿ **نَذِيرٍ** ﴾، دلخۆشکەر و ترسینەر، یاخود

مۆژدەپێدەر و وریاکەرەو، ﴿ **فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ** ﴾، ئەوە بە تەئکید ھات بۆ لاتان ھات دلخۆشکەرێک و ترسینەرێک، یاخود مۆژدەدەرێک و وریاکەرەو و ھەیکە کە

موحەممەد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ﴿ **وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴾، وە خوا لەسەر ھەموو شتێک بە

توانایە، کەواتە: ئەو خاوەن کتیبەکان! ئیوە بیانوتان نیە، کە لەسەر کتیبە گۆردراوەکانی خۆتان بمیننەو، وە شوین پینجەمبەران خۆتان بکەون، کە شوینەواری ئەوانتان رەش کردووتەووە و تیکتان داو، دوای ئەوەی خوا پینجەمبەری کۆتایی بۆ ناردن، کە ھەموو ئەو پینجەمبەرانە برای ئەون، ھەموویان بە راست دەزانێ و ھەموویانی خۆشدەوی، وە کتیبەکانیشیان بە راست دەزانێ، وە ھەرچی گۆرانکاری و دەستکاری کردووتانە لە کتیبەکانتاندا، ئەوەی پێویست بکات دەستنیشان و دیاری دەکات.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: كە دەفەرموی: ﴿ **يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا**

يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، كە پێشتر

مانامان كرد، ئەم رێستە قورئانییە ئەووی لیوێدەگیرئ، كە قورئان زۆر شتی ئاشكرا كردووە لەووی كە جوولەكەو نەصرانییەكان شار دوویانەتەو، واتە: لە كتیبەكانی خۆیاندا هەبوو، بەلام ئەوان پەنھانیان كردو، بۆ وینە: سیفەت و ناوونیشانەكانی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ من بۆخۆم پەیمانی كۆن و پەیمانی نویم خویندۆتەو، ئیستاش لە پەیمانی كۆندا لە چەند شوینكدا، هەروەها لە پەیمانی نویدا واتە: چوار ئینجیلەكان، باسی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ هەیه، بەلام تۆزێك گۆرپوویانە، بەلام چەند وەسفێکیان باس كردو، كە ئەو وەسفانە بەسەر غەیری پێغەمبەری كۆتایی موحەممەددا ﷺ ناچەسپین، وەك من لەو كتیبە ی لە (سجن) دا نووسیومە: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) ئامازەم بە هەندێك لەو شوینانە كردو، وە زۆر لە زانایان ئامازەیان بەو شوینانە كردو، لە هەردووك پەیمانی كۆن و نویدا.

بەلام جگە لە سیفەت و ناوونیشانەكانی پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ

جوولەكەو نەصرانییەكان شتی دیکەشیان شار دۆتەو، بۆ نموونە:

چەند نموونەیک لە شار دۆتەوهی خاوەن کتیبەکان بوو راستیەکان

یەكەم / لە بواری خوا ناسین و خوا بە یەكگرتن (مَعْرِفَةُ اللَّهِ وَالتَّوْحِيدُ):

چ جوولهكهكان، چ نهصرانییهكان كۆمه ئێك شتیان دەر بارهی خوی بی وینه باس کردوه، كه به هیچ جوړیک له گهڵ خوادا ناگونجی، بۆیه ئیمه د ئنیا یین كه ئهوان خواناسی راسته قینه یان شاردۆته وه، خوا به یه كگرتنی راسته قینه یان شاردۆته وه و ئه و شتانه یان خستۆته شوینی، دیاره كتیبی پیروز (الكتاب المقدس) له ههردوو پهیمانی كۆن و پهیمانی نوێ پیکهاتوه، ئنجا پهیمانی كۆنیش بریتیه له تهورات به ههموو سیفره گانیه وه، (سفر العدد، سفر الخروج، سفر التکوین... إلخ)، ههروهها ئه و کتیبانهی دیکه، وهك زه بووری داوود و ئه وهی بو سولهیمان هاتوه و ههرحیهك كه له خواره وه هاتوه تاكو سهردهمی عیسا، ههمووی تیدایه، وه پهیمانی نویش بریتیه له چوار ئینجیلهكان و ئه و کتیبانهی دیکه ی دوا ی عیسا نووسراونه وه.

هه ئبه ته جووله كه وه نهصرانییهكان ههردوو لایان پهیمانی كۆنیان ته به ننیسی كرده وه به كتیبی خۆیانی دهزانن، ئنجا با له پهیمانی كۆندا دوو نموونه بیینی نه وه:

۱- له پهیمانی كۆن له (سفر التکوین، الإصحاح: ۲، الآیة: ۲)^(۱) ئاوا باسی خوی پهروهردگار دهكات، ده ئی: (وَهَكَذَا اكْتَمَلَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ بِكُلِّ مَا فِيهَا، وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ أَمَّ اللَّهُ عَمَلَهُ الَّذِي قَامَ بِهِ، فَاسْتَرَحَ فِيهِ مِنْ جَمِيعِ مَا عَمَلَهُ..)

(۱) التفسیر التطبیقی للكتاب المقدس، قصة الخلق، ص ۹.

(سەرەتا باسی ئەو دەکات کە خوا پۆزی شەممە فلان شتی دروست کرد، پاشان باسی پۆزی یەك شەممە و پۆزی دووشەممە و پۆزی سئ شەممە و پۆزی چوار شەممە و پۆزی پینج شەممە دەکات، ئنجا لە دوایی دا بۆ پۆزی جومعه دەلئ: بەو شیوهیە دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی تیئاندا یە تەواو بوو، وە لە پۆزی حەوتەمدا خوا ئەو کارە دەستی پیکردبوو تەواوی کرد، وە ئیسراحتی کرد لە هەرچی کردبووی.

واتە: ئەوان وەك بەشەر تەماشای خوا دەکەن و وا دەزانن وەك چۆن بەشەر کە شتیک دەکات ماندوو دەبێ و پێویستی بە پشوو دان دەبێ، خواش ئاوا یە، کە لەپراستیدا ئەو جۆریکە لە جەستاندن (تجسد)ی خوا، بەلام خوای پەرودەرگار دەفەرموئ: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا

مَسْنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ ق، واتە: بەراستی ئاسمانەکان و زەوی ئەو ی نیوانیانمان لە ماوی شەش رۆژدا دروست کرد، وە هیچ ماندوو بوونی کمان نەهاتە سەری.

ئەو بۆ بەرپەرچدانەوی ئەو قسەییە جوولەکە و نەصرانییەکانە، کە بە دنیاییەو، خوای پەرودەرگار ماندوو نابێ بە شتەکانەو، چونکە خوا جل جلالە ئەگەر بیەوی شتیک بکات، هەر بۆیە دەبێ، وەك دەفەرموئ: ﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ بس، واتە: بیگومان فەرمانی خوا ئاوا یە، ئەگەر ویستی شتیک بکات پێی دەفەرموئ: ببە، دەبێ، کە ئەو هەش ماندوو بوونی تیئانیە، دیارە بۆ نزیک خستنهوه لە عەقڵی ئیمە و دەفەرموئ، ئەگەر نا وە نەبێ خوای بەرز بە شتەکە بۆیە دەفەرموئ: ببە، ئەویش ببێ، چونکە ئەگەر ئیمە بە شتیک بلێین: ببە، یەکسەر ببێ، پێویە ماندوو نابین، بۆ خوای بالادەستیش هەر ئاوا یە، ئەك خوا بە شتەکە بۆیە دەفەرموئ: ببە، ئەویش ببێ، چونکە جارێ شتەکە بوونی نیە، تاكو فەرمانەکە ی ئاراستە بکری، بەلام ئەو بۆ نزیک خستنهوه یە لە عەقڵی ئیمە.

۲- هەر وەها لە (سفر التکوین، الإصحاح: ۳) لە باسی (سقوط الإنسان: الآياتان: ۸ و ۹)دا^(۱)، (ثُمَّ سَمِعَ الزُّوجَانَ صَوْتَ الرَّبِّ الْإِلَهِ مَاشِيًا فِي الْجَنَّةِ عِنْدَ هُبُوبِ رِيحِ

النَّهَارَ فَاحْتَبَأَ مِنْ حَضْرَةِ الرَّبِّ إِلَهِ بَيْنَ شَجَرِ الْجَنَّةِ، فَنادَى الرَّبُّ إِلَهُ أَدَمَ: «أَيْنَ أَنْتَ؟» واتە: دواى ئەوەی ژنو مێردەکه (مەبەست پێی ئادەم و حەووا یە سەلامی خۆیان لێ بێ) گوێیان لە دەنگی پەروردگاری پەرستراو بوو کە لە بەهەشتی دەروویی پیاسە دەکرد، لە کاتی کەدا کە بای رۆژگار هەلیکردبوو، ئەوانیش خۆیان لە پەروردگار شارەدووە لەنیو درەختەکانی بەهەشتدا (خۆیان پەنەن کرد بۆ ئەوەی خوا نەیانبینی)، پەروردگاری پەرستراو بانگی ئادەمی کردو فەرمووی: لە کوێی؟!

وهك خوا نەزانی ئادەم لە کوێیەو پرسیاری لێ بکات! بەلێ جوولەگەو نەصرانییەکان لە کتێبە موقەددەسە کە یاندا ئاوا باسی خوا دەکەن، بۆیە پێتان سەیر نەبێ کە ئیستا خەلکی رۆژئاوا متمانە ی بە دین نەماو، دینی ک ئاوا باسی خوا بکات، خەلک چۆن لە بەرچاوی ناکەوێ، ئەو خۆیە پیاسە بکات لە بەهەشتی، کە لە درێژە ئایەتەکاندا دەلێ: خوا گۆرانی دەگوت!! پاشان لەنیو بەهەشت نەزانی ئادەم لە کوێیەو نەیبینی و بلی: لە کوێ خۆت شارەدۆتەو؟! ئنجا دەلێ: دوا یی ئادەم وەلامی دەداتەو دەلێ: خۆم لەنیو درەختی بەهەشتدا شارەدۆتەو! خواش پێی دەفەرموێ: بۆچی خۆت شارەدۆتەو؟ دەلێ: چونکە رپووتەم، دەلێ: بۆچی رپووتی دیارە لە درەختەگەت خواردووە؟! (وهك ئەوەی خوا نەیزانیبێ لەو درەختە ی خواردووە!!)

ئنجا با سەرنج بەدەین داخۆ نەصرانییەکان چۆن پیناسە ی خوا ی تاک و تەنیا دەکەن؟!

لە پەیمانانی نوێ لە ئینجیلی (متی، الإصحاح: ۳، الآيات: ۱۶، ۱۷) دا^(۱)، ئاوا باسی خوا ی پاک و تاک دەکات، دەلێ: (فَلَمَّا تَعَمَّدَ يَسُوعُ صَعِدَ مِنَ الْمَاءِ فِي الْحَالِ، وَإِذَا السَّمَوَاتُ قَدْ انْفَتَحَتْ لَهُ وَرَأَى رُوحَ اللَّهِ هَابِطاً وَنَازِلاً عَلَيْهِ، كَأَنَّهُ حَمَامَةٌ، وَإِذَا صَوْتٌ مِنَ السَّمَوَاتِ يَقُولُ: هَذَا هُوَ ابْنِي الْحَبِيبُ الَّذِي سُرَرْتُ بِهِ كُلُّ سُرُورٍ) واتە: کاتیک عیسا لە ئاوا هەلگێشان (تعمد) ی کرد، (ئەو زاراوێهە کە نەصرانیی بەکاری دینن لە جیاتی خۆشۆردن) لە ئاوەگە هاتە دەری، یەگسەر ئاسمانەکان کرانەو، وە

رووحی خوا هاته خوارو دابه‌زیه سه‌ری وه‌ك كۆتريك، وه‌ ده‌نگيک له‌ ئاسمانه‌وه‌ هات گوتی: ئه‌وه‌ ئه‌و كورپه‌ خۆشه‌ويسته‌ی منه‌، كه‌ زۆر پيی دلخۆش بووم، (واته‌: عيسا كورپي منه‌)!!

ئنجاه له‌ (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) دا^(۱) ده‌ئێ: (الشرح: إِنَّ تَعْلِيمَ الثَّالوثِ مَعْنَاهُ أَنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ أَقَانِيمٌ، وَلَكِنَّهُ وَاحِدٌ فِي الْجَوْهَرِ، وَفِي هَذَا الْفَصْلِ نَرَى الْأَقَانِيمَ الثَّلَاثَةَ، مَوْجُودِينَ وَعَامِلِينَ: فَاللَّهُ الْأَبُ تَكَلَّمَ، وَاللَّهُ الْإِبْنُ اعْتَمَدَ، وَنَزَلَ اللَّهُ الرُّوحَ الْقُدُسَ عَلَى يَسُوعَ، فَاللَّهُ وَاحِدٌ وَلَكِنَّهُ فِي نَفْسِ الْوَقْتِ ثَلَاثَةٌ أَقَانِيمٌ) شه‌رحی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی سه‌ری ده‌كات و ئه‌و شه‌رحه‌ له‌لایه‌ن نه‌صرانییه‌كانه‌وه‌، دیاره‌ ته‌به‌ننیی كراوه‌ ده‌ئێ: فی‌رکردنی (ثالوث)، (ثالوث: واته‌: سی‌كۆچكه‌) مانای ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوا سی‌ توخمه‌، سی‌ پێكهاته‌یه‌ به‌لام له‌ هه‌مان كاتی‌دا له‌ نیوه‌رپۆك‌دا یه‌كه‌، وه‌ له‌ وه‌سه‌له‌دا ده‌بینین كه‌ هه‌ر سی‌ ئوقنوومه‌كان، { (أقانیم) كۆی (أقنوم)ه‌، واته‌: پێكهاته‌، پێكه‌ینه‌ر } پێكه‌وه‌ كاریان كردوه‌، (فَاللَّهُ الْأَبُ تَكَلَّمَ) خوای باب قسه‌ی كردوه‌، (والله‌ الابن اعتمد) وه‌ خوای كورپ خۆی شو‌ردوه‌، (وَنَزَلَ اللَّهُ الرُّوحَ الْقُدُسَ عَلَى يَسُوعَ)، وه‌ خوای رووحی قودسیش (كه‌ ئه‌وان وا پێده‌چێ مه‌به‌ستیان پێی جبریل بێ) دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ر یه‌سووع، كه‌واته‌: خوا یه‌كێكه‌ و له‌ هه‌مان كاتی‌دا سی‌ پێكهاته‌یه‌، { خوا بو‌خۆی، عيساش كه‌ كورپه‌تی، وه‌ (روح القدس)یش كه‌ له‌ نیوان خواو عيسادا دی و ده‌چێ و په‌یام دینێ، هه‌ندیكیشیان له‌ جیاتی (روح القدس) ده‌ئێن: مه‌رپه‌م، واته‌: خواو عيساو مه‌رپه‌م، هه‌ردوو عه‌قیده‌كان بوو ون } ئه‌وه‌ عه‌قیده‌ی نه‌صرانییه‌كانه‌، ده‌رباره‌ی خوا.

من جاری وابوووه‌ موناغه‌شه‌م بووه‌ له‌گه‌ڵ فه‌شه‌و زاناكانیان پیم‌گوتوون: ئه‌وه‌ چۆن ده‌گونجی ئیوه‌ ده‌ئێن: خوا یه‌كێكه‌و سی‌شه‌؟ گوتووین: ئه‌دی چۆن ئیوه‌ش ده‌ئێن: خوا یه‌كێكه‌و نه‌وه‌دو نو (۹۹) ناویشی هه‌یه‌؟ دیاره‌ خوا له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۰﴾ الأعراف، له‌ فه‌رمایشتی‌ك‌دا ده‌رباره‌ی

ناوەکانی خوا ھاتو، کە پێغەمبەر ﷺ ھەر موویەتی: ﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةَ وَسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَثْرٌ يُحِبُّ الْوَثْرَ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۲۵۸۵)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۸۶)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: بە دنیایای خوا نەوھدو نو ناوی ھەییە، سەد جگە لە یەکیک، جا ھەر کەسیک بیانز میڕی دەچیئە بەھەشت، بیگومان ئەو (یانی: خوا) تاکە، تاکیشی خوئەوئ.

منیش لە وەلامدا گوتوومە: ئەو دوو بابەتە زۆر لە یەک جیاوازن، ئێمە دەئێین: خوا یەکیکە، بەلام نەوھدو نو وەسفو ناوی ھەییە، کە ناوەکان ھەموویان یەک ھەقیقەتن، بەلام ئیو دەئێین: سێ شتن، خوا ی بابو، خوا ی کوپو، خوا ی (روح القدس)، کە سێ شتی لێک جیان و لە ھەمان کاتدا یەکیشن!! ئەوھش لەراستیدا لە عەقل دا جیی نابیتەوھ.

دووھم: لە بواری پرۆبۆون بە پێغەمبەرەن (الإيمان بالأنبياء والرسل) دا:

با بزانی ئەو کتیبانە ی لە بن دەستی جوولەکەو نەصرانییەکاندان، چۆن باسی پێغەمبەرەن دەکەن و، قورئانیش چۆن راستیان دەکاتەوھ؟

ئنجای زانی ئەو راستییە بۆ ئێمە زۆر گرنگە، تاکو بزانی خەلکی رۆژئاواو ئەمریکاشەو، بۆچی لە دینەکە ی خوا ھەلگەراونەتەوھو و روویان کردۆتەوھ عەلمانیەت و رپچکەو بەرنامە دەستکردەکان؟ بۆچی متمانەیان بە ئایینەکەیان نەماو؟ چونکە لە ئەسلی عەقیدەکەیاندا لادان (إنحراف) یکی زۆر سەیر ھەییە، ئنجایا تەماشای بکەین، جارێ لە (الكتاب المقدس) دا کە ھەر دوو پەیمانێ کۆن و پەیمانێ نوێ دەگریتە خۆی و، جوولەکەو نەصرانییش تەبەننییان کردو، گوناھی گەورەو کەم کورپی زۆریان پالداوھتە لای پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) کە ئێمە پیمان وایە مسوولمانیکی عەدەتیش کە ھەر تۆزیک مسوولمان بئ، ئەو گوناھانە ناکات، بەلام ئەوان بە چاویکی زۆر کەم و سووک تەماشای پێغەمبەرانیان کردو، وە ئێمە کە لێردا ئەم دەقەنە ی نیو کتیبی جوولەکەو نەصرانییەکان نەقل دەکەین، مانای وانێ باوەرمان پێی بئ، پەنا بە خوا، بەلکو دەمانەوئ چەمکی ئەو ئایەتانە روون بکەینەوھ، خوا دەربارە ی دەستکاری کرانی

به ئی خاوهن کتیبه کان ئاوا باسی پیغه مبهران دهکهن، لوط عليه السلام پیغه مبهری هه ئبزیردراوی خوا، شه رابی درابیت و دوایی زینای کردبی له گه ل دوو کچه که ی خۆیدا، بیئوه ی به خۆی بزانی، به لام بیگومان پیغه مبهران پاریزراون نهک له زینا، به لگو له شتی زۆر بچووکتیش له زینا، هه تا له نه زه ریش که به ئارزه ووه ته ماشای ئافره تیان کردبی، خوا پاراستوونی، چ جای ئه وه له گه ل کچی خۆیاندا زینا بکه ن!!

۲/ له (سفر التکوین) ^(۱) له باسی (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْخَطَا) دا ئاوا باسی پیغه مبهر یه عقووب عليه السلام دهکات:

أ- (كَانَ يَعْتَمِدُ عَلَىٰ إمكانياته الشَّخصيَّةِ عوضاً عَنِ الرَّجُوعِ إِلَى اللَّهِ طلباً لمُعونةٍ إِذَا وَاجَهَ صِرَاعاً)، واته: هه له و خالی بیهیزی یه عقووب ئه وه بوو که پشتی به توانای شه خصی خۆی ده به ست، له جیاتی ئه وه ی بگه ریته وه بو لای خوا، کاتی که ناگۆکی و دژایه تی به ره و روو ده بووه (له جیاتی ئه وه ی بگه ریته وه بو لای خوا، پشتی به خۆی ده به ست).

که واته: ته وه ککولی نه بووه به خۆی بالاده ست، خۆی به رزیش فه رموویه تی:

﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ ^(۲۳) المائدة، واته: وه پشت به خوا

به ستن، ئه گه ر ئیوه ئیماندارن، که واته: که سیک ئه گه ر هه ر ئیمانداربی، ده بی پشت به خوا به ستی، چ جای پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام)!!

ب- (كَانَ يَمِيلُ إِلَى تكديس الثروة مِنْ أَجْلِ الثَّرْوَةِ ذَاتِهَا)، واته: (یه عقووب) پی خۆشبوو سه روه تو سامان وه سه ر یه ک بنی، هه ر له بهر سه روه تو سامان خۆشویستن، (نهک له به ره وه ی پیویسته تی، یان له به ره وه ی له پیناوی خوادا سه رفی بکات).

۳/ له (سفر التکوین) ^(۲) له باسی (نُقْطَةُ الضَّعْفِ وَالْخَطَا) دا، ئاوا باسی پیغه مبهر یوسف عليه السلام دهکات: (كَانَتْ كِبْرِيَاءَ شَبَابِهِ سَبَباً فِي إِحْتِكَاهِ بِإخوته) واته:

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۷۳.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۹۷.

(یوسف) شانازی بە خۆوەکردنی لە سەردەمی گەنجییتی دا، ھۆکاری ئەوە بوو،
کە لەگەڵ براپەکانی دا تیکبگیری.

کە دیارە ئەوە درۆبە چونکە کاتیگ براپەکانی یوسفیان خستۆتە نیو بیر،
تەمەنی ھیندە نەبوو و زۆر بچووک و نا بالغ بوو، واتە: تەمەنی ھیندە نەبوو،
کە ئەو حالەتە دەروونیەیی بۆ دروست بێ.

٤/ له (سفر التكوين)^(١) له باسی (نُقطة الضعف والأخطاء) دا ئاوا باسی
پێغەمبەر موسا ﷺ دەکات:

أ- (لَم يَدْخُلْ أَرْضَ الْمَوْعِدِ بِسَبَبِ عَصِيَانِهِ لَلَّهِ) واتە: خالی یەگەمی بپهیزی
موسا ئەوە بوو کە نەچوو سەر ئەو زەمینەیی کە خوا بە ئینی پێدا بوون، بە
ھۆی سەرپێچیکردنی لە فرمانی خوا، یانی: موسا بە قسەیی خوای نەکردووە!!
ب- (لَمْ يُمِيزْ عَلَى الدَّوَامِ مَوَاهِبَ الْآخَرِينَ وَيَسْتَخْدِمَهَا)، واتە: (خالی دووھمی
بپهیزی موسا) ئەوە بوو ھیچ کاتیگ نەیتوانیوە توانای بەرانبەرەکانی
بناسی، تاگو بە شیوەیەکی راست بەکاری بینی!!
ئەو شیوەی تێروانیی جوولەگەو نەصرانییەکانە بۆ پێغەمبەرەکان (علیھم
الصلاة والسلام).

سییەم: لە بواری یاساکانی شەریعت (الأحكام الشرعية) دا:

أ) خوای پەرودرگار باسی شاردنەوێ سیفەتەکانی پێغەمبەر ﷺ دەکات لەلایەن
خاوەن کتیبەکانەو، ئەو سیفەتەکانی لە کتیبەکانیاندا ھەبوون، پەنھانیان
کردوون و شاردوویاننەو، یاخود گۆریویانن.

خوای زاناو شارەزا ھەم بۆ جوولەگەکان، ھەم بۆ نەصرانییەکان لە چەند
شوینیگدا زۆر بە روونی فەرموویەتی: دەیانزانی موھەممەد پێغەمبەری
خوایەو نیشانەکانیان دەزانن، بەلام شاردیانەو، بۆ وینە: لە ئایەتی (٨٩)ی

سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿...وَكَاذِبًا مِّن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ

كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۱﴾

که ئیمه له بهرگی یهکهمی ئهم تهفسیرهدا، به تهفصیل باسمان کردوه، دهفهرموی: جوولهکهکان پیشتر داوایان له خوا دهکرد به پیغهمبهری کۆتایی موحهمهده صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یاخود ههپهشهیان له کافره بتپهرستهکان دهکرد، به هاتنی پیغهمبهری کۆتایی، دهیانگوت: (لَنَقُتِلَنَّكُمْ قَتْلَ عَادٍ وَارْمِ) واته: دهتانکوژین و له نیوتان دهبهین، وهك چۆن قهومی عادو ئیرهم لهنیوچوون، ئیمهش ئاوا دهتان فهوتینین، به پشتیوانی پیغهمبهری کۆتایی، که ئیمه ئیمانی پی دینین و شوینی دهکهوین، وه لهگهلا ئیوهدا دهجهنگین، واته: لهگهلا بتپهرستهکاندا،

ئوهه واتایهکی، واتایهکیشی ئهوهیه **﴿يَسْتَفْتِحُونَ﴾**، دهلی: دووعایان دهکرد، دهیانگوت: خوییه! ئیمه لیت دهپاریینهوه به پیغهمبهری کۆتایی واته: تهوهسسولی پی دهکهین، که بههوی ئهوهوه سهرمان بخهی بهسهر کافرهکاندا^(۱)،

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾، کاتیک ئهوهی که دهیانزانی دهیانناسی که پیغهمبهری کۆتاییه (موحهمهده صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بویان هات، بیپروا بوون پیی **﴿فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾**، نهفرینی خوا له بیپروایان.

وه ههر له سوورهتی (البقرة) دا دهفهرموی: **﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ،**

كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶۶﴾، واته: ئهوانهی کتیبمان پیدابوون، (دیاره ههم جوولهکهوه ههم نهصرانییهکان دهگریتهوه، بهلام بهپی سیافی ئایهتهکان دهزانین، که لیردها مهبهست پیی جوولهکهکانن) دهیناسن (واته: موحهمهده صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، **﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾**، وهك چۆن کورهکانی خویان دهناسن، وه کۆمهلیکیان ههق دهشارنهوه، که دهشرانن ههقه.

(۱) بروانه: الاستيعاب في بيان الأسباب، ج ۱، ص ۳۴، که له کۆتایی هیئانی چهند گپراوویهک دا نووسههکانی گوتووایانه: (قلنا: وسنده حسن - إن شاء الله - و جهالة الأسياخ لا تضر لكونهم صحابة وهم عدول، والله أعلم.

دهربارهی نهصرانییهکانیش که زانیویانه موحه ممه د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پیغه مبهری

کوئاییه و دی، له سووردهتی (الصف) له ئایهتی (۶) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَاِذْ قَالَ

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ

وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

﴿ ۶ ﴾، واته: کاتیئک عیسی کوری مه پیه م، گوتی: ئهی وه چهی ئیسرانیل (واته: ئهی جووله که کان، چونکه عیسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوخوی جووله که بووه له یه هوود بووه، وه به پلهی یه که میس بوئ هوان نیردراوه، به لکو هه ندیئک ده لئین: هه ر بو جووله که کان نیردراوه، به لام نهصرانییه کان ئیدیعا ده که ن، که بو هه موو خه لکی دیکهش نیردراوه) من ره وانه کراوی خوام بو لای ئیوه، ئه وهی له پیش دهستی منه وهیه، به راستی ده زانم، (واته: ئه وهی له پیش مندا هاتوه که ته وپراته، به راستی ده زانم که کتیبی خویه، ئنجا که ته وپرات به راست بزانی که واته: مووساش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به راست ده زانی)، وه موژده شان پیی دده م به پیغه مبه ریئک له دواى من دی، ناوی نه حمه ده (نه حمه د واته: ستایش کراو، موحه ممه دیش واته: ستایش کراو).

ئنجا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: ﴿لِي خَمْسَةَ أَسْمَاءٍ: أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشِرُ النَّاسَ عَلَيَّ قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ﴾ { أَخْرَجَهُ مَالِكُ بَرْقَم: (۱۸۲۳)، وَأَحْمَدُ بَرْقَم: (۱۶۷۸۰)، الْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۴۶۱۴)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۶۰۵۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۲۸۴۰)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّنَائِي فِي (الكبرى) بَرْقَم: (۱۱۵۹۰)، وَالدَّارِمِيُّ بَرْقَم: (۲۷۷۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (۶۳۱۳)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ }، واته: من پینج ناوم هه ن: من موحه ممه دو نه حمه دم، وه من سره ره وه (ماحی) م، که خوا کوفر م پی ده سر پته وه، وه کوکه ره وه (حاشر) م که خه لک له به رده ممدا کو ده کری ته وه، وه دوامین (عاقب) م.

جا خوا دهفهرموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، ئنجا کاتیئک به بهلگه ئاشکرایهکانهوه گوئیان: ئهوه جادووویهکی ئاشکرایه، بو زانیارییتان وهک پیشتیش ئماژهم پییدا، له پهیمانی کۆن و له پهیمانی نویدا له چهند شوینیئکدا باسی سیفهتهکانی پیغهمبهر ﷺ کراوه، که وهک باسکرد زانیان دهریانخستوون، وه منیش ئهوه کاتهی له زیندانی ئهمریکییهکان بووم، لهوه کتیبهدا که نووسیومه باسکردوه، که ئهوه وهسفانهی باسکراون، غهیری پیغهمبهر موحهمهد ﷺ بهسهه کهسی دیکهدا ناچهسپین، ههروهها له پهیمانی کۆندا هاتوه ههندی له پیغهمبهران موژدهیان داوه که پیغهمبهریئک دی ئاواو ئاواو ئاواویه، وهک گوتم: ئهوه وهسفانهی بهسهه پیغهمبهری کۆتایی نهبی بهسهه کهسی دیکه ناچهسپین، بو وینه: دهلی پیغهمبهریئک دی بانگهوازهکهی بو ههموو خهلگه، سوپای دهبی، وه بانگهوازهکهی دهگاته نیو دورگهکانی دهریاکانیش، وه هاوهلهکانی بهوه شیویهن، ئنجا که وهسفی هاوهلانی دهکات، بهس سیفهتهکان بهسهه هاوهلانی بهریزی پیغهمبهر ﷺ دا دهچهسپین^(۱).

(ب) ههروهها ههندیئک له یاساکانی شهریعهتیشیان شاردۆتهوه:

وهک خوای پهنهانزان باسی دهکات، بو وینه شارندنهوهی ههدهدی زیناکهر، له شهریعهتی جوولهکهدا زیناکهر دهبووایه بهردباران بکری، مادام ئهوه پیاوه زنی ههبووایه، ژنهکهی مابی یان نا، یان ئهوه ئافهرته میردی ههبووی، جا میردهکهی مابی، یان نا، لهوبارهوهش با تهماشای ئهوه دهقه بکهین: ﴿ عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِيَهُودِيٍّ مُحَمَّمًا مَجْلُودًا فَدَعَاهُمْ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَدَعَا رَجُلًا مِنْ

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر: إشعياء، الإصحاح: ۴۲، (مهمة خادم الرب):

(هوذا عبدي الذي أعضدته، مختاري الذي ابتهجت به نفسي، وضعت روعي عليه ليسوس الأمم بالعدل، لا يصيح ولا يصرخ ولا يرفع صوته في الطريق، لا يكسر قصبه مرضوضة، وفتيلة مدحنة لا يطفىء، إنما بأمانة يجري عدلاً، لا تكل ولا تثبط له همه حتى يرسخ العدل في الأرض، وتنتظر الجزائر شريعته... ها هي النبوات السالفة تتحقق وأخرى جديدة أعلن عنها وأنبيء بها قبل أن تحدث)، ص ۱۴۳۷.

عُلَمَائِهِمْ، فَقَالَ: (أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالَ: لَا وَلَوْلَا أَنْتَ نَشَدْتَنِي بِهِذَا لَمْ أَخْبِرْكَ نَجْدَهُ الرَّجْمَ، وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الشَّرِيفَ تَرَكَنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، قُلْنَا: تَعَالَوْا فَلْنَجْتَمِعْ عَلَى شَيْءٍ نُقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ، وَالْوَضِيعِ فَجَعَلْنَا التَّحْمِيمَ، وَالْجَلْدَ مَكَانَ الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اللَّهُمَّ! إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ) ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۵۴۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۰۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۴۴۸)، وَأَبْنُ مَاجَهُ بِرَقْم: (۲۵۵۸) }، وَاتَّه: جووله که یه کیان به لای پیغه مبهر داهینا، دهموچاوی رهش کرابوو، قامچیشیان لیدا بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ بانگی کردن، فهرمووی: ئایا ئه مه له کتیبه که تاندا سزای زینایه؟ (دیاره نهو که سه زینای کردوه، بویه بهو جووره سزایان داوه)، گوتیان: به لئی، دواپی پیاویکیانی بانگ کرد له زاناکانیان (دیاره زانیویه تی ئه هلی ئینصافه)، فهرمووی: خوات به گژ داده کهم، (وهک کورده واریی خویمان ده لئین: تو ئه خوایه) که ته وراتی ناردوته سهر موسا ﷺ! ئایا ئه وه سزای زینایه، له کتیبه که تاندا؟ گوتی: نه خیر، وه نه گهر بهو شیویه داوات لی نه کردبام (واته: ئاوا سویندت نه دابام) هه والئم پینه ده دای، سزای زینا له کتیبی ئیمه دا بریتیه له بهردباران کردن، به لام دواپی ئه وهی زینا له نیو پایه داره کانمان و خاوهن پیگه کانماندا زور بوو، نه گهر یه کیک لهو پیاوه ناودارانه مان زینای کردبایه، لئی ده گهراین، وه نه گهر یه کیکی بیه یزیش زینای کردبایه، سزمان دها، گوتمان وهرن با شتیک دابنئین به سهر پایه دارو بی پایه دا (واته: به هیزو بی هیز) بیچه سپینین، وه پامان هاته سهر ئه وهی که دهموچاویان رهش بکهین و قامچیان لی بدین، (ئنجا قامچی بووه، دار بووه، باس نه گراوه) پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه ی خوایه! من یه کهم که سم که فهرمانی تو ی زیندوو کردوته وه، دواپی ئه وه که مراندبوویان، وه فهرمانی پیکرد بهردبارانیان کرد.

دیاره بو خویمان رازی بوون که پیغه مبهر به پیی ته وراته که ی خویمان، نهو سزایه یان به سهردا بسه پینئین، نه گهرنا خاوهن کتیبه کان له بواری باری که سیی (الأحوال الشخصية) داو له بواری تاییه تمه ندییه کانیا نندا، په یوه ست نین که ئیش به شه ریعتی ئیسلام بکهن.

ئنجاه له تهوواتدا له ژیر ناوونیشانی: (الأحكام في الزنى والإغتصاب)^(۱) دا سزای زینا بهم شیوهیه هاتوه: { وَإِذَا ضَرَبْتُمْ رَجُلًا مَضْطَجِعًا مَعَ امْرَأَةٍ مُتْرَجِّجَةٍ تَقْتُلْنَهُمَا كِلَاهُمَا } واته: ههر کاتیک پیاویکتان بینی لهگهڵ زنیگ که هاوسهردار بوو راکشابوو (واته: زینای لهگهڵ کردبوو) ههر دووکیان دهکوژن، دیاره وپرای ئەم سزایه چهندان، یاساو سزای شهرعیی دیکهشیان شار دوونهوهو دهستکارییان کردوون و گۆرپویانن، وه قورئان ئەو شتانەى بهگشتی باسکردوون، وهك دهفهرموی: ﴿بَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ

الْكِتَابِ﴾، زۆر لهوهی له کتیب شار دووتانهوه، قورئان روونی دهکاتهوه.

مهسهلهی دووهه: که دهفهرموی: ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾، وه چاوپوشیی له زۆری دهکات، یهکیگ بوی ههیه بپرسی: باشه قورئان ئەوهی دهریدهخات، دهریدهخات، لهوهی که خاوهن کتیبهکان شار دوویانهتهوه له کتیبهکانی خۆیاندا، بهلام بۆچی چاوپوشیی له زۆریکیش دهکات و دهرینهخات؟

زانایان چهند وهلامیکیان داوتهوه، باشتترینیان ئەوهیه که قورئان نههاتوه باسی ههموو شتیگ بکات، بهلکو باسی ئەو شتانە دهکات که ئینسان پپووستی پپی دهبن، لهو کاتهوه که دابهزیوه تا لهسه زهوی ژیانى ئینسان گۆتایی پپدی و دهپچریتهوه، ئەو شتانەى که قورئان چاوپوشیی لی کردوون له دهستکاری کران و گۆرانکاری و شار دنهوهی خاوهن کتیبهکان و نهیخستوونه روو، دیاره ئینسان پپووستی پپیان نیه، ئەوان زۆر شتیان گۆرپوهو ئەگەر هاتبوو قورئان ههموو شتیکی باس کردبا، ئیستا قهبارهکهی چهنده، دهبوو به پهنجاهینده، کهواته: ئەو شتانەى پشتگوئ خستوهو چاوپوشیی لی کردوون که پپووست ناکات باس بکرین و روونبکرینهوه، لهبهرئهوهی ژیانى بهشهر پپووستی پپیان نیه، نهك قورئان خاتری گرتبن، خوای پهروهردگار له گوتنی ههقدا خاتری کهس ناگری، وهك دهفهرموی: ﴿... وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ (۴) الأحزاب، واته:

خوا ههق دهفهرموی و بهرهو رپی راست خهکی رپنمایى دهکات.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر التثنیه: الإصحاح: ۲۲، ص ۳۱۶.

مهسهلهی سییهه: که دهفهرموی: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿۱۵﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾.

پینج وه سخی که وره وگرنگی قورئان بویناسه کردنی

باسمان کرد که خوی کاربهجی لهه رسته قورئانییهه دا چهند وهسفو
بییناسهیههک بو قورئان بهکار دینن:

- ۱/ ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ ﴾ .
- ۲/ ﴿ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾ .
- ۳/ ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾ .
- ۴/ ﴿ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ﴾ .
- ۵/ ﴿ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ .

به پینج سیفهت قورئانی وهسفو کردوه:

یهکهه: که دهفهرموی: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ ﴾ ، تویرههروانی
قورئان دوو ههئویستیان ههیه له بهرانبهه نهه وشهیهه دا:

۱- ههندیکیان دهئین: (نور) واته: قورئان.

۲- ھەندیکیش دەلین: (نور) واتە: موخەممەد ﷺ، چونکە لە سوورەتی

(الأحزاب) دا خوا دەفەر موئ: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا

وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ الأحزاب، واتە: ئەوی

پینغەمبەر! تۆمان ناردووە چاودێری، موژدەدەر و ترسینەری، وە بانگەوازکاری

بۆ لای خوا، بە مۆلەتی خوا، وە چرایەکی رۆشنکەر وە بی، کەواتە: دەگونجی

ناو لە پینغەمبەر ﷺ بنری، (نور) خوا لێرە ناوی لێناوە: (سِرَاجًا مُنِيرًا)،

(سِرَاج) واتە: چرا، (مُنِير) واتە: رۆشنکەر وە، یاخود رۆشن، دەلین:

لەراستییدا لە پرووی زمانەوانییە وە دەگونجی، بەلام بە پێی سیاقی ئەم پرستە

قورئانییە بۆمان دەر دەرکەوئ، کە مەبەست لە (نور) لێرەدا پینغەمبەر ﷺ نیە،

بەلکو مەبەست لە (نور) و (کتاب مُبِين)، وە لە ھەموو وەسفەکانی دیکە،

قورئانە، بۆچی؟ چونکە ئایەتەکە ی پینشی دەفەر موئ: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّنْ مَا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَأَنَّ الْأُولَىٰ أَكْبَرُ ﴾، کەواتە: ئەو دە باسی پینغەمبەر ﷺ کرا،

ئنجای دوایی باسی قورئان دەکات.

بەلگە ی دوو مەمان ئەو یە کە بۆ پینغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موئ:

﴿ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾، واتە: رینمایان دەکات بەرەو

راستە شەقام، ھەر وەھا دەفەر موئ: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ ﴾، بە ھۆی ئەو وە خوا

رینمای ی دەکات، ئەگەر مەبەست پینغەمبەر ﷺ و قورئان بووایە دەیفەر موو:

(يَهْدِي بِهِمَ اللَّهُ) چونکە ئەو کاتە دەبوونە دوو، بەلام بە دنیایی ئەو وەسفانە

ھەموویان مەبەست پینان قورئانە، بۆیە راناو دەکە ی بۆ یەکیانە (يَهْدِي بِهِ)، ئەک

(بِهِمَ) بۆ ھەر دووکیان ناچیتە وە، بۆ یەکیان دەچیتە وە، ئەویش بریتییە لە

قورئان، وە لەراستییدا ئەو بەلگە یەکی بەھیزە لەسەر ئەو کە مەبەست لە

ھەرگام لە (نور) و (کتاب مُبِين) قورئانە، بیگومان ھەر شتیک خوا

بیفەر موئ سەد لە سەد وایە، وە ئەو وەسفانە ی قورئانیش پر بە پینستی

قورئان، کە دەفەر موئ: ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ ﴾، قورئان:

نوورو، رۇشنايىه، بۇ عەقل، بۇ دل، بۇ ژيانى تاك، بۇ ژيانى خىزان، بۇ ژيانى كۆمەنگا، بۇ دەولەت، بۇ بوونناسىي، (واتە: جۆنيەتى تىپروانىنى ئىنسان بۇ خوا، بۇ بوون، بۇ ئىنسان) ھەروھە قورئان نوورە لە پرووى ئيمان و عەقىدەو، لە پرووى ياساكانى رىكخەرى ژيانەو، وە نوورە بۇ رابردوو، چونكە پىمان دەلى رابردوو چۆن ھاتو؟ وە پرووناكيە بۇ داھاتوو ئايا چى دەگوزەرى، وە چى دەبى، وە نوورە بۇ ئىستاش، ئايا چى بكەين؟ وە قورئان لە پرووى زانستىيەو نوورە، وە لە پرووى عەقلىيەو نوورە، وە لە پرووى مېژويەو نوورە، وە قورئان لە پرووى دەروونناسىيەو نوورە، لە ھەر پروويەگەو بەگىرى قورئان رۇشنايىه.

دوووم: كە دەفەرموى: ﴿ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴾، وە قورئان كىتیبىكى رۇشنىشە،

يەككىك بوى ھەيە بلئى: باشە ئەدى مادام قورئان كىتیبىكى رۇشنى، بۇچى ئەو ھەموو زانايە قورئانان تەفسىر كردو؟ لە وەلامدا دەلىين: لەراستىدا قورئان رۇشنى، واتە: ھىچ كەس نىە بەشى خۇى لە قورئان تىنەگات، بەلام ھىچ كەسىش نىە بگاتە ئەوپەرى زانايى و تىگەيشتن دەربارى قورئان، وە بە دلئايى تەنيا بىژەرى قورئان كە خواى زاناو شارەزايە، وەك پىويستو بە تەواويى دەزانئ قورئان چى تىدايە، چونكە قورئان فەرموودەى خوا (كلام اللہ) يە، ئەگەرنا پىغەمبەرى خواش ﷺ بە تەئكىد نەگەيشتوتە ئەوپەرى قورئان، بەو مانايە كە بە ئەندازەى ئەوہى كە خوا دەزانئ مەبەست لە فلانە ئايەتە چىيەو؟ فلان ئايەت چى مەبەستە؟ بەلكو پىغەمبەرى خواش ﷺ بەقەدەر خۇى وەك بەشەرىك، وەك سەرورەو گەرەى پىغەمبەران، ئەويش بەقەدەر خۇى لە قورئان گەيشتو، بەلام دەربارى زانبارى قورئان خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿ قُلْ أَنْزَلَهُ

الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ... ﴿٦﴾ الفرقان، واتە: بلئى: كەسىك قورئانى ناردوتە خوار، كە نەينىيەكانى ئاسمانەكان و زەوى دەزانئ، نەينى ئاسمانەكان و زەويش بەس خوا ﷺ دەزانئ، بە بەلگەى چى؟ خوا فەرموويەتى:

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴾

﴿ ۶۵ ﴾ النمل، واتە: بلى: هیچکەس نەینى ئاسمانەکان و زەوى نازانى جگە لە خوا ﷻ، دیارە پیغەمبەرى خوا ﷺ تەنیا ئەوەندەى لە ناديار (غیب) زانیوه کە خوا پىی فەرمووه، بۆیە قورئان کتیبىكى رۆشنە، واتە: هیچکەس نیه بەشى خۆى لىی تینەگات، بەلام بەو مانایە نا کە هەرچى راست بۆوه هەموو شتىک بزانی لە قورئان، بەلکو هەر کەسە بەشى خۆى لىی تیدەگات، بەلام زانترین کەس ناگاتە ئەوپەرى قورئان، وە نەزانترین کەسیش کە هیچ شارەزاییهکی نەبى، بەشى خۆى لە قورئان تیدەگات، هەر ئەوەشە کە کردووێتەى بە موعجیزە: هەر کەسە بەشى خۆى لىی تیدەگات، هیچ کەسیش ناگاتە ئەوپەرهکەى، کە بیگومان هیچ کتیبىكى دیکە وانیه لەسەر زەوى، خەلک یان تیدەگات، یان تیناگات، بەلام قورئان رۆژ بەرۆژ نەینییەکانى دەردەکەون، وە چىن (جیل)ەکانى بەشەر هەتا دین بە دواى یەکدا وەك شەپۆلى دەریا، زیاتر نەینییەکانى قورئان دەردەخەن، وەك خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي

أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُم أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

﴿ ۵۳ ﴾ فصلت، واتە: لەمەودوا نیشانەکانى خۆمانیان بۆ دەردەخەین، لە ئاسۆیهکان، (واتە: لە بوونەوهردا) وە لە خودى خۆشیاندا، بۆ ئەودى بۆیان دەربکەوى کە هەقە، ئایا ئەو راناو (أَنَّهُ) بۆچى دەگەرپیتەوه؟ بۆ قورئان، کەواتە: هەتا زانست بەرهو پيشهوه بچى، نەینییەکان زیاتر ئاشکرا دەبن، جا نەینى کەونى و نەینى ئینسانى، وە خەلک زیاتر لە هەقانیەتى قورئان تیدەگات.

سَيِّهَم: وە قورئان وەك خوا ﷻ وەسفى دەكات: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴾، خوا بە هۆى قورئانەوه کەسێک رینمایى دەكات کە بە دواى رەزامەندى خوا بکەوى بەرهو ریبازەکانى ناشتى، کەواتە: ئینسان هەتا دلى خۆى بۆ خوا ساغ نەکاتەوه، لە قورئان بەهرەمەند نابى، رەنگە زۆر کەس کە تەماشای قورئان دەكات بلى: کوا قورئان چى تیدایه؟!

جاریک کابرایه کی عهلمانی، گوتی: خو من ریزم ههیه بو قورئان، بهلام ئایا سوورتهی: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (۱) المسد، له قورئاندا چ سوودیکی ههیه؟ گوتم: ئیستا بو ارم نیه هه موو شتیکت بو باس بکه م، بهلام ئه وهنده ده ئیم که له هه موو قورئاندا ناوی یه ک کافری سه رده می پیغه مبه ر ﷺ هاتوه، ئه ویش (أَبُو لَهَبٍ) ه، که دیاره به نازناوه که ی هاتوه، ئه گه رنا بو خووی ناوی (عَبْدُ الْعُزَّى) بووه، به لام کونیه که ی (أَبُو لَهَبٍ) بووه، ئه وهش گه وره ترین حکمه تی تیدایه، که خوا لیره دا ئه م سوورته ی ناردوته خوار، جاری ئه وه به رگریه له پیغه مبه ر ﷺ، چونکه به و مونسه به ته وه ئه م ئایه ته دابه زیوه: ﴿ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الصَّفَا، فَقَالَ: يَا صَبَاحَاهُ، قَالَ: فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالُوا لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ مُصْبِحُكُمْ أَوْ مُمْسِكُكُمْ أَمَا كُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ، فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبًّا لَكَ لِهَذَا دَعَوْتَنَا جَمِيعًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (۱) المسد ﴿ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۵۲۳) 》， واته: عه بدولای کوری عه بباس خوا له خووی و بابی رازی بی، ده ئی: رۆژیک پیغه مبه ری خوا ﷺ سه رکه وته سه ر کیوی سه فاو فه رمووی: (يَا صَبَاحَاهُ) هوی هاوار! قوره یس له ده وری کۆبوونه وه و گوتیان: چی بووه؟ فه رمووی: ئه گه ر هه والتان پی بده م به وه ی که دوژمن ئیواری، یا خود به یانی هیرشتان ده کاته سه ر، بروام پی ناکنه؟ گوتیان: با، فه رمووی: ده من ترسینه رتانه و بو تانه اتووم پی تانرا بگه یه نم که سزایه کی سه خت هه یه بو ئه و که سانه ی که ئیمان ناهین، ئه بو له هه ب (یش که له نیو خه لکه که بوو) گوتی: ده سه ته کانت له نیوچن، هه ر بو ئه وه ئیمه ت کۆکرده وه؟ ئنجا له دوای ئه و قسه یه ی ئه بو له هه ب، خواش وه لامی دایه وه و ئه و سوورته ی ناره خوار، فه رمووی: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾ (۱) واته: ده سه ته کانی ئه بو له هه ب بفه وتین و فه وتاشن، وه له هه موو کافره کانی قوره یس خوا ﷺ ته نیا ناوی ئه بو له هه بی هیناوه، له گه ل هاوسه ره که یدا، وه باسیان ده کات که چۆن پیلانیان گپراوه دزی پیغه مبه ر ﷺ، هه رچه نده مامیشی بووه، که واته: له ئیسلامدا به هیچ

مهسهلهی چوارهم: که دهفه رموی: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، بیگومان ئەوانه‌ی گوتیان: خوا مه‌سیحی کوری مه‌پریه‌مه، بی‌پروان، که‌واته: نه‌صرانییه‌کان کافرن، پێشتریش ئاماژه‌یه‌کم پێدا، هه‌ندیک مه‌لا هه‌ن، ئەوانه‌ی که له به‌رگی پێشه‌وایانی ئایین دان، به‌لام سه‌ر به ده‌سته‌لاتن و به‌لای ده‌سته‌لات و هوکمراناندا دایده‌شکینن، وه پێیان خۆشه به هه‌وای ئەوان قسه بکه‌ن، جاری وابوو له‌گه‌ڵ ئەو جوړه که‌سانه رووبه‌پروو بوومه‌وه، گوتوو یانه: مامۆستا! دروست نیه به جووله‌که‌و نه‌صرانیی بلێین: کافر، چونکه ئەوانیش ئیمانیا‌ن به خوا هه‌یه!! به‌لام وهک پێشتریش گوتم: ئیمان هه‌بوون جیا‌یه له‌گه‌ڵ عیلم هه‌بوون به بوونی خوا، چونکه ئیبلیس به دلنایایی ده‌یزانی خوا هه‌یه، فیرعه‌ونیش به ته‌ئکید ده‌یزانی موسا پیغه‌مبه‌ری خوا‌یه و موعجیزه‌کانی له‌لایه‌ن خواوه پێدراون، وهک ده‌فه رموی: ﴿ وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَقِنْتَهَا أَنفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ النمل، واته: دانیان پێدانه‌هیناو له ده‌روونیشدا یه‌قینیا‌ن هه‌بوو که راسته، له‌به‌ر ئەوه‌ی چاویان له سته‌م و له خۆبه‌زلگرتن بوو، نه‌یانده‌ویست بۆ په‌یامی موسا ملکه‌ج بکه‌ن، چونکه ئەو کاته فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی ئەو به‌زمو بازاره‌ی هه‌یانبوو لییان تی‌کده‌چوو، که‌واته: ئەوانیش عیلمیا‌ن هه‌بووه به خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، که‌چی به ئیماندا‌ریش له فه‌ئهم نه‌دراون، که‌واته: جووله‌که‌کان و نه‌صرانییه‌کان و ئەوانی دیکه‌ش که عیلمیا‌ن هه‌یه به بوونی خوا، وه عیلمیا‌ن هه‌یه به پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به کتیبه‌کان، ته‌نیا به‌وه‌نده به ئیماندا‌ر له فه‌ئهم نادری‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئیمانیا‌ن نیه به پیغه‌مبه‌ری کو‌تایی موحه‌مه‌د ﷺ، وه دوایین کتیبی خوا سبجانه و تعالی، که ئەو چه‌وتی و لادان و هه‌لانه‌ی که‌وتوو‌نه نیو کتیبه‌کانیا‌نه‌وه، راستیا‌ن ده‌کاته‌وه و بزاریان ده‌کات، ئنجا پیغه‌مبه‌ری کو‌تایی موحه‌مه‌د ﷺ سه‌ره‌وه‌ری هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه، وه هه‌موو پیغه‌مبه‌ران موژده‌یا‌ن به هاتنی داوه، ئنجا ئایا ئەگه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ ئەو پیغه‌مبه‌ره موژده پێدراوه نه‌بی، کوا کی هاتوه، ئەوه دوا‌ی عیسا دوو هه‌زار سا‌ل زیاتر تی‌په‌ریوه که‌س نه‌هاتوه؟! به‌ئێ

کەسانی وا هەبوون بە درۆ بانگەشە ی پێغەمبەراییەتیان کردووە، بەلام هیچ نەبوونەو هەر زوو درۆیەکیان ئاشکرا بوو، ئەو پێغەمبەرە ی کە موسا گوتووێت: دوا ی من دێ و عیسا گوتووێت و پێغەمبەران هەموویان گوتووین: کوا؟ کامەیه؟ کەواتە: کەسێک کە ئیمان بە موحەممەد ﷺ ناهین، وە ئیمان بە قورئان ناهین، ئیمانی بە پێغەمبەرەکی خۆشی و بە کتیبەکی خۆشی لێ هەلەوهشیتهوه، چونکە کتیبەکەیشی و پێغەمبەرەکی گوتووین: دوا ی پێغەمبەری کۆتایی دێ، ئیمانی پێ بین، ئنجا کە ئیمانیا ن پێ نەهینا، مانای وایە بروای بە کتیب و پێغەمبەرەکی خۆشی نەهیناوه.

ئنجا دیارە پێشتریش لە کتیبی پیرۆز (الکتاب المقدس) لە پەیمانی نوێ، (العهد الجديد) دا ئەم دەقەم هیناوه: (فَاللَّهُ وَاحِدٌ وَكَانَهُ فِي نَفْسِ الْوَقْتِ ثَلَاثَةً أَقَانِيم)، وە لە ئینجیلی (متی: الإصحاح: ۳) لە شەرحی ئایەتەکانی (۱۶ و ۱۷) دا دەلێ: (يَسُوعُ بَاعْتَبَارِهِ اللَّهُ: لِابْنٍ، يَخْضَعُ طَوْعِيَةً لِلَّهِ الْآبِ) ^(۱)، واتە: یەسووع بەو ئیعتیبارە ی خوای کورە، ملکە چ دەکات بۆ خوای باب! ئەوەش مانای وایە کافر بوو ون، بۆیە خواش فەرموویەتی: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، واتە: بیگومان ئەوانە ی گوتیان: خوا مەسیحی کوری مەریەمە، بیبروان.

هەروەها هەر لە ئینجیلی (متی) لە (الإصحاح: ۱۵، آیتان: ۵، ۶) دەلێ: (الْحَيَاةُ فِي الْمَسِيحِ تَعْنِي: أَوْلًا: الْإِيمَانُ بِأَنَّهُ ابْنُ اللَّهِ، ثَانِيًا: مَخْلُصًا وَرَبًّا) ^(۲)، واتە: ژیان لە مەسیح یانی: ئیمان هینان بەو کە کور ی خوایە، وە قبوولکردنیشی بەو کە ئەو رزگارکەرە و پەرودرگا رە! بە هەر حال ئەگەر تەماشای ئەو بەکری کە پێی دەگوترێ: (الکتاب المقدس: العهد الجديد)، پەیمانی نوێ، چ چوار ئینجیلەکان، چ نامەکانی پۆلص و ئەوانە، زۆر بە زەقی دەلێن: خوا سێ بەشە: (الآب، الإبن، الروح القدس) واتە: باب و کور و گیانی پیرۆز، کە مەبەستیشیان لە گیانی پیرۆز

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ص ۱۸۷۵

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ص ۲۲۲۴

جبیریله سه‌لامی خوای لیئی، دیاره من له بهرگی دووه‌می ئهم ته‌فسیره، له ته‌فسیرکردنی سوورپه‌تی (آل عمران)دا، ئهم ده‌قه‌م که له ته‌فسیری (الجامع لأحكام القرآن)ی (القرطبي) وهرگرتوه، له‌ویش هیناوه، که ده‌لی: { نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ بِسَبَبِ وَقْدِ نَجْرَانِ حِينَ أَنْكَرُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ قَوْلَهُ: إِنَّ عَيْسَى عَبْدُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَقَالُوا: أَرْنَا عَبْدًا خُلِقَ مِنْ غَيْرِ أَبِي، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَدَمُ مَنْ كَانَ أَبُوهُ أَعْجَبْتُمْ مِنْ عَيْسَى لَيْسَ لَهُ أَبٌ؟ فَأَدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَلَا أُمٌّ» }^(۱)، واته: ئهم ئایه‌ته به هوئی شاندى نه‌جرانه‌وه هاته خوار، که نکوولییان کردو ره‌خنه‌یان گرت له‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبهر ﷺ که فه‌رمووی: عیسا به‌نده‌ی خوییه‌و وشه‌ی خوییه، (واته: به وشه‌ی خوا دروست بووه)، گوتیان: به‌نده‌یه‌گمان پیشان بده، که به‌بی باب دروست بووی و له دایک بووی، پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌دی بابی ئاده‌م کییه؟ ئایا سه‌رسام ده‌بن به‌وه که عیسا بابی نیه، به‌لام سه‌رسام نابن که ئاده‌م نه بابی هه‌یه، نه دایک؟ بویه خوا ئهم ئایه‌ته موباره‌که‌ی نارده خوار، که ده‌فه‌رمووی: ﴿ **إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ**

ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾، واته: بیگومان وینه‌ی عیسا له لای خوا، وه‌ک وینه‌ی ئاده‌مه که له گل دروستی کردو فه‌رمووی: ببه، یه‌کسه‌ر بوو.

واته: ئه‌گه‌ر عیسا دایکی دیاره، به‌لام بابی دیارنیه، خو ئاده‌م ﷺ نه بابی و نه دایکی دیارنن، به‌لکو خوا له گل دروستی کرد، عیسا شی ﷺ له دایکی دروست کرد، ئنجا ده‌باره‌ی دروستبوونی عیسا ﷺ خوای په‌روه‌دگار له سوورپه‌تی (مریم)دا زۆر به‌روونی باسی ده‌کات، که رووحی عیسا ﷺ راسته‌وخو خراوته نیو مندالدانی مه‌ریه‌مه‌وه، به‌بی به‌یه‌گه‌یشتنی پیاوو ئافه‌رت، وه‌ک

ده‌فه‌رمووی: ﴿ **وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا** ﴿١٦﴾ **فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا** ﴿١٧﴾ **قَالَتْ**

(۱) الجامع لأحكام القرآن للقرطبي ج ٤، ص ٩٢، وأسباب النزول للسيوطي برقم: (١٩٨)، ورواه ابن أبي حاتم مُرسلاً.

إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ وَلِنَجْعَلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ ﴿ مريم، واتە: باسى مەريەم بگە، كاتىك خۆى دوور گرت لە

كەسوگارى و لە شوپىنىكى رۆژھەلاتى، ئنجا پەردەيەكى گرتەوہ لە نيوان خۆى و ئەواندا (ديارە رۆژىك چووہ خۆى بشوا، وەك عادەتى ئافرەتان دەچوونە سەر كانى و ئاو، چونكە كاتى خۆى گەرماو بەو شىوہيەى ئىستا نەبووہ، كوردەوارىي خۆمان دەلین: (كول)، ديارە چووہ كولئ بكات، خۆى بشوات، يان خۆى و جل و بەرگى خۆى بشوات)، رووحى خۆمانمان بۆ لای نارد، (واتە: جبريل، چونكە چەند ناويكى ھەيە: الروح القدس، الروح، الروح الأمين) ئنجا خۆى لىبردە سەر شىوہى بەشەرىكى تەواو (مەريەم) گوتى: من پەنا بە خواى خاوەن بەزەيى دەگرم، ئەگەر ئەھلى تەقواى و تەقوات ھەيە، (وايزانيوہ چووہ دەستدرىژيى بكاتە سەرى، چونكە لە شىوہى پياودا بووہ) (ئەويش) گوتى: من نىردراوى پەروەردگارتەم، دەبى مندالىكى پاكى پى بېخشم. (بەلام ديارە مەريەم ھەر گومانى لى ھەبوو بۆيە) گوتى: جا من چۆن مندالم دەبى، نە ھىچ بەشەرىك (بە ھەللايى) دەستى گەياندوومى، وە بە ھەراميش داوين پىسييم نەكردوہ؟! گوتى: پەروەردگارت واى فەرمووہ ئەوہ لە لای منەوہ ئاسانە، بۆئەوہى بىكەينە نيشانەيەك بۆ خەلك، وە بەزەيىە لە لايەنى منەوہ و ئەو بريارە، دراوہو براوہتەوہ.

كەواتە: مەريەم بە دەستى خۆى نەبووہ عيساى بى، بەلكو لەسەرى پىويست بووہ، ئنجا لە تەفسىرەكاندا دەلى: جىبيريل فووى بە يەخەى كراسەكەى داگرد يان فووى بە دەمى داگردو رووحەكە چووہ نىو مندالدانى مەريەمەوہ، گرنگ ئەوہيە رووحەكە دەچىتە بەرى، وە دەبىتە كۆرپە، جا ئايا بە نۆ مانگو نۆ شەو بووہ، وەك مندالى دىكە، ياخود ھەر ئەو كاتە يەكسەر بوويەتى؟ لىردا زانايان دوو رايان ھەن:

هەندیکیان دەلێن: ﴿ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴾ (۲۲) مەریم، واتە: لە سکی دا هەلێگرتو چوووە شوپنێکی دوور لە خەلگی، ئیدی دوایی خوای زاناو شارەزا بە تەفصیل باسی چۆنیەتی لە دایکبوونی عیسا ﷺ دەکات، کە هەر بە مەلۆتکەبێش کاتێ دایکی بردوووەتیەووە بۆ لای گەلەکەیی، قسەیی کردووە، باشە مەریەم لەو گۆرەیی مندالێک بێنیتهووەو بلی: هی خۆمە، کە بە حساب ئەو خزمەتی پەرستگای کردووە، ئایا کێ برۆای پێدەکات، کە هیچی خراپی نەکردبێ؟! بۆیە خوای پەروردگار پێی دەفەرموی: ﴿ ... فَإِمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴾ (۲۳) مەریم، واتە: ئەگەر کەست بینی بلی: من پۆژووم لەسەر خۆم نەزر کردووە، بۆ خوای خاوەن بەزەیی، ئەمڕۆ قسە لەگەڵ کەس ناکەم، دیارە ئەوکاتە عادتیان وابوو، کە پۆژووویان گرتووە، لەگەڵ نەخواردن و نەخواردنەو، قسەشیان نەکردووە، ئنجا کە دەچیتەووە بۆ لای گەلەکەیی، سەریان سووردەمینێ و دەلێن: بابت پیاویکی خراپ نەبوو، دایکیشت خراپەکار نەبوو، ئەدی ئەو مندالەت لەکوێ بوو، ئەی مەریەم؟!

﴿ يَتَأَخْتَهُنَّ مَأْكَانًا كَانَ أَبُوهُنَّ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمَّكِي بَغِيًّا ﴾ (۲۴) فَاشَارَتْ إِلَيْهِ

قَالُوا كَيْفَ نَكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴾ (۲۵) مەریم، واتە: (دیارە کە پێی گوتن من بە پۆژووم و قسە ناکەم) ئنجا ئاماژەیی بۆ کۆرپەکەیی کرد، ئەوانیش گوتیان: جا چۆن قسە لەگەڵ مندالێکدا بکەین کە جارێ لە بێشکە دایە؟! ئنجا عیسا

ﷺ دەکەوێتە قسەو لەگەڵیاندا دەدوی: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي

نَبِيًّا ﴾ (۲۶) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

﴿ ۳۱ ﴾ وَبِرًّا بَوْلِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴾ (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ

أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (۳۳) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَمْتَرُونَ ﴾ (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾ مريم، واتە: (عیسا) گوتی: من بەندەى خوا، کتیبى پیداووم گىراومى بە پیغەمبەر. وه پیزداری کردووم له هەر کوپیهك بم، وه هەتا زیندوویم رایسپاردووم بە نوپژکردن و زهکات دان. وه رایسپاردووم که له گەل دایکم دا چاکەکاریم، وه نهیگپراوم به خۆسەپین و خراپەکار. وه سەلامم لی بی، رۆژی له دایکبوونم، رۆژی مردنم، رۆژی زیندوووبوونەم. ئا ئەوه قسەى عیساى کورپ مەریەمە، ئەو قسە هەقەى که تیدا له گوماندان. ناگونجی خوا رۆلەى هەبی "پاکیی بۆ وى" هەر کات کاریکى بوئ، بەس پىی بفرموی: بەه، دەبی.

پیمباش بوو شتیکتان بۆ باس بکەم، له وبارەوه که عیسا ﷺ چۆن پەیدا بووه؟ که واتە: که بەمشوویه پەیدا بووه، مانای وانیه کورپ خوایه، خواى کاربەجى عیساى بەبی باب دروست کردوه، هەر وهك ئادهمیشى به بی دایک و باب دروست کردوه له گل، حەوواش دیارنیه چۆنى دروست کردوه؟ بەلام وا پیدەچى ئەویشى راستەوخۆ له گل دروستکردبى، بەلام ئەوه که دەگوترى: حەووا له پەراسووی چەپی ئادەم دروست بووه، راست نیه، چونکه ئەوه تەنیا له تەوراتدا هاتوه، بەلام له قورئان و سوننەتدا شتى وا نەهاتوه، وهك من له کتیبى: (ئافرەت و خیزان له سایەى شەریعەتدا) باسەم کردوه، هەر وهها له تەفسیری ئایەتى ژماره (۱) ی (النساء) یشدا به دریژی باسەم کردوه، واتە: به هەر چوار شیوهکان خواى پەروەردگار خەلکی خولقاندوه:

(۱) خەلکی بەگشتى: بابو دایکیان دیارن.

(۲) ئادەم هیچ کامیانى دیارنیه و راستەوخۆ له گل دروست بووه.

(۳) عیسا دایکی دیاره و بابی دیار نیه.

(۴) حەووا، چۆنیهتیه کهى دیار نیه.

بۆچی؟ تاكو تیمان بگهیهنى که ئەگەر خوا بیهوى شتیك دروست بکات،

دروستی دەکات!!

مەسەلەى پینجەم: که دیاره له وهلامى نەصرانییهکاندا که گوتووینانە: عیسا

کورپ خوایه، پاکیی بۆ خوا ﷻ، دەفرموی: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾

إِنَّ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴿١٥﴾

ئەو بە لێگەهێنانەوهی خوای پەروردگار، جا بۆ زانیاریتان خوای زاناو شارەزا زۆر بە لێگان دینیتەوه لە قورئاندا، ئیمە فیر دەکات، کە ئیمەش فیربێن ئەو دین و عەقیدەو مسوولمانەتییهی خۆمان لەسەر بە لێگە بنیات بنیین، ئەک لەسەر بناغە ی لاساییکردنەوهو عاتیفە، بە لێکو لەسەر بناغە بە لێگە، بۆیە لە چەند شوینان لە قورئاندا، خوا هەم بە ئەهلی کتیب و هەم بە کافرە بپەرستەکان، دەفەر موی:

﴿... قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦﴾﴾ البقرة، واتە: بلی:

بە لێگەتان بێن، ئەگەر راست دەکەن، لە سوورەتی (البقرة) بە ئەهلی کتیب

دەفەر موی: **﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ**

أَمَانِيَّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾﴾، لـ

سوورەتی (النمل) یش بە بپەرستەکان دەفەر موی: **﴿أَمْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ،**

وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَءَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿١٨﴾﴾، کەواتە: ئینسانیک کە راستی کرد لە دەعوواکەیدا، دەبی

بە لێگە ی بێ، ئەگەر بە لێگە ی پێنەبوو، مانای وایە راست ناکات، جیاوازی نیوان

راست و درۆ بە لێگە ی، جا ئەو بۆ ئیمە دەرسیکی گەورە ی، لێردا خوا بە لێگە

دینیتەوه لەسەر نەصرانییهکان کە دەلین: عیسا کورپی خوای، لەبەرئەوهی بابی

دیار نی، خوای پەروردگار لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەر موی: ئادەم نە بابی

دیار، نە دایک، کەواتە: ئەگەر ئەو بە لێگەتان بێ، قسە یهکی پووچە، ئنجا هەر

ناگونجی عیسا کورپی خوا بێ؟ وەک دەفەر موی: **﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ**

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

جَمِيعًا ﴿١٩﴾﴾، بلی: ئایا کی لە لایەن خواوە هیچی بە دەستە، ئەگەر بیهوی مەسیحی

کورپی مەریه م و دایکیشی و ئەوانە ی کە لەسەر زەویشن هەموویان بفهوتین،

كى چى لە دەست دى؟ كە واتە: ھىچيان پشك و بەشيان لە خوايەتى دانىە، خواى بەرزىش ئەو كەسەيە كە دەژىنى و دەمرىنى، پەيدادەكاو دەفەوتىنى، ئەو دە خوايە، سىفەتى سەرەكىى خوا ئەوئەيە كە بەدەيھنەرو پەيدا كەربى، وە دەبى مەرىنەرو لەنۆبەر بى، بەلام غەيرى خوا نە شتىكى پى پەيدا دەكرى، نە شتى پى دەفەوتىنى، پى خراپ دەكرى، بەلام پى نەفەوتىنى، واتە: پى و لىناكرى كە نەمىنى، ئىستا تۆ دەتوانى شتىك بسووتىنى، لە حالەتىكى ماددىيەو دەيگۆرى بۆ حالەتىكى ماددىيە دىكە، بۆ وئە: ئا دەيگۆلىنى، لە حالەتى شلىەو بۆ حالەتى گازىي و دەبىتە ھەلەم، وە كە دەبىستى دەگۆرى بۆ حالەتىكى دىكە، بەلام ماددەكە ھەر ھەيەو نەفەوتى، لەراستىدا ئەوئە كە دەتوانى شت پەيدابكات لە نەبوو دەبىشيكاتەو بە نەبوو (عدم)، بەس خوايە ﷻ، كە واتە: ئەو بەس خوايە كە ئەوئە لە دەست دى، خواوندارىتى ئاسمانەكان و زەوى دەكات، بۆيە تەنيا ئەويش شايستەي پەرسترانى ھەيە.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموى: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ

وَاحْبَبُوهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿

تويژدەوانى قورئان لىردەدا بۆ لىكدانەوئە ماناى ئەم ئايەتە تووشى جوړىك لە ئىشكال و تەنگرە بوون، چونكە: خواى دادگەر لە سوورەتى (التوبة)دا

دەفەرموى: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ

ابْنُ اللَّهِ ... ﴿۳۰﴾ ، واتە: جوولەكە گوتيان: عوزير كورپى خوايەو

نەصرانىيەكانىش گوتيان: عيسا كورپى خوايە، (پاكى بۆ خوا)، بەلام لىردەدا

دەفەرموى: جوولەكەو نەصرانىيەكان گوتويانە: ئىمە ھەموومان كورپانى خواين و

خۆشەويستانى خواين، بۆيە تويژدەوانى قورئان چەند وەلامىكيان داوئەوئە بۆ

ئەو پرسيارەو، بە چەند جوړىك ھەولئە لا بردنى ئەو ئىشكالەيان داوئە:

ئیشائیک لەسەر رپستی:

﴿ ... نَحْنُ أَوْلَادُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُ ... ﴾ ووه لاندانە ووهی

۱/ هەندیکیان دەلێن: کە جوولەکە دەلێن: عوزیر کورپی خوایەو نەصرانیی دەلێن: مەسیح کورپی خوایە، وە ئەو دوو کەسەش لەنیو جوولەکەو نەصرانیی یاندا زۆر بەرپۆزن، مادام دوو بەشەر بگونجی کورپی خواین، دەگونجی بەشەرەکانی دیکەش کورپی خواین.

۲/ وە هەندیکیان دەلێن: کاتی خۆی ئەوانە ی گوتووینانە: ئیمە کە دەبین بە جوولەکەو دەبین بە نەصرانیی، مانای وایە ئیمە کورپی خواین و خۆشەویستی خواین، با ئیستاش لە کتیبەکانیاندا نەبی، چونکە لە کتیبەکانیاندا نیە، بلی: ئیستا نەصرانییەکان کورپی خوان، دەلێن: کاتی خۆی وایانگوتووە، بەلام ئیستا لایانبردووە.

۳/ هەندیکیش دەلێن: مەبەست لە کورانی خوا، خۆشەویستانی خوایە، واتە: ئەوانە گوتووینانە: ئیمە خۆشەویستی خواین، وە لەلای خوا پەسندین و هەلبژێردراوین، جا جوولەکەکان ئەو نەشارنەووەو ئیستاش دەلێن: ئیمە گەلی بژاردە ی خواین، (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَار) وە لە قورئانیشدا باسی ئەو

مەسەلە کراوە، خوا دەفەرموی: ﴿يَبْنَىٰ إِسْرَءِىلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِىْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَ اَنْىِ فَضْلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِىنَ ﴿٤٧﴾ البقرة، ئەى وەچەى ئیسرائیل! یادى نىعمەتەکانى من بکەنەووە کە لەگەلم کردوون، وە بەسەر جیهانیاندا هەلبژاردوون، کە مەبەست پێى سەردەمى خۆپەتەى، لە سەردەمى خۆیاندا وەچەى ئیسرائیل ئیماندار بوون و لە هەموو خەلکى سەردەمى خۆیان باشتەر بوون، بەلام مانای وانیه کە بە درێژایى مێژوو، وە تا دنیا بە کۆتا دى، لە

هەموو خەڵک باشترین، شتی وانیه، بەلام کە گوتووینانە: ئیئە کورانی خواین، واتە: ئیئە خۆشەویستی خواین، وە بە خۆشەویست بوون لەلای خوای پەروردگاریش، نەسبەتیکی تایبەتیمان لەگەڵ خوادا هەیه.

۴/ هەندیکیشیان دەلێن: دەقی ئەو قسەیان نەکردووە، بەلام لاف لێدانەکانیان خوازیری ئەوەن، واتە: نەیانگوتووە ئیئە کورپی خواین، نە ئیستا وا دەلێن: نە کاتی خۆشی وایانگوتووە، بەلام ئەو لافە لێدەدەن بۆ وینە: جوولەکەکان گوتووینانە: ﴿ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ

اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ البقرة

، ﴿ قَالَوَا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾ آل عمران، چەند رۆژێکی کەم و ژمێردراو نەبێ ناگرمان تووش

نابێ، واتە: ئیئە هەرچەند گوناھانیش بکەین، هەرچەند خراپیش بین، تەنیا چەند رۆژێکی کەم دەسووتێنرێین، جا هەندیکیان گوتووینانە: حەوت رۆژە، هەندیکیشیان گوتووینانە: چل رۆژە، ئنجا ئەو لاف لێدانە، ئەگەر وابێ، ئەو دەگەینەن کە دەبێ ئیئە خۆشەویستی خواین و نەسبەتیکی تایبەتیمان لەگەڵ خوای پەروردگاردا هەبێ، واتە: لاف لێدانی ئەو کە خوا سزایان نادات، ئەو لێو دەگیرێ کە دەبێ ئەوان نەسبەتیکی تایبەتیمان لەگەڵ خوادا هەبێ، خۆشەویستی خواین، نەصرانییەکانیش ئەو دیارە دەلێن: عیسا عليه السلام کە لە خاچ دراووە بۆتە بەلاگێڕووی بەشەر، بۆ زانیاریتێن نەصرانییەکان عەقیدەیان وایە کە عیسا عليه السلام لە دار دراووە هەلواسراوە کە بە حیساب ئەو تاقە جگەر گۆشەو تاقە کورپی خوا بوو، وە خوا فەرموووەتی: من ئەو تاقە کورپی خۆم دەکەمە فیداو بەلاگێڕی هەموو ئەوانە کە ئیمانێ پێ دینن، کە پێغەمبەری خواو کورپی خوایەو بەشیکی لە خوا، هەر کەس ئەو ئیمانە پێ هەبێ، ئەو ئەو لە سێدارەدرانە ئەو، دەبێتە هۆی سڕینەووی هەرچی گوناھێ کردووەتی! کە بەراستی ئەو شتیکی زۆر نامەتیقییە، یانی: ئیستا بابای نەصرانیی لە ولاتانی رۆژئاواو لەوپەڕی دنیا گوناھان دەکات، زینا دەکات، قەتل دەکات، دزی

دەكات، بە عەقىدەى ئەفسانەىى وان، دوو ھەزار سالّ پىش ئىستا عىسا ﷺ له دار دراوہو ھەئواسراوہ، تاكو بىيەتە ماىەى كەفەرەتى گوناھەكانى ئەوان!! كە بىگومان واش نىە، وەك ئىمە لە تەفسىر كەردنى ئايەتەكانى سوورەتى (النساء) و (آل عمران) دا روونمان كەردەوہ كە عىسا، لە دار نەدراوہ، خوا دەفەرموى: ﴿... وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ...﴾ (۱۵۷) النساء، واتە:

نە كوشتوويناو نە ھەئانواسىوہ، بەلكو وىنەى عىساىان بۆ براىە سەر كەسىكى دىكەو ئەو كەسەيان لە جىاتى عىسا ﷺ لە خاچداوہ، ئنجا بە ھەرحالّ عىسا ﷺ دوو ھەزار سالّ لەمەو پىش ھەئواسرابى، بۆ دەبى بىيەتە ھوى سەرىنەوہى گوناھى ئىستاي كەسىك كە تاوان و گوناھان دەكات؟!

بۆ زانىارىيتان! ئەو عەقىدە ئەفسانەىيە زۆر كارىگەرىشى ھەبووہ لەسەر نەصرانىيەكان، چونكە ئەگەر بە پىي ئىنجىلەكان بى، دەبى نەصرانىي زۆر سەلامەت و ئاشتى خوازىن، چونكە لەو چوار ئىنجىلانەدا ھاتوہ، دەئى: عىسا ﷺ فەرمووئەتى: (ئەگەر كەسىك زللەىەكى لەلاى راست دای، لاى چەپىشى بۆ راپەرە!) وە (ئەگەر كەسىك چۆغەلەكەى لى سەندى، كراسەكەشتى بۆ دانى)، وە (ئەگەر كەسىك مىلىكى بە پىش خۆى دای، دوو مىل لە پىشىەوہ بپۆ) باشە مادام عىسا ﷺ واى فىر كەردوون، ئەدى بۆچى پۆژئاواو ئەوروپا، ولاتانى دنيا داگىر دەكەن؟ ئەدى ئەمەرىكا بۆچى دنيا داگىر دەكا؟ بەرىتانياى مەزن (عظمى) كاتى خۆى بۆ دنياى داگىر كەردبوو؟ فەرەنساو ئىسپانياو ئەلمانىا بۆ دنيا پاوان دەكەن؟ ھەمووشتان خۆتان بە نەصرانىي دەزانن!

بۆيە من پىموايە ئەو عەقىدە ئەفسانەىيە كارىگەرىي زۆرى بووہ لەوہدا بلىن: ھەرچى بكەين قەيدىناكات مادام عىسا ﷺ لە سىدارە دراوہو ئىمەش نەصرانىين و بە دواى عىسا ﷺ كەوتووین، ئەو بۆتە ھوى سەرىنەوہى گوناھەكانمان، چاوپۆشسىمان لى دەكرى، چونكە عىسا ﷺ لە جىاتى ئىمە لە سىدارە دراوہ، ھەلبەتە ئەوان بىرۆكەىەكى دىكەشيان ھەيە، دەئىن: چ پىاو چ ژنى نەصرانىي ھەرچەندە گوناھان بكات، كە جوو بۆ لاى پاپا، يان بۆ لاى قەشەو لە بەردەمى دانى دا بە گوناھەكانى خۆى داھىئاو گوتى: من ئەو گوناھانەم كەردوہو ھەلەم

كردوه، ئەويش بلى: ئەوه من له جياتى خوا لىت خۇشبووم! تازە ئەوه پاك دەپتەوه.

ئىنجا بۇ ئاگادارىيتان ئەو جۆره فيكرو بىرۆكه سەيرانە هاتوونە نىو ئىسلامو مسولمانانىشەوه، ئىستا هەندىك لەوانەى خۇيان بە سەيىدو شىخ دەزانن، پىيان وايە لەبەرئەوهى خرمى پىغەمبەرن، لە گوناھان دەبەخشرىن، جا شتىكىش دىننەوه، دەلىن: خوا پىي فەرموو: ئەوانەى خرمى تۆن چاكەكانيان بۇ خۆم دەبەمە بەهەشتى، خراپەكانىشيان بە تۆ دەبەخشم، ماناى وايە كەس نامىننەتەوه، ئىنجا لەوبارەوه (مەلاى گەورەى كۆيى) شتىكى سەير لە تەفسىرەكەى باس دەكات، دەلى: رۇژىك بابم (مەلا عەبدوئلا جەلى زادە) لە مەجلىسى كاك ئەحمەدى شىخ دادەنىشى، كە پىاويكى گەورەو زۆر چاكىش بووه، كورپى شىخ مەعرووفى نۇدىيە، شونىكەوتوو (رېبازى قادرى)ين، مەولەوى شاعىرىش لەو مەجلىسە دەبى، يەكىك لە سەيىدەكان لەو مەجلىسەدا دەلى: ئىمە پىاوهكانمان هەرچى بكەن عەفوون، لە گوناھو خراپە، لەبەرئەوهى لە وەچەى پىغەمبەرانن، مەولەويش دەلى: وەلامى ئەو پرسىيارەم بدەوه: هەر پىاوهكانتان عەفوون، يان ئاقرەتەكانىستان؟! كاك ئەحمەدىش توورە دەبى لە خزمەكانى و دەلى: قسەى نەزانانەو نەفامانە بۇ دەكەن كە مەولەوى لىرە دانىشتەوه؟! بۇيەش خوا ﷺ

وەك بەرپەرچدانەوهى ئەو بىرە ئەفسانەيەى جوولەكەكان دەفەرموى: ﴿ قَالُوا لَنْ

تَمَسْنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهم فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾

آل عمران، واتە: گوتيان: ئاگر نامانگاتى مەگەر چەند رۇژانىكى ژمىردراو، وە ئەوهى لە دىنەكەياندا هەلىان دەبەست فرىوى دان. بەلى شت هەلبەستن لە دىندا خەلك فرىو دەدات: سەيىد بەتەماى پشتىنى سەوزو، حاجى بەتەماى كەشىدەى زەردو، مەلا بە تەماى مەندىلى سەرىو، ئىسلامىي بە ھۆى ئەوهى ناوى ئىسلامىيەو، ئەوى دىكە لەبەرئەوهى كورپى فالانە كەسە، ئەوى دىكە لەبەرئەوهى مەلا زادەيە، يەكيان لەبەرئەوهى شىخ زادەيە، كە لە قورئاندا هىچيان بنەمايان نىە، بەلكو پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿ مَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴾ {رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۷۹۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۹۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۲۵)،

وَالدَّارِمِي بِرَقْم: (۳۴۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه { واته: هەر کهسیک کردهوهکهی دواى بخت، رهچهلهکهکهی پیشى ناخات، کهواته: دهبی مرؤف به کردهوه پیس بکهوی،

خوای پهروهردگاریش که دهفهرموی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنَكُمْ...﴾ (۱۳)

الحجرات، واته: بهپیزترینتان لای خوا پاریزکارترینتان، وه دهفهرموی: ﴿فَإِذَا

تُفَخَّ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۰) المؤمنون، واته: نهگهر فوو به کهرهنادا گرا، لهو رۆژهدا نه رهچهلهکیان له نیوان دا ههیه، نه کهسیش داوا له کهس دهکات.

(جمال الدين القاسمی) خاوهنی تهفسیری (محاسن التأویل) قسهیهکی خوش دهکات، دهلی: (قَالَ بَعْضُ شَيْوخِ الصُّوفِيَّةِ لِبَعْضِ الْمُفَقِّهَاءِ: أَيْنَ تَجِدُ فِي الْقُرْآنِ

أَنَّ الْحَبِيبَ لَا يُعَذِّبُ حَبِيبَهُ؟ فَلَمْ يَرُدْ عَلَيْهِ، فَتَلَا الصُّوفِي هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ (۱۸)

المائدة^(۱).

واته: یهکیک له شیخهکانی تهریقتهی تهسهووف به یهکیک له شهرعزانان دهلین: له کوئی قورئاندا نهوه ههیه که خوشهویست خوشهویستی خوئی سزا نادات؟ نهویش وهلامی ناداتهوهو نازانی وهلامی بداتهوه، شیخه صوفیهکهش نه م

ئایهتهی بو خویندهوه: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ (۱۸)، واته: نهدی بوچی

به گوناههکانتان سزاتان دهدات، دیاره نهوان گوتوویمان: ئیمه کوران و خوشهویستانی خواین، نهویش دهفهرموی: کهواته نهگهر خوشهویستبان سزای نهدهدان، ئنجا دیاره نهو ئایهته بهلگهیه لهسهر نهوه که خوا ههر کهسیکی خوشویست به گوناههکانی سزای نادات، بهلام بوچی سزای نادات؟ دیاره تۆبهیان لی دهکات و پهشیمان دهبیتهوه، نهگهرنا کهس مافی (فیتوی) نیه له بهرانبهر خوادا، بهلام کهسیک خوا خوشی بوئی، دیاره که گوناھی کرد، تۆبه دهکات و پهشیمان دهبیتهوه، ئنجا که پهشیمان بووهو تۆبهی کرد، نهوه خوای به بهزهیش

لېي خۇش دەبى، چونكە خوا ﷺ دەفەرموئى: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ ﴿۳۴۴﴾ البقرة، واتە: بېگومان خوا ﷺ ئەوانەى كە زۆر دەگەرپىنەوہ بۇ لای خواو، ئەوانەى كە زۆر خۇ پاك دەكەنەوہ، خۇشىدەوئىن.

مەسلەلى حەوتەم: كە دەفەرموئى: ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ﴾، واتە: بەلكو

ئىوہش بەشەرىكن وەك باقى ئەو خەلكە، كە خوا دروستى كرددون، كەواتە: ھىچ كەس پلەو ئىمتىيازى لەلای خوا نىە، مەگەر بە تەقوا نەبى، وە بە لای خواوہ نەسەبو رەچەلەك ھىچ دەورېك نابىنى، ئەوہ زۆر گرنگە كە مسوئلمانان باش لىي تىبگەن، چونكە وەك گوتم: ھەيە مەلازادەيە، دەلى: كاكە ئىمە ئەوہندە پشتمەمان مەلا بووہ، تۇ بلىي خوا لىمان خۇش نەبى! ئەويدىكە دەلى: ئىمە شىخ بووین، ئەويدىكە دەلى: ئىمە سەيد بووین، يەكى دىكە دەلى: بابم ئەوہندە چاك بووہ...ھتد، نەخىر وەك كوردەوارىي خۇمان دەلى: (كەس بە مەلەى بابى ناپەرئتەوہ) يان (كە خۇت كۆسەى رېشى بابت بە تۇ چى)، دەبى بوخۇت كرددوہت ھەبى، وەك جارېك من لەگەل مامۇستايەكى شىخ كە سەيىدىش بوو، باسى ئەو بابەتى نەسەبو رەچەلەك ئەوانەمان كرد، پىي گوتم: مامۇستا چۆن رەچەلەك سوودى نىە؟ سوودى ھەيە، گوتم: سوودى چى ھەيە؟ گوتى: كەسېك خرمى پىغەمبەر ﷺ بى، چۆن سوودى بوى نىە؟ منىش گوتم: ئەگەر خزمایەتى لەگەل پىغەمبەردا ﷺ سوودى ھەبووايە، لە سەردەمى خۇيدا سوودى زياتر دەبوو، باشە (أَبُو طَالِب) مامى نەبوو؟ (أَبُو لَهَب) مامى نەبوو؟ گوتى: با، گوتم: تۇ لە دوای ھەزارو چوار سەد سال بە چەند پشنت دەچپەوہ سەرى، زۆر لىي دووركەوتوويەوہ، ئەوان لە بنەو پالى خۇى بوون، كە چى (أَبُو لَهَب) خوا لەعنەتى لى دەكات، لەبەرئەوہى لەگەلئىدا نەبووہ، ئىمە دەلىين: ھەر كەسېك بە دوای پىغەمبەر ﷺ نەكەوئى، خزمایەتى لەگەل پىغەمبەر ﷺ سوودى پىناگەيەنى، ئەدى كەسېك بە دوای بکەوئى و خرمىشى بى؟ بېگومان باشە، بەلام بايى ئەوہندى سوودى پىدەگەيەنى كە بە دوای دەكەوئى، نەك بايى ئەوہندە كە خرمىەتى، بوچى؟ چونكە ئەگەر وانەبى ئەوانەى خرمى پىغەمبەر نىن، لە رۆزى قىامەتى بويان ھەيە بلىن: خوايە! ئىمەشت بە خرمى پىغەمبەر ﷺ دروست كرددبا، تاكو

بەبێ خۆ ماندووکردن چووباینه بەهەشتی، پاکیی بۆ خوا، ئەو کاتە خوا بەلگەی بەدەستهوه نەدەبوو، بەلام خوا لە قورئاندا دەفەرموی: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ أَفْقَرُكُمْ...﴾ (۱۳) الحجرات، واتە: بەرپزترینتان لە لای خوا پارێزگارتزیتانە، وە پێغەمبەریش ﷺ روونی کردۆتەوه، کەواتە: وەك كوردەواری خۆمان دەلێن: (ئیمانێ بە نەیسکی مەسپێرە)، نابێ ئینسان خۆی بەو شتانە هەلخەلەتینی، وە لەراستیدا جوولەكەو نەصرانییەكان لێرەدا تووشی لادان بوون، وە لێرەدا تووشی لەخۆباییبوون بوون، کە پشتینی لێ بکەنەوهو گۆی نەدەنە کردەوهی باش، ئەوەتا بە دواي پێغەمبەری کۆتایی نەکەوتوون، گوتووایانە: ئیمە تەنیا بە دواي مووسا دەکەوین، یان بە دواي عیسا دەکەوین، ئەوان شەفاعەتمان بۆ دەکەن، بەوه خۆیان هەلخەلەتاندوه، ئنجا ئەگەر خاوەن کتیبەكان وابلین و مسوولمانانیش هەر کۆمەلەیان بلی: خزمی فلان کەسین، یان فلان کەسین .. هتد، مانای وایە هەموو خەلك مافی (فیتوی) دەبی لە بەرانبەر خوادا، ئەدی کۆ پابەندبی بە شەریعەتەوه؟ بۆیە دەبی هەولبدری ئەو شتانە لە مێشک و دلی مسوولمانان بسەرپێنەوهو تیبگەیهندریین کە تەنیا پشت بە کردەوهی باشی خۆیان ببەستن، وە ئەگەر تەماشای هەموو قورئانیش بکەین، دەبینین خوا هەر

دەفەرموی: ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۸۲) التوبة، ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿۱۷﴾ السجدة، پاداشت و سزای ئەوهیه کە بە دەستیان دینا و دەیانکرد، هەرگیز نافەرموی: لەبەرئەوهی کە خزمی فلان کەس بوو، یان لە فلان کەس نزیک بوو.

مەسەلەي هەشتەم و کۆتایی: کە دەفەرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا

يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِطْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ﴾. وشەي: (فِطْرَة) واتە: دابەران و وهستان و خاوبوونەوه، وە پێغەمبەری خواش فەرمووێتەي: ﴿أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْنِ مَرْيَمَ، وَالْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادُ عَالَتِ، لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۹۹۷)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۴۴۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۰۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۶۷۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واتە: من نزیکترین کەسم لە کورپی مەریەمەوه، وە پێغەمبەران هەموویان لە بابێکن و دایکیان جیایە، وە لە نیوان من و عیساي کورپی مەریەم دا

هیچ پیغمبەریکی دیکە نەبوون، بۆیە ئەم فەرموودەیەم هیناوه، چونکە لە هەندێ لە کتیبەکانی تەفسیردا دەئین: لەنیو عەرەباندا دوو سنی پیغمبەری دیکە هاتوون، خالیدی کوری کئی کوری گئی، لەراستییدا ئەوه وانیە، لە دواى عیسا هیچ پیغمبەر نەهاتوون هەتا پیغمبەری کۆتایی ﷺ هاتو، وە ئەم حەدیسەى پیغمبەر ﷺ دەقە لەسەر ئەوه، وپرای ئایەتەگەش که دەفەرموی:

﴿ عَلَىٰ فَرَقٍ مِّنَ الرُّسُلِ ﴾، دواى دابرانیک لە پیغمبەران، ئەوجار موحمەد ﷺ هاتو، وە ماوهى نیوان پیغمبەری کۆتایی ﷺ و عیسا ﷺ چەند سال بوو؟ لە کاتی وەفاتی عیساو ﷺ تاكو نیردرانی موحمەد ﷺ (۵۶۰) پینج سەدو شەست سال بوو، وە ئەگەر عیسا ﷺ لە یەکی (۱) زایینی لەدایک بووبی و لە تەمەنى چل (۴۰) دا بووبیتە پیغمبەر و لە تەمەنى پەنجا (۵۰) دا هەلکیشرابی بو ئاسمان، پیغمبەری ئیمەش موحمەد ﷺ لە سالی (۵۷۱) زایینی لەدایک بوو و لە (۶۱۰) بوته پیغمبەر، پەنجا سالی لیدرکه، دەبیتە (۵۶۰)، واتە: ماوهى (۵۶۰) سال لە نیوان عیسا ﷺ و موحمەد ﷺ دا بوو، که ئەوه ماوهیەکی زۆر، وە لە نیوان هیچ دوو پیغمبەریکدا ئەو ماوه زۆر نەبوو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان حەوت ئایەت دەگرێتە خۆی، لە ئایەتی: (۲۰ تا ۲۶)، دیارە ئەم دەرسەمان یەكەمین بەسەرھات لەو چوار بەسەرھاتە یەكەم (المائدة) دا باسکراون، دەگرێتە خۆی، کە بریتییە لە فەرمانکردنی موسا عليه السلام بە گەلەگەیی، واتە: وەچەیی ئیسرائیل، کە بچنە نیو سەرزەمینی پێرۆزەو، کە دواتر باسی دەکەین سەرزەمینی پێرۆز یانی: چی؟ دیارە ئەوانیش برۆبەھانەیان هیئاووتەو و نەچوون، وە سەرنجام سەریچییان کردووە لە فەرمانی موسا عليه السلام، وە دوو کەس لە گەلەگەیی موسا عليه السلام کە دوو پیاوی لەخواترس بوون، وە پشت بە خوا بەستوو بوون، وە خوا پێداو بوون، زۆر هانیان داوون کە بچن و نەترسن، بەلام هەر ئامادە نەبوون بچن و سەریچییان کردووە، پاشان موسا عليه السلام سکالای خۆی لە لای خوای پەروردگار کردووە، وە لێی پاراوتەو، کە لەگەڵ ئەو گەلە لاری و لەرپی دەرچوووە لە یەکیان بترازین و لە یەکیان جیا بکاتەو، وە سەرنجام خوای کاربەجی بریاری داووە کە دەبی ئەو گەلە (واتە: بەنی ئیسرائیل) چل سال لە بیابانی سینادا بمیننەو، وە ئەو چل سال بە سەرگردانیی بسوورینەووە سەراسیمە و بن.

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ یاد بکەوہ! کاتیک موسا بە گەلەکەئە خۆی گوت: ئەئە گەلەکەم! چاکەئە خوا بەسەر خۆتانەوہ یاد بکەنەوہ، کە پێغەمبەرانیکەئە تێدا رەوانە کردوون و گێرپاوانی بە پادشا، وە ئەوہی پێیداون بە هیچ کام لە جیہانیانی نەداوہ ﴿۲۰﴾ ئەئە گەلەکەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاکەوہ کە خوا بوئە نووسیون، وە پاشەو پاش مەگەرپنەوہ دوا کە سەرەنجام زیانباربن ﴿۲۱﴾ گوتیان: ئەئە موسا! بەراستی ئەو سەر زەمینە کۆمەئیکەئە بە زەبرو زۆری تێدان، وە ئیمە ھەرگیز نایچینئە، ھەتا ئەوان لێئە نەچنە دەر، ئنجا ھەرکات لێئە چوونە دەر، دھچینە نیوی ﴿۲۲﴾ دوو پیاو لەوانەئە لە خوا دھترسن، وە خوا چاکەئە لەگەل کردبوون، گوتیان: لە ناکاو لێیان وەژوور دەروازەئە شارەکەئەیان بکەون، ئنجا ھەرکات کتوپر لێیان بچنە ژوور، ئەوہ بیگومان ئیوہ سەرکەوتوون، وە ئەگەر لە بروادارانن تەنیا پشت بە خوا ببەستن، ﴿۲۳﴾ (گەلەکەئە) گوتیان: ئەئە موسا! بە دئنیایەوہ ئیمە ھەرگیز نایچینە ئەو شارەوہ تاکو ئەوانی تێدا بن، دھجا تۆو پەرودگارت بچن لەگەلئەیان بچەنگن، ئەوہ ئیمەش لێرەدا دانیشتووین و چاوەرپین ﴿۲۴﴾ موسا گوتی: پەرودگارم! تەنیا خۆم و براہەکەمم بەدەستە، دھجا لەگەل کۆمەئەئە لارییان و سەرپێچییکاران لە یەگمان جیاکەوہ ﴿۲۵﴾ خوا فەرمووی: بیگومان لێیان قەدەغەئە، بۆ ماوہی چل سال دەبئە لە زەویدا سەرگەردان ببن، دھجا تۆش خەفەت لە کۆمەئەئە لارییان مەخۆ ﴿۲۶﴾)).

شیکردنەووی هەندیک لە وشەکان

(مُلُوكًا): كۆی (ملک)ە، جا مانا زاراوەیەکی واتە: پادشا، حوکمران، بەلام خو بەنی ئیسرائیل تاك تاکیان مهلیك نه بوون، ریشهی وشهێ مهلیك ئاوا هاتوه: (الملوك: جَمْعُ الْمَلِكِ، وَالْمَلِكُ مَنْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ، وَالْمُلْكُ: هُوَ التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنَّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ)، واتە: (مُلْك) بریتیه له دەستکراووی له فرمان پیکردن و لێ قەدەغەکردن له خەلک و جەماوەردا، هەر کەسێک ئەووی بە دەست بوو، مانای وایە ئەووە مهلیکی ئەو خەلکەیه، (وَالْمَلِكُ ضَرِيَانٌ: مَلِكٌ هُوَ التَّمَلُّكُ وَالتَّوَلَّى، وَمَلِكٌ هُوَ الْقُوَّةُ عَلَى ذَلِكِ، تَوَلَّى أَوْ لَمْ يَتَوَلَّ)، واتە: (مَلِك) بریتیه له خاوەنداریهتی شت، جا (مَلِك) دوو جووری ههیه: یهکیان ئەوویه شتیکی ههبی و لهزێر دهستهلاتی خویدا بی به کردهوه، ئەویدیکه ئەوویه که شتیکی ههبی و دهستهلاتیشی ههبی با به کردهوه ئەو حوکمرانییهشی له بهر دهستدا نهبی.

(الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ): واتە: سەر زهمینی پاکراوه، چونکه دهلی: (التَّقْدِيسُ: التَّطْهِيرُ الإِلَهِي الْمَذْكُور فِي قَوْلِهِ: ﴿وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (الأحزاب)، (تَقْدِيس) واتە: (تَطْهِير)، پاککردنەوه، جا پاککردنەووی خوایی ههیه، جاری وایه خوا هەندیک کەس پاک دەکاتەوه، بۆ وینە: به (بنه ماله) و هاوسه رانی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ دهفه رموی: ﴿وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (الأحزاب)، واتە: دهیهوی به پاکبوونهوه پاکتان بکاتهوه، جاری واش ههیه، شتیك پاک دهگریتهوه، نهك خوا پاکي کردبیتهوه، بۆ وینە: شوینیك، ولاتیك، له دهستهلاتی کەسێک دایه، دوايي کەسێکی دیکه دهستهلات دهگریته دهست، دهگوتری: دهستهلات پاکرایهوه له دهستی فلان کەس.

(أَدْبَارِكُمْ): (أَدْبَار) كۆی (دُبْر)ە، (دُبْرُ الشَّيْءِ خِلَافُ الْقَبْلِ)، (قُبْل) واتە: پێشهوه، پێشی هەر شتیك، (دُبْر) واتە: پشتهوه، (خلف) واتە: پشت، پاش و پێش، نهك بلایی:

وهك ئەندامیكى دیاریکراو، نا، دوایی بە مانای زاراوهیی و باو وایلێهاتوه، که
(قُبْل) و (دُبْر) بە دوو ئەندامی ئینسان بگوترین.

(جَبَّارِين): کۆی (جَبَّار)ه، (الإِجْبَارُ: هُوَ الإِكْرَاهُ، وَالْجَبَّارُ: الْمُتَعَالِي)، (إِجْبَار) واتە:
(إِكْرَاه)، زۆرلێکردن، تۆبزیی لێکردن، ناچارکردن، (جَبَّار)یش کەسیکە خۆی
بەرز کردبێتەوهو مل بە خەڵک کەچ بکات، وه دەستەلاتی خۆیان بەسەردا رابنێ.

(فَأَفْرَقَ): واتە: جیامان بکەوه، (الْفَرْقُ يُقَارِبُ الْفَلَقَ، لَكِنَّ الْفَلَقَ إِتِّسَاقٌ وَالْفَرْقُ
إِنْفِصَالٌ) واتە: (فَرْق) کە بە مانای لێک جیاکردنەوهیە، لەگەڵ وشەى (فَلَق) زۆر
لێک نزیکن، بەلام (فَلَق) بریتیه لهوهى که شتیک شەق ببێ، واتە: شتیکی رەق
ببێتە دوو کەرت، کەرت بوون، (فَرْق)یش بریتیه له لێک جیابوونەوه، با
دەنگیشی لێوه نهی.

(يَتِيهُونَ): واتە: سەرگەردان دەبن، سەراسیمە دەبن، (تَاه يَتِيه: إِذَا تَحَيَّرَ، وَتَاهُ
يَتَوَّهُ، لُغَةً مِنْهُ)، (تَاه) واتە: سەرگەردان بوون، (يَتِيه) واتە: سەرگەردان دەبێ،
(تَحَيَّر) واتە: سەراسیمە بوون، سەرگەردان بوو، نەیزانی بوو کۆی دەچی، وه
(وتَاهُ يَتَوَّهُ)ش ئەویش لەههجهیهکهو ئەوهش بەکارهاتوه.

(فَلَا تَأْسَ): واتە: خەفەت مەخۆ، (الْأَسَى: الْحُزْنُ، وَيُقَالُ: أَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ،

قال تعالى: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ (٣٦)، واتە: (الأسى) یانی:
خەفەت، دەگوتری: (أَسَيْتُ عَلَيْهِ وَأَسَيْتُ لَهُ) واتە: خەفەتم بووی خوارد، بووی

دلتهنگ بووم، که خوای بەرزیش دەفەرموی: ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾

، واتە: خەم مەخۆو دلتهنگ مەبە، که ئەو گەله لاری و دەرچوو، بە
قسەت ناکەن و سەرپێچی دەکەن.

مانای گشتی نایەتەکان

دیاره هەر له درێژەى باسى خاوەن کتیبەکاندا، لێردا خوا بە تاییبەت دەربارەى

موسا عليه السلام و گەلەکەى، واتە: بەنى ئیسرائیل دەدوئ، دەفەرموئ: ﴿ **وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ**

لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾، وه ياد بکەوه، کئ ياد بکاتەوه؟ پيش

هەموو کەس پيغەمبەرى خوا ﷺ، چونکە يەکەم کەس بووه قورئان دابەزینراووتە سەر دئى موبارەکى، دواى ویش هاوێلانى بەرپزی، ئنجا هەموو جیلەکانى ئۆمەت تا دنیا کۆتایى دئ، هەرکەسێک کە قورئان دەخوینیتەوه، ئەم دواندانە دەیگرنەوه، جا ئەمە ئەوهوشى لێوێردەگيرئ کە پيويستە ئیمە له بەسەرھاتەکانى قورئان

وردبینەوهو تییان رابمێنین و سەرنج بەدەین، ﴿ **وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ**

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴾، وه ياد بکەنەوه کاتێک موسا بە گەلەکەى خۆى

گوت: ئەى گەلەکەم! یادى چاکەى خوا بەسەر خۆتانەوه بکەنەوه، لێردا نيعمهتى بە تاك هیناوه، واتە: جینسى نيعمهتەکانى خوا، چاکەکانى خوا، چونکە بەرپاستى خواى بەخشەر وهك دواى باسى دەکەین، ئەو چاکانەى لەگەل بەنى ئیسرائیلی کردوون و ئەو هەموو شتانەى بە وانى داون، بە هیچ گەلێکى دیکەى نەداون، دیاره هۆکارەکەیشى ئەوه بووه کە پيويستیان پيیان بووه، وه خواى پەرودرگارىش کاربەجیبه و شتى نابەجئ ناکات، ئەوان له سەردەمى خۆياندا چوار دەوریان هەموو ئەهلى کوفرو بتپەرستان بوون، تەنیا خۆیان ئەهلى خوا بەیەگرتن و خواپەرستى بوون، ئنجا لەبەرئەوهى زەخت و فشارى زۆریان لەسەر بووه، یان لەبەرئەوهى له ژیر دەستى فیرعەوندا زۆر چهوسینراونەوه، پيويستیان بە موعجیزەى زۆرو بە دەستگرتنى خواى پەرودرگار هەبووه، لەبەر ئەو هۆیانەو چەند هۆکارێکى دیکەش، خوا ئەو چاکانەى لەگەل ئەو گەلەدا کردوون، گرنگ ئەوهیه ئەو نيعمهتانەى خوا ﷻ بە گەلى ئیسرائیلی داون، بە هیچ گەلێکى دیکەى نەداون، وهك موساش عليه السلام لێردا دەفەرموئ: یادى چاکەى خوا بەسەر خۆتانەوه بکەنەوه،

﴿ اِذْ جَعَلْ فِیْكُمْ اَنْبِیَاءَ ﴾، یاد بکنہوہ کہ لہ نیوتاندا پیغہمبہرانیکی پیداکردوون، ئەمہ لئی وەردہگیری کہ دەبی لہ پیس موسادا ﷺ پیغہمبہرانیکی دیکہ بووبن، ﴿ وَجَعَلْکُمْ مِّلُوْکًا ﴾، وە گیراونی بە پادشاو حوکمران، جا توئزەرەوانی قورئان وەک دواپی لہ مەسەلە گرنگەکاندا باسی دەکەین، دەئین: لیـرەدا خوی بالادەست باسی کردوہ کہ ھەندیک پیغہمبەری تیدا پیداکردوون، بەلام ئەدی چۆن دەفەرموئ: ھەمووتانی کردە پادشا؟ واتە: لہ نیوتاندا حوکمرانی پیداکردوون، بەلام لہبەرئەوی حوکمرانییەکہ بە قازانجی ھەمووان بووہ، وەک ئەوہ وایە کہ ھەموویان حوکمران بووبن، خۆیان خاوەنی خۆیان بووبن، دواپی دەفەرموئ: ﴿ وَاَتَّکُمْ مَّا لَمْ یُوْتِ اَحَدًا مِّنْ الْعَالَمِیْنَ ﴾، وە یادی ئەوہ بکنہوہ، کہ خوا ئەوہی بە ئیوہی داوہ، بە ہیج کەس لہ جیھانیانی نەداوہ، جا ھەندیک مەسەلە کہ لہ قورئاندا ھەن، لہ پەیمانی کۆنیشدا ھەن، بەلام بە ھەلە تیگەیشتنی ئەو مەسەلەییە وای لہ جوولەکہ کردوہ، کہ خۆیان پی لہ ھەموو خەلکی دنیا چاکتربی، دەئین: ئیمە گەلی ھەلزاردە خواین (نَحْنُ شَعْبُ اللّٰهِ الْمُخْتَارِ)، کہ لەراستییدا ئەو ھەلئینجان و تیگەیشتنەیان ھەلەییە، بەلئ راستە ئەو کاتی باشتزینی خەلکی بوون، بۆیە خوا ئەو شتانەیی بەوانی داون، بە کەسی دیکە نەداون، چونکہ ئەو کاتە بەس ئەوان لەسەر ریبازی خوا بوون، بەلام دوا ئەوہی لایانداوہ، بۆ وینە: گەلی فەلەستین ئاوا بەو شیوہیە دەچەوسیننەوہ، ستەم دەکەن، ئەوہ بە تەئکید ئەو مەدحانەیی خوی پەرەردگار نایانگریتەوہ، چونکہ خوی دادگەر لہ گۆترە نە کەسی خۆشدەوئ، نە رقی لہ کەسی ھەلئەستی، کەسانیکی خۆشدەوئ کہ رازاوەن بە سیفەتی باش، وە رقی لہ کەسانیک ھەلئەستی کہ سیفەتی خراپیان تیدان، ئەگەر وەختی خوی لہبەر سیفەتە باشەکانیان خۆشی ویستبوون، ئیستا کە سیفەتی خراپیان تیدان، لہبەر سیفەتە خراپەکان رقی لەوان و غەیری ئەوانیش ھەلئەستی، ئنجا ئەو قسانەیی موسا وەک بلئی زەمینە خۆشکردنیک بوون، بۆ ئەو فەرمانەیی کہ دەیەوئ پییان بکات، پیس ئەوہ زەمینەیی بۆ خۆش کرد، فەرمووی: ئیوہ گەلئیکن خوا چاکەیی زۆری لہگەلدا کردوون، پیغہمبەرانی لہ نیودا ھەلزاردوون، کردوونی بە پادشاو، ئەوہی

بە ئیووی داو بە کەسی نەداو، کەواتە: ئەو زەمینە خۆشکردنە، جا ئەمە ئەووی
 لیوئەدەگیرئ کە ئیمە دەبی ئەگەر ویستمان کاریک بە کەسیک بسپیرین، پیشئ
 زەمینەیی بۆ خۆش بکەین و هانی بدەین، وەک چۆن کەسیک بیەوی زەویەک بکیئئ
 پیشئ هەلیدەوژیرئ، دوایی لە کاتی خۆیدا دەچئ دەکیئئ، عەرەبیش دەئین: (اضرب
 الحدید و هو ساخن)، واتە: کاتیک ئاسن گەرم دەبی، ئنجا لیئ بدە، چونکە کە
 نەرم دەبی ئینسان دەتوانئ بیچەمینئتەووەو شتی لی دروست بکات، پیرەمیردی
 شاعیریش گوتووویەتی:

پیاوت نارد بۆ ئیش قووتی بەرئ سەعات قورمیشی نەکەیی ناگەرئ

ئنجا فەرمانەکیان پیدەکات، دەفەرموی: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، ئەی گەلەکەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاکراو، کە خوا بۆی

نوووسیون و بۆی بریار داو، ﴿وَلَا تَرُدُّوا عَلَيَّ آذْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾، پاشا و

پاش مەکشینەووەو هەلمەگەرینەووە لە ترسان، ئینسان وەختیک مەترسییەکی
 رووبەر ووبئ و فریا نەکەوی بسوورپتەووەو باداتەو، ناچارە پاشا وپاش بگەرپتەووە،

واتە: هیندە ترساو مەبن، هیندە زراو تۆقیو مەبن، کە دەگەل چاوتان بە دوژمنتان
 کەوت، یەگسەر فریای بادانەووەو نەکەون و پاشا وپاش بکشینەووە، ئەگەر وا بکەن

سەرەنجام لە زیانباران دەبن، مەبەست لە: ﴿الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾، سەر زەمینە

پاکراو، فەلەستینە، یاخود (بیت المقدس) و دەوروبەرئەتی، دوایی باسی دەکەین
 بۆچی ناوئراو سەر زەمینە پیرۆز، پاکراو، لەبەرئەووی خوا بەرەکەتی زۆری

تیخستو، هەندیک لە زانایان دەئین: لیڕەدا مەبەست پئی پاککردنەووی ماددی بوو،
 وەک نەخۆشی و دەردو بەلا کە لە هەندی سەر زەمینان هەن، لەوی نەبوون،

شوینیکی زۆر بە بەرەکەت بوو، ئیستاش وایە، شوینیکی زۆر بە پیزە، ئاو و
 هەوا یەکەیی زۆر خۆشە، بەرەکەتی زۆری تیدایە لە رووی ماددیەو، هەندیکیش

دەئین: لە رووی مەعنەویەو، واتە: شوینیک بوو کە پیغەمبەرانئ لیبوون، هەر
 لە ئیبراهیمەو، دوایی پیغەمبەرانئ دیکەیی بەنی ئیسرائیل لەو سەر زەمینە بوون،

یەعقوبو کورەکانی و ئەوانەى دواى وان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كەواتە: لێردا مەبەست لەسەر زەمینی پیرۆز، یاخود پاككراوه، یان مەبەست پاككردنەوهى ماددییه، یان مەعنەوییه، یاخود مەبەست پێی هەردووکیانە، ئنجا موسا پێی گوتن: بچنەوه ئەو سەرزمینەى كە خوا بۆی بریار داو، كەى بۆی بریار داو؟ لەسەر دەمى موسادا بۆیان بریار دراوه، خوا فەرموویەتى: ئەو شوینەم بۆ دیاری كردوون، بچن لەوئى نىشتەجى بن، دواى ئەوه كە لە میسر دەرەبازیان بووه، بچنە كوئى؟ دەبى لە شوینىك نىشتەجى بن، دیارە ئەوئى چۆل بووه، یان شوینى ئەوانىشى تیدا بۆتەوه، یاخود لە سەردەمى ئیبراھیمدا ﷺ وەك دواى باسى دەكەین لە پەیمانى كۆندا هاتوه، كە خوا بەلێنى بە ئیبراھیم داوه، كە وەچەى تۆ لەو شوینە نىشتەجى بى، موسا ﷺ وایپێگوتن، بزانین ئەوان چى وەلام دەدەنەوه؟ ﴿ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ

فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنذُرُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا

دَاخِلُونَ ﴾، گوتیان ئەى موسا ﷺ! ئەو سەر زەوییه كۆمەلێكى زۆر ستهمكارو خۆبەزەلگرو جەربەزەو بەتین و توانای تىدايه، وە ئیمە بیگومان ناچینه سەر ئەو زەمینه، تاكو ئەوان نەچنە دەرى، هەركاتێك ئەوان چوونە دەرى، ئیمە دەچین، وەك كوردەوارى خۆمان دەلێن: (حازر خۆرى بەر سیبەرى)، دیارە وەلامێكى زۆر نارێکیان داوتەوه، بەلام هەموویان وانەبوون، دوو كەس لەنیو بەنى ئیسرائیلدا واتە: دوو لە بەرپرسان و مشوورخۆرانیان، ئەگەرنا هەر ئەو دووانە وا نەبوون، وەك دواى باسى دەكەین، موسا ﷺ دوازدە كەسى ناردوون، لە هەر تیرەى نەفەرێك وەك نوینەر، كە ئەو سەر زەمینهى بپشکنن، بزانی چۆنە؟ وە چیه؟ وە كى لیه؟ وە چۆن دەتوانن بچن نىشتەجى بن، ئەگەر ئەوانەى كە لەوئى نىشتەجین، لەگەلیان بەشەر بێن، ئایا دەتوانن بەسەریاندا زال بن، یان نا؟ دوازدە كەس دەچن، دووانیان كە یەکیان (یوشع بن نون) و ئەویدیكەش (كالب بن یوفنا) بوو، لەسەر رای زۆرەى زانیان، كە لە پەیمانى كۆنىشدا ناوەكانیان هاتوه، ئەو دووانە هەلۆیستی باشیان دەبى، بەلام دە كەسەكەى دیکە هەلۆیستی خراپیان دەبى، دەلێن: پێیان ناویرین،

كە دواى بە درێژى باسى دەكەین، دەفەرموى: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ

أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ﴿﴾، دوو پیاو لەوانەى كە دەترسین، لە چى دەترسین؟ لە خوا دەترسین، لە جىاتى ئەووى لە دوژمن بترسین، لە خوا دەترسین، ھەر كەسىك بەراستى لە خوا ترسا، لە كەس ناترسى، دل و دەروونى پىر دەبى لە ترسى خوا، جىى ترسى خەلكى دىكەى تىدا نابىتەو.

خویندراویشەتەو: ﴿ **قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ** ﴾، واتە: دوو كەس لەو كەلەى كە لە دوژمنەكانیان دەترسین، كە ديارە ئەوانە ترسیان نەچۆتە دل، ئاویان گوت.

ئنجە خوا بەو وەسفیان دەكات، دەفەرموى: ﴿ **أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ**

الْبَابِ ﴾، خوا چاكەى لەگەل كىبوون، بە چى چاكەى لەگەل كىبوون؟ بەووى كە ئازا بوون، دلسوژبوون بو موسى ﷺ، فەرمانبەر بوون بو خوا، ديارە كە دەفەرموى: چاكەى لەگەل كىبوون، بە موتڵەقى فەرموویتە، زۆر شت دەگریتەو، ئەوان گوتیان: ﴿ **ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابِ** ﴾، بچنە نىو دەرگاكو، ئەوكاتە ھەر شارىك دەروازەى ھەبوو، شوورەو قەلاى بەرزى ھەبوو، وە دەرگاشى ھەبوو، كە لەو دەرگاكو ھەبوو بەوواى كەس نەیتوانىو بچیتە ژوور، چونكە لەسەر قەراغى دىوارو شوورەكانىش بورج و ئىشكگر ھەبوو، بۆیە كە دەفەرموى: گوتیان:

﴿ **ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابِ** ﴾، لىیان وەژوور دەرگاكو بكەون، واتە: بە كىپى بچنە نىوى، ﴿ **فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ** ﴾، ئنجە ئەگەر چوونە ژوور دەرگاكو،

ئەو نىو بەسەریاندا زال دەبن، ﴿ **وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ﴾، وە ئەگەر نىماندارىشن، پىشت بە خوا ببەستن، ئەو دوو نەفەرەش ئاوا ھانىندان و پىشتگىرى

قەسەكەى موسایان ﷺ كىرد، دووبارە خوا دەفەرموى: ﴿ **قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن**

نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا ﴾، كەلەكەى گوتیان: ئەى موسا! نىمە ھەرگىز

ناچینہ نیو ئہو شارہ، نیو ئہو سہر زہمینہ، ہہتا ئہوان لہوئی بن، ﴿ **فَاذْهَبْ أَنْتَ** **وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ** ﴾، توو پەروردگارت بچن لہگہلیان بچہنگن، ئہوہ ئیمہ لیہرہ دانیشتووین، ئہگہر ئیوہ لیبوونہوہو کوٹایتان پئیہیان ننجائیمہش دیین، دیارہ موسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور خہفہتی خواردوہ، بویہ روظیک پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شتیگ دہبیستی، دلی زور پیی نارہحت دہبی و دہفرموی: ﴿ **رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى، قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ** ﴾ { **أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۳۶۰۸)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۲۴۴۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۳۱۵۱)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۴۸۲۹) عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ** }، واتہ: خوا بہزہبی بہ موسادا بیٹہوہ، زور لہوہش زیاتر ئہزیہت در، بہلام نارامی گرت.

وہ بو زانیاریتآن! ہہمیشہ ئہوانہی بہرپرس و سہرکردن، تووشی ئہزیہت دہبن لہگہل خہلک، یان دہبی دیکتاتوربن و خہلک و لیبکھن یہک کہس قسہ نہکات، یاخود دہبی تہحہممول بکھن، کاتیگ کہسیگ تہعبیر دہکات لہ ناخی خوئی، لہ زوعفی خوئی، لہ گری و گولی خوئی، لہ دہروونی نہخوشی خوئی، لہ ناستی خوئی، پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کہ ئہو فہرمایشتہی فہرموہ، لہ کاتیگدا بوہ کہ دہستکہوتی جہنگی دابہش کردوہ، یہکیگ پیگوتوہ: ﴿ **وَاللَّهِ إِنَّ هَذِهِ الْقُسَمَةَ مَا عُدِلَ فِيهَا، وَمَا أُرِيدَ بِهَا وَجْهَ اللَّهِ** ﴾، واتہ: بہ خوا ئہم دابہشکردنہ دادگہری تیدانیہو، مہبہستیش تیدیا رہزامہندی خوا نیہ، وہ جاریکی دی یہکیگ پیگوتوہ: ﴿ **يَا مُحَمَّدُ اتَّقِ اللَّهَ** ﴾ { **أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۱۱۶۶۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۶۹۹۵) عَنِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ** }، واتہ: ئہی موحممہد لہ خوا بترسی! پاریز لہ خوا بکہ! دیارہ پیغہمبہر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لیی توورہ نہبووہ، بہلام پیی ناخوش بوہ لہ دلہوہ، بویہ فہرموویہتی: جا کی لہ من شایستہترہ کہ لہ خوا بترسی، گفتوگو لہگہل خوای پەروردگاردا دہکہم، بیگومان مووساش صہلات و سہلامی خوا لہسہر، لہو کاتہدا زور خہفہتی خواردوہ، بویہ بہ داخ و حہسردتہوہ دہلی: ﴿ **قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي** ﴾، گوتی: پەروردگارم! تہنیا خووم برایہکہم بہدہستہ، واتہ: ئہو دووہمان نامادہین، بو ہہموو شتیگ، بہلام زوربہی خہلکی نامادہنین، نہیفہرموہ: ہیچ یہکیگ لہ خہلکی

دیکە ئامادەنین، چونکە ئەوەتا دوو پیاوی دیکەش که پیشتر باسی کردن، ئەوانیش ئامادەبوون، بەلام که زۆرینەى قەومیک بۆ ئەنجامدانى شتیک ئامادەنەبوون، که پهکی لەسەر زۆرینەیان کهوتبى و به کهمینە نەکرى، مانای وایه بابای سەرکرده عوزرى ههیه که ئەو کارەى بۆ ئەنجام نادرى، دیاره ئەوانیش "واته: موساو هارپوونى برائى و ئەو دوو پیاوه" بايى ئەوەندە نەبوون، جەنگەگە بکەن.

ئنجا گەلەگەى سەرەراى ئەوەى که رازى نەبوون جەنگەگە بکەن، وهك دوايى باسى

دەکەم، قسەى زۆر بىتەميشيان کردوه، بۆیه موسا ﷺ گوتى: ﴿فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا

وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾، ئيمه و گەلى لادەرو لارپى لايك جيايگه وه، لادەرو لارپى

له چى؟ لادەر له شەریعەت، لارپى له فیطرەت، لادەر له عەقل و مەنتیق، له میسر دەرکراون، خوا فەرموویەتی: بچن له فەلەستین نیشته جى بن، سەر زەمینىکی به بەرەگەت و ئاو و هەوایەکی خۆش و میوه و بەرەبوومیکی زۆر، ئیدی خەلکىک که له وێیه، ئەگەر چاویان له سەتم بى و نەهیئن لەوى نیشته جى بن، له گەلیان بجەنگن، چونکە جیى ئیوهش دەبیته وه و جیى ئەوانیش دەبیته وه، که سانیک ملکەج نەکەن بۆ فەرمانىکی خوا که بەرزەوهندیى خۆیانى تىدايه، دیاره لارپىن و له حوکمی خوا و عەقل و شەرع و فیطرەت و هەموو شتیک دەرچوون، بۆیه بهکەلکى ئەوه نایەن ئیمه له نیویاندا بمینینه وه، بۆیه موسا ﷺ دەپارپتە وه، دەلى: پەرودەگارا! ئیمه و ئەو گەله لارپیه لیک بترازینه، دیاره چى دیکه تەحەممولى نەماوه گەشیتۆته ئەوپەرى، چونکە بەنى ئیسرائیل هەر ئەو هەلۆیستە خراپەیان نەبووه، بەلگو زۆر هەلۆیستی دیکەى خراپیان بوون، وه زۆر پرتە و بۆلەیان کردوه و برۆبیانوویان گرتوه، وهك ئیمه له بەرگی یەکەمى ئەم تەفسیره له

سوورەتى (البقرة) دا زۆر شتمان باس کردوه، ئنجا خوا برپار دەدات: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾، واته: خوا ﷻ فەرمووی: بیگومان لیان قەدەغەیه، واته: ئەو

گەلەى بەنى ئیسرائیل که پیشتر بۆم برپار دابوون و بۆم نووسیبوون، که بچنە نیو ئەم سەرزمینە و لیى نیشته جى بن، ئەوه ئیستا لیانم قەدەغە کرد، مادام ئەوه

هەلۆیستیانه، شایانی ئەوە نین بچنە ئەو شوینەو، ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ﴾

﴿فِي الْأَرْضِ﴾، دەبێ چل سال لە زویدا بخولینەو بە سەرگەردانی، ئەو و
واتایەکی، و دەگونجی بە مانای ئەو بێ، کە بۆ ماوەی چل سال لیان قەدەغەییەو،

دوای چل سالە کە بۆیان هەیه بچنە نیوی، وەك دوایی باسی دەکەین، ﴿فَلَا تَأْسَ﴾

﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾، کەواتە: خەفەت لە گەلی لاری مەخۆ، ئەوانە شایستە
ئەو نین خەمیان لێ بخۆی، وە تۆ هاپوونی برات لە گەل وان لێک جیادەکەینەو.

چەند مەسەلەیهکی گەرنەگ

مەسەلە یەكەم: که دەفەر موی: ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُوا أَدْخُرُوا نِعْمَةَ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، وەك پێشتر تەفسیرمان

کرد، که دەفەر موی: ﴿ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ ﴾، واتە: لە نیو ئیوودا

پێغەمبەرانیکی ناردووە (علیهم الصلوة والسلام)، که واتە: هەموویان پێغەمبەر نین،

وہ که دەفەر موی: ﴿ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، مانا روالەتییهکی وا دەگەیهنی، که

هەمووتانی کردووە بە مەلیک و پادشا، ئنجما توێژەرەوانی قورئانیش زۆریان قسە

لەوبارەووە کردووە، بەلام ئەووی من بە عەقلمەووە نووساوە، دوو راو بۆچوون:

رای یەكەم: ﴿ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، واتە: مادام حوکمراوەکان لە خۆتان، وەك ئەو

وایه هەمووتان حوکمراوە بن، چونکە ئەگەر حوکمراوەکان لە ولاتیک، یان لە نیو

قەومیەک دادگەر بێ، وەك ئەو وا یە هەموو خەڵکەکە حوکمراوە بن، مادام بە

دادگەری حوکمی کرد، ئەو لە بەرزووەندی هەمووانە، چونکە بە زۆری

وابوو ئەگەر حوکمراوە لە غەیری قەوم بێ، دەیانچەوسینیتهووە، بەلام ئەگەر

حوکمراوە لە خۆیان بێ، ئەو مەگەر چۆن دەنا چاوی لە چەوساندنەووە نیە،

خەڵکەکە بۆخۆیان دایانناووە بۆ خۆشیان دەتوانن لایبەرن، بەلام ئەگەر لە

قەومیکی دیکە بێ، خۆی بەسەر قەومیکی دیکەدا فەرز کردبێ، بە زۆری

وا یە دەیانچەوسینیتهووە، سۆغەرە بیگاردو ستهم و زۆرییان بەسەردا

دەسەپینی، ئەو واتایەکی.

رای دووهم: ﴿ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ﴾، لێردا وشە (ملوك) مەبەست پێی مانا

عورفییهکی نیە، چونکە مانای عورفی (ملک)، واتە: پادشاو حوکمراوە،

بەلام مانا زمانەوانییهکی واتە: کەسیک کە بۆخۆی خاوەنی خۆیەتی، وە

ئیشی خۆی بەدەست خۆیەتی، کەس زۆلی لێ ناکات، وە پێداویستییهکانی

ژیانی بۆ دابین کراون، بەلگەمان لەسەر ئەووە چییە؟ ئەم فەرموودەییە: ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمٍ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (زَوْجَةٌ وَمَسْكَنٌ وَخَادِمٌ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي مَرَّاسِلِيهِ بِرَقْم: (۱۷۹) مُرْسَلًا}، واتە: زەیدی کوری ئەسەلم (کە یەکیکە لە زانیانی تابیعین) دەئێ: پیغەمبەری خوا ﷺ دەربارەى تەفسیری نایەتی ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾، فەرموویەتی: هەر کامیکتان هاوسەری هەییەو، جیگاو ریگای هەییەو، کەسیکیشی هەییە خزمەتی بکات (ئەووە مەلیکە).

لە فەرموودەییەکی دیکەدا پیغەمبەری خوا ﷺ مانای ئەم نایەتەمان بۆ ڕوون دەکاتەووە، دەفەرموی: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ مُعَافًا فِي جَسَدِهِ، آمِنًا فِي سِرِّيهِ، عِنْدَهُ قُوْتُ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا بِحَدِّ أَفْرِهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ) بِرَقْم: (۳۰۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۳۴۶) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۱۴)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۱۰۳۶۲)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مِحْصَنِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَبْيَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْم: (۲۳۱۸)}، واتە: هەر کامیک لە ئیووە لە جەستەیدا سەلامەت بێ و بێ دەردو بەلای بێ، لە جیگاو ریگای خۆیدا لە خۆی دنیاییو، ترسی لەسەر نەبێ، وە نان و بزێوی ئەو ڕۆژەى لەلابی، (واتە: نان و ئەمان و لەش ساغی هەبێ) وەك ئەووە وایە هەموو دنیای بە هەموو نیعمەتەکانییەووە بۆ کۆکراپیتهووە، واتە: مەلیکە، کوردەواریی خوشمان دەئێن: فلان کەس مەلیکە! یانی: مادام لەشی ساغ بێ و هەبووبیو، جی و ڕپی خۆی هەبێو، چاوی لە دەستی خەلك نەبێو، ترسی لەسەر نەبێ، دەئێن: فلان کەس مەلیکە.

مەسەلەى دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَأَتَانَكُمْ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾،

شتیکی پێداون کە بە هیچ کەس لە جیهانیانی نەداو، وەك گۆتم: لە پەیمانی کۆنیشدا ئەو تەعبیرە بە شیوێ دیکە بەکارهاتو، بۆتە هۆی لەخۆباییبوونی جوولەکەکان، چونکە بە هەلە لێی تیگەیشتون، دیارە لە سەردەمی مووسادا ﷺ بەنی ئیسرائیل شایستەترین گەل بوون لەسەر زەوی، چونکە هەر ئەوان

خوابه‌رست و خوا به‌یه‌گگر (موحد) بوون، خه‌لکی دیکه هه‌مووی بتپه‌رست و سه‌رگه‌ردان و سه‌رلئیشیواو بوون، مانای وایه له سه‌رده‌می خۆیاندا له هه‌موو خه‌لک باشتر بوون، بۆیه خوای به‌خشه‌ر ئه‌وه‌ی به وانی داوه به که‌سی نه‌داوه، ئه‌وه له لایه‌ک، له لایه‌کی دیکه‌وه: به‌نی ئیسرائیل بیگومان زۆر چه‌وسینراونه‌وه و تووشی نارچه‌تی و گرفتاری بوون له‌به‌رده‌ستی فیرعه‌وندا، بۆیه خوای په‌روه‌ردگار کاربه‌جییه و به ئه‌ندازه‌ی پیویستی خه‌لک به دم خه‌لکه‌وه‌یه، ئه‌وانه وه‌ک چۆن که‌سیک زۆر بریندارو دهرده‌دارو گرفتارو نه‌خۆشه، پیویستی به هاوکاری زیاتره، ئه‌وانیش له‌به‌رده‌ستی فیرعه‌وندا که زۆر چه‌وسینراونه‌وه و تووشی نارچه‌تی بوون و، نه‌خۆشی و دهردی زۆریان تییدا په‌یدا بوون، له‌به‌رئه‌وه پیویستیان به موعجیزه‌گه‌لی زۆرو ده‌ستگرتنی به‌رده‌وامی خوا بووه، بۆیه خوای به به‌زه‌یی له زۆر رووه‌وه ده‌ستی گرتوون و هاوکاری کردوون، وه ئه‌و شتانه‌ی که پییداون به که‌سی دیکه‌ی نه‌داون، بۆ وینه:

چوارچا که و نیمه‌تی خوا بو که لی موسا

یه‌که‌م: ده‌ریای بۆ له‌ت کردوون ﴿ **وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ ...** ﴿٥٠﴾ البقرة، که

مه‌به‌ست ده‌ریای سووره، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: مه‌به‌ست رووباری نیله، به‌لام واپی‌ده‌چی ده‌ریای سووربی، که له میسره‌وه هاتوون، پیشیان ده‌ریا بووه، پشتیان فیرعه‌ون و سووپایه‌که‌ی بووه، وه‌ک له سووره‌تی (الشعراء) دا خوای

په‌روه‌ردگار به ته‌فصیل باسی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿ **فَلَمَّا تَرَأَ الْجَمْعَانَ قَائِلًا**

أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ **قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ** ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا

إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

﴿٦٣﴾ الشعراء، واته: کاتی‌ک هاوه‌لانی موسا ئه‌و کۆمه‌له‌یان بینی، گو‌تیان: (ئه‌ی

موسا فیرعه‌ون و سووپایه‌که‌ی) ده‌مانگه‌نی، {به‌رده‌میشمان ده‌ریایه، یان

دەبى بىخىكىين، يان دەبى بكوژرئين؟! وهك كوردەوارىي خۇمان دەلئىن: (چ گورگ بتخوا، چ سوار بتبا) .

مووسا ﷺ گوتى: نەخىر پەرودەردگارم لەگەلم داىەو رېنمايم دەكات، (چى بىكەم و چۆن دەربازتان بىكەم؟) ئنجا سرووشمان بۆ كرد، گوتمان: بە گۆچانەكەت لە دەرياگە بدە، (گۆچانئىكى لئىدا)، بوو بە بەش بەش و دالان دالان، ھەر بەشئىكى وهك چىايەكى مەزن بوو (ئەوان دوازده تىرە بوون، ئەو دەريايەش بوو بە دوازده رېگا، بۆ ئەوئى ھەر سەرۆك تىرەيەك ئاگاي لە ئەندامانى تىرەكەى خۆى بى، كەسى لى بزر نەبى، ھەر تىرەيەك بە كۆلانئىكى دەريادا رۆيشتن كە شەق بوو)، جارى وايە پانتايى دەريا چەندان كىلۆمەترە، نەك چەندان مەتر، وە چەندان كىلۆمەتر قوولە، پەيمانى كۆن دەلئى: ھەمووى جامد بوو بوو لە شوئىنى خۆى وهك سەھۆل بەستبووى، ئنجا لە ھەندىك سەرچاواندا دەلئى يەكديشيان دەبينى، بۆئەوئى ھەر تىرەيەك ئاگايان لە يەكديش بى، ھەتا لئى پەريونەو، چەندان كىلۆمەتر بوو، وە بىگومان زۆرى پئوہبوون، ئنجا ديارە فیرەون و سوپايەكەى دواى وان دئىن و وادەزانن ئەو ھەر رېيە، وە دواى ئەوئى كۆتا نەفەرى بەنى ئيسرئائىل لە دەريا دەربازى دەبىو، كۆتا نەفەرى فیرەونىيەكانىش دئتە نئو دەريا، دەريا وئىكديتەو ھەو دەخنىن، چەند خۆشە مرؤف خۆى دەربازبىو دوزمنىشى بە چاوى خۆى ببىنى فەوتاو^(۱)، جا لە كتئىبەكانى مئژوودا ھاتو، كە بەنى ئيسرئائىل دواى ئەوئى لە دەريا دەرباز بوون و سوپاي فیرەون و فیرەونىش ھەموويان غەرق بوون، گوتيان: ئەى مووسا! ئئمە لئىرە ناجوولئىين؟ فەرمووى: بۆچى؟ گوتيان: ئەوان بە بنى دەريادا بۆمان دئىن، فەرمووى: ئاخر ھەموويان خنكاون، گوتيان: نەخىر، لئىرە ناجوولئىين، دەبى جەنازەكانيان ببىنين، با جەنازەكانيان سەر ئاو بىكەون، ئەگەرنا وهك ماسى بە بن دەريادا بۆمان دئىن! دەلئى: ئنجا مووسا ﷺ لە خوا

(۱) بۆ وردەكارىي چۆنىەتى دەربازبوونى مووسا عليه السلام و گەلى بەنى ئيسرئائىل و شەقبوونى دەرياي سوور، دەتوانى سەرنجى: (التفسير التبيقي للكتاب المقدس) بدەى، بروانە: العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۴، عبور البحر الأحمر، هلاك جيش فرعون، ص ۱۶۰، ۱۶۱.

چیاہک بووبی)، یەکسەر دوازده سەرچاوە و کانێ لێ هەلقوولان، چونکە ئەوان دوازده تیرە بوون، بۆ ئەوەی هەر تیرە سەرچاوەی خۆی هەبێ، واپێدەچێ لەنیوان خۆشیاندا تەبا نەبووبین و کێشەو ناکۆکییان بووبی، تاکو لەسەر ئەو بەشەر نەین^(۱)، وە خوا زۆر شتی دیکەشی پێداون، بۆیە دەفەر موی:

﴿وَأَتَّكُم مَّا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾، شتیکی پێداون کە بە هیچ کەس لە جیهانیانی نەداوە، وە ئێمە لە بەرگی یەگەمی ئەم تەفسیرە لە سوورەتی (البقرة) دا بە درێژی باسی ئەو شتانەمان کردووە.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەر موی: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي

كُنَّ لِلَّهِ لَكُمْ﴾، ئەى گەلەگەم! بچنە سەر ئەو زەمینە پاکەووە کە خوا بۆی نووسیوون، ئایا مەبەست لەو سەرزەمینە موقەددەس و پاک و پیرۆزە کوپێه؟ لەوبارەووە سێ ڕا هەن:

١) پای یەگەم: دەلێن: مەبەست (بیت المقدس) و دەورو بەرەگەیهتی، واتە: شارى قودس و دەورو بەرى.

٢) پای دووهم: دەلێن: مەبەست فەلەستینە.

٣) پای سێیەم: دەلێن: مەبەست لەو شوینە پاکە، هەموو (شام)ە، واتە: سووریای ئیستا و ئوردن و لوبنان و فەلەستین، وە دەشتی سیناش کە هەندیکی دەگەوێتە نیو وڵاتی میسرەووە.

وە دەلێن: مەبەست لە (المقدسة) پاکیی مەعنەوییه، یانی: پاکراوە لە بت و صەنەم، کە لێی بپەرستێ، وە لەبەرئەوەی شوینی پێغەمبەران بوو، سەلامی خویان لێ بێ، وە شوینی خوا بە یەگەرتن و خوا بەیەگەران بوو، وەك ئیبراهیم پێغەمبەر و ئیسحاق کورپی و یەعقوبی کورپی ئیسحاق، وە کورانی یەعقوب و ... هتد، کە واتە: مەبەست پێی پاکرانەووە (تطهیر) ی

[۱] بڕوانە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۶ و ۱۷، ص ۱۶۴ و ۱۶۷) کە باسی (المن والسلوى) و (ماء من الصخرة) دەکات.

مەعنەوییە، رایەکیش دەلی: مەبەست پاکیی پراوەتی و ماددیە، واتە: سەرزەمینیکە، کە هەندئ نەخۆشی و دەردو ناپەرحەتی لئ نیه، چ دەردو نەخۆشییە کە تووشی ئینسان دەبی، یان دەردو نەخۆشییە کە تووشی ئازەل دەبی، چ دەردو نەخۆشییە کە تووشی کشتوکال دەبی، کە ئیستاش هەر وایە و سەر زەمینی فەلەستین شوینیکی زۆر بە بەرەکەتە، منیش رایەکی دیکە سییەم دەخەمەر و دەلیم: مەبەست لەو پاکیی یە پاکیی مەعنەوی و ماددیە هەردوویکی پیکەو.

ئەجا بەنسبەت ئەووە کە دەفەرموی: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾، واتە: خوا بوئی نووسیون، بەپراستی ئەووە جیی هەلۆستە لەسەرکردنە، چونکە ئەگەر بەپراوەت تەماشای ئەم ئایەتە بکەین جوولە کە بویان هەیه بلین: ئەوەتا لە قورئانی خۆشاندا هاتو، کە ئەووە بو ئیمە نووسراو، شایانی باسیشە لە تەفسیرەکاندا زۆر گەرام، بە داخەووە نەمبینی زانیانی تەفسیر هەلۆستەیان لەبەردەم ئەم پرستەیهدا نەکردبی، جگە لە (المراغی) کە لە تەفسیرەکە خۆیدا شتیکی جوانی هیناوە،

دەلی: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾: يُرِيدُ مَا وَعَدَ اللَّهُ بِهِ إِبْرَاهِيمَ مِنْ حَقِّ السُّكْنَى فِي تِلْكَ الْبِلَادِ الْمُقَدَّسَةِ، لَا أَنَّ الْمُرَادَ أَنَّهَا تَكُونُ كُلَّهَا مِلْكَاً لَهُمْ، لَا يُزَاحِمُهُمْ فِيهَا أَحَدٌ، لِأَنَّ هَذَا مُخَالَفٌ لِلْوَاقِعِ، وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، فَاسْتِنْبَاطُ الْيَهُودِ مِنْ ذَلِكَ الْوَعْدِ أَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَعُودَ لَهُمْ ذَلِكَ الْمَلِكُ، لَيْسَ صَحِيحاً^(۱)، واتە: مەبەست لەووە کە دەفەرموی: خوا بوئی نووسیون، ئەوویە کە کاتی خۆی خوا (وەک دوایی دەیهینین) لە پەیمانی کۆندا بەلین بە ئیبراهیم دا، کە لەو شوینەدا لەو سەرزەمینە پاکەدا نیشتەجئ بی، خۆی و وەجەکە، نەک مەبەست ئەووەبی کە ئەووە مولکی بەنی ئیسرائیلە و هیچ کەسیکی دیکە نابئ لەویدا هەبی، چونکە ئایەتەکە ئەووە ناگەیهنی، ئایەتەکە بەس ئەووە دەگەیهنی بۆتان هەیه لەوئ نیشتەجئ بن، (ئەجا ئایا بەلگەمان لەسەر ئەووە چیه کە مەبەست ئەووە نیه کە هیچ کەسیکی دیکە تیدا نەبی؟! چونکە ئەووە پێچەوانە و واقیعه، وە خواش

(۱) تفسیر المراغی: ج ۲، ص ۹۰.

بەئینی خوئی بەجی دینئ (بەئینی خوای کاربەجی درۆ دەرنای) ئیمەش دەبینن جگە لە بەنی ئیسرائیل ئەو شوینە خەلکی دیکەشی لیبوو، کەواتە: مەبەست لەووە کە خوا بۆی نووسیون ئەووە نیە کە ھەر ئەوانی تێدابن، بۆیە ھەلھینجانی جوولەکەکان لەو بەئینە، ئەووە کە دەبی مولکی ئەو سەرزەمینە ھەر ھی ئەوان بی، راست نیە.

لە (پەیمانی کۆن) لە (سفر التکوین) لە (إصحاح: ۱۵) لە ژیر ناوونیشانی بەئیندانی سەرزەمین (الوعد بالأرض) دا ئاوا ھاووە: (فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَقَدَ اللَّهُ مِيثَاقًا مَعَ آبْرَامَ قَائِلًا: سَأُعْطِي نَسْلَكَ هَذِهِ الْأَرْضَ مِنْ وَاْدِي الْعَرِيشِ إِلَى النَّهْرِ الْكَبِيرِ نَهْرِ فِرَاتٍ)^(۱)، دەئ: لەو رۆژەدا خوا بەئینیکی پتەوی بە (أبرام)، (واتە: ئیبراھیم) دا، پئی فەرموو: ئەم سەر زەمینە لە دۆلی عەریشەووە تاکو رۆوباری گەورە فورات، بە وەچەکە تۆ دەدەم.

(پەیمانی کۆن) یش دیارە دەستکاری کراد، بەلام گرنگ ئەووەیە بەگشتی قسەکە تەوراتیش لەگەل واتای ئایەتەکەدا دیتەووە، چونکە ئەو بەئینە بە کئ دراد؟ بە ئیبراھیم، ئنجا ئەگەر ئەو بەئینە بە ئیبراھیم درابن، دیارە ئیبراھیم دوو کوری بوون: ئیسحاق و ئیسماعیل، کەواتە: وەك چۆن وەچەئ ئیسحاق بۆیان ھەییە لەوئ نیشتەجئ بن، وەچەئ ئیسماعیلش بۆیان ھەییە لەوئ نیشتەجئ بن، بەلام بە ھەر حال، خوا بەئینی بەو گەلە داووە کە بۆتان ھەییە لەوئ نیشتەجئ بن، ئەمما نەیفەرموو ھی خۆتانەو نابئ کەسی دیکە تێدابن، وەك جوولەکە ئیستا ئیددیعا دەکەن.

مەسەلەئ چوارەم: کە دەفەرموئ: ﴿وَلَا تُرْزُقُوا عَلَىٰ آذْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾، وە

پاشاوپاش لەسەر پاژنە پئیەکانتان ھەلمەگەرپنەووە، دوایی زەرەرمەند دەبن، یانی: پاشگەز مەبنەووە لە فەرمانبەری و گویرایەئیی بۆ موسا ﷺ ئنجا ئەووە چی لئ وەردەگئ؟ ئەووە لئ وەردەگئ کە جاری وایە دۆراندنی ھەلوئستیک چارەنووسیکی شووم بۆ ئینسان پەلکیش دەکات، خوای پەروردگار بە بەنی

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، ص ۴۰.

ئیسرا ئیل دەفەر موئ: ھەئەمە گە پینەو، واتە: لە جیبە جیکردنی ئەو فەرمانە، ئەگەر نا زەرەرمەند دەبن، کەواتە: جاری وا ھەبە ھەئوئستیکێ چارەنوساز لە ژیا نیساندا دیتە پێش، کە ھەئوئستەگە ی دۆراند، ئینسان زیانبار دەبێ، واتە: ئینسان خۆی دەدۆرینێ، مەبەستە ئەو ھەبە جاری وایە ھەئوئستیک دیتە پێش، ئەگەر وەك پێویست نەبووی و دۆراندت، تەنیا ئەو نە گوناھیک بێ بیکە ی، بەئگو بەتەواوی خۆت لە دەست دەدە ی، خۆ ی پەروردگار پەنامان بدات.

مەسەلە ی پینجەم: کە دەفەر موئ: ﴿ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَ

نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنَّا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴾، گوئیان: ئە ی مووسا! اللہ! لەو سەرزەمینەدا کۆمەئیکێ بە زەبرو زۆرو خۆ بە زلگر ھەن، وە ئیمە بە تەئکید ناچینە سەر ئەو زەمینە، تاکو ئەوان لێی دەر نەچن، ھەرکاتیک ئەوان لێی دەرچوون ئیمەش دەچین، دەر بارە ی وشە ی: (الجبار)، زەججاج یەکیکە لە شارەزایانی زمان، دەئێ: (الجبار: العاتي وهو الذي يجبر الناس على ما يريد) واتە: ستمکار، خۆسە پینەر، کەسێکە کە خەئک ناچار دەکات لەسەر ئەو ی کە دەیەو ی.

وە شەوکانی لە تەفسیرەگە ی خۆ ی (فتح القدير)^(۱) دا دەر بارە ی وشە ی: (الجبار)، دەئێ: (وَالْمُرَادُ هُنَا قَوْمٌ عِظَامُ الْأَجْسَامِ طَوَالَ مُتَعَاظِمُونَ، قِيلَ هُمْ قَوْمٌ مِنْ بَقِيَّةِ قَوْمِ عَادٍ وَقِيلَ هُمْ مِنْ وَلَدِ عَيْصِ بْنِ إِسْحَاقَ وَقِيلَ هُمْ مِنَ الرُّومِ، وَيُقَالُ إِنَّ مِنْهُمْ عَوْجُ بَنِ عُنُقِ الْمَشْهُورِ بِالطُّوْلِ الْمَضْرُطِّ وَعُنُقُ هِيَ بِنْتُ آدَمَ قِيلَ كَانَ طَوْلُهُ ثَلَاثَةَ أَلْفِ ذِرَاعٍ، وَثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةَ وَثَلَاثِينَ ذِرَاعًا وَثَلُثُ ذِرَاعٍ، قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: وَهَذَا شَيْءٌ

يُسْتَحْيَا مِنْ ذِكْرِهِ)، واتە: مەبەست لە: ﴿ قَوْمًا جَبَّارِينَ ﴾، کۆمەئێ کە جەستە یان زۆر گەورە یە، وە زۆر درێژن و زۆر زل و قەبەن، ھەندیک گوئوویانە: ئەوانە پاشماو ی گەلی عاد بوون، ھەندیکیش گوئوویانە: ئەوانە لە وەجە ی عە یصی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراھیم، ھەندیکیشیان گوئوویانە: لە رۆمەکانن، وە گوئراو:

عوجی کورپی عونق لەو گەلەییە، کە ناسراوە بەوادی زۆر زۆر درێژ بوو، وە عونق کچی ئادەمە، عوجیش لەو کچە بوو، واتە: نەوادی ئادەمە، کە گوتراوە درێژیەکی سێ هەزارو سیسەدو سی و سێ و سییەکی (۳/۱، ۳۳۳) گەز بوو، (ئبن کثیر)یش گوتوووەتی: شەرمە شتی وا باس بکری، دیارە لە تەفسیرەکاندا بە درێژی بەسەرھاتو باسو خواسی عووج باسکراوە، دەلی: عووج دەچوووە نیو دەریاو ماسی دەگرتن، کە دەچوووە نیوی ئاوی دەریا هەتا چۆکی دەھات! ئنجا کە ماسی دەگرتن ھەر بە تیشکی خۆر دەپڕژاندن و ... ھتد، بەلام (ئبن کثیر) قسەییەکی جوان دەکات، کە دەلی: (وَهَذَا شَيْءٌ يُسْتَحْيَا مِنْ ذِكْرِهِ)، واتە: ئەو شتیکی شەرمە کە باس بکری، واتە: درۆیەو بنەمای نیە، وە رەنگە بەنی ئیسرائیل ھەر بوخویان ئەو درۆو دەلەسەیان پیکخستبێ، بوئەوادی بیکەنە بەلگەو پاساوی ئەو کە نەچن و ئەو شەپە بکەن، ئەگەرنا بەشەری وا نەبوو بەو شیوہیە بی، ئنجا ئایا ئیمە کە دەلیین: ئەو درۆیەو ئەسل و ئەساسی نیە، وە (عوج) یکی وا بەو شیوہیە نەبوو، بەلگەمان چییە؟ بەلگەمان ئەم فرمایشتەییە، پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ، وَطَوَّلَهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، ثُمَّ لَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۸۱۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۳۳۲۶)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۷۰۹۲)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (۶۱۶۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: خوا ئادەمی دروست کرد، درێژیەکی شەست باسک بوو (یانی: نزیکە سی (۳۰) مەتر، یان زیاتر، یان ئەو دەورووبەرە) پاشان وەرە وەرە خەلک لیی کەم بوئەو (واتە: لە قەدو قیافەو بالاییان کەم بوئەو) تا وەك ئیستای لیھاتو.

زانایانی شوینەوار زانیشت ھەندێ کە لەشو و پەیکەر و ئیسقانیان دۆزیوئەو کە زۆر درێژن، دیارە بە ئەندازەیی ئەوھش کە زۆر کۆن بن درێژترن، ئادەم و کورەکانی و نەوەکانی زۆر زۆر کۆن، وە پێشموانیە کە ئیسقانەکانیشیان مابنەو، چونکە ئیسقانیشت کە زۆر مایەو لە زەویدا دەپرووکی و دەبیتەو بە خاک، وەك خوا دەفەرموی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ ﴿٥٥﴾ طە، واتە: لەوێ دروستمان کردوون و دەتانگێرینەو بوئەو، جاریکی دیکەش ھەر لەوێ دەرتان دینینەو، کەواتە: ئەگەر ئادەم ﷺ بە خۆی ئاوا بووبی، یانی:

شەست باسک بووبی، مەعقوول نیه نەو دەگە ی بەو شیوێه بووبی، چونکە دەقی
 حەدییسی پیغەمبەری خوایە ﷺ دەفەرموی: ﴿ تُمْ لَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى
 الْآنَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۱۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۳۲۶)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم:
 (۷۰۹۲)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُرْتَدِ) بَرَقْم: (۹۷۸)، وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۶۱۶۲) عَنْ
 أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واتە: پاشان وردە وردە خەلک لێی کەم بوئەو (واتە: لە قەدو
 قیافەو بالایان کەم بوئەو) تا وەک ئیستای لێهاتو.

وہ له (پەیمانی کۆن) له (سفر العدد)، (الإصحاح: ۱۳) دا هاتو، باسی ئەو کراو
 ئەو دەقی کە موسا ﷺ دوازدە نەفەر لە هەر تیرەیک دەنیری بوئەو دەقی پێشی
 بچن ئەو سەرزەمینە پێشکن، بزانی چۆنەو کێی لێیەو جیبەو چۆنە؟ لە ژێر
 ناوونیشانی (استکشاف أرض كنعان) پشکنینی سەرزەمینە کەنعاندا، ئاوا
 هاتو: (ثُمَّ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: أَرْسِلْ جَوَاسِيسَ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ الَّتِي أَنَا وَأَهْبُهَا
 لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَرْسِلْ مِنْ كُلِّ سِبْطٍ مِمثلاً لَهُ...)، واتە: دوازی پەرودرگار بە
 موسای فەرموو: چەند سیخوړیک بو سەرزەمینە کەنعان بنیرە، کە من ئەو
 سەرزەمینەم بە بەنی ئیسرائیل داو، وە لە هەر تیرەو هۆزیک بەنی ئیسرائیل
 نوینەریک.

ئەجا هەر لە پەیمانی کۆندا باسی راپۆرتیک دەگات دەربارە پشکنینی ئەو
 سەرزەمینە، بە ناوونیشانی: (تقرير عن استكشاف الأرض) راپۆرتیک لەبارە
 پشکنینی زەویەو، دەلی: (وَبَعْدَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا رَجَعُوا مِنْ اسْتِكْشَافِ الْأَرْضِ
 فَأَقْبَلُوا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَسَائِرِ شَعْبِ إِسْرَائِيلَ فِي صَحْرَاءِ فَارَانَ فِي قَادِشَ
 وَيَلْغُوهُمْ بِمَا شَاهَدُوهُ وَأَرْوَهُمْ ثَمَرُ الْأَرْضِ، وَقَالُوا: قَدْ انْطَلَقْنَا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
 أَرْسَلْتَنَا إِلَيْهَا فَوَجَدْنَاهَا تَفِيضٌ حَقًّا لَبَنًا وَعَسَلًا وَهَذِهِ هِيَ ثَمَارُهَا، غَيْرَ أَنَّ الشَّعْبَ
 الْمَسْتَوِطِينَ فِيهَا بِالْغُلْبَةِ الْقُوَّةِ وَمُدُنُهُ مَنِيَعَةٌ وَعَظِيمَةٌ جَدًّا... وَلَكِنْ كَالْبَهْدَاءِ رَوْعَ
 الشَّعْبِ الْمَائِلِ أَمَامَ مُوسَى وَقَالَ: لِنَمُضْ وَنَمْتَلِكْ الْأَرْضَ لِأَنَّ قَادِرُونَ حَقًّا عَلَى
 ذَلِكَ، فَعَارِضُهُ الرِّجَالُ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ وَقَالُوا: لَأَنْقَدِرُ عَلَى أَنْ نُقَاوَمَ سُكَّانَهَا
 لِأَنَّهُمْ أَقْوَى مِنَّا، وَيَذَلِكَ أَدَّعَاؤُ الدُّعْرَبَيْنِ الْإِسْرَائِيلِيِّينَ مِنَ الْبِلَادِ الَّتِي
 تَجَسَّسُوهَا قَائِلِينَ: سَتَفْتَرِسُنَا الْأَرْضُ الَّتِي تَجَسَّسْنَاهَا وَجَمِيعُ مَنْ شَاهَدْنَا هُمْ مِنْ

سُكَاْنَهَا عَمَالِقَةَ، فَقَدْ رَأَيْتَا هُنَاكَ الْجَبَابِرَةَ بَنِي عُنَاق فَبَدَوْنَا فِي أَعْيُنِ أَنْفُسِنَا كَالْجِرَادِ وَكَذَلِكَ كُنَّا فِي أَعْيُنِهِمْ^(۱)، واته: له دواى چل رۆژ، (واته: دواى چل رۆژ له گه‌ران و پشکینى ئه‌و دوازده نوینه‌ره‌ی که موسا عليه السلام ناردنى به نوینه‌رایه‌تى هه‌ر دوازده تیره‌که‌ی گه‌ل به‌نى ئیسپرائیل)، دواى ئه‌وه‌ی که سه‌رزهمینه‌که‌یان پشکى گه‌رانه‌وه‌و رپویان کرده موساو هاروون و گه‌لى به‌نى ئیسپرائیل له بیابانى فاران له قادیش، وه ئه‌وه‌یان پى راکه‌یاندن که بینویانه (واته: چیان دیبوو گیرپایانه‌وه) وه به‌رو میوه‌ی ئه‌و سه‌رزهمینه‌ش که چوو‌بوون بیپشکن و ئه‌ویشیان له‌گه‌ل خویان هی‌نا، وه‌ك نمونه پيشانیانان، وه‌ گوتیان: ئیمه‌ چووین بو ئه‌و سه‌رزهمینه‌ی که ئیمه‌ت بو ئه‌وى ره‌وانه‌ کرد بوو، بینیمان، به‌راستی وایه: شیرو هه‌نگوینی لى‌ده‌رژى، (واته: زۆر به‌ به‌ره‌که‌ته) ئه‌وه‌ش نمونه‌ی ئه‌و میوه‌و به‌ره‌مه‌یه‌ که له‌وییه، به‌لام ئه‌و گه‌له‌ی که له‌ویدا نیشته‌جین، زۆر به‌هیژن، وه‌ شاره‌کانیان زۆر مه‌حکه‌من، وه‌ شاره‌کانیان گه‌وره‌ن وه‌ شووره‌ی مه‌حکه‌میان هه‌یه، (زۆریان له‌وباره‌وه‌ گوت)، به‌لام کالیب {واته: (کالب بن یوفنا) دیاره‌ لی‌رده‌ا ته‌نیا باسی ئه‌وى کردوه، به‌لام زانیانی ئیسلام له‌ کتیبه‌کانیاندا باسی (یوشع بن نون) یش ده‌که‌ن هه‌روه‌ها (په‌یمانی کۆن) یش له‌ شوینی دیکه‌دا باسی ئه‌ویش ده‌کات^(۲)، ئه‌و گه‌له‌که‌ی ئارام کرده‌وه، ئه‌و گه‌له‌ی که له‌ به‌رانبه‌ر موسادا وه‌ستا بوو، وه‌ گوتی: با بچین بو ئه‌و سه‌رزهمینه‌ که بو‌مان دیاری کراره‌وه، بیکه‌ینه‌ مولکی خو‌مان و تیدا نیشته‌جی بین، چونکه‌ بیگومان ئیمه‌ ده‌توانین ئه‌وه‌ بکه‌ین، به‌لام ئه‌و پیاوانه‌ی که له‌گه‌لى بوون، {واته: جگه‌ له‌ خو‌ی ئه‌و یازده‌یه‌ی دی، به‌لام له‌راستیدا (یوشه‌عی کورپی نوون) یش هه‌ر رای وه‌ك ئه‌و بوو، واته: ته‌نیا ئه‌و دووه‌یان رایان وابوو و ئه‌و ده‌یه‌ی دیکه‌ { گوتیان: ئیمه‌ ناتوانین بچین له‌و سه‌رزهمینه‌دا نیشته‌جی بین، چونکه‌ دانیشتوانی له‌ ئیمه‌ به‌هیژترن، وه‌ به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌و ده‌ نه‌فه‌ره‌ی دیکه‌ ترس و بیمیکی زۆریان له‌نیو وه‌چه‌ی ئیسپرائیلدا بلا‌وکرده‌وه‌ له‌ ولاتدا، سه‌باره‌ت به‌ خه‌لکی ئه‌و شوینه‌ی که چوو‌بوون بو پشکینى، وه‌ گوتیان: ئه‌گه‌ر ئیمه‌ بچینه‌ سه‌ر ئه‌و زهمینه‌وه‌ تیدا نیشته‌جی بین له‌ به‌ینمان

(۱) التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، ص ۲۹۸، ۳۰۱.

(۲) بره‌وانه: (التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۱۴، ص ۳۰۴).

دەبن، وە خەلکی ئەو شوینە وەك نیچیر راومان دەگەن، وە هەموو ئەوانەى كە بینیومانن (عَمَالِقَة) ه بوون (عَمَالِقَة) ه، كۆى (عَمَالِق) ه، (عَمَالِق) ، واتە: ئینسانی زۆر بە قەلاڤەتو بە كەلەش و بەهیز، وە پێیانگوتن ئیمە لەوئ (جَبَابِرَة) مان بینن، { (جَبَابِرَة) كۆى (جَبَابِر) ه، واتە: كەسانى زۆر بە هیزو بە تواناو سەرکەش } له وهچەى (عَنَاق) كە ئیمە لەچاو ئەوان خۆمانمان بە كوللە بینى، هەرودها ئەوانیش ئیمەیان وەك كوللە دەهاتە بەرچاو لەچاو ئەوان، هیندە گچكە بووین.

دیاره ئەو وردەکارییه له پەیمانی كۆندا هاتوه، بەلام له قورئاندا تەنیا نامازەى پێدراوه، كە گوتووینانە: ئیمە ناتوانین بچین چونكە خەلكى بەهیزو توانای تێدایه، ناتوانین بچین لەوئ نیشته جئ بینو، ئەوان رینگا نادەن، وە شەرىشمان بۆ لەگەڵ ئەواندا ناكړئ.

مەسەلەى شەشەم: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا

عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، دوو پیاو لەوانەى كە (له خوا) دەترسین، یاخود لەو خەلكەى كە له دوژمن دەترسان، كە خوا چاكەى لەگەڵدا كړدبوون، پێیانگوتن، (واتە: بە گەلى بەنى ئیسرائیلیان گوت): كتوپر بچنە نیو دەروازەكەیانەوه (واتە: دەروازەى شارەكەیانەوه) ئەگەر ئیوه كتوپر پەلامارتان دان، بەسەریاندا زال دەبن، وە پشت بە خوا ببەستن ئەگەر ئیماندارن، لێردا پێویسته چەند هەلوێستەیهك بكهین:

یه كەم: ئەو دوو پیاوه كئ بوون؟

له تەفسیرهكان زانایانى ئیسلام ناویان بە (یوشع بن نون) وه (كالب بن یوفنا) هیناون بۆ وینە: (فتح القدير) دا دەلئ: (جاء في العهد القديم قال الرب لموسى وهارون: إلى متى أصفح عن هذه الجماعة الشريرة المتدمرة علي؟ ... لن تدخلوا الأرض التي وعدت يدي رافعاً بقسم أن أسكنكم فيها ماعدا كالب بن يفتنة ويشوع بن نون، غير أني سأدخل إليهما أولادكم الذين ادعيتم أنهم يصبحون أسرى فيتمتعون بالأرض التي احتقرتموها أمّا أنتم فإن جثثكم تتساقط في هذا

القَصْرِ^(۱)، واتە: لە پەیمانێ گۆندا دەلێ: پەرورەدگار بە مووسا و هاروونی فەرموو: هەتاگە ی من چاوپۆشیی لەو کۆمەڵە خراپەکارە بکەم، کە هەمیشە پرتەو بۆلەم لەسەر دەگەن، هەمیشە ناپۆزیی دەردەبەرن؟! خوا فەرمووی: وە ناچنە سەر ئەو زەمینیەو کە بەلێنم پێداون و دەستم بەرزکردۆتەو و سویندم بۆ خواردن، کە ئیوەی تێدا نیشتهجێ بکەم، ئیوە نابێ بچنە نیوی جگە لە دوو کەس (یوشع بن نون) وە (کالب بن یوفنا) تەنیا ئەو دووانە دەچنە نیوی و ئیوە هیچ کامتان ناچنە نیوی، بەلام ئەو منداڵانەتان کە لافی ئەوەتان لێدەدا دەبنە دیلی خەلکی ئەو سەرزمینە، (واتە: دەبنە دیلی جەبابیرەو عەمالیقە) ئەوانە دەچنە نیوی، دوا ئیوە، وە ئەو سەرزمینە کە ئیوە بە کەمتان تەماشای کرد، ئەوان تێدا ژیانیکێ خوش دەگوزەریئن، بەلام ئیوە دەبێ جەنازەکانتان لەو بیابانەدا بەسەر یە کەون، وەك گەلاریزان (واتە: دەبێ ئیوە هەمووتان بمەرن، ئنجا وەچە تازەتان منداڵەکانتان پێدەگەن، وە دەچنە نیو ئەو سەرزمینەو نیو ئەو شارەو).

دووهم: ئەوەی جێی سەرنجە لێرەدا خواي بالادەست ئەو دوو پیاوێ بە دوو سیفەت پێناسە کردوون:

وەسفی یە کەم: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ ﴾، بۆ وشەیی:

(يَخَافُونَ) ه، چەند واتایەکیان لێکداوئەو:

۱- لە خوا دەترسین، یانی: بەنی ئیسرائیل لە دوژمنەکان دەترسان، بەلام ئەوان تەنیا لە خوا دەترسان.

۲- واتایەکی دیکە: ئەو دوو پیاوێ کە ئەوانیش لە جەبابیرە دەترسان، کە لەو سەرزمینە پیرۆزە نیشتهجین، بەلام لەبەرئەو ئیمانیا بە خوا پتەو بوو، هەرچەندە ترسی ئەوانیشیان لە دلدا هەبوو، گویان نەدا بەو ترسە.

(۱) ج ۲، ص ۱۳۰۴، هەر وەها بڕوانە: التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم: سفر العدد، الإصحاح: ۱۴، ص ۳۰۴.

۳- دوو پیاو لەو گەلی بەنی ئیسرائیلە کە لە دوژمنەکانیان دەترسان واتە:
 ﴿يَخَافُونَ﴾، دەچیتەووە بۆ ﴿الَّذِينَ﴾، نەك بۆ دوو پیاووەكە، واتە: ئەوان
 ترسی دوژمنیان نەبوو، تەنیا گەلی بەنی ئیسرائیل ترسیان هەبوو،
 هەرودەها خویندراویشەتەووە (مِنَ الَّذِينَ يُخَافُونَ)، (يُخَافُونَ) واتە: لەوانەى
 كە ترسیان، یاخود مەترسییان لێدەكرا، ئەووە وەسفی یەكەم، كە من زیاتر
 ئەووەم بە عەقلەووە دەنوو، كە مەبەست پێى ئەووەبى ئەو دوو پیاووى كە لە
 خوا دەترسان، ئەووەش پەخنەیه خوا لە بەنى ئیسرائیلی دەگرى، كە ئیووە
 مادام ئیددیعی ئیمان دەكەن، دەبوو بەس لە خوا بترسین، وەك ئەو دوو
 پیاووە ئیماندارە، نەك لە غەیری خوا بترسین.

وەسفی دوووەم: ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾:

﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ (خوێنچاكەى لەگەڵدا كرد بوون، ئەو چاكە
 لەگەڵداكردنەى خوای پەروەردگار ديارە خوا بەگشتى فەرمووئەتى، بەلام
 دەگونجى مەبەست ئەووەبى ئیمانیان هەبوو، پشتیان بە خوا بەستوو، ئازا
 بوون، دلیان بەهیز بوو، پووحى فیداکارییان هەبوو، كۆمەلێك وەسف
 دەگونجى ئەم (أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا) یان پێى تەفسیر بكرى، هەموو ئەوانە
 دەگریتەووە، ئنجا لە یەكێك لە پووەكانى رەوانبیزی لە قورئاندا ئەوئەیه كە
 وشەیهك بەكاردەهێنرى، كۆمەلێك مانای هەیه، ئیستا لێردا ئەگەر
 فەرمووئەتى: (قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَشْجَاعَانِ) ، دوو
 پیاوى ئازا، ئەووە هەر ئازایەتیی دەگرتەووە، بەلام لێردا كە دەفەرموى (أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمَا) ئازایەتیی دەگریتەووە، فیداکاریی و لە خوێردوویی دەگریتەووە،
 پشت بە خوا بەستن دەگریتەووە، ئیمان بە خوا دەگریتەووە، نەترسان لە
 دوژمنان دەگریتەووە، زۆر سێفەت دەگریتەووە.

سێیەم: دانانی نەخشەى جەنگ:

ئەنجا ئەم دوو پیاووە واتە یوشەى كورپی نوون لەگەڵ كالیبی كورپی یوفەننا،
 كە لە تەفسیرەكانى خوێماندا دەلى یوفەننا، بەلام لە پەیمانى كۆندا دەلى:

یەفوننە (يُفَنِّةً)، بە ھەر حال دین نەخشەییەکی جەنگ دادەنن بۆ بەنی

ئیسرائیل، کە لە دوو سێ وشەدا کورتی دەکەنەوہ: ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ

يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا أُدْخِلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ

غَلِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، نەخشەییەکی جەنگیان بۆ

دادەنن کە بریتییە لەوہی کتوپر پەلامار بدن، پەلاماری کوێ بدن؟ یەکسەر

پەلاماری دەروازە شارەکیان بدن، پیشتر باسمان کرد کە کاتی خوێ ھەر

دەولەتییەک و شارێک شوورەیی ھەبوو، بۆ وینە: کە ھەولێر دەبینن قەلای

ھەییە، ھەموو شارەکان وابوون، قەلایان ھەبوو و شوورەیان ھەبوو، ئنجا ئەو

قەلایە خەلکەکە، دانیشتوانەکە ھەموویان لەنیوی دابوون، وە ھەر قەلایەک

کە شوورەیی ھەبوو، دەروازەشی ھەبوو، جا دەروازەییەک بوو، یان دوو

دەروازە بوون، یان زیاتر بوون، گەڕنگ ئەوہیە لەو دەروازەوہ نەبێ، پڕ نەبوو

خەلک بچیتە نیویان، ئەو دەروازەییەش بە دەرگایەکی زۆر گەورەیی لە ئاسن،

یان پۆلا، یان لە تەختەییەکی زۆر مەحکەم دروستیان کردو، وە شتی گەورەیان

داوہتە پشتی کە بە ھیچ کەس نەبیتەوہ، بۆیە ئەو دوو پیاوہ دەلین: ﴿ ادْخُلُوا

عَلَيْهِمُ الْبَابَ ﴾، نەخشە جەنگییەکە لەوہدا کورت ھەلدیتەوہ: لە ناکاوو

کتوپر پەلاماریان بدن، یەکسەر ھێرشیش بکەنە سەر دەروازەیی شارەکیان

﴿ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَلِبُونَ ﴾، ئنجا کە نەخشەیی جەنگیان بۆ دادەنن، وە

موژدەشیان پێ دەدەن کە ئەگەر ئێوہ کتوپر چوونە نیو دەروازەیی شارەکە،

دنیابن بەسەریاندا زال دەبن، واتە: بە ھیزیکی زۆرەوہ پەلاماری دەروازەیی

شارەکە بدن و بیکەنەوہو بچنە نیو شار، ئنجا پیشیان دەلین: ﴿ وَعَلَى اللَّهِ

فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، وە پشتیش بە خوا ببەستن ئەگەر ئیماندارن.

کەواتە: ھەم نەخشەیی جەنگیان بۆ دادەنن، ھەم موژدەیی سەرکەوتنیان

پێ دەدەن، وە ھەم ئامۆژگاریشیان دەکەن، بەلام بزانیان ئایا بەنی ئیسرائیل

ئامۆژگاری ئەو دوو پیاوہش ھیچ کاریگەری لەسەریان ھەبوو؟!

مەسەلەى ھەوتەم: **﴿ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا**

دَامُوا فِيهَا ﴾، بەنى ئیسرائیل گوتیان: ئەى موسا! ھەرگیز ئیەمە ناچینە نیو ئەو شارەو، یان ناچینە ئەو سەرزەمینەو، تاكو ئەو دانیشتوانە لەویدا ھەبن، وەك گوتم ئەوانە دیارە خەلكیك بوون پووحو فیداکاریی و لەخۆبوردوویان نەبوو، بە كوردەواریی خۆمان دەلئ: (حازر خۆرى بەر سەبەرى بوون) قەومیكى واش شایستەى ئەو نین كە ئەو جەنگو جیھادە بكەن، وە ئەگەر بیشیکەن سەرگەوتوو نابن، بەو پووچیەتەو، ھیندە خۆت پئ بیھیز بیئو دوژمنەكەى خۆت پئ ئەوئندە بەھیز بئ، ئەو تۆ ھەر لەرپۆە تیشكای، ئنجا ئەگەر تەماشاشا بكەین ئەوانە چوار جۆرە تەئکیدیان بەكارھیناوە بۆ نەچوون:

یەكەم: (إِنَّا)، (إِنَّا) ئەسلى خۆى (إِنَّا)یە، واتە: بیگومان ئیەمە.

دووەم: **﴿ لَن نَّدْخُلَهَا ﴾**، (لَن) بۆ داکوکیى (تاكید)ەو بۆ ھەرگیز (تأبید)ە، واتە: دووەم بە تەئکید ناچین و ھەرگیز ناشچین.

سییەم: (أَبَدًا) تەئکیدیان کردو، واتە: ھەرگیز ئیەمە ناچین.

چوارەم: **﴿ مَا دَامُوا فِيهَا ﴾**، ھەتا ئەوان لەویدا بن، واتە: مەگەر چۆلى بکەن، كە بیگومان دانیشتوانى ھیچ شارو ولاتیک، لە خۆرا شارو ولاتى خۆیان چۆل نەکردو، كەواتە: چوار جۆرە تەئکیدیان بەكارھینان، تاكو موسا سەلامى خۆای لئ بئ یەكجاریى ناومید بئ لییان، وە ناومیدی بکەن كەچی دیکە داوایان لئ نەكات، وە بۆئەوئى غەیری موساش، ئەو دوو پیاوئش و ھیچكەسى دیکەش داوایان لئ نەكات، ئنجا بزانین دەلئین: چی لە بەرانبەردا؟

مەسەلەى ھەشتەم: **﴿ فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا**

قَاعِدُونَ ﴾، ئەو بەنى ئیسرائیلە بە موسا عليه السلام و، وە بە ھاروونى براى دەلئین: وە دیارە لە پشت ئەوانیشەو بە یوشەى كورى نوون و بە كالیبى كورى یوفەنناش دەلئین: **﴿ فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴾**، تـو و

جا دہبئ موسا ﷺ چہندہی خہفت لہو قسانہ خواردبئ!! خوا ﷺ موسا
 ﷺ و ہاروونی ﷺ برای ناردوون، دوو پیغہمبہری پایہ بہرز، کہ بچن بہنی
 ئیسرئیل دہرباز بکہن و لہ ژیر چہکمہو پؤستائی فیرعون دہریان بئین، دہریای
 بؤ شہق کردوون، فیرعونی بؤ فہوتاندوون، بہ خوئی و بہ سوپاکہیہوہو، دہربازی
 کردوون بؤ بیابانی سینا، لہ بیابانی سینا خواردنی حازری بؤ ئامادہکردوون، بہ
 ہہور سیبہری لئ کردوون، بہ لکو لہ پہیمانی گؤندا دہلئ بہ شہوانہش چؤن
 دہرؤیشتن لہو بیابانہو چؤن بہ رپیان دہزانی؟! عہموودیکی ئاگر ہہبوو لہ
 شیوہی کؤلہکہیہکدا ئاگر بوو رپی بؤ رپؤشن دہکردنہوہ^(۱)، ئنجا کانئو
 سہرچاوہی بؤ رپہخساندبوون، ئنجا خوؤ ناکری ہہر لہ بیابان بن تا قیامت، خوا
 بہ مووسای فہرموو: بچن لہ شام نیشتہجئ بن، لہ دہوری (بیت المقدس)، کہچی
 ئہوہ وہلامیان، بوو!! ئہوہش لہ پہیمانی گؤندا ہاتوہ، کہ ہہم جوولہکہکان و ہہم
 نہصرانییہکان کتیبی خوئیانہ بروایان پییہتی.

ئنجا با ئہوہ بہراورد بکہین لہ گہل ہہلؤیستیکی ہاوہلانی پیغہمبہردا ﷺ
 تاگو بزانی ہاوہلانی بہرپیزی پیغہمبہر ﷺ خوا لییان رازی بی، چہند وہچہو
 جیلئکی موبارہک بوون، چہند خہلکئکی جیی رپزو خوؤشہویستین خوا لییان
 رازی بی، وہ جیی ئہوہن کہ بہراستی ہہموو ہہموو وہچہکانی مسؤلمانان
 بیانکہنہ سہرمہشوقو رپزیان لئ بگرن، با تہماشاکہین: ﴿عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 ﷺ شَاوَرَ حِينَ بَلَغَهُ إِقْبَالُ أَبِي سُفْيَانَ، قَالَ: فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ
 تَكَلَّمَ عُمَرُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَقَالَ: إِيَّانَا تُرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ!
 وَاللَّيْلِ نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُخِيضَهَا الْبَحْرَ لَأَخْضْنَاَهَا، وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُضْرِبَ
 أَكْبَادَهَا إِلَى بَرْكِ الْعَمَادِ لَفَعَلْنَا...﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (۸۳) وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم:
 (۲۶۸۱)}، واتہ: ئہنہسی کوری مالیک خوا لئی رازی بی دہگیرپیتہوہ (لہ باسی
 جہنگی بہدردا) دہلئ: کہ پیغہمبہری خوا ﷺ راویژی کرد بہ ہاوہلانی بہرپیزی،
 دوای ئہوہی ہہوئی پیگہیشت کہ ئہبو سوفیان بہ خوؤ بہ کاروانہکہوہ ہاتوہ لہ
 شامہوہ، وہ تیپہرپوہ (دوایی سوپای قورہیش بہ سہرگردایہتی ئہبو جہل لہ

(۱) ہہمان سہرچاوہ، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۳، عمود السحاب والنار، ص ۱۵۸.

مەككەو هاتوه) پێغەمبەر ﷺ راویژی پێکردن: ئەبوبەكر خوا لێی رازی بێ قسەى كرد، پێغەمبەر ﷺ رووی لێوهرگێرا، وه عومەر قسەى كرد، رووی لێوهرگێرا، {يانى چى رووی وهرگێرا؟ واتە: مەبەستى نەبوو كوچكەران قسە بكەن، مەبەستى بوو پشتیوانان قسە بكەن، لەبەر دوو هۆیان:

یەكەم: لەبەرئەوهی كه كوچكەران ژمارەیان زۆر كەم بوو، وه ئەو (۳۱۴) كەسە زۆربەى پشتیوانان بوون.

دوو: لەبەرئەوهی ئەوانەى كه له مەككەو كوچیان كردوه لهگەڵ پێغەمبەردا ﷺ بۆ مەدینە، دياره ئامادەى جەنگ و جيهادن، بەلام ئايا پشتیوانانیش كه كاتى خوێ پەیمانیان بە پێغەمبەر داوه ﷺ كه له عەقەبەى دووهمدا پەیمانیان پێداوو له نیو شاردای بیپاریژن، ئايا له دەرەوهى شاریش ئامادەن جەنگ و جيهادى له خزمەتدا بكەن، له بەرانبەر دوژمناندا، يان نا؟ دەبێ لێیان تەئکید بکاتەوه، چونکه گریبەست و پەیمانیکە كه لێیان وەرگیراوه، ئەوهی تیدا نەبووه، بۆیه ئیستا دەیهوێ لێیان دلتیا بێت، كه ئايا ئامادەن؟ بۆیه كه ئەبو بەكر قسە دەكات و عومەر قسە دەكات خوا لێیان رازی بێ، روویان لێوهردهگێرێ واتە: چاوهڕپى قسەکردنى كەسانى دیکە دەكەم! كهواتە: با بە هەله تینهگەین و پیمان وابێ قسەكەى وانى پێ ناخوش بووه، نا، لەبەرئەوهی كه پێویستى بە قسەى وان نەبووه پێویستى بە قسەى پشتیوانەکان بووه، ئەوانەى كه خەلكى مەدینەن { ئنجا سەعدى كورپى عوبادە (كه سەرۆكى تیرهى خەزرج بوو كه زۆرینهى خەلكى مەدینەیان پێك دەهینا) هەلسا گوتى: ئەى پێغەمبەرى خوا! ﷺ مەبەستت ئیمەیه؟ (دياره پێغەمبەرى خواش ﷺ فەرمووى: بەئى، يان ئامازەى بۆ كردوه ياخود سەعدى كورپى عوبادە مەبەستى ئەوه نەبووه وهلامى پرسيارەكەى بداتەوه) سویند بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە، ئەگەر فەرمانمان پێ بكەى ئەو حوشترانەى كه سواريانين پێیان بەنیو بەحرئى بكهوين، بەنیو دەكهوين، وه ئەگەر فەرمانمان پێ بكەى كه له كهلهكەى حوشترەكان بدەين و لێیان خوړين تاكو بەركو لغيماد، دەچين، (بەركو لغيماد شوپنیکە پینج شهو له مەككەو دووره بەلای ئەو لايدا، نەك بەلای مەدینەدا، وهك كوردهوارىي خۆمان

دەلێن: ئامادەین لەسەر فەرمانی تۆ بە نیۆ ئاگرو ئاو بکەوین، ئەو هەلۆیستی هاوێلانێ پیغەمبەر ﷺ بوو.

یەکیەک بۆی هەیه بپرسی: ئنجا خوێ لێردا تەنیا سەعدی کورێ عوبادە قسەێ کردو؟ دەلێن: دیارە پشتیوانەکان، سەعدی کورێ عوبادە لەو مەقامەدا نوێنەریان بوو، واتە: کە ئەو قسەیهێ کردو وەک برا گەورەو ریش سپیان قسەێ هەموویانی کردو، وەک چۆن کۆچکەرەکان ئەبو بەگرو عومەر خوا لێیان رازی بێ نوێنەریان بوون، کە ئەوان قسەیان کردو پێویستی نەکردو، هەموویان قسە بکەن، ئەمەش ئەو دەگەیهنی کە دەبێ لە نیۆ مسوڵماناندا گەورەو بچوکی هەبێ، وە دەبێ وانەبێ کە پێویست بکات هەموویان هەر قسە بکەن، چونکە ئەگەر بەرپرسیک مشورخۆرێک قسەێ کرد، مانای وایە لە جیاتێ ئەوانی دیکەشە.

هەر وەها لەوبارەو ئەم دەقەش دینین: ﴿عَنْ طَارِقٍ أَنَّ الْمَقْدَادَ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ بَدْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّا لَا نَقُولُ لَكَ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى:

﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾، وَلَكِنْ أَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا مَعَكُمْ مُقَاتِلُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۹۵۲)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۸۴۷)، وَاللَّفْظُ لَهُ، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ}، واتە: طاریق دەلێ: میقداد (کە ئەویش دیارە لەگەڵ ئەو سوپایەدا بوو کە لە خزمەت پیغەمبەردا بوون ﷺ) لە جەنگی بەدردا گوتی: ئەی پیغەمبەری خوا!

ئێمە وەک بەنی ئیسرائیل نالین کە بە موسایان گوت: ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ

وَ رَّبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾، واتە: تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن ئێمەش ئەو لێرە دانیشتووین، بەلکو دەلێن: تۆو پەروردگارت بچن بجهنگن ئێمەش لە خزمەتتانین و جەنگاوهرین.

مەسەلەێ نۆیەم: پیغەمبەر موسا ﷺ دیارە کە زۆر بیزارو ناویمید دەبێ،

سکالای خوێ لە لای خوا دەکات، دەلێ: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي

فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱﴾، گوئی: پەروردگارم! من تەنیا خۆم و باریەكەمم بەدەستە، (واتە: بە مسۆگەری خۆم و باریەكەم ئامادەین، كە ئەویش پێغەمبەر بوو، بەلام خەلكەكەى دیکە ئامادەنین، دیارە خۆیان و دوو نەفەرەكەى دیکەش كە پیشتر باسماں كردن: یوشەعو كالیب، باى ئەوەیان نەكردووە جەنگ بەكەن، چونكە بە چوار نەفەرەن جەنگ ناكړئ) بۆیە ئیمە و كۆمەلى لارپیان لێك بترازینەو لێكمان جیاكەو، (واتە: بەكەلكى گەل یەكدى نەماوین، ئەوانە بە قسەم ناكەن و رپزم ناگرن، هەرچەندە من سوودی وانم دەوى، بەلام ئەوان بەو شیوەین، لەبەرئەو بە لێك جیابینەو)، لێردا كە دەفەرموى: ﴿فَأَفْرَقَ

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱﴾، ئیمە دوو هەلۆستە دەكەین:

یەكەم: مەبەست لەو لێكجیابوونەو یە جییه؟ سى واتای لێوەر دەگیرین:

(۱) واتە: ئیستا لە یەكمان جیاكەو، یانى: ئیمە بمرینەو لە كۆل ئەوانمان بكەو، یانى: من و هاروونى برام بمرینەو بمانبە لای خۆت.

(۲) واتە: ئەگەر ئەوانت سزادا لە دنیا دا ئیمە لەگەل ئەوان سزا مەدەو لەوانمان جیاكەو، چونكە ئەوان بۆ فەرمانبەرییت ئامادەنین و ئیمە ئامادەین.

(۳) واتە: با لە قیامەت پێكەو نەبین، یانى پێكەو لە قیامەتدا سزما مەدە، چونكە ئیمە وەك وان نین، ئامادەین بۆ هەموو شتیك، دیارە هەر سى واتاكەش گونجاون.

دووەم: كە دەفەرموى: ﴿فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱﴾، (قوم) واتە:

كۆمەل، (فاسق) واتە: لەرپ دەرچوو، كە دەگونجى مەبەست پێى ئەو بەى لە رپى شەریعەت دەرچوون، یان لە شیرازەى فیطرەت دەرچوون، یان لە حوكمى عەقلى سەلیم دەرچوون، كە لەراستییدا هەلۆیستەكەى ئەوانە پێچەوانەى شەریعەت بوو، پێچەوانەى فیطرەت بوو، پێچەوانەى عەقل و مەنتیقیش بوو، بەنسبەت پێچەوانەى شەریعەت ئەوە خوا ﷻ فەرموویەتى: بچنە ئەو سەر زەمینەو نەچوونە، وە بەنسبەت پێچەوانەى فیطرەتیش، ئەوە دیارە

ھەموو خاۋەن فىطرەتو سروسىتىكى ساغ، دەبى ئامادەبى بۇئەۋەدى دەستكەۋتتىكى دەستكەۋى، تۇزىك قوربانىيى و زەحمەتتەش بداتە بەر خۇى، تەماشادەكەى بائندە بۇئەۋەدى بەچكەكانى بەخىو بكات، دەچى خۇى ماندوو دەگاۋ نىچىريان بۇ دەگرى و خواردنىان بۇ پەيدا دەكات، ۋە زىندەۋەران تا ئەندازىيەك توۋشى نارەحەتتىي و مەشەققەت دەبن لەپىناۋى ئەۋەدا دەستكەۋتو بەرھەمىكىان ھەبى، ۋە عەقل و مەنتىق ۋادەخۋازى، تۇكە لەبەردەستى فىرەۋندا بوۋى و تا ئىستا چەوسىنراۋىيەۋە، سۇغەرە بىگاردت پىكراۋە، ئىستا ھاتوۋى بۇ دەشتو بىابان خۇ ناكرى ھەر لەو دەشتو بىابانەدا بەمىنيەۋە دەبى لە شوپنىك نىشتەجى بى، ئنجا شارىك ھەيە دەگونجى تىيدا نىشتەجى بى، قەۋمىكى تىدايە، لىك تىگەپىشتىكى لەگەلدا دەكەى و پى دەلىي: ئىرە جىي ئىمەشى تىدادەبىتەۋەۋە جىي ئىۋەشى تىدادەبىتەۋە، ئەگەرنا دەبى ئامادەى جەنگردن بن، كەۋاتە: سەرپىچىيەكەيان ۋەك گوتەم: دەرچوون بوۋە لە ھوكمى شەرعو، لە ھوكمى فىطرەتو، لە ھوكمى عەقل، بۇيە ئەۋانە شايستەى ئەۋەنن كە چىدىكە دوو پىغەمبەرى پايەبەرز كە مووساۋ ھاروونن (عليهما الصلاة والسلام) لە نىۋياندا بەمىننەۋە.

مەسەلەى دەپەمو كۇتايى: بزانىن دوۋى چارەنۋوسىان چى لى دى؟ ﴿ قَالَ

فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

الْفَاسِقِينَ ﴿ خۋا ﷺ فەرموۋى: لىيان قەدەغەيە ئەۋ سەر زەمىنە بچنە

نىۋى، ۋە چل سال لە زەۋىدا بە سەرگەردانىي دەگەرپىن، خەفەت لە كۆمەلى

بىباۋەران مەخۇ، كە دەفەرموۋى: ﴿ **قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً**

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ﴿، ئەۋ چل سالە دەگونجى پەيوەست بكرى بە: ﴿ **مُحَرَّمَةٌ**

عَلَيْهِمْ ﴿ ھو، ۋاتە: بۇ ماۋەى چل سال لىيان قەدەغەيە، ھەتا چل سالى دىكە

ناتۋانن بچنە نىۋ ئەۋ سەرزەمىنە، كە ئەۋ كاتە رستەكە ئاۋا دەبى: (قال فَإِنَّهَا

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً).

ياخود ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، پەيۋەستە بە: ﴿أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي

الْأَرْضِ﴾، واتە: دەبى چىل سال سەرگەردان بن و بخوولئىنەۋە لە بىبابانى سىنادا، بۇ ھىچ شوئىنىكى دىكە نەچىن، چونكە رۈۋ لە ھەر شوئىنىك بىكەن ئاۋەدانىي لىيە، ئىۋەش ئامادەننن جەنگو فىداكارىي بىكەن و لەگەل ھىچ كەسىك تىكبگىرئىن، ماناى وايە دەبى ھەر لەۋ بىبابانەدا بىمىنەۋە بە سەرگەردانىي، يەككىك بۇي ھەيە بىرسى: ئايا ئەۋ چىل سالە ھىكمەتى چىيە؟ ھىكمەتەكەى ئەۋەيە: كە ئەۋ جىلەى كە لەۋ كاتەدا بوون، كۆتايىان پى بى، چونكە ئەۋ كاتە گەنجەكانىان تەمەنىان لە نىۋان بىست و سى سال دابوۋە، بىگومان ھى واشىان تىدابوۋە كە تەمەنى پەنجاو شەست و ھەفتا سال و زىاترىش بوۋە، ئنجا ئەۋانەى كە تەمەنىشيان بىست و سى سال بوۋە، بەۋ چىل سالە دەبوۋنە شەست و ھەفتا سال، چونكە ئەۋ جىلە كاتى خۇى وا راھاتوون ھەر بچەۋسىنرئىنەۋە سوغره بىگارىان پى بىرى، لە بەرماۋەى سفردى فىرەۋنەكان شتىك بچۇن، ۋە لە ژيانى كۆيلايەتى راھاتوون و فىر نەبوۋنە نانى فىداكارىي و ئازايەتىي و جوامىرىي بچۇن، بۇيە ئەۋ جىلە بەكەلكى شوپش نايەن و دەبى ئەۋانە برپۇن و ۋەجەكانىان نەۋەكانىان كە تازە پىدەگەن، بەكەلكى ئەۋە دىن كە لەنىۋ بىباباندا پىدەگەن، چونكە ژيانى بىبابان ژيانى خۇشگوزەرانىي نىەۋ ژيانىكى زەھمەتە، سەرمايەۋ گەرمايەۋ نارەھەتتىيەۋ باران و بايە، ژيانى بىبابان ژيانىكى ئاسوودەۋ نەرم و نۆل نىە، ئىنسان لەۋىدا ژيانىكى ناز پەروەرانەى نىە، كەسانىكىش بەكەلكى جەنگو جىھاد دىن كە ژيانىكى زىريان بوۋى، ئەۋانەى كە ۋەختى خۇى بەۋ شىۋە ژيانەى زىر دەستەلاتى فىرەۋنەۋە راھاتوون، بەكەلكى ئەۋە نايەن بىن ئەۋ فىداكارىيە بىكەن، بۇيە با ئەۋانە بىرپىنەۋەۋە ۋەجەى تازەيان پىبگات، ئنجا ئەۋ ۋەجە تازەيە دەتوانن ئەۋ شەپەفەيان پى بىرى، بچن لەۋ سەرزەمىنە پىرۋزەدا نىشتەجى بن، ئەۋە ۋەك شىكردنەۋەيەكى كۆمەلئاسانە، ئەگەرنا دەقتىكى شەرعىي لەسەر نىە، ۋە كە (پەيمانى كۆن) ىش ئىمە جار جار ھەندى شتى لى دەردىننن، ئەۋ شتانە دىننن كە زىاتر لەگەل سىياقى ئايەتەكاندا دەگونجىن و وردەكارىي زىاترىان لەبارەى رووداۋەكانەۋە تىدايە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى:

﴿ حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۶۴۸۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقَم: (۳۲۷۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۲۸۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (۲۶۶۹)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقَم: (۶۲۵۶) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه، وَاتَه: قسان له بهنی ئیسرئیل بگپرنه‌وه‌و سه‌غله‌تییان له‌سه‌ر نیه، واته: ئه‌و شتانه بگپرنه‌وه‌و که له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا ده‌گونجین، به‌لام شتی‌ک که پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ته، مه‌گه‌ر وه‌ک دهرس و په‌ند وهرگرتن، یان وه‌ک دهرخستنی که موکوپیه‌کان، ئه‌گه‌رنا ناگونجی به به‌لگه بهینریته‌وه، جا له په‌یمانی کون، (الإصحاح: ۴) ^(۱) دا هاتوه، (غیر آئی سَادخلُ إليها أولادکم الذین ادعیتم أَنَّهُم یُصبحون أُسرى، فیتمتعون بالأرض التي احتقرتموها، أما أنتم فإن جثکم تتساقط فی هذا القصر. ویبقی بنوکم فی الصحراء أربعین سنة تُعانون من فجورکم حتی تَبلی جثکم فیها، وتحملون أوزارکم أربعین سنة کل یوم بسنةٍ علی عدد الأيام الأربعین التي تجسستم فیها الأرض فتُدركون عاقبة ابتعادي عنکم)؟

(به حساب خوای په‌روهردگار وای پی‌فه‌رموون)، واته: به‌لام من ئه‌و مندالانه‌تان که ئیددیعی ئه‌وه‌تان ده‌کرد دهنه‌ دیل به‌دهستی عمالیکه‌و جه‌بابیره‌کانی سه‌رزهمینی موقه‌ددهس، ئه‌وان ده‌خمه‌ نیو سه‌رزهمینی پی‌رۆزه‌وه‌و له‌و زه‌وییه به‌هرمه‌ند دهن، که ئیوه به‌که‌م ته‌ماشاتان ده‌کرد، به‌لام ئیوه جه‌نازه‌کانتان له‌و بیابانه‌دا ده‌که‌ون، وه‌ک چۆن گه‌لای دره‌ختی پایز ده‌که‌وی، وه منداله‌کانتان و کورپه‌کانتان چل سال له بیاباندا ده‌میننه‌وه، ئیوه‌ش به‌هوی خراپه‌کاریتانه‌وه‌و توشی ئه‌و ناخوشییانه‌ دهن، هه‌تا ئه‌و چل ساله‌ هه‌مووتان دهمرن، ئه‌وانه‌ی ئیستا هه‌ن، (ئه‌وانه‌ی که‌وتوونه‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ دهرپۆن)، وه‌ ئیوه‌ش باجی گونا‌هه‌کانی ئه‌و چل رۆژه‌ دده‌ن، که چوون ئه‌و سه‌رزهمینه‌ بپشکنن بزنان چی لیه، (مادام دوایی ناماده‌ نه‌بوون بچنه‌ نیو ئه‌و سه‌رزهمینه‌وه‌)، له‌جیاتی هه‌ر رۆژی‌ک ده‌بی سالی‌ک له‌و بیابانه‌دا بمیننه‌وه، تا‌کو سه‌ره‌نجامی دوورکه‌وته‌وه‌تان له‌ من، یان دوورکه‌وته‌وه‌ی من له‌ ئیوه‌تان بۆ دهرکه‌وی.

لێره‌دا دوو پرسیار دێنه پێش :

یه‌که‌م: ئایا مووسا و هاروون (عليهما السلام) له ماوه‌ی ئه‌و چل ساڵه‌دا له‌گه‌ڵ
گه‌له‌که‌یان ماونه‌وه له بیابانی سینادا؟

دووهم: ئایا پاش چل ساڵه‌که‌ به‌نی ئیسرائیل چوونه‌ته ئه‌و شوێنه‌وه؟

له وه‌لامی پرسیا‌ری یه‌که‌مه‌دا، ده‌لێین: مادام ئه‌و چل ساڵ مانه‌وه‌ی به‌نی
ئیسرائیل له نیۆ ده‌شتی سینادا، سزایه‌کی خوا بووبی و خوا ﷻ له‌سه‌ر ئه‌وه
سزای دابن که فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ران مووسا و هاروونیان شکاندوه، که‌واته:
نابی ئه‌و سزایه ئه‌وانی "واته: مووسا و هاروونی" گرتبێته‌وه.

به‌لام ئایا ئه‌گه‌ر ئه‌و چل ساڵه‌ به‌نی ئیسرائیل له‌و بیابانه‌ بێ سه‌روبنه‌دا
مابنه‌وه، ئایا مووسا و هاروون (عليهما السلام) چیان به‌سه‌ر هاتوه؟ دیاره وه‌فاتیان
کردوه، ئه‌گه‌رنا خو‌ به‌جیشیان نه‌هیشتوه! چونکه ئه‌و سه‌رگه‌ردانیی و
سه‌راسیمه‌ییی ئه‌و چل ساڵه، سزایه‌ک بووه و سزایه‌که‌ش مووسا و هاروونی
نه‌گرتۆته‌وه، چونکه ئه‌وان دوو پیغه‌مبه‌ری خوان و ناماده‌بوون، بو‌ ئه‌نجامدانی
هه‌موو فه‌رمانی‌کی خوا ﷻ.

وه له وه‌لامی پرسیا‌ری دووهم دا ده‌لێین: وایده‌چی که‌ دوا‌ی ئه‌و چل ساڵه
چووبنه نیۆ سه‌رزهمینی موقه‌دده‌سه‌وه، وه‌ک له ته‌فسیره‌کانی خو‌مان و له په‌یمانی
کو‌نیشدا باسکراوه^(۱)، که (یوشع بن نون) و (کالب بن یوفنا) دوا‌یی ئه‌م کاره‌یان
ئه‌نجام دابی و سه‌رپه‌رشتی جیلی تازه‌ی به‌نی ئیسرائیلیان کردبێ، وه پێشیان
که‌وتبن و جه‌نگیان کردبێ له‌گه‌ڵ عه‌مالیقه‌و جه‌بابیره‌کانی ئه‌و سه‌رزهمینه‌دا که
نه‌یانه‌یشتوه بچن، وه سه‌ره‌نجام چووبن و له‌ویدا نیشته‌جێ بووبن، ئه‌وه
(الشوکانی) له (فتح القدير)^(۲) دا هیناویه‌تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) بروانه: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ۲۲،
ص ۳۲۱، ۳۲۲، المحاولة الثانية لدخول أرض الموعد).

(۲) ج ۲، ص ۴۰.

دەرسی حوتەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا ئایەتەکانی (۲۷ تاكو ۳۱) تەفسیر دەکەین، لەو پێنج ئایەتەدا خوای پەنھانزان دوو مەین بەسەرھاتی کە لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتو، لە چوار بەسەرھاتەکان خستۆتە روو، ئەو بەسەرھاتەش بە بەسەرھاتی قابیل و ھابیل ناسراو، کە کورتەکەى ئەوھىە یەکیک لە دوو کورەکەى ئادەم ئەویدیکەیان دەکوژى، کە لە تەفسیرەکاندا دەئى: قابیل ھابیلی کوشتو، بۆچى؟ لەسەر ئەوھى کە ھەردووکیان سەر و قوربانى دەکەن، قوربانى یەکەمیان وەر دەگیرى کە ھى ھابیلە، وە قوربانى دوو مەیان کە ھى قابیلە، وەر ناگیرى، ئەوھى کە قوربانى یەکەى لێوەر نەگیراوە ھەسوودى بە برا یەکەى دیکەى دەبات، کە قوربانى یەکەى وەر گیراوە، وە ھەر شەھى لێدەکات، وە سەرەنجام دواى مشتومرێک لە نیوانیاندا دەیکوژى، ئنجا دواى ئەوھى کە دەیکوژى، بە دەست تەرمەگە یەوہ گیر دەخوات و نازانى چى لى بکات! چونکە ئەوھ یەکەمى ئینسانە کە بکوژى، بۆیە ئەزموونى نەبووہ لە چۆنیەتى شاردنەوھى مردوودا، واشپیدەچى کە یەکەمى ئینسانىش بووبى کە مردبى، بۆیە نەیزانیوہ چى لە جەنازەکەى بکات، لە تەفسیرەکاندا دەئى: جەنازەکەى ھەر بە کوڵەوہ بووہ، بەس خوا دەزانى چەند رۆژان یان چەند مانگان بە کوڵیەوہ بووہ، ھەتا خوا قەلەر شەیک دەنیرى بە دەنووکى زەوى ھەل دەقەنى و پىشانى دەدا چۆن تەرمى برا یەکەى بنیرى، جا لە تەفسیرەکاندا دەئى: دوو قەلەر شە دەبن، یەکیکیان ئەوھى دیکە دەکوژى، قەلەر شەکەى کە ماوہ زەوى دەکوڵى بە دەنووکى، بە پى زەوى ھەل دەقەنى و تەرمى قەلەر شەکەى دیکەى تێدەخا و خوڵەکەى بەسەردا دەکاتوہ، تاكو قابیل فیر بکات چۆن تەرمى برا یەکەى بنیرى.

﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۲۷﴾ لَئِن بَسَطَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ ۗ إِنَّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ إِنَّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۲۹﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۳۰﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۗ كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ ۗ قَالَ يُوَيْلَتَىٰ أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَ أَخِي ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿۳۱﴾ ۝

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((وہ بہ شیوہیہ کی ہق بہ سہرہاتی دوو کورہکە ی ئادەمیان بە سەردا بخوینەوہ، کاتیک کہ ہەردووکیان سەرو قوربانییەکیان کرد، ئنجا لە یەکیکیان وەرگیراو لەوی دیکەیان وەرنەگیرا، ئەوہی قوربانییەکە ی وەرنەگیرابوو، گوتی: سویندبئ دەتکوژم، قوربانیی لێوہرگیراوہکە گوتی: بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگرئ، (تۆش پارێزکارنی بۆیە قوربانییەکەت وەرنەگیراوہو ہیچ سووچی منیشی تێدانیہ، لەسەرچی دەمکوژی؟!)) (۲۷) بە دنیاییەوہ ئەگەر تۆش دەستم بۆ درێژ بکە ی تاکو بمکوژی، من دەستم بۆت درێژ ناکەم کہ بتکوژم، چونکہ من لە خوا ی پەروەردگاری جیہانییان دەترسئم (۲۸) من دەمەوئ کہ لە ئەنجامی کوشتنی مندا بە ناہەق، گوناہی من و گوناہی خویشت ھەلبگریو، سەرنجام لە ھاوہلانی ئاگر بی، وہ ئەوہش سزای ستەمکارانہ (۲۹) ئیدی سەرنجام نەفسی (نەخووشی) کوشتنی برابہکە ی بۆ ئاسان کردو کوشتی و لە زیانباران بوو (۳۰) ئنجا خوا قەلەرہشیکی نارد بە دەنووی لە زەوی دەگەرا دیکوئلی، تاکو پێشانی بدات، چۆن تەرمی برابہکە ی بشاریتەوہ، گوتی: ئە ی ھاوار بۆ من! ئایا نەمتوانی کہ وەک ئەم قەلەرہشیہش بم، وہ تەرمی برابہکە ی بشارمەوہ؟! ئنجا لە ئاکامدا لە پەشیمانان بوو (۳۱)).

شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان

(وَأَتْلُ): یانی: (وَأَقْرَأَ) بخویننه‌وه، (تَلَا: تَبِعَهُ مُتَابَعَةً لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، قِرَاءَةً بِتَدْبِيرٍ)، واته: شوینی کهوت، به شیوهیه‌ک که له نیوانی ئه‌وو ئه‌و شته‌ی که شوینی کهوته هیج شتیکی نامۆ نه‌بی، وه (تِلَاوَةٌ) واته: خویندنه‌وه به لیوردبوونه‌وه، به‌لام (قِرَاءَةٌ) واته: خویندنه‌وه، جا به لیوردبوونه‌وه وه‌بی، یان بی لیوردبوونه‌وه، به‌لام که گوترا: (تَلَا، يَتْلُوهُ) واته: خویندیه‌وه به تیوه‌پرامان.

(نَبَأٌ): (النَّبَأُ: خَبْرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلْبَةٌ ظَنٌّ)، (نَبَأٌ)، بریتیه له هه‌والیکی سوودبه‌خشی گه‌وره، که زانیاری یاخود گومانیکی زالی پی وه‌دهست بی، ته‌نیا ئه‌و کاته پی ده‌گوتری: (نَبَأٌ).

(قُرْبَانًا): (القُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ) (قُرْبَان) هه‌ر شتیکه ئینسان پی له خوا نزیک بکه‌ویته‌وه، جا چ سه‌ربرینی ئاژهل بی، چ پاره بکه‌یه خیر، چ خواردنیک بکه‌یه خیر، هه‌ر شتیک بی، هه‌رچه‌نده چه‌مکه عورفیه‌که‌ی وشه‌ی (قُرْبَان) زیاتر بو ئاژهل به‌کاردی، به‌لام له‌راستییدا وانیه، (قُرْبَان وجمعه قرابین، هي الدَّبِيحَةُ وَالنَّسِيكَةُ فِي الْعُرْفِ، وَقُرْبَان الْمَلِكِ: لِمَنْ يَتَقَرَّبُ بِخِدْمَتِهِ إِلَى الْمَلِكِ)، واته: (قُرْبَان) کویه‌که‌ی (قُرَابین‌ه)، که بریتیه له‌وه‌ی سه‌رده‌بردی ئه‌وه له عورف دا، به‌لام له ئه‌سلی زماندا (قُرْبَان) هه‌ر شتیکه ئینسان پی له خوا نزیک بیته‌وه، وه (قُرْبَان الْمَلِكِ) بو که‌سیکه شتیک ده‌کات، خزمه‌تیک ده‌کات و پی له پادشاو حوکمران نزیک بیته‌وه.

(بَسَطَتْ): (بَسَطَتْ) وشه‌ی (بَسَطَ) واته: پانی کرد، به‌لام لی‌رده‌دا به مانای دریشی کرد، دی، (لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ) واته: ئه‌گه‌ر ده‌ستت بوم دریش کرد، ده‌لی: (بَسَطَ الشَّيْءُ: نَشْرَهُ وَتَوْسِيعُهُ، وَيَسَطُ الْيَدُ لِلصَّوْلَةِ وَالضَّرْبِ)، واته: (بَسَطَ) یانتی: بلاوی کرده‌وه فراوانی کرد، به‌لام (بَسَطَ الْيَدِ) بریتیه له‌وه‌ی که ده‌ست رابوه‌شینی بوئه‌وه‌ی له کابرای بده‌ی، واته: ده‌ست وه‌شانندن.

(تَبَوُّاً): (بَاءَ يَعْنِي: رَجَعَ)، (بَاءَ) واتە: گەپرایەو، (تَبَوَّءَ) واتە: (تَرْجَعُ)، دەلی: (وَبَاءَ يَغْضَبُ مِنَ اللَّهِ، أَيْ حَلَّ مُبَوُّاً وَمَعَهُ غَضَبُ اللَّهِ أَيْ عَقُوبَتُهُ)، واتە: لەگەڵ توورەیی خوادا گەپرایەو، یانی لە شوینیەک قەراری گرتو نیشتەجی بوو، وە توورەیی لەگەڵدا بوو، واتە: سزای خۆی پەرورەدگار.

(فَطَوَّعَتْ): واتە: بۆی ئاسان کردو دنە ی دا، (الطَّوْعُ: الإِنْقِيَادُ، تَكَلُّفُ الطَّاعَةِ، وَهُوَ التَّبَرُّعُ بِمَا لَا يَلْزَمُ كَالْتَّنْفُلِ ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسَهُ﴾ أَي: سَوَّلَتْ لَهُ وَزَيَّنَتْهُ وَشَجَعَتْهُ عَلَيْهِ)، (طَوَّعَ) بریتیه لە ملکه چیی، وە (تَطَوَّعَ) بریتیه لە طاعەتیک که ئینسان بۆخۆی خۆبەخشانە بیکات و لەسەری فەرز نەبی، وەك کردنی دوو پرکات نوێژی سوننەت، که دەفەرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسَهُ﴾، واتە: نەفسەکە ی بۆی ئاسان کردو بۆی جوان کردو هانیدا بیکوژی.

(غُرَابًا): ئیمە بە کوردیی دەلیین: قەلەرەشە، (سُمِّيَ الْغُرَابُ غُرَابًا لِكَوْنِهِ مُبْعَدًا فِي الدَّهَابِ، وَغَارِبُ السَّنَامِ لِبُعْدِهِ) بۆیه قەلەرەشە پیی دەگوتری: قەلەرەش، لەبەرئەوێ که زۆر دەروات، چونکە دەلی: (غَارِبُ السَّنَامِ) بە حوشتریک دەگوتری که دوونگەکە ی لە پستی بەرز بووبیتەو، لەبەرئەوێ دوورکەوتۆتەو لە پستی.

(يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ): زەوی دەکوژی بە دەنووی، یان بە پێیهکانی جنجروویکی لێدەدا، دەلی: (الْبَحْثُ: الْكَشْفُ وَالطَّلَبُ، وَبَحَثَ النَّاقَةُ الْأَرْضَ بِرِجْلِهَا فِي السَّيْرِ: إِذَا شَدَّدَتِ الوَطَاءَ تَشْبِيهًا بِذَلِكَ)، واتە: (بَحَثَ) بریتیه لە دەرخستن و بەدوای شتیک گەوتن، وە حوشتر که چاک پیی بە زەویدا بدات بۆئەوێ خیرا بپروات، دەگوتری: (بَحَثَتِ النَّاقَةُ) واتە: پێیهکە ی چاک بە زەوی دادا، وەك بلیی زەوی هەلکوژی.

(يُورِي): (وَأَرَيْتُ كَذَا إِذَا سَتَرْتَهُ، وَتَوَارَى اسْتَتَرَ، وَجَاءَ فِي الْحَدِيثِ: إِذَا أَرَادَ غَزَاؤًا وَرَى بغيره)، (وَأَرَيْتُ كَذَا) واتە: دامپۆشی، (تَوَارَى يَعْنِي اسْتَتَرَ) خۆی داپۆشی،

ون بوو، خوئی پنهان کرد، له حه‌دیسدا هاتوه: ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ كَانَ إِذَا أَرَادَ غَزْوَةً وَرَىٰ بِغَيْرِهَا وَكَانَ يَقُولُ: (الْحَرْبُ خُدْعَةٌ)﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۲۶۳۹)، وَأَبِي عَوَانَةَ بَرَقَمَ: (۶۵۴۹) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي: صَحِيحٌ}، واته: كه‌عبي كوری مالیک ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌گهر ویستبای جه‌نگیك بکاتو، به لایه‌کدا بروات، وای نامازه پی‌ده‌دا که بو لایه‌که‌ی دیکه ده‌چی، بوئه‌وه‌ی ئه‌وانی به‌رانبه‌ر هه‌والیان پی‌نه‌گاتو کتوپر بتوانی بجپته‌سه‌ریان.

(سَوَاءٌ): (كِنَايَةٌ عَنِ الضَّرْحِ، وَعَنِ الْعَوْرَةِ لِأَنَّ انْكَشَافَهَا يَسُوءُ الْإِنْسَانَ)، (سَوَاءٌ) کینایه‌یه له داوینی ئینسان، پيش و پاشی ئینسان، هه‌روه‌ها به‌عه‌وره‌تیش ده‌گوتری، واته: ئه‌و شوینانه‌ی که نابی‌ده‌ریکه‌ون، هه‌م له رووی فی‌طره‌ته‌وه، هه‌م له رووی شه‌رعه‌وه نابی‌ده‌ریکه‌ون، چونکه ده‌ریکه‌وتنیان ده‌بیته‌هوی ئه‌وه‌ی که ئینسان پی‌ناخوش و خه‌فه‌تبار بی.

(يَوَيْلَتِي): (وَيْلٌ) به‌مانای سزا دی، (وَيْلَتِي) واته: سزایه‌که‌ی من، ده‌لئ: (وَيْلٌ: قُبْحٌ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ عَلَى التَّحْسُرِ)، که‌واته: (يَا وَيْلَتِي) واته: ئه‌ی هاوار بو من، که مه‌به‌ست پی‌خه‌م و خه‌فه‌ت خواردنه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

ئهم به‌سه‌رهاته وهك پيشتر گوتمان، دووهمین به‌سه‌رهاته له سوورپهتی (المائدة) دا كه خوا ﷺ باسی كرده، دياره سوورپهتی (المائدة) جگه لهو چوار به‌سه‌رهاته كه ئه‌وانيش ههر كوومه‌ئيك ياسای شه‌رعيان لئ ودرده‌گیرين، نایه‌ته‌کانی دیکه هه‌موویان باسی ياسا شه‌رعيه‌کانن، له يه‌که‌م نایه‌ت تا کو‌تا نایه‌ت، جا ئهم به‌سه‌رهاته به به‌سه‌رهاتی قابیل و هابیل ناسراوه، هه‌رچه‌نده ناوی قابیل و هابیل نه له قورئاندا، وه نه له سوننه‌تی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌هاتوه، باشه ئه‌دی له کوئ هاتوه؟ له په‌یمانی کوون، له ته‌ورات ودرگیراوه، ئهو به‌سه‌رهاته بهو شیوه‌یه ده‌ست پیده‌کات خوا ﷺ ده‌فرموئ: ﴿ **وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ** ﴾، وه به‌سه‌ریاندا بخوینه‌وه هه‌والی دوو کوره‌که‌ی ئاده‌م، به شیوه‌یه‌کی هه‌ق، واته: به شیوه‌یه‌کی راست، به شیوه‌یه‌ک که جیگه‌ی دنیا‌یی بی، وه له چه‌ند شوینیکی دیکه‌دا خوای په‌روه‌ردگار ئهم رسته‌یه‌ی فه‌رموو: ﴿ **وَاتْلُ عَلَيْهِمْ** ﴾، بو وینه: له سوورپهتی (الأعراف) دا ده‌فرموئ: ﴿ **وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ** ﴾ (١٧٥)، به‌سه‌رهاتی ئهو که‌سه‌یان به‌سه‌ردا بخوینه‌وه که نایه‌ته‌کانی خو‌مانمان پیدا بوون، واته: شاره‌زمان کردبوون له نایه‌ته‌کانی خو‌مان، دياره رووی دواندن له پیغه‌مبه‌ری خوا موحه‌مه‌ده ﷺ له دواي ئه‌ویش رووی دواندن له ههر که‌سیکه که قورئان ده‌خوینی، یانی: هه‌والی دوو کوره‌که‌ی ئاده‌میان به شیوه‌یه‌کی هه‌ق به‌سه‌ردا بخوینه‌وه، ئنجا دیته سه‌ر هه‌واله‌که‌و به‌سه‌رهاته‌که باس ده‌کات، ده‌فرموئ: ﴿ **إِذْ قَرَّبًا قُرْبَانًا** ﴾، کاتیك که قوربانیه‌کیان کرد، واته: هه‌رکامیکیان قوربانیه‌کی کرد، قوربانیه‌ی وهك پيشتر باس‌مان کرد ههر کرده‌وه‌یه‌که که ئینسان پیی له خوا نزيك ببیته‌وه، ئه‌وه مانای زمانه‌وانیه‌که‌ی، له ئه‌سلی زماندا (القُرْيَانُ: مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، به‌لام مانا عورفیه‌که‌ی بریتیه له سه‌ربرینی ناژه‌ئيك بوئه‌وه‌ی که ئینسان پیی له خوا نزيك ببیته‌وه، ئنجا وهك

ئەم بەسەرھاتەش دەلالەتی لەسەر دەکات، ھەر شتیک ئینسان بیکات بۆئەوێ پێی لە خوا نزیك بپیتەو، پێی دەگوتری قوربانیی، ئەو دوو کورە ئادەم وەك گۆتمان نە لە قورئاندا، نە لە سوننەتدا نەھاتو، ناویان چییە؟ دوایی باسی دەکەین، بەلام لە پەیمانی کۆندا (قاین و ھابیل) ھاتوون، بەلام لە کتیبە ئیسلامیی و سەرچاوە ئیسلامییەکاندا گوتووین: (قابیل و ھابیل) کە دیارە قابیل کورە خراپەکەییە و ھابیل کورە باشەکەییە، ئەوانە سەر و قوربانیان کردووە بۆ لە خوا نزیکبوونەو، وە باس نەکراوە ئەو قوربانییەیان بۆچی کردو؟ دوایی باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا، ﴿فَقُتِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾، یەکیکیان قوربانییەکەیی لێ قبوول کرا، لێی وەرگیرا، وە یەکیکیان لێی وەرنەگیرا لەبەرچی؟ یەکیکیان لێی وەرگیراوە ئەوێ دیکەیان لێی وەرنەگیراوە؟ ھۆکاریکی ھەبوو، بە بەلگەیی ئەو کە دوای ئەوێ قوربانییەکەیی لێ وەرنەگیراوە، بەوێ دیکەیی گوتو: ﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾، واتە: گوتی: بە تەئکید دەتکوژم، وە ئەوێ کە قوربانییەکەیی لێ وەرگیراوە گوتی: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگری، تەنیا کردووە پارێزکاران وەردەگری، لێرەو بۆمان دەردەکەوێ کە ئەوێ دووھەمیان کە قوربانییەکەیی لێ وەرنەگیراوە، پارێزکار نەبوو، واتە: یان قوربانییەکەیی بۆ خوا نەبوو، یان بە شیوہەکی باش نەبوو، یان نە بۆ خوا بوو نە بە شیوہەکی باشیش بوو، چونکە پارێزکار (مُتَّقِي) کەسیکە:

یەکەم: کردووەکەیی بەپێی شەرع ئەنجام بدات.

دووھەم: تەنیا بۆ خواش ئەنجامی بدا، واتە: ھەم لە ئەنجامدانی کردووەکەیدا شوینی شەرع بکەوێ، وە ھەم ئیخلاصیشی ھەبێ و ئەنجامدانی ئەو کردووەیە تەنیا بۆ خوا، وە مەبەستی پێی لە خوا نزیك بوونەو، جا ئەوێ دووھەمیان دیارە لە پارێزکاران نەبوو، بۆیە قوربانییەکەیی لێ وەرنەگیراوە، ئنجا یان یەکیک لە دوو مەرجەکانی ناتەواو بوو، واتە: قوربانییەکەیی یان شەرعیی نەبوو، یان باش نەبوو، یاخود لەبەرئەوێ کە بۆ خواش نەبوو باشیش نەبوو.

کەواتە: ئەو دوو کورەیی ئادەم سەر و قوربانیان کردووە، یەکیان لێی وەرگیراوە، ئەوی دیکەیان لێی وەرنەگیراوە، ئنجا ئەووی کە قوربانیەکی وەرنەگیراوە، بەووی دیکەیی گوتووە: دەتکوژم، ئەویش گوتوویەتی، بیگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران وەردەگیرێ، ئنجا ئایا ئەمە چی لێ وەردەگیرێ؟ ئەووی لێ وەردەگیرێ کە من ئەو قوربانییەکی کە کردومە، هەم شتیکی باشم کردۆتە قوربانیی، هەم بۆ خواشم بوو، هی تۆ دیارە ئەم دوو مەرجەیی تێدا نەبوون، یەکیکیان یان هەردووکیان، بۆیە خوا لێی وەرنەگرتووی، کەواتە: سووچی من نیە، سووچی خۆتە کە قوربانییەکتە وەرنەگیراوە، مانای وایە تۆ من بە بی بەلگە و پاسا و دەکوژی، ئنجا ئەووی کە

قوربانییەکی لێ وەرگیراوە بەردەوام دەبێ و دەلێ: ﴿لَيْنُ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ

لِنَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِلَيَّ أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژبکەیی تاکو بمکوژی، من دەست بۆ تۆ درێژ ناکەم کە بتکوژم، بیگومان من لە خوای پەروردگاری جیهانییەکان دەترسێم، ئەمەش ئەووی لێ وەرەگیرێ کە کورە صالحەکی، دەلێ: دەستت بۆ درێژ ناکەم بۆ کوشتنت، بەلام ئەدی بۆ بەرگری لەخۆکردن؟ ئەووی ئەفی نەکردووە! بۆیە زانایان زۆر مشتومریان لەو بارەووە هەیه، گوتوویانە: دیفاع لەخۆکردن فەرزه، ئەدی چۆن لێردا، دەلێ: من دەست درێژ ناکەم بتکوژم؟! وەلامەکی ئەوویە کە دەلێ: دەستت بۆ درێژناکەم بۆ کوشتنت، بەلام نەهێشتووە: دەست درێژناکەم بۆ نەهێشتنت کە بمکوژی، چونکە خۆ کەسیک بلی: دەتکوژم، نابێ ملی بۆ راگری، ئەمە ئەووی لێ وەرناگیرێ، وەک دوایی باسی دەکەین، ئنجا هۆکاری ئەو کە دەست بۆ کوشتنی باریەکی درێژ ناکات، چییە؟!

بەو پاساوی دەداتەو، ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، بیگومان من لە خوای

پەروردگاری جیهانییەکان دەترسێم، کەواتە: کەسیک ترسی خوای لە دل دابی، خوینی خەلک بە ناھەق نارێژی، ئنجا لەسەر هەلوێستی خۆی بەردەوام دەبێ و دەلێ:

﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾،

من دەمەوی گوناھی من و گوناھی خۆشت لەگەڵ خۆت بەریەووە^(۱)، گوناھی من و

(۱) باء، یبوء، رجع، يرجع، گەرایەووە، دەگەریتەووە.

خۆشت لەگەڵ خۆ بەری بۆ قیامەتی بۆ لای خوا، ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، لە ریزی هاوەلانی ئاگر، یان لە ریزی خاوەنانی دۆزەخ بی، ئەمەش ئەوەی لێ وەرەگیرێ کە ئینسان لە ئەنجامی گوناح کردندا دەبێتە هاوەلی دۆزەخ، یاخود دەبێتە خاوەنی دۆزەخ، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، ئەوەش سزای ستهمکارانە کە تۆ ستهم بکە لە من، بە ناهەق بمرکوزی منیش پێم خۆشە گوناهی من و خۆشت هەلبگری، دوایی پروونی دەکەینەووە بۆچی گوتووینەتی گوناهی من و خۆشت؟ توێژەرەوان چەند مانایەکیان لەو هەدا لێکداووتەو.

ئەجا خوا ﷻ هەلویستی کورە ناصالحەکە باس دەکات ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾، نەفسی کوشتنی بڕایەکی بۆ ئاسان کرد، وشە (طَوَّعَتْ) دەلێ: (الطَّوْعُ: الإِنْقِيَادُ) وه (تَطَوَّعَ) بریتیه له ئەنجامدانی کردەوێهە کە پێیەو پابەند نەکراوی، لەسەرت پێویست نیەو، خۆبەخشانە ئەنجامی دەدە، (طَوَّعَتْ) توێژەرەوان بە (سَهَّلَتْ) و (زَيَّنَتْ) و (سَوَّلَتْ) بە هەرسێکیان لێکیان داووتەو، واتە بۆی ئاسان کرد، بۆی جوان کرد، دنەیداو هانیدا، ئەجا ئایا نەفسی بۆچی هانیدا؟ ﴿قَتْلَ أَخِيهِ﴾، کوشتنی بڕایەکی بۆ ئاسان کردو بۆی هاندا، ﴿فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾، ئەویش کوشتی و لە زیان باران بوو، لێرەدا ئەم نایەتە موبارەکە ئەوەی لێ وەرەگیرێ، کە هەرچی گوناھە هەرچی تاوان و خراپەییە، ریشەکە دەگەرێتەووە بۆ نەفس، لەو بارەووەش خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ ﴿٥٣﴾ یوسف، واتە: بیگومان نەفس زۆر فەرمان بە خراپە دەکات، واتە: هەرچی هەلسوکەوتی ئینسانە لە خێرو لە شەر، ریشەکە لێرەوێهە، بۆیە پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتیکی صەحیح دا باسی تەقوای کردو، فەرموویەتی: ﴿التَّقْوَى هَا هُنَا، وَيَشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۷۷۱۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۴۸۷)}، واتە: تەقوا لێرە دایە، تەقوا لێرە دایە، تەقوا لێرە دایە، نامازە بۆ سینگێ موبارەکی کرد، واتە: ریشە تەقواو هاندەری تەقوا لە سینە و دلێ ئینسانەوێهە، هەرودها هی گوناھیش بە هەمان شیوە.

ئنجاء خوا ﷺ باسی ئەو دەکات که هابیل دیاره یەکه مین مرؤف بووه کوژراوه بە دەستی قابیل، یاخود یەکیک له دوو کورەگە ی ئادەم که کورە صالح و چاکەگە ی بە دەستی کورە خراپەگە ی کوژراوه، یەکه مین ئەزمونی گوشتن بووه، بۆیە نەیزانیوه تەرمەگە ی چی لئ بکات، جا له تەفسیرەکاندا زانیان خەیاڵی خۆیان خستۆتە سەری، هەبووه گوتوو یەتی: چل رۆژ بە کۆلیه وه بووه، هەبووه گوتوو یەتی: سالیک بە کۆلیه وه بووه، هەبووه گوتوو یەتی: حوت سال بە کۆلیه وه بووه، جەنازەگە ی لئ بۆتە بە لاو نەیزانیوه چی لئ بکات! ئەگەر بەجیی بەیشتبایه، دڕندە دەیانخوارد، بۆیە زۆر ئەزیه تی پێوه کیشاوه، ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا قەلەرەشە یه کی نارد زهوی دەکوئی، (بَحَث) یانی: لئ کۆلیه وه به دوا ی کهوت، لئ ی گەرا، ئنجاء لیرەدا ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: به دەنووی، یان به چر نوو کهکانی زهوی هەل دەکوئی، قەلەرەشە ی بۆخوی عاده تی وایه شت دەشاریتە وه، زهوی هەل دەکوئی و شتەگە ی تیدەخات، ئنجاء بۆچی خوا ی پەرودرگار ئەو قەلەرەشە یه ی ناردوه له پێشچاوی قابیل، واتە: کورە خراپەگە ی زهوی بکوئی؟! ﴿لِيرِيَهُ، كَيْفَ يُؤَرِي سَوَاءَ أَخِيهِ﴾، بۆئەوه ی پئ ی پێشانیدا چۆن تەرمی برایه گە ی بشاریتە وه، ﴿سَوَاءَ﴾، به مانای عه وره ت دئ، یان به مانای هەرشتیک دئ که مرؤف دەرکه وتنی پئ ناخۆش بی، دیاره ئەویش وهک چۆن ئینسان پئ ناخۆشە عه وره تی دەرکه وئ، ئەویش پئ ناخۆش بووه، تەرمی ئەو برایه ی به کۆلیه وه بی، وه پئ ی ناخۆش بووه داینئ و دڕندە بیخوات، له بەرئە وه وهک شتیک به ملیه وه بووه، بۆیە خوا ی پەرودرگار ئەو قەلەرەشە یه ی ناردوه، به لام نایا چۆنی ناردوه چی کردوه؟ هەروا له خۆوه گلی هەل کۆلیوه و شتیک تێخستوه؟ دەگونجی، وه دەشگونجی وهک هەندیک له توێژەرەوان دەلین: خوا دوو قەلەرەشی ناردوون یه کیان یه کیانی کوشتوه زهوی هەلکەندوه، که له شی قەلەرەشه مردووه گە ی له بن گلی ناوه، خۆلی به سەردا کردوه، بۆئەوه ی مردووناشتن فئ ی مرؤف بکات، ﴿قَالَ يَنْوِيَّتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَرِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾، (قابیل

يان كورە بكوژە كە) گوتى: ھەى ھاوار بوۆمن، ھەى داخو ھەسرەت ھاوار بوۆمن، ئايا من دەستەوستان بووم كە وەك ئەو قەلەرەشەيەشم پى بكرى! كە تەرمى براپەكەم بشارمەو، بەقەدەر ويشم لى نەزانى!! بوپە لە پەشيمانان بوو، واتە: پەشيمان بووۋە كە چەند سەعات يان رۆژە، يان چەند مانگو سالە، بەلام پيموانىيە مانگو سال بووبى، چەند سەعات يان ئەوپەرى چەند رۆژىك ئەو جەنازەيەى بەكۆليەو ھەنگرتەو، فكري پى نەشكاو ھەبن گلى بنى و بيشارىتەو، لەبەرئەو پەشيمان بوو لە بە كۆل ھەنگرتەكەى، كە ئەو ھەموو ماوئەيە ماوئەتەو، نەك لە كوشتەكەى پەشيمان بووبى، وەك دوايى روونى دەكەينەو.

چەند مەسەلە یەکی گەرنەگ

مەسەلە یە کەم: کە دەفەر موی: ﴿ **وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ** ﴾. زانیان

چەند ھەلۆ ھەستە یەکیان لە بەر دەم ئەم رەستە قورئانییەدا کردوون:

یە کەم: ئایا ئەو دوو کورە کورپی راستەوخۆی ئادەم بوون؟ واتە: لە ئادەم و ھەووا بوون، یاخود نەو ھەوویان بوون، یان کورپی نەو ھەوویان بوون؟ تەنانەت ھەندیک گوتووین: لە بەنی ئیسرائیل بوون، بەلام ئەو ھەووی دەردەکەوی، ئەو ھەووی کە کورپی ئادەم خۆی بوون، لە بەر چۆی؟

(۱) وشە (بنی آدم) کورپی راستەوخۆ دەگەییەنی، مەگەر نیشانە یە کە ھەبێ لەو مانایە لایدا.

(۲) کورە بکوژە کە لە کوژتایی بەسەر ھاتە کەدا کە دەئێ: ﴿ **قَالَ يَوَيْلَئِي أَعَجَزْتُ أَنْ**

أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ فَأُورِي سَوَاءَ أَخِي ﴾، واتە: ئەی ھاوار بۆ من داخ و ھەسەرت بۆ من، ئایا دەستەوسان بووم کە وەك ئەو قەلەر ھەشە یە بە! بە لگە یە لەسەر کورپی راستەوخۆی ئادەم بوونیان، چونکە ئەگەر ھاتباو بکوژ کورپی راستەوخۆی ئادەم نەبووایەو، یە کەم قەتل نەبووایە کە دەکرا لەسەر زەوی، دەیزانی چۆن بشاری تەو، بەلام دیارە ئەزموونی نەبوو، وە یە کەم مەرووف بوو بکوژرێ، بۆیە ئەزموونی شاردنەو بە خاک سپاردنی نەبوو، ناچار بوو لە قەلەر ھەشە فیڕبی، کە واتە: ئەمە بە لگە یە لەسەر ئەو کە کورپی ئادەم بوون، چونکە ئەگەر نەو ھەووی بوونایە، یاخود دوور بوونایە، تا ئەو کاتە چەند بەشەر دەکوژران و دەمردن و بە خاک دەسپێردران، پێویستی بەو نەدەبوو قەلەر ھەشە کە فیڕی بکات.

دوو ھەم: دەربارە ی ناویان: ئایا قابیل و ھابیل ناویان لە کوژی دا ھاتو؟!

وەك گوتەم لە کتیبە ئیسلامییەکاندا لە تەفسیرەکاندا دەئێ: ناویان قابیل و ھابیل بوو، کورە خراپە کە ناوی قابیل بوو، کورە چاکە کەش ناوی ھابیل

بووه، جا هندیك له توپژرهوانی قورئان جار جار وایانزانیوه زمانی عه‌په‌بی تاكه زمانیك بووه كه به‌شهر قسه‌ی پیکردوه!! ئیدی هه‌لساون بۆ هه‌موو وشه‌یه‌ك لییان کۆلیوه‌ته‌وه ریشه‌ی له عه‌په‌بی دا یانی چی؟ بۆ وینه: هی نوح گوتووینانه: ئه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی كه زۆر (نوح)ی کردوه، زۆر شین و گریانى کردوه، بۆ ئه‌و خه‌لكه‌ی كه دوایی به‌ توفان هه‌مووی مردوه، له‌به‌رئه‌وه‌ خوا ﷻ ناوی لیئاوه نوح، هه‌روه‌ها ناوی پنیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ش و گه‌له‌کانیان و شوپنه‌کانیشیان به‌ هه‌مان شیوه‌ كه ئه‌وانه هه‌چیان وانین، چونكه ئه‌و ناوانه عه‌جه‌میین، هه‌ر خوا ده‌زانى به‌و زمانانه چ مانایه‌گیان هه‌بووه، ئنجا كه ده‌گوترى: ناوی عه‌جه‌میی، مانای وایه عه‌په‌بی نه‌بووه، تا بیه‌یه‌وه سه‌ر ره‌گو ریشه‌یه‌کی عه‌په‌بی، دوایی مانایه‌کی عه‌په‌بی لى‌وه‌ر‌بگیرى، (نوح)یش و (ئىبراهيم)یش و (شوعه‌یب)یش و ئه‌و ناوانه‌ی دیکه‌ش هه‌موویان، وه‌ك: (مووسا) و (عیسا) و (قابیل) و (هابیل) و (هارووت) و (مارووت) و هه‌موویان پێیان ده‌گوترى: ناوی عه‌جه‌میه‌کان (الاسماء العجمية)، ئنجا ئایا بۆچی له قورئاندا ناویان نه‌هاتوه؟! جارى دیکه‌ش باسمان کردوه، كه له قورئاندا ته‌نیا ئه‌و شتانه‌ی كه تیگه‌یشتن له ئایه‌ته‌کان و تیگه‌یشتن له‌و به‌سه‌ره‌هاته، په‌کی له‌سه‌رى كه‌وتوه، باس ده‌كرى، ئه‌مما قورئان ناچیت هه‌موو ورده‌کاریه‌کان باس بکات، ئه‌گه‌ر قورئان ورده‌کاریه‌کانی هه‌موو باس کردبان، گۆچانه‌که‌ی چه‌زه‌تی مووسا چه‌ند مه‌تر بووه‌و؟ چه‌ند بست بووه‌و؟ له چ دارىك بووه‌و؟ چۆن بووه‌و؟ كه‌شتیه‌که‌ی نوح چه‌ند قات بووه‌و؟ چۆن بووه‌و؟ چه‌ند مه‌تر بووه‌و؟ چه‌ند نه‌فه‌رى سوار بووه‌و؟ ئه‌وانه هه‌چ باس ناکات، به‌لكو قورئان دینى نپوه‌پۆکی ئه‌و به‌سه‌ره‌هاته و نپوه‌پۆکی ئه‌و بابه‌ته باس ده‌کات، ئه‌گه‌رنا قورئان چه‌نده، ده‌بوو سه‌د هینده‌ی دیکه بووایه، به‌لام ناوی قابیل و هابیل له په‌یمانى کۆن وه‌رگیراون، له (په‌یمانى کۆن، سifers ته‌کوین ئیصباح: ٤)^(١) له ژیر ناوونیشانی (تقدمتا قاین وهابیل) دا هاتوه: (وَعَاشَرَ آدَمَ حَوَّاءَ زَوْجَتَهُ فَحَبَلَتْ وَوَلَدَتْ قَايِينَ إِذْ قَالَتْ اقْتَنَيْتُ رَجُلًا مِّنْ عِنْدِ الرَّبِّ لَمْ أُعَادَتْ فَوَلَدْتُ أَخَاهُ هَابِيلَ)، واته: ئاده‌م له‌گه‌ل هه‌وای هاوسه‌رى

جووت بوو (سەلامی خویان لئ بئ)، دووگیان بوو، وه قایینی بوو، حەووا
گوتی: لەلایەن پەروردگارمەوه پیاویکم پەیدا کرد، (یان: کورپکم بوو)،
دوایی دووبارە که بەیەگەوه جووت بوون، ئەمجارە هابیلی بوو.

کەواتە: لە پەیمانی کۆندا (قاین و هابیل) ن و زانیانی خۆشمان واپێدەچئ
هەر لێره وەریانگرتبئ.

ئەجا که دەفەرموئ: ئەو بەسەرھاتەیان بە هەق بەسەردا بخوینەوه، دوو واتای
هەن:

مانای یەگەمی: واتە: هەق و حیکمەتی تێدایەو، حیکایەتی بەر ئاگردان نیە،
ئەوه نیە هەر قسە بئ و گیردراوه بئ.

مانای دووہمی: واتە: راست و دروست و واقعی یە و رەمزو هێما نیە، دیارە
خوای زاناو شارەزا زانیویەتی هەندیک لە توێژەرەوان گوتووینا: ئەو
بەسەرھاتەو هەندیک لە بەسەرھاتەکانی دیکە قورئانیش، بەسەرھاتی
رەمزین، هێمان و مەرج نیە پووداویک بن پوویان دابئ، بەلکو ئەوه وەك
رەمزو هێمایەگە که خوای پەروردگار فەرموویەتی، بەلام وانیه
بەسەرھاتەو رووشیداوه و واقعییەو هەقە^(١).

مەسەلە ی دووہم: که دەفەرموئ: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ

مِنَ الْآخَرِ﴾، کاتیک که قوربانییەکیان کرد، واتە: هەرکامێکیان قوربانییەکی
کرد، یەکیان قوربانیهکە لئ وەرگیرا، یەکیان لئی وەرنەگیرا، ئایا
قوربانیهکە چی بووه؟ ئیمە جار جار هەندیک زانیاری که لەگەل سیاقی

(١) ژمارەیهک نووسەری عەلمانی و تووشی ئەو جۆرە هەلەیه بوو و ن، که بیگومان مەگەر لئی
پەشیمان بووبنەوه، ئەگەرنا بەهۆیەوه فەریان بەسەر ئیسلامەوه نامینئ، بڕوانە: (العلمانیون
والقرآن الکریم، تاریخیة النص) د. أحمد إدريس الطعان. المدخل التاريخي (الأسطوري):
ص٥٤٧-٥٨٣، که ناوی هەرکام لە:

(طه حسين و أمين الخولي و محمد أحمد خلف الله و محمد أركون و نصر حامد أبو زيد و
هاشم صالح و القمني و خالد السعيداني) ی هیناوه که هەلگری ئەو جۆرە بیروکەیه بوون،
بەلام (طه حسين) دوایی لئی پەشیمان بوتهوه.

نایه‌ته‌کاندا ده‌گونجین و دژ ناوه‌ستن، هه‌ندیك ورده‌کاری که له په‌یمانی کۆندا له په‌یمانی نویدا هه‌یه ئیستیفاده‌یان لی ده‌که‌ین، توپژهره‌وانی قورئانیش هه‌موویان یاخود زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان وایانکردوه، چونکه ئه‌وه تیشکی زیاتر ده‌خاته سه‌ر هه‌ندیك بابته، ئنجا پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له فه‌رمایش‌تیکدا فه‌رموویه‌تی: ﴿حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرْجَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٣٢٧٤) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو}، واته: له به‌نی ئیسرائیله‌وه شت بگپرنه‌وه و سه‌غله‌تیبتان له‌سه‌ر نیه، یانی: ئه‌وه‌ی که پیچه‌وانه‌ی نایه‌ته‌کان نیه، وه له‌گه‌ل رووحی ئیسلام و عه‌قیده‌ی ئیسلامی دا دژ ناوه‌ستی.

له په‌یمانی کۆندا له (سفر التکوین: الإصحاح: ٤) ده‌لی: (وَكَانَ هَابِيلُ رَاعِيًا لِلْغَنَمِ، أَمَّا قَايِنُ فَقَدَ عَمِلَ فِي فَلَاحَةِ الْأَرْضِ، وَحَدَّثَ بَعْدَ مَرُورِ أَيَّامٍ، أَنْ قَدَّمَ قَايِنُ مِنْ ثَمَارِ الْأَرْضِ قُرْبَانًا لِلرَّبِّ، وَقَدَّمَ هَابِيلُ أَيْضًا مِنْ خَيْرَةِ أَبْكَارِ غَنَمِهِ وَأَسْمَنَهَا فَتَقَبَّلَ الرَّبُّ قُرْبَانًا هَابِيلَ وَرَضِيَ عَنْهُ لِكِنَّهُ لَمْ يَتَقَبَّلْ قُرْبَانَ قَايِنَ وَلَمْ يَرْضَ عَنْهُ)^(١)، واته: هابیل شوان بوو، (واته: مه‌ردار بوو)، قایینیش زه‌وی ده‌گیلاو جوتیار بوو، دوا‌ی تیپه‌پینی چه‌ند رۆژیک، قایین له به‌روبوومی زه‌وی (که دیاره کشتوکالی کردوه، له ته‌فسیره‌کاندا هاتوه: باقه‌ دانه‌ویله‌یه‌کی هیناو تیگه‌را له نیو ده‌غله‌که‌ی دا کام گوته‌ بی دانه، یان دانه‌که‌ی به‌ که‌لک نایه‌ت، ئنجا گه‌نم بووه، جو بووه، مه‌ره‌زه بووه، هه‌رزن بووه)، باقه‌یه‌کی کرده‌ خپرو سه‌ده‌قه‌ و قوربانیی، بوئه‌وه‌ی پی له په‌روه‌ردگار خوا نزیك بیته‌وه، هابیلیش که خاوه‌ن مه‌ر بوو، ئه‌ویش تیگه‌را له نۆبه‌ره‌ی مه‌ره‌که‌ی کامه‌یان له هه‌موویان قه‌له‌وتره‌و چاکتره، یه‌کیکی کرده‌ قوربانیی، په‌روه‌ردگار قوربانیی هابیلی وه‌رگرت، وه لیی رازی بوو، به‌لام قوربانیی قایینی وه‌رنه‌گرت و لیی رازی نه‌بوو.

دیاره هابیل که مه‌ردار بووه کامه‌ مه‌ری قه‌له‌وو چاکه ئه‌وی کردۆته‌ خپرو، خواش لیی وه‌رگرتوه، ئینسان شتیك که پپشکه‌شی خوا‌ی ده‌کات، ده‌بی باش بی، به‌لام قایین که جوتیار بووه کام دانه‌ویله‌ خراپه، ئه‌وه‌ی بو خوا کردۆته‌ خپرو قوربانیی، بویه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار لیی وه‌رنه‌گرتوه.

(١) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، ص ١٧، ١٨.

ئنجایا هۆکاری ئەوه چی بووه که قوربانیان کردوه؟ له قورئاندا باس نەکراوه له سوننەتی پێغەمبەریشدا ﷺ نەهاتوه، بەلگۆ له قورئان و سوننەتدا هەر باسیش نەکراوه، که هی یەکیکیان مەر بووه، هی یەکیکیان دانەویڵه و کشتوکال بووه، وه له پەیمانی کۆنیشدا نەهاتوه، که له بەرچی ئەو قوربانییەیان کردوه؟ وایپێدەچی که تەنیا بۆ له خوا نزیك بوونەوه ئەو قوربانییەیان کردبێ، بەلام له تەفسیرەکاندا بۆ وینە: خاوەنی تەفسیری (التفسیر الکبیر)^(١) دا ئەوه دەگێرێتەوه، که: حەووا هەر سکهی دووانەى دەبوو، کورپک و کچیک، وه دووانەى سکی پێشوو، بۆیان هەبوو له گەل دووانەى سکی دوایی دا هاوسەرگیری بکەن، واتە ئەو کور و کچەى که پێش بوون و خوشک و بران، بۆیان نەبوو له گەل یەکیددا هاوسەرگیری بکەن، چونکه هیچ بەشەرى دیکه له سەر زەوى نەبوون، ئەدى چۆن وه چه پەیدابێ؟ بۆیه له گەل دووانەى سکی دواییدا خوشکەکانیان دەدا بەیەکدی، وهك دەلی: ژن به ژنیان پێ دەکردن، ئنجا دەلی: خوشکەکهی قایین (له تەفسیرەکاندا ناوهكەشى هیناوه) زۆر جوان بوو، وه خوشکەکهی هابیل ناشیرین بوو، دەبوو بشیان دەن بە یەکدی، چونکه هیچ کامیان خوشکەکهی بۆ خۆی نەدەشیا، بۆیهش هی ئەو سکهی دیکه بۆ ئەوسکه دەشیا، چونکه هیچ بەشەرى دیکه له سەر زەوى نەبوون، چونکه یەکیك بۆی هەیه بلی: چۆن ئەوه دەبێ، خۆ هەر هی بابو دایکیك بوون، دەلیین: بەلی، بەلام هیچ چاری دیکه نەبوو، ئنجا قابیل رازی نەبوو خوشکە جوانەکهی خۆی بدا بە هابیل و گوتی: دەبێ بۆخۆم بێ، ئادەم و حەوواش سەلامی خویان لى بى گوتیان: رۆله پیت ناشی بە پێی شەریعتی خواو، سەرەنجام بووه مشتومریان، ئنجا ئادەم پێی گوت: باشه قوربانیی بکەن، کامەتان قوربانییەکهی وەرگیرا، با خوشکە جوانەکه بۆ وی بێ، که قوربانییەکهیان کردوه، دیاره قوربانیی هابیل وەرگیراوه، ئنجا هەرچی بووبی، مەر بووبی، وهك له پەیمانی کۆندا دەلی، یان هەر شتیك بووبی، قوربانییەکهی وەرگیراوه، قوربانیی قایین یان قابیلیش وەرنەگیراوه، ئیدی سەرەنجام وهك شەریعتەکه بریاری داوه، بەو شیۆهیه بووه، ئەو خوشکە جوانە بۆ ئەو بووه، دیاره ئەویش لەسەر ئەوه حەسوودیی پێ بردوه.

ئنجایا چۆنیان زانیوه ئهو قوربانیهه قبول بووه، یان قبول نهبووه؟
نیشانهی قبول کرانی قوربانیهه که چی بووه؟ زانیان دوو رایان هه:

رای بهکهه: زۆربهی ههره زۆریان دهئین: نیشانهکهی ئهوه بووه، نهگهر
قوربانیهه که وهگرابی، ئاگریک هاتۆته خوارو سوتاندوووهتی، وهک له
تهفسیری سورتهی (آل عمران) دا باسمان کرد، له تهفسیری ئهو نایهتهدا که

دهفهرموی: ﴿ **الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرِسُوْلِ حَتّٰی**

يَاْتِنَا بِقُرْبٰنٍ تَاْكُلُهٗ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِ يٰۤاَبِيْنَنتِ وَاِلٰذِي

قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمَّ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٣﴾ ، واته: ئهوانهی گوتیان: ئیمه

خوا رایسپاردووین، برۆا به هیچ پیغهمبهریک نههینین، ههتا قوربانیههکیان
بو نهکات که ئاگر بی سووتی، له بهر چاوی ئیمه، (خوا ﷺ دهفهرموی):
بلی: له پیش مندا پیغهمبهرانیک هاتن به بهلگه ئاشکراکانهوهو بهوهش که
گوتتان (واته: قوربانیهه ئاگر بی سووتی) ئهدی بوچی ههر گوشتیشتان؟
ئهگهر راست دهکهه؟! وه ئیمه لهوی باسمان کردوه که چۆن له سهردهمی
سولهیماندا، وه له سهردهمی ههندیك له پیغهبهرانی بهنی ئیسپرائیلا،
قوربانیهه کردوه ئاگر له پیش چاوی ههمووان هاتۆته خوارو ئهو
قوربانیهه سوتاندوهو، بوته خوڵه میش، ئهوه نیشانهی ئهوه بووه که قبول
کراوه، ئنجا زۆربهی زانیان رایان وایه که نیشانهی قبول کرانی
قوربانیهه، ئهوه بووه که ئاگر بیته خوارو بی سووتی.

رای دووه: موحاهید رایهکی پیچهوانهی ههیه، دهئین: نیشانهی وهرنهگیرانی
قوربانیهه که ئهوهبووه که ئاگر بی سووتی.

بهلام دیاره رای زۆربهیان راسته، وه نایهتهکهی (آل عمران) ییش بهلگهیهتی،

چونکه نایهتهکه دهفهرموی: ﴿ **حَتّٰی يٰۤاَتِنَا بِقُرْبٰنٍ تَاْكُلُهٗ النَّارُ** ﴾ ، واته:

قوربانیهه که ئاگر بیخواو بی سووتی، مانای وایه قبول کراوه، که واته: نیشانهی
قبول کرانی قوربانیههکان ئهوهبووه ئهگهر وایی و ئهوهی پهیمانی کۆن راست
بی، دهبی ئاگر له ئاسمان هاتبیته خوارو مهردهکی هابیلی سووتاندی، و، باقه

دانهوێڵەکەى قابیلیش هەر لەوێ بوو نەیسوتاندووە، مانای وایە قبوول نەکراوە، یاخود نیشانەیهکی دیکە هەبوو، خۆی پەروردگار بە وحی بە ئادەمی گوتووە، کە ئەو قوربانیی هابیلەم قبوول کردووە، قوربانیی قابیلیشەم قبوول نەکردووە.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەرموئ: ﴿ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾،

واتە: ئەو کە قوربانییەکەى وەر نەگیرابو بەوێ دیکەى گوت: بە تەئکید دەتکوژم، ئەویش گوتی: بێگومان خوا تەنیا لە پارێزکاران قبوول دەکات، یەکیەک بۆی هەیه بۆی: ئەو کەى وەلامی ئەو قسەیهیه؟ ئەو دەئى: دەتکوژم، ئەویش دەئى: بێگومان خوا لە پارێزکاران قبوول دەکات، ئەو کە گوتووێتەى دەتکوژم، دیارە بە هۆى حەسوودییهوێهەو لەبەر ئەوێ قوربانییەکەى قبوول نەکراوە حەسوودیى پێ بردووە، حەسەد پالی پێوهناوە کە بیکوژى و هەرەشەى لى بکات، بەلام ئەو وەلامە گونجاو نیە لەگەڵ ئەو هەرەشەیهى ئەودا کە بۆی: خوا تەنیا لە پارێزکاران وەر دەگرى؟!

لە وەلامدا دەئین: نەخیر، ئەو وەلامیکى پێ بە پێستە، بەلام قورئان بە کورتى شت دەفەرموئ، ناچى هەموو وەر دەکارێهەکان باس بکات، درێژەى وتووێژەکەیان ئاوايه قابیل گوتووێتەى: دەتکوژم، هابیلیش گوتووێتەى: بۆچى دەمکوژى؟ قابیل گوتووێتەى: ئەدى بۆچى قوربانیى تۆ وەرگیرا، هی من وەر نەگیرا؟! (هابیل)یش گوتووێتەى: لەبەر ئەوێ هی تۆ وەر نەگیراوە، کە تۆ پارێزکارنى، کەواتە: خۆی پەروردگار ئەوێ کە (بیت القصید) و ئامانجى وتووێژەکەیه هی ناوێهەتى و ئەوێ دیکەى لى قرتاندووە، وە رووێهکی گرنکی رەوانبێژى قورئان ئەوێهە کە بە کورتى مەبەستەکان دەفەرموئ، دیارە کاتیەک قسە کورت دەکریتەو، کە ئەوێ سیاق دەلالەتى لەسەر دەکاو درێژەو وەر دەکارێهە، بیقرتینى، ئنجا کە دەفەرموئ:

﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾، ئەو بەراستی دەبى هەلوێستەى لە بەرانبەردا

بکەین، چونکە (إنما) ئامرازى کورت هەلەیان و چەسپاندن (أداة الحصر والإثبات)ە، واتە: بێگومان خوا بەس لە پارێزکاران قبوول دەکات و ئەوێ پارێزکار نەبى، کردووەکەى بەسەردا دەدریتەو، پارێزکاریش دەبى خۆى لە دوو شتى سەرەکی بپاریزى:

۱/ لە شىرك و پىبابازىيى، واتە: لە كردهوھەكەيدا خۆى بۆ خوا ساغ بكتەوھەو نىھتەكەى بۆ خوا بى، مەبەستى پىي لە خوا نزيكبوونەوھە بى.

۲/ كردهوھەكەى بەپىي شەرع بى و مۆرى شەرعى پىوھىي، واتە: ھەردووك مۆرى ئىخلاص و شوپىنكەوتنى پىوھىي، ديارە ھەر كەسك خۆى لە شىرك و پىا نەپارىزى، ماناى وايە ئىخلاصى نىھ، وھ ھەر كەسك خۆى لە لادان لە شەرىعت نەپارىزى، ماناى وايە پابەندىي و شوپىنكەوتن (اتباع)ى نىھ، كردهوھەكەيش ئەو دوو مەرجەى تىدا نەبىن، وھرناگىرى، كەواتە: گرنگ تەنيا كردهوھە نىھ، بەلكو گرنگ ئەوھەكە ئەو كردهوھەكە بە شىوھەك بى قبول بى، كاتىكىش كردهوھە قبول دەبى، كە بەپىي شەرع بى و بۆ خوا بى، وھ ديارە بىجگە لە خواش ھىچ كەس بە مسۆگەرىي نازانى داخۆ ئەو كردهوھەكە قبول بوو، يان نا؟ لەبەرچى؟ لە سۆنگەى ئەوھەكە تەقوا پەنھانە، دوو مەرجەكەيشى يەككىيان ديارە بەپىي شەرع بوون، ئەوھە ديارە، بەلام ئىخلاصەكە بۆ خوا، پەنھانە، وھ خوا كە لىرەدا لەسەر زمانى ئەو كورە صالحە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، دوايى خوا ﷻ بۆخۆى

پوونى دەكاتەوھە، كە تەنيا خوا بە تەقوا زانايە، دەفەرموى: ﴿... فَلَا تُرْكُوا

أَنفُسِكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ ﴿٣٢﴾ النجم، خۆتان چاك مەكەن، (واتە: خۆتان پاك و چاك پىشان مەدەن بە قسە)، خوا زانترە بەوھى كى پارىز دەكات.

كەواتە: خۆ بە قسە چاك و پاك پىشاندان خراپە، بەلام خۆ پاك و چاك كردن بە

كردهوھە، زۆر پەسندە، خوا دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ﴿١٤﴾ الأعلى، ﴿قَدْ أَفْلَحَ

مَنْ زَكَّاهَا﴾ ﴿١﴾ الشمس، ئەوھە بە كردهوھە، بەلام بە قسە خراپە، يانى: تەزكىيە لە قورئاندا لە شوپىنكە نەھى لىكراوھە لە شوپىنكە فەرمانى پىكراوھە، نەھى لىكراوھە، ئەگەر ھەر بە قسە بى، وھ فەرمانى پىكراوھە، ئەگەر بە كردهوھە بى، بۆيە پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىكى صەحیح دا باسى تەقواى كردهوھە، فەرموويەتى: ﴿التَّقْوَى هَا هُنَا، وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ

ئەو وەصفە لەخۆمدا ناهێنمە دی و خۆم بە شایستەیی ئەو نازانم سیفەتی دەستدریژکردن بۆ رشتنی خوینی بە ناھەق لەخۆمدا بێنمە دی.

ئنجالی لێردا ئیشکالیك دروست دەبێ، ئایا ئەگەر کەسیك هەرەشەیی کوشتن لە تۆ بکات، شەریعەت فەرمانت پێ دەکات ملی بۆ راگری و بلیی: فەرموو بمرۆژە؟! عەقل ئەو قەبۆل ناکات، وە شەریعەتی خۆی پەرورەدگاریش بە پێی عەقل و فیطرەتی ئینسانان هاتو، کەواتە: ئەگەر بگوتری: وەك هەندیک لە تۆیژەرەوانی قورئان گوتووینانە ئەو جیاوازیی شەریعەتەکانە، واتە: لە شەریعەتی ئێمەدا بەئێ دروست نیە، مل بۆ بکوژ راگری، چەقۆی پێدایینی و بتکوژی، بەئکو دەبێ بەرگری لە خۆت بکە، بەلام رەنگە لە شەریعەتی ئادەمدا ئەو دەرفەتی بووبی؟

دەلیم: نەخیر، چونکە هەموو شەریعەتەکانی خوا لەگەڵ فیطرەتی ئینساندا دەگونجین، عەقل و فیطرەتی ساغیش خوازیاری ئەوین کە ئینسان بۆخۆی مل بۆ چەقۆ رانەگری و دەبێ بەرگری لە خۆی بکات، ئەدی یانی چی کە لێردا دەلی: ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژبکە بۆ کوشتم، من دەست درێژ ناکەم بۆ کوشتنی تۆ؟ بۆ ئەم پرسیارە، سێ وەلام هەن:

یەك: یانی ئەگەر تۆ دەستپێشخەری کوشتنی من بی، من دەستپێشخەری کوشتنی تۆ نابم، بەلام ئەو مانای وانیه کە من بەرگری لە خۆم ناکەم.

دوو: ویستووێتی نامۆژگاری بکات کە بیسلەمینیتەو لە قەتل، واتە: تەنانەت ئەگەر تۆش بتهوی بمرۆژی، من تۆ ناکوژم، واتە: کوشتن هیندە شتیکی خراپە لە بەرانبەر کوشتنی تۆشدا من هەولنادەم بتکوژم، نەك هەر لە سەرەتاوە دەستپێشخەری بکەم بۆ کوشتن.

سێ: کەسیك بویستری بکوژی، دروستە خۆی بە دەستەو بەدات، هەندیک وایانگوتو، وەك عوسمانی کوری عەفان خوا لێی رازی بی، کەسیك بزانی یان دەبێ بەرانبەرەکە بکوژی، یان ئەو بکوژی، دروستە کەس نەکوژی و خۆی بە کوشتن بەدات، عوسمان خوا لێی رازی بی وایکردو، کە من ئەوهم پێ راست نیە، وە عوسمان خەلیفەیی سییەم، خوا لێی رازی بی، بۆیە

وایکرد، چونکه دەیزانی له بەرگری کردن و بەرهه‌ئستی کردنه‌که‌دا خوینیکی زۆر دەرژۆ و ئەویش هەر دەرکوژۆ، له‌بەرئەوه‌ گوتووێه‌تی: با خوین‌که‌م‌تر بپرژۆ، ئەگەرنا ئەگەر ئومیدی ئەوه‌ بووایه‌و زانیبای هیزیکی وای به‌ دەروره‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ده‌توانن ئەو ئازاوه‌چیانه‌ دوور بخه‌نه‌وه‌و، له‌ کۆلی بکه‌نه‌وه‌، پیموانیه‌ گوتبای: ده‌ست مه‌که‌نه‌وه‌، به‌لام زانیویه‌تی شه‌رپکی بی ئەنجامه‌و دواپیش هەر ده‌یکوژن‌و، خه‌لکیکیش دەرکوژۆ، گوتووێه‌تی: با هەر من ببه‌ به‌لا گێره‌وه‌ی ئەو خه‌لکه‌.

که‌واته‌: قسه‌ی راست بو‌وه‌لامی ئەو ئیشکاله‌ ئەوه‌یه‌ که‌ هابیل نه‌یگوتوه‌ من به‌رگری له‌ خووم‌ ناکه‌م، به‌لکو گوتووێه‌تی ده‌ستپیشخه‌ری کوشتن‌ت نابم، وه‌ نایه‌ته‌که‌ش ئاوا ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ﴾، ئیدی نه‌یگوتوه‌ من هه‌یج ناکه‌م و به‌رگری له‌ خووم‌ ناکه‌م و له‌ کۆل خووم‌ت ناکه‌مه‌وه‌.

ئنجایا چۆنی کوشتوه‌؟ دیسان توێژه‌ره‌وان زۆر شتیان گوتوه‌، له‌ په‌یمانی کۆندا ده‌لێ: خه‌وتبوو، غافل‌گیری کردو لێی ده‌خه‌فتا، ئنجا کوشتی، ئایا به‌ردیکی به‌سه‌ری داداوه‌؟ له‌ ته‌فسیره‌کاندا به‌ پێی خه‌یالی خۆیان چه‌ند شتیکیان گوتوه‌، به‌لام له‌ قورئاندا درێژه‌که‌ی باس نه‌کراوه‌و، له‌ سوننه‌تیشدا نه‌هاتوه‌، گرنگ ئەوه‌یه‌ ده‌بی ناگاداری خۆی نه‌بووبی که‌ کوشتووێه‌تی، ئەگەرنا به‌ره‌و رووی چووبایه‌ که‌ بیکوژۆ، له‌ کۆل خۆی ده‌کرده‌وه‌و خوای به‌رزو مه‌زنیش شتیکی له‌وباره‌وه‌ باس ده‌کرد، شه‌رپک، ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونیک، به‌لام دیاره‌ راست باسی کوشته‌که‌ی ده‌کات بو‌یه‌ وای پێده‌چێ به‌ غافلگیری کردبیتی، یان له‌ کاتی خه‌وتندا بووبی، ئنجا له‌وباره‌وه‌ که‌ ئەگەر ئینسان بزانیته‌ ئازاوه‌و فیتنه‌یه‌و خه‌لک کوشتنه‌و واباشه‌ نه‌بیته‌ هوکاری خوین‌ریژی ئەم فه‌رمووده‌یه‌ هه‌یه‌: ﴿ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ أَنَّ سَعْدَ بْنَ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: عِنْدَ فِثْنَةَ عُمَانَ بْنِ عَفَّانَ، أَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (إِنَّهَا سَتَكُونُ فِثْنَةً، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي)، قَالَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ دَخَلَ عَلَيَّ بَيْتِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ لِيَقْتُلَنِي؟ قَالَ: (كُنْ كَابِنِ آدَمَ) ﴿ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (١٦٠٩)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٢٥٦)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢١٩٤) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: (٧٥٠)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم:

(٨٣٦٢) عَنْ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صحيح، انظر حديث رقم: (٢٤٣١) في صحيح الجامع، واته: بوسری كوری سەعید لە سەعدی كوری ئەبی وەققاصەووە خوا لێی پازی بی دەگیرێتەووە كه لە كاتی ئەو ئازاوەیە كە عوسمان تێیدا شەهید كرا خوا لێی پازی بی، گوتووێتە شایەدی دەدەم كە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: شەپرو كوشتارو ئازاوەیەك دەبی، دانیشتوو باشترە لە هەلساو، هەلساو باشترە لە پۆشستوو، پۆشستوو باشترە لەووی كە بەپەلە دەروات، یاخود هەولێ تێدا دەدات، (واته: ئینسان خۆی لێ دوورە پەریز بگری باشترە، دیارە سەعدی كوری ئەبی وەققاص خوا لێی پازی بی لە كاتی ئەو كێشەو شەپری نیوان عەلی و موعاویەشدا كە عەلی لەسەر هەق بوو، خوا لێی پازی بی، وە موعاویە ناھەق بوو خوا عەفوی بكات، سەعدی كوری ئەبی وەققاص هەر كە نارگیر بوو، دوورە پەریز بوو هەر چەندە ئەگەر پشتی عەلی گرتبایە باشتر بوو، لە بەرانبەر موعاویەدا كە هەلۆیستەكە ی هەلە بوو، بەلام بەھەر حال وادیارە ئەو فەرمايشتە زۆر كاریگەری لەسەری هەبوووە لەویشدا هەر كە نارگیرو دوورەپەریز بوو، ئنجا دەلێ) یەكێك لە پێغەمبەری ﷺ پرسی: ئەگەر كەسێك لێم وەژووركەوت و دەستی درێژ كرد كە بكموژی، هەلۆیستم چی بی؟ فەرمووی: وەك كۆرەكە ی ئادەم بە، (واته: وەك كۆرە باشەكە، كۆرە صالحەكە كە گوتی: من ئامادەنیم بەرانبەرەكەم بكوژم، ئامادەنیم ئەووی دەستم بۆ درێژ دەكات بیکوژم).

هەلبەتە ئەووش شوینی خۆی هەیه، ئەویش لە كاتیكدا كە فەرمايشتەكە راست بی، ئەگەر نا ئەگەر بی و بیکەینە بنچینە، هەر كەسی ویستی خەلكی بكوژی، هەموویان بلین: من وەك كۆرە باشەكە ی ئادەم دەبم و تۆ ناكوژم، بیگومان ئەو هاندانی خەلكە لەسەر خەلك كوشتن و خوینپێژی و لەسەر زولم و ستەم، بۆیە ئەم فەرموودەیه دەبی شوینی تاییبەتی خۆی هەبی، لە كاتیكدا كە دەزانی وەك عوسمان خوا لێی پازی بی، ئەو دەستكردنەووە بەرگری لە خۆكردنە سوودیکی نیه، وە خوینی زیاتر دەرژێ، لەو كاتەدا شەریعت رێگای داو، كە تۆ دەستەوگەر نەكە ی بەرگری لە خۆت نەكە ی، تاكو خوینی كەمتر بپژێ، ئەو فەرمايشتە بۆ شوینیکی وایه، نەك وەك بنچینەیهکی گشتی خەلك بیەوێ یەكدی بكوژی،

ئەوانىش بلىن: با ۋەك كورە باشەكەى ئادەم بىن، دەست نەكەينەۋە، ۋە سەرەنجام ئەۋانەى كە چاۋيان لە خوینرپىزىي و زولم و ستەمە، رپيان بۇ تەخت بى، ۋە ئەۋ خەلكەيان ۋەك نىچىرىكى تووك نەرم بكەۋىتە بەرپەل، كە ديارە ھىچ درندەيەكيش لە نىچىرى تووك نەرم ۋە لە نىچىرى ئاسان ناسلەمىتەۋە!!

مەسەلەى پىنجەم: كە كورە باشەكەى ئادەم (ھابىل) دەلى: ﴿ **إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ**

بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴾، من دەمەۋى گوناھى من و گوناھى خۇشت لەگەل خۇت بەريەۋە (بۇ قىامەت بۇ لای خوا)، ۋە سەرەنجام ببى بە ھاۋەلى دۆزەخ (يان خاۋەنى دۆزەخ)، ۋە ئەۋەش سزای ستەمكارانە.

دوۋ ئىشكال، يان دوۋ پرسیار لیرەدا ھەن:

يەكەمیان: كە دەلى: ﴿ **إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ** ﴾، چۇن دەبى ئىنسانى

مسولمان پىي خۇش بى و بىەۋى بەرانبەرەكەى گوناھبار ببى، ۋە سەرەنجام بچىتە دۆزەخ؟

ئەم پرسیارە دوۋ ۋەلامى ھەن:

۱- من ئەگەر ھەر ناچاربەم تۇ گوناھباربى، يان بۇخۇم، تۇ گوناھباربى بە كوشتم، يان من گوناھباربەم بە كوشتم، ديارە يەكەمیان ھەلدەبىزىم، تۇ گوناھباربى، نەك من گوناھباربەم، تۇ خوینى منت بكەۋىتە ئەستۇ، نەك من خوینى تۇم بكەۋىتە ئەستۇ.

۲- دەمەۋى تۇ سزای كوشتمت بچىتە ئەستۇ، نەك سزای كوشتمى تۇ بچىتە ئەستۇى من.

دوۋەمیان: كە دەلى: ﴿ **بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ** ﴾، گوناھى من و گوناھى خۇت، گوناھى

بەرانبەرەكەى كە ئەۋ دەكوژى، ديارە، ئەدى گوناھى ۋى كە كوژراۋە چىيەۋ بۇچى دەچىتە ئەستۇى؟ زانايان سى ۋەلامیان داۋنەۋە:

(١) گوناھی کوشتنی من و گوناھی پیشووی خۆت، حەتمەن دیارە پێشتریش گوناھی بوو و ن، کە ئیستا لەسەر ئەوەی قوربانییەکی قبوول نەکراوە، ئامادەبێ بکۆژێ، دیارە گوناھی دیکەشی بوو و ن، واتە: ئەو گوناھەمت بچیتە ئەستۆ، لەگەڵ گوناھەکانی پیشووی خۆشت.

(٢) گوناھی کوشتنی من و گوناھی وەرنەگیرانی قوربانییەکەت، چونکە ئینسان شتێک بۆ خوا بکات و خوا وەری نەگرێ، مانای وایە گوناھبارە.

(٣) - گوناھی کوشتنی من کە گوناھی خۆتە، وە گوناھەکانی من کە لە قیامەت هەڵدەدرێنە سەر گوناھەکانت، وەک لە فەرموودەی پیغەمبەر دا ﷺ هاتو: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ)؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دَرَهَمَ لَهُ، وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ، وَصِيَامٍ، وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٨٣٩٥)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٥٢٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٤١٨)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي (الأوسط) بِرَقْم: (٢٧٧٨)}، واتە: ئەبو هورەپرە خوا لێی رازی بێ، دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئایا دەزانن مایە پووچ، قەلۆش، (ئەوەی کە هیچی بەدەستەووە نەماوە) کێیە؟ گوتیان: مایە پووچ لەلای ئێمە کەسیکە، نە زیوی هەبێ، (نە پارە و سامانی هەبێ)، وە نە کەلۆپەلی هەبێ، فەرمووی: مایە پووچ لە ئۆممەتی من کەسیکە لە رۆژی قیامەت دی: نوێژی پێیە، رۆژووی پێیە، زەکات و صدەقە پێیە، بەلام دیت جنیوی بەو داو، مالی ئەوی خواردو، خوینی ئەوی رشتو، لەوی داو، ئنجا لە چاکەکانی دەدرێ بەو خاوەن هەقانە تاکو کە هیچ چاکە نەمان، ئنجا لە گوناھی خاوەن هەقەکان هەڵدەدرێتە سەر وی و بە گوناھەووە فرێ دەدرێتە نیو دۆزەخ، (ئەو موفلیسە) کەواتە: ئەو مانایەشی لێ وەردەگیرێ.

ئنجا لەو بارەووە ئەو فەرماشتە پیغەمبەریش ﷺ هەیه کە دەفەرموی: ﴿إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بَسِيفِيهِمَا، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا

الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ ﴿مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ (۳۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۷۱۸۱) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ﴾ واتہ: ہەر کاتیک دوو مسولمان بہ شمشیرہکانیان، (واتہ: بہ چہکہکانیان) پیگگہیشتن، بکوژو کوژراو ہردووکیان لہ ناگردان، (راوی دہلی: لیمپرسی: ئہی پیغہمبہری خوا! ئہوہ بکوژ بکوژہ، ئہدی کوژراو (بوچی دہچیتہ دؤزہخ)؟ فہرمووی: چونکہ ئہویش سوور بووہ لہسہر گوشتنی ہاوہلہکہی، (بہلام یہکیان دہستی خوئی پیشخستوہ، دہنا ئہوی دیکہش ویستوویہتی، ہہمان تاوان بکات).

کہواتہ لیڑہدا کہ دہفہرموی: (إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ سَيُفِيهِمَا) واتہ: ہہردووکیان دہیانہوی یہکدی بکوژن بہ ناہق، کہواتہ: ئہویان کہ بکوژہ، ئہوہ ہہم نیہتی ہہبووہ، ہہم کردہوی ہہبووہ، ئہوی دیکہیان کردہوی نہبووہ، بہلام نیہتی ہہبووہ، (إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا) ئہویش سوور بووہ، ئہگہر بوئی کرابا دہستی خوئی پیش دہخستو و ئہوی دہکوشت.

کہواتہ، کہ ہابیل گوتوویہتی: ﴿بِأْتَمِي وَإِيَّاكَ﴾، یانی گوناہی ئہوہ کہ ئہوی کوشتوہ، وہ گوناہی ئہوہش کہ بہرانبہرہکہی نہیویستوہ بیکوژی، کہچی ہہر کوشتووشیہتی.

مہسہلہی شہشہم: کہ دہفہرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ

مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، نہفسی کوشتنی بریہکہی بوئاسان کرد، بوئی جوان کردو ہانیداو کوشتی و لہ زیانباران بوو.

سیئہلہوہستہ لہ بہرانبہر ئہم رستہ قورئانییہدا دہکہین، کہ پیشتریش ئامازہیہکم پیدا:

۱/ ریشہی ہہموو خراپہو گوناہہکان لہ دل و دہرووندایہ، بویہ خوای پہرودہرگار

لہ سوورہتی (الشمس) دا دہفہرموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ﴿۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ

دَسَّهَا ﴿۱۰﴾﴾، واتہ: سویند بہ نہفسو بہوہی کہ ریکی خستوہ و دروستی کردوہ، خراپہکاری و پاریزکاری فیتر کردوہ، بہ تہکید سہرفرازہ کہسیک کہ نہفسی

خۆی پاک و چاک کردووە، وە بەدبەخت و پەشیمانە، ئەو کەسە یەک نەفسی خۆی
بن گوناھان خستووە.

بەپیزان !

لەراستیدا بناغە ی چاک بوونی ئینسان لە دلەوویە، وە بناغە ی خراپبوونیشی
ھەر لە دلەوویە، بۆیە خوا لە سوورەتی (الأنعام) یشدا دەفەرموی: ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ

الْأَيْمِ وَبَاطِنَهُ... ﴿١٣٠﴾، واتە: واز لە گوناھێ ئاشکرا و گوناھێ پەنھان بێنن،
گوناھێ پەنھان بێگومان ڕەگ و ڕیشە ی گوناھە ئاشکرایەکانیشە.

٢/ ئنجا وەك دەروونناسانیش دەلێن: ھەموو ھەلسووكەوتێك ڕیشە یەکی فیکری
ھە یە، ھەموو تەصەرپروفیک ڕیشە یەکی تەصەووپی ھە یە، وە ئەو ھە کە
دەفەرموی: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾، ئەو ھێ لێ وەردەگیری کە نەفسی بەشەر
پلە پلە لەسەر چاکە و خراپە ڕادێ و یەك تەگان نیە، ھەر وەك جەستە ی
بەشەریش ھەر وایە، بۆ وینە: کەسێك بیەوی مەشقی کاراتە یان کۆنۆ، یان
جومناستیک بکات، یەك تەگان فێرنابێ، بەلگە بە پلە پلە، نەفسیش ھەر وایە،
وەك چۆن جەستە وەردە وەردە ڕادێ، نەفسی بەشەریش ھەم بۆ چاکە، ھەم
بۆ خراپە، وەردە وەردە ڕادێ.

٣/ کە دەفەرموی: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، ھەندیکیان گوتوو یانە مەبەست

لە: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، چونکە (أصبح) یانی: چوو ھە بەر بە یانە وە،
مانا ڕوالتییە کە ی وایە، گوتوو یانە: دیارە بە شەوی کوشتوو یەتی و ئەو ھە
بەلگە یە لەسەر شە و کوژ کردنی قابیل بۆ ھابیل و، کە ڕۆژ بۆتە وە بوو بە
زیانبار و چۆتە ڕیزی زیانبارانە وە، ئیمەش دەلێن: وانیە، چونکە لە زمانی
عەرەبیدا (أصبح، بات) یانی: بوو، بەلێ (بات) جاری وایە بۆ مانای شتێك کە
لە شەویدا دەرکری، بەگاردی، بەلام لێرەدا ئەو ھێ لێ وەرنایگری، ھەرکام لە:
(أصبح) وە (بات) بە مانای مۆتلەقی بوونی شتیکیش دین، وە مەرج نیە کە
فەرموویەتی: (أصبح) لە ڕۆژی دابی و کە گوتی: (بات) لە شەوی دابی.

مەسەلەى ھوتەم؛ كە خوا دەفەرموى: ﴿ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ،

كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ﴾، خوا قەلەپەشەيەكى نارد زەوى دەكۆلى، تاكو پېشانىدا چۆن تەرمى برايهكەى بشارىتەوه.

لېرەدا چەند شتىك روون دەكەينەوه:

۱) خوا لە رېگای بالئەدەو زىندەوهر و ژياندارانەوه، مروقى فىرى زۆر شت كرده، ئەمە ئامازەيه بەو راستىيه، وه لە زۆر بوارى جورا و جورى زانست و تەكنولۇژيادا بەشەر بە لاسايىكردنەوى بالئەدەو ئاژەل و پەپەوورو زىندەوهران، زۆر شت فىربووه، ئەم ئايەتە ئامازەيه بەوه كە ئەى بەشەر! دەتوانن لە ئاژەل و پەپەوورو بالئەدەو درندەو، ھەتا لە زىندەوهرانىشەوه، فىرى زۆر شت ببن.

۲) بۆچى خوا لېرەدا باسى قەلەپەشەى كرده، ياخود بۆچى قەلەپەشە ئەو ئەركەى پى سپېردراوه؟ من زۆر تەماشای تەفسىرەكانم كرده، ھەر يەكە شتىكىان باس كرده، بەلام پېموايه دەتوانين بلېين: سى ھۆكار ھەن كە قەلەپەشە ئەو رۆلەى پى سپېردراوه:

أ- قەلەپەشە بالئەدەيهكى نزم و پەستە لە چا و زۆربەى بالئەدەكانى دىكەدا، كۆتر رەمزی ناشتییە و شتىكى جوانە، طاووس مەلىكى جوانە، قاز و مراوى بالئەدەيهكى جوان و گەورەن، بەلام قەلەپەشە ھەم نابووتە، ھەم نزم و پەستە، لەچا و بالئەدەكانى دىكە.

ب- قەلەپەشە نیشانە و ھىماى نەگبەتیی و شەئامەتە، دەگوترى: (فالن كەس دەلىق قەلەپەشەيه، لە ھەر شوپىنىك بخوینى كولى دەكات).

ج- قەلەپەش عادەتى وایە شت دەشارىتەوه، رەنگە بالئەدى دىكەش ھەبن، بەلام قەلەپەش بەوه زۆر مەشھوورە، پارچە گوشتىك، شتىكى دەستكەوى عەرزی ھەلدەكۆلى و تىى دەخات، لەبن گلدا دەیشارىتەوه.

۳) ئنجا دەربارەى چۆنیەتى فىركردنى قەلەپەشە بۆ قابیل: توپژرەوان گوتوووانە: خوا دوو قەلەپەشى ناردوون و بەشەر ھاتوون، يەكیان ئەوى دىكەى

کۆشتوو و بکوژەکه، قەلەرەشە کوژراوەکهی لەبن گۆل خستوو، ئێمەش دەلێین دەگونجی ئەو و ابی، بەلام هیچ بەلگەیهکی لەسەر نیە، قەلەرەشەش ئاشکرایە که عاهدتی وایە شت لەبن گۆل دەخات و دەیشاریتەو، ئنجا که دەفەرموئ:

﴿لِيرِيَهُ﴾، بۆئەوێ پیشانی بدا، دەگونجی راناوەکهی بگەرپتەو بو خوا، یانی: (لِيرِيَهُ اللهُ) بۆئەوێ خوا پیشانی بداو بە هۆی قەلەرەشەو فییری بکات چون تەرم و جەنازە دەشاردريتەو، یاخود راناوەکهی بگەرپتەو بو (غراب) واتە: (لِيرِيَهُ الْغُرَابُ) بۆئەوێ قەلەرەشەکه فییری بکات، واتە: قەلەرەشەکه بییتە مامۆستای، ئنجا که دەفەرموئ: ﴿كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَحِيهِ﴾، چون تەرمی برایەکهی خوێ بشاریتەو، ﴿سَوَاءَ﴾، لێردا یانی: خراپە، وە لە ئەسلی زماندا ﴿سَوَاءَ﴾، بە مانای خراپە، که لێردا دەگونجی بە مانای عەورەت بی، لەبەرئەوێ ئینسان پێی خراپە عەورەتی دەرکەوئ، عەورەتیش بەمانای کەلێن و عەیب و عار دئ، لە ئەسڵدا، وَهَكَذَا خَوَا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ ﴿١٣﴾ الأحزاب، واتە: بێگومان ماله کانمان بەدەرەو و خالیین، وە بە مانای کەلێن و بۆشاییش دئ، وە بە مانای جەنازەش دئ، هەرودها جەنازەش بۆیە ناویان لێناو ﴿سَوَاءَ﴾، چونکه کەسێک که عەورەتی دەرکەوئ، پێی ناخۆشەو ناپەرەت دەبی، هەرودها جەنازەش که دەرکەوئ، ئینسان پێی ناخۆشە که تەماشای جەنازەیهک بکات، یاخود تەماشای جەنازە ی بکری.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی هه‌شتم

پێناسەی نهم دەرسە

نهم دەرسەمان لە سێ ئایەت پیکهاتوه، که ئایەتەکانی (٣٢ و ٣٣ و ٣٤)ن و لەو سێ ئایەتەدا خوای کاربەجێ راپدەگهیهنی، که لە سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه کوشتنی به ناهەق مایه‌ی زیانباریی و په‌شیمانیی یه‌ له قیامه‌ت و دنیا‌دا، له‌سه‌ر گه‌لی به‌نی ئیسرائیلیمان نووسیه‌وه که هه‌ر که‌سێک یه‌کێک به ناهەق بکوژێ، وه‌ک تیکرای خه‌لکی کوشته‌بێ وایه، هه‌روه‌ها به پێچه‌وانه‌شه‌وه: هه‌ر که‌سێک ببێته مایه‌ی مانه‌وه‌ی که‌سێک، وه‌ک تیکرای خه‌لکیی ده‌رباز کردبێ وایه.

پاشان خوای په‌روه‌ردگار باسی چۆنیه‌تی سزادانی ئه‌وانه ده‌کات که په‌شیویی و ئالۆژیی بلا‌وده‌که‌نه‌وه‌و، ئارامیی خه‌لکی تیکده‌ده‌ن و، چوار جو‌ر سزایان بو‌ داده‌نی به‌گوێره‌ی تا‌وانه‌که‌یان، وێرای سزاو ریسوایی قیامه‌ت.

ئنج‌ا ئه‌وانه له‌و حوکمی سزادانه هه‌لداوێری، که به‌رله‌وه‌ی بکه‌ونه به‌ر په‌ل، ده‌گه‌رپنه‌وه‌و ده‌ست له خراپه‌کاریی هه‌لده‌گرن.

﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ
 أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
 أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ
 ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا
 عَلَيْهِمْ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((له سوئنگە ئه‌وه‌وه، له‌سه‌ر وه‌چه‌ی ئیسرائیلیمان پێویست کرد، که هه‌ر که‌سیک به‌بێ کوشتنی که‌سیک (له تۆله‌) دا یان که خراپه‌کاربێ له زه‌ویدا، که‌سیک بکوژی، وه‌ک ئه‌وه وایه تی‌ک‌پ‌رای خه‌لکی کوشتبێ، وه هه‌ر که‌سی‌کیش یه‌کیک زیندوو بکاته‌وه (له مردن ده‌ربازی بکات) وه‌ک ئه‌وه وایه تی‌ک‌پ‌رای خه‌لکی ژیان‌دییته‌وه، وه بی‌گومان پێغه‌مبه‌رانمانیان به‌ه‌لگه‌ ره‌وشنه‌کانه‌وه هاتنه‌لا، پاشان زۆریان دوای ئه‌وه‌ش زێده‌رپۆیکه‌ر بوون (ده‌ست‌دێژکار بوون) له زه‌ویدا ﴿٣٢﴾ بی‌گومان سزای ئه‌وانه‌ی دژایه‌تی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن‌و، هه‌و‌لی خراپه‌و ناشووبکاریی ده‌ده‌ن له زه‌ویدا، ته‌نیا ئه‌وه‌یه که: بکوژین، یان هه‌لبواسرین، یان ده‌ست و پێیان به‌ پێچه‌وانه‌وه (ده‌ستی راست و پێی چه‌پ) ببه‌رین، یان له زه‌ویدا دووربخه‌رینه‌وه، ئه‌و (سزایه‌) ه له دنیا‌دا بو‌یان مایه‌ی سه‌رشو‌رییه‌و، له دوا‌رۆژیشدا ئازاریکی مه‌زنیان هه‌یه ﴿٣٣﴾ بی‌جگه له‌وانه‌ی گه‌راونه‌وه به‌رله‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکی، ئه‌وه بزانی که خوا (له باره‌یان‌وه) لێب‌ورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿٣٤﴾)).

شیکردنەوی هەندیک لە وشەکان

(**مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ**): (الأجل: الجناية التي يُخَافُ مِنْهَا آجلاً، مِنْ أَجْلِ أَيِّ مِنْ جَرَاءٍ، وَقُرَى مِنْ إِجْلٍ: أَيِّ مِنْ جِنَايَةٍ)، (أجل) تاوانیکە که بۆ داهاتوو مایە میترسییە، وه خوینراووتەوه: (مِنْ إِجْلٍ) یانی: لەبەر تاوانی.

(**الْمُسْرِفُونَ**): (والسرف: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ)، (سرف) بریتیە لە لەسنوور دەرچوونی ئینسان لە هەر کردەویە کدا که دەیکات.

(**مَنْ خَلَفَ**): (الإختلافُ والمُخَالَفَةُ: أَنْ يَأْخُذَ كُلُّ وَاحِدٍ طَرِيقاً غَيْرَ طَرِيقِ الْآخَرِ فِي حَالِهِ أَوْ قَوْلِهِ، مِنْ خِلَافٍ، أَيِّ إِحْدَاهُمَا مِنْ جَانِبٍ وَالْآخَرَى مِنْ جَانِبٍ آخَرَ، (من خلاف) واتە: پێچەوانە، که مەبەست پێی راست و چەپە، واتە: دەستی راست و پێی چەپ، (إختلاف) و (مخالفة) ش ئەوویە که دوو کەس یان زیاتر هەر کامیان لە قسە یان کردەودا پێیەکی جیاواز و پێچەوانە ی ئەوی دیکە، یان ئەوانی دیکە بگرن.

(**يُنْفِوْا مِنَ الْأَرْضِ**): (نَفَى الشَّيْءِ: يَنْفِيهِ نَفِيًّا: نَحَاهُ وَأَبْعَدَهُ، أَخْرَجَهُ وَطْرَدَهُ)، (يُنْفِوْا) دووربخڕیتەوه، (نفي) بە دوورخستتەوه و دەرکردن و وەدەرنان دەگوتری.

(**خَزْيٌ**): { خَزْيَ الرَّجُلُ: لِحَقِّهِ انْكَسَارٌ، إِمَّا مِنْ نَفْسِهِ وَإِمَّا مِنْ غَيْرِهِ، فَالَّذِي يَلْحَقُهُ مِنْ نَفْسِهِ هُوَ الْحَيَاءُ الْمُمْرِطُ وَمَصْدَرُهُ الْخَزْيَانَةُ وَرَجُلٌ خَزْيَانٌ وَامْرَأَةٌ خَزْيَانٌ، وَجَمَعُهُ خَزَايَا، وَفِي حَدِيثِ مُسْلِمٍ: (مَرْحَبًا بِالْوَفْدِ غَيْرِ خَزَايَا وَلَا النَّدَامَى)، وَالَّذِي يَلْحَقُهُ مِنْ غَيْرِهِ، يُقَالُ: هُوَ ضَرَبٌ مِنَ الْإِسْتِخْفَافِ، وَمَصْدَرُهُ: الْخَزْيِيُّ وَرَجُلٌ خَزِيٌّ...، وَأَخَزَى مِنَ الْخَزْيَانَةِ وَالْخَزْيِيُّ... } وشە (خزى) لە زمانى عەرەبیدا، لە کوردیی دا یانی: بەخۆدا شکانەوه و شەرمەزاربوون، ئنجا ئەگەر مەرووف لە خودی خۆیدا تووشی بێ، ئەوه شەرمکردن و تەریق بوونەویە، بەلام ئەگەر بە هۆکاریکی دەرەگیی بێ، ئەوه شەرمەزاریی و ریسوایی و زەبوونیی پێدەگوتری.

وه له ریوایه تیکی دیکه دا:

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ شوین پێ هه‌نگری به‌ دوایاندا نارد، هینران، وه‌ خوای به‌رزو پایه‌دار له‌وباره‌وه‌ ئه‌وه‌ی نارد ه‌ خوار: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾.

وه له‌ ریوایه تیکی (مسلم) دا: ئه‌نه‌س گێراویه‌تی ه‌وه‌ گوتووویه‌تی: بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ر چاوی ئه‌وانه‌ی کۆلیه‌وه‌ ده‌ره‌یناوه‌، چونکه‌ ئه‌وانیش چاوی شوانه‌کانیان ده‌ره‌یناوه‌. تیبینی:

دیاره‌ ئه‌وه‌ جووره‌ سزادانه‌ توندترین سزا بووه‌، حیکمه‌ته‌که‌شی پرینگاندنه‌وه‌وه‌ سه‌له‌ماندنه‌وه‌ی خه‌لکی رێگرو فیلباز بووه‌، که‌ ته‌ماع له‌ ئیسلام و مسو‌لمانان نه‌که‌ن و چاکه‌کاری و د‌لسافی و لیبورده‌یی مسو‌لمانان، بۆ خراپه‌کاری نه‌قۆزنه‌وه‌وه‌ بزانی ئیسلام له‌ کات و شوینی خۆیدا تۆله‌وه‌ زه‌بریشی هه‌یه‌وه‌، ته‌نیا خاوه‌نی به‌خشین و سه‌بر نیه‌!

ویستی ئازادانەى خۆیان پەشیمان دەبنەو، دەست لە تاوانەکیان ھەلدەگرن،
ئەوانە حوکمیان جیاوازە.

ئنجائیا بە نەسبەت ھەموو جۆرە خراپەکانیانەو، کە بەر لە تەسلیم بوون و
ژیوان بوونەو، یان ئەنجامیان داو، بەر لیبوردن و بەخشران دەکەون، یان تەنیا
بەشیکیان؟!

ئەو وردەکاریی و راجیایی زانیانی تێدایەو، لە مەسەلە گەرنگەکاندا روونی
دەکەینەو.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: که خوا دەفەر موی: ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ

جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ﴾ ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ ﴾

ئیمە لە کوردیدا دەلێن: لە بەرئەوه، لە سۆنگە ی ئەوهوه، یان لە پیناوی ئەوهوه، واتە: لە سۆنگە ی ئەوهوه که رابردو تیپەری، لە دوو تویی ئەو بەسەر هاتە ی دوو کورەگە ی ئادەمدا (قابیل و هابیل)، که کوشتنی بە ناهەق دەبیته هۆ ی زیانباری بکوژ لە دواڕۆژدا، وه دەبیته هۆ ی پەشیمان بوونەوه ی لە دنیا دا، لەسەر وهچە ی ئیسرا ئیل مان نووسی و پیویستمان کرد (کتبنا) یانی: (أَوْجَبْنَا، فَرَضْنَا) لە بەرئەوه ی عادت وایە یاسایە ک که دادەنری و بریارێ ک که دەردەچی، دەنووسری، خوا ﷻ دەفەر موی: لەسەر مان نووسین، که هەر کەسی ک که سی ک به ناهەق بکوژی

(بِغَيْرِ نَفْسٍ) یانی: بە بئ ئەوه ی که کەسی ک کوشتی، (أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ)

یان بئ ئەوه ی که ئاشووب و خراپە کاری ی لە زهویدا بەرپا کردبی، وه ک ئەوه وایە،

هەموو خەلکی سەر زهوی کوشتی، وه بە پیچەوانە شهوه، ﴿ وَمَنْ أَحْيَاهَا

فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ﴾. هەر کەسی ک یە ک نەفس دەرباز بکات لە

مەرگ و بیژیە نیته وه، که لی رەدا مەبەست لە ژیا نەنه وه، واتە: لە مردن دەربازی

بکات، ئەگەر نا ئەگەر کەسی ک بمری، بە کەس زیندوو نابیتە وه، بە خوا

نەبی، وه سونەتی خواش ﷻ وانه بووه که لە دنیا دا خەل ک زیندوو بکاتە وه،

بەلکو لە رۆژی دوا ییدا زیندوو یان دەکاتە وه، بەلام ئایا لی رەدا مەبەست لە:

﴿ وَمَنْ أَحْيَاهَا ﴾، چییە؟ واتە: دەربازی بکات لە مەرگ و مەترسی مەرگی

لئ دوو ربخاتە وه، وه ک ئەوه وایە که هەموو خەلکی سەر زهوی لە مەرگ دەرباز

کردبی و ژیا نی بو گێر ا بنه وه.

مەسەلەى دووھم: كە دەفەرموئى: ﴿ **كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ** ﴾، لىرەدا پرسىيارىك دەكرى: ئايا بۇچى خوا ﷺ لىرەدا بەتايىبەت باسى بەنى ئىسپرائىل دەكات؟ كە بە تەئكىد مەسەلەى تۆلە تايىبەت نەبوو بە بەنى ئىسپرائىلەو، بەلكو ھەموو شەرىعەتەكانى خوا تۆلەيان تىدا بوو؟

لەبەرئەوھى عەقلى سەلىم و فىطرەتى ساغ خوازىارى ئەوھن، كە كەسىك كەسىك بەناھەق بكوژى، يان ئاشووب و خراپەكارىى لە زەويدا بكات، دەبى بكوژى، وە ناشگونجى شەرىعەتەكانى خواى دادگەر لەوھدا ناكۆككىيان بووبى، ئەدى بۇچى ھەر باسى بەنى ئىسپرائىل دەكرى؟ ھەندىك لە توئزەرەوان گوتوويانە: لەبەرئەوھى كە بەنى ئىسپرائىل يەكەمىن ئۆممەت و كۆمەلگا بوون، كە قەوارىەككىان دروست كردو لەسەر بناغەى ئايىن، كە بىگومان ئەوھ راست نىو ئۆممەت و كۆمەلگاى دىكەش لەو جۆرە بوو ون.

بەلام من پىموايە ھۆكارەكە ئەوھىە كە بەنى ئىسپرائىل (واتە: جوولەكەكان) نوئترىن و تازەترىن ئەزمونى سىاسى دىنىى بوون بەنسەت ئۆممەتى ئىسلامەو، كە بۇ ئىمە تۆمار كرابى، وە بەسەرھات و روودا و ھەلسوكەوتەكانىان لە مئىژوودا نزيك بى و ديار بى، بۇيە خواى كاربەجى باسى ئەوان دەكات، ئەگەرنا واپىدەجى ئەوھ ياسايەكى گشتى پەرورەدگار بووبى لە ھەموو بەرنامە ئاسمانىيەكاندا كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھىناويانن.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموئى: ﴿ **مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي**

الْأَرْضِ ﴾، لىرەدا تىبىنى دەكرى، كە خواى دادگەر دوو ھۆكار دىنىتەوھ بۇ كوشتنى خەلك، يان بۇ كوشتنەوھى خەلك و تۆلە لىسەندنەوھيان:

۱/ دەفەرموئى: ﴿ **مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ** ﴾، واتە: كەسىك كەسىك بكوژى، بىئەوھى كەسىكى كوشتى، يانى: كەسىك كەسىك بە ناھەق بكوژى، دروستە بكوژىتەوھ، بەلام قەتلى بە ناھەق، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿ **... وَلَا تَقْتُلُوا**

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُونَ ﴿۱۵۱﴾

الأنعام، واتە: ئەو نەفسەى كە خوا قەدەغەى كردو بكوژى، بە ناھەق مەيكوژن، كوشتنى بە ھەق ئەوھىيە كە نەفسىكى كوشتبى، ئەو ھۆكارى يەكەم.

۲ / دەفەرموى: ﴿ **أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ** ﴾، يان خراپەكارىى لە زەويدا، واتە: ھى

يەكەميان مافىكى تايبەتە، كەسىك بەتايبەت كەسىكى كوشتبى، تۆلەى دەكەوئتە سەر، ئەويدىكەيان مافىكى گشتىيە، ئەو مافە گشتىيە دەبى دياربى، سەروسىماى دياربى، چوارچىوھى دياربى، ئەگەرنا ھەر كەسىك راست بۆوھو بيانوو بگرىو بلى: تۆ خراپەكارىيت لە زەويدا كردوھو دەتكوژم، ئەو نەبى، ئەدى چۆن دەزانين؟ لە ئايەتى دواييدا خواى زاناو شارەزا باسى ئەو خراپەكارىى

(فساد) دەكات، وە تەعبىرى ﴿ **وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا** ﴾، بەكارھىناوھ،

كە برىتتە لە رىگرىى و ھەرپەشە كردن لە خەلك، لە ژيانىان، لە مال و سامانىان، لە كەپرامەتيان، لە ھىمنىى و ئاسايشيان، ھەر كەسىك ئەو بەكات ئەو بە شىوھى گشتىى تۆلە رووى تىدەكات، ئەوئش لەبەرئەوھى مافىكى گشتىيە، كە ديارە ئەوھش وردەكارىى زۆرى ھەبەو، لە ھەموو حالانداو ھەموو كەسىك كە فساد دەكات لە زەويدا، ناكوژى، چونكە خراپەكارىى و ئاشووب نانەوھش لە زەويدا جۆراو جۆرە، بۆيە خواى پەروردگار چەند سزايەكى جۆراو جۆرى بۆ داناو، وەك دوايى باسى دەكەين.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿ **فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا** ﴾، واتە:

كوشتنى بەناھەق، وەك ئەو وايە ھەموو خەلكى سەر زەوى كوشتبى، وە بە

نسبەت دەربازكردنىشى لە مەرگ، دەفەرموى: ﴿ **فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ**

جَمِيعًا ﴾، وەك ئەو وايە ھەموو خەلكى سەر زەوى زىندوو كەردىتەوھ، ياخود

ژيانى بۆ گىراپنەوھ.

ديارە لىرەدا پرسىيارو ئىشكالىك دىتە پىشەوھو، تويژرەوانى قورئان

لەوبارەيەوھ زۆرر شتيان گوتوھ: ھەندىك گوتووويانە: ئاخەر ئەگەر كەسىك كەسىك

بكوژى، ئەوھ تەنيا كەسىكى كوشتوھو جيايە لەوھى دووان، يان سىيان بكوژى، وە

جيايە لەوھى ھەموو خەلكى سەر زەوى بكوژى! ئەدى بۆجى لىرەدا

دەفەر موی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
الْنَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەرودەها بە پێچەوانەوێش ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾!

١) هەندیکیان گوتووین: لەبەرئەوێ حورمەتی ئینسانەکان وەك یەكە، حورمەتی
خوێن و نەفسیان وەك یەكە، چ ئەمیان بكوژی و چ ئەویان بكوژی، چ یەكێکیان
بكوژی، چ دووانیان بكوژی، چ زیاتر هەر وەك یەكە و لەو روووەوە كە
دەستدریژی كراوەتە سەر حورمەتی نەفسیك و نەفسیك كۆژاوە، كە نەدەبوو
بكوژی.

٢) هەندیکێ دیکە گوتووین: كەسێك دەستی بچیتە خوێنی كەسێك و بە ناهەق
بكوژی، دەستی دەچیتە دووان و سیان و چوارانیش... هتد.

٣) هەندیکیش گوتووین: بۆ ئەو كەسە ی كە دەكوژی و بۆ كەسوكارەكە ی، وەك
ئەو وایە كە هەموو خەلكی سەر زەوی كۆژایی، كە بۆخۆی لە دنیا دا نەما،
وەك ئەو وایە دنیا كاول بووی، وەك گوتراوە: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)
واتە: هەر كەسێك مرد، تازە قیامەتی وی هاتو، كە ئەو لە دنیا دا نەما
جیاوازی چیه لەگەڵ ئەو دا كە دنیا تیکبچێ؟ وەك یەكە، هەرودەها
بەنسبەت كەسوكاریشی هەر وایە، كە كەسێکیان لێ دەكوژی، وەك ئەو وایە
هەموو دنیا یان بەسەردا كاول بووی.

بەنسبەت ژيانندنەوێشی، یان دەربازکردنی لە مەرگیش بە هەمان شیوە،
كەسێك كەسێك دەرباز بكات، لەو روووەوە كە نەفسیكی بە حورمەتی ریزلینراوی
دەرباز كرده لە مەرگ، وەك ئەو وایە خەلكی سەر زەوی دەرباز كرده، وە
كەسێك نەهێلێ كەسێك بكوژی، ئەگەر دەستی بپروا ناهێلێ هیچ كەس
بكوژی، وە كەسێك كە لە مەرگ دەرباز دەبێ، وەك ئەو وایە هەموو خەلكی
سەر زەوی دەربازبووی، بۆخۆی یان بۆ كەسوكاری، هەرسێکیان پاساوی جوانن،
بەلام گەرنگ ئەو وایە خۆی زاناو شارەزا بە (ك) كافی وێكچووواندن (تشیبە)

هیناویەتی، ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾، هەرودەها بە پێچەوانەوێش

﴿فَكَأَنَّهُمْ أَحْيَاءُ النَّاسِ جَمِيعًا﴾، واته: نافه‌رموئ: كتومت وایه،

دەفه‌رموئ: وهك ئه‌وه وایه.

مه‌سه‌له‌ی پێنجه‌م: كه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ

كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾، واته: بی‌گومان

رەوانه‌کراوانی ئی‌مه، پێ‌غه‌مبه‌رانی ئی‌مه به به‌ل‌گه‌ ر‌وون و ئاش‌کرایه‌کانه‌وه، هاتنه‌ لایان، هاتنه‌ لای ک‌ی؟ مه‌به‌ست پ‌یی به‌نی ئی‌س‌ر‌ائیله، چون‌که سیاقه‌که باس

له‌وان ده‌کات، فه‌رمووی: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾،

که‌واته: مه‌به‌ستیش له‌و پێ‌غه‌مبه‌رانه (عليهم الصلاة والسلام) ک‌ین؟ ئه‌وه‌ی بۆ

ئ‌ی‌مه چه‌سپاو ب‌ی، یه‌ع‌ق‌ووب و یوس‌فو ب‌رایه‌کانی ئه‌وانه‌ی که پ‌ی‌غه‌مبه‌ر بوون،

پاشان داوود و سوله‌یمان، ئن‌جا مووسا، دوا‌یی زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا (عليهم الصلاة

والسلام)، به‌لام له‌ په‌یمانی کۆندا باسی ژماره‌یه‌کی دیکه‌ش ده‌کات، چه‌ند

ناویکی دیکه‌ د‌ین‌ی، ده‌لی ئه‌وانیش هه‌ر پ‌ی‌غه‌مبه‌ر بوون، گ‌رنگ ئه‌وه‌یه‌ خوا

دەفه‌رموئ: پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی ئ‌ی‌مه به به‌ل‌گه‌ ئاش‌کرایه‌کانه‌وه هاتنه‌ لایان، ﴿ثُمَّ إِنَّ

كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾، که‌چی دوا‌ی ئه‌وه‌ش

زۆریان هه‌ر زی‌ده‌پ‌و‌یی که‌رو هه‌ر سنوورش‌ک‌ین و هه‌ر ت‌ی‌په‌ر‌ین‌ه‌ر بوون، واته: دوا‌ی

ئ‌وه که پ‌ی‌غه‌مبه‌ران هاتن (عليهم الصلاة والسلام) به‌ به‌رنامه‌ی خواوه‌و، به

به‌ل‌گه‌ ر‌وون و ئاش‌کرایه‌کانه‌وه، وا چاوه‌روان ده‌کرا پابه‌ند‌بن، وه سنوورش‌ک‌ین‌یی

نه‌که‌ن و له‌ خه‌ت ده‌رنه‌چن، به‌لام به‌ داخه‌وه وا نه‌بوون.

هه‌لبه‌ته‌ لی‌رده‌دا ج‌یی سه‌رنجه‌ که‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

بَعْدَ ذَلِكَ﴾، واته: زۆر‌یک‌یان، نافه‌رموئ: هه‌موویان، بۆ‌چی؟ چون‌که دیا‌ره

هه‌میشه‌ قورئان که (كَلَامُ اللَّهِ يَه خَوْی له‌ گشتان‌دن (تعمیم) به‌ دوور ده‌گرئ، چ

بۆ به‌ چاک‌ دانان، چ بۆ به‌ خراب‌ دانان، بۆ‌چی؟ چون‌که به‌ زۆری‌ی گشتان‌دن له‌

هه‌ست و سۆزه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرئ، نه‌ک له‌ عه‌قل و مه‌نتیق و زانیاری‌و

فَقَالُوا: قَدْ اسْوَحَمْنَا هَذِهِ الْأَرْضَ، فَقَالَ لَهُمْ: هَذِهِ نَعَمَ لَنَا فَاخْرَجُوا فِيهَا
 فاشربوا ألبانها، وأبوالها، فخرجوا فيها فاشربوا من أبوالها وألبانها
 واستصحوا، فمالوا على الراعي فقتلوه وأطردوا الذود وارتدوا، فبعث رسول
 الله ﷺ جرير بن عبد الله في آثارهم في خيل فادركهم وقد أشرفوا على
 بلادهم، فما ترجل النهار حتى جيء بهم، فأمر بهم فقطعت أيديهم وأرجلهم
 وسملت أعينهم بمسامير أحميت ثم حبسهم حتى ماتوا ﴿ {أخرج البخاري
 برقم: (۴۶۱۰)}، واته: ئهنهس خوا لئی رازی بی، دهئی: کومه لیک نهفر، {له
 زمانی عہرہبیدا، واته: له نیوان (۳ تا ۹)، وه له گیپرانہوی دیکہدا دهئی:
 حہوت کہس بوون}، (سییان) له عوکل و (چواریان له) له عورہینہ بوون، (کہ
 دوو تیرہ بوون) ہاتن مسولمان بوون، (واته: بہ روالہت وایان پیشاندا کہ
 مسولمان بوون)، دوایی ہاتنہ لای پیغہمبہر ﷺ (واش پیدہچی ماوہیہک له
 مہدینہ مابنہوہ) گوئیان: ئاوو ہہوای ئیرہمان پیناکہوئی، نہخوشبووین (دیارہ
 خہلکی بیابان بوون، ئاوو ہہوای شاری مہدینہیان پینہکہوتوہ) پیغہمبہر
 ﷺ فہرمووی: ئہوہ چہند حوشتریکی ئیمہن لهگہل حوشترہکان برؤنہ دہری،
 (واته: شوانیشیان لهگہل دایہ)، وه له شیری حوشترہکان بخؤنہوہ، له میزیشیان
 بخؤنہوہ (وہک چارہسہرو دہرمان بو ئہوہی کہ چاک بنہوہ)، ئہوانیش لهگہل
 حوشترہکان چوونہ دہرہوہو له شیرو میزی حوشترہکانیان خواردہوہ، ئنجا دوای
 ئہوہی تہندروسستیان بو گہرہایہوہ، یہکسہر شوانہکہیان کوشت و
 حوشترہکانیشان بہ پیش خویاندو ہہلگہرہانہوہ (له ئیسلام) پیغہمبہریش ﷺ
 جہریری کوری عہدوللای بہدوادا ناردن، لهگہل چہند سواریکدا، له کاتیکدا کہ
 نزیکی شوینی خویان بوون، پینان گہیشتن، خور نہگہیشتبوہہ نیوہراستی
 رؤژ، کہ ہینانین، پیغہمبہر ﷺ فہرمانی کرد، دہستو لاقیان برین، وه بہ
 شیشہی ئاسنی کہ سوور کرابوو چاوشیان کویر کرا، دوایی لهو گوپہ فری
 دران تاکو مردن، له ریوایہتی دیکہدا ہاتوہ، دهئی: داوای ئاویان کرد،
 وارہوہی بوو، کہ ئیمہ

ameer.maktab@yahoo.com

ameer.maktab@yahoo.com

۵.

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

دووهم: روونکردنه‌وهی چه‌مک و واتای چه‌ند وشه‌یه‌ک: به پیویستی دزمانم چه‌ند وشه‌یه‌ک له و ئایه‌ته موباره‌که‌دا روون بکه‌ینه‌وه:

۱- ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ : مانا رواله‌تییه‌که‌ی:

ئه‌وانه‌ی جه‌نگ له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دا ده‌که‌ن، به‌لام مه‌به‌ست پی‌ی ئه‌وه‌یه: (يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَأَحْكَامَهُ وَيَعْتَدُونَ عَلَى حُكْمِ الرَّسُولِ وَسُلْطَانِهِ)، واته: دژایه‌تی به‌رنامه‌و یاسا‌کانی خوا ده‌که‌ن، وه ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر حوکمرانی‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له ژیر ده‌سته‌لاتی سیاسی ئه‌ودا شوانه‌که‌ی ده‌کوژن و حوش‌تره‌کانیان پیش خۆیان ده‌ده‌ن، که‌واته: مه‌به‌ست له: ﴿ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾، ئه‌وه‌یه.

۲- ﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾ : واته: (يَكْتَسِبُونَ فَسَادًا وَيَجْتَنُونَهُ)، واته:

خرابه‌کاری و ده‌ده‌ست دین و ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا ... ﴾ (۱۹) الإسراء، واته: هه‌ر که‌سه‌یک دوا‌پوژی بو‌ی و کوششی بو‌ بکات، (سَعَى) یانی: کوشش کردن و هه‌ول‌دان، یاخود ده‌گوتری: (فَلَانَ سَعَىٰ لِأَهْلِهِ، أَي: اکتسب لهم) فلان که‌س هه‌ول‌ده‌دا بو‌ مال و مندا‌له‌که‌ی و که‌سابه‌تیا‌ن بو‌ ده‌کات.

۳- ﴿ فَسَادًا ﴾، (الْفَسَاد: إتلاف النَّفْسِ وَالْأَمْوَالِ)، (فَسَاد) واته: فه‌وتاندنی نه‌فسه‌کان و مال و سامان، یان ده‌ست به‌سه‌ردا‌گرتنی.

۴- ﴿ يَقْتُلُوا ﴾، واته: بکوژین، که‌ ئه‌م شی‌وازه ده‌ربرینه، مانای زی‌ده‌رپو‌یکردنه له گوشتنیا‌ندا، واته: باش بکوژین.

۵- ﴿ يُصَلِّبُوا ﴾، له ئه‌سلدا (يُصَلِّبُوا)ه، به‌لام له عه‌ره‌بیدا بنچینه‌یه‌ک هه‌یه ده‌لئ: (إذا شُدَّ الفعل قوي معناه) ئه‌گه‌ر کردار گیره‌دار کرا، مانا‌که‌شی به‌هیز ده‌بی، یان ده‌لئ: زی‌اده‌ی پیکه‌اته (مَبْنَى) نیشانه‌ی زی‌اده‌ی مانایه،

(يُصَلُّوْا) واته: هه‌ئبواسرین، (يُصَلُّوْا) واته: زۆر هه‌ئبواسرین، که ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی به مردووی هه‌ئبواسرین، یاخود به زیندوویی.

6- ﴿مِنْ خَلْفٍ﴾، ئیمه به کوردیی ده‌ئین: راست و چهپ، (أَي تَقْطَعُ مَخْتَلَفَةً بِأَنْ تَقْطَعِ يَدَهُمُ الْيَمْنَى وَرَجُلُهُمُ الْيُسْرَى)، واته: به جیا ببردین، ده‌ستی راستیان ببردی، له‌گه‌ل پیی چه‌پیان.

7- ﴿يُنْفَوْا﴾، واته: (يُيْعَدُوا)، (النَّفْيُ: الْإِبْعَادُ) دوورخسته‌وه، (الْإِبْعَادُ مِنَ الْمَكَانِ الَّذِي هُوَ وَطَنُهُ لِأَنَّ النَّفْيَ مَعْنَاهُ عَدَمُ الْوُجُودِ)، وشه‌ی: (نَفْي) واته: نه‌بوون، وه (يُنْفَوْا) یانی: له‌و شوینه نه‌هی‌لدین و دووربخرینه‌وه بو شوینیکی دیکه.

ئه‌بو حه‌نیفه‌ش (نَفْي) به سجن لی‌کداوته‌وه، به لام رایه‌که‌ی بی‌هیزه.

سییه‌م: ئه‌و ئایه‌ته‌هه چ حوکمیکی لی‌وه‌رده‌گیری؟

(مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا (التحریر والتنوير)^(۱) ده‌ئ: (وَعَلَى هَذَا يَكُونُ نَزْوُلُهَا نَسْخًا لِلْحَدِّ الَّذِي أَقَامَهُ النَّبِيُّ ﷺ سَوَاءً كَانَ عَنْ وَحْيٍ أَمْ عَنْ اجْتِهَادٍ مِنْهُ، لِأَنَّهُ لَمَّا اجْتَهَدَ وَلَمْ يُغَيِّرْهُ اللَّهُ عَلَيْهِ قَبْلَ وَقُوعِ الْعَمَلِ بِهِ فَقَدْ تَقَرَّرَ بِهِ الشَّرْعُ، وَإِنَّمَا أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِذَلِكَ الْعِقَابِ الشَّدِيدِ لِأَنَّهُمْ أَرَادُوا أَنْ يَكُونُوا قِدْوَةً لِلْمُشْرِكِينَ فِي التَّحْيِيلِ بِإِظْهَارِ الْإِسْلَامِ لِلتَّوَصُّلِ إِلَى الْكَيْدِ لِلْمُسْلِمِينَ، وَلِأَنَّهُمْ جَمَعُوا فِي فِعْلِهِمْ جِنَايَاتٍ كَثِيرَةً)، چه‌ند قسه‌یه‌هه ده‌کات، دوایی ده‌ئ: به پیی ئه‌وه که رابرد، هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌هه نه‌سخ که‌ره‌وه‌یه بو ئه‌و سزایه‌ی که پیغه‌مبهر ﷺ به‌سه‌ر ئه‌و چه‌ند نه‌فه‌ره‌ی داسه‌پاند، جا چ ئه‌و سزایه‌ی وه‌حی خوا بووبی، یاخود پیغه‌مبهر ﷺ کوششی کردبی و به عه‌قلی خو‌ی وایدانابی، (که پیغه‌مبهر ﷺ بو هه‌ندیک مه‌سه‌له ئیجتیه‌ادیشی کرده)، چونکه دوای ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبهر ﷺ به‌و شی‌وه‌یه سزای ئه‌وانه‌ی داوه، دوایی خوا نه‌یگۆریوه، پیش ئه‌وه‌ی کاری پیبکات، له‌وه‌وه بو‌مان ده‌رکه‌وتوه که

(القرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن) دا^(۱)، وه زۆر له تویژهرهوانی دیکه‌ی قورئانیش^(۲) ده‌لین: مه‌به‌ست پئی مسوولمانانی ریگره، مسوولمانانیک که خراپه‌کاری و ئاشووب ده‌گپرن و له حوکمی شه‌ریعه‌ت لاده‌ده‌ن، نه‌ک که‌سانیک که له ئیسلام هه‌لده‌گه‌رینه‌وه.

منیش پیموایه پای دووه‌م که پای زۆرینه‌یه، راسته، واته: مه‌به‌ست پئی مسوولمانانیک لاری و لاسارو ئاشووب‌گپره، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که خوی به‌روه‌دگار له ئایه‌تی دوی ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۳)، واته: جگه له‌وانه‌ی تۆبه‌یان کرد، پئش ئه‌وه‌ی تواناتان به‌سه‌ریاندا بشکی، بزنان که خوا لی‌بوره‌ی به به‌زه‌یه، دیاره لی‌بوردن و به‌زه‌ی خواش تایبه‌ته به مسوولمانانه‌وه، واته: خوا ﷺ ئه‌و سیفه‌تانه‌ی خوی بو ئه‌هلی ئیمان به‌کار دینیی، هه‌روه‌ها وشه‌ی تۆبه به زۆری بو گونا‌ه‌باران به‌کاری، مسوولمانانیک که گوناح ده‌که‌ن و دوی ده‌گه‌رینه‌وه، نجا (الآلوسی) له ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته‌دا ده‌لئ: (وَأَمَّا الْمُرَادُ مُحَارَبَةَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا أَنَّهُ جَعَلَ مُحَارَبَتَهُمْ مُحَارَبَةَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْظِيمًا لَهُ وَتَرْفِيعًا لِشَأْنِهِمْ)^(۳)، واته: مه‌به‌ست له دزایه‌تیکردنی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، جه‌نگ له‌گه‌ل کردنی مسوولمانان و ئاشووب گپری یه له نیوان مسوولماناندا، به‌لام ریگری کردن له مسوولمانانی، وه‌ک جه‌نگ کردن له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ری خوی ﷺ ته‌ماشا کردوه، بو به‌گه‌وره دانانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌رزکردنه‌وه‌ی شکو و پایه‌ی مسوولمانان، که هه‌ر که‌سیک دزایه‌تی مسوولمانان بکات، وه‌ک دزایه‌تی خوی به‌روه‌دگاری کردبئ وایه.

(۱) ج ۲، ص ۱۳۲.

(۲) وه‌ک (عبد الرحمن بن ناصر السّعدی)، بروانه: (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المئان)، ص: ۲۳۰.

وه (ابن کثیر)، بروانه: (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر)، ص: ۳۷۳.

وه (الشیخ حسنین محمد مخلوف)، بروانه: (صفوة البیان لمعانی القرآن)، ص: ۱۴۹.

وه (حسن الترابی)، بروانه (التفسیر التوحیدی)، ج ۱، ص ۵۰۳.

(۳) هه‌مان سه‌را‌وه‌و به‌رگو لاپه‌ره.

بكاتو لىيان بستىنى، بىئەوھى كىشەو ئازاۋە ھەبىو دوژمنايەتتى ھەبىو
 لە نيوان ئەو كەسەدا كە چەكەكەى ھەنگرتوھ رېگىرى دەكاتو، ئەو كەسەدا
 كە رېگىرى لىكراوھ، ئەوھ چ لە بىابان و چ لە چۆلايى بى، چ لە نىو شار بى،
 مادام ئەوانە كۆمەئىك لە مسولمانان بن و چەكدارىش بن، ئەوھ پىي دەگوتىرى
 (حِرَابَة)، وھ ئەوانە بە (مُحَارِب) لە قەلەم دەدرىن، وھ ئەو راپىھ راي
 شافىعى و ئەبوو ئەورو ئەوزاعىي و لەيشى كورى سەعدە، بەلام ئەبو حەنىفەو
 سوفيانى ئەورىي و ئىسحاق دەلەين: (حِرَابَة) لە چۆلايى دا دەبى، بەلام لە نىو
 شاردانابى.

كەواتە: ھەر كەسەك لەنىو شارو ئاۋەدانىي دا بەو كارە ھەلسى، ئەو
 پىناسەيە نايگىرئەوھو ئەو جۆرە سزايەشى بەسەردا ناچەسپىنرى، ئنجا ئايا
 ئەو راجىايى يە سەر بۆچى دەكىشى؟ ئەگەر بلىين: ھەر كەسەك ھەلىكوتايە
 سەر خەلك، چ لە دەشتو چۆلايى، چ لە نىو شارو ئاۋەدانىي دا، بۆئەوھى
 مالىان لى بستىنى، يان دەستدرىزىي بكاتە سەر نەفسىان و نامووسىان و
 بيانترسىنى، ئەگەر بلىين: (حِرَابَة) ھەمووى دەگرئەوھ، كەواتە: لە شاربى
 يان لە چۆلايى دا، دەبى ئەو سزايەى بەسەردا بچەسپى، بەلام ئەگەر بلىين:
 وھ ئەبو حەنىفەو ئەوانى دىكە دەلەين: تەنيا ئەو كەسانەى كە لە دەشتو
 چۆلايى دا ئەوھ دەكەن، دەگرئەوھ، ماناي وايە ئەگەر لە شاردانابى، ئەو سزايە
 نايانگىرئەوھ.

منىش كە زۆر تەماشاي بەنگەى ھەموويانم كرد، راپەكەى (مالىك و شافىعىي و
 ئەبوو ئەورو ئەوزاعىي و لەيشى كورى سەعد)م پى راستە، بۆچى؟ چونكە

خو ﷺ دىارى نەكردوھ، ھەر دەفەرموى: ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، ئەوانەى جەنگ دەكەن لەگەل خواو
 پىقەمبەرەكەى، وھ لە زەويدا خراپەكارىي بلاۋدەكەنەوھ، ھەولدەدەن بۆ
 خراپەكارىي لە زەويدا، ئىدى نەيفەرمووھ ئەو زەوييە زەوييەكى چۆل، يان
 ئاۋەدان بى، لە شار بى، يان لە بىابان، ئنجا مادام خوا ﷺ بەگشتى
 فەرموويەتى، ئەوھ شارو گوندو ئاۋەدانىي و چۆلايى دەگرئەوھ.

أ/ يان خەلك دەكوژن و مائىشيان لى دەستىن، كە سزايان ئەو ھەيە دەكوژىن و ھەلئەواسرىن.

ب/ ياخود ھەر خەلك دەكوژن، بەلام مائەكەيان نابەن، ئەو ھەيە دەكوژىن.

ج/ ياخود تەنيا مال دەبەن، ئەو ھەيە دەست و پى راست و چەپيان دەبەردى.

د/ ياخود تەنيا خەلك دەترسىن، ئەوانەش دوور دەخىنەو، كەواتە: **خَوَالِدٌ** چوار جۆرە سزاي داناون، بۇ چوار ھالەت لە رېگىرى و دەستىرېژىيەردنە سەر ھەيەنى و ئاسايىشى خەلك، كە بە پى ھەر كام لەو ستەم و تاوانانە، جۆرىك لەو سزايانە دىارى دەكرى، و ئەو رايەش تەئكىدى لەسەر دەكەم كە ھەر ئەو راستە، بۇچى؟ بۇئەو ھەر ھوكمپرانىك راست بۇو ھەيەت كەسىك و تارىك بەدات، يان قسەيەك بەكات بلى: ئەو ھەيە ئەو ئايەتە:

﴿ **وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا** ﴾، دەيگىر تەو، جا بىنى قورستىن سزاي

بۇ دابنى! بلى: بە دەقى قورئان ھەموو جۆرە سزايەكان و ھەر چواريانم بۇ ھەيە بەسەرىدا بەسەپىنم! بەلى لەراستىدا ئەو رايە راستە كە دەلى وشەي: (أو) خوا بۇ دابەشكرن (توزىع و تقسيم) ھىناو بەتى، و ھەيە ئەگەر تەماشاي قورئان بەكەين دەبىننن خوى كار بەجى وشەي (أو) زياتر بۇ دابەشكرن بەكار ھىناو، بۇ وئە: لە سوورەتى (المائدة) دا دەفەر موى:

﴿ **لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ** ﴾

﴿ **فَكَفَرْتَهُمْ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ** ﴾

﴿ **أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ** ﴾ **فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ** ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا

حَلَفْتُمْ ... ﴿ ۸۹ ﴾ المائدة، واتە: خوا سوئىدى سەرزارەككىتان لىناگرى،

بەلكو لەسەر ئەو سوئىدانە كە دلىان لەسەر گرى دەدەن، لىپرسىنەو ھەتان لەگەلدا دەكات، ئنجا ئەو جۆرە سوئىندە دل لەسەر چەسپىنراوانە كەفەرەتى ھەركامىكىان خواردن پىدانى دە نەدارە، لە خواردنكى ميانجى كە دەرخواردى خىزانتانى دەدەن، يان پۇشاكىان، يان نازادكردى گەردن (ى

كۆيلە)يېك، ھەر كەس يېك ھىچ كام لەوانەى چىنگ نەكەوت، سى رۇژ رۇژووگرتنى لەسەرە، ئەو كەفارەتى سويىندەكانتانه، ھەر كات سويىندتان خوارد، وە سويىندەكانتان بپارىزن، ئاوا خوا ئايەتەكانىتان بۇ روون دەكاتەو بەلكو سوپاسگوزارىى بىكەن (بۇ خوا).

وہك دەبىنىن، دەفەر موئى: يان ئەو، يان ئەو، يان ئەو، ئنجا ئەگەر يەك يېك لەوانەت نەتوانى، سى رۇژان بەرۇژوو دەبى، ئنجا زانايان لەوبارەوہش دەلئىن: ئەو كەسەش تا ئەو يەكەمى پى بىكرى، نابى ھى دووہم بىكات، وە تا دووہمى پى بىكرى نابى ھى سىيەم بىكات، بەلام ھەندىكى دىكە لە زانايان دەلئىن: ھەر كامىان بىكات سەرىشكەو بۇى ھەيە.

بەلام ئەو يەك مەبەستەمە بىلئىم ئەو يەكە كە لە قورئاندا تاكە تاوانىك چوار جۇرە سزاي بۇ دانرابى، يان چەند سزايەكى بۇ دانرابى، ئەم تاوانەيە، وە ئەم تاوانەش يەك ھالەت بە خۇوہ ناگرى، وەك كوشتن، يان دزىى، چونكە دەگونجى باباي رىگر بەس خەلك بترسىنى، وە دەگونجى بيانترسىنى و سامانىان لى بستىنى، وە دەگونجى وىپراى مال لىستاندن بشيانكوژى؟ نەخىر، وە دەشگونجى تەنيا بيانكوژى، كەواتە: بەپىي ھالەتەكە سزايەكە دىارى دەكرى.

ھەوتەم: ئەو چوار سزايە لەنىوان مافى گشتى و تايبەتى دا:

زۇربەى زانايان لەسەر ئەو يەك دەنگن كە ئەو سزايەى دانراوہ تەنيا بۇ پاراستنى مافى تاكە كەس نىە، بەلكو بۇ پاراستنى مافى گشتىيە، بۇيە ئەگەر يەك يەك لەو تاكانە كە دەستدرىژى كراوہتە سەر مال و سامانى، لە ھەقەكەى خۇى خۇشبوو، ئايا كابراى خراپەكار سزايەكەى لەسەر لادەچى؟ نەخىر، بۇچى؟ چونكە ئەو مافى گشتىيە، مافى خوايە، با ئەو تاكەش لە مافى خۇى خۇشبو، چونكە ئەو وەك كوشتنى بە ئانقەست (القتل العمد) نىە كە ئەگەر كابرا لە ھەقى تۇلە (قصاص) خۇشبوو، يان خويىنى وەرگرت، يان عەفووى كردو ھىچى نەويست، سزايەكەى لەسەر لادەچى، بەلام لىرەدا ئەو مافە گشتىيە، بۇيە ھەرچەندە تاكەكان چاوپۇشىى لە ھەقى خۇشيان بىكەن، تاوانبار نابووردى و سزايەكەى لەسەر لاناچى.

واتە: یەکیك لهو جوار سزایانه بهسەر ئهو تاوانبارانهدا بسهپینن، جگه لهو كهسانهی كه پیش ئهوهی ئیوه دهستهلاتتان بهسهریاندا بشکێ و کۆنترۆلیان بکهن، بوخویمان به شیوهیهکی ئازادانه بیئهووهی ئیوه ناچاریان بکهن، دین پهشیمان دهبنهوه، ئهوه بزانیان كه خوا، لیبورهی به بهزهیه، لیردها كه دهفهرموئ: خوا لیبورهی به بهزهیه، ئایا سزای دنیاو قیامهتیاں لهسهر لادهبات، یاں ههر سزای قیامهتیاں لهسهر لادهبات؟ دیاره دواى ئهوهی كه حکومەت، دهولەت دهستهلاتی بهسهریدا دهشکێ، ئنجا بلێ: تۆبەم کرد! ئهوه هیچ نیه، ئهوه تۆبهی ناچاریه، بهلام پیش ئهوهی دهستهلاتیاں بهسهریاندا بشکێ و بوخویمان بین، ئهوه زانیان لهوبارهوه دوو رایان هه:

پرای زانیان له بارهی چه رده و رێگهراڤ و چۆنه تی مامه له کردنی دهولەت له گه لێیان دا دواى خۆ ته سلیم کردنه وه یاڤ

پرای یهکهم، دهئین: تهنیا سزای قیامهتیاں لهسهر لادهچێ، یاڤ تهنیا مافی خوایاڤ لهسهر لادهچێ، بهلام مافی خه لکیان ههر لهسهر دهمینێ و پێی سزا دهدرین.

وه (مُحَمَّدَ الطَّاهِرِ بْنِ عَاشُورٍ) له تهفسیرهکهی خۆیدا (التحریر والتنوير) دا

دهئێ: (وَمَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَتَحَقَّقَ الْمُحَارِبُ أَنَّهُ مَا خُوذُ أَوْ يُضَيَّقَ عَلَيْهِ الْحِصَارُ أَوْ يُطَارَدَ فِي جَمِيعِ الْإِلَادِ وَيُضَيَّقَ عَلَيْهِ، فَإِنَّ أُمَّتِي قَبْلَ ذَلِكَ كُلِّهِ طَائِعًا نَادِمًا سَقَطَ عَنْهُ مَا شَرَعَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْعُقُوبَةِ^(١)، واته: كه خوا دهفهرموئ: ئهوانهی كه دهگهڕینهوه پیش ئهوهی تواناتان بهسهریاندا بشکێ، واته: ئهوه كهسهی رێگری کردوه و ئازاوهی ناوتهوه، پیش ئهوهی كه دلنیابی دهگیری، یاخود تهنگی پێ هه لدهچنرێ، وه هیچ

بواری راکردنی نابی، نهگهر پیئش نهوه ههمووی بوخوی بیو ملکهچ بی، وه پهشیمان بی، لهو حالهتهدا نهوهی که خوا بوی داناوه له سزا، لهسهری لادهچی، (واته: سزای قیامهتی و نهوهی که پهیوهندی به مافی خوای پهروهردگاروه ههیه).

دوایی ههر لهوبارهوه دهلی: (وَلَمَّا لَمْ تَعْرِضِ الْآيَةَ إِلَىٰ غَرْمِ مَا أَنْفَضَهُ بِحِرَابَتِهِ، عَلِمَ أَنَّ التَّوْبَةَ لَا تُؤْتَرُ فِي سَقُوطِ مَا كَانَ قَدْ اعْتَلَقَ بِهِ مِنْ حَقُوقِ النَّاسِ مِنْ مَالٍ أَوْ دَمٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ مَعْلُومٌ بِأَدْلَةٍ أُخْرَى)، واته: لهبهرنهوهی ئایهتهکه باسی بژاردنی نهو شتانهی نهکردوه به هوی ریگری و دزایهتییهکهیهوه، فهوتاندوونی، لهوهوه دهرانری که نهو توبه و پهشیمانبوونهوهیهی کاریگهری نیه له لاجوونی نهو مافانهدا که کهوتوونه سهر شانی، له مافهکانی خهک، جا چ مال و سامان بن، جا چ خوین، چونکه نهوه به جهند بهنگهیهکی دیکه دهرانری، که نهو مافانهی له نهستو دایه.

ههروهها (الآلوسی) یش له (روح المعانی) دا، نهویش ههمان رای ههیه و دهلی:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، استثناء مخصوص بما

هُوَ مِنْ حَقُوقِ اللَّهِ تَعَالَى كَمَا يُنبِئُ عَنْهُ قَوْلُهُ: ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ﴾، وَأَمَّا مَا هُوَ مِنْ حَقُوقِ الْعِبَادِ كَحَقُوقِ الْأَوْلِيَاءِ مِنَ الْقِصَاصِ وَنَحْوِهِ فَيَسْقُطُ بِالتَّوْبَةِ وَجُوبُهُ عَلَى الْإِمَامِ مِنْ حَيْثُ كَوْنُهُ حِداً، وَلَا يَسْقُطُ جَوَازُهُ بِالنَّظَرِ إِلَى الْأَوْلِيَاءِ مِنْ حَيْثُ كَوْنُهُ قِصَاصاً؛ فَإِنَّهُمْ إِنْ شَاءُوا عَفَوا وَإِنْ أَحَبُّوا اسْتَوْفَوا^(۱)، ههروهها (قرطبی) یش له (الجامع لأحكام القرآن)^(۲)

ههمان رای هیناوه، واته: نهو ئایهته: که دهفهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، جیاکردنهوهیهکی تایبهته لهوانهی که تاکه مافی

(۱) ج ۳، ص ۴۰۸.

(۲) ج ۶، ص ۱۳۶.

خوای بەرز، هەرودە کەسە خوای بەرز نایەتەکان: ﴿فَاعْلَمُوا أَن ت﴾

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾ بزانی کە خوا لێبوردە بە بەزەییە، بەلام ئەوەی کە مافی بەندەکانە، وە کە مافی کەسوکاری کوژراوان کە تۆلە بستین، یاخود وینە ئەوە، ئەوە بە هۆی گەرانه وەیانە وە تەنیا فەرزبوونە کە لەسەر ئیمام لادەچێ، (واتە: لەسەر ئیمام پێویست نای کە تۆلە لەو کەسە بستینێتە، لەو روودوە کە سزایەکی شەرعییە)، بەلام دروست بوون (جواز) دەکە لە لاناچی لەو روودوە کە تۆلە (قصاص) یە و هەفی خەڵکە. واتە: بەس مافە گشتییە کە لەسەر لادەچێ، ئەگەر کەسوکاری کوژراوەکان، یان کەسوکاری مال براوەکان، گوتیان: دەبێ خشین، ئەوە بژاردن و تۆلە کەپشی لەسەر لادەچێ، بەلام ئەگەر ئەوان سووربوون لەسەر داواکردنی مافی خۆیان، دەبێ مافی خاوەن کەسەکان وەرگیرێتە.

وہ لەو بارەوہ (قُرطُبي) ئەم فەرموودەییە دینێ: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَ رَجُلٌ يُرِيدُ أَخَذَ مَالِي؟ قَالَ: (فَلَا تُعْطِهِ مَالَكَ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَاتَلَنِي؟ قَالَ: (قَاتَلَهُ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلَنِي؟ قَالَ: (فَأَنْتَ شَهِيدٌ)، قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتَهُ؟ قَالَ: (هُوَ فِي النَّارِ)﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٣٥٨)}، واتە: ئەبو هورەیرە خوا لێی رازی بێ دەلی: پیاویک هاتە لای پێغەمبەری خوا ﷺ گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا! نایا دەبینی ئەگەر پیاویک هات وستی مال و سامانە کەم لێ بستین؟ فەرمووی: مال و سامانی خۆتی مەدەییە، گوتی: ئەدی ئەگەر لەگەڵم بەشەرھات؟ فەرمووی: تۆش لەگەڵی بەشەرھەر، گوتی: ئەگەر منی کوشت؟ فەرمووی: تۆ شەھیدی، گوتی: ئەدی ئەگەر من ئەوم کوشت؟ فەرمووی: ئەو لە ناگر دایە.

(ابن المنذر) دەلی: (بِهِ قَالَ أَكْثَرُ أَهْلِ الْعِلْمِ)، واتە: زۆربەیی زانیان راپان وایە کە دەبێ ئینسان بەرگری لە مال و سامانی خۆی بکات، ئەگەر لەسەریشی بکوژی، یان بکوژی، (القُرطُبي) لە (الجامع لأحكام القرآن)^(١) ئەو رایەیی هیناوە.

رای دووهم، دهلین: هه موو جوړهکانی سزا لادهچن، واته: که سیک بیتهوهی ناچاربی، توبه بکاتو بگه پیتهوه، ههقی خواو خه لکی هه مووی لهسه ر

لادهچی، لهوبارهوه (ابن کثیر) دهلی: (وَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾، أَمَّا عَلَى قَوْلِ مَنْ قَالَ: هِيَ فِي أَهْلِ الشَّرْكِ فَظَاهِرٌ، وَأَمَّا الْمُحَارِبُونَ الْمُسْلِمُونَ فَإِذَا تَابُوا قَبْلَ الْقَدْرِ عَلَيْهِمْ، فَإِنَّهُ يَسْقُطُ عَنْهُمْ انْحِتَامُ الْقَتْلِ وَالصَّلْبِ وَقَطْعِ الرَّجْلِ، وَهَلْ يَسْقُطُ قَطْعُ الْيَدِ أَمْ لَا؟ ...، وَظَاهِرُ الْآيَةِ يَقْتَضِي سَقُوطَ الْجَمِيعِ، وَعَلَيْهِ عَمَلُ الصَّحَابَةِ^(١)، واته: وه قسهی خوای بهرز که دهفه رموی: جگه لهوانه که دهگه پیتنهوه پيش نهوهی تواناتان بهسه رياندا بشکی، لهسه ر قسهی نهوانه که دهلین: نهوه ده رياره ی نههلی شیرکه، نهوانه ی هه لدهگه پیتنهوه، نهوه دیاره که که سیک توبه ی کردو گه راپهوه له موشریکهکان له هه موو شتیک دهبوردری، {وَهُكَ بِيَعْه مبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ﴿الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قَبْلَهُ﴾} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٢٠٥/٤)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (الْإِرْوَاءِ) بَرَقْم: (١٢٨٠)، عَنْ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ئیسلام پيش خو ی دهسرپیتنهوه^(٢)، بهلام مسولمانانی جهنگاوهر، مسولمانانی ئازاوهگیر نهگه ر پيش نهوهی توانا بهسه رياندا بشکی، بگه پیتنهوه، نهوه پیویستبوونی کوژران و هه لواسران و لاق برانیا ن لهسه ر لادهچی، بهلام نایا دهست برانیا ن لهسه ر لادهچی؟ ... روالهتی ئایهتهکه نهوه دهگه یه نی، که هه موو جوړه سزاکانیا ن لهسه ر لادهچی، هاوه لانی بهرپیزیش ئیشیا ن بهوه کردوه، ئنجا (ابن کثیر) لهوبارهوه نهه شوینهواره دهگپیتنهوه: {رَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنِ الشَّعْبِيِّ قَالَ: كَانَ حَارِثَةُ بْنُ بَدْرِ التَّمِيمِيُّ مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ قَدْ أَفْسَدَ فِي الْأَرْضِ وَحَارَبَ. فَكَلَّمَ رَجُلًا مِنْ قُرَيْشٍ مِنْهُمْ: الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَابْنَ جَعْفَرٍ، فَكَلَّمُوا عَلِيًّا فَلَمْ يُؤْمِنْهُ، فَأَتَى سَعِيدَ بْنَ قَيْسٍ الْهَمْدَانِيَّ فَخَلَفَهُ فِي دَارِهِ، ثُمَّ أَتَى عَلِيًّا فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَرَأَيْتَ مَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَسَعَى فِي الْأَرْضِ فَسَادًا، فَقَرَأَ

(١) المصباح المنير: ص٣٧٤، ٣٧٥.

(٢) نهه فهرموودهیه خو م زیاده کرد.

الدَّمَاءِ وَالْأَمْوَالِ وَبَيْنَ غَيْرِهَا مِنَ الذُّنُوبِ الْمَوْجِبَةِ لِلْعُقُوبَاتِ الْمُعَيَّنَةِ الْمَحْدُودَةِ، فَلَا يُطَالَبُ التَّائِبُ قَبْلَ الْقُدْرَةِ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَعَلَيْهِ عَمَلُ الصَّحَابَةِ وَذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى أَنَّهُ لَا يَسْقُطُ الْقِصَاصُ وَسَائِرُ حَقُوقِ الْأَدْمِيَّةِ بِالتَّوْبَةِ قَبْلَ الْقُدْرَةِ وَالْحَقُّ الْأَوَّلُ..} (١)، واته: ئهوه كه خوا دهفه رموی: جگه له وانهی پیش ئهوهی تواناتان به سه ریاندا بشکی ده گه ریئه وه، خوی پاك په شیمانبو وه وانیک كه پیش ئهوهی دهسته لاتی ئیسلامی کونترپولییان بکات، ده گه ریئه وه، هه ئیوار دوون و حیای کردوونه ته وه، له وانهی كه به و سزایانه ی پیشی سزا ددرین، ئهوهی كه دیاریشه خوا ﷺ حیوازیی نه خستوته نیوان خوین و مال و سامان و باقی ئه و گونا هانه وه كه ئه و سزا دیاریی گراوانه یان به سه ردا ده چه سین، بویه كه سیك كه پیش ئهوهی توانای به سه ردا بشکی نری بگه ریئه وه، هیچ كام له و ما فانه ی لی داوا ناکرینه وه، وه هاوه لانیش به وه کاریان کردوه، هه رچه نده هه ندیک له زانایان گوتوویانه: تۆله و مافه کانی دیکه ی خه لکی به تۆبه لاناچن، به لام هه ق ئهوه ی یه که میانه .

وه منیش وای بو ده چه رای دووهم راستتربی و واته: هه موو مافه کانی له سه ر لاجچن، چ مافی خوا، چ مافی خه لک، وه ئه وه له سه ماحه ت و لیبورده یی ئیسلام و ره حمه تی خوی په روه ردار نیزیکتره، وه ئه وه هانده ریگیشه بو خه لک كه واز له ریگریی و ئاشووب نانه وه و ئازاوه گیپی بیئی و، بیته وه ژیر کونترپول و رکیفی ده ولته ی ئیسلامی، چونکه نه گه ر بگوتری: هه قی خه لکت هه ر لی ده ستینین، کابرا ره نگه له ترسان هه ر نه یه ته وه، هه ر به رده وام بی له سه ر ریگریی و خراپه کاریی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی نۆیەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە (۶) ئایەت پێکدێ، ئایەتەکانی (۳۵ - ۴۰) سەرەتا خوای پەروردگار بۆ جاری شەشەم لەم سورەتەدا مسوڵمانان بە نازناوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بانگ دەکات، وە فەرمانیان پێدەکات بە سێ شتان: پارێزگاریی و بەدەستەینانی ئامرازو ھۆکار بۆ لە خوا نزیکبوونەوە، وە تێکۆشان لە رپی خوادا بە مەبەستی سەرفرازبوون (التَّقْوَى، وَابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، پاشان خوا ﷺ سەرەنجامی شوومی بیروایان رادەگەیهێنێ، کە ئەگەر لە قیامەتدا پری دنیا، وە وێنە ئەوەش کە لە دنیادا هەیه، (واتە: دنیا چی تێدایە و هیندە دیكەشی بخەنە سەر) بیکەنە قەرەبوو بە لاگێرەوی خۆیان لە سزای قیامەت دەربازیان نابێ، وە هەرچەندە هەوڵی هاتنەدەریش دەدن لە دۆزەخ، بە لām بیسوودە، بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، پاشان خوا ﷺ باسی حوکمیك لە حوکمە گرنگەکانی ئیسلام دەکات، کە بریتیه لە دزی و سزای دزی، دەفەرموێ: پیاوی دزو ئافەرتی دز دەستیان بچن، وە پاشان رایدەگەیهێنێ کە هەرکەسیك پاش ئەو ستم و تاوانە واتە: پاش دزی کردن، پەشیمان ببیتەو و چاکەکاری بکات، ئەو خۆ لای دەبوورێ، چونکە خۆ لایبووردهی بە بەزیی یە، وە لە ئایەتی کۆتاییدا واتە: لە ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسەدا خوا ﷺ ئەو راستییە رادەگەیهێنێ، کە خوا خاوەنی ئاسمانەکان و زەوییه، و هەرکەسیك بیهوێ سزای دەدا، بە لām بە پێی تاوان و خراپەیی خۆی، هەرکەسیكیش بیهوێ لای دەبوورێ، لەبەرئەوێ کە دەگەرپتەو بۆ لای خوا، یاخود شایستەیی ئەوێ کە خۆ لای دەبوورێ، وە خوا لەسەر هەموو شتێك بە توانایە.

﴿ يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَن لَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ ۚ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقْبِلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا ۗ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ ۝ ﴿

مانای وشە بە وشەى ئایەتەکان

(ئەى ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! پاریز له خوا بکهن و هوکار بەرهو (رەزامەندیی) خوا ﷺ بخوازنو له پیناویدا تییکۆشن، بەئکو سەرفرازبن ﴿۳۵﴾ بیگومان ئەوانەى بیپروان ئەگەر تیکپرای ئەوهى له زهوى دایه و هیندهى خویشى له گەلّ بى، تاكو بیکه نه قەرەبوویان له سزای رۆژى قیامەت، لییان وەرناگیرئ و سزا (و ئازار) یكى به ئیشیان ههیه ﴿۳۶﴾ (هەرچەنده) دەیانەوئ له ئاگر بچنه دەرئ، بەلام لیى دەرباز نابن و سزایهكى بەردهوامیان ههیه، ﴿۳۷﴾ وه وهك سزایهكى سلەمینه رهوانه له لایه ن خواوه، دەستی پیاوو ئافرهتی دز بپرن له سەر ئەوهى کردووینان، وه خوا زالی کاربه جییه ﴿۳۸﴾ ئنجا هەر کهس پاش ستمه کهى گهراپه وهو چاکه کاریى کرد، ئەوه بیگومان خوا ﷺ دهگه رپته وه سهرى (تۆبهى لیوه رده گری)، به راستى خوا لیپوردهى به به زه یى یه ﴿۳۹﴾ ئایا نازانى که خوا ﷺ موئكى ئاسمانه کان و زهوى هه یه، هەر که سیکى بوئ سزای دهاد، وه هەر که سیکیشى بوئ لیى ده بوورئ، وه خوا له سەر هه موو شتیک به توانایه! ﴿۴۰﴾).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(اتَّقُوا اللَّهَ): پێشتریش پێناسەی تەقوومان کردووە لێرەشدا بە کورتی دەلێین: (اتَّقُوا اللَّهَ) پارێز لە خوا بکەن، واتە: لەخۆتان وریابن لە مامەڵەکردنەکان لەگەڵ خوادا ﷻ تەقوا لە جیبهوه هاتوه؟ له (وَقَى، يَقِي، وَقَايَة) دەلێ: (الْوَقَايَة: حِفْظُ الشَّيْءِ مِمَّا يُؤْذِيهِ، وَيَضُرُّهُ، وَالتَّقْوَى جَعَلَ النَّفْسَ فِي وَقَايَةٍ مِمَّا يُخَافُ، وَفِي إِصْطِلَاحِ الشَّرْعِ حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْثِمُ) (وَقَايَة) بریتیه لەوهی کەسێک پارێزگاری بکات لە هەرشتیەک کە نازاری پێبگهیهنێ و زیانی پێبگهیهنێ، (تَقْوَى) بریتیه لەوهی کە خۆت والیبکە لەو شتێ کە جیگای مەترسییه خۆت بپارێزی، وە لە زاراوهی شەرعدا بریتیه لە خۆ پاراستن لە هەر شتیەک کە نینسان گوناھبار بکات، ئینسانیش بە دوو شتان گوناھبار دەبێ، بە چوواندنێ فەرزەکان، وە بە شکاندنی قەدەغەکان.

(الْوَسِيلَةَ): (الْوَسِيلَةُ: التَّوَصُّلُ إِلَى الشَّيْءِ بِرَغْبَةٍ وَهِيَ أَحْصُ مِنَ الْوَصِيلَةِ، لِتَتَضَمَّنَهَا لِمَعْنَى الرِّغْبَةِ، الْوَأَسَلُ: الرَّاعِبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَحَقِيقَةُ الْوَسِيلَةِ إِلَى اللَّهِ: مُرَاعَاةُ سَبِيلِهِ بِالْعِلْمِ وَالْعِبَادَةِ، وَتَحْرِيمِ مَكَارِمِ الشَّرِيعَةِ)، (وَسِيلَة) بریتیه لەوهی کە بە ئارەزووهوه بەرهو شتیەک بجێ و ماناکهێ تایبهتتره له (وصيلة)، (وصيلة) ش هەر ئهوهیه که تو بهرهو شتیەک بجی، بهلام (وسيلة) ئهوهیه که ئارەزوومهندانه بهرهو شتیەک بجی، بۆیه (وَأَسَل) واتە: کەسێک کە ئارەزووی ههیه بهرهو خوا، بهرهو خوا برپاوه له خوا نزیک بێتهوه، وە وشهێ (وَسِيلَة) بهرهو لای خوای بهرز، ئهوهیه: که رهچاوی رپبازی خوا بکری به زانیاری واتە: ههولبدهی که لپی شارهزایی، وە بهندایهتی بۆ خوا، وە بهوه که ئهو شتانهی که شهریعت فەرمانی پێکردوون له ئهدهبه بهرزهکانی شهریعت، ئینسان ههولبدهات لهخویدا بیانیهتیته دی.

(لِيَفْتَدُوا بِهِ): واتە: بۆئەوهی بیکهنه بهلاگێرپهوهی خویمان (إِفْتَدَى بِهِ) واتە: ئهو شتهی کرده قهرهبووی خوێ و بهلاگێرپهوهی خوێ، دەلێ: (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِفْظُ

الْإِنْسَانَ عَنِ النَّائِبَةِ بِمَا يَبْدُلُهُ عَنْهُ، وَافْتَدَى: بَدَلَ ذَلِكَ عَنِ نَفْسِهِ (فِدَى) و (فِدَاء) بریتیه له وه که ئینسان خوئی له به لایهک بیاریزی، به هوی مالتیکه وه که سهرفی دهکات، (وَافْتَدَى) واته: ئهو مالهی به خشی بۆئهو هی خوئی له گرفتیک بیاریزی.

(مُقِيمٌ): به کهسیک دهگوتری که له شوینیک نیشته جی بی بهردهوام، (وَيَعْبُرُ بِالْإِقَامَةِ عَنِ الدَّوَامِ نَحْوُ: عَذَابٍ مُّقِيمٍ) واته: وشهی (إِقَامَةٌ) به کاردههینری بۆ بهردهوام بوون، وه دهگوتری: (عَذَابٍ مُّقِيمٍ) واته: سزایهکی بهردهوام.

(نَكَالًا): وشهی (نَكَالٌ) له کوردییدا دهبیته ته مبی کردن، یاخود سلّه ماندنه وهو پرینگاندنه وهو دوور خستنه وه، دهلی: (نَكَلْتُ بِهِ: إِذَا فَعَلْتُ بِهِ مَا يُنْكَلُ بِهِ غَيْرُهُ) واسم ذَلِكَ الْفَعْلِ النُّكَالُ) که تو سزای کهسیکت دا، خه لکی دیکه ی پیه ته مبی بی، وه په ند وه برگری، ئهو کرده وهیه ی که تو له گه ل کهسیکدا دهیکه ی کهسیکی دیکه ی پی عیبرهت گرتووبی و پی ته مبی خواردووبی، پیی دهگوتری: (نَكَالٌ)، (نَكَالٌ) یش له (نَكَلٌ) هوه هاتوه (وَالنِّكَلُ: قَيْدُ الدَّابَّةِ وَحَدِيدَةُ اللِّجَامِ لِكُونِهِمَا مَانِعِينَ، وَالْجَمْعُ: أَنْكَالٌ)، (نَكَلٌ) به پیوهندی پیی و لآخ دهگوتری، وه بهو ئاسنه دهگوتری که دهگریته لغاوی و لآخه بهرزوه دهخریته نیو زاری، چونکه هه م ئهو پیوهنده ی که دهخریته پیی و لآخه وه، قه دهغهی دهکات له وهی که به ملاو به ولادا بروا، وه هه م ئهو ئاسنه ی دهخریته ده می ئه سپیشه وه، پیی لیده گیری له وه که گیاو له وه پر بخوات، کوی (نَكَلٌ) یش (أَنْكَالٌ) ه.

مانای گشتی نایەتەکان

پێشتر ئاماژەم پێدا ئەوە بۆ جاری شەشەمە لەم سوورەتەدا خۆی پەرودەرگار بە نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوین، وە زۆرتەری پستە: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ** **ءَامَنُوا** ﴾، لەم سوورەتەدا هاتووە کە (۱۶) جار، واتە: هیچ سوورەتیکی دیکە مەدەنی بە قەدەر ئەم سوورەتە، پستە: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ** **ءَامَنُوا** ﴾ ی تێدا نەهاتووە.

خوای ﷻ دوا ئەوەی لە نایەتەکانی پێشوویدا باسی سزای ڕیگری و تیکدانی هیمنی و ناسایشی کۆمەلگای کرد، بانگی مسوولمانان دەکات بە خۆشەویستەری نازناو، کە بریتیه لە ئیمان، چونکە ئینسان بە هۆی ئیمانەوه دەبێتە خۆشەویستی خوای ﴿ **اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ** **ءَامَنُوا** ... ﴾ البقرة، ﴿ **... وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ** ﴾ آل عمران، وە بە هۆی ئیمانەوه ئینسان دەربازی دەبێ لە دنیاو سەرگەوتوو دەبێ، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿ **وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ﴾ آل عمران، وە بە هۆی ئیمانەوه ئینسان بەهەشتی بۆ مسوگەر دەبێ، وە بە هۆی ئیمانەوه رەزامەندی خوای دەست دەکەوێ، بۆیه وشە ئیمان نازناویکی زۆر خۆشەویستە لە لای مسوولمانان، بۆیهش خوای ﷻ هەر کاتێک بیهوێ فەرمانیکیان پێ بدات، یان ڕیگریهکیان لێ بکات، واتە: ئەرکیکی شەرعییان پێ بسپێری، بە ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ** **ءَامَنُوا** ﴾، دەیاندوین، لێردا دەفەرموێ: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ** **ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ** ﴾، ئەی ئەوانە ئیمانتان هیناوه! پارێز لە خوا بکەن، واتە: لە مامەلەتان لەگەڵ خوادا پارێزکارین، وریاو هۆشیار بن، کاریک مەکەن کە خوا لێتان برهنجی، کاریک مەکەن خوا لێتان توورەبێ، کاریک مەکەن دووچاری لێرسینهوه و سزای خوابن، تەقوا بریتیه لەو حالەتە هۆشیاری و بیدارییهی کە بۆ ئینسان دروست دەبێ، ئینسان بە وریاییهوه دەژیی بە وریاییهوه مامەلە لەگەڵ خەلک دەکات، هەمیشە چاودیاری خوا بەسەر خۆیهوه دەبینی، وە کاریک ناکات خۆی بالادەست سزای بدات، یاخود تەنانەت

گلهيشى لى بجات بهى سرادايىس، ﴿وَابْعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، سجا وه بهروه خوا هۆكارىك بخوازن، واته: ئەو ئامرازو هۆكارانهى كه له خواتان نزيك دهخه نه وه، ئەوانه پهيدا بکهن، (که دوايى ئيمه له مهسه له گرنگه كاندا زياتر تيشك دهخهينه، سهر ئەوه، وه ئەو مشتومرەى زانايان که له سهر ته وه سسول و وه سيله ههيه، زياتر باسى دهکهين)، ليرهدا ئەوهى که له قورئان وهرده گيرى که دهفه رموى: ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، واته: ئەو هۆكارانهى که له خواتان نزيك دهخه نه وه، ههولبدهن دابينيان بکهن، ئينسان به چى له خوا نزيك دهبيته وه؟ بيگومان به طاعهت له خوا نزيك دهبيته وه، به خو دوورگرتن له قهدهغه کراوه کان و به جيبه جى کردنى فهرمانه کان له خوا نزيك دهبيته وه، به شوين پى هه لگرتنى پيغه مبهه ﷺ له خوا نزيك دهبيته وه، به خو رازاندنه وهى به رهوشته بهرزه کان، له خوا نزيك دهبيته وه، به خو دوورگرتن له خوو خده خراپه کان له خوا نزيك دهبيته وه، که واته ﴿وَابْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، راسته مانايه کهى ئەوهيه: ههر هۆکارو ئامرازىك له خواتان نزيك

دهخاته وه، بيخوازن و دابينى بکهن، وه رهچاوى بکهن و کارى پى بکهن، ﴿وَجَاهِدُوا

فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له رپى خوادا تيبکوشن، که جيهاد له رپى خوادا يه که که له

هۆکاره کانى له خوا نزيك کهوتنه وه، جا ليرهدا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له

رپى خوادا تيبکوشن، وشهى تيبکوشان (جهاد) له زمانى عه ره بييدا له ئەسلدا به

ماناى ئەوهيه که مرؤف ئەوپه رى تواناى خوى به کار بيئى (بذلُ أَقْصَى مَا فِي

الوسع) که ليرهدا به ماناى جهنگ (قتال) دى و غه يرى جهنگ (قتال) يش ههر

دهگريته وه، به لام له نايه ته مهككيه كاندا به ته نكيد مه به ست پيى جهنگ نه بووه،

چونکه جهنگو رووبه روو بوونه وهى چه گدارانه له قوناغى مه دينه دا فه رز کراوه،

رپگاي پيدراره بو مسولمانان که له بهرانبهر نه ياره کان ياندا به کارى بينن، که واته:

وشهى جيهاد له قورئانى مه کييدا واته: بانگه وازو، فهرمانکردن به چاکه و رپى

گرتن له خراپه و بلا و کردنه وهى زانستى شه رعيى و تيگه ياندى خه لک و بهرچاو

روونکردنه وه يان، به لام له نايه ته مه دهنبيه كاندا ئەوهش دهگريته وه، به خشينى سهرو

مائیش لە پیناوی خوادا دەگریتهوه، ئنجبا خوا دەفهرموئ: ئەو سییانه بکهن

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾، بەئکو سهرفراز بن، ئنجبا دوایی خوا ﷻ باسی

سهرهنجامی کوفر دهکات، دهفهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَ لَهُم مَّا فِي

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بیگومان ئەوانه‌ی بیپروان، بیپروان به‌چی؟! ئەگەر سهرنجتان

دابئ له قورئاندا خوا ﷻ کورتی و پوختی ره‌چاو دهکات، بو وینه: لی‌ره‌دا دهفهرموئ:

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! ئیمان‌یان به‌چی

هیناوه؟ دیاری نه‌کردوه، به‌لام له شوینی دیکه‌دا دیاری کردوه، جا ئەگەر له هه‌موو

شوینان بفه‌رموئ: ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ...﴾،

ئوه دریز ده‌گیشئ، به‌لام له چه‌ند شوینی‌ک دیاری کردوه که ده‌بی چ شتی‌ک ئیمان

پئ به‌ینرئ؟ ئیمان به‌ خواو به‌ فریشته‌کانو به‌ کتیبه‌کانو به‌ پیغه‌مبه‌رانو به‌ پوژی

دوایی^(۱)، وه هه‌موو ئەو شتانه‌ی که پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) هه‌والیان

پیداوه، ده‌بی ئیمان‌یان پئ به‌یندرئ، لی‌ره‌شدا دهفهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾،

ئەوانه‌ی بیپروا بوون، به‌ چی بیپروا بوون؟ له سووره‌تی (النساء) دا روونی ده‌کاته‌وه،

دهفهرموئ: ﴿... وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ...﴾ ﴿۱۳۶﴾

بیپروا بوون به‌ خوا، به‌ فریشته‌کانی، به‌ کتیبه‌کانی، به‌ پیغه‌مبه‌رانی، به‌ پوژی

دوایی، به‌و پینج پایه‌ بنه‌رته‌یه، که دیاره ئیمان به‌ قه‌ده‌ریش هه‌ر ده‌چیته‌وه نیو

ئیمان به‌ خوا، چونکه ئیمان به‌ قه‌ده‌ر، واته: ئیمان به‌ زانیاری بی‌سنووری خوا،

ئیراده‌ی بی‌سنووری خوا، حیکه‌تی بی‌سنووری خوا، ده‌سه‌لاتی بی‌سنووری خوا،

تا کو‌تایی، دهفهرموئ: بیگومان ئەوانه‌ی بیپروان واته: بیپروان به‌رانبه‌ر به‌ هه‌موو

ئەو شتانه‌ی که پئویسته ئیمان‌یان پئ به‌ینرئ، ﴿لَوَآتَ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

(۱) وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿لَيْسَ إِلَهَ إِلَّا أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ ...﴾ ﴿۱۷۷﴾ البقرة.

وَمِثْلَهُ مَعَهُ ﴿٤٥٧﴾، ئەگەر ئەوەی لە زەویدا هەیە هەمووی و هیندەدی دیکەشی لەگەڵدا بێ ﴿لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾، بۆ ئەوەی بیکەنە بەلاگێڕەووە قەرەبووی خۆیان، لە بەرانبەر سزای رۆژی قیامەتدا ﴿مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَعَذَابُ أَلِيمٌ﴾، لێیان وەرناگیرئ، وە ئازاریکی بە نیشیان هەیە، جا ئازار هەر خۆی بە نیشە، بەلام دیارە لێردا مەبەست ئەوەیە کە ئازاریکی زۆر بە نیشە، بۆیە خوای پەروردگار بە وەسفی: (أليم) واتە (مؤلم) نیش پێگەییەنەر، وەسفی دەکات، ئنجا هەر لەبارە سەرەنجامی شوومی بیڕوایانەو، دەفەرموئ: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ﴾، دەیانەوئ لە ئاگر بچنەدەر کە ئەو هەموو ئازار و نارەحەتییه دەبینن، پەلهقاژەى چوونە دەر و دەر باز بوون دەکەن، ﴿وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنْهَا﴾، بەلام هەرچی دەکەن ناتوانن لێی بچنەدەر و لێی قوتاربن، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، وە ئازار و سزایەکی نەپساو و بەردەوامیان هەیە بۆچی؟! لەبەرئەوەی کە بەرانبەر بە بەدیھینەری خۆیان و پەروردگاری خۆیان، سێلە و ناسوپاس بوون، بەرانبەر بە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بئو وەفا و سێلە بوون، خوا ﷻ نێمەى داناو لەم سەرزەمینە تاقیمان بکاتەو و پیغەمبەرانى بۆ ناردووین، کتیبى بۆ ناردووین و عەقلى پێداوین، هەرچی ناز و نێعمەتە پێی داوین، وە فەرموویەتى: ئەو پێنج و دوو رۆژەى دنیا بە شیوەیهك بگوزەڕێنن کە من لێتان رازى بى، کە قازانجى دنیا و قیامەتیشتان هەر لەو دایەو بەرژەو ندى عەقلى و جەستە و رووح و تاك و خیزان و کۆمەلگاشتان هەر لەو دایە، بۆیە کەسێک هەر بە لارییهدا برپاوا، بە قسەى شەیتان و دوژمنى خوا بکات، دیارە خوای دادگەر بەو شیوەیه سزای دەدات.

ئنجای دێتە سەر باسى یەكێك لە یاساكانى ئىسلام كە دواى لە مەسەلە گەرنگەكاندا باسى دەكەین، وە لە رابردوو و دەست تاش ئیستاش مشتومرى زۆرى لەسەرە، ئەویش مەسەلەى (یاسای دەست برینی دزدە)، دەفەرموئ: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، وە پیاوێ دزو

ئافرهتى دز دەستەكانيان بېرن، ئەو سزايەكە لە بەرانبەر ئەو دەدا كە كرددوويانەو بەدەستيان هېناو، سزايەكى تەنبى كەرانەو سەلمىنەرانەو دوورخرانەو، لە خواو، ﴿**وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ**﴾، وە خوا زالى كاربەجىيە، لېرەدا تېيىنى دەكرى كە خوا ﷻ پياوى دزى پېش ئافرهتى دز خستو، بەلام لە سوورەتى (النور)دا، ئافرهتى زىناكەرى پېش پياوى زىناكەر خستو، لەوى دەفەرموى: ﴿**الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي... ۲**﴾، بەلام لېرە دەفەرموى: ﴿**وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ**﴾، بۇجى؟! چونكە دزى پىويستى بە غىرەت و جەربەزىي و دلرەقىي و ئازايەتى دەكات، كە ئەو زياتر لە پياو دا هەيە، بەلام زىنا بە پېچەوانەو زياتر پەيوەندى بە لايەنى نەرم و ناسكىي و كارتىكراوييەو هەيە، كە ئافرهتەش زياتر ئەو سىفەتانەي تېدان، پاشان لەبەرئەوئەي كە ئەگەر ئافرهت دەستپېشخەر نەبى، كەمتر وايە پياوان جورئەت بكەن، مەگەر وەك حالەتى زەوتكردن (إغتصاب) و بە زور دەست درىژىي كرددنەسەر (إعتداء)، ئەگەرنا كەمتر وايە پياوان جورئەت بكەن بە چاوى تەماع چا و بېرنە ئافرهتەتېكى شەرىفو شەرم بەخۆ و پۇشتەو بە حەيا و حورمەت، لەبەر ئەو بە زورىي وا هەيە بۇ داوین پىسيي و زىنا، ئافرهت دەستپېشخەر دەبى، بەلام بۇ دزىي پياو، بۇيەش خواي كاربەجىي هەر كامىكىيانى لە شوينى خۇيدا پېشخستو، كى زياتر دەستپېشخەرە ئەوى پېشخستو، ئنجا كە دەفەرموى: دەستيان بېرن، لېرەدا بەگشتى فەرموويەتى: دەستيان بېرن، كە وشەي دەست لە شانەو تاكو پەنجەكان، هەمووى دەگريتەو، بەلام سوننەتى پىغەمبەر ﷺ بۇي روون كرددووينەو، كە دەبى لە كوى را دەست بېردرى:

(۱) لەلای زۆربەي زانايان لە مەجەكەو دەبدرى.

(۲) هەندىكىش دەلېن: تەنيا هەر چوار پەنجەكەي دەبى بېردرىن.

(۳) وە هەندىكىيان گوتووويانە: دەبى لە ئانىشكەو بېردرى.

بەلام ئەوئەي كە زۆربەي زانايان لەسەرى يەكدەنگن ئەوئەيە كە لە مەجەكەو دەبى بېردرىن، كە پىي دەگوترى (رَسْخ) ئنجا ئەوئەي كە جىي سەرنجە ئەوئەيە، كە خوا ﷻ كەم وايە باسى يەكى لە حوكمە شەرىعيەكان بكات، مەگەر ئاماژە دەكات بە حىكەتەكەي، لېرەشدا ئاماژە دەكات بە حىكەتى سزاي دەست بېرن و دەفەرموى:

﴿ جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا ﴾، سزای ٹہو کاسبیہہ خراپہی کہ کردوویانہ، ٹہو دستکہوتہ خراپہی کہ ودهستیان ہیناوه ﴿ نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ﴾، ٹہوہ بو ترساندنہ لہ خواوہ، واتہ: ٹہم سزایہ حکمہتہکہی زیاتر سلہماندنہوہی خہلگہ لہ دزیی، تہمبیٰ کردنی خہلک، کہ وھک دوایی باسی دہکہین، دلئین: لہ ھہموو میژووی دہولتہی ٹیسلامیٰ دا شہش دہست بردراونو ولات پڑ بووہ لہ ٹاسایش و ھیمنیی، چونکہ ھہندیٰ کہس وا تہصہووڑ دہکات، ٹہگہر ٹیسلام دہسلاتی ھہبی، نیوہی خہلکی بی قول دہبی! نا وانیہ، دوو دہستان بڑہ، دوو ھہزار دہستی پڑوہ تہمبیٰ دہبی، وھک خوا ٹامازہی بو کردوہ: ﴿ نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ﴾، ٹہوہ پڑینگانندنہوہو سلہماندنہوہو دوورخستنہوہیہ لہ خواوہ، وھ تہمبیٰ کردنو چاوترساندنہی خہلکہ، ﴿ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، وھ خوا زالہو کاربہجیشہ، ٹنجا عادتہی خوا ﷺ وایہ مہگہر چون، ٹہگہرنا باسی گوناح و باسی خراپہیہک بکات، دوایی دہرگای توبہو گہرانہوہش دہکاتہوہ، وھک لہ مہسہلہی ریگری (محاریہ) دا باسمان کرد، کہ دوایی دہفہرموی: ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿۳۴﴾ المائدہ، لیڑہشدا دوای باسی دزیی، دہفہرموی: ﴿ فَمَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ﴾، ھہر کہسیک دوای ستہمہکہی، ٹہو زولمہی کہ کردوویہتی لہ خوئی کردوہ، لہو کہسہی کہ دزیی لیکردوہ، لہو کوئمہلگایہ، لہو شہریعہتہ، دوای ٹہو زولمہ جوڑاو جوڑہ کہ کردوویہتی، بگہرپتہوہ، { (تَابَ) یانی: (رَجَعَ) } : گہرپتہوہ ھہر کہسیک بگہرپتہوہو واز لہ خراپہکاریی و ستہم بیئی (وَأَصْلَحَ) وھ چاکہکارییش بکات ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ﴾، بیگومان (إِنَّ) ٹامرازی تہئکیدہ، واتہ: بیگومان خوا دہگہرپتہوہ سہری، لہ بہکارھینانی باو (عرف) دا (تَابَ) واتہ: توبہی کرد، ٹہگہرنا لہ ٹہسلیٰ زماندا (تَابَ)، یانی: (رَجَعَ، عَادَ) وھ (تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) یانی: خوا گہرپتہوہ سہری، کہ تا ٹیستا خوا لیئی توورہ بووہو خوا لیئی دوورکہوتوتہوہ، لہمہودوا خوا دہگہرپتہوہ سہری بہ لیبوردن و بہزہیی، وھک چون ٹہو پشتر رپوشتہوہ، سہری

خۇى ھەلگرتو، بەلام ئىستا گەراوتەو ھە بۇ لای خوا، خواش دەگەرپتەو ھە بۇ لای
﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بیگومان خوا لیبوردە میهرەبانە.

لە کۆتای ئایەتی ئەم دەرسەماندا خوا دەفەرموی: ﴿الْمَ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكٌ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئایا نازانی کە خوا مولکی ئاسمانەکان و زەوی ھەییە، خاوەنی
ئاسمانەکان و زەویییە، ئەو ھەلامی ئیشکالیك دەداتەو: خوا بۆچی ئەو سزایانە
بۇ داناون، چۆن وا بەو سزا قورسە سزای کەسیك دەدات کە دزیی کردو؟ خوا
دەفەرموی: ﴿الْمَ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئەدی نازانی

کە خوا خاوەنی ئاسمانەکان و زەویییە ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، ھەر
کەسیکی بوی سزای دەدات، و ھەر کەسیکی بوی لیبی دەبووری، ئەوانەیی کە
دەگەرپنەو ھە بۇ لای خوا، ھەمیشە کردەوی خوای پەروردگار کاردانەو ھە (رد فعل) یەو،
ئەو ھە بەندە کار (فعل) ھ، خوا دەفەرموی: چاک بی، خوا لیبت خویش دەبی، خراب
بی، خوا سزات دەدات، بەرەو لای خوا بگەرپتەو، خوا قبوولت دەکات، واتە: بەپیی
ئەو ھە کە ئیمە ھەین، بەپیی ئەو ھە کە ئیمە رەفتار دەکەین، خوا مامەلەمان
لەگەلدا دەکات، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وە خوا لەسەر ھەموو شتیکی
بە توانایە، یەکیک لەو شتانەیی کە لە سەری بە توانایە، ئەو ھە کە لە شەریعەتی
خویدا دایناو، کە بۇ پاراستنی مال و سامانی خەلک، ئەو ھە بە رەنجی شان و ئارەقی
نیوچەوانیان وەسەر یەکیان ناو، کەسیک بیدزی و ببیتە حازر خۆری بەر سیبەر،
بئەو ھە ئارەقی پیو ھە برپتت، ئەو ھە لەپراستیدا دەبی سزا بدری، بەلئ ئەوانەیی کە
دەیانەوی لەسەر خوینی خەلکی دیکە بزین و حازر خۆری بەر سیبەر بن، دەبی
ئەوانە سزا بدرین، ھەر وەک چۆن کەسیک کە ھیمنیی و ئاسایشی کۆمەلگا بختە
مەترسی یەو، خوای بەرز سزای بۇ داناو لە شەریعەتی خویدا، وە لەپراستیدا ئەگەر
شەریعەتی خوای کاربەجی جیبەجی بکری، کۆمەلگا پاک دەبیتەو لە خرابەکاران،
چونکە سزاکانی شەریعەت وایان لیدەکەن لە خرابەو تاوان بسلەمنەو ھەنگاوی بۇ
نەین، وە ئەگەر کەسیکی ھەنگاوی بۇ تاوان و خرابەنا، بە ھوی سزادانەگە یەو،
دەبیتە مایە پەندو عیپرت بۇ کەسانی دیکەو مایە سلەمینەو ھەیان.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: که دەفەر موی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ

الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، لیـرەدا خـوای

پەروردگار فەرمان بە سێ شتان دەکات:

۱- تَقْوَى . ۲- ابْتِغَاءَ الْوَسِيلَةِ إِلَى اللَّهِ . ۳- الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ .

۱- (تَقْوَى) ئەگەر بمانەوی بە کوردیی مانای بکەین واتە: وریایی و هۆشیاریی و

ناگا لەخۆبوون، لە بەرانبەر خوادا ﷻ، چونکە جاری وا هەیە ئەم وشە یە

(تَقْوَى) بو خۆپاراستن ئاگریش بەکارهاتو، وەك خوا دەفەر موی: ﴿وَاتَّقُوا

النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿۱۳﴾ آل عمران، واتە: خۆتان لەو ئاگرە بپاریزن

که بو بیروایان ئامادە کراوە.

هەرودها لە سوننەتیشدا بە هەمان واتا هاتو، وەك پیغەمبەر ﷺ

فەر مویەتی: ﴿اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۲۷۹)،

وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۶۵۳۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۳۴۴)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۲۵۵۲)،

وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ بَرَقْم (۷۳۳)، عَدِيٌّ بِنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە:

خۆتان لە ئاگر (ی دۆزەخ) بپاریزن، ئەگەر بە لەتکە خورمایەکیش بێ، (که

دەیبەخشن لە پیناوی خوادا).

خوینەرانی بەرپیز!

لەر استییدا مەسەلە ی تەقوا وەك زانایان گوتووایانە: (جَمَاعُ خِصَالِ الْخَيْرِ

كُلُّهَا) هەرچی سیفەتی چاکە لەخۆیدا کۆی دەکاتەو، چونکە ئەگەر نینسان

بە جوړیک مامەلە ی لەگەل خوا ی پەروردگاردا کرد، که هەمیشە خوا

چاودیریەتی، ناگای لییەتی، بەسەری رادەگات، بیگومان خەت خوار ناکات، بۆیە

پیغەمبەر ﷺ لە کاتی ئاموژگاریکردنی یەکیک لە هاوئەلاند، که ئەبو زەرە

خو لىي رازى بى، پىي دەفەرموى: ﴿أَتَقِ اللَّهَ حَيْثُ مَا كُنْتَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ
 برقم: (۲۱۳۹۲) تعليق شعيب الأرنؤوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ، وَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم:
 (۱۹۸۷) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالِدَّارَمِي بِرَقْم: (۲۷۹۱)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۱۷۸)،
 صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي، وَالْبَزَّارُ بِرَقْم: (۴۰۲۲)،
 قال الشيخ الألباني: حَسَنٌ}، واته: له هەر شوپىنىك بووى و له هەر حالىكىدا هەى
 پارىز له خوا بکه، يانى: هەست بە چاودىرىي خوا بکه و بە وريايى له گەل
 خوادا مامەلە بکه، گە ئەو بە پراستىي بناغەى کەسايەتتى سەرکەوتوو پاک و
 چاک و راست و ساغە، کوردهواريي خوشمان چاک له و مەسەلەيه حالى بوون!
 دەلین: (له و کەسە بترسى له خوا ناترسى)! کەسىک له خوا ترسا، له ترسى
 خواو، له شەرمى خواو، له بەر گەورەيى خوا ﷺ خەت خوار ناکات، پىويستى
 بەو نىە قامچى قانونى چا و لىي، هەر له دەروونى خۆيدا له بەر خوا، له
 خەت لانات، وه مافى خەئک پيشل ناکات، سيستمى حوکمرانىي ئيسلاميش
 پيش ئەوہى قامچى ياسا و سزادان پيشانى خەئک بدات، سزادانى دنيايى يان
 بۆ دابنى، له دەروونياندا و ايان لى دەکات لاندەدن، بۆچى؟ چونکە چاوى قانون
 هەموو شتىک نابىنى و، دەستى قانون و سزادان ناگاتە هەموو شوپىنىک، بەلام
 ئىنسان ئەگەر له زاتى خۆيدا ترسى خواى له دل دابوو و، شەرم و رىزو
 هەيبەتى خواى له دل دابوو، له راستە رى لانات، وهک زورجار بيستراوه کە له
 سەردەمى (عومەرى کورى خەتتاب) دا خوا لىي رازى بى، عومەر له سەردەمى
 خيلافەتى خۆيدا، شەويک دەگەرئى بە نيو شارى مەدينەداو گووي لى دەبى
 دايكىک بانگى کچەکەى دەکات: رۆلە هەستە تۆزىک ئاو له شيرەکە بکه بۆئەوہى
 بيفرۆشين (له بەرئەوہى کە شيرەکە کەم بووه، ئەگەر تۆزى ئاويشى تىبکەن،
 تاگو زۆربى و بيفرۆشن و پارەى زياتريان بۆ بکات) کچەکەش دەلئى: دايە!
 ئەدى نەتبىستوه ئەمىرى ئيمانداران عومەرى کورى خەتتاب قەدەغەى کردوه ئاو
 بکرىتە شيرەوہ؟! دەلئى: با، رۆلە، بەلام خۆ ئىستا عومەر ئاگای لى نىە!! دەلئى:
 دايە! ئاخر پەروردگارى عومەر ئاگای لىيە، ئنجا دەلئى: عومەر دەرگاگەى ئەو مالە
 ديارى دەکات، دوايى بە کورەکانى دەلئى: کامەتان دەيەوى ژنى بىنى؟ کچىکم
 دۆزىوہتەوہ له مالىکدا، ئەوہ بىنن، عاصىمى کورى ئەو ئافرەتە دىنى، ئەو

ئافەرته دوایی دەبیته نەنکی عومەری کوری عەبدولعەزیز، واتە: دایکی دایکی عومەری کوری عەبدولعەزیز، خوا لە هەموویان رازی بێ.

۲- ئنجا بەنسبەت ئەو رستەییەوه که دەفەرموی: ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾،

ئیمە بە تەفصیل باسی وەسیلە دەکەین، بەلام ئەگەر سەرنج بدەین: دەبینین ئەوەی قورئان دەیفەرموی لە کوئی؟ وە ئەوەی سوننەت دەیفەرموی، لە کوئی؟ وە ئەوەی لە نیو مسوولماناندا بۆتە باوو کلتور، لە کوئی؟! که بەراوردیان دەکەین زۆر زۆر لێک جیان، بۆیە مسوولمانان کاتیەک لە قورئان و سوننەت دوور دەکەونەوه، دەکەونەوه نیو دڕک و دالۆ کەندالی عەجایب!! وشە: (وسيلة) لە: ﴿وَأَبْتَغُوا

إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ دا، ئیستا چەمک و واتای وای لێ پەیدا کراوه که لەگەڵ

نایەتەکه هەر زۆر جیا، بەلکو هەر پێچەوانە نایەتەکەیه! وەک دوایی باسی دەکەین! ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، پێشتریش باسم کرد، واتە: ئامراز و هۆکار

بەرەو خوا بخوازن، یانی: بزانی بە چ شتێک لە خوا نزیک دەبنەوه، پەیدای بکەن،

هەلبەتە ئینسان پێش هەموو شتێک بە ئیمان لە خوا نزیک دەبیتهوه، پاشان بە عیبادەت بۆ خوا و فەرمانبەری بۆ پێغەمبەر ﷺ وە بە پێنج نوێژە

فەرزهکان، بە رۆژووی مانگی رەمەزان، بە زەکات و حج، بە مال بەخشین، بە

فەرمان بە چاکە و رێگرتن لە خراپە، بە بانگەوازکردنی خەلک، بە هەوالدان بۆ

چەسپاندنی دادگەری و لابردنی زولم و ستم، وە هەروەها، ئەگەر هەموو ئەو

شتانە که خوا پەروردگار بە چاکی داناون، بە پێی توانا ئەنجامیان بدەن، وە

هەموو ئەو شتانە که خوا بە خراپی داناون، خۆتیان لێ بە دوور بگری، لە

خوا نزیک دەبیتهوه، بەلێ ئینسان بە طاعەت لە خوا نزیک دەبیتهوه،

طاعەتیش یان وازی پێنانی گوناھ (معصية) یە، یان ئەنجامدانی چاکەیه، ئەو

شتە که خوا بە چاکی داناوه، کەواتە: ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، یانی:

(أَطِيبُوا مَا تَتَقَرَّبُونَ بِهِ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ئەو شتە بخوازن که پێی لە

خوا پاك و بەرز نزیک دەبنەوه.

۳- پاشان کە دەفەرموی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، وه له رپی وی (خوادا عَزَّ وَجَلَّ، ئەوپەری تواناتان بە خەرج بدەن، چونکە دەئێ: (الْجِهَادُ وَالْمُجَاهِدَةُ: اسْتِيفْرَاحُ الْوُسْعِ فِي مُدَافَعَةِ الْعَدُوِّ، وَالْمُجَاهِدَةُ ثَلَاثَةٌ أَضْرِبُ: مُجَاهِدَةُ الْعَدُوِّ الظَّاهِرِ، وَمُجَاهِدَةُ الشَّيْطَانِ، وَمُجَاهِدَةُ النَّفْسِ)، (جِهَادٌ وَمُجَاهِدَةٌ) ئەوێه کە ئەوپەری توانای خۆت له بەرانبەر دوژمناندا بەکاربێنی، وه جیهاد سی جۆره: تیکۆشان و جهنگ کردن له گهڵ دوژمنی ناشکرادا، وه تیکۆشان له بەرانبەر شهیتاندا، وه تیکۆشان له گهڵ نهفسی خۆتدا.

له کۆتایی ئایەتە کەدا خوای پەروردگار دەفەرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ

تَفْلِحُونَ﴾، بەئکو سەرفرازین واتە: ئەگەر وابکەن ئیوه سەرفراز دەبن، ئەگەر ئەم سی شتانه دابین بکەن، تەقوای خوا، وه پەیداکردنی هۆکار و ئامراز بەرهو خوا، وه تیکۆشان له پیناوی خوادا، خەرج کردنی ئەوپەری توانا له رپی خوادا، ئەوه دەبێتە هۆی سەرفرازییتان.

باسىك لە بارەى وه سىلە وتە وه سولە وه

وشەى: (تَوَسَّلْ) واتە: (تَقَرَّبْ)، ئەو دەيە كە ئىنسان بە شتىك لە خوا نزيك بکە ویتە وه، جا من بە گشتى لە سى خالدا باسى تە وه سول و وه سىلە دەكەم:

۱/ چەمك و واتای (وسيلة) چيیه، لە قورئان و سوننەتدا؟

۲/ (وسيلة) بە گشتى بە پىنج مانا بە کارهاتو، چوار مانايان رەوان، يەگىكىيان ناپرەوايه.

۳/ هاوارکردنە غەيرى خواو، غەيرى خوا کردن بە وه سىلەى پارانه وه لە خوا، يا خود غەيرى خوا کردن بە هۆكارى نزيك كە وتنە وه لە خوا، شتىكى نادروسته.

خالى يەكەم: چەمك و واتای (وسيلة) لە قورئان و سوننەت دا:

(الآلوسي) لە تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱) پىناسەيهكى جوانى هيئاوه، بو وشەى (الوسيلة) دەلى: (الوسيلة: هِيَ فَعِيلَةٌ مَعْنَى مَا يُتَوَسَّلُ بِهِ وَيَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ فِعْلِ الطَّاعَاتِ وَتَرْكِ الْمَعَاصِي، مِنْ وَسَلٍ إِلَى كَذَا، أَي: تَقَرَّبَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ) واتە: (وسيلة) لەسەر كىشى (فَعِيلَةٌ) يه، بە مانای ئەو دەيە كە دەيكەى بە هۆكارو پىي لە خواى زال و شكۆدار نزيك دەبيە وه، لە ئەنجامدانى چاكەكان، وه وازليهيئانى سەربىچييهكان، ئەويش لە چييه وه هاتو؟ لە (وَسَلَّ إِلَى كَذَا) لە زمانى عەرەبىدا واتە: بە شتىك خۆى نزيك خستە وه.

ئنجانە وه لە ئەسلى زماندا (الآلوسي) واى هيئاوه، وه زۆربەى تويژرەوانى قورئانىش هەر لە وه چوار چيوهيهدا دەسوورپينه وه.

ئەگەر تەماشای سوننەتى پىغەمبەرىش ﷺ بکەين دەبينن لە سوننەتدا وشەى (وسيلة) بە بەرزترين پلەى بەهەشت دانراوه، وهك لە وه دوو فەرموودهيهدا هاتو:

فەرماشتی یەكەم: **يَغْهَمِبَهُرُ** ﷺ دەفەر موی: ﴿مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتَ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۸۵۹)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۶۱۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۵۲۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۱۱) وَقَالَ: صَحِيحٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۷۲۲)، وَابْنُ خُرَيْمَةَ بَرَقْم: (۴۲۰)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۶۸۹) عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاتِهِ: هَهُر كَهَسِيكَ كَاتِيكَ گویی له بانگ دەبی، بلی: ئەهی خوایه، پەرورەدگاری ئەم بانگەوازە تیرو تەواوە، وە ئەم نوێژە بەرپاکراوە! وەسیلە وەفضیلە، بە موحمەد بەخشە، وە ئەو پیگەیهی کە تیبدا ستایش دەکری کە بەئینت پیداو، پپی ببەخشە، (هەر کەسیک ئەو دووعایە بکات دواى بانگ) ئەو شەفاعەتی منی بو پپیوست دەبی له رۆژی دواپیدا، (واتە: شایستەى ئەو دەبی کە پیغەمبەر ﷺ شەفاعەت و تکای بو بکات).

فەرماشتی دووهم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ)﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۶۵۶۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۳۸۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۵۲۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۳۶۱۴) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۶۷۸)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۱۶۹۰)، وَاتِهِ: عەبدوللای کورپی عەمری کورپی عاص خوا له خووی بابی رازی بی، دەلی: گویم له پیغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەر موو: هەر کاتی کە گویان له بانگبێژ بوو، ئەو چی دەلی، ئیووش وای بلینەو، (واتە: وەلامی بانگ بەنەو) دواى صەلەواتەم لەسەر بدن، (بلین: اللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ) چونکە هەر کەسیک صەلّاتیکم لی بدات، خوا دە صەلّاتی لەسەر دەدات، دواى داواى وەسیلەم بو بکن، چونکە (وسیلە) پلەیه کە له بەهەشت تەنیا بو یەکیک له بەندەکانی خوا شایستەیه، وە ئومیدم وایە کە من ئەو بەندەیه بم، (کە بەرزترین پلەى بەهەشتە)، ئنجا هەر کەسیک وەسیلەم بو داوا بکات، ئەو شەفاعەتی منی بو پپیوست دەبی.

کەواتە: ئەو چەمک و واتای وسیلەیه لە زمانی عەرەبی و لە سوننەتی پیغمبەردا ﷺ.

خالی دووهم: وشە (وسیلە) بە پینج مانایان بە کارهاتو، چواریان پەواو یەکیان نارەوا یە:

(وَسِيلَةً) لە بەکارهێنانی هاووەڵانییدا خوا لێیان رازی بێ، بە چوار واتای راست بە کارهاتو، وە خەڵکیکی عەوام، بە تەبەت ئەهلی تەسەووف، بە مانایەکی چەوت و هەلەش بە کاریان هێناو، ئنجا ئیمە چوار مانا راستەکان باس دەکەین، دوایی مانا چەوت و هەلەکش دەخەینە پوو، کە بە داخەو زۆر لە مسوولمانان تەنانت هەندیک لە ئەهلی عیلمیش بە هەلە لە مانای وەسیلە و تەوەسسول تیگەشتوون، وە بە شیویدیەک ئەو وشەیه بە کاردینن، یاخود بە بیانوی ئەو وشەیه هەندێ پەفتارو هەلسوکهوت دەکەن، کە زۆر پیچەوانە ی عەقیدە ی ئیسلامییه، وە پیچەوانە ی خودی ئەو نایەتەشە کە باسی وەسیلە ی تیدا هاتو! ئنجا وەسیلە بە گشتی بە پینج مانایان هاتو، کە وەک گوتم چواریان پەواو راستن، یەکیکیان نارەوا یە:

(۱) لە قورئاندا وشە ی وەسیلە، وەک و ئەسلی مانا زمانەوانییه گە ی کە لە (ئالووسی) یەو هێنامان، ئاوا هاتو، بریتیه لە هۆکارو ئامراز ی لە خوا نزیکەوتنەو، وە وشە ی وەسیلە لە قورئاندا لە دوو نایەتدا هاتو، لەم نایەتە ی سوورەتی (المائدة) دا کە ئیستا خەریکی تەفسیر کردین ی، ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ

الْوَسِيلَةَ﴾، وە لە نایەتی (۵۷) ی سوورەتی (الإسراء) دا، کە دیارە ئیمە نایەتی

(۵۶) یشی لە گەل دینین، چونکە بە یەگەو بە یووستن، خوا دەفەر موی: ﴿قُلِ

ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾، واتە: بلی:

لەوانە بېپارپىنەوۋە كە پىتان وايە لە جياتى (خو) دەپەرستىن، نە دەتوانن زىانتان لى لابەرنو نە دەشتوانن لىيان لابەرن، ئەوانەى كە لىتان دەپارپىنەوۋە ئەوانە خۇيان ھۆكارو ئامراز دەخوازن، بەرەو پەرورەدگاربان، (واتە: ئەوانە بۇ خۇيان دەيانەوۋى لە خوا نزيك ببنەوۋە)، وە بە ئومىدى بەزەبى خون، وە لە سزاي خوا دەترسىن، بىگومان سزاي پەرورەدگارت مەترسى لىكراوۋە، واتە: ئەو صالحانەى كە ئىو دەپارپىنەوۋە، ئنجا پىغەمبەرانن، مەلائىكەن، بەندە صالحەكانى دىكەن، ئەوان بۇخۇيان بە دواى ھۆكارو ئامرازىكدا دەگەپىن، پىي لە خوا نزيك بکەونەوۋە، وە ھىچبان بۇ ئىو پىناكرى، بگرە ھىچبان بۇخۇيان پى ناكرى، بۇخۇيان خوا خوايانە تۇزىك لە خوا نزيك بکەونەوۋە، كەواتە: (فَاقِدُ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واتە: كەسىك بۇخۇى شتىكى نەبى، ناتوانى ببەخشى، ئەوان بۇخۇيان چاوپى رەحمەتى خون، بۇخۇيان لە سزاي خوا دەترسىن، بەتەماى ئەوۋەن خوا لىيان خۇشبى، ئىستا چۆن دەتوانن لە ئىو خۇشبىن و ئىو بەرەو لاي خوا بەرن؟ بەو واتايە كە گوناھتان لى لابەرنو لىتان خۇشبىن، ئەوانە ئىشى ئەوان نىن، كەواتە: (وسيلة) لە قورئاندا بەماناي ھۆكارى لە خوا نزيكبوونەوۋە.

(۲) لە سوننەتىشدا وەك پىشتر باسمان كرد، لەو دوو فەرموودەيدا كە ھىنمانن (وسيلة) برىتايە لە بەرزترىن پلەى بەھەشت، كە ئەوېش تەنيا بۇ يەكك لە بەندەكانى خوا شايستەيە، كە كۇتا پىغەمبەرە ﷺ، وەك خۇى فەرموويەتى: ئومىدم وايە كە من ئەو بەندەيە بىم، وە ئىستا ئوممەتەكەى، ھەموو ئەوانەى كە ئەو فەرمايشتانە جىبەجى دەكەن، دواى ھەر بانگىك دەللىن: ﴿اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ، وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ﴾، ھەموومان ئەو دووعايەى بۇ دەكەين، ئومىدما وايە بەبەر شەفاعەتى پىغەمبەرىش ﷺ بکەوین، چونكە فەرموويەتى: ھەر كەس دواى ھەر بانگىك ئەو دووعايە بکات: ﴿حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^(۱).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۱۴۸۵۹)، وَالْبُخَارِيُّ بَرْقَم: (۵۸۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرْقَم: (۵۲۹)، وَالْتِّرْمِذِيُّ بَرْقَم: (۲۱۱)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بَرْقَم: (۹۸۷۴)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرْقَم: (۷۲۲) وَأَبْنُ خُرَيْمَةَ بَرْقَم: (۴۲۰)، وَأَبْنُ حَبَانَ بَرْقَم: (۱۶۹۸)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بَرْقَم: (۴۶۵۴).

۳ و ۴) مانای سییەم و چوارەمی وەسیلەو تەوہەسول لە لای ھاوہلان، ئەوانیش بە دوو واتا بەکاریان ھیناوە، ھەردووکیشیان راستن، وەك (الْأَلُوسِي) گوتووێتەتی: (التَّوَسَّلْ بِالنَّبِيِّ، وَالتَّوَجَّهْ بِهِ إِلَى اللَّهِ، لَهُ مَعْنِيَان صَحِيحَان) پیغەمبەر ﷺ یان کردووە بە وەسیلەو روو پیکردنە خوا لە پشت پیغەمبەرەووە بوەستن، بۆئەوہی پیغەمبەر ﷺ بەرەو خوایان بەرئ، کە ئەویش دوو مانای راست و دروستی ھەن:

۱- (التَّوَسَّلْ بِالْإِيمَانِ بِهِ وَبِطَاعَتِهِ) خۆ لە خوا نزیک خستەووە بە برۆا پیبوونی پیغەمبەر و فەرمانبەری بۆ کردنی، کە ئیمە لە خوا بپارێنەووەو بلیین: خوایە! لەبەر خاتری ئیمانمان بە پیغەمبەر ﷺ، وە لەبەر خاتری ئەوہی کە ئیمە فەرمانبەری پیغەمبەر ﷺ دەکەین، ئیمان خۆشبە.

۲- (دُعَاؤُهُ وَشَفَاعَتُهُ) ئەویش ئەوہیە کە داوا لە پیغەمبەر ﷺ بکری، تا دووعاو تکامان بۆ بکات، وەك چۆن ئیمە داوا وەسیلە ی بۆ دەکەین، ئەویش شەفاعەتمان بۆ بکات، ئەوہش دروستە.

بەلگە ی رەوا ی مانای یەکەمیان:

ئەوہیە کە ئیمە ھەولبەدەین بە ھۆی ئیمانمان بە پیغەمبەر و ﷺ بە ھۆی فەرمانبەریمانەووە بۆ پیغەمبەر ﷺ، لە خوا نزیک بکەوینەووە، ئەویش ئەوہیە کە خوا دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، ھۆکار بەرەو خوا بخوازن، ئیمان ھینانمان بە پیغەمبەر و فەرمانبەریمان بۆ پیغەمبەر ﷺ دەبیئە

ھۆکاری لە خوا نزیکەوتنەوومان، چونکە ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، (أَي: وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْقُرْبَةَ بِطَاعَةِ رَسُولِهِ) دیارە فەرمانبەری بۆ پیغەمبەریش ﷺ فەرمانبەری یە بۆ خوا، وەك خوا لە سوورەتی (النساء) ئایەتی (۸۰) دا دەفەرموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾ (۸۰) واتە: ھەر کەسیک

فەرمانبەری پیغەمبەر بکات، ئەوہ فەرمانبەری خوا ی کردووە، کەواتە: دروستە ئیمە لە خوا بپارێنەووەو بلیین: خوایە! بە ھۆی فەرمانبەریمان بۆ پیغەمبەر ﷺ ئیمان خۆشبە، وە بە ھۆی ئیمانمانەووە بە پیغەمبەر ﷺ ئیمان خۆشبە.

بەلگەى رەواىى مانای دووهمیان:

وه مانایەکی دیکەى (تَوَسَّلُ)ى راست بە پیغەمبەر ﷺ ئەو پەسە گە داواى دووعای لیبکەین و داواى شەفاعەتى لیبکەین، ئەو دەش راستەو، لە گەل دەقەکانى قورئان و سوننەتدا تەبایە، ئەم شوینەوارەش لەو بارەو هەیه: ﴿عَنْ عُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، لَمَّا خَرَجُوا يَسْتَسْقُونَ: (اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا إِذَا أَجَدَبْنَا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا)، مَعْنَاهُ بِدُعَائِهِ هُوَ رَبُّهُ وَشَفَاعَتِهِ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۱۰۱۰) }، واتە: عومەرى كورى خەتتاب خوا لىى رازى بى، (دياره جاريك وشكه سالىى بوو، باران نەباریبوو، دەستى عەبباسى مامى پیغەمبەرى گرتو لە گەل مسوئلمانان چوون بۆ دەشتیک بۆ نوێژە بارانە، یان هەر لە میحرابی پیغەمبەردا لەنیو مزگەوت، ئەو کات دياره عومەرى كورى خەتتاب خوا لىى رازى بى خەلیفەى مسوئلمانان بوو) گوتى: ئەى خوايە! ئیمە ئەگەر وشكه سالىى دەبوو تەو دەسولمان بە هۆى پیغەمبەرمانەو بۆ لای تۆ دەکرد، تۆش بارانت بۆ دەباراندین، ئیستاش تەو دەسول دەکەین بۆ لای تۆ بە مامى پیغەمبەرکەمان، بارانمان بۆ بیارینە، (واتە: ئەو دەکەینە هۆکار کە لە تۆ نزیك بینەو، کە مامى پیغەمبەر دووعامان بۆ بکاو تکامان بۆ بکات لە تۆ بیاریتەو، بارانمان بۆ بیارینى).

لیره دایه زۆر لە ئەهلى تەصه و ووف و خەلکی عەوام بە هەلە داچوون، بەلام وهك دەبینین عومەرى كورى خەتتاب خوا لىى رازى بى، تەو دەسولى بە خودى عەبباسى مامى پیغەمبەر خوا لىى رازى بى، نەکردو بەلکو تەو دەسولى بە پارانەو و تەکارکردنى عەبباس کردو، واتە داوايان لە عەبباس کردو کە لە خوا بیاریتەو و داوا لە خواى بەخشەر بکات، بارانیان بەسەردا بیارینى، هەتا پیغەمبەر ﷺ مابوو ئەو داواى دەکرد، چونکە دەبى بزانی: مەبەست ئەو دەنیە کە ئەگەر عەبباس نەبووایە خواى بە بەزەبى بارانى نەدەباراند، بەلام عومەر خوا لىى رازى بى، وهك خۆ بەکەمگرى (تواضع) وایکردو و پیغەمبەرى خواو خزمەکانیشى زۆر خوشویستو، دياره عەبباسیش خوا لىى رازى بى کە مامى پیغەمبەر ﷺ، وه عومەر خوا لىى رازى بى گوتوو یەتى: مسوئمانبوونى عەبباسم پى خوشتر بوو لە مسوئمانبوونى خەتتابى بابم، چونکە دەزانم

پێغەمبەر ﷺ بە مسوڵمانبوونی عەبباسی مامی چەندە دلی خوشبوو، تەماشای بکەن چەند دلسۆز بوو! ئەگەرنا عومەر و خەلیفە و زانیانی دیکەش هەبوون کە لە کاتی نەبارینی باراندا داوای باران بارینیان کردووە.

کەواتە: (تَوَسَّلْ) بە دوای عەبباس خوا لێی رازی بێ کراره، نەك زاتی عەبباس، پێغەمبەریش ﷺ تا زیندوو بوو دوای بۆ کردوون، ئیستا کە لە نیوماندا نەماوو، مردووە دەبێ یەکیکی دیکە دوای بکات، ئنجا ئەگەر دوایکردنەکان بە زاتی شەخسەکان بووایە، دیارە پێغەمبەر ﷺ لە پیشتر بوو لە عەبباس، دەیانگوت: ئەو خۆی پەروردگار! لە تۆ دەپارێنەوه بە پێغەمبەر ﷺ و ئەو دەگەینە وەسیلە بۆ لای تۆ، ئنجا ئەوێ پشەتگیری ئەوەش دەکات، ئەوێ کە دەلێ: عەبباس دوای دەکردو عومەری کوری خەتتاب و مسوڵمانانیش لە پشەتێوە ئامینان دەکرد، ئەو دەپارێنەوه ئەوانیش دەیانگوت: ئامین، کەواتە: ئەو (تَوَسَّلْ)ی کە بە پارێنەوه و شەفاعەتی پێغەمبەر ﷺ دەکری، ئەو لە داوی وەفاتی و مردنی تێپەرێوه نەماو، بەلام ئەو (تَوَسَّلْ)ی کە بە پێغەمبەر ﷺ دەکری، کە ئیمان پێهێنان و فەرمانبەری بۆ کردنیەتی، ئەو داوی مردنیی هەر هەیه.

(۵) (التَّوَسَّلْ بِهِ بِمَعْنَى الإِقْسَامِ عَلَى اللَّهِ بِذَاتِهِ وَالسُّؤَالَ بِذَاتِهِ)، واتە: سویند بە خوا بخوری بە زاتی پێغەمبەر ﷺ، یان زاتی هەر کەسێک کە داوی پێ لە خوا بکری، بۆ وینە: بگوتری: خویە لەبەر خاتری فلان کەس ئاواو ئاوام بۆ بکە!

لەوبارەوه (محاسن التأویل) ئەو قسەیه لە (ابن تیمیة) دەخواریتەوه، کە تەفصیلیکی هەیه، من پوختم کردۆتەوه، گوتووێت: (فَهَذَا هُوَ الَّذِي لَمْ تَكُنِ الصَّحَابَةُ يَفْعَلُونَهُ فِي الإِسْتِسْقَاءِ وَنَحْوِهِ لَا فِي حَيَاتِهِ وَلَا بَعْدَ مَمَاتِهِ، لَا عِنْدَ قَبْرِهِ وَلَا غَيْرِ قَبْرِهِ، وَلَا يُعْرَفُ هَذَا فِي شَيْءٍ مِنَ الأَدْعِيَةِ المَشْهُورَةِ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّمَا يُنْقَلُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ فِي أَحَادِيثٍ ضَعِيفَةٍ مَرْفُوعَةٍ وَمَوْقُوفَةٍ، أَوْ عَمَّنْ لَيْسَ قَوْلُهُ حُجَّةً كَمَا سَنَذَكُرُ ذَلِكَ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى... وَهَذَا هُوَ الَّذِي قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابُهُ: إِنَّهُ لَا يَجُوزُ وَنَهَوُا عَنْهُ حَيْثُ قَالُوا: لَا يُسْأَلُ بِمَخْلُوقٍ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ: أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ... وَقَالَ القُدُورِيُّ: المَسْأَلَةُ بِخَلْقِهِ لَا تَجُوزُ، لِأَنَّهُ لَا حَقَّ

لِلْخَلْقِ عَلَى الْخَالِقِ فَلَا تَجُوزُ وَفَاقًا^(۱)، واتە: (إِبْنُ تَيْمِيَّة) رەحمەتى خىۋاى لى بى دەلى: (ئەۋەدى پىنجەمىيان) ئەۋەدە كە (بلىي): خىۋايە! من سوئندت لى دەخۇم، ئەۋ شتەمان بۇ بىكە، لە بەرخاترى فلان كەس)، ھاۋەلان خوا لىيان پازى بى شتى وایاننەگوتە، نە بۇ داواگردى باران، وە نە بۇ غەيرى ئەۋەش، نە لە رۆژگارى پىغەمبەردا ﷺ كە زىندوو بوۋە، (ھىچ ھاۋەلىك نەچوۋە بلى: خىۋايە! لەبەر پىغەمبەر ئاۋامان بۇ بىكە)، وە نە دۋاى مردنىشى، نە لە لای گۆرەكەى، نە لە لای غەيرى گۆرەكەشى، وە ئەۋە نەزانراۋە لەۋ دوعاىانەى كە ناسراۋو ناۋداربوون لە نىۋانىاندا، وە ھاۋەلان دوعاىان كىردۋە، لە دوعاىەكانىشىان دا شتى وا نەبوۋە، بەلكو ھەندىك لەۋ جۆرە شتانە لە ھەندىك فەرموۋدان كە سەنەدەكەيان بىھىزە، كە پال دەدرىن بۇ لای پىغەمبەر ﷺ، ياخود پال نادرىن و دەۋەستىنرىن، {فەرموۋدەى (مرفوع) واتە: لە پىغەمبەر ﷺ كىردراۋەتەۋە، (موقوف) ئەۋ فەرموۋدەىە كە ھاۋەلىك دەگىرپىتەۋە لەسەر وى رادەۋەستى و ناچىتە پال قسەى پىغەمبەر ﷺ} ياخود لە ھەندىك كەس كە قسەيان بەلگە نىە، (لەراستىدا بەلگەى شەرىعى تەنیا قورئان و سوننەتە)، وە ئەۋەشە كە ئەبو حەنىفەۋ ھاۋەلانى پىشگىرىيان لىكردۋەۋ گوتوۋيانە: دروست نىە، بە دروستكراۋ داۋا لە دروستكەر ناكرى، وە ھىچ كەسىك نالى خىۋايە! لەبەر ھەقى پىغەمبەران ئەۋ شتەمان بۇ بىكە، وە قەددورى (كە يەككە لە زانايانى حەنەفى مەزھەب) دەلى: داواگردن بە دروستكراۋ دروست نىە، چونكە ھىچ دروستكراۋىك ھەقى لەسەر بەدەيھىنەر نىە، لەبەرئەۋە دروست نىە.

خالى سىيەم: ھاۋاركدنە غەيرى خوا، وە غەيرى خوا كردن بە ۋەسىلەى

پارانەۋە لە خوا دروست نىە:

لىرەدا دەمەۋى ئامازەى بە قسەىەكى (الآلوسى) بىكەم لە تەفسىرەكەيدا بە ناۋى (روح المعانى)، {بۇ زانيارىيتان (الآلوسى) يەككىك بوۋە لە زانايانى قورئان، وە خۋى بە شوئىنكەۋتوۋى تەرىقەتى نەقشەبەندى دانائەۋە لە رۋى تەزكىەى

(۱) محاسن التأويل ج ۴، ص ۱۸۶ - ۱۸۷، كە ئەۋىش لە (كتاب الوسيلة) (إِبْنُ تَيْمِيَّة) ۋە ھىناۋىەتى.

نهفسهوه، وه یهکیکیش بووه له خهلیفهکانی مولانا خالیدی نهقشبهندییو، له ژیر ناوونیشانی: (التفسیر الإشاري) دا هندی قسهی نههلی تهسهووف دینی که من تیبینیم لهسه زور لهو قسانهی ههیه، بهلام به ههرحال، ئینکاری ناکری که یهکیکه له زانا گهورهکان، دهلی: (وَاسْتَدَلَّ بَعْضُ النَّاسِ بِهَذِهِ الْآیَةِ عَلَی مَشْرُوعِیَةِ الْإِسْتِغَاثَةِ بِالصَّالِحِينَ وَجَعَلَهُمْ وَسِيلَةَ بَیْنِ اللَّهِ تَعَالَى وَبَیْنِ الْعِبَادِ وَالْقَسَمِ عَلَی اللَّهِ تَعَالَى بِهِمْ بِأَنْ یُقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا نُقَسِمُ عَلَیْكَ بِفُلَانٍ أَنْ تُعْطِنَا كَذًا، وَمِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ لِلْغَائِبِ أَوْ الْمَيِّتِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ تَعَالَى الصَّالِحِينَ: يَا فُلَانِ ادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لَیُرْزُقَنِي كَذَا وَكَذَا، وَيَزْعُمُونَ أَنَّ ذَلِكَ مِنْ بَابِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ، وَيَرَوْنَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: إِذَا أَعَيْتَكُمْ الْأُمُورُ فَعَلَيْكُمْ بِأَهْلِ الْقُبُورِ، أَوْ فَاسْتَغِيثُوا بِأَهْلِ الْقُبُورِ، وَكُلُّ ذَلِكَ بَعِيدٌ عَنِ الْحَقِّ بِمَرَا حِلٍّ^(۱)، واته: هندی که له خه لکی ئەم ئایهته به به لگه دیننهوه لهسه رهوایی هاوار کردنه پیاوچاکان و کردنیان به وهسیله له نیوان بهندهکان و خوای بهرزدا، وه سویند له خوا دهخون بهوان که بگوتری: خوایه! سویندت لی دهخوم به فلان کهس، که فلان شتهم بدیهه، یاخود ههیانه به کهسیک که نادیاره، یاخود که مردوشه له بهنده چاکهکانی خوا، (دهچیته سهه قهبرهکهی، یان له مائی هاواری دهکات) دهلی: ئەی فلان کهس! له خوای بهرز بیاریوه که فلان شتهو فلان شتهم پیبدات، وه پیانوایه نهوه له جووری داواکردنی هوکاره بهرهو خوا، وه لهوبارهشوه نهوه له پیغهمبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهگیرنهوه، گوایه: پیغهمبهه ری خوا فهرموویهتی: ههه کاتیک کاروبارهکان سهغلهتیا کردن، رووبکهنه خه لکی گوپرستان، یاخود هاوار بکهنه خه لکی گوپرستان، (که پیغهمبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هههگیز شتی وای نهفهرموووه وهک ئالوووسی دهلی) نهوه چههه قوناغ له ههه دووره.

دوایی ئالوووسی رهحهتهی خوای لی بی، له ژیر ناوونیشانی: (تحقیق الکلام فی هذا المقام) دا، واته: ساغکردنهوهی قسه لهوبارهوه، (توسل) به گشتی دهکاته چوار جور، سییان به رهوا دهزانی، دهلی:

یهکه م: ﴿أَنَّ الْإِسْتِغَاثَةَ بِمَخْلُوقٍ وَجَعَلَهُ وَسِيلَةً بِمَعْنَى طَلَبِ الدُّعَاءِ مِنْهُ لَا شَكَّ فِي جَوَازِهِ إِنْ كَانَ الْمَطْلُوبُ مِنْهُ حَيًّا، وَلَا يَتَوَقَّفُ عَلَى أَفْضَلِيَّتِهِ مِنَ الطَّالِبِ بَلْ قَدْ يُطَلَّبُ الْفَاضِلُ مِنَ الْمَفْضُولِ، فَقَدْ صَحَّ أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ لَمَّا اسْتَأْذَنَهُ فِي الْعُمْرَةِ: (لَا تَنْسَنَا يَا أَخِي مِنْ دُعَائِكَ) ﴿۱﴾

{ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۱۴۹۸)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۲۸۹۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۳۵۶۲)، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، كَمَا ذَكَرَ الشَّيْخُ شَاكِرُ وَالْأَلْبَانِيُّ }، وَاتِهِ: حَالَتِي يَهْكَمُ نَهْوِيهِ نِيْسَانِ هَاوَارِ بَكَاتِهِ دُرُوسْتِكْرَاوِيكْ لِهَ دُرُوسْتِكْرَاوِهَكَانِي خَوَاو، بِيكَاتِهِ وَهَسِيلَهَ كِهَ دَاوَايَ لِيْبِكَاتِ بُوَيَ بِيَاپَرِيْتَهَوِهَ، (بَلِيْ دُووعَامِ بُوَ بَكِهَ)، گومان لِهَ دُرُوسْتِي نَهْوِ حَالَتِهِ نَاكِرِيْ، بَهْمَهَرَجِيْكَ دَاوَا لِيْكَرَاوِ زِيْنِدُووَبِيْ، وَهَ نَهْوِهَشِ بَهَكِي لِهَسَهَرِ نَهْوِهَ نَهَكِهَوِتَوِهَ كِهَ نَهْوِهِي دَاوَايَ لِيْ دَهَكِرِيْ، لِهَ دَاوَاكَارِهَكِهَ بَاشْتَرِيْ، بَه لِكُو جَارِي وَايَه كِهَسِيْكَ كِهَ بَاشْتَرِهَ دَاوَا لِهَ كِهَسِيْكَ دِهَكَاتِ كِهَ بَه قَهْدَرِ نَهْوِ بَاشِ نِيَهَ، (دَاوَايَ لِيْدِهَكَاتِ وَدُوْعَايَ بُوَ دِهَكَاتِ)، وَهَكَ لِهَ رِيْيَهَكِي رَاسْتَهَوِهَ پِيْمَانْگَهِيْشْتَوِهَ كِهَ پِيْغَهْمَبِهَرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَه عَوْمَهَرِي كُوْرِي خَهْتَتَاْبِي خَوَا لِيْ رَاْزِي بِيْ فَهَرْمُوو، كَاتِيْكَ مَوْلَهْتِي لِيْوَهَرْگَرْتِ بُوَ عَوْمَهَرِهَ: (لَا تَنْسَنَا يَا أَخِي مِنْ دُعَائِكَ)، وَاتِهِ: نَهْيَ بَرَايَهَكِهَم لِهَ دُوْعَايَ خُوْتِ بِيْبَهَشْمَانِ مَهَكِهَ، (هَهَرْچَهَنْدِهَ هَهَنْدِيْكَ لِهَ زَانَايَانِي فَهَرْمُوودَهَنْسَا نَهْوِ فَهَرْمُوودَهِيَانِ بَه بِيْهِيْزِ زَانِيُوِهَ، وَهَكَ شَيْخِ شَاكِرُو نَهْلَبَانِيِي)، پَاشَانِ دَهَلِيْ: { وَأَمْرُهُ أَيْضًا أَنْ يُطَلَّبَ مِنْ أُوَيْسِ الْقَرْنِيِّ رَحْمَةً اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَهُ: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعَلْ، فَطَلَبَ مِنْهُ الْإِسْتِغْفَارَ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ) ^(۱) وَأَمْرًا مَتَّهَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِطَلَبِ الْوَسِيلَةِ لَهُ كَمَا مَرَّ أَنْفًا وَأَبَانَ يُصَلُّوا عَلَيْهِ }، وَاتِهِ: وَهَ هَهَرُوْدَهَا بَه عَوْمَهَرِي كُوْرِي خَهْتَتَاْبِي خَوَا لِيْ رَاْزِي بِيْ فَهَرْمُوو: كِهَ دَاوَا لِهَ نَهْوِهِيْسِي قَهْرَهْنِيِي بَكَاتِ تَا دَاوَايَ لِيْبُوْرْدَنِي بُوَ لِهَ خَوَا بَكَاتِ، فَهَرْمُووِي: (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ، فَافْعَلْ، فَطَلَبَ مِنْهُ الْإِسْتِغْفَارَ، فَاسْتَغْفَرَ لَهُ)، وَاتِهِ: نَهْگَهَرِ تَوَانِيْتِ وَايَ لِيْبِيْكِهِي دَاوَايَ لِيْبُوْرْدَنْتِ بُوَ لِهَ خَوَا بَكَاتِ، وَابَكِهَ، دِيَاْرَهَ عَوْمَهَرِيْشِ خَوَا لِيْ رَاْزِي بِيْ دَاوَايَ لِيْكَرْدِ كِهَ دَاوَايَ لِيْبُوْرْدَنِي بُوَ لِهَ خَوَا بَكَاتِ، نَهْوِيْشِ

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (۶۶۵۶)، وَأَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۴۸۴۵)، وَأَبُو يَعْلَى بَرَقْم: (۴۵۹۳).

داوای لیبوردنی بۆ لە خوا کرد، هەرودها پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووە بە نۆممه‌تی که داوای وه‌سیله‌ی بۆ بکه‌ن، (وه‌ک پیشتر باسمان کرد)، وه‌ سه‌له‌واتی لیبده‌ن.

که دیاره پیغەمبەر ﷺ له‌ هه‌موو نۆممه‌ته‌که‌ی باشتره‌، که‌چی دوعاشی بۆ ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ حاله‌تی یه‌که‌می ته‌وه‌سسولی دروستو ره‌وايه‌.

دووه‌م: {وَأَمَّا إِذَا كَانَ الْمَطْلُوبُ مِنْهُ مَيِّتًا أَوْ غَائِبًا فَلَا يَسْتَرِيبُ عَالِمٌ أَنَّهُ غَيْرُ جَائِزٍ وَأَنَّهُ مِنَ الْبِدْعِ الَّتِي لَمْ يَفْعَلْهَا أَحَدٌ مِنَ السَّلَفِ}، واته‌: به‌لام نه‌گه‌ر داوا لی‌کراوه‌که‌ مردوو‌بوو، یان له‌وئ نه‌بوو (بۆ وینه‌: له‌ شارئیکی دیکه‌یه‌، تۆ لی‌روه‌ داوای لی‌بکه‌ی دوعات بۆ بکات) ئه‌وه‌ هیچ زانایه‌ک گومان‌ی له‌وه‌دانیه‌ که‌ دروست نیه‌، وه‌ له‌و داهینراوانه‌یه‌ که‌ هیچ کام له‌ زانایانی پیشین شتی وایان نه‌کردوه‌.

سێیه‌م: {نَعَمَ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ مَشْرُوعٌ وَمَخَاطَبَتُهُمْ جَائِزَةٌ، فَقَدْ صَحَّ أَنَّهُ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُ أَصْحَابَهُ إِذَا زَارُوا الْقُبُورَ أَنْ يَقُولُوا: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُمْ لَأَحْقُونَ، يَرْحَمَ اللَّهُ تَعَالَى الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَمِنْكُمْ، وَالْمُسْتَأْخِرِينَ نَسَأَلُ اللَّهَ تَعَالَى لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُمْ وَاعْفُ رَنَا وَلَهُمْ) (۱)، وَلَمْ يَرِدْ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ وَهُمْ أَحْرَصَ الْخَلْقِ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ أَنَّهُ طَلَبَ مِنْ مَيِّتٍ شَيْئًا، بَلْ قَدْ صَحَّ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: إِذَا دَخَلَ الْحُجْرَةَ النَّبَوِيَّةَ زَائِرًا: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّتٍ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ وَلَا يَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ وَلَا يَطْلُبُ مِنْ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ ﷺ أَوْ مِنْ ضَجِيعِيهِ الْمَكْرَمِينَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا شَيْئًا، وَهُمْ أَكْرَمُ مِنْ ضَمَّتَهُ الْبَسِيطَةُ، وَأَرْفَعُ قَدْرًا مِنْ سَائِرِ مَنْ أَحَاطَتْ بِهِ الْأَفْلَاكُ الْمُحِيطَةُ}، واته‌: به‌ئێ، نه‌گه‌ر سلا‌ویان لی‌بکه‌ی و بیان‌دوینی، (واته‌: دواندنئیکی یه‌ک ته‌ره‌فانه‌) ئه‌وه‌ دروسته‌، چونکه‌ له‌ ریی راسته‌وه‌

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۴۸۴۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۵۴۶)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْمٍ:

(۱۹۱) قَالَ الشَّيْخُ الْأَبْلَانِيُّ: ضَعِيفٌ وَهُوَ صَحِيحٌ دُونَ: اللَّهُمَّ لَا ... .

پیمانگەشیستوه که پیغمبەر ﷺ هاوولانی بهپیزی خوئی فیر دهکرد، ئەگەر سەردانی گۆرستانیان کرد، بڵین: سلاوتان لی بی ئهی خاوهنی ئهم مەنزەلگایانە لە ئیمانداران و مسوولمانان، وه ئیمەش هەرکاتیك خوای بهرز ویستی پیتان دهگهین، خوای بهرز بهزهیی بیتهوه به پیشووانی ئیمه و ئیوهدا، وه به دوایانی ئیمه و ئیوهشدا، ئەوانه مان که تیپه ربوون و هاتوون بو لای ئیوه، وه ئەوانهش که دوایی دین، له خوای بهرز بو ئیوه و بو ئیمه سهلامهتی داوا دهکهن، خوا له پاداشتیان بیبهشمان مهکهو، له دواي وان تووشی بهلامان مهکه، وه له ئیمه و لهوانیش خوشبه.

وه له هیچ کام له هاوولانی بهپیزی پیغمبەر ﷺ نهگیردراوتهوه لهگهڵ ئەوهشدا که له ههموو کهس سوورتربوون لهسەر ههموو خیر و چاکهیهک، که هیچ کامیان داوای له مردوویهک کردبێ، بو هیچ شتیك، به لکو له رپی راستهوه پیمان گهیشتهوه که عهبدووللای کورپی عومەر خوا لییان رازی بێ، کاتیك دهچووہ نیو ئەو ژوورہی که پپی دهگوتری: (الْحُجْرَةُ النَّبَوِيَّةُ)، (که هەر سی گۆری پیغمبەر ﷺ و ئەبو بهکرو عومەر خوا لییان رازی بێ لهویدان) بو سەردانی کردنیان دهچوو، دهگوت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَتِ)، واته: سهلامت لی بی ئهی پیغمبەری خوا، سهلامت لی بی ئهی ئەبو بهکر، سهلامت لی بی ئهی بابە، دوایی دەرۆیشت، لهوه زیاتری نهدهگوت، وه هیچ شتیك له سهروهی جیهانیان (که پیغمبەر ﷺ) وه له دوو هاووله له لا نیژاوهکهی، که له ههموو کهس بهپیزترن، هیچ شتیکی داوا لی نهکردوون، لهگهڵ ئەوهشدا، که ئەو سییانە (پیغمبەر ﷺ و ئەبو بهکرو عومەر خوا لییان رازی بێ) له ههموو ئەوانهیی که زهوی گرتوونیه خوئی، بهپیزترن، {دیاره جگه له پیغمبەران (عليهم الصلاة والسلام)} وه پایهیان بهرزتره له ههموو ئەوهی که فلهکهکان دەوریان داوه، (دیاره تۆزیك موبالغهی سوؤفیانیهی کردوه)^(۱)، واته: هیچی له هەر کام لهو سییانە داوا نهکردوه، بهس سهلامی لیکردوون.

(۱) ناشکرایه ئەوهی نیوان ئەو دوو کهوانهیه قسهی خۆمه.

چوارەم: {وَأَمَّا الْقَسِمُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِثْلَ أَنْ يُقَالَ: اللَّهُمَّ! إِنِّي أُقْسِمُ عَلَيْكَ أَوْ أَسْأَلُكَ بِفُلَانٍ إِلَّا مَا قَضَيْتَ لِي حَاجَتِي، فَعَنْ ابْنِ عَبْدِ السَّلَامِ جَوَّازَ ذَلِكَ فِي النَّبِيِّ ﷺ لِأَنَّهُ سَيِّدٌ وَلَدِ آدَمَ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يُقْسَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِغَيْرِهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْأَوْلِيَاءِ، لِأَنَّهُمْ لَيْسُوا فِي دَرَجَتِهِ، وَدَلِيلُهُ فِي ذَلِكَ مَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ: (عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُنَيْفٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا ضَرِيرَ الْبَصَرِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهُ أَنْ يُعَافِيَنِي قَالَ: إِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ، وَإِنْ شِئْتَ صَبَرْتُ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ؟ قَالَ: فَادْعُهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيُحْسِنَ وُضُوءَهُ، وَيَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ) { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۷۲۷۹)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح رجاله ثقات، والتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۳۵۷۸)، وأبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۱۳۸۵) وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (صحيح الجامع) بَرَقَم: (۱۲۸۹))، واته: به لَام سویند خواردن له سه ر خواى بهرز به یه کیک له دروستکراوه کانی، وهك ئه وهى بگوتری: خوایه! من سویندت لی دهخۆم، یاخود داوات لیده کهم به فلان کهس، که فلان شتەم بو بکهی! ئه وه (العز بن عبد السلام) ئه وهى به رهوا زانیوه، به لَام ته نیا بو پیغه مبه ر ﷺ له به ره ئه وهى که گه وهى رۆله کانی ئاده مه، وه گوتوو یه تی: دروست نیه سویند له خواى بهرز بخوری، جگه له پیغه مبه ر ﷺ، به هیچ کام له پیغه مبه رانی دیکه، وه به فریشته کان، وه به وانیه که دۆستی خوان، چونکه هیچ کامیان له پله ی بهرزى پیغه مبه ردا نین، وه به لگهش له وه باره وه ئه وه دهقه یه که (ترمذی) گوتوو یه تی: (حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، ده لئى: عوسمانى کورپی حونه یف ده گپریته وه، که پیاویکی کوپر هاته لای پیغه مبه ر ﷺ گوتی: له خوا بپاریوه که چاکم بکاته وه، پپی فه رموو: ئه گه ر چه ز ده که ی ده پارپمه وه، ئه گه ر چه زیش ده که ی خۆرا بگره، ئه وه بو تو چاکتره، ئه ویش گوتی: بو م بپاریوه، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمانی پیکرد، که ده ستنو یژیکی باش بگری، وه دوایی به م شیوه یه بپاریته وه: ئه ی خوایه! من داوات لیده کهم، رووت تیده کهم به پیغه مبه ر کهت، پیغه مبه رى ره حمهت و به زه یی،

ئەى پيغەمبەرى خوا! من بە توو دەگەمە خواى پەرودەگارم، گە ئەم پيويستىيەم، ئەم داواكارىيەم جيئە جي بکات، ئەى خوايە! بيگە تەکار لە مندا، تەکاي ئەو بوو من قبوول بکە.

(هەلبەتە ئەو جىايە لەو هەى دىگە بەسى دەگەين، بەلام ئەو هەش ديسان وەنەبى هەموو زانايان رايان وابى)، بۆيە ئالووسى دەلى: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ مَنَعَ التَّوَسُّلَ بِالذَّاتِ وَالْقَسَمِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مُطْلَقًا)، واتە: وه هەندىك لە خەلكى رپيان گرتوو لە تەوەسسول كەردن بە زاتى پيغەمبەر ﷺ و سويند لە خواى بەرز خواردن، بە هيچ گام لە دروستكارو هەكانى بە شيويهەكى رەها، ئەو هەيان قەدەغە كەردو، { وَهُوَ الَّذِي يَرْشَحُ بِهِ كَلَامَ الْمَجْدِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ؛ وَنَقَلَهُ عَنِ الْإِمَامِ أَبِي حَنِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَأَبِي يُوسُفَ وَغَيْرَهُمَا مِنَ الْعُلَمَاءِ الْأَعْلَامِ، وَأَجَابَ عَنِ الْحَدِيثِ بِأَنَّهُ عَلَى حَذْفِ مُضَافٍ أَيْ بَدْعَاءٍ أَوْ شَفَاعَةِ نَبِيِّكَ ﷺ، فَفِيهِ جَعَلَ الدُّعَاءَ وَسَيْلَةً وَهُوَ جَائِزٌ بِلِ مَنْدُوبٍ، وَالِدَّلِيلُ عَلَى هَذَا التَّقْدِيرِ قَوْلُهُ فِي آخِرِ الْحَدِيثِ: (اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِي) بَلْ فِي أَوَّلِهِ أَيْضًا مَا يَدُلُّ عَلَى ذَلِكَ }، واتە: وه قسەگەى مەجدى ئىبنو تەيمىيە ئەو دەگەيەنى، گە ئەو هەشى لە ئەبو حەنەيفە خواى بەرز لىي رازى بىو ئەبو يوسفو غەيرى وانيش لە زانايانى ناودارى ئىسلام نەقل كەردو، وه وەلامى ئەو فەرموودەيەشى بەو دەوتەو، گە ئەو شتىكى تىدا قرتينراو، واتە: پالدارو (مضاف) هەگەى قرتينراو، گە دەفەر موئ: { وَأَنْوَجَهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ } وشەيەك لىرەدا لابر او، لەبەر ئەو گە سىاقەگە دەيگەيەنى، واتە: خوايە لىت دەپاريمەوو رووت تىدەگەم بە دوعاو تەكاي پيغەمبەر ﷺ، دەلى: گە واتە: لىرەشدا دوعاو تەكار دىنى پيغەمبەر ﷺ كراوتە وەسەيلە، گە ئەو هەش دروستە، بەلكو سوننە تيشە، بەلگەش لەسەر ئەو گە وشەيەك دەبى لىرە دابنرى، ئەو هەيە گە لە كۆتايى فەرموودەگەدا دەلى: (اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِي)، خوايە پيغەمبەر بگە بە تەكار لە مندا، واتە: دوعاو شەفاعەتى ئەو بوو من قبوول بکە. وه دەلى: بەلكو لە سەرەتاي فەرموودەگەش ئەو هەى تىدايە، گە ئەو دەگەيەنى، ئنجا ئالووسى دەلى: (وَقَدْ شَنَّعَ التَّاجُ السُّبْكِي كَمَا هُوَ عَادَتُهُ عَلَى الْمَجْدِ، فَقَالَ: وَيَحْسُنُ التَّوَسُّلُ وَالِاسْتِغَاثَةُ بِالنَّبِيِّ ﷺ إِلَى رَبِّهِ وَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ أَحَدٌ مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلْفِ حَتَّى

جَاءَ ابْنُ تَيْمِيَةَ فَأَنْكَرَ ذَلِكَ وَعَدَلَ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَابْتَدَعَ مَا لَمْ يَقُلْهُ
عَالِمٌ وَصَارَ بَيْنَ الْأَنَامِ مُثَلَّةً أَنْتَهَى، واتە: تاج سوبکی (یەگیکە لە زانیانی
شافیعی مەزھەب) وەك عاداتی خۆی، ئەو دەوی کردووە بە عەیبەییەك و
رەخنەییەكی گەورە لەسەر ئیبنو تەیمیە، وە گوتووێتی: واباشە، تەو سسول بە
پێغەمبەر ﷺ بکری، و، هاواری تیبەستری بەرەو پەروردگاری (واتە: بگوتری:
خوایە لەبەر پێغەمبەر لێم خۆشە! یان ئەی پێغەمبەر شەفاعەتەم بۆ بکە!) وە
هیچ کەس لە زانیانی پێشین و دوایین نکوولییان لەووە نەکردووە، وە جگە لە
ئیبنو تەیمیە کەس قسە ی وای نەکردووە، بۆیە لە نیو خەلکی بۆتە پەند (کە
لەراستییدا سوبکی نەپێکاوە، چونکە ئیبنو تەیمیە رەحمەتی خوای لێ بێ
هەر قسە ی زانیانی پێش خۆی گوتووە، ئنجا بۆیە ئالووسییش لێردا بەرگریەك
لە ئیبنو تەیمیە دەکات) دەلی: { وَأَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ الْأَدْعِيَةَ الْمَأْثُورَةَ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ
الطَّاهِرِينَ وَغَيْرِهِمْ مِنَ الْأَيْمَةِ لَيْسَ فِيهَا التَّوَسُّلُ بِالذَّاتِ الْمَكْرَمَةِ ﷺ، وَلَوْ
فَرَضْنَا وَجُودَ مَا ظَاهَرَهُ ذَلِكَ فَمَوْوَلٌ بِتَقْدِيرِ مُضَافٍ كَمَا سَمِعْتُ؛ وَمَنْ ادَّعَى
النُّصَّ فَعَلِيَهُ الْبَيَانُ، وَمَا رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي (سُنَنِهِ) وَغَيْرِهِ: (أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِرَسُولِ
اللَّهِ ﷺ: إِنَّا نَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكَ، فَسَبَّحَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى رَوَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ وَوُجُوهِ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: وَيْحَكَ أَنْدَرِي
مَا اللَّهُ تَعَالَى؟ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يُسْتَشْفَعُ بِهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ شَأْنُ اللَّهِ تَعَالَى
أَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ) (۱) لا یصلح دلیلاً علی ما نحن فیہ حیث أنکر علیہ قوله: (إِنَّا
وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ تَعَالَى عَلَيْكَ) وَلَمْ يُنْكَرْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ قَوْلُهُ: (إِنَّا
نَسْتَشْفَعُ بِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى) لِأَنَّ مَعْنَى الْإِسْتِشْفَاعِ بِهِ ﷺ طَلَبُ الدُّعَاءِ مِنْهُ،
وَلَيْسَ مَعْنَاهُ الْإِقْسَامُ بِهِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَلَوْ كَانَ الْإِقْسَامُ مَعْنَى لِلْإِسْتِشْفَاعِ، فَلِمَ
أَنْكَرَ النَّبِيُّ ﷺ مَضْمُونَ الْجُمْلَةِ الثَّانِيَةِ دُونَ الْأُولَى؟، واتە: تۆ دەزانی کە ئەو
پارانەوانە ی گێردراونەووە لە خانەوادە ی پاکی پێغەمبەرەووە ﷺ وە لە غەیری

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۴۷۲۶)، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي (السَّنَةِ) بِرَقْمٍ: (۵۷۵)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي
(الْكَبِيرِ) بِرَقْمٍ: (۱۵۴۷) وَالْبَزَّازُ فِي (مُسْنَدِهِ) بِرَقْمٍ: (۳۴۲۲)، وَقَالَ الْأَبْيَانِيُّ فِي (ظِلَالِ الْجَنَّةِ)
بِرَقْمٍ: (۵۷۵) إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ لَكِنْ ابْنُ إِسْحَاقَ مَدْلَسٌ وَمِثْلُهُ لَا يَحْتَجُّ بِهِ إِلَّا إِذَا
صَرَّحَ بِالْحَدِيثِ وَهَذَا مَا لَمْ يَفْعَلْهُ هُنَا.

وانیش لە پێشەوایانی ئیسلام، لە هیچ کام لەو دوایانەدا، پارانەوه بە زاتی پێغەمبەر ﷺ نەگراوه، (یانی: بلین: خوایه! لەبەر پێغەمبەر لیمان ببوورە، یان ئەو پێغەمبەر دوامان بۆ بکە، شتی وا لە دوکاندا نەهاتو) وە ئەگەر شتیکی وا ش هەبێ، کە رواللەتەکە ی ئەو بەگەیهنی، ئەو بەو تەئویل دەکری، کە بیستت وشەیهک لەویدا نیە کە سیاقەکە دەگەیهنی، (وہک بلیی: خوایه! بە دوای پێغەمبەر ﷺ لیت دەپارێمەو، بە شەفاعەتی پێغەمبەر ﷺ لیت دەپارێمەو، یان بلیی: ئەو پێغەمبەری خوا! دوام بۆ بکە، شەفاعەتم بۆ بکە) (۱)، وە هەر کەسیکیش لافی ئەو لێدات، دەبێ روونی بکاتەو، وە ئەو ی کە ئەبو داوود لە (سنن) ی خۆیدا هیناویەتی و غەیری ویش گێراویانەتەو: {کە بیاویک بە پێغەمبەری ﷺ گوێتو: ئیئە تکا بە تۆ دەکەین بەرەو لای خوی بەرز، (دەتکەینە تکاکارمان بۆ لای خوی بەرز) وە خوی بەرزیش دەکەینە تکاکار بۆ لای تۆ! پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: پاکیی بۆ خوا، هەتا ئەو لە دەموچاوی هاوئاندا بینراو زانیان کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو قسەیی زۆر پیناخۆش بوو، دوا یی فەرمووی: بێ قەزایی! دەزانی خوی بەرز کێیە؟! خوی بەرز ناگرێتە تکاکار بۆ لای هیچ کام لە دروستکراوەکانی، (واتە: نابێ بلیی: خوات بە گژدا دەکەم، یان خوایه! داوام بۆ لە فلان کەس بکە، هیچ کام لە دروستکراوەکانی ئەو نین خوا بکە ی بە تکاکار بۆ لای ئەو) پلە ی خوا زۆر زۆر لەو گەورەترە مەزترە { ئەو بە بەلگە ناشی، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ نکوویی لیکردووە کە تکا بە پێغەمبەر ﷺ بکات بۆ لای پێغەمبەر ﷺ، بەلام نکوویی لێنەکردووە بلی: ئەو پێغەمبەر ﷺ تکامان بۆ بکە لە لای خوا، بەلام ئەو ی دیکە ی نکوویی لیکردووە، چونکە مانای تکاکردن بە پێغەمبەر ﷺ بۆ لای خوا، داوا ی دوای کردنە لە پێغەمبەر ﷺ نەک سویند خواردن بە پێغەمبەر ﷺ لەسەر خوا، وە ئەگەر مانای داوا ی تکاکردن بە پێغەمبەر ﷺ سویند پێ لەسەر خوا خواردن بووایە، ئەو پێغەمبەر ﷺ بۆچی نکوویی لە رستە ی دووهمیان کرد، بەلام نکوویی لە رستە ی یەکەمیان نەکرد؟!}

(۱) ئەو ی نیوان دوو کەوانە کە خۆم زیادم کرد بۆ روونبوونەو ی مانا.

دوایی ئالووسی شتیکی دیکهش دهلی، که زۆر شتیکی جوانه و به راستی زۆر مهتهل حمل دهکات، دهلی: (وَقَدْ يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ لِمُسْتَعِيثٍ فِي صُورَةِ الَّذِي اسْتَغَاثَ بِهِ فَيَحْضُرُهُ أَنْ ذَلِكَ كَرَامَةٌ لِمَنْ اسْتَغَاثَ بِهِ، هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ إِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ أَضَلُّهُ وَأَغْوَاهُ وَزَيَّنَ لَهُ هَوَاهُ، وَذَلِكَ كَمَا يَتَكَلَّمُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَصْنَامِ لِيُضِلَّ عِبَدَتَهَا الطَّغَامَ)، واته: وه جاری وایه شهیتان خوی دهباته سهر وینهی ئەو کهسهی که هاواری تی بهستراوهو، دوعای بۆلا کراوه، ئنجا ئەو کهسهی که دوعاکهی کردوه و هاوارهکهی کردوه، پیی وایه ئەوه کهرامهته بۆ ئەو کهسهی که هاواری لی کردوه، (بۆ وینه: یهکیک هاوار دهکاته شیخ عهبدولقادری گهیلانی، یهکیک هاوار دهکاته بههائهددینی نهقشبهندی، یهکیک هاوار دهکاته فلان شیخ، شهیتانیش دهچیته سهر شیوهی یهکیک لهوانه، چ له خهویدا چ به شیوهیهک له شیوهکان و دهلی: ئەوه داواکهت جیبهجی دهکهه) نهخیر ئەوه زۆر لهوه دووره، بهئکو ئەوه شهیتانه گومرای کردوه، وهک چۆن شهیتان جاری وایه لهو بتو صهنهمانهدا که خهک دهیانپهرستن قسه دهکات (جاری وایه چوون بۆ لای ئەو بته بیپهرستن و لئی پاراونهوه دوایی گوئیان له قسهیهک بووه، شهیتانیک له پهناى ئەودا بهبی ئەوهی که ئەو ببینن قسه دهکات، دهلی: ئەوه دوعایهکهت گیرابوو، فلان شتهشت بۆ دهکهین، بۆ ئەوهی که ئەوانهی دهیانپهرستن له خهکی ههرچی و پهرجی و نهزان و بیئاگا، زیاتر گومرایان بکهن).

که به تهئکید شیکردنهوهکهی زۆر جوانه، وه ئەو حالهته ههیه، لهوبارهوه عهبدولقادری گهیلانی پهحمهتی خوای لی بی، شتیکی جوان دهگیرپیتهوه له کتیهکهی خوی (الغنية للطالبي طريق الحق) دا دهلی^(۱):

جاریکیان پۆشناپیهکی مهزهم لی وهدهرکهوت که ئاسوی پرکرد، پاشان له شیوهیهک دا شۆرپۆوه و بانگی کردم:

ئهی عهبدولقادر من پهروهردگارتم و شته قهدهغهکانم بۆ حهلال کردی!

گوتم: چغه به ئهی لهعین! ئیدی ئەو پووناکییه بوو به تاریکیی و وینهکهشی بوو به دووکهل.

(۱) برونه: (الغنية لطالبي طريق الحق في الأخلاق و التصوف والآداب الإسلامية)، ج ۱، ص ۴ .

دوایی پێیگوتەم: ئەهی عەبدولقادر لە زانیارییت لەبارەى فەرمانى پەرورەدگارتەوه لەدەستەم دەرباز بووی، بەم رووداوه حەفتا کەسم لە ئەهلى طەریقەت گومرا کردووه.

گوتەم: چاکە هەر لە خواوەیە!

جا ئەگەر شەیتان ویستى فیلّ لە عەبدولقادر بکات، ئەدى لە موریدو صوّفى و شوینکەوتوووەکانى! چۆن فیلّ لەوانیش ناکات؟! بۆیە بەپراستی ئەو قسەیهى ئالووسى زۆر جوانه، وه من بیستووومه لەو جندانەى که قسەیان کردوه لەسەر دەمى خەلک، که گوتووینانە: ئیمە جارى وایه دەچینه نیو بەدەنى کەسیکەوه، تووشى حالهتیکی نهخۆشیی دەکەین، بۆ وینە: بادار دەبى، زگی دیشى، گورچیلەى دیشى، پشتى دیشى، بۆئەوهى تووشى شیرکی بکەین، ئەویش بەو شیوهیه: که دەچیتە سەر ئەو گۆرەى که لى دەپارێتەوه، یەکسەر دینە دەرى، تا تووشى شیرکی بکەین و، وابزانى که ئەو شیخه چاکى کردۆتەوه، من ئەوهم بۆخۆم لیان بیستوه، گوتیان: ئەو فیلانەشمان هەن، که دیاره نینسان ئەگەر بەپراستی ئەهلى عیلم بى، ئەهلى تەوحید بى، خواپەرست و خواناس بى، هیچ کات شەیتان ناتوانى ئەو فیلانەى لى بکاتو، ئەو جوۆره کلاوانەى ناچنه سەر.

ئنجبا به پێویستی دەزانم که رای خۆم دەربارەى (تَوَسَّلْ وَسِيْلَةً) بێخەمەر وو:

رای خۆم لەبارەى وهسیله و تەوهسولەوه:

یەگەم / ئیمە ئەگەر سەرنجى ئەو نایەتە بدەین، که بەداخه وه هەندیک لە ئەهلى تەصه ووف، وه هەندیک لە زانیانیش، که پیموایه که زیاتر لە ژیر کاریگەری تەوژمی تەصه ووف و صۆفیگەری دابوون، تەصه ووف و صۆفیگەری ناپابەند بە شەریعەتەوه، به ههله لى حالى بوون، باسى تەوهسول و وهسیلهیان کردوه، ئەو پرسته قورئانییهى که دەفەرموی: ﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ﴾، دەبینین ئەو چەمک و واتا ههلهیهى باسمان کرد، هه ئیناگرى و نایگەیهنى، ئیستاش با سەرنجى ئەو نایەتە بدەین و بزانیان ئایا ئەو چەمک و واتایه، که ئەو جوۆره

۲- كە دەفەرموى: ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾، دەسىلەو ھۆكار دەستەبەر بىكەن، بەرەو لای خوا، ئەمە پېچەوانەى ئەوئەى كە ئىنسان چاوەروانى لە غەىرى خوا ھەبى، جا فرىشتەكانن، پېغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)، دۆستانى خوان، ھەر كەسىكن، ئەو چاوەروانىيەى كە لە خوا دەكرى، ئەگەر لە غەىرى خوا بكرى، ئەو دەچىتە نىو بازنەى شىركەو، وە پاشان پېچەوانەى ئەوئەى كە خوا فەرمانى پېكرودە، خوا دەفەرموى: ھۆكار بۆ لە خوا نزيك كەوتنەو دابىن بىكەن، تۆ بىنى لە غەىرى خوا بىارپىيەو، يان ھاوار لە غەىرى خوا بىكەى، يان پشت بە غەىرى خوا بىستى، ياخود سوئند لە خوا بخۆى بە كەسىك، يان بە شىوئەىك مامەئە لە گەل خوادا بىكەى كە پېچەوانەى مەقامى بەرزى خواى پەرورەدگار بى، ئەو ماناى وایە تۆ ھۆكارت بۆ لە خوا نزيك كەوتنەو دەستەبەر نەكردە، بەئكو شتىكت رەچا و كردە كە لەراستىيدا برىتەى لە پالدانەو وەو چاوەروانىى كردن لە غەىرى خوا، واتە: راست پېچەوانەى فەرمانى خوا رەفتارت كردەو.

۳- كە دەفەرموى: ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾، دىسان ئەو چەمك و اتا ھەلانەى كە بۆ دەسىلەو تەو دەسول پەيداكراون، پېچەوانەى ئەوئەى كە خوا دەفەرموى: وە لەرپى خوادا لە پىناوى خوادا تىكۆشن، ھەموو وزەى خۆتان و تواناى خۆتان صەرف بىكەن، كەواتە: ھەئخزان و پالدانەو و خۆزگە خواستن و بە تەماى ئەموئەو بوون، بە بىانووى دەسىلەو، پېچەوانەى تىكۆشانە لە پىناوى خوادا، كەواتە، ھەم تەقواو، ھەم داواكردى ھۆكار بۆ نزيكبوونەو لە خوا، ھەم تىكۆشان لە پىناوى خوادا، پېچەوانەى ئەو چەمك و اتاىانەن كە خزىنراوتە نىو وشەى دەسىلەو.

دووھم/ دەئىم لەراستىيدا كردنە بىانووى وشەىك و دەرھىنانى لە سىاقى خۆى و، لىباركردى ئەو ھەموو ماناىانەى كە وشەكە ھەئىان ناگرى، جوړىكە لەلادان لە رىبازى شەرىعت، وە لادان لە رىبازى پېغەمبەرى خوا ﷺ، كوا لە چ فەرمايشتىكدا ھەىە كە پېغەمبەرى خوا ﷺ، ھاوئەلانى بەرپىزى رىنماىى كرىبى، لە غەىرى خوا بىارپىنەو، چاوەروانىى لە غەىرى خوا بىكەن، پشت بە غەىرى

عەبدولقادی گەیلانی پەرحمەتی خۆی لێ بێ، لەم شاری بەغدايە^(۱)، دەستی کردووە بە بووژاندنەوهی خوا بەیەگرتن (توحید)، بۆ وینە: کتیبی (الفتح الربانی والفیض الرحمانی) تەماشای بکەن، وهك من له کتیبی (رێگای صالح بوون و بەرهو خوا چوون) دا باسەم کردووە، چەند جەخت دەخاتە سەر تەنیا خۆناسین و خوا بەیەگرتن و، تەنیا خوا پەرستن و، تەنیا چاوەڕوانی لە خوا کردن و هەتا کۆتایی، هەر وەها، (سەید ئەحمەدی سەرھەندی) کە کتیبیکی هەیه بە ناوی (المکتوبات) ئەویش زۆر جەخت لەسەر مەسەلە شۆینکەوتنی سوننەتی پیغەمبەر ﷺ دەگاتەوه، وه له کتیبی (رێگای صالح بوون و بەرهو خوا چوون) دا لێم نەقل کردووە، کە دەلێ: بیدعە ی چاک نیە، بیدعە هەمووی خراپە، بەلێ (الإمام الربانی) لە کتیبی (المکتوبات) هکە ی خۆیدا (البدعة الحسنة) بوونی نیە، بیدعە هەمووی خراپ و تاریکە، مادام پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی: ﴿كُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۳۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۰۰۲)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۵۷۸)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۴۶)}، دەلێ: ناگونجی بلێین: بیدعەت هیچ چاکە و رووناکییەکی تێدایە.

بەلێ ئەو چەمک و واتایانە ی بۆ وەسیلە و تەوەسسول پەیدا بوون لە کاتی کدا بوو، کە مسوولمانان لە قورئان و سوننەت دوورکەوتوونەتەوه، وه پیاوانی گەوردی تەصەووفی راستەقینە ی پابەند بە قورئان و سوننەتەوه، هەمیشە دژی ئەوه بوون، دژی شیرک و، پشت بە غەیری خوا بەستن و، چاوەڕوانی لە غەیری خوا کردن و، دژی پەنابردنە بەر غەیری خوا بوون.

سێیەم / ننجبا با باسی ئەزموونیکێ خۆشم بکەم لێرەدا، من لە سالی (۱۹۹۶) دا دوا ی ئەوه کە خیزانی پەرحمەتییەم (پوخسار خان) وەفات ی کرد، دیارە من لە ژیا نندا هەوڵەم داوه لە بەینی خۆم و خوادا هەمیشە ئیعتیکافم هەبێ، بە تەنیا دانیشتن و بیرکردنەوه م هەبووه، بەلام ئەو کاتە، زیاتر کەوتەمە بیری عالەمی بەرزەخ و قیامەت و قەبر و ئەو حالەتانە، وه کتیبیکیشم کەوتە بەر دەست بە ناوی (التوسل والوسيلة)، ئەوهی (ابن تیمیة) نیە، هی زانایەکی بواری تەصەووفە،

(۱) ئەم دەرسانە لە شاری بەغداد گوتراو نەوه.

بەلام بە ھەئەو لادانەو، کە لەویدا دەلی: داوای کۆمەکیی کردن (استمداد) لە رووخی مەشایخ و دۆستانی خوا، سوودت پێ دەگەینێ، ئەو کتیبەم دەخویندەو، جوۆی لە کارتیکراوی بەو کتیبەم بو پەیدا بوو بوو، بەلام ھەستم بە دلتوندیەک و حالەتیک ناخۆشی دل دەکرد، شەو بوو یان رۆژ بوو، خەونم بینی لە خەونمدا سەعاتەکە مالمان لە جیاتی ئەو بەرەو پیشی بچی، بەرەو دواو دەگەرایەو، یەکسەر ھاتە دلەم، گوتم: دیارە ئەو ئەمازەییەو ھۆشیارکردنەو یە بو من، کە ئەو حالەتە ئیستای من راست نیەو، ئەو کە من بو خۆ بەھیزکردنی لایەنی رووخی و بو پکردنەو ئەو بۆشایی یە رووخی یە، دەمەوئ سوودی لی ببینم، کە ھەندیک لەو کتیبانە بوون، کە وەک گوتم شیک و بیدەت و لادان و غەلەت و پەلەتیان تیدا ھەبوو، راست نین، ئیدی سوپاس بو خوا ھۆشیار بوومەو، ھەلویستی خۆم راست کردەو، چەرچەندە تەنیا وەک بیرۆکەییەکی ش ھاتبوو زەینمەو و کارم پینەکردبوو.

مەسەلە ی دووہم: کە لەم نایەتە موبارەکە وەردەگیری: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ**

أَتَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ

الْقِيَامَةِ مَا نَقْبَلْ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴾، بیگومان ئەوانە ی بیروان، ئەگەر ئەو لە زەویدا ھەییە و وینە ی خۆشی لەگەلدای، بوئەو بیکنە بە لاگیرەو ی خویان لە سزای رۆژی قیامەت، لیان وەرناگیری، وە نازاریکی بەئیشیشیان ھەییە، لەو بارەو ئەو فەرموودەیی پیغمبەر ﷺ ھەییە ﴿ **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: يَجَاءُ بِالْكَافِرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُقَالُ لَهُ: أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ لَكَ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا أَكُنْتَ تَفْتَدِي بِهِ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُقَالُ لَهُ: قَدْ كُنْتَ سَأَلْتَ مَا هُوَ أَيْسَرُ مِنْ ذَلِكَ: أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي، فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ** ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۳۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۰۱۶) }، واتە: ئەنەسی کوری مالیک خوا لی رازی بی دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ئینسانی کافر رۆژی قیامەتی دەھینری، پی دەگوتری: ئایا ئەگەر پری زەو ی زپرت ھەبوایە، ئیستا نەتەبەخی، ببیتە بە لاگیرەوت، وەک قەرەبوو؟ دەلی: با، پی دەگوتری:

لەوێ زۆر ئاسانترت لێ داواکرا، (واتە: لە دنیادا ئەویش ئەوێهە) کە هیچ شتێک نەگەیه هاوبەشی خوا، بەلام نامادە نەبووی، ئیدی فەرمانی پێ دەگری و بەرەو ئاگری دۆزەخ دەبردری.

ئەجا ئەم نایەتە موبارەکە، وەك ئەو نایەتە (۵۴)ی سوورەتی (یونس) وایە کە دەفەر موی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾﴾، واتە: ئەگەر هەر نەفسێک کە ستمی کردووە (کوفری کردووە خراپەیی کردووە شایستەیی سزای خوایە)، ئەگەر پەڕی زەوی مانی هەبێ لە قیامەتدا، دەیکاتە بەلاگێرەوی خۆی...

مەسەلەیی سێیەم: کە دەفەر موی: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ

بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، واتە: دەیانەوی لە ئاگری دۆزەخ بچنەدەر و پەلەقاژەیی چوونەدەر و دەر باز بوون دەکەن لە ئاگر، بەلام لێ ناچنە دەر هەرگیز، وە ئازار و سزایەکی بەردەوام و نەپراوە و نەپساوەیان هەیە، لەو بارەو پێشتریش دیارە ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (النساء) نایەتی (۱۸) دا باسی ئەوەمان کرد، کە هەندێک لە زانیان کە دیارە لە ژێر کاریگەری فیکری خەوارێجدا بوون، پریان وایە خەلک لە قیامەتی دەبنە دوو بەش: یان بۆ بەهەشت، یان بۆ دۆزەخ، ئەو نە خەلکی بچنە دۆزەخ و سزا بدرین، و دواوی دەر بازیان ببن و بچنە بەهەشت، هەندێک لە زانیان پریان وایە، ئەجا ئێمە لە بەرگی سێیەمی ئەم تەفسیرەدا لە کاتی تەفسیرکردنی نایەتی (۱۸)ی سوورەتی (النساء) باسمان کردووە، کە هەندێک لە زانیانی هاوچەرخیس رایەکی وایان هەیە، هەندێک شتیش بە بەلگە دیننەو، بۆ وینە: کە خوا دەفەر موی: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

﴿٧﴾ الشوری، واتە: کۆمەلێک لە بەهەشت دان، و کۆمەلێکیش لە دۆزەخان، بەلام باسم کردووە کە ئەو مەبەست پێی سەرەنجامی کۆتایی بەشەر یەتەو، لە سەرەنجامی کۆتاییدا بەشەر بەسەر بەهەشت و دۆزەخدا دابەش دەبن، بەلام ئەو

يانى چى؟ چواندىنى واجب، شكاندىنى قەدەغەيە، ئەوۋە يەككە لە رايەكانيان) وه ئىمە كۆمەئىك بووين، ژمارەيەكى باش بووين، چووینەدەر ويستمان بچين حەجى بکەين و دواى حەجى وەدەرگەوين (واتە: ياخى بين لە دەسلەلاتى ئەو کاتە) بە مەدينەدا تىپەپىن تەماشامان کرد جابىرى كورپى عەبدوللا خوا لە خوئى و بابى رازى بى قسەى دەکرد، لە لای كۆلەگەيەك (ديارە لە مزگەوتى پىغەمبەردا ﷺ خەلكى دانىشتبوون) ئەويش فەرموودەى پىغەمبەرى بۇ باس دەکردن، لە ميانەى قسەكانيدا باسى جەھەننەمىيەكانى دەکرد (واتە: ئەوانەى كە لە ئيمانداران دەچنە دۆزەخ و دوايى دەر بازىان دەبى) منىش پىمگوت: ئەى هاوئلى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوۋە چىيە ئەوۋە ئىۋە باسى دەكەن، لەكاتىكدا خوا دەفەرموى:

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ... ﴾ ﴿۱۱۲﴾ آل عمران، واتە: پەرۋەردگارمان! ھەر كەسىك تۆ بيخەيە دۆزەخەوۋە ريسوات كىردە، (كەواتە: ديارە ئيماندار نيە، مەبەستى ئەوۋە بوۋە)، ھەرۋەھا دەفەرموى: ﴿... كَلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا

أَعِيدُوا فِيهَا... ﴾ ﴿۲۰﴾ السجدة، واتە: ھەر كاتىك ويستيان لىي بچنەدەر دەگىردىنەوۋە نىۋى، (خوا ئاوا باسى دۆزەخيەكيان دەكات)، كەواتە: ئەوۋە چىيە ئىۋە باسى دەكەن و بەلگەتان چىيە؟ ئەويش پىي گوتەم: قورئان دەخوينى؟ (واتە: شارەزايىت ھەيە لە قورئان؟) گوتەم: بەئى، گوتى: ئايا بيستوتە لە قورئاندا مەقامى موھەمەد ئەوۋە نيە خوا دەفەرموى: ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴾ ﴿۷۱﴾ الإسراء، گوتەم: بەئى، گوتى: ئەوۋە ئەو پىنگەو پايە بەرزەى موھەمەدە كە تىيدا ستايش دەكرى، كە خوا بە ھۆى تىكاردىنى ئەوۋە كەسانىك لە دۆزەخ دەردىنى كە لە ئەھلى ئيمانن، دوايى جابىرى كورپى عەبدوللا باسى پردى (صىراط)ى كىرد، (صىراط: واتە: ئەو پردەى كە بەسەر پشتى دۆزەخدا رادەھىلدىرى، وە خەلك بەسەرىدا تىدەپەرن)، وە دوايىش گوتى: دەشترسىم كە ھەمووم چاك لەبەر نەبى، (بۆيە ناچمە نىۋ وىردەكارىيەكانەوۋە)، بەلام فەرموۋى: كەسانىك لە دۆزەخ دەچنە دەرى (واتە پىغەمبەر ﷺ وايضەرموۋە) دواى ئەوۋە كە لە نىۋ دۆزەخدا بوون، لىي دەچنە دەر، وەك لاسكى كونجى (لاسكەكەى زۆر

باريك دەبىتەۋە، واتە: ئەوانەى لە دۆزەخ دا دەسووتىنرېن، ۋەك لاسكە كونجى باريك دەبنەۋە) دەخرىنە نىۋ رووبارىكەۋە لە رووبارەكانى بەھەشت، خۇيانى تىدا دەشۇن، كە دىنە دەرى ۋەك كاغەزى سپىن، (پېشى ۋەك لاسكە كونجى وشك ۋەرقو سووتاون، دوايى ۋەك كاغەزى سپىيان لى دى، ديارە لە فەرمايشتى دىكەش دا هاتوۋە كە كۇتا كەس لە دۆزەخ لە ئۆممەتى پېغەمبەر ﷺ دەچىتە دەرى ئاۋايە ۋ ئاۋايە ۋ لە بوخارىي ۋ موسلىم دا هاتوۋە)، ئنجا يەزىدى فەقىر دەگىرپتەۋە دەلى: ئىمەش چووينەۋە لە نىۋ خۇماندا گوتمان: ئىمە ياخو بى فەزابىن، ئايا پياۋە بە تەمەنە (جابىرى كورى عەبدوئلا ديارە ئەو كاتە زۆر بە تەمەن بوۋە)، تۆ بلىي درۆ بە زمانى پېغەمبەرەۋە ﷺ بىكات!! (ديارە ئەو بۇچوونەى ئىمە غەلەتە، ئىمە بە غەلەت لە قورئان تىگەيشتووين)، دەلى: سوپند بە خوا تەنيا يەك نەفەرمان دەرچوۋ بۇ لاي خەۋارىچ، ئەۋىدىكە ھەموۋى ۋازمان لەو بىرۋكەيە ھىنا، ۋە ياخى نەبووين.

(ابن مردويه) ئەۋىش ھەر لە (يزيد بن صهيب الفقير) ديارە بابى ناۋى (صهيب) بوۋە ئەم دەقە دىنى: ﴿عَنْ يَزِيدِ بْنِ صَهْبِيبِ الْفَقِيرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ قَوْمٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ)، قَالَ يَزِيدُ الْفَقِيرُ: فَقُلْتُ لِجَابِرٍ: يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا

هُمْ بِمُخْرَجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ المائدة، قال: أتى أول الآية:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَن لَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا

بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المائدة، أَلَا إِنَّهُمْ

الَّذِينَ كَفَرُوا} (۱)، واتە: (ئەۋەش رىۋايەتتىكى دىكەيە) ھەر لە يەزىدى كورى

صوھەبىي فەقىر لە جابىرى كورى عەبدوئلاۋە، دەلى: گوتى: پېغەمبەرى خوا

فەرموۋىەتى: كۆمەئىك لە دۆزەخ دىنە دەر، دەچنە بەھەشت، دەلى: بە

جابىرى كورى عەبدوئلام گوت: خۋاى بەرز دەفەرەمۆى: دەيانەۋى لە دۆزەخ

بچنە دەرى، لىي ناچنە دەرى؟ ئەۋىش گوتى: سەرەتاي ئايەتەكە بچوینەۋە

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَأَتْ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا

بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقِيلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، ناگاداربه مه بهست پێی کافرهکانن، که لێی ناچنه دەر (له دۆزهخ)، وه مه بهست پێی ئیماندارانی گوناھبار نیه.

مه سه له ی چواره م: که ده فه رموی: ﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا

جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ ٣٨ ﴿ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ

وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، ئەم دوو ئایه ته مه موباره که باسی یه کێک له یاسا گرنگه کانی ئیسلام ده کهن، که بریتیه له یاسای برینی دهستی دز، چ پیاو بی، چ ئافرهت، که ئەم یاسایه له رابردوو شداو، ئیستاش به تایبهت مشتومری زۆری لێ که وتۆته وه، بۆیه چهنده شتیک له و باره وه ده خه ی نه پوو، خوا پشتیوان بی له دوا زده خالدا ته فسیری ئەم ئایه ته وه باسی حوکمی برینی دهستی دز ده که یین:

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

باسک لە بارەى دزیکردن و حوکمی برینی دەستی دزهوه

یه‌که‌م: پیناسه‌ی دزیی (السَّرْقَة) و، به‌کێ ده‌گوتری دز؟

زانایان زۆر پیناسه‌یان بۆ دزی کردوه، به‌لام کورته‌و پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه: (أَخَذَ الْمَالِ حُفِيَةً مِنْ حِرْزِ الْمَثَلِ)^(۱) دیاره‌ ته‌فسیره‌کانی دیکه‌ش هه‌روا به‌وشیوه‌یه هیناویانه، {بردنی سامانیکه به په‌نهانی له شوینیکدا، که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزری}، بۆ وینه: پاره له قاصه‌دا ده‌پاریزری، مه‌ر و بز و گاو مانگا و حوشتر له ئاغه‌لدا و له شوینی که نازه‌لی تیده‌کری، وه‌کا له کادیندا ده‌پاریزری، هه‌روه‌ها دانه‌ویله له عه‌مباردا ده‌پاریزری، هه‌ر شتی که له شوینیک که وینه‌ی ئه‌و شته‌ی تیدا ده‌پاریزری، به په‌نهانی ببردری، ئه‌وه دزییه.

دز (السارق) به‌کێ ده‌گوتری؟!

(الْقَرْطُبِي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۲)، ئاوا پیناسه‌ی دز ده‌کات: (مَنْ جَاءَ مُسْتَتْرًا إِلَى حِرْزٍ فَأَخَذَ مِنْهُ مَا لَيْسَ لَهُ، فَإِنْ أَخَذَ مِنْ ظَاهِرِ فَهُوَ مُخْتَلِسٌ وَمُسْتَلْبٌ وَمُنْتَهَبٌ، وَمَحْتَرَسٌ، فَإِنْ تَمَنَّعَ بِمَا فِي يَدِهِ فَهُوَ غَاصِبٌ) هه‌م پیناسه‌ی دز (سارق) مان بۆ ده‌کات هه‌م هی (مختلس) مان بۆ ده‌کات، هه‌م هی (غاصب) مان بۆ ده‌کات، ده‌لی، دز: بریتیه له که‌سی که به په‌نهانی بێ شتی که به‌ری، که هی ئه‌و نه‌بی و مافی پێوه نه‌بی، له شوینیکدا که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزری، که له زاراهه شه‌رعییه‌که‌یدا ده‌لی: (فِي حِرْزٍ مِثْلِهِ) شتی که وینه‌ی ئه‌و شته له‌و شوینه‌دا ده‌پاریزری، ده‌لی: ئنجا ئه‌گه‌ر به په‌نهانی بیبا، دزییه، به‌لام ئه‌گه‌ر به ئاشکرا بیباو بیرفینێ، پێی ده‌گوتری: (مختلس) و (مستلب) و (منتهب) و (محترس) ئیمه به‌کوردیی ده‌لین: (رفاندن) ئنجا ئه‌گه‌ر بیباو برۆا، ئه‌وه ئه‌و چوار ناوه

(۱) التفسیر المنیر: ج ۳، ص ۵۳۰.

(۲) الجامع لأحكام القرآن: ج ۶، ص ۱۴۷.

دەگریتەوه، بەلام ئەگەر هەر لە دەستی خۆیدا بیهێلێتەوهو بابای مال لیبراو زەق زەق تەماشای بکات، ئەوه پێی دەگوتری (غاصب) واتە: زەوتکەر.

دووهم: حیکمەتی پاشوپیشکردنی نیرومی لە دزیی و زینادا؟

پیشتریش باسمان کرد، خوا بۆ زینا دەفەرموی: ﴿ **الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ**

مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ﴿۲﴾ النور، واتە: ئافەرتی زیناکەر و پیاوی زیناکەر یەکی سەد

قامچیان لێ بدن، بەلام لێرەدا دەفەرموی: ﴿ **وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا**

أَيْدِيَهُمَا ﴿۳۸﴾ واتە: پیاو و ئافەرتی دز، دەستیان ببن، هۆکارەکەشی ئەوهیه کە

دزی و رێگری زیاتر پیاوان تێیدا دەست پێشخەرن، بەلام داوین پیسی زیاتر ئافەرتان، هۆکارنی.

لێرەدا دەمەوی شتیک راست بکەمەوه، بۆ زۆر کەس، کە لە دەرسەکانی دیکەشدا ئاماژەم پێداوه، ئەویش ئەوهیه کە ئیستا زاراوهیهک بەگاردینن لە حیاتی زینا، یان داوین پیسی دەلین: (لەشفرۆشی) بەلام ئەو وشەیه لە چەندان روودوه غەلەتە، کە بە داخهوه زۆر جار کەناله ئیسلامییەکانیش (کەنالهکانی راگەیاندن) بەکاری دینن، هەر وهه زۆر وشە دیکەش ئاوا تووتییانە خەلکی بەکاری دینن، بێ ئەوهی بیری لێ بکەنەوه، لەشفرۆشی جیاپه له زینا، جارێ ئەو وشەیه ئاماژە بهوه دهکات کە ئەوه جوړیکه له بازرگانیه، ئەو ئافەرتە لەشی خۆی دەفرۆشی بهو پیاوهو پارهی له بهرانبهردا وەردهگری، یانی: له بهرئهوهی پاره وەردهگری قەدەغهیه، بەلام ئەگەر به بهلاش بێ، قەیدی ناکات!! ئنجا ئەوانه ههموو جارێ بانگهشهی مافی ئافەرت دەکەن و دەلین: ئافەرت ستهمی لیکراوه، ئنجا ئەو وشەیه ستهمیکی زۆری لهو ئافەرتە کردوه، بۆچی؟! چونکه لەشفرۆشی بهس ئافەرتە زیناکەرەکه دەگریتهوه، کێ فرۆشهره؟ ئافەرت، ئەدی کوا بهرانبهره بێ نامووسهکە؟! بهپێی ئەو وشەیه بێ دیارنیهو، وهک بهرزەکی بانان بۆی دەرچوو! وه لهراستیدا به پێی ئەو وشەیه بێ زیاتر ناوبه‌دییهکه بۆ ئافەرتەکەیه، وه خه‌تابارکردنه‌که زیاتر ملی ئافەرتەکه دەگریتهوه، وهک بلێی پیاوهکه ههچی نه‌کردوه!!

سییەم : یەكەمین دز که دەستی بپراوه :

زانایان و توێژەرەوان دەلێن: یەكەمین دز که دەستی بپراوه له سەر دەمی ئیسلامدا له پیاوان پیاویك بووه ناوی (الخيار بن عدي بن نوفل بن عبد مناف القرشي النوفلي)ه، که به چەند پشتیک دەگاتەوه پێغەمبەر ﷺ، وه له سەر دەمی پێغەمبەری خوادا منداڵ بووه.

له ژنانیش یەكەمین ئافرەت که دەستی بپراوه ناوی (مرة بنت سفيان بن عبد الأسد من بني مخزوم) ئەو ئافرەتە ی که پێغەمبەر ﷺ له بارە یهوه تکای بو کرا، فەرمووی: ﴿لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ ابْنَةَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ، لَقَطَعْتُ يَدَهَا﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۵۳۳۶)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۴۷۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۳۸۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۳۷۳)، وَالْتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۴۳۰)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۴۸۹۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۲۵۴۷)}، واتە: ئەگەر فاتیمە ی کچی موحەممەدیش دزی کردبا دەستی دەپری.

چوارەم : مەرجه کانی برینی دەستی دز:

زۆر کەس وا دەزانێ هەر کەسێک هەر جۆرە دزییەك بکات دەستی دەپردرێ، جا ئەوانە ی که رەخنە دەگرن له حوکمی سزای دەست برین له ئیسلامدا، به زۆری له بەر ئەوه ی که شارەزانی، وادەزان ستمە، که به داخه وه هەندێ له مامۆستایانیش کاتیك باسی ئەو حوکمە دەکەن دەلێن: دەبێ دز دەستی بپردرێ، بئێوه ی که تەفصیلی بدەن، بەلام لەپراستیدا وانیه، جاری بابای دز پینج مەرگی هەن و دەبێ پینج مەرگی تیدا بن، ئنجا دەستی دەپردرێ، وه ئەو شتە ی که دزراوه، دەبێ چوار مەرگی تیدا ببینرین، ئەوجار ئەو دزه دەستی لەسەری دەپردرێ، وه ئەو شوپنەش که شتی تیدا دەدزری، ئەویش مەرگیکی هەیه.

یەك / مەرجه کانی بابای دز بۆ ئەوه ی که دەستی بپردرێ:

(۱) دەبێ بالغ بی، منداڵ دەستی نابردرێ.

(۲) دەبێ عاقل بی، شییت دەستی نابردرێ.

(۳) دہبیٰ خاوهنی ئەو شتہ نہبیٰ کہ دزراوہ، واتہ: بہشی تیدا نہبیٰ، بۆیہ ہندیٰک لہ زانیان دہلین کہسیک لہ خہزینہی دہولتہ (بیت المال) دزی بکات، دەستی نابردری، چونکہ بہشی وی تیدا ہہیہ.

(۴) دہبیٰ ئەو سامانہ کہ دزی لیکردوہ، لہ ژیر سہرپہرشتیاریی خۆیدا نہبی.

(۵) ئەو کہسہ کہ دزی کردوہ، نابئی لہبہر برسپہتیو ناچاریی دزی کردبی، وەک لہ خالی یازدہیہمدا بہ دریژیی باسی دہکەین.

دوو: مہرجہکانی ئەو شتہی دہدزری و دەستی دزی لہسہر دہپردری:

۱/ (النصاب) واتہ: بگاتہ ئەندازہی دیاریکراوی شہرعیی، ئنجا ئایا شہریعت ئەندازہیہکی دیاریی کردوہ، یان ہەر شتیک بدزری، دەستی دزی لہسہر دہپردری؟! لہوہدا راجیایی ہہیہ لہ نیوان زانیاندا، بہلام ئەو فہرمایشتہ ہہیہ لہوبارہوہ کہ دایکمان عائیشہ خوا لئی رازی بی، دہگیریتہوہ کہ لہ پیغہمبہری خواي ﷺ بیستوہ، فہرموویہتی: ﴿لَا تُقَطِّعْ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۷۸۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۳۷۴)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۴۹۳۶)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۵۸۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۴۶۶۴)}، واتہ: دز دەستی نابردری، مہگہر لہسہر شتیک کہ بہ قہدەر (۴/۱) چواریہکی دیناریکی زیرو زیاتر بی، لہسہر کہمتر لہوہ، نابردری.

وہ من پیموایہ دہگونجی دہسہلاتی شہرعیی و دہولتہی ئیسلامی قسہ لہو ئەندازہ دیاریکراو (نصاب) ہشدا بکات، واتہ: ئەو کاتہ رہنگہ ئەوہ ئەندازہیہک بووبی کہ شتیکی گرنگ بووبی، بہلام ئەگہر لہ رۆژگاری ئیمہدا، وہ لہ رۆژگاری دوا ئیمہدا، لہ کۆمہ لگایہکدا، ئەو ئەندازہیہ ہیچ شتیکی وانہبوو و، شتیکی کہم بایہخ بوو، دہسہلاتی شہرعیی بۆی ہہیہ قسہی تیدا بکات و ئەندازہیہک دابنی و بلی لہو ئەندازہیہ کہمتر دەستی کہسی لہسہر نابردری، یہکیک بۆی ہہیہ بلی: ئەدی چی لہو فہرموودہیہ پیغہمبہر ﷺ دہکەن کہ دہفہرموی: ﴿لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ، يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطِّعُ يَدُهُ؛ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطِّعُ يَدُهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۴۳۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم:

(۶۷۸۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۴۳۸۴)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۴۸۷۳)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقَم: (۲۵۸۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، واتە: نەفرینی خوا لە دز بێ، هێلکە دەدزی، دەستی دەبردێ و گوریسیک دەدزی، دەستی دەبردێ؟

زانایان دەڵێن: لێرەدا مەبەست روونکردنەوهی حوکمی شەرعیی نیە، بەلکو مەبەست ترساندنی خەلکە لە دزی، وهك چۆن پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە فەرموودەییە کەدا دەفەر موی: ﴿مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا، وَلَوْ مَفْحَصَ قِطَاةٍ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقَم: (۳۱۵۶)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۱۶۱۱)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الصَّغِيرِ) بَرَقَم: (۱۱۰۵) عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ) رَقَم: (۲۶۹)، واتە: هەر کەسیک مزگەوتێک بۆ خوا دروست بکات، ئەگەر بەقەدەر هێلانەیی بەلاندەییەکیش بێ (قِطَاةٌ: جوۆرە بەلاندەییە کە) خوا لە بەهەشت خانووێهکی بۆ دروست دەکات.

ئەجا ئایا مزگەوتی بەقەدەر هێلانەیی بەلاندە نوێژی تێدا دەکری؟! نا، کەواتە: لێرەدا مەبەست هاندانی خەلکە بۆ دروستکردنی مزگەوت، نەک دیاریکردنی ئەندازە کە، باسی برینی دەستی دزیش بە هەمان شیۆ، ئەگەر نا وەنەبێ لەسەر هێلکە و لەسەر گوریس دەستی دز ببردێ.

هەندیکیش گوتووایانە مەبەست لە هێلکە، واتە: زێرێک بەقەدەر هێلکە بێ، وە مەبەستیش لە گوریس، واتە: گوریسیک کە نرخە کە لە یەک لەسەر چواری دیناریکی زێر زیاتر بێ، کەواتە: مەرجی یەکەمی ئەو مائە دەبێ ئەندازە یەک بێ کە شەریعت دیاریکردووە (نصاب).

۲/ دەبێ لەو جوۆرە مائە بێ کە بگۆنجی بکریتە مۆلک و مال و سامان، بۆیە زانایان گوتووایانە: لەسەر بەراز، لەسەر سەگ، لەسەر شەراب، لەسەر ئەو شتانەیی کە پیسن، با بشدزین، دەست نابردێ.

۳/ دەبێ ئەو مائەیی کە دزیوێتی بەشی خۆی تێدا نەبێ، بۆ وێنە: دەستکەوتی جەنگی، یاخود خەزینەیی دەوڵەت، لەبەرئەوهی هەموو کەس بەشی تێدا هەیه، دەستی لەسەر نابردێ.

۴/ دهبی بگونجی بدزری، شتیك كه نهگونجی بدزری، بو وینه: كهشتیهك له بیاباندا، یان ههر شتیکی دیکه كه نهگونجی بدزری، ئهوه دیسان دهستی لهسهه نابردی.

سی: مهرجی شوینی شت لی دزراو:

ئهویش یهك مهرجی ههیه، كه پیی دهگوتری: (الْحِرْزُ لِمَثَلِ ذَلِكَ الشَّيْءِ الْمَسْرُوقِ) ئهویش به کورتی ئهوهیه كه ئهو شته لهو شوینهدابیی، كه وینهی ئهو شته لهو شوینه دهپاریزری، (القرطبي) دهلی: (وَجُمْلَةُ الْقَوْلِ فِيهِ أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ لَهُ مَكَانٌ مَعْرُوفٌ فَمَكَانُهُ حِرْزُهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ مَعَهُ حَافِظٌ فَحَافِظُهُ حِرْزُهُ) واته: كورتهی قسه تیدا ئهوهیه كه ههر شتیك شوینی ههبی، شوینهكهی پیی دهگوتری (حِرْز)، واته: ئهو شوینهی كه ئهو شتهی تیدا دهپاریزری، وه ههر شتیك پاریزهركی لهگهئدابیی، پاریزهركهی (حِرْز)یهتی، بو وینه: مهر شوانی لهگهئدابیه، گاران گوانی لهگهئدابیه، حوشر حوشرهوانی لهگهئدابیه، یهكك بئ مهرپکی لی بهری، حوشریکی لی بهری، ئنجا بلی جا خو له ئاغهئدا نهبووه! ئهدی ئهوه نیه شوانی لهگهئدا بووه، لهبهرچاوی شوانهكهی بیبا، ئهوهش به مانای (حِرْز)ی ئهو شتهیه، لهوبارهشهوه ئهه فهرمودهیه ههیه كه ئیمام مالیک به مورسهلی هیناویهتی (مُرْسَل)یش ئهوهیه كه زانایانی تابیعین قسهیهکیان گیرابیتهوهو پالیان نهدابیته لای هاوهلان و یهگسهه له پیغهمهبهروهو عَلَيْهِ السَّلَامُ بیگیرنهوه: ﴿ لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ مُعَلَّقٍ وَلَا فِي حَرِيْسَةِ جَبَلٍ فَإِذَا آوَاهُ الْمُرَاحُ أَوْ الْجَرِيْنَ فَالْقَطْعُ فِيمَا يَبْلُغُ ثَمَنَ الْمَجْنِّ ﴾ {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بِرَقْم: (۳۰۷۵)، مُرْسَلًا، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنِ الْمَكِّيِّ}، واته: دهست برین نیه له میوهیهکی ههئواسراودا (یانی: میوهیهکی كه به درهختهوهبی)، ههروهها ئازهللیك كه له چیا پاریزگاریی لی دهکری، (مادام شوانی بهلاوه نهبی)، بهلام ههر کاتیك ئازهللهكه له ئاغهئدا بوو، یاخود میوهكه لهسهه خهرمان بوو، له شوینی عههبارکردندا بوو، لهو شوینهی كه تیدا دهپاریزری، ئهوه ئهوکاته ئهگهر نرخهکهی بکاته نرخی (مَجْن) واته: قهئغان {كه دیاره به ئههنازهی چواریهکی دیناریکی زیڕ بووه}، ئهو کاته دهستی لهسهه دهپردی.

پینجەم : دەستی راست دەبدری لە مەچەکەو (رسخ) ھوو داغیش دەکری:

یانی: پاش برانی لە مەچەکەو داغ دەکری و دەخریته نیو شلەمەنییەکی گەرمەو، بۆئەوێ خۆینەکەوی وشک بێ، چونکە نابێ یەکسەر کابرای دز بکوژری، بەلکو دەویستری تەمبێ بکری، ئەمما چ تەمبێ کردنیك!! ھەزاران کەسی دیکە ییو تەمبێ دەبێ، ھەلبەتە ئەوێش دیسان راجیایی زانیانی لەسەر، بەلام ئەوێ گوتەم ئەو رای زۆربەیانە، ئەگەرنا:

خەواریج دەلین: دەبێ لە شانیهو بەردری.

و ھەندیک دەلین: لە ئانیشک (مرفق) ھوو.

شیعە دوازە ئیمامییش دەلین: تەنیا چوار پەنجەکان دەبدری، واتە: پەنجە گەرەکی بۆ دەھیلدیریتهو لەپە دەستەکەشی بۆ دەھیلدیریتهو (روح المعانی) ئەوێ ھیناوە^(۱)، ھەرۆھا (تەفسیری نمونە)ش ئەوێ ھیناوە^(۲).

و بە نەسبەت داغ کردنیشی، واتە: ئەو دەستە بخریته شلەمەنییەک: پۆن، یان زەیت، یان ھەر شتیکی داغ و گەرم، بۆئەوێ وشک بێ، (القرطبي) دەلێ: ﴿ قَالَ ابْنُ الْمُنْذِرِ: وَقَدْ رَوَيْنَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ أَمَرَ بِقَطْعِ يَدِ رَجُلٍ فَقَالَ: احْسِمُوهَا ﴾، واتە: لە پیغەمبەرۆھ ﷺ گیراومانەتەو، یان بۆمان گیراوتەو کە پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردو بە برینی دەستی پیاویک، دوایی فەرموویەتی (احسِمُوهَا)، واتە: داغی بکەن. بۆئەوێ خۆینەکەوی زوو وشک بێ و بە ھۆی ئەوێ ئەوێ نەمری، و (القرطبي) دەلێ: (لَا خِلَافَ أَنَّ الْيُمْنَى هِيَ الَّتِي تُقَطَعُ أَوَّلًا)، واتە: ھیچ راجیایی لەسەر ئەو نە کە دەستی راست پیشی دەبدری.

ھەر لەوبارەو ئەم فەرموودەیش ھەییە: ﴿ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ثَوْبَانَ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَتَى بِرَجُلٍ سَرَقَ شَمْلَةً، فَقَالَ: أَسْرَقْتَ؟ مَا إِخَالُكَ تَسْرِقُ، قَالَ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَذْهَبُوا بِهِ فَاقْطَعُوا يَدَهُ، ثُمَّ احْسِمُوهَا، ثُمَّ انْثَوْنِي بِهِ، فَقَطَعُوهُ، ثُمَّ حَسَمُوهُ، ثُمَّ آتَوْا بِهِ، فَقَالَ: تَبُّ إِلَى اللَّهِ، قَالَ: أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ، قَالَ:

(۱) ج ۴، ص ۴۲۸.

(۲) ج ۴، ص ۳۷۶- ۳۷۷.

اللَّهُمَّ ثُبِّ عَلَيْهِ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بِرَقْمٍ: (۱۳۵۸۳)، هَذَا إِسْنَادٌ مُرْسَلٌ، صَحِيحُ
الإِسْنَادِ}، واتە: پیاویکیان هینایە لای پێغەمبەر ﷺ پۆشاکێکی دزی بوو، فەرمووی:
دزییت کردووە؟ پێم وانەبوو دزیی دەکەیت! گوتی: با ئەو پێغەمبەری خوا،
فەرمووی: بێبەن دەستی بپر، پاشان داغی بکەن، دواوی بیهێننەووە بۆ لام، دەستیان
بپر و داغیان کردو پاشان هیناویانەووە، فەرمووی: بگەرپۆه بۆ لای خوا، گوتی:
دەگەرپۆهوە لای خوا و پەشیمانم، (پێغەمبەر ﷺ) فەرمووی: خواپە لێی ببوورە.

شەشەم: بۆچی خوا فەرموویەتی: (أَيِدِيَهُمَا) و نەیفەرموو: (يَدِيَهُمَا)؟

کە دەفەرمووی: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ ﴿٣٨﴾،

نەیفەرموو (يَدِيَهُمَا) هەرچەندە دووانن، (الخليل بن أحمد) و (الفراء) کە دوو
زانای زمانەوانیین، گوتوویانە: (كُلُّ شَيْءٍ يُوجَدُ فِي خَلْقِ الْإِنْسَانِ إِذَا أُضِيفَ إِلَى
اثنینِ جُمع، تَقُولُ: هَشَمْتُ رُؤُوسَهُمَا وَأَشْبَعْتُ بَطُونَهُمَا، ﴿إِنْ نُوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ

صَغَتَ قَلْبُوكُمَا﴾ ﴿٤﴾ التحريم، واتە: لە زمانی عەرەبیدا بنچینە وایە هەر شتێک لە
بەدەنی ئینسان، کاتێک پال دەدرێتە لای دوو نەفەرێک کۆدەکرێتەو، کە بگوتری:
سەرەکانیانم پان کردنەو، یان سەرەکانیانم هارپین دەلی: (هَشَمْتُ رُؤُوسَهُمَا)
نالی: (رَأْسِيَهُمَا) یان ئەگەر بلی: زگم تێکردن، دەلی (أَشْبَعْتُ بَطُونَهُمَا)،
پەروردگاریش فەرموویەتی: ئەگەر بگەرپۆنەووە بۆ لای خوا دلتان لای داو،
(القرطبي) لە تەفسیرەکەیدا هەموو ئەو مەسەلانەی باسم کردن، هیناوانی^(۱).

هەوتەم: ئەگەر بۆ جاری دووهم و سێیەم و چوارەمیش هەر دزیی کرد، سزای
چییە؟

زانایان لەوبارەووە راچیایی یان هەییە:

رایەکیان دەلی: بۆ جاری دووهم پێی چەپی دەبەردری، بۆ جاری سێیەم دەستی
چەپی دەبەردری، وە جاری چوارەم پێی راستی دەبەردری.

رایەکیشیان دەلئ: ئەگەر جاری یەكەم دەستی بردرا، ئەووە جاری دووهم هەرچەندە دووبارە بێتەووە هەر حەپس دەکری، ئەو رایە پای ئەبو حەنیفەییە، وە عومەری کورپی خەتتەبیش وای کردووە، واتە: کەسێک دوای ئەووەی کە دەستی بردرا دزیی کردبێ، عومەری کورپی خەتتەب خوا لئی پازی بێ سجنی کردووە، نەچوووە پێی چەپو، دوایی دەستی چەپو، دوایی پێیەکە دیکەشی بپری.

کە لەپراستییدا ئەم رایەش لە ڕووحی شەریعەتەووە نزیکتەرە، وە گرنگ ئەووەییە مەرؤف ئەگەر بە جاری یەكەم تەمبێ نەبێ، ئەووە مانای وایە سجن بکری باشە، بۆئەووەی خەلک لەدەستی سەلامەت بن^(۱).

هەشتەم: ئایا بابای دز ئەگەر شتە دزراوەکەیی فەوتاندبوو، پێی دەبژیری؟!

زانایان لەو بارەووە ڕاجیایی یان هەییە:

رای یەكەم: کە هی شافیعیی و ئەحمەدو ئیسحاقە، ڕەحمەتی خویان لئ بئ دەلئ: بابای دز، چ هەبوو (میسر)بئ، چ نەبووبئ (میسر)بئ، ئەگەر هەبووبئ، دەبئ یەكسەر ئەو شتە دزیووەتی لئی وەرگیریتەووە، وە ئەگەر نەبووبئ، لەسەری دەبیتە قەرزو دوایی دەبئ بیبژیری.

رای دووهم: مالیک ڕەحمەتی خوی لئ بئ دەلئ: ئەگەر شتەکە مابئ، ئەووە ڕەتی دەکاتەووە، بەلام ئەگەر نەمابئ و ئەویش هەبووبئ و ئیمکانیەتی هەبئ، پێی دەبژیری، بەلام ئەگەر نەداربئ و هیچی نەبئ، ئەووە چاوپۆشیی لئ دەکری، (قُرطُبي) ئەم ڕایانەیی لە تەفسیرەکەیی خۆیدا هیان^(۲).

بەپراستی منیش رایەکەیی مالیکم پێ لە ڕووحی شەریعەتەووە نزیکتەرە، کە بابای دز دوای ئەووەی کە دەستی بپردراوە، ئنجا ئەو شتەشی کە دزیووەتی مادام فەوتابئ، یان سەرفی کردبئ، یان نەمابئ، پیمدووورە لە ڕووحی شەریعەتەووە لەسەری ببیتە قەرز، تازە ئەو سزای خوی وەرگرتووە، لە بەرانبەر ئەو شتەدا، ئنجا ئەگەر دووبارە شتەکەشی پێ بهینریتەووە، ئەووەکاتە دەبیتە دوو سزا، لەبەرئەووە من رایەکەیی مالیکم پێ راستەرە.

(۱) محاسن التأویل: ج ۴، ص ۱۹۸، وە (الجامع لأحكام القرآن)، ج ۶، ص ۱۵۲.

(۲) الجامع لأحكام القرآن، ج ۶، ص ۱۴۶.

مِثْلِيهِ، وَالْعُقُوبَةُ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ) وفي رواية: (وَجَلَدَاتُ نَكَالٍ) ﴿ ۱ ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۱۷۱۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۲۸۹) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۹۵۸) وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ، واته: عهبدووللای کورپی عهمرپی کورپی عاص، خوا له خوئی و بابی رازی بی، له پیغه مبهری خوا ﷺ دهگپرتهوه که پرسایاری لیکراوه له باره میوهی هه ئواسراو، (یاخود میوهیهک که به درهخته وهیه)، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: هه رکه سیک له بهر پیداوایستی بایی ئه وهندهی که پیوایستی پییهتی، لی بخوات، به مه رجیک هه ئنه گری له گیرفانیدا، یاخود له کراسیدا، (واته: لی نه باته دهره وهی باغه که) ئه وه هیچی له سه ر نیه، به لام هه رکه سیک هیندهی لی بهرته دهری، که بگاته نیصابی دهست برین، (واته: بهرانبهر روبعه دیناریکی زیڕ)، ئه وه دهست برینی دهکه ویته سه ری، وه هه رکه سیک که متر له وه بدزی، ئه وه پیوایسته دوو قاتی ئه وه که بردوو بهتی بیبژیری، وه سزاش بدری، (واته: قسه ی پی بگوتری، دوو قامچی لی بدری)، وه له ریوایه تیکدا دهلی: (وَجَلَدَاتُ نَكَالٍ) واته: چه ند قامچییه کیشی لی بدری، وهک سه ماننده وه و پرینگاننده وه، که جاریکی دیکه ئه وه نه کات.

یازدهیه م: هه رکه سیک له برسان و له بهر ناچارایی دزی بکات، دهستی نابردری؟

له بهرئه وهی خوا ی پهروهر دگار ئه و شه ریه ته ی نار دوه یاسا کانی له حاله تی ئاسا ییدا جیبه جی ده کرین، به لام له حاله تی نائاسا ییدا حوکه مگانی ده گوردرین، هه ر بویه عومه ری کورپی خه تتاب خوا لیی رازی بی، خه لیفه ی دووهمی راشیدی پیغه مبهر ﷺ، له رۆژگاری خویدا له سائیکدا که گرانیی و قات و قریی و برسیه تی بوو، که پیی ده گوتری (عَامَ الْمَجَاعَةِ) یان (عَامَ الرَّمَادَةِ) له و سائه دا حوکه می برینی دهستی دزی راگرت، له بهرئه وهی زه مینه ی جیبه جی کردنی نه ره خسابوو، جا ئه وه هه ندیک له شیعه کان به نه زانیی ره خنه ی لی ده گرن، ده لئین: عومه ر سزایه کی شه رعیی له کار خسته و! به لام له راستییدا عومه ر په کی نه خسته و (تعطیل)ی نه کردوه، به لام زه مینه ی جیبه جی کردنی ره خسا و نه بووه، وهک له سپرده ها توه، که (حَاطِبُ بْنُ أَبِي بَلْتَعَةَ) دوو غولام، یان زیاتر ده بن حوشتریک له کابرایه ک ده دزن وه سه ری ده برن و گوشته که ی ده خون، ئه ویش ده یانباته لای عومه ر خوا لیی رازی بی، ده لئین: ئه و غولامانه م ئه و حوشت ره یان دزیوه، {واته: سزا بدرین و ده ستیان

ببپردی، عومەریش خوا لێی رازی بێ لێیان دەپرسی: بۆچی واتان کردووە؟ دەلێن: برسی دەگردین و، نانی نەدەداین و لەپرسان ئەوەمان کردووە، عومەر خوا لێی رازی بێ، بە خواوەنی حوشترەگە ی گوت: نرخى حوشترەگەت چەندە؟ ئەویش ئەندازەیهکی گوت، عومەریش بە (حاطب) ی گوت: بچۆ دوو بەرانبەری نرخى حوشترەگە ی پارە ی بدەیه! وهك سزادانیك بۆی كه غولامەکانی برسی کردوون و ناچاری کردوون دزیی بکەن!

لەراستیدا ئەو هەلۆیستە ی عومەر خوا لێی رازی بێ زۆر لەگەڵ عەقل و مەنتیق و رووحی شەریعەتدا دەگونجی، وه هەر حوکمرانیکی دیکە ی عاقل و لێزان و دووربینیش دەبێ هەر وابکات، هەر یاسایەکی شەریعی کاتی مسولمانان دەکەونە نیو بارودۆخیکی نائاسایی یهوه، لهو کاتەدا جیبەجی ناکرێ، بەلکو بەس له بارودۆخی ناسایی دا جیبەجی دەکرێ، هەر بۆیە شەرعزانان لەسەر ئەوه یهکدەنگن كه دەلێن: سزا شەریعیەکان له کاتی جەنگدا جیبەجی ناکرێن، بۆ وینە: سزای مە ی خۆری، سزای زینا، بۆچی؟ چونکه مەترسی ئەوه هەیه كه ئەو ئینسانه له ترسی ئەوه ی سزا بدری، پالداته لای دوزمن، بۆیه مادام كه وتوونه ته حاله تیکى نائاساییه وه، كه حاله تی جەنگه، سزا شەریعیەکان جیبەجی ناکرێن.

دوازدەیهم: ئەگەر بابای دزیی لیکراو، دزەگە ی بە خشی، بەرلهوه ی بگاته لای دادوهر سزایه گە ی لاده چی:

لهوباره وه ئەم دهقه ی سونهت ههیه: ﴿عَنْ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنْتُ نَائِمًا فِي الْمَسْجِدِ عَلَى خَمِيصَةٍ لِي تَمَنُّ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، فَجَاءَ رَجُلٌ فَأَخْتَلَسَهَا مِنِّي، فَأَخَذَ الرَّجُلُ فَاتِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِهِ لِيُقَطَعَ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: أَنْقَطِعْهُ مِنْ أَجْلِ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا؟ أَنَا أَبِيعُهُ وَأُنْسِيئُهُ ثَمَنَهَا، قَالَ: (فَهَلَّا كَانَ هَذَا قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ) ﴿ { رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۴۳۹۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ } واته: سهفوانی کوری ئومەیه یه خوا لێی رازی بێ، دەلێ: له مزگهوت خهوتبووم سهرم به خه ميصه يهك كر دبوو (خه ميصه: قوماشيكي رهنگاو رهنگ بووه، دياره جوړه بهرگيک بووه، له قوماشيكي تايبهت) نرخه گە ی سی دره م (ئەو کاتە دراوی زیو پیی گوتراوه: "دره م" و دراوی زیو پیی گوتراوه: "دینار"، رۆمه کان زیاتر زیریان بهکاره یناوه و

دراوى وان دىنار بووه، وه فارسەكان زيويان بەكارهيناووه هەر دىنارىك بەرانبەرى دە (۱۰) درهەم تاكو دوازده درهەم بووه) ئەو گاتى پياويك هات ئەو خەمىصەيەى لى دزىيم، دوايى كابرا گىراو بردرا بۆ لاي پيغەمبەر ﷺ ئەويش فەرمانى كرد كه دەستى بپردي، (دياره دواى ئەوهى لىي كۆليووتەوه له ناچارىي نەبووهو مەرجهكانى تىدابوووه، بەلام پراوييەكان كه فەرمايشتەكان دەگىرئەوه، ناچنە نيو تەفاصيلى رووداوهكان، ئەگەرنا پيغەمبەر ﷺ هەر كەسيك كه دزىي كردبى، يەكسەر نەيفەرموووه: دەستى بپرئ، حەتمەن لىي كۆليووتەوه، ئايا له ناچارىي دزىويەتى؟ چۆنى دزىووه؟ مەرجهكانى تىدا دىنەدى؟) منيش چووم بۆ لاي پيغەمبەر ﷺ گوتم: ئايا لەبەر سى (۲۰) درەمى زىو دەستى دەبرى؟ من پىي دەفرۆشم، وه نرخەكەشى بۆ دوا دەخەم (هەركاتى بووى نرخەكەم بداتى)، پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: دەبووايه ئەوه پيش ئەوهبى كه بيهينى بۆ لاي من (واتە: دواى ئەوه هاتوه بۆ لاي من، تازە ئەو سزايە دەبى جىبەجى بكرى).

هەلبەتە هەندى: له زانايانىش دەلئىن: مادام باباى شت لى دزراو دزەكەى بەخشى، سزايەكەى لەسەر لادەجى، وه بە تەئكىد دەولتەتى ئىسلامىي بۆى هەيە ئەو رايە وەربرى، كه مادام باباى شت لى دزراو دزەكەى بەخشى، ئەو سزايەى بەسەردا نەچەسپى، واتە: ئەگەر ئەوهش جىبەجى بكرى، لەگەل رووحي شەرىعتەدا دەگونجى، هەرچەندە ئەو فەرمايشتەش هەيە، بەلام ديارە زانايان و شەرعزانان لەبارەى فەرمايشتەكانەوه جارى وا هەيە دەلئىن: سەنەدەكەى بەهيز نيه، جارى وا هەيە دەلئىن: مەتنەكەى لەگەل فەرموودەيەكى دىكەدا تىكدەگىرى، بەهەر حال بوارى تىدا هەيە.

ئىنجا له كۆتايى باسى سزاي دەست بپرندا پرسىيارىك دەكرى: ئايا سزاي دەست بپرني دز زۆر قورس نيه له چاو تاوانەكەيدا! يانى: كەسيك دزىي دەكات، بەلى له ناچارىي نيهو، برسى نيه، بەس دزىي دەكات بايى روبعه دىنارىك، روبعه دىنارىكى زيپ، كه وهك گوتم: دەگونجى دەولتەتى ئىسلامىي نىصابىكى دىكە دابنى لەم رۆژگارەدا، بۆ وئىنە: بگوترى دەبى دە گەلا بى، دەبى مليونىك دىنارى ئىستا بى، دەبى ئەوهندە رپال و تومەنە بى، دەگونجى، وه پىموايه بوارى تىدا هەيە، بەلام هەرچۆن بى، ئايا لەسەر ئەندازەيەكى ئاوا، بپرني دەستى ئىنسانىك و كەم ئەندامكردنى، سزايەكى زۆر قورس نيه؟

له وهلامدا دەلێین: با قورسە، جا کاتی خوئی (أَبُو عَلَاءِ الْمَعْرِيِّ) که شاعیریکی بووه هەندیکیان تۆمەتباریشیان کردوه که بێدین (مُلْحِد) بووه، شیعیریکی گوتوه دەربارە ی پەخنەگرتن لەم حوکمە شەرعییە، بەلام زۆر بە زۆرزانانە پەخنەکە ی گرتووه دەلێ:

يَدٌ بِخَمْسٍ مِئِينَ عَسَجِدٍ وَدِيَتٍ
مَا بِأَلْهَا قَطِيعَتٌ فِي رُبْعِ دِينَارٍ
تَنَاقُضٌ مَا لَنَا إِلَّا السُّكُوتَ لَهُ
وَأَنْ نَعُوذَ بِمَوْلَانَا مِنَ النَّارِ

واتە: دەستیەک ئەگەر بە ناهەق بپەردێ، بە پێنج سەد دیناری زیڕ خوینەکە ی دەدرێ، ئەدی بۆچی لەسەر چاریگە دیناریک دەبەردێ، که بەدزی. ئەوه حوکمیکی ناگۆک و پیکهوه دژ بووه، که هیچمان بۆ نیه مهگەر له بهرانبهريدا بی‌دهنگ بین.

وه په‌نابگرين به سه‌ر په‌رشتيارمان به په‌روه‌ردگارمان، له ناگري دۆزه‌خ!!
ئەوه لی‌ره‌دا پەخنەیه‌کی زۆر شه‌یتانانەیه، ئەگەرنا (تَنَاقُضٌ مَا لَنَا إِلَّا السُّكُوتَ لَهُ) ئەوه پەخنەگرتنە له حوکمی خوا!!
ئنجا (علم‌الدين السَّخَاوِي) که یه‌کیکه له زانیانی ئیسلام، له وهلامدا به یه‌ک دێره شیعیر ئەو وهلامه‌ی ده‌داته‌وه، زۆر به جوانی و هه‌ر له‌سه‌ر کیش و سه‌روای خوئی و ده‌لێ:

عِزُّ الْأَمَانَةِ أَغْلَاهَا وَأَرْخَصَهَا
ذُلُّ الْخِيَانَةِ فَافْهَمِ حِكْمَةَ الْبَارِي

واتە: عیززەتی دەستپاکیی قیমে‌ته‌کە ی گران کردبوو، واتە: دەستیەک که دزیی نه‌کات، یه‌کیک له خۆرا بیبەری و سه‌قه‌تی بکات، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ستیکی ئەمینە قیমে‌تی زۆره‌و ده‌بی نیوه‌ی خوین بەدری، که پێنج سەد دیناری زی‌ره، بەلام زه‌بوونی خیانه‌ت و دزی هه‌رزانی کردوه، ئەو ده‌سته‌ی ده‌ستیکی ئەمین بی، له لای

خوا گرانه به پینج سەد دیناری زیڕ دەبی خوینەگەیی بدری، بەلام دەستیک که دزی کرد، خووی سووک و هەرزان دەکاتو، لەسەر لەسەر چارەگە دیناریکی زیڕ دەبردی، لە حیکمەتی خوای پەرودگار تیگیه.

یهکیک له زانیان دەلی: (لَمَّا كَانَتْ أَمِينَةً كَانَتْ ثَمِينَةً وَلَمَّا خَانَتْ هَانَتْ)، واته: کاتیکی ئەو دەسته ئەمین بوو، بە قییمەت بوو، بەلام کاتیکی خیانەتی کرد سووک بوو.

یهکیکی دیکه له زانیان قسهیهکی جوان دەکات دەلی:

(الأيادي أربعة:

۱ / يد عاملة: يُكْرِمُهَا الْإِسْلَامُ .

۲ / ويد عاطلة: يُشْغِلُهَا الْإِسْلَامُ .

۳ / ويد عاجزة: يُعِينُهَا ...

۴ / ويد خائنة: يقطعها ...)

واته: دەستهکان چوارن:

۱ / دەستی ئیشکەر، ئیسلام ریزی لی دەگری.

۲ / دەستیکی بەککهوتوو یان بی ئیش، ئیسلام ئیشی بۆ دەدووزیتەوه،

وهک لهوبارهوه ئەم بەسەرھاته له سوننەت دا هاتوه:

﴿عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَسَأَلَهُ عَطَاءً، فَقَالَ الرَّسُولُ ﷺ: أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ؟ قَالَ: بَلَى، جَلَسْتُ نَلْبَسُ بَعْضَهُ وَنَبْسُطُ بَعْضَهُ، وَقَعْبُ نَشْرَبُ فِيهِ، فَقَالَ: إِتْنِي بِهِمَا، فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ وَقَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ؟ قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذَهُمَا بَدْرَهْمٍ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ يَزِيدُ عَلَيَّ دَرَهْمٍ؟ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذَهُمَا بَدْرَهْمَيْنِ، بِأَعْطَاهُمَا إِلَيَّ، فَأَخَذَ الدَّرَهْمَيْنِ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ، وَقَالَ لَهُ: اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَأَنْبِذْهُ إِلَى أَهْلِكَ، وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قَدُومًا فَأَتْنِي بِهِ، فَأَتَاهُ بِهِ، فَشَدَّ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِوَدًا بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ: إِذْهَبْ فَاحْتَطَبْ وَبِعْ وَلَا أُرِيَنَّكَ خَمْسَةَ عَشْرَ يَوْمًا.﴾

فجاءَ وَقَدَ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمَ، فَاشْتَرَى بِبَعْضِهَا ثَوْبًا وَبِبَعْضِهَا طَعَامًا. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيءَ الْمَسْأَلَةَ نَكْتَةً سَوْدَاءَ فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنْ الْمَسْأَلَةَ لَا تَصْلِحُ إِلَّا لثَلَاثَةِ: لِذِي فَقْرٍ مُدَقِّعٍ، أَوْ لِذِي غُرْمٍ مُقْطَعٍ، أَوْ لِذِي دَمٍ مَوْجِعٍ ﴿﴾ { رواه أبو داود في السنن، ج ۲، ص ۱۲۰، وابن ماجه في السنن، ج ۲، ص ۷۴۰ والمنذري في الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۵۲۲. }

كە پوختەى مانايەكەى ئەو ھەيە: پياويكى ئەنصارىي ھاتۆتە لای پيغەمبەر ﷺ و داواى ھاوکارىي لیکردوھو، ئەويش بەرھەك و قاپيكي گەورەى زياد كە لە مالىيان دا بوون، بە دوو درەم بوى فرۆشتوون و، بە درەميكيان ھەنديك خواردنى بو ماله و ھيان پي كړيوھو، بەوى ديكە شيان دەمە بيور (تەور) يكو، بە دەستى خویشى كلكى بو تيپرپوھو، فەرمانى پيكردوھ كە بچي دار لە چيا بەيني و بيفرۆشى و، ھەتا پازدە رۆژان بەردەوام بي، ئنجا پاش پازدە رۆژەكە كابرا دە (۱۰) درەمى پەيدا كردوون و، ھەم جل و بەرگ و ھەم خوراگيشى پيكرپوھو، پيغەمبەر پيش ﷺ پيي فەرمووھ: ئا ئەمە باشتر بوو لەوھى كە رۆژى قيامەت بيى و بەھوى سواكردنەوھ خاليكي رەشت بە رووھوھ بي!

پاشان فەرموويەتى: كە داواكردنى ھاوکارىي تەنيا بو سى جوړە كەسان رەوايە: ھەژاريكى رەجال، يان قەرزداريكي بارگران، يان خاوەن خوینيكي بيچارەو دەرەتان.

كەواتە: دەستىك بي ئيش بي، ئيشى بو دەدۆزيتەوھ.

۳/ وە دەستىك كە دەستە پاچەبي، كەسابەتى بو نەكرى و پەككەوتە بي، ئيسلام ھاوکارىي دەكات.

۴/ وە دەستىكى خيانەتكاريش، ئيسلام دەيبري.

ئنجا ئيمە لە كۆتايى كۆى ئەم باسو و بابەتەى حوكمى برينى دەستى دزدا دەليين:

پەكەم: ئىسلام بەرنامەيەكى گشتگىرو ھەمەلايەنەيە، ۋە دەبى كاتىك سەرنجى يەككىك لە ياساكانى ئىسلام دەدەين، لە نىو لە كۆى بەرنامەكەدا تەماشائى بكەين، ئەگەرنا ديمەنىكى ھەلەمان دەكەۋىتە بەرچاۋو، ۋىنەيەكى ھەلە ۋەردەگرين لە ۋە سزايە، ياخود لە ۋە ياسايە، بۇ ۋىنە: ئىنسان دەچى تەماشائى كۆشكىك دەكات، تەماشائى خانوويەكى گەورە دەكات، ئەگەر بەس تەماشائى دىنگەكە بكات، دەلى: ئەو دىنگەيە بۇ لىرە دانراۋە؟! ۋە ئەگەر تەنيا تەماشائى يەككىك لە ژوورەكان بكات، دەلى: ئەو ژوورە چى دەكات لىرەدا؟ بەلام ئەگەر تەماشائى كۆى ھەموۋى بكات، دەزائى ئەو دىنگە واتائى خۆى ھەيەو، ئەو ژوورە واتائى خۆى ھەيە، ئەو جامخانەيە واتائى خۆى ھەيە، ۋە ھەروەھا، ئنجا لەراستىيدا زۆربەي ئەوانەي رەخنە لە ياساكانى ئىسلام دەگرن، ئنجا ئەو ياسايە سزائى دزايە، ياخود ھەر ياسايەكى دىكەو ھوكمىكى دىكەي شەرعىيە، دەچن لە سىياقەكەي خۆى ۋە لە نىو ھەموو ياساكاندا دەرى دىنن ۋە بە جىيا تەماشائى دەكەن، ئنجا كە بە جىيا تەماشائى دەكەن، شتىكى سەير دىتە بەرچاۋ، بۇ ۋىنە: ئەو ياسائى دەست بىرپنە ئەگەر بە جىيا تەماشائى بكەي، ۋايە، بەلام تۆ ۋەردە لە كۆى سىستەمى ھوكمىراني ئىسلامىي دا تەماشائى بكە، ئىسلام دەيەۋى دىنى خەلك، عەقلى خەلك، نامووسى خەلك، مال ۋە سامانى خەلك، ھىمىن ۋە ئاسايشى خەلك، پىارىزى ۋە ھەر كەسىك دەستدرىزى بكاتە سەر يەككىك لەوانە، سزائى بۇ دانراۋە، كەواتە: ئىسلام دەيەۋى كۆمەلگائى مسولمان كۆمەلگائى ئىسلامىي كۆمەلگايەك بى، خەلك لە دىن ۋە زىن ۋە نامووس ۋە ئاسايش ۋە مال ۋە سامان ۋە ئابروۋى دىنباي ۋە، ھەر كەسىك يەككىك لەوانە بخاتە مەترسىي يەۋە، سزائى بۇ دانراۋە.

دوۋەم: ئەو مەرجانەي كە دانراۋن بۇ بىرنى دەستى دز، دەبى ھەموۋيان تەماشائى بگرىن، كە بە داخەۋە زۆر لە مامۇستايانىش كە ۋەتار دەدەن لەسەر مەنبەر، يان كە دەرس دەلىنەۋەو باسى ئەو ھوكمە ئىسلامىيانە دەكەن، ھەر يەكسەر دىنن لايەنە قانۇنىيەكەي باس دەكەن ۋە ھوكمەكەي باس دەكەن، ناچن تەفاۋىلى دىكەي باس بكەن: زىنگەي تىدا جىبەجى كرانى، لە چ كۆمەلگايەكدا جىبەجى دەكرى؟ كەي جىبەجى دەكرى؟ بەسەر كىدا جىبەجى دەكرى؟ مەرجەكانى چىن؟ دەبى ئەوانە ھەموو باس بگرىن، ئەگەرنا ۋەك گوتەم: بۇچوونىك ۋە

تێروانینیکی ھەلەمان دەربارە، چ جا یاسای دەست بپینی دز بێ، چ ھەر یاسایەکی دیکە بێ، بۆ دروست دەبێ.

سێیەم: سزا شەرعییەکان لە ئیسلامدا دوایین شتن کە جیبەجی دەکرین، ھەندی کەس وا تەھەووڕ دەکات، ھەركات ئیسلام دەستەلاتی بوو، دەولەتیکی ئیسلامی ھەبوو، یەكسەر لە جیبەجی کردنی سزا شەرعییەکانەو دەست پێدەکات، بزانی کۆ زینای کردووە؟ بزانی داخۆ کۆ شەرابی خواردووە، سزا بدری؟ نا، ئەگەر تەماشای دەولەتی ئیسلامی یەكەم بکەین، کە پیغەمبەر ﷺ بەرد بەرد دایناوە، دەبینین سزا شەرعییەکان لە کۆتایی تەمەنی پیغەمبەردا ﷺ ھاتوونەتە خوار، ئەم سووڕەتی (المائدة) کە باسی سزای رێگری تێدایە، وە باسی سزای دزیی تێدایە، وە باسی حوکمی کۆتایی شەراب خۆری تێدایە، ئەم سووڕەتی (المائدة) یە کە وەك پیشتر باسمان کرد، دایکمان عائیشە خوا لێی رازی بێ، گوتوووەتی: کۆتا سووڕەتە کە پێکەووە لە قورئان ھاتۆتە خوار، وە ھیچ شتیکی تێدانیە نەسخ کرابێتەو، کەواتە: سزا شەرعییەکان لە دوا دوا تەمەنی موبارەکی پیغەمبەر و ﷺ لە دوا قونای دەولەتی ئیسلامیدا ھاتوونەتە خوار، دوا ئەو کۆمەڵگایەکی ئیسلامی ھەبوو، پەرورەدە کراو و تێگەییەنراو، خەلک بەرچاوی رۆشن کراو تەو، پێداویستیەکانی بۆ دابین کراون، ئنجا دوا ئەو خەلک سزا دەدری، بەلام ھەر لە رێو خەلک سزا بەدی! نەخیر، دەبێ سەرەتا پێداویستیەکانی بۆ دابین بکە، دەولەتی ئیسلامی دەبێ ئەرکەکانی خۆی لە بەرانبەر ھاوولاتییان و دانیشتوانی دەولەتەکە دا جیبەجی بکات و سەرەتا پێداویستیەکانی بۆ دابین بکات، و راستییەکانیان فێر بکات، پەرورەدیان بکات و بەرچاویان رۆشن بکات، وە ئنجا دوا ئەو بۆی ھەیە سزایان بدات، لەسەر ئەو کە لادەدن، بەلام ھەر لە رێو سزایان بدات، وەك ھەندیک گروپ و خەلکی ئیسلامی لە ھەندی شوین، چ لە ھەریمی کوردستان، چ لە ھەر شوینیکی دیکەدا ناویان کردووە، ئەو غەلەتەو، مانای وایە لە ئیسلام تێنەگەشتوون، چونکە ئیسلام پیش ئەو لە سزادانی خەلک بخەفتی، لە دابینکردنی پێداویستیەکانیان دەخەفتی، پیشی پێداویستیەکانیان بۆ دابین دەکات، ئنجا دوا ئەو دینی لەسەر خراپە سزایان دەدات، ئەگەرنا بە بێ دابینکردنی پێداویستیەکان، وە

بە بئ پەرودەکردنی خەلک، بە بئ لئ حالی کردنیان، ناگونجی سزایان بدات، لەسەر شتیەک کە بوی ناچارن بیکەن، یان نایزانن !

مەسەلە ی پینجەم: کە لەم ئایەتە وەردەگیری، واتە: ئایەتی کۆتایی ئەم دەرسەمان

کە دەفەرموی: ﴿ **الْمَ تَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ**

يَشَاءُ وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝، واتە: ئایا نازانی کە خوا مولکی ئاسمانەکان و زەوی هەیە، هەر کەسێکی بوی سزای دەدات، هەر کەسێکیشی بوی لێی دەبووری، وە خوا لەسەر هەموو شتیەک بە توانایە، ئەو وەلامی ئەو گومان و خوتخوتە و پەرسیارانە دەداتەو، کە لە عەقل و دلی کەسانێکی وەك (أَبُو عَلَاءِ الْمُعَرِّي)، یان هەر کەسێکی دیکەدا، با مسوولمانیش بی، پەیدا دەبن، سەبارەت بە قورسی سزا شەرعییەکان، کە لەپراستی دا سزا هەردەبی قورس بی، سزا دەبی بە ئیش بی، ئەگەرنا خەلک لە ستم و خراپە ناپرینگیتهو، ئنجا وەك باسیشمان کرد: سزای دەست برین، یاخود سزای داوینپیسی، یاخود هەر سزایەکی دیکە شەرعیەت، و بە ئسانی جیبەجی ناگریو، دەبی هەلومەرجەکی بو برەخسی، وە دەبی بە ئیسیات و سەلماندن بی، دەبی ئەو مەرجانە کە بە پیویست گیراون هەموویان هەبن، ئەو جار ئەو سزایە دەچەسپی، وە سزاش دەبی بە ئیش بی، بو ئەووی کە خەلک بپرینگیتهو لە خراپە و تاوان، ئەگەرنا ئیمە ئیستا دەبینن ئەوانە ی کە ئیستا لە حیاتی برینی دەستی دز، سزای دیکەیان داناو، بو وینە: لە ولاتانی رۆژئاوا کە دز دەگرن و زیندانێ دەکەن، هەیە لە نیو حەپسخانە کەشدا دزی دەکات، وە لەپراستی ئەووی ئەوان وەك میوانخانە یەك وایەو، ئەو تاوانبارانە ئەک لە تاوان ناسلەمنەو، بەلکو بابای تاوانبار دوا یی کە دیتەدەر لە زیندان، لەبەر ئەووی ناخۆشی لئ نەگوزەراو، رەنگە زیاتر دزی بکاتو، زیندان زیاتر سووری بکات لەسەر تاوان و دەست درێژی!!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دەيم

پىناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سى ئايەت پىكەتوھ (۴۱ - ۴۳)، كە تىياندا خواي كاربەجى بانگى پىغەمبەرى خوى موحەممەد ﷺ دەكاتو، وە ئامۆزگارىي دەكات كە لە پىشېر كە كەردنى بىپروايان لە دەغەلەكان و جوولەكەكان لە دژايە تىكردنى ئىسلام و مسوئلماناندا، دلئەنگ نەبى، لەوانەي كە بە زار گوتيان: ئىمانمان هىناو، بەلام دلەكانيان ئىمانى تىدانىيە، بە مەبەستى بە درۆدانان زۆر گويت بۆ دەگرن، يان زۆر گوئ بۆ درۆو دەلەسەي گەورەكانيان دەگرن، ھەم بۆخويان ھەم بۆ كەسانىكى دىكە، كە ئامادە نەبوون لەلات، كە ئەگەر دادوهرىي پىغەمبەرى خويان بە دل بى و بە پىي ئارەزوويان بى، لىي وەردەگرن، ئەگەرنا لىي وەرنەگرن، پاشان خواي پەنھانزان رايەدەگەيەنى كە ئەو جۆرە كەسانە، خوا نەيويستوھ دلئان پاك بكاتەوھو، شاىستەي سەرشۆپىي دنياو سزاي مەزنى دوارۆژن.

پاشان خواي زاناو توانا ئەو جۆرە كەسانە بەوھ پىناسە دەكات، كە زۆر گوئ بۆ درۆو دەلەسە ھەلدەخەن و، زۆرىش ھەپرامخۆرن، وە بە پىغەمبەر دەفەر موى: ھەر كات ھاتنە لات بۆ دادوهرىي، بۆت ھەيە دادوهرىي يان لە نيواندا بكەي و، بۆشت ھەيە پشتگوئييان بخەي، بەلام ئەگەر دادوهرىيەت لە نيواندا كەردن، دادگەرانە بىكە، چونكە خوا دادگەرانى خۆش دەويىن.

وھ لە كۆتايىدا خواي پەروردگار بە سەرسوورمانەوھ رايەدەگەيەنى، كە چۆن دەبىي جوولەكەكان بىنە لاي تۆ - ئەي مەھمەد ﷺ! - بۆ دادوهرىي، لە حالئىكدا كە تەوراتيان لەلايەو، لەبارەي ئەو مەسەلەيەوھ ھوكمى خواي تىدايە؟! كە چى پشتى تىدەكەن، كەواتە: بروايان بە تەوراتەكەي خۆيشيان نيە!

﴿ يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ
 سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ
 إِنْ أُوْتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ
 تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ
 لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمَّعُونَ
 لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ
 تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
 يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ .

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(ئەه‌ی پێغەمبەر! با ئەوانەه‌ی پێش‌بەرکە دەکەن لە کوفردا دلتەنگت نەکەن، لەوانەه‌ی بە زاریان گوتیان: ئیمانمان هێناو دلتیان ئیمانی نەهێناوه‌، وه‌ لە جووله‌کەکان، زۆر گوئ هه‌لده‌خەن بۆ درۆ، زۆر گوئ هه‌لخەرن بۆ کۆمه‌لێکی دیکه‌ که‌ نەهاتوون، وشەکان پاش دانرانیان لە شوینی خۆیاندا، ده‌گۆرن، ده‌لێن: ئەگەر ئەوه‌یان پێدان (حوکه‌م و دادوه‌رییه‌ک که‌ ئاره‌زووتانه‌) ئەوه‌ وه‌ریبگرن، به‌لام ئەگەر ئەوه‌یان پێنه‌دان (که‌ دل په‌سندتانه‌) ئەوه‌ وریابن (وه‌ری مه‌گرن)، هه‌ر که‌سیکیش خوا بیه‌وئ به‌ هۆی (گونا‌هه‌کانیه‌وه‌) سزای بدات، تۆ له‌ به‌ران‌بهر خوادا هه‌یچت بۆی پێناکرئ، ئەوانه‌ که‌سانیکن، خوا نه‌یویستوه‌ دلتیان پاک بکاته‌وه‌، (چونکه‌ شایسته‌ نه‌بوون) له‌ دنیا‌دا به‌شیان ریسوا‌ییه‌وه‌، له‌ رۆژی دوا‌ییش دا سزایه‌کی مه‌زن زۆر گوئ هه‌لخەرن بۆ درۆ و زۆر هه‌رام خۆرن، ئنجا هه‌ر کات هاتنه‌ لات، (بۆ چاره‌سه‌ری کێشه‌یه‌ک و کردیانی به‌ دادوه‌ر) ئەوه‌ دادوه‌ری یان له‌ نیواندا بکه‌، یان پشتگو‌ییان بخه‌، وه‌ ئەگەر پشتگو‌ییان بخه‌ی، هه‌یج زیانت لێ‌نا‌ده‌ن، وه‌ ئەگەر دادوه‌ریشت کرد، به‌ دادگه‌ری دادوه‌ری یان له‌ نیوان بکه‌وه‌، بیگومان خوا دادگه‌رانی خۆشده‌وئ ﴿٤٣﴾ ئنجا ئایا چۆن تۆ ده‌کەنه‌ دادوه‌ر، له‌ حالیکه‌دا ته‌وراتیان له‌به‌رده‌سته‌وه‌ حوکمی خ‌وای له‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌دا تێدا‌یه‌، که‌چی د‌وای ئەوه‌ش پشت هه‌لده‌کەن، بیگومان ئەوانه‌ بر‌وادارن‌ین (به‌ ته‌وراته‌که‌ی خ‌وشیان) ﴿٤٣﴾).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(لَا يَحْزَنُكَ): (الْحَزْنُ وَالْحَزْوَةُ: حَشْوَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحَشْوَةٌ فِي النَّفْسِ، وَحَزْنُهُ وَأَحْزَنْتُهُ)، (لَا يَحْزُنُكَ) واته: دلته‌نگت نه‌کات، خه‌مبارت نه‌کات، نارپه‌حه‌تت نه‌کات، چونکه له ئەسلدا (حَزْنٌ، حُزْوَةٌ) به‌ زبریی زه‌وی ده‌گوتری، زه‌وییه‌ک که زبر بئ، ته‌ختو ساف نه‌بئ، ئەم وشانه‌ی بو به‌کار دین، هه‌روه‌ها ئینسانیش که نه‌فسی ساف نه‌بئ و گری و گۆلی تیدابئ، غه‌م و مه‌راقی تیدابئ، ئەوه‌ی بو به‌کار دئ، وه ده‌گوتری: (حَزْنَتُهُ وَأَحْزَنْتُهُ) واته: خه‌فه‌تبارم کرد، هه‌ردووکی هاتوه، وه خویندراویشته‌وه: (لَا يُحْزِنُكَ)، به‌لام قیرائه‌تی (لَا يَحْزُنُكَ) زیاتره.

(سُرْعُونَ): (سُرْعٌ: فَهُوَ سَرِيعٌ، وَأَسْرَعُ فَهُوَ مُسْرِعٌ: يَتَسَابَقُونَ)، (سَرِعٌ، سَرِيعٌ) و (أَسْرَعٌ، مُسْرِعٌ)، واته: خیرابوو، یانی: هه‌م (ثَلَاثِي)یه‌که‌ی هاتوه، هه‌م (رَبَاعِي)یه‌که‌ی هاتوه، ئنجا لیره‌دا (يُسَارِعُونَ) یانی: (يَتَسَابَقُونَ) واته: پيشبرکه ده‌که‌ن، یاخود به‌ مانای خیرایی ده‌که‌ن به‌ موته‌له‌قیی.

(يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ): واته: وشه‌کان ده‌گۆرن، (تَحْرِيفُ الْكَلَامِ: إِمَالَتُهُ وَهُوَ أَنْ تَجْعَلَهُ عَلَى حَرْفٍ مِنَ الْإِحْتِمَالِ يُمَكِّنُ حَمَلَهُ عَلَى الْوَجْهَيْنِ) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا (تَحْرِيفُ الْكَلَامِ) واته: لادانی ئەو قسه‌یه‌ به‌ شیوه‌یه‌ک که له‌سه‌ر قه‌راغی‌ک دایبئیی، که هه‌م بگونجئ ئەو واتایه‌ بگه‌یه‌نی، وه هه‌م بگونجئ ئەو واتایه‌ش بگه‌یه‌نی، وه‌ک جووله‌که‌کان که ده‌یانگوت: (رَاعِنًا) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لی: (رَاعَاهُ، يُرَاعِيهِ، رَاعِنًا) واته: چاودیرییمان بکه، ره‌چاومان بکه، ئاگات لیمانبئ، به‌لام ئەوان مانایه‌کی خرابیان پی مه‌به‌ست بوو، ده‌لی: (رَعِنَ الرَّجُلُ رِعْنًا رَعْنًا، فَهُوَ رَعِنٌ، وَأَرَعَنَ، وَامْرَأَةٌ رَعْنَاءُ وَرَاعِنًا: إِحْفَظْنَا)، (رَعِنَ الرَّجُلُ)، واته: پیاوه‌که‌ گیله، یان که‌وده‌نه، یان که‌م هوشه، (أَرَعَنَ) واته: گیل و نه‌فام، وه به‌ ئافره‌ت ده‌گوتری: (رَعْنَاءُ)، واته: ئافره‌تییکی گیل، به‌لام

دابەش کرابی، (نَصَفُ نَصْفَةً)، واتە: ئینصاف و دادگەری و یەکسانیی، وشەیی:
 (قَسَط) ئەوویە کە ئینسان بەشی ئەووی دیکە بۆخۆی بەری، بەلام وشەیی:
 (إِقْسَاط) ئەوویە کە بەشی ئەویدیکە بدات، بۆیە خۆی پەرودەرگار دەفەر موی:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بەلام لە سوورەتی (الجین) دا دەفەر موی:
 ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾^{۱۵}، ئنجنا (قَاسِط) واتە: (جائر
 و ظالم)، چونکە بەشی غەیری خۆی بۆخۆی دەبات، بەلام (مُقْسِط) کەسیکە
 کە بەشی غەیری خۆی دەبات.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ت‌کان

دهرباره‌ی هوی هاتنه خواره‌وهی نه‌و رسته قورئانییه‌ی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَقُولُونَ

إِنْ أوتيتهم هذا فخذوه وإن لم تؤتوه فاحذروا... ﴿٤١﴾، دوو به‌سه‌رهات

گی‌ردراونه‌وه:

١/ ﴿عَنْ نَافِعٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ الْيَهُودَ جَاءُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا لَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْهُمْ وَامْرَأَةً زَنِيًّا، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ فِي شَأْنِ الرَّجْمِ؟ فَقَالُوا: نَفْضَحُهُمْ وَيَجْلِدُونَ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: كَذَبْتُمْ، إِنَّ فِيهَا الرَّجْمَ، فَأَتَوْا بِالتَّوْرَةِ فَشَرُّوْهَا، فَوَضَعَ أَحَدُهُمْ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ، فَقَرَأَ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا؛ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: ارْفَعْ يَدَكَ فَرَفَعَ يَدَهُ، فَإِذَا فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ، فَقَالُوا: صَدَقَ يَا مُحَمَّدُ فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَرَجَمَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: فَرَأَيْتُ الرَّجُلَ يَجْنَأُ عَلَى الْمَرْأَةِ، يَقِيهَا الْحِجَارَةَ﴾ {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بِرَقْمٍ: (١٤٩٧)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (٣٤٣٦)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (٤٤٤٦)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (٤٤٣٤)}، واته: نافع له عه‌بدوللای کوری عومه‌روهه خوا لییان رازی بی ده‌گی‌رپیت‌هوه، ده‌لی: جووله‌که‌کان هاتن بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بویان باسکرد که پیاویک و ژنیکیان زینایان کردوه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: له ته‌وراتدا دهرباره‌ی به‌ردبارانکردن چی ده‌بینن؟ گوتیان: ریسوایان ده‌که‌ین، قسه‌یان پی ده‌لیین، قامچی‌شیان لی‌ده‌دری، (ژماره‌ی لی‌دانی قامچی‌ه‌که دیاری نه‌کراوه، گرنگ نه‌وه‌یه باسی به‌ردباران‌یان نه‌کرد)، عه‌بدوللای کوری سه‌لام (که یه‌کیکه له گه‌وره زانایانی جووله‌که، به‌لکو ره‌نگه گه‌وره‌ترینی زانایانان بووبی، وهک له به‌سه‌رهاتی مسوئلان‌بوونیدا جووله‌که گوتوویانه: زاناترینمانه و کوری زاناترینمانه، به‌رپیزترینمانه کوری به‌رپیزترینمانه، باشترینمان و کوری باشترینمانه، مه‌دحیان کردوه پیش نه‌وهی بزنان مسوئلان بووه، دوایی که گوتوویه‌تی: نه‌وه من مسوئلان بووم، گوتوویانه: نه‌زانترینمانه کوری

نه‌زانت‌رینمانه، خراپ‌ترینمانه کوری خراپ‌ترینمانه،^(۱) به جووله‌که‌کانی گوت: درؤ ده‌که‌ن له ته‌وواتدا باسی به‌ردباران‌کردنی زیناکهر هه‌یه، ئنجا ته‌وواتیان بلا و کرده‌وه، (جا ره‌نگه کتیب بووبی کردبیا‌نه‌وه، یان وهک خاوه‌نی (التحریر والتنویر) ده‌ئێ: تو‌مار بووبی و پی‌چرابی بلاویان کردبیت‌ه‌وه، وهک فایلیک پی‌چرابی) یه‌کیکیان ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌و نایه‌ته‌دانا که باسی به‌ردباران ده‌کات‌و، پی‌ش نایه‌ته‌که‌و دوای نایه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه، عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام گوتی: ده‌ستت لابه‌ره، ده‌ستی لایه‌رد، نایه‌تی به‌ردباران‌کردن له‌بن ده‌ستی بوو، گوتیان: ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د! عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام راست ده‌کات، نایه‌تی به‌ردباران‌کردن هه‌یه، ئیدی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی کرد (به‌ ته‌وواته‌که‌ی خو‌یان حوکمی له‌ نیواندا کردن‌و) به‌ردباران کران، ئنجا عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومه‌ر خوا له‌ خو‌ی و بابی رازی بی، ده‌ئێ: پی‌اوه‌که‌م بینی خو‌ی به‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌دا شو‌ر کردبو‌وه (واته: خو‌ی به‌سه‌ردا گرتبوو، بو‌ئه‌وه‌ی به‌ردی پی‌نه‌که‌ون).

ب/ ﴿عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بِيَهُودِيٍّ مُحَمَّمًا مَجْلُودًا فَدَعَاهُمْ ﷺ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالُوا: نَعَمْ، فَدَعَا رَجُلًا مِنْ عُلَمَائِهِمْ، فَقَالَ: (أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى، أَهَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ)؟ قَالَ: لَا وَلَوْلَا أَنْكَ نَشَدْتَنِي بِهِذَا لَمْ أُخْبِرْكَ نَجْدَهُ الرَّجْمَ، وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الشَّرِيفَ تَرَكْنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، قُلْنَا: تَعَالَوْا فَلَنَجْتَمِعَ عَلَى شَيْءٍ نُقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ، وَالْوَضِيعَ فَجَعَلْنَا التَّحْمِيمَ، وَالْجَلْدَ مَكَانَ الرَّجْمِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اللَّهُمَّ! إِنِّي أَوْلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ)، قَالَ فَأَمَرَ بِهِ فُرْجِمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي

(۱) بر‌وانه: صحیح البخاری: ۳۸۱۲، وه صحیح مسلم: ۲۴۸۳.

بو در‌یژه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ش بر‌وانه: (المسند) لأجد: (۲۵/۶)، و (جامع البيان) للطبري (۹، ۸/۲۶)، و (المسند) لأبي يعلى: (۷۸۱۶)، و صحیح ابن حبان: ۷۱۶۲، ص‌حه‌ الحاکم و وافقه الذهبي.

وه بر‌وانه (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۲۰۵- ۲۰۶، که گوتوو‌یانه: قلنا: هذا سند صحیح رجاله ثقات.

الْكَفْرِ ﴿۴۱﴾، اِلَى قَوْلِهِ: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ ...﴾ ﴿۴۱﴾، يَقُولُونَ اِثْنَا مُحَمَّدًا فَإِنِ افْتَاكُمْ بِالتَّحْمِيمِ وَالْجَلْدِ فَخُذُوهُ، وَإِنِ افْتَاكُمْ بِالرَّجْمِ فَاحْذَرُوا ﴿۴۱﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۸۵۴۸) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۷۰۰)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۴۴۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۵۵۸) }، واته: جووله‌ک‌یه‌کیان به لای پیغهمبهر داهینا، دهموچاوی رهش کرابوو، قامچیشیان لییدا بوو، پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بانگیکردن، فهرمووی: نایا نه‌وه له کتیبه‌ک‌تاندا سزای زینایه؟ (دیاره نه‌وه که‌سه‌ی زینای کردوه، بو‌یه به‌وه جو‌ره سزایان داوه)، گوتیان: به‌لی، دوایی پیاویکیانی بانگیکرد له زاناکانیان (دیاره زانیویه‌تی نه‌هلی ئینصافه)، فهرمووی: خوات به‌گژ داده‌ک‌م، (وه‌ک کورده‌واریی خو‌مان ده‌لین: تو نه‌وه خویاه) که‌ته‌وراتی ناردو‌ته سهر مووسا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! نه‌وه سزای زینایه، له کتیبه‌ک‌تاندا؟ گوتی: نه‌خیر، وه نه‌گهر به‌وه شیویه‌ داوات لی نه‌کردبام (واته: ناوا سویندت نه‌دابام) هه‌والم پی‌نه‌ده‌دای، سزای زینا له کتیبی ئیمه‌دا بریتیه له به‌ردبارانکردن، به‌لام دوای نه‌وه‌ی زینا له‌نیو پایه‌داره‌کانمان و خاوه‌ن پی‌گه‌کانماندا زور بوو، نه‌گهر یه‌ک‌یک له‌وه پیاوه ناودارانمان زینای کردبا، لی ده‌گه‌راین، نه‌گهر یه‌ک‌یکی بی‌هیزیش زینای کردبا، سزایان دده‌دا، گوتمان وهرن با شتی‌ک دابن‌ین به‌سهر پایه‌دارو بی پایه‌دا (واته: به‌هیزو بی‌هیز) بی‌چه‌سپینین، ئیدی رمان هاته سهر نه‌وه‌ی که‌ دهموچاویان رهش بکه‌ین و قامچیان لی‌بده‌ین، (نجا قامچی بووه، دار بووه، باس نه‌گراوه) پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: نه‌ی خویاه! من یه‌ک‌م که‌سم که‌ فهرمانی تو‌ی زیندوو‌کردو‌ته‌وه، دوای نه‌وه که‌ مراندبوویان، نجا فهرمانی پی‌کرد نه‌وه پیاوه‌ی زینای کردبوو به‌ردبارانیان کرد، خوای پایه‌به‌ریش نه‌م نایه‌ته‌ی ناردو خواری: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ

الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، هه‌تا نه‌وه شوینده‌ی ده‌فهرمووی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ

أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُوْتُوهُ فَاحْذَرُوا ...﴾ ﴿۴۱﴾ . واته: بچن بو‌لای موحه‌مه‌د، نه‌گهر ناوا فه‌توایدا (که‌ نه‌وانه‌ی زینایان کردوه دهموچاویان رهش بکری و قامچیان لی‌بدری) لی وهربگرن، به‌لام نه‌گهر ناوا فه‌توای بو‌نه‌دان (وه نه‌گهر فه‌توای دا که‌ به‌ردباران بکری‌ن لی وهرمه‌گرن)، وریابن، دیاره بو‌خوایان رازی بوون، پیغهمبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ته‌ورات حوکمیان له نیواندا بکات.

مانای گشتی نایهتهکان

خوای پهروهردگار له م سوورپهته موبارهکهدا دووجار روو دهکاته پیغهمبهری خوئی موحه ممهده ﷺ به نازناوی (الرسول) دهیدوینئی، ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾ که ئیره شوینئی یهکه میانه، ئنجا لهراستییدا قورئان ههمووی ئاراسته ی پیغهمبهر ﷺ کراوه، وه خوا ﷺ به زویری به وشه ی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾، یاخود به ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾، دهیدوینئی، جاری واش ههیه بهبی نازناوی نوبووهت و رپسالهت دهیدوینئی و راسته و خو فهرمایشتی لهگهله دهکات، لیهدا خوا ﷺ دوی روونکردنه و هی ئه و یاساو حوکمه شه رعیهانه ی که رابردن، باسی سزای رپگری و دزی و هه لکوتانه سهر خه لک و تیگدانی هیمنی و ناسایشی ولات، نه مجار روو دهکاته پیغهمبهری خوئی موحه ممهده ﷺ دهفرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، نه ی پیغهمبهر! با نهوانه ی خیرایی دهکن له کوفردا، واته: دهست گهرمی دهکن له و کردهوانه دا که له کوفریانه وه سهرچاوه دهگرن، وه له و کردهوانه دا که له کافراندا پهیداده بن، وه نه و کردهوانه ی که کوفره که یان پیکدینن، با خیراییکردنی نهوان له کوفردا تو دلتهنگ نهکات و نارحهتت نهکات، ئنجا ئایا نهوانه کین که خیرایی دهکن له کردهوی کافرانه دا؟

﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، لهوانه ی که به زار گوتیان: ئیمانمان هیناوه، واته: به زار ئیددیعیای ئیمانان کرد، بهلام دلان ئیمانی نه هیناوه، وه لهراستییدا بهشی سهرهکیی ئیمان، وه ئیمان به شیوهیهکی سهرهکیی په یوهندی به دل و دروونه وه ههیه، بویه هه میسه خوای بهرز بؤ مونافیقان نهفی ئیمان له دل و دروونیان دهکات، ههروهها بؤ (أعراب) یش، وهك له سوورپهتی (الحجرات) دا دهفرموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ (۱۴) ، واته: عه ره به

دەشتەکییەکان گوتیان: ئیمانمان هیناوه، بلی: ئیمانتان نەچۆتە نیو دل، بەئی بەشی سەرەکیی و بنەرەت و ریشەى ئیمان لە نیو دل دایە، بەلام دیارە هەر کام لە دەرکردنی بە عەقل و هۆش، وە دان پێداھینانی بە زمان، وە کردەوی ئەندامەکانیش لە لای زۆربەى هەرە زۆری زانایان بە پیکھینەری ئیمان لە قەلەم دەدرین^(۱)، جا دەفەرموی: با ئەوانەى پێشپرگەو خیرایی دەکەن لە کوفردا لەوانەى بە زار یان گوتوویانە: ئیمانمان هیناوهو دلێان ئیمانی نەهیناوه، ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، وە ئەوانەش کە جوولەکەن (هادوا) واتە: (رَجَعُوا)، وە (هُدُنَا) واتە: (رَجَعْنَا)، یەهوود واتە: ئەوانەى گەراونەووە بۆ لای خوا، کە کاتی خوێ دیارە وابوون و گەراونەووە بۆ لای خوا، بەلام ئیستا لە خوا دوورکەوتوونەتەووە، ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، واتە: جوولەکەکان، کەواتە: لێردا خوا ﷻ بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی: با خیراییکردن و دەستگەرمیی کردن و پێشپرگەکردنی موناڤیقەکان و جوولەکەکان، کە پێشپرگەو خیرایی دەکەن لە کوفرو کردەوی خراپدا، تۆ دلتەنگ نەکات، واتە: زۆر خۆتیان پێ ناردەحت مەکە.

ننجا دوایی بە چەند وەسفیک پیناسەیان دەکات، دەفەرموی: ﴿سَمْعُونَ﴾

﴿لِلْكَذِبِ﴾، ئەوانە زۆر گوێ دەگرن و گوێ هەلەدەخەن بۆ درۆ، (سَمَاع) صیغەى موبالغەى (سَامِع)، (سَامِع) واتە: بیسەر، (سَمَاع) واتە: زۆر گوێگر، جا مەبەست لە: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾، واتە: ئەوانە زۆر گوێ هەلەدەخەن بۆ درۆ، یاخود زۆر گوێ دەگرن بۆ درۆ و دەلەسەى سەرکردەکانیان و زاناگانى خۆیان، یاخود گوێ هەلەدەخەن بۆ قسەکانى تۆ بۆئەوێ دوایی درۆت بە دەمەووە بکەن و بە درۆت بزانیان، واتە: بۆیە دەیانەوێ گوێ بۆ تۆ بگرن، تاكو ئەو زانیاریی و شارەزاییی لە تۆی وەردهگرن، دوایی لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان بەکاری بێننەووە، وە بیکەن بە

(۱) بۆ بەرچاوریی زیاتر لەبارەى پیناسەى ئیمان و پیکهاتەکانییەووە سەرنجی بەرگی یەکەمى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی) بدە، هەرودها لە بەرگی دوومی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا بە درێژی باسی ئیمان و پیکهاتەکانیمان کردووە.

هُوَكَارِيكَ بُوْ بَه دَرُوْ دَانَان، ﴿سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾، گوئى
 هه‌لده‌خه‌ن بُوْ تُوْ بُوْئِه‌وه‌ى بُوْ كُوْمه‌لَيكى ديكه‌ى باس بكه‌ن، كه نه‌هاتوون بُوْ لات،
 واته: ده‌يانه‌وى ئه‌و قسانه‌ى تُوْ به‌وان بگه‌يه‌نن، ياخود مه‌به‌ست ئه‌وه‌يه كه ئه‌وانه زُوْر
 گوئى هه‌لده‌خه‌ن، زُوْر گوئيگرن بُوْ كُوْمه‌لَيكى ديكه كه نه‌هاتوون بُوْ لاي تُوْ، كه
 مه‌به‌ست مشوورخُوْران و سه‌ركرده‌كانيانه، واته: زياتر گوئى بُوْ ئه‌وان ده‌گرن، ﴿يَحْرِفُونَ
 اَلْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾، وشه‌كان دواى شوئىنى خُوْيان ده‌گوْرن، لاده‌به‌ن،
 مه‌به‌ست ليْره‌دا ئه‌وه‌يه كه خوا ﷺ ئه‌و وشانه‌ى ته‌ورا‌تو ئىنجىل و كتيبه‌كانى پيشو
 كه دايناون له شوئىنى خُوْياندا، ئه‌وان ده‌يانگوْرن، جا چ گوْرىنى بيْزه (لِضْفِى)،
 واته: به يه‌كجارىي وشه‌كان ده‌گوْرن، يان گوْرىنى مه‌عنه‌ويى بى، واته: به جوْرىك
 واتاين ده‌كه‌ن كه خواى په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستى نه‌بووه، ﴿يَقُولُونَ اِنْ اُوتِيتُمْ هٰذَا
 فَخٰذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُوْتُوْهُ فَاَحْذَرُوْا﴾، واته: ئه‌و جووله‌كه‌و دلنه‌خُوْشانه كه ليْره‌دا
 زياتر مه‌به‌ست پيى جووله‌كه‌كانه، ده‌لَيِن: ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌تان پيْدرا وه‌ربىگرن، به‌لام
 ئه‌گه‌ر پيْتان نه‌درا وريابن، ده‌گونجى ليْره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌بى واته: گوئى هه‌لبخه‌ن
 بُوْ پيْغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر به دلى ئيْوه به ئاره‌زووى ئيْوه قسه‌ى كرد، وه‌ربىگرن، به‌لام
 ئه‌گه‌ر قسه‌كانى له‌گه‌ل ئاره‌زوو مه‌به‌ستى ئيْوه نه‌هاته‌وه وريابن و ليى وه‌رمه‌گرن، ئه‌وه
 مانايه‌كى، وه ده‌شگونجى مه‌به‌ست پيى ئه‌وه‌بى وه‌ك له هُوى هاتنه‌ خواره‌وه‌كه‌ى دا
 باسما‌ن كرد، كه ئه‌گه‌ر ده‌چن بُوْ لاي موحه‌مه‌د ﷺ گوئى بگرن، ئه‌گه‌ر به‌و شيْوه‌يه
 فه‌تواى بُوْ دان و حوكمه‌ شه‌رعييه‌كه‌ى پيگوتن، كه برىتیه له‌وه‌ى كه ئه‌وان
 گوتوويانه: ده‌موچاو ره‌شكردن و قامچى ليْدان، بُوْ كه‌سيك كه زيناى كردوه، ئه‌وه ليى
 وه‌ربىگرن، به‌لام ئه‌گه‌ر غه‌يرى ئه‌وه‌ى پيْدان، كه برىتیه له به‌ردباران كردن، ئه‌وه
 ليى وه‌رمه‌گرن، ﴿وَمَنْ يُرِدِ اَللّٰهُ فِتْنَتَهُ، فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اَللّٰهِ شَيْئًا﴾،
 هه‌ر كه‌سيكيش خوا فیتنه‌ى بُوْ ئه‌و بوئى، تُوْ له به‌رانبه‌ر ئه‌ودا هيچت بُوْى
 پيْناكرئ، فیتنه‌ ليْره‌دا ده‌گونجى مه‌به‌ست پيى سزادان (عَذَاب) بى، وه ده‌گونجى
 مه‌به‌ست پيى لادان (صَرْف) بى، واته: كه‌سيك خوا بيه‌وى لايىدا تُوْ ناتوانى

بیگێرپیهوه، وه دهگونجی مەبەست پێی گومراکردن (إضلال) بی، دهشگونجی مەبەست پێی بەلا بەسەرھێنان (بلاء) بی، وهك دوایی باسی دهكەین وشەى فیتنە بە پێی ئەو سیاقانە که تیئاندا دى، ماناکەى دهگۆرێ، بەهەر حال، لیڕەدا یانی: خوا هەر کەس بیەوی تووشی فیتنە و بەلاو گرفتاریی و ئازاری بکات و لایبەتات، ئەى موخەمەد! ﷺ تۆ هیچ شتیکت لەلایەن خواوە بۆ ئەو کەسە پیناکرێ،

﴿ **أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ** ﴾، ئەوانە کەسانیکن که خوا ﷻ نەبیویستوه دئیان پاک بکاتەوه، واتە: نەك هەر دئى پاک نەکردوونەوه، هەر نەشیویستوه، ﴿ **لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ** ﴾، لە دنیادا شەرمەزاریی و سەرشۆرپی و زەبوونیان بۆ هەیه، وه لە دواڕۆژیشدا ئازارو سزادانیکی مەزن، واتە: لە ئەنجامی ئەو کردەوهو رەفتارانەیاندا، هەم لە دنیادا زەبوونی و سەرشۆرپیان بەسەر دئى و لە دنیادا عەیبدارن، وه لە قیامەتیشدا تاوانبارو سزادراون.

ئنجبا خوا ﷻ ئەو سیفەتەیان زیاتر زەق دەکاتەوه، ﴿ **سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ** ﴾

﴿ **أَكْثَلُونَ لِلْسُّحْتِ** ﴾، زۆر گوی هەلەدەخەن بۆ درۆ، وه زۆریش حەرەم دەخۆن، (أَكَال) صیغەى موبالغەى (آكَل)ه، واتە: زۆر حەرەم دەخۆن، پێشتریش باسمان کرد، کە: ﴿ **سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ** ﴾، دوو واتای هەن: یان بە مانای: زۆر گوی هەلەدەخەن بۆ درۆ و دەلهسەى زاناو بەرپرەسەکانی خۆیان، یان مەبەست ئەوهیه کە زۆر گوی بۆ تۆ هەلەدەخەن، بۆئەوهى دوایی درۆ بە زمانى تۆوه بلین، وه ئەوهى کە لە تۆى وەردهگرن، دوایی بەکارى بینن بۆ بە درۆ دانانت، ﴿ **فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ** ﴾

﴿ **أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ** ﴾، ئنجبا ئەگەر هاتن بۆ لات، بۆ دادوەریی ئەگەر کێشەو مشتومرێکیان بوو، دیارە ئیـمە لیڕەدا پێمانوایە کە مەبەست پێی زیاتر جوولەکەکانە، دهشگونجی مەبەست پێی موناڤیقەکانیش بی، بەلام زیاتر مەبەست پێی جوولەکەکانە، چونکە مسوڵمانەکان خۆیان بە بروادار داناوه، سەرشکی

نەدراووتە پێغەمبەر ﷺ، کە دادووریان لە نیواندا بکات، یان نەکات، کەسێک گوتبێتی مسوڵمانەم، چ بە راستی بووبی، چ بە درۆ، پێغەمبەر ﷺ مۆلزم بوو و ئەویش مۆلزم بوو، کە شەریعەتی بەسەردا پیادە بکری، بۆیە لێردا مەبەست پێی جوولەکەکانە، دەفەرموی: ئەگەر هاتن بۆ لات، واتە: بۆئەو دادووریان لە نیواندا

بکەو، کێشە و مشتومڕیکیان هەبوو بۆیان چارەسەر بکە، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم أَوْ

أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾، بۆت هەیه دادووریان لە نیواندا بکە، بۆشت هەیه پشتیان

تیبکە، ﴿وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا﴾، وە ئەگەر پشنت تێکردن و ئیهمالت کردن و پشنگوێت خستن و دادووریت لە نیواندا نەکردن، گویت بە کێشە و

ناکۆکییەکانە، ئەو هێچ زیانیکت پیناگەینن، ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم

بِالْقِسْطِ﴾، وە ئەگەر دادووریشت لە نیواندا کردن، بە شێوەیەکی دادگەرانه

دادووریان لە نیواندا بکە، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بیگومان خوا ﷻ

دادگەرانە خۆش دەوێن، کەواتە: تۆش دادگەرە، بۆئەو بییە خۆشەویستی خوا، دیارە پێغەمبەر ﷺ خۆشەویستە کەسە لە لای خۆی پەروردگار، چونکە لە هەموو کەس دادگەرتر بوو، وە لە هەموو کەس لە پێشتر بوو، لە هەرچی سێفەتی باشە، بە لکو لە هەموو سێفەت و رەوشتیکی بەرزو جواندا لە لووتکەدا بوو.

ئنجای خوا ﷻ لە کۆتایی ئەم سێ ئایەتەدا، لە ئایەتی سێیەمدا بە سەر سوورمانەو، واتە: کە ئەو جێی خۆیەتی خەلک سەری لێ سووربمینی و پێی عەجاییب بی،

دەفەرموی: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾، جا ئەوان چۆن

تۆ دەکەنە دادوور لە حالیکدا کە تەوراتیان لە بەر دەست دایە، حوکمی خۆی تێدایە! واتە: حوکمی خۆی لە بارەى ئەو مەسەلەیه تێدایە، نەك تەورات حوکمی خۆی

تێدایە بۆ هەموو مەسەلەیهك، کە ژيانى ئینسان ئیستا پێویستی پێیەتی، نە، واتە: بۆ ئەو مەسەلەیه حوکمی خۆی تێدایە، چونکە ئەوان لە حالیکدا کە دەلێن:

ئیمە جوولەکەین، دەبێ بە کتیبی خۆیانەو پابەند بین، وە هەر وەها نەصرانی

یەکان دەبێ بە کتیبی خۆیان مامەلە بکەن، دیارە هەموو خاوەن دینیەک دەبێ بە بەرنامەی خۆیەوه بەرپۆه بچێ، ئەدی ئەوانە بۆچی لە حالیکدا کە حوکمی خوای دادگەر دەربارەی ئەو مەسەلەییە کە ئەوان مشتومریان لەسەر بوو، ئەو حوکمە لە تەوراتدا هەبوو، کەچی ئەوان دین بۆ لای تۆ داوای دادوهرییت لێدەکەن؟! واتە: ئەووە شتیکی سەیرە! وە ئەو ماستە بێ موو نیە، ماناکە ی ئەوویە کە ئەوانە بۆیە هاتوون بۆ لای پیغەمبەر ﷺ چونکە ئەو سزایە کە لە تەوراتدا هەبوو بۆ زیناکردن، بریتی بوو لە بەردباران کردن، ئنجا گوتووینانە: بچن بۆ لای موحمەد ﷺ بەلکو حوکمیکی سووکمان دەست بکەو، کە بریتیە لەووی زیناکەرەکان دەموچاویان ڕەش بکەین و قامچییان لێبەدین و قسەیان پێ بلین، ئنجا ئەگەر حوکمە ئاسانەکەمان دەستکەوت، ئەووە باشەو لێی وەرگیر، بەلام ئەگەر ئەووە نەبوو، لێی وەرگیر، ئەووە واتایەکی، واتایەکی دیکەشی ئەوویە:

﴿ **وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ** ﴾، ئەوانە تۆ ناکەنە دادوهر لە حالیکدا کە تەوراتیان لەلایە، بەراستی تۆ ناکەنە دادوهر، بەلکو مەبەستیکی خراپیان هەیه لەوودا، دوایی دەفەرموی: ﴿ **ثُمَّ تَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ** ﴾، دواییش دوای ئەووە لاملی دەکەن، پشت هەلەدەکەن، دوای ئەووی پیغەمبەر ﷺ فەرموی: تەورات بێن، نایەتەکە ی تەوراتیش باسی بەردبارانی کردبوو، ویستیان بیشارنەوو پستی تیبەن، دەفەرموی: ﴿ **وَمَا أَوْلَتِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ** ﴾، ئا ئەو جۆرە کەسانە ئیماندارن، واتە: نە ئیماندارن بە تەورات، وە نە ئیماندارن بە تۆش ئە ی موحمەد ﷺ، وە نە بەو کتیبەش کە بۆ تۆ نێردراو، یاخود لە بنەرەتەوه ئەوانە ئیماندارن بە خوا ﷻ چونکە لەراستییدا کەسێک حوکمی خوا ڕەت بکاتەوه، مانای وایە بروای بە خوا نیەو، ئەگەر بە راستی ئیمانی بە خوا هەبێ، ئیمان بوون بە خوا، واتە: ملکەچبوون بۆ خواو بۆ حوکمی خوا، دیارە ئیمە لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر تیشک دەخەینە سەر ئەم نایەتە موبارەکانە.

چەند مەسەلەیه‌کی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: كە دەفەر موئى: ﴿يَتَأْتِيَهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ

يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ

الَّذِينَ هَادُوا﴾، ئەم رێستە موبارەكە كۆمەڵێك شتى لێوەردەگیرین:

(**لَا يَحْزُنكَ**) خۆیندراو تەوێش (لَا يُحْزِنُكَ) هەردوو قیرائەتەكەى هاتوون، (حَزْنُهُ، يَحْزُنُهُ، أَحْزَنَهُ يُحْزِنُهُ)، پێشتریش باسمان كرد له زمانى عەرەبیدا (الْحَزْنُ وَالْحُزْنُ خُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَخُشُونَةٌ فِي النَّفْسِ)، (حزن) بە زەوپیەك دەگوترى كە زبرو لوچو كەلێنى تێدابى، وە نەفسى ئینسانیش كە گریو گۆلو خەمو خەفەت و نارەحەتیی تێدابى و دلى توندبى، ئەو حالەتە پێى دەگوترى (حَزْنٌ وَحُزُونٌ).

ئنجە لێردەدا كە خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەر موئى: دلتەنگ مەبە! پرسیاریك دیتە پێش، چۆن نەهێ دەگرى له كردهوى ئەهلى كوفەر كە دلتەنگیى بۆ پەیدانەكات، چونكە ئەو حالەتە بە دەست خۆى نیە؟!

زانایان ئاوا وەلامى ئەو پرسیاریان داووتەوێ: زانایانى رەوانبێژى دەلین: ئەوێ وەك ئەوێ وایە كە له زمانى عەرەبیدا دەلئى: (لَا أَرَيْنَاكَ هَاهُنَا) واتە: لێرە تۆ نەبینم، یانى: لێرە مەبە، له زمانى كوردیشدا ئەوێ هەیه، دەلئى: جارێكى دیکە نەتبینمەو، مەبەستى ئەوێ نەیبینى بە چا، واتە: جارێكى دیکە نەیهوێ بۆ ئێرە، نالئى مەیهو، لازمى مانایەكەى پێ دەلئى، دەلئى: جارێكى دیکە نەتبینمەو، چونكە ئەگەر نەهات مانای وایە نایبینیتەو، دیارە له زماندا ئەوێ جۆرە شیوازانه هەن، لێردەدا مەبەست ئەوێ كە ئەهێ پێغەمبەر! ﷺ گویان پێمەدەو ئیهمالیان بكەو زۆر خەفەتیان لى مەخۆو پێیانەوێ سەغلتەو دلتەنگ مەبە، چونكە سەرەنجامى جرتو فرتو دەست گەرمی ئهوانه له كوفرو خراپەدا، بەسەر خۆیاندا دەشكێتەوێ وێانى بۆ تۆ نیە.

جیی سه‌رنجه لی‌ردها خوا ﷺ به پیغهمبهر ﷺ ده‌فهرموی: به دست گهرمی
کردن و خیرایی و پیشبرکه کردنی دوو‌جوړ له کافره‌کان دلته‌نگ نه‌بی، یه‌که‌م:
مونافیه‌کان، دووهم: جووله‌که‌کان.

﴿ **مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا** ﴾،
وه له‌راستیدا زو‌رت‌رین خهم و خه‌فه‌ت که دراوته پیغهمبهر ﷺ وه زو‌رت‌رین زیان
که به ئی‌سلام گه‌یه‌نراوه، له‌لایه‌ن نه‌لی نیفاقو، له‌لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه بووه،
لی‌ردها خوا ﷺ نه‌یفه‌رمووه: ﴿ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الْمُنَافِقِينَ ﴾، وهك نه‌وی دیکه، که ده‌فهرموی: ﴿ **وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا** ﴾،
به‌لکو ده‌فهرموی: ﴿ **مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ** ﴾،
خوای په‌روه‌ردگار لی‌ردها ویستوویه‌تی پیناسه‌ی مونافیه‌که‌کانمان بو بکات، مونافیق
کییه؟ نه‌و که‌سه‌یه که به زار ده‌لی: ئیمانم هی‌ناوه، به‌لام به دل ئی‌مانی نه‌هی‌ناوه،
واته: خوا ﷺ له جیاتی نه‌وه‌ی یه‌کسه‌ر ناوی مونافیه‌که‌کان بی‌نی، وهك له شوینی
دیکه‌دا هاتوه، لی‌ردها ده‌فهرموی: مونافیق نه‌وه‌یه به زار ئیددی‌عای ئیمان ده‌کات،
به‌لام ئیمان نه‌چو‌ته نیو دلی، هه‌لبه‌ته نه‌مه نه‌وه‌شی لی‌وره‌ده‌گیری که شوینی
سه‌ره‌کی ئیمان دلّه، وهك خوای بهرزو مه‌زن له چهن‌دان شوین له قورئاندا ئاماژه‌ی
به‌وه داوه، بو وینه ده‌فهرموی: ﴿ **... وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ ...** ﴾ ﴿ ۱۴ ﴾
ال‌جرات، یان ده‌فهرموی: ﴿ **... كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيْمَنَ ...** ﴾ ﴿ ۲۲ ﴾ ال‌م‌ج‌اد‌ل‌ة،
لی‌ره‌ش‌دا ده‌فهرموی: ﴿ **وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ** ﴾، ئنجا بو‌یه‌ش به‌شی گه‌وره‌و
سه‌ره‌کیی ئیمان په‌یوه‌ندیی به دلّه‌وه هه‌یه، له سو‌ن‌گه‌ی نه‌وه‌وه که: له دل‌دا به
راست دانان (تصدیق) هه‌یه، خو‌شو‌ی‌ستن (حب) هه‌یه، ملکه‌چ کردن (إذعان)
هه‌یه، په‌سند کردن (قبول) هه‌یه، به‌لی، ئیمان چوار پیکه‌ینه‌ری هه‌ن: دوا‌ی
نه‌وه‌ی به عه‌قل تی‌گه‌ی‌شتن و ده‌رک‌کردن ده‌بی، به دل‌یش قبوول کردن و
خو‌شو‌ی‌ستن و په‌سند کردن ده‌بی، به زاریش دان پیداه‌ی‌نان ده‌بی، به

ئەندامەكانىش ئەنجامدان و جىبەجىي گىردن دەبى، خىواي پەنھانزان پىناسەيان دەكات و دەفەرموى: ﴿يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، واتە: خىرايى دەكەن (سَارِعُ، يُسَارِعُ، مُسَارِعَةً)، وه دەشگونجى بە ماناي پىشپىرپكە دەكەن، بى، واتە: ھەر كامىك لە جوولەكەكان و لە مونافىقەكان ھەولئەدات لەوھى دىكە كافىرترو خراپەكارتر بى، لە جىياتى ئەوھى لە چاكەدا پىشپىرپكە بىكەن، لە خراپەدا پىشپىرپكە دەكەن.

ئىنجا ئەوھە كە دەفەرموى: ﴿يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، وه دوايىش باسى كىردەوھەكانىيان دەكات، باسى قسەكان و ھەلئۆيىستەكانىيان دەكات، ئەوھى لىوھەردەگىرى كە وەك چۆن ئىمان چەند پىكھىنەرى ھەن، وه كىردەوھەكان دەبنە ھۆي پىكھىنەرى ئىمان، كوفرىش چەند پىكھىنەرىكى ھەن، چونكە خىواي زاناو شارەزا ئەوھە دادەنى بە خىرايى كىردىيان لە كوفىردا كە:

۱- گوئى دەگىرن بۆ پىغەمبەر ﷺ، يان بۆ سەركىردەكانى خۆيان، گوئى بۆ درۆكانىيان دەگىرن.

۲- دەلئىن: ئەگەر ئەو ھوكمەتان پىدرا وھرىبگىرن و ئەگەر ئەوھە نەبوو وھرىمەگىرن، خىواي بىھاوتا ئەو رەفتارو كىردەوانەى ئەوانى بە كوفىر داناوھ، كەواتە: كىردەوھە خراپەكانىش پىكھىنەرى كوفىرن، وەك چۆن كىردەوھە چاكەكان پىكھىنەرى ئىمان.

مەسەلەى دووھەم: كە دەفەرموى: ﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ﴾

لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾، لىرەدا پىرسىارىك دىتە پىش: ئايا مەبەست لە:

﴿سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ﴾، مونافىقەكان؟ يان جوولەكەكان؟ يان ھەردووكانىيان؟ توئىزەروھوانى قورئان ھەر سى رايەكەيان گوتوون.

بەلام ئەوھى من پىموايە لە راستىيەوھە نىزىكترە، ئەوھىيە كە مەبەست پىي ھەردووكانىيان، بۆچى؟ چونكە ھەم مونافىقەكان و ھەم جوولەكەكانىش گوئىيان گىرتوھ، يەكەم: بۆ درۆيەكانى مشوورخۆرو گەورەو سەركىردەكانى خۆيان، دووھەم:

گویشيان بۇ پېغەمبەر ﷺ گرتو، تاكو ئەوۋى كە لە پېغەمبەر ﷺ وەرىدەگرن، دوایی لە دژى خۆى بەكارى بېننەو، وەك ھەندىك كەس دەچى لە قورئان شارەزابى، يان لە مېژووى ئىسلام شارەزابى، نەك بۇ ئەوۋى تىيىگات، بەلكو بۇئەوۋى شەرى پېبكات، بۇئەوۋى دوایی بىكاتە چەكىك و لە دژى مسولمانان بەكارى بېنى، ئەوۋە سىفەتلىكى ھاوبەشى موناڧىقەكان و جوولەكەكانىش بوو، وە ھىچ نىشانەيەكىش نىە كە خوا تايبەتى كرديى بە يەككىيانەو، كەواتە:

مەبەست پىي ھەردووکیانە، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿ **سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ** ﴾

لَمْ يَأْتُوكَ ﴾، زۆر گوئ دەگرن بۇ كۆمەللىكى دىكە كە نەھاتوونە لات، ئەوۋە دوو واتاى ھەن، واتە: گوئ بۇ تۆ دەگرن، بۇئەوۋى قسەكانى تۆ بۇ ئەو كۆمەلە بەرن، كە نەھاتوونە كۆرۈ مەجلىسى تۆ، يان گوئ بۇ درۆ دەلەسەى ئەوان ھەلدەخەن.

ئنجا ئايا ئەوانە بۇچى نەھاتوونە كۆرۈ مەجلىسى پېغەمبەر ﷺ ديارە يان لەبەر خۇبەزلىگىرى بوو، يان چاويان بە پېغەمبەر ﷺ ھەننەھاتو، چونكە كەسىك نەچىتە كۆرۈ مەجلىسى پېغەمبەر ﷺ يان لەبەر خۇبەزلىگىرىيە، يان لەبەرئەوۋىيە چاوى پىي ھەننايەو لەبەر ھەسودىي و بوغزو كىنەيە، كە بۇتە پەردەيەك و رپى لىگرتو كە پېغەمبەر ﷺ بېينى و بە خزمەتى بگات.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿ **يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ** ﴾،

وشەكان لە دوای شوپنەكانى خۇيان دەگۆرۈن، واتە: دوای ئەوۋى دانراون لە شوپنەكانى خۇياندا لايان دەبەن، ئەمەش دوو واتاى ھەن:

۱/ وشەكان دوای ئەوۋى لە شوپنى خۇيان دانراون، بە شىوۋى روالەتتى دەيانگۆرۈن، كە ئەوۋە لادانى بىژەيى (تحريف لفظي) يە، خوا ﷻ وشەيەكى داناو، ئەوان دېنن وشەيەكى دىكەى لە جى دادەنن.

۲/ وشەكان دوای ئەوۋى لە شوپنى خۇيان دانراون، واتاكانيان دەگۆرۈن، ئەوۋەش

لادانى مانايى (تحريف معنوي) يە، ئنجا لىردا كە خوا دەفەرموى: ﴿ **يُحَرِّفُونَ** ﴾

الْکَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ﴿۴۱﴾، مہبہست پیی ئہودیہ کہ نایہ‌تہ‌کانی خوا
 دہ‌گورن، وشہ‌کانی خوا دہ‌گورن، ئہم تہعبیرہ کہ لہ سوورہتی (النساء) یش لہ
 نایہتی (۴۱) دا ہاتوہ، زور لہ تویرہ‌روان تیکہ‌لیان کردوون و گوتوویانہ: لیروہ
 لہویش مہبہست یہک شتہ، بہ‌لام وانیہ، وہک من لہوی پرونم کردوتہوہ، لہ
 نایہتی (۴۱) ی سوورہتی (النساء) ﴿۴۱﴾ **مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن**

مَوَاضِعِهِ ﴿۴۲﴾ واتہ: ئہوانہی جوولہ‌گہن، وشہ‌کان لہ شوینی خویمان لادہبہن،
 وشہ‌کان دہ‌گورن، لیروہدا دہفہرموی: دواى ئہودى لہ شوینی خویماندا دانراون،
 ئہودى ئہوی مہبہستی ئہودیہ ئہو وشانہی بہ‌کاریان دینن، بہو واتایانہ بہ‌کاریان
 ناهینن، کہ واتای راستہ‌قینہ‌یانن، بہ‌لکو بہ واتایہکی دیکہ بہ‌کاریان دینن، ئنجا
 ئہ‌گہر تہماشای نایہ‌تہ‌کہ بہ‌کین زور جوان دیارہ، ئہودى ئیرہ ہہم بہ پیی
 سیاقی نایہ‌تہ‌کہ، ہہم بہ پیی ہوی ہاتنہ خوارہودى نایہ‌تہ‌کہ، دیارہ کہ
 مہبہست پیی گورینی وشہ‌کانی خوایہ، بہ‌لام لہوی مہبہست پیی زمان بادانی
 خویمانہ، واتہ: گورینی واتای ئہو وشانہیہ کہ خویمان بہ‌کاریان ہیئاون، لہ
 خزمہت پیغہمبہردا ﷺ و ہک دہفہرموی: ﴿۴۲﴾ **مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ**

عَن مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيًّا
بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۴۱﴾ النساء،

لیروہدا زور جوان دیارہ، دہفہرموی: لہوانہی جوولہ‌گہن وشہ‌کان لہ شوینی
 خویمان لادہدہن، وہ دلین: بیستمان و سہ‌پنجییمان کرد، وہ ببیستہ پی
 بیستراو نہبی، وہ چاودییرییمان بکہ، (یان تو شوانی ئیمہی، یان نہفامیی)
 زمانیان بادہدہن و تانہ لہ دین دہدہن، وہ ئہ‌گہر گوتبایان بیستمان و
 فہرمانبہرین، وہ گویت لییمان بیو چاودییرییمان بکہ، ئہوہ بویمان چاکتر بوو...،
 کہواتہ: لہوی مہبہست پیی گورینی قسہ‌کانی خویمانہ، لیروہشدا مہبہست پیی
 گورینی وشہ‌کانی نایہ‌تہ‌کانی خوای پەرورہ‌دگارہ.

دیاره سەرجهەم ئەو تەفسیرانەی کە من سەرئەنجام داوان، نەمبەینیوە ئەو
 حیاوازییەیان کردبێ، هەموویان پێیان وابوو کە لە هەردوو شوێن دا هەر
 مەبەست گۆڕینی وشەکانی خواپە، کەچی ئەوەی سوورپەتی (النساء) زۆر بە
 ڕوونی دیاره، بە پێی سیاقی نایەتەکەش، کە مەبەست ئەوە بوو، ئەوان چەند
 وشەو تەعبیریکیان بەکارهێناون، دوو واتایان هەبوو، واتای چاڤ و خراپیان
 هەبوو، خۆی پەنھانزانی دەفەرموی: دەبوایە ئەو وشانە بەکاربێن کە
 یەك واتایان هەبێ، کە واتای چاڤ و باش و راست و ڕێکن، بەلام ئەوانە بە
 شەیتانی و زۆرزانیی، ئەو وشانەیان بەکارهێناون، کە وەك تیغی دوو دەم وان،
 کە بە هەردوو دیواندا دەبێ.

مەسەلەی چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيْتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ

تُؤْتُوهُ فَأَحْذَرُوا﴾، ئەگەر ئەمەتان پێدرا وەریبگرن، وە ئەگەر پێتان نەدرا
 وەریبگرن، وریابن، لە هۆی هاتنە خوارەوی دیاره، کە مەبەست ئەوەبوو: ئەگەر
 ئەوەتان پێدرا کە قامچی لێدانەو دەموچا و ڕەشکردنە، ئەو سزایەتان پێدرا، بۆ
 کەسێک کە زینای کردو، لێیان وەریبگرن، بەلام ئەگەر سزای بەردباران کردن بوو،
 لێیان وەرمەگرن، ئەمە چی لێوەردەگیرێ؟ ئەمە ئەوەی لێوەردەگیرێ کە گۆلئێژکردن
 (انتقائية) لە حوکمەکانی ئاییندا عادیکی جوولەکەکانە، واتە: ئێمە لەگەڵ
 دینی خوادا، نابێ بە شێوەیەکی گۆلئێژرانە (انتقائية) مامەلە بکەین، چی بە
 دێمانە وەریبگرن، یان ئەو نایەتەنە کە لەگەڵ مەبەستی ئێمەدا دێنەو، ئەوانە
 بێنن، یان ئەو فەرماشتانە پێغەمبەر ﷺ، بەلام ئەوانە لەگەڵ قسەو
 بۆچوون و ئارەزووەکانی ئێمەدا ناگونجین، نادیدەیان بگرین! ئەوە لەراستییدا
 عادەتی جوولەکەکانەو دەبێ لەو وریابین، هەلبەتە ئەوەش جیاپە لە مەسەلەی
 پلەپلەیی (التدرج) لە شەریعەتدا، پلەپلەیی لە شەریعەتدا هەبێ، بە پێی
 بەرەوپێشچوونی کۆمەلگا، بەپێی ئەوە کە دەبێ زەمینە جێبەجێکردنی حوکمە
 شەریعیەکان بپەخسێ، ئەوجار حوکمە شەریعیەکان جێبەجێ بکری، ئەوە
 پلەپلەیی (التدرج) ی پێ دەلێن، بەلام (انتقائية) ئەوەیە حوکمیکی شەریعی
 زەمینەشی بۆ ڕەخسابێ، بەلام تۆ حوکمیکی دیکە بێنێ جێی ئەو حوکمە

شەریعی، هەرچەندە ئەوەی یەكەمیشیان زەمینی جیبەجێکردنی ڕەخسابی، ئەوە پێی دەگوتری گۆلبژیڕکردن، كە لەراستییدا مسوولمان مافی ئەوەی نیە،

وهك خواى پەرۆردگار فەرموویەتی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

مُبينًا﴾ ﴿٣٦﴾ الأحزاب، واتە: هیچ پیاویکی ئیماندار و ئافرەتیکی ئیماندار، بۆیان نیە دواى ئەوەی خواو پیغەمبەری خوا بپاریك دەردەكەن، مافی سەرپشك بوون بەخۆیان بدن، (پێوەی پابەند بن، یان پێیەو پابەند نەبن)، مادام تۆ خۆت بە ئیماندار لە قەڵەم دەدەى، رێی ئەوەت لە خۆت بپروەتەو كە سەرپشك بى بە قسەى خوا بكەى، یان نەیکەى، رێی سەرپشك بوونت نیە، دەبى ملكەج بى بۆ خوا، بەلى دەتوانى بلێى: هەر ئیمانم نیە، ئەو كاتە بۆخۆت چى دەكەى بیکە، بەلام كە گوتت: ئیماندارم، خۆت بەستۆتەو بە شەریعەتى خواى پەرۆردگارەو.

مەسەلەى پێنجەم: كە دەفەرموى: ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ، فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ

مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، هەر كەسێك خوا فیتنەى بوى بۆى، تۆ هیچت لە بەرانبەر خوادا بۆ ئەو پێناكرى، ناتوانى هیچ سوودێكى پى بگەیهنى، وشەى فیتنە لە قورئاندا زۆر هاتو، بەلای كەمەو، ئەوەندەى من سەرنجم داو، بە شەش واتایان هاتو:

مانای ریشیری وشه‌ی (فتنة) ومه‌به‌سه‌کانی:

جاری ئەسلی وشه‌ی: (فَتْنٌ) وهك (راغب الأصفهاني) ده‌ئ: (أَصْلُ الْفِتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِتُظْهَرَ جَوْدُهُ مِنْ رِذَائِهِ) واته: ئەسلی وشه‌ی (فِتْنَةٌ) له (فَتْنٌ) هوه هاتوه (فَتْنٌ) یش ئەوه‌یه زێر بجه‌یه نیو ناگر، بوئه‌وه‌ی چاك و خرابی له‌یهك جیابیت‌ه‌وه، وهك خوای کاربه‌جی به موسای فه‌رمووه: ﴿... وَفَنَّكَ

فُنُونًا...﴾ (۴۰) طه، واته: تۆمان تاقیکردوه به چه‌ند تاقیکردنه‌وه‌یهك، تاكو خلت‌ه‌ی

پێوه نه‌هیلای، (وَاسْتَعْمَلَ فِي إِدْخَالِ الْإِنْسَانَ النَّارَ، قَالَ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ هُمَّ عَلَى

النَّارِ يَفْنُونَ﴾ (۱۳) ذُو قُوًا فَنَنْتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (۱۴) الذاریات،

واته: دوایی به‌کاره‌ینراوه بو خستنه نیو ناگری ئینسانیشه‌وه، وهك خوا

ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ هُمَّ عَلَى النَّارِ يَفْنُونَ﴾ (۱۳) ذُو قُوًا فَنَنْتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ

تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (۱۴) الذاریات، واته: ئەو رۆژه‌ی که بی‌پروایان له‌سه‌ری سزا ده‌درین،

ده‌سووتینین، (پێیان ده‌گوتری): سزایه‌که‌تان و سووتاندنه‌که‌تان بچێژن، ئەوه بوو که په‌له‌تان لێی ده‌کرد.

ئنجای به‌پێی سه‌رنجدانی نایه‌ته‌کانی قورئان (فِتْنَةٌ) ئەم شه‌ش واتای هه‌ن:

(۱) به‌مانای سووتاندن و سزا دێ، وهك ده‌فه‌رموی: ﴿ذُو قُوًا فَنَنْتَكُمْ...﴾ (۱۴)

الذاریات، واته: بی‌چێژن سووتاندنه‌که‌تان و سزایه‌که‌تان.

(۲) به‌مانای تاقیکردنه‌وه‌ی، وهك خوا ﷻ به‌موسا سه‌لامی خوای لیبی

ده‌فه‌رموی: ﴿... وَفَنَّكَ فُنُونًا...﴾ (۴۰) طه، واته: تۆمان به‌زۆر شیوه

تاقیکردوه، خوای به‌رز ئەگه‌ر ویستی که‌سیک بکات به‌پیشه‌وا، ئەوه به‌چه‌ند

جوریک تاقیده‌کاته‌وه‌و، له‌ئه‌نجامدا له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی خوا دهرده‌چی، ئنجا به‌ که‌لکی ئەو ئه‌رکه‌ دئ، مووسا عليه السلام که‌ خوا ویستی بی‌کات به‌ پیشه‌وای به‌نی ئیسرائیل و به‌نی ئیسرائیلی پی‌ دهر‌باز بکات له‌ ده‌ستی فیرعه‌ونو، به‌ گز فیرعه‌ونی دا بکات، به‌ چه‌ند شیوه‌یه‌ک تاقیکرده‌وه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای کۆرپه‌بوونیه‌وه، دوایی له‌ کل‌ دهرهاتو توندو پته‌وو مه‌حکه‌م بوو، به‌ که‌لکی ئەوه‌ هات که‌ ئەو باره‌ قورسه‌و، ئەو ئەمانه‌ته‌ که‌ ئه‌رکی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تییه‌ له‌ ئەستۆی بگری، هه‌روه‌ها خوا عليه السلام له‌ نایه‌تی (۳۵)ی سوورده‌تی (الانبیاء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿... وَنَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۳۵﴾، (نَبَلُّوْكُمْ) واته‌: (نَفَتْنَكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً)، به‌لام‌ خوای په‌روه‌ردگار وشه‌ی (نبلو)ی به‌کاره‌یناوه‌ وه‌ک فی‌عه‌که‌، وه‌ له‌ شوینی دیکه‌شدا وشه‌ی (یفتنوا)ی به‌کاره‌یناوه‌، بۆئه‌وه‌ی که‌ جیابیی و دووباره‌ نه‌بیته‌وه‌، واته‌: تاقییتان ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ ناخۆشییان و به‌ خۆشییان، که‌واته‌: لێرده‌ا (فِتْنَةً) به‌ مانای تاقیکردنه‌وه‌ دئ، جا چ به‌وباره‌دا بی‌ که‌ مروّف به‌ نیعمه‌تی بزانی، چ به‌و باره‌ بی‌ که‌ به‌ به‌لاو موصبیه‌تی بزانی.

۳) به‌ مانای به‌لاو موصبیه‌ت دئ، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَحَسِبُوا اَلَّا تَكُوْنَ

فِتْنَةً... ﴿۷۱﴾ المائدة، واته‌: جووله‌که‌کان پی‌یان وابوو، ئەوه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ران ده‌کوژن، نابیته‌ هۆی به‌لاو موصبیه‌ت بۆیان.

۴) به‌ مانای ئازاردان و رپی‌ دینداریی لێگرتن دئ، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْفِتْنَةُ

اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ﴿۱۹۱﴾ البقرة، لێرده‌ا فیتنه‌ به‌ مانای لادانی مسوولمانان و ئەزیه‌تدانیان دئ، بۆئه‌وه‌ی هه‌لیان بگی‌رنه‌وه‌ له‌ دین، یاخود رپی‌ لێگرتن‌یان له‌وه‌ی که‌ مسوولمان بن، که‌ ئەوه‌ له‌ گوشتن‌یان خراپ‌تره‌، هه‌روه‌ها له‌ نایه‌تی

(۱۹۳)ی سوورده‌تی (البقرة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَلْبُهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُوْنَ فِتْنَةً وَيَكُوْنَ

الَّذِيْنَ لِلّٰهِ فَاِنْ اَنْهَوْا فَلَا عُدُوْنَ اِلَّا عَلٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۳﴾، واته‌: له‌گه‌ل کافرده‌کاندا

بجەنگن تاكو فیتنه نامیئی، واته: ههتا ناتوانن مسوڵمان ئەزیهت بەدن، یاخود تاكو ناتوانن مسوڵمانان له ریی دینداریی بگێرنهوهو، ریی دیندارییان لی بگرن.

٥) به مانای گوناح و سه‌رپیچیی دی، وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن

يَقُولُ أَتَذَن لِي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ

بِالْكَافِرِينَ﴾ التوبة، واته: هه‌يانه له ده‌غەل و دڵنه‌خۆشه‌كان ده‌لی:

مۆله‌تم به، نه‌یه‌م بۆ جه‌نگ (جه‌نگی ته‌بووك) و گونا‌ه‌بارم مه‌كه، تووشی گونا‌هی‌كم مه‌كه! ده‌لی: یه‌كێك له زله‌زه‌كانی مونا‌فیان بووه گوتوو‌یه‌تی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! قه‌ومه‌كه‌ی من ده‌زانن چه‌ند سه‌رسامم به ئا‌فره‌تان، وه له به‌را‌ن‌به‌ر ئا‌فره‌تاندا خۆم بۆ را‌نا‌گیری، بی‌ستوو‌مه ئا‌فره‌تی رۆ‌مه‌کانی‌ش زۆر سپی و جوانن ده‌ترسێم بێم بۆ جه‌نگو له‌وی تووشی نه‌زه‌ری بێم!! بۆ‌ئه‌وه‌ی تووشی نه‌زه‌ری نه‌بم، له‌گه‌ل خۆ‌تم مه‌به‌ بۆ جه‌نگو جیهاد^(١)، ئە‌وه‌یه‌ ده‌لی:

(عوزر له قه‌باحه‌ت خرا‌په‌ره) خ‌وای په‌روه‌ر‌دگاری‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا فِي

الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾، ئا‌گاداری‌ن! ئە‌وه‌ی كه ده‌ی‌كه‌ن ئە‌وه فیتنه‌یه، ئە‌وه

گونا‌هه، كه له پی‌غه‌مبه‌ری خوا به‌جی ده‌می‌نن و نایه‌ن بۆ جه‌نگو جیهاد،

١) ئە‌و كابرایه‌ ناوی (جُدَّ بن قَيْس) بووه، كه ئە‌مه‌ش ده‌قی ئە‌و وتووێژه‌ی نی‌وان پی‌غه‌مبه‌ری خوا و ﷺ ئە‌و مونا‌فیه‌یه.

(عن جابر بن عبد الله، قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: يا جُدُّ! هل لك في جلاء بني الأضر؟) قال جُدُّ: أو تأذن لي يا رسول الله؛ فإني رجل أحب النساء وإني أخشى إن أنا رأيت نساء بني الأضر أن أفتن؟ فقال رسول الله وهو معرض عنه: قد أذنت لك، فعند ذلك أنزل الله: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَتَذَن لِي وَلَا نَفْتِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ التوبة.

به‌روانه: (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٢، ص ٢٨٠ - ٢٨١، كه به (صحیح)یان داناه، وه گوتوو‌یانه: أخرجہ ابن أبي حاتم في (التفسير) رقم: ٩٦٠٠، قال شيخنا العلامة الألباني رحمه الله في (الصحيحة) رقم: ٢٩٨٨، وهذا إسناد حسن رجاله ثقات معروفون من رجال التهذيب...

يانى: ئەوان بە فىئىلى كەتتۈنە نىۋ گوناھەو، كە برىتىيە لەوہى خۇ بە پاش دەدەن لە چۈنە جەنگو جىھاد، لەبەر گوناھىكى ئىجتىمالىي كە رەنگە تووشى نەزەر، يان تووشى خراپتر لە نەزەر بىن، نايەن بۇ جەنگو خۇيان تووشى گوناھىكى واقىيى دەكەن!

٦) بە ماناى گومراکردن دى، وەك دەفەرموى: ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ۝١١٣﴾ إِلَّا مَنْ

هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ۝١١٣﴾ الصافات، واتە: (ئەى شەيتانەكان!) ئىۋە ناتوان كەس گومرا بگەن، ياخود كەس بىفەوتىنن بەنسبەت خىۋاى پەرۋەردگارەو، مەگەر لەوانەى كە بۇيان دانراۋە بچنە دۇزەخەو، ھەرۋەھا لە ئايەتى (۴۹)ى سوۋرەتى (المائدة)دا كە دىۋاى دەيگەينى دەفەرموى: ﴿ وَأَحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ

بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّهُا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۝

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝٤٩﴾ واتە: وە لەوان وريابە كە لات نەدەن و گومرات نەكەن، لە ھەندىك لەوہى كە خوا بۇى ناردوۋىيە خوار... ھەلبەتە گەلىك وشەى دىكەش ھەن ماناى جۇراۋ جۇريان ھەن و، بۇ دىيارىكردى يەكىيان دەبى تەماشى سىاقەكەيان بگەى، وشەى (فِتْنَةٌ)ش كە تەماشى سىاقەكانى دەكەين، جارى واىە دەگونجى بە ماناى عەزاب بى، وەك: ﴿ وَمَنْ

يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا ۝﴾، وە جارى واىە

دەگونجى مەبەست پىى گومراپىى و فەوتان بى، وەك ﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

۝١١٣﴾ الصافات، وە جارى واىە دەگونجى مەبەست پىى بەلاۋ موصىبەت بى، كە

بەسەرى دى، وەك ﴿ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ ۝٧١﴾ المائدة، وە

دەگونجى مەبەست پىى گوناح و تاوان و سەرىپچى بى، وەك: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ

يَقُولُ أَئِذْنَ لِي وَلَا نَفْتِنِي ۝٤٩﴾ التوبة.

مهسهلهی شهشه: که دهفرموی: ﴿ **أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ**

قُلُوبَهُمْ ﴾، واته: نهوانه کهسانیکن که خوا نهیویستوه دلیان پاک بکاتهوه،

یهکیک بوی ههیه بلئ: باشه بؤچی خوا نهیویستوه دلیان پاک بکاتهوه؟

له وهلامدا دهلئین: کاتیک خوا شتیک دهفرموی، ههموو تهفاصیل و وردهکارییهکانی دیکه نافهرموی، بؤیهش دهفرموی: له قورئانی وردبنهوه، ئنجا لیروش که خوا دهربارهی نهوانه دهفرموی: خوا ﷺ نهیویستوه دلیان پاک بکاتهوه، یانی: ههتا نهوان خاوهنی نهو رهفتارانہ بن، خاوهنی نهو نیهتو نیازو مهبهسته پیسانه بن، به کهلکی نهوه نایه ن خوا دلیان پاک بکاتهوه، نهدی نایا خوا ﷺ دلئی کی پاک دهکاتهوه؟ دلئی کهسیک که شایسته بی، وهک له

سوورتهی (الحجرات) دا دهفرموی: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ**

اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾،

واته: نهوانه دهنگی خویمان له خزمهت پیغهمبهردا کپ دهکهنهوه (نزم دهکهنهوه)، نهوانه کهسانیکن خوا ﷺ دلئی پالآتوون بؤ تهقوا، واته: وای لیگردوون تهقوا بجیتته نیو دل و دهروونیانهوه، بؤچی؟ چونکه نهو نهدهبو ریژهیان لهگهل پیغهمبهردا ﷺ، وه نهو له خزمهتی پیغهمبهردا ﷺ بوونهیان، وای لیگردوون، شایستهی نهو بن، که خوا ﷺ دلیان ناماده بکات بؤنهوهی تهقوا تیدا حیگیر بی، بهلام لیروشدا به پیچهوانهوه، نهوانه رهفتارہکانیان و بیئدهبیان له خزمهت پیغهمبهردا ﷺ، وایلیگردوون که شایستهی نهوه نه بن خوا ﷺ بیهوی دلیان پاک بکاتهوه، ئنجا نایا لهچی پاکی بکاتهوه؟ باسی نهکردوه، بهلام به پی سیاقهکه دیاره، (أَنْ يُطَهَّرَ قُلُوبَهُمْ مِنَ الشَّرِّ وَالنَّفَاقِ وَالْعِصْيَانِ ...) که دلیان پاک بکاتهوه له شیرک و سهریچی.

ئنجا لیروه بؤچی خوای کاربهجی نهیفرمموه: ﴿ **لَمْ يُطَهِّرْ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ** ﴾، خوا

دلئی پاک نهکردوونهوه، دهفرموی: ﴿ **لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ** ﴾،

بؤنهوهی که نیمه بزانین کردهوهکانی خوا ﷺ، له ئیرادهی خواوه سهرچاوه

دەگرن، ئنجا ئەوانە ئەوئەندە خراپن، ھەر لە سەرەتاوہ خوا ئىرادى نەکردوہ دئيان پاكبكاتەوہ، نەك ھەر بە كرددوہ پاكيان نەكاتەوہ، بەلكو ھەر لە ويستى ئەزەلىي خواي پەرورەدگاردا نەبووہ، كە ئەوہ دوورتى دەخاتەوہ لەوہى كە بفرەموئ: دلى پاك نەكردوونەوہ، بەلكو ھەر لە بنەرەتدا نەيويستوہ پاكيان بكاتەوہ، لەبەرئەوہى شايستە نەبوون.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفرەموئ: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئەمە چى لئوہردەگىرى؟ كۆمەلكى سىفەتى جوولەكەو موناڧىقەكان باس دەكات، دوایى دەفرەموئ: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾، لە دنيادا سەرشۆرى و زەبوونىي و شەرمەزارىي بو وان ھەيە، ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، وە لە دوارۆژىشدا ئازارىكى مەزن، كەواتە:

۱) گوناح و تاوانەكان پيش قىامەت ھەر لە دنيادا زەر بە ئىنسان دەگەيەنن: شەرمەزارى دەكەن، ريسواى دەكەن، عەيىدارى دەكەن، واتە: گوناح و تاوان و لادانەكان، پيش گوناھبارىي قىامەت، عەيىدارىي دنيايان بە دواوہيە.

۲) پاشان ئەوہشى لئوہردەگىرى كە پەفتارى ئەو جوولەكەو موناڧىقانە سزاي دنيايان نيە لەلایەنى مسوئمانەوہ، واتە: نابى مسوئمانان ئەو پەفتارو ھەئسوگەوتانەى موناڧىقو جوولەكەكان بکەنە پاساوى ئەوہى سزايان بەدن بوچى؟ چونكە خوا دەفرەموئ: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾، لە دنيادا

سەرشۆرى و زەبوونى و شەرمەزارىيان بو ھەيە، ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، وە لە دوارۆژىشدا سزايەكى مەزن، كەواتە: ئيوہ بوئان نيە لەسەر ئەو شتانە سزايان بەدن.

۳) وە ئەوہش دەگەيەنن كە كۆمەلكاى مسوئمان، كۆمەلكاى ئيسلامىي زور بە لئبوئردەيى و سىنگ فراوانىيى و دل گەورەيى لەگەل نەيارە فيكريبەكانى

خویدا، ئەگەر مونافیق و جوولہکەش بن مامەلە دەگات، نەك هەر گە پێیان خوار داناو خراپەکیان کرد، مسوڵمانان سزایان بدەن، وەك هەندیک كەس وا تەصەووڕ دەکەن، كە مسوڵمانان ئەگەر دەستەلاتیان بکەوێتە دەست، هەرچی نەیارى خوێان بێ، پەتو سێدارى بۆ هەلەدەواسن!! ئەو هەج بنەمایەکی نیە، خوای لێبوردە لە چەندان شوین لە قورئاندا بە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموى:

﴿ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ﴾، لێیان ببووڕەو چاوپۆشیان لێبکە، ڕوویان لێوهربگێڕەو صەرفى نەزەریان لێبکە.

مەسەلەى هەشتەم: كە دەفەرموى: ﴿ سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ ﴾، وشەى (سُحْتٌ) بە چوار قیرائەت هاتووە: (سُحْتٌ، سَحْتٌ، سَحْتُ، سِحْتٌ) هەر چواریشى بە مانای حەرام دى، واتە: دەگونجى بلى: (أَكَّالُونَ لِلْسُّحْتِ، أَكَّالُونَ لِلْسُّحْتِ، أَكَّالُونَ لِلْسُّحْتِ، أَكَّالُونَ لِلْسُّحْتِ)، بۆیە ئەگەر جارێك بیستتان قورئان خوینێك بە هەر كامێك لەو وشانەى خویندەووە، پێتان وانەبى لى تىكچوووە، ئەو هەموو شیوەى خویندەووە، (قراءە)ن، ئنجا ئایا بۆچی لێرە وشەى (سُحْتٌ) لە جیاتی حەرام بەكارهێنراوە؟ چونكە لە شوینی دیکە لە قورئاندا وشەى (حرام)یش هەر بەكارهاتووە؟ دەلى: (السُّحْتُ: الْقَشْرُ الَّذِي يُسْتَأْصَلُ)، (سَحْتٌ) بریتىە لەو توپكەى كە دەبى لابدرى، بۆ وینە: پەتاتە كە سپی دەكەى، یان هەنار، گوێز كە توپكەكەى لادەدەى، دەلى: چونكە حەرامیش وەك ئەو وایە كە دینی ئینسان بتاشى و لى بکاتەووە، لە زمانى عەرەبىیدا دەلى: (سَحْتَهُ وَأَسْحَتَهُ: أَهْلَكَهُ)^(۱) یانى لە بەینى برد، وە خوای پەروردگار لە ئایەتى (۶۱)ى سوورەتى (طه) ﴿ ... فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ ... ﴾^(۶۱)، یانى: (فَيُهْلِكْكُمْ بِعَذَابٍ) خویندراویشەتەووە (فَيُسْحِتْكُمْ) هەردوو قیرائەتەكەى هاتووە، واتە: لە بەینیان بەرى، بە هۆى سزایەكەووە كە بۆتان دەنێرى، وەك موسا سەلامى خوای لى بى بە فیرەوون و دارو دەستەكەى دەلى.

جا هەندیک لە زانیان گوتووینە: لێردا کە خوا دەفەرموێ: ﴿ **أَكَلُونَ**

لِلسَّحْتِ ﴾، یانی: (أَكَلُونَ لِلرَّشْوَةِ) بەرتیل دەخۆن، بەرتیل ئەوەیە تۆ ئەندازەیهک مأل لە کەسێک وەرگری لە بەرانبەر ئەوەدا کە ناھەقیکی بۆ دەکەیت بە هەق، یان هەقیکی بۆ دەکەیت بە ناھەق، جا (القرطبي) دەلی: (وَلَا خِلَافَ بَيْنَ السَّلَفِ أَنْ أَخَذَ الرَّشْوَةَ عَلَى إِبْطَالِ حَقِّ أَوْ مَا لَا يَجُوزُ سُحْتٌ حَرَامٌ)^(١)، واتە: ڕاجیای نیه لە نیوان زانیانی پێشیندا (هەرودەها پاشینیش) کە وەرگری بەرتیل بۆ پووچاندنەوی هەقیک، یاخود بۆ شتێک کە دروست نەبێ، حەرەمە. (عبد الله بن عمرو) خوا لێی رازی بێ دەگیرێتەو: ﴿ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ ﴾ {رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٣٣٧)}، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَقَالَ الألباني في (الإرواء) برقم: (٢٦٢١)، وَرَوَاهُ أَبُو بَكْرٍ فِي (زاد المسافر) و زاد: (والرائش)، صَحِيحٌ بِاللَّفْظِ الْأَوَّلِ، واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ نەفرینی کردووە لە کەسێک کە بەرتیل دەدات، کەسێک کە بەرتیل وەردەگری، کەسێک کە لە نیوانیاندا دیتو دەچیت دەلالەو بەرتیلدەرو بەرتیل وەرگر پیکدین، بۆئەوێ مائی مەزلوومێک لە بەین بچێ، پێغەمبەر ﷺ نەفرەت (لعنة)ی لە هەرسێکیان کردووە.

مەسەلەى نۆیەم: کە دەفەرموێ: ﴿ **فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ**

وَإِنْ تَعَرَّضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا ﴾، ئەگەر هاتن بۆ لات دادووریان لە نیواندا بکە، یاخود پشیمان تـبکە، ئیهمالیان بکە، وە ئەگەر پشیمانی تیکردن هیچ زیانیکت پێ ناگەیهنن، ئەگەر دادووریشت لە نیواندا کردن، دادگەرەنە دادووری بکە، تویژەرەوانی قورئان لەو بارەو کە ئایا دەولەتی ئیسلامی بۆ کەمایەتییه دینی و فیکرییهکان کە لە ژێر سایەى دا دەژین، جا جوولەگەو نەصرانیی بن، یان غەیری وانیش، وەک من لە کتیبى (ئیسلام و دەولەتداری)دا بە تەفصیل باسەم کردووە^(٢)، هەموو کەمایەتییه فیکرییهکان، بە خاوەن کتیب و

(١) الجامع لأحكام القرآن ٦، ص ١٦٢.

(٢) لە بەرگی چوارەم دا کە بۆ ئەو بابەتە تەرخان کراوە.

مورته‌دو مونا‌فیکو و بت‌په‌رست و موشریکه‌وه، هه‌موو بو‌یان هه‌یه له ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی دا بژین، ئنجا ئایا که‌مایه‌تییه‌ فیکری و دینی‌ه‌کان، که‌ هاوولاتیانی نامسوولمانن، ئیسلام چو‌ن مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات؟ ئه‌وه له ژیر رو‌ش‌نایی ئه‌م نایه‌ته‌دا مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کری، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾، ئه‌گه‌ر هاتن بو‌ لات بو‌ دادوهریی و بو‌ چاره‌سه‌ری کیشه‌کانیان، دادوهرییان له نی‌واندا بکه‌، یاخود پشتیان تی‌بکه‌، ئیه‌مالیان بکه‌ و هه‌ردووک لات بو‌ هه‌یه، دیاره له‌وباره‌وه تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان زو‌ر شتیان گو‌توه:

(مُحَمَّدَ الطَّاهِرِ بْنِ عَاشُورٍ) له تەفسیره‌که‌ی خو‌یدا^(١) پوخته‌یه‌کی جوانی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی هیناوه، ده‌لی: (وَالَّذِي يُسْتَخْلَصُ مِنَ الْفَقْهِ فِي مَسْأَلَةِ الْحُكْمِ بَيْنَ غَيْرِ الْمُسْلِمِينَ دُونَ تَحْكِيمٍ: أَنَّ الْأُمَّةَ أَجْمَعَتْ عَلَى أَنَّ أَهْلَ الذِّمَّةِ دَاخِلُونَ تَحْتَ سُلْطَانِ الْإِسْلَامِ، وَأَنَّ عَهْدَ الذِّمَّةِ قَضَتْ بِإِبْقَائِهِمْ عَلَى مَا تَقْتَضِيهِ مِلْلُهُمْ فِي الشُّؤْنِ الْجَارِيَةِ بَيْنَ بَعْضِهِمْ مَعَ بَعْضٍ بِمَا حَدَدَتْ لَهُمْ شَرَائِعُهُمْ، وَلِذَلِكَ فَالْأُمُورُ الَّتِي يَأْتُونَهَا تَنْقَسِمُ إِلَى أَرْبَعَةِ أَقْسَامٍ:

القِسْمُ الْأَوَّلُ: مَا هُوَ خَاصٌّ بِذَاتِ الذِّمِّيِّ مِنْ عِبَادَتِهِ كَصَلَاتِهِ وَذَبْحِهِ وَغَيْرِهَا مِمَّا هُوَ مِنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَهَذَا لَا اخْتِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ فِي أَنَّ أُمَّةَ الْمُسْلِمِينَ لَا يَتَعَرَّضُونَ لَهُمْ بِتَعْطِيلِهِ إِلَّا إِذَا كَانَ فِيهِ فَسَادٌ عَامٌّ كَقَتْلِ النَّفْسِ.

القِسْمُ الثَّانِي: مَا يَجْرِي بَيْنَهُمْ مِنَ الْمُعَامَلَاتِ الرَّاجِعَةِ إِلَى الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ فِي الْإِسْلَامِ، كَأَنْوَاعِ مِنَ الْأَنْكِحَةِ وَالطَّلَاقِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَالْأَعْمَالِ الَّتِي يَسْتَحِلُّونَهَا وَيُحْرِمُهَا الْإِسْلَامُ، وَهَذِهِ أَيْضًا يَقْرُونَ عَلَيْهَا...

القِسْمُ الثَّلَاثُ: مَا يَتَجَاوَزُهُمْ إِلَى غَيْرِهِمْ مِنَ الْمَفَاسِدِ كَالسَّرِقَةِ وَالْإِعْتِدَاءِ عَلَى النَّفْسِ وَالْأَعْرَاضِ، وَقَدْ أَجْمَعَ عُلَمَاءُ الْأُمَّةِ عَلَى أَنَّ هَذَا الْقِسْمَ يَجْرِي عَلَى أَحْكَامِ الْإِسْلَامِ، لِأَنَّ لَمْ نَعَاهِدُهُمْ عَلَى الْفَسَادِ، وَلِذَلِكَ نَمْنَعُهُمْ مِنْ بَيْعِ الْخَمْرِ لِلْمُسْلِمِينَ وَمِنْ التَّظَاهَرِ بِالْمُحْرَمَاتِ.

القِسْمُ الرَّابِعُ: مَا يَجْرِي بَيْنَهُمْ مِنَ الْمُعَامَلَاتِ الَّتِي فِيهَا اعْتِدَاءٌ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ: كَالْجَنَائِتِ، وَالْدِّيُونِ، وَتَخَاصُمِ الزَّوْجَيْنِ. فَهَذَا الْقِسْمُ إِذَا تَرَاضَوْا فِيهِ بَيْنَهُمْ لَانْتِعَاضٍ لَهُمْ، فَإِنْ اسْتَعَدَى أَحَدُهُمْ عَلَى الْآخَرِ بِحَاكِمِ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ مَالِكٌ: يَقْضِي الْحَاكِمُ الْمُسْلِمُ بَيْنَهُمْ فِيهِ وُجُوبًا، لِأَنَّ فِي الْإِعْتِدَاءِ ضَرْبًا مِنَ الظُّلْمِ وَالْفُسَادِ، وَكَذَلِكَ قَالَ الشَّافِعِيُّ، وَأَبُو يُوسُفَ، وَمُحَمَّدٌ، وَزُفَرٌ، وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ: لَا يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ حَتَّى يَتَرَاضَى الْخَصْمَانِ مَعًا).

واته: دهر باره‌ی مه‌سه‌له‌ی حوکه‌م و دادوهری‌ی کردن له نیوان نامسوئلمانانیک که له نیو ده‌وله‌تی نیسلامیدا ده‌ژین، نه‌وه‌ی که پوخت ده‌بیته‌وه له تیگه‌یشتن له‌وباره‌وه نه‌وه‌یه: که ئوممه‌تی نیسلام (واته: زانایانی ئوممه‌تی نیسلام) یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌ه‌لی زیممه (واته: نه‌وانه‌ی په‌یمانیان له‌گه‌ل نه‌ه‌لی نیسلام له نه‌ستو دایه که له ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تی نیسلامییدا بژین) نه‌وانه له ژیر رکیفی ده‌وله‌تی نیسلامییدان، نه‌و په‌یمان‌ه‌ش که به‌ستوو یانه له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مسوئلمانان خوازیری نه‌وه‌یه که نه‌و کاروباران‌ه‌ی له نیویاندا ده‌گوزهرین، به پی‌ی نه‌وه که به‌رنامه‌کانیان و دینیان دیاری کرده، مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکری، وه به‌گشتی هه‌لسوکه‌وته‌کانیان له‌وباره‌وه، دهن به چوار جور:

جوری یه‌که‌م / نه‌وه‌ی که تایبه‌ته به بابای نامسوئلمان، وه‌ک: نوپژه‌که‌ی، قوربان‌ی سه‌ربرینه‌که‌ی، وه غه‌یری نه‌و شتانه‌ش که په‌یوه‌ندیان به‌ه‌لال و هه‌رپامه‌وه هه‌یه، زانایان راجیایی یان نیه که پیشه‌واو به‌رپرسانی مسوئلمانان هه‌قیان به‌سه‌ریان‌ه‌وه نیه، چو‌ن بو‌خویان نوپژه‌ده‌کن، چو‌ن سه‌رده‌برن، چو‌ن عیبادت ده‌کن، به پی‌ی دینی خویان ره‌فتار ده‌کن، بیکه‌ن.

جوری دووم / نه‌وه‌ی که له نیویاندا ده‌گوزهری، له هه‌لسوکه‌وته‌کان، که نه‌وانیش په‌یوه‌ندیان به‌ه‌لال و هه‌رپامه‌وه هه‌یه، له نیسلامدا، وه‌ک مه‌سه‌له‌ی هاوسه‌رگیری، ته‌لاق، خواردنه‌وه‌ی شه‌رپاب، وه نه‌و کرده‌وانه‌ی که نه‌وان بو‌خویان به‌ه‌لالیان ده‌زانن، به‌لام نیسلام به‌قه‌ده‌غه‌یان ده‌زانن، وه‌ک خواردنی گوشتی به‌رازو خواردنه‌وه‌ی شه‌رپابو قومارکردن، نه‌وه‌ش به هه‌مان شیوه لییان ده‌سه‌لمینری، که بو‌خویان چو‌نیان پی‌ی چاکه وابکه‌ن.

جۆرى سىيەم/ ئەوھى كە تايبەت نىيە بە نىوخۇيانەوھ، بەئكو دەجىتە دەرەوھى خۇيان لە خراپەكارىيى، وەك: دزىو دەستدريژىيى بۇ سەر مال و نامووسى خەلك، ئەوھ تىكراي زانايانى ئۆممەت لەسەر ئەوھ يەكەنگن، كە ئەم جۆرى سىيەم بە پىيى ياساكانى ئىسلام مامەلەيان لەگەلدا دەكرى، (هەموو دەولەتتىكىش ھەر وايە، كىيى زۆر ديموكراتىيە، ئەگەر سەيارەيەك لە سەيارەيەك بدات، ئايا كابر بۇي ھەيە بلى: من ھىندۇسىيم، لە ئايىنى ئىمەدا سەيارە لە سەيارە بدات تۆلەي نىو، نابى ھىچى لى بكەي؟ نەخىر، تۆ كە لە بەرىتانىيە بەپىيى ياساى ھاتوچۇي بەرىتانىيە مامەلەت لەگەل دەكرى، ھەرەھا لە ئەلمانىا و فەرەنساو ... ھتد، ھەر دەولەتتىك ديارە كۆمەللىك ياساى ھەن بۇ نەھىشتى ناكۆكىي و رىگرىي و دەستدريژىي خەلك بۇ سەر نەفس و مال و نامووسى يەكدى و جىبەجىيان دەكات)، بۇيە زانايانى ئىسلام لەوبارەوھ لەسەر ئەوھ يەكەنگن نابى رىگە بدرى ئەوانە بىن لە نىو دەولەتى ئىسلامىيە دا خراپە بكەن و شەراب و گوشتى بەرازو ئەوانەي قەدەغەن بە مسوئلمانانى بفرۆشن، (يان بىن بە ئاشكرا لە نىو كوچەو كۆلانەكان شەراب بچۇنەوھ، يان ھەر كىرەوھىەكى دىكەي قەدەغە لە ئىسلامدا بكەن).

جۆرى چوارەم/ ئەوھىە كە لە نىوانىاندا روودەدات لە ھەئسوگەوتەكان، وەك ئەوھى كە ھەندىكىيان دەستدريژىي بكەنە سەر ھەندىكىيان، يەكدى برىندار بكەن و يەكدى بكوژن، ياخود قەرزىان لەسەر يەكدى دەبى، ياخود ژن و مىرد پىكەوھ ناكۆك دەبن، ئەو جۆرە ھەئسوگەوتەكە ئەگەر لە نىوان خۇياندا پىكەتەن بۇ چارەسەرى ئەو گرفت و كىشانە، ئەو ھاكىمى مسوئلمانان ھەقى نىيە، بەلام ئەگەر يەككىيان پەناي برە بەر دادوھرى مسوئلمانان، مالىك دەلى: ھاكىمى مسوئلمان لەسەرى پىويستە دادوھرىيان لە نىواندا بكاتو، گرفت و كىشەكەيان بەو شىوھىەي كە شەرىعەت دەلى چارەسەر بكات، (ھەئبەتە ھەندىك لە زانايان دەللىن: ئەگەر لە شەرىعەتى خۇياندا ھوكمىك ھەبوو، ئەوھ شەرىعەتى خۇيانىان بەسەردا دەچەسپىنى)، ھەرەھا شافىعىي و ئەبو يوسفو موھەممەدو زوفەرىش و ايانگوتوھ، بەلام ئەبو ھەنىفە دەلى: نابى دادوھرىيان لە نىواندا بكات تاكو ھەردو تەرەفە ناكۆكەكە رازى نەبن، (ئەگەر

تەنيا تەرەفەيك بى ئەوۋە حاكىمى مسوئلمانان ھەقى بەسەريانەوۋە نىيە، دەبىئ ھەردوۋ تەرەفەكە رازى بن).

وہ منيش رايەكەى ئەبو ھەنەيفەم پى راسترە، وە ئەوۋەش باشتر لەگەل

روالەتى ئايەتەكە دەگونجى، كە دەفەرموئى: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾

مەسەلەى دەيەم و كۆتايى: كە دەفەرموئى: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا

حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، سى

راستى لەو ئايەتە موبارەكە وەردەگىرئىن:

۱- كە دەفەرموئى: ﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ﴾، ئەوۋە دوو ماناى ھەن:

يەكەم: چۆن دەتەكەنە دادوۋەر؟! ئەوۋە پى دەگوترى: پىسيار كەردنى نكوولئى كەرانە

(الإستفهام الإنكاري)، واتە: تۆ ناكەنە دادوۋەر بەراستى، كە دەتەكەنە

دادوۋەرىش ديارە شتىكى روالەتتەيەو بۆ مەبەستىكى دىكەيە.

دوۋەم: واتە: سەيرە كە تۆ بکەنە دادوۋەر لە ھالىكدا كە تەوۋرپاتيان لەبەردەست

دايە، ئەوۋە شتىكى سەيرە، كەواتە: تۆ نيشانەى پىسيارى لەسەر دابنى، ھەتمەن

ديارە ئەو ماستە بى موو نىيە.

۲- كە دەفەرموئى: ﴿وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾، لىمان تىكەنەچى! كە

دەفەرموئى: تەوۋرپاتيان لەبەردەستە ھوكمى خوای تىدايە يانى: لەبارەى ئەو

مەسەلەيەوۋە، نەك لە بارەى ھەموو شتىكەوۋە، چۈنكە ئەوۋە تەوۋرپاتمان

لەبەردەستە، ھوكمى ھەموو مەسەلەيەكى تىدانىيە، بەلكو ھوكمى ئەو

مەسەلانەى كاتى خۆى تىدا ھەبوۋە، كە زۆرىشى گۆردراوۋە، بەلام ديارە لەوبارەوۋە

ھوكمەكە نەگۆردراوۋە، بۆيە خوای پەروەردگار ئىستىشھادى كەردوۋە بە تەوۋرپات،

ئەگەر ھوكمەكە گۆردراپايە ديارە وای نەدەفەرموۋ، بەلام مەرج نىيە ئىستاش

مابى و دەستكارى نەكرابى!.

۳- كە دەفەرموئى: ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾، وە ئەوانە ئىماندارنن، ئايا

ئىماندارنن بەچى؟ بە تەوۋرپات، بە قورئان، بە خوا، بە ھىچ كام لەوانە،

لەرپاستىيدا كە دەفەرموئى: ئيماندارننن، ئىدى نەيفەرمود ئيماندار نين بە چى، بۇيە دەگونجى بلىيى: بە ھەموويان، وە ئەمە لىشى وەردەگىرى كە ھەر كەسيك ئامادە نەبى ملكەچ بكات بۇ حوكمى شەريعت، بە ئيماندار لە قەلەم نادرى، ناگونجى بلىين: جوولەكەو نەصرانىي ئيماندارننن، ئەگەر ملكەچ نەكەن بۇ تەوراتو ئينجيل، بەلام مسوئلمانان با ملكەچيش نەبن بۇ قورئان، ھەر ئيماندارن! وەك دوايى زياتر تيشكى دەخەينە سەر لە كاتى تەفسىرکردنى ئايەتەكانى ديكەدا كە دوايى ديئ، وە دەريدەخەين كە ئەو وە وانيە، بەلكو مسوئلمانان زياتر جەختيان ليكراو، داكوكيان لەسەر كراو، كە پابەندبن بە شەريعتەكەيانەو، تاوەكو خەلكى ديكەى خاوەن كتيبەكان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى يازدەيەم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوار ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى (۴۴ - ۴۷)، خۇاي بەرزو مەزن سەرەتا لەو چوار ئايەتەدا راپىدەگەيەنى كە كاتى خۇي تەووراتى بۇ مووسا و ھاروونى بىراي و گەلەكەيان، واتە: گەلى جوولەكە، (بەنى ئىسپرائىل) ناردۆتە خوار، كە رېنمىي و پروناكىي گرتۆتە نىوخۇي، وە تەووراتى بۇيە ناردو، تاكو پېغەمبەرانى خوا كە بۇ خوا ملكەچن و مشوورخۇران و زانايانىك كە پاراستنبيان پى سپىرداوه، حوكمى پىبكەن لە نىو گەلى جوولەكەدا، وە دەيخاتە روو كە كاتى خۇي بە پېغەمبەران و مشوورخۇرو زانايانى بەنى ئىسپرائىلى فەرموو، كە جگە لە خوا لە هيچ كەس نەترسن، و، ئايەتەكانى خوا بە نرخىكى كەم نەفرۆشن، ياخود دەستبەردارى ئايەتەكانى خوا نەبن لە بەرانبەر بەرژەوهندىيەكى كەمى دنيادا، وە واز لە كارپىكردنى شەريعتى خۇاي پەروەردگار نەهيئن.

ئىنجا راپىدەگەيەنى كە ھەر كەسىك - لە حوكمپاران - حوكم بەو بەرنامەيە نەكات، كە خوا ناردوويەتە خوارى، ئەو ئەوانەن كافرى راستىي، پاشان راپىدەگەيەنى كە لە تەووراتدا سزاي تۆلەي لەسەر جوولەكەكان نووسيو، نەفس بە نەفس، چاو بە چاو، لووت بە لووت، گوئ بە گوئ، ددان بە ددان، برىن بە برىن، وە پاشان جارىكى دىكە راپىدەگەيەنى كە ھەر كەسىك حوكم نەكات بەو بەرنامەيە كە خوا ناردوويەتە خوار، ئا ئەوانەن ستمەكارى راستەقىنە، دوايى باسى ئەزموونى نەصرانىيەكان دەكات، كە عيساي كورى مەپىم سەلامى خوايان لەسەر، وەك پېغەمبەر، وە ئىنجىلى وەك بەرنامەيەكى درىژكراوه تەواوكەرى تەوورات بۇ ناردوون، ئەوانىش ھەردووكيان تەووراتيان بەراست داناوه ئىنجىلىش رېنمىي و رۆشنايى و ئامۆژگارىي گرتۆتە خۇي، وە راپىدەگەيەنى كە كاتى خۇي بە نەصرانىيەكانى فەرموو كە حوكم بە ئىنجىل بكەن، ھەر كەس حوكمى پېنەكات ئەو ئەوانەن لە رى دەرچووانى راستەقىنە.

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
 لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ
 شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُوا اللَّهَ وَآخِشُوا النَّاسَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ
 بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ
 فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

مانای وشە بە وشەى نایەتەکان

(ئیمە تەووراتمان ناردۆتە خواری رینمایى و پرووناکیى تیدایە، پیغەمبەرانیک که ملکه چبوون - بو خوا - له نیو جووله کهکاندا حوکمیان پێدەکرد، هەر وهما مشوور خۆران و زانایان، بههۆی ئەوهوه که کرابوونه ئەمانەتدارو پارێزەری کتیبى خواو چاودێر بوون بهسەریهوه (وه پیمانگوتن) هەر له من بترسن و له خەلک مهترسن، وه نرخیکى کهم به نایەتەکانم مهکرن، هەر کهسیکیش حوکم بهو (بهرنامەى) نهکات که خوا دایبەزاندوه، ئەوه مسۆگەر ئەوانەن کافران (ى راستهقینه) ^{٤٤} وه تیدایه لهسەریان (واته: لهسەر جووله کهکان) پپووستمان کردبوو (سزای تۆله) که هەر کهسیک به ناهەق کهسیک بکوژی، پپى بکوژریتهوه، وه چاو به چاو، لووت به لووتو، گوئى به گوئى، ددان به ددان، برین به برین تۆلهبى، هەر کهسیکیش (چاوپۆشیی له تۆلهستاندنهوه بکاتو) خیرو چاکه بکات، ئەوه بوئى دەبیتە مایهئى سرانهوه (ى گوناهاهەکانى)، هەر کهسیکیش حوکم بهوه نهکات که خوا دایبەزاندوه، ئەوه به دلنایى یهوه ئەوانەن ستهمکاران (ى بهراستی) ^{٤٥} وه به شویناندا عیسای گورپی مهريه ممان نارد، که تەوراتى پپیش خوئى به راست دادەنا، وه ئینجیلمان پپیدا، رینمایى و پرووناکیى تیدابوو، وه تەوراتى پپیش خوئى بهراست دادەناو، رینمایى و نامۆزگاریى بوو بو پارێزکاران ^{٤٦} وه (پیمانگوتن) با خاوهنانى ئینجیل بهوه حوکم بکهن که (خوا) لهو (ئینجیل) هدا ناردوو یهتە خوار، هەر کهسیکیش بهوه حوکم نهکات که خوا دایبەزاندوه، ئەوه بیگومان ئەوانەن لاری بووان (ى تهواو) ^{٤٧} .

شیکردنەوهی هەندیك له وشەکان

(وَالرَّبَّيْنِیْنَ): کۆی (الرَّبَّانِی)یە، (الرَّبَّانِی: مَنَسُوبٌ إِلَى الرَّبَّانِ، مِثْلُ عَطَشَانَ وَسَكَرَانَ، وَقِيلَ مَنَسُوبٌ إِلَى الرَّبِّ الَّذِي هُوَ الْمَصْدَرُ، وَهُوَ الَّذِي يَرْبُ الْعِلْمَ، وَقِيلَ هُوَ مَنَسُوبٌ إِلَى الرَّبِّ، أَيِ اللَّهِ تَعَالَى مِثْلُ إِلهِي، لِحَيَانِي، وَجُمَانِي) وشەى (رَبَّانِي) یان پالدراوته لای رەببان، وهك (عَطَشَانَ وَسَكَرَانَ) واتە: كه سێك كه خۆی و خەلك پەرورده دهكات، وه دهسگوتری: پالدراوته لای (رَب) به مانای چاوگ نهك به مانای پەروردهگار، واتە: پەروردهكردن، ئەویش ئەو كه سهیه كه زانیاری له خۆیدا زۆر دهكاتو بلاوی دهكاتوه، هەندیكیش گوتووینانە: وشەى رەببانیی پالدراوتهوه لای (رَب) به مانای خۆای بەرز وهك: (إِلهِي) واتە: سەر به پەرستراو، سەر به پەروردهگار، وهك له زمانى عەرهبیدا دهگوتری: (لِحَيَانِي وَجُمَانِي)، (لِحَيَانِي) به كه سێك دهگوتری كه ریشی گهورهى هەبى، وه (وَجُمَانِي)یش به كه سێك دهگوتری كه تووكى پێشه سەرى گهورهبى.

(وَالْأَحْبَابُ): (الْحَبْرُ الْحَبْرُ: الْأَثْرُ الْمُسْتَحْسَنُ وَمِنْهُ مَا رَوَى (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ رَجُلٌ قَدْ ذَهَبَ حَبْرُهُ وَسَبْرُهُ)، (وَالْحَبْرُ وَالْحَبْرُ الْعَالِمُ) (حَبْرٌ، حَبْرٌ) واتە: شوینكى خۆش یان شتیكى جوان، وه گێردراوتهوهو له شوینەوار هاتوه، دهفهرمىوى: پیاویك له ناگر دیته دهرى، (قَدْ ذَهَبَ حَبْرُهُ وَسَبْرُهُ) واتە: هیچ رهنگو پرووی نه مابوو. وه وشەى: (حَبْرٌ) و (حَبْرٌ) به مانای زانا دى، كه زیاتر بو زانای خاوهن كتیبهكان بهكارهینراوه.

(بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ): (بِمَا وَكَلَّ بِهِمْ حِفْظَ كِتَابِ اللَّهِ وَأَحْكَامَهُ، وَهَذَا يَكُونُ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ) واتە: به هۆى ئەوه كه پارێزگاریکردنى كتیبى خویان پى سپێردرابوو، ئەویش به دوو شت دهكری: یهكهه: زانیاریت هەبى به كتیبى خوا. دووهم: كاری پى بكهى.

(قِصَاصٌ): (الْقِصَصُ تَتَّبَعُ الْأَثْرَ، وَالْقِصَصُ الْأَخْبَارُ الْمُتَتَّبَعَةُ، وَالْقِصَاصُ تَتَّبَعُ الدَّمَ بِالْقَوْدِ)، (قِصَاصٌ) به مانای تۆله دى، له ئەسلیشدا له (قَصَّ)هوه، هاتوه،

(قَصَّ) واتە: بە دوای شوین و پیکهوتن، (قَصَصَ) یش بە مانای شوینەوار دى، وه (قَصَصَ) بە مانای هەواڵیک دى که خەلک بەدوای بکهوئى، وه (قِصَاصَ) یش واتە: تۆله، یانی: بە دوای خوینەکهیدا برۆی، تاکو تۆلهی دهکهیهوه.

(وَقَفِينَا): واتە: بە شوینی دا ناردمان، چونکه دهئى: (قَفِينَا) یانی: (أَتْبَعْنَا) واتە: بە دوامان خستن، ئه‌ویش له (قضا) هه‌هاتوه، (قضا) به پشته مل دهگوترئى، شتیک به دوای شتیک بکهوئى، له دوای پشته‌میلیه وه ده‌روا، (وَأَقْتَفَيْتُهُ تَبِعْتُ قَضَاءً، وَالْإِقْتِضَاءُ اتَّبَاعُ الْقَضَاءِ)، (اِقْتَفَيْتُهُ) واتە: به دوای پشته ملی کهوتم، (إِقْتِضَاءً) واتە: شوین پشته ملی کهوتن.

(وَهْدَى): (الْهُدَايَةَ دَلَالَةً بِلُطْفٍ، وَالْهُدَايَةَ أَرْبَعَةَ أَنْوَاعٍ: عَامٌّ، خَاصٌّ، أَحْصَى، أُخْرَوِي)، (هُدَى) واتە: رپنمایى، رپى پيشاندان، وه هيدايهت برپتیه له رپنمایى کردنیکی به په‌نهانیی و کارامه‌یى، وه هيدايهت چوار جوره: گشتی، تايبهت، تايبه‌تتر، هی دواروژ:

رپنمایى گشتی: وهك خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿ قَالَ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ

هُدَى ﴿٥٠﴾ طه، واتە: په‌روه‌ردگارمان ئه‌و کهسه‌یه که هه‌موو شتیکی دروست کردوه و رپنمایى کردوه، خوا هیچ شتیکی دروست نه‌کردوه، مه‌گه‌ر به‌نامه‌یه‌کی بو‌ داناوه، ئنجا ئه‌وه هيدايه‌تی گشتی خوايه، بو‌ هه‌موو شته‌کان، به ژياندارو بى ژيان و وردو درشته‌وه.

رپنمایى تايبه‌ت: وهك خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿ وَهُدَى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ آل عمران، رپنماییه بو‌ تیک‌پرای جیهانییان، ئه‌وه‌ش هيدايه‌تیکی تايبه‌ته به مرؤفو جنده‌وه، چونکه قورئان له‌به‌رده‌ستی هه‌موو خه‌لکی دایه، با سوودی لئ‌وه‌ربگرن.

رپنمایى تايبه‌تتر: وهك خوا ده‌فه‌رموئى: ﴿ وَذِكْرًا لِلْمُنْتَقِينَ ﴿٤٨﴾ الأنبياء،

﴿ هُدَى لِلْمُنْتَقِينَ ﴿٢﴾ البقرة، قورئان رپنمایى یه به شیوه‌ی تايبه‌تتر بو‌

پارێزکاران، بۆچی؟ چونکە تەنیا پارێزکاران وەك پێویست لە قورئان سوودمەند دەبن.

پێنمایی دواڕۆژ: وەك خوا دەفەرموێ: ﴿ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلٌ مِنَّا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ الأعراف، لە دواڕۆژدا كە ئیمانداران دەچنە بەهەشت، خوا پێنمایی یان دەكات بۆ دۆزینەوهی شوین و جیگەهی خۆیان و ئەوانیش دەلێن: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴾، واتە: ستایش بۆ ئەو خواوەی كە پێنمایی كردین بۆ ئەو، ئەگەر خوا پێنمایی نەكردباین پێمان نەدەزانی و نەماندەدۆزیبەوه، وە لە هەدیسدا هاتووە، دەفەرموێ: بەهەشتییەكان وا بە مائی خۆیان دەزاننەوه، وەك بلیی چەند ساڵ بێ مایان لەو شوینە بووبن^(١)، دیارە بەهەشت عالیەمیکی جیاوازه، وەك شارێك نیە چەند گەرەکیك بێ، بۆیە ئەوێ كە خوای پەرورەدگار باسی دەفەرموێ: كە هیدایەتیان دەدات لە بەهەشتدا، ئەو شتیکی زۆر گەورەیه، كە ئینسان لە بەهەشتی بە جیگا و رێگای خۆی بزانیتهوه، خوای بەخشەر بە نسیبان بكات.

(وَمَوْعِظَةٌ): لە (وَعِظَةٌ) هەو هاتو، (الْوَعِظُ: زَجْرٌ مُّقْتَرِنٌ بِتَخْوِيفٍ، وَالتَّذْكَيرُ بِالْخَيْرِ فِيمَا يَرِقُّ لَهُ الْقَلْبُ وَالْعِظَةُ وَالْمَوْعِظَةُ: الإِسْمُ)، واتە: (مَوْعِظَةٌ) بریتیه لە ئامۆژگاریی كردنیکی بە تێخوورین، واتە: بە جوړێك كە بیترسینی، یاخود بە شیوهیهکی وا كە چاكەیی بیر بخهیهوه، بە جوړێك كە دلی بۆی نەرم بێ، وە (عِظَةٌ، مَوْعِظَةٌ) ناون.

(١) كە ئەمە دەقی ئەو فەرموودەیه: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ أَحَدَهُمْ بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ أَدَلُّ مِنْهُ بِمَسْكَنِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا) رواه البخاري، فتح الباري، ج ٥، ص ١١٥.

هوی هاتنه خواروهوی نایهتهکان

(۱) هوی هاتنه خواروهوی نهو نایهتانهی که خوا تییاندا دهفه رموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾، ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾، ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿ ۴۷ ﴾ :

/ ﴿ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْزَلَ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾، ﴿ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾

﴿ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿ ۴۷ ﴾، فِي الطَّائِفَتَيْنِ مِنَ الْيَهُودِ، وَكَانَتْ إِحْدَاهُمَا قَدْ قَهَرَتْ الْأُخْرَى فِي الْجَاهِلِيَّةِ حَتَّى ارْتَضَوْا أَوْ اصْطَلَحُوا عَلَى أَنْ كُلَّ قَتِيلٍ قَتَلَهُ الْعَزِيزَةُ مِنَ الدَّلِيلَةِ فِدْيَتُهُ خَمْسُونَ وَسَقًّا، وَكُلَّ قَتِيلٍ قَتَلَهُ الدَّلِيلَةُ مِنَ الْعَزِيزَةِ فِدْيَتُهُ مِائَةٌ وَسَقٌّ، فَكَانُوا عَلَى ذَلِكَ حَتَّى قَدِمَ النَّبِيُّ ﷺ الْمَدِينَةَ فَذَلَّتِ الطَّائِفَتَانِ كِلْتَاهُمَا لِمَقْدَمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَيَوْمَئِذٍ لَمْ يَظْهَرْ وَلَمْ يُوطِّنْهُمَا عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الصَّلْحِ، فَقَتَلَتِ الدَّلِيلَةُ مِنَ الْعَزِيزَةِ قَتِيلًا فَأَرْسَلَتْ الْعَزِيزَةُ إِلَى الدَّلِيلَةِ: أَنْ ابْعَثُوا إِلَيْنَا بِمِائَةِ وَسَقٍّ، فَقَالَتِ الدَّلِيلَةُ: وَهَلْ كَانَ هَذَا فِي حَيِّينَ قَطُّ دَيْنُهُمَا وَاحِدٌ وَنَسَبُهُمَا وَاحِدٌ وَبِلَدَّهُمَا وَاحِدٌ، دِيَّةُ بَعْضِهِمْ نِصْفُ دِيَّةِ بَعْضٍ؟ إِنَّا إِنَّمَا أَعْطَيْنَاكُمْ هَذَا ضَيْمًا مِنْكُمْ لَنَا وَفَرَقًا مِنْكُمْ، فَأَمَّا إِذْ قَدِمَ مُحَمَّدٌ فَلَا نُعْطِيكُمْ ذَلِكَ، فَكَادَتِ الْحَرْبُ تَهِيحُ بَيْنَهُمَا ثُمَّ ارْتَضَوْا عَلَى أَنْ يَجْعَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْنَهُمْ، ثُمَّ ذَكَرَتِ الْعَزِيزَةُ فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا مُحَمَّدٌ بِمُعْطِيكُمْ مِنْهُمْ ضِعْفَ مَا يُعْطِيهِمْ مِنْكُمْ، وَلَقَدْ صَدَقُوا مَا أَعْطَوْنَا هَذَا إِلَّا ضَيْمًا مِثْلًا وَقَهْرًا لَهُمْ، فَدَسُّوا إِلَى مُحَمَّدٍ مَنْ يَخْبِرُ لَكُمْ رَأْيَهُ إِنْ أَعْطَاكُمْ مَا تُرِيدُونَ حَكْمَتُمْ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِكُمْ حَذَرْتُمْ فَلَمْ تُحْكَمُوهُ، فَدَسُّوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَاسًا

مِنَ الْمُتَأَفِّفِينَ لِيخْبُرُوا لَهُمْ رَأْيَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبَرَ اللَّهُ
 رَسُولَهُ بِأَمْرِهِمْ كُلِّهِ وَمَا أَرَادُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ
 الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۴۷)، ثُمَّ قَالَ: فِيهِمَا وَاللَّهِ نَزَلَتْ وَإِيَّاهُمَا عَنَى اللَّهُ
 عَزَّوَجَلَّ ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۲۲۱۲)، وَقَالَ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُؤُوطُ: إِسْنَادُهُ
 حَسَنٌ، وَصَحَّحَهُ الأَلْبَانِي فِي (السَّلْسَلَةُ الصَّحِيحَةُ) رَقْمٍ: (۲۵۵۲)﴾، وَاتِهِ:
 عهبدوئلای کوری عهبباس خوا لییان رازی بی، دهئی: دهربارهی دوو کومهلهکه
 له جوولهکه هاتوته خوار، (بَنِي قُرَيْظَةَ وَبَنِي النَّضِيرِ)، نهو دوو کومهله له
 سهردهمی نهفامییدا یهکیکیان بهسهه نهویدیکهدا زال بوو، ههتا لهسهه نهوه
 ریککهوتبوون که ههراکاتیکی تیره به دهستهلاتهکه (بَنِي النَّضِيرِ) نهفهریکی
 کوشت له تیره بی دهستهلاتهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)، دهبی به دهستهلاتهکه (بَنِي
 النَّضِيرِ) نیوهی خوین بدن به بیدهستهلاتهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)، که پهنجا
 ویسقی بوو، (که به نهندازهیهک دانهویله دهگوتری، ویسقیکی شهست ربه
 (صاع)یهو، ههه ربهیهکیش چوار کیلو زیاتره، نجا ههه کهسیکی کوژرابایه،
 خوینهکهی سهه ویسقی بوو)، بهلام نهگهه تیره بیدهستهلاتهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)
 نهفهریکیان کوشتابیه له به دهستهلاتهکه (بَنِي النَّضِيرِ) دهبووایه سهه ویسقیان
 پییدن^(۱)، جا دهفهرموی: لهسهه نهوه بوون ههتا پیغهمبههری خوا ﷺ هاته
 مهدینه، ئیدی ههردوو کومهلهکه به هاتنی پیغهمبههری خوا ﷺ ملکهچبوون،
 (واته: نهو دهستهلاتهیهان نهما زولم له یهکدی بکهن)، نهوهش پیش نهوهی پهیمان
 ههلبوهشیننهوهو له مهدینه دهریکرین، که له حالهتی صولح و تهبابی دا بوون
 لهگهه مسولمانان، لهو کاتهدا بیهیزهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ) نهفهریکیان کوشت له
 بههیزهکه (بَنِي النَّضِيرِ)، نهوانیش جوابیان بو ناردن گوتیان: خوینمان بو
 بنیرن، سهه ویسقی، (واته: شهست صاع، که کوردهواریی خویمان ربهی
 پیدهلین و ربه چوار مسته) بیهیزهکه (بَنِي قُرَيْظَةَ)ش گوتیان: هههگیز شتی

(۱) وشهی (وسق) و (وسق) به (أوسق و أوساق و وسوق) کو دهکریتهوه، المعجم الوسيط، ص ۳۳۲.

وابووه! دوو تیره دینیان یەك بئ و رەچە ئەکیان یەك بئ و لە یەك و لاتدابن، کەچی یەکیان ئەگەر نەفەرێکی لی کوژرا خوینە کە ی نیوهی ئەویدی کە بئ؟! وه گوتیان: ئیمە کاتی خۆی لی تان ترساوین و ئیوه زولمتان لی کردوین، بەلام ئیستا کە موحمەد هاتوه، ئەوه تان پینادەین، (واته: خوینی دوو قاتی خۆمانتان پینادەین) ئیدی خەریک بوو جەنگیان لە بەیندا بەرپایی، دوایی رازی بوون کە پیغەمبەری خوا ﷺ بخەنە نیوان خۆیان و بیکەنە دادوهر، دوایی تیره دەستەلاتدارە کە گوتیان: سویند بە خوا موحمەد ئەوه مان ناداتی (دوو قاتی وانمان ناداتی)، بۆیە نەفەرێک بنیرن بۆ لای موحمەد، بزانی داخۆ رای چۆنە؟ ئەگەر ئەوهی داینی کە کاتی خۆی وەرمانگرتوه، دەیکەینە دادوهر، ئەگەر ئەوهشی نەداینی، نایکەینە دادوهر، نەفەرێکیان نارد بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ کاتی هاتنە لای، خۆی پەنھانزان پیغەمبەری ﷺ بەو کەین و بەینە ناگادار کردووه، وه خوا لەوبارەوه ئەم نایەتانە ی ناردە خوار.

جا عەبدووللای کۆری عەبباس خوا لیان رازی بئ، دەلی: سویند بە خوا دەربارە ی ئەوان هاتۆتە خوار ی و خۆی پەرورەدگاریش مەبەستی ئەوان بووه.

دیاره ئیمە پیشر باسمان کرد کە ئەو نایەتانە دەربارە ی پیاوو نافرەتی ک هاتوونە خوار کە زینایان کردبوو، بەلام دەگونجی ئەوهش بووبی و ئەویش بووبی، چونکە جۆراو جۆر بوونی هۆی هاتنە خوارە وەکان تیکنایین، ئەو رووداو هەش بووه و ئەوی دیکەش بووه.

ب/ ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ الْآيَاتِ الَّتِي فِي الْمَائِدَةِ الَّتِي قَالَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ ﴾ وَإِنْ تَعْرَضْ عَنْهُمْ ﴿ إِلَى قَوْلِهِ:

﴿ الْمَقْسُطِينَ ﴾، إِنَّمَا أَنْزَلْتُ فِي دِيَةِ بَنِي النَّضِيرِ وَبَنِي قُرَيْظَةَ، وَذَلِكَ أَنْ قَتَلَى بَنِي النَّضِيرِ، وَكَانَ لَهُمْ شَرَفٌ يُودُونَ الدِّيَةَ كَامِلَةً، وَأَنَّ بَنِي قُرَيْظَةَ كَانُوا يُودُونَ نِصْفَ الدِّيَةِ، فَتَحَاكَمُوا فِي ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَنْزَلَ اللَّهُ ذَلِكَ فِيهِمْ فَحَمَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْحَقِّ فِي ذَلِكَ فَجَعَلَ الدِّيَةَ فِي ذَلِكَ سَوَاءً ﴿ أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ بِرَقْم: (١١٩٧٤) وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٤٧٣٣)، وَقَالَ الشَّيْخُ

الألباني: حَسَنٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، واتە: عەبدوللای کوری عەباس خوا لییان رازی بی، دەلی: ئەم نایەتە دەربارەى خوینی (بَنِي قُرَيْظَةَ وَبَنِي النَّضِيرِ) هاتۆتە خوار، که کوژراوه‌گانی (بَنِي النَّضِيرِ) له‌بەرئەوهی دەستەلاتیان هەبوو، خوینی تەواویان له به‌رانبەر بو وەرده‌گرتن، به‌لام کوژراوه‌گانی (بَنِي قُرَيْظَةَ) نیوه خوینیان له به‌رانبەر بو وەرده‌گرتن، له‌وباره‌وه دادوهرییان برده‌ لای پیغه‌مبەری خوا ﷺ، خواش ئەو نایەتانه‌ی دەربارەیان ناردە خوار، پیغه‌مبەری خواش ﷺ ئەوهی هەقه له‌وباره‌وه له‌سه‌ری پێویست کردن، (چونکه له‌و شتانه‌دا که خوین و ئاشووبو ئاژاوه‌ ده‌بی‌و، ده‌چن بو لای پیغه‌مبەری خوا ﷺ ئەو کاته به پێی شه‌ریعت حوکم ده‌کری‌ن)، وه خوینی هەموویانی وه‌ک یه‌ک لی‌کرد، {دیاره (بَنِي النَّضِيرِ) یش زانیویانه که پیغه‌مبەر ﷺ زولمیان بو ناکات، بۆیه گوتوویانه: با نه‌چین بو ئی، له‌ ریوایه‌ته‌که‌ی دیکه‌دا هاتوه: پێشێ نه‌فه‌ر ده‌نی‌رن، تا‌کو بزانیان داخۆ ئەوهی ئەوان ده‌یان‌ه‌وئ ده‌یان‌داتێ یان نا؟ ئنجا ئە‌گەر بۆیان ده‌رکه‌وت به‌و شی‌وه‌یه‌ دادوهرییان له‌ نی‌واندا ده‌کات و له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی و ان بوو بچن، ئە‌گه‌رنا نه‌چن}.

له‌وباره‌وه (جمال الدين القاسمي) له‌ تەفسیره‌که‌ی خویدا^(١) ده‌لی: (وَقَدْ يَكُونُ اجْتِمَاعُ هَذَانِ السَّبَبَانِ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَاتُ فِي ذَلِكَ كَلِّهِ)، واتە: ده‌بینی هەردوو هۆیه‌گان کۆبوونه‌ته‌وه له‌ یه‌ک کاتدا، خواش ئەم نایەتانه‌ی دەربارەى هەردوو رووداو‌ه‌گان ناردوونه‌ خوارێ.

(١) محاسن التأویل: ج، ٤، ص ٢١٧.

ماناى گشتى ئايەتەكان

خوای پەرودەگار ھەر لە دريژەى باسى خاوەن كتيبەكاندا بەگشتى، باس دەكات كە تەوراتى ناردۆتە خوارەو، دوايى باسى ئەو دەكات كە ئىنجىلى ناردۆتە خوار، ئىجا وەك دوايى دەيگەينى، رپو لە پيغەمبەرى كۆتايى ﷺ دەكات، كە كتيبمان بۆ لای تۆش ناردو، ليرەدا ئەو دەي گەنگە ئيمە بيزانين، ئەو دەيە كە خوای كاربەجى لەو كاتەو كە ئادەمى لەسەر زەوى داناو، ھەتا دوا ئينسان لەسەر زەوى دەمپنى، كتيبى خوى بۆ ناردوونو، پيغەمبەرانى بۆ ناردوون، پەيتا پەيتا، وەك دەفەرموى: ﴿مُشَّمَّ

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا... ﴿۴۴﴾ الْمُؤْمِنُونَ، واتە: پيغەمبەرانى خۇمان يەك بە دواى يەكدا نارد، خوا ﷻ لەو كاتەو ئەدەم و ھەوواو ئيبلىسى ناردنە سەر زەوى، فەرموى: من ھىدايەت و رپنمايى خۇمتان بۆ دەنيرم، بۆئەو دەي بزانن داخۆ كى رپى خوا دەگرى و بەنداىەتتى بۆ خوا دەكاتو، كيش لە رپى خوا لادەدات؟ وە خوای دادگەر بەئىنى خوى لەگەل مرؤفايەتتى دا بردۆتە سەر، وە ئەمە ئەو ھشى ليوەردەگىرى كە بەشەريەت بەبى رپنمايى خواو بەبى كتيبەكانى خوا، ناتوانى ژيانىكى رپىك و راستو تەواوى ھەبى، بەئى رەنگە لە رپوى ماددييەو بەرەو پيشەو بەجى، وەك ئەو واقعەى ئىستا لە رپۇئاواو يابان و چين ھەيە، ديارە لە رپوى ماددييەو بەرەو پيشەو دەچن، بەلام لەرپوى ئينسانىيەو بەرەو دوا دەچنەو، لە رپوى رپوحيى و رپوشتەو بەرەو دوا دەچنەو، بگرە ھەر ئەو بەرەو پيش چوونە ماددييەكە، بەرەو دواوھيان دەبات، لەبەرئەو دەسەر حيسابى لايەنى رپوحيى و ئينسانىي و ئەخلاقىيە، بۆيە بە دەست بەرھەمە تەكنۆلۆژيايى يەكەيانەو گىر دەخۆن، تەماشا دەكەى ئىستا بەشەريەت بەدەست ئەو چەكە كۆكوژيى و مالىوئرانكەرانى كە بەرھەمى ھىناون، گىرى خواردو، ھەتا ھەندى جار بىردەكەنەو لەو دەي كە ئەو چەكانە بەرن بۆ سەر مانگ، بەتايبەتى چەكە بايولۇجىيەكان و نيوكييەكان، دەئىن: ئەگەر كاتى زۆر پى بەجى و بمىننەو، ئەگەرى زۆرە لە ئەنجامى كارلىك (تفاعلى) كىميايدا بتەقنەو، لە ئەنجامدا ژيانى بەشەريەت كۆتايى پى بى لەم سەر زەويە، بە پيى ئەو مەزەندانە، جا خوا ليرەدا دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ فِيهَا هُدًى

وَنُورٌ ﴿٥٥﴾، نایمە تەوڕاتمان ناردۆتە خوار، کە پێنمای و پووناکیی تێدایە، پێنمای و پێدەچێ مەبەست پێی بووناسیی و عەقیدەو رەوشت بێ، وە پووناکیی (نور) یش و پێدەچێ مەبەست پێی لایەنی حەلّال و حەرام و ئەمرو نەهی بێ، خوا تەوڕاتی بۆچی ناردووە؟ ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَابُ﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە بۆ خوا ملکە چبوون، حوکمیان پێدەکرد، بۆ ئەوانەى کە جوولەکە بوون، هەر وەها رەببانییەکان و ئەحبارەکانیش (واتە: مشوورخۆران و زاناکانیش) ئیشیان بە تەوڕات دەکرد، لە نێو گەلی جوولەکەدا، ﴿بِمَا أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾، بەهۆی ئەووە کە پارێزگاریی لیکردنی کتیبی خوا بەوان سپێردرا بوو، وە بەسەریشیەو چاودێر بوون، واتە: پاراستنی تەوڕات بە گێ سپێردرا بوو؟ بە رەببانییەکان و ئەحبارەکان، لە پێش ئەوانیشدا بە پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) وە بەسەریشیەو چاودێر بوون، ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ﴾، وە لە خەلك مەترسین و لە من بترسین، ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، وە بە نایەتەکانی من نرخیکی کەم مەکرن، واتە: سەودا و مامەلە بە نایەتەکانی من مەکەن، بۆیەش دەفەرموی: ﴿ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، نرخیکی کەم، مەبەست ئەوەنیە ئەگەر بە نرخیکی زۆربێ قەیدێ ناکات نایەتەکان بفرۆشێ! بەلکو مەبەست ئەوەیە کە ئەگەر لە بەرانبەری نایەتەکانی خوادا هەر نرخیک وەر بگری، هەر کەمە، ئەگەر هەموو دنیاش بێ، هەر نرخیک بیخەیه تەرازووی مامەلەکردن بە نایەتەکانی خوا، هەر کەمە، ئەگەر هەموو دنیاش بێ، مەبەستی ئەوەیە، ئەگەرنا ئەوە مەفهومی موخالەفەکەى لێردەدا وەرناگیری، یانی بگوتری: خوا دەفەرموی: بە نرخى کەم نایەتەکان مەفرۆشن، کەواتە: ئەگەر بە نرخى زۆریان بفرۆشین قەیدێ ناکات! وانیە، بەلکو واتە: نایەتەکانی من بە هەموو دنیاش مەدەن، هەموو دنیاش لە بەرانبەر نایەتەکانی مندا وەر بگرن، هەر کەمە، جا لێردەدا خواى پەروردگار نامازە دەکات بە دوو هۆکار، ئەوانیش ترسو و برسەن، ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ﴾

وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ﴿٤٤﴾، واتە: نە لە ترسان نە لە برسان دەست لە

ئایین و بەرنامەو یاسای شەریعەتی من ھەلمەگرن، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾، وە ھەر كەسێك حوكم نەكات بەوہی كە خوا

ناردووێتە خوار، ئا ئەوانەن كافران، لێردا "وہك دوايی لە مەسەلە گرنگەكاندا

باسی دەكەین" مشتومپی زۆر لەنیو زانایاندا ھەییە، كە ئایا مەبەست لەم ئایەتە تەنیا

جوولەكەكانە؟ یاخود مسوولمانانیش دەگریتەوہ؟ وە پاشان حوكمرانانی مسوولمانان،

كامانە دەگریتەوہ؟ وە ئایا ھەر كەسێك لە یەك مەسەلەشدا لابادات، دەگریتەوہ؟

یاخود بەس ئەوانەى كە شەریعەتی خوا بەگشتی رەفز دەكەن؟ ئەوہ دوايی لە مەسەلە

گرنگەكاندا باسی دەكەین، لێردا بواری ئەوہ نیە كە ھەقى خۆی بە تەواوی بەدەینی،

ئنجأ خوا ﴿بَعَثْنَا نوحًا﴾ بەردەوام دەبێو دەفەرموێ: ﴿وَكُنْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ

قِصَاصٌ ﴿٤٦﴾، وە لەویدا لەسەرمان نووسیوون، لە كویدا، راناوہكە بۆ كوێ دەچێ؟ بۆ

تەورات، لە تەوراتدا لەسەر ئەوانمان پێویست كردبوو، لەسەرمان نووسیوون، نەفس بە

نەفس، كەسێك بە ناهەق كەسێك بكوژێ، دەكوژیتەوہ، وە كەسێك چاوی كەسێك

كوێر بكات كوێر دەگریتەوہ، ئەگەر چاوی راستی بێ چاوی راستی، ئەگەر چاوی

چەپی بێ، چاوی چەپی، وە ئەگەر ھەردوو چاوی بن، ھەردوو چاوی، وە ئەگەر كەسێك

لووتی كەسێك بپڕێ، یان وای لێبكات ھەستی بۆنکردنی نەمینی، بۆی ھەییە وای

لێبكاتەوہ، وە گوێ بە گوێ، ئەگەر یەكێك گوێی كەسێك بقرتینی، ئنجأ كەم بێ یان

زۆر، بابای گوێ قرتا و بۆی ھەییە ھەمان شت لە بەرانبەرەكەى بكاتەوہ، وە ددان بە

ددان، چ ددانیکە، ئەو ددانە، ﴿وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ﴿٤٧﴾، برینەكانیش تۆلەن، دیارە

ئەگەر برینیك ئیسقانەكەى تیدا شكابی، یان گەیبیبتە سەر ئیسقان، بۆی ھەییە

ئەو برینەى تیبكاتەوہ، ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ﴿٤٨﴾، ھەر كەسێك

ببكاتە خێرو چاكە، ئەوہ بۆ ئەو دەببێتە مایەى سڕانەوہ، واتە: ئەگەر كەسێك لەلایەن

کەسێکەو دەستدریژی کرایە سەر خزمیکی و کوژرا، یان خووی چاوی کویر کرا، یان لووتی، دەستی شکا یان بر، لاقی برا یان شکا، یان برینی تیکرا، هەرچی بوو، گوتی: لەبەر خوا دەتەخشم، ئەووە بۆی دەبێتە مایە سەرانهوی گوناھی، بەلام ئەگەر گوتیشی تۆلەم دەوی، هەقی تۆلەشی هەیه، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، وە هەر کەسێک دادوهریی و حوکم نەکات بەووە کە خوا ناردووێتە خوار، ئا ئەوانەن ستهمکاران، هی پیشی فەرمووی: ئەوانەن کافران، ئەمەیان دەفەرمووی: ئەوانەن ستهمکاران، چونکە هی پیشی باسی ئەووەبوو کە ئایا شەرعیەتی خوای قبوولی کە، یان قبوول نیە؟ لە ترسی خەلک و لەبەر تەماع دەست لە شەرعیەتی خوا هەلدهگرئ، یان هەلناگرئ؟! بەلام لەمەدا باس باسی هەقی خەلکە، ئاشکرایە هەر کەسێک شەرعیەتی خوا لە ترسان یان لە برسان دەست لئ هەلگرئ بە کافر دادەنرئ، بەلام هەر کەسێک هەقی خەلک پیشیل بکات،

ستەمکار دەردەچئ، نەجا دەفەرمووی: ﴿وَقَفِينَا عَلَىٰ ءَاثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، وە بە شویناندا عیسی کورپی مەریەممان نارد، واتە: بە دواي ئەو پیغمبەرانی

پیشوودا عیسامان نارد، ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، لە حالیکدا بەراستدانهری ئەو تەوراتە بوو کە لە پیش دەستیەووە بوو، ئەو تەوراتە کە لە پیش ئەودا نێردرابوو، عیسا علیە السلام ئەو تەوراتە بە راست دادەنا، ﴿وَأَتَيْنَاهُ

الْإِنْجِيلَ﴾، وە ئینجیلیشمان پێدا، عیسا تەوراتی بە راست دادەناو تەوراتیش لەبەردەستیاندا بوو، بەلام خوای کاربەجئ ئینجیلیشی پێدا، بۆئەووە ئەو شتانە جۆولەکەکان تێیاندا کەوتبوونە راجیایی یەووە لە تەورات دا، بۆیان روونبکاتەووە، وەك دەفەرمووی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ

بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١٣﴾ الزخرف، واتە: وە کاتیک عیسا بە بەلگە ئاشکرایەکانەووە هاتە لایان، گوتی: حکمەتم بۆ هیناون، وە بۆئەووە هەندیک لەووە کە ئیووە تێیدا کەوتوونەتە راجیایی، بۆتان روون بکەمەووە، دەجا

پاریز لە خوا بکەن و فەرمانبەرییم بکەن. وە هەندیک یاسای تازەش کە سەر دەمی عیسا سەلامی خوای لیبی دەپخواستن، نێردرابوونە خوار لە ئینجیلدا، ﴿وَأَتَيْنَاهُ

الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾، وە ئینجیلمان بە عیسا دابوو، کە پێنمای تێدابوو، وە رووناکیی تێدابوو، پێنمای "وہک گوتمان" دەگونجی مەبەست پێی لایەنی بووناسیی، جیہانبینی، وە عەقیدە و رەوشت و ئاکاربی، وە رووناکیی دەگونجی مەبەست پێی لایەنی حەلال و حەرام و ئەمرو نەہی و بەرنامەکانی ژیان بی، ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، وەک چۆن عیسا تەوہراتیک کە لە پیش دەستی ئەودا نێردراو بوو، بە راستی دەزانی و بە راست دانەری تەوہرات بوو، ئینجیلیش کە بە عیسا درابوو، ئەو ئینجیلەش دیسان تەوہراتی بە راست دادەنا، لە ہەردووکیان دا دووبارە گراوہتەوہ، ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾، وشەى (ہدی) جاریکی دیکەش دووبارە بۆتەوہ، واتە: وە پێنمایى و ئامۆژگاریى بوو بۆ پارێزکاران، لە کۆتایی دا دەفەر موئى: ﴿وَلِيَحْكُمُ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾، وە با خاوەنانی ئینجیل، (واتە: نەصرانییەکان) دادوہری بکەن بەوہی کە خوا تێیدا ناردووہتە خوار، با حوکمرانی پێ بکەن، دیارە ئینجیلیش تەوہرات بە راست دەزانی، کەواتە: پابەندبن بە تەوہراتیشەوہ، بۆیە ئیستا تەوہرات و ئەو کتیبانەى دیکەى لەگەڵینی و ہەر چوار ئینجیلەکان و نامەکان ہەموویان لە دوو توئی کتیبیک دان بەناوی (الکتاب المقدس) ئینجیلەکانیش لە نێو حەفتا ئینجیلدا چواریان لى ہەئبژاردوون، بۆیە ئەوہى ئەہلى ئیسلام ہەیەتى کەس نیەتى، کاتیک (پەیمانى کۆن) و (پەیمانى نوئى) دەخوینیەوہو لەگەل قورئان بەراوردیان دەکەى، ئاسمان و پێسمانیان بەینە، ہەئبەتە نالین ئیستا لە تەوہرات و ئینجیلدا ہیچ قسەہەکی خویان تێدا نەماوہ، بەلام ہەئو پەئو گۆرانکاری زۆریشیان تێدا گراوہ، وە بەراستی کە لەگەل قورئاندا بەراوردیان دەکەى، وەک گوردەوارىی خۆمان دەئین: ہەر خویان یەکە!!

نَجِيا خـوا دەفـهـرمـوئـى: ﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْفٰسِقُونَ ﴾، وه ههر كهسێك حوكم نهكات بهوهی خوا ناردووێهته خوار، ئا ئهوانهه لارییان، جاری یهگهه فهرمووی: ئا ئهوانهه كافران، جاری دووهم فهرمووی: ئا ئهوانهه ستهمكاران، ئهمجاره دهفهرموئى: ئهوانهه لارییان، وهك باسمان كرد لهبهرئهووی جاری یهگهه باس باسی ئهوهیه كه بهرنامهو ئایاتهكانی خوا بهیلداریینهوه، یاخود له ترسان و له برسان وهلابنرین، له ژیر فشاری ترس و بیم و بهرژوهندیی دا، دهستیان لی ههلبگیری؟! بۆیه لهویدا دهفهرموئى: ههر كهسێك حوكم نهكات بهوهی كه خوا ناردووێهته خوار، ئهوانهه بیپروا، چونكه كهسێك دهستبهرداری دینی خوابی له ترسان و له برسان، مانای وایه بیپروایه، بهلام ئهوهی دیکه، چونكه باس باسی تۆله بوو، دیاره ههر كهسێك حوكم نهكات به دینی خوا، له بواری ههق و مافی خهلكدا، ئهوه ستهمی كردوه، لیڕهشدا كه باس باسی رهوشت و ئهدهبو و رهفتار و لایهنی مهعنهوییه، ههر كهسێك له و رووهوه له وهحی خوا لابادات، ئهوه تووشی لاری بوون و گوناهباریی دهبی.

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلە يەكەم: كە دەفەرموئى: ﴿ **إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ** ﴾، بۇ زانىارىيتان: خاوەن كىتەبەكان، واتە: جوولەكەو نەصرانىيەكان ئىستا يەك كۆمەلە كىتەبىيان ھەيە، ھەموويان لە ژىر ناوونىشانى، ياخود لە نىو دوو بەرگى كىتەبى پىرۇز (الكتاب المقدس) دا كۆدەبنەو، ئەو (الكتاب المقدس)ە، كە بە ئىنگلىزى (Holy book) ى پىدەلەين، ئەو دەبىتە دوو بەش: (پەيمانى كۆن) و (پەيمانى نوئى)، پەيمانى كۆن، تەوراتى تىدايە، لەگەل چەند كىتەبىكى دىكە بۇ وىنە: زەبوورى داوود، سەروودەكانى داوود، پەندو ھىكەتەكانى سولەيمان، وە باسى عىسقىيال و دانىال و باسى كۆمەلەك كەسايەتتى دەكات، كە دەلئ ئەوانە پىغەمبەر بوون، ھەروەھا باسى زەكەرىيا و يەحىياش دەكات، وە پەيمانى نوئىش چوار ئىنجىلەكان و نامەكانى بۆلصى تىدان، ئنجا وەك چۆن قورئان سوورەت سوورەتە، تەوراتىش ئاوا چەند (سفر)ىكە، وەك: (سفر التكوين، سفر التثنية، سفر الخروج، سفر اللاويين، سفر العدد)، ئنجا ھەر (سفر)ىك چەند (إصحاح)ىكە، وە ھەر (إصحاح)ىكىش چەند ئايەتتىكە، وەك چۆن ئىمە دەلئىن: قورئان (۱۱۴) سوورەتە و ھەر سوورەتەش چەند ئايەتتىكە، خوا دەفەرموئى: ئىمە تەوراتمان ناردۆتە خوار، رېنمايى و پووناكىي تىدايە، وەك پىشترىش باسەم كرد، ئەو دوو وشەيە ھەندىك لە زانىان دەلئىن: ئەوانە وشەي ھاوواتا (مترادف)ن، واتە: بىژەگەيان لىك جىايە، بەلام ماناكەيان يەكە، بەلام من پىموايە وشەي: (مترادف) لە قورئاندا ھەر نىە، وە ھەر وشەيە مانايەكى سەربەخۆى خۆى ھەيە، (ھدى) واتە: رېنمايى، (نور)ىش يانى: پووناكىي، ئىنسان لە ژيانى دا پىويستى بە دوو شان ھەيە: بووناسيى، كە تىبگات ئىنسان جىيە؟ بوونەوەر جىيە؟ لە كوئى ھاتو؟ بۆچى ھاتو؟ بۆ كوئى دەجىتەو؟ كى ھىناويەتى؟ دەبى جى بكات؟ چۆن بكات؟ ئەو پى دەگوترى: بووناسيى (معرفة الوجود)، وە ئيمان و ەقىدە لىرەو سەرجاوە دەگرى، ئەو لەلايەك، بەلام وىپراى ئەو ئىنسان پىويستىشى بە بەرنامەيەك ھەيە، كە پى بلى: ھەللا جىيە؟ ھەرام جىيە؟ چاكە جىيە؟ خراپە جىيە؟ راست جىيە؟ چەوت جىيە؟ جى بكات؟

چۆنی بکات؟ لە چوارچێوەی خودی خۆیدا، لە چوارچێوەی خێزاند، لە چوارچێوەی گۆمەلدا، لە چوارچێوەی دەولەتدا، لە گەل میلله تانی دیکەدا چۆن مامەلە بکات؟ ئەوەش پێی دەگوتری: رۆوناکیی، بۆیە من پیموایه: (هەدی) واتە: بووناسیی و عەقیدە، وه (نور)یش واتە: حەلال و حەرەم و چاکە و خراپە و ئەو یاسایانەى شەریعەت کە خوا ناردوونیه خوار.

مەسەلەى دووهم: کە دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ

هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە

ملکە چبوون، بەو تەووراتە حوکمیان دەکرد، بۆ کى ملکە چبوون؟ بۆ خوا، ئەدى

حوکمیان بۆ کى پێدەکرد؟ دەفەرموی: ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾، لە نێو جوولەکەکاندا

حوکمیان پێدەکرد، ﴿وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ﴾، وه مشوورخۆرەکان و زاناگانیان

ئەوانیش ئیشیان بە تەورات دەکرد، لە نێو جوولەکەکاندا، لێردا پرسیاریک دیتە

پێش: ئیسلام واتە: ملکە چیی، لێردا خواى بالأدەست دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا

النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾، پێغەمبەرانیك (عليهم الصلاة والسلام) کە

ملکە چبوون حوکمیان بە تەورات دەکرد، ئەو پێغەمبەرەنە مسوڵمان بوون،

ملکە چبوون، جا توێژەرەوانى قورئان دەلین: ملکە چبوون بۆ خوا، شتیک نیه

پێغەمبەرانی پى مەدح بکرین، چونکە مسوڵمانیکی سادەش بۆ خوا ملکە چە،

ئەدى وەلامى ئەمە چییە؟ توێژەرەوان زۆر شتیان گوتو، بەلام من پیموایه،

وشەکانى ئیمان، ئیسلام، تەقوا، عیبادەت، ئیحسان، پشت بە خوا بەستن

(توکل)، ئەوانە هەموویان تەنیا یەك پلەیان نیه، بەلکو هەر کامیک لەوانە،

چەندان پلەى هەیه، وه ئیسلامەتیى و ئیمان و تەقوا و عیبادەت و ئیحسان و

پشت بە خوا بەستن پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) جیابوون، لە هی

خەلکی دیکە، لێردا کە دەفەرموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾،

پێغەمبەرانیك کە ملکە چبوون بۆ خوا حوکمیان پێدەکرد، ملکە چیی پێغەمبەرەن

(عليهم الصلاة والسلام) لووتکهی ملکهچییه بو خوا، بهلام ملکهچی خهئگی دیکه له قهدر خوئانه، بویه خوی بهرز نهک ههر لییره، بهئکو له سوورپهتی (البقرة) دا دهربارهی ئیبراهیم دهرموی: ﴿ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ لَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾، واته: کاتیک پهروهردگاری پیی فرهموو: ئیسلام ببه، ملکهچبه، (ئیبراهیم) گوتی: ملکهچبووم بو خوی پهروهردگاری جیهانیان. دیاره ملکهچی ئیبراهیم سهلامی خوی لی بی، که (خلیل الله) یه له لووتکهی ملکهچی دایه بو خوا، کهواته: وشهی (أسلموا) ههر لهسر مانای خوئیهتی بهلام ملکهچی پیغهمبهران له قهدر خوئانه، هی خهئگی دیکهش له قهدر خوئیهتی، ههروهها ئیمان و تهقواو تهزکیه و باقی سیفتهتهکانی دیکهشیان به ههمان شیویه.

ئنجا که دهرموی: ﴿ لِلَّذِينَ هَادُوا ﴾، واته: حوکمیان به تهورات دهکرد، بو جوولهکان، ههئبهته تهورات تایبته بووه به گهلی جوولهکهوه، وه بو زانیاریتان دینی جوولهکه دینیکی داخراوه، وهک دینی یهزیدییهکان، کهس دعوته ناکهن، جوولهکه بانگهواز ناکهن خهئک بکهنه جوولهکه، ههروهها یهزیدییهکانیش کهس ناکهنه یهزیدی، لهبهرئهوهیه ئهوانه ههر لییان کهم دهبی و لییان زیاد نابی، ئهگهنا جوولهکه میژووهکهیان نزیکهی سی ههزارو پینج سهد سائه، ئایا دهبووایه ئیستا ههر ئهوهندهبن؟! رهنگه له ههموو دنیا ژمارهیان بگاته بیست ملیونیک کهمتریان زیاتر، ئه و دهوروبهره، بهلام دهبووایه زور زیاترین، بهس لهبهرئهوهی دینیکی داخراوه، لییان دهبیته مسوئمان، دهبیته نهصرانی، یان دهچنه سهر دینی دیکه، بهلام لییان زیاد ناکات، چونکه ئهوانه برویان به پاکیی رهچهلهک و خوئینی خوئان ههیه و دهئین: نابی کهس تیکهله به ئیمه بیی، ﴿ وَالرَّبَّانِيَّوْنَ وَالْأَحْبَابُ ﴾، ههنديک گوتووایانه: رهبنایی زانای نهصرانیین، ئه حباریش زانای جوولهکهکان، بهلام لهراستییدا وانیه، وهک من له بهرگی دووهمی ئهم تفسیرهدا له سوورپهتی (آل عمران) دا به تفصیل باسم کردوه، لهو

شونەدا کە دەفەرموی: ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧١﴾ ، پەبەیانیی واتە:

مشوورخۆر، بەرپرس، ولات هەلسوورپنەر، ئنجا (أخبار) یش کە کۆی (حبر) ه^(١)،
واتە: زاناو شارەزا، رینماییی خەلک دەکات، بەلام مشوورخۆر نیە، جا مەلای
گەورە کۆیی هەزار پەحمەتی لای بێ، قسەیی جوانی هەن، لە یەکیک لە
قسەکانی دا دەلی: (مەلای وایە لەسەر دەفتەری دەولەتت بۆ تەشکیل دەکات،
بەلام چوار نەفەرانی تەسلیم بکە، ناتوانی نانیان بداتی و سەرۆبەریان بکاو
ئیشیان راپەرینی) مشوورخۆردن جیایە لە قسەکردن، کوردهواریی خوشمان
دەلین: (ئیشکەرت بمری، بەس مشوورخۆرت نەمری) زۆر کەس دەزانی ئیشی
بکات، بەلام کەم کەس دەزانی مشووری بخوات، زۆر کەس دەتوانی زانایی و قسە
بکات و نایەت و حەدیسان بینی، بەلام کەم کەس دەتوانی ئەو نایەت و حەدیسانە لە
شوینی خۆیدا دابنی، وە خەلکیان لەسەر پەروەردە بکات، کۆمەلگا دروست بکات و
خەلک بگۆری، ئەو بە هەموو کەس ناکری، (الرَبَّانِيُّونَ) ئەوانەن کە مشوورخۆرن،
بە زانیارییەکیان خەلک دەگۆرن، تەگبیرو سەرپەرشتی کاروباری خەلک دەکەن،
بەلام (الأخبار) زانیان و شارەزایان، بەلام مەرج نیە، رابەر و مشوورخۆربن.

مەسەلەیی سێیەم: کە دەفەرموی: ﴿ بِمَا أَسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴾ ، بە هۆی ئەووە کە پارێزگاریی لیکردنی کتیبی خویان
پێسپێردرابوو، وە بەسەرشییەووە چاودێر بوون، لێردا شتیکمان بۆ دەرەگەوی،
خوا پاراستنی تەووراتی بە کێ سپاردووە؟ دیارە بە پەبەیانیکان و بە ئەخبار،
زانیان و مشوورخۆرانی جوولەکە، بەلام پاراستنی قورئانی بە کێ سپاردووە؟ بە
خۆی، وەک دەفەرموی: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩١﴾ الحجر، واتە:

(١) المعجم الوسيط، ص ١٥١، وشە (حبر)، یان (حبر) بە (أخبار) و (حبر) یش کۆدەکریتەووە.

ئىمە خۇمان قورئانمان دابەزانىدو، وە خۇشمان پارىزەرىنى، ئنجا تەماشبا كەن! شتىك ئىنسان بىپارىزى لى قەدەر خۇى دەپپارىزى، شتىكىش خوا بىپارىزى لى قەدەر خۇى دەپپارىزى، تەوراتىك كە پاراستنى بە رەببىانىيەكان و ئەخبار سپىردابوو، ئەو وە بۇخۇتان دەبىبىنن، چۇن دەستكارى كراوو و گۇپدراوو، قورئانىش كە خوا بۇخۇى بە ئەستۇبەو و گرتو و بىپارىزى، ئەو و تە ماشبا دەكەين نەك و شەيەك پىتىكىشى لى نەگۇپاوو و دەستكارى نەكراوو، ئەو و ش جىاوازى نىوان قورئان و كىتەبەكانى دىكەى خوايە، ئەگەرنا ھەموويان ھەر فەرمايشتى خوا بوون، چونكە جارى وايە ھەندى مسولمان لەبەر دەمارگىرى بۇ مسولمانەتى، ئەگەر ئاگاي لەخۇى نەبى، كە باسى تەورات و ئىنجىل و زەبوورو صوحوف دەكات، وا دەزانى ئەوانە لە خوار قورئانەو و نەخىر ھەموويان لە يەك ئاست دان، لەو رپو وەو كە فەرمايشتى خوان، بەلام ئەو كىتەبانە، خواى كاربەجى بۇ قۇناغىكى دىكەو ھەلومەرجىكى دىكەو مىللەتانىكى دىكە ناردوونى، پاشان دەستكارىش كراون و گۇپدراووشن، ئەگەر وەك خۇشيان مابانەو و ھەر باش بوو، بەلكو وەك خۇشيان نەمانەو و، بۇيە ئەگەر وەك خۇشيان مابانەو و نەشگۇپدراوان، بۇ ئىستا بەكەلك نەھاتبان، عەجايب نەبوو، چونكە خواى زاناو شازەزا بۇ ئىستاي نەفەرموون، بەلكو بۇ ھەزاران سال لەمەو پىشى فەرموون، ئەگەرنا لەو رپو وەو كە فەرمايشتى خوان، وەك يەكن، بۇيە لە سوورەتى

(البقرة) دا خواى پەروردگار بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا

أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ

لَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾، واتە: بلىن: پروامان بە خوا ھىناوو، بەو كە بۇ لامان

نىرراووتە خوار، وە بەو كە بۇ لاي ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و نەو وەكانى نىرراووتە خوار، وە بەو كە بە مووسا و عىسا دراوو، بەو كە بە سەر جەم پىغەمبەران دراوو، لە پەروردگار يانەو، جىاوازى ناخەينە نىوان ھىچ كاميانەو، وە ئىمە بۇى ملكەچىن.

كەواتە: مسولمان كراوھىيە بە رووى ھەموو خاوەن ئايىن و خاوەن كىتەبە ئاسمانىيەكاندا، ئەگەر كىتەبەكەشيان گۆردرابى، دەلىين: مادام ئىدىدەيەئى ئەو دەكەن كە كىتەبەكتان لە خواو لە ئاسمانەو بە دابەزىو، بەو جۆرە مامەلەتان لەگەل دەكەين كە خاوەن كىتەبە ئاسمانىين، بەلكو بە رووى ھەموو خاوەن فىكرەيەكى دىكەو، وەك بەشەر كە خوا رىزى لىناو، بەلام ديارە ئەوانەى كە كىتەبە ئاسمانىيان لەبەردەست دايە، لە شەرىعەتى ئىسلامدا ئىمتىيازىان پىدراو، ژن و ژن خوازىان لەگەلدا دروستەو، سەربراوىان دەخورى و خواردنىان دەخورى، تىكەلىي زياتريان لەگەل دەكرى.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿فَلَا تَخْشَوْا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا

بِأَيَّتِي تَمَنَّا قَلِيلًا﴾، ديارە كاتى خوى خاوى پەروەردگار ئاواى بە جوولەكەكان فەرموو، بە رەببانىيەكان و ئەھبارى فەرموو: لە خەلك مەترسىن و لە من بترسىن، وە بە ئايەتەكانى من نرخیكى كەم مەكرن، ئنجا ئايا بۆچى دەفەرموى نرخی كەم؟ چونكە ئىنسان ھەرچى لە بەرانبەر دىنى خوادا وەربگرى، ھەر كەمە، ئەگەر ھەموو دىناش بى، خاوى دادگەر بۆ خوى زاناو شارەزايە بە ھەموو شتىك، دەزانى كە لادان لە جادەى شەرىعەت لەلايەن زانايانەو، لەلايەن مشوورخۆرانى مسولمانان و ئەھلى دىنەو، ھەمىشە يان لە ترسانە، يان لە برسانە، بۆيە دەفەرموى: لە خەلك مەترسىن، لە من بترسىن، وە لەبەر تەماع و چاوچنۆكىي و دىنا وىستىي، لە رووى ئابوورىي يەو، ئايەتەكانى من بە نرخیكى كەم مەگۆرنەو.

مهسهلهی پینجهم:

پرای زانیان له باره‌ی حوکر انیکسه وه که حوکر به شریعت ناکات

که دهفه رموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾،
دیاره زانیان دهر باره‌ی نهو رسته‌یهو نهو دوو رسته‌یهی دیکه‌ش، که دهفه رموی:
﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾، ﴿ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿ ۴۷ ﴾ زور قسه‌یان کردوه،
ئیمه سه‌رته تا قسه‌کانی نهوان دینین، دواییش چیمان پی راست بوو
دهیخه‌ینه روو:

هه‌لبه‌ته زوربه‌ی ته‌فسیره‌کان نامازه‌یان به راجیایی زانیان کردوه، له
ته‌فسیر کردنی نهو سی نایه‌ته‌دا، به تایبه‌تی یه‌که‌م که دهفه رموی: ههر که سی‌ک
حوکر نه‌کات به‌وه‌ی که خوا ناردوو به‌ته خوار، نا نه‌وانه‌ن بی‌پروایان، وه نهو
ته‌فسیرانه‌ی من سه‌رنجم داوون، زورن، به‌لام نه‌وانه‌یان که تا رادده‌یه‌ک راجیایی
زانیان‌یان باش خسته‌ته روو، نه‌م پینجه‌ن:

۱/ (التفسیر الکبیر) ی (فخرالدین الرازی)، به‌رگی (۶) لاپه‌ره (۵۶۶).

۲/ (الجامع لأحكام القرآن) ی (القرطبی) به‌رگی (۶) لاپه‌ره (۱۶۷ - ۱۶۸).

۳/ (روح المعانی) ی (الآلوسی) به‌رگی (۳) لاپه‌ره (۴۴۳ - ۴۴۴).

۴/ (محاسن التأویل) ی (جمال الدین القاسمی) به‌رگی (۴) لاپه‌ره (۲۱۵ - ۲۱۶).

۵/ (التحریر والتنویر) ی (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) به‌رگی (۳) لاپه‌ره (۲۱۱ - ۲۱۲).

من هه‌ولدهدم سه‌رته پوخته‌ی قسه‌ی زانیان دهرباره‌ی ئه‌و سی نایه‌ته بینم، وه دوایش بیروراو بو‌چوونی خوّم له‌هوت کورته خالدا ده‌خه‌مه‌روو:

ئیستا به‌پیوستی ده‌زانم ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ی (فخرالدین الرازی) بینم که له‌ته‌فسیره‌که‌ی خویدا به‌ناوی (التفسیر الکبیر)^(۱) که به‌(مفتاح الغیب) به‌نابانگه‌، هیناویه‌تی، رای زانیان به‌گشتی دهرباره‌ی ئه‌م رسته قورئانییه‌، ده‌کاته‌پینج (۵) را، وه له‌و پینجه‌ش چوار رایان به‌بهییز ده‌زانئو، یه‌کیکیان هه‌لده‌بژی‌ری، ده‌ئو: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ ﴿ ۴۴ ﴾ .

الأول: أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي الْيَهُودِ فَتَكُونُ مُخْتَصَّةً بِهِمْ، وَهَذَا ضَعِيفٌ لِأَنَّ الْإِعْتِبَارَ بَعْمُومِ اللَّفْظِ لَا بِخُصُوصِ السَّبَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَاوَلَ دَفْعَ هَذَا السُّؤَالِ، فَقَالَ الْمُرَادُ (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَبَقَ ذِكْرُهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ)، وَهَذَا أَيْضًا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ قَوْلَهُ وَمَنْ ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ﴾ كَلَامٌ أَدْخَلَ فِيهِ كَلِمَةٌ (مَنْ) فِي مَعْرَضِ الشَّرْطِ فَيَكُونُ لِلْعُمُومِ، ثُمَّ زِيَادَةٌ فِي النَّصِّ وَذَلِكَ غَيْرُ جَائِزٍ.

الثاني: قَالَ عَطَاءٌ هُوَ كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ، وَقَالَ طَاوُسٌ: لَيْسَ بِكُفْرٍ يَنْقُلُ عَنِ الْمَلَّةِ كَمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَكَأَنَّهُمْ حَمَلُوا الْآيَةَ عَلَى كُفْرِ النُّعْمَةِ لَا عَلَى كُفْرِ الدِّينِ، وَهُوَ أَيْضًا ضَعِيفٌ، لِأَنَّ لَفْظَ الْكُفْرِ إِذَا أُطْلِقَ انْصَرَفَ إِلَى الْكُفْرِ فِي الدِّينِ.

الثالث: قَالَ ابْنُ الْأَثَرِيِّ: يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ الْمَعْنَى ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ﴾، فَقَدْ فَعَلَ فِعْلًا يَضَاهِي أَعْمَالَ الْكُفْرِ، وَيُسَبِّهُ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ الْكَافِرِينَ، وَهَذَا ضَعِيفٌ أَيْضًا لِأَنَّهُ عَدُولٌ عَنِ الظَّاهِرِ.

الرابع: قَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنِ يَحْيَى الْكِنَانِيُّ: قَوْلُهُ: ﴿ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ﴾، صِيغَةٌ عُمُومٌ فَقَوْلُهُ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ﴾، مَعْنَاهُ مَنْ أَتَى بِضِدِّ حُكْمِ

الله تَعَالَى فِي كُلِّ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ، وَهَذَا حَقٌّ لِأَنَّ الْكَافِرَ هُوَ الَّذِي آتَى بِضِدِّ حُكْمِ اللَّهِ تَعَالَى، فِي كُلِّ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ، أَمَّا الْفَاسِقُ فَإِنَّهُ لَمْ يَأْتِ بِضِدِّ حُكْمِ اللَّهِ إِلَّا فِي الْقَلِيلِ وَهُوَ الْعَمَلُ، أَمَّا فِي الْإِعْتِقَادِ وَالْإِقْرَارِ فَهُوَ مُوَافِقٌ، وَهَذَا أَيْضًا ضَعِيفٌ لِأَنَّهُ لَوْ كَانَتْ هَذِهِ الْآيَةُ وَعِيدًا مَخْصُوصًا بِمَنْ خَالَفَ حُكْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي كُلِّ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى، لَمْ يَتَنَاوَلْ هَذَا الْوَعِيدَ الْيَهُودَ بِسَبَبِ مُخَالَفَتِهِمْ حُكْمَ اللَّهِ فِي الرَّجْمِ، وَأَجْمَعَ الْمُفَسِّرُونَ عَلَى أَنَّ هَذَا الْوَعِيدَ يَتَنَاوَلُ الْيَهُودَ بِسَبَبِ مُخَالَفَتِهِمْ حُكْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي وَقِيعَةِ الرَّجْمِ، فَيَدُلُّ عَلَى سَقُوطِ هَذَا الْجَوَابِ.

الخامس: قَالَ عِكْرَمَةَ: قَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، إِنَّمَا يَتَنَاوَلُ مَنْ أَنْكَرَ بِقَلْبِهِ وَجَحَدَ بِلسَانِهِ، أَمَّا مَنْ عَرَفَ بِقَلْبِهِ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ وَأَقْرَبَ بِلسَانِهِ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ إِلَّا أَنَّهُ آتَى بِمَا يُضَادُّهُ فَهُوَ حَاكِمٌ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَكِنَّهُ تَارِكٌ لَهُ، فَلَا يَلْزَمُ دَخُولُهُ تَحْتَ هَذِهِ الْآيَةِ، وَهَذَا هُوَ الْجَوَابُ الصَّحِيحُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ}.

واته: (ههه كهسيك بهوه هوكم نهكات كه خوا ناردوويهته خوار، نهوانهه كافران)، لهوبارهوه نهه پيئنج رايه ههن:

رای يهكهه: دهربارهی نهه رسته قورئانییه نهوهیه، كه نهه رستهیه دهربارهی جوولهكهكان هاتوته خوار، كهواته: تايبهته بهوانهوه، بهلام نهوه رايهكي بيهيژه، چونكه عيپرته به واتاي گشتی وشهكان و بيژهكانه، نهك به تايبهتمهندی هوئی هاتنه خوار، {واته: با دهربارهی جوولهكهكان بهتايبهته هاتبيته خوار، بهلام واتاي نايهتهكه گشتيه، نهوهش دياره بنچينهيهكي شهرييه، زانايان دهليين: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تايبهتمههنبوونی هوکاری هاتنه خوار، ريگا ناگري له گشتگيري واتايهكهی}.

وه گوتهويانه: مهبهست لهه رسته قورئانییه نهوهیه: (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ سَبَقَ ذِكْرُهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ)، نهه زيادهيه تيدهخري، واته: ههه كهسيك هوكم نهكات "لهوانهه كه پيشتر باس كران" بهوهه كه خوا ناردوويهته خوار، نهوه نهوانهن بيبروياان، بهلام نهوهشيان رايهكي بيهيژه، چونكه كه خوا دهههرموي: (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ) نهوه

قەسەییەکیە لە باسی مەرج دا، (مَنْ) ی خراوەتە سەرئ، کەواتە: واتاکە ی گشتییە، پاشان ئەو زیادە تێدا تەقدیر کرانە ی ئەو نایەتەش، هیچ پاساویکی بۆ نیە و دروست نیە.

پای دووهم: (عطاء) گوتووویەتی: مەبەست لە کوفر لیڤەدا (هُوَ كُفْرٌ دُونَ كُفْرٍ) ه، واتە: مەبەستی پێ کوفری گچکەییە، نەك کوفری گەورە، (کوفری گچکە واتە: گوناھباریی)، وە طاووس گوتووویەتی: ئەو کوفریك نیە ئینسانی پێ لە دین بچیتە دەری، وەك کەسیك کە کوفر بە خواو بە پۆزی دوایی دەکات، جا (فخر الدین الرازی) دەئێ: وا دیتە پێش چا و ئەوان ئەو وشەیان بە کوفران نیعمەت، لیڤداوەتەو.

منیش دەئێم: {بەلام ناشگونجی مەبەستیان پێی کوفران نیعمەت بی، وەك ئیمام فەخرەددینی رازی دەئێ و ئەو ئەگەرە ی داناو، بەئکو مەبەستیان هەر ئەو کوفرەییە، کە بە مانای گوناھ (معصية) ه، چونکە لە فەرمایشتەکانی پیغەمبەری خواشدا ﷺ هەندئ لە گوناھە گەورەکان بە کوفر ناوبراون، بۆ وینە ئەم فەرموودە: ﴿اِثْنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (١٠٤٣٨)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٦٧) وَأَبُو عَوَانَةَ بَرَقْم: (٦٤) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، واتە: تانەو تەشەر دان لە رەجەلەك و شینگیران لەسەر مردوو، کوفرن، واتە: سیفەتی کافران^(١)، دەئێ: بەلام ئەو راپەش بیئیزە، چونکە وشە ی کوفر کاتێک بە رەهایی دی، یەگسەر مەبەست پێی کوفرە لە دیندا، نەك مەبەست پێی گوناھی گەورە، یان کوفران نیعمەت بی.

پای سییەم: (ابْنُ الْأَنْبَارِيِّ) کە یەکیکە لە زانیان، گوتووویەتی: دەگونجی مەبەستەکە ئاوابی، واتە: هەر کەسیك حوکم نەکات بەو ی خوا ناردووویەتە خوار، ئەووە کردوویەکی کردووە وەك کردووی کافران، لەبەرئەووە وەك کافران دەچێ. دەئێ: دیسان ئەو راپەش بیئیزە، چونکە لادانە لە پراولەتی وشەکە بەبی پاساو.

(١) ئەو ی نیوان دوو کەوانەکان زیاد ی خۆمە.

پای چوارهم: عهبدولعهزیزی کوری یهحیای کینانی گوتوویهتی: که خوی بهرز

دهفهرموی: ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، دهلی: نهوه وشهیهکی گشتیه، که دهفهرموی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، واته: ههر کهسیک بهرنامهیهک یینی

پیچهوانهی بهرنامهی خوی بهرز بی، له ههموو نهو شتانهدا که خوا ناردوونیه خواری، نهوه نهو کهسه بیپر وایه، بهلام مسولمانی گوناہبار،

(فاسق) له ههموو نهوانهدا که خوا ناردوونیه خواری، پیچهوانهکیان ناهیینی،

بهلکو له بهشیکی دا دهیہینی، که بریتیه له کردهوه، بهلام برپا پیبوونی و، دان

پیداہینانی به زمان نهوه له جیی خویہتی، بویه نهمه نهوه ناگریتهوه، دهلی:

ديسان نهو رایہش بیہیزه، چونکه نهگهر مہبهست لهو نایهته ههرهشهیهکی

تایبہت بووایه له کهسیک که له ههموو شتیکدا پیچهوانهی حوکمی خوا

بجوولیتهوه، نجا بیگریتهوه، نهوه نهو کاته نهم نایهته که نهو ههرهشهیهی

تیدا هاتوه، جوولهکهانی نهدهگرتهوه، چونکه جوولهکهکان له یهک حوکمدا

پیچهوانهی شہریعتی خوا جوولانهوه، که نهویش حوکمی سزادانی زیناکهر

بوو، یاخود مهسهلهی خوینی کوژراو، وهک له هوی هاتنه خوارهوهکاندا هیه.

پای پینجمه: (که نیمام فهخرهددینی رازی نهم رایه ههلهدهبژیری) (قَالَ عِكْرِمَةُ:

قَوْلُهُ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، إِنَّمَا يَتَنَاوَلُ مَنْ أَنْكَرَ بَقَلْبِهِ وَجَحَدَ

بِلِسَانِهِ، أَمَا مَنْ عَرَفَ بَقَلْبِهِ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ وَأَقْرَبَ لِسَانَهُ كَوْنَهُ حُكْمَ اللَّهِ إِلَّا أَنَّهُ

أَتَى بِمَا يُضَادُّهُ فَهُوَ حَاكِمٌ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَكِنَّهُ تَارَكَ لَهُ فَلَا يَلْزَمُ دَخُولُهُ

تَحْتَ هَذِهِ الْآيَةِ، وَهَذَا هُوَ الْجَوَابُ الصَّحِيحُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ) واته: عیکرهمه

گوتوویهتی: خوا که دهفهرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، مہبهست

پی کهسیکه وپرای نیش پینهکردنی نایهتهکان، به دلش برپای پییان نیه و

به زمانیش نکوولیمان لیدهکات، دهلی: بهلام کهسیک که به دل حوکمی خوا

بناسی و بزانی نهوه حوکمی خویه و پیی راست بی، وه به زمانیش دانی

پیداہینی و بلی: نهوه بهرنامهی خویه و راست و تهواوه، بهلام به کردهوه

پیچهوانهی نهوه رهفتار بکات، نهوه له راستییدا به دل و به زمان حوکمی بهوه

کردووە کە خوا ناردووێتە خوارو، تەنیا بە کردووە وازی لێهێناوە، بۆیە ناچێتە ژێر هەره‌شەى ئەم نایەتە، وە بە کافر لە قەڵەم نادری، (ئیمام فەخرەددینی رازی دەڵێ): وە ئەوەش وەلامی راستە و خواش زاناترە.

دیارە منیش تا راددەیهك پشتگیری رایەكەى دەكەم، بەلام بەتەواویش نا!!

بەلام پێش ئەوەى رای خۆم بنووسم، ئەم دەقە دینم، کە دەربارەى هۆى هاتنە خوارووەى ئەم سى نایەتەن: ﴿عَنْ حُدَيْفَةَ أَنَّ الْآيَاتِ الثَّلَاثَ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذَا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ حُدَيْفَةُ: (تَعَمَّ الْإِخْوَةَ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَ لَكُمْ كُلُّ حَلْوَةٍ، وَلَهُمْ كُلُّ مُرَّةٍ!! كَلَّا وَاللَّهِ لَتَسْلُكَنَّ طَرِيقَهُمْ قَدَى الشُّرَاكِ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بَرَقَم: (٣٢١٨)، وقال صحيح الإسناد ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي} (١)، واتە: ئەو سى نایەتە لە لای حوزەیفە خویندرانەوه (کە باسى ئەوه دەكەن، کە كەسێك حوكم نەكات بەوهى خوا ناردووێتە خوار، كافر، ستەمكار، لارپن) پیاویك گوتى: ئەوه دەربارەى جوولهكەكان هاتۆتە خوارى، حوزەیفەش گوتى: بەنى ئیسرائیل باشتەرىن بران بۆ ئیوه، ئەگەر هەموو شتیكى شیرین بۆ ئیوهبى، هەموو شتیكى تالیش بۆ ئەوان بى!! (یانى: ئەگەر هەردووكتان پێكەوه گوناھێك بكەن، ئیوه لەسەرى سزا نەدرین، ئەوان لەسەرى سزا بدرین، یان ئەوان پێى كافرین، ئیوهش تەنیا پێى گوناھبارین) دواى گوتى: نەخیر سویند بە خوا ئیوهش بە رپى ئەواندا دەرۆن، چون لاسكى نەعل رپك بە نیو پەنجەكان دادى، ئیوهش رپك بەویدا دەرۆن، چ سزایەك بۆ وان هەیه، هەمان سزاش بۆ ئیوه هەیه، (كە بێگومان رایەكەى زۆر جوانە).

جا من بەراستى دواى ئەوهى دەربارەى ئەو سى نایەتە، زۆر تەماشای تەفسیره‌كانم كرد، گەشتمە ئەو قەناعەتە كە لەو چەند خالەدا دەینووسم، وە شایانى باسیشە كاتى خۆى لە بەرگی چوارەمى (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامى)یشدا ئەو رایەم خستۆتە روو، ئەگەر كتومت واش نەبى، هەروەها لە بەرگی (٣)ى كتیبى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، كە لە زیندانی ئەمریکیه‌كاندا نووسیوومە، لەویشدا باسم کردووە:

بەر وراوە لۆیسم لە بارەى حۆمى كە سىكه وه، كە حۆم بە بەرنامەى خۆاناكات:

١/ ئاشكرايه كه ئەو چوار نایەتە لە سیاقیكدا هاتوون كه باسى جوولهكهكان دهكات، وهك له هۆى هاتنه خوارهوهكهشدا دیاره، كهواته: راسته ئەو نایەتانه لهبارەى جوولهكهكانهوه هاتوون.

٢/ بەلام بیگومان بەپێى بنچینهى (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واته: تايبەتمەندبوونی هۆكاری هاتنه خوار، رێگا ناگرێ له گشتگیری واتایهكەى، یانى: ئایەتێك دەربارەى كافریك، جوولهكهیهك، نهصرانییهك هاتۆته خوار، بەلام ماناكەى گشتییه، تايبەتمەندبوونی هۆكار رێ ناگرێ له گشتگیربوونی واتا، كهواته: مسوولمانیش دهگرێتهوه، ئنجا به لای زۆر بهى زانایانیشهوه (شَرَعٌ مِنْ قَبْلُنَا شَرَعٌ لَنَا إِذَا حُكِيَ مُقَرَّرًا وَكَمْ يُنْسَخُ) وهك (جمال الدين القاسمي) له (محاسن التأويل)^(١) هیناویهتی، واته: بەرنامەو شەریعەتی پیغەمبەرانى پێشوو كه بۆمان دهگیردریتهوه، بەرنامەى ئیমেشه به مەرجیک كه بۆمان دهگیردریتهوه، وهك دان پێداهیان بۆمان بگیریتریتهوهو نهسخ نهکراییتهوه، لیرهشدا خۆای پهروهردگار وا دهفەرموی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾^(٤٤)، ئەگەر گریمان مەبەست پێى ئەوانیش بێ، بەلام بەرنامەى ئیمهشه، ئەوه رای زۆر بهى هەرە زۆرى زانایانه، بەلكو من پیموایه دەبوو رای هەموو زانایان وابووایه، بۆچی؟ چونکه وانەبێ خۆای کاربهجێ بۆچی بەسەرھاتی پیغەمبەران بۆ ئیমে دهگیریتهوه؟ بۆچی له سوورەتی (الأنعام) دا دواى ئەوهى ناوى هەژده له پیغەمبەران دینی، دهفەرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَتْهُمْ أَقْدَهُ...﴾^(١٠)، واته:

ئەوانە کەسانیکن خوا رێنمایی کردوون، تۆش بە دوای رێنمایی وان بکەوه.

کەواتە: پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ خوا مولزەمی کردووە، کە بە دوای رێبازی پێغەمبەران بکەوێ، وە ئەو بەرنامانەی کە لە خواوەش هیناویانن بە مەرچیک بزانی نەگۆرێراون و نەسخ نەکرانەوه، لەپراستییدا بە هی ئیمەش دادەنرێن، جگە لەو حوکمە شەرعییانەی کە دەزانین، تایبەتن بە خەلکی ئەو رۆژگارانهوه بۆ وینە: خوای کاربەجی هەندئ شتی لەسەر جوولەکەکان

قەدەغە کردووە، بە هۆی لادان و سەرپێچییانەوه، وەك دەفەرمووی: ﴿ فَيُظَلَّمَنَّ

الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِيتَ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

﴿ ١٦٠ ﴾ النساء، واتە: بە هۆی ستمکردنی جوولەکەکانەوه شتی هەندئ خوش و بە تاممان لێ قەدەغەکردن، وە بە هۆی ئەوه کە زۆر خەلکیان لە رپی خوا لادەدا، ئەو گاردانەوه بووهو جیا، بەلام ئەویدیکە لە جیی خۆیەتی.

٣/ لە نیوان رای خەوارێج کە دەیانگوت: (كُلُّ مَعْصِيَةٍ كُفْرٌ) واتە: هەر کەسیك گوناھێکی گەورە بکات پێی کافر دەبێ، بەلکو هەندیکیان فەرقي گوناھی گەورەو گچکەشیان نەکردووەو گوتووینانە: هەموو گوناھێک گەورەیه، وە هەموو گوناھێکی کوفرە، لەگەڵ ئەو رایە مورجیئەدا کە گوتووینانە: (لا كُفْرَ إِلَّا الْكُفْرَ الْإِعْتِقَادِي وَاللِّسَانِي)، واتە: ئینسان تەنیا کاتیك کافر دەبێ، کە بە دل کافر بێ و بە زمان دانی پێدا بێنێ، بەلام کردووی خراپیان بە کوفر دانەناوه، گوتووینانە: کردووە بەشیک نیە لە ئیمان، وە ئینسان هەرچەندە گوناھان بکات، ئیمانەکە ی زەرەری پێناگات: (لا تَضُرُّ مَعَ الْإِيمَانِ مَعْصِيَةٌ) بەلێ دەلێن: لە نیوانی ئەو دوو رایەدا، هی خەوارێج کە تێیان پەران دوون، مورجیئەش کورتیان هیناوه، رای راست ئەوهیه: کە هەموو گوناھێک کوفر نیە، وەك خەوارێج دەلێن، بەلکو هەندیک لە گوناھەکان کوفرن، وە کافر بوونیش تەنیا بە دل و بە زمان نیە، وەك مورجیئە دەلێن، بەلکو هەندیک لە کردووەکانیش کوفرن، (ئەو مەسەلەیه ئیستا کیشە ی زۆر لەسەرە لە نیوان خەلکی ئیسلامی دا، کە هەندیکیان تێدەپەڕین و هەندیکیان کورت دینن) ئنجا با تەماشای ئەو نایەتانە بکەین:

۱- له سوورہتی (البقرة) نایهتی (۱۰۲) دا دہہرموی: ﴿...وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ

كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ...﴾ (۱۰۲) ، واتہ: شہیتانہکان بیبیروا بوون، کہ خہ لکیان فییری جادوو دہکرد، کہ واتہ: خہ لک فییری جادوو کردن، کہ کردہ وہیہ کہ، بووہتہ هوئی کافر بوون.

۲- له سوورہتی (التوبة) نایهتی (۶۶) دا خوای زاناو شارمزا له سیایقیدا کہ

باسی مونافیقہکان دہکات، دہہرموی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ

إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

﴿ ۶۶ ﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ...﴾ (۶۶) ، واتہ: نہ گہر لییان

پرسی: نہو قسانہ چین دہیانکہن؟! دہلین: ہہروا قسہی رپگہمان دہکردو بہ گالتہو گہمہ قسہمان دہکرد، پییان بفرموو: نایا گالتہ بہ خواو بہ نایہتہکانی خواو بہ پیغہمبہری خوا دہکہن؟! پاساو مہہیننہوہ، دواى نیمانہکہتان کوفرتان کردوہ. کہ واتہ: ہہندیک له کردوہکانیش ئینسان کافر دہکہن، یہ کیک له وانہ گالتہکردن بہ دینی خوا، یا خود بہ خواو، بہ نایہتہکانی خواو، بہ پیغہمبہری خوا صہلاتو سہلامی خوای لہ سہر.

۳- له سوورہتی (النور) نایهتی (۴۷) دا خوا دہہرموی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ

وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (۴۷) ،

واتہ: وہ نہوانہ دہلین: ئیمانمان ہیناوہ بہ خواو بہ پیغہمبہرو، وہ ملکہچو فہرمانبہریشین، کہچی دواىی کوئمہ لیک لہوان دواى نہوہ پشت ہہلدہکہن، وہ نہوانہ ئیماندارنین. ہہرچہندہ بہ زمانیش گوتوویانہ:

﴿ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ ﴾ ، بہ لام مادام بہ کردوہ پابہند نہبوونہو، پشتیان

له شہریعت کردوہ خوای پہنہانزان دہہرموی: نہوانہ ئیماندارنین.

۴/ بویہ پیم وایہ پیویست ناکات نایہتہکان لہ مانای روالہتیی خوئی لابدہین،

چونکہ رستہی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلْهُمَا آيَةً فَلَهُ لَعْنَةُ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (۴۴) ،

زۆر گشتییە: هەر کەسێک حوکم نەکات بەوێی خوا ناردووێتە خوار ئا ئەوانەن بیروایانن، ئەم رێستە قورئانییە سەر جەم ئەوانە دەگریتەووە کە بەرنامەی جیا لە ئیسلام دینن، وە بیگومان هەر کەس لە حوکمرانان سیستەمیکی حوکمرانیی غەیری ئیسلام تەبەنن بکات، دیارە پێی لە ئیسلام چاکترە، یان بە لایەنی کەمەووە پێی وەك ئیسلامە، ئەوێش کوفریکە یەكدهنگی زانیانی لەسەرە، بۆیە پێویست ناکات بڵێن: ئەگەر بە دل و زمانیش ئیسلامی قبوول نەبێ ئەو جار کافر دەبێ، وەك رای پێنجەم گوتی، کە لە عیكپرەمەووە هاتووە، ئیمە دەلێن: نەخێر، چونکە ئایەتە کە باسی ئەوێ نەکردووە ئەو تەفصیلاتە تیادانێ، پاشان مەحالیشە حوکمرانیی ئیسلامی پێ لە هەموو بەرنامە یەك باشتربێ، لە هەمان کاتیشدا کاری پێنەکات! بەلکو دەلێن: هەر کەسێک حوکمی نەکرد بە ئیسلام، ئەو لەراستییدا وەك خوا دەفەرموێ: ئەو لە ریزی کافران دایە. بەلام ئایا لە هەموو حالاندا حوکم نەکردن بە قورئان ئینسانی پێ کافر دەبێ؟ بیگومان نەخێر، ئەو لە خالی پێنجەمدا روونی دەکەینەووە.

٥/ ئەوێ کە بەشیك لە زانیانی ناچاری ئەو تەئویلانە کردووە، کاریگەری هەندیک لە حوکمرانانی مسوولمانان بوو لەسەریان، کە بینویانە کەم و زۆر بەشیك یان زۆر لە حوکمرانان کەوتوونە ژێر فشاری ئارەزووێکان و گومانان (الشهوات والشبهات) و لە ئەنجامدا لە شەریعتیان لاداو، یان لە ژێر کاریگەری تەماع و بەرتیل، یان لە ژێر کاریگەری هەر هۆکاریکی دیکەدا، لە شەریعتیان لاداو، لەولاشەو پابەندبوونە بە شەریعتەو بەگشتی، و اشیانزانیووە حوکمی ئەو ئایەتە دەیانگریتەووە، بۆیە خۆیان ناچار بینووە کە تەئویلی بکەن، بەلام بیگومان لادان لە شەریعت و کاری پێنەکردنی لە مەسەلە یەك و دووان، یاخود لە چەند مەسەلە یەکی دیاریکراو، مادام حوکمرانە کە بەگشتی پابەندبێ بە شەریعتەو، ئەو هەر بە گوناح دادەنرێ، بە کوفری گەورەو چوونە دەر لە بازنە ئیسلام (كُفْرٌ مَخْرَجٌ عَنِ الْمِلَّةِ) دانانرێ. بەلکو تەنیا گوناھیکی گەورە یە، بۆچی؟ چونکە وەك چۆن کەسێک دزی، قەتل، زینا دەکات، مە دیخواتەو، کە هەر کام لەوانە گوناھیکی گەورەن، بە هەمان شیوێش کەسێک کە حوکم بە شەریعتی خوا نەکات لە مەسەلە یەكدا، یان لە چەند

مەسەلە یەكدا، پێی كافر نابێ، مادام بەگشتی شەریعەتی تەبەننیی كەردووە پێوەی پابەندە، بەلام لەبەر بەرژەووەندییەك و لە ژێر زەخت و فشاریك دا، یان لەبەر ئارەزوویەك لە چەند مەسەلە یەكدا لە شەریعەت لادەدات، دەلێین: چەند گوناھێکی گەورە ی كەردوون، بەلام كەسێك كە ھەر لە ئەسڵدا شەریعەت تەبەننیی نەكات و پێوەی پابەند نەبێ، بە نامسوولمان و بە كافر لە قەلەم دەدرئ و حیسابەكەیان جیایە.

٦/ ئەگەر یەكێك بلی: جا خو ھۆی ھاتنە خوارووی نایەتەكان، لادانی جوولەكەكان بوو لە یەك ھوكمی شەریعەت، نەك لە ھەمووی، واتە: ھۆی ھاتنە خوارووەكە ی ئەو بوو، كە جوولەكەكان لە یەك ھوكمی شەریعەت لایاندان، نەك شەریعەتیان ھەموو رەفز كەردبیت و غەیری شەریعەتیان تەبەننیی كەردبێ، ئەدی ئیمە لێردا چۆن وا دەلێین؟!

دەلێین: راستە، بەلام بە تێوھەرامانی سەرچەم دەقەکانی شەریعەت، دەزانین كە لادان لە شەریعەت لە ھالەتی خو پێ گوناھبار بوون و ئینکاری نەكەندا، كوفر نیە، وەك لە خالی پێنجەم دا (فخرالدین الرازی) لە عیكەرەمەو ھینای، واتە: كاتێك كەسێك لادەدات لە شەریعەت بە شیوہیەکی بەشیی (جزئی) بەلام خو ی پێ گوناھبارە و ئینکاری و نكووئی ناكات لە راستی یاساكانی شەریعەت ئەو بەو ھەلوێستە ی كافر نابێ، بە بەلگە ی ئەو كە مسوولمانان جاری وایە جەنگ پێكەووە دەكەن و یەكدیش دەكوژن، كەچی خوای میھربان ھەر بە ئیماندار لە قەلەمیان دەدات، وەك لە سوورەتی (الحجرات) دا دەفەرموئ:

﴿ وَإِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى

الْآخَرَى فَقَتَلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

وَأَقْسُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾، واتە: ئەو ئیماندارانە ی كە پێكەووە شەر

دەكەن و یەكدی دەكوژن...، كەواتە: ئەوانە لەو بواردە لە شەریعەت لایاندان

كەچی خواش بە ئیماندار ناوی بەردوون، یان دەفەرموئ: ﴿ وَمَا كَانَتْ

لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً... ﴿١٢﴾ النساء، واتە: هیچ ئیماندارێك بۆی نیه ئیماندارێك بكوژێ، مهگەر به هه‌له له دهستی بكوژێ، به‌لام نه‌وان لێردها به ئانقه‌ست یه‌كدی ده‌كوژن، كه‌واته: لێردها له شه‌ریعه‌ت لایانداوه، به‌لام خوا به ئیماندار له قه‌له‌می داون، بۆچی؟ چونكه خوێنی یه‌كدی به حه‌لال نازانن، شه‌ره‌و توورپه‌بوونه‌و خۆشیان پێ هه‌له‌و گونا‌ه‌باره، جاری وایه كه‌سیك زۆر تووره‌ ده‌بی ده‌لێ: پێشی كافر بم نه‌و ئیشه هه‌ر ده‌كهم، یان هه‌یه ده‌لێ: وه‌للا‌هی نه‌گه‌ر خوا جه‌هه‌ننه‌مم بۆ دا‌بخات نه‌و شته هه‌ر ده‌كهم، واته: ده‌زانێ گونا‌هه‌و چه‌رامه، به‌لام شه‌یتان و نه‌فس به‌سه‌ریدا زال بوونه، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌و گونا‌هو چه‌رامه‌ی پێ حه‌لال بێ و به حه‌لالی بیكات، نه‌وه دیاره پێی كافر ده‌بی.

ئنج‌ا خ‌وای په‌نه‌انزانی‌ش زانیویه‌تی كه جووله‌كه نكوولیی له راستی شه‌ریعه‌ت ده‌كهن، وه به هۆی نكوولیی لێ‌كردنه‌كه‌یانه‌وه، وێ‌رای ئیشه‌پینه‌کردنی شه‌ریعه‌ت، به‌وه كافر بوون، كه‌واته: ره‌فزی كۆی شه‌ریعه‌ت به ته‌به‌ننی نه‌کردنی له ژياندا، یاخود نكوولیی لێ‌کردنی حوكمی‌کی شه‌ریعه‌ت، له‌گه‌ل ئیشه‌پینه‌کردنی دا، نه‌و دووانه سه‌ر ده‌كێشن بۆ كوفری گه‌وره‌و ده‌رچوون له بازنه‌ی ئیسلام.

٧/ یه‌كێك بۆی هه‌یه بلێ: باشه بۆچی خوا له نایه‌تی یه‌كه‌مدا ده‌فه‌رموی:

﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ ﴿٤٤﴾، وه له هی

دوو‌ه‌مدا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾

﴿٤٥﴾، وه له هی سێ‌یه‌مدا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ ﴿٤٧﴾ ؟

ده‌گونجی به چهند شیوه‌یه‌ك وه‌لامی نه‌و پرسیاره بده‌ینه‌وه:

یه‌ك: ده‌لێین: حوكم نه‌کردن به شه‌ریعه‌ت له ر‌ووی په‌یوه‌ندی هه‌بوونی

حوكم نه‌کردن به شه‌ریعه‌ته‌وه، به خ‌واوه، نه‌و كرده به كوفر دادنه‌ری،

چونکه که سیک حوکمی خوا رت بکاتهوه، مانای وایه ئیماندارنیه و واش له ئیماندار ناوه شیتتهوه، وه له راستییدا نهگهر سهرنج بدینه نهو رستهیهی که دهفهرموئ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (۴۴)، سیاقی تیدا هاتنی نهو رستهیه، ئاویه: ﴿ ... فَلَا تَخْشَوْا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (۴۴)، کهواته: لیردها جوړیک له نکوولی لیگردن و رتهکردنهوی شهریهتی خوا له نارادایه، لهو حالتهدا دیاره ئینسان به کافر له قهلهم ددرئ.

دوو: دهئین: به نسبت رستهکهی دواى وی که دهفهرموئ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (۴۵)، نهویش لهم سیاقهدا هاتوه، ﴿ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ... ﴾ واته: باسی ههقی خهلك دهکات، که نهگهر که سیک دستدریژی کرده سهر که سیک و کوشتی، یان چاوی کویر کرد، لووتی بری، یان گوئی بری، یان ددانی شکاند، یاخود برینداری کرد، دهبی سزا بدریتهوه، ئنجا ئیش نهکردن به شهریهتی لهو بوارهدا، زولم و ستمه، چونکه مافی خهلك پیشیل دهکری.

سئ: وه له رووی رهوشتییهوه نهو رهفتاره به لاری بوون (فسق) دادهنری، نهگهر

تهماشای نهو رستهیهش بکهین، که دهفهرموئ: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ (۴۷)، نهویش سیاقی تیداهاتنی ئاویه:

﴿ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ

وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ... ﴾

کهواته: ئهوهی خوا له ئینجیل ناردوویهتی زیاتر ئاراستهکردنی رهوشتی و مهعنهویی یه، چونکه یاساکان له تهورات دا ههبوون، دیاره ههر کهسیکیش له رووی ئاکارو رهوشتهوه لابادات و حوکم به شهریعت نهکات و بهپیی شهریعت بهرپوه نهچی، ئهوه لاری دهردهچی.

بهلام (الالوسی) له تهفسیرهکهیدا^(۱) بهم شیویهه حکمهت و هوکاری ئهو تهعبیره جیاوازانه دهخاته روو، دهلی:

(۱) (فَالْاِنْكَارِهِمْ ذٰلِكَ وَصَفُوا بِالْكَافِرِيْنَ)، واته: لهبهرئهوهی نکوولییان کردوه له حوکمی خوا به کافر وهسفی کردوون.

(۲) (وَلَوْضَعِهِمُ الْحُكْمَ فِيْ غَيْرِ مَوْضِعِهِ، وَصَفُوا بِالظَّالِمِيْنَ)، واته: وه لهبهرئهوهی حوکمی خویان له غهیری شوینی خویدا داناه، به ستهمکار ناسینراون.

(۳) (وَلِخُرُوْجِهِمْ عَنِ الْحَقِّ وَصَفُوا بِالْفٰسِقِيْنَ)، واته: وه لهبهرئهوهی له ههق دهرچوون، به لاری (فاسق) ناوزهه کراون.

ههروهها (الالوسی) له ههمان سههراوهدا دهلی: (وَصِفُوا بِهَا بِاعْتِبَارِ اَطْوَارِهِمْ وَاَحْوَالِهِمُ الْمَنْضَمَةِ اِلَى الْاِمْتِنَاعِ عَنِ الْحُكْمِ: فَتَارَةٌ كَانُوا عَلٰى حَالٍ تَقْتَضِي الْكُفْرَ، وَتَارَةٌ عَلٰى اٰخَرٰى تَقْتَضِي الظُّلْمَ، اَوْ الْفِسْقَ)، ئهویش نزیکه له قسهی پیشی، واته: به پیی حالتهه جوړاو جوړهکانیان لهگهله ئهوهی که ئیشیان به شهریعت نهکردوه، حالتهی جوړاو جوړیشیان ههبوون، جاری وایه حالهتیان وابوو که خوازیری ئهوه بووه که ئهوانه به کافر له قهلهم بدرین، جاری وایه حالتههکیان وابوو به زالم، یان فاسق، له قهلهم بدرین.

مهسهلهی شهسهه: که دهههروئی: ﴿ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَا اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرْحَ

قِصَاصٌ ﴿١﴾، دیارە لەو تەوراتەدا کە ئیستا لەبەردەستمان دایە، واتە: لە پەیمانە کۆن ئەو حوکمە ھەیە^(١)، کە دەفەرموئ: ھەر کەسێک کەسێکی کوشت دەبێ بکوژیتەو، تۆلە بە تۆلە بە گشتی، ھەر کەسێک چاوی یەکیکی کوێر کرد، یان گوێی بری، یان لووتی بری، یان ددانی شکاند، دەبێ وەك وی لئ بکریتەو، دیارە سزای تۆلەش بەو شیوہیە کە ئەم نایەتە دەفەرموئ و ھەموو زانیانی لەسەر ئەو یەکدەنگن، ھەرچەندە نایەتە کە لە سیاقێکدا ھاتووە کە دەربارە جوولەکەکان قسە دەکات، بەلام ھەموو زانیانی ئیسلام لەسەر ئەو کۆکن کە لە ئیسلامیشدا ئەم نایەتە ئەسڵە بۆ تۆلەسەندنەو، بەئێ لە ئیسلامدا ئەگەر کەسێک کەسێکی کوشت دەکوژیتەو، دیارە کوشتنەوێ خەلک لە شوینی دیکەشدا ھاتو، بەلام بە شیوہی دیکە ھاتو، بۆ وینە: خوا دەفەرموئ: ﴿ **يَتَأْتِيهَا**

الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ... ﴿١٧٨﴾ البقرة، کە ئەو دەش کاتی خۆی باسمان کردووە بۆچی وادەفەرموئ؟ ھۆکاری خۆی ھەیە، بەلام لێرەدا بەگشتی دەفەرموئ: ﴿ **وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ** ﴾ المائدة.

ھەرودھا ھەموو زانیان لەسەر ئەو یەکدەنگن کە ئەگەر یەکیکی چاوی یەکیکی کوێر بکات، یان لووتی ببڕیت، یان گوێی بری، یان ھەستی بیستنی لە کار بجات، یان دەستی بری، یان ئیسقانی بشکینی... ھتد، ئەو وای لێدەکریتەو، کەواتە: ئەو نایەتە ئەسڵە لە بواری تۆلەو سزادا.

(١) بڕوانە: التفسیر التَّبَیْقِي لِلکِتَابِ المَقْدَسِ، العَهِدِ القَدِيمِ، سَفَرِ الخُرُوجِ، الإِصْحَاح: ٢١، (أَحْکَامٌ مُخْتَصَّةٌ بِالْقَاتِلِ وَالْمَتَعَدِي) (... نَفْسًا بِنَفْسٍ، وَعَيْنًا بِعَيْنٍ، وَسِنًا بِسِنٍّ، وَوَيْدًا بِوَيْدٍ، وَرَجُلًا بِرَجُلٍ، وَكِيًّا بِكِيٍّ، وَجُرْحًا بِجُرْحٍ، وَرِضًا بِرِضٍ..)، ص ١٧٥، ١٧٦.

مستاش بالہ وبارہ وہ نامازہ بہ قسمی ہر نیک لہ زانایان و چہ نذ فر موودہ بہ کیش بکسین

۱/ (الحسن البصري) لِيِيْ كَيِّرْ دِرَاوَتَهْ وَهُوَ كَوْتُوِيَهْتِي: (هِيَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى النَّاسِ عَامَّةً) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ)، وَاتَه: نَهْوَ نَايَهْتَه بُوْ جُوولَهْ كَهْ كَانْ وَ بُوْ تَيَكْرَايْ خَهْ لَكَه.

۲/ (حكى الإمام أبو منصور بن الصباغ في كتابه (الشامل) اجتماع العلماء على الإحتجاج بهذه الآية على ما دلت عليه)، وَاتَه: نَهْ بَوْمَهْ نَصُوْرِيْ كُوْرِيْ صَهْبِيَاغْ لَهْ كَتِيْبِيْ خُوْيِدَا بَهْ نَاوِيْ (شامل) كَوْتُوِيَهْتِي: هَهْمُووْ زَانَايَانْ لَهْ سَهْرْ نَهْ وَهُوَ يَهْ كَدَهْنْ كِهْ كَهْ بَهْ لَكَهْ بَهْمْ نَايَهْتَهْ بِيْنَنَهْ وَهُوَ، لَهْ سَهْرْ نَهْ وَهُوَ كَهْ دَهْلَا لَهْتِيْ لَهْ سَهْرْ دَهْ كَات، كَهْ بَرِيْتِيَهْ لَهْ تُوْلَهْ سَهْنَدَنَهْ وَهُوَ.

۳/ (ابن كثير) يش دهلى: (احتج الأئمة كلهم على أن الرجل يُقتل بالمرآة بعموم هذه الآية الكريمة)^(۱)، وَاتَه: هَهْمُووْ پِيْشَهْ وَايَانْ نَهْ وَهُوَ يَانْ بَهْ بَهْ لَكَهْ هِيْ نَاوَهْتَهْ وَهُوَ لَهْ سَهْرْ نَهْ وَهُوَ كَهْ نَهْ كَهْرْ پِيَاوِيْ كْ نَاْفَرَهْتِيْ كِيْ كُوْشْتْ پِيْ يِيْ دَهْ كُوْزْرِيْ تَهْ وَهُوَ، بَهْ چَهْمَكِيْ كَشْتِيْ نَهْمْ نَايَهْتَهْ بَهْ پِيْزَهْ.

هَهْ لَبَهْتَهْ وَيْرَايْ نَهْمْ نَايَهْتَهْ لَهْ دَهْقِيْ فَهْرْمَايْشْتِيْ پِيْغَهْمَبَهْرِيْشْدَا وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَزَايْ تُوْلَهْ هَاتَهْ، بُوْ وَيْنَه: ﴿ كَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ مَعَ عَمْرُو بْنِ حَزْمٍ إِلَى أَهْلِ الْيَمَنِ كِتَابًا .. هَذِهِ نَسَخَتَهَا: مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ إِلَى شُرْحَبِيلِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَنُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَقَيْلِ بْنِ رُعَيْنٍ، وَمُعَاْفِرٍ وَهَمْدَانَ أَمَّا بَعْدُ: وَكَانَ فِي كِتَابِهِ: وَإِنَّ مَنْ اعْتَبَطَ مُؤْمِنًا قَتَلًا عَنْ بَيِّنَةٍ فَإِنَّهُ قَوْدٌ بِهِ إِلَّا أَنْ يَرْضَى أَوْلِيَاءُ الْمُقْتُولِ، وَإِنَّ فِي النَّفْسِ: الدِّيَّةُ مِائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ وَفِي الْأَنْفِ إِذَا أَوْعَبَ جَدْعُهُ" الدِّيَّةُ، وَفِي اللِّسَانِ: الدِّيَّةُ، وَفِي الشَّفَتَيْنِ: الدِّيَّةُ، وَفِي الْبَيْضَتَيْنِ: الدِّيَّةُ، وَفِي الذَّنْبِ:

الدية، وَفِي الْقَلْبِ الدِّيةُ، وَفِي الْعَيْنَيْنِ: الدِّيةُ، وَفِي الرَّجْلِ الْوَاحِدَةِ: نَصْفُ الدِّيةِ، وَفِي الْمَأْمُومَةِ: ثَلَاثُ الدِّيةِ، وَفِي الْجَائِفَةِ: ثُلُثُ الدِّيةِ، وَفِي الْمُنْقَلَةِ: خَمْسُ عَشْرَةَ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي كُلِّ أَصْبَعٍ مِنْ أَصَابِعِ الْيَدِ وَالرَّجْلِ: عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي السِّنِّ: خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي الْمَوْضُحَةِ: خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَإِنْ الرَّجُلُ يَقْتُلُ بِالْمِرَّةِ وَعَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ أَلْفَ دِينَارٍ^(١).

واته: پێغەمبەری خوا ﷺ نامەیهکی نووسی لەگەڵ ئەمری کوری حەزم بۆ خەڵکی یەمەن، (دەربارە سزادانی کەسانیک کە دەستدریژی دەکەنە سەر خوینی خەڵک، کە دیارە لەوێ کیشە هەبوو) دەلی: لە موخەمەد پێغەمبەرەوە بۆ شوپۆرەبیلی کوری عەبدوگولال و نووعەیمی کوری عەبدوگولال و حاریسی کوری عەبدوگولال و قەیلی زی روعەین، وە مەعافیرو هەمدان (ئەوانە دیارە عەشیرەتن) دواى ستایش بۆ خوا:

هەر کەسیک بە ناهەق ئیمانداریک بکوژی بەلگەى لەسەربى، ئەو پێى دەکوژیتهوه، مەگەر کەسوکاری کوژراوهکە رازی بن، (واته: رازی بن ئەیکوژنەوه، یان رازی بن بە خوین) وە هەر کەسیک کەسیک بکوژی، سەد حوشر خوینیەتی، وە کەسیک لووتی کەسیک بپڕی، ئەگەر بە تەواوی بریبی، ئەو خوینی تەواوه (کە سەد حوشرە)، وە هەر کەسیک زمانی کەسیک بپڕی، خوینی تەواوی هەیه، وە هەر کەسیک دوو لیوی کەسیک بپڕی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک دوو هیلکە گونی کەسیک بپڕی، یان بیخەسینی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک ئەندامی نیڕینەى کەسیک بپڕی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک پشتی کەسیک بشکینی، خوینی تەواوی هەیه، وە کەسیک هەردوو چاوی کەسیک دەربینی، خوینی تەواوی هەیه (دیارە ئەگەر چاویک بى نیوه خوینە)، وە کەسیک لاقى کەسیک بپڕی، نیوه خوین هەیه، (باسی دەستی نەکردوه، چونکە دەستیش هەر وایه) وە برینیک گەشتبیتە سەر مووخ، یەک لەسەر سیی خوین هەیه، وە کەسیک برینیک لە کەسیک بکات ئەودىو بووبى (واته: گەیبیتە بە تالایی و بۆشایی) یەک لەسەر سیی خوینی هەیه، وە کەسیک برینی لە کەسیک کردبى (دەستی یان لاقى و)

(١) سیرة ابن هشام: ج٤، ص٢٤١، محاسن التأویل: ج٤، ص٢٢١-٢٢٢.

ئیسقانه‌گە‌ی لابردبئ له جی‌ی خوی (واته: شکاندبیت‌ی) ئە‌وه پازده‌ حوشر خوینی‌ه‌تی، وه‌ بۆ‌ هەر‌ په‌نجه‌یه‌ك له‌ په‌نجه‌گانی ده‌ست و پئ، ده‌ حوشر ه‌ه‌یه‌، وه‌ هەر‌ كه‌سیك ددانی كه‌سیك بشكینئ، خوینی پینج حوشره‌، وه‌ برینیك كه‌ (هینده‌ قوول بئ) ئیسقانه‌گە‌ی ده‌ربخات، پینج حوشر خوینی‌ه‌تی، وه‌ پیاویش به‌ ئافره‌ت ده‌كوژئ، (پیاویك ئافره‌تیك بكوژئ پئی ده‌كوژریت‌ه‌وه‌، چونكه‌ له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیی دا وانه‌بووه‌، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی كردوه‌، وه‌ خوای داد‌گه‌ریش فه‌رمووی‌ه‌تی: ﴿ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالْأَنْفِ ﴾ المائدة، چونكه‌ كاتی خوی وانه‌بووه‌، پینان سه‌یر بووه‌! جا چۆن ده‌بئ پیاو له‌ به‌رانبه‌ر ئافره‌تدا بكوژئ؟ ئە‌وه‌ ئیسلام دا‌به‌یناوه‌) وه‌ ئە‌وانه‌ی كه‌ زی‌ردارن، له‌ جیاتی سه‌د حوشر، خوینه‌كه‌یان ه‌ه‌زار دیناره‌.

ه‌ه‌روه‌ها له‌وباره‌وه‌ ئە‌وه‌ فه‌رمووده‌یه‌ش ه‌ه‌یه‌، كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی‌ه‌تی: ﴿ الْمُؤْمِنُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ، أَلَا لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ، مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا فَعَلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحْدَثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (٤٥٣٠)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَمَ: (٤٧٣٤)، وَالْحَاكِمُ بَرَقَمَ: (٢٦٢٣)، وَأَحْمَدُ بَرَقَمَ: (٩٩١)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) }، واته: ئیمانداران خوینیان یه‌كسانه‌ (خوینی كه‌س له‌ هی كه‌س گرانتر نیه‌ وه‌ك یه‌كن) وه‌ ه‌ه‌موویان یه‌ك ده‌ستن له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆیاندا، وه‌ بچووكترینیان ده‌توانئ ئۆبالی ه‌ه‌موویان بكیشئ (خه‌لك په‌نا بدات)، وه‌ دروست نیه‌ ئیماندار به‌ كافر بكوژئ، ه‌ه‌روه‌ها نامسوئمانیك كه‌ په‌یمانی له‌گه‌ل مسوئماناندا ه‌ه‌یه‌ نابئ به‌ كافر بكوژئ، { دياره‌ ئە‌وه‌ كافر مه‌به‌ست پئی كافرئ سه‌نگه‌ره‌، واته: كافرئ كه‌ دوژمنه‌و سه‌نگه‌ری له‌ مسوئمانان گرتوه‌، ئە‌گه‌ر مسوئمانیك كوشتئ، پئی ناکوژریت‌ه‌وه‌، وه‌ نامسوئمانیكیش كه‌ په‌یمانی له‌گه‌ل مسوئماناندا ه‌ه‌یه‌و له‌ ژیر سایه‌ی ده‌ولته‌ی ئیسلامی دایه‌، ئە‌گه‌ر كافرئ‌کی جه‌نگی بكوژئ، پئی ناکوژریت‌ه‌وه‌، ه‌ه‌لبه‌ته‌ ه‌ه‌ندیکیان گوتوو‌یانه‌: (لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ) واته: به‌گشتی، به‌لام ئە‌وه‌ كه‌ ده‌فه‌رموئ: (وَلَا دُوَّ عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ)

رێمان لێدەگرێ لەو بۆچوونەو، بۆمان دەردەخات کە لێردا مەبەست لە هەموو جوۆرە کافرێک نیه و مەبەست پێی کافری جەنگییە { واتە: نابێ یەخەى بابو دایک و براو ئامۆزاو خزم و بکات زیانەکەى بۆخۆیەتى، } واتە: نابێ یەخەى بابو دایک و براو ئامۆزاو خزم و کەسى بگيرى، جا دەبێ وشەکانى پێغەمبەرى خوا ﷺ ئاوا ورد بکەینەو، چونکە عورفو باوى نەفامیى ئاوا بوو، ئیستاش هەر وایە ئەگەر کابرا کەسیک بکوژى، دەچن براى، یان بابى، یان ئامۆزای دەکوژنەو، کە ئەو هێچى لە شەرعدا نیه { وە هەر کەس کەسیک بکوژى، یان بکوژیک پەنا بدات، ئەو نەفرینی خواو فریشتەکان و تیکرای خەلکی لەسەرە.

ئەبو حەنیفە پەحمەتى خواى لى بى راي وایە مەبەست لە کافر لێردا، کافری جەنگییە، دیارە منیش هەر پام وایە، بە بەلنگەى رپستەى دوایی کە دەفەرموی: (وَلَا دُوْ عَهْدٍ فِيْ عَهْدِهِ) واتە: ئینسانی کافر کە پەیمانی لەگەڵ مسوڵماناندا هەیه نابێ لە بەرانبەر کافرێکدا بکوژى، ئەگەرنا کافر بە کافر دەکوژى، بەلام کافرێکی لاشەپى هاوولاتی بە کافرێکی جەنگی سەنگەر لە ئیسلام گرتوو ناکوژى، ئەگەرنا کافرو کافر هاوکوفن، دیارە ئیمە لە بەرگی یەکەمى ئەم تەفسیرەدا، تەفسیری سوورەتى (البقرة)، وە لە بەرگی سییەمدا تەفسیری سوورەتى (الانساء)، بە درێژی باسى فەتل و تۆلە و ئەو مەسەلانەمان کردو، کە پێیانەو پەيوەستن، بۆیە لێردا بەوئەندە لێی دەگەرین.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەرموی: ﴿ وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ ﴾، واتە: برینەکان تۆلەیان هەیه، (أَيُّ مَقَاصِدًا، أَوْ ذَوَاتُ قِصَاصٍ) یانى: هەر جوۆرە برینێکی دیکە، ئەو کەسەى برینی تیکراو، بۆی هەیه ئەو برینەى تى بکاتەو، هەلبەتە شەرەزانان لێردا وردەکارییان کردو لە کتیبەکاندا، دەلین: ئەگەر مسۆگەر و دُنیا نەبى ئەو ئەندازەیهى پى بریندار دەکریتەو و پەنگە زیاتربى، ئەو دەبى ببژێردى و پارە وەرگری لە بەرانبەریدا، بەلام ئەوێ کە دیاربى بۆ وینە: چاوى کوپەر کردو، گوپی برپو، لووتى برپو، یان دەستی شکاندو، یان ئیسقانی دەرخستو، ئەوانە دیارن و دەتوانن تۆلەى خۆى لى بکاتەو، دیارە برینیک کە کەسەکە پێی نەمردو، بەلام ئەگەر دُنیا نەبى کە ئەگەر ئەویش برین لەو بکات،

پێی نامری، ئەو کاتە دروست نیه برینداری بکاتەو، بەلکو دەبێ هەندێ پارە لە بەرانبەری وەرگیری، چونکە ئەگەر گوشتی، دوایی تۆلەیی دەکەوێتە سەری، ئەگەر لە بەرانبەر برینیکدا بیکوژێ، تۆلەیی دەکەوێتە سەری، نابێ بلی: من برینی خۆمی تێدەگەم کەیفی خۆیەتی با بمرئ! چونکە رەنگە ئەو جەستەیی بەهیزتر بی، یان ئەو زێدەرۆیی لە بریندارکردنەکەدا بکات... هتد.

مەسەلەیی هەشتەم: کە دەفەر موی: ﴿ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ﴾،

هەر کەسێک نەفەری لێ دەکوژێ، یان کەمەندام دەکری، یان برینی تێدەکری، یاخود ئەزێتەیی پێدەگەیهنری، بلی: ئەووە لێی خۆشبووم و کردم بە خێرو چاکە، لە کوردەواریی خۆماندا ئەووە زۆر، جاری وایە نەفەر نەفەری کوشتو، دەچن بۆ لای بابی، یان مامی، یان ریش سەپییەکیان دەلێ: ئەووە بەخشییم بە مەجلیس، زۆر پیاوی و جوامیرۆ بەخشندە هەبوون، کەواتە: ﴿ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ﴾، واتە:

هەر کەسێک لە هەقی خۆی خۆشی، ئەووە دەبێتە مایەیی سەراندووە و پاکبوونەووی، لەوبارەووش ئەم فەرموودەییە هەییە: ﴿ عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ تَصَدَّقَ عَنْ جَسَدِهِ بِشَيْءٍ كَفَّرَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ بِقَدْرِ ذُنُوبِهِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (٢٢٧٩٤) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَم: (٢٢٧٣) وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ بِشَوَاهِدِهِ }، واتە: عوبادەیی کوری صامیت خوا لێی رازی بی، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: هەر کەسێک بە جەستەیی خۆی چاکەییەک بکات، خێرو سەدەفەییەک بکات، خوای بەرز بە ئەندازەیی ئەووە گوناھەکانی لێ دەسپێتەو، بۆ وینە: یەکیک زللەییەکی لێدراو، دەلێ: من ئەو زللەییەیی لێنادەمەووە لەبەر خوا، چونکە مەرج نیه هەر برینی تێبکات، بەلێ هەمیشە شەریعەت پێی خۆشە لای لێبوردن و سەماحت و بەخشندەیی بگیری.

هەلبەتە ئەووەش بە مەرجێک کە تەرەفی بەرانبەر پێی لەخۆبایی نەبێ و زیاتر پێی یاخی نەبێ، ئەو جارە نەفەرێکی کوشتو، جاریکی دیکە بیکاتە دوو نەفەر، نەخیر، ئەگەر زانرا پێی لەخۆبایی دەبێ و زیاتر پێی لە رێ دەرەچی، ئەووە

لەپراستییدا تۆلەسەندنەووە باشترە لەو حالەتەدا، ئنجا کە دەفەر موی: ﴿ فَمَنْ

هەرودها ئینجیلیش تەوڕاتی بە راست داناوە، دیارە هەموو پێغەمبەرانیشی بە راست داناوە.

مەسەلە ی دەهەم: که دەفەرموی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ﴾،

یەکیەک بۆی هەیه بپرسی: باشە خوا لێردا فەرمان دەکات بە ئەهلی ئینجیل، بە شوێنکەوتوانی ئینجیل که کار بەو بکەن خوا تێیدا ناردوویەتە خوار، جا رەنگە نەصرانییەکانیش بلێن: زۆر باشە! ئیمە ئیش بە ئینجیل دەکەین، بۆیە بپروا بە مەحمەد ناهێنین! بۆیە زانایان دەلێن: نەخێر ئاوا نیە، دەبێ وردی

بکەیهو، ئنجا تێی دەگە، که دەفەرموی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ فِيهِ ﴾، واتە: با خاوەنانی ئینجیل ئیش بەو بکەن خوا تێیدا ناردۆتە خوار،

دیارە خوای کاربەجێ زۆر شتی لە ئینجیلدا ناردۆتە خوار، بەلام بە تەنکید لێردا مەبەست شتیکی تایبەتە، ئەویش ئەوێهە که دەربارە ی موژدەدانی عیساو ئینجیل بە هاتنی پێغەمبەری گۆتایی مەحمەد ﷺ، لێردا مەبەست ئەوێهە، ئەگەرنا خوا دەیفەرموو: (وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِالْإِنجِيلِ)، بەلام که

فەرموویەتی: ﴿ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ﴾، بەوێ که خوا

لەویدا ناردوویەتە خوار، دیارە مەبەست پێی شتیکی تایبەتە، ئەگەرنا ئینجیل هەر هەمووی خوا ناردوویەتە خوار.

و دەشگۆنجی مەبەست پێی ئەوێهە، واتە: با خاوەنانی ئینجیل ئیش بەو ئینجیلە بکەن، بەو شیوێهە که خوا ناردوویەتە خوارو بەو حەقیقەتانە ی که تێیدان، پێش ئەوێ دەستکاری بکرین و بگۆردرین، ئەوێش هاندانی نەصرانییەکانە بۆ ئەوێ له ئینجیل بکۆلنەو.

جا بۆ زانیاریتان من زۆر له پەیمانی کۆن و نوێم کۆلیووتەو، ئەو ئینجیلانە ی که لەبەردەستی نەصرانییەکان دان، بە تەنکید وشە ی خوای پەروردگاریان تێدا ماون، بەلام پێموایە قسەکانی خوا زیاتر له تەوڕاتدا ماون، وە من سی نوسخەم له تەوڕات (واتە: پەیمانی کۆن) لەلا بوو له کاتی نووسینی کتێبی: (الإسلام

كما يتجلى في كتاب الله)دا له زىندانى ئەمريكييه كاندا، ھەر سىيگان لىك جياواز بوون، ھەر وہا ئەو ئىنجىلانەى سەد سال، يان پەنجا سال پېش ئىستا چاپ كراون، بەراوردىان بىكەى زۆر جياوازييان تىدايە، وہ ھەر خودى ئەو چوار ئىنجىلانەش بۇخۇيان جياوازييان ھەيە لە ھەندى شتدا.

وہ ئىنجىلى بەرنابا كە من لە لامە بەو شیوہ باسى ھەولئى گرتن و لەخاچدانى عيسا دەكات، كە قورئان باسى دەكات و دەلئى: يەككە لە قوتابىيەكانى بووہ كە لە خاچ دراوہو شیوہى عيساى چۆتە سەرو عيساش سەلامى خواى لىبئى بە كلاًورۆژنەدا بەرزگراوہتەوہ بۇ ئاسمان بە جەستەو رپووحەوہ، جا كاتىك ئىنسان بەراوردى ئەو كىتابانە دەكات و لىيان دەكۆلئىتەوہ، زياتر حەقىقەتى ئەو ئايەتەى بۇ دەردەكەوئى.

كەواتە: ئەو ئايەتە ھاندەرىكە بۇ نەصرانىيەكان، بۇئەوہى لىئى بىكۆلنەوہ، ئەوہى لە ئىنجىلدا خوا ناردوويەتە خوار كامەيەو چىيەو چۆنە؟ بە قوولايى مېژوودا بچنەوہو سەرنجى نووسخەكانى ئىنجىل بدن، تاكو بۇيان دەربىكەوئى ئەوانەى ئىستا ھەن زۆر دەستكارىى كراون و گۆردراون.

وہ بۇ زانىارىيتان ئەو چوار ئىنجىلەى ئىستا لە نىو حەفتا (٧٠) ئىنجىل دا ھەلئېژدراون و تەبەننىى كراون بە رەسمىى، وہ ئىنجىلى (بەرنابا) بۇيە تەبەننىى نەكرا، چونكە باسى ئەوہ ناكات كە عيسا ﷺ كورپى خوايە، بەلكو دەلئى: عيسا ﷺ بەندەى خوايەو نىردراوى خوايە، وہ لە سەردەمى (قسطنطين)ى قەيسەرى رۆمدا ئەو بىرۆكەى سئ توخمەكان (الأقانىم الثلاثة) تەبەننىى كراو گوتيان: بە خواو عيساو رپووح لقودوس، خوا پىكدىئىن!! بەلام ئىنجىلى بەرنابا ئەو شتانەى تىدانىن، بەلكو دەلئى: خوا خوايەو، عيسا ﷺ بەندەو پىغەمبەرى خوايەو، بە فووى خوا كە بە جبرىلدا ناردوويەتى دروست بووہ، ئنجا لەبەرئەوہى لەگەل سىكوچكە (ثالوث)ى ئەواندا تىكناكاتەوہ، بۇيە ئەو ئىنجىلەيان تەبەننىى نەكردوہو نادىدەيان گرتوہ. □

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

خوا، مایه‌ی سزاو تۆله‌ی دنیایێ خوایه بۆیان، له‌سه‌ر به‌شیک له‌ گوناوه‌کانیان، دیاره مه‌به‌ست له‌وه نیه که مسوولمانان سزایان بدهن، واته: خوا به‌لایان به‌سه‌ر دێنێ، وه راشیده‌گه‌یه‌نێ که زۆربه‌ی خه‌لکی لاری و لادهرن.

وه له نایه‌تی سییه‌م و کۆتایی ئەم دهرسه‌دا خوا، ﷻ به‌ نکوولیی لیکردنه‌وه ده‌فه‌رموی: ئایا خاوه‌ن کتیبه‌ مل نه‌ده‌ره‌کان بۆ حوکمی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، حوکمی نه‌فامیی ده‌خوازن؟! وه ده‌فه‌رموی: بیگومان حوکمی هیچ که‌س له‌ هی خوا، بۆ ئیماندارانی لیکۆله‌ره‌وه‌و وردبووه‌وه‌ باشترنیه‌.

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِئْتِنَتِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْنَا أَنَّا يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ کتیبمان بہ ہەق بۆ لای تۆ نارده خوار، کتیبەکانی پېش خۆی بہراست دادەنئو بہسەرشیانەوہ چاودېرہ، دەجا بہوہی کہ خوا دایبەزانندوہ، دادوہریی یان لہ نیوان (لہ نیوان خاوەن کتیبە پیکەوہ ناکۆکەکان) دا بکەو شوین ئارەزووہکانیان مەکەوہ، بۆ ھەر کامیکتان (لہ جوو و دیان و مسوئلمانان) بہرنامەو رېبازیکى تايبەتمان داناوہ، وہ ئەگەر خوا ویستبای دەیکردنہ یەك کۆمەل (وہ یەك کتیب و بہرنامەى بۆ دەناردن) بہلام ویستووویەتی بہووی ئەوہوہ کہ (لہ کتیب و بہرنامەکان) پيیداوون تاقیتان بکاتەوہ، لہ ئەنجامدانى چاکەکاندا پېشپکە بکەن، چونکہ گەرانەوہى ھەمووانتان بۆ لای خوایەو ھەوائتان پیدەدات، بہو شتانەى کہ تییاندا ناکۆک و راجیا بوون ﴿۴۸﴾ وہ بہوہى کہ خوا ناردووویەتە خوار دادوہریی یان لہ نیواندا بکەو شوین ئارەزووہکانیان مەکەوہ، وہ لییان وریابە کہ لہ بەشیک لہوہى خوا بۆ لای ناردووویە خوار لات نەدەن، وہ ئەگەر پشتیان ھەلکرد، ئەوہ بزانیو دنیابە کہ خوا دەیەوئ سزایان بدات بہ ھەندیک لہ گوناھەکانیان، وہ بہ دنیایییوہ زۆربەى خەلکیش لارین ﴿۴۹﴾ ئایا ئەوانە دادوہریی نەفامیتى یان گەرەکە! جا ئایا ھوکمی کئ لہ ھى خوا چاکترہ، بۆ کۆمەلک برۆایەکی پتەوو بەرچاوپوونانہیان ھەبئ؟! ﴿۵۰﴾)).

شیکردنەوهی هەندیك له وشەکان

(وَمُهَيِّمًا) زانیان دەربارەى وشەى: (مُهَيِّمَن) دوو رایان هەن: هەندیکیان دەلێن: وشەیهکی سەر بەخۆیە، دەگوتری: (هَيِّمَنَ الرَّجُلُ يُهَيِّمُنْ إِذَا كَانَ رَقِيبًا عَلَى الشَّيْءِ وَشَاهِدًا عَلَيْهِ وَحَافِظًا) واتە: وشەیهکە سەر بەخۆیە (هَيِّمَن، مُهَيِّمَن) له کوردەواریی دا دەلێ: بەسەری راگەشت، چاودێری بوو، یان خستیه ژێر چاودێریی و رکێفی خۆیەوه، وه هەندیکیشیان دەلێن: له (أَمَّن) هوه هاتوه (أَمَّنَ يُؤَمِّنُ فَهُوَ مُؤَمِّنٌ، ثُمَّ قَبِلَتِ الْأُولَى هَاءً) که ئەویش دیاره هەر هەمان مانای پێشێی هەیه، واتە: بەسەریهوه چاودێرە، پارێزەرە.

(شَرْعَةً): (الشَّرْعُ: نَهْجُ الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ، شَرَعٌ، وَشَرَعٌ، وَشَرَعَةٌ) هەموویان یەکن واتە: رێیهکی رۆون، ئاشکرا، (وَاسْتُعِيرَ ذَلِكَ لِلطَّرِيقَةِ الْإِلَهِيَّةِ مِنَ الدِّينِ، وَسُمِّيَتِ الشَّرِيعَةُ شَرِيعَةً تَشْبِيهًا بِشَرِيعَةِ الْمَاءِ، وَالْمَاءُ يُرْوِي وَيُطَهِّرُ) ئەو وشەیه خوازاو هتهوه بۆ رێبازی خوا له دین دا، وه شه‌ریعت بۆیه پێی ده‌گوتری: شه‌ریعت، چونکه ئەو رێیهی که عەرەب بۆی ده‌چن بۆ گانی، یان سه‌رچاوهیهك ئاوی لیوه بیئن، ده‌لێن: (شَرْعَةً)، یان (شَرِيعَةً) ئیدی خوا ناوی له به‌رنامه‌ی خۆی ناوه شه‌ریعت، وه‌ك چۆن خه‌لك له رێی شه‌ریعتی ر‌واله‌تییهوه ده‌چێ ئاوی سازگار و شیرین له گانی دینی، که دوا‌یی پێی تی‌ر ئاو ده‌بێ و پاک و خاوینی خۆی پێی ئەنجام د‌هدا، به هەمان شیوه‌ش ئەو به‌رنامه‌یهی که خوا د‌ایناوه، خه‌لك لییهوه به‌رنامه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار وه‌رده‌گری، که ده‌بیته ه‌وی تی‌ر ئاو بوونیان له ر‌ووی مه‌عنه‌وییه‌وه و پاک‌بوون و چاک‌بوونیان.

(وَمِنْهَا جَا): (الْتَّهَجُ: الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ، وَتَهَجَّ الْأَمْرُ وَأَنْهَجَ: وَضَحَ، وَمَنْهَجُ الطَّرِيقِ وَمِنْهَا جُهُ... (مِنْهَاجٌ) له زمانى عه‌رهبیدا واتە: رێیهکی ر‌ۆشن، (وَتَهَجَّ الْأَمْرُ وَأَنْهَجَ: وَضَحَ) واتە: رێیهك که ر‌ۆشن بوو، (وَمَنْهَجُ الطَّرِيقِ وَمِنْهَا جُهُ) واتە: رێیهکی ر‌ۆشن و دیار.

(فَاسْتَبِقُوا): واتە: پێشبرکە بکەن، (الإِسْتِبَاقُ: التَّسَابُقُ) وهك خوا له قورئاندا لهسەر

زاری نەوهەکانی یەعقوب، براکانی یوسف دەفەر موی: ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ ١٧ یوسف، ئیمە رویشتین پێشبرکەمان دەکرد، غارغارینمان دەکرد بە سواری و لاخ، یاخود بە پی.

کهواتە: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾، واتە: پێشبرکە بکەن، بۆ ئەنجامدانی کارە چاکەکان، گامەتان زیاتری دەکات، ئنجا (الإِسْتِبَاقُ: التَّسَابُقُ) بە موتڵەقی پێشکەوتنیش دەگوتری، واتە: پێشکەوت.

(يَفْتَنُواكَ) واتە: لات بەدن، یان گومرەت بکەن، (عُدِّي بـ (عَنْ) تعديية يَخْدَعُوكَ) بۆیە بە پیتی (عَنْ) تەعەددیی پیکراوه، تاكو مانای هەخەلەتاندن بگەیهنی، واتە: وریابە هەلت نەخەلەتینن، فریوت نەدەن، له هەندیک فەرمان که جیبەجیبی دەگەیی.

(الْجَهْلِيَّةِ): واتە: نەفامیتی (جَهْل) یش، واتە: نەفامیی، جا (راغب الأصفهاني) دەلی: (الْجَهْلُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَضْرِبٍ) نەفامیی یان نەزانی سی جوړه:

١- (الأوَّلُ: وَهُوَ خُلُوُّ النَّفْسِ مِنَ الْعِلْمِ): ئەوهیه که ئینسان شتیک نەزانی، زانیاری دەربارە شتیک نەبی، لیبی نەزانی، مانای وایە بەو شتە جاهیلە.

٢- (الثَّانِي: اعْتِقَادُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ): بیروبرواو بۆچوونی بەرانبەر بە شتیک پێچەوانەیی واقعی ئەو شتەبی، قەناعەتیک هەیه بە شتیک، بەلام قەناعەتەگەیی هەلەیه.

٣- (الثَّالِثُ: فَعْلُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا حَقُّهُ أَنْ يُفْعَلَ) ئەنجامدانی کاریک بە پێچەوانەیی ئەوهوه که دەبی ئەنجام بدری، بۆ وینە: کهسیک مالی خەلک دەدزی، که نابی بکری، درۆ دەکات، غەیبەت دەکات، جنیو بە خەلک دەلی، که نابی بکری، ئەوهش پی دەگوتری: (جَهْل) واتە: (جَهْل) لیڕەدا بریتیه لهو کردهوانەیی که پێچەوانەیی هەقن، پێچەوانەیی بەرژەوهندیین.

(يُوقِنُونَ): واتہ: بروایہ کی پتہ ویان ہئیہ، (الْيَقِينُ: هُوَ سَكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَالْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَائِعَةِ) وشہی (يَقِين) بریتہ لہوہ کہ ئینسان تیگہیبی و تہواو تییدا گہیبیتہ ئہنجام، وہ بریارو حوکمی لہبارہی ئہو شتہوہ جیگیر بووبی، ئہوہ تییدا گہیشتوتہ یہقین، واتہ: پیویست بہوہ ناکات جی دی زانیاری دہربارہی ئہو شتہ زیاتربی، جیی تبیینیہ کہ خوا ﷻ وشہی (عِلْم) ی بوخوی بہکارہیناود، بہلام وشہی (مَعْرِفَةُ) ی بہکارنہہیناود، چونکہ دہگونجی (مَعْرِفَةُ) کامل بی، دہشگونجی ناتہواو بی، بہلام (عِلْم)، واتہ: زانیاری تہواو بہو شتہ ہئیہ، دیارہ (يَقِين) (عِلْم) یکہ کہ ئینسان لہرہلہرو دل لہ دلدانی تییدا نہمابی و گہیبیتہ دنیایی، بویہ دہگونجی بلیین: یہقین واتہ: ئیمانیکی پتہو، ئہگہر بہ مانای ئیمان بی، یاخود زانیاریہک کہ ہیچ خلتہو خالی تییدا نہمابی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

هۆی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

هۆی هاتنه خواره‌وهی ئەو نایه‌ته‌که ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانَكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ ، ﴿عَنِ ابْنِ

عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ أَحْبَارَ الْيَهُودِ قَالُوا: أَذْهَبُوا بِنَا إِلَى مُحَمَّدٍ لَعَلَّنَا نَفْتَنَهُ عَنِ

دِينِهِ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ! قَدْ عَرَفْتَ أَنَّ أَحْبَارَ الْيَهُودِ، وَأَنَا إِنْ اتَّبَعْنَاكَ اتَّبَعْنَا الْيَهُودَ

كُلَّهُمْ، وَأَنَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا خُصُومَةٌ فَتَنَحَاكُمُ إِلَيْكَ فَتَقْضِي لَنَا عَلَيْهِمْ، وَنَحْنُ

نُؤْمِنُ بِكَ وَنُصَدِّقُكَ فَأَبَى ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ، فَنَزَلَتْ ﴿١﴾، واته: عه‌بدووللای کوری

عه‌بباس خوا لییان رازی بی، ده‌ئی: زاناکانی جووله‌که گوتیان: وهرن با بچین بو لای

موحه‌مه‌د به‌لکو له دینه‌که‌ی لای بده‌ین، چوونه خزمه‌تی گوتیان: ئە‌ی موحه‌مه‌د! تو

ده‌زانی ئی‌مه زانایانی جووله‌که‌ین، وه ئە‌گەر ئی‌مه شوینت بکه‌وین، جووله‌که هه‌موو

به‌ دوای ئی‌مه‌دا شوینت ده‌که‌ون، وه ئی‌مه ئە‌و کۆمه‌له‌ زانایه له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی

خۆمان نا‌کوکیه‌که‌مان هه‌یه، دادوهری‌یمان دینینه لای تو، تو‌ش بریارمان بو بده به

به‌رزه‌وه‌ندی و قازانجی ئی‌مه، ئی‌مه‌ش ئی‌مانت پی دینین و به راستت داده‌نیین، (یانی

سه‌ودا ده‌که‌ین، تو‌ نا‌هه‌قی‌که‌مان بو بکه به هه‌ق، ئی‌مه‌ش دان به‌و هه‌قه‌ی تو‌دا

داده‌نیین) پێ‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ رازی نه‌بوو، له‌و باره‌وه ئە‌م نایه‌ته هاته‌خوار که

ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ... ﴿٤٨﴾ .

(١) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ بِرَقْمٍ: (١٢١٥٠)، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ئەوێ ﷻ دواى ئەوێ باسى ئەزموونى پێشوی جوولەکەکانى کرد، پاشان باسى ئەزموونى دىانەکانى کرد، وه باسى ئەوێ کرد، که کتیبى بۆ هەریەك لەوانە ناردوه، تەورات بۆ جوولەکەکان، ئینجیل بۆ نەصرانییهکان، که دياره نەصرانییهکان و پراى ئینجیل به دواى تەوراتیش هەر کهوتوون، چونکه ئینجیل هاتوه تەوراتى بەراست داناوه، بەلام هەندیک شتی دیکهى زیاد که سەردەموو رۆژگارى عيسا ﷺ پيوستى کردوه، له ئینجیلدا هاتوه، ئەگەرنا عيسا ﷺ ئیشی به تەوراتیش هەر کردوه، ئنجا دواى ئەوێ روو له پێغمەبەر ﷺ دەکات: که وهك چۆن (أهل الكتابین) خاوهنى ئەو دوو کتیبه ئاسمانییه، تەورات و ئینجیل، کتیبى خویان لەبن دەستدا بووهو ئەزموونیکى دیاریان هەبووه، بۆ تۆش ئەزموونیکى دیارو لەسەر بناغەى کتیبیکى تايبەت که بۆت دەنیرین، له ئارادایه، ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ﴾، ئەو (و) وه، (واو العطف) ئەوێ ئیره دەخاته سەر ئەوێ پێشى، واته: وهكو چۆن تەوراتمان به جوولەکەکاندا بوو، وه ئینجیلمان به نەصرانییهکاندا بوو، به هەمان شیوه بۆ لای تۆش کتیبیکمان به هەق ناردۆته خواری، ئنجا جیی سەرنج ئەوێهه، لیرهدا خوای ﷻ دەفهرموئ: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾، نافهرموئ: (قرآن) بۆجی؟ ئەوه دياره که خوا چوار ناوی بۆ قورئان بهکارهێناون، (کتاب، قرآن، فُرْقَان، ذِکْر) لهگەڵ چەندان وهسفدا، لیرهدا بۆیه خوا ناوی قورئان بهکارناهینى، ناوی کیتاب بهکاردینى، واته: قورئان کتیبى تەواو عەیارى خواى پەرودرگاره، ئەگەر کتیبیک هەبى، تەواوبى و دووربى له دەستکاری کران و گوێردان قورئانه، ئنجا دەفهرموئ: ﴿ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، ئەو کتیبانهى که لهپیش دەستیهوهن، واته: پێش ئەو هاتوون به راستیان دەزانى، لیرهدا ﴿ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، واته: ئەو کتیبانهى که له پێش دەستیهوهن، بهراستیان دەزانى، جا زانایانى زمانى عەرەبى دهلین: ﴿ الْكِتَابِ ﴾، لیرهدا (ال) بۆ

(جینس)ه، واتە: جینسی کیتاب، نەیفەرمووه (کُتُب)، کتیبەکان، بەئکو
 فەرموویەتی: ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾، هەر کتیبیک لە پیش ئەودا هاتو، قورئان
 بەپراستی دەزانی، سەرچەم کتیبەکانی خوا، وەك ئەسلەکهیان بەپراستی دەزانی،
 ﴿وَمَهْمِنَّا عَلَيْهِ﴾، وە بەسەریشیانەو چاودێر، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ﴾، کەواتە: تۆش بەوێ خوا ناردوویەتە خواو حوکمیان لە نیواندا بکە
 ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم﴾، وەك دوایی باسی دەکەین، واتە: دادوهریی یان لە نیواندا بکە،
 بەلام وشە (حکم) لەم نایەتەداو، لە شوینی دیکەشدا کە سەرنج دەدەین، هەر
 بەمانای دادوهریی نیە، بەئکو بە مانای سزا شەرعییەکانیش و بەرنامەى ژيانیش و
 سیستەمی حوکمرانییە، ئنجا دەفەرموئ: بەوێ کە خوا بوێ ناردوویەتە خواو،
 دادوهریی یان لە نیواندا بکە، ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾،
 بەدوای ئارەزووی ئەوان مەکەو، لابەدی لەو هەقەى بو تۆ هاتو، ئەو هەمووی
 دەگەرپیتەو بو ئەو کە دیارە جوولەکەکان، زۆر هەوڵیانداو کە لەزمەیهک لە
 پیغەمبەر ﷺ بگرن و لایبەن لە شەرعیەتو، دوایی بیکەن بە پروپاگەندە کە ئەها!
 ئەو موخەممەدە کە دەئێ پیغەمبەری خواو، کەچی لایداو، پیغەمبەران دەبی لە
 وەحی خوا لاندەن، کەچی ئەو هەتا ئیمە برپارمان پێ گۆرێ و لاماندا! بە تەکید
 ئەو کاتە ماددەیهکی پروپاگەندەى باشیان دەکەوتە دەست دژى پیغەمبەر ﷺ، بەلام
 دیارە پیغەمبەران پارێزراون لە هەلەو لادان.

ئنجای دەفەرموئ: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾، ئەو وەلامى
 جوولەکەکان و نەصرانییەکانە کە گوتوویانە: مادام خوا تەووراتو ئینجیلی ناردوون،
 قورئانیش تەووراتو ئینجیل و کتیبەکانی دیکەش بەپراستی دەزانی، ئەدی ئەو کتیبە
 بوچی هاتو؟! پاساوی نێردرانى ئەو کتیبە چیبە؟ مادام قورئان بەپراستی دەزانی
 کە کتیبى خواو؟! خوا دەفەرموئ: بو هەر کامیک لەو ئۆممەتانە، ئۆممەتى جوو،
 ئۆممەتى دیان، ئۆممەتى مسولمان، بەرنامەو رێبازیکمان ناردو، پر بەپراستی ئەو
 واقعیه کە ئەوان تێیدا دەژین، دیارە هەر لە وردەکارییەکاندا بەرنامەکان لیک
 جیان، ئەگەرنا لە هیلە گشتییەکاندا یەکن، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

وَاحِدَةً، ئەوئەش وەلامى پرسىيارىكى دىكە، كە رەنگە لە مېشكى ھەندى كەسى دىكەدا سەرھەلئەت: بۆچى خوا يەك كىتېبى نەدەناردو بەشەرەيەتېشى نەدەكردە يەك كۆمەل؟ دەفەرموى: ئەگەر خوا ويستباى دەيكردەنە يەك كۆمەل، بەھوى ئەوئەو كە يەك كىتېبى بۇ دەناردن، **﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾**، بەلام بۆيە كر دوونى بە چەند ئۆمەتەتېك، چەند كىتېب و بەرنامەيەكىشى جۇراو جۇرى بۇ ناردوون، بە پىي گۇرانكارىيەك و پېشكەوتنىك كە لە سەردەم و زەمانەكاندا دېتە دى، بۆيە وای كر دوو، تاكو تاقىتان بكا تەو و لەو ودا كە پىتان دەتات، ئايا ھەر كامىك پابەندە بە كىتېبەو كە بە پېغەمبەرى خۇياندا بۇيان ھاتو؟ پاشان ئايا ئەگەر كىتېبەكانى خواى كار بەجى، ھەندى حوكمىان لەو كىتېبەى پېشوو دا لابر دو نەسخ كر دوو، ئامادەى بە دواى ئەو كىتېبەى دىكەيان بكەوى، يا خود دەمارگىرانە دەلئى: نەخىر ھەر بە دواى كىتېبى خۆم دەكەوم، با حوكمەكەش سۇر اباي تەو و ھەئو شابىتەو؟! ئەو تاقى كر دەنەو كە لىرە دا يە.

ئىچا دەفەرموى: **﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾**، ئىو لە چاكەكاندا پېشېر كە بكەن، نەك دەمارگىرى، جوولەكە ھەر بە شتى خۇيان پابەندىن و، دىان ھەر بە شتى خۇيان، مسولمان ھەر بە شتى خۇيان، ھەر كامىك لە ئىو بە پىي كىتېبەكەى خۇتان، ئەو وى چاكە پېشېر كە بكەن لە ئەنجامدانىدا، جا ئەوانەى كە ئىستا پىيان دەگوترى: (أَهْلُ الشَّرَائِعِ السَّمَائِيَّةِ) جوولەكە و دىان و مسولمان، شوپنكەوتوونى ئەو سى كىتېبە كە لە قورئاندا باسىان ھاتو، ئەگەر بى و ھەر كامىكىان ئەو شتە چاكەنى لە بەرنامەكەيدا و لە دىنەكەيدا ھەن، ئەنجامىان بدات، دىنا زۇر بە باشى دەگورى، ئەگەر نەصرانىي بە ئىنجىل كار بكەن و، جوولەكە بە تەورات كار بكەن، نەك ئەو وى ئارەزوويانە جىبەجىي بكەن و، ئەو وى دىكە جىبەجىي نەكەن، چونكە ئىستاش ھەردووك پەيمانى كۆن و نوى، شتى زۇر باشىان تىدا ھەيە، ھەئبەتە نالىين واقىعى ئىستاىان پى چارەسەر دەكرى و، كىشەكانى بەشەريان پى چارەسەر دەكرىن، بەلام ئىستاش شتى زۇر باشىان تىدا يە، بەلام ئەوان پىچەوانەى وان رەفتار دەكەن، ئىچا خوا لىرەدا دەفەرموى: **﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾**، بۇ چاكە كر دىنى پېشېر كە بكەن، **﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾**، ھەمووتان بۇ لاي خوا دەگىردىنەو، گىرانەوئەتان

بۆ لای خوایه، ﴿فَيَنْبَغُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾، هه‌والتان پێ‌ده‌دا به‌وه‌ی که تییدا که‌وتبوونه‌ راجیایی یه‌وه، ته‌ماشای بکه‌ن! ئیسلام چه‌ند به‌ فراوانی ته‌ماشای ده‌کات، وه‌ره‌ جووله‌که‌ له‌گه‌ڵ ته‌ووراتی خۆتان دا راست بکه‌ن، وه‌رن نه‌صرپانی له‌گه‌ڵ ئینجیلی خۆتان دا راست بکه‌ن، مسوڵمانیش ده‌بی له‌گه‌ڵ قورئاندا راست بکات، ئه‌و کاته‌ هاوکاریی و ته‌بایی په‌یداده‌بی له‌سه‌ر زۆر به‌های به‌رز به‌رز، هه‌لبه‌ته‌ جار جار ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی کۆمه‌لگا‌و خیزان هه‌له‌وشیننه‌وه‌و، باسی گۆرپینی ره‌گه‌زو جینده‌رو دزایه‌تیکردنی خیزان و رووخاندنی به‌های رۆحیایی و ره‌وشتی ده‌که‌ن، له‌ به‌ران‌به‌ریاندا جار جار زاناکانی مسوڵمان و جووله‌که‌و نه‌صرپانییه‌کان پیکه‌وه‌ داده‌نیشن، هه‌ندی‌ک ته‌گبیر ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ له‌ راستییدا ئیسلام ئه‌و فه‌رمانه‌ی کردوه، دیاره ئه‌وه‌ی پێی ده‌گوتری: (التقريب بين الأديان) ئه‌وه‌م مه‌به‌ست نیه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ر چۆن بێ‌گفتوگۆ و پیکه‌وه‌ دانیشن هه‌ر باشه، نه‌صرپانییه‌ت چۆنه‌و، یه‌هودییه‌ت چۆنه‌و، ئیسلام چۆنه‌؟ ناگۆرپین و هه‌روه‌ک خۆیان، به‌لام ده‌گونجی شوینکه‌وتوو‌انیان پیکه‌وه‌ ته‌با‌و ری‌ک بن.

ئنجای که‌ ده‌فه‌رموی: گێرانه‌وتان بۆ لای خوایه، وه‌ هه‌والتان پێ‌ده‌دا، به‌وه‌ی که‌ تییدا راجیای بوون، واته‌: ئیره‌ مه‌که‌ن به‌ شوینی: لیک‌ده‌کردن (تصفية الحساب) و به‌ ده‌مارگیرانه‌ پیکه‌وه‌ مامه‌له‌ مه‌که‌ن، جارێکی دیکه‌ روو له‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌کات: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، وه‌ دادوه‌ریی یان له‌ نیواندا بکه‌ به‌وه‌ی خوا ناردوویه‌ته‌ خوار ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾، وه‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه‌، ﴿وَاحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، وه‌ لییان وریابه‌ که‌ لات نه‌ده‌ن له‌ هه‌ندی‌ک له‌وه‌ی خوا بۆی ناردووی، نه‌ک له‌ هه‌مووی ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندی‌کیشی لانه‌ده‌ی، بۆ رازیکردنی ئه‌وان، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾، ئنجای هه‌گه‌ر پشتیان تیکردی و روویان تینه‌کردی، دیاره پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆری مه‌به‌ست بووه‌ ئه‌وانه‌ ئیمان بینن، وه‌ زۆر سوور بووه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رنجیان رابکیشی، و، دلایان رابکیشی و ئیمان بینن، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فاعلم أَنَّا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾، به‌لام هه‌ر پشتیان تیکردی، ئه‌وه‌ بزانه‌ که‌ خوا ده‌یه‌وی به‌لایان به‌سه‌ر بینن، به‌

هۆی هەندیک لە گوناھەکانیانەو، واتە: لە دنیادا، بەلام ئەو بەلایەکی گە بەسەریان دای، لەسەر هەموو گوناھەکانیان، لە کوێیە؟ قیامت شوینی سزای خوا، بەلام لە دنیادا بە هۆی هەندیک لە گوناھانەو ئینسان تووشی هەندیک بەلام موصیبتە دای، جوو بای، دیان بای، مسوئەمان بای، خواناس بای، خوا نەناس بای، گوناھەکان باجی خۆیان هەیه، ﴿وَأِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾، وە بیگومان زۆر لە خەلکی لارپن، لادەدەن، واتە: زۆربەیی خەلکت بۆ نایەتە سەر رێو، لە فیطرەتی خۆیان و لە رێبازی خوا و لە عەقل دەردەچن، ئەو دەش حەقیقەتیکە دەبی بیزانین، چونکە ئەو زۆر کاریگەری هەیه بۆ ئینسان، وەختیک دەبینی زۆربەیی خەلکی دنیا لارپ دەرواو زۆربەیی خەلک رێی راست ناگرێ، خۆی زاناو شارەزا پیشی هەوالی پێداوین: گە بزانی ئاوا، خوا بۆ خۆی عەبەدەکانی خۆی چاکتر دەناسی، گە واتە: تۆ ئەگەر شتیک بزانی، دوایی لە واقیعدا ببینی، زۆر پێی نارهەتە نابی، بەلام ئەگەر وات تەسەووڕ کردبێ و پێت وابی، دەگونجی هەموو خەلک ئیمان بێنی، گە دوایی ئیمانیا نەهینا زۆر پێی نارهەتە دەبی!

لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿أَفْحَكَمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

يُوقِنُونَ﴾، ئایا ئەوانە ئەگەر بە حوکمی تۆ رازی نەبن، تۆ دادوەری یان لە نێواندا بکە، وە بە حوکمی خوا رازی نەبن، گرفت و کێشەکانیان چارەسەر بکەن، ئەدی حوکمی نەفامییان دەوی؟ بەدیلی حوکمی خوا، حوکمی نەفامییە، دوایی باسی دەکەم بۆچی خۆی دادگەر بە حوکمی غەیری خۆی دەفەرموی: حوکمی نەفامیی؟ ئایا ئەوانە حوکمی نەفامیی دەخوازن؟ واتە: شتیک زۆر بای جی دەکەن، ئەو لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوترێ: (الإستفهام الإنکاری) پرسیارکردنیک نکوولیی لیکەرانه، بۆ وینە: گەسێک ئاو بۆ یەکیک دینی، پێی دەلی: ئەو ئاو نیە؟! یانی ئەو پرسیاریک نیە چاوەرپێ بکە بلی: با، بەلکو تۆ بەو شیوازە ئینکاری لە ئینکارییەکی ئەو دەکە، لێردا خوا دەفەرموی: ئایا حوکمی نەفامیی دەخوازن؟ جا حوکمی کێ لە هی خوا چاکترە، بۆ گەسانیک گە برۆایەکی پتەویان هەبێ و زانیارییەکی باشیان هەبێ.

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ یہ کہم: کہ دہفہرموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ

يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾، خوی کاربہ حی قورئان بہ پینج و ہسف
پیناسہ دہکات:

۱/ ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ ﴾، کہواتہ: قورئان لہ خواوہ دابہزیوہ، ئہوہ سیفہتی یہ کہمی

قورئانہ، و ہک چؤن سیفہتی ہموو کتیبہکانی دیکہی خوی پەرودر دگاریشہ،
فہرمایشتی خوایہ، خوا ئہو فہرمایشتی بہ جبریل گوتوہو جبریل ہاتوہ
خستووہتہ عہقل و دلی پیغہمبہرودہ ﷺ، و ہ لہکاتیکدا کہ فیبری کردوہ،
دہنگی موبارہکی دہرچووہو بہ قسہش فیبری کردوہ، و ہک لہ سوورہتی

(القیامۃ) دا دہفہرموی: ﴿ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴾ (۱۶) القیامۃ، واتہ:

زمانتی پی مہجووئینہ بوئہوہی بہ پلہپل بیخوینی، واتہ: جبریل بہسہریدا
خویندوئتہوہو، لہ عہقل و دلیدا جیگیر بووہ، گو (تَلَفُّظًا) یشی پی کردوہ،
بوئہوہی بزانی خوا ﷺ چؤن بہ جبریلی فہرمووہ، قورئان ئاوا بہ وردی

ہاتوہ (۱)، خوا دہفہرموی: ﴿ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴾ (۱۷) فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحَ تُرْعَانَهُ،

﴿ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴾ (۱۸) القیامۃ، واتہ: پلہ مہ کہ، لہسہرمانہ کوئی

بکہینہوہ لہ دل و سینہی توڈاو بیخوینینہوہ، ئنجا ئہگہر خویندمانہوہ، بہ
دوای خویندنہوہ کہی بکہوہ، پاشان روونکردنہوہ یشی لہسہر خویمانہ. لیڑہدا
(قرآن) بہ مانای خویندنہوہ دی و چاوگ (مصدر) ہ.

۲/ ﴿ الْكِتَابِ ﴾، کتیبہ، شارہزایانی زمانی عہرہبی دہئین: (کتاب) لہ

(کتاب) ہوہ، ہاتوہ، (کتاب) یش واتہ: (جمع) لہبہرئہوہی پیتہگان وشہیان

(۱) لہ کتیبی: (الإسلام كما يتجلي في كتاب الله) لہ بہرگی سییہمی داو لہ کتیبی: (ئہرکی
سہرشانمان بہرانبہر بہ قورئان) دا بہ درئیایی باسی ئہو بابہتہمان کردوہ.

لئ‌پیکدین و، وشه‌کان رسته‌یان لئ‌ پیکدی، رسته‌کانیش نایه‌ت‌کانیان لئ‌پیکدی، که ده‌فهرموی: (کِتَاب) واته: نووسراوو کوکراوه، وهک ده‌فهرموی:

﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾، نه‌وه (ال‌ی سهر (کِتَاب)، (ال‌ی (عهد‌ه، یان (ال‌ی (تعریف‌ه، واته: نه‌گهر کتیبیک هه‌بی ته‌واو عه‌یار بی، نه‌وه کتیبه‌یه.

۳/ ﴿ بِالْحَقِّ ﴾، نه‌وه (بال‌حق‌ه، دوو واتا هه‌لده‌گری: ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی نه‌وه‌بی قورئان هه‌قی تیدایه، وه ده‌گونجی مه‌به‌ست نه‌وه‌بی که به شیوازیکی هه‌ق له لایه‌نی خوی په‌روه‌دگار‌وهه دابه‌زینراوه.

۴/ ﴿ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ ﴾، به‌راست دانهری نه‌وه کتیبانه‌یه که له پیشیه‌وه بوون، واته: وهک نه‌سه‌له‌که‌یان به‌راستیان ده‌زانی، ریزیان ده‌گری و ده‌زانی فه‌رمایشتی خوان.

۵/ ﴿ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾، به‌سه‌ریشیانه‌وه چاودیره، به‌راستیان داده‌نی، وهک نه‌سه‌له‌که‌یان، به‌لام به‌سه‌ریشیانه‌وه چاودیره، نه‌گهر ده‌ستکاری کرابن، یان فه‌راموشیان تیدا کرابی، وهک خوا ده‌فهرموی: ﴿ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ ﴾ المائدة، یان ده‌فهرموی: ﴿ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۗ ﴾ المائدة، چ نه‌وه‌ی که له‌بیر‌کرابی، چ نه‌وه‌ی که لادرابی، چ نه‌وه‌ی که گوپردرابی، قورئان به‌سه‌ریانه‌وه چاودیره و ناگاداره، له دهرسه‌کانی پیش‌وو‌دا چهند شتی‌کمان باسکرد، که له ته‌ورات و ئینجیل ده‌ستکاری کرابوون، قورئان راستی کردبوونه‌وه، نه‌وه‌ی که به پیویست زانرابی.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که ده‌فهرموی: ﴿ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ

أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ﴾، به‌وه‌ی که خوا ناردووویه‌ته خوار، دادوهری یان له نیواندا بکه، وه به دوی ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه، که لابده‌ی له وه‌ه‌قه‌ی که بو‌ت هاتوه.

پرسیاریک لیڤه دا دروست دەبێ، ئایا له نیوان ئەم رستهیه دا که دهفه رموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، که پیغه مبهەر مولزەم دهکات بهوهی که خوا ناردوو به ته خوار دادوهیری بکات، له گهه له وه رستهیه ی پیشیدا، که دهفه رموی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ المائدة، ئەگەر نامسوئمان هاتن بۆ لات و کیشه و مشتومرێکیان بوو، دادوهیریان له نیواندا بکه، یاخود پشتگوێیان بخه، تیگگیران نیه، که لیڤه دا مولزەمی دهکاتو، لهوئ سهرپشکی دهکاتو؟!

هه ندیك له زانایان به داخه وه! ئەوانه ی که سه رکیلا نه ته ماشای ئەو نایه تانه یان کردوه، هەر که بینوویانه به روالهت دوو نایهت تیگده گیرین، ئەوه یان به دم گرتوه دهلین: ئەوه ی دوایی هاتوه، ئەوه ی پیشی نه سخ کردۆته وه! لیڤه شدا گوتوو یانه: ئەمه ی ئیره که دهفه رموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، ئەوه ی پیشی که دهفه رموی: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾، نه سخ کردۆته وه، چونکه لهوئ سهرپشکی کردوه، لیڤه ش مولزەمی کردوه؟

ئیمه دهلین: نه خیر، چونکه ئەوه پهری مانای ئەو رستهیه ی ئیره ئەوه یه: ئەگەر دادوهیریت کرد له نیوانیاندا به گویره ی وهی خوا دادوهیریان له نیواندا بکه، که واته: ئیلزام و فه رمانه که بۆ: دادگه رانه دادوهیری کردنه، نه ک خودی دادوهیری کردنه که! واته: هیچ له گهه له وه ی پیشی تیگناگیری، هه رچه نده زور له زانایان دهلین: ئەم نایه ته نه سخ بۆته وه!! بۆیه ش من هه ر زوو له سوورته ی (البقرة) دا به ته فصیل باسی (نسخ) م کردوه و گوتومه: له قورئاندا هیچ نایه تیکی تیدانیه نه سخ کرابیته وه، به و واتیه ی که خه لک ئیستا لیی تیده گات، واته: حوکمه که ی ئیشی پی نه کری، به لئ نایهت هیه مانای نایه تیکی تابهت کردوه، یاخود ره هابووه، به ندادار (مقید) ی کردوه یان (مجمل) بووه، ته فصیلی داوته ی، وه پله پله یی (التدرج) هیه، به لام ئەوه که نایه تیك له قورئاندا هه بی و حوکمی نایه تیکی دیکه ی نه هیشتی، شتی وانیه له قورئاندا، وه ک ئیمه له درێژه ی ئەو ده رسانه دا تا کو ئیستا هاتووین، هه موو ئەو شوینانه ی که

گوتووایانہ: ئەو نایہ تہ نہسخ بو تہوہ، تہ ماشامان کردوہ وانیہ بہو مانایہی کہ ئیشی پی نہ گری، وہ پیموایہ کاتی خویشی ہیج نایہ تیک نہسخ نہ بو تہوہ.

لیرہدا (القرطبی) قسہیہ کی جوان دہکات، دہلی: ﴿ **وَأَنْ أَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِمَا**

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

لَفَاسِقُونَ ﴿ ۴۹ ﴾ المائدة، آی احکم بدلیک ان حکمت واخترت الحکم؛ فہو کلہ

مُحْكَمٌ غَيْرَ مَنْسُوخٍ، لَأَنَّ النَّاسِيخَ لَا يَكُونُ مُرْتَبِطًا بِالْمَنْسُوخِ مَعْطُوفًا عَلَيْهِ، فَالتَّخْيِيرُ لِلنَّبِيِّ ﷺ فِي ذَلِكَ مُحْكَمٌ غَيْرَ مَنْسُوخٍ (واتہ: یانی: دادوہری و حوکم

بہوہ بکہ کہ خوا ناردوویہ تہ خوار، ئە گہر ئەوہت ہہ لہ بزارد کہ حوکمیان لہ نیواندا بکہی و دادوہری یان لہ نیواندا بکہی، بہو شیوہیہی کہ خوا ناردوویہ تی،

ئاوا دادوہری یان لہ نیواندا بکہ، کہ واتہ: ہیچی مہنسوخ نیہ، ناشگونجی

ناسیخ و مہنسوخ پیگہوہ پھیوہست بنو، وہ عہطف بکرینہوہ سہریہک } ﴿ **وَأَنْ**

أَحْكَمْ ﴾، ئەو (و) واوی عہطفہ، ناگونجی ئەوہ بہوشیوہیہ بی، دہلی: کہ واتہ:

سہرپشکردنی پیغہ مہر ﷺ لہ نایہ تی پیشیدا ہہر لہ شوینی خوہ تی، وہ نہسخ

نہ بو تہوہو ئەمہی ئیرہ لہ گہل ئەوہی وی تیکناگیری، کہ دہفہرموی: ئە گہر ئەوہت

ہہ لہ بزارد کہ حوکمیان لہ نیواندا بکہی، ئەوہ بہ و حی خوا دادوہری بکہ،

ہہر یہک مانایان ہہیہ.

مہسہلہی سییہم: کہ دہفہرموی: ﴿ **لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا** ﴾، لیرہدا

خوا ﷺ دہفہرموی: بو ہہر کامیک لہ ئیوہ، مہبہست پیی کییہ؟ ئەوہی کہ

باسکراون، جوون، دیانن، مسولمانانن، کہ واتہ: خوا دہفہرموی: بو ہہر کام لہ

جووو، دیانو، مسولمانان (شیرعہ) شمان ناردوہ، (منہاج) یشمان ناردوہ، ئنجا ئایا

(شیرعہ) و (منہاج) چین، وہ جیاوازیان جییہ؟ سی پرا ہہن، و ہک و ہلام بو ئەم

پرسیارہ:

أ- هەندىك لە زانايان دەلین: ئەم دوو وشەيە ھاوواتا (مُتْرَادِف)ن، واتە: بىژە (لَفْظًا)گەيان جىاوازەو، ماناگەيان يەگە، بەلام من قەناعەتم وايە هيچ دوو وشەيەك لە قورئاندا نين بىژەگەيان جىابىو، ماناگەيان يەك بى، واتە: قەناعەتم وايە (مُتْرَادِف) لە قورئاندا نيه، چونكە ئەو جۆرىكە لە زيادى، وە ئەوئەش لەگەل لووتكەى رەوانبىژى، كە لە كتیبى خوادا هەيە ناگونجى.

ب- هەندىكيش دەلین: (شِرْعَة) واتە: بنچىنەكانى ئايين، وە (مِنْهَاج) واتە: لقو پۆپەكانى و وردەكارىيەكانى.

ج- راي سىيەم كە لەپراستيدا ئەو زياتر راي خۆمە، ئەوئەيە كە (شِرْعَة)، واتە: ئەو حەلال و حەرام و ياسا و فەرمان و قەدەغانەى كە لە قورئاندا هەن، (مِنْهَاج)يش شىوئەى مامەلەكردنە لەگەل ئەوانەدا، واتە: (شِرْعَة) ئەسلى بەرنامەگەيە، وە (مِنْهَاج)يش رېباز و مېتۆدو شىوئە چۆنىەتى مىكانىزمى جىبەجىکردنى ئەو بەرنامەيە، كە بە تەئكىد قورئان وەك چۆن بەرنامەيە، شىوئە و شىوئەى جىبەجىکردنىشى هەر لە نىوخۆيدا هەيە كە: دەبى پلە پلەيە هەبى، دەبى لە پىشترەكان رەچاوبكرين چى لە پىش جىيەوئەيە؟ وە دەبى هەلومەرجى جىبەجىکردنى ئەو حوكمە برەخسى، تا ئەو حوكمە جىبەجى بكرى ... هتد.

ئىردەا پرسىارىك دەكرى: لە لايەگەو وە خوا دەفەرموى: ﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ

مَا وَصَّيَ بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ...

﴿ ۱۳ ﴾ الشورى، واتە: ئەو بەرنامەيەى لە دين بۆى داناون، هەمان شتە كە نووحى پى راسپاردو، وە ئەوئەى كە بۆتۆمان ناردو، وە ئەوئەى كە بۆ ئىبراهيم و ئىسماعىل و بۆ موسا و عىسامان ناردو، ئەمە ئەو دەگەيەنى كە خوا يەك بەرنامە و ئايينى ناردو، لە نووحەو تا پىغەمبەرى خاتەم (عليهم الصلاة

والسلام)، كە چى ئىرەشدا دەفەرموى: ﴿ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ﴾، واتە: بۆ هەركامىكتان بەرنامە و رېبازىكمان داناو، ئنجا ئايا ئەو دوو ئايەتە

پېكەوہ ناكۆك نين؟! له وه لآمدا ده لئین: نه خیر، چونكه بنچینه گشتی یهكانی ئایین و حه لآل و حه رامه سه ره کییه كان، هاوبه شن، له هه موو بهرنامه ئاسمانییه كاندا یهكن، نهك ته نیا له بواری عه قیده دا، به لكو له بواری حه لآل و حه رام و ئه مرو نه هی و شته سه ره کییه كاندا، هه موو كتیبه ئاسمانییه كان یهكن، به لآم هه ر بهرنامه یه ش به پئی هه لومه رجه جوړاو جوړه كان، تایبه تمه ندی خوی بووه له ورده کارییه كاندا، مه به ست ئه وه یه كه ده فه رموی بو هه ركامیكتان (شُرْعَة) و (مِنْهَاج) یكمان ناروده، واته: هه ر كام له و بهرنامه نه ورده کاریی و موړکی تایبه تی ئه و هه لومه رجه و ئه و كاته ی كه ئه و ئوممه ته تییدا ژیاوه، پیه وه یه .

مه سه له ی چواره م: كه ده فه رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾

وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

فِي نَبِيِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخَلَّفُونَ ﴿﴾، ئه م رسته قورئانییه چه ند شتیکی لی و ده رده گیری:

۱) كه ده فه رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، یانی: ئه گه ر خوا

ویستبای یهك كتیب و بهرنامه ی بو هه مووتان ده نارد، ئه و كاته ده بوون به یهك گو مه ل، یهك ئوممه ت، به لآم خوا نه یویست و ابكات، ئه مه یانی چی؟ یانی حیکمه تی خوا وای خواستوه كه شه ریعت دابه ش ببی بو قوناغی جوړاو جوړ بو چه ند ئوممه تیك، وه بو هه ركام له و قوناغانه و ئه و ئوممه تانه كه له و قوناغانه دا ژیاون، بهرنامه یه کی تایبه تی بنی ری، كه له ورده کارییه كاندا جیابی، له وی دیکه، به لآم له چه مکه گشتییه كاندا هه موو یهكن، ئنجا خوا ده یتوانی و ابكات خه لك بكات به یهك بوچی واینه گرده؟ حیکمه تی وای خواستوه و له راستیدا خوا ﷺ ویستوو یه تی مرؤفایه تی نازادی، چونكه له دواییدا ده فه رموی:

﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ﴾، به لكو خوا ویستوو یه تی تاقییتان بکاته وه،

تاقیکردنه وه ش به بی نازادی نابی، له گه ل تاقیکردنه وه هاته پیش، ده بی نازادی هه بی، له گه ل نازادی هه بوو جوړاو جوړی ده بی، تو ته ماشا بکه! ئه و

شويىنەى كە رُزيمىكى دىكتاتورى لىيە، كەسىك خۇى دەسەپىنىۋ خەلك ھەمووى يەك شىۋە قسە دەكات، كاتى خۇى (صدام) نەيدەگوت: (إِذَا قَالَ صَدَامُ قَالَ الْعِرَاقُ) تەواو ھەمووى يەك قسەيە، كۆرسە! كە ديارە لەو ھالەتەدا خەلك ئارەزووى خۇى و بۆچوونى خۇى كپ دەكاتو، خۇى لەگەل ئەودا دەگونجىنى، بىستوومە ھەندىك لەو سەر كرده دىكتاتورانە و ايان كرده، كە ئەگەر ئەو پژمى، ئەوانىش ھەمووى بېژمن، وە ئەگەر ئەو كۆخى، ئەوانىش ھەموو بكوخن!! وەك چۆن قازىك دەقىرپىنى ھەموو دەقىرپىنن، يان كە مەرىك دەروا ئەوانى دىكە ھەمووى سەرى لە دوو دەنىن، ئەو دىكتاتورانە خەلكيان ئاوا دەوى، دەيانەوى خەلك ھەمووى وەك رەو قاز بكن، يان وەك رانە مەرىك سەريان لە دوو بنىن، بئەو دەى بزنان بەرەو كوى دەچن! ئەگەر مەرىك ھەلبىدىرى لە شاخىك (۱۰۰-۲۰۰) مەرىش لە دووى ھەلبەدىرى! چونكە مەر كە دەرو، تەماشى پىش خۇيان ناكەن، بزنان ئەو دەى پىشى چى لى ھاتو؟ ئنجا خواى كار بەجى نەيوستو بەشەر و ابى، بەلى دىكتاتورەكان و ايان لىدەكەن، بەلام ئەو پىچەوانەى وىستى شەرىعەتى خوايە، پىچەوانەى ھىكمەتى خوايە، وىستى خوا، واتە: ئەو وىستەى خوا كە لە شەرىعەتدا بەرجەستەيە، نەك وىستى دروستكردى (الإرادة التكوينية)، چونكە ھىچ كەس ناتوانى پىچەوانەى ئىرادەى تەكوينى خوا بچوولتتەو، بەلام دەكرى مرؤف پىچەوانەى وىستى تەشرىعى (الإرادة التشريعية)ى خوا بچوولتتەو، بەلى خواى بەرز لە شەرىعەتى خۇيدا وى پى باش بوو، كە خەلك جۇراو جۇر بى، دووى كە دىكتاتورىك دى لە ماوئەيەكى ديارىكراودا بۇ ماوئەيەكى كەم، ناچارىان دەكات، ھەموويان وەك يەك بىر كەنەو، يان ھەموو وەك يەك قسە بكن، لەراستىدا ئەو ھالەتىكى ناموؤ ناسروشتىيە، وەك لەم ئايەتەندا خواى

پەرورگار پىشانمان دەدات، دەفەرموى: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ

كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱﴾ بونس، واتە:

ئەگەر پەروردارت وىستباى، خەلكى سەر زەوى تىكرا ئيمانىان دەھىنا، ئايا تۇ زۇر لە خەلكى دەكەى تاكو ئيمانداربن، واتە: من بە خوايەتىى خۇم زۇرم

لی نهکردوون و ویستوومه نازادبن، ئایا ئه‌ی موحه‌مه‌دا! تو دته‌وئ زوریان
 لی بکه‌ی! بوئ نیه، وه خوا ﷺ له سوورته‌ی (هود) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَوْ شَاءَ
 رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (۱۱۸) ، واتسه: ئه‌گهر
 په‌روه‌ردگارت ویستبای خه‌ئکی ده‌کرده یه‌ک کو‌مه‌ل، به‌لام به‌رده‌وام راجیان.

(۲) که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ ، واتسه: ههر که‌س به‌پئی
 به‌رنامه‌ی خو‌ی تاقی ده‌کرته‌وه، ئایا پی‌وه‌ی پابه‌ند ده‌بی، یان پی‌وه‌ی پابه‌ند
 نابئ، مانایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه که: ئایا ههر کامیک له ئیوه ئاماده ده‌بی دست
 هه‌لبگرئ له به‌رنامه‌یه‌کی تایه‌ت به‌سه‌رده‌م و رۆزگاریک، دوا‌ی ئه‌وه خوا
 به‌رنامه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌نیرئ، ئایا جووله‌که ئاماده بوون دست له‌وه هه‌لبگرن،
 که له ته‌ورات لادراوه، وه ئه‌وه‌ی له ئینجیل هاتوته جیی، پی‌وه‌ی پابه‌ندبن؟ ئایا
 نه‌صرانیی ئاماده بوون دست له‌وه هه‌لبگرن که له کتیبه‌کانیاندا حوکمه‌که‌ی
 لابر‌دراوه و قورئان هاتوته شوینی؟

خوا ﷺ به‌وه تاقییتان ده‌کاته‌وه، وه دیاریشه له‌راستیدا زور له‌خواهن
 کتیبه‌کان له‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا ده‌رنه‌چوون، چونکه ده‌مارگیر بوون، من جاریک
 له زیندانی ئه‌مریکیه‌کاندا له‌گه‌ل یه‌کیک قسه‌م کرد، که ئیددیعیای ئه‌وه‌ی
 ده‌کرد که زانیاریی قوولئ ده‌باره‌ی کتیبی موقه‌ده‌سه‌ه‌یه، گوئ: ئایا
 ئه‌گهر ئی‌وه‌ی مسوولمان بینه جووله‌که، یان بینه نه‌صرانیی چیه؟ خو
 ته‌ورات و ئینجیلیش ههر کتیبی خوان، ئی‌وه نالین: ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ

رُسُلِهِ﴾ ، گوتم: با، جیاوازییان ناخه‌ینه نیوان، گوئ: ده‌جا قه‌یدی چیه،
 بینه جووله‌که و نه‌صرانیی، ئی‌وه ههر به‌دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ون و
 زه‌ره‌رتان نه‌کردوه؟ گوتم: راسته، به‌لام ئه‌گهر ئیمه‌ بینه جووله‌که، یان
 نه‌صرانیی، مانای وایه به‌ره‌و دوا گه‌راوینه‌وه، به‌س ئی‌وه که ده‌بنه مسوولمان
 به‌ره‌و پی‌شه‌وه دین، گوئ: چۆن؟ گوتم: خوا ﷺ ته‌وراتی سئ هه‌زار و پینج
 سه‌د سال پیش ئیستا ناردوته خوار، وه ئینجیلی دوو هه‌زار سال زیاتر پیش
 ئیستا ناردوته خوار، ئنجا منیک مسوولمان ئه‌گهر به‌دوا‌ی ئینجیلیک بکه‌وم که

دوو هەزار ساڵ پێش ئیستا هاتو، مانای وایە بەرەو دوا گەرۆمەو، بەلام تۆ دواى ئەوێ ئیمان بە قورئان دینى، گە سى هەزار یان دوو هەزار ساڵ دواى کتیبەگەى تۆ هاتۆتە خوار، مانای وایە تۆ بەرەو پێش هاتووی، ئەو لەلایەك، ئنجا کەسێك گە ئیمان بە قورئان دینى، مانای وایە گە ئیمانی بە تەوورات و ئیجیلیش هەر هیناوه، ئەوانى لە دەست نەچوون، وە کەسێك گە ئیمان بە موحمەد ﷺ دینى ئیمانی بە موسا و عیسا هەر پاراستو لە خۆیدا، بەلام مسوئمانیک بەگەرپتەو وەو ببیتە جوو، موحمەد و عیساى لە دەست دەچن، وە ئەگەر بشبیتە دیان، موحمەدى لە دەست دەچى، مانای وایە ئیوێ گە مسوئمان بن، قازانج دەگەن زیان ناکەن، بەلام ئیمە ببینە جوو یان دیان، زۆرمان زەرەرە! کابرا خوۆشى بە شارەزا دەزانی، ئیدی تەماشای یە کەدیان کردو گوتیان: بەراستی وەلامە کەت زۆر مەنتیقیه، ئەوانە عادەتیان وایە شتیک گە بە هەقیان زانی لیبى بى دەنگ دەبن، ئەگەر بواریان هەبى وەریشى دەگرن!

٣) گە دەفەر موئى: ﴿ فَاسْتَقِمْ وَالْخَيْرَاتِ ﴾، واتە: هەر کامیکتان بە پیبى بەرنامەى خوئى خیرایی بکات لە چاکە کاریدا، وە هەول بەدەن لە چاکەدا پێشەنگ بن، لە جیاتی ئەوێ بە دەمارگیرانە هەرکەس دەست بە کتیبى خوێه وە بگرى، بزانی لە کتیبە کانتان چ شتیکى باش هەیه، دەستی پیبو بگرن، گە وەك گوتەم ئەگەر خاوەن کتیبەکان وا بکەن لەگەل مسوئمانەکان، دنیا زۆر دەگۆرئ.

٤) گە دەفەر موئى: ﴿ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ

تَخْلِفُونَ ﴾، واتە: راجیاییه کانی یە کدى تەحەممول بکەن، وە خوا دادگەرە، وە دنیا مەگەنە شوئینی تەصفیه حیساب، جوولهگە و نەصرانیی بە تەما نەبن گە مسوئمان دەستبەرداری مسوئمانەتییهگەى بى، دەبى جیاوازیی یە کدى تەحەممول بکەن، مسوئمانیش بە هەمان شیوێ کابرای جوولهگە و نەصرانیی گە مسوئمان نابن، بوئى نیه بە زۆر مسوئمانیان بکات، بەلکو دەبى یە کدى تەحەممول بکەن، لە چاکەدا پێشچرکە بکەن و، بەلام راجیاییه کانتان هەلگرن، قوئاغیکى دیکە دى، کاتیکى دیکە دى، خوا هەق و ناھەقان لیک جیا دەکاتەو.

مهسهلهی پینجهم: که دهفهرموی: ﴿ **وَأِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ**

أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴾، واته: وه حوكم بکه بهوهی که خوا ناردووویه ته خوارئ، وه دادوهیری یان له نیواندا بکه وه، به دواى ئارزوویان مهکه وه، وه وریابه لات نهدهن له ههنديک له وهی خوا ناردووویه ته خوار، لیردها جهخت کراوته وه له سهر دادوهیری کردن به پیی وهی خوا، وه وریا بوون له شوینکه وتنی ئارزووهکانیان، نه وه چی لی وهرده گیری؟ هه میسه بهدیلى وهحی شوینکه وتنی ئارزووه، بهدیلى (هدی)، (هوی)یه، نه وهی به دواى (هدی) نه که وهی، له چالی (هوی) ده که وهی، ئنجا یان به دواى هه وای خوئی ده که وهی، یان به دواى هه وای یه کیکی دیکه ده که وهی، خواش ﷺ بهرنامهی خوئی و رینمایى خوئی ناردوه بو ئیمه، تاگو له چنگ ئارزووی خویمان و ئارزووی خه لک رزگار بین و نه که وینه شوین ئارزووهکان.

ئنجاکه دهفهرموی: ﴿ **وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ**

إِلَيْكَ ﴾، به پیغه مبهر ﷺ دهفهرموی: به لام کورده واریی خویمان ده لین: دیوار له گهل تومه گويسوانه گویت لیبی، نه گهر پیغه مبهر ﷺ پیویستی به وه هه بی وریابی لاینه دهن، ده بی ئیمه چه ندمان پیویست بی؟! دیاره (یفتنوک) یانی: (یصرفوک، یخدعوک)، که واته: ده بی مسوئلمانان له نامسوئلمانان وریابن، جا چ نه هلی کیتاب بن، چ نه وانه بن که بر وایان به هیج کتیبیک نیه، وریا بن لایان نه دهن له ههنديک نه وهی خوا ناردووویه ته خوار، دیاره نه هلی کوفر به که مه لادانیکی ئیمه ش له هق، قه ناعهت ده کهن، نه گهر توژیکیش لابه دین، ههر پییان چاکه.

مهسهلهی شه شه م: که دهفهرموی: ﴿ **فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّهَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ**

ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴾:

۱/ بویه دهفهرموی: ﴿ **بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ** ﴾، چونکه که میک لادان بایی سزای دنیا ییه و سزای دنیا یی له سه ره، به لام لادانی ته وای، یا خود گونا هه کانیان به ته وای، له

کوئ سزای پر به پیست وەردەگرەوه؟ له قیامەت، بەلام سوننەتی خوایه بەشیک له گوناھەکان له دنیا دا سزایان دەداتەوه، وەك له سوورەتی (الروم) دا خواى پەروردگار دەفەرموئ: ﴿ **ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ** ﴾ (٤١)، واتە: خراپە و ناشووب لە تەر و وشك (له دەریاو و شکانی) دا دەرکەوت، بە هۆی کردەوهی خەڵکەوه، (واتە: بە هۆی کردەوه خراپەکانیانەوه) تاكو سزای بەشیک له کردەوه خراپەکانیان پێ بجێزێ، بۆئەوهی بگەرێنەوه.

ئێستا ئەو هەموو جوۆرە نەخۆشییە وەك: ئایدزو زوهریی و سهیلان و ئەو نەخۆشییانەى دیکە که به هۆی زیناو تاوان و ئینچرافی جنسییەوه پەیدا دەبن، بۆئەوهی خەلك بپتەوه سەرخۆی، ئەو هەموو نەخۆشییانەى که له جگەرەکیشان و شەراب و قومار و له حەرپام خواردنەوه پەیدا دەبن، حکمەتیان چیه؟ ئەوهیه که خەلك بگەرێتەوه، وە ئەوه باحیکى کهمی گوناھو تاوانەکانه که ئینسان له دنیا دا دەیدات، بەلام سزای پر به پیستی تاوانەکان، له رۆزی قیامەت دایە.

٢ / که دەفەرموئ: ﴿ **وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ** ﴾، وە زۆر بەی خەلكی، (واتە: لەسەر ئاستی مرقفایەتی) لارپن، تەماشای بکەن! هەمیشە قورئان خۆی له گشتان (تعمیم) دەپاریزێ، تاكو ئیەش فیرى ئینصاف بین، بلێین: زۆر له خەلكی لارپن، نەلێین: هەموو خەلكی لارپن، یان خوا باسی ئەهلی کتیب دەکات دەفەرموئ: زۆریان وان، نافەرموئ: هەموویان وان.

مەسەلهى حەوتەم و کۆتایی: که دەفەرموئ: ﴿ **أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ**

مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾، ئایا دادوهریی و بەرنامەى نەفامیی دەخوازن؟! ئایا حوکمی کئ له هی خوا چاکتره بۆ کهسانیک که برپایهکی پتەویان هەبێ، خواى پەروردگار چەند شتیکی به ناوی نەفامیی هیان له قورئاندا:

١- ﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ ﴾، حوکمی نەفامیی.

٢- ﴿ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى ﴾ (٣٣) الأحزاب.
خۆپازاندنەوهی نەفامیی.

٣- ﴿ ... يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ... ﴾ (١٥٤) آل عمران، گومانی
نەفامانە.

٤- ﴿ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ ... ﴾ (٦٦) الفتح.
دەمارگیری نەفامیی.

کەواتە: جاری وایە رەهوشت و رەفتار و هەڵسوکهوت و خۆپازاندنەوه و جوانیی
خۆدەرختن نەفامانە، وە جاری وایە گومان نەفامانە، گومانی ئەوه بە خوا
بەری کە شایستە نەبێ، وە جاری وایە توورە بوون و دەمارگیری نەفامانە،
چونکە گومانی هەقیقەت هەیه و توورەیی هەقیقەت هەیه، لێرەدا بۆمان
دەردەگەوی، کە نەفامیی قۆناغییکی میژووویی نیە تیپەری، بەلکو جوړیک لێ
بیرکردنەوه و جوړیک لێ هەست و نەست و جوړیک لێ رەفتار و هەڵسوکهوتە، لێ
نەزانین و ئارەزو و دەمارگیری ئینسانەوه سەرچاوە دەگری.

واتە: نەفامییتی شتیک نیە و قۆناغیک نیە تیپەری بێ، وەك (مُحَمَّدٌ قُطْب)
خوا پاداشتی بداتەوه لێ کتیی (جاهلیة القرن العشرين) دا جوانی روون
کردۆتەوه، دەلی: نەفامییتی قۆناغیک نیە تیپەری بێ، بەلکو حالەتیکی
ئینسان تییدا دەژی، هەر کەسێک لێ خوا دوورکەوتەوه، تووشی حوکمی نەفامیی
دەبێ، ئەگەر بە دوا حوکمی خوا نەکەوت لێ بیرکردنەوهی هەست و نەست،
بیرکردنەوهی بەرانبەر بە خوا نەفامانە دەبێ، لێ بەرگ و پۆشاکی
خۆپازاندنەوهی نەفامانە دەکات، وە لێ دەمارگیری هەڵسوکهوتی نەفامانە بۆ
دروست دەبێ، هەرودها لێ هەڵسوکهوت و رەفتار، ئنجا ئایا ئەو حالەتە لێ
چییەوه دروست دەبێ؟ لێ دوورکەوتنەوهی ئینسان لێ بەرنامەیی خوا، بۆیەش
خوا بە حوکمیکی غەیرە ئیسلامیی، هەڵسوکهوت و رەفتار، گومانییکی خراب

دەفەر موی: نەفامانەیه، چونکە لەپراستیدا ئەوێ خوا دەیفەر موی، چ دەربارە یاساکانی ژیان بی، چ دەربارە عەقیدە بی، چ دەربارە ڕەوشت بی، چ دەربارە باری کەسیتی بی، دەربارە هەرشتیکی بی، خوا لەسەر بناغە ی عیلم و حیکمەت دەیفەر موی، عیلمیکی بی سنوور، حیکمەتیکی بی کۆتایی.

بەلام ئەوێ ئینسان دەیلێ، زۆر جار لەسەر بناغە ی هەواو ئارەزووی خۆی، یان هەواو ئارەزووی کەسیکی دیکە، یان لەسەر بناغە ی گومان، یان لەسەر بناغە ی زانیارییهکی کەم، دەیلێ بۆیە ئەوێ ئینسان بە زۆری نەزانینی لەگەڵ تیکەل دەبی، وە ئەوێ خۆی پەرودەرگار لە زانیارییهکی بی خلتەو، حیکمەتیکی بی خلتەو، پەحمەت و بەزەییەکی بی سنوور تیرو تەواو، سەرچاوە دەگری.

لە کۆتاییدا خۆی بەرز کە دەفەر موی: ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ

يُوقِنُونَ ﴾، حوکمی کێ چاکترە لە هی خوا، بۆ کۆمەڵێک کە یەقینیان هەبی؟! واتە: زانیارییهکی تەواویان هەبی، یان ئیمانیکێ تەواویان هەبی، ئەمە ئەو دەگەیهنێ کە وەک کوردەواریی خۆمان دەلی: (قەدری زیڕ لای زیڕنگرە) کەسانی زاناو شارەزا قەدری ئیسلام و یاسا و پێساکانی شەریعەتی پێ حیکمەتی خوا دەزانن، بەلام ئەوێ نەزان بی، سەر کێل بی، ئارەزووباز بی، خاوەن بەرژەوێ نەدی ناشەریی بی، ئەو شتیکی چاوەڕوان کراوە، بە ئیسلام رازی نەبی بۆچی؟ چونکە بناغە ی یەقینی نیە، ئنجا یەقین چ بە مانای بپروای پتەو بی، چ بە مانای زانیاری راست و بەرچا و روونی تەواو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی سێزدهیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ ئایەت پێکدێ، لە ئایەتەکانی (۵۱ - ۵۳) که تیئاندا خوای کاربەجی فەرمان بە برواداران دەکات که جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به دۆست نه‌گرن و پشتیان پێنه‌به‌ستن، وه رایده‌گه‌یه‌نی که جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان دۆست و پشتیوانی یه‌کدین، پاشان هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره‌یان لێده‌کات و ده‌فه‌رموی: وه هه‌ر که‌سێک له ئیوه ئه‌وان به دۆست بگرێ، له ریزی ئه‌واندا حیساب ده‌گرێ، به سته‌مکاریش داده‌نرێ، و پێنمایی خوا نایگرێته‌وه.

پاشان له ئایه‌تی دووهمدا روونی ده‌کاته‌وه که ئه‌وه دلنه‌خۆش و ده‌غه‌له‌کانن خیرایی ده‌که‌ن، له دۆستایه‌تی کردنی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کاندا، به بیانوی ئه‌وه که له به‌لاو کاره‌سات ده‌ترسین و دووربینیی بۆخۆیان ده‌که‌ن! خوای بالاده‌ستیش بۆ به‌ره‌پرچدانه‌وه‌ی ئه‌و برۆبیانوانه ده‌فه‌رموی: نزیکه خوا ﷻ سه‌رکه‌وتنی‌ک یان گۆرانکارییه‌کی تاییه‌ت له هاوکی‌شه‌ی هیزه‌کاندا بێنێته‌دی، که ئه‌و جووره‌ که‌سانه له‌سه‌ر ئه‌و گومان و خولیاو به‌دبینی یانه‌ی خۆیان په‌شیمان ببنه‌وه.

ئج‌ا له ئایه‌تی سێیه‌میشدا هه‌لۆیستی ئیمانداران - که نه‌گه‌ری هه‌یه بێته‌دی پاش گۆرانکاریی له بارودۆخ دا - ده‌خاته‌په‌روو، که زۆر نزیکه ئیماندارانیش به سه‌رسوڕمانه‌وه به‌رانبه‌ر به‌و جووره‌ که‌سانه بلین: ئایا ئه‌وانه بوون که سویندی پته‌ویان ده‌خوارد که له‌گه‌ل ئیوه‌ن؟! که‌چی ئیستا به‌ هۆی ئه‌و هه‌لۆیستانه‌یانه‌وه، کرده‌وه باشه‌کانیان هه‌لوه‌شاونه‌وه‌و له زیانباران بوون، ئایا ئه‌وانه بوون پێیان وابوو ئیماندارن، له ریزی مسو‌لمانان دان! که‌واته: خه‌یال پلاویان کردوه.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الْيٰهُودَ وَالنَّصٰرَىْ اَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِي
 قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُسْرِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخَشَىْ اَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاتِيَ
 بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصِْبِحُوْا عَلٰى مَا اَسْرَوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿۵۲﴾ وَيَقُوْلُ
 الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَهْتَوَلَّاۤءَ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْْمٰنِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
 فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۵۳﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىئاوہ! جوولەكەو نەصرانىيەكان بە دۇست مەگرن، ئەوان ھەندىكىان دۇستو پشتىوانى ھەندىكىان، وە ھەر كەس لە ئىوہ دۇستايەتتيان بكات ئەوہ لەوانە، بىگومان خوا ﷺ رېنمايى كۆمەلى ستمەكاران ناكات ﴿۵۱﴾ ئنجا تۆ ھەمىشە ئەوانەى دئيان نەخۇشىى (نىفاقى) تىدايە، دەيانبىنى كە خىرايى دەكەن لە دۇستايەتتىى كردن (ى جوولەكەو نەصرانىى) ياندا، (بە پاساوى ئەوہ كە) دەئىن: دەترسىن بەلامان تووشبى، زۇرىش نىزىكە خوا سەركەوتنىك (بۇ مسوئلمانان) بىئىتە پىش، يان گۇرانكارىيەك لەلايەن خۇيەوہ بكات، وە سەرەنجام ئەو جۆرە كەسانە لەسەر ئەوہى كە لە دئياندا پەنھانى دەكەن (لە گومانى خراپو ترسو خولياى ترسنۇكانە) پەشىمان بىنەوہ ﴿۵۲﴾ وە لە ئاكامدا بىروادارانىش بلىن: ئايا ئەوانە بوون كە سوئندى گەورەيان بە خوا دەخوارد، كە لە ئىوہن (كەچى ئەوہش ھەلوئىستانە)! بە دئىايى يەوہ ئەو جۆرە كەسانە (لە سۇنگەى ئەو ھەلوئىستانەيانەوہ) كىردەوہ باشەكانيان ھەئوشانەوہو لە زىانباران بووون ﴿۵۳﴾)).

شیکردنەوی هەندیك له وشەکان

(أُولِيَاءُ): کۆی (وَلِي)یە، وهلی به کوردی ئیمه دهلیین: دۆست، نزیک، خوشهویست، به مانای پشتیوان دێ، به مانای یارمهتیده‌ریش دێ، له‌پیشه‌دا له جیهوه هاتوه؟ (الْوَالِيَّ وَالْوَالِيَّ: أَنْ يَحْضُلَّ شَيْئًا فَصَاعِدًا حُصُولًا لَيْسَ بَيْنَهُمَا مَا لَيْسَ مِنْهُمَا، وَيُسْتَعَارُ ذَلِكَ لِلْقُرْبِ مِنْ حَيْثُ الْمَكَانُ، وَمِنْ حَيْثُ النَّسْبَةُ، وَمِنْ حَيْثُ الدِّينِ، وَمِنْ حَيْثُ الصَّدَاقَةُ وَالنُّصْرَةُ وَالْإِعْتِقَادُ) وشه‌ی (وَلِي) له‌پیشه‌دا (وَلِي) یلی‌یه، واته: (قُرْبٌ يَقْرُبُ)، (یَلِيهِ)، واته: به‌دوای دادی، ده‌لی: (وَلَاءٌ، تَوَالِي) ئه‌وه‌یه که دوو شت یان زیاتر به‌دوای یه‌ک‌دا بێن، که شتیکی نامۆیان له‌نیواندا نه‌بێ، یه‌گسه‌ر به‌دوای یه‌ک‌دا بێن، وه‌ ئه‌وه‌ خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ نزیکیی، واته: وشه‌ی (وَلِي، تَوَالِي) بۆ نزیکیی خوازاوه‌ته‌وه‌ له‌رووی شوپینه‌وه‌وه‌ له‌رووی نسه‌به‌ته‌وه‌ (بۆ وینه‌: بابو‌گور، یان‌براو، برا‌یان‌ژن و می‌رد) و له‌رووی دینه‌وه‌ (هاودین‌بن) له‌رووی پشتگیری کردنه‌وه‌ (پشتگیری یه‌ک‌دی بکه‌ن) و له‌رووی براده‌رایه‌تی و هاوه‌لایه‌تی یه‌وه‌، یان له‌رووی عه‌قیده‌و برپا‌پێ بوونه‌وه‌.

(تَوَلَّوْهُمْ): پشتیان‌پێ‌به‌ستێ، به‌دۆستیان‌بگری، لێیان‌نزیک‌بێ، (تَوَلَّى إِذَا عُدِّي بِنَفْسِهِ اقْتَضَى مَعْنَى الْوَالِيَّةِ، وَإِذَا عُدِّيَ ب (عَنْ) لَفْظًا أَوْ تَقْدِيرًا، اقْتَضَى مَعْنَى الْإِعْرَاضِ: فَإِنْ تَوَلَّوْا)، وشه‌ی (تَوَلَّى) ئه‌گه‌ر بۆخۆی ته‌عه‌ددا بکات بۆ (مفعول) ئه‌وه‌ مانای وه‌لایه‌ت و نزیکیی و دۆستایه‌تی ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ وشه‌ی (عَنْ) ته‌عه‌ددا بکات، حاج‌به‌بیژره (لَفْظ) یان (تقدير) ئه‌وه‌ مانای پشت‌تی‌کردن ده‌گه‌یه‌نی، (تَوَلَّاهُ)، واته: دۆستایه‌تی کرد، (تَوَلَّى عَنْهُ)، واته: پشتی‌تی‌کرد، واته: پێچه‌وانه‌ی دۆستایه‌تی کردن، که‌ لێره‌دا ده‌فه‌رموی: (فَإِنْ تَوَلَّوْا)، ئه‌گه‌ر پشتیان‌ه‌ل‌کرد، واته: پشتیان‌تی‌کرد.

(فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ): واته: له‌دلیاندا نه‌خۆشی هه‌یه، ئه‌و وشه‌یه‌ خۆای په‌نه‌ان‌زان بۆ دوو جوژه‌که‌سان به‌کاری دینی، جاری وایه‌ بۆ مونا‌فیقان‌به‌کاری دینی، جاری

واشه بۆ مسوولمانانیکى ئیمان لاواز به‌کارى دینى، ئه‌وه‌ى من بۆم ده‌رکه‌وتوه
 مه‌رج نیه هه‌میشه که ده‌فه‌رموئى: **(فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ)** مه‌به‌ست پى مونا‌فیکه‌کان
 بى، جارى وایه مه‌به‌ست پى مسوولمانانیکى ئیمان لاوازه، به به‌لگه‌ى ئه‌وه که
 له سووره‌تى (الأنفال) دا خواى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئى: **﴿ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ**
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ... ﴿٤٩﴾، واته: کاتىک که مونا‌فیکه‌کان و ئه‌وانه‌ى
 که دلیان نه‌خوشی تى‌دایه ده‌لین، جا مونا‌فیکه‌کان ئه‌وه ديارن، وه مادام به
 (و) عه‌طف کراوه‌ته‌وه سه‌ر، **﴿ الْمُنَافِقُونَ ﴾**، که دياره مونا‌فیکه‌کانیش دلیان هه‌ر
 نه‌خوشی تى‌دایه، به‌لام مونا‌فیکه‌کان نه‌خوشییه‌که سه‌رتاپای دلی داگرتوون، به‌لام
 ده‌گونجى ئینسانى مسوولمان سیفه‌تیکى، یان چه‌ند سیفه‌تیکى مونا‌فیکانى
 تى‌داین، به‌لام نه‌بووبیته مونا‌فیکى ته‌واو، دلی نه‌خوشه، به‌لام نه‌خوشییه‌که به
 ته‌واوی به‌سه‌ریدا زال نه‌بووه نه‌بوته مونا‌فیکى ته‌واو، که به‌شى به ئیسلامه‌وه
 نه‌مى‌نئى، ده‌لئى: **(الْمَرَضُ: الْخُرُوجُ عَنِ الْإِعْتِدَالِ الْخَاصِّ بِالْإِنْسَانِ، جِسْمًا**
وَرُوحًا) واته: (مَرَضٌ)، بریتیه له ده‌رچوون له حاله‌تى هاوسه‌نگی و
 ته‌ندروستی که تايه‌ته به ئینسانه‌وه له رووی جه‌سته‌یه‌وه، یاخود له رووی
 رووحی، که واته: ئینسان ده‌گونجى له رووی جه‌سته‌یه‌وه نه‌خوشبى،
 ده‌گونجى له رووی رووحیه‌وه، که دياره نیفاق و شیرک و کوفرو ئیلحاد و ئه‌وانه
 نه‌خوشین، تووشى رووح ده‌بن، وه‌ک چۆن جه‌سته‌ش تووشى سیل و سه‌ره‌تان و
 نه‌خوشی دیکه ده‌بى.

(دَائِرَةٌ): (الدائرة: عِبَارَةٌ عَنِ الْخَطِّ الْمُحِيطِ... ثُمَّ عُبِّرَ بِهَا عَنِ الْحَادِثَةِ وَالِدَوْرَةِ
 وَالدَّائِرَةِ فِي الْمَكْرُوهِ كَمَا يُقَالُ الدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ)، وشه‌ى (دائرة) له ئه‌سلدا
 بریتیه له وه هیله‌ى که ده‌ورى شتیک ده‌دات، بازنه، دواى به‌کاره‌ینراوه
 له جیاتى رووداوو کاره‌سات، بۆچى؟ وه‌ک چۆن بازنه ده‌ورى شت ده‌دات،
 رووداویش که رووده‌دات ده‌ورى ئه‌وه خه‌لکه ده‌دات که به‌سه‌ریان هاتوه، خواى
 گه‌وره ده‌فه‌رموئى: **﴿ ... عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ... ﴿١٨﴾** التوبه، واته: بازنه‌ى

خرابو بهلای خرابیان بهسهه بی، که کهسیان چهپاله نهدا، جا دهلی: (الدَّوْرَةُ وَالِدَائِرَةُ فِي الْمَكْرُوهِ كَمَا يُقَالُ الدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ) ههر دوو وشهی (دوره، دائرة) بو شتی خراب بهکاردین، بهلام وشهی (دولة) بو شتی باش بهکاردی، وهک خوای زاناو شارهزا له سوورهتی (الحشر) دا دهفهرموی: ﴿... كَيْ لَا يَكُونَ

دَوْلَةً بَيْنَ الْأَعْنِيَاءِ مِنْكُمْ ... ﴿٧﴾، واته: بوئهوهی مالو سامان تهنیا له دهستی دهولههمهندهکاندا خر نهبیتهوه.

(بِالْفَتْحِ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَالْفَتْحُ: النُّصْرَةُ وَالظَّفَرُ وَالْحُكْمُ)، (فَتْح) له ئەسلدا به مانای لابردنی داخران و گری کویرهیهکه، بهلام دوایی وشهی (فتح) بهکارهینراوهو خوازراوتهوه بو سهرکهوتن و بردنهوهو بالادهستی.

(جَهْدًا أَيْمَانِهِمْ): واته: سویندیک که ئهوپههری توانای خویمان تیدا بهکارهیناوه، (الجهدُ والجهدُ: الطَّاقَةُ وَالْمَشَقَّةُ)، (جهدُ و جهدُ) به مانای وزه، به مانای شتیکی دی، که ئینسان بهزهحمهت بوی بگری، (وَجَهْدًا أَيْمَانِهِمْ: أَبْلَغَ الْإِيمَانَ وَأَقْوَاهَا وَأَوْكَدُوهَا)، یانی: سویندیک که بگاته ئهوپههری، وه زور بههیز بی، زور داکوکی لهسههراوبی.

(حَبِطَتْ)، واته: ههلهوشاوتهوه، لهبهین چووه، (أَصْلُ الْحَبِطِ مِنَ الْحَبِطِ، وَهُوَ أَنْ تُكْثِرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَنْتَفَخَ بَطْنُهَا...) وشهی (حَبِطَ) له ئەسلدا له (حَبِطَ) هوه هاتوه، که حالهتیکه تووشی نازهللیک دی، زور لهوهههری دهخوات، تاکو زگی دهئاوسی و دهمری.

ہوی ہاتنہ خوارہوی نایہتہکان

ہوی ہاتنہ خوارہوی ہر سی نایہتہ کہ دہفرہموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصِيبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرِينَ ﴿٥٣﴾﴾ رَوَىٰ ابْنُ جَرِيرٍ عَنِ عَطِيَّةَ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: جَاءَ عِبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ رضي الله عنه مِنْ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صلوات الله عليه، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي مَوَالِي مِنْ يَهُودٍ كَثِيرٍ عَدَدْتُهُمْ، وَإِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ مِنْ وِلَايَةِ يَهُودٍ، وَأَتَوَلَّى اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بِنٍ سَلُولٌ: إِنِّي رَجُلٌ أَخَافُ الدَّوَائِرَ، لَا أَبْرَأُ مِنْ وِلَايَةِ مَوَالِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلوات الله عليه، يَا أَبَا الْحُبَابِ! مَا تَجَلَّبَ بِهِ مِنْ وِلَايَةِ الْيَهُودِ عَلَى عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ، فَهُوَ لَكَ دُونَهُ، فَقَالَ: قَدْ قَبِلْتُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ فِيهِمَا: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

الْيَهُودَ وَالنَّصْرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ...﴾ (١)، واتہ: ئیبنو جہریر لہ عہطیہی کوری سہعد دہگیریتہوہ کہ گوتوویہتی: عوبادہی کوری صامیت خوا لئی رازی بی، (کہ یہ کیك بووہ لہ نوقہبا، لہو دوازده نہقیبہی کہ پیغہمبہر صلوات الله عليه لہ بہیعہی عہقہبہی دووہمدا کردنی بہ سہرپہرشتیاری مسولمانانی ٹہوس و خہزرہج)، کہ لہ بہنی حاریٹی کوری خہزرہجہ، ہات بو لای پیغہمبہری خوا صلوات الله عليه، گوتی: ٹہی پیغہمبہری خوا صلوات الله عليه! من ہندیك ہاوپہیمانم ہن لہ جوولہکہکان ژمارہشیان

زۆرە، بەلام من ئەوۋە حاشا دەكەم لە دۆستايەتتى كىردن و نىكىكى و ھاوپەيما نەتتىسى
 لەگەل جوولەكە، وە دۆستايەتتى خواو پىغەمبەرى خوا دەكەم (واتە: ئەو پەيما نەى
 لەگەل واندا ھەمە بەسەرياندا دەدەمەوۋە پەيوەندى و كەين و بەينم لەگەلئاندا
 نامىنى، لەگەل پىغەمبەرو ئەھلى ئىماندا دۆستايەتتى دەگرم)، دوايى عبدولئالاي
 كورى ئوبەيى كورى سەلوول (كە بە سەرۆكى مونافىقەكانى مەدېنە ناسراو)،
 گوتى: من پىاويكەم لە بەلاو موصىبەتان دەترسىم! وە من دەستبەردارى دۆستو
 پشتىوانەكانم، نابم پىغەمبەرى خواش ﷺ بە عبدولئالاي كورى ئوبەيىھى فەرموو:
 ئەى ئەبو حوباب (بزانن!) پىغەمبەرى خوا چەند بەرپىز بوو، عەرەب عادەتيان وايە،
 ئەگەر رپىز لە يەكك بگرن، بە كونيەى بانگى دەكەن، ناوى ناهيىنن، لەگەل ئەو
 خراپىيەيدا ئەو ھەموو رپىزەى لىناو)، ئەو دۆستايەتتى و پشتىوانى و
 ھاوكارى و ھاوپەيما نىيەى كە تۆ رژدىت پىكرد لە بەرانبەر عوبادەدا (واتە: ئەو
 بەخشى، بەلام تۆ نەتەبخشى) با ئەويش ھەر بۆ تۆ بى، (واتە: ئەوۋەى عوبادەش
 ھەر بۆ تۆ بى)، ئەويش گوتى: ئەوۋە قىبوولم كىرد، ئىدى خواى زالى پايەدار ئەو
 ئايەتەنەى ناردنە خوار دەبارەيان.

مانای گشتی نایه تهکان

خو ﷺ هر له سیاقی ئه و نایه تانه دا که باسی چۆنیه تی مامه له کردن له گهل
خاوه ن کتیه بکاندا ده که ن، دواى ئه وهى باسى هه لویستی ناحه زانه ی جووله که وه
نه صرانی یه کان و هه و لدان و پیلانگه پرایان ده کات، بۆ ئه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ له
دینی خوا لابدن، وه تووشی هه له ی بکه ن، "به لام خوا پیغه مبه ری خو ی پاراستوه"،
دواى ئه وه ئنجا روو له ئیمانداران ده کات بۆ جاری حه وته م به نازناوی ئیمان
ده یاندوینى، له م سوورته دا خواى پهروه ردگار (۱۶) جار رسته ی: ﴿يَتَّيَّبُهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ ی به کاره ی ناوه، ئه وه جاری حه وته مینه، ده فه رموی: ﴿يَتَّيَّبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئه ی ئه وانه ی پرواتان
هیناوه! ئیمانیا ن به چی هیناوه؟ به هه موو ئه و شتانه ی که پیویسته ئیمانیا ن پی
به یئری، واته: به خوا، به فریشته گانی، به کتیه بکانی، به پیغه مبه رانی، وه به رۆزی
دوا یی، به هه موو ئه و شتانه ی که پیغه مبه ر ﷺ له خوا وه هیناونی، ئه ی
ئیماندارینه! جووله که وه نه صرانی یه کان به دۆست مه گرن، (أَوْلِيَاءَ) کو ی (و لی)،
ئه میش یانی: دۆست، نزیک، پشتیوان، که سیك که پشتی پی ده به ستی و که ی ن و

به ینت له گه لی هه یه، بۆ چی؟ ده فه رموی: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئه و جووله که وه
نه صرانییا نه هه ندیکیا ن دۆست و پشتیوانی هه ندیکیا ن، واته: هه رگیز له گهل
مسوولمانان دا نابنه پشتیوان، تۆش وا گومان به ی، وا خه یال پلا و بکه ی که
دۆستایه تییت له گه لی هه یه و هاو په یمانی، ئه و له گه لت راست ناکات، چونکه ئه وان

له نیو خویاندا دۆست و پشتیوانی یه کدین، جا لیره دا که ده فه رموی: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضٍ﴾، ئه مه دوو واتای هه ن:

(۱) واته: جووله که له نیوان خویاندا دۆست و پشتیوانی یه کدین، نه صرانییش له
نیوان خویاندا دۆست و پشتیوانی یه کدین.

۲) واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه که جووله‌که‌و نه‌صرپرانیی دۆستایه‌تی یه‌کدی ده‌که‌ن له نیو خۆیاندا، به‌لام دۆستایه‌تی ئیوه‌ ناکه‌ن، ئه‌ی مسوولمانینه!

ئنجا ئه‌وه‌ش که خوا ده‌یفه‌رموئ، ئیستا له واقیعدا زۆر به به‌رجه‌سته‌کراوی ده‌یبینن، نایببن ئیستا چۆن ئه‌مریکا هه‌موو جارئ له ئه‌نجوو مه‌نی ئاسایش مافی قیتۆ به‌کار دینئ، له به‌ران به‌ر هه‌موو ئه‌و برپارانهدا که دژی جووله‌که‌و ده‌رده‌چن، که برپاری راستیشن؟! مانای وایه ئه‌وه‌ی خوا ده‌یفه‌رموئ سه‌دا سه‌دا راسته، ئه‌وه‌تا جووله‌که‌و نه‌صرپرانیی یه‌کان پیکه‌وه دۆستو پشتیوانی یه‌کدین و، پیکه‌وه به‌رگری له یه‌کدی ده‌که‌ن و پشتیوانیی له یه‌کدی ده‌که‌ن، بۆیه خوا ده‌فه‌رموئ: ئیوه پشتیان پئ مه‌به‌ستن، وه باوه‌رو متمانه‌یان پئ مه‌که‌ن، چونکه

هه‌رگیز بۆ ئیوه ساغ نابن. ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ﴾، ئه‌وه هه‌ر شه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه هه‌ر که‌سیک له ئیوه به‌ په‌های دۆستایه‌تیان بکاو، نزیکیان بکات و، پشتگیریان بکات و، له‌گه‌ڵیان بی، ئه‌وه له‌وانه، واته: حوکمی ئه‌وانی هه‌یه و له بازنه‌ی ئیسلام ده‌چیته‌ ده‌ر، {که دواپی له مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین مه‌به‌ست (دۆستایه‌تی په‌ها) چیه؟} واته: که‌سیک دۆستایه‌تی (به مانای ته‌واوی ئه‌و وشه‌یه) جووله‌که‌و نه‌صرپرانیان بکات، له بازنه‌ی ئیسلام و ئیمان ده‌چیته‌ ده‌ر،

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، بیگومان خوا پینمای کۆمه‌لی سته‌مکاران ناکات، واته: هه‌ر که‌سیک وابکات سته‌مکاره، وه خواش پینمای کۆمه‌لی سته‌مکار ناکات، به‌پیی یاساو سوننه‌تی خۆی، خوا یاسایه‌کی داناوه له ژيانی مرؤفایه‌تی دا، هه‌ر که‌سیک خراپه بکات خوا وئلی ده‌کات، وه هه‌ر که‌سیک چاکه بکات، خوا زیاتر هیدایه‌تی ده‌دات، وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۷) ابراهیم،

واته: خوا سته‌مکاران گومرا ده‌کات، به‌لام کئ هیدایه‌ت ده‌دات؟ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ

أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واته: ئه‌وانه‌ی هیدایه‌تیان وه‌رگرتوه و هه‌نگاوی یه‌که‌میان به‌ره‌و خوا ناوه، خوا ی په‌روه‌ردگار به‌ره‌و پروویان دئ، ئه‌وانه‌ش که له خوا دوور ده‌که‌ونه‌وه، خۆ خوا ﷻ به‌ تۆبزی نایانه‌یتیه‌وه،

بۇچى؟ چۈنكى خۇاى پەروەردگار ژيانى ئەم دىنپايەى داناۋە بۇ تاقىكردنەۋە، بەلام خۇا خاۋەنى لوتفو كەرەمە، لەگەل كەسىكدا كە بەرەو خۇا دەچى، ھەر كەسىك بەرەو خۇا بەچى، خۇا بەرەو روۋى دەچى، ۋە ھەر كەسىك پشت لە خۇا بكات، خۇا وىلى دەكاۋ پشتگوۋى دەخات، ئنجا خۇا ﷺ ئەۋە دەخاتە بەرچاۋى پىغەمبەرى خۇى ﷺ ۋە دەپخاتە بەرچاۋى ئىمەش، ۋە ھەر كەسىك كە قورئان دەخوۋىنى، كە ئەۋانەى دۇستايەتىى جوۋلەكەۋ نەصرانى يەكان دەكەن، كىن؟

دەفەر موئى: ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، زانايانى

رەۋانبىژى دەلئىن: خۇاى پەروەردگار دەپەۋى ئەۋانەى دۇستايەتىى جوۋلەكەۋ نەصرانى دەكەن، بۇمانيان وىنا بكات لە دىمەنىكدا بە تابلۇيەك بۇئەۋەى تەماشى

بكەين، ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، ئەۋانەى دلئان

نەخۇشى تىدايە ۋەك گوتمە: دەگونجى مەبەست پىيان مونافىقى تەۋاۋبنو، دەشگونجى مەبەست ئەۋانە بن كە بەرەو نىفاق چوونو مسولمانى دلئەخۇش ۋە ئىمان بىھىزو كرجو كالن: ئەۋانەى كە دلئان نەخۇشى تىدايە، تۇ دەيانبىنى خىرايى دەكەن لەۋاندا (ۋاتە: لە دۇستايەتىىكردنى جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا، ديارە ئەۋە شتىكى زۇر كەۋرەيە، كەۋاتە: ئەۋ كاتو ئىستاۋ لە مەۋدۋاش ھەر كەسىكتان بىنى سوور بوو لەسەر ئەۋەى لەگەل جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا دۇستايەتىى بكات، چ دۇستايەتىى شەخسى، چ دۇستايەتىى كۆمەلەيەتىى، دۇستايەتىى سىياسى، لەسەر ئاستى دەۋلەت، لەسەر ئاستى حىزبى، بەلام بەۋ ۋاتايەى كە گوتمان، ۋاتە: خۇشى بوين، بە تەنگىانەۋە بىۋ، پشتيان بگرىۋ لەگەلئان بىۋ خۇيان بۇ بە كوشت بدات، ھەر كەسىكتان ۋا بىنى، نىشانەى پرسىارى لەسەر دابنئىن؟! ديارە دىنەكەى تەۋاۋ نىە، جا يان مونافىقە، ياخود

بەرەو نىفاق چوۋەو دلئى نەخۇشى تىدايە، ﴿ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ﴾،

پاساۋ دىننەۋە بۇ ئەۋ كارەيانو دەلئىن: دەترسىن بەلامان تووش بى، لەبەر بەلای ناگەھان ۋ گۇرانكارىي زەمان، ئىمە دۇستايەتىى لەگەل جوۋلەكەۋ نەصرانىيەكاندا دەكەين، تاكو ئەگەر دىنا شتىكى بەسەرھات، كەسىك ھەبى پەناى بۇ

بەرىن! ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾، نىزىكە خوا سەرگەوتنىك
بىنئىتە پىش، ياخود گۆرانكارىيەك، كارەساتىك لە لايەنى خۆيەوہ بىنئىتە پىش،
بىئەوہى دەستى بەشەرەكانى تىدابى، ﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَدِمِينَ﴾، سەرەنجام ئەوانەى كە دۆستايەتتى جوولەكەو نەصرانىيەكان
دەكەن، لەسەر ئەوہى كە لە دلياندا پەنھانىان كردوہ، پەشيمان ببنەوہ، واتە:
نىزىكە دنيا گۆرانكارىيە بەسەردابى و مسوئلمانان بەھىزو پىزىن، وە ئەھلى كوفر
بىھىز بن، وە ئەوانەى دۆستايەتتى ئەھلى كوفريان كردوہ، پەشيمان ببنەوہ،
چونكە بۇيە دۆستايەتتيان كردوون تاكو سەلامەت بن، كەچى رەنگە دنيا وابگۆرى،
ھەرچى لە پەناى واندا بى، زەرەرمەند بى، ئنجا ئەوہ كاتى خۆى وابووہ ئىستاش
وايە، ئەوانەى كە دەلئىن دەبى ئىمە لەگەل ئەمريكە بىن، لەگەل رۆژئاواو
جوولەكەو فلان ولاتدا پەيمانمان ھەبىو، نىزىك بىن و دۆستايەتتيان ھەبى، بە
حىساب دەيانەوئى بەرژەوہندىيە دنيايى خۆيان دابىن بكەن، دەلئىن: گۆرانكارىيە
بەسەر دنياو زەمان دادى، با پەنايەك ھەبى خۆمانى پى بگرىنەوہ، بەلام خوا ﷻ
دەفەر موئى: نىزىكە گۆرانكارىيە وا رووبەدات، مسوئلمانان سەرگەوتنو
بردنەوہيەكيان بۇ بىتە پىش، ئەو جوړە كەسانەى ئەوہ ھەلوئىستيانە، پەشيمان
ببنەوہ.

لە كۆتايى دا دەفەر موئى: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، وە ئەوانەى ئيمانان ھىناوہ
دەلئىن، دەشگونجى بەو (يقول) ھە بخوئىندرىتەوہو عەطف بى بۇ سەر رستەى
پىش: ﴿يَقُولُونَ مَخْشَىٰ أَن تَصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ
عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِمِينَ﴾، ئنجا ئەگەر ئاوا
بخوئىندرىتەوہ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوہ رستەيەكى سەرەتاييەو، ئەگەر
(يقول) ھش بى، واتە: لەسەر ئەوہ پەشيمان ببنەوہ كە لە دەروونى خۆياندا
پەنھانىان كردوہ، وە ئەوانەش كە ئيمانان ھىناوہ بلئىن: ﴿أَهْوَلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمُوا

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ﴿٥١﴾، ئا ئەوانە بوون، زۆر بە قورسی سویندیان بە خوا دەخوارد ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾، دەیانگوت ئیەمە لەگەڵ ئیوهین ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، کردووەکانیان هەلۆه‌شانەو، ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، سەرەنجام لە زەرەمەندان بوون، لێردا کە دەفەرموی: ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، واتە: ئەو کردووە چاکانە ی کردوویان، لە ئەنجامی دۆستایەتی گرتنیان لەگەڵ ئەهلی کوفردا، هەلۆه‌شانەو، کردووی چاکیش بەچی هەلۆه‌شیتەو؟ بە کوفر، کەواتە: دۆستایەتیکردنی رەهای ئەهلی کوفر بە کوفر لە قەڵەم دەدری، وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (آل عمران) دا دەفەرموی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ﴿٢٨﴾، واتە: ئیمانداران با کافران لە جیاتی ئیمانداران بە دۆست نەگرن، هەر کەسێک وا بکات، هیچ پەيوەندی بە خواوە نامینی، هەروەها فەرموویەتی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ ﴿١٤٤﴾ النساء، واتە: ئەو ئەوانە ی ئیمانتان هیناوە! کافران لە جیاتی ئیمانداران بە دۆست مەگرن و پشتیان پێ مەبەستن، ئایا دەتانەوی بەلگەیه‌کی ئاشکرای خوا پەروردگار لەسەر خۆتان دابنێن؟ واتە: خوا بەلگە ی لەسەرتان هەبی، کە ئیوه لە دینەکه‌ی هەلگەراونەو؟!

چه ند مه سه له یه کی گرن گ

مه سه له یه کهم: که ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ

أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ﴾، لی ردها ده مه وی سهرنجی هه موو لایه ک رابکی شهم، که ئیمه کاتی

خوی له بهرگی دووه می ئه م ته فسیره دا، له کاتی ته فسیرکردنی نایه تی

(۲۸) ی سوورده تی (آل عمران) دا که ده فه رموی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ

تَقَوُوا مِنْهُمْ ثَمَنًا ۗ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۲۸)، له وی

تاراده یه ک باسی ئه وه مان کردوه که حوکمی دؤستایه تی له گه ل کردن و نزیک

له گه ل ئه هلی کوفردا چؤنه و، سهره نجامی چییه؟ هه روه ها له بهرگی سییه می ش،

له کاتی ته فسیرکردنی ئه م نایه ته دا که ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ (۱۴۴) النساء، دیسان له وبارده وه قسه مان کردوه، له بهرئه وه ئه وه ی که

له وی گوتومانه، ئیکتیضای پی ده که م، به لام لی ردها ده مه وی نامازه به چه ند

شتیک بکه م به خیرای:

چەند خالکی گەرنەگ لە بارەمی حوکی دۆستایەتی گرتنی موسوڵمانان لە گەڵ کافران دا

۱/ که خوا دەفەر مووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾،

ئەمە ئەو دەگەیهینی که هەموو جوۆر و حالەتەکانی دۆستایەتی گرتن لەگەڵ کافراندا، چ جوولەگەو دیان، چ غەیری ئەوان، سەر ناکیشی بو کافر بوون، ئەگەرنا خوا نەیدەفەر موو: ئەی ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! دیارە ئیمانیشیان هەیهو دەشفەر مووی: ئەو مەگەن! هەرودها لە سەرەتای سوورەتی (الممتحنة) شدا

که دەفەر مووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ...﴾ (۱)

واتە: ئەی ئەوانەى ئیمانتان هیناوه! دوژمنی من و دوژمنی خۆتان بە دۆست

مەگرن، وە لە سوورەتی (النساء) یش دا دەفەر مووی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَتْرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا﴾ (۱۴۴)، که واتە: مەرج نیە هەموو جوۆرە دۆستایەتیەکی ئیمانداران

لەگەڵ ئەهلی کوفردا یەکسەر ئینسانی موسوڵمان لە بازنەى ئیسلام بەریتە دەر بە یەکجاری، بە لکو حالەتی دۆستایەتی گرتن لەگەڵ نامسوڵماناندا جوۆراو جوۆرە هەر جوۆرە حوکمیکی تایبەتی هەیه.

۲/ ئەو رستهیهی که دەفەر مووی: ﴿بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ئەو دەگەیهینی که

جوولەگە لەگەڵ نەصرانی یەکاندا دۆستایەتی یەکدی دەگەن، ئەو هەش دیارە وەك لە مانای گشتی نایەتەکاندا ئاماژەم پێدا، لە واقعی ئیستاشدا دەبینری، وە ئەگەر تەماشای میژووش بکەین، جوولەگەو نەصرانیی لە بەرانبەر ئەهلی ئیسلامدا، هەمیشە بوونە یەك بەرەو چوونە یەك سەنگەرودە.

۳/ ئەو رىستەيەي كە دەفەرموئى: ﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ ﴾، ھەر كەسىڭ

لە ئىو دەستايەتتايان بىكات ئەو دەوانە، ئەمە ئەو دەگەيەنئى كە ھەر كەسىڭ بە رەھايى دەستايەتتى لەگەل كافراندە ھەبى (بَيْنَهُ وَبَيْنَهُمُ الْمُؤَالَاةُ الْمُطْلَقَةُ) ئەو لە بازنى ئىسلام و ئىمان دەچىتە دەر، وەك لىرەدا خوا ﷺ دەفەرموئى:

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ ﴾، وە لە سوورەتتى (آل عمران) ىشدا، باسكرد كە

دەفەرموئى: ﴿ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ ﴾، ھەر كەسىڭ وابىكات ھىچ پەيوەندى

بە خواو نامىنى، بەلام ئەو دەگەل لىرەدا بىزانىن، ئەو دەپ كە ئايا دەستايەتتى رەھا (المؤالاة المطلقە) چىيە و چۆنە؟

ئەو دەپ مەن دواي لىكۆلئىنەو دەپ زۆر بۆم دەركەوتو، دەستايەتتى رەھاى مسوئلمانان بۆ كافران، كە پىئى لە بازنى ئىمان و ئىسلام دەچنە دەر، چوار ھالەتتى ھەن و لە چوار شتاندا، ھەر كامىان بە جيا بە جيا، يان ھەر چوارىيان پىكەو، بەر جەستە دەپى:

أ- بە دل خۆشى بوپن و، بە خۆشيان دلخۆش و بە ناخۆشيان دل ناخۆش بى.

ب- ئايىن و بەرنامەكەيانى پى راست بى، لەو شتانەدا كە پىچەوانە ئىسلامن، ئەگەرنا لە تەورات و ئىنجىلدا ھەندى شت ھاتو، لە قورئانى پىرۇزىشدا ھاتو، يان پىچەوانە قورئان و سوننەت نى، بەراستىش بزانرى زەرەرى نى، دەپى شتى راست پى راست بى و، شتى چاكت پى چاك بى، لە ھەر كەسىكەو بى.

ج- وە لە ھالەتتى جەنگدا، جەنگيان لەسەر بىكات، خۇيان لەسەر بەكوشت بىدات و خەلكيان لەسەر بكوژى.

د- پەيوەندى نىكى و كەين و بەينى لە جياتى مسوئلمانان لەگەل ئەوان دا بى و، پىشتيان بگرى و سەريان بخت بە قسەو كردهو، تەنانەت ئەگەر بەسەر مسوئلمانانىش دابى، چ وەك قسەو مەجلىس بى، چ ھالەتتى كۆمەلايەتتى بى،

چ حالہتی سیاسی بی، پشتیان بگریو بہ رھایی بہسہر مسولمانان دا سہریان بجات.

ہہر کہسیک یہکیک لہو چوار حالہتہی تیدایی، مانای وایہ دوستایہتی رھای ئہہلی کوفری کردوہ، جا چ جوولہکھو نہصرانی بن، چ غہیری ئہوان، تہفسیرہکانیش باسی زور شتیان کردوہ، دہربارہی دوستایہتی رھای مسولمانان لہگہل کافراند، بہلام من پیموایہ لہو چوار حالہتہ ناچیتہ دہری.

بہلام ئہوہی کہ تہنیا بہ گونہای گہورہ دادہنریو بہ کوفر دانانری، لہ دوستایہتی کردنی کافراند، ئہوہیہ کہ بابایہکی مسولمان لہ حالہتیکی تاییہتدا ہاوکاریہکی دیاری کرای کافران بکات، بہ پالئہری موچامہلہو پاراستنی بہرژوہندیی یہک، یان دوور خستہوہی زیانیک، وہک ہہلوئیستہکہی (حاطب بن بلتعة)^(۱) کہ نامہیہک دہنوسی بو ئہبوسوفیان و قورہیش کہ ئہوہ پیغہمبہر ﷺ دہیہوی بی بو گرتنی مہککہ، دوایی خوای پہنہانزان جبریل دہنیریو پیغہمبہر ﷺ ناگادار دہکاتہوہ، کہ ئہوہ نامہیہکی ئاوا نیردراوہ بہ پیرہژنیکدا ئہو پیرہژنہ لہ فلان شوینہیہ، پیغہمبہر ﷺ عہلی کوری ئہبو طالیب و زوبہیرو میقداد دہنیری، دہبین پیرہژنیکہ سواری ولاخیک بووہ لہ کہژاوہ

﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، أَنَا وَالزُّبَيْرُ وَالْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ، قَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رَوْضَةَ خَازٍ، فَإِنَّ بِهَا طَعِينَةَ، وَمَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوهُ مِنْهَا فَانْطَلِقُوا، تَعَادَى بِنَا حَيْلُنَا حَتَّى انْتَهَيْنَا إِلَى الرَّوْضَةِ فَإِذَا نَحْنُ بِالطَّعِينَةِ، فَقُلْنَا: أَخْرَجِي الْكِتَابَ فَقَالَتْ: مَا مَعِيَ مِنْ كِتَابٍ فَقُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَنُلْقِيَنَّ الشَّيْبَ فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا فَاتَيْنَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَدَا فِيهِ: مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، إِلَى أَنَسِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا حَاطِبُ مَا هَذَا، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ إِنِّي كُنْتُ امْرَأًا مُلْصَقًا فِي قَرَيْشٍ، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، لَهُمْ قَرَابَاتٌ بِمَكَّةَ يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ؛ فَأَحْبَبْتُ، إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ، أَنْ أَتَّخِذَ عِنْدَهُمْ بَدَأَ يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي وَمَا فَعَلْتُ كَفْرًا وَلَا ارْتِدَادًا، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقَدْ صَدَقَكُمْ فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْنِي أَضْرِبُ عُنُقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، قَالَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ قَدْ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَضَرْتُ لَكُمْ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۵۶ كتاب الجهاد والسير: ۱۴۱ باب الجاسوس وقول الله تعالى (لا تتخذوا عدوي وعدوكم أولياء)} .

دایە، لە شوێنیکە بە ناوی (روضە خاخ) دەیگرن دەلێن: ئەو نامەیهەمان بەدیهە، حاشا دەکات، دەلێن: یان نامەگەهی دینی، یاخود دەتپشکنین، پۆشاکەگەت لەبەر دادەکەنین، کە دیارە مەبەستیان پۆشاکێ سەرەووە بووە، ئیدی کە دُنیا دەبێ هەر دەپشکنن، نامەگەهی کە لەبەن کەزێی ناو، وێیان دەدات، پێغەمبەری خوا ﷺ (حَاطِبِ بْنِ بَلْتَعَةَ) بانگ دەکات دەلێ: (حَاطِبِ) بۆ وات کردووە؟ دەلێ: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ پەلە مەگە! هاوێلانێ بەرپزێ تۆ خزم و کەسیان لەوێ هەبوو، منیش لەوێ کەسیکی وام نەبوو، گوتم: با چاکەیهەگم لە چاوی واندا هەبێ، خزمەکانم سەلامەت بن "دیارە بێ دەستەلات بوونە" دەنا هەر مسوڵمانم و دلێشم هەر وهك خۆیهتی و بە کوفر رازی نیم، عومەر گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ لێم گەرێ با لە گەردنی بەدم، بۆتە موناڤیق، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ﴿دَعَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطَّلَعَ عَلَى هَذِهِ الْعِصَابَةِ مِنْ أَهْلِ بَدْرٍ، فَقَالَ: اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَضَرْتُ لَكُمْ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم: (۹۳۷۱)}، واتە: عومەر لێی گەرێ، دەبینی خوا سەرنجێکی ئەهلی بە دری داو، فەرموویەتی: برۆن چی دەگەن لە مەودوا بیکەن، لێتان خۆش دەبم، واتە: مادام ئەو هەلۆیستە گەورەو چاکەیی بوو لە جەنگی بەدر، با ئەو هەلەو خالە لاواز (نُقْطَةُ الضُّعْفِ) هشی هەبێ، ئەو بەس گوناھارەو ئیستاش پەشیمانە، ئەمە جوۆرێکە لەو دۆستایەتییهی کە ئینسانی پێ لە بازنەئێ ئیسلام و ئیمان ناچیتە دەری و تەنیا گوناھی گەورەیهەو کوفر نیە، ئنجا هەموو حالەتیکی دیارییکراو وایە، بەلام وهك عەرەب دەلێ: (عَلَى طُولِ الْخَطِّ) لە سەرەتا تا ئەنجام، لەگەڵیان بێ و پشتیان بگرێ و هاوکاریان بێ، ناتوانی بلی مسوڵمانم.

ئنجا لێردەدا شتیکی دیکە دیتە پێش: ئایا مەسەلەیی خۆش رەفتاریی و رەوشت جوانیی و رێزگرتن و پێشوازیی لێکردن و پەيوەندیی سیاسی و دبلۆماسیی، ئەوانە دەچنە بازنەیهەگەو؟

دەلێین: لەراستییدا ئەوانە ناچنە نیو بازنەئێ دۆستایەتیکردنی ئەهلی کوفرەو، چونکە مسوڵمان دەبێ رەوشتی جوان بێ، پرووی خۆشبی، زمانی شیرین

بئ، بەرپز بئ، چاکەکار بئ، بە ئینصاف بئ، دادگەر بئ، میهرەبان و بە بەزەیی بئ، ئەوانە کۆمەلێک سیفەتن مسوڵمان دەبئ لە هەموو حالاندا خۆیان پئ برازینیتەوه، وه ئەوه هیچ پەیوهندیی بە مەسەلەى دۆستایەتیکردنی کافرانەوه نیە، بەلگەمان چییە؟ بەلگەمان ئەوهیە کە خوای پەروردگار لە چەندان نایەتدا فەرمان بە مسوڵمانان دەکات، کە دەبئ قسەیان باش بئ، رەوشتیان باش بئ، چاکەکار بن لەگەل مسوڵمانان و نامسوڵماناندا، بۆ وینە، خوا فەرموویەتی:

(۱) ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ البقرة، واتە: ... چاکە بکەن،

بیگومان خوا چاکەکارانی خوشدەوئ، چاکە لەگەل کئ بکەن؟ بە موتڵەقیی فەرموویەتی، چاکە لەگەل هەموو کەس بکەن، ئەوه بە نەیسبەت چاکەکردن.

(۲) ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ البقرة، واتە: وه قسەى باش لەگەل خەلک

بکەن، یانی: کردەوهی باشیان لەگەل بکەن و، قسەى باشیشیان لەگەل بکەن.

(۳) ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ

وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ الممتحنة، واتە: خوا رڤتان لئناگرئ لە بەرانبەر ئەوانەدا کە لەسەر دینتان جەنگتان لەگەل ناکەن، وه لە نیشتمانی خۆتان و دەدرتان نانین، کە چاکەیان لەگەلدا بکەن، وه (لە مالى خۆتان) پڤیان ببەخشن.

(۴) ﴿وَإِذَا حُيِمٌ بِنَحِيَةٍ فَحْيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

حَسِيبًا﴾ النساء، واتە: ئەگەر سلاوتان لئکرا بە سلاوتک بە چاکتر لە خوئ، یان بەلایەنی کەم وهک خوئ وهلامی بدەنەوه.

کەواتە: خوئ رەفتاریی و بەرپزیی و قسە خوشیی و هاوکاریی و چاکەکاریی لەگەل ئەهلی کوفر، لە بواری مامەلەو هەلسوکه و تدا، ناچیتە نیو بازنەى دۆستایەتی کردنیانەوه، بەلکو ئەوه کۆمەلێک رەوشت و رەفتارن، کە پڤویستە مسوڵمان هەر بەو شیوهیە بئ.

٤/ دەفەرموی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ** ﴾، ئەو دەگەیهێنێ کە دۆستایەتی گرتن لەگەڵ کافرانی جوو و دیان و غەیری وانیشدا، مایە بە ستمکار ئەژمارکردنی ئینسانە، دیارە ستممیش دەگونجێ کوفر بێ، وەك خوا دەفەرموی: ﴿ **وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ** ﴾ البقرة، واتە: کافران ستمکاری تەواون، زۆلمی هەرە تەواو بە مانای وشە زۆلم لە کافراندا دێتە دی، وە دەشگونجێ ئەو زۆلمە گوناھی گەورەبێ، کەواتە: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ** ﴾، ئەگەر دۆستایەتی پەهایان هەبێ واتە: کافرن، بەلام ئەگەر دۆستایەتی مۆتەقیان نەبێ، واتە: ئەوانە ی گوناھێکی گەورەیان کردووە.

مەسەلە ی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿ **فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ**

فِيهِمْ ﴾، ئەوانە ی دلێان نەخۆشیی تێدایە دەیانبینی خێرای دەکەن، پێشپەڕێ دەکەن لە دۆستایەتی گرتن لەگەڵ خەلکی جوولەکەو نەصرانییدا، کەواتە: ئەووە عادەتی موناڤیقەکانە لە هەموو پۆژگارێکدا، چونکە تەعیری ﴿ **الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ** ﴾، وەك پێشتریش باسمان کرد، زیاتر بۆ موناڤیقەکان بەکارهاتووە، جا چ موناڤیقی تەواو عەیار بنو، نیڤاڤی گەورەیان هەبێ و فریان بە ئیسلامو مسوڵمانانەووە نەماڤی، وە چ سیڤەتو ئاکاریکی نیڤاڤ یان زیاتریان تێدایێ، چونکە کەسانێک هەن دلێان نەخۆشو دەرەدارە، بەلام نەبوون بە موناڤیقی تەواو، ئەو تەعبیرە زیاتر مەبەست پێی ئەوانە.

کەواتە: ئەووە ی کە دۆستایەتی ئەهلی کوفر دەکات، ئەو کەسە یە کە دلێ نەخۆشە، جا چ موناڤیقی تەواو بێ، چ دلەکە ی نەخۆش بێ و ئیمانەکە ی کرچ و کال بێ و لاوازی.

ئنجای وشە ی ﴿ **يُسْرِعُونَ** ﴾، کە پێشتریش ئاماژەم پێدا، حالەتی کردەیی ئەوان دەخاتە پێش چاو، زانایانی پەوانبێژی دەلێن: ئەووە لە رابردوودا بوو،

بەلام خوای کاربەجی دەیکات بە (فعل المضارع) ئیستا بۆئەووی بیهینیتە بەرچاو: ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، ئەوانەى دلیان نەخۆشە دەیانبینی، واتە: لەبەرچاوت دین و دەچن کەین و بەینیان لەگەڵدا دەکەن "لەگەڵ ئەهلی کوفردا" ماستاویان بۆ دەکەن و، سینگیان لى دەهیننە پیشى و تەمەللوقیان بۆ دەکەن.

مەسەلەى سێیەم: کە دەفەرموی: ﴿ يَقُولُونَ نَحْنُ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ﴾، دەلین: دەترسین کە بەلامان تووش ببی، کارەساتیکمان بەسەربى، ئەووە پاساوی هەموو ئەوانەیه کە کەین و بەین لەگەڵ ئەهلی کوفردا دەکەن، دەلین: ئەووە دنیاىە و رۆژگارە، دنیا دەگۆرێ و هاوکیشەکان دەگۆرین، با دووربینی خۆمان هەبێ و بەلەمیکى لەبن پچکیکى بشارینەو، بۆ کاتی هەلاتنى! من زۆر جار ئەو تەعبیرەم بەکارهیناوە، هی وا هەیه شتیك دەشاریتەو، ئامادەى دەکات دواى پێى هەلئى و پێى رابکات! ئەووە لەراستیدا بەلەم شاردنەو، شوین دانانە بۆ کاتی هەلاتن و پاشەکشەکردن، بۆیه خوا ﷻ ئەو تەعبیرە بەکاردینى وشەى: ﴿ دَائِرَةٌ ﴾ ش، لە ئەسڵدا یانى: بازنە، بەلام لێردا مەبەست پێى بەلایەکە، وەك چۆن بازنە دەورى ئەو شتە دەدات کە بەدەورى داهاو، ئەو بەلایەش ئاوا دەورى ئەو خەلکە بدات و هیچیان جەب نەداو هیچیان قوتار نەبن.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾، لێردا خوا ﷻ دوو شتی باسکردوون:

١/ ﴿ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ﴾، یان سەرکەوتن بێنى، یان کاریك لەلایەن خۆیەو، (فتح) واتە: سەرکەوتنى مسوولمانان و دەروو لیکرانەو، یانى: هاتیان بى، بارودۆخەکە بە قازانجى ئەوان تەواو بى، وە دەستی خۆیانى تێدابى، ﴿ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ﴾، مەبەست پێى چییە؟ واتە: کارەساتیکى پیشبینى نەکراو

بیٹہ پیش، کہ دەستی ئینسانی تیدا نہ بی، وەك کاتی خۆی یەکییتی سوڤیەتی ھەلۆەشاندا، سەرکەوتنیکی گەورە بوو بۆ مسوولمانان، چونکە مسوولمانان دەبووایە لە بەرانبەر دوو بەردا شەر بکەن، بەردی پوژئاوا، بەردی پوژھەلات، دوایی بەردی پوژھەلات ھەرەسی ھینا، کاتیك مارکسیزم ھەرەسی ھینا، مایەوہ بەردی پوژئاوا، ئەوہ ﴿أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ ۵، ئەوہ خوا لە لایە خۆیەوہ دەپھینئ، بە پئی یاسای خوا ﷻ دیتە پیش، بەلام دەستی ئینسانەکانی تیدانیہ.

۲/ کہ دەفەر موئ: ﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾، دوایی لەسەر ئەوہی کہ لە دئی خۆیاندا پەنھانیان کردوہو شار دوویانەتەوہ، پەشیمان ببنەوہ، ئەوہی کہ لە دئی خۆیاندا پەنھانیان کردوہو چییە؟

۱- دەگونجی مەبەست پئی نەخۆشی نیفاق بی.

۲- دەگونجی مەبەست پئی گومان و دوو دئی بی.

۳- دەگونجی مەبەست پئی ترس و بیم بی لە دوژمان.

۴- دەگونجی مەبەست ئەو خۆزگە خواستەنی شکستی مسوولمانان بی.

۵- دەشگونجی ھەموو ئەوانەو غەیری ئەو شتانەش بی، ئنجا دیارە کہ لە دئی خۆیاندا پەنھانیان کردوہ، بەلام دەریانەخستوہ، مەبەست پئی شتی خراپە، بە پئی پەندی (گۆزە چی تیدابئ ھەر ئەوہی لی دەرژئ) بابای خراپ ھەر گومانی خراپو خەیاالی خراپی بە دلدا دئ، جا چ بەرانبەر بە خوا، چ بەرانبەر بە خەلک.

مەسەلە ی پینجەم: کہ دەفەر موئ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ

جَهْدَ آيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾:

۱/ پشتریش باسکرد، (يقول) دوو قیرائەتی ھەیە. (ويقول، ويقول)، ئەگەر

(ويقول) بی وەك (حَفْص) و ھاواریەکانی دەلین: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەوہ

پی‌ده‌گوتری رسته‌یه‌کی ده‌ست پی‌کردن (الجملة الابتدائية)، واته: ههر له سه‌ره‌تاوه نه‌وانه‌ی ئیمانان هیناوه، ده‌لین: ئا نه‌وانه بوون که زور به خه‌ستی و به سه‌ختی سویندیان به خوا ده‌خوارد، که له‌گه‌ل ئیوه‌ن، نه‌وه له‌گه‌ل دابوونه‌که‌یان بوو! ئیستا کرده‌وه‌کانیان هه‌لوه‌شاونه‌وه، وه له زیانباران بوون، واته: به سه‌رسوورمانه‌وه وا ده‌لین.

وه نه‌گه‌ر (یقول) بی، واته: له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له دلیندا په‌نه‌انان کردوه په‌شی‌مان بینه‌وه‌وه، له‌وه‌ گاته‌شدا ئیماندارانیش بلین: ئا نه‌وانه بوون که سویندی سه‌ختیان ده‌خوارد به خوا، که له‌گه‌ل ئیوه‌ن، که‌چی نه‌وه‌ش چاره‌نووسیانه‌؟!

۲/ که ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْثَلَاءَ الَّذِينَ﴾، نه‌م هه‌مه‌زه‌یه پی‌ده‌گوتری (همزة الإستفهام الإنکاری)، واته: نه‌وه هه‌لویستیکی نامه‌نتیقی یه، (مانای هه‌مه‌زه‌ی ئیستفه‌مای ئینکاری) یش نه‌وه‌یه که تو چاوه‌رپی وه‌لامه‌که‌نابی، بو وینه: تو به‌که‌سیک ده‌لئی: نه‌وه کامیره‌نیه‌؟! یان ده‌لئی نه‌وه قورئان نیه‌؟! چاوه‌رپی نا‌که‌ی بلین: با، واته: نه‌وه دیاره، چونکه ئیستفه‌مای ئینکاری: (يَتَضَمَّنُ جَوَابُهُ فِي طَيَاتِهِ)، وه‌لامه‌که‌ی ههر له‌نیو خویدا‌یه.

۳/ که ده‌فه‌رموی: ﴿أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾، نه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری که ئینسانی دروزن بو قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی هه‌ست کردن به‌ناته‌واوییه‌که که له خویدا هه‌ستی پی ده‌کات، پی‌ویستی به‌وه هه‌یه زور سویند بخوات، جاری واش هه‌یه که‌سیک ره‌نگه ههر زمانی راهاتبی له‌سه‌ر سویند خواردن، به‌لام نه‌گه‌ر تی‌بینیتان کردبی، به زوری وایه که‌سیک که دروزن بی زور سویندان ده‌خوات، نه‌وه‌ی راست‌گویی، زور پی‌ویستی به سویند نیه، باوه‌رو متمانه‌ی به خوی هه‌یه و درو ناکات له‌گه‌ل خه‌لک، تا ناچار بی قسه‌که‌ی خوی به‌هیز بکات به سویند، باوه‌ری به قسه‌که‌ی خوی هه‌یه، قسه‌که‌ی راسته‌و پی‌پشت نه‌ستوو‌ره، وه‌ک گوتم ده‌گونجی جاری وایه ئینسانی راست بی‌ژیش سویند بخوات، بو‌نه‌وه‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌ی دنیا بکاته‌وه، وه‌ک خوی په‌روه‌ردگار سویندی خواردوه‌و پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ سویندی خواردوه، فه‌رمویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ) جاری وایه سویندی خواردوه، مه‌به‌ست نه‌وه نه‌بووه بر‌وای به قسه‌ی خوی نیه، به‌لام ئینسانی ئیماندار زور سویند ناخوات

له حالتهی ئاسایی و شینه ییدا، به لکو له پیاوچاکان هه بووه گوتوو یه تی: نه به راست و نه به درؤ سویندم نه خواردوه، جا لی رهدا که ده فهرموئ: ﴿جَهْدٌ

أَيْمَانِهِمْ﴾، ده لئ (مَنْصُوبٌ عَلَى أَنَّهُ مَصْدَرٌ لِأَقْسَمُوا مِنْ مَعْنَاهُ، وَالْمَعْنَى:

أَقْسَمُوا إِقْسَامًا مَجْتَهَدًا فِيهِ)، واته: که ده فهرموئ: ﴿جَهْدٌ أَيْمَانِهِمْ﴾، مه نصوله له سه ر ئه وه که چاوگه بو وشه ی (أَقْسَمُوا) له مانایه که ییدا نه که له بیژه (لَفْظٌ) ده که ی واته: سویندیان خواردوه به سویند خواردنی که زور کوششی تیدا کراوه، زور هه وئی بو دراوه و زور خوئی تیدا ماندوو کراوه.

۴/ که ده فهرموئ: ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئه وه ی لی وهرده گیرئ که

دۆستایه تیکردنی ره های ئه هلی کوفر، کرده وهکانی ئینسان هه ئده وه شینیتیه وه، کرده وهکانی ئینسانیش هه ئناوه شینه وه به بی کوفر، وه که خوا له سوورته ی

(البقرة) دا ده فهرموئ: ﴿... وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ

كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ...﴾ (۲۱۷)، واته: هه ر

که سی که له ئیه وه له دینه که ی هه لگه رپته وه، به کافری بمرئ، کرده وهکانی هه ئوه شاونه وه له دنیا و دوارؤژدا، که واته: کرده وهکان به کوفر هه ئده وه شینه وه،

لی رهدا که ده فهرموئ: ﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ﴾، باسی کوفری نه کرده، هه ر باسی

ئه وه ی کرده که ئه وانه خیرایی ده که ن له دۆستایه تیکردنی جووله که و

نه صرانییه کاند، ئیماندرانیس ده لئین: ئا ئه وانه بوون که سویندیان ده خوارد،

که چی کرده وهکانیشیان هه ئوه شاونه وه؟! وه له زیانباران بوون، که واته: که ده فهرموئ کرده وهکانیان هه ئوه شاونه وه، واته: به و دۆستایه تیی کردنه ی

جووله که و نه صرانییهکان کافر بوون و، له بازنه ی ئیسلام دهر چوون.

که واته: لی رهدا مه به ست له و دۆستایه تیی کردنه، دۆستایه تیی کردنی ره ها

(الموالاته المطلقة) یه، دیاره ئه گه ر ئاوا له نایه تهکانی قورئان ورد نه بینه وه

که سی که پیی واده بی، ئه گه ر یه کی که هه ر سه لام و چاک و چۆنیه کی له گه ل

جووله که و نه صرانییه که کرد، پیی کافر ده بی!! که واته: ده بی وردی بکه یینه وه،

خۆش خوێڵقیی، لە دۆستایەتیی جیایە، دۆستایەتییکردنی کافرانیشت یەك جوړ نیە، دۆستایەتییکردن هەیه دەبێتە گوناوی گەورە، وەك هەلۆیستەكەى (حاطب)، دۆستایەتیی رەھاش هەیه، كە دەبێتە كوفرو كوفریكى لە ئیسلام بەرە دەریشت (كفرٌ مُخْرَجٌ مِنَ الْمَلَّةِ).

٥/ كە دەفەرموئ: ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾، واتە: لە زیانباران بوون، گەورەترین زیانباری ئەو هیه كە ئینسان لەسەر ژیانەكەى خۆى، لەسەر تەمەنەكەى خۆى قەرزدار بێتەو، چون قەرزدار دەبێتەو؟! خوا ﷻ لە كۆتایی سوورەتى (النبأ) دا دەفەرموئ: ﴿... وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلْبِغُنِي كُتُّ رَبِّا﴾، واتە: ئینسانی كافر دەئى: خۆزگە گل بامایە، یانى چى؟ زانیان دوو مانایان بۆ كردوون:

یەكەم: دەئى: خۆزگە هەر گل بام و دروست نەكرابامو، لە سەرەتاو خوا دروستی نەكردبام، چونكە ئینسان جەستەكەى لە خاك دروست بوو.

دووم: مانایەكى دیکەى ئەو هیه: كاتیک ئاژەل و درندەو ئەوانە دەهینرین بۆ حیساب وەك پێغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: خوا ﷻ هەقى مەرى كۆلە بەسەر بزنى شاخ داره وه ناهیلئى: ﴿إِنَّ الْجَمَاءَ لَتُتَقَصُّ مِنَ الْقَرْنَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٧٩٩٦) عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَمَّانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، تعليق شعيب الأرنؤوط: حَسَنٌ لِّغَيْرِهِ}، واتە: ئەو هى بى قوچ تۆلەى بۆ دەكریتەو لەو هى قوچدار.

كاتیک خواى دادگەر لێپرسینەو لەگەل واندا دەكات، دواى ئەوان دەبنەو بە گل چونكە بەهەشت و دۆزەخیان نیە، بەس بۆ هاتنە دى دادگەرى خوا، خواى بەرز حیساب و كیتاب لەگەل واندا دەكات، لەسەر راي هەندیک لە زانیان، وەك لە هەندى فەرموودەو شوینەواران داهاتو، مرقى كافر كاتیک ئەوانە دەبینئ، دەبنەو بە خاك، خۆزگە بەوان دەخووزئ و دەئى: خۆزگە منیش ئاژەل و چوارپى بووماىە، ئیستا دەبوومەو بە خاك و تووشى دۆزەخى نەدەبووم، چەند ناخۆشە ئینسان بگاتە حالەتیکى وا كە خۆزگە بە ئاژەل و درندەگان بخووزئ!!!

بەپیزان!

خوایێ ئێوە بەو شیوازه بههیزه‌ی جه‌ختکردن، جه‌ختی ته‌ئکیدى کردۆته‌وه له‌سه‌ر ئەوه که مسوڵمانان نابێ دۆستایه‌تی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به‌ تابه‌ت و هی کافران به‌گشتی، بکه‌ن، به‌لام لی‌رده‌ا باس باسی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان، ئەگه‌رنا به‌گشتی نابێ دۆستایه‌تی ئەه‌لی کوفر بکری، وه‌ک نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (النساء) ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّيَّبُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا نَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَاَءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٤٤﴾، کافران له‌ جیاتی ئیمانداران به‌ دۆست مه‌گرن، واته‌: کافر به‌گشتی، چ خاوه‌ن کتیب بن، چ بی کتیب بن، چ بت په‌رست بن، چ شوینکه‌وتوو ی به‌رنامه‌یه‌کی ئاسمانی نه‌بن. ئەگه‌ر ته‌ماشای ئەو نایه‌تانه بکه‌ین، نو (٩) جوړه ته‌ئکیدیان تی‌دان:

١- ﴿يَتَّيَّبُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا نَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرِيْنَ اَوْلِيَاَءَ﴾، به‌ ئاشکراو به‌ روونیو بی په‌رده خوا ده‌فه‌رموی: ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه‌! جووله‌که‌و نه‌صرانی یان مه‌گرن به‌ دۆست.

٢- ﴿بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ﴾، شتیکی زۆر بی مانایه، ئەوان دۆستایه‌تی یه‌کدی ده‌که‌ن و، هه‌رگیز بۆ تۆ نابنه‌ دۆست، که‌واته‌: چۆن ده‌چی دۆستایه‌تیان ده‌که‌ی و، پشتیان پێ ده‌به‌ستی؟!

٣- ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ﴾، هه‌ر که‌سیک دۆستایه‌تیان بکات به‌ په‌های، ئەوه له‌وانه، واته‌: له‌ بازنه‌ی مسوڵمانان ده‌چیته‌ ده‌رو ده‌چیته‌ بازنه‌ی ئەوان، وه‌ حوکمی ئەوانی ده‌بی، هه‌ندیکیش گوتوو یانه‌: واته‌: کرده‌وی وه‌ک ئەوانی ئەنجام داوه، به‌لام ئەوه له‌ حالیکه‌یه‌ که دۆستایه‌تی کردنه‌که په‌ها نه‌بی و جوژیی بی، به‌لام لی‌رده‌ا سیافه‌که ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که مه‌به‌ستی پێی دۆستایه‌تی په‌هایه‌.

٤- ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾، که‌واته‌: هه‌ر که‌سیک دۆستایه‌تی جووله‌که‌و نه‌صرانیان بکات، له‌ سه‌ته‌مکارانه‌.

۵- ﴿ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ﴾، کهواتە: ئەوەی دۆستایەتی و ان دەگات، دلی نەخۆشیی تێدایە.

۶- ﴿ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

نَدِمِينَ ﴾، کهواتە: هەر کەسێک دۆستایەتی جوولەگەو نەصرانیان بکات، دوایی بەشیمان دەبێتەوه.

۷- ﴿ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ﴾،

واتە: ئیمانداران سەریان سوور دەمیێ دەلێن: ئا ئەوانە بوون سویندیان دەخوارد، کە بروادارن؟ چۆن کەسێک دۆستایەتی جوولەگەو نەصرانیان بکات، لە مسوڵمانانە؟!

۸- ﴿ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾، واتە: کردەوهکانیان هەژووشاونەوه.

۹- ﴿ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴾، زیانبار بوون، خۆیان و تەمەنەگەیان زایە بوون.

خوا بە لوتفی خۆی ئیমে لەو کەسانە بگێرێ، کە دل و دەروونیان پەرە لە ئیمان و لە خوا بەیەگرتن (توحید) و لە خۆشویستنی خوا و پیغەمبەری خوا و مسوڵمانان، وە تۆزفائیک مەیلیان لە دل دانیە سەبارەت بە خۆشویستنی ئەهلی کوفر، وە لەو کەسانەمان بگێرێ کە بە جوانترین شیوه لە سنووری شەرعدا مامەڵەو هەلسوگەوت لەگەڵ خەڵکدا دەکەن، بە شیوێهە کە لە ئیسلام، وە لە شوینکەوتوانی پیغەمبەر ﷺ، دەوشیێتەوه، وە بایی ئەوەندە لە دین تیبگەین، کە رەفتارو مامەڵەو قسەی خۆش و هاوکاری و بەزەیی و چاکەکاری، کە لەسەر هەموو مسوڵمانیک پیوویستەو لە هەموو کاتیکیدا، لەگەڵ دۆستایەتیکردن و پشت پێ بەستن و هاوکاریبکردندا، تیکەل نەکەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی چوار دەیهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی: (٥٤ تا ٥٦) دەگرێتە خۆی، لەم سێ ئایەتەدا، خوا ﷻ بۆ جاری هەشتەم بە نازناوی ئیمان بانگی ئیمانداران دەکات و پێیان ڕادەگەیەنێ، کە هەر کامێکیان لە ئایینەکە ی پاشگەزبێتەو - لێی هەلگەرپێتەو - خوا بێ باکە، وە کۆمەڵێک دینێ لە جیاتی ئەو هەلگەرپێتەو، کە خواوەنی شەش سیفەتی سەرەکیین:

خوا خۆشیدەوین و خوایان خۆش دەوێ، لەگەڵ ئیمانداران میهرەبان و لە بەرانبەر کافراندان زبەرن و پتەون، لە پێی خوادا تێدەکوژن و لە لۆمە ی لۆمەکاران بێباکن، وە ئەو هەش بە بەخششێکی خوایی دادەنێ کە لە رووی زانیاری و کەرەمییەو بە کەسانی شایستە ی دەبەخشێ.

پاشان خوای زاناو توانا دەیخاتە روو کە دۆست و پشتیوانی برواداران تەنیا خواو پێغەمبەرەکە ی و کەسانی بە ئیمان، ئەوانە ی نوێژ بەرپا دەکەن، و، زەکات دەدەن، زۆر ڕکوع دەبەن، دیارە ئەوانە سێ سیفەتی سەرەکی مسوڵمانان.

وە سەرەنجام خوا ڕایدەگەیەنێ کە هەر کەسێک خواو پێغەمبەرەکە ی و برواداران بە دۆست و پشتیوان بگرێ، ئەو ئەو کەسە دەچیتە ڕیزی کۆمەڵی خواوەو، کۆمەڵی خواش هەمیشە زال و سەرکەوتوون.

﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ۚ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 وَيُحِبُّونَهُ ۚ أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ
 لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ
 يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ ۝ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئە ئه وانە ی برواتان هیناوه! هه ر کامیکتان له ئایینه که ی پاشگه زبیته وه، ئە وه
 خوا (په کی نا که وئو) له مه ودوا کۆمه لێک دینی که خۆشیده وین و خۆشیان ده وئ،
 له سه ر برواداران نه رم و نیان و له سه ر بیبروایان زبرو زالن، له رپی خوا دا
 تیده کۆشن و له لۆمه ی لۆمه کاران بیباکن، ئە وهش به خششی خواجه، به هه ر که سیکی
 بوئ ده یبه خشئ، وه خوا سیفه ت فراوانی زانایه ﴿٥٤﴾ بیگومان دۆست و پشتیوانتان
 ته نیا خوا و پیغه مبه ره که ی، ئە وانه ن که بروایان هیناوه، ئە وانه ی نوپژ به رپا
 ده که ن و، زه کات ده دن و، زۆر رکووع به رن ﴿٥٥﴾ وه هه ر که سیکیش دۆستایه تی
 خوا و پیغه مبه ره که ی و برواداران بکات، ئە وه (کۆمه لی خواجه) بیگومان کۆمه لی
 خواش هه میشه سه رکه وتوون ﴿٥٦﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(یَرْتَدُّ): (الْإِرْتِدَادُ وَالرُّجُوعُ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي جَاءَ مِنْهُ، وَلَكِنَّ الرُّدَّةَ تَخْتَصُّ بِالْكَفْرِ، وَالْإِرْتِدَادُ يُسْتَعْمَلُ فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ)، وشە (يَرْتَدُّ) واتە: هەلگەڕێتەو، پاشگەزبێتەو، بچیتەو، دوا، (الْإِرْتِدَادُ وَالرُّدَّةُ)، واتە: گەرانهو، بهو ڕێبەدا که لێهه هاتو، له ڕێهه کهوه هاتوو به ویدا بگهڕێهه، پێی دهگوتری: (إِرْتِدَادُ وَرُدَّةُ)، بهلام وشە (رُدَّةُ) تايبهته به کوفرهوه، واتە: کهسێک له ئیمانەوه هەلگەڕێتەوه بهرهو کوفر، له کوردهواریی دا پاشگەزبوونهوو هەلگەڕانهوو وەرگهڕانی پێ دهلێن، دهلێن: له دین وەرگهڕاوه، وه وشە (إِرْتِدَادُ) بۆ له دین هەلگهڕانهوو، له ئیمان هەلگهڕانهوو، چوونهوه نیو کوفریش بهکاردی، وه بۆ غهیری نهوهش بهکاردی، هەر کهسێک واز له شتیک بێتی، یاخود به ڕێهه کدا بگهڕێتەوه، هەر وشە (إِرْتِدَادُ) ی بۆ بهکاردی.

(مُحِبِّهِمْ): واتە: خۆشی دهوین، له عهڕه بیدا دهگوتری (حَبَبْتُ، وَأَحْبَبْتُ: جَعَلْتُ قَلْبِي مُعْرَضًا لِحُبِّهِ)، (حَبَبْتُ، وَأَحْبَبْتُ) واتە: دلێ خۆم وا لێکرد که خۆشهویستی نهوی بچیتێ، (لَكِنَّ فِي التَّعَارُفِ وَضِعَ مَحْبُوبٌ مَوْضِعَ مُحِبٍّ، وَالْمَحَبَّةُ: إِرَادَةُ مَا تَرَاهُ أَوْ تَظُنُّهُ خَيْرًا لِلذَّاتِ أَوْ مَنْفَعَةً أَوْ فَضْلًا، وَالْمَحَبَّةُ أَبْلَغُ مِنَ الْإِرَادَةِ فَكُلَّ مَحَبَّةٍ إِرَادَةٌ وَلَيْسَ كُلَّ إِرَادَةٍ مُحَبَّةً)، له عورفو باوی زمانه وانیدا وشە (مَحْبُوبٌ) له جیی (مُحِبٌّ) دانراوه، (مُحِبٌّ) واتە: خۆشوێستراو، (مَحَبَّةٌ) واتە: خۆشوێستن، (مَحَبَّةٌ) یش بریتیه لهوهی که تۆ شتیکت بوی که به چاکی دهزانی، جا یان له بهرئهوهی که چێژی لی دهکە، یان له بهرئهوهی سوودی لی دهبینی، یان له بهرئهوهی چاگهیهکی لی دهبینی، بهراستی پێناسه کهی جوانه، وهک من دوايي له برهگهکانی دیکه ی ئەم تەفسیره دا دهیخه مه ڕوو، (مَحَبَّةٌ) یش مانای زیاتری تێدايه له (إِرَادَةٌ)، (مَحَبَّةٌ)، واتە: خۆشوێستن، (إِرَادَةٌ)، واتە: ویستن، چونکه هه موو خۆشوێستنیك ویستنیشه، بهلام هه موو ویستنیك خۆشوێستن نیه، هیچ شتیک ڕوونادات، هه تا خوا نهیهوی، وهک دهفهرموی:

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿٣٩﴾ التکویر، بەلام ئەو شتانە

خواش ئیرادەیان دەکات و دەیهوین هەموویانی خوشناوین، بۆ وینە دەفەر موی:

﴿ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ ﴾

لکم... ﴿٧﴾ الزمر، واتە: خوا کوفری بۆ بەندەکانی بەلاو پەسەند نیه، کوفری

خۆش ناوی، بەلام ئەگەر سوپاسگوزاری خوا بکەن، لیتان رازی دەبی و خوا

حەزی لە طاعەتەو خۆشی دەوی، بەلام رقی لە کوفرو سەرپێچییەو رقی لە

ناسو پاسی و سپڵەییە، کەواتە: هەموو خۆشویستنیك ویستنیشی لەگەڵدایە،

بەلام هەموو ویستنیك خۆشویستنی تیدانیە.

(أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ) ، (أَذَلَّةٌ)، كَوَى (ذَلِيلٌ)، واتە: ملکەچ و نەرمو نیان و بە رەحم،

واتە: لەسەر برواداران نەرمو نیان، دەلی: (الذُّلُّ: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ: ذَلَّ يَذَلُّ

ذُلًّا، وَالذُّلُّ: مَا كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ، وَشِمَاسٍ، مِنْ غَيْرِ قَهْرٍ: ذَلَّ يَذَلُّ ذُلًّا، وَالذُّلُّ:

مَتَى كَانَ مِنْ جِهَةِ الْإِنْسَانِ مِنْ نَفْسِهِ لِنَفْسِهِ فَمَحْمُودٌ)، (ذُلٌّ) لە کوردیدا

دەلیین: ملکەچی، زەبوونی، بی دەسەلاتیی، ژێردەستەیی، (ذَلَّ يَذَلُّ ذُلًّا)

واتە: ملکەچ بوو، ژێردەستە بوو، ژێردەستە دەبی، ژێردەستە بوون، (وَالذُّلُّ: مَا

كَانَ بَعْدَ تَصَعُّبٍ)، دیارە (ذُلٌّ)، ئەوەیە لە ئەنجامی بی دەسەلاتیی دا دەبی،

لە بەرانبەر کەسیکدا کە دەسەلاتی هەیه، بەلام (ذَلَّ) دواى چەمووشیی و یاخی

بوون بەکاردی، بەتایبەت و لاغ دواى ئەوەی کە چەمووش دەبی و یاخی و

عاسی بی، ئنجا دواى بکەوێتە ژێربار، وە بەوە دەگوتری: (ذَلَّ يَذَلُّ ذُلًّا فَهُوَ

ذُلُولٌ)، ئەوی دیک، دەگوتری: (فَهُوَ ذَلِيلٌ)، جا دەلی میهرەبانیی و ملکەچی

ئەگەر لەلایەنی ئینسانەو بی، وە بۆخۆی بەسەر خۆی دابیینی، شتیکی

ستایشکراو، بەلام ئەگەر بە زۆر بەسەریدا فەرز بکری، شتیکی خراپە، بۆیە

لێردا کە دەفەر موی: ﴿ أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾، واتە: بۆخۆیان خۆیان میهرەبان

کردووە بەسەر ئیمانداراندا، بالیان بەسەردا دینن و، دەیانخەنە ژێر سیبەری

خۆیان، ئەک ناچارکرا بن ئەو کارە بکەن.

(**أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ**)، (أَعَزَّةٌ جَمَعَ عَزِيزًا)، (عَزِيزًا)، واتہ: زال، پتہو، سہخت، لہ بہرانبہر کافراندان زالن، سہخت و پتہون، دہلی: (العزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ، مِنْ قَوْلِهِمْ: أَرْضٌ عَزَازٌ، أَي: صُلْبَةٌ، وَتَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اشْتَدَّ وَعَزَّ، كَأَنَّهُ حَصَلَ فِي عَزَازٍ مِنَ الْأَرْضِ يَصْعُبُ الْوُضُوءَ إِلَيْهِ)، (عِزَّةٌ)، حالہتیکہ بو نینسان دیتہ پیشی کہ ری لئدہگری خہلک بہسہریدا زال بی و ژیردہست بکری، کہ گوتیان: فلان کہس عہزیزہ، واتہ: تیکناشکی و بہرانبہرہکی دہستہ لاتی بہسہریدا ناشکی، نایا لہ چیبہوہ ہاتوہ؟ لہ عہرہبیدا دہگوتری: (أَرْضٌ عَزَازٌ)، واتہ: زہویبہکی پتہوو سہخت، (وَتَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اشْتَدَّ وَعَزَّ)، ئەگەر گوشتہکی پتہوو چر بی دہگوتری: (تَعَزَّزَ اللَّحْمُ)، وەك بلیی لہ شوینیکی وابی، کہ بہ زہمہت دہست بیگاتی.

(**لَوْمَةٌ لَأِيمٍ**)، واتہ: لؤمہی لؤمہ کہران، سہرکؤنہی سہرکؤنہکہران، رەخنہی رەخنہگران، (اللَّوْمُ: عَدْلُ الْإِنْسَانِ بِنَسَبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ لَوْمٌ، يُقَالُ: لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ، وَاللَّوْمَةُ: الْمَلَامَةُ، وَاللَّائِمَةُ: الْأَمْرُ الَّذِي يُلَامُ عَلَيْهِ الْإِنْسَانُ، وَاللَّوْمَةُ الْمَرَّةُ مِنَ اللَّوْمِ)، وشہی (لوم)، لہ زمانی عہرہبیدا بریتیہ لہوہی کہ نینسان سہرزہنشت و سہرکؤنہ بکری، بہ ہوی شتیکہوہ کہ کردوویہتی، دہگوتری: (لُمْتُهُ فَهُوَ مَلُومٌ)، واتہ: لؤمہم کرد، ئەو لؤمہ کراوہ، سہرزہنشتم کرد، ئەو سہرزہنشتم کراوہ، جا وشہی (لومۃ)، دہگونجی ناوبی، واتہ: لؤمہکردن، (لَائِمَةٌ)، ئیشیکہ نینسان لہسہری لؤمہ بکری و رەخنہی لئ بگری، وە وشہی (اللومۃ)، جاریکہ لہ لؤمہکردن.

(**حِزْبٌ**): (الْحِزْبُ: جَمَاعَةٌ فِيهَا غِلْظٌ، فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ: أَنْصَارُ اللَّهِ)، (حِزْبٌ) واتہ: کؤمہ لئیکہ کہ پتہووی و قایمیان تیدابی، کہ دہفہرموی:

﴿ فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴾، واتہ: پشتیوانانی خوا.

(**الْغَالِبُونَ**): (الْغَلْبَةُ: الْقَهْرُ، وَغَلَبَ عَلَيْهِ كَذَا: اسْتَوْلَى)، (غَلَبَةً): بریتیہ لہ دہسہلات بہسہردا رانان، پیویران، (وَغَلَبَ عَلَيْهِ كَذَا: اسْتَوْلَى)، واتہ: فلان شتہ بہسہریدا زال بوو.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای نه‌وهی له نایه‌ته‌کانی پیشوودا رووی له نیمانداران کردو، لیی قه‌دهغه کردن که جووله‌که‌و نه‌صرانی یه‌کان به دؤست بگرنو، که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌لیاندا هه‌بی‌و، پشتیان پی‌ به‌ستن، وه هه‌ره‌شهی لی‌کردن که هه‌ر که‌سیک به‌ره‌هایی دؤستایه‌تیان له‌گه‌لدا بگری، نه‌وه ده‌چپته‌رپی‌زی نه‌وانه‌وه، وه باسی کرد که مونا‌فیق و دل نه‌خۆشه‌کان نه‌وه پیشه‌یان، که له‌گه‌ل نه‌هلی کوفردا دؤستایه‌تی و که‌ین و به‌ین ده‌کن، وه دواییش سه‌ره‌نجامیان په‌شیمانی و مال ویرانییه‌و، چاکه‌کانیشیان به‌زایه‌ ده‌چن، ئنجا بو جاری هه‌شته‌م خوای په‌روه‌ردگار له‌م سوورته‌ موباره‌که‌دا بانگی مسوولمانان ده‌کات به‌ نازناوی ئیمان، ده‌فه‌رموی:

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَن دِيْنِهٖۙ فَسَوْفَ يٰۤاْتِيْ اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَہٗ ۙ ﴾

ئه‌ی نه‌وانه‌ی نیمانتان هی‌ناوه‌! هه‌ر کامیک له ئیوه له نایینه‌که‌ی پاشگه‌زیته‌وه‌و لیی هه‌لگه‌رپته‌وه‌ ده‌ستبه‌رداری بی، نه‌وه به‌ ته‌ئیکد خوا کۆمه‌لیکی دیکه‌ دینی، که به‌ چه‌ند وه‌سفیک پیناسه‌ی نه‌و کۆمه‌له‌ ده‌کات، نه‌مه‌ چی لی وه‌رده‌گیری؟ نایه‌ته‌کانی قورئان هه‌موو وه‌ک ئالقه‌ی زنجیر یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه‌و تی‌که‌ه‌لکیشن هه‌رچه‌نده‌، ئی‌مه‌ زۆرجار باسی نه‌وه ناکه‌ین په‌یوه‌ستبوونی نه‌و کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌و کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌وه‌ چۆنه‌؟ چونکه‌ له‌ میانه‌ی ته‌فسیرکردنه‌که‌ماندا چۆنیه‌تی نه‌و په‌یوه‌ستبوونه‌ی نایه‌ته‌کان به‌ یه‌کدییه‌وه‌، روون ده‌که‌ینه‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ هه‌ر کۆمه‌له‌

نایه‌تی‌ک که به‌: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا ﴾، ده‌ست پیده‌کات، دیاره‌ مه‌به‌ست پیی

بابه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه‌، به‌لام نایه‌ته‌کانی قورئان هه‌موویان وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیر یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه‌، خوای نه‌وهی له‌ نایه‌ته‌کانی پیشوودا رووی باسی ره‌فتارو هه‌ل‌سوکه‌وتی پیلانگه‌رانه‌ی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانی کرد، به‌تایبه‌تی جووله‌که‌کان، هۆشداریی دایه‌ نیمانداران و فه‌رموی: جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به‌ دؤست مه‌گرنو پشتیان پی‌ مه‌به‌ستن، وه نه‌وه عاده‌تی مونا‌فیق و دلنه‌خۆشه‌کانه‌ که پی‌شبرکی ده‌کن له‌ دؤستایه‌تی‌کردنی نه‌واندا!

ئىنا لىردا خوا ﷻ دەفەرموئ: ئەى ئىماندارىنە! ھەر كەسك لى ئىو ھە ئىينەكەى پاشگەزىتەو، خوا (پەكى ناكەوئ) كۆمەلئكى دىكە دئنى، ئەمە چى لىوئەدەگىرئ؟ ئەمە ئەوئ لىوئەدەگىرئ كە لى ئەنجامى دۆستايەتى گرتنى مسوئمانان لەگەل جوولەكەو نەصرانىيەكانداو پشت پئ بەستىان، وە كەين و بەين لەگەل كردنىان دا بەرەو ئەوئ دەچن كە لى دىن ھەلگەرپنەو، واتە: دەروازەپەكى دەرچوون لى بازنى ئىسلام و ئىمان، برىتە لى پەيوەندى و دۆستايەتى تايبەت ھەبوون و خۆشويستەن و پشتگىرى كردن و ھاوكارى كردنى نامسوئمانان بەگشتى، بەتايبەت لەگەل جوولەكەو نەصرانىيەكاندا، كە دوژمنى مئزووى مسوئمانان بوونە، واتە: ئىماندارىنە! وريابن لى دۆستايەتى گرتن لەگەل جوولەكەو نەصرانىيەكاندا، بۆئەوئ ئەوئ سەر نەكئشى بۆ دەرچوونتان لى ئىسلام، ئەگەرنا ھەر كەسك لى ئىو لى بازنى ئىمان و ئىسلام دەرىچئ و ھەلگەرپتەو، ئەوئ خوا پەكى ناكەوئ! ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ ﴾، (قوم) واتە: كۆمەلە خەلكك، خوا

كۆمەلئكى دئنى، ئىنا خوا پئناسەى ئەو كۆمەلەمان بۆ دەكات و دەفەرموئ: ﴿ يَحِبُّهُمْ

وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ يُجٰهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

لَوْمَةً لِآيِمٍ ﴾، بە شەش وەسەف پئناسەيان دەكات:

١/ ﴿ يَحِبُّهُمْ ﴾، خوا خۆشى دەوئ، كە دوایى من باسى دەكەم لى مەسەلە گرنەكاندا خوا لى گۆترە كەسى خۆشناوئ، ھەرودەك لى گۆترە رقىشى لى كەس ھەئناستى، خوا باسى كردو كئى خۆشەوئ ئەھلى ئىمانى خۆشەوئ، ئەھلى تەقوای خۆشەوئ، خۆراگرانى خۆشەوئ، شوكرانە بئىرانى خۆشەوئ، تىكۆشەرانى رپى خۆى خۆشەوئ، بەلام ئاىا خوا بۆچى ئەو سىفەتانە باس دەكات؟ تاكو سەرنجمان بۆ ئەو رابكئشى، كە كەسانك دواى ئەوئ خەلكك لى دىنەكەيان پاشگەزەبەنەو لى ھەلگەرپنەو، ئەوان دئن خزمەتى دئنى خوا دەكەن و دەبنە بەيداغ و ئالا ھەلگى ئىسلام، ئەوانە لەلای خوا خۆشويستراون و، ئەوئ دەستكەوتئكى زۆر گەورەپەو دەبئ دئيان پئى خۆشبئ.

۲/ ﴿ وَيَجِبُونَ لَهُ ﴾، خويان خۇشدهوى، خۇشويستنى ئىمە بۇ خوا چىيەو چۇنە؟ دوایى باسى دەكەين، چونكە ھەندىك لە زانايان پىيان وایە كە خوا دەفەرموى: بەندەكان خويان خۇشدهوى و خوا ﷺ بەندەكانى خۇشدهوى، دەبى واتايەكى دىكەى تايبەت دابنىين بۇ ئەو وشەيە، جيا لەوہى ئىمە دەيزانين بۇ وشەى: (خۇشويستن)، كە بۇخۇمان لەنيو خۇماندا بەكارى دىنين، كە من ئەو رايەم پى ھەلەيە، بەلام دوایى باسى دەكەم، گرنگ ئەوہيە خوا ﷺ دەفەرموى: ئەوانيش خويان خۇشدهوى، ديارە ھەر كەسك خوى خۇشبوئى، بە دوای خۇشەويستى خوا دەكەوى، كە پىغەمبەرە ﷺ، وەك دەفەرموى: ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ ﴾ فاتتبعوني يحببكم الله ويعفر لكم ذنوبكم والله غفور رحيم ﴿۳۱﴾ آل عمران، واتە: بلى: ئەگەر ئىوہ خواتان خۇشدهوى، شوينم بكەون، خواش خۇشى دەوين، نيشانەو بەلگەى خۇشويستنى خوا لەلايەن بەندەوہ، ئەوہيە بە دوای پىغەمبەرەكەى بكەوى، بە دوای كتيبو رىبازەكەى بكەوى، ئەوہ مامەلەيان لەگەل خوادا: لەلايەن خواوہ خۇشويستراون، وە ئەوانيش خويان خۇشدهوى، ئنجا با بزانيں مامەلەيان لەگەل ئيمانداران چۇنە؟

۳/ ﴿ أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾، لەسەر ئيمانداراندا ميھربانن، بە رحمو بە بەزەيين، نەرمو نيانن، بەلام نەك لەبەر بىدەستەلاتى، چونكە وشەى (ذَلَّ عَلَيْهِ)، جيايە لە: (ذَلَّ لَهُ)، واتە: بوى ژىردەست بوو لەبەر بىدەستەلاتى، بەلام (ذَلَّ عَلَيْهِ)، واتە: لەگەلى نەرم بوو لەبەر بەزەيى و شەفەقەت و سۆز پەرۇشى، نەك لەبەر بىدەستەلاتى، ئنجا با بزانيں لەگەل كافراندا چۇن مامەلە دەكەن؟

۴/ ﴿ أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾، لەسەر كافران بە دەمارن، زىرن، زالن، سەريان بۇ دانانەويىنن، ئەوہ ديارە لە بوارى جەنگدا، ئەگەرنا لە حالەتى ئاساييدا دەبى خۇش رەفتاربن و رووخۇش بن، بەپىز بن، چاكەكار بن، ھاوكار بن، بەلام لە بوارى جەنگ و رووبەر و بوونەوہدا، مسوولمان دەبى زىرى و سەختى و توندى و پتەويى و دل رەقىي ھەبى، بەرانبەر ئەھلى كوفر، لە كاتىكدا شەرى

پێدەفرۆشن و رێ لە خووی و دینهکەى دەگرن، وهك له شوینی دیکەش دەفەر موی: ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ (١٢٣) التوبة، واتە: با زبیریتان پێوه ببینن، نهك فهقیرۆکەیی و بهسته زمانیی و تووک نەرمیی، چونکه هەموو درندهیهك چهزی له نیچیری تووک نەرمه!

٥/ ﴿مُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، وه له پیناوی خوا دهجهنگن، ئەوانه‌ی خوا دهیانهی‌نی دینی خۆیان پێ ببوژێنیته‌وه و زیندوو بکاته‌وه، له کاتی‌کدا خه‌لکی‌ک دهستی لێ هه‌لده‌گرێ و لێی هه‌لده‌گرێته‌وه، که‌سانی‌کن له ریی خوا تێده‌کوژن، خۆیان له پیناوی خوادا به‌خت ده‌که‌ن.

٦/ ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾، وه له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران و سه‌رکۆنه‌ی هه‌یج

سه‌رکۆنه‌که‌ری‌ک ناترسین و بێ‌باکن، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ﴾، ئەوه به‌خششی خوايه ده‌يدات به هه‌ر که‌سی‌ک که بيه‌وی، وه خوا سيفه‌ت فراوانی زانايه، سيفه‌ته‌کانی خوا: به‌خشنده‌یی، به‌زه‌یی، لێ‌بوردە‌یی، کاربه‌جیی، ده‌سته‌لاتی، هه‌موو سيفه‌ته‌کانی فراوان، یانی: بێ‌سنوورن، وه خوا زانايه، واته: خوا بيه‌وی هه‌ر شتی‌ک به هه‌ر که‌سی‌ک به‌خشێ ده‌توانی، گرنگ ئەوه‌يه سيفه‌ته‌کانی خوا بێ‌کۆتايين، به‌لام ده‌شزانی به‌ کێ ده‌به‌خشێ و چه‌نديشی پێ ده‌به‌خشێ.

ئنج‌ا خوا ﷻ له نایه‌تی دووه‌مدا دواى ئەوه‌ی له نایه‌ته‌کانی پێشیدا فه‌رمووی: دۆستا‌يه‌تی جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان مه‌که‌ن و، که‌ين و به‌ينتان له‌گه‌ڵيان نه‌بی، پشتیان پێ مه‌به‌ستن و، رازونیا‌زتان له‌گه‌ڵياندا نه‌بی، ئەدی ئایا ئیمانداران پشت به‌ کێ به‌به‌ستن و، کێیان له ناخی دله‌وه خۆشبو‌ی و، کێ به‌ دۆستی خۆیان بزائن؟!

دەفەر موی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، بی‌گومان دۆست و پشتیوانی ئیوه، نزیکى ئیوه، هاوکارو یاوه‌ری ئیوه، ته‌نیا خوايه، دياره دۆستبوونی خوا بۆ ئیمانداران، له چه‌ندان شوین له قورئاندا دووباره‌ بۆته‌وه، چ به‌ وشه‌ی (ولي)، وه‌ك:

﴿ **اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾ البقرة، چ بە وشەى (مولى) وەك: ﴿ **ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى**

الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ محمد، ئنجا وشەى (ولى) بە ماناى دۆستو سەرپەرشتيارو خۆشەويستو پشتيوان و ھاوکارو سەرخەرو نزيك دى، ھەرودھا (مولى)ش بەھەمان شىوہ، بەلام وشەى (مولى) زياتر ماناى مشوورخۆرىي و سەرپەرشتيارىتى دەگەيەنى.

ھەلبەتە دۆستبوونى خواى پەروەردگار بۆ ئيمانداران لەقەدەر خۆيەتى، ھەرودھا ھى ئيماندارانىش بۆ خوا لەقەدەر خۆيانە.

ئنجاء ﴿ **وَرَسُولُهُ** ﴾، وە پەوانەگراوى خوا، پىغەمبەرى خواش ﷺ دۆستو پشتيوانى ئىوہيە، ئەى ئيماندارينە! ئەويش ديارە بە چەمك و واتاى خۆى، يانى: دۆستبوونى خوا ﷺ بۆ ئيمانداران واتايەكى ھەيە، ھى پىغەمبەرى خوا ﷺ واتايەكى دىكەى ھەيە، ئىستا خواى بى وئىنە يارمەتيدەرو خۆشەويستى ئىمەيە، بەلام ئايا دەتوانين بلىين: پىغەمبەرى خوا ﷺ يارمەتيدەرو سەرخەرى ئىمەيە؟ نەخىر، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ مردوہو چۆتە عالمى ھەق، بەلى بەو واتايەكە ئەگەر ئىمە بە دواى رىبازەكەى بکەوين سەردەكەوين، راستە، بەلام بەو واتايە نا، كە ئىستا پىغەمبەرى خوا ﷺ ئىمە سەربخاتو لەگەلمان بى و ھاوکارمان بى، بەو واتايە ئەمە تايبەتە بە خواى پەروەردگاروہ^(۱).

﴿ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، وە دۆستو پشتيوانى ئىوہ دواى خواو پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەوانەن كە ئيمانيان ھىناوہ، غەيرى ئيمانداران دۆستو پشتيوانى ئىوہنين، چونكە بە نامرازى (إِنَّمَا) دەستى پىكردوہ، ﴿ **إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، كە زۆر لە زانايان دەلئين: (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، واتە: (إِنَّمَا) نامرازى

(۱) ھەلبەتە لە خەون دا بىنرانى پىغەمبەرى خوا ﷺ، وە بەھرە وەرگرتنى لە رىنمايى يەكانى، كە شتىكى چەسپاوہو ھەيە، مەسەلەيەكى دىكەى جيايە لەوہى ئىمە لىرەدا قسەى لەبارەوہ دەكەين.

چەسپاندن و کورت ھەلھێنانە، واتە: کە دەچیتە سەر شتیک حوکمەگە ی تیدا دەچەسپینێ و کورتی ھەلدینێ، ﴿ **إِنهَا وَلِيكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، واتە: دۆست و پشتیوانی ئیوہ تەنیا خواو پیغەمبەری و ئیمانداران^(۱).

ئنجای خوا بە سێ سیفەتی سەرھکی پێناسە ی ئیمانداران دەکات، دەفەر موی:

﴿ **وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَتِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ** ﴾، ئەوانە ی نوێژ بەرپادەگەن، زەکات دەدن، زۆر رکووع دەبن، دیارە رکووع عیبادەتیکە بەس لەنیو نوێژ دایە، سەجدە لە غەیری نوێژیشدا ھەیە، سەجدە ی شوکر ھەیە، سەجدە ی قورئان خویندن ھەیە، بەلام رکووع تەنیا لەنیو نوێژدا ھەیە، ئەدی بۆچی خوا جیای کردۆتەوہ؟ لەبەر زێدە گرنگی دان بە رکووع، ئەوہ لە عەرەبیدا پێی دەگوترێ (ذِكْرُ الْخَاصِ بَعْدَ الْعَامِ)، دوا ی ئەوہ ی خوا بەگشتی شتیک باس دەکات، یەکیک لە تاکەکانی (مضرد) ی ئەو شتە بە جیا باس دەکات، بە مەبەستی زیاتر سەرنج راکێشانمان بۆ زیاتر گرنگی پێدانی.

خوا ی کاربەجێ لە زۆر شوینان لە قورئانیدا نوێژو زەکاتی پێکەوہ ھێنان، نوێژو زەکات، یاخود نوێژو بەخشین، بۆچی؟ لەبەر ئەوہ ی کە نوێژ بریتییە لە جووری پەیوہندی ئینسان لەگەڵ خوا، وە نوێژ بریتییە لە ئەو پەڕی ملکہ چیی، لەوہ ملکہ چیی زیاتر، کە ئینسان سەر بختە سەر زەوی و بچەمی تەوہ لە بەرانبەر خوادا! لەوہ ملکہ چیی زیاتر، کە بەندە لە خزمەتی خوادا رابوہستێ و دەستی لەسەر سنگ دابنێ! یان لە تەحییاتدا لە خزمەتی خوا دابنیشێ و سلأوی^(۲) لێ بکات، وە سلأو لە پیغەمبەر بکات، لەوہ ئەدەب نواندن زیاتر، ملکہ چ کردن زیاتر فەرمانبەری زیاتر نواندن نیە، کەواتە: مسوولمانان کەسانیکن کە ئەو پەڕی ملکہ چیی و پێزو

(۱) شارەزایی زمانی عەرەبی دەلین: وشە ی (إِنَّمَا) مانایەگە ی دەبی تە (ما، الا) یانی: (ما ولیکم الا الله ورسوله...).

(۲) چونکە وشە ی (تحية) لە زمانی عەرەبی دا کە بە (تحیات) کۆدەکریتەوہ، بە گوردی دەبی تە (سلأو)، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿ **... فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسَلِمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ**

حورمەت لە بەرانبەر خوادا بنوینن، لە خۆياندا بەرجەستەى بکەن، كە وەك گوتمان نوێژ بەرجەستەكەرى ھەموو ئەوانەىھە.

(زەكات) یش جوړیکە لە بەخشین، بۆیە لە ھەندیک شوینان دەفەر موی: ﴿وَمِمَّا

رَزَقْتَهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿۳﴾ الأنفال، واتە: لە جیاتی زەكات دەفەر موی: لەوہى پیمان داوون دەبەخشن، چونکە مال و سامان بەخشى خواىە بە مسوولمانانى داوہو، زەكاتیش ھەقى خەلکە لەو بەخشش و نىعمەتە، كەواتە: نوێژ ھەقى خواىەو، زەكاتو ھاوکارىکردنى خەلکیش مافى خەلکە، بۆیە دەتوانین بلیین زەكاتو مالبەخشینیش بەرجەستەكەرى جوړى پەيوەندى مسوولمانە لەگەل خەلک دا.

كەواتە: مسوولمان ئەو كەسەىھە كە خوا پەرست بى و خەلک دۆست بى، مسوولمان كەسێكە كە ئەو پەرى ملكەچى ھەبى بۆ خوا، وە ئەو پەرى رەحم و بەزەبىشى ھەبى بۆ خەلکى خوا، بۆیە ئەو دووانە لە قورئاندا زۆر پیکەو ھاتوون، مسوولمانان ئەوانەن كە ئەو پەرى ملكەچیان ھەبى بۆ خوا، وە ئەو پەرى چاكەكارى و ھاوکارى و رەحم و بەزەبىیان ھەبى بۆ خەلکى خوا، كە بە پلەى يەكەم لەو ھەدا خۆى دەنوینى كە ئەو مال و سامانەى بە ئارەقەى نىوچەوان و بەرپەنجى شانیان پەيدای دەكەن، بە خەلکى ببەخشن، چ وەك فەرز كە زەكاتە، چ وەك سوننەت كە غەيرى زەكاتە، بەلكو ھەندیک لە زانایان ئەو فەرمايشتە بە بەلگە دیننەو، لەسەر ئەو كە غەيرى زەكاتیش جارى وایە فەرز دەبى ﴿إِنَّ فِي الْمَالِ حَقَّ سَوَى الرِّزْقَةِ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۶۶۰) وَقَالَ: إِسْنَادُهُ لَيْسَ بِذَلِكَ وَأَبُو حَمَزَةَ مِيمُونَ الْأَعْمُورِ يَضَعُفٌ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضاً: ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۱۷۸۹) وَالِدَارِمِيُّ بِرَقْم: (۱۶۳۷) وَضَعْفٌ كُلُّ مَنْ الْأَبْنَانِي وَحَسِينٌ سَلِيمٌ أَسَدٌ}، واتە: لە مال و ساماندا، جگە لە زەكاتدا ھەقى دیکەش ھەىھە.

دواى خوا ﷺ دەفەر موی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ

هُمُ الْغَالِبُونَ﴾، بە تەكید ھەر كەسێك دۆستایەتى خوا و پینغەمبەرى خوا و ئەوانەى ئیمانیان ھیناوە بکات، ئەوانە كۆمەلەى خوان، كۆمەلەى خواش زال و سەرکەوتوون.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە ی بەکەم: **﴿ يَكَايْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ ﴾**،

ئە ی ئەوانە ی ئیمان تان هیناوه! هەر کامیک له ئیوه له ئاینه که ی پاشگەز بیتەوه! ئە مە ئیعجاز یکی هەوالیی (إعجاز خبری) تیدایه، قورئان له هەمو روویکەوه موعجیزیه، یهکیک له رووهکانی ئیعجازو دەستەوستانکردنی قورئان بو بەرانبەرەکانی، بریتیه لهوه که قورئان هەندیک هەوالیداون که به مسوگهریی

هاتوونه دی، بو وینه لیرەدا دەفەر موی: **﴿ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ ﴾**، هەر

کەسیک له ئیوه له دینه که ی پاشگەز بیتەوه، کهواته: خوا زانیویهتی هەندیک کەس دەبن، دوایی له ئاینه که یان پاشگەز دەبنهوهو هەلده گەڕینهوه، که دیاره ئەوهش

هاتۆته دی، یان وهک له کۆتایی سوورەتی (ص) دا دەفەر موی: **﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ**

حِينٍ ﴿٨٨﴾، واته: وه بیگومان دوای ماوهیهک هەواله که ی (هی قورئان) دەزانن،

له کاتی کدا سوورەتی (ص) له مهککه هاتۆته خواری، ئەو کاته مسوئلمانان له چوار چپۆه ی مهککه دا قهتیس مابوون، چ جای ئەوه ی ئیسلام له جیهاندا

بلاو بیتەوه! چونکه له ئایهتی پێشتردا دەفەر موی: **﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ**

﴿٨٧﴾، واته: بهد ئنیایی ئەم قورئانه بیرخه رهوهیه بو هەموو جیهانیان.

بهلام خوا لهو کاته دا دەفەر موی: **﴿ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾**، دوای ماوهیهکی

دیکه هەوالی ئەم قورئانه تان بو دەر ده کهوی، که ئەم قورئانه چیه، ئە ی کافره مله ورهکانی مهککه! دیاره ئیعجازی هەوالیی (الإعجاز الخبری) له قورئاندا

باسیکی دوورو درێژه.

هەلگه پرانه وهش له ئیسلام له سهردهمی خهلیفه ئەبو بهگری صیددیق دابوو،

(أبو بكر صديق) خوای لی رازی بی یه که مین جینشینی پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له گه ل

حاله تی هەلگه پرانه وهو پاشگەز بوونهوه له ئیسلام زور پیاوانه و مهردانه رووبه روو

بۆوه، که له هەندیك رپوايه تاندا هاتوه، ده‌ئێ: جگه له خه‌ئکی مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و طائیف، خه‌ئکی زۆربه‌ی شوینه‌کانی دیکه مه‌رج نیه هه‌موو خه‌ئکه‌که به تیکرا، به‌لام له هه‌موو شوینه‌کانی دیکه‌دا خه‌ئک هه‌ئگه‌ر پابۆوه له ئیسلام، (أبوبکر الصديق) خوا لێی رازی بێ وه‌ک کێو له به‌ران به‌ر ئه‌و حاله‌ته‌دا وه‌ستا، هه‌ر چه‌نده هه‌ندی له هاوه‌لان راپان نه‌بوو چه‌ک و هێز به‌کار به‌یئری له به‌ران به‌ر هه‌ئگه‌ر پواندا و ده‌یانگوت: پێیان ناوێرین، به‌لام ئه‌بوه‌که‌ر، گوتی: ئه‌گه‌ر به‌ تاقیته‌نیاش به‌ له به‌ران به‌ر ئه‌و حاله‌ته‌دا ده‌وه‌ستم، وه‌ قسه‌ ناو‌داره‌که‌ی خۆی کرد که گوتی: (أَيَنْقُصُ هَذَا الدِّينَ وَأَنَا حَيٌّ)، ئایا ئه‌م دینه‌ ده‌بێ که‌م بکات له کاتی‌کدا من زیندوووم؟! نابێ که‌م بکات، ئه‌م‌رۆ زه‌کاتیان لابرده‌، سه‌به‌ینی شتیکی دیکه‌شی لێ لاده‌به‌ن، دوو سه‌به‌ی شتیکی دیکه‌ی لێ لاده‌به‌ن، چونکه ئه‌وانه‌ی که هه‌ئگه‌ر پابونه‌وه زه‌کات‌دانیان کردبوو به‌ بیانوو و ده‌یانگوت: له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ زه‌کاتمان داوه، به‌لام ئیستا نایه‌دین به‌ غه‌یری پێغه‌مبه‌ر، ئه‌وه باجیکه خراوته سه‌رمان.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ﴾،

وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد (رَدَّة) بریتیه له‌وه که ئینسان له ئیسلام به‌ره‌و کوفر هه‌ئگه‌ر پێته‌وه، هه‌ئگه‌ر پانه‌وه‌و پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ش له ئیسلام به‌ سێ شتان ده‌بێ:

۱- به‌ دل و نیه‌ت ده‌بێ، که دلی له‌سه‌ر شتی‌ک بچه‌سه‌پینی کوفرو شیرک بێ، ئینسان له دلی خۆیدا ده‌گونجێ کافر بێ، بێئه‌وه‌ی ده‌ریبهری.

۲- به‌ زمانی ده‌بێ، که شتی‌ک به‌ زمان بلێ کوفرو شیرک بێ.

۳- به‌ کرده‌وه ده‌بێ، که ره‌هتاری‌ک بکات به‌ کوفرو شیرک دابنری، به‌لام ئه‌وه‌ی که مامه‌ئهی دنیایی له‌سه‌ر بنیات ده‌نری، ده‌رپرینی زمان و کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانه، ئه‌وه‌ی که ده‌گوتری و ده‌بینری، به‌لام چی له دلتا هه‌یه؟ بلێی: من ده‌زانم تۆ هه‌ئگه‌ر پرایه‌وه، چونکه له دلتا فلان شت هه‌یه؟! که‌س ئه‌و هه‌قه‌ی نیه، وه‌ زانیان وه‌ک بنجینه‌یه‌ک دایانناوه (نَحْنُ نَحْكُمُ بِالظَّاهِرِ وَاللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ) ئیمه‌ حوکم به‌ رواله‌ت و ئاشکرا ده‌که‌ین، نه‌ینیه‌کانیش هه‌واله‌ی خوا ده‌که‌ین،

دیاره من له نامیلکه‌ی (هه‌لگه‌پانه‌وه له ئیسلام) دا باسی سزای هه‌لگه‌پانه‌وه‌م کردوه، چۆنه؟ که نه‌و بابه‌ته به‌شیکه له کتیبی: (ئیسلام و ده‌ولت داری و حوکمرانیی)، هه‌روه‌ها له به‌رگی (۸) ی (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) شدا قسم لیکردوه و پیشتریش له ته‌فسیری سوورته‌ی (البقرة) له به‌رگی یه‌که‌می ئەم ته‌فسیره‌دا له‌وباره‌وه دواوم، بۆیه لی‌رده‌دا به‌ خیرایی به‌سه‌ریدا رته‌بووم.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ﴾،
 ئەم رسته قورئانییه دوو هه‌لوه‌سته‌ی پێویستی له‌به‌رده‌مدا ده‌که‌ین:
 هه‌لوه‌سته‌ی یه‌که‌م:

مه‌دحیک‌ی گه‌وره‌ی ناراسته‌وه‌خوی (أبو بكر الصديق)

ئەم رسته مه‌دحیک‌ی زۆر گه‌وره‌ی ئەبوبه‌کری صیددیقی تێدایه‌ خوا لێی رازی بێ، هه‌روه‌ها هی هاوه‌لانی به‌رپیزی پێغه‌مبه‌ر که له خزمه‌ت ئەبوبه‌کر دابوون، وه له‌گه‌ل هه‌لگه‌پراوه‌کانداو له‌گه‌ل زه‌کات نه‌ده‌ره‌کاندا رۆبه‌رپووبوونه‌ته‌وه، مه‌دحیک‌ی گه‌وره‌ی ئەوانی تێدایه، ئەویش له سێ رۆوه‌وه:-

(۱) ئەم نایه‌ته راپه‌ده‌گه‌یه‌نی که هه‌ر کاتیک که‌سانیک له ناینه‌که‌یان هه‌لگه‌پانه‌وه، خوا کۆمه‌له‌ که‌سانیک دینێ بۆ شوین پێگرتنه‌وه‌ی ئەو کۆمه‌له‌ هه‌لگه‌پراوه‌یه،

ده‌فه‌رموی: ﴿ **مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ** ﴾، هه‌ر یه‌کیک له

ئێوه له دینه‌که‌ی هه‌لگه‌پرتنه‌وه، خوا کۆمه‌لێک دینێ، که‌واته: ئەوه‌ی که شیعه ده‌لێن راست نیه: شیعه ده‌لێن چی؟ ده‌لێن: ئەو هاوه‌لانه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که دانیان به‌ خه‌لیفایه‌تی ئەبوبه‌کریدا هینا، هه‌موویان هه‌لگه‌پراونه‌وه‌و کافر بوون، چونکه نکوولییان له ده‌قیکی ئاشکرا (نص جلی) ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، له‌سه‌ر پێشه‌وایه‌تی‌ عه‌لی خوا لێی رازی بێ، چونکه ئەگه‌ر ئەو قسه‌یه راست

بووایەو ئەو هاوولانە هەلگەرپابانایەو، دەبوو یەكسەر خوا كۆمەلێکی دیکە

هێنابا بۆ شوینی ئەوان، چونکە خوا دەفەرموی: ﴿ **مَنْ يَرْتَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ**

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ ﴾، لێردا بە تەئکید دۆیندراوانی یەكەم بەم ئایەتە

هاوولان بوون و پێش هەموو جیلەکانی مسوولمانان رووی لەوانە، کە هەر کاتێک کۆمەلێک لە ئیو هەلگەرپیتەو، خوا کۆمەلێک دینی، ئنجا مادام خوا کەسی نەهیناوە بۆ جیپێگرتنەوێ هاوولان، کەواتە: هەلگەرپاونەتەو، نە ئەبوبەکر خوا لێی رازی بێ خەلیفایەتی لە عەلی داگیر کردو، نە هاوولانیش هەلگەرپاونەو، چونکە ئەگەر ئەبوبەکر زەوتکەر (غاصب) و ستەمکار بووایەو هاوولان هەلگەرپابانایەو، لە سۆنگە ئیو هەو و کە پشتگیری ئەبوبەکریان کردو لە هەقی عەلی بێدەنگ بوون، "وهك شيعه گومان دهبەن" دەبوو خوا بەرز کۆمەلێکی دیکە بینی، ئنجا کە کەسی نەهیناوە، مانای وایە ئەو قسەیی ئەوان راست نیە، ئەم ئایەتە لەو روو هەو مەدحیی گەورەیی بۆ ئەبوبەکر و هاوولان خوا لێیان رازی بێ، و بە درۆخستنەوێ شیعیەکانیشە لەو بۆچوونەیاندا.

٢) هەروەها ئەو ئایەتە مەدح و ستایشیی گەورەیی بۆ ئەبوبەکر صیددیق و هاوولانیش بەگشتی، چونکە خوا رایگەیاندو کە هەر کات بەشێک لە برواداران هەلگەرپیتەو، ئەو خوا کۆمەلێکی دیکە دینی بۆ بەرپەرچدانەویدان، یان بۆ شوینگرتنەویدان، ئاشکراشە کە مەسەلە هەلگەرپانەو لە ئیسلامدا لە رۆژگاری خیلافەتی ئەبوبەکر دا روویدا، ئەبوبەکر و هاوولانیش رووبەر و ویدان بوونەو، کەواتە: سەرچەم ئەو (٦) سیفەتە هەو ئەوانە هەو پێ مەدح دەکات، کە دەیانەین بۆ شوین پێگرتنەوێ هەلگەرپاوەکان لە ئاینەکە، ئەو شەش سیفەتە بە پلە یەكەم لە ئەبوبەکر دا خوا لێی رازی بێ، وە پاشان لە هاوولانی بەرپێزدا کە لە خزمەتی دابوون، هاتوونەتە دی، کە خوا دەفەرموی: خوا خوشیدەوین و خویان خوشدەو، لەگەڵ ئیمانداراندا نەرم و نیان و میهرەبانان، لە بەرانبەر کافراندا بە دەمار و سەختن، وە لە رپی خوادا تێدەکوئن، وە لە لۆمە لۆمەکاران ناترسین، جا جی سەرسوورمان ئەو هەو کە هەندێک لە شیعیەکان ویستووین ئەو وەسفانە بەسەر (عەلی) دا خوا لێی

پازی بئ بچەسپینن، بە بەلگەى ئەووە کە ئیمامى هەق بوووە، هەر کەس لەگەلى نەبووبى هەلگەراوە (مُرْتَد) بوو! بەلام قسەکەیان راست نیه، هەر بە خودى قسەو هەلوێستی عەلى خوا لى پازی بئ، چونکە بە یەك دەنگى (اتفاق)ى شیعەو سوننە عەلى خوا لى پازی بئ، نەیارەکانى خوێ، چ ئەوانەى لە جەنگى (صفین)دا لەگەلى رووبەر و بوونەو، واتە: موعاویەو عەمپى کورپى عاص و ئەوانەى لەگەلىاندا بوون، چ ئەوانەى لە جەنگى (جَمَل)دا واتە: دایکمان عائیشە خوا لى پازی بئ طەلحەو زوبیرو ئەوان خوا لىیان پازی بئ، وە چ ئەوانەى لە جەنگى نەهرەواندا کە خەورایج بوون، هیچ کام لەوانەى بە کافر دانەناوە، بە بەلگەى ئەووە کە هەموو جارێ عەلى لە گۆتایى جەنگەکاندا دەیگوت: جەنازەگان بئینن و نوێزى لەسەر هەموو کوژراوەگان دەکرد، وە دەشیفەر موو: ئەوانە براى دینیمانن، بەلام ئەووە پیکەو شەر دەگەین، ئەووە شتیکی مۆتەواتیرە کە عەلى خوا لى پازی بئ نەیارەکانى خوێ ئەوانەى لە جەنگەکانى (صفین) و (جَمَل) و (نَهْرَوَان)دا لەگەلى رووبەر و بوونەو، بە مسوولمانى داناون، کەواتە: ئەو قسەیه راست نیه.

۳) ئەم نایەتە بەلگەى راستى خەلیفایەتیی ئەبوبەکرە خوا لى پازی بئ، چونکە خوا ئەوانەى پاش هەلگەرانەو هەلگەراوان (ارتداد المرتدین) دەیانھێنئ، بەو شەش سیفەتە وەسفى کردوون کە باسمان کردن: خوێشى دەوین و خوێشيان دەوئ، لەسەر ئیمانداران میهرەبان و بە بەزەیین لە بەرانبەر کافراندا توندو بە زەبرن، لە رپى خوادا تێدەگۆشن و لە لۆمەى لۆمەکەران ناترسین، کە دیارە ئەبوبەکر خوا لى پازی بئ، هەر کام لەو شەش سیفەتەى زۆر بە تۆخى تێدا هەبوون، با تەماشای بکەین:

او ۲ / ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾: خوا خوێشى دەوین و خویان خوێشدهوئ، ئەگەر خوا ئەبوبەکرى خوێشنەو یستبایە ئەو کارە گرنگەى بە قسەت نەدەکرد، کە بریتیه لە راوەستان لە بەرانبەر ئەوانەدا کە لە ئیسلام هەلگەراونەو وە دزایەتى ئیسلام دەکەن و، دەیانەوئ ئیسلام لە میخەو دەربینن، کە بئگومان لە دوای کارە گەورەکەى پێغەمبەر ﷺ ئەو کارەى ئەبوبەکر گەورەترین کار

بوووە کە کراوە، چونکە پێغەمبەر ﷺ جاری پیکهینانی دەوڵەتی ئیسلامییدا، ئەبۆبەکریش خوا کردیە هۆکاری ئەووە کە ئەو دەوڵەتە نەرۆخیو، ئەو ئیسلامە هەر رۆژە شتیکی لێ کەم نەکریتەوه!

دیاریشە ئەگەر ئەبۆبەکر خوا لێی رازی بێ، ئەوپەری خوشویستنی بوو خوا نەبووایە، ئەووی نەدەکرد، بەتایبەتی لە کاتی کدا کە هاوێلانیش زۆربەیان هەلۆیستەکەوی و بیان پێ راست نەبوو، یەکیک لەوانە عومەر خوا لێی رازی بێ، بۆچی پێی راست نەبوو؟ دەیگوت: ناتوانین زال بین بەسەر ئەو خەلکەدا، چونکە زۆر زۆر بوون، وه جۆریک لە ئیشکالی فیکریشی هەبوو، لەبارەوی ئەو جەنگەوه، بە هۆی تیگەیشتنیکی تاییبەت بوو فەرموودەوی: ﴿أَقَاتِلُ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا شَهِدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَمَّنُوا بِي وَبِمَا جِئْتُ بِهِ فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ برقم: (۲۴۰۵)}.

۳/ ﴿أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾: بەنسبەت سیفەتی بەزەییو نەرۆمی نیانیو میهرەبانیی ئەبۆبەکریش دەلێین:

ئەگەر تەماشای سیرەو ژبانی ئەبۆبەکر بکەین، دەبینین یەگجار بە رەحم و بە بەزەییو بە سۆز بوو، پێغەمبەریش ﷺ لە فەرماشتی کدا دەفەرمووی: ﴿أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ وَأَشَدُّهُمْ فِي دِينِ اللَّهِ عُمَرُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (۱۴۰۲۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۳۷۹۱) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرِيِّ) برقم: (۸۲۴۲)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۱۵۴)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۷۱۳۷)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۵۷۸۴)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}، واتە: بە بەزەییترینی ئۆممەتەم بەرانبەر بە ئۆممەتەم ئەبۆبەکرە، خوا لێی رازی بێ، وه تووندترینیشیان لە ئایینی خوادا عومەرە.

۴/ ﴿أَعَزَّةٌ عَلَى الْكُفْرِيِّينَ﴾، هەرودها ئەبۆبەکر لە بەرانبەر کافراندا زۆر سەخت و توند بوو، لەوبارەوهش ئەبۆبەکر ئەو هەلۆیستەیی بەسە کە

به‌رجه‌سته بوو له قسه ناوداره‌که‌یدا که گوتی: (وَاللّٰهُ لَأَقْتُلَنَّهٗمْ اِنْ كُنْتُ وَّحٰدِي) سویند به خوا له دژی هه‌لگه‌راوه‌گان ده‌جنگم (که ده‌یانویست هیرش بکه‌ن بو سهر مه‌دینه) نه‌گهر به ته‌نیاش به، هه‌تا له ریوایه‌تیکدا ده‌لئ گوتی: نه‌گهر سه‌گو گورگ له خرخالئ پیی خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ^{صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} رۆبیین (پریان ده‌نی) و که‌س نه‌بی به‌رگریان لی بکات، من نه‌و جه‌نگه ههر ده‌که‌م! عیززه‌ت له‌وه زیاتر ده‌بی چی بی؟! زه‌بری و عیززه‌ت له به‌رانبه‌ر بی‌بروایانیکدا که سه‌نگه‌ریان له ئیسلام گرتوه.

۵/ ﴿يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: سیفه‌تی له ریی خوادا تیکۆشانیش، نه‌بویه‌کر ههر له سه‌ره‌تاوه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا بووه‌و له هه‌موو جه‌نگه‌کاندا نزیکترین که‌س بووه لییه‌وه، وه له دوا‌ی نه‌ویش سه‌رکرده‌ی موجه‌یدان بووه.

۶/ ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾: هه‌روه‌ها نه‌بویه‌کر گوئی به لۆمه‌ی که‌س نه‌داوه، به‌لکو گوئی به لۆمه‌و قسه‌و ره‌خنه‌ی عومه‌رو هاوه‌لانی دیکه‌شی نه‌دا، چونکه پریان له‌گه‌ل جه‌نگ نه‌بوو، هه‌تا عومه‌ر ده‌لئ: دوا‌یی که ته‌ماشام کرد نه‌بویه‌کر زۆر پیدایه‌گیری ده‌کات، خوا‌ی په‌روه‌ردگار دلئ منیشی گوشاد کردو منیش چوومه سهر رایه‌که‌ی وی، دیاره مسوولمانان زیاتر ته‌ماشای ده‌می نه‌بویه‌کرو ده‌می عومه‌ریان کردوه خوا لییان رازی بی، وه نه‌وانی دیکه‌ش که ته‌ماشایان کرد نه‌وان یه‌ک ده‌نگن، شوینیان که‌وتن، ئه‌م قسه‌انه (فخرالدین الرازی) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱) هی‌ناونی، به‌لام هه‌ندیکیان بوؤ خۆم زیاتر روونم کردوونه‌وه.

هەلۆستەى دووھەم:

ئەوانەى كە شایستەى بۆژاندنەوہى ئیسلامیان ھەىھە
دەبى خاوەنى ئەو شەش سىفەتە بن:

واتە: كەسانىك كە شایستەى ئەوہیان ھەىھە خوا بیانھینى دینەكەى خۆیان
پى بۆوژینیتەوہ، لە كاتىكدا خەلكىك دەستبەردارى دەبن، دەبى ئەو شەش
سىفەتە مەزن و گرنگانەیان تىدا بن:

یەكەم: ﴿يُحِبُّهُمْ﴾: دەبى ئەو كەسانە بن كە خوا خوشیدەوین، ئنجا ئایا خوا
كى خوشدەوئ:

۱- ئەوانەى شوین پیغەمبەرى خوا ﷺ دەكەون، ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾ آل عمران،

واتە: بلئ: ئەگەر ئیوہ خواتان خوشدەوئ، شوینم بکەون، خواش خوشیدەوین،
كەواتە: بە ئەندازەى شوینكەوتنمان بۆ پیغەمبەرى خوا ﷺ خوشویستنى
خوا بۆ خۆمان مسۆگەر دەكەین و دەشیسەلمینین كە خوامان خوشدەوئ،
یانى: شوینكەوتنى پیغەمبەر ئەملاولای خوشویستنه: بەلگەى خوشویستنى
ئیمەىھە بۆ خوا، وە ھۆكارى خوشویستنى خواشە بۆ ئیمە.

۲- ئەوانەى زۆر تۆبە دەكەن و زۆر خۆ پاك دەكەنەوہ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۲۲﴾ البقرة، واتە: بیگومان خوا زۆر تۆبەكاران و خۆ

پاككەرەوانى خوشدەوین.

۳- ئەوانەى زۆر خۆیان دەپاریزن و پاریزكارن: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۴﴾

التوبة، واتە: بیگومان خوا پاریزكارانى خوشدەوئ.

۴- ئەوانەى زۆر خۆراگرو ئارامگرن: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِرِينَ ﴿۱۶۱﴾ آل عمران،

واتە: وە خوا زۆر ئارامگرانى خوشدەوین.

۵- ئەوانەى پشت بە خوا دەبەستن: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ** ﴾ ۱۵۹. آل عمران، واتە: بێگومان خوا پشت پێبەستووانى خۆش دەوێن.

۶- ئەوانەى چاکەکارن: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ** ﴾ ۱۶۵. البقرة، واتە: بێگومان خوا چاکەکارانى خۆش دەوێن.

۷- ئەوانەى لە رێى خوادا دەجەنگن: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَيْنَ مَرْصُومٍ** ﴾ ۴. الصف، واتە: بێگومان خوا ئەوانەى خۆش دەوێن کە بە ریز لە پێناویدا دەجەنگن، دەئێى دیواری قورقوشمیین.

دووهم: ﴿ **وَيُحِبُّونَهُ** ﴾: دەبێ ئەوانیش خویان خۆشبوێ، کى خوای خۆش دەوێ؟
پێشتر باسکرد، کى زیاتر بە دواى پێغەمبەر ﷺ بکەوێ، زیاتر شوین پێى هەلبگرى، مانای وایە زیاتر دەیسەلمینى کە زیاتر خوای خۆش دەوێ، خوا دەفەرموێ: بلى: ئەگەر خواتان خۆش دەوێ، شوینم بکەون تاكو خواش خۆشى بوین.

سێیەم: ﴿ **أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ** ﴾: باسکرد (ذَلَّ عَلَيْهِ) واتە: بایى بەسەردا شۆرکرد، بە زهیی پێداهاتەوهو سۆزى بۆى هەبوو، ئیماندار دەبێ لەگەڵ ئیمانداران دا بە رحم بى، کاتیک دەسلالات ههیه دەبى لەگەڵ خەلك بە بەزهى بى، وهك خوا دەفەرموێ: ﴿ **وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** ﴾ ۲۱۵.
الشعراء، کەواتە: وهك چۆن بآلئنده بپچوووهكانى خوئى له بن بال دگهري، دەبى بەرپرسانى مسوولمانان، هەر گەس، دەستەلاتى ههیه، بە ئەندازەى ئەوه کە قسهى دەروا، ئاوابى لەگەڵ ئیمانداران.

چوارەم: ﴿ **أَعَزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ** ﴾: دەبى لە بەرانبەر کافرانی کدا کە سەنگەرى لێ دەگرن، بە عیززەتو زبرو سەخت بى، نهك نهروم نوؤ و فهقيرؤكه.

پینجه‌م: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: ده‌بی ناماده‌بی نه‌وپه‌ری توانای خوئی له‌پیناوی خواداو له پیناوی دینی خوادا به‌خت بکات، به دل و به دست و به زمان و به مال.

شه‌شه‌م: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾: وه ده‌بی له لومه‌ی لومه‌کاران نه‌ترسن، له‌راستیدا هه‌ر که‌سێک گوی بداته قسه‌و قالی خه‌لک و پروپاگه‌نده‌و درۆو ده‌له‌سه‌یان، ده‌بی هیچ نه‌کات، له‌وباره‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه هه‌یه: ﴿عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ، وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ، وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَعَلَى أَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِيهِ بُرْهَانٌ، وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَيُّنَمَا كُنَّا لَا نَخَافُ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۱۹۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۷۴۵)}، وه‌ذا لفظه‌، {، واته: عوباده‌ی کوری صامیت خوا لئی رازی بی (که یه‌کیک بوو له‌و دوازده که‌سه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له په‌یمانی دووه‌می عه‌قه‌به‌دا فه‌رمانی کرد دوازده نه‌قیب هه‌لبژیرن، یه‌کیکیان عوباده‌ی کوری صامیت بوو)، ده‌لئ: په‌یمانمان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا به‌ست (واته: له‌لای عه‌قه‌به له شه‌وه‌که‌ی دا له سالی دوازده‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییدا بو جاری دووه‌م)، له‌سه‌ر گوی بو گرتن و فه‌رمانبه‌ری بو کردن (بو کئی؟ بو پیغه‌مبه‌ر، بو به‌رپرسان) له ته‌نگانه‌و له ئاسانییدا، له کاتی پیخۆشبوون و پیناخۆشبووندا، وه ئه‌گه‌ر خه‌لکیشمان به‌سه‌ردا هه‌لبژیردری و به‌شیشمان بخوری، وه په‌یمانمان پیندا که که‌سانیک حوکمران و به‌رپرسن ناکۆکیان له‌گه‌لدا نه‌که‌ین و دزایه‌تیان نه‌که‌ین، به‌لام هه‌ق بلین له هه‌رشوینیک بووین، له پیناوی خوادا له لومه‌ی لومه‌کاران نه‌ترسین.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌وباره‌وه ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش هه‌یه، که فه‌رمووده‌یه‌کی زۆر کۆکه‌ره‌وه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَمَرَنِي خَلِيلِي ﷺ بِسَبْعِ أَمْرَيْنِي بِحُبِّ الْمَسَاكِينِ، وَالِدُنُو مِنْهُمْ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ دُونِي، وَلَا أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقِي، وَأَمَرَنِي أَنْ أَصِلَ الرَّحِمَ، وَإِنْ أَدْبَرْتُ، وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا،

وَأَمْرَنِي أَنْ أَقُولَ بِالْحَقِّ وَإِنْ كَانَ مُرًّا، وَأَمْرَنِي أَنْ لَا أَخَافَ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ، وَأَمْرَنِي أَنْ أَكْثِرَ مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُمْ مِنْ كُنْزِ تَحْتِ الْعَرْشِ ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۴۰۲۲) } تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح، واته: ئەبو زەر خوا لىي رازى بى دەلى: خوشەويستەكەم (واتە: پىغەمبەر ﷺ) فەرمانى پىكردم بە حەوت شتان: فەرمانى پىكردم نەدارەكانم خوشبوين و لىيان نزيك بم، لەگەلىيان تىكەل بم، وە فەرمانى پىكردم تەماشاي كەسيك بكەم كە لە خوار خۆمەوهيه (لە ژيانى و گوزەرانى مادديدا) و تەماشاي كەسيك نەكەم لە سەر ووى خۆمەوهيه، وە فەرمانى پىكردم كە پەيوەندىي خزمایەتى بگەيەنم ئەگەر خزمەكانيشم پشتەم تىبەكن، وە فەرمانى پىكردم كە داواى هيچ شتيك لە هيچ كەس نەكەم، وە فەرمانى پىكردم كە هەق بلىم ئەگەر تاليش بى، (واتە: با خەلكيك پيشى ناخوشبى هەر بلىم)، وە فەرمانى پىكردم كە لە پىناوى رازىكردنى خوادا لە لۆمەى هيچ لۆمەكارىك نەترسىم، وە فەرمانى پىكردم كە زۆر بلىم: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لادان نيه لە گوناح و هيز نيه بو چاكە، مەگەر بە خوا، (فەرمووى) چونكە ئەو چەند وشەيه خەزىنەيهكن لە ژىر عەرش، واته: وشەى زۆر بەرزو پىروۆزن.

هەر وەها هەر لە وبارەوه ئەم فەرموودەيش هەيه: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدَكُمْ رَهْبَةُ النَّاسِ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ إِذَا رَأَهُ أَوْ شَهِدَهُ، فَإِنَّهُ لَا يُقْرَبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقٍ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكَّرَ بِعَظِيمٍ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۱۴۹۲) }، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح دون قوله: فَإِنَّهُ لَا يُقْرَبُ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يُبَاعَدُ مِنْ رِزْقٍ، أَنْ يَقُولَ بِحَقِّ أَوْ يُذَكَّرَ بِعَظِيمٍ، واته: ناگاداربن! با ترس لە خەلك و لە يەكئى لە ئىوه نەكات، هەق نەلى، لە هەق گوتن نەيسلەمىنئىتەوه هەر كاتىك بىنى يان ئامادەبو، چونكە بە تەئكىد هەق گوتن و بىرخستەوهو ئامۆزگار بىكردنى كەسيكى وروبوالات ئىنسان لە ئەجەل لە مەرگ نزيك ناخاتەوه.

پروو نکرده وەسی چەمک و واتای خوشەوێستی بە زەه بو خوا

خاوەنی کتییی (الکشاف) کە یەکیکە لە زانایانی زەبر دەستی تەفسیرکردنی قورئان، بەلام (معتزلة) بوو، واتە: هەندێ بیروبوچوونی هەبوون، کە حیا بوون

لە هی زۆر بەی زانایان: (الزمخشری) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا **وَيُحِبُّهُمْ**

وَيُحِبُّونَهُ ... دەلی: (مَحَبَّةُ الْعِبَادِ لِرَبِّهِمْ طَاعَتُهُ وَابْتِغَاءُ مَرْضَاتِهِ، وَأَنْ لَا يَفْعَلُوا مَا يُوجِبُ سَخَطَهُ وَعِقَابَهُ، وَمَحَبَّةُ اللَّهِ لِعِبَادِهِ أَنْ يُثِيبَهُمْ أَحْسَنَ الثَّوَابِ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَيُعْظَمَهُمْ وَيُثْنِي عَلَيْهِمْ وَيَرْضَى عَنْهُمْ..)، واتە: خوشەوێستی بەندەکان بو پەروردگاریان ئەوویە کە فەرمانبەری بو بکەن، وە پەرزامەندیی خوا داوا بکەن و بخوازن، وە شتێک نەکەن کە خوا توور دەبی، یاخود سزایان بدات، وە خوشەوێستی خوا بو بەندەکانی، ئەوویە کە پاداشتیان بداتەو بە باشترین پاداشت دانەو، لەسەر فەرمانبەرییان، وە پێزیان بگری، وە ستایشیان بکات وە لێیان رازی بی...

(الآلوسی) یش لە (ابن المنیر) هەو لە کتییی (الإنتصاف) دا بەرپەرچی ئەو قسەییە زەمە خشەری دەداتەو، کە بیگومان قسەکەشی ناراستە، دەلی: (أَنَّهُ لَا شَكَّ أَنْ تَفْسِيرَ مَحَبَّةِ الْعَبْدِ لِلَّهِ تَعَالَى بِطَاعَتِهِ لَهُ سُبْحَانَهُ، عَلَى خِلَافِ الظَّاهِرِ وَهُوَ مِنَ الْمَجَازِ الَّذِي يُسَمَّى فِيهِ الْمُسَبَّبِ بِاسْمِ السَّبَبِ، وَالْمَجَازُ لَا يُعَدَّلُ إِلَيْهِ عَنِ الْحَقِيقَةِ إِلَّا بَعْدَ تَعَدُّرِهَا فَلِيُمْتَحِنَ حَقِيقَةُ الْمَحَبَّةِ لَعَلَّ بِالْقَوَاعِدِ لِنَنْظُرَ أَهِيَ ثَابِتَةٌ لِلْعَبْدِ مُتَعَلِّقَةٌ بِاللَّهِ تَعَالَى أَمْ لَا؟ فَالْمَحَبَّةُ مَيْلُ الْمُتَّصِفِ بِهَا إِلَى أَمْرٍ مُلْذٍّ وَاللذاتُ الباعثة على المحبة منقسمة إلى مُدْرِك (بالحس) كلذة الذوق في المطعوم، ولذة النظر في الصور المستحسنة إلى غير ذلك، وإلى لذة مُدْرِكَةٍ بالعقل كلذة الجاه والرياسة والعلوم وما يجري مجراها ...، ثُمَّ تَتَفَاوَتُ الْمَحَبَّةُ ضَرُورَةً بِحَسَبِ تَفَاوَتِ الْبَوَاعِثِ عَلَيْهَا ...، وَلَيْسَ مَعْلُومٌ أَكْمَلٌ وَلَا أَجَلٌّ مِنَ الْمَعْبُودِ الْحَقِّ، فَاللذة الحاصلة من معرفته ومعرفة جلاله وكماله، تَكُونُ أَعْظَمَ، وَالْمَحَبَّةُ الْمُتْبَعَةُ عَنْهَا تَكُونُ أَمْكَنَ، وَإِذَا حَصَلَتْ هَذِهِ الْمَحَبَّةُ بَعَثَتْ

عَلَى الطَّاعَاتِ وَالْمُؤَافَقَاتِ، فَقَدْ تَحَصَّلَ مِنْ ذَلِكَ أَنَّ مُحَبَّةَ الْعَبْدِ لِرَبِّهِ سُبْحَانَهُ مُمَكِّنَةٌ بَلْ وَاقِعَةٌ مِنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ، فَهِيَ مِنْ لَوَازِمِ الْإِيمَانِ وَشَرْوِطِهِ، واتە: بېگومان تەفسىرکردنى خۇشويستنى بەندە بۇ پەروردگار، بەوہ گە پابەندبى بە بەرنامەى خواوہو فەرمانبەرى بى، پېچەوانەى روالەتى ئايەتەگەيە، وە لەراستیدا ئەو جۆرە تەفسىرکردنە بەو (مجاز) دادەنرى گە تىیدا ناوى ھۆکار دەبریتە سەر پەيداگراو، (مَجَاز) یش نابى پەناى پى بىردرى لەجىاتى حەقىقەت، مەگەر نەگونجى ئەو مانا (حقيقى) يە لەو شوینە دابنرى، ئنجا ئىستا با تەماشای نىوەرۆكى خۇشەويستى بگەين، داخۇ دەگونجى لە رووى زمانىيەوہو لە رووى بنچىنەگانەوہو عەبد خواى خۇشبوئى وەك خۇشويستن پەيوەست بى بە خواى پەروردگارەوہو يان نا؟ خۇشويستن برىتە لە مەيل و کىشكرانى گەسىك گە ئەو خۇشەويستىيەى لە دلدايە، بەرەو شتىك گە خۇشىدەوى و ئارەزووى لىيەتى، ئەو شتانەش گە لەزەتەيان ھەيەو پال بە ئىنسانەوہو دەنن گە ئىنسان خۇشبوئىن، ھەندىكىان بە ھەستەوہرەگان دەزانرىن، وەك ئەوہ گە ئىنسان چىژ دەكات لە خواردى خۇش، يان چىژ دەكات لە شتىكى جوان... ھەرەھا چىژو لەزەتەيك گە بە عەقل دەزانرى، وەك لەزەتى سەرۆگايەتى، ياخود زانست و شارەزايى، وە شىوہى ئەوانە، ديارە ئەندازەى خۇشەويستىيەگەش بە ئەندازەى ئەو ھۆكارانەى گە پەيدای دەگەن، دەگۆرى، بېگومانىش ھىچ زانراوىك تەواوترو پتەوتر نىە لە پەرستراوى بە ھەق (كە خوايە)، بۆيە ئەو لەزەت و چىژو ئارەزووى گە بە ھۆى ناسىنى خواوہو بەھۆى ناسىنى بەرزى و تەواوى خواى پەروردگارەوہو پەيدا دەبى، لە ھەموو چىژو لەزەتەيكى دىكە گەورەترو مەزنتەر دەبى، وە ئەو خۇشەويستىيەى لەو لەزەتەوہو دى، ديارە لە ھەموو خۇشەويستىيەك زياتر لە دلدا دەچەسپى، وە كاتىك ئەو خۇشەويستىيەش پەيدادەبى، وا لە ئىنسان دەكات گە فەرمانبەرى خوا بکات، وە بە دواى رەزامەندىى خوا بگەوى، گەواتە: دەرکەوت گە دەگونجى بەندە پەروردگارىى خوى خۇشبوئى، بەلکو ناگونجى ھىچ ئىماندارىك ھەبى ئىمانى ھەبى و خواى پەروردگارى خۇشەوئى!

منیش دەلێم: خۆشویستنی مرۆف بۆ شتیك گێشکرانیەتی لە دەروونەوه بۆ ئەو شتە، بۆ وینە: ئینسانی تینو ئاوی خۆش دەوێ و حەزی لە ئاوه، یان پیاو حەزی لە ئافرەتە، ئافرەتە حەزی لە پیاوه، ئەوه لەرووی جەستەییەوه.

وه لە رووی مەعنەوییهوه، ئینسانی حەزی لە جوانییە، حەزی لە دەنگی خۆشە، حەزی لە بۆنی خوشە، وه پاشان حەزی لە چاکییە، حەزی لە دادگەرییە، حەزی لە تەواوییە، حەزی لە ئازایەتییه، حەزی لەو سیفەتانەیه که بەرزن، به تەئکید خوای بەرزیش خاوهنی هەموو سیفەتیکی چاک و پەسەندو بەرزە، وه خاوهنی ئەو پەڕی جوانیی و دادگەری و تەواوییە، پاشان خوای پەروەردگار هەرچی لەزەتی ماددی یه ئەو بەدییهنەریهتی، گەواته: خوای پەروەردگار دەبێ لە هەموو شتیك زیاتر خوش بویستری، ئەوه شتیکی زانراو و سەلمینراوه.

مەسەلە ی چوارەم: که دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ ﴿، وشە ی (ذَلِك) ناوی ئاماژە (إِسْمُ إِشَارَةِ) یهوه دهگەرێتەوه بۆ ئەوه ی که

لە سەرەتای ئایەتەکه وه باسکرا، که دەفەرموی: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ... ﴿، دوا یی دەفەرموی: (ذَلِك)، واتە: ئەوه که خوا

کەسانیک بکاتە شایستە ی ئەوه که دوا ی ئەوه ی کەسانیک لە دینەکه ی هەلدهگەرێنەوه، ئەوان بێن بۆ ئەوه ی بەیداغی دینی خوا هەلبگرن، ئا ئەوه بەخششیک خوا یه، دەیدات بە هەر کەسیك که بیهوی، دیاره ویست و خواستی خوا رەها (مطلق) یهوه سنووردار نیه، بەلام مانای واشنیه که لهگۆتره

دەبەخشن، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وه خوا فراوانی زانایه، واتە: سیفەتەکانی خوا

فراوانن، بێ سنوورن، بەزەیی خوا، زانیاری خوا، دەستەلاتی خوا، لیبوردهیی خوا، بەخششی خوا، هەموو سیفەتەکانی خوا بێ سنوورن، وه خوا زانا شه و به پپی ئەو سیفەتە بێ سنوورانە ی خو ی، مامەلە ی زانایانە لهگەل دروستکراوه کانی دا دهکاتو، هەر کەسه به ئەندازە ی ئەوه که شایستەبی، پپی دەبەخشن، جا لیرەوه

که دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، وشە ی (فَضْل)، واتە:

بەخشش، شتێک گە بەبێ ئەوەی ئینسان لەسەری پێویست بێ، بێبەخشش، دیارە خواى بەرز هیچ شتێکی لەسەر پێویست نیە، لەلایەن بەندەکانەوه، بۆیە خوا هەرچی بە بەندەکانی دەدات، هەمووی هەر فەزڵە، بەلام ئایا بەخششی خوا مانای وایە گە بەبێ زەحمەتی ئینسان و ماندوو بوونی ئینسان پێی دەدریت؟ نەخیر، بەلگەشمان ئەوەیە:

گە خوا لێردا دەفەرموی: ﴿ **مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ**

وَيُحِبُّونَهُ ... ﴾، کەواتە: لە ئەنجامی ئەوەدا ئەو فەزڵ و بەخششەیان پێ دەدری،

گە خاوەنی ئەو سیفەتە بەرزانهن، گە وایانکردووە خوا خوشیبوین و خویان خوشدەوی، وە لەگەڵ ئیمانداراندا میهرەبان و بەرەحمن، لەگەڵ دوژمناندا زبرو بە دەمارن، وە لە رپی خوادا تێدەکوژن و لە لۆمەى لۆمەکاران ناترسن، ئەو حەقیقەتەش لە زۆر شوینی قورئاندا دووبارە بۆتەوه، گە ئینسان بەبێ خۆماندووکردن و خۆ زەحمەتدان، هیچی دەستگیر نابێ، وەك خوا لە سوورەتی

(النجم) دا دەفەرموی: ﴿ **وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى** ﴾ (۳۹)، واتە: ئینسان

هیچ شتێکی دەستگیر نابێ، مەگەر کۆشش بکات و خۆی ماندوو بکات.

ئەجا راستە بە پێی خۆماندووکردن خوا بە بەندەى خۆی دەبەخشش، بەلام ئایا ئەو بەخششەش بەگۆترەیه؟ نەخیر، بەلکو خواى کاربەجى لە سوورەتی

(النبأ) دا دەفەرموی: ﴿ **جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا** ﴾ (۳۶)، بەخششی پەروردگارت

بە ژمارەیه، بەلێ پاداشتدانهوی خواى کاربەجى بە حیساب و کیتابە و

بەگۆترە نیە، وەك دەفەرموی: ﴿ **لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ** ﴾ (البقرة، واتە:

پهیمانی من ستهمکاران ناگریتەوه، ئەوەی ستهمکار بێ بەکەلکی ئەوه نایەت بپێتە سەرپەرشتیاری خەلک، کەواتە: خواى دادگەر لە گۆترە هیچ بە کەس نابەخشش، هەمووی بە حیساب و کیتاب و بە گوێرەى شایستەییە، وە لە سوورەتی

(الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿ **اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ** ﴾ (۱۲۴)، واتە: خوا

زاناترە پهیمایى خۆی لەلای کى دادەنێ، پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)

بۆیە خوا ﷻ کردوونی بە پیغەمبەر و بە نوینەر و بە پیام هەنگری خۆی، چونکە لە نیو هەموو بەشەر یەتدا، ئەوانە گۆلبژیڕ بوون و لە هەموو کەس شایستەتر بوون، مەعدنەکەیان لە هی هەموو خەلکی سەردەمی خۆیان، بەلکو لە تیکرایی بەشەر باشتربوون.

ئنجای دەربارە و شەهە: ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وە خوا فراوانی زانییە، سیفەتەکانی خوا ﷻ هەموویان فراوان و بی سنوورن: زانیاری، توانای، حیکمەتی، بەزەیی، ویستی، لیبوردنی .. هتد، ئنجای خوا بەو سیفەتە فراوان و بیسنوورانە خۆی مامەلە لەگەڵ بەندەکانیدا دەکات لەسەر بناغە زانیاری و حیکمەتی و دەزانی هەر کەس چەندی دەدات و چی و چی دەدات؟

مەسەلە ی پینجەم: کە دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾، ئەگەر تەماشای سیافی ئایەتەکان بکەین، مانای ئەو ئایەتە زۆر روشنە، واتە: بیگومان دۆست و پشتیوان و یارمەتیدەری نیو تەنیا خوا، وە پیغەمبەرەکیەتی، وە ئەوانەن کە ئیمانیان هیناوە، جا ئەوانەن کە ئیمانیان هیناوە خوا بەو دەسفیان دەکات دەفەرموی: ئەوانەن نوێژ بەرپا دەکەن، زەکات دەدەن، وە زۆر ڕکوع دەبەن.

به‌رچه‌ردانه‌وه‌یه‌کی شیعه له تیگه‌یشتنیکی هه‌ئه‌یاندا :

ئهم نایه‌ته ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که مسوئلمانان بۆیان نیه له دواى خواو پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌گه‌ل غه‌یری ئیمانداراندا دۆستایه‌تی بگرن، وه پشت به غه‌یری ئیمانداران به‌ستن، له‌گه‌لیان به‌رپدا برۆن، موداراو گوزهران له‌گه‌ل هه‌موو کسه دهبی، به‌لام ئه‌وه‌ی خوشت بوئو، پشتی پی ببه‌ستی، جیی رازو نیازت بیو، جیی که‌ین و به‌ینت بیو، له‌گه‌لی دابی و له‌گه‌لت دابی، دهبی ته‌نیا ئیمانداران بن، شیعه ئهم نایه‌ته ده‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه که عه‌لی کوری ئه‌بو طالیب خوا لیی رازی بی، پیشه‌واى دانراوى مسوئلمانانه و تاکه حوکمرانیی و شایسته بووه، به‌لام ئه‌بو به‌که‌رو عومهر و عوسمان غه‌دریان لی‌کردوه، ئه‌و پیشه‌وايه‌تی و خه‌لیفایه‌تییه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆی داناوه، له‌م نایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه، لییان داگیر کردوه!

به‌لام له‌راستیدا وانیه، به‌س با بزانیان ئه‌وان چۆن ئهم نایه‌ته به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه؟ هه‌لبه‌ته هه‌ر له سوورته‌ی (المائدة) دا نایه‌تیکی دیکه‌ش به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه که دواى ده‌یگه‌ینی، لی‌رده‌دا ئه‌وان ده‌لین: بیگومان (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإثْبَاتِ)، (إِنَّمَا) واته: ئامرازى چه‌سپاندن و کورت هه‌له‌یئانه و خواش

فه‌رموو یه‌تی: ﴿ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا ﴾، بیگومان دۆست و پشتیوانی ئیوه، ته‌نیا خوايه‌و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، ئه‌وانه‌ن که ئیمانیا هیناوه، ئه‌وانیش کین؟ ﴿ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾، ئه‌وانه‌ن که نوێر به‌ریا ده‌که‌ن، وه زه‌کات ده‌ده‌ن، وه زۆر رکووع ده‌به‌ن، ئنجا ئه‌وان ئاوا ته‌فسیری ده‌که‌ن، ده‌لین: رۆژیک سواکه‌ریک هاتوه بۆ مزگه‌وت داواى شتیکی کردوه، که‌س هه‌چی نه‌داوه‌تی، عه‌لی کوری ئه‌بو طالیب نوێژی کردوه له رکووع دابووه، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی له ده‌ستدا بووه، (ره‌نگه ئه‌نگوستیله‌ی زیو بوو بی) ئاماژه بۆ کابرا ده‌کات: ئهم ئه‌نگوستیله‌یه‌ ده‌ربینه، ئه‌و سه‌ده‌قه‌یه‌ی پیده‌دات، وه که‌س له رکووعدا سه‌ده‌قه‌و خیری نه‌کردوه، جگه له عه‌لی! که‌واته: خوا که

دەفەرموی: دۆستو پشتیوانی ئیوه خویەو پیغەمبەری خوایە ﷺ و ئیماندارانن، ئەوانەى نوێژبەرپا دەکەن و زەکات دەدەن و زۆر ڤکووع دەبەن، دەلێن: هەرچەندە لێردەدا بە گۆ فەرمووویەتی، بەلام مەبەستی ڤی تاکە، ئەویش عەلى كورپى ئەبو طالیبە، وه (ولي) یش لێردەدا بە مانای (والي) یان (متولي الأمور) یان (متصرف) دى، واتە: سەرپەرشتیاری و پیشەوا، وه له و بارهوه ئەم دەقە دینن: ﴿رُويَ أَنَّ سَأَلًا سَأَلَ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يُعْطَهُ أَحَدٌ شَيْئًا، وَكَانَ عَلِيٌّ فِي الصَّلَاةِ فِي الرُّكُوعِ، وَفِي يَمِينِهِ خَاتَمٌ، فَأَشَارَ إِلَى السَّائِلِ بِيَدِهِ حَتَّى أَخَذَهُ﴾^(۱)، واتە: گێردراووتەوه کە سواکەریک ڤۆژیک له مزگەوتی پیغەمبەردا ﷺ داوای شتیک دەکات، هیچ کەس هیچی ناداتی، (عەلى) یش خوا لێی رازی بى نوێژ دەکات له ڤکووع دا دەبى و، له پەنجەى دەستی راستیدا ئەنگوستیلەیهک دەبى، ئاماژەیهک دەکات بۆ کابرای سواکەر دى و ئەنگوستیلەکەى دەداتی.

جا دەلێن: خوا دەفەرموی: دۆستو پشتیوانی ئیوه له داوای خواو پیغەمبەری خوا ﷺ تەنیا ئەو ئیماندارانەن کە نوێژ بەرپا دەکەن و، زەکات دەدەن بە ڤکووعەوه، ئەوان وای تەفسیر دەکەن (يُؤَدُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ) بەلام مانای وانیهو، ماناکەى ئاوايه: (يُصَلُّونَ وَيُؤَدُّونَ الزَّكَاةَ وَيَرْكَعُونَ كَثِيرًا) نوێژ دەکەن و زەکات دەدەن و زۆر ڤکووع دەبەن، دیارە ئەوهى کە ڤى دەگرى لهو قسانەى کە شیعەکان دەلێن، زۆر بەلگەن بۆ نمونە:

۱- ئەگەر زەکات دان بە ڤکووعەوه خیرتر بووايه، دەبوو زانایان بیانگوتبايه: لەمەودوا هەر کەسیک ویستی زەکات بدات، با بچیتە ڤکووع ئنجا زەکاتەکەى بدات، چونکە خوا دەفەرموی: (ويؤتون الزكاة وهم راکعون)، کە ئەوه هیچ زانایەک واینەگوتوه نە له زانایانی سوننەتو جەماعەت نە شیعە، نە خەوارایج.

۲- نایەتەکە باسی زەکات دەکات، ئەوهى عەلى كورپى ئەبو طالیب خیریک بووه، زەکاتیش جیایه و ئەنگوستیلەیهک بکریتە خیر جیایه، له زەکات دان، بۆیه

(۱) أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ (۶ / ۱۸۶)، عن السدي مُرْسَلًا، وإسنادهُ ضعيف، الجامع لأحكام القرآن: ج ۶، ص ۱۹۳.

ئہ گہر گریمان گپراوہ کہ راستیش بیو، نایہ تہ کەش مانایہ کەہی وابی کہ ئہ وان
گوتوویمانہ: ہیچ پە یوہندیان پیکە وہ نیہ!

۳- نایہ تہ کە دە فەر موئ: ﴿ **إِنَّمَا وَلِيَّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، ئہ وانہی

ئیمانیان ہیئاوہ، بە لām دەر بارە ی عەلی کوری ئە بو طالیب بووایہ، دە بوو
فەر موو بای: (وَالَّذِي آمَنَ الَّذِي يُقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ وَهُوَ رَاكِعٌ) واتە:
ئە و کە سە ی ئیمان ی هە یە و، نوئز دە کات و زە کات دە دات و رکوع بەرە! ناوی

فەر موو بای، بە لām هە موو بە کوئە: ﴿ **الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ**

رَاكِعُونَ ﴾.

۴- (إِبْنُ كَثِيرٍ) زانایە کە، هە م توئزەر دە ی قورئانہ، هە م میژوو زانہ، هە م

فەر موودە ناسە، زانایە کی زۆر موعتە بەرە و قوتابی (إِبْنُ تَيْمِيَّةَ) بووہ
رەحمە تی خوایان لی بی، دوا ی ئەو ی ئەو دەقە ی پیشو و دینئ، دە لی:

دە فیک ی راست نیہ، کە شیعە لە زۆر بە ی کتیبە کانیان دا باسی دە کە ن و دوو بارە ی

دە کە نە وە، دوا ی ئەو ی (إِبْنُ كَثِيرٍ) ئە م دەقە دینئ لە (إِبْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَإِبْنُ

جَرِيرٍ وَعَبْدُ الرَّزَاقِ وَإِبْنُ مَرْدَوِيَّةٍ) دوا ی گوتوو یە تی: (وَلَيْسَ يَصِحُّ شَيْءٌ

مِنْهَا بِالْكُلِّيَّةِ، لِيُضْعَفَ أَسَانِيدُهَا وَجَهَالَةُ رِجَالِهَا) هیچ کام لە وانە کە (إِبْنُ

أَبِي حَاتِمٍ، إِبْنُ جَرِيرٍ، عَبْدُ الرَّزَاقِ، إِبْنُ مَرْدَوِيَّةٍ) هیئا ون، هیچ کامیان لە

بنەرە تە وە راست نین، چونکە سە نە دە کە یان بیھیژە و پیاوہ کان، (واتە:

راوییە کان) یشیان نە ناسراون^(۱).

۵- (الْبَغَوِي)، کە زانایە کی گە وەرە ی ئیسلامە کتیبیک ی هە یە بە ناوی (شرح

السُّنَّةِ)، دە لی: (رَوَى عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ سُلَيْمَانَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرَ مُحَمَّدَ

بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرَ عَنِ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿ **إِنَّمَا وَلِيَّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، مَنْ

هُمْ؟ فَقَالَ: الْمُؤْمِنُونَ، فَقُلْتُ: إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ هُوَ عَلِيٌّ، فَقَالَ: عَلِيٌّ مِنَ الَّذِينَ

آمَنُوا^(۱)، به‌غه‌ویی ده‌ئین: له‌عه‌بدولمه‌لیکی کورپی سوله‌یمن گپ‌دراوده‌ته‌وه (که‌هه‌ردووکیان حوکمرانی ده‌ولته‌تی ئومه‌ویی بوون)، ده‌ئین: له‌ئهبو جه‌عفر

موحه‌مه‌د کورپی عه‌لی باقرم پرسی دهرباره‌ی ئهم نایه‌ته: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئه‌وانه‌ کین؟ گوتی: ئیمانداران، گوتم: هه‌ندیك كه‌س

ده‌ئین: مه‌به‌ست پی‌ی (عه‌لی)یه، گوتی: عه‌لی یه‌کیك له‌ ئیماندارانه.

6- به‌لگه‌یه‌کی دیکه، ئهم نایه‌ته له‌ سیاقیکدا هاتوه که‌هه‌مووی قسه‌ له‌باره‌ی ئیماندارانه‌وه ده‌کات، که‌ ده‌بی ته‌نیا پشت به‌ ئیمانداران به‌به‌ستن و، دؤستایه‌تی کافران نه‌که‌ن و، ئه‌هلی ئیمانیا خۆشبو‌ی، وه‌هیچ په‌یوه‌ندی به‌و قسه‌و باسانه‌ی شیعه‌کانه‌وه نیه.

ننجا (فخرالدین الرازی)یش له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خوی دا^(۲) به‌رپه‌رچیکی باشی

ئه‌و قسانه‌ی شیعه‌کان ده‌داته‌وه‌و، به‌ ته‌فصیل به‌لگه‌کانی دین.

هه‌روه‌ها (الآلوسی)یش له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(۳) قسه‌ی زۆر ده‌کات بو

په‌تدانه‌وه‌ی شیعه‌کان، دوایی ده‌ئین: (هَذَا الدَّلِيلُ كَمَا يَدُلُّ بِرَعْمِهِمْ عَلَى نَفِي إِمَامَةِ الْأَيْمَةِ الْمُتَقَدِّمِينَ، كَذَلِكَ يَدُلُّ عَلَى سَلْبِ الْإِمَامَةِ عَنِ الْأَيْمَةِ الْمُتَأَخِّرِينَ كَالسَّبْطِينَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا وَبَاقِي الْإِثْنِي عَشَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ بَعِينَ ذَلِكَ التَّقْرِيرُ، فَالدَّلِيلُ يَضُرُّ الشَّيْعَةَ أَكْثَرَ مِمَّا يَضُرُّ أَهْلَ السُّنَّةِ..). دياره شیعه‌کان ده‌ئین: دؤستو پشتیوانی ئیوه ته‌نیا

خواو پیغه‌مبه‌رو عه‌لی کورپی ئهبو طالیه، واته: له‌ دوای پیغه‌مبه‌ری خواوه، ده‌بی ته‌نیا عه‌لی ئیمام و سه‌رپه‌رشتیارتان بی، ده‌ئین: که‌واته: ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان سه‌رپه‌رشتیاری مسولمانان نه‌بوون و به‌ ناروه‌وا خه‌لیفه‌ بوون، ننجا (ئالوسی)، ده‌ئین: ئه‌گه‌ر ئه‌و نایه‌ته بکه‌نه به‌لگه‌ی ئه‌وه که‌ پيشه‌وايه‌تی سه‌رکرده‌ پيشه‌وه‌کان نه‌فی ده‌کات، به‌ هه‌مان شیوه ئیمامه‌تیش له‌ سه‌رکرده

(۱) جامع البيان: (۱۲۲۱).

(۲) مفاتيح الغيب: ج ۳، ص ۲۳ - ۲۷.

(۳) روح المعاني: ج ۳، ص ۴۷۲.

داهاتووهدکانیش سهلب دهکات، وهك حهسهن و حوسهین و باقی دوازده ئیمامهکان خوا لییان رازی بی، چونکه نهگهر ئیمام له دواى پیغهمبهر تهنیا هلی کوری ئهبو طالیب بی، کهواته: له دواى (هلی)یش نابی کهسی دیکه بی، وهك چۆن له پیشی نهبی، له دوایشی نابی کهسی دیکه ههبی ببیته ئیمام.

به ههر حال ههر ویستم تۆزیک بهرپهرجی نهو قسه و قالانهی شیعهکان بدهینهوه، که زۆر جار لاپههرا نیان پی رهش دهکهنهوه، بهلام لهراستیدا که له قسهکانیان دهفکری، هیچ بهلگهیهکیان لهسهرنیه، ئنجا زانیانی نههلی سوننهت بهتایبهتی (طبری) وه زۆر له زانیانی دیکهش ههر شوینهواریک و ههرشتیک که بیستبیان یهکسهه نووسیویانهتهوه، بیئهوهی لیی بکۆلنهوه بزنان داخو راسته، یان راست نیه، چونکه نهوانهیان ههوالهی زانیانی دواى خۆیانیان کردوه، (طبری) بوخۆی دهلی: من له تهفسیرهکهم دا، وه له (تاریخ)هکهمدا زۆر شتم کۆکردۆتهوه نووسیوه، بهلام لیکۆلینهوهم دهرباردی راستیی و ناراستییان نهکردوه، بهلکو نهوهم بهجیهیشتوه بو زانیانی دواى خۆم، که نهوان لیی بکۆلنهوه کامی وایه و کامی وانیه، واته: به ئینصافهوه ههرچی پییانگهیشتهوه گوتراوه هیئاوانه، نههاتوو له بیژینگى بدن و له مهحهکی بدن، کهواته: نهوه که (طبری) شتیک دینی، یان فلان زانا شتیک دینی، ریوايهتیک دینی، مانای وانیه نهو ریوايهته راسته و پای لهگهه نهوه دابوو، بهلکو ویستوو بهتی وهك نهمانهتی زانستی نهو رایانه بیی، بویه بهلگه هیئانهوهی شیعه بهو جوړه قسه و ریوايهتانهی هیچ بایهخیکیان نهوه چهسپاو نین، وهك دهست به چلهپووش گرتنی بابای بهرووباردا چوووه.

مهسهلهی شهشهه: که دهفرموی: ﴿ **وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ**

اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴾، وه ههر کهسیک دۆستایهتی لهگهه خوا و پیغهمبهرهکهی و نهوانهدا که ئیمانیا هیئاوه، بکات، نهوه بیگومان کۆمهلی خوا زالن، واته: نهوانه دهبن به کۆمهلی خوا، که تهنیا خوا به دۆست و پشتیوان دهگرن، ئنجا پیغهمبهری خوا صلی الله علیه و آله، پاشان نهوانهی ئیمانیا هیئاوه، ههر کهسیک وابی، نهوه کۆمهلی خوایه، وه کۆمهلی خواش سهههکهوتوووه.

لېرەدا ئەو دەمان بۇ دەردە كەوئى كە كۆمەلى خوا (حزب اللہ) كى لەنىو بازنەو چوار چىوھىدا كۆدەبىتەوہ؟ مەرج نىہ رېكخراوئىكى ئىسلامى بى، بەلام كى لە چوار چىوہو بازنەى كۆمەلى خوادا كۆدەبىتەوہ؟ بە دەقى ئايەت كەسېك كە تەنيا پىشت بە خوا ببەستى، وە پاشان دۆستايەتى لەگەل پېغەمبەرى خوا ﷺ دابى، وە دواى خواو پېغەمبەرى خوا ﷺ تەنيا دۆستايەتى و نىزىكى و خۆشەويستى لەگەل ئىمانداراندا ھەبى، كەواتە: كەسېك كە كەين و بەينى لەگەل حىزبىكى ەلمانىدا دەبى، پىشت بە حىزبىكى ەلمانى دەبەستى، وە رازو نىازى لەگەل حىزبىكى ەلمانى، يان رژىمىكى ەلمانى، يان لەگەل حىزبو رژىمىكى طاغوتى و دىكتاتورى دادەبى، دوايش دىنى ئەو بە مسولمانان دەفرۆشى، كە من شوئىنكەوتەى قورئان و سوننەتم و شوئىنكەوتەى پىشىنەى چاكە! لە حالئىكدا كە پىشىنى چاك لەگەل حوكمپرانانى ستەمكاردا دانووئىان نەكولئون، چ جاى حوكمپرانانىك كە نىشانەى پرسىيار لەسەر ئەسلى ئىمان و مسولمانەتییەكەيان ھەيە!!

كەواتە: تۆ كە بانگەشەى شوئىنكەوتنى قورئان و سوننەت و شوئىن پى ھەنگرتنى سەلەفى صالح دەكەى، دەبى ھەئوئىستە سىياسىيەكەت راست بکەيەوہ، دەبى سەروكارو پەيوەندى سىياسىيت، وە خۆشەويستى و لەگەل دا رۇشىنت، وە ھاوكارى كىردن و پىشتگىرى كىردن، تەنيا بۇ ئەھلى ئىمان بى، تەنيا بۇ مسولمانان بى، بەلام لەگەل حىزبو رژىمىكى طاغوتى و ەلمانىدا ھەئسى و دانىشى و رازونىيازت لەگەلى بى، ئەو داتىنى و ئەو تەوھىيەت بكاو، بە قسەى ئەو بەرپوہبچى، ئەو لەراستىدا ئەو قسەو بانگەشەيەى كە دەيكەى كە گوايە شوئىن قورئان و سوننەت كەوتووى!! ئەو پارەى قەلبەو سەر بە خاوەنىەتى.

لېرەدا ئامازەيەكى كورت بەوہش دەكەم كە ھەندىك لەو جۆرە كەسانەى كە يان ئەوہتا لە ئىسلام تىنەگەيشتون، يان فرىودراون و كلاوى ەلمانىيەكانىان چۆتە سەر، دژايەتى لايەنە ئىسلامىيەكان دەكەن و بۇ دژايەتتىكردنى تەوژمى ئىسلامى، دىنن كۆمەل بوونى مسولمانان و كۆبونەوہيان لە رېكخراو، يان حىزبىكدا، دەخەنە ژىر نىشانەى پرسىياروہ! بۇچى؟ دەئىن: ئەو بەدعەتەو لە سەردەمى پېغەمبەرى خوادا ﷺ نەبووہ!! كە لەراستىدا ئەو قسەيەكى زۆر

بىجىيە، چونكى ئەگەر تەماشاي ژياننامەي پىغەمبەر ﷺ بىكەين، لە يەكەم رۆژدە كۆبۈنە دەي كىردە بە ھاۋەلانى بەرپىزى، ۋە ھۇنىۋىيە ۋە پەرۋەردەي كىردۈن ۋە لىكى بەستۈن، ۋە كەسانىكى پەرش ۋە بلاۋنە بوون، بەلكو لە مالى ئەرقەمى كورپى ئەرقەمدا كۆبۈنە دەي پىكردۈن، بە شىۋەي نەپىيى، سى سال بە شىۋەي نەپىيى كارى كىردە، دوايى بانگەۋازى ئاشكرا كىردە، بەلام كۆبۈنە دەي نەپىيى ھەر ھەبوۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە بانگەۋاز بە ئاشكرا بوۋە، بەلام كۆبۈنە دەي تايبەتو نەپىيى ھەر ھەبوۋە، پاشان پىغەمبەر ﷺ دووجار پەيمانى لە ھاۋەلانى ۋە رگرتو، لە لاي (عەقەبە) ۋە لەسەر ئەساسى ئەۋ پەيمانە دەۋلەتى ئىسلامىي دامەز راندو! ئىجا سەير ئەۋەيە كە ئەۋانەي ئەۋ جوۋرە قسانە دەكەن، بۇ نىشانەي پىرسىار خستەن سەر لايەنە ئىسلامىيەكان، لە ھەمان كاتىشدا دەبىنى ھىچ كىشەيان نىە لەگەل ھىزىپكى عەلمانىي، يان ھىزىپكى قەۋمىي، يان ھىزىپكى دا كە غەيرى ئىسلام تەبەننى دەكات، تەنيا شەرپ بە لايەنە ئىسلامىيەكان دەفرۆشن!! كەۋاتە: بە ئاشكرا ديارە كە ئەۋانە يان ھەر سادە ۋە ناھالىيىن ۋە لە دىن ۋە ژىن بىئاگان، يان دەستيان لە پشت دەدرى ۋە، كالاۋيان لەسەر نراۋە، بە سەھوۋ بردراۋن ۋە مەرامىكى سىياسىيان پى جىبەجى كراۋە.

ديارە من لە چەند كىتەب ۋە نامىلكەيە كىمدا باسى ئەۋەم كىردە، كە پىۋىستە "نەك ھەر دروستە" كە مسولمانان كۆمەل بن ۋە كارى خۇيان بە رىكىي ۋە بە شىۋەي رىكخراۋىيى بىكەن، بۇ نەۋنە: كىتەبى (ئىسلام ۋە مسولمانەتتى ۋە كارى ئىسلامىي لە ژىر رۇشنايى قورئان ۋە سوننەتدا) ھەرۋەھا نامىلكەي: (كارو پىرۋەي ئىسلامىي ۋە رەۋاندىنە دەي چەند تەمومزىك)، ھەرۋەھا كىتەبى: (پرونىكرىنە دەي بنەما شەرعىيەكان ۋە ھىلە گشتى يەكانى كۆمەلى ئىسلامىي) بە تەفصىل لە ۋە كىتەب ۋە نامىلكەنەدا، باسى ئەۋ بابەتەم كىردە، بەرپەرجى قسە ۋە قالى ئەۋ جوۋرە كەسانەم داۋەتەۋە، كە بزىنن يان نەزىنن ئاۋ لە ئاشى ناھەزىنى تەۋۋمى ئىسلامىي دەكەن، لە پشتەۋە خەنجەرى غەدر لە مشوورخۇرانى ئىسلام دەدەن!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی یازدەهەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە دە (۱۰) نایەتان پێکدێ (۵۷ - ۶۶) که سەرەتا خوای پەروردگار بۆ جاری نۆیەمین لەم سوورەتەدا بانگی ئیمانداران دەکات بە نازناوی ئیمان **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾**، وە ڕێگریان لێدەکات لە دۆستایەتی کردن لەگەڵ کافرانیکدا که گائتە بە نایبەکانەکیان دەکەن، لە خواوەن کتیبان و بتپەرستان و هاوبەش بۆ خوا دانەران، ئەوانە ی کاتیک مسوڵمانان بانگ دەدەن بۆ نوێژ، یاری و گائتە بە نوێژەکیان، یاخود بە بانگەکیان، یان بە هەردووکیان دەکەن، پاشان خوا ﷺ بە پیغمبەر ﷺ دەفەرموێ: که بە خواوەن کتیبەکان بلی: نایا چیمان لی بە ڕەخنە دەگرن، ئەو نەبی که ئیمانمان بە خواو کتیبەکانی خوا هیئاو!

پاشان خوا هەندیک لە هەلۆیستە خراپەکانیان و، ئەو بەلایانە ی که بە هۆیانەو بەسەریان هاتوون، بە چاویاندا دەداتەو، که بە هۆیانەو نەفرینی لیکردوون و لیان توورەبوو، هەندیکیان گێراو بە مەیموون و بەراز، بەتایبەتی جوولەکه.

ئنجای باسی ئەو هەلۆیستە ی مونافیقهکان دەکات، که هەر کات دینه لای پیغمبەر ﷺ و مسوڵمانان، خۆیان بە برۆدار پێشان دەدەن، هەرچەندە لە هەردوو

حالتە ی هاتن و چوونەدەریاندا، هەر بیبرۆان، وەک دەفەرموێ: **﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾**

﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾، پاشان باسی خیرایی کردنیان لە گوناھو دەستدریزی و حەرەمخۆریاندا دەکات، سەرزەنشتی بەرپرس و زاناکانیان دەکات، که بۆچی لە گوناح کردن و حەرەم خواردن، نایانپریگیننەو، ئامۆژگاریان ناکەن؟!.

پاشان باسی قسەیهکی جوولەکهکان دەکات که بیپرزیهکی گەورەیه بەرانبەر بە خوا، ئەویش ئەوێه که گوئویانە: خوا دەستی نووقاندووە نابه‌خشی، وە خوا بەرپەرچیان دەداتەووە چەند سیفەت و رەفتاریکی دیکە ی دزیویان دەخاتەروو.

وە لە کۆتاییدا خوی بە بەزەیی خاوەن کتیبەکان بو ئیمان و تەقوا هان دەدات، که ئەگەر ئەهلی ئیمان و تەقواین، که لە ئاکامدا خراپەکانیان لێ دەسپێتەووە دەیانخاتە بەهەشتەو، هەر وەها موژدەیان پێدەدات، که ئەگەر تەورات و ئینجیل و دابەزینراوی پەروردگاریان جیبەجی بکەن، خوا بەرەکەت و پیژی ئاسمان و زەویان بەسەردا دەپێژی.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا
 هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ
 ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ
 بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ
 وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ
 قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
 وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ
 لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا
 قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن
 رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَالْقِيَامَةَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
 لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَوْ أَنَّ
 أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ
 ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن
 فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ ۝

ماناي وشە بە وشەى ئايەتەكان

(ئەى ئەوانەى بىراتان ھىناو! ئەوانەى گائتەو يارىى بە ئايىنەكەتان دەكەن، لەوانەى پىش ئىوہ كىبىيان پىدراوہو لە كافرەكان، بە دۆست مەگرن، وە پارىز لە خوا بىكەن، ئەگەر بىرودارن ﴿۵۷﴾ وە (ئەوانەى) ھەر كات (خەلكتان) بۆ نوپىز بانگ كرد گائتەو يارىى پىدەكەن، ئەو پىش لە سۆنگەى ئەوہوہ كە كۆمەلىكن نافامن ﴿۵۸﴾ بلى: ئەى خاوەن كىبىينە! چىمان لى بە رەخنە دەگرن، ئەوہ نەبى كە بىرومان بە خواو بەو (وحى) ە ھەيە كە بۆمان دابەزىنراوہو، بەوہى لەپىشدا دابەزىنراوہ، وە بەو ھۆيەشەوہ نەبى كە زۆربەتان لاپىن! ﴿۵۹﴾ بلى: ئايا ھەوائتان پىبىدەم بە كەسىك كە سزاي لەوہ خراپىزى لە لاي خوا ھەيە؟ كەسىك كە خوا نەفرىنى لىكردوہو، لىى توورە بووہو، ھەندىكىانى گىپراوہ بە مەيموون و بەرازو، طاغوتيان پەرسىتوہ، ئا ئەوانە ھالىان خراپىزەو لە رپى راست لادەرترو گومراتن ﴿۶۰﴾ وە كاتىك دىنە لاتان دەلىن: بىرومان ھىناوہ، ھەرچەندە بە كوفرەوہ وەزوركەوتوون و بە كوفرىشەوہ چوونەدەر، وە خوا زاناترە بەوہى دەيشارنەوہ ﴿۶۱﴾ وە زۆرىكىان دەبىنى لە گوناھو دەستىرپىزى و ھەپام خۆرىيدا خىراىى دەكەن، بىگومان ئەوہ خراپىزىن رەفتارە كە دەيكەن ﴿۶۲﴾ دەبووايە مشوورخۆران و زانايان، لە قسەى گوناھو ھەپام خواردن قەدەغەيان كىرەبانە (ئەو بى ھەئوئىستىيەيان) بىگومان خراپىزىن رەفتارە كە بە وەستايى دەيكەن ﴿۶۳﴾ وە جوولەكەكان گوتيان: خوا دەست بەستراو و چەنگ قووچاوہ، دەستيان بەستىرئ و نەفرىنجان لى بى، بە ھۆى ئەوہوہ كە گوتيان، بەلكو ھەردووك دەستى كراوہن، چۆنى بوئ دەبەخشى، وە زۆريان ئەوہى كە لەلايەن پەروەردگارتەوہ بۆت نىرراوہتە خوار، ياخيىوون و كوفريان تىدا زياد دەكات، وە ھەتا رۆزى قىامەتى دوزمنايەتى و رققو قىنمان خستۆتە نىوانيان، ھەر كات ناگىركيان بۆ جەنگ و ناشووب ھەلكرد، خوا دەيكوزىنئىتەوہ، وە ھەولئى خراپەكارىى دەدەن لە زەويداو، خواش خراپەكارانى خۆشناوئىن ﴿۶۴﴾ وە ئەگەر ھاتباو خاوەن

کتیبەکان ئیمانان هینابایە و پارێزبان کردبایە، بە مسۆگەری خراپەکانیانمان
لێیان دەسپێهوە، دەمانخستە باغە پر نازو نێمەتەکانەوه ﴿۶۵﴾ و ئەگەر ئەوان
تەورات و ئینجیل و ئەوەی کە لە لایەن پەروردگاریانەوه دابەزێنراوه، جیبەجییان
کردبایە، پێیانەوه پابەندبوونایە، بە دنیایی یەوه لە رۆژی و بەرگەتی سەرویان و
ژێر پێیان دەیانخوارد، کۆمەڵیکیان پێک و راستن و، زۆربەشیان خراپترین پەفتار
دەکن ﴿۶۶﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(هَزُواً): (الْهَزُّ: مَزَحٌ فِي خَفِيَّةٍ، هَزْنَتْ بِهِ وَاسْتَهْزَأَتْ، وَالْإِسْتِهْزَاءُ إِتْيَادُ الْهَزْوِ)، (هَزْءٌ) هەروەها بە (هَزْو) یش دێ بەبێ هەمزە، بریتیه لە گائتە پیکردنیکى پەنەن، وە دەگوترێ: (هَزْنْتُ بِهِ وَاسْتَهْزَأْتُ) هەردووکی واتە: گائتەم پیکرد، (الْإِسْتِهْزَاءُ) یش ئەوویە کە بگەرێی بۆ شتیک گائتەى پێ بکەى.

(وَلَعِبًا): (لَعِبٌ)، واتە: یاری، وازی، گەمە، (أَصْلُ الْكَلِمَةِ اللَّعَابُ، وَهُوَ الْبُرْأَقُ السَّائِلُ)، وشەى (لَعِبٌ) لە ریشەدا لە (لُعَاب) دەهەتاتو، واتە: لیکى شلى نیوزاری نینسان (وَلَعِبَ إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ) دەگوترێ: (لَعِبٌ) ئەگەر رەفتاریکی بە گائتە بکات و بە جیددی نەیکات.

(نَادَيْتُمْ): واتە: بانگتان کرد، (النِّدَاءُ: رَفَعُ الصَّوْتِ وَظُهُورُهُ)، (نِدَاءٌ): بریتیه لە دەنگ بەرزکردنەو، وە دەنگیکى ئاشکرا (نَادَى إِلَى الصَّلَاةِ دَعَا إِلَيْهَا) کاتیک بۆ نوێژ بانگ دەکری، واتە: (دَعَا إِلَيْهَا) کە (أَذَانَ) یشی پێ دەلین.

(تَنْقِمُونَ مَنَّا): واتە: لێمان بە رەخنە دەگرن، لێمان بە عەیب دەگرن، لەسەر ئەو سەرکۆنەمان دەکەن، دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ)، (نَقِمْتُ، وَنَقَمْتُ)، هەردووکی بە مانای ئەو دێ، رەخنەم لەو شتەى گرت، بە عەیبم زانی، بە کەموکورییم زانى (إِذَا أَنْكَرْتَهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ وَإِمَّا بِالْعُقُوبَةِ) کە دەگوترێ: (نَقِمْتُ الشَّيْءَ)، ئەگەر نکوولیی لێبکەى بە زمان، یان بە ئازاردان، (نَقَمَةٌ) بە مانای سزادان دێ، (نعمة) واتە: چاکە.

(مُثَوَّبَةٌ): بەمانای سزا دێ و بە مانای پاداشتیى دێ، (أَصْلُ التَّوْبِ: رُجُوعُ الشَّيْءِ إِلَى حَالَتِهِ الْأُولَى الَّتِي كَانَ عَلَيْهَا، وَالتَّوَابُ يُقَالُ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، لَكِنَّ الْأَكْثَرَ الْمُتَعَارَفُ فِي الْخَيْرِ)، (تَوَابٌ) بۆ چاکە و خراپە بەگاردی، بەلام زیاتر

بۆ چاکە بەگاردی، (تَوَاب)، واتە: پاداشت، ئیمە لە کوردەواریی دا ئەگەر چاکە بێ، دەلێین: پاداشتی دا، ئەگەر خراپە بێ دەلێین: سزای دا، جا وشە (تَوَاب) لە عەرەبیدا بۆ پاداشت و سزا بەگاردی، بەلام زیاتر بۆ پاداشت بەگاردی، کەسێک چاکەیهکی کردووە تۆ خەلاتی دەکەیت ئەو پاداشتت داووتەو.

(الطَّاعُوتُ): (عِبَارَةٌ عَنْ كُلِّ مُتَعَدٍّ، وَكُلِّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ، وَالطَّاعُوتُ: السَّاحِرُ، وَالكَاهِنُ، وَالْمَارِدُ مِنَ الْجِنِّ، وَالصَّارِفُ عَنْ طَرِيقِ الْخَيْرِ)، (طَاعُوت): لە ئەسڵدا واتە: زۆر یاخی، یان زۆر لە سنوور دەرچوو، ئەوەش هەر کەسێکە کە بەندایەتی بۆ بکری و بپەرستری جگە لە خوا، چونکە خوا تاکە پەرستراوی شایستەو بە هەقە، غەیری خوا هەر کەسێک بپەرستری، لە راستیدا طوغيانی کردوو لە سنوور دەرچوو، وە وشە (طَاعُوت) بۆ تەك، وە بۆ (گۆش) بەگاردی، وە هەر وەها (طَاعُوت) بریتیه لە جادووگەر و فالچی و شەیتانی یاخی، و هەر کەسێک خەلك لە ریی خێرو چاکە لابادات.

(مَغْلُوبَةٌ): (مُقَيَّدَةٌ بِالْغُلِّ وَالْغُلُّ: الْحَقْدُ)، (غُلٌّ)، ئەوەیە کە لە دەست دەرکری و دەستی پێ دەبەستری، (غُلٌّ)، ئەو کینەیه کە لە دڵدا دەپەچنری، لێردا کە دەفەرموی: جووله کە گوتیان: ﴿يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ﴾، مەبەستیان ئەو بوو کە پزڤو چرووگەو نابەخشی، حاشا بۆ خوای بەخشر.

(طُغْيَانًا): (الطُّغْيَانُ: تَجَاوُزُ الْحَدِّ فِي الْعَصْيَانِ)، (طُغْيَانٌ)، بریتیه لە سنوور بەزاندن لە سەرپێچیی دا.

(مُقْتَصِدَةٌ): واتە: نیوهراست، کە خوا دەفەرموی: ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ...﴾ (١٩) لقمان، واتە: لە رۆشتنەگەتدا خەتی نیوهراست بگره، واتە: نە زۆر بەپەله بە، نە زۆر هیواش، نیوهرنجیی بە، (مُقْتَصِدَةٌ) لێردا مانا زمانه وانیه کە ی واتە: میانجیی، نە بەملادا، نە بەولادا، دەلێ (الْقَصْدُ: اسْتِقَامَةُ الطَّرِيقِ،

وَالْإِقْتِصَادُ: التَّوَسُّطُ بَيْنَ الْإِفْرَاطِ وَالتَّفْرِيطِ، (قَصْد)، بریتیه لهوه که رپی راست بگری، یاخود رپییهکی راست، (إِقْتِصَاد) یش له خهتی نیوه راست دایه، له نیوان بهزایه‌دان و تیپه‌راندن دایه، جا ده‌لی له‌به‌رئه‌وهی که زۆربه‌ی شته‌کان ئه‌مسه‌رو ئه‌و سه‌ریان خراپن، بو وینه: ئازایه‌تی سه‌ریکی ترسنوکی (جُبْن)ه، سه‌ریکی ته‌هه‌ووره، ئازایه‌تی نیوه راسته، ئینسان نه تیپه‌رینی له ئازایه‌تییدا، نه کورتیش بینی که ترسنوکیه، ئازایه‌تی ئه‌وهیه له کاتییدا پیویست بکات ئیقدام بکه‌ی، ته‌هه‌وور ئه‌وهیه به‌ی ئه‌وهی پیویست بکات ئیقدام بکه‌ی، (جُبْن) یش ئه‌وهیه نه‌گه‌ر پیویستیش بکات بچه‌ی پیش، بییه‌دواو نه‌ویری، یان سه‌خاوت ئه‌وهیه، له کاتی پیویستدا به‌خشی، چرووکی ئه‌وهیه له کاتی پیویستدا به‌خشی، ئیسراف ئه‌وهیه زیاد له ئه‌ندازه‌ی پیویست به‌خشی.

هۆی هاتنە خوارەوهی نایەتەکان

(١) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ ءَأُولِيَآءَ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مَّؤْمِنِينَ﴾، ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ رِفَاعَةَ بِنُ زَيْدِ بْنِ التَّابُوتِ، وَسُوَيْدُ بْنُ الْحَارِثِ قَدْ أَظْهَرَا الْإِسْلَامَ، ثُمَّ نَافَقَا، وَكَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ يُوَادُّونَهُمَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ...﴾ (١)، واتە: عبدوللای کوری عەبباس خوا

لییان رازی بی، دەگیریتەوه، دەلی: ریفاعەهی کوری زەیدی کوری تابووت، وه سویدی کوری حاریث (که هەردووکیان وایدەچی جوولەگە بووبن، یان بتپەرست بووبن)، مسوولمانەتیان پیشاندا، بەلام بە نیفاق وایانگوت، چەند پیاویک لە مسوولمانانیش دۆستایەتیان دەکردن، خۆشیان دەویستن و پەیوەندیان لەگەڵ هەبوون (دیاره دەبی نەیانزانیبی ئاوان، یاخود زانیویانە، بەلام دلیان نەخۆشی تیدابوو)، لەوبارەوه خوا ئەو نایەتەهی ناردە خوار، (که دیاره ئەو دوو کەسەش لەوانە بوون که گالتەیان بە بانگو بە نوێژو بە مسوولمانەتی کردو).

(٢) ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾،

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا نَادَى بِالصَّلَاةِ فَقَامَ الْمُسْلِمُونَ إِلَيْهَا قَالَتِ الْيَهُودُ: قَدْ قَامُوا لِأَقَامُوا، فَإِذَا رَأَوْهُمْ رُكَّعًا وَسُجَّدًا اسْتَهْزَأُوا بِهِمْ وَضَحَكُوا مِنْهُمْ﴾ (٢)، واتە: عەبدووللای کوری عەبباس خوا لییان رازی بی، دەلی: کاتیک بانگ بیژی پیغەمبەری خوا ﷺ بانگ دەدا بو نوێژ، مسوولمانان بو نوێژ هەلدەستان، جوولەگەکان دەیانگوت: ئەوه هەلسان؟!

(١) رَوَاهُ أَبُو الشَّيْخِ، مُحَاسِنُ التَّأْوِيلِ: ج٤، ص ٢٦٣.

(٢) رُوحُ الْمَعَانِي: ج٣، ص ٤٧٨.

یاخووا ہہلئہستن، وہ کاتیک لہ حالہتی رکووع و سہجدہدا دہیانبنین، گائتہیان پیدہکردن و پییان پیدہکہنین.

﴿ قُلْ هَلْ أَنْبَيْتُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَصْبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ

مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾ (۳)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا، قَالَ: وَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَضْرَ مِنْهُمْ أَبُو يَاسِرِ بْنِ أَخْطَبٍ، وَنَافِعُ بْنُ أَبِي نَافِعٍ، وَغَازِي بْنُ عَمْرٍو وَخَالِدٌ وَزَيْدٌ وَإِزَارُ بْنُ أَبِي إِزَارٍ فَسَأَلُوهُ عَمَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ مِنَ الرُّسُلِ؟ فَقَالَ أَوْمِنُ بِاللَّهِ تَعَالَى وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ، فَلَمَّا ذَكَرَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، جَحَدُوا نُبُوَّتَهُ، وَقَالُوا: لَا نُؤْمِنُ بِعِيسَى وَلَا بِمَنْ آمَنَ بِهِ! ثُمَّ قَالُوا: (كَمَا فِي رِوَايَةِ الطَّبْرَانِيِّ) لَا نَعْلَمُ دِينًا شَرًّا مِنْ دِينِكُمْ، فَأَنْزَلَ

اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ ﴿ قُلْ هَلْ أَنْبَيْتُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ ... ﴾ (۱)

واتہ: عہدوللای کورپی عہبباس خوا لییان رازی بی، دہلی: کوہلیک لہ جوولہکہکان کہ ئہبویاسری کورپی نافیعو نافیعی کورپی ئہبی نافیعو غازی کورپی عہمرو خالیدی کورپی زہیدو ئیزاری کورپی ئہبی ئیزاریان لہنیودابوون، ہاتن پرساریان لہ پیغہمبہری خوا ﷺ کرد، کہ ئایا تو ئیماننت بہ کی لہ پیغہمبہران ہہیہ؟ ئہویش فہرمووی: ئیمانم بہ خوای بہرز ہہیہ، وہ بہ وہی کہ ناردوویہتہ خوار بو ئیبراہیم، وہ بو ئیسماعیل، وہ بو ئیسحاق، وہ بو یہعقوبو بو ئہسباط، وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موساو عیسا، وہ بہوہی کہ دراوہ بہ پیغہمبہران (علیہم الصلاۃ والسلام) لہ پەروردگاریمانہوہ، جیاوازی ناخہینہ نیوان ہیچیانہوہ، ئیمہ بو خوا ملکہچین.

ئنجاکاتئ عیسا کورپی مہریہمی ﷺ باسکرد ئہوان نکوولییان لہ پیغہمبہرایہتی وی کرد، گوتیان: ئیمان بہ عیسا ناہینین، وہ ئیمانیش بہ

(۱) أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ فِي التَّفْسِيرِ ج ۶، ص ۲۹۲، وَأَبْنُ إِسْحَاقَ.

كەسێك ناهێنین كە ئیمان بە عیسا بێنێ (واتە: ئیمان بە تۆش ناهێنین)
دوایی وەك لە رێوایەتی طەبەرانییدا هاتووە گوتیان: هیچ بەرنامەو دینیكمان پێ
شك نایەت لە دینی ئیوه خراپتر، بەو بۆنەوه خوا ئه‌و ئایەتەى ناردە خوار:
﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مُثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ... ﴾، واتە: پێتان بڵێم بەرنامەى
كێ و سزای كێ خراپتره له‌لایه‌ن خواوه...؟!

مانای گشتی نایەتەکان

خوای ﷻ بۆ جاری نۆیەم لەم سوورەتە موبارەکەدا مسوولمانان دەدوینێ بە نازناوی شیرینی ئیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، لە نایەتەکانی پیشوودا جارێک بانگی کردن و ئاگاداریی کردنەوه فەرمووی: جوولهکەو نەصرانییهکان مەکەن بە دۆست، وه جارێکی دیکە بانگی کردن فەرمووی: ئەگەر لە ئایینی خوا هەلگەرپێنەوهو پاشگەزبنەوه، ئەوه خوا بێباکەو بێمنەتە، وه کۆمەڵیکی دیکە دینی کە ئەوه سیفەتەکانیانە، ئەمجارەش بانگیان دەکاتو دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئەهێ ئەوانەهێ ئیمانتان هێناوه! ئەوانەهێ ئایینهکەتان بە گالته دەگرن و گەمەو یاریی پێدەکەن، لەوانەهێ پێش ئیوه کتیبیان پێدراوهو لەوانەهێ غەیری وانیش، بە دۆست مەگرن، واتە: مادام گالتهو گەمەو یاریی بە ئایینهکەتان دەکەن، بە دۆستیان مەگرن و خۆشتان نەوین و لییان نزیك مەبن، بەلام نەیفەرمووه مودارایان لەگەڵ مەکەن، وه نەیفەرمووه: هیچ هەلسوکهوتیکیان لەگەڵ مەکەن، دەفەرموێ: بە دۆستیان مەگرن، کە وهک پێشتر باسمان کرد، واتە: خۆشتان نەوین لە دڵهوه، وه هاوکاریان مەبن و دەستبارگریان مەبن و بە رپی واندا مەرپۆن... تا کۆتایی ماناکانی وشەهێ (وَلَايَةٌ) و (وَلِيٌّ)، ئنجا هەرەشەهێان لێدەکاتو دەفەرموێ:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، پارێز لە خوا بکەن و ئەگەر ئیوه ئیماندارن دۆستایهتیی ئەوانە مەکەن کە گالته بە دینهکەتان دەکەن، ئنجا هوی هاتنه خوارهوهکەیمان باسکرد، بەلام زانایان بنچینهیان داناهه (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شَمُولَ الْمَعْنَى) واتە: تاییهتەندبوونی هۆکاری هاتنه خوار، رینگا ناگرئ لە گشتگیری واتایهکەهێ، نابئ پیمان وابئ ئەوه بۆ ئەو کاتی بووه، بەلکو ئیستاش مسوولمانان ئەگەر دۆستایهتیی لەگەڵ کەسانیکدا بکەن، کە گالته بە دینیان

ده‌کەن، جا چ له جووله‌که‌و نه‌صرپانییه‌کان، چ هەر جووره کافرێکی دیکه بن، نه‌وه له‌راستییدا پیچەوانه‌ی ته‌قوایان پێشانداوه، پیچەوانه‌ی ته‌قووش، جاری وایه گوناھی گه‌وره‌یه، جاری وایه شیرکه.

ئنجایه باسی هه‌ئوئستیکی دیکه‌یان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ

أَتَّخِذُوهَا هُزُوعًا وَلِعِبًا﴾، وه کاتیکی که بانگ ده‌کەن بۆ نوێژ، ئه‌وان به گائته‌و به یاری ده‌گرن، لێره‌دا راناوی (ها)یان بۆ نوێژ ده‌چیته‌وه، یان بۆ بانگ ده‌چیته‌وه، نه‌گه‌ر بۆ بانگ به‌چیته‌وه، ئه‌وکاته ده‌لێین: دیاره وشه‌که واته: (اتَّخِذُوا الْمُنَادَاةَ لِلصَّلَاةِ هُزُوعًا) ده‌شگونجی بۆ هه‌ردووکیان به‌چیته‌وه، واته: کۆی نوێژو بانگو دروشمه‌کانی

نیوه، نه‌گه‌ر بۆیان بگونجی گه‌مه‌و یاری پێده‌کەن، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وان کۆمه‌لێکن نافامن و نازانن، ئه‌مه ئه‌وه‌ی لێوه‌ده‌گیرئ هه‌ر که‌سیک گه‌مه‌ به‌ موعته‌قه‌دات و پیرۆزییه‌کانی خه‌لکی دیکه بکات نیشانه‌ی که‌وده‌نییه‌تی، بۆیه ده‌بی مسوولمانیش ئه‌و ره‌فتاره له‌ خۆی نه‌وه‌شینیته‌وه، هه‌ر

بۆیه‌ش خۆی په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌تی (الانعام)دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَسْبُوا الدِّينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ﴾، واته: ئه‌وانه‌ی له‌ جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، جنیویان پێ مه‌لێن، دیاره گه‌مه‌و یاری پێکردنیش هه‌ر له‌ حوکمی جنیو پێدان دایه.

ئنجایه خۆی په‌روه‌ردگار به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ئاوا ئه‌هلی کتیب بدویننه:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِ

وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ﴾، بلی: ئه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان! چیمان لێ به‌ ره‌خنه‌ ده‌گرن، چیمان لێ به‌ عه‌یب ده‌گرن؟ ئه‌وه نه‌بی که ئیمانمان به‌ خوا هیناوه، وه ئیمانمان به‌وه هیناوه، که بۆ لامان دابه‌زینراوه، وه ئیمانیشمان به‌ هه‌ر کتیب و ده‌حیه‌کی

خوا هیناوه، که له‌ پێش ئیمه‌دا دابه‌زیوه؟ ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ﴾، واته: هه‌ج پاساوێک نیه بۆ گائته‌ به‌ ئیمه‌ کردن و ره‌خنه‌ له‌ ئیمه‌ گرتن، جگه‌ له‌وه‌ی که

بروامان بہ خواو بہ ودحی ہہیہ، وہ جگہ لہودی کہ نیوہ لاپین، واتہ: خہلکی لاپی کہ لہ بہرنامہ کہی خویشیان و لہ عہقل و لہ فیطرہ تیش لایان داوہ، ئہوانہن کہ بہبی ئہودی کہ پاساوی رخنہ گرتن ہہبی، رخنہ دہگرن، کہسانی لاپی لہ بیانوو دہگہرین و ہہر شہر دہفروشن، ئہگہرنا لہراستیدا ہیچ بہلگہو پاساویکیان نیہ کہ رخنہ تان لیدہگرن و گائتہ تان پی دہکن، لہسہر ئہو شتانہ، ئنجا دہفرموی:

﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ ﴾، دیارہ ئہوان گوتوویانہ: ئہو دینہی

نیوہ خراپترین دینہ، ہیچ دینیکمان لہوہ خراپتر نہ بینوہ، کہواتہ: ہیچ کہس لہ مسولمانان خراپتر نیہ، یان ئہگہر ہوی ہاتنہ خواروہ کہش رچاو نہ کہین، دیارہ جوولہ کہو نہ صرانیہکان، ئیسلام و ئہہلی ئیسلامیان پی خراپہ، ئنجا خوا دہفرموی: بفرموو: ئایا ہہوائتان پی بدہم کی سزای خراپترہ، ئہوہ ئیمہی

مسولمان نین، بہلگو ئہوہ نیوہن: ﴿ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ

الْقُرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنِ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾، ئہوانہ

سزایان لہ لای خوا خراپترہ، کہ خوا نہفرینی لیکردوون و، لہ رچمہتی خوئی دووری خستوونہوہو، لییان تورہ بووہ، وہ ہہندیکی لیگیپراون بہ مہیموون، وہ ہہندیکی دیکہی لیگیپراون بہ بہراز، وہ ئہوانہی کہ طاغوتیان پہرستوہ، ئہوانہ جیگا و ریگایان خراپترہ، وہ لہ راستہریش زیاتر گومراو سہرلیشیواون و دوورکہوتوونہتہوہ، واتہ: نیوہن ئہو حالہ تانہ تان بہسہر ہاتوہ، کہ دیارہ ئیمہ لہکاتی تہفسیرکردنی سوورہتی (البقرہ) دا باسی ئہوہمان کرد کہ چون ہہندیکیان بوون بہ مہیموون و بہراز، وہ چون خوا لییان توورہ بووہ، وہ لہ سوورہتی (النساء) دا باسی زور لہ ہہلویستی جوولہ کہو نہ صرانیہکانمان کرد، بہتایبہتی جوولہ کہکان.

ئنجا خوا ﷺ باسی ہہلویستیکی دیکہیان دہکات، دہفرموی: ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ

قَالُوا أَمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، راناوی

(جاؤا) لہ ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ ﴾، ئایا تہنیا بو خواون کتیبہکان (جوولہ کہو

نہ صرپانییہکان) دہچیٹتہوہ؟ یا خود بؤ سہرجہم کافران؟ دہگونجی بؤ سہرجہم کافرہکان بجیٹتہوہ، ئہوانہی بہ نیفاق و دووروویی لہگہل مسوئماناندا مامہئہیان کردوہ، دہفہرموی: ﴿ **وَإِذَا جَاءُوكُمْ** ﴾، وہ کاتیك ہاتنہ لاتان ﴿ **قَالُوا آمَنَّا** ﴾، دہلین: ئیمانمان ہیئا، خوئیان بہ ئیماندارو مسوئمان پیشاندہدن ﴿ **وَقَدْ دَخَلُوا**

﴿ **بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ** ﴾، دیارہ پیغہمبہر ﷺ و مسوئمانان نہیانزانیوہ، کی مسوئمانہو کی راست دہکات؟! بہلام خوا پہنہانزانہ، بہلام دیارہ پیغہمبہر ﷺ دواى ئہوہی نایہتہکانی بؤ دابہزیون بہ تہئکید ناسیونی، دہفہرموی: ئا ئہوانہ بہ کوفرہوہ لیٹان و دژورکہوتن، وہ ہہر بہ کوفریشہوہ چوونہدہر، واتہ: ہیچ گورانیان بہسہردا نہہاتوہ، کہ ہاتنہ ژور کافرہبون، وہ کہ چوونہدہریش ہہر کافر ہوون ﴿ **وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ** ﴾، وہ خوا زانترہ بہوہی کہ دہیشارنہوہ، واتہ: لہ خواى پہنہانزان، پہنہان نابن و ناشیئرینہوہ.

ئنجاساسی ہہئوئستیکی دیکہیان دہکات، دہفہرموی: ﴿ **وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسِرُّونَ**

﴿ **فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْمُرُ سُبُلَنا بِنِعْمَةِ رَبِّنَا وَلِئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْمُرُ سُبُلَنا بِنِعْمَةِ رَبِّنَا وَلِئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْمُرُ سُبُلَنا بِنِعْمَةِ رَبِّنَا** ﴾، ئہمہ ئہوہی لیورہدہگیری، کہ سیاقہکہ ہہمووی دہربارہی جوولہکہو نہ صرپانییہکانہو ئہو رایہ واپیڈہچی بہہیزتر بی، چونکہ دہفہرموی: زوریکیان دہبینی خیرایی دہگہن لہ گوناح کردن و لہ دہستدریژی کردن و لہ حہرام خویریدا، ئہوہ خراپترین کارہ کہ دہیانکرد، خواى پہروہردگار ئہو دہستدریژی و خراپہکاریانہ، بہ خراپترین کردہوہی جوولہکہو نہ صرپانییہکان ناوژد دہکات.

ئنجاسہرزہنشتی زاناکان و بہرپرس و مشوورخوڑہکانیان دہکات و دہفہرموی:

﴿ **لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَجْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْمُرُ سُبُلَنا بِنِعْمَةِ رَبِّنَا وَلِئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَعْمُرُ سُبُلَنا بِنِعْمَةِ رَبِّنَا** ﴾

﴿ **يَصْنَعُونَ** ﴾، (لَوْلَا) ئہگہر چووہ سہر (الفاعل المضارع) مانای ہاندان (تحضيض) دہگہیہنی، بہلام ئہگہر بجیٹتہ سہر (الفاعل الماضي)، مانای سہرزہنشت (التوبيخ) دہگہیہنی، لیورہدا ہانیان دہدات و دہفہرموی: دہبووايہ مشوورخوڑو زاناکانیان

قەدەغەیان کردبان لە قەسەى خراپو لە خواردنى هەرام، ئەو خراپترین شتیکیە کە دەیکەن بە کارامەیی و بە لیژانیی.

ئەجا دیتە سەر باسیکی دیکەى تاییەت بە جوولەکەکان و دەفەرموی: ﴿ وَقَالَتْ

الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ﴾، جوولەکەکان گوتیان: خوا دەستی بەستراوە، مەبەستیان ئەو

بوو، کە خوا دەستی قووچاوو هیچ نابەخشی، ﴿ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعْنُوا يَمَا قَالُوا ﴾،

خواش دەفەرموی: دەستیان ببەستری و نەفرینیان لی بی، بەهوی ئەو قەسەو کە

کردیان، چونکە وانیە، ﴿ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ﴾، بەلکو هەردوو دەستی پەروردگار

کراوەن، کەسیک ئەگەر زۆر بەخشندهبی دەلین: بە هەردوو دەستان دەبەخشی،

مەبەست پی ئەوویە، ئەک مەبەست ئەو بە بی کە خوا دوو دەستی هەن، کە ئیمە

دوایی لە مەسەلە گەنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر و باسی دەکەین، بەلکو

مەبەست ئەوویە خوا زۆر بەخشندهیە، ﴿ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾، چۆنی بوی ئاوا

دەبەخشی، ﴿ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴾، وە

زۆریکیان ئەووی بو تو نیردراوئە خوار لە پەروردگارئەو، هەر سەرکیشیی پی

زیاد دەکەن، هەر کوفریان تیدا زیاد دەکات، ﴿ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى

يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾، وە دژاییەتی و رق و کینەمان خستۆئە نیوانیانەو، تاکو رۆژی قیامەت،

﴿ كَلَّمَا أَوقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاهاَ اللَّهُ ﴾، هەر کە ئاگریک هەلدهگیرسین، واتە:

دەیانەوی شەریک هەلگیرسین (لە کوردەواریی خوێشان دەلین: فلان کەس

ئاگری بن کایە، یان دەلین: ئاگری شەر هەلدهگیرسین)، خوا ئاگرەکەیان

دەکوژینیئەو، ﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾، وە دەیانەوی خراپە لەسەر زەوی

بلاوبکەنەو، ﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴾، خواش خراپەکارانی خوێشناوین، جا لە

کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ**

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴾، وە ئەگەر خاوەن کتێبه‌کان ئیمانیان هێناو پارێزیان کردبایه، خراپه‌کانمان لێ دەسپینه‌وه‌و ده‌شمانخستنه‌ چه‌ند باغیکی پرنازو نيعمه‌ته‌وه، ئەوه به نيسبەت دواړۆژه‌وه، ئەدی به نيسبەت دنياوه؟

دەفەرموی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا**

مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ﴾، وە ئەگەر تەه‌وراتو ئینجیل و ئەوه‌ی له په‌روه‌ر دگاریانه‌وه بۆیان دابه‌زینراوه، ئیشیان پیکردباو به‌پێی ئەوه به‌رپوه‌چووبان، له سه‌رووشیان‌وه ده‌یانخواردو له بن پیشیان، واته: رزق و به‌ره‌گه‌تی عه‌رزو

ئاسمانان بو‌ داده‌باراندن، ﴿ **مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ** ﴾، کۆمه‌لێکی ریکوپیکیان له‌نیو‌دا هەن، که تێیان نه‌په‌راندوه‌و به‌زایه‌شیان نه‌داوه‌و خه‌تی نیوه‌راستیان گرتوه، به‌لام زۆربه‌یان خراپه‌ترین کرده‌وه ئەنجام ده‌دن.

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ یہ کہم: کہ دہفہ رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَخْذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا

وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ﴾

ئہم نایہ تہ موبارہ کہ چہند شتیکی لی و ہردہ گیری:

۱/ دروست نیہ گائتہو یارییکہران بہ دین، بہ دؤست بگیری، نابی مسولمانان دؤستایہ تی و خو شہ ویستی و نزیکیی یان لہ گہل ہبئی.

۲/ لہ قورئاندا تہنانت یہک وشہش زیاد نیہ، چونکہ خوی کار بہ جی قورئانی

بہ پیوہرو تہرازو و ناردوہ، ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿۱۷﴾ الشوری، لیردہ دہفہ رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

نَخْذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا ۖ﴾، (هُزُوءًا)، واتہ: (مہزوء بہ)، واتہ

گائتہ پیکراو، وہ (لعب)، واتہ: یاری و گہمہ، نایا جیاوازیی ئہو دووانہ جیہ؟

ئینسان جاری وایہ گائتہ بہ شتیک دہکات بہ شیوہیہ کی پهنان، چونکہ

ہندیک لہ زانایان بہ تاییہ تی (راغب) دہلی: (الهُزْءُ: مَزْحٌ فِي خُفْيَةٍ)، واتہ:

گائتہ کردنیکی پهنانی، بہ لام یاری و گہمہ پیکردن دیارہ دہبی بہ ناشکرا بی،

کہ واتہ: چ ئہوانہ ی کہ بہ پهنانی و بہ پهنامہ کی بہ سووک تہ ماشای ئیسلام

دہکن، وہ چ ئہوانہ ی بہ ناشکرا بی پیزی بہ رانبہر دہنوین، دہشگونجی بلین:

گائتہ پیکردن ئہوہیہ کہ ہر بہ قسہ بی، بہ لام یاری پیکردن و گہمہ پیکردن

ئہوہیہ کہ وہک لاساییکردنہوہ، یان حالہ تیکی کردہی بہ خوہیہوہ بگری.

۳/ پرساریکی دیکہ لیردہ دروست دہبی، خوا دہفہ رموی: ئہی ئہوانہ ی ئیمانان

ہیناوہ! ئہوانہ ی گائتہ بہ دینہ کتہان دہکن و گہمہ و یاری پیدہکن، لہوانہ ی

پیش ئیوہ کتیبیان پیدراوہو لہ کافرہکان بہ دؤست مہگرن، نایا کافرانیک کہ

گائتہو یاری بہ دینمان نہکن دروستہ بہ دؤست بگیری؟ لہ وہ لامدا دہلیین:

نہ خیر، لہ نایہ تہکھی پیشوودا خوا بہ گشتی فہرمووی و نہ گہر گالتہش بہ دینمان نہ کھن و یاریشی پینہ کھن، ہہر دروست نیہ، دؤستایہ تییان لہ گہل بکری، بہ لَام وہک گوتراوہ: (بعض الشراً هُون)، کہ سیئک کہ ہہر کافر بی لہ مائی خوئی، دیارہ دؤستایہ تیکردنی ہہر قہدغہیہ، بہ لَام کہ سیئک ویرای کافر بوون گالتہش بہ ئیسلام بکاو بہ کہم تہ ماشا بکات، ئہوہ بہ تہئکید دؤستایہ تیی لہ گہل کردنی گوناہترہو پھیوہندیی لہ گہل گرتنی بہ شیوہیہک کہ شہرع ریگای نہدابی، قہدغہترہ.

۴/ دہربارہی ئہوہ کہ دہفہرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئہمہ ئہوہ دہگہیہنی کہ ئیمان سہرچاوی تہقوایہ، واتہ پاریز لہ خوا بکھن، ئہ گہر ئیماندارن، کہ واتہ: کی پاریز لہ خوا دہکات؟ ئینسانی ئیماندار، بہ ئہندازہی ئہوہ کہ ئیمانمان ہہیہ، تہقوامان دہبی، پاشان ئہوہشی لیوہدہگیری کہ تہقوا بہ شیکی بریتیہ لہوہ کہ ئینسان دؤستایہ تیی نہبی لہ گہل دوژمنانی ئیسلامدا، چونکہ زور کہس بہ تاییہتی ئہلی تہصہووف وا لہ وشہی تہقوا حالی بوون، یان ئہوانہی جہخت لہ سہر عیبادہتی تاییہتی دہکھن، وا لہ تہقوا حالی بوون، کہ ہہر لہ نیوان خوئتو خوادایہو، تہقوا پھیوہندیی بہ لایہ نہ کؤمہ لایہ تیہکان و سیاسیہکانہوہ نیہ، بہ دواي چ بہرنامہیہک دہکھوی ئازادی، گرنگ ئہوہیہ عیبادہتی شہخصییت ہہبی، مانای وایہ بہ تہقوای! بہ لَام ئہوہ نایہ تہ لیرہدا باسی ئہوہمان بو دہکاتو، ئہوہمان بو دہردہخات کہ لہ راستییدا مروقی پاریزکار کہ سیئک کہین و بہین و دؤستایہ تیی لہ گہل دوژمنانی ئیسلام دا نہبی، ئہوہ پاریزکارہ، ہہر وہا ئہوہ نایہ تہ ئہوہشی لیوہدہگیری، کہ ئینسان ئہ گہر بہ تہقوا بوو، لہ ناشہرعییان دوور دہبی، ئنجا ئہوہ ناشہرعییہ چ ئہوہ بی، کہ ئہوہ کہسانہی گالتہ بہ ئیسلام دہکھن و بہ سووکی تہ ماشای دہکھن، بہ دؤستیان بگری، چ ہہر شتیکی دیکہ بی.

مہسہلہی دووہم: کہ دہفہرموی: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلِعِبًا

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئہم نایہ تہ موبارہک ش چہند شتیکی

لیوہدہگیری:

۱) وشهی ﴿ نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ﴾، یانی: (أَذِّنْتُمْ لِلصَّلَاةِ) بانگتاندا بو نوپژئی، (نَادَيْتُمْ) یانی: (دعوتتم)، خه لکتان بانگ کرد، خه لکتان ناگادار کردهوه (وَأَذَّنَ بِالنَّاسِ)، واته: (أَعْلِمَ النَّاسَ) خه لک ناگادار بکه وه بهس لهم نایهتهدا باسی بانگ هاتوه، له گهل سوورهتی (الجمعة) که لهوی تایبهته به جومعه وه، دهفه رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱﴾ ﴾، که نه وهش نیشانهی گه ورهیی رۆزی جومعه وه گرنگی کۆبوونه وهی مسولمانانه له رۆزی جومعه دا، به لام لیره دا به گشتی باسی بانگ دهکات، بانگ کردنی خه لک بو نوپژ.

۲) ﴿ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ﴾، نهو راناوی (ها) یه که بو (مؤنث) دهچپته وه، هه نديک ده لاین: مه بهست پیی نوپژه، چونکه دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا ﴾، واته: نزیکترین شتیک که باسکراوه، نوپژه و راناوه که بو وی دهچپته وه، دهسگونجی مه بهست بانگ بی، به لام نه وکاته: ﴿ اتَّخَذُوهَا ﴾، (أَي اتَّخَذُوا المُنَادَاةَ)، نهو کاته بیژکه ده بی به (مؤنث) بگوتری، بوئه وهی له گه لی بگونجی.

۳) که دهفه رموی: ﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴾، بویه گالته و یاریی به دین دهکن، له بهرئه وهی نهوان کومه لیکي نه فامن، نه مه نه وهی لیوهرده گیری که ئینسانی نه فام و که ودهن و بی عهقل، گالته به پیروزییهکانی خه لکی دهکات، به تایبهت پیروزییهکی وهک نوپژ که ته وواترین بهرجهسته کهری به ندایهتی ئینسانه بو خوا، یاخود بانگ که شیعار و دروشمیکی یه کجار بهرزو له وه بهرتر رهنگه له وجوددا نه بی، که ناوی خوا، وه حدانیهتی خوا، ئنجا رهوانه کراویتی پیغه مبهر، بانگ کردنی خه لک بو سهرفرازیی، وشه له وشهکانی بانگ گه ورهتر له بوون (وجود) دا نیه، که سیک گالته به وه بکات، مانای وایه

زۆر بێعەقل و نەفامە، وە هەر بەگشتیش دیارە ئەمە ئەوەی لێوەردەگیرئ کە ئینسان نابئ گالتەو سووکایەتی بە پیرۆزییەکانی هیچ کەسێک بکات، لەو روودووە کە هەموو ئینسانێک رێز لێگیراوە، وەك خوا دەفەرموئ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا

بَنِي آدَمَ ﴿٧٠﴾ الإسراء، وە هەموو مەرفیئیکیش بیرووپایەکانی خۆی و پیرۆزییەکانی خۆی پئ لە خۆی گرنگترن و، ئامادەییە لە پئناویاندا سەری خۆی دابنئ، کەواتە: ئەگەر ئینسانەکە رێز لێگیراوبئ، دەبئ پیرۆزییەکانی زیاتر رێز لێگیراوبن، با تۆ پئشت هەلە بن، بەلام بئیرۆزییان بەرانبەر ناکەئ، بەو مانایە نا کە تۆ پئت راستن، بەلکو بەو واتایە کە تۆ دەتەوئ هەستی بەرانبەرەکەت بریندار نەکەئ، دیارە رێزگرتنیش لە بیرووپایەکانی خەلک، مانای پەخنە لئینەگرتن نیە، بە هەردوو دیوەکەیدا، چ مسوولمانان پەخنە لە نامسوولمانان بگرن، چ نامسوولمانان پەخنە لە مسوولمانان بگرن، ئەوە جیایە، وە سووکایەتی و بئیرۆزی و گالتە پئکردنیش جیایە.

بائیک لە بارەئ بانک (آذان) و قامت کردنەو

زۆربەئ ئەو باسەم لە تەفسیری (القرطبي) وەرگرتووە^(١)، لەگەل هەندئ سەرچاوەئ دیکە کە ئاماژەیان پئدەدەم:

(١) مانای وشەئ (النِّدَاء):

دەلئ: (النِّدَاء: الدُّعَاءُ بِرُفْعِ الصَّوْتِ، وَنَادَاةُ مُنَادَاةٍ وَنِدَاءٌ: أَي صَاحٍ بِهِ)، (نِدَاءٌ)، واتە: بانگ کردن بە دەنگی بەرز، وە لە زمانی عەرەبیدا دەلئ: (وَنَادَاةُ مُنَادَاةٍ وَنِدَاءٌ) یانی هاواری کردئ و بە دەنگی بەرز بانگی کرد.

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج٦، ص١٩٦، ٢٠٥.

٢) قسەى زانایان دەربارەى بانگ:

(قُرْطُبِي) دەلى: (قَالَ الْعُلَمَاءُ: وَلَمْ يَكُنْ الْأَذَانُ بِمَكَّةَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ، وَإِنَّمَا كَانُوا يُنَادُونَ "الصَّلَاةَ جَامِعَةً" فَلَمَّا هَاجَرَ النَّبِيُّ ﷺ وَصُرِفَتِ الْقِبْلَةُ إِلَى الْكَعْبَةِ أَمَرَ بِالْأَذَانِ، وَبَقِيَ "الصَّلَاةُ جَامِعَةً" لِلأَمْرِ يَعْرِضُ)، واتە: زانایان گوتووینانە: لە مەككە بانگ نەبوو پێش كۆچکردن، بەلكو ئیشیك كە دەهاتە پێش (پېویست دەبوو مسوولمانانی بو كۆبكریتەوه) ئەوه دروشمیان بووه: (الصَّلَاةُ جَامِعَةً) نوێژ كۆكەرەوهیە، (ئەوه دروشمیکیان بوو، مەرج نیە كاتی نوێژیش بووبی، كاتی نوێژیش نەبووبی هەر وایان كردو، نوێژ كۆتان دەكاتەوه، واتە: كارێك هاتۆتە پێش پېویستە كۆببنەوه)، كاتیك پێغەمبەر ﷺ كۆچی كرد بو مەدینەو رووگە (قبلة) لە (بيت المقدس) هوه گۆرا بو كەعبە (لە سالی دووهمی كۆچیدا) لەو كاتەدا فەرمان بە بانگ كرا، وه وشەى (الصَّلَاةُ جَامِعَةً) بانگ هەر مايهوه، بو ئیشیك دەهاتە پێش.

وه بانگ لە چەند رپیهكەوه تەشریح كراوه، جارێ ئەوه نایەتەكە باسی دەكات، كەواتە: بانگ لە قورئاندا باسی كراوه.

وه پێغەمبەرى خوا ﷺ دەقى بانگی فیری (أَبُو مَحْدُورَةَ) كردو، وهك لە (صَحِيح مُسْلِم) دا هاتو، وه لە (صَحِيح ابْنُ مَاجَه) دا هاتو شێخ ئەلبانی بە صەحیحی داناوه.

وه هەر کامیك لە عەبدووللای كورێ زەید، و عومەرى كورێ خەتتابیش خوا لییان رازی بى، وهك دواى ئاماژە بە فەرموودەكە دەكەین، لە خەودا خەونیان بینيوه بە بانگەوه، وه چوون بو پێغەمبەرى خویان ﷺ گێراوتەوه، بەو شیوه بانگەى كە ئیستا هەیه، بەلام زانایان دەلین: ئەوه مانای ئەوه نیە تەنیا لە رپی خەونەوه، كە هاوولان بینویانە، وهك عەبدووللای كورێ زەیدو عومەرى كورێ خەتتاب خوا لییان رازی بى، تەنیا لەو رپیهوه بانگ دانرابى، بەلكو پێغەمبەرى خوا ﷺ دەگونجی وپرای خەونى ئەو هاوولە بەرپزانە، بوخۆشى بە وهحیش خوای پەروردگار پێی راگەیاندى.

۳) حوکمی بانگو قامہت:

زانایان راجیایی یان ہہیہ لہ بارہی حوکمی بانگو قامہتہوہ:

ا/ ہہندیکیان دہلین: ہہردوویکیان پیویستی تاییہت (فَرَضَ الْعَيْنِ) ، واتہ:
ہہر مسولمانیک نوپڑی فہرزی کرد، دہبی بانگی بو بداو قامہتیشی بو
بکات.

ب/ وہ ہہندیکیشیان دہلین: ہہردوویکیان پیویستی گشتی (فَرَضَ الْكِفَايَةَ).

ج/ وہ ہہندیکیشیان دہلین: ہہردوویکیان سوننہتن.

د/ وہ ہہیہ دہلی: بانگ فہرزه، بہلام قامہت سوننہتہ.

ه/ وہ ہہیشہ دہلی: ہہردوویکیان فہرزی کیفایہن، یان یہکیکیان فہرزی
کیفایہیہو ئہوی دیکہ فہرزی عہینہ، یان بہ پیچہوانہوہ ...، چہند رایہک
ہہن لہوبارہوہ.

بہلام بہپیئہ ئہو دہقانہی کہ دوایی نامازہیان پیدہکہین، رای راست ئہوہیہ کہ
بہلای کہمہوہ بانگو قامہت فہرزی کیفایہن، ئہگہر ہی عہینیش نہبن، با
تہماشای ئہو چہند دہقہ بکہین:

یہکہم: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُغَيِّرُ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ
وَكَانَ يَسْتَمِعُ الْأَذَانَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا أَمْسَكَ وَإِلَّا أَغَارَ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم:
(۸۴۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۶۳۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۶۱۸)}، واتہ: ئہنہسی کوری
مالیک خوا لیئہ رازی بی، دہلی: پیغہمبہری خوا ﷺ عاہدی و ابوو ہیرشی
دہکردہ سہر دوژمنیک (کہ لہگہلی لہ حالہتی جہنگ دابوو) لہ کاتی
بہرہبہیاندا، ئہگہر گوپی لہ بانگ بووایہ ہیرشی نہدہکردو، دہستی
دہگرتہوہ، بہلام ئہگہر گوپی لہ بانگ نہبووایہ، ہیرشی دہکرد. واتہ: ئہگہر
گوپی لہ بانگ بووایہ، ئہوہی دہگہیاندا کہ دیارہ ئہوانہ مسولمانن، کہواتہ:
بانگ شیعیاری مسولمانہتیہ، وہ ئہگہر گوپشی لی نہبووایہ، دیارہ
نامسولمان بوون.

دووم: ﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ وَابْنِ عَمٍّ لَهُ: (إِذَا كُنْتُمْ فِي سَفَرٍ فَأَذِّنَا ثُمَّ أَقِيمَا وَلْيُؤَمِّكُمَا أَكْبْرُكُمَا) ﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۳۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۵۳۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۰۵) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۶۳۴)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۲۱۲۸) }، واتہ: پیغہمبہری خوا ﷺ بہ مالیکی کوری حویریتو ئاموزایہکی ئەوی فہرموو: ئەگەر پیگہوہ لہ سہفہری بوون بانگ بدن، وہ قامہتیش بکن، وہ با کامہتان بہ تہمہنترہ پیشنوئیریتان بو بکات، واتہ: با یهکیکتان ببیتہ ئیمامو یهکیکتان ببیتہ مہئموم.

(ابن المنذر)، دەلی: (فَالأَذَانُ وَالْإِقَامَةُ وَاجِبَانِ عَلَى كُلِّ جَمَاعَةٍ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، لِأَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ بِالْأَذَانِ وَأَمْرُهُ عَلَى الْوَجُوبِ)، ئەوہ (قرطبی) لہ (ابن المنذر) ئەوی دینی، کہ زانیہکی گہورہی خاوەن رای تایبەت بہ خوی بوو، هەندیکیش دەلین: لہ چوار چیوہی مەزھەبی شافیعی دا بوو، بەلام واپیدەجی زور رای تایبەتی هەبووین، واتہ: (اجتہاد) ی کردوہ، دەلی: بانگدان و قامەتکردن فەرزن لەسەر هەر کۆمەلیک لہ مسوولمانان نیشتەجی بن، یان ریبوار بن، چونکہ پیغہمبہری خوا ﷺ فەرمانی کردوہ بە بانگ (هەر وەھا بە قامەتیش) وہ فەرمان کردنی ئەویش پیویست بوون دەگەییەنی.

(أبو عمر) واتہ: (ابن الصلاح الشہرزوری) دەلی: (وَأَنَّصَقَ الشَّافِعِيُّ وَأَبُو حَنِيفَةَ وَأَصْحَابَهُمَا وَالثَّوْرِي وَأَحْمَدُ وَإِسْحَاقُ وَأَبُو ثَوْرٍ وَالتَّطْبَرِيُّ عَلَى أَنَّ الْمُسَافِرَ إِذَا تَرَكَ الْأَذَانَ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا أَجْزَأَتْهُ صَلَاتُهُ؛ وَكَذَلِكَ لَوْ تَرَكَ الْإِقَامَةَ عِنْدَهُمْ، وَهُمْ أَشَدَّ كَرَاهَةً لِتَرْكِهِ الْإِقَامَةَ)^(۱)، واتہ: شافیعی و ئەبو حەنیفە و ہاوەلہکانیان، وہ ئەوری و ئیسحاق و ئەبو ثورو طہبەری پەحمەتی خوا لہ ہەموویان بی، لەسەر ئەوہ ریککەوتوون کہ بابای ریبوار ئەگەر بانگی نەدا بەئەنقەست، یان لەبیری چوو، نوێژەکە ی ہەر بەردەکەوی، (بەلام دیارہ لەسەر رای ئەوانە ی کہ دەلین فەرزن، گونہبار بوو، وہ لەسەر رای ئەوانە ی کہ دەلین: سوننەتہ، خیریکی لەدەست چووہ)، وہ ہەر وەھا ئەگەر قامەتیش

نهکات بو نوپژدهکەى، له‌ه‌لای ئەوان، نوپژدهکەى هەر دروسته، به‌لام قامهت نه‌کردنه‌که‌یان پیناخوشره له بانگ نه‌دانه‌که.

٤) چۆنیه‌تى بانگدان و چۆنیه‌تى قامهت کردن:

دیاره بانگی زۆرینه‌ى زۆرى مسوولمانان ئەوانه‌ى له‌سه‌ر راسته شه‌قامى پینغه‌مبه‌رى خوا ﷺ و هاوه‌لانى سه‌رپاستن خوا لییان رازى بى، به‌و شیوه بووه که ئیستا هه‌یه، ئیدى بانگی دیکه‌ى خه‌لكى لادهر و لاری، زۆر ئیعتیبارى پى ناکرئ، ئنجا زۆربه‌ى خه‌لك واده‌زانن هەر یه‌ك شیوه بانگ هه‌یه، به‌لام دیاره وانیه. وه ئەو شیوه بانگه‌ى ئیستا باوه له جیهانى ئیسلامیدا ئاوايه:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ	اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ	أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ	حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ	حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ	
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	

ئهمه له فه‌رمووده‌که‌ى (أبى مَحْذُورَة) دا هاتوه که (مسلم وأبو داود والنسائي وابن ماجه) هیناویانه‌وه ئەلبانیش له (صحيح سنن النسائي) دا به سه‌حیحى داناوه، که به‌و شیوه‌یه پینغه‌مبه‌رى خوا ﷺ بانگی فی‌رى (أبى مَحْذُورَة) کردوه.

جا ئەو چۆنیه‌تى بانگ فی‌رکردنه، به‌سه‌ره‌تییكى له‌گه‌ل دایه، که له ته‌فسیره‌کاندا هاتوه، گپ‌رانه‌وه‌ى خراپ نیه:

(أبى مَحْذُورَة) یه‌گێك بووه له مونا‌فیه‌که‌كان، (ده‌لى: ئیمه كۆمه‌لیك بووین كاتیك له جه‌نگى ته‌بووك ده‌گه‌رینه‌وه، دانیش‌ت‌بووین گالته‌مان به بانگ

دەکرد، کاتێک بانگ بیژی پیغمبەر ﷺ بانگی دەدا، نێمەش لاساییمان دەکردەووە گالتهمان پێدەکرد، دەلی: من یەکیەک بووم لە گالته پیکەرەکان، وە من بەتایبەتی زیاد دەنگم پێ بەرز کردەووە، پیغمبەر ﷺ بانگی کردین، فەرمووی: کامەتان بوو کە دەنگی لە هەمووتان بەرزتر بوو؟ دەلی: هاوئەکانم ئاماژەیان بۆ من کرد، گوتیان: فلان کەس بوو، بۆخۆشم گوتم: بەلی من بووم، دەنگم لە هەموویان بەرزتر بوو، (دیاره مەترسیی هەبوو پیغمبەر ﷺ لێی توورە بێ)، پیغمبەر ﷺ فەرمووی: وەرە پێش، منیش لێی چوومە پێش، دەستیکی بە نیو چەوانم داھینا تا گەیشتە سەر نیوکم و دوای بۆ کردم، ئنجا فەرمووی: ئەو وشانە پێت دەلیم وەک من بیانلیو، گوتم: بەلی، ئیدی ئەو وشانە بانگی پیگوتم، دواي ئەو دی لیبوو مەو، (أَبِي مَحْدُورَةَ بەناوبانگ بوو بانگ بیژیکی دیار بوو)، سویند بە خوا کە چوومە لای پیغمبەر ﷺ هیچ کەس نەبوو هیندەوی وی بیبوغزینم، وە ئەمەری هیچ کەسیشم لە ئەمەری وی پێ ناخۆشتر نەبوو، کە پێی فەرمووم بیانلیو، بەلام کە بانگە کەم تەواوکردو دەستی بەسەرداھینام، هیچ کەس نەبوو هیندەوی پیغمبەر ﷺ خۆشم بووی، وە بانگیشم زۆر زۆر خۆشویست، (دیاره دواي (أَبِي مَحْدُورَةَ) بۆتە بانگدەری رەسمیی، کە بیگومان ئەو ش بەرەکەتی خوابوو، بەلام بیگومان رەوشت و خووی بەرزو سینگ فراوانیی پیغمبەریش هۆکاری سەرەکی بوو.

دەربارە (إقامة)ش کە لە کوردەواریی خۆماندا دەلیین: قامەت، وە مانای وشەکە (هەئساندەپن)یە، ئەسلی خۆی واتە: ئەو نوێژە ئەهلی جەماعەت هەئسین بۆ نوێژو نوێژە کە بەرپا بکەن، (إقامة)ش ئەو دی کە باوہ ئاویە:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

دیاره وشهکانی بانگ، مانای زور زور گهورهیان ههیه، وه دروشمی ههره گهورهی ئیسلامن، خوای بهرز، وه پیغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به بهلاش و بی حکمهت نیه، نهو وشه گهورانیهیان کردوه به دروشم و بانگ بو مسوئلمانان، که نهوه تایبهته به مسوئلمانانهوهو هیچ خاوهن دین و بهرنامهیهکی دیکه شتی وایان نیه، رۆژی پیچ جارن نهو وشه گهورانیه بگوترین، وه شیعیاری کوکردنهوهی مسوئلمانان بن، بو شتییک که گهورهترین شته له دینهکهیاندا که نوپژه، مانای وشهکان بهم شیوهیه:

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، واته: خوا گهورهتره، بهو واتایه نا له فلان شتو له فلان شت! خوا گهورهتره به موتلهقی، ههرچی تو به دل و میشکت دادی، خوا گهورهتره، به ههموو شیوهکانی گهورهیی خوا گهورهتره، بهو شیوهیه که بو خوا شایستهیه، نهک گهورهیههکت به میشکی دابی که لهگهل بئوینهیی خوای پهروهردگاردا نهگونجی، چوار جار نهوه دووباره دهپیتهوه.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: شایهیدی ددهم که جگه له خوا هیچ پهراستراونین، نهک بیجگه له خوا هیچ خوانین، که بهداخهوه من گویم له وتاریبهزهکانیش دهبی، گویم له بانگخوازهکانیش دهبی، جیاوازی نیوان (إِلَه) و (اللَّهُ) دا ناکهن، دهلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: بیجگه له خوا هیچ خوا نین! نهخیر، وانیه، چونکه پهراستراو (إِلَه) جیایهو خوا (اللَّهُ) جیایه، نهه پرستهیه واته: بیجگه له خوا هیچ پهراستراو نین، چونکه بتپهراستهکانیش نکوئلییان لهوهدا نهکردوه، که یهک خوا ههیه بهمانای بهدیهینهرو پهروهردگارو خاوهن، وهک خوا دهفهرموی: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنَّ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

العنکرت، واته: ئینکارییان نهکردوه، لهوهدا که تهنیا خوا بهدیهینهرو پهروهردگار، بهلام ئایا له چیدا به ههله داچوون؟ لهوهدا که غهیری

خوایان په‌رستوه، بویه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: هیچ په‌رستراوی به هه‌ق نین، جگه له خوای بهرزو مه‌زن و بی‌وینه.

(أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، شایه‌دی ددهم که موحه‌مه‌د په‌وانه‌کراوی خوایه.

(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ)، (حَيَّ) بۆ تاک و دووان و گوو هه‌مووان ده‌بی، واته: وهرن بۆ نوپژ.

(حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)، وهرن بۆ سه‌رفرازی.

(اللَّهُ أَكْبَرُ)، خوا گه‌وره‌تره.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، هیچ په‌رستراویک نیه (به هه‌ق) جگه له خوا ﷻ.

قامه‌تیش ئه‌وه دیاره، ته‌نها: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) یانی: نوپژ به‌رپابوو، نوپژ به‌رپابوو.

ئنجاهه‌رمووده‌که‌ی عه‌بدوئلا‌ی کوری زه‌ید که دیته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو ﷺ بۆی ده‌گپرتیه‌وه، که به‌و شیویه‌یه خه‌ونی بینیه‌وه، له خه‌ونه‌که‌یدا یه‌کیک ده‌ئێ: با وه‌ک هی جووله‌که‌کان بانگ بکه‌ین، یه‌کیکی دیکه ده‌ئێ: با وه‌ک نه‌صرانییه‌کان (ناقووس) به‌کاربینین، دوایی ده‌ئێ: پپیان گوتم: ئه‌و وشانه بلێ، وه‌ که ده‌چئ بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌ویش پپی ده‌فه‌رموی: (أَلْقِهِ عَلَى بِلَالٍ، فَإِنَّهُ أُنْدَى مِنْكَ صَوْتًا) ئه‌و وشانه فی‌ری بیلال بکه، با بیلال بیانئێ، ئه‌و ده‌نگی له توو خۆشته‌ره.

زانایان ده‌ئێن: ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کئ ده‌نگی خۆشه ئه‌و بانگ بدات، ئه‌و شیعارو دروشمه به‌رزه، ده‌بی به‌ ده‌نگیکی زۆر زو‌لال و خۆشو کاریگه‌ر رابگه‌یه‌نرئ.

ه) چه‌ند ئاگاداری یه‌ک ده‌رباره‌ی بانگو قامه‌ت:

یه‌ک: هه‌ندیک له زانایان ده‌ئێن: بانگو قامه‌ت هه‌ردووکیان چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) یان له پیشه‌وه‌یه، واته: نه‌ک قامه‌ت دوو (اللَّهُ أَكْبَرُ) بی، که ئیستا

ئیمہ وادہگہین، ئہوہ حہنہ فیہہ کان رایان وایہ، وہ رایان وایہ شایہ تمانہ کانیش دوو دووبن، واتہ: وہک چؤن لہ بانگدا دوو دوون، لہ قامہ تیشدا دوو دووبن، وہ ئہبو حہنیفہو ہاوہ لہکانی و ثہوریو حہسہنی کورپی حہیی رایان وایہ، کہ (ترجیع) لہ بانگدا سوننہت نیہ.

(ترجیع)، چییہ؟ ئہوہیہ کہ شایہ تمانہ کان بہر لہوہی بانگیژ بہ دہنگی بہرز بیانلی، بہ دہنگی نزم بیانلی، دواپی بہ دہنگی بہرز بیانلی، یاخود دووجار بیانلیتہوہ، (ترجیع)، واتہ: گپرانہوہ.

دوو: مالیک دہلی: تہنیا یہک جار (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) دہگوتری لہ قامہ تید، بہلام زانایانی دیکہ ہہموو رایان وایہ کہ نہخیر دہبی دووجار بگوتری.

سی: مالیک و ثہوریو لہیث و شافیعی لہ قسہی قہدیمی دا دہلین: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) لہ نویژی بہیانی دا کہ (تثویب) ی پی دہلین، سوننہتہ بگوتری، بہلام ئہبو حہنیفہ، وہ شافیعی لہ قسہی تازہی دا کہ لہ میسر گوتوویہتی دہلین (تثویب)، واتہ: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) سوننہت نیہ، دیارہ رای زورینہ ئہوہیہ کہ سوننہتہ، بہلام لہ ہہردوو فہرموودہکہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ)، و (أَبِي مَحْذُورَةَ) دا (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) لہ بانگی بہیانیدا ہہیہ.

چوار: زانایان یہکدہنگن کہ ہہتا کاتی بانگ نہبی، دروست نیہ بانگ بدری، جگہ لہ نویژی بہیانی، وہ نویژی بہیانی پیش کاتی ہاتنی نویژیش دروستہ بانگ بدری، بو ناگادار کردنہوہی مسولمانان، وہک لہم فہرموودہیہدا دیارہ پیغہ مہہری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فہرموویہتی: ﴿إِنَّ بِلَالًا يُؤَدِّنُ بَلِيلَ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۴۵۱)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۶۳۳، ۶۲۳)، وَالْتَرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۲۰۳)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۶۳۷)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۳۴۷۱) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واتہ: بیگومان بیلال بہ شہو بانگ دہدا (واتہ: شہو دہمینئ کہ بانگ دہدات) بویہ ئہگہر گویتان لہ بانگی بیلال بوو، جارئ لہسہر خواردن و خواردنہوہ بہردہوام بن، ہہتا ئیبو ئومی مہکتوم (واتہ: عہدوللای کوری ئومی مہکتوم خوا لییان

پازی بی) بانگ ده‌ئی، (که دواى نه‌وهی که شه‌به‌قی به‌یان ده‌دات، نه‌و بانگ ده‌ئی).

پینج: نه‌بو عومه‌ر، واته: (ابنُ الصلاح الشَّهْرَزُورِي) وَهَكَذَا (قُرْطُبِي) لِيِيَهْ وَه هَيْناوَه، ده‌ئی: (ذَهَبَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيَةَ وَدَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ إِلَى إِجَازَةِ الْقَوْلِ بِكُلِّ مَا رُوِيَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَحَمَلُوهُ عَلَى الْإِبَاحَةِ وَالتَّخْيِيرِ، قَالُوا: كُلُّ ذَلِكَ جَائِزٌ لِأَنَّهُ قَدْ ثَبَتَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَمِيعُ ذَلِكَ، وَعَمِلَ بِهِ أَصْحَابُهُ فَمَنْ شَاءَ، قَالَ اللَّهُ أَكْبَرَ مَرَّتَيْنِ فِي أَوَّلِ الْأَذَانِ، وَمَنْ شَاءَ قَالَ ذَلِكَ أَرْبَعًا، وَمَنْ شَاءَ رَجَعَ فِي أَذَانِهِ، وَمَنْ شَاءَ لَمْ يُرْجَعْ، وَمَنْ شَاءَ ثَنَّى الْإِقَامَةَ، وَمَنْ شَاءَ أَفْرَدَهَا، إِلَّا قَوْلَهُ: "قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ" فَإِنَّ ذَلِكَ مَرَّتَانِ مَرَّتَانِ عَلَى كُلِّ حَالٍ!)^(۱)، واته: ئیینو سه‌لاحی شاره‌زووری ره‌حمه‌تی خواى لی بی ده‌ئی: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيَةَ وَدَاوُدُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ جَرِيرِ الطَّبْرِيِّ) ده‌ئین: هه‌موو نه‌و شیوازانه‌ی بانگو قامه‌ت که له پیغه‌مبه‌ر ﷺ گپ‌دراونه‌وه دروسته، به هه‌رکامپکیان بانگ بدری، یان قامه‌ت بکری، چونکه مادام هه‌موویان ره‌وان، سه‌رپشکبوونیان تیدایه، {که‌واته: مه‌سه‌له‌که نه‌وه نیه نه‌و هاوه‌له به‌رپزانه که به‌لای که‌مه‌وه بو زیاتر له نو (۹) سال گوئیان لیبووه که بانگ دراوه و قامه‌ت کراوه، نه‌یانزانیبی چون بوون؟! نا، به‌لام وادیاره به مؤله‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به چهند شیوه‌یه‌ک بانگ دراوه، به چهند شیوه‌یه‌کیش قامه‌ت کراوه.

بویشه‌ش شیوه‌کان هه‌ن، تاکو ری بو مسوئلمانان فراوان بی، وه‌ک له زور شتی دیکه‌ش دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ وایکرده بو وینه: چهند جوړه ته‌حییاتیکی خویندوه، چهند جوړه (استفتاح) یکی خویندوه، وه چهند جوړه زیکرکی رکووع و سه‌جده هه‌ن { نجا ده‌ئی: نه‌وانه هه‌موویان له هاوه‌لان گپ‌دراونه‌وه و هاوه‌لانیس کاریان پیکردوون، بویه که‌سیک بیه‌وی با له سه‌ره‌تای بانگدا دوو (اللَّهُ أَكْبَرُ) ان بکات، وه نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی با چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ان بکات (وه‌ک

{ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۴۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۲۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۱۰)،
وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۶۷۸)، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه }، (دوای ئہوہی کہ بانگ
دہدرئو، وہلام دہدرئہوہ، با وانہزانرئ تیگدہگیرئ، وہلامی بانگ لہگہل بانگ
دہدرئہوہ، بہلام دوای ئہوہی وہلامی بانگ تہواو بوو، ئنجا ئہو دوعاہ
دہکرئ)، واتہ: ہر کہ سیک گویئ لہ بانگ بیژ بوو کہ بانگیدا، وہ گوتئ: (أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)، واتہ: شایہدی دہدم کہ بیجگہ لہ خوا
ہیچ پەرستراوی بہ ہق نین (وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، واتہ: وہ شایہدی
دہدم کہ موحمہد بہندہی خواو رہوانہکراوی خواہ، وہ پاشان گوتئ:
(رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُضِرَ لَهُ ذَنْبُهُ)، واتہ: رازیم
بہ پەروردگارئتی خوا، وہ رازیم بہ پیغہمبہرایہتی موحمہد لہ لایہن
خواوہ، وہ رازیم کہ ئیسلام بہرنامہم بی، ہر کہ سیک (بہ دل) ئہوہ بلئ:
ئہوہ ہرچی گونہی پیشوویہتی دہبوردئو دہسپرتہوہ، سونہتہ کاتیک
ئینسان گویئ لہ بانگ دہبی ئہو دوعاہ بخوئنی.

۷) پاداشتی بانگو پایہی بانگ بیژان:

بانگدان عبادہتئکی زور گہورہیہ، بہ پیئ ئہم دہقانہ:

أ- ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَدْبَرَ
الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ) ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ:
(۶۰۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۵۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۵۱۶)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۲۵۳)،
وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۶۳) }، واتہ: ئہبو ہورہپرہ خوا لئئ پازی بی دہلئ:
پیغہمبہری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فہرموویہتی: کاتیک بانگ دہدرئ بو نوئز، شہیتان
رادہکاو پشت دہکاتہوہ، (با) لئ دہبیئہوہ، تاکو گویئ لہ بانگہ کہ نہبی،
(بہ دہنگی بہرز بائ لئ بہر دہبی).

ب- ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ رضي الله عنه سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْمُؤَدِّثُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ
أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۶۹۰۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۸۵۰)،
وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۷۲۵)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْمٍ: (۱۶۶۹)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعَبِ

الإیمان) برقم: (۳۰۵۱)) واتہ: موعاویہ خوا لیی رازی بی دہئی: گویم لیبو پیغہمبہری خوا ﷺ دہیفہرموو: بانگیبیزان لہ ہہموو کہس لہ رۆزی قیامت گہردنیان بہرزترہ، (جا گہردنی روالہتییان بہرز دہبی، یان مہبہست پیی ئہوہیہ پایہیان بہرزہ)، بہراستی ئہوانہی ئہو دروشم و شیعارہ بہ گوئی مسوئماناندا دہدن لہ قیامت سہربہرزو، ئہگہر مہبہست پی گہردن بہرزیش بی، مہبہست جوانی قہدو قیافہکہیان.

ج- ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَدِّنِ جِنٌّ، وَلَا إِنْسٌ، وَلَا شَيْءٌ، إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۱۴۱۱)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بَرَقْم: (۹۹۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۶۰۹)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۶۴۴)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۷۲۳)، وَابْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (۱۶۶۱)}، واتہ: ئہبو سہعیدی خودریی خوا لیی رازی بی دہئی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: دہنگی بانگیبیز نابیستی، جن و ئادہمیزادو، ہیچ شتی، (واتہ: وہکو ئازہلو ژیاندارانی دیکہش) مہگہر رۆزی قیامتہتی شایہدی بو دہدن.

د- ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ أَدَّنَ ثُنْتِي عَشْرَةَ سَنَةٍ، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَكُتِبَ لَهُ بِتَأْذِينِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ سِتُّونَ حَسَنَةً، وَلِكُلِّ إِقَامَةٍ ثَلَاثُونَ حَسَنَةً)﴾ {أَخْرَجَهُ وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۷۲۸)، وَالْبَزَّازِيُّ بَرَقْم: (۵۹۳۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ)}، واتہ: ئیبنو عومہر خوا لیی رازی بی، دہئی: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: ہەر کہسیک دوازده سالان بانگ بلئی، (وہ قامہتیش بکات) بہہہشتی بو پیویست دہبی، وہ بہ ہەر بانگیک کہ ہہموو رۆزیک دہیدات، شہست (۶۰) چاکہی بو دہنوسری، وہ بہ ہەر ئیقامہیہکیش کہ دہیخوینی، سی (۳۰) چاکہی بو دہنوسری.

۸) ئایا کری وەرگرتن لہ بہرانبہر بانگ پیئری دا دروستہ؟

زانایان لہوبارہوہ راجیایان ہہیہ، دوو فہرموودہ دینینہوہ لہوبارہوہ:

یہکہم: ﴿عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ مِنْ آخِرِ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ اتَّخِذَ مُؤَدِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَيَّ أَذَانَهُ أَجْرًا)﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقْم:

(٥٣١)، وَالْتَّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٠٩)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٦٧١) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صحیح}، واتە: عوسمانی کوری ئەبی عاص خوا لیبی رازی بی گوتووێهتی: دوایین شتیک که پیغەمبەری خوا ﷺ بە منی راگەیاندا، فەرمانی پیکردم، که هیچ بانگبێژیک نەگرم، که لە بەرانبەر بانگدانەکهیدا کرێ وەرگیری، کهواتە: بە پێی ئەم فەرمايشته بی، دروست نیه کرێ لە بەرانبەر بانگدان دا وەرگیری.

دووهم: بەلام لە فەرموودهکە (أَبِي مَحْدُورَةَ) دا که پیشتر هینامان، لە کۆتایی فەرموودهکەدا دەلی: ﴿ثُمَّ دَعَانِي حِينَ قَضَيْتُ التَّأْذِينَ، فَأَعْطَانِي صُرَّةً فِيهَا شَيْءٌ مِنْ فِضَّةٍ﴾، واتە: دواي ئەوهی که بانگەکەم گوت (دیاره کاتی نوێژ بووه، بانگی داوه) بانگی کردم، پرسیکهیهکی دامی، توورەکهیهکی دامی، ئەندازەیهک زیوی تیداوو.

شەرەزانیانیش زۆر قسەیان لەو بارهوه کردوه، وه من پیموايه وەرنهگرتنی کرێ و پاره لە بەرانبەری بانگدا باشتره، بەلام رەواشه وەرگیری، بەتایبەتی بو ئەو کەسە خۆی بو ئەو کاره تەرخان کردبی، وه کاریکی وای نەبی که پێی بژیەت.

مەسەلە ی سێیهەم: که دەفەرموئ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ

ءَأْمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾، بلی: ئەهی خاوهن کتیبینه! چیمان لی بە عەیب دەگرن، رەخنەمان لەسەر چی لی دەگرن، ئەوه نەبی که بروامان بە خوا هیناوه، وه بهوهی که بو ئیمه نیردراوته خوار که قورئانه، وه بهوهی که پیش ئیمهش نیردراوته خوار (که هەموو کتیبەکانی خوان)؟! واتە: ئایا ئەوهمان لی بە عەیب دەگرن، که بروامان بە خواو بە کتیبەکانی خوا هیه؟! ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾، وه چ هۆکاریکی دیکه هیه بوئەوهی رەخنەمان لی بگرن، ئەوه نەبی که ئیوه زۆر بەتان لارین، لارییتان وا دەکات رەخنە لە ئیمه بگرن، وهک گوتراوه (بابای نەخۆش ئاوی شیرینی بە دەم

تالە)، ئیووە لەبەرئەوێ بۆخۆتان لاریین، ئیمە کە بەرێدا دەرۆین بەراستی، راست رۆیشتنەگە ی ئیمەتان پێ عەیبەو، لیمان بە رەخنە دەگرن، ئەمە وەك ئەو نایەتە وایە: ﴿ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾ (٨)

البروج، واتە: ئەوانە ی ئیماندارانیان کوشت (وەك لە سوورەتی "البروج" دا باسیان دەکات، کە پێش هاتنی ئیسلام کەسانێکی کافر کۆمەلێک ئیمانداریان کوشتوون)، هیچیان لێ بە عەیب نەگرتن، ئەو نەبێ کە ئیمانیا ن هەبوو بە خۆی زالی شایستە ی ستایش و سوپاس، هەر ئیمان هیان بە خویان لێ بە عەیب دەگرتن، ئەمە وەك ئەو شیعرە ی شاعیرێک وایە کە مەدحی قەومەکە ی خۆی دەکات، دەلی:

لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنْ سَيُوفَهُمْ   بِهِنَّ فُلُوقٌ مِنْ قِرَاعِ الْكِتَائِبِ

واتە: قەومەکە ی من هیچ عەیبیا ن نیه، تەنیا ئەو نەبێ کە شمشیرەکانیا ن پاچاوەنەو، هیندە ی شەرە شمشیری پێکەن! کە دیارە ئەو هەش عەیب نیه، شمشیر وەشینیێک هیندە شمشیرەکە ی وەشاندبێ دەمەکە ی پاچا بیتهو، مانای زۆر ئازاو بە جەرگە! کەواتە: وایە قەومەکە ی من هیچ عەیبیا ن نیه، مەگەر چاکەکانیا ن بە عەیب بزانی!

وشە ی (نَقَمُوا) بە (نَقِمَ) ش دەخوینریتهو، ئەگەر لە قورئاندا نەبێ (نَقِمَ)، يَنْقَمُ، نَقَمَ، يَنْقِمُ، واتە: رەخنە ی گرت، رەخنە ی لێ دەگری، نکوولیی لیکرد، نکوولیی لێ دەکات، عەیبی لێ گرت، عەیبی لێ دەگری، (فَهُوَ نَاقِمٌ)، (نَاقِمٌ)، واتە: رەخنە گر، یاخود عەیب گر، زۆر جاری دیکەش ئاماژە م پێداو، خوا ﷻ لە قورئاندا هەرگیز گشتانن بە کارناهیینی، زۆر بە دەگمەن، وەك ئەو ی بفرموی: هەمووتان وان، یا ن ئەهلی کیتاب هەموویان وان، یا ن موشریکەکان هەموویان وان، بە لکو دەفرموی (أَكْثَرُهُمْ) کە باسی خەلک دەکات دەفرموی:

﴿ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴾ (٧٠) المؤمنون، لێرەدا کە باسی کافران دەکات،

دەفرموی: ﴿ أَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴾، یا ن باسی ئەهلی کتیب دەکات دەفرموی:

﴿وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ﴾، بؤئه‌وهی ئیمه‌ش فی‌ری ئینصاف بین، هه‌رگیز نه‌لین: هه‌مووی وایه، نا، هیج قه‌ومییکی خراب له چاکه خالیی نابن، هه‌روهک هیج قه‌ومیکی چاکیش له خرابه خالیی نابن، خودا فی‌ری ئینصافو دادگه‌رییمان ده‌کات، تاکو حوکمی گشتانن به‌سه‌ر خه‌لکدا نه‌ده‌ین.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ

شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، پیشتر له هوی هاتنه خواره‌وه‌که‌ی دا باسما‌ن کرد، که هه‌ندی‌ک له خاوه‌ن کتیبه‌کان هاتنه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوا‌یان ﷺ پرس‌ی: ئیما‌نت به‌ ک‌ی هه‌یه؟ ئه‌و‌یش فه‌رموی: ب‌روا‌م به‌ خوا‌ هه‌یه، وه به‌و کتیبانه‌ی که نار‌دوونی و به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران، گو‌تیان: هیج دینی‌کمان نه‌بینیوه له دینی ئیوه خراب‌تر، جا هه‌ندی‌ک

له تو‌یژه‌ره‌وان ده‌لین: ئه‌وه وه‌لام‌ی ئه‌وه قسه‌یه‌یانه: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ

ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾، ئایا هه‌وال‌تان پ‌ی‌بده‌م دین‌داری‌ی ک‌ی زور خرابه‌؟! چونکه دین خراب نیه که خوا نار‌دوویه‌تی، یاخود پ‌یتان بل‌ی‌م شو‌ینکه‌وتووانی چ دینی‌ک خراب‌ن، ک‌ی سزای له‌لای خوا خراب‌تره؟ هی که‌سی‌ک که ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾، خوا

نه‌فرینی ل‌یک‌ردوون، ﴿وَعَضِبَ عَلَيْهِ﴾، وه ل‌ییان تووره‌ بووه، ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمُ

الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾، وه هه‌ندی‌کی ل‌ی گ‌ی‌راون به‌ مه‌یموون و به‌راز، ﴿وَعَبَدَ

الطَّاغُوتَ﴾، وه طاغوت‌یشیان په‌رستوه، که ئه‌وه چوار سیفه‌ته هه‌ر چواریان له‌سه‌ر جووله‌که‌کان ده‌چه‌سپ‌ین.

که‌واته: ئیوه سزاتان له هه‌موو خاوه‌ن دینه‌کانی دیکه قورستره‌وه، ئیوه له هه‌موو که‌س خراب‌ترن، چونکه ئه‌وه چوار سیفه‌ته‌تان ت‌یدان، خوا له‌عه‌تی

لیکردوون، لیتان توورەبوو، هەندیکتانی کردووە بە مەیموون و بەراز، وە طاغوتیشتان پەرستو، دیارە ئیمە لە بەرگی یەگەمی ئەم تەفسیرە لە سوورەتی (البقرة)دا، باسی چۆنیەتی بوونە مەیموون و بەرازی هەندیك لە بەنی ئیسرائیلان کرد، وە کە دەفەرموی: ﴿ وَعَبَدَ الطَّغُوتَ ﴾، بە چەند قیرائەتیک، بەچەند شیۆدیەك خۆیندراوەتەو، مەبەست ئەویدیە کە ئەوانە طاغوتیان پەرستو، طاغوت کێیە؟ دەئێ: (وَكُلُّ مَنْ اطَّاعَ أَحَدًا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَهُ) ^(۱)، واتە: هەر کەسیك فەرمانبەری کەسیك بکات کە سەرپێچی خوا بێ، ئەو ئەو کەسە پەرستو، دیارە ئەمە زانینی زۆر شتیکی گرنگە، بۆ وینە: کەسیك فەرمانبەری حیزبیک بێدین دەکات، لە شتیكدا کە سەرپێچی خوا پەروردگار، مانای وایە ئەو حیزبە پەرستو، وە هەر کەسیك بە قسە مەلایەك، یان شیخیک، یان سیاسیەك، یان هەر کەسیك بکات، لە شتیكدا کە سەرپێچی خوا، مانای وایە بە ئەندازە ئێو بە قسە دەکات، لە سەرپێچیکردنی خوادا، پەرستوویدی، چونکە پەرستن یانی چی؟ یانی بۆ ملکەچ بوون و گوێراپەل بوون و بەقسەکردن، طاغوتیش زۆربە تویژدەرەوان دەئێن: (كُلُّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ)، هەر پەرستراویکە جگە لە خوا، بەلام ئەوێ من بۆم دەرکەوتو، (طاغوت: كُلُّ مُطَاعٍ سِوَى اللَّهِ)، واتە: هەر کەسیك بەقسە بکری، جگە لە خوا، چونکە من پیموایە بت و صەنەم و خۆرو ئەستیرەکان، ئەوانە بە طاغوت لە قەلەم نادرین، هەرچەندە دەشپەرستین، بەلکو هەر کەسیك خەلک ملکەچ بکاو، ناچاریان بکاتو، پێیەکیان پێشاندا ناچاریان بکات لەسەری، ئەو طاغوتە، وە هەر کەسیك فەرمانبەری بۆ بکری بە شیۆدیەك ئەو فەرمانبەری کردنە لەگەل شەریعەتی خوادا تیکبگیری، ئەو طاغوتە، طاغوت زیاتر ئەوانە کە خاوەن ئیرادەن، جا چ ئینسان بێ، چ شەیتان بێ، بەلام ئەو ئیرادە نەبێ، یاخود ئیرادە هەبێ، بەلام پێی خۆشەبێ مامەلە بەو شیۆدیە لەگەلدا بکری، بۆ وینە: نەصرانیەکان کە عیسا ﷺ دەپەرستن، وە بە گوری خوا دزانن، یاخود هەندیك لەوانە کە

(۱) التفسیر الکبیر ج ۱۲، ص ۳۲.

فریشتەکان دەپەرسستن، یاخود پێغەمبەرائی دیکە دەپەرسستن، نایا ئەو بەرستراوانە پێیان دەگوتری طاعووت؟ نەخێر، چونکە خەڵکیان ناچار نەکردووە، پێیان خۆشنەبووە بەو شیوە ڕەفتاریان لەگەڵدا بکەن.

مەسەلە ی پینجەم: که دەفەرموی: ﴿ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، خوا ﷺ لێردا باسی حالەتی نیفاق و دوورویی و دەغەڵیی دەکاتو، بەپێی سیاقەکە دەردەگهوی، که زیاتر مەبەست پێی جوولەگەکانە، دەفەرموی: کاتیک دین بۆ لاتان دەلێن: ئیمانمان هیناوە، هەرچەندە بە کوفرەو هاتبوونە لاتان، وە بە کوفریشەووە چوونەدەر لەلاتان، وە خواش زاناترە بەوێ دەیشارنەووە، گەواتە: جوولەگەکان هەر هەموویان نەیانگوتووە جوولەگەین، بەلکو هەندیکیان حالەتی نیفاقیان بەکارهیناوەو گوتوویانە: ئیمانمان هیناوە، کهچی راستیشیان نەکردووە، وە کاتیک که هاتوونە خزمەت پێغەمبەر ﷺ هەر کافر بوون، وە کاتیک که چوونە دەریش هەر کوفریان پێ بوو، واتە: هیچ لێی بەهرەمەند نەبوون، ئەمە ئەوێ لێ وەردهگیری که بی تەو فیقی زۆر شتیکی نەگەتییهو زۆر موصیبهتە، تەماشای بکەن! ئەوانە لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دابوونە، که سەراپا نوورو بەرەگەت بوو، ئنجا وەرە لە خزمەتی دابنیشیو، قورئانت بۆ بخوینیتەووە، ئەو ڕەوشتە بەرزو پەسندەو ببینی و ئەو نوورو بەرەگەتە هەبێ، کهچی سوودی لێ نەبینی!! ئەو بەراستی گەورەترین موصیبهت و بەلایه، که ئینسان لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دابی، یان لە خزمەت گەسانیک دابی که بە رپی پێغەمبەر ﷺ دادەچن، بەلام

لێیان بەهرەمەند نەبنو، لێیان سوودمەند نەبن، پاشان دەفەرموی: ﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾، وە خوا زاناترە بەوێ که دەیانشاردەووە، واتە: ئەوێ که دەیانشاردەووە، چ ئەو کوفرە بوو، چ پیلان بوو، چ هەر شتیکی دیکە بوو، خوا ی بەنھانزان پێی زانایه، وە لە کاتی پێویستدا پێغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانی لێ ئاگادار کردۆتەووە، بۆئەوێ لە پیلان و فیڵەکانیان تووشی زیان نەبن.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموئ: ﴿ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ

وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، زۆریان دەبینی خێرایى دەكەن لە گوناح و لە دەستدریژی و لە حەرام خۆرییدا، ئەو خراپترین کردەویە كە دەیکەن،

لێردەدا دیسان دەفەرموئ: ﴿ وَتَرَىٰ كَثِيرًا ﴾، نافەرموئ: هەموویان، بۆچی؟ چونكە دیارە هەندێك لە جوولەكەكان بە پێى دینی خۆیان بەرپۆهچوون و گوناھیان نەکردو، دەستدریژیان نەکردو، حەرامیشیان نەخواردو، خۆی دادگەر ئیەمە فێرى ئینصاف دەكات، دەربارەى جوولەكەكان نافەرموئ: هەموویان (كلهم)

دەفەرموئ: (كَثِيرًا)، زۆریان، دیارە هەیانبوو بەپێى دینەكەى بەرپۆهچوو و گوناھیشی نەکردو، وە بەپێى دینەكەى خۆى دەستدریژیشى نەکردو، حەرامیشی نەخواردو، بەلام دیارە ئەوانى دیکە بەپێى دینەكەى خۆیشیان دەستدریژیان کردو و حەرامیشیان خواردو.

خۆی کاربەجى، لێردەدا سى شتى باسکردوون: (الإثم، والعدوان، وأكل السُّحْتِ).

(الإثم)، بریتىە لەو گوناھانەى ئینسان لە نیوان خۆى و خوادا دەیانكات.

(العدوان)، بریتىە لەو گوناھانەى كە ئینسان لە نیوان خۆى و خەلكدا دەیانكات.

(أكل السُّحْتِ)، بریتىە لەو گوناھانەى كە ئینسان هەم لە نیوان خۆى و خوادا دەیانكات، وە هەم لە نیوان خۆى و خەلكدا، بەو ئیعتیبارەى حەرامیك دەخوات كە خوا قەدەغەى كردو، ئەو لە نیوان خۆى و خوادا دایە، وە بەو ئیعتیبارەى كە مەگەر چۆن دەنا حەرام هەقى خەلكە، لە نیوان خۆى و خەلك دایە كەواتە: ئەوى سێیەم (إثم) و (عدوان)یش كۆ دەكاتەو، بۆیە خوا

دەفەرموئ: ﴿ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، ئەو خراپترین کردەویان بوو كە دەیانكرد، واتە: حەرام خواردنەكە، یاخود هەر سى جۆرە گوناھەكە.

مەسەلەى حەوتەم: کە دەفەرموی: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ

الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، مەبەست لە نایەتی پێش

عەوامەکانی ئەهلی کیتاب بوو، بەلام ئەم نایەتە کە لێردا قسەى لى دەکەین، مەبەست پێى زانایانیان، قورئان هەر وشەیهکی دەبێ لى وردبێهوه، ئەو وشەیه بۆچى لەم وشەیه جیاپه؟ بۆچى لەوى پیتیک زیاده؟ هەلبەتە هەمووى نهینى لەبن دایه، هەرچەنده ئیمه که متر لایهنه رەوانبێژییهکانى زمانى عەرەبى باس دەکەین، چونکه ئەم تەفسیره، بۆ کوردزمانان دەکەین و ئەوانیش که میان لە زمانى عەرەبى دا پسپۆرو شارەزان، وه من خوشم ئیددیعاى ئەوه ناکەم که زۆر پسپۆرو شارەزام لە زمانى عەرەبى و لایهنى رەوانبێژییهکەى دا، بەتایبەتى قورئان که زۆر وردهکارى تیدایه، هەر کام له: (زمخشرى) و (بیضاوى) و (نسفى) و (فخرالدین الرازى) زۆر وردهکاریان لهو بواردا باسکرده، ئیمهش هەر نهبى دهتوانین لهوانهوه نهقل بکهین، بەلام دهزانم خوینهرى کورد که متر لى بههرمهند دەبى، بەلام ئەوهى که پێویسته و چاک تیگه‌یشتنى نایهتەکان دهیخوازى هەر دەبى نامازەى پى بدەین، خواى بەرز باسى عەوامى جووله‌کەکانى

کرد، ئنجا باسى زاناکانیان دهکاتو دهفەرموی: ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ

وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، واته:

دەبوواپه رەببانییه‌کانیان و ئەحباریان (رەببانییه‌کانیان، واته: مشورخۆرو کاربەدهسته‌کانیان، ئەحبارەکانیش واته: زاناکانیان) رپیان لى گرتبان له قسەى خراب و خواردنى حەرەم، وه ئەوه (بى هەلوپستیان له به‌رانبەر عەوامەکانیاندا، که له قسەى گوناح خواردنى حەرەم نایان سلەمینه‌وهو نامۆزگارییان ناکەن)، خرابترین شته که زۆر به کارامه‌یى دهیکەن، که‌چى

بەنسبەت عەوامەکان فەرموی: ﴿لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بەلام لێردا

دەفەرموی: ﴿لَإِنْسٍ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، چونکه زانایان و مشورخۆران

وهختیک شتیک دهکەن، زۆر به وهستایى و کارامه‌یى و لیزانى دهیکەن، خه‌لکى

عهوام ههروا لامسه رالایی دهیکات، بهلام ئهوان زور به وهستایی و لیزانیی و کارامهیی دهیکهن، چونکه ئیمه له زمانی عه ره بیدا سی وشه مان هه (فعل، عمل، صنع):

١- (فعل)، بریتیه له ههه کردوهیهک بکری، با نیه تیشی له گهه دانهبی، که پالده دریته لای بی زیان و ئاژهه و زینده وه درانیس.

٢- (عمل)، بریتیه له وهی نیه تی له گهه دابی.

٣- (صنع)، بریتیه له وهی نیه تی له گهه دابی و کارامهیی و دهست رهنگینیشی له گهه دابی.

ئعجا وشه ی (لولا)، له زمانی عه ره بیدا ئه گهه بجیته سهه کرداری رابردوو (الضعل الماضي) ئه وه مانای سهه زه نشتردن (توییح) ده گهیه نی، وهه ده فه رموی:

﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ (النور، خوا سهه زه نشتیان دهکات که بوچی چوار شاهیدیان نههینان! بهلام ئه گهه بجیته سهه (الضعل المضارع) ئه وه مانای

هاندان (تحضیض) ده گهیه نی، ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ﴾، یانی: ده بو وایه مشوور خوورو زانایانیان له قسه ی گوناح و خواردنی حهه پامیان گیه رابانه وه..

که ده فه رموی: ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾، واته: خراپترین کار هه لویستی مشوور خوورو زانایانیکه، که له خراپه یه که وه راده مینن، له نیو خه لکدا ده کری، وه خه لک له خراپه ناگیره وهو ئاموژگارییان ناکهن.

مهسه له ی هه شه ته م: که ده فه رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ

وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا

أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعُدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

كَلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

﴿ **الْمُفْسِدِينَ** ﴾، جوولہ کہکان بیپرزیسی و بیئہ دہیبی گہورہ گہورہیان کردوون لہ بہرانبہر خوادا، وەك لہ سوورہتی (آل عمران) یشدا پیئشتر باسمان کرد، خوا دہفہرموی: ﴿ **لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ...** ﴾

﴿ ۱۸۱ ﴾، واتہ: خوا قسہی ئەوانہی بیست کہ گوتیان: خوا ہہزارہو ئیمہ دہولہ مہندین، جا ئەوہ دہگونجی بہ تہوس و توانجہوہ گوتبیئیان، وہ دہشگونجی ہەر قہناعہتیان وا بووبی، گرنگ ئەوہیہ لیرہدا ئەو قسہیان لی نہقل دہکات و دہفہرموی: جوولہ کہکان گوتیان: خوا دہستی بہستراوہ (غل) واتہ: کؤت و پیوہند، ئەوہی کہ دہستی ئینسانی پی دہبہستری، یانی: وەك چؤن کہسیك دہستی دہبہستری، وہ ناتوانی دہستی بخاتہ گیرفانی، خوای پەرودرگاریش نابہخشی، مہبہستیان ئەوہیہ!

جا رہنگہ ویستبیئیان رەخنہ بگرن لہ ئیسلام و مسؤلمانان و بہ توانجہوہ ئەو

قسہیان کردبی، واتہ: ئیوہ کہ دہلین: خوا دہفہرموی: ﴿ **... وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا**

حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴾، واتہ: قہرزی باش لہ گہل خوادا بکہن، دہیانگوت: خوا بو داوای قہرز لہ ئیمہ دہکات، بوخوی نابہخشی؟

یاخود ہەر قہناعہتیان وابوود، گرنگ ئەوہیہ خوا دہفہرموی: ﴿ **وَقَالَتِ الْيَهُودُ**

يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعِنَّا لَمَّا قَالُوا ﴾، جوولہ کہکان گوتیان: خوا دہستی بہستراوہ! دہستیان بہبہستری، وہ نہفرینیان لی بی، بہہوی ئەو قسہوہ کہ کردیان.

خوای پەرودرگار دہبارہی بہخشین لہ سوورہتی (الإسراء) دا دہفہرموی:

﴿ **وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا**

مَحْسُورًا ﴾ ﴿ ۲۹ ﴾، الإسراء، واتہ: دہستت مہنوو قینہ بہ ملتہوہی بنووسینی، (کہسیك بیانہوی شتیکی لی بستین، دہستی دہباتہ بن گہردنی تا ہیچی

ئامسارەيك بۇراست تىكىرىشىنى رەوشانى وە سنى خويان پى دە كرى

دياره من له كتيبي (ئيمان و عقيدهى ئىسلامىي) له بهرگى (۲)دا، به دريژى باسى ناوو سيفهتەكانى خوى بى وئىنەم كردوه، به لام لهو سياقانهدا كه خوى زاناو شارهزا وشهيهك بهكاردينى، ئىمه دەبى تەماشى بكهين، بزائين خوا باسى سيفهتتىكى خوى دەكات، ياخود دەيهوى تەعبىرى پى بكات له مانايهكى ديكه، بۇ وئىنه: كه له سوورەتى (القلم)دا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، واتە: ئەو رۇژەى كه لاق هەلدەكرى، ليرەدا هەندى له زانايان گوتووينا: خوا (ساق)ى هەيه، به لام ليرەدا خوا (ساق)ى پالنه داووتە لاي خوى، به لكو ئەوه تەعبىرىكى رەمزىيە عەرەب بەكارى دىنن، له كوردەوارىي خوشماندا دەلئىن: رۇژى بارانان هەر قورە، يان ئەگەر چوويه بوارى دەبى لاق هەلبەكى، يان له كاتى تىنى دا دەلى: خوت گورج بكهو لاق هەلكه، ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾، واتە: ئەو رۇژەى كه خەلك لاق هەلدەكات، بۇ ئەوهى داوئىنى شۆرنەبىتەوه كه له پچكان بئالقى و رپى لى بگرى بۇ راگردن، دياره ئىمه له سەر بۇچوونى پيشىنى چاك (السلف الصالح)ين، كه دەلئىن سيفهتەكانى خوا وهك خوا فەرموونى، ئاوا دەيانلئىن..

دياره له قورئاندا خوى پەرودەگار چەند وشهيهكى بەكارهئاناون بۇ وهسفى خوى، وهك: (يَد، عَيْن، قَبْضَة، يَمِين، سَاق، وَجْه) هەرودها خوا وهسفى خويشى به چەند كرده وهيهك كردوه، وهك خوا دەفەرموى: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًا صَفًا﴾ الفجر، واتە: وه پەرودەگارت هات، وه فرىشته كانيش ريز ريز، ... هتد.

ئىنا زانايان بوونەتە دوو بەش، لە بواری تىگەشتىياندا بو ئەو وشانە:

يەكەم: دەلئىن: لەبەرئەوئەى ئەو وشانە مانا روالەتییەكەيان لەگەل خوادا ناگونجى، دەبى بە شىوئەيەك مانا بکرىن که خوا بە ئىنسان نەچوئىرى، بوچى؟ گوتوويانە: چونکه (يَد) واتە: دەست، (عَيْن) واتە: چاۋ، (قَبْضَةُ) واتە: چىنگ، (يَمِين) واتە: دەستى راست، وە (ساق) واتە: لاق، وە ھەموو ئەوانەش ئەندامىکن لە پىكھاتەى جەستەى ئىنسان، بوئە كە دەگوتىرى: دەستى خوا، لەبەرئەوئەى عەقلى ئىنسان تەنيا دەرکى شتە ماددىيەكان دەكات، رەنگە بىرى بو ئەو بەچى كە دەستى خوا وەك دەستى ئەو بى! كە ئەوئەش وانىە، چونکه وەك يەككە لە زانايان دەلئى: (وَكُلُّ مَا جَرَى بِبَالِكٍ، فَاللَّهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ)، واتە: ھەرچى بە مېشكت دادى، خوا پىچەوانەى ئەوئەيە، وە ھەرودھا خواى بىوئە بوخوئى ئەوئەى برپوئەتەو، وەك لە سوورەتى (الشورى) دا فەرموويەتى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (۱۱)، واتە: ھىچ شتتەك وەك وئەنى خوا ﷻ نىە.

جا ئەوانە دەلئىن: دەبى ئەو وشانە بە شىوئەيەك مانا بکرىن، كە لەگەل پاكىتى و بەرزىتى خواى بىوئە و بى ھاوتادا بگونجىن، بوئە دىن وشەكان تەئويل دەكەن، بو وئەنى: دەلئىن: (يَد)، واتە: دەستەلات، يان نىعمەت، يانى چاكەى خوا بەسەر چاكەى ئەوانەو، وە دەربارەى وشەى: (عَيْن) دەلئىن: دەبى تەمasha بکەين، بزائىن ئايا بە ماناى چاودىرى دى، يان بە ماناى ئاگالىبوون و پاراستن دى، بو وئەنى: كە دەفەرموى: ﴿فَأِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (۴۸) الطور، واتە: تۆ بە چاۋەكانى ئىمەى، واتە: تۆ لە ژىر چاودىرى ئىمە دای و ئىمە ئاگامان لە تۆيە، يان كە دەفەرموى: ﴿وَلِنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ (۳۹) طه، واتە: بوئەوئەى لەسەر چاۋى من دروست بکرى، واتە: لە ژىر چاودىرى مندا بىت، ھەرودھا دەربارەى وشەى: (وَجْه) دەلئىن: مەبەست پى زاتى خواى بىوئەنىە، يان مەبەست رەزامەندى خوايە.

دووهم: گە زۆربەى زانایانى پێشینان، دەلێن: ئیمە ئەو وشانە بەکار دینین، وە ماناکەشیان دەزانین، بەلام چۆنیەتى ئەو مانایانە بۆ خۆى زاناو شارەزا دەگێرینەو، وە خۆى پەرورەدگار ئەو وشانەى بۆ هەندى سیفەتى خۆى بەکارهێناون، وەك پرسیار کراوە لەو بارەووە لە (مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ) دەربارەى

وشەى: (الإستواء)، (قِيلَ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾

طە، ﴿٥﴾ كَيْفَ اسْتَوَى؟ فَقَالَ مَالِكٌ: الْإِسْتِوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدَعَةٍ، واتە: گوترا: ئەى بابى عەبدووللا گە

خو دەفەرموى: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ﴿٥﴾ طە، چۆن (استوى) ی

کردووە؟ مالیکیش گوتی: (إِسْتِوَاءٌ) ماناکەى دیارە، زانراوە، (علا، إرتفع، استقر) چۆنیەتییەگەى بۆ خو نەزانراوە، (نازانین خوا چۆن چۆتە سەر عەرش! چونکە کاتیك خوا هەبوو، هیچ شتیك نەبوو، نە کورسى و نە عەرش، وە خوا ﷻ پێویستی بە غەیری خۆى نیە، هەلیبگرئ)، وە ئیمان بوون بەوہى گە خوا ﷻ چۆتە سەر عەرش، پێویستەو، پرسیارکردنیش لەو بارەووە شتیكى داھینراوە.

مەبەستى ئەو بوووە گە پێشتر پرسیاریان لەو نەکردو، وە رەنگە مالیک یەگەم کەس بووبى ئەو پرسیارەى لیکراوە.

ئنجان ئەوہى من پێى گەیشتووم، وەك لە کتیبى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامى) لە بەرگى سێیەمدا، گە باسى ناووسیفەتەکانى خوا دەکات، زۆر بە تەفصیل باسەم کردو، پوختەگەى ئەوہیە:

لەرأستیدا کاتیك خۆى بىھاوتا باسى سیفەتییكى خۆیمان بۆ دەکات، یان باسى ناویكى خۆیمان بۆ دەکات گە دەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾

﴿١٨٠﴾ ﴿وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٨٠﴾ الأعراف، واتە: خو ناوہ هەرە چاکەکانى هەن، بە ناوہ هەرە چاکەکانى لێى بپارێنەو، یان

دەفەرموى: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿١٠﴾ النحل، واتە: خو سیفەتى هەرە بەرزى

هەیه، هەرچی سیفەتی هەرە باش و ناوی بەرزە هەیهتی، جا ئیمە کاتیک ناووسیفەتەکانی خوا دەبینین لە قورئاندا، بۆ وینە کە دەفەر موی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ

مُوسَى تَكَلِيمًا ﴿١٦٤﴾ النساء، ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ الإسراء، ﴿وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ البقرة، ﴿إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ البقرة، ﴿إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ يوسف، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٦﴾

آل عمران، ... هتد، دیاره سیفەتەکانی خۆی بۆ وینە لە قەدەر خۆن، بەلام ئایا فەرماشتکردنی خوا چۆنە؟ ئیمە نازانین، ئایا بینینی خوا چۆنە؟ نازانین، ئایا بیستنی خوا چۆنە؟ نازانین، بەلام تەواوی سیفەتەکانی خوا بۆ خوا وەك خۆی دادەنێین بەنسبەت ئەو و شانەو، کە دیاره خۆی بەرزو مەزن باسی سیفەتەکانی خۆیان پێدەگات، وە بەنسبەت ئەو و شانەو دیکەشەو کە پڕوالتەکەیان ناوہ بۆ ئەندام (عضو) یەک، دەبێ تەماشای سیاقی نایەتەکان بکەین، بۆئەوێ بزانیان خۆی کاربەجێ بۆچی بەکاری هێناون؟ ئایا مەبەستی پێیان باسکردنی سیفەتەکانی خۆی بوو، یان مەبەستی دیکە دەگەیهنن بۆ وینە: وشە: روو (وَجْه)، هەم خوا لە قورئاندا بەکاری هێناو، هەم لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ هاتو، فەرموویەتی: ﴿حِجَابُهُ النُّورُ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا اَنْتَهَى اِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ﴾ {اَخْرَجَهُ اَحْمَدُ بَرَقْم: (١٩٦٤٩)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٤٤٤)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (١٩٥)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (٢٦٦)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْاَوْسَطِ بَرَقْم: (٦٠٢٥) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ}، واتە: (خوا) پەردەکەى پڕوناکییە، ئەگەر پەردەکەى لابەتات، پڕشنگی پڕوی هەتا ئەوپەری سنووری بینینی لە دروستکاروێکانی (کە بیگومان هیچ شتێک لە دروستکاروێکان نیە خوا نەیبینێ و لە حوکمی بینینی دا نەبێ، کەواتە: هەموو شتێک) دەسووتینی. واتە: نوور حیجابییکە پڕوی پەروەردگاری شارادۆتەو، کەواتە: (وَجْه) سیفەتیکی خۆی، بەلام روو (وَجْه) یەک کە بۆ خوا شایستەیه، وە کە باسی هەر سیفەتیکی دەکەین، دەبێ بلێین: وەك بۆ خوا شایستەیه، چونکە ئەو و شانە لە بەکارهێنانی ئیمەدا مانای ئەندام دەگەیهنن، واتە: تەماشای دەکەین بزانیان ئایا مەبەستی ئەوێە خوا باسی سیفەتیکی خۆی بکات؟ ئەو کات دەلێین: خۆی پەروەردگار

رەوى ھەيە، دەستى ھەيە، بەلام بە شىۋەيەك گە شايستەيەتى، بەلام ئەگەر لەو سىياقەدا وا نەھاتە بەرچاۋ، گە خوا مەبەستى بى باسى سىفەتتىكى خۇى بىكات، بەلكو مەبەستى ئەو بە بى مانايەكى دىكە بگەيەنى، ئەو كاتە پىۋىستىمان بەوھنىە بلىين: خوا لىرە باسى (دەست)ى خۇى دەكات، يان باسى (چاۋ)ى خۇى دەكات، يان باسى (رەوى)ى خۇى دەكات، ... ھتە، بۇ وئىنە: لىرەدا خواى پەرورەدگار

دەفەرمۇئ: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ﴾، واتە: جوولەگەكان گوتيان: دەستى خوا نووقاۋە، قوۋچاۋە، كەسىك نەيەۋى شتىك بىبەخشى، دەستى دىئىتەۋە يەك، ئنجا (مَغْلُولَةٌ) يانى: دەستى كۆت كراۋە، زنجىرى تىكراۋە، چونكە دەست كە كۆتى تىكرا دەنووقى، لىرەدا زۇر رەۋنە كە جوولەگەكان مەبەستىمان ئەو بەۋەبوۋە كە خوا نابەخشى، يان ۋەك پىشتىش باسما كەرد، مەبەستىمان تۋانچ بوۋە لە مسولمانان، يان مەبەستىكى دىكەيان ھەبوۋە، خواش لە ۋەلامى ئەو

بىئەدەبىيەيان دا دەفەرمۇئ: ﴿ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعُنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ﴾ دەستىمان بىبەستىۋ نەفرىنيان لى بىكرى بەۋەى گوتيان، بەلكو ھەردوۋ دەستى كراۋەن، واتە: خوا زۇر زۇر بەخشندەيە، چونكە ئەۋان مەبەستىمان ئەۋە نەبوۋە بلىين: خوا دەستى ھەيە، دەستەگەى قوۋچاۋە، بەلكو مەبەستىمان ئەۋەبوۋە بلىين: خوا نابەخشىت، خواى پەرورەدگار بىش ۋەلامى ئەۋ قسەۋ تۆمەتەى ئەۋان دەداتەۋەۋ دەفەرمۇئ: نەخىر! دەستى ئەۋان بىبەستىۋ لەئەنتىان لى بىكرى،

بەلكو ھەردوۋ دەستى خوا كراۋەن، ﴿ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ﴾، چۈنى بوئ دەبىبەخشى، گەۋاتە: مەبەست لە دەستكرانەۋەگەى ئەۋەنىيە كە خوا لىرەدا باسى ھەردوۋ دەستى خۇى بىكات، بەلكو مەبەست ئەۋەيە باسى بەخشندەيى بىسنوورى خۇى بىكات، بۇيە لىرەدا پىۋىست ناكات لى بىكۆلىنەۋە بزانىن: دەستى خوا چىيەۋ چۈنە؟ ھەروھە لە ھەموۋ ئەۋ سىياقانى دىكەشدا ئەگەر بۇمان دەرگەۋت خوا نايەۋى باسى سىفەتتىكى خۇى بىكات، بەلكو دەيەۋى باسى مەبەستىكى دىكە بىكات، بەلام بەۋ وشەيە بىگەيەنى، چونكە ئىمەۋا ھالى دەبىن، پىۋىست ناكاتۋ راستۋ رەۋاش نىيە، ئەۋ وشەيە بە سىفەتتىكى خوا

بزانين، بۇ وئىنە كە دەفەرمۇئ: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ

فَسِوَّتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ الفتح، واتە: بێگومان ئەوانەى پەیمان لەگەڵ تۆ دەبەستن (ئەى پێغەمبەر ﷺ) ئەو دەبەستن پەیمان لەگەڵ خوا دەبەستن، دەستی خۆى وانهوویە، لێردا لە سیاقەكە وادەردەكەوى كە خوا مەبەستى نیه باسى دەستی خۆى بكات، بەلكو مەبەستى ئەوویە كە ئەوانەى دێن پەیمان لەگەڵ پێغەمبەرى خوادا دەبەستن و دەستیان دەخەنە نیو دەستی پێغەمبەرى خوا ﷺ، بابزانن ئەو دەستی خوا لەسەردەستی ئەوانە، واتە: وەك ئەو وایە پەیمانیان لەگەڵ خوا بەستبى، یان بۆ وینە، كە دەفەرموى: **﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾**

الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ ۚ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

﴿١٧﴾ الزمر، واتە: لە رۆژى دواى دا خوا هەموو زەوى لە چنگ دەگرى، وە ئاسمانەكان لە بن بالى راستى دا دەپێچیتەووە، لە بن هەنگلى راستیان دەنى، لێردا ئیمە دەبى تەماشای بکەین، بزانیان ئایا سیاقەكەى وا لى دەفامریتەووە كە خوا مەبەستى بى باسى چنگ (قبضة)ى خۆى بكات، یان باسى دەستی راست (یەمىن)ى خۆى بكات؟ ئەگەر مەبەستى ئەوویە دەلیین: ئەو دووانە دوو سیفەتى شایستەى خۆى، بەلام كە لێردا تەماشای دەكەین، دەبینن خۆى كاربەجى مەبەستى ئەوویە شتێك لە مێشكى ئیمە نزیك بكاتەووە، یانى: وەك چۆن ئیو شتێك لە چنگتان دەگرن، یان وەك چۆن تۆمارێك دەپێچنەووە لە بن هەنگلتان هەلیدەگرن، چەندە بۆتان ئاسانە؟! خۆى پەرودەرگارىش مەرزەم كردنى زەوى و پێچانەووی ئاسمانەكانى ئاوا بۆ ئاسانن، ئنجا مادام نایەتەكە بە روونى ئەو بەگەیهنى، پێویست ناکات بلێین: چنگ (قبضة) و دەستی راست (یەمىن) دوو سیفەتى خۆى، بەلكو دەلیین: ئەو تەعبیریكە خۆى زاناو شارەزا لەقەدەر

عەقلى ئیمە بەكارى هیناو، یاخود بۆ وینە كە دەفەرموى: **﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ﴿٤٨﴾﴾**

الطور، واتە: تۆ بە چاوەكانى ئیمەى، واتە: تۆ لەژێر چاودیڤى ئیمە دای، یان كە بە موسا دەفەرموى: **﴿وَلِنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾﴾** طه، واتە: بۆ ئەووى لەسەر چاوى من دروست بكرى، لەسەر چاوى من پێبگەیهنرى، ئاشكرایە كە لەسەر چاوى خوا

پێناگەیه‌نرئ، بە‌ئکو واتە: لە‌ژێر چاودێری مندا بی، جا وه‌ك گوتم دەبی سەرنجی ئەو سیاقە بدرئ كە ئەو نایەتە‌ی تیدا هاتو، ئەگەرنا منیش ئەو راپەم پئ راستە كە زانایانی سە‌ه‌ف گوتووینانە: (أَمْرُهَا كَمَا جَاءَتْ) ئەو وشانە تێپەرپن، وه‌ك چۆن خۆیان هاتوون، یانی: ماناگەیان دەزانین، بە‌لام چۆنیە‌تییە‌گەیان نازانین و حە‌والە‌ی خۆ‌ی بی‌هاوتای دەگەین.

ئنجبا بۆ زانیاریتان هەندئ وشە هەن، هە‌موو زانایان یە‌گ‌دە‌نگن كە دەبی تە‌ئویل بکړین، بۆ وینە ئەم رستە‌یه كە دە‌فەر‌موئ: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ ٤ الخدید، واتە: وه ئەو (خوا) لە‌گە‌ئتانە لە هەر شوینیک بن، زانایان دە‌ئین: دەبی بگوتری: (بِعِلْمِهِ وَقُدْرَتِهِ)، نابئ ب‌ئیی: ئیستا خوا لێ‌ره‌یه، بۆ‌جی؟ چونكە ئەو دژ دە‌وه‌ستیت لە‌گە‌ئ فەرماشتی خوادا كە دە‌فەر‌موئ: ﴿ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴾ ٥ طه، واتە: خوا لە‌سەر عەر‌شه، ئنجا زانایانی ئیسلام دە‌ئین: (إِنَّ اللَّهَ بَاطِنٌ عَن خَلْقِهِ) خوا لە دەر‌وه‌ی دروست‌کراوه‌کانی خۆ‌یه‌تی، (وَهُوَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ) وه ئەگەر لە‌سەر عەر‌شی خۆ‌یه‌تی، واتە: خوا لە دەر‌وه‌ی ئاسمانە‌کان و زه‌وییه، ئنجا مادام ئیمە ئە‌وه دە‌زانین كە‌واتە: كە دە‌فەر‌موئ: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾، ناگونجئ خوا لێ‌ره‌ش بی لە‌گە‌ئمان و، لە هە‌مان كاتیشدا لە‌سەر عەر‌شی خۆ‌ی بی، بە‌ئکو دەبی ب‌ئین: خوا لە‌گە‌ئمانە بە زانیاری، بە دە‌سته‌لاتی، بە رە‌حمە‌تی، بە حیکمە‌تی، بە ئیراده‌ی، بە هە‌موو سی‌فه‌ته‌کانی لە هەر شوینیک بین لە‌گە‌ئمانە، نە‌ك بە زاتی خۆ‌ی لە‌گە‌ئمان بی^(١)!! بۆ‌یه ئیمام ئە‌حمە‌د و سەر‌جە‌م زانایان دە‌ئین: دەبی ئە‌وه نایە‌ته

(١) با بۆ وینە سەرنجی قسە‌ی هەندیک لە زانایان بە‌دین لە‌بارە‌ی تە‌فسیر‌کردنی ئەم نایە‌ته‌وه:

- ١- قال ابن أبي حاتم في تفسيره.... عن ابن عباس في قوله ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ قال: هويم (العرش و علمه، سنده حسن) مجموع الفتاوى لابن تيمية، ج٥، ص٤٨٥ - ٤٨٦.
- ٢- قال ابن أبي حاتم في تفسيره.... عن مقاتل بن حيان: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ يعني: بقدرته وسلطانه و علمه: ﴿ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ مجموع الفتاوى، ج٥، ص٤٩٧ - ٤٩٨.
- ٣- ابن كثير: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ... ﴾ أي رقيب عليكم شهيد على أعمالكم.. المصباح المنير، ص: ١٣٦٣

تەئویل بکری، دیارە هەندیك لهوانەى که خۆیان بە مەشرەب سەلەفیی ناودەبەن، پێیان وایە که تەئویل کردن له هیچ کاتیکدا دروست نیە، که ئەو وانیە، چونکه زانایانی پێشین هەندی شتیان تەئویل کردوو هەندیك شتیشیان تەئویل نەکردوو، پاشان دەشگونجی بڵیین: ئەو هەر تەئویلش نیە، چونکه وشەیهك که له زمانى عەرەبیدا مانای مەجازیی هەیه و مانای حەقیقی هەیه، بۆ وینە: ئیستا ئیمە لێرە دانیشتووین، ئەگەر بڵییم: ئەو شێرەکه هات (جَاءَ الْأَسَدُ)، کەس گومانى وایە درندهیهك بێ؟ بێگومان نەخیر، چونکه دەزانن مەبەستم پیاویکی نازایە، که وەك شێر وایە، یان ئەگەر بڵییم: رپوییهکه هات، دەزانن مەبەستم پیاویکی فیلبازە، ... هتد، ئنجا ئیمە بەپێی سیاقەکان بۆمان دەردهکهوئ که ئەو وشەیه ماناکەى حەقیقییه یان مەجازیی، ئەوکاتە هیچ پێویست ناکات بڵیین: تەئویلش.

وەك گوتم من له بەرگی سێهەمی کتییى: (ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی) دا بە درێژیی باسی ناوو سیفەتەکانی خوام کردوو، که لێردا جیى نابیتەوه.

مەسەلەى نۆهەم: که دەفەر موی: ﴿وَلْيَزِدْكُمْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ

طُعَيْنًا وَكُفْرًا﴾، وە زۆریان ئەوهی له پەروردگارەوه بۆت دابەزینراوه، یاخی بوون و کوفریان تیدا زیاد دەکات، یەکیك بۆی هەیه بیرسى: وەحى خوا و کتییى خوا چۆن دەبیتە مایەى زیادبوونی یاخیبوون و کوفر له ئینساندا؟ ئەم پرسیارە دوو وەلامى هەن:

۱/ هەر کاتیک نایەتیك دئ، ئەوانەى بپروای پیناهینن، مانای وایە زیاتر سەرپێچیی دەکەن، وە کوفریکی دیکەشیان تیدا زیاد دەبئ، بۆ وینە: خواى پەروردگار (۶۲۳۶) نایەتى دابەزاندوو، کەسیك ئیمان بە یەك نایەت نەهینئ کوفری کردوو، بەلام ئیمان بە شەش هەزار نایەت نەهینئ، یانى شەش هەزار کوفری کردوو، وە هەر وەها، هەتا نایەتى خوا زیاتر دابەزن و ئەوانیش ئیمان نەهینن، مانای وایە کوفریان زیاد دەبئ، وە هەتا نایەتى خوا دابەزن و ئەوانیش پێوه پابەند نەبن، سەرپێچیی تییاندا زیاتر دەبئ.

۲/ هەتا ئایەت دابەزئ و قورئان زیاتر بێتە خوار، ئەوانیش کینه و حەسوودی و بوغزیان بەرانبەر ئیسلام زیاد دەبن، ئەوەش دەبێتە هۆی ئەوەی کە سەربکێشی بۆ زیاتر یاخی بوون و کافر بوونیان.

مەسەلەى دەیهەم: کە دەفەرموئ: ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ إِلَى يَوْمِ

الْقِيَامَةِ﴾، وە دۆژمناپەتیی و رق و کینه مان خستە نیوانیانە وە تا رۆژی قیامەت، هەندیک گوتوویانە: مەبەست پێی جوولەکە و نەصرانییەکانە، لە نیوان جوولەکە و نەصرانییەکاندا دۆژمناپەتیی و کێشە و ناکۆکیی هەیە، کە ئەوە وایە و ئیستاش هەر هەیە.

هەندیکى دیکە گوتوویانە: مەبەست پێی تاقمەکانی جوولەکەکانە، جوولەکەکان لە نیوان خۆیاندا چەند تاقمیکن.

هەندیکیش گوتوویانە: مەبەست پێی تاقمەکانی نەصرانییەکان، ئیستا نەصرانییەکان سێ تاقمن، هەر کامیکیان وەک دینیکی سەربەخۆ وایە: (کاتولیک، بروتستانت، آرثدۆکس)، ریشی دەچیتى کە دەفەرموئ:

﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَعْضَاءَ﴾، هەرچەند سیافەکە زیاتر باس لە جوولەکەکان دەکات، بەلام مەبەست پێی خاوەن کتیبەکان بى، بەگشتی و هەموویان بگرتەو، چ لە نێو خودی یەک میلەتدا، وەک نەصرانی، یان جوولەکە چ لە نیوان هەردووکیاندا، کە دەبینن بەردەوام دۆژمناپەتیی و ناکۆکیان هەبوو و هەیە، وە هەمیشە ئەهلی باطل پیکە وە ناکۆکن، خەلک تەنیا لەسەر هەق دلی کۆدەبیت و گری دەدری، وە هەرگیز ناگونجی خەلک لەسەر ناھەق دلی پیکە وە گری بدری و جۆش بخوات.

مەسەلەى یازدەیهەم: کە دەفەرموئ: ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، هەر کاتیک ناگریکیان هەلگیرساند بۆ جەنگ، خوا دەیکوژینیتەو، وە خراپە لە زەویدا دەکەن و خواش

خراپەکارانی خۆشناوین، ئایا مەبەست ئەوەیە، هەركات جوولهكه ئاگر دابگیرسین، خوا بچێ بیکوژینیتەوه؟ ئەوه یهكێك لهو شوینانهیه که مانای مهجازی دهگهیهنی، کهواته: ئەوانەى دەلێن: مهجاز له قورئاندا نیه دەبێ بلێن: هەركات جوولهكه ئاگر بکه نهوه، تاكو چایی لێنن، شیو (چیشت) لێنن، خوا دهچی ئاگره که یان لێ دهکوژینیتەوه، کهچی ئیمه دهبینن جوولهكه ئاگر دهکه نهوه، نهصرانیی ئاگر دهکه نهوهو خواش لێیان ناکوژینیتەوه! کهواته: لێردها مه بهست له ئاگره که مانای رۆالهتی ئاگر نیه، به لکو مه بهست: (كَلَّمَا أَثَرُوا فَتَنَةً أَطْفَاها الله) واته: هەركات فیتنه یهکیان هه لگیرساند، خوا کپی دهکاتهوه، نهك ئاگریك بێو خوا بیکوژینیتەوه، واته: لێردها مه بهست له ئاگر (نار) ئاژاوه (فتنة) یهوه ئامازهیه بۆ دروستکردنی ئاشووبو ههرا.

ئنجایه خوا که دهفرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، وه خوا خراپهکارانی خۆشناوین، دیاره نهك هه ر خۆشی ناوین به لکو رقیشی لێیان هه لدهستی، به لام ئەوه ئامازهیه بۆ ئەوه که خوا پێی خۆشه بهندهکانی وابکه ن خۆشی بوین، کهواته: خوا له بیانوو نیه بۆ ئەوهی رقی له بهندهکانی هه لسی، به لکو پێی خۆشه وابکه ن خۆشی بوین، به لام که خراپهکارین، خۆشی ناوین، واته: خراپهکاریی له خۆتاندا لابه رن و ببه چاکه کار، بۆ ئەوهی ببه خۆشه ویستی خوا! خوینه رانی به ریز!

ئه گه ر ئیمه ته ماشای قورئان بکه یین، ده بینن خوای کار به جی هه می شه هه لویسته کانی خوای ده به ستی ته وه به و سیفه تانه وه که له کۆتایی نایه ته کان ده یانه ینی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ القصص، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة، هه رگیز نایانه ستی ته وه به گه ل و نه ته وه و پاره و سامان و قه دو قیافه و رهنگو شیوه و دیمه نه وه، بۆچی؟ چونکه ئه گه ر باسی عه رهب بوون بکات، یان باسی کورد بوون و تورک بوون و فارس بوون، یان باسی ره ش بوون و یان سپی بوون، یان نیر بوون و می بوون، یان جوانیی و ناشیرینی ... هتد، ئەوانه هیچیان ئیراده ی ئینسانیان تیدانیه، بۆیه خوای دادگه ر

هەلۆیستەکانی نابه‌ستیتەوه بەو شتانەوه و لەسەر ئەو شتانەیان بێنا ناکات، کە لە دەروەدی ئیرادەى ئینسان دان، بەلکو بەو شتانەیانەوه دەبەستیتەوه کە لەژێر رکیفی ئیرادەى ئینسان دان، کە بریتین لە عەقیدە و فیکرو چاکە و خراپە و هەلسوکەوت و رەفتارەکان.

مەسەلەى دوازدهیەم و کۆتایی: کە دەفەر موی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا**

وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ **وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا**

التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

مَنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾، جاری دیکەش باسمان کردو،

هەمیشە خوا ﷻ کە باسی مونا فیهەکان، یان جوولەکەکان، یان نەصرانییەکان، یان

موشریکەکان، یان کافرەکان دەکات، دەفەر موی: ئەو سیفەتە خراپانەیان هەن و لەبەر

ئەو سیفەتە خراپانە خوا رقی لییان هەل دەستێ و خوا خوشی ناوین، ئەى

مسولمانینە! ئەو کردووەکانیان، لییان وریابن!

بەلام مەگەر چۆن، ئەگەر نا دوایی دەروازەیهکیان بو هاتنەوه و گەرانەوه

لێدەکاتەوه، لێرەش دەفەر موی: ﴿ **وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا**

لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ المائەدە، ئەو خاوەن

کتیبانەى کە ئەو سیفەتە خراپانەیان هەن: "جوولەکەکان و غەیری وانیش، هەموو

ئەوانەى خوێان بە خاوەن کتیبى ئاسمانى دەزانن"، ﴿ **ءَامَنُوا ﴿٦٦﴾**، ئەگەر ئیمان

بێن و هەق قبوول بکەن، وە هەقیش پیادە بکەن، یانى: بە عەقل و دەریبگرن و

قەناعەتى پى بێن، وە بە دلێش قبوولی بکەن، وە بە زمانیش دانی پێدا بێن،

وە بە کردووەش پێیەوه پابەندبن، ﴿ **وَاتَّقَوْا ﴿٦٦﴾**، پارێزیش بکەن، لەلادان ئەوه

﴿ **لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴿٦٦﴾**، ئەوه بە تەئکید ئیمە خراپەکانیان لى دەسپرنەوه،

جا ئەو (ل) ه، زانایان دەلین: لامى قەسەمە، واتە: زۆر بە تەئکید ئیمە خراپەکانیان

لى دەسپرنەوه، ﴿ **وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾**، ئنجا دواى ئەوهى پاك و

چاکبوون، دەشیانخەینە شوینی چاک و پاکانەو، چونکە بەهەشت شوینیکی پاک و خاوین و بۆنخۆش و رازاوەیەو، بە گەلکی خەلکی پیس و پۆخل نایەت، بۆیە سەرەتا دەفەرموی: ﴿لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، پیشی خراپەکانیان لێ دەسپینەو، خاوین و پوختەو بۆنخۆش دەبن، ئنجا دەیانخەینە بەهەشتەو، وەك له سوورەتی (الزمر) یشدا دەفەرموی: ﴿... طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَلِدِينَ﴾ (٧٣)، واتە: ئیستا پاک و چاکن، ئنجا بچنە نۆ بەهەشت، ئەو بەنسبەت دواڕۆژەو، تەماشای بکەن لێردا خوا ﷻ بۆ خاوەن کتیبەکان کە باسی دواڕۆژو بەهەشت دەکات، پیشی باسی خاوینبوونەو هیان لە گوناھەکانیان دەکات، ئەگەر ئیمان و تەقوایان هەبێ.

ئنجا دوایی دیتە سەر باسی شوینەوارو بەرھەمی دنیایی ئیمان و تەقوا، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، وە ئەگەر هاتبایە ئەوانە تەوورات و ئینجیل و ئەو دی لە پەروردگاریانەو بۆیان دابەزیئراو، بەرپایان کردبا، یانی: هەقی خۆیان دابایەو بە تەواویی جیبەجیبان کردبایە ﴿لَاكُلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، ئەو بەیگومان لە سەر و پێکانیشیانەو دەیانخوارد، وەکو لە کوردەواریی خۆماندا دەلی: (لە سەری و لە خواری، هەر بۆی دەباری)، سەر (فوق) و ژیر (تحت)، یانی: ئاسمان و زەوی، هەندیک لە زانیانیش ئاویان تەفسیر کردو: خوا لە ئاسمان باران و بەرەکەتیان بەسەردا دەبارینی، لە ئەرزیشەو دانەویڵەو میوەو سەوزەو شتی باشیان بۆ دەروینی، بەلام واییدچی زیاتر مەبەست ئەو بێ کە ئاسمان و زەوی و هەموو هۆکارەکان دەستەبەر دەبن بۆیان و، دەبنە مایە خێرو بەرەکەت و پیت و پیز لە ژیاناندا، ئنجا ئەو دی جیی سەرنجە، لە نایەتی پیشیدا خوا فەرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا﴾، لەو هیاندا دەفەرموی:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ئەمە ئەو دی لیوەردەگیری، کە ئیمان و تەقوا کاتیک لە مەرفەدا دینە دی کە پابەندبێ بە کتیبەکانی خواو، پیشی دەفەرموی: ئەگەر ئیمان و تەقوایان هەبێ، دوایی

دەفەر موی: ئەگەر کتیبەکانی خوا بەرپا بکەن و پێیانەوه پابەندبن، وایان بۆ دەگەین، واتە: رپی وەدەستەینانی ئیمان و تەقوا پابەندییە بە کتیبەکانی خواوە، یەکیک بۆی هەیه بەرسێ: ئایا چۆن خوا دەفەر موی: بە تەورات و ئینجیلەوه پابەندبن! لە کاتیکدا کە تەورات و ئینجیل گۆردراون و دەستکاری کران؟ زانیان ئاوا وەلامیان داوەتەوه:

أ- دەلێن: واتە: بەو شتانەوه پابەندبن کە نەگۆردراون و دەستکاری نەکران.

ب- هەندیکیش دەلێن: واتە: ئەو تەورات و ئینجیلە ی کە موژدەیان تێدا یە بە هاتنی پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ وە کە قورئان دوا کتیبی خوا یە، وە سەرەنجام ببە سوولمان، هەردوو ماناکەش راستن، چونکە ئیستاش تەورات و ئینجیل بای ئەو وەندە هەقیان هەر تێدا ماوە، کە ئەگەر جوولەگەو نەصرانی پێوهیان پابەندبن، ژانیان زۆر دەگۆرێ، پێشتریش ئامازەمان بێدا، وە ئەم نایەتە وەك ئەو نایەتە ی سوورەتی (الأعراف) وایە، خوا

دەفەر موی: ﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَقُوا لَفَنَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنْ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ... ﴿١١﴾ ، واتە: ئەگەر خەلکی ئاوەدانییەکان ئیمان بێنن و

پاریز بکەن، بەرەگەت و پیزی ئاسمان و زەویان بەسەردا دەبارێنن.

ئنجای خوی دادگەر لە کۆتایی دا پۆلێنیان دەکات، بۆ دوو جۆر، تاکو ئیمە فییری ئینصاف و دادگەری بکات، چونکە گشتانن (تعمیم) کاریکی زۆر خراپە، بۆ وینە بگوتری: ئەو خەلکە هەموویان خراپن، هیچیان بە کەلک نایەن! یان ئەو

خەلکە هەموویان چاکن! خوا دەفەر موی: ﴿ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا

يَعْمَلُونَ ﴾ ، هەندیک لە زانیان دەلێن: مەبەست لە: ﴿ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ﴾ ،

واتە: ئەو جوولەگەو نەصرانیانە ی کە ئیمان دێنن و سوولمان دەبن، بۆیە خوا مەدحی کردوون، کە میانجیین و خەتی نیوەراستیان گرتووە.

بەلام من وای تێدەگەم مەبەست پیی سوولمانەکانیان نیە، چونکە لەوان (مِنْهُمْ) یانی: هەر لەو جوولەگەو نەصرانیانە ی کە خوا زەمیان دەکات و بە

خراپ باسيان دەكات، كەمىكىيان ھەن وانين، چونكە ئەو: لە (مِن) يە، بۆ بەشكردن (تَبْعِيض) ە، يانى: كەمىكىيان ھەن "لە چاۋ زۆربەيان" رېك و پىك و راست و رەواننو لەگەل دىنەكەى خۆياندا راست دەكەن، ئنجنا ﴿وَكثيرٌ مِنْهُمْ ساءٌ ما يَعْمَلُونَ﴾ بەلام زۆريان خراپترين كردهۋە ئەنجام دەدەن، بە كورتىي: ھەندىكىيان ھەن لەگەل دىنەكەى خۆيان راست دەكەن، بەلام زۆريان لەگەل دىنەكەى خۆشاندا راست ناكەن.

بەپېزان!

ئەمە ئەۋەى لىۋەردەگىرى "وہك پېشتريش گوتمان" كە ئىمەى مسولمان دەبى لەگەل خەلكدا دادگەرو بە ئىنصاف بىن، پاشانىش زۆر گرنگە خەلك ھانبدەين بە پرنسىپەكان (مبادىء)ى خۆيانەۋە پابەندىن، ئەگەر جوولەكەبى بە تەۋراتەۋە پابەندىن، ئەگەر نەصرانىيى بى بە ئىنجىلەۋە پابەندىن، ئەگەر عەلمانىيە بە عەلمانىيەتەكەى خۆيەۋە پابەند بى، ۋە ئەگەر ئىدىدىعائى دىموكراسىيەت دەكات، با بە دىموكراسىيەتەكەى خۆيەۋە پابەندىن، ... ھتد، بەلام ئىمە كىشەمان لەگەل ئەۋ كەسانە داىە كە شىعارى بى كردارىيان ھەيە، قسەى خۆش و بۆشيان ھەيە، دووركوژى نزيك خەسارن، روالەت جوانىي نزيك ويرانن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی شازدهیم

پیناسهی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه‌مان له پینج (۵) ئایهت پیکدی، (۶۷ - ۷۱) له‌م پینج ئایهته موباره‌که‌دا خوا ﷺ سه‌ره‌تا له ئایهتی یه‌که‌مدا روو ده‌کاته پیغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﷺ، وه بو جاری دووم له‌م سوورپه‌ته‌دا به نازناوی ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، ئهی پیغه‌مبه‌ر! ده‌یدویئو پپی راده‌گه‌یه‌نی، که ئه‌وه‌ی خوا بو‌ی ناردۆته خوار رایبگه‌یه‌نی، ئه‌گه‌رنا به نه‌گه‌یه‌نه‌ری په‌یامی خوا داده‌نری، ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، وه به‌ئینیشی پیده‌دات که له خه‌لکی کافر بیپاریزی.

پاشان له ئایهتی دوومدا روونی ده‌کاته‌وه که ده‌بی چی رابگه‌یه‌نی، که بریتیه له‌وه‌ی به‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان بفرموی: ئه‌گه‌ر ته‌وراتو ئینجیل و ئه‌وه‌ی خوا ناردوو‌یه‌ته‌خوار، جیبه‌جیبی نه‌که‌ن، ئه‌وه مانای وایه له‌سه‌ر هیج نین، هیج دینیکتان نیه، دوایی خوا ﷺ رایده‌گه‌یه‌نی که زۆرێک له خاوه‌ن کتیبه‌کان به‌ هۆی وه‌حی دابه‌زینراوی خواوه، هه‌ر زیاتر یاخی بوون و کوفریان تیدا زیاد ده‌بی، وه‌ک له ئایهتی پیشیشدا باسی کرد.

ئنجا له ئایهتی سییه‌مدا خوای زانا رای ده‌گه‌یه‌نی که هه‌ر کام له مسوولمانان و جووله‌که‌و صابیئه‌و نه‌صرانییه‌کان، مادام کاتی خو‌ی به‌پاستیی برپوایان به‌ خواو به‌ رۆژی دوایی هینابیو، کرده‌وه باشه‌کانیشیان ئه‌نجام دابی، ئه‌وه پیشینانه‌یان که کاتی خو‌ی راستو ساغ بوون، نه‌ ترسیان له‌سه‌ره‌و نه‌ په‌ژاره‌ش دایانده‌گری، پاشان له ئایهتی چواره‌مدا رایده‌گه‌یه‌نی که کاتی خو‌ی خوا په‌یمانیکی پته‌وی له

جووله كهكان به تايبەت وەرگرت، وه پيغەمبەرانىكى بو ناردوون، به لام هەر كات پيغەمبەرىك هاتبى بو لايان و، شتىكى گوتبى كه له گەل ناره زوو هكانى ئەواندا نەگونجى ئەوه به شيكان لەو پيغەمبەرانە به درۆزن داناون و، به شيكى ديكە شيان به وەندە وازيان نەهيناوه به درۆزنيان دابنين، به لكو كوشتووشيانن.

ئىجا له ئايەتى پينجەمدا روونى دەكاتەوه كه ئەو جووله كانە، پييانو ابووە ئەو جوۆره مامەلانىەيان مايەى به لآو گرفتارىى نين، وه پييانو ابووە به هوى ئەو كرده وانەوه تووشى به لآو گرفتارىى و ناره حەتىى نابن، بۆيه له ئاكامى ئەوه دا كوپرو كەر بوون، دوايى خواى به به زه يى گەراو تەوه سەريان و لىيان خوشبووه، دواى ئەوهى كه تۆبەيان كردوه، كه چى زۆرىكيان ديسان دواى ئەوهش هەر كوپرو كەر بوونەوه.

﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ وَلِيُزِيدَكُمْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغِينًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرَى
مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾
وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەی پیغمبەر! ئەوەی لەلایەن پەروردگارتەوه بۆت دابەزینراوه، رایبگەیهنە، وه ئەگەر وانەکە، پەيامەکەبیت نەگەیاندوه، وه خوا لە (زیان و خراپە) خەلکی (کافر) دەتپاریزی، بیگومان خوا رینمایي کۆمەلای کافران ناکات ﴿٦٧﴾ بلی: خاوهن کتیبینه! هەتا تەوورات و ئینجیل و ئەوەی لەلایەن پەروردگارتانەوه بۆتان دابەزینراوه، بەرپای نەکەن (و پێوهی پابەند نەبن) مانای وایە لەسەر هیچ شتیک (لە هەق) نین، وه بە دنیایی یەوه ئەوەی کە لەلایەن پەروردگارتەوه بۆت دابەزینراوه، یاخی بوون و کوفری زۆریکیان زیاد دەکات، دەجا خەفەت لە کۆمەلای کافران مەخۆ ﴿٦٨﴾ بیگومان ئیمانداران (مسولمانان) و جوولەگەکان و صابینەکان و نەصرانییەکان، هەر کامیکیان برۆا بە خواو بە پۆزی دوایی بێنی و کردەوهی باش ئەنجام بدات، نە ترسیان لەسەر دەبی و نە دلتهنگو پەزارەدار دەبن ﴿٦٩﴾ بیگومان پەیمانی پتەومان لە وهچە ئیسپرائیل (جوولەگەکان) وەرگرت، وه پیغمبەرانیکمان بۆ لا رەوانەکردن، (بەلام) هەر کە پیغمبەریکیان دەهاتە لا بە پەيامیکەوه کە حەزیان لی نەدەکرد، دەستەیهکیان (لە پیغمبەران) بە درۆ دانا، وه دەستەیهکیان لی کوشتن ﴿٧٠﴾ وه پێیانوابوو کە ئەوه نابێ بە مایە بەهلاو سزا بۆیان، بۆیه کوپرو کەر بوون (لە بەرانبەر پەيامی خوادا)، پاشان خوا گەرایەوه سەریان (وه چاوپۆشیی لیکردن)، کەچی دواییش زۆریان کوپرو کەر بوون (لە بەرانبەر هەق دا)، وه خوا بینەری ئەوهیه کە دەیکەن ﴿٧١﴾)).

هەندیک دەلێن: (صَابئة) کۆمەلێک بوون لەسەر دینی پێغەمبەر نووح بوون، هەندیک دەلێن: ئەستێرە پەرسەت بوون، وە هەندیک دەلێن: خۆیان بە شوپێنکەوتە پێغەمبەر ئیبراھیم دەزانن، ڕەنگە جوړاو جوړیش بن.

(مِثَقُ): واتە: پەیمانێ پتەو، (عَقْدٌ يُؤَكِّدُ بِيَمِينٍ وَعَهْدٍ)، واتە: پەیمانیکە بە سوێند لەسەر خواردن و بەیعت لەسەر دان پتەوگرایی، وە ئەسلی وشە: (مِثاق) دەلی (وَتَقْتُ بِهِ أَثِقُ ثِقَةً، وَأَعْتَمَدْتُ عَلَيْهِ، وَأَوْثَقْتَهُ شِدْدَتَهُ) واتە: متمانەم پێکردو قایمەم کرد.

(لَا تَهْوَى أَنْفُسَهُمْ): واتە: نەفسیان ئارەزووی لێ ناکات، حەزی لێ نیە، دەلی: (الهُوَى: مِيلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ) واتە: هەوا بریتییە لە جوولانی نەفسی ئینسان بەرەو ئارەزوو.

(وَحَسِبُوا): واتە: وایانزان، پێیانابوو، (الْحِسْبَان، أَنْ يُحْكَمَ لِأَحَدِ النَّقِيزِينَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَخْطُرَ الْآخِرَ بِبَالِهِ، الظَّنَّ أَنْ يَخْطُرَ النَّقِيزِينَ بِبَالِهِ فَيَغْلِبَ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخِرِ)، (حِسْبَان) لە زمانی عەرەبییدا بە مانای ئەوەیە کە دوو شت پێچەوانە یەگدین، یەکیان بە دل دابی، بەبێ ئەوەی ئەویدیکە بە دل دابی، بەلام گومان ئەوەیە هەردووکیانی لە مِشك دایە، بەلام یەکیکیان بەسەر ئەویدیکەدا زال دەکات.

(فِتْنَةٌ): (الْبَلِيَّةُ، الْعَذَابُ، وَإِنْحِرَافٌ عَنِ الْحَقِّ) فیتنە یان بە مانای بەلا دی، یان بە مانای سزا دی، یان بە مانای لادانە لە هەق، خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: ﴿وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، وریابە لاتنەدەن، دیارە (يَفْتِنُوكَ) یانی (يَصْرِفُوكَ)، لاتبەدن.

مانای گشتی نایهت‌هکان

لیردها خوا ﷺ پیغهمبهری کۆتایی خوئی موحهمهد ﷺ دهدوینی، دیاره قورئان ههمووی ههر دواندن و فهرمانی خوای پهروه‌دگار ه ناراسته‌ی پیغهمبهر ﷺ کراوه، به‌لام له ههندیك شویندا خوای کاربه‌جئ به تایبهت به نازناوی رهوانه‌کراویتی و په‌یامبه‌ریتی ناوی دههینی، ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، وه جاری واش ههیه که به‌بئ بانگ‌کردن به ناوونیشانی ریساله‌تو نوبووت دوزانین که یه‌کسه‌ر دواندنه‌که له‌گه‌ل پیغهمبهری خوایه ﷺ، لیردها ههر که‌سیك ته‌ماشای سیاقی نه‌و نایه‌تانه بکات، دوزانی مه‌به‌ستی کییه؟ که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، نه‌ی پیغهمبهر! نه‌وه‌ی له په‌روه‌دگار ته‌وه بوئ دابه‌زینراوه بیگه‌یه‌نه، دیاره مه‌به‌ست پیی کییه؟ چونکه باسی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانمان کرد، نئجا ههر له دواي نه‌م نایه‌ته یه‌کسه‌ر ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، واته: دیاره سیاقه‌که باسی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان ده‌کات، وه لیردها خوای په‌روه‌دگار هوشداری ده‌داته پیغهمبهر و ﷺ وریای ده‌کاته‌وه وه جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، که نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار ته‌وه بوئ دابه‌زینراوه، بیگه‌یه‌نه، هه‌لبه‌ته پیغهمبهر ﷺ موکه‌لله‌ف بووه که ههر چی خوای په‌روه‌دگار پیی فه‌رمووه، ههمووی بگه‌یه‌نی، به‌لام لیردها که خوا به‌تایبهت ده‌فه‌رموئ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ﴾، وه دواي ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، وه نه‌گه‌ر وا نه‌که‌ی، په‌یامه‌که‌ی خوات نه‌گه‌یاندوه، دوايیش به‌ئینی پیداوه: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وه خوا له خه‌ئکی ده‌تپاریزی، وشه‌ی: (الناس) واته: له نه‌سلدا به‌مانای (خه‌ئک)ه، به‌لام له سیاقه‌که‌وه دیاره که مه‌به‌ست (خه‌ئکی کافر)ه، چونکه دواي فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿﴾، بیگومان خوا رینمایى کۆمەئى بیپرۆیان ناکات، که زیان له تو بدن، لیردا بۆمان دەردەگەوئى که ئەو پەيامىكى تايبەتە که دەبى پيغه مەبەر ﷺ بیگەیهنى، وەك دوايى له مەسەله گرنگەکاندا باسى دەکەين، چونکه زۆر له تەفسیرەکان، ئەوانەى من تەماشام کردوون، لیردا ئیشکالیان بۆ دروست بوو، نەیانزانووه چۆن خۆيانى لى دەرباز بکەن، ئیشکالەکه ئەو یە: که خوا دەفەر مـوئى: ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ

رِسَالَتَهُ ﴿﴾، ئەى پيغه مەبەر! ئەو ی له لایەن پەروردگار تەووه بۆت دابەزینراوه، بیگەیهنە، وە ئەگەر نەگەیهنى مانای وایه پەيامى خوات نەگەیاندووه، دەلین: ئاشکرایه ئەگەر پيغه مەبەر پەيامى خوا نەگەیهنى، مانای وایه پەيامى خواى نەگەیاندووه، وەك بلیى ئەووه دووبارە یه و (تحصیل الحاصل)!! بەلام وەك دوايى له مەسەله گرنگەکاندا باسى دەکەين، وانیه، بەئکو لیردا ئەووه شتیکی تايبەت بووه بە خاوەن کتیبەکانەوه، بە جووله که و نەصرانییهکان، نەك گشتى بى، واتە: ئەگەر ئەو شتە تايبەتە نەگەیهنى بە جووله که و نەصرانییهکان، ئەووه وەك ئەووه وایه که هیچ کام له پەيام و بەرنامەى خواى پەروردگارى نەگەیاندى، وە دوايى خوا موژدەو بەلینى پیدەدات و دلنیای دەکاتەوه، ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، واتە:

بەتەئکید خوا دەتپاریزی له خەلکی، وشەى: ﴿النَّاسِ﴾، له بەکارهینانی قورئاندا بەگشتى واتە: خەلك، له هەندیک شوینیش دەردەگەوئى که مەبەست پيى خەلکی

کافرە، بۆ وینە: له سوورەتى (آل عمران) که دەفەر موی: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ

النَّاسُ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

﴿﴾، لیردا مەبەست له (الناس) ی یه که م کابرایهك بوو له موشریکەکان، هه والیدا به پيغه مەبەر ﷺ و هاوولانی، وە مەبەست له (الناس) ی دووهم ئەبو سوڤیان و سوپاکەى بوو، که ئیمە پيشتر له تەفسیری سوورەتى (آل عمران) دا باسمان کردووه، جا

لیردا خوا دەفەر موی: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، واتە: بەتەئکید خوا

دهتپاریزی له کافران، وه من بویه ئهوههتان زور بۆ روون دهکهههوه، چونکه شیعه ئهوه دهکههه بهلگه لهسههر ئهوه که مهبهسته لهوه ئیمامهته و ویلایهته (عهلی)یه، خوا لئی رازی بی، نهوان ئاوی تهفسیره دهکههه: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾، (أَي وِلَايَةَ عَلِيٍّ وَإِمَامَتَهُ) ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ﴾، (أَي وَإِنْ لَمْ تُبَلِّغْ أَصْحَابَكَ بِأَنَّ عَلِيًّا إِمَامٌ بَعْدَكَ) ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، (أَي إِذَا لَمْ تَكْمَلِ النَّبُوَّةَ بِالْإِمَامَةِ، مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ)، ﴿وَاللَّهُ يَعْصَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، (أَي مِنْ أَصْحَابِكَ)، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، (أَي الرَّافِضِينَ لِإِمَامَةِ عَلِيٍّ)، شیعه ئاوی تهفسیره دهکههه، بویه من زور تهئیکد لهوه دهکهههوه که نهو ئایهته ئهگهر تهماشای پیشی و دوی بکههه، دهبینین هیچ پهیوهندی به ئیمامهته (عهلی)یهوه خوا لئی رازی بی، نیه، بهلکو ههمووی پهیوهندی به جوولهکهههکانهوه ههیه، دوی دهفهرموی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، نهوه نهو شتهیه که خوا دهفهرموی: نهوهی که بۆت نیردراوه، بیگهیهنه، چیهه؟ نهو شته تایهتهه که دهبی پیغهمبهه صَلَّىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به جوولهکهه و نهصرانییهکانی بگهیهنی، تاکو بویان دهر بکههوی که لهسههر بۆشن، له حالیکدا کتیههکهی خوشیان گۆراوهو دهستکاری کراوه، ئیمانی به قورئان نههین، کهواته: لهسههه هیچ نین و دینهکهههیان بۆشه، لیان قبول ناکری، ﴿حَتَّىٰ تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، ههته تهورات و ئینجیل و نهوهی له پهروهردگارتانهوه بۆتان دابهزیوه بهریا نهکههه و پیوهی پابههه نههه، واته: نهو ههقهی له تهورات و ئینجیلدا ماوهتهوهو دهستکاری نهکراوه، نهوه واتیهکی، واتیهکی دیکه: نهو بهشه له تهورات و ئینجیل که موژده دهههه به هاتنی پیغهمبهه صَلَّىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کۆتایی موهممهه ﴿وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾، وه به تهئیکد زوریکیان نهوهی له پهروهردگارت بۆت دابهزیوراوه، یاخی بوون و کوفریان تییدا زیادهههه، پیشتریش باسهههه کردوه،

بۆچی؟ ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾. خەفەت لە کۆمەڵی بیپرۆیان مەخۆ، ئەوانە سروشتیان وایە، ئەو وەحییەى بۆ تۆ دى، ئەو قورئانەى گە بۆ تۆ دى، لە جیاتی ئەوەى دلیان پێى نەرم بئى و بگەرێنەوه، هەر زیاتر پێى یاخى دەبن و پێى کافر دەبن.

ئنجای خوای پەرودەرگار وەك شتیکی گشتی باسی هەموو میللەتان دەکات، (الشەرستانی) کتیبیکی هەیه (الملل)، هەرودها (ابن حزم) یش کتیبیکی هەیه بە ناوی: (الملل والنحل)، (الملل) کۆى (ملى) یە، واتە: ئەو کۆمەڵە خەلکانەى بە دواى پێغەمبەران کەوتوون و بە دواى کتیبە ئاسمانییەکان کەوتوون، (النحل) یش کۆى (نحلة) یە، یانى: ئەو دەستەو تاقمانەى لە نیو میللەتیکدان، بۆ وینە: شیعهو خەوارىج و مورجیئەو موعتەزىلە کە لەگەڵ جەماوەرى مسوڵمانان (أهل السنة والجماعة)، ئەوانە پێیان دەگوترى: (نحل)، بەلام (الملل) جیایە، بۆ وینە: میللەتى یەهودیى، میللەتى نەصرانىی، میللەتى مسوڵمان، میللەتى بوودىی، میللەتى گاپەرست ... هتد، ئنجای خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مِّنْ ءَأْمَنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، بیگومان ئەوانەى ئیمانیان هیناوه، (واتە: مسوڵمانان)، وه ئەوانەى گەراونەوه، (واتە: جوولەکەکان)، وه صابییە کە ئەوانیش کۆمەلێک بوون، وه نەصرانییەکان، هەر کامیک لەو چوارانە برۆا بە خواو بە رۆژى دواى بیین، وه کردوه باشەکانیش ئەنجام بدن، نە ترسیان لەسەرە، نە پەژارداریش دەبن، واتە: بۆ داهاوو ترسیان لەسەر نیە، بۆ رابردووش پەژاردار نابن، لێردا هەندى کەس گوتووینە: مادام خوا دەفەرموى: مسوڵمان و جوولەکەو صابییەو نەصرانىی، هەر کامیک لەوانە برۆا بە خواو بە رۆژى دواى بیین، کردوهى باش بکات، نەترسى لەسەرە نە پەژارە دايدەگرى، کەواتە: لێردا مسوڵمان و جوولەکەو صابییەو نەصرانىی هەموویان یەکسان! ئەوه هەندى مەلای دین فرۆش ئەم ئایەتە ئاوا تەفسیر دەکەن، کە ئەوه مەبەست نیە، جا ئەم ئایەتە موبارەکە لە سوورەتى (البقره) هەشدا هاتوه، لەگەڵ کەمیک جیاوازیی، هەرودها لە سوورەتى

(الحج) یشدا هاتود، لەویشدا بە جیاوازییەکی کەم، کە بە تەئکید مەبەست ئەوویە ئەوانەیی مسوڵمانن و ئیستا ئۆممەتی موحەممەدن ﷺ، وە ئەوانەش کە جوولەکەن کاتی خۆی ئەگەر لەگەڵ تەوڕات و مووسادا ﷺ راستیان کردبێ، ئیمانیا بە خواو بە رۆژی دوایی بووبێ و کردووی باشیشیان ئەنجام دابێ، وە ئەوانەیی صابییەن بە هەمان شیۆه لە کاتی خۆیدا لەگەڵ پیغەمبەر و دینی خۆیاندا راستیان کردبێ، وە ئەوانەیی نەصرانیین لەگەڵ عیسا ﷺ و دینی نەصرانییەت راستیان کردبێ، و برۆیا بە خواو بە رۆژی دوایی بووبێ و کردووی باشەکانیان ئەنجام دابێ، هەموو ئەوانە **﴿ فَلَاحَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾**، واتە: ئەو بۆ رابردوو، ئەو و اتایەکی، و اتایەکی دیکەشی ئەوویە کە مسوڵمانان و جوولەکەو صابییەن و نەصرانی هەموویان، ئەگەر بە راستی ئیمان بە خوا بینن، ئیمان بە رۆژی دوایی بینن، و کردووی باشەکان ئەنجام بدن، بەلام ئیمان بە خوا هینان، ئیمان بە رۆژی دوایی هینان، و کردووی باش ئەنجامدان، بە شیۆهیکە کە قورئان دەفەرموی، چونکە ئیمانیک بە ئیمان دادەنری، وە ئیعتیباری پی دەکری، کە بە پیی قورئان بی، وە هەروەها ئیمان بە رۆژی دواییش دەبی بە پیی قورئان بی، وە کردووی کاتیك باش دەبی و بە باش دادەنری کە بە پیی شەریعەت بی، کەواتە: ئەم ئایەتە دوو واتای راستی هەن:

(۱) ئەو میلەتانە هەر کامیکیان ئەگەر کاتی خۆی لەگەڵ بەرنامەیی خوادا راستی کردبێ، ئەو سەرفرازن، یانی: بابو باپیرانیان و پیشووەکانیان.

(۲) وە ئیستا ئەگەر هەر کامیکیان ئیمان بە خواو بە رۆژی دوایی بینن، وە کردووی باش بکات، ئەو سەرفرازە، نەک بلایی جوولەکە لەگەڵ جوولەکایەتی دا راست بکاو، نەصرانیی لەگەڵ نەصرانییەتی خۆی راست بکات، صابییە لەگەڵ ئەووی خۆیدا راست بکات، ئەو هەموویان وەک یەکن! ئەم ئایەتە ئەو ناگەیهنی، وەک دوایی جارێکی دی دەگەرپینەو سەری.

ئنجای خۆی پەروردگار باسی پەیمان وەرگرتنی خۆی دەکات لە جوولەکەکان،

دەفەرموی: **﴿ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِم رُسُلًا ﴾**،

بیگومان ئیمە پەیمانی پتەومان لە وەجەیی ئیسرائیل وەرگرت، وە پیغەمبەرانیکیشمان

بۆ لا ڕەوانەکردن، کەچی ئەوان چیان کرد؟ ﴿ **كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى**

أَنفُسَهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴾، هەر کاتێک پێغەمبەرێک هاتبا بۆ لایان بە شێوەیەك شتیکی پێگوتبان کە نەفسیان ئارەزووی لێ نەدەبوو، دلێ سەندی ئەوان نەدەبوو، بە پێی ئارەزوو هەوای ئەوان نەدەبوو، ئەو کۆمەڵیکیان لە پێغەمبەران بە درۆ دەزانین، کۆمەڵیکیشیان لێ دەکوشتن، هەر بەو هەندە وازیان نەدەهێنا پێیان بلێن درۆ دەکەن، بە لکو دەشیان کوشتن، یانی ئەو خراپییەیان بە میرات بۆ ماوەتەو، وە بەو بارە سەختەو لە میژرە باریان گرتو، وەك کوردەواریی خۆمان دەلێن: (خوێکی گرتت بە شیرێ تەرکی ناکە ی بە پیری)، عەرەبیش دەلێن: (مَنْ شَبَّ عَلَى شَيْءٍ شَابَ عَلَيْهِ) ئەو جوړیکە لە دڵنەوایی بۆ پێغەمبەر ﷺ، وە بۆ مسوولمانان کە وەختی ئەو کەلە ڕەقیی و سەر سەختیی و پیلان و فیل و خراپە کارییە جوولە کە دەبینن، زۆر دڵ نەرەحەت نەبن، بزانیان کە ئەو بە میرات بۆیان ماوەتەو، وە زانیانی کۆمەڵناسیش دەلێن: ئەو ی باب و باپیران لە سەر دەبن، کاریگەری هەیه بۆ سەر ڕۆڵەکانیان، خواش لە سوورەتی (الکھف) دا کە

باسی ئەو خەزەنە ی لە بن دیوارە کەدا بوو، دەکات، دەفەرموی: ﴿ **... وَكَانَ أَبُوهُمَا**

صَالِحًا ... ﴾ (٨٢)، بابی ئەو دوو کورە پیاویکی باش بوو، هەرچەندە بابیان نەماو، بە لām لە بەر ئەو ی پیاویکی باش بوو، خوای بە بەزەیی مووسا و ئەو بەندە صالحە بە کار دینی بۆ ئەو ی ئەو مائەیان زایە نەبی، کە لە بن ئەو دیوارە دایە و خەریکە برووخی.

لە کۆتایی دا خوای زاناو شارەزا دەفەرموی: ﴿ **وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا**

وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾، وە پێیان وابوو کە ئەو هەلۆیستەیان لە بەرانبەر پەیمانی خوادا کە هەلوانو هەشاندۆتەو، لە بەرانبەر پێغەمبەرەراندا کە بە درۆیان زانیون و کوشتوویان، نابێتە مایە عەزاب، یاخود مایە گوناھباریی و بە لā، بۆیە کویر

بوون و کەر بوون، دوایی که گەرانەووە بو لای خوا، خواش گەرایەووە سەریان، ﴿ثُمَّ

عَمُوا وَصَكُمَا كَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾، بەلام دووبارە جارێکی دیکە، چونکە خوویان پێووە

گرتبوو، زۆریان لە بەرانبەر هەقیدا کوێر بوون و کەر بوون، نافەرموئ هەموویان،

﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾، وە خوا بینەری ئەوویە که دەیکەن، واتە: چاک

دەیانبینی که چی دەکەن، که چی شەرم لە خوای پەروردگار ناکەن، ئەووە هەمووی

که خوا باسی سیفەتەکانی ئەوانمان بو دەکات وەک کوردەواریی خۆمان دەئین:

(دیوار لەگەڵ تۆمە گوێسوانە گویت لیبی)، بۆیە باسی ئەو سیفەتەتانیان دەکات،

تاکو ئیمە عیبرەتیان لێوەربگرین، مسوئمانان بزانی که جوولەکە خوا ئەو

هەموو چاکەبەیی لەگەڵ کردوون و، بە بەزەبی بووە لەگەڵیان و، نێعمەتی پێداون،

که چی هەروا بە سەرەخەری و سەرەختیی و بە کەللە رەقیی هیناویانە، بۆیە

سەرەنجامەکەشیان ئاوا خراپە، دەبی پەندیان لێوەربگرین، خوا سەرەنجاممان

خێر بکات.

چہند مہسہلہ یہ کی گرنگ

مہسہلہ ی پہکم: کہ خوا ﷺ دہفہرموی: ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، واتہ: ئہی پیغہمبہر! (کہ مہبہست پیی موحمہدہ ﷺ)

ئہوہی لہ پەروردگار تہوہ بوټ نیردراو تہ خوار، راپبگہ یہنہ، وہ ئہگہر وانہکہی
ئہوہ پھیامو بہرنامہی خوات رانہگہ یاندوہ، توپژرہوانی قورئان، وەك نامازہم پیدایا

لہ بہرانبہر ئہم رستہ یہدا کہ دہفہرموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾،

ئہگہر وانہکہی پھیامہکہی خوات نہگہ یاندوہ، مشتومرپکی زوریان کردوہو
چوونہ نیو تہفاصلی رہوانبیزی (بلاغۃ) یہوہ، لہبہرئہوہی بہ روالہت نایہ تہکہ

دہفہرموی: ئہگہر پھیامی خوا نہگہ یہنی، پھیامی خوات نہگہ یاندوہ، ﴿وَإِنْ لَمْ

تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾، یانی: (وَإِذَا لَمْ تُبَلِّغْ رِسَالَتَهُ، فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ) دہئین:

ئہوہش جوړیکہ لہ دووبارہ بوونہوہ، دووبارہ بوونہوہش لہ کہلامی خوای
پەروردگاردا نیہ، جا ہہندیکیان گوتوویانہ: لیرہدا خوای پەروردگار

ویستووہتی بہ پیغہمبہر ﷺ بفرموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾

واتہ: ئہگہر پھیامی خوا نہگہ یہنی، بزانیہ کہ پھیامی خوات نہگہ یاندوہ! واتہ:
وہك چؤن یہکی لہ شاعیرہکان دہئی: (وَالشُّعْرُ شِعْرِي) شیعری من شیعرہ، واتہ:

پھیام نہگہ یاندن پھیام نہگہ یاندنہ، یانی: گوناہیکی زور زور گہورہیہ، ناگونجی
بہ غہیری خوئی بہ ہیچ وشہیہك وەسف بکری، ہہلبہتہ دہشگونجی وابیو
مانایہکی جوانیشہ.

بہلام ئہوہی من بوټ دہرکہوتوہ، دوا ی سہرنجدانی زوری تہفسیرہکان و لی

وردبوونہوہی خوټ لہ نایہ تہکان، ئہوہیہ کہ خوا دہفہرموی: ﴿بَلِّغْ مَا أُنزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴿٦٧﴾، ئەو **﴿ مَا أُنزِلَ ﴾** یانی: (الشيءُ الخاصُّ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ) ئەو شتە تایبەتییهی که له پهروەردگارتەوه بوۆت نێردراوتە خوار، بەلام که دوایی دەفەرموی: **﴿ فَمَا بَلَغَتْ رَسُولَتَهُ ﴾**، ریسالەتەکه که کۆی ئەو وەحییەیه که بوۆ پیغەمبەر ﷺ هاتو، بەلام **﴿ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴾**، شتیکی تایبەتە، ئەوکاتەش دووبارەبوونەوه دروست نابێ، ئەو دەم پێ راستترو رێکتەرە، واتە: خوا دەفەرموی: ئەگەر ئەو شتە تایبەتەیهی که من پێمگوتووێ بوۆت نێردراوتە خوار، نەگەیهنی، مانای وایە که هیچ بەشیک له پهیام و بەرنامەیی خوات نەگەیاندووه وەك ئەوه وایە هیچت نەگەیاندبێ، واتە: ئەگەر ئەو بەش (جزء) نەگەیهنی، مانای وایە گشت (کل) یشت نەگەیاندووه، بوۆش وادەلێم، چونکه خوای کاربەجێ له نایەتی دوایی دا، یەکسەر بوۆمان رووندەگاتووه که ئەو شتە تایبەتە چیه؟ ئەویش ئەوهیه که دەفەرموی: **﴿ قُلْ**

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ

مِّن رَّبِّكُمْ ﴿٦٨﴾، بلی: ئەی خاوەن کتیبینە! لەسەر هیچ نین تاگو تەوورات و ئینجیل و ئەوهی له پهروەردگارتانەوه بوۆتان دابەزیئراوه، بەرپای نەکەن و کاری پێنەکەن، کهواتە: ئا ئەوه ئەو پهیامە تایبەتەیهی که خوا به پیغەمبەر ﷺ دەفەرموی، ئەگەر ئەوه نەگەیهنی، وەك هیچ بەشیک له بەشەکانی پهیامی خوات نەگەیاندبێ، دیارە ئەویش شتیکی قورس بووه بوۆ پیغەمبەر ﷺ، که ببگەییئێ به جوولەکهو نەصرانییهکان که لاف و گەزافی زۆریان لێداوه: ئێمه خاوەن کتیبین و ئێمه واینو، ئێمه وا چووین! به تایبەتی جوولەکهکان، پیغەمبەر ﷺ پێیان بۆهەرموی: ئێوه لەسەر هیچ نین، ئەگەر ویئرای تەوورات و ئینجیلەکهی خۆتان (واتە: ئەوهی که نەگۆردراوه، یان ئەو بەشەیهی که پهیوهندیی به موژدەدان به پیغەمبەری کۆتاییهوه ﷺ هەیه) ئەگەر ویئرای ئەوه، شوین قورئانیش نەکەون، ئێوه لەسەر هیچ نین، که ئەوه هینانە سەر (سفر) یانەو، دیارە زۆر لەسەر دلیان قورسە، پیغەمبەری خواش ﷺ لهبەرئەوه که رەوشت بەرزترین و

رەوشت جوانترین کەس بوو، زۆر پێیناخۆش بوو مەگەر زۆر ناچاربێ، کە شتێ بە کەسێ بلێ، کە بزانی پێی ناخۆشە، بە تەئکید جوولەکە و نەصرانیەکانیش ئەوەیان لە هەموو شتێک پێ ناخۆشتر بوو، تۆ زەرپی سفریان بکەو، بلێ لەسەر هیچ نین، زۆر زۆر پێیان ناخۆشە، بۆیە خوای بالادەست وا بە جەخت لەسەر کردنەو دەفەرموی: دەبێ ئەوەیان پێ رابگەیهنی، ئەگەرنا وەك پەيامی خوات هیچ نەگەیاندى وایە، وە لە پێش ئەو شەدا دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ

يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەلك دەتپاریزی، واتە: لە خەلكی كافر، بۆیە لە زیانی ئەوان مەترسێ و لە كاردانەوێ ئەوان مەترسێ، ئەو پەيامە بگەیهنە، تاكو ئەوان بزانی کە لە دواى هاتنى پێغەمبەرى كۆتایی موحەممەد ﷺ، وە لە دواى دابەزینی قورئان، بەرنامە پێشووەكان و رێبازەكانی پێغەمبەرانى پێشوو لەبەر تیشكى قورئان و لەبەر تیشكى رێبازى پێغەمبەرى كۆتایی دان، هەرچى ئەو پەسەندى بکات، پەسەندەو هەرچى ئەویش پەسەندى نەكات، بەگەلك نایەت و نەسخ بۆتەو وەو كاری پێ ناکرێ، وە كەسانیک كە لەسەریان دەپۆن، لە قیامەتێ دەبنە سەپانی پووشن.

هەلۆ شاندزەوێ بۆچوونگی هەلە می شیعە لە بارەى ئەم ئایەتەو

لێردەدا شیعیە دەربارەى ئەم رێستە قورئانییە کە دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ

مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئیددیعیای ئەو دەکەن و لافى ئەو لێدەدن کە لێردەدا ئەو شتە تاییبەتە کە خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: بیگەیهنە، ئیمامەتى (عەلى)یە خوا لێی رازی بێ! دەلێن: ماناکەى ئاوايە: ئەى پێغەمبەر! بە خەلك رابگەیهنە کە لە دواى تۆ راستەوخۆ عەلى كورێ ئەبو طالیب دەبێ بە ئیمام و

خهلیفه‌ی مسوئلمانان! ئنجا که ئاواش ده‌لئین، له‌راستیدا هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌ نیه، وه‌ک پیش‌تریش باسما‌ن کرد، وه‌ نه‌گهر ته‌ماشای سیاقی ئایه‌ته‌کان بکه‌ین، ده‌بینین که ئه‌و فیکره‌یه شتیکی ناموؤ نه‌گونجاوه له‌گه‌ل سیاقی ئایه‌ته‌کاندا، ئایه‌ته‌کان هه‌موویان باسی ئه‌وه ده‌که‌ن که ئاوا به‌ جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان بلئو، ئاوا بو‌یان روونبکه‌وه ... هتد، هه‌موو ئایه‌ته‌کان له‌و باره‌وه‌ن، وه‌ ئیما‌مه‌تی عه‌لی خوا لئی رازی بی شتیکی بیگانه‌یه‌وه نامو‌یه به‌ سیاقو جه‌وی ئایه‌ته‌کان و خزیئرانیه‌ نیویان، شتیکی سه‌هیرو نه‌گونجاوه، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش فه‌رمایش‌ته‌که‌ی هه‌مووی وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیریک یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه‌وه، هه‌مووی ته‌واوکه‌ری یه‌کدییه، وه‌ ناگونجی فیکره‌یه‌کی نامو‌ بیته‌ ناو شوینیکه‌وه که له‌گه‌لی نه‌گونجی! به‌لام با ته‌ماشای بکه‌ین بزانی‌ن ئه‌وان به‌لگه‌یان چییه؟

شیعه‌ی دوازه ئیما‌می (الشیعة الاثنا عشریة الإمامیة) ده‌لئین: کاتیك پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ حه‌جی مائئاوی (حَجَّةُ الْوُدَاع) گه‌رایه‌وه له‌ سالی ده‌یه‌می کۆچی دا، له‌ شوینیک که (غَدِيرِ حُم) ی پی‌ده‌گوتری، {کاتی خو‌ی (غَدِيرِ) بیریک بووه، (حُم) یش چالاییه‌ک بووه}، سوپایه‌که‌ی له‌وی راکرت، وه‌ مسوئلمانانی به‌گشتی له‌وی وه‌ستاند، وه‌ پی‌ی راکه‌یانندن، که عه‌لی له‌ دوا‌ی خو‌ی پی‌شه‌واو گه‌وره‌ی مسوئلمانانه، ئه‌ویش دوا‌ی ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌ی پی‌ راکه‌یانندن، مه‌ترسی هه‌بووه له‌ قبوولنه‌کردنی هه‌ندیك له‌ هاوه‌لانی بو ئه‌و مه‌سه‌له‌یه که چاویان له‌وه‌ بوو دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینه‌ حوکم‌ران!! ده‌لئین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌ریک بوو له‌ ترسی قبوولنه‌کردنی ئه‌وان راینه‌گه‌یه‌نی، هه‌تا خوا پی‌ی فه‌رموو:

﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ

يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، له‌ ته‌فسیره‌کانی شیعا‌ندا

ده‌لئین: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾: (أَي: إمامة علي) پی‌شه‌وايه‌تی

عه‌لی رابگه‌یه‌نه، ﴿وَاللَّهُ يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، خوا له‌ خه‌لك ده‌تپاریزی (أَي: مِنْ أَصْحَابِكَ) له‌ هاوه‌له‌کانت ده‌تپاریزی، ناهیلی زه‌ره‌رت لی بده‌ن، (وه‌ک هاوه‌له‌کان

دوژمنی پێغەمبەر ﷺ بووبن و لێی له کهمیندا بووبن!! ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْكٰفِرِيْنَ﴾، وه خوا رێنمایی کافران ناکات (آی: الرافضین لإمامة علي) ئەوانە ی رەفرزی ئیمامەتی عەلی دەکەن!! دیارە ئەوەش هەمووی لەسەر ئەم ئایەتە هەلدەچن، وه لەسەر فەرموودەیەکی پێغەمبەری خوا ﷺ که فەرموویەتی: ﴿مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالْ مَنْ وَالَاهُ وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۸۵۰۲)، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: صحيح لغيره} واتە: هەر کەسێ من دۆستی بێ، نزیکي بێ، (جا ئەوان دەلێن سەرپەرشتیاری بێ) ئەووە عەلی دۆست و نزیکیهتی (ئەوان دەلێن: سەرپەرشتیاریهتی)، ئە ی خواپە! هەر کەسێک دۆستایهتی بکات، دۆستایهتی بکەو، هەر کەسێک دژایهتی بکات دژایهتی بکە، دەلێن: ئەووە بەو شیۆدیه بوووە که پێغەمبەر ﷺ ئەو مەسەله گرنگە ی لەوکاتەدا راگەیاندووە، ئەو ئایەتە بەو بۆنەووە هاتۆتە خوارێ(۱)!

بەلام ئەووە ی ئەوان دەلێن: هیچ بنەمایهکی نیەو وهک زۆر بیروبۆچوونی دیکەیان قسەیهکی بۆشە، وه راستی مەسەلهکه بەم شیۆدیهیه: پێغەمبەری خوا ﷺ پاش گەرانهووە ی له حەجی مائئاوایی له شوینێک له نزیك (الجحفة) بەناوی (غَدِيرِ حُمٍّ) له نیوان مەککەو مەدینە له رۆژی (۱۸) ی (ذی الحجّة) ی سالی دەیهمی کۆچیی دا، دوا ی ئەووە ی بیستی که کەسانێک بە خراپەو زەم باسی عەلی کورێ ئەبو طالیب دەکەن، خوا لێی رازی بێ، ئەوانیش ئەو کۆمەله خەلکە بوون که له یەمەن لهگەڵی گەرانهتەووە عەلی خوا لێی رازی بێ، له یەمەن بوو له یەمەنەووە گەراییهوه، بۆئەووە ی فریای حەج بکەوێ، له خزمەت پێغەمبەرەدا ﷺ کۆمەلێک لهگەڵی دابوون، ئنجا لهبەرئەووە ی که عەلی خوا لێی رازی بێ رازی نەبوو بوو له قوماشیکی (بيت المال) که پێیانە، یهکی سەر و قات بکەن، بەبێ ئاگاداریی وی سەر و قاتیان لێکردبوو، ئەویش دوا ی لێی ستاندنەووە گوتی: دروست نیە، لەسەر ئەووە بە خراپە باسیان کردووە، پێغەمبەریش ﷺ خەلکەکه ی کۆکردۆتەووە فەرموویەتی: باسی عەلی مەکەن، ئەووە ی کردوویەتی هەقە، بۆیه

(۱) بڕوانه: التفسیر الکاشفی، ج ۳، ص ۹۷، محمد جواد مَغْنِيَة.

رەوانیە زەمو غەیبەتی بکەن، باسی مەکەن، خۆشتان بو، من خۆشم دەوی، مەسەلەگە ئاوا بوو.

ئنجبا تەماشای چەند دەقیك بکەین، گە لەراستیدا هەر ئەو دەقانه لەوبارەو هاتوون، وە شیعیەش هەر پشت بەو دەقانه دەبەستن، بەلام ئەوان بە جوړیک واتیان دەکەن، گە لەگەل ئەو بیروکە چەوتەئەواندا بگوجی، گە بیگومان ئەو جوړیکە لە گۆرین و لادانی وشەکان لە شوینی خویان، وەك عادەتی سەرگەردانانەئە خاوەن کتیبەکان لە پێش ئیسلامدا، ئەوەش ئەو دەقانهن گە لەوبارەو هاتوون:

۱- ﴿ قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَحَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عَمْرَةَ عَنْ يَزِيدَ بْنِ طَلْحَةَ بْنِ يَزِيدَ بْنِ رُكَّانَةَ قَالَ: لَمَّا أَقْبَلَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنَ الْيَمَنِ لِيَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِمَكَّةَ تَعَجَّلَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَاسْتَخْلَفَ عَلَى جُنْدِهِ الَّذِينَ مَعَهُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِهِ فَعَمِدَ ذَلِكَ الرَّجُلُ فَكَسَا كُلَّ رَجُلٍ مِنَ الْقَوْمِ حُلَّةً مِنَ الْبَزِّ الَّذِي كَانَ مَعَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَلَمَّا دَنَا جِيشُهُ خَرَجَ لِيَلْقَاهُمْ فَإِذَا عَلَيْهِمُ الْحُلُّ، قَالَ: وَيْلَكَ مَا هَذَا؟ قَالَ: كَسَوْتُ الْقَوْمَ لِيَتَجَمَّلُوا بِهِ إِذَا قَدِمُوا فِي النَّاسِ، قَالَ: وَيْلَكَ انْزِعْ قَبْلَ أَنْ تَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: فَانْتَزَعَ الْحُلُّ مِنَ النَّاسِ فَرَدَّهَا فِي الْبَزِّ، قَالَ: وَأَظْهَرَ الْجَيْشَ شَكْوَاهُ لَمَّا صُنِعَ بِهِمْ ﴾ (موحه مەدی کوری ئیسحاق هیناویەتی لە سیرەئە خۆیدا، ئیبنو هیشام لەووە هیناویەتی)^(۱).

واتە: کاتی عەلی خوا لێی رازی بی ئە یەمەنەو گەرایەو، بو لای پیغەمبەری خوا ﷺ لە مەککە، پەلەئە کرد، وە پیاویکی لە سەربازەکانی لە شوینی خۆی دانا، ئەو پیاوێش دوا ئەوێ گە عەلی خوا لێی رازی بی چوو بو لای پیغەمبەر ﷺ بو مەککە هەلسا لەو قوماشەئە گە پێیان بوو {گە جاری دابەش نەکراووە هی (بیت المال) هەر پیاوێ سەرو قاتی دانی، (دیارە قوماشیکی تازەو چاک بوو)، کاتییک سوپایەگە نزیک گەوتەو، عەلی خوا لێی رازی بی چوو بیانبینی، تەماشای کرد هەموو بەرگی تازەیان لەبەردایە، بە کابرای گە لە شوینی خۆی دانابوو، گوتی: ئەئە بیقەزابی! ئەووە

(۱) السیرة النبویة، لابن هشام، ج ۴، ص ۳۵۲، ۳۵۳.

چیت کردوہ؟ ئەوہ چییہ؟ گوتی: ہەر کامیکیان قاتیکم داوتی، تاکو بہ بہرگی نوپوہ بیئہ نیو خەلکی، گوتی: بیقەزابی بەرگەکیان لی بستینەوہ، پیش ئەوہی بچینە لای پیغەمبەر ﷺ، ئیدی بەرگەکانی لی ستاندنەوہ، وہ گپرایەوہ بو نیو قوماشەکە، سوپایەکەش سکاالیان کرد، {واتە: ئەو خەلکە قاتو جلەکانیان لی ستیندرابووۆہ} سکاالیان کردو نارەزاییان دەربری (لەبەر ئەوہی عەلی خوا لیی رازی بی ئەو فەرمانە ی کردوہ).

۲- ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: اشْتَكَى النَّاسُ عَلِيًّا رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِينَا خَطِيبًا، فَسَمِعْتَهُ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَشْكُوا عَلِيًّا، فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَحْسَنُ فِي ذَاتِ اللَّهِ، أَوْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُشْكَى ﴾ {رواه البخاري في التاريخ الكبير، وابن إسحاق} (۱)، واتە: ئەبو سەعیدی خودری خوا لیی رازی بی، دەلی: خەلکیک گلەییان لە عەلی کوری ئەبو طالیب کرد باسیان دەکردو سکاالیان لە دەست دەکرد، پیغەمبەر ﷺ هەلسا وتاری بو داین (ناوی شوینەکە ناهینئێ کە "غدير خم" ه) دەلی گویم لیبوو دەیفەرموو: ئەی خەلکینە! گلەیی لە عەلی مەکەن و سکاالی لە دەست مەکەن، سویند بە خوا لەبەر خوا زور زبرە، یاخود لەرپی خوا ی بەرزدا لەوہ بەرزترە کە سکاالی لەسەر بی، (واتە: ناهەقی قبول ناکات، زەمی مەکەن لەو شتە ی کە کردووینەتی لەبەرئەوہی هەقە).

۳- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ غَزَوْتُ مَعَ عَلِيٍّ الْيَمْنَ فَرَأَيْتُ مِنْهُ جَفْوَةً فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَكَرْتُ عَلِيًّا فَتَنَقَّصْتُهُ فَرَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَتَغَيَّرُ فَقَالَ: يَا بُرَيْدَةُ! أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ؟ قُلْتُ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ ﴾ {رواه الحاكم برقم: (۴۵۷۸)، وأحمد برقم: (۲۲۹۹۵)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين وابن أبي شيبه برقم: (۳۲۷۹۵)} .

واتە: بوڕەیدە ی ئەسلەمی (یەکیکە لە هاوولان) خوا لییان رازی بی، عەبدوولای کوری عەبباس لی دەگپرتەوہ، دەلی: من لەگەل عەلی بو جەنگیک

چووینە یەمەن (بۆرەیدە لە خزمەت عەلی بوو، دیارە دەبێ ئەو بەرپرس بووبی، چوووە بۆ یەمەن) منیش حالەتیکە (جەفا) م لێ بینی، بێ مەیلییم لێ بینی، (وەک بلیی وەک پێویست ئاگای لێ نەبوووە هەستی کردووە کە لەگەڵی ساردە)، کاتیەک گەرامەووە بۆ لای پیغەمبەری خوا ﷺ باسی (عەلی) م کرد (واتە: گلەیی کردووە لە لای پیغەمبەر ﷺ لە عەلی) تەماشام کرد ڕووی پیغەمبەری خوا گۆرا، (واتە: پێی ناخۆش بوو)، ئنجا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو بۆرەیدە! ئایا من بۆ ئیمانداران لە خۆیان لە پیشتەر نیم؟ ﴿نایەتەکە

دەفەر مووی: ﴿التِّي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ (٦)

الأحزاب، واتە: پیغەمبەر ﷺ بۆ ئیمانداران لە خۆیان لە پیشتەر و دەبێ لە خۆیان خۆشتریان بوو، وە هاوسەرەکانیشی دایکیان، دیارە پیغەمبەر مەبەستی ئەو بوو، ﴿منیش گۆتم: با، ئەو پیغەمبەری خوا (تۆ بۆ ئیمە لە خۆمان لە پیشتەری)، فەرمووی: هەر کەسێک من خۆشەویستی بم، عەلیش خۆشەویستیەتی.

دیارە لێردا (مولاد) بەو مانایە نایەت کە شیعە دەیلێن، بۆچی؟! چونکە ناگونجی پیغەمبەر ﷺ بفرمووی: هەر کەسێک من سەرپەرشتیاری بم، عەلی سەرپەرشتیاریەتی، چونکە کیشە لەسەر ئەو نەبوووە عەلی سەرپەرشتیاری بێ، کیشە ئەو بوووە کە زەمی عەلی یان کردووە خۆشیان نەویستووە، واتە: پیغەمبەر ﷺ جەختی لەسەر ئەو کردووە، کە عەسەگەهێ لە نیو خەڵکیدا باو بوو، کە بریتی بوو لە رق، رقیان لە عەلی بوووە لەسەر ئەو هەلوێستە یوغزاندوویانە، ئەو هاوئەش دیارە لەسەر شتیەک ساردیی لەگەڵیدا هەبوو، ئەویش فەرموویەتی: هەر کەسێک منی خۆش دەوی، دەبێ عەلیشی خۆش بوو، ئیدی هیچ باسی سەرپەرشتیاریتی و خەلیفایەتی نیە.

٤- ﴿عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَنَزَلَ غَدِيرَ خُمٍّ أَمَرَ بِدُوحَاتٍ فُقُنَ^(١)، ثُمَّ قَامَ فَقَالَ: كَأَنِّي قَدْ دُعِيتُ فَأَجَبْتُ إِيَّيَ

(١) قنى الشيء يقنیه قنياً: كسبه وجمعه/ المعجم الوسيط، ص ٧٦٣، كهواته: فُقُنَ: يانى: سەرى درەختەكان و لقو پۆپەكانیان كۆكرانهوه سيبەريان پى دروست كرا.

تَارِكٌ فِيكُمْ التَّقْلِينَ أَحَدَهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ: كِتَابَ اللَّهِ وَعَتَرْتِي أَهْلَ بَيْتِي فَأَنْظُرُوا كَيْفَ تَخْلَفُونِي فِيهِمَا؟ فَإِنَّهُمَا لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَوْلَايَ وَأَنَا وَلِيُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي عَلَيَّ فَقَالَ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، مَا كَانَ فِي الدُّوْحَاتِ أَحَدٌ إِلَّا قَدْ رَأَى بَعِينِيهِ وَسَمِعَهُ بِأَذْنِيهِ ﴿رَوَاهُ النَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْم: (۸۱۴۸)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (۴۹۶۹)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۴۵۷۶)، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ﴾، واته: زهیدی کوری ئه رقهه خوا له خوئی و بابی رازی بی دهئی: کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ له حه جی مالئاوایی (واته: کؤتا حه جی که ههر ئه و حه جهشی کرد) گه راپیه وه، له غه دیری خوم دابهزی (لهوئی بارگه و بنه یان خست)، دوایی فهرمانی کرد هه ندی درهخت سه ره که یان هیند راپیه وه یهک، (سیبه ریان پی گرا) ئنجا دیاره له ژیر ئه و سیبه رهدا وه ستاو و تاری دا فهرمووی: نزیکه من بانگ بکریم و وه لام بدهمه وه، (واته: بانگ بکریم، بؤ مه رگ، رپووه که م بهرز بکریته وه بؤ مه له کووتی ئه علاو، منیش وه لام بدهمه وه وه فات بکه م) من له نیو ئیوه دا دوو شته قورسه کان به جی دیلم، که هی یه که میان له هی دووهمیان گه وره تره، کتیبی خوا و بنه مالله که م (یانی: نزیکه کانم) سه رنج بدهن و وریابن بزائن چؤن دهنه جینشینی من له چؤنیه تی مامه له کردن له گه ل قورئان، وه له گه ل بنه مالله و نزیکانمدا، چونکه قورئان و خزم و نزیکه کانم له یهک جیانابنه وه، تاکو پیکه وه دینه سه ره هوزی که وسهر، (واته: ئه و خزمانه ی که ره سه نن، هی پیغه مبه ره ﷺ له رپبازی پیغه مبه ره لانادهن له رپبازی قورئان لانادهن، ئه گه رنا پیغه مبه ره ﷺ خزمی نارپه سه نیشی هه بوون، بؤ وینه: (أبو لهب) ی مامی، هه روه ها زؤر که س هه یه به شه جهره خزمیه تی، به لام ته ماشا ده که ی پشتی له پیغه مبه ره ﷺ که دیاره ئه وه هیج نیه)، دوایی فهرمووی خوا دؤست و نزیکه منه، وه من دؤست و نزیکه هه ر ئیمانداریکم، دوایی دهستی عه لی گرت و فهرمووی: هه ر که سیک من دؤستی بم، ئه وه ش دؤستیه تی ئه ی خوایه! هه ر که سیک دؤستیه تی بکات، توش دؤستیه تی بکه، وه هه ر که سیک دژایه تی بکات، دژایه تی بکه، وه هیج که س نه بوو له ژیر ئه و درهختانهدا، مه گه ر به چاوی خوئی ئه وه ی بینی، وه به هه ردوو گوئیه کانی خوئی ئه وه ی بیست.

جا با بزاینن گرفتگی خراپ تیگەیشتنی شیعه له چی دایه؟

یەكەم: ئایەتەكەیان بە غەلەت هیناوه!

واته: فیکرەیهکی نامۆو نهگونجاو "له گەل مانای ئایەتەكەو سیاقی گشتی ئایەتەکاندا" یان خستۆتە نیو ئایەتەكەوه، ئەگەرنا ئایەتەكە هیچ دەلالەتی لهسەر ناکاتو، کەم و زۆر په یوهندی پییهوه نیه.

دووم: ههروهها فەرمووده کەشیان له جهوو سیاقی خوێ دهرهیناوه، مانایهکی نامۆیان تیخزانده، چونکه هۆی گوترانی ئەو فەرموودهیه، "وهك چون ئایەت (سبب النزول)ی ههیه فەرموودهش (سبب الورد)ی ههیه" ئەوه بوو که باسمان کرد: خەلکێک زەمی عەلییان کردوه، خوا لێی پازی بێ لهسەر هەق بیژیی و هەق گوتن، پیغه مبه ریش ﷺ بەرگری لیکردوه، که زەمی نه کەن، وه به تەئکید پیغه مبه ری خوا ﷺ خوای زانا عزوجل ناگاداری کردۆتەوهو پیی راکه یاندوه که له دوای وهفاتی خوێ، کهسانیک دەبن که له عەلی کوری ئەبو طالیب یاخی دەبن و لێی جیاده بنهوه، وهك (معاوية) و کۆمه له کەیی، و کۆمه لێ خهواريج، بۆیه تەئکید کردۆتەوه که من عەلیم خوشدهوئ و ئیوهش (عەلی) تان خوشبوئ، مهسه له خوشویستنی (عەلی) یه خوا لێی پازی بێ، ئەویش له بهر ئەو هۆکاره ی باسمان کرد، نهك ئیمامهت و خیلافهت، ئەگەرنا پیغه مبه ر ﷺ له جیاتی فەرمووبای (مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا مَوْلَاهُ) دهیفرموو: هەر کهسیک که من بهرپریمی ئەوه عەلی له دوای من خەلیفه و حوکمران و سه ره شتیاریه تی، به ته واوی مهسه له کەیی روون و یه کلایی ده کردوه.

سییه م: گۆرین (تحریف) ی مانا و چه مکی وشه ی (مولی):

شیعه ده لێن: (المولی) یانی: (الأولی بالتصرف، وهو عين الإمامة) یانی: (مهولا) واته: له پێشتر بۆ بریاردان، که ئەوهش خودی پێشه وایه تییه، ده لێن: (مولی) که ی به مانای (أولی) یه؟ به لگو له زمانی عه ره بیدا به و مانایه هەر نه هاتوه، (مولی) و (أولی) زۆر له یه ک جیان، به لام ئەگەر گریمان (مولی) به مانای (أولی) ش بێ، ده بێ بلێن: (الأولی بالمحبة) بۆچی؟ چونکه رووداوه که

باسى ئەو دەكات كە (علی) يان خۇشەنەۋىستوۋە رەقىيان لى بۆتەوۋە رەخنەيان لى گرتوۋە، گلەييان لى كىردوۋە، كەواتە: ئەوۋى كە پىۋىستى بە جەخت لەسەر كىردنەۋە بوۋە، خۇشۋىستىرانى عەلى بوۋە خوا لى رازى بى، نەك بە خەلىفە دانرانى، كە ئەو مەسەلەيە ھەر لە ئارادا نەبوۋە، بەلگەشمان لەسەر ئەوۋە كە مەبەست لە (مولى) يا (ولى) يانى: (الأولى بالمحبة) ئەگەر (مولى) بە ماناى (أولى) ش بى، كە واش نى، ئەوۋىيە كە خوا لە سوۋرەتى (آل عمران) لە ئايەتى (۶۸) دا دەفەرمۇي: ﴿ **إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا**

النَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴾، ﴿ **إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ**

يانى: (إِنَّ أَقْرَبَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ) نىزىكتىن كەس و لە پىشتىن كەس بۇ ئىبراھىم، ئەوانەن كە كاتى خۇى شوپنى كەوتوۋن، وە ئەم پىغەمبەرەيە (كە موخەممەدە ﷺ)، وە ئىماندارانىكىن كە لە خىزمەت ئەو پىغەمبەرە دان كەواتە: ئەگەر گرېمان وشەى (مولى) بە ماناى (أولى) ش بى، يانى: (الأولى والأقرب بالمحبة والإتباع) وە مەسەلەى سەرپەرشتىيارىتىي و ئىمامەت لەئارادا نى.

چوارەم: ئىنجا شىعەكان دەللىن: چۇن پىغەمبەر ﷺ ئەو ھەموو خەلگە كۆدەكاتەوۋە وتارىيان بۇ دەدا، كە پىيان بلى عەلى يان خۇشبوۋى؟ خۇ مسۇلمانان ھەر دەبى يەكدىيان خۇشبوۋى، ئەوۋە شتىكى بەلگە نەۋىستە؟! دەللىن ئەوۋە راست نى، چۇنكە:

يەك/ خۇشۋىستىن بەگشتى بۇ مسۇلمانان و ئىمانداران جىايەو، خۇشۋىستىن تايبەتتىش جىايە.

دوۋ/ ھۇكارىك ھەبوۋە قىل و قالىك بلا و بۆتەوۋە، كەسانىك زەمى عەلى يان كىردوۋە خوا لى رازى بى، لەسەر ئەو ھەئوۋىستەى كە باسما كىرد، پىغەمبەرىش ﷺ بە پىۋىستى زانىۋە كە باسى بكات، وەك چۇن جارى دىكە بۇ ئەبو بەكر خوا لى رازى بى بە پىۋىستى زانىۋە باس بكات، كە فەرموۋىەتى: ﴿ **وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوَّة**

الإسلام وَمَوَدَّتُهُ ﴿رَوَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۱۱۵۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۴۶۶)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۶۱۲۰)﴾، واتە: ئەگەر لە نیو ئۆممەتەتە کەم دا کەسم کردبایە بە نزیکترین خۆشەویستی خۆم، ئەو ئەبوبە کرم دەکردی، براهەتیی و خۆشەویستی ئیسلامیی (لە نیوان دا هەیه).

مەسەلە ی دووهم: کە دەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ﴾، وە خوا لە

خەلکی دەتپاریزی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، بیگومان خوا رینمایى کۆمەڵی کافران ناکات، لەوبارەو ئەم فەرموودەییە هەیه: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحْرَسُ حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ

مِنَ النَّاسِ﴾، فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ ﷺ رَأْسَهُ مِنَ الْقُبَّةِ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ انصَرِفُوا

فَقَدْ عَصَمَنِي اللَّهُ) ﴿رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۰۴۶)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۳۲۲۱)، وَحَسَنُهُ الْأَبَانِي فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) رَقْمٍ: (۲۴۸۹)﴾، واتە: دایکمان عائشە

خوا لێ رازی بێ، گوتوویەتی: کە پیغەمبەر ﷺ نیشکە ی لێ دەگیراو

پاسەوانیی لێ دەگرا، هەتا ئەم نایەتە هاتە خورای: ﴿وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ

النَّاسِ﴾، وە خوا لە خەلکی دەتپاریزی، پیغەمبەر ﷺ سەری دەرھینا لە قوبە

(چادریک بوو، شتیەک بوو هەتیاندو، وا پیدەچی لە غەزایەک بووبن و لە چۆلەوانییەک چادریان هەلداو) فەرمووی: ئە ی خەلکینە! برۆن هەر کەسە و

بجیتەو شوینی خوی، خوای بەرز منی پاراستو، (بەلێنی داو من بپاریزی و پێویست ناکات، خۆتان ماندوو بکەن).

لێردا پرسیارێک دەکری: ئەگەر خوا رایگەیاندو کە پیغەمبەری خوی ﷺ

دەپاریزی، ئەدی بۆچی لە جەنگی ئوحووددا ددانی شکا؟ رومەتی بریندار

بوو زۆر نارەحەت بوو؟ پاشان بۆچی لە کاتی گرتنی خەیبەردا ژەر خواردیان کرد^(۱)، وە لە صەحیحی بوخاریی دا هاتو کە لەبیدی کوری ئەعصەم

جادووی لی کردوہ^(۱)!

زانایان بہ چہند شیوہیہک و ولآمی ئەو پرسیارہیان داوہتہوہ:

۱/ (راغب الأصفہانی) دەلی: {عَصْمَةُ الْأَنْبِيَاءِ:

(أ) حَفْظُهُمْ بِمَا خُصَّوْا بِهِ مِنْ صَفَاءِ الْجَوْهَرِ.

(ب) ثُمَّ بِمَا أَوْلَاهُمْ مِنَ الْفَضَائِلِ الْجَسْمِيَّةِ وَالنَّفْسِيَّةِ.

(ج) ثُمَّ بِالنُّصْرَةِ وَبِتَثْبِيتِ أَقْدَامِهِمْ.

(د) ثُمَّ بِانْزَالِ السَّكِينَةِ عَلَيْهِمْ.

(هـ) وَيَحْفَظُ قُلُوبَهُمْ وَبِالتَّوْفِيقِ {.

واتہ: پاریزرانی پیغہمبہران ﷺ لەلایەن خوای پەروردگارەوہ، واتہ:

(أ) پاراستنیان بہوہی کہ جہوہہرو فیترہتیکی زۆر صافو ساغی پیداون.

(ب) پاشان بہو رہوشتو ئاکارہ جہستہیی و دەروونییہ بہرزانہی کہ خوای پەروردگار لەسەری سروشتاندوون.

(ج) دوایی بہوہ کہ خوا پشتی گرتوون و پیی چہسپاندوون.

(د) دوایی بہوہ کہ خوا ئارامی رشتۆتہ سەر دلیان.

(هـ) دوایی بہوہ کہ خوا دلێ پاراستوون و کاری بو ئاسان کردوون، واتہ: پاراستنی خوا بو پیغہمبہران ﷺ ئەو پینج واتایانہی ہہیہ.

کہواتہ: کہ لە جہنگی ئوحووددا ددانی شکاوہو، پوومہتی بریندار بووہو،

تووشی نارہحہتی بووہ^(۲)، لەگەل ئەم نایہتہ تیکناییری، چونکہ ئەم نایہتہ

(۱) صحیح البخاری: ۵۷۶۵ و ۵۷۶۶.

(۲) بروانہ: السیرة النبویة لابن ہشام، ج ۳، ص ۲۶، کہ لەوبارہوہ ئەمہ ہاتوہ: (... أن عتبة بن أبي وقاص رمى رسول الله ﷺ يومئذ فكسر رباعيته اليمنى السفلى، و جرح شفته السفلى، وأن عبدالله بن شهاب الزهري شجه في جبهته، وأن ابن قمنة جرح وجنته فدخلت حلقتان من حلق المغفر في وجنته، و وقع رسول الله ﷺ في حفرة من الحضر التي عمل أبو عامر ليقع فيها المسلمون...).

باسی پاراستنی مەعنەویی پیغەمبەر ﷺ دەکات، بەپیی قسە ی راغیب، دیارە (راغیب) یش بۆیە وا دەلی: چونکە هەندئ لە پیغەمبەران کوژراون، وەك زەگەر ییاو یەحیا، ئەدی خوا چۆن پاراستوونی؟ واتە: لەو پرووانەووە پاراستوونی، نەك لە پرووی جەستەییەووە.

۲/ هەندیکیشیان وا چارەسەری ئەو ئیشکالە دەکەن، دەلین: ئەم ئایەتە تانە پاش جەنگی ئوحوود دابەزیون، واتە: لە دوای جەنگی ئوحوودەووە پیغەمبەر ﷺ نە بریندار بوو، نە نارەحەت بوو. منیش دەلیم: دوای جەنگی ئوحوودیش بوو، چونکە لە جەنگی خەیبەردا ژەهر خوارد کراو!

۳/ منیش وای تێدەگەم، کە مەبەست لە پارێزرانی پیغەمبەر ﷺ جگە لەو واتایانە ی کە راغیب گوتنی، کە بۆ هەموو پیغەمبەران ئەو پاراستنە مەعنەوییە هەر هەبوو، بەلام پاراستنی پیغەمبەران موخەمەد ﷺ، پاراستنی گیانی بوو، واتە: کە کافرەکان بۆیان ناکوژری، بەلام خوا نەیفەرموو: بریندار ناکری، ژەهر خوارد ناکری، جادووی لی ناکری، و نارەحەت ناکری، خەفەتی نادریتی، ئەو دی نەفەر موو، واتە: لیردا مەبەست لە: ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ یانی: (يَحْفَظُكَ مِنَ الْقَتْلِ)، واتە: دەتپاریزی لەو دی کە بتکوژن.

ئەجا کە دەفەر موو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، بیگومان خوا رینمای ی کۆمەلی کافران ناکات، یانی چی خوا رینمایان ناکات، ئەدی خوی پەروردگار بۆچی پیغەمبەرانى ﷺ ناردوون؟! هەندئ لە زانیان هەندئ ئیشکال و مشتومریان لیردا هەیه، بەلام ئەم ئایەتە دوو مانای بی گری و گۆلی هەن:

یەكەم: هیدایەت یان نادات، واتە: ئەو هیدایەتە تاییبەتە ی خوا بۆ ئیماندارانی

دەنیری لە ئەنجامی ئیمانە کە یاندا، وەك فەر موویەتی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ

هُدًى وَآيَاتِهِمْ تَقْوَاهُمْ﴾ محمد، ئەو جوړە هیدایەتە کافرەکان لی

بیب‌ه‌شن، چونکه هه‌نگاوی یه‌که‌میان به‌ره‌و خوا نه‌ناوه، تا‌کو خ‌وای به‌روه‌د‌گاریش ها‌و‌کارو ده‌ست‌بار‌گریان بی.

دووهم: به‌لام من ییم‌وايه "وه‌ك هه‌ندی له تو‌یژ‌ره‌وانی قورئانی‌ش ئا‌ما‌ژ‌ه‌یان

پیداوه" نه‌گه‌ر ته‌ما‌شای سیاقی نایه‌ته‌که به‌کین لی‌رده‌ا، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ مه‌به‌ست پی‌ی نه‌وه‌یه که ری‌نمای‌ی یان نا‌کات بو‌ئه‌وه‌ی زیان له تو‌ بدن نه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ! یا‌خود ری‌نمای‌یان نا‌که‌ن که زیان له نه‌ه‌لی ئی‌مان بدن، واته: خ‌وای داد‌گه‌ر کار ئا‌سان‌ییان بو‌ نا‌کاتو ری‌نمای‌ی یان نا‌کاتو له‌گه‌ئیان نابی، له‌وباره‌وه، چونکه سیاقه‌که با‌سی زیان پی‌ گه‌یان‌دن و د‌زایه‌تی ده‌کات.

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م: که ده‌فه‌رم‌وی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا

التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنَ رَبِّكُمْ﴾، ئی‌مه پی‌ش‌تریش با‌سی نه‌وه‌مان کرد، که خوا ده‌فه‌رم‌وی: بل‌ئ نه‌ی خا‌وه‌ن ک‌تیب‌ینه! له‌سه‌ر هیج نین، نه‌گه‌ر ته‌وراتو ئین‌جیل و نه‌وه‌ی له به‌روه‌د‌گارتا‌نه‌وه بو‌تان دا‌به‌زین‌راوه، کاری پی‌نه‌که‌ن و جیب‌ه‌جی نه‌که‌ن، لی‌رده‌ا که خوا ده‌فه‌رم‌وی: ﴿لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾،

﴿شَيْءٍ﴾ یانی: شت، ﴿لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، یانی: له‌سه‌ر هیج ش‌تیک نین، عه‌ر‌هب عاده‌تیا‌ن وایه نه‌گه‌ر ش‌تیک زور نادیده‌ی ب‌گرن، ده‌لین: (لِيسُ بَشِيءٍ)، ش‌تیک نیه، یان ده‌لین: (أَقَلَّ مِنْ لَ شَيْءٍ) له هیج که‌م‌تره، پی‌غه‌م‌به‌ریش ﷺ وه‌ك له سه‌حیحی بو‌خارییدا هاتوه پرسیا‌ریان لی‌کردوه ده‌ر‌بار‌ه‌ی (كُهَان) کاهینه‌گان، نه‌وانه‌ی به‌ حیساب هه‌والی دا‌هاتوو ده‌دن، فه‌رم‌وو‌یه‌تی: ﴿لَيْسُوا بِشَيْءٍ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۱۲۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۹۵۳)، وَابْنُ حَبَّانَ بِرَقْم: (۶۱۳۶) قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح} هیج ش‌تیک نین، واته: هیج نین، ش‌تیک نین، یانی: که بتوانن هه‌قی بل‌ین و نه‌ینی ئاینده ئا‌ش‌کرا به‌کن، لی‌رده‌ش‌دا، ﴿لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ (أَي: دین یعتدُ به‌ ویلیقُ بَأَن يُسَمَّى شَيْئًا لَظْهُور

بطلانہ ووضوح فسادہ^(۱)، واتە: لەسەر دینیك نین که بایەخی هەبێ، وه شایستەى ئەو هەبێ که پێی بگوتری: شت، لەبەرئەو هی که زۆر پووچە و زۆر نارێکە، واتە: که ئیوه پابەند نابن بە تەورات و ئینجیل و بە وەحی کۆتایی خواوه، که دابەزینراوه بۆ پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، مانای وایە لەسەر بۆشن.

ئنجاکە دەفەرموی: ﴿ حَتَّىٰ تَقِيْمُوا التَّوْرَةَ وَ الْاِنْجِيْلَ وَمَا اَنْزَلْ اِلَيْكُمْ مِّنْ

رَبِّكُمْ ﴾، ئەو هی لیۆرەدەگیرێ که دینداریی و خواپەرستی، بەبێ کتیبی خوا و بەبێ وەحی خوا، نایەتە دی، که واتە: هەندیک لە ئەهلی تەصەووف، ئەوانەى که لە قورئان و سوننەت شارەزانین و پێیان وایە دەگونجی شیخیکی نەخویندەوار ببیتە رینماییکەریان، پێیانوایە دەگونجی ئینسان بەبێ شارەزایی لە شەریعەت دینداریی بکات، وه هەیانە گوتووێت: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي) واتە: دڵم لە پەروردگارمەوه هەوالی پێدام! ئەوانە لەراستیدا تیی نەگەشتوون، ئنجاکە هەرچەندە خوا لیۆرەدا ئەوه بە خاوەن کتیبەکان دەفەرموی، بەلام لە پشت ئەوانەوه بە مسوڵمانانیش دەفەرموی، که بناغەى دینداریی، شوینکەوتنی قورئانەو شوینکەوتنی وەحی خوا، بەبێ وەحی خوا چۆن مامەلە لەگەڵ خوادا دەکری؟! ئەگەر پێویستی نەکردبایە، خوا ئەو هەموو پیغەمبەرانی نەدەناردن، ئەو کتیبانەى دانەدەبەزاندن، دیارە پیغەمبەرانی لە لووتکەى عەقل و حکمەت دابوون، ئەدی بۆچی وەحی بۆ پیغەمبەرانی هاتوه؟ ئەگەر وابووا، خوا حەوالەى عەقلی خۆیانى دەکردن، هەرودها پیغەمبەرانی لە لووتکەى صەفای دڵ و دەروون دا بوون، ئنجاک ئەگەر دڵ سافیی و ساف کردنەوهى دڵ بەس بووا، بۆ هیدایەت وەرگرتن، پیغەمبەرانی لە هەموو کەس فیطرەت دڵ و دەروونیان ساغ و سافتر بووه، بەلام نەخیر، رێ دەکردن لەم ژيانى دنیاى دا، بەرپێى خۆ بینین، پێویستی بە وەحی خوا هەیه، پێویستی بەو شەریعەتە هەیه که لەرپێ وەحی خواى پەروردگارەوه دی.

(۱) روح المعانی، ج ۳، ص ۳۱۴.

ئُنْجَا لِيْرەدا كە دەفەرموئ: ﴿ حَتَّىٰ تَقِيْمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيْلَ ﴾، هەندىك لە زانايان ئەو ئىشكالەيان بۇ دروست بوو و گوتوويانە: ئايا تەورات و ئىنجىل كە پىرپ لە شتى ئەفسانەيى غەلەت و پەلەت و گۆرپا و دەستكارىي كراون، وەك دەقى قورئان دەفەرموئ، ئەدى چۆن خوا داوايان لى دەكات كە هەتا تەورات و ئىنجىل بەرپا نەكەن و پىيانەو پابەند نەبن، هەر وەها ئەوەى كە بۆيان دابەزىنراو لە پەروردگاريان، لەسەر هىچ نىن، چۆن وا دەفەرموئ؟! لىكۆلەرەوان ئاوايان وەلام داووتەو:

دەلّين: مەبەست ئەو بەشەيە لە تەورات و ئىنجىل كە بە سەلامەتى ماوتەو، ياخود ئەو بەشەيان كە لەگەل وەحى كۆتايى خوا تىكناگىرى، كە قورئانە، وە موژدە دەدا بە هاتنى پىغەمبەرى خاتمە موحمەد ﷺ وە بە دابەزىنى كىتیبى كۆتايى خوا، كە قورئانە.

بەلام من شتىكى دىكەشى لى وەردەگرم ئەویش ئەوەيە، كە خوا دەفەرموئ: ئەى جوولەكە و نەصرانىيەكان! ئىو ئەگەر لەگەل ئەو تەورات و ئىنجىلانەى خۆشتاندا، هەرچەندە دەستكارىي كراون و گۆرپا و راس تەورات و پىيانەو پابەندبن، دەتانگەيەنن بەوەى كە برپا بە پىغەمبەرى كۆتايىش بىنن، كە بىگومان ئەوەش واىە، چونكە ئىستاش لە پەيمانى كۆندا، وە لە پەيمانى نويدا (واتە: تەورات و كىتیبەكانى دىكەى كە لەگەلنى، و ئىنجىلەكان و كىتیبەكانى دىكە كە لەگەلئان دان) ئىستاش زۆر دەق هەن كە موژدەى ئەو پىغەمبەرانە دەگەيەنن، بەوەى كە پىغەمبەرى كۆتايى دى، وە قورئان دادەبەزى، چەند وەسفىكىان باسكردوون، لەو بارەو كە پىغەمبەرىك دوايى دى و دىنەكەى و بەرنامەكەى دنيا دادەگرى، كە ئەو وەسفانە تەنيا لەگەل پىغەمبەرى كۆتايى موحمەددا ﷺ دەگونجىن، كەواتە: دەتوانىن بلىين جوولەكە و نەصرانىيەكان ئەگەر لەگەل تەورات و ئىنجىلەكەى ئىستاشياندا "بەو گۆرپا و دەستكارىي كرانهشيانەو" راست بكەن، ئەوەش دەيانگەيەنن بەوەى كە برپا بىنن بە كۆتا نوسخەى هىدايەتى خواو پىغەمبەرى كۆتايى خوا موحمەد ﷺ.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ طُعْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، دەفەر موی: زۆریکیان لەوانە،
(واتە: لە جوولەکەو نەصرانییەکان) ئەوەى لە پەروردگارتەووە بۆت دابەزینراوە

(طغیان)یان تیدا زیاد دەکات، واتە: یاخیبوون و گوناھو سەرپیچیى ﴿وَكُفْرًا﴾،

وہ کوفریشیان تیدا زیاد دەکات، ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، خەفەت لە

کۆمەلى کافران مەخۆ، پێشتریش ئەو پرسیارەمان کرد، ئایا دەگونجی قورئان
ببیتە ھۆکاری زیادبوونی یاخی بوون و کوفر لە ئینساندا؟! سەرەتا دەلیین: ئەم

نایەتەى وەك ئەو نایەتەنەى سوورەتى (التوبة)یە کە خوا دەفەر موی: ﴿وَإِذَا

مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾﴾

ئنجای دەلیین:

١/ ھەلبەتە لەپرووی پزیشکییەووە خواردنی باش خواردنییەک کە پڕ بێت لە
پرۆتینات و فیتامینات و ... ھتد، ئەگەر ئینسانىکى ساغ بیخوا، لى بە ھەرمەند
دەبى، ئەدى نەخۆشىک؟ نەخۆش بیخوا، رەنگە ھەر نەخۆشییەکەى پى زیاد
بکات، نەخۆش بە خواردنى چاک زەرەر دەکات، چونکە میزاجەکەى تىکچوو،
بۆ وینە: ئاوێکى شیرین و زوڵال بەدیە کەسێک کە تووشى گرانبەتا بووبى، لە
زارى تالە، وا دەزانى زەقنەبووتە، کاتێک ھەلامەت دەگرى، تام لە ھىچ ناکەى،
ھىچ شتێک بۆن ناکەى، بۆچى؟! چونکە میزاجەکەت تىکچوو و ھەلسووکەوتىکى
نارىک لەگەل دەروەى خۆیدا دەکەن، ئنجای بە ھەمان شیو، ئەوانەش کە
میزاجى دەروونىیان تىکچوو، بەو ھىداىیەتەى خوا، لە جىاتى ئەوہى
بە ھەرمەندبن، زەرەرمەند دەبن، ئەوہ لە لایەک.

٢/ پاشان هەتا نایەت زیاتر دادەبەزن، ئەوانە زیاتر حەسەدو بوغزیان دەجووڵێ بەرانبەر بە ئیسلام، بەرانبەر بە ئەهلی ئیسلام، مانای وایە ئەوەش دەبێتە هۆی زیاتر یاخی بوون و کافر بوونیان.

٣/ پاشان هەتا نایەت زیاتر دادەبەزن، ئەوانیش برۆیان پێناکەن، ئنجا کەسێک کە برۆا بە نایەتێک نەکات، جیاپە لەوەی کە برۆا بە دوو نایەتان ناکات، هەرودها ئەویش جیاپە لەوەی کە برۆا بە شەش هەزار نایەت ناکات، وە کەسێک برۆا بە یاسایەکی ئیسلام ناکات، جیاپە لە کەسێک کە برۆا بە هیچ یاسایەکی ئیسلام ناکات، بەئێ کوفر هەر کوفرە، بەلام کوفریش (درجات)ی هەیە، وە کچۆن ئیمان (درجات)ی هەیە، وەکو چۆن ئیمان پلە پلەپلە، کوفریش پلە پلە بەرەو خوارە، کوفر هەیە، کوفرتر هەیە، کوفری سەخت و پتەو هەیە و کوفری سووکتەر هەیە، ئنجا جیی سەرنجە کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

مَنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾، نافەرموێ: هەموویان، دەفەرموێ: زۆریان بەو وەحییە کە بۆ تۆ دادەبەزێ و لێی یاخی بوون و کافر بوون، وەحییە کە کە بۆ تۆ دادەبەزێ، ئەوان بە هۆیەو لە یاخی بوون و کافر بوون زیاد دەکەن و تێاندا زیاد دەکات چونکە هەیانە وانیە و هیدایەت وەردەگرێ.

مەسەلە ی پێنجەم: کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ

وَالنَّصْرِيُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ﴾، دیارە ئیمە پێشتر ئەم نایەتەمان لە سوورەتی (البقرة) لە بەرگی یەكەمی ئەم تەفسیرەدا تەفسیر کردوو و روونمان کردۆتەو، بەلام لێرەش هەر شتیکی کورتی لەسەر دەئێین، خوا دەفەرموێ: بیگومان ئەوانە ی ئیمانیا ن هیناوە، وە ئەوانە ی گەراونەو، (واتە: گەراونەو بۆ لای تەورات، یان بۆ لای ئەو بەرنامە یە کە موسا لەسەری بوو، یانی: جوولە کەکان)، وە صابییەکان و

نەصرانییەکان، هەر کامێک لەو چوار میللەتانە، ﴿مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، ئیمان بە خواو بە رۆژی دوایی بێنێو، کردوو باشەکان

ئەنجام بدات، ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، نەترسیان لەسەرەو نە خەمباریش دەبن.

ئێمە پێویست دەکات جارێ لە رووی ماناکەیهووە قسەیهک لەسەر ئەم ئایەتە بکەین، دوایی لە رووی چۆنیەتی رێزمانییەووە قسەیهکی لەسەر بکەین:

لە رووی ماناکەیهووە:

ئەم رەستە قورئانییە وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا باسمان کردووە، دوو مانای راستی هەن، مانایەکی هەلەشی هەیە، دوو مانا راستەکان:

یەك: مەبەست لە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، لەبەرئەوێ دەگوترا: ﴿ءَامَنُوا﴾ بۆتە

درووشم بۆ مسوولمانان واتە: شوێنکەوتووای موخەممەد ﷺ، ئەگەر نا

جوولەگەش ئەگەر ئیمانیا نەهێناب، پێیان دەگوترا: ﴿ءَامَنُوا﴾،

نەصرانییەش ئەگەر ئیمانیا نەهێناب، وە صابیئەش ئەگەر کاتی خۆی

ئیمانیا نەهێناب، پێیان دەگوترا: ﴿ءَامَنُوا﴾، بەلام لێردا، ﴿الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾ بەپێی بە عورفو باو بۆتە دروشمێک بۆ مسوولمانان، واتە: لێردا

خوا دەفەرموێ: مسوولمانان و جوولەگەکان و صابیئەکان و نەصرانییەکان، هەر

کامێکیان ئەو سێ سیفەتە تێدا بن:

۱- ئیمان بە خوا.

۲- ئیمان بە دواڕۆژ.

۳- کردەوێ باش، ئەو ترسی لەسەر نیە و پەژارەش دایناگری، واتە:

مسوولمانان لە رۆژگاری خۆیاندا، وە بابو باپیرانی ئەم جوولەگەنە ئیست،

ئەگەر کاتی خۆی بە راستی بروایان بە خواو بە رۆژی دوایی هێناب و

کردەوێ باشیان ئەنجامدا، لە خزمەت موسا و پیغمبەرانی دیکەدا، وە

نەصرانییەکان بە هەمان شیوە، صابیئەکان بە هەمان شیوە، ئەگەر لەگەڵ

پىغەمبەرانى خۇيانداو، لەگەل دىنى خۇياندا راستيان كىردى كاتى خۇي،
ئەوانە سەرفرازن.

دوو: مانايەكى دىكە ھەر كامىك لە مسوئلمانان و لە جوولەگە و لە صابىئە و لە
نەصرانىيەگان، ئەگەر ئىستا ئەم سى سىفەتە لە خۇياندا بىننە دى:

۱- ئيمان بە خوا.

۲- ئيمان بە رۆزى دوايى.

۳- كىردەوى باش، ئەو نەترسيان لەسەر دەبى و نەپەژارەش داياندهگرى، ديارە
ئيمان بە خوا، ئيمان بە رۆزى دوايى و، كىردەوى باش، واتە: بە پىي
ئىسلام، يانى ھەركامىك لەوانە ئەگەر پابەند بى بە ئىسلامەو، با ئەو
كەسە جوولەگە بووبى، يان نەصرانىي بووبى، يان صابىئە بووبى، دوايى
كە دىتە رىزى ئيماندارانەو، وەك ئەوانى لى دى.

ماناى سىيەمى كە ھەلەيە، كە جارى وابووە گويم لە ھەندىك لە بەناو زانايانى
ئىسلام بوو، كە ماستا و دەكەن بۇ ھەندى حىزبى عەلمانىي، يان ھەندىك
رژىمى طاغوتىي و عەلمانىي و موخامەلەي درۆ دەكەن بۇ جوولەگە و
نەصرانىيەگان و ... ھتد، ئەوان دەللىن: مەبەست ئەوئەيە كە مسوئلمان و
جوولەگە و نەصرانىي و صابىئى، ھەركامىكيان لەگەل دىنى خۇيدا راست
بكات و پىوئە پابەندبى، سەرفرازە!!

بەلام لەراستىدا ئەو وانىە، ئەو مانا لىكدانەوئەيەكى ھەلەيە، چونكە ئەگەر وا
بووايە پىويستى نەدەكرد خوا بە پىغەمبەرى خاتمە بفرموى: بە خاوەن

كتىبەگان و بەوانى دىكەش بلى: با مسوئلمان بىن، وەك فەرموويەتى: ﴿ فَإِنْ

حَاجُوكَ فَقُلْ أَصَلَّمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسَلَّمْتُمْ فَإِنْ أَصَلَّمُوا فَقَدْ أَهْتَكَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ

بصيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾ آل عمران، ئەو دوو مانا لىكدانەوئەيە كىردمانن ئەو دووانە
راستن، ئەو لەرووى ماناكەيەو.

له رووی ریزمانییەوه :

زانایان لێرەدا ئیشکالیکیان بۆ دروست بووه، ئایەتەکه ئاواپه: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرِيَّ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ** ﴾، که لهوئ: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ** ﴾، واته: دەبیته (اسم) ی ﴿ **إِنَّ** ﴾ هه، دەبی (منصوب) بی، واته: (الصائبین) بی، که چی (مرفوع) ده؟ بۆیه زانایان ئیشکالیکیان بۆ دروست بووه لێرەداو دهئین: ئایا هۆی (مرفوع) بوونی ئەوه چییە؟! هەرچەنده (الصائبین) یش خوینراوتهوه، زانایان چەند وهلامیکیان داوتهوه، ئەوهی که لهگهڵ سروشتی دەرسهکهی ئیমেدا بگونجی، به کورتی دووانن:

(۱) دهئین که خوا باسی مسوولمانان و جوولهکهکان و نهصرانییهکان دهکات (صابئون) ی خسهتۆته نیوان، ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا** - **وَالنَّصْرِيَّ** ﴾ هه، بهم شیوهیه:

﴿ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصْرِيَّ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ** ﴾، که ئەو کاته ماناکهی ئاوا ی لئدی: (بیگومان ئەوانه ی بروایان هیناوهو جوولهکهو صابینونیش و وهک وانن وه نهصرانییهکان، ...) ئەو کاتهش (صابئون) نابیته (اسم) ی (إن) و دەبیته (مبتداً) و ئەوهی دوایی دەبیته (خبر) و ههردووکیان (مرفوع) دهبن، ئەوه (خلیل بن أحمد الفراهیدی، وسیبویه) ئەو رایهیان هه لێزاردوه.

٢) دەلێن: لەبەرئەوهی ﴿الَّذِينَ﴾ هەش (مبني)یە که دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾، و ئیعتیبار کراوە، که ﴿إِنَّ﴾ ئیشی نەکردووە، چونکە ﴿الَّذِينَ﴾، هەر (مبني)یە و حالەتی (رفع) و، (نصب) و، (جر)ی هەر وەک یەکه، ئنجا که ﴿إِنَّ﴾ یە ئیشی نەکرد، مانای وایە ئەو کاتە ئەگەر بلیی: ﴿وَالصَّادِقُونَ﴾، ئەو بە و ئیعتیبارەیه که ﴿إِنَّ﴾ ئیشی نەکردووە، بۆیە (الصائبون) بە (مرفوع)ی ماوەتەوه.

بە هەر حال ئەوهی گرنگە ئیمە بیزانین ئەوهیه که قورئان بناغە ی زمانی عەرەبییەو، ئیمە ناچار نین لەبەرئەوهی فلان زمانانی عەرەبی وایگوتووە، لە بەرانبەر قورئاندا بکەوینە گومانەوه، قورئان زمانی عەرەبی کردۆتە زمانی عەرەبی، قورئان ئەسل و بناغە ی زمانی عەرەبی داناو، بۆیە لەپراستیدا دەبی بنچینهکانی زمانی عەرەبی لەگەڵ قورئاندا بگونجین، ئنجا زانیان حکمەتی ئەوهشیان بەتایبەتی (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) خاوهنی (التحریر والتنوير)، دەلی: حکمەتی ئەوه که حالەتی ئیعرابییهکە (صائبون) جیایە، ئەوهیه که مسوولمانان و جوولەکە و نەصرانی، کتیبیان هەیه و دیارن، بەلام (صائبون) کتیبیکی دیاریان نیە، بۆیە خوای پەروردگار حالەتی ئیعرابییهکە ی ئەوانی جیاکردۆتەوه، بۆ ئەوهی که دەر دەرکەوی تەنانەت ئەوانیش ئەگەر بێتو ئیمان بینن بە خواد بە رۆژی دوایی و کردەوهی باش بکەن، ئەوانیش هەر سەرفرازان، هەرچەندە دووریشن لەو میللەتانیە که خاوهن کتیبین.

مەسەلە ی شەشەم: که دەفەرموی: ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا

إِلَيْهِمْ رَسُولًا لَمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

يَقْتُلُونَ﴾، واتە: بیگومان ئیمە پەیمانیکی پتەومان لە بەنی ئیسرائیل وەرگرت، وە پێغەمبەرانیشمان بۆ لا رەوانەکردن، هەرکاتیک پێغەمبەریک هاتبا بۆ لایان، بە شیۆهیهک قسە ی کردبایە که نەفسیان حەزی لی نەدەبوو، دل

پەسندی ئەوان نەدەبوو، دزایەتیان دەکردن، کۆمەئیکیان لێ بە درۆ زانین و کۆمەئیکیشیان لێ کوشتن.

ئەم رستە قورئانییە لە سوورەتی (البقرة) شدا هاتو، که دەفەر موی: ﴿...أَفَكُلَّمَا

جَاءَكُم رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ اَنْفُسُكُمْ اَسْتَكْبَرْتُمْ فَرِيْقًا كَذَبْتُمْ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿٨٧﴾

لیڕەدا زانایانی زمانی عەرەبی، دەلێن که لە ئایەتەکە (المائدة) دەفەر موی:

﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ اَنْفُسَهُمْ﴾ وشهیهك قـرتینراو

(محدوف)ه، وهك: (ناصبوهم بالعداوة) یان (استكبروا) وهك له ئایەتەکە

سوورەتی (البقرة) شدا هاتو، بەلام رستە: ﴿فَرِيْقًا كَذَبُوْا وَفَرِيْقًا

يَقْتُلُوْنَ﴾، دەلالەتی لەسەر دەکات، ئەوەی که گرنگە ئیمە بیزانین ئەوێه که

خوای کاربەجێ لە چەند شوێنان لە قورئاندا باسی ئەو دەکات، که پەیمانی

پتەوی لە جوولەکەکان وەرگرتو، وە لە سوورەتی (البقرة) دا که من باسم کردو بە

تەفصیل، باسی برگەکانی ئەو پەیمانەش دەکات، که پەیمانیکێ دە برگەیی بوو،

بەلام لیڕەدا بە کورتیی باسی دەکات و لەوێ بە درێژی باسی دەکات، ئەوەی

که گرنگە ئەوێه که خوا دەیهوێ بە ئۆممەتی ئیسلام بفرموی: جوولەکەکان لە

پیش ئیوودا پەیمانی زۆر پتەویان لێ وەرگیرا، پیغەمبەرانیشیان بۆ رەوانەکران و

کتیبیشیان بۆ دابەزێنران، بەلام لەگەڵیاندا راستیان نەکردو، ئەوێه

سەرەنجامیانە کهواتە: ئیووش دەرس و عیبرەت لەوان وەرگیرن، تاکو وهك

ئەوانتان بەسەر نەیهت.

مەسەلەى حەوتەم و کۆتایی: که دەفەر موی: ﴿وَحَسِبُوْا اَلَّا تَكُوْنَ فِتْنَةً

فَعَمُوْا وَصَمُوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُوْا كَثِيْرًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ

بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ﴾، پیشتەر خوا که فرموی: جوولەکەکان هەندیک لە

پیغەمبەرانیان بە درۆ زانی و هەندیکیانیشیان لێ کوشتن، ئەوانەى که

کۆشتیانن بە مسۆگەری زەکەرییا و یەحییان لى کۆشتوون، وە هەوئیان داوہ عیسا ش بکوژن، وە لە تەوورات و پەیمانی کۆندا باسی پیغەمبەرانیک دەکات کە کۆشتووینان و ناویشیان دینى، ئنجا کە ئەوہیان کرد، ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ

فِتْنَةً﴾، واتە: هەرچەندە جوولەکەکان بەشیکیان لە پیغەمبەران بە درۆ زانی و بەشیکیشیان لى کۆشتن، کەچی پیشیان وابوو هیچ بەلایەکیان بەسەردا نایەت و ئەوہ نابیئە هۆی بەلاو ئازارو، نابیئە هۆی گوناھباری و عەیبەدارییان! واتە: ئاوا

خەیاڵ پلاویان کرد، ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾، وە سەرەنجام کوێر بوون و کەر بوون، هەلبەتە لیرەدا مەبەست کوێر بوون و کەرپوونی پراولەتی نیە، واتە: لە بەرانبەر حەقیکدا کە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هیئایان نەیانبینی و کوێر بوون، وە کەر بوون و نەیانبیست، کەسێک هەق نەبینى، وەک کوێر بى

وايە، وە کەسێک هەق نەبیستی، وەک کەر بى وايە، ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ﴾، دوایی خوا گەرایەوہ سەریان، دیارە ئەوان تۆبەیان کردوہ، خواش گەراوہتەوہ سەریان، بەلام خوا ئامازە بە تۆبەکەى وان ناکات، چونکە مەقام مەقامی زەمکردنى ئەوانە، بەلام ئەگەر فەرمووبای: (تابوا وتاب الله عليهم) ئەوہ مەدح بوو، بۆیە ئەوہى کە دەبیئە هۆی مەدح بۆیان، چونکە لیرەدا مەقام مەقامی زەمکردن و سەرزەنشە، ئەوہ لادەباو، دەفەرموی دوایی خوا گەرایەوہ

سەریان، ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾، دوایی دووبارە زۆریکیان کوێر بوون لە بەرانبەر هەقدا، وە کەر بوون لە ئاستیدا.

لیرەدا توویژەرەوانی قورئان سەبارەت بەو دوو جارە کوێر بوونەو، دوو جار کەر بوونەى جوولەکەکان لە بەرانبەر هەقدا، زۆریان شت گوتوہ بۆ وینە:

(الزمخشری) دەلى: جاری یەکەم ئەوہبوو کە گۆلکیان پەرسەت، دووہم ئەوہ

بوو کە داواى بینینی خویان کرد.

(القضال) گە (آلوسی) یش لەوی وەرگرتووە، دەلی: جاری یەكەم ئەووە بوو گە (بخت النّصر)ی بابلی، چوووە ئۆرشەلیم و ئەو شوپنانهی گە جوولەگەکانی لیبوون و کاوولی کردن، جاری دوو دەمیش ئەووە بوو گە زەگەریباو یەحیایان گوشت.

هەندیکیش دەلین: مەبەست لەو دووجارە، ئەووەیە گە لەو ئایەتانهی سوورەتی (الإسراء) دا هاتووە، ئایەتی چوار تا حەوت، لەوی باسی دوو جارەن دەکات، گە

دەفەر موی: ﴿ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لِنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَاتِينَ

وَلَنُعَلِّنَ عَلْوًا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ

فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ

وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ

وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَعُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾، ئەم چوار ئایەتە:

(٤ - ٧) باسی ئەو دوو جارە دەگەن، (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) لە (التحریر

والتنوير) هگەى خۆیدا^(١) باسی ئەو دوو جارە ئاوا دەکات، ئەو دووجارە گە

جوولەگەکان مال و پیرانیان بەسەردا هاتو:

جاری یەكەمیان: (بخت النّصر)ی مەلیکی ئاشوور چوووە نیو (بیت المقدس)

گە بەگشتی سى جارەن چۆتە نیو (بیت المقدس) هوه:

أ/ له سالى (٦٠٦) پيش زاييندا.

ب/ له سالى (٥٩٨) داو.

ج/ له سالى (٥٨٨) پيش زاييدا.

له جاری سییه میاندا شاری ئۆرشەلیمی سووتاند، وه بهنی ئیسرائیلی هەموو

لهگەل خۆی هەلگرتن و بردنی بو بابل به دلیی، ئنجا مەبەست لەوه گە

خوا دەفەر موی: ﴿ **ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ** ﴾، واتە: دوایی نۆرەمان بۆ ئیوہ گێـپـرایەوہ، ئەویش ئەوہ بوو كە پادشای فارس بەسەر ئاشوورییەکاندا زال بوو، لە ساڵی (۵۲۰) پێش زایندا، وە دەستی بەسەر بابلدا گرت، وە جوولەكەکانی ئیزنداو گەرانەوہ بۆ ولاتی خۆیان و، مزگەوتەكەیان دروست كردهوہ، ئەوہ جاری یەكەم.

جاری دووہم: ئەوہ بوو كە (طیطس) فەرماندە ی پۆمانی كۆری ئیمپراتۆر (وەسبیانووس) نۆرشەلیم ئابلووقە دەدات، تا وای لێدئ جوولەكەكان هەندیکیان یەكدی دەخۆن، واتە: خەلكیان كە لێ دەمرئ گۆشتیان دەخۆن، وە پێست و شتی دیکەیان خوارد، وە بە پێی پێوایەتی ئەو كات: هەزار هەزار، واتە: یەك ملیۆن (۱،۰۰۰،۰۰۰) كەسی لێ كوشتن، وە نەو دەو حەوت هەزار (۹۷،۰۰۰) ییش ژن و مندالی لێ بە دیل گرتن، ئەوہ لە ساڵی (۶۹) زایینی، واتە (۶۹) ی دوای لە دایكبوونی عیسا علیە السلام، دوایی بە دوای ئەو دا ئیمپراتۆر (ئەدریان) ییش لە ساڵی (۱۱۷) ی زاینیدا، وە لە ساڵی (۱۳۸) ی زاینیدا، جاریکی دیکە شارەكە ی كاو ل كرد، بۆئەوہ ی هیچی لێ سەوز نەبئ، وە لەو كاتەدا دەولەتی جوولەكە نەما، وە بە زەویدا بلاو بوونەوہ.

منیش دەلیم: دەگونجئ مەبەست لەم دووانە بئ، یان دەگونجئ مەبەست ئەو دووانە بئ كە (الزمخشری) گوتوونی، یان ئەو دوو جارە ی كە (القضال و الألو سی) دەلین، بەلام من پیموایە مەرج نیە تەنیا ئاماژە بۆ ئەو دوو جارە بئ كە رابردوون، بەلكو پیموایە خوا لێرەدا باسی عادەتی گشتی جوولەكەكان دەكات، واتە: جار لە دوای جار، ئیوہ سەرپێچی دەكەن، وەك خوای پەروردگار

لە سوورەتی (الملک) دا دەفەر موی: ﴿ **مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ** ﴾

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿۲﴾ **ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَيْنٍ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ**

خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿۳﴾، هەموو توێژەرەوان دەلین: (كەرتین) واتە: جار لە دوای جار، ئیدی مەرج نیە، تەنیا دوو جار بئ، خوای پەروردگار ییش كە ئاماژە بەو دوو

جارە دەکات، واتە: ئەوی جوولەکەکان! ئیوه هەر عەدەتتان وایە جار لە دوا جار، هەر پەیمانشکینیی دەکەن و سەرپیچی دەکەن، بەردەوام بێ فەرمانیی خوا دەکەن، هەر عەدەتتان وایە و پیوهی راهاتوون! ئەگەرنا مەرج نیە ئاماژە بێ بۆ دوو جار.

پاشان تیبینییهکی دیکەشم هەیە: ئەگەر ئاماژەش بێ بۆ دوو جار، ئەوه جارێکیان تیبەرپیوهو جارێکیان دی، وەک لە فەرماشتهکانی پیغه مەردا ﷺ هاتووە کە مسوولمان و جوولەکە پیگەوه بەشەر دین^(۱)، وە جارێکی دیکە جوولەکە لیان تیکدەچی، ئەوهی کە خوای پەروردگار ئاماژە ی پێدەکات:

﴿ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ ﴾، دەگونجی (وَعْدُ الْآخِرَةِ) (وَعْدُ الْمَرَّةِ الْآخِرَةِ) بێ، دەشگونجی وەعدی پیش دواوژ بێ، کە جوولەکە جارێکی دیکە لیان بقەومی و لەسەر ئەو ستمەمی کە ئیستا لە مسوولمانانی فەلەستینی دەکەن، بەلاو موصیبهتیان بەسەر بێ! خوای پەروردگار هەموو لایەکمان پیاریزی لە بێ فەرمانیی و سەرپیچی و سنوور شکینیی، بۆئەوهی کە لە سزاو جەزەبەیی خوا دووربین لە دنیاو لە قیامەت دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) کە ئەمە یەکیک لەو فەرموودانەییە:

﴿تقاتلكم اليهود فتسلطون عليهم، حتى يقول الحجر يا مسلم! هذا يهودي ورائي فاقتله﴾ {رواه البخاري: ۳۵۹۳، و مسلم: ۲۹۲۱} .

دەرسی حەفدەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەت پێکدێت، (۷۲ - ۷۶) لەم پێنج ئایەتە موبارەکەدا خوای تائو و پاک، بەتایبەت باسی نەصرانییەکان دەکات، واتە: ئەوانە لە لافی ئەووە لێدەدەن کە بە دواى عیساى کورپی مەریەم کەوتوون، سەلامی خوا لە عیساو، خوا لە دایکی رازی بێ، وە بەهۆی بە خوا زانیی مەسیحی کورپی مەریەمەو، مۆری کوفریان بە نیوچەوانەووە دەنێ، هەر وەها لەسەر زمانی عیسا سەلامی خوای لێ بێ، بە هاوبەش بۆ خوادانەرو بیبەش لە بەهەشتیان ناوژەد دەکات، وە بە ستمکار ناویان دەبات.

پاشان جارێکی دیکە بەهۆی ئەفسانەى سێگۆچکە (ئالووت) هەو کە دەلێ: خوا یەکیکە لە سییان، لە لایەن نەصرانییەکانەو، بە کافر ناوژەدیان دەکات و راشیدەگەیهنێ کە جگە لە یەک پەرستراوی هەق کە خوایە، هیچ پەرستراوی دیکە بوونیان نیەو، لە حالەتی وازنەهێنانیشیان دا، هەر شەیان لێ دەکات بە سزایەکی بە ئێش.

پاشان بە پرسیار کردن و سەرسوورمانەووە دەفەرموئ: ئایا ناگەرێنەووە بۆ لای خواو داواى لێبوردنی لێ ناکەن، لەو هاوبەش و کور بۆ دانانەدا؟! پاشان خوای زاناو توانا رايدەگەیهنێ، کە مەسیحی کورپی مەریەم جگە لە پیغەمبەرێکی خوا کە بە دواى پیغەمبەرانى دیکەدا هاتو، هیچی دیکە نیە، وە دایکیشی تەنیا ئافەرەتییکی سیددیقەو زۆر ئیماندارو راستبێژ بوو، کە ئەوانیش وەك هەر کەسێکی دیکە خواردنیان خواردو.

پاشان لە گۆتاییدا بە پیغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرموئ، کە بە نەصرانییەکان بفرمۆئ: ئایا چۆن جگە لە خوا شتێک دەپەرستن، کە هیچ جوۆرە زیان و سوودیکیان بە دەست نیە، لە حالیکدا خوا بیسەری زانایە؟!

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ
 يَبْنِي إِسْرَائِيلَ ۖ اْعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۗ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿۷۲﴾ لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ۗ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا
 عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۳﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ
 إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۷۴﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ
 مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۗ كَانَا
 يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى
 يُؤْفَكُونَ ﴿۷۵﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ
 ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۗ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۷۶﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بىگومان ئەوانەى گوتيان: خوا برىتية له مەسىحى كورى مەريەم، كافر بوون، وه مەسىح گوتى: ئەى وهچەى ئيسرائيل! خوا بپەرستن پەرودەگارى من و خوشتانه، به مسۆگەرىي هەر كەس هاوبەش بو خوا دابنى، ئەوه بىگومان خوا بەهەشتى لى قەدەغە دەكات، وه جىگای ھەوانەوى ئاگر (ى دۆزەخ)ە، وه ستەمكاران ھىچ پشتیوانیان نین ﴿۷۲﴾ به دئىايیەوه ئەوانەى گوتيان: خوا برىتية له سىيەمى سى (پەرستراوان، كافر بوونە، وه ھىچ پەرستراو (ى به ھەق) نین جگە له يەك پەرستراو (كە خوايە) وه ئەگەر واز لەوه نەھىن، كە دەيلین، مسۆگەر ئەوانەيان كە كافرن، سزايەكى بەئىشيان دەدرى ﴿۷۳﴾ ئايا بەرەو لای خوا ناگەرپنەوهو داواى لىبوردنى لى ناكەن، له حالیکدا كە خوا لىبوردەى به بەزەى يە؟ ﴿۷۴﴾ وه مەسىحى كورى مەريەم جگە له پىغەمبەرىك، كە له پىش ویدا پىغەمبەرانى دىكە رابردوون، ھىچى دىكە نەبووه، وه (مەريەمى) داىكىشى سىددىقەيەك بوو، ئەوانىش (وہك خەلكى دىكە) خواردنیان دەخوارد، سەرنج بدە! چۆن ئايەتەكانیان بو رپوون دەكەينەوه (لەسەر پووجىي بىرۆكەى به بەشىك له خوا دانانى عىساو داىكى) دوايى سەرنج بدە! چۆن (له ھەق) لادەدرين! ﴿۷۵﴾ بلى: ئايا (چۆن) جگە له خوا شتىك دەپەرستن، كە ھىچ زيان و سوودىكى بۆتان به دەست نىە، له حالیکدا كە تەنيا خوا بيسەر (ى ھەموو قسەيەك) و زانايە (به ھەموو شتىك) ﴿۷۶﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(ثَلَاثُ ثَلَاثَةٍ): (أَي: وَاحِدٌ مِنْ ثَلَاثَةٍ، ثَلَاثُ الشَّيْءِ تَثْلِيثًا: جَعَلْتُهُ عَلَى ثَلَاثَةِ أَجْزَاءٍ)، ئەوانەى كافرێ گوتیان: خوا یەكێكە لە سییەكان، ئەك لە ریزبەندیی دا، كە یەك و دووی لە پێش دا هەبن، ئەویش سییەم بێ، چونكە دەگوتری: (ثَلَاثُ الشَّيْءِ تَثْلِيثًا) واتە: ئەو شتەم كرده سێ بەش.

(إِلَهٍ): واتە: (مَعْبُود) پەرستراو، وه (إِلَه) جیاپه له (الله)، چونكه (الله) ناوی عەلەمه بو خوا، له زمانى كوردیدا دەلێین: خوا، به فارسى دەلێن: (خُدَا)، به ئینگلیزی دەلێن: گۆد (Gad)، وه هەر وه ها له زمانى هەموو میلله تاندا ناویكى تايبەت هەپه بو خوا، بەلام (إِلَه) واتە: پەرستراو، جا خوا یەكێكە، بەلام پەرستراوهكان زۆرن و جوړاوجوړن، هەلبەتە پەرستراوی به هەق تەنیا یەكە، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَحْدٌ﴾، واتە: پەرستراوی به هەق، ئەگەرنا پەرستراوی به ناھەق زۆرن، ئنجا ئایا وشەى: (إِلَه) له جیپه وه هاتوه؟ سێ ئەگەر (إحتمال) هەن، وهك (راغب الأصفهاني) دەلێ:

(۱) (أَلَهُ فَلَانَ يَأْلُهُ إِلَاهَةٌ: أَي عَبْدٌ يَعْبُدُ عِبَادَةً) (أَلَهُ) واتە: (عَبَدَ)، (يَأْلُهُ إِلَاهَةٌ) یانی: (عَبَدَ يَعْبُدُ عِبَادَةً)، واتە: پەرستی، دەپەرستی، پەرستن، گەواتە: (إِلَه) كەسێكە كە غەیری خوێ دەپەرستی.

(۲) یاخود له (أَلَهُ يَأْلُهُ إِلَاهَةٌ) دوه هاتوه (أَي: تَحْيَرُ)، واتە: سەرسام بوو، چونكە پەرستراوی به هەق كەسێكە كە عەقل تێیدا سەرسامه و بۆی نایستەباب ناكری، له هەموو سیفەتەكانى دا.

(۳) یاخود له (لَا يَلُوهُ لِيَاهَا) دوه هاتوه (أَي: احْتَجَبَ)، (لَا يَلُوهُ)، واتە: (احْتَجَبَ) ه، (يَلُوهُ) واتە: (يَحْتَجِبُ)، (لِيَاهَا) واتە: (احْتَجَابًا)، لەبەرئەوێ پەرستراوی به هەق كە خواپه نابینری، ئنجا (إِلَه) به (أَلَهُ) كۆدەكرێتەوه، (أَلَهُ) (أَلَهُ)

واتە: پەرستراوەکان، نەدەبووایە کۆبکریتەو، بەلام خەلک بە هەله داچوو،
له گەل پەرستراوی بە هەقدا پەرستراوی ناهەقیش دەپەرستن.

(صِدِّيقَةٌ): له (صَدَقَ) هوه هاتوه، (صَدَقَ) واتە: راستی کرد، (الصَّديق)

کەسێکە کە زۆر راست دەکات، یاخود کەسێکە کە بەرانبەرە کە ی خۆی زۆر بە
راست دەزانێ، ئیستا ئەبو بەگەری صیددیق کە پێی دەگوتری: (الصَّديق) یان
لەبەرئەوێهێ زۆر راستبێژ بوو، یان لەبەرئەوێهێ کە هەرچی پێغەمبەری خوا
ﷺ فەرموویەتی، ئەو بە راستی داناو، (كَثِيرُ الصِّدْقِ، أَوْ كَثِيرُ التَّصَدِيقِ)،
کە هەردوو کە لاشی وایه، دەلی: (الصَّديقُ: مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصِّدْقُ، أَوْ مَنْ لَا
يَكْذِبُ قَطُّ، أَوْ لِمَنْ لَا يَتَأْتِي مِنْهُ الْكُذْبُ لَتَعُوذَهُ الصِّدْقُ، وَالصِّدْقُ: مُطَابَقَةُ
الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمُخْبَرِ عَنْهُ مَعًا)، واتە: (صَدِّيق) بە کەسێک دەگوتری کە
قسە ی راستی زۆری، یان هەرگیز درۆ نەکات، یاخود کەسێکە لەبەرئەوێ
لەسەر راستی خۆی راهیناوه، درۆی لێ نایهت و ناتوانی درۆ بکات، (صَدِّيق) یان
بریتیه له راستبێژی، دەلی: (مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمُخْبَرِ عَنْهُ مَعًا)
واتە: کە قسە دەکە، هەم له گەل ئەوێ کە لەنیو دلت دایه راست بی، هەم
ئەو شتە ی هەوایی پێدەدە ی راست بی، هەم له گەل خۆت راست بکە، هەم
له گەل دەرەوێ خۆتدا راست بکە.

(يُؤْفَكُونَ): (الْإِفْكَ: فِي الْأَصْلِ كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ

عَلَيْهِ، يُؤْفَكُونَ) أَي: يُصْرَفُونَ عَنِ الْحَقِّ فِي الْإِعْتِقَادِ إِلَى الْبَاطِلِ وَمِنَ
الصِّدْقِ فِي الْمَقَالِ إِلَى الْكُذْبِ، وَمِنَ الْجَمِيلِ فِي الْفِعْلِ إِلَى الْقَبِيحِ، واتە:
(الْإِفْكَ) له ئەسلدا بریتیه له هەر شتێک کە لەسەر ئەو باره چاکه ی کە دهبی
لەسەری بی، لادەری، (يُؤْفَكُونَ) واتە: (يُصْرَفُونَ) لادەدرین، له عەقیدەو
بیروبووای هەق، لادەدرین بو ناهەق، وه له راستبێژی له قسەکردندا
لادەدرین بو درۆ، وه له کردەوێ باش و جوان، لادەدرین بو کردەوێ خراب و
ناشیرین.

بوو، وە بۆ وانیش نێردراو، واتە: لە وەچە یەعقوبە، وشە (ئیسرائیل)یش بەهۆی ئەو دەولتە داگیرکەر (غاصب)ە ی ئیسرائیلەو، ئیستا کە لەبەر دلی زۆر کەس بیزاراوە، ئەگەرنا ئیسرائیل نازناوی پیغەمبەر یەعقوبە ﷺ، واتە: بابی یوسف و بنیامین و دە برایه کە ی دیکە، کە دیارە یەعقوبیش کوری ئیسحاقە، ئیسحاقیش کوری ئیبراھیمە (عليهم الصلاة والسلام)، ئیسرائیل بە زمانی عیبیری واتە: عەبدوئلا (اسرا) واتە: عەبد، (ئیل) واتە: (اللہ)، خوا بپەرستن، پەروددگاری منەو پەروددگاری ئیووشە، یانی: خاوەنی من و خاوەنی ئیووشە، پەرستراوی من و پەرستراوی ئیووشە، چونکە وشە (رب) بە مانای پەروددگار، خاوەن، سەید، سەرەوەر، پەرستراو، دی، ﴿ إِنَّهُ مِنْ يُشْرِكٍ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ ﴾، بیگومان هەر کەسێک هاوبەش بۆ خوا دابنێ، خوا بەهەشتی لێ قەدەغە کردو، ﴿ وَمَاؤُهُ النَّارُ ﴾، وە جیگای حەوانەو و ئیسراحتیشی ئاگرە، واتە: ئاگری دۆزەخ، ﴿ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾، وە ستەمکاران هیچ پشتیوانیان نیە، تەماشای بکەن! بە چەند شیۆ، لێردا عیساى مەسیح، (مەسیح نازناوی عیساى ﷺ) بانگیان دەکات دەفەرموی: پەروددگاری خۆم و خۆتان بپەرستن، هەر کەسێک هاوبەش بۆ خوا بپار بدات، خوا بەهەشتی لێ قەدەغە دەکات، جیگای ئاگرەو ستەمکاریشە.

ئنجای خۆی پاک و تاك دووبارە دەفەرموی: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ

اللَّهُ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ﴾، بە مسۆگەری ئەوانە بیروان کە گوێیان: خوا سییەمی سییە، واتە: سییەمی سییەکانە، ئەو لە نەصرانییەتدا پێی دەگوێری: (ثالوث) واتە: سیکوچکە، بۆیە ئەگەر تەماشای بکەن لە رۆژئاوا ئەو مەسەلە ی سیکوچکە زۆر، کاتی خۆی حیزبی بەعس (وحدة، حرية، اشتراكية) یان هەبوو، ماسۆنیەکان (الإخاء والحرية والمساواة)، ئەو سیکوچکە زۆر، مەبەستم ئەو نیە هەر شتێک سێ بێ خراپە، بە لکو مەبەستم ئەو نیە ئەوان هەول دەدەن بپروکەو شیعارە گەنگەکانیان لە سێ خالدا جێی بکەنەو، کە لەراستییدا ئەو کاریگەری ئەو

سێکوچکەیه که له نەصرانییەتدا هەیه، ئنجا خوا دەفەرموێ: بێگومان ئەوانەى گوتیان: خوا سێیەمی سێیەکانە، بێپروان، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ﴾، وه هیچ پەرستراویک نیه جگە له یەك پەرستراو، ﴿وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، وه ئەگەر وازیش نەهێنن لەوەی که دەیلێن ئەو (ل)ە، لامی قەسەمە، (ن)ەگەش، نوونی تەوکیدە، واتە: سویند بە خوا بە تەئکید ئەوانەى بێپروان لە وان، سزاو ئازاریکی بە ئیشیان تووش دەبێ، ئنجا ئایا ئەو سێیانە کێن کاتێک گوتووینانە: خوا سێیەمی سێیەکانە؟

هەندیکیان گوتووینانە: خوا، مەریەم، عیسا، هەندیکیشان گوتووینانە: خوا، عیسا، گیانی پیروۆز (الروح القدس).

دوایی خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ، وَاللَّهُ

عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، خوا بە نکوویی لێکردنەوه دەفەرموێ: ئایا ناگەرێنەوه بۆ لای خواو داواى لیبوردنیشی لێناکەن؟! له حالیکدا که خوا زۆر لیبووردیەو زۆر بە بەزەییە؟! لەگەڵ ئەو بێئەدەبیی و ئەو بێپێزێبەش که بەرانبەر بە خوا دەیکەن، که دەیکەن بە بەشیک لە سێ بەشان، کورپی بۆ بریار دەدن، هاوتای بۆ بریار دەدن، بەلام خوا ﷺ دەرگای گەرانهوه و پەشیمانبوونەوهیان بۆ دەکاتەوه!!

ئنجا خواى پەروردگار راپدەگەیهنی، دەفەرموێ: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾، مەسیحی مەریەم جگە لە پێغەمبەرێک که له پێش ئەودا پێغەمبەرانى دیکە تیپەرپوون و رویشتون و له نیو بەشەردا هاتوون، هیچی دیکە نەبووه، پێغەمبەرێک بووه وهك هەموو پێغەمبەران و هیچی لەوان زیاتر نەبووه، ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾، دایکیشی زۆر راستبێز بووه، یاخود زۆر بە راست دانەر بووه، یاخود زۆر بە ئیمان بووه، ئافەرتێکی یەكجار چاك بووه، بەلام ﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾،

هەردووکیان خواردنیان دەخوارد، ئنجا کە خواردنیان خواردبێ، مانای وایە وەك ئەو خەلکە بەشەر بوون، وە کە خواردنیان خواردبێ، مانای وایە پێویستیان بە غەیری خۆیان بوو، ئنجا کە سێک پێویستی بە مستە ئاوێک و چنگە گەنمێک بێ، چۆن خۆیەتی بۆ دەکری؟! ﴿ **أَنْظِرْ كَيْفَ بَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى**

يُؤَفِّكُونَ ﴾، سەرنج بدە! چۆن ئایەتەکانیان بۆ روون دەکەینەو، دوایی سەرنج

بدە چۆن لادەدرین، ﴿ **يُؤَفِّكُونَ** ﴾ واتە: (يُصِرُّفُونَ) یانی: لادەدرین، وەك بلیی ئیرادەیان بە دەست خۆیان نەمابێ، ئاوا بە لاری دا دەبرین، ئەمە ئامازەيە بۆئەوێ کە ئەوانە کوفرو نیفاق وا لە دلیاندا جیگیر بوو، وەك بلیی ئیرادەي لێ زەوت کردوون، ویستی بە دەست نەهێشتوون و جلەویان کەوتۆتە دەست شەیتان و ئارەزوو و لە دەست خۆیاندا نەماو، بۆیە دەفەرموی: ﴿ **يُؤَفِّكُونَ** ﴾، لادەدرین، وە ئەو تەعبیرە لە زۆر شوینی قورئاندا هاتو.

لە کۆتاییدا دەفەرموی: ﴿ **قُلْ أَنْعَبُدُوكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ**

لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بە پرسیارکردنیکی نکو و ئییکەرانه پرسیاریان لێ بکە، نەك پرسیارێک کە چاوەرپی وەلامەکەي بی، بەلکو پرسیارێک کە وەلامەکەي لەنیوخوی دایە، وەك جاری دیکەش باسم کردو، بۆ وینە بلیی: ئەمە کامیرە نیه؟! ئەمە میز نیه؟! یانی چاوەرپی ناکەي کابرا بلی: با، چونکە وەلامەکەي ئاشکرایە، دەلی: (الإستفهام الإنکاری: يَتَضَمَّنْ جَوَابُهُ فِي طَيَّاتِهِ) واتە: پرسیارکردن بە نکو و لیلی لیکردنەو، وەلامەکەي لەنیوخوی دایە،

﴿ **قُلْ أَنْعَبُدُوكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا** ﴾، بلی:

ئایا جگە لە خوا شتێک دەپەرستن، کە نە زیانی بۆ ئیو بە دەستە، نە قازانج، واتە: نە دەتوانی زیانتان لێ دووربختەو، نە دەتوانی سوودتان پی بگەيەنی، پەرستراو دەبی بتوانی سەرت بخت، شیفات بدات، بە دەمتەو بی، بە دەنگتەو بی، لیت ببووری، بتریهینی، بتمرینی، پەرستراوی هەق دەبی ئەو شتانەي بە دەست

بن، بهلام نهو شتانهی ئیوه دهیانپهرستن، نه دوتوانن زیانتان لی دووربخه نه وه، نه دوتوانن سوودتان پی بگه یهنن، نجا نه گهر عیسایه علیه السلام، نه گهر دایکیه تی، نه گهر گیانی پیروژ (روح القدس) ه، نه گهر داروبه رده، نه گهر ئاسمانه، نه گهر ههر شتیک ههیه، زهره رو قازانجی خوئی به دست نیه، تا هی توئی به دست بی، **وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ**، له حاله تیکدا که ههر خوا بیسه ری زانیه، نهو قسه و داوای بهندهکانی ده بیستی، وه پیداویسته کانی شیان ده زانی و وه لامیان ده داته وه.

چه ند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه کههه: که دهفه رموی: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، بیگومان نه وانه ی گوتیان: خوا بریتیه له مهسیحی کورپی مهپیهه، کافر بوون، نه وه کاکله ی عه قیده ی نه صرانییه ته که عیسی ای مهسیح سه لامی خوی لی بی به به شیک له خوا ده زانن، هه لبه ته نیمه له ته فسیری نایه تی ژماره (١٧) ی نه م سوورده ته دا به ته فصیل باس مان کردوه، وه له وی ناماژده شمان به نینجیله کاندای بویه لی رده دا نه وه ی وی دووباره ناکه ی نه وه، وه خودی نه وه رسته یه له نایه تی ژماره (١٧) دا هاتوه، بی که م و زیاده،

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ﴾، به لام

له وی خوا ﷺ ناوا به رپه رچی داوته وه وه دهفه رموی: ﴿ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ

مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ المائدة، له وه لامی نه وه قسه یاندا

دهفه رموی: پییان بفرموو: نه دی کی له لایه ن خواوه هیچی به دهسته، نه گهر ویستی مهسیحی کورپی مهپیهه بفره وتینن، وه دایکی بفره وتینن، وه تیکرپی خه لکی سه ر زه وی بفره وتینن؟! کهس هیچی پی ده کری؟ نه خیر، که واته: به رستراوی به هه ق ته نیا خوییه.

مهسه له ی دووهه: لی رده دا وه لامی نه وه قسه یه ی نه وان به چی ده داته وه؟ لی ره له سه ر

زمانی مهسیح وه لامی داوته وه، دهفه رموی: ﴿ وَقَالَ الْمَسِيحُ ﴾، واته: مهسیح

گوتی، نجا نایا مهسیح له کوئ وایگوتوه؟ دیاره کاتیک مهسیح هاتوه بو لای

به نی نیسرائیل، له میانه ی گه یانندن په یامی خوادا نه وه ی پیگوتوون، ﴿ وَقَالَ

الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿﴾، يانی

مەسیح بۆخۆی بەرئەت و حاشای لەو بیروکەیی ئەوان کردووە، گەواتە: بۆچی عیسا پال دەدەنە لای مەسیحییەت؟! بۆیە زانیان دەلێن: نابێ بگوتری: مەسیحییەت، دەبێ بگوتری: نەصرانییەت، چونکە لەپراستییدا ئەوێ نەصرانییەکان دەلێن، شوینکەوتنی مەسیح نیە و مەسیح وایسە گوتووە، بەلام ئەگەر بلێی نەصرانییەت لەبەرئەوێ شوینکەوتوانی مەسیح ئەوێان داھێناوە، ئەوانیش ھەموویان نا، بەلکو ھەندیکیان، نازناوی (نەصرانی)یش، یان لەبەرئەوێە کە گوتوویانە: (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ)، یان لەبەر ئەوێە کە مەسیح خەلکی دێیە کە لە شام بە ناوی (نصرانە)، بۆیە بەو ناوانراون، جا لێردا عیسا ﷺ، پێنج شتان دەلێ:

۱- ﴿ اَعْبُدُوا اللَّهَ ﴾، خوا بپەرستن.

۲- ﴿ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾، پەروردگاری من و پەروردگاری ئێوێشە، واتە: دەبێ بەس پەروردگار بپەرستری، وە پەروردگاری من و ئێوێش، تەنیا خۆی بپوێنە.

۳- ﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ ﴾، ھەر کەسێک ھاوبەش بۆ خوا دابنێ، جا ئەو ھاوبەش دانانە بت و صەنەمیەکە، مانگ و خۆریکە، ئەستێرەیکە، کەسێکە، پێغەمبەرێکە، فریشتەیکە... ھتد، ھەر کەسێک ھاوبەش بۆ خوا دابنێ، بە تەئکید خوا بەھەشتی لەسەر قەدەغە کردووە.

گەواتە: ئەگەر بەتەمای بەھەشتین، ھاوبەش بۆ خوا دامەنێن.

۴- ﴿ وَمَأْوَهُ النَّارُ ﴾، جیگای ھەوانەوێ ناگرە (مأوی) دەلێ: (أوی: یاوی، فَهُوَ يَأْوِيهِ)، واتە: پەناى پى برد، (مأوی) ئەو شوینەیکە کە ئینسان پەناى بۆ دەبات و تێیدا ئیسراحت دەکات و لێی پشوو دەدات، دەفەرموی:

﴿ وَمَأْوَهُ النَّارُ ﴾، یانی: ئەوانە ئەگەر شوینیک ھەبێ تێیدا پشوو بدەن و

ئیسراحت بکهن، ئاگری دۆزهخه، دیاره له ئاگریشدا ئیسراحت ناکری، جا هندیك له زانیان دهلین: ئهوه خوا به تهوسهوه، به توانجهوه وا دهفرموی، یانی شوینی پشووادیان نیه بیجگه له ئاگر.

٥- ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾، وه ستهمکارانیش هیچ یارمهتیدهریکیان نیه، کهواته: ئهوانه ستهمکاریشن.

مهسهلهی سییهه: که دهفرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ

ثَلَاثَةٍ﴾، بیگومان ئهوانه گوتیان: خوا سییهه سییانه، بیروان، پیشتریش باسمکرد، نهصرانییهکان به خوا ﷺ و عیساو جبریل دهلین: (الأقانیم الثلاثة)، (أقنوم) به کوردیی، واته: پیکهاته، پیکهینه، چونکه دهلین: خوا له سی بهش پیکهاتوه: خوا بۆخوی، عیساو که کوریهتی، وه (روح القدس)یش که له نیوان خواو عیساو دئو دهچئو پهیام دینئ، هندیکیشیان له جیاتی (روح القدس) دهلین: مهپیهه، واته: خواو عیساو مهپیهه، ههردوو عهقیدهکان بوو ون، وه ئیستاش ههر ههن، ئههه وهک ئهه نایهتهی سوورهتی (النساء)ه، که

دهفرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى

اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا

إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ

إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾، که کاتی خوی له بهرگی سیی ئهه

تهفسیرهدا به تهفصیل قسهمان لهسهه کردوه، لهویشدا خوای پهروهردگار دهفرموی: ئهه خاوهن کتیبینه! له نایینهکهتان دا تیمهپهپینن، وه جگه له قسهه ههه لهسهه خواو به ناوی خواوه مهکهن، مهسیح عیساو کوری مهپیهه رهوانهکراوی خوایهو وشهه خوایه، هاویشتووویهتی بۆ مهپیهه، } (ألقاها یعنی

۲/ ﴿وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾، قسهکهیان دووباره ناکاتهوه، بهس دهفهرموی: ئهوهی دهیلین، خوای بهرزو مهزن هینده قسهکهیانی پیناخوشه، به پیویستی نازانی دووبارهی بکاتهوه.

۳/ ﴿لَيَمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾، له جیاتی بفهرموی: (لَيَمَسَنَّاهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ) دهفهرموی: ﴿لَيَمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾، بو ئهوهی دهریبخت که ئهوانه ی وا دهلین کافرن، ئهوه زانیانی رهوانبیزیی پیی دهلین: (وَضَعِ الْمُطَهَّرِ مَكَانَ الْمُضْمَرِ) شتیک دهرخراوه، دهبووییه بشاردریتهوه، بوئهوهی که دهریبخت، ئهوانه به هوئی ئهوه قسهیانهوه، کافرن.

۴/ ﴿عَذَابُ أَلِيمٌ﴾، وشهی (عَذَابٌ) له فهرهنگهکانی زماندا دهلین: (الإیجاج الشدید) واته: ئیش پیگهیانندی توند، (أَلِيمٌ) یش دهلین: (الْوَجَعُ الشدید) ئهویش یانی: ئازاریکی توند، که له قورئاندا ﴿عَذَابُ أَلِيمٌ﴾، زور دووباره بوتهوه، (عَذَابٌ) ههر بوخوی واته: ئازاریکی بهئیش، (أَلِيمٌ) ههر واته: بهئیش، کهواته: دهبیته زور زور بهئیش.

مهسهلهی پینجههه: که دهفهرموی: ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ﴾

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، ئایا ناگهپینهوه بو لای خواو داوای لیبوردن لیناکهن؟! له حالیکدا که خوا لیبوردهی به بهزهیی یه! بهراستی ئینسان سهری سووردهمینئ لهو ههموو هیمنیی (حلم) و بهخشش (کرم) و بهزهیی (رحمة) و لیبوردن (مغفرة)ی خوای به بهزهیی، سبحان الله! خوا چهند هییدی و مهنده، چهند بهخشندهیه، چهند به بهزهیی یه، چهند لیبوردهیه، دوا ی ئهوه ههموو گوناح و سهریچیوی بیئندهبیی و هاوبهش دانانهش! چونکه خوای بیهاوتا زور زور رقی له شیرکه، لهگهله ئهوهشدا خوای خواهن کهردهمی بیسنور، وهک ئهوهی یهکیک به یهکیک بلئ: نافهرموی بییه مائی! نافهرموی لادهی و له لامان میوان بی؟! خواش دهفهرموی: ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾، ئایا

ناگەرپنەوه بۆ لای خواو داوای لیبوردنی لیناکەن؟! خۆ خوا زۆر لیبوردیەو زۆر بە بەزەیی یە، بۆچی نایەن واز لەو شتانە بیین، خۆ خوا زۆر لیبوردیەو لیتان خۆش دەبی، زۆر بە بەزەییە!! خوا بە ئینکارکردنیکی میهرەبانانەوه، داوای گەرانهوهی لای خۆییان لای دەکات، هەلبەتە ئیمەش دەبی شتی لای فیڕ بین، ئیمەش گە دەبینین گەسیک هەرچەندە بیروبوچوونیکی زۆر پووچی هەبی، بیروبوپروایەکی زۆر هەلەو هەلسووکەوتیکی زۆر خراپی هەبی، دەبی چاوە لە سیفەتەکانی خوای پەروردگار بکەین، ئەو سیفەتەکانی خوا بۆ وینە گە لەگەڵ ئیمەدا دەگونجین، زانیانی ئیسلام دەلین: دەبی خۆمان بەو سیفەتەکان بەرازیینەوه، ئیمەش دەبی هەولبەدەین ئەهلی (حلم) بین، هییدی و مەند بین، ئەهلی (کرم) بین، بەخشنە بین، بە بەزەیی بین، وە دەبی هەولبەدەین لای لیبوردن بگرین، لای بەزەیی بگرین، خوای پەروردگارمان وایە، هەلبەتە هەندئ سیفەت هەن تاییبەتن بە خواوه، وەك بەدیھینەرایەتی، پەروردگارێتی، پەرستراویتی، ئەوه گە خواوەنی ناوه هەرە چاکەکان، سیفەتە هەرە بەرزەکانە، ئەوه گە خوا ملیپیکەچکەر (قَهَّار) و ناچارکەر (جَبَّار)، ئەوانە تاییبەتن بە خوای پەروردگارەوه، بەلام کۆمەلێک سیفەت هەن، بەشەریش دەتوانی پشک و بەشی لەو سیفەتەکانە هەبی، بەقەدەر خۆی.

مەسەلە ی شەشەم: دەفەر موی: ﴿ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ

مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ﴾، لیـرەدا زانیان مشتومرێکی زۆریان هەیه لەسەر ئەوهی گە ئایا مەریەم یەکیک بووه لە پیغەمبەرانی خوا، یان نا؟ لەبەرئەوهی خوا ﷺ باس دەکات گە فریشتەکان قسەیان لەگەڵ مەریەمدا کردوه، جا بە بۆنە ی ئەوهوه لە تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەکانەدا، زانیان دوو ئافرەتی دیکەش دینن، دەلین: ئەو سییانە پیغەمبەر بوون، (سارە) دایکی ئیسحاق، وە دایکی مووسا، لەگەڵ مەریەم، دەلین: لەبەر ئەوهی خوا پەروردگار بۆمان دەگیرێتەوه، گە هەر کام لەو سی ئافرەتەکانە فریشتە قسە ی لەگەڵ کردوون:

سی ئافرهت که خواوه حی بو نار دوون،

ئایا پیغمبرن یان نا؟!

(۱) به نسبت (ساره) هوه خوا له سووردهتی (هود) له دریزهتی نهو نایهتانه دا که باسی ژمارهیهک له پیغمبران دهکات، دوایی دهفه رموی: فریشتهکانمان هاتن بو

لای ئیبراهیم، پاشان دهفه رموی: ﴿ وَأَمْرَانَهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا

بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿۷۱﴾ قَالَتْ يَنْوِيلَنِي ۖ أَلَدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا

بِعَلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿۷۲﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿۷۳﴾، واته: وه ئافرهته که ی

(ئیبراهیم) وه ستابوو، ئیمهش موژدهی پهیدا بوونی ئیسحاقمان پیداو دوای

ئیسحاقیش یه عقووب. گوته: هه ی هاوار بو من! چو مندا لم ده بی له

حالی که نه زوکم و میرده که شم پیره! به راستی ته مه شتیکی

سه رسوور هینه ره! گوته: نایا سهرت له کاری خوا سوورده مینی! ره حمهت و

پیزی خواتان له سهر بی نه ی مائی (ئیبراهیم) بیگومان نهو (خوا) شایسته ی

ستایشی پایه بهرزو.

دیاره فریشتهکان نهو قسانه یان له گه ل (ساره) دا کردوه و نهویش له گه ل

فریشتهکاندا قسه ی کردوه.

(۲) به نسبت دایکی موساوه، خوا دهفه رموی: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ

أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ

إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷﴾ القصص، واته: سرووشمان کرد بو لای

دایکی مووسا که شیرى پيبدات، "پيمان گوت" وه نهگهر ليى ترساي بيخه نيو دهریا، وه مهترسى و دلتهنگيش مهبه، ئيمه بو لای توى دهگيرينهوه، دهسيکهين به پيغهمبهرو له ريزى پيغهمبهرانى دادهنين.

ليردها خوا بوخوى دهفرموى: ﴿ وَأَوْحَيْنَا ﴾، نهگهر (ساره) فريشته قسهيان لهگهل (ساره) دا کردوه، نهوه ليردها خوا راستهوخو ووحى بو دايكى مووسا ناردوون.

۳) بهنسبهت مهريههميشهوه خواى پهروهردگار له سوورتهى (ال عمران) دا

دهفرموى: ﴿ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرِيمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ

وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرِيمُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَبِي

مَعَ الزَّكَاةِ ﴿٤٣﴾، واته: كاتيك فريشتهكان گوتيان: ئهى مهريهم! خوا توى ههلبزاردوه، وه پاكي كردويهوهو بهسهه ئافرهتاني جيهاندا ههلبزاردوى، ئهى مهريهم! گهردن كهچ به بو پهروهردگارت، سهجدهى بو بهروه لهگهل ركووعبهراندا ركووعى بو بهره.

(ابن حزم الأندلسي) دهلى: ههر كام لهو سى ئافرهتهه پيغهمبهه بوون.

(ابن كثير) يش دهلى: نهوه ئايهتانه هيجيان نهوه ناگهيههن، كه نهوه سى ئافرهتهه پيغهمبهه بوو بن.

ههلبهتهه راي زوربهى زانايان ئاوايه، دهلين: (إِنَّ اللَّهَ لَمَّ يَبْعَثْ نَبِيًّا إِلَّا مِنْ الرِّجَالِ)، واته: بيگومان خوا هيچ پيغهمبهريكى نهناردوه، مهگهر له پياوان

بووه، چونكه خوا بوخوى دهفرموى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا

نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ فَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ يوسف، واته: له پيش توذا تهنيا وهحييمان بو پياوانيك ناردون له خهلكى شاره

قه‌ره‌بالغه‌گان، { (قُری) کؤی (قریة)یه، (قریة) واته: شار }، که‌واته: به پیی
 ئەم نایه‌ته بی، خوا تهنیا له‌نیو پیاواندا پیغه‌مبه‌رانی ناردوون، واش پیده‌جی
 هەر ئەم رایه‌ه راستبی.

وه دهر‌باردی ئەوه‌ش که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ ﴾، یانی
 فریشته قسه‌یان له‌گه‌ل (مه‌ریه‌م) دا‌کردوه، یاخود قسه‌یان له‌گه‌ل (ساره) دا
 کردوه، که ئەوانیش هەر په‌یامی خویان پی‌راگه‌یان‌دوون، زانیان ده‌ئین:
 قسه‌کردنی فریشتان له‌گه‌ل غه‌یری پیغه‌مبه‌راند، چ گرفتیکی تیدانیه، مانای وانیه
 که ئەوان پیغه‌مبه‌رن، له‌به‌رئه‌وه‌ی فریشته قسه‌ی له‌گه‌ل دا‌کردوون، به‌لام لی‌رده‌ا
 خویا په‌روه‌ردگار مه‌به‌ستی پیی نیله‌مامه، چونکه خوا وشه‌ی وه‌حی بو هه‌نگیش
 به‌کاره‌یناوه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ النحل، واته: خوا وه‌حی کرد بو هه‌نگ...

هه‌روه‌ها خوا وشه‌ی وه‌حی به‌کاره‌یناوه بو ئاماره‌ کردن، وه‌ک ده‌فه‌رموی:
 ﴿ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ ﴾ مریم،
 که مه‌به‌ست زه‌که‌رییایه دوی ئەوه‌ی خوا موژده‌ی یه‌حیای پیده‌دات، ده‌فه‌رموی:
 له میحرابه‌که‌ی چوووه ده‌ری بو لای گه‌له‌که‌ی و به ئاماره پییگوتن: به‌یانیان و
 ئیواران خوا به پاک بگرن! ته‌نانه‌ت خوا وشه‌ی وه‌حی بو وه‌سووه‌سه‌ی
 شه‌یتانه‌کانیش به‌کاره‌یناوه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

شَيْطَانٍ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ

رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فذَرَهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ ﴿١١٢﴾ الأنعام.

ئەسلی مانای وشه‌ی (وحی)یش له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌ئین: (الكلام الخفي) واته:
 قسه‌یه‌کی په‌نه‌ان، جا ئەوه قسه په‌نه‌انه، ده‌گونجی هی فریشته بی،
 ده‌گونجی خوا بیخاته دئه‌وه، ده‌گونجی له‌رپی نیله‌مامه‌وه بی، ده‌گونجی له‌رپی
 وه‌سووه‌سه‌وه بی، که‌واته: ئەوه وشه‌یه به تهنیا به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئەوه

سى ئافرەتە بەپىزە پىغەمبەرن، بەلام بە تەئكىد ھەرسىكىان ئافرەتى زۆر گەرەھە ھەلكەوتوو و لە خوا نزيك بوون.

ئىجا كە دەفەرموى: ﴿ **وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ** ﴾، ئەگەر تەماشىا بگەين خوى كاربەجى پلەى صىدىقىيەتى لە دواى پىغەمبەرايەتى ھىناو، وەك دەفەرموى:

﴿ **وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ**

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٦﴾ النساء، كەواتە: لە دواى پىغەمبەرايەتى پلەى صىدىقىيەت لە ھەموو پلەيەك بەرزترە، تەنانەت لە شەھىدىش، خوى پەرودەردگارىش مەپىمى بە صىدىقىقە وەسف كەردو.

وہ كە دەفەرموى: ﴿ **كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ** ﴾، واتە: عىساو مەپىمى داىكى خواردنیا دەخوارد، واتە: ھەر كەسنىك پىويستى بە خواردن و خواردنەو بى ناگونجى پەرستراوبى، ئەگەر نانى لىبرا برسى بى، ئەگەر ئاوى لىبرا تىنووى بى، ئەو چۆن شايستەى خواپەتپىە؟! يەكئىك پىويستى خوى پى جىبەجى نەكرى، ھى خەلكى چۆن پى جىبەجى دەكرى؟! ديارە ھەندى لە تويژەرەوان گوتووينا خواردن و خواردنەو پاشەرۇكىشى ھەيە، ئەوھش نەگونجاو، وە لە ئەسلىدا ئەو سىفەتەنە نىشانەى نوقصانىي و ناتەواويين، وە خوى بىوئىنە لە ھەموو نوقصانىي و ناتەواويەك بەدوورە.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەفەرموى: ﴿ **أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ**

﴿ **ثُمَّ أَنْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ** ﴾، سەرنج بەدە! چۆن ئايەتەكان روون دەكەپنەو، پاشان سەرنج بەدە! چۆن لادەدرين؟!

ئەگەر ئىمە سەرنج بەدين، دەبينن خوا لەو كاتەدا كە خەلك قسەى زۆر خراب دەكات، بۆ وئىنە: نەصرانىيەكان گوتووينا: عىسا كورپى خواپە، جوولەكەكان گوتووينا: عوزپىر كورپى خواپە، موشرىكەكان شىركيان بۆ خوا داناو، دەھرىيەكان ھەر دانيا بە خوادا نەھىناو، كەچى خواش - وەك كوردەوارىي خۆمان ئەو تەعبىرە بەگاردىن - ، خوى شلوئى ناكات، بۆيە كە قورئان

دەخوئىيەۋە، ھەست دەكەى جىايە لە قسەى خەلگى دىكە، كەسەك كىتەبەك دەنووئى، تەننەت ھەرموودەكانى پېغەمبەر ﷺ ھالەتى بەشەريان پېۋە ديارە، چونكە لە ھەرمائىشتىكدا توورەيە، لە ھەرمائىشتىكى دىكەدا عايطىفە و سۆز بەكار دىنى، بەلام لە ھەق نەچۆتە دەرى، بەلام لە قورئاندا قسەى عايطىفى نابىنن، لە كاتىكدا كە جىبى ئەۋەبە قسەى زۆر توند بىرى، خىۋا پەروەردگار خىۋا شىۋا ناكات و خىۋا تىكنايات، مەقامى بەرزى خىۋايتى چۆن دەخىۋا، ھەر بەو شىۋەيە مامەلە دەكات، ئەگەر ئىمە بىن توورە دەبىن، قسە دەكەين، ھەر شە دەكەين، ... ھتە، بەلام خىۋا تاك و پاك نەخىر، لە كاتىكدا قسەى زۆر خىۋايتى دەبىستى، موناقتەشەى فىكرەى ئەۋانئىش دەكات، ھەر دەرگاى تۆبە و گەرانەۋە پەشەمانبوۋنەۋەيان بۇ دەخاتە سەر پىشت.

ئىجا كە دەفەرموى: ﴿ **ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِي يُؤْفَكُونَ** ﴾، دىۋاى تەماشا بىكە و سەرنج بىدە ! چۆن لادەدرىن؟! واتە: ۋەك بلىى ئازادىي و وىستى خىۋان لەدەستداۋە، جىلەۋىان كەۋتۆتە دەست غەيرى خىۋان، جا ئايا كى لايان دەدات؟ ئەۋە ۋەك شارەزايانى زمانى عەرەبى دەلئىن: (مبنى للمجهول)، لادەدرىن، شەيتان لايان دەدات، نەفسىيان لايان دەدات، خەلگىك چۆتە بىن كلىشەيان لايان دەدات، گرىنگ ئەۋەبە وىستى خىۋان لەدەستداۋە، بە وىستى خىۋان بەرپۆۋە ناچىن.

مەسەلەى ھەشتەم و كۆتايى: كە دەفەرموى: ﴿ **قُلْ أَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ**

مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بلى: ئايا لە جىياتى خىۋا، يان جىگە لە خىۋا شتىك دەپەرسىتن، (ما)ى بەكار ھىناۋە واتە: شتىك، نە زىيان نە سوۋدى ئىۋەى بەدەستە، واتە: پەرسىتراۋ كەسەكە بتوانى سوۋد بگەيەنئى بە بەندەكانى و ئەۋانەى كە دەپەرسىتن، ۋە بتوانى زىيانىشيان لى دوور بىخاتەۋە، ياخود دەبى بتوانى زىيانىن لىدات، ئەگەر سەرىپچىيان لىكرد، ۋە سوۋدىيان پىبگەيەنئى ئەگەر بەقسەيان كرىد، بەلام ئىۋە شتىك دەپەرسىتن، نە سوۋدى بەدەستە، نە زىيانى بەدەستە، كەۋاتە: شىيانى پەرسىتن نىە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ھەژدەيەم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دە ئايەت دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى (۷۷ تاكو ۸۶)، بابەتى ئەم دە ئايەتە برىتتە لە تيشك خستنه سەر ھەئوئىستى خاوەن كتیبەكان، (جووو ديانەكان) لە خودى خۇيانداو لە بەرانبەر ئىسلام و مسوئلماناندا، لە خودى خۇياندا چۆن، وە لە بەرانبەر ئىسلام و مسوئلمانانىشدا چۆن؟

جا سەرەتا خواي بەرزو مەزن بە پېغەمبەرى كۇتايى خۇي موخەممەد ﷺ دەفەرموئ: كە بە خاوەن كتیبەكان بلى: لە دىندارىيتاندا بە ناھەق تېمەپەرئىن و رۆمەچىن، وە بە دواي ئارەزووى كۆمەئىكى گومراي گومراكەر مەكەون.

پاشان خوا رايدهگەيەنى كە ئەوانەي بېپروا بوون لە جوولەكەكان، لەسەر زمانى ھەر كام لە داوودو عيساي كورى مەريەم (عليهما السلام) بە ھۆي سەرپىچىي و سنوورشكىنى يەو، نەفرىنيان لىكراو.

پاشان خوا ﷺ بەو ھەسفيان دەكات كە رېگرييان لە خراپە نەكردو، ئنجا باسى ھەئوئىست و رەفتارىكى دىكەي زۆر خراپيان دەكات، كە برىتتە لە دۇستايەتتى گرتنيان لەگەل بېپروايندا.... وە رايدهگەيەنى ئەگەر راستبايە بپرواين بە خاوا پېغەمبەرەكەيان و، كتیبى دابەزىنراوى خوا بووايە، بېپرواينيان بە دۇست نەدەگرت، كەواتە: نە لەگەل خاوا، نە لەگەل پېغەمبەرى خاوا، نە لەگەل كتیبى دابەزىنراوى خاوا، راستيان نەكردو.

ئنجا بە جەختكردنەو رايدهگەيەنى كە: سەرسەخترىن كەس لە دوژمنايەتتىكردنى بپرواداراندا، برىتتىن لە جوولەكەو ھاوبەش بۇ خاوا دانەرەكان، وە نزيكترىن كەسانىك كە خۇشەويستى و سۆزيان بۇ ئيمانداران ھەبى، برىتتىن لە نەصرانىيەكان، كە بەلاي نەرم و نيانىيدا شكاونەو، جوړىك لە سۆزو بەزەيى و

نزیکییان لەگەڵ مسوولمانان دا ھەییە، وە چونکە قەشەو راھیبیان لە نیودان و،
خۆبەزەنگریش نین، وە کاتیك که ئەو قورئانە دەبیستن که بو پێغەمبەر دابەزیو،
چاویان پردهبێ لە فرمیسک بە ھۆی ناسینی ھەقەو، داواش لە پەروردگاریان
دەکن که لەگەڵ شایەداندا بیانووسی، وە شایەدیی دەدن که موھەممەد ﷺ
پێغەمبەری کۆتایی خوا، وە قورئانیش کۆتا پەيامی خوا، وە بە پرسیارکردنی
نکوولیی لیکەرەوانەو دەئین: بوچی ئیمان بە خوا نەھینین و بەو ھەقەي که
بویمان ھاتو، لە حالیکدا که بە تەماین خوا پەگەل صالحانمان بخات؟! وە
کەسانیک خوا دەیانخاتە ریزی صالحانەو که ئیمان بین.

دیارە خواش ﷻ لەسەر ئەو ھەلوپستەیان پاداشتیان بە بەھەشت دەداتەو،
پاشان خوای دادگەر باسی سەرەنجامی بیروایان و سزای دادگەرانی پر بە پێستیان
دەکات.

﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾ (۷۷) لَعَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۸﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۹﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۸۰﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۸۱﴾ ﴿۸۱﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ إِنَّكَ لَبِئْسَ بِنَانِمْ قَسِيصِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۲﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۳﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۴﴾ فَأَثَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۵﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۶﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((بلى: ئەى خاوەن كىتەبىنە! لە دىندارىيتاندا بە ناھەق تىمەپەپىنن، وە مەكەونە شوین ئارەزووەكانى كۆمەللىك كە لەمەو پىش گومرپاۋون، وە زۆر كەسيان گومرپاكرد، وە لە راستەپى گومرپاۋون ﴿۷۷﴾ ئەوانەى بىپروا بوون لە وەجەى ئىسپرائىل، لەسەر زامانى داوودو عىسەى كورپى مەپىم لەعەنتيان لىكرا، ئەوئىش لە سۆنگەى ئەوودە كە سەرىپچىيان كردو بەردەوام دەستدرىژىيان دەكرد ﴿۷۸﴾ عادەتيان وابوو كە يەكدييان نەدەگىپراپەو لە خراپەيەك كە دەيانكرد، ئەو خراپەتريان شت بوو كە دەيانكرد ﴿۷۹﴾ زۆريان لى دەبىنى كە ئەوانەى بىپروا بە دۆست دەگرن، بە دلنىايەو خراپەتريان شت كە بۇ خۆيانيان پىشخستو، ئەوئىش كە خوا لىيان توورەپىو لە سزاو ئازاردا بە ھەمىشەى بىمىنەو ﴿۸۰﴾ وە ئەگەر ئەوانە بىروايان بە خواو پىغەمبەر و ئەوئىش بوى دابەزىنراو بىو، ئەوان (بىپروايان) يان بە دۆست نەدەگرت، بەلام زۆريان لە رى دەرچوون ﴿۸۱﴾ بە مسۆگەرىى جوولەكەو ھاوبەشەدانەرەكان لەنىو خەلكىدا دەبىنى، سەختريان دوژمنايەتريان لەگەل بىرواداراندا ھەيە، وە دەبىنى ئەوانەى كە گوتيان: ئىمە نەصرانىين لە ھەموو خەلكى لە روى خوشەوئىستىيەو لە بىرواداران نىزىكترن، ئەوئىش لە سۆنگەى ئەوودە كە قەشەو راھىبەكانيان لە نىودان و خوشيان بە زل ناگرن ﴿۸۲﴾ وە كاتىك ئەوئىش بىست كە بۇ پىغەمبەر (موھەممەد) دابەزىنراو، چاويان دەبىنى لە فرمىسكان كە لە رىژى دەكەن^(۱)، بەھوى ئەو ھەقەو كە ناسىويانە، دەلئىن: پەرودەگارمان! بىروامان ھىنا، دەجا لەگەل شايەداندا بماننوسە ﴿۸۳﴾ (و دەلئىن: ئايا بۇچى بىروا بە خواو بەو ھەقە ناھىين كە بۇمان ھاتو، لە ھالىكدا كە دەمانەوئى پەرودەگارمان رەگەل كۆمەلى صالھانمان بختا! ﴿۸۴﴾ خوش بەھوى ئەوودە كە گوتيان: چەند باغىك كە روبرايان بە ژىردا دەرپون، بە ھەمىشەى تىياندا دەمىنەو، كرىدە پاداشتيان، وە ئەوئىش پاداشتى چاكەكارانە ﴿۸۵﴾ ئەوانەش كە بىپروا بوون و ئايەتەكانمانيان بە درۆ دانا، ئا ئەوانە ھاوئىلانى كىپە -ى دۆزەخ - ن ﴿۸۶﴾)).

(۱) كە لە رىژى دەكەن: پىر دەبن لە فرمىسكو لىشيان دەرپى.

شیکردنەوہی ھەندیک لہ وشەکان

(**لَا تَغْلُوا**): (الْغُلُو: تَجَاوَزُ الْحَدَّ، إِذَا كَانَ فِي السَّعْرِ غَلَاءً، وَإِذَا كَانَ فِي الْقَدْرِ وَالْمَنْزِلَةِ غُلُوًّا، وَفِي السَّهْمِ: غَلُو، وَأَفْعَالُهَا جَمِيعًا غَلَا يَغْلُو، وَالغَلِيُّ وَالغَلِيَانُ يُقَالُ فِي الْقَدْرِ إِذَا طَفَحَتْ، وَالغَلَوَاءُ: تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْجَمَاعِ، وَبِهِ شَبَّهَ غَلَوَاءُ الشَّبَابِ)، (غُلُو) بریتیه لہ سنوور دەرچوون، ئەگەر لہ نرخدابی دەگوتری: (غَلَاءُ)، وە ئەگەر لہ ئەندازەو پیگەدابی دەگوتری: (غُلُو)، وە ئەگەر بو تیر بی دەگوتری: (غُلُو)، وە فیعلی ھەموویان (غَلَا يَغْلُو)ھ، ئنجا (غَلِي، غَلِيَان) بو مەنجەل کە دەکوئی و سەرقایەکە ی ھەئدەدات بەکاردی، وە (غَلَوَاء) بریتیه لہ سنوور بەزاندن لہ سەرچییدا، وە (غَلَوَاءُ الشَّبَابِ) واتە: گەنجییتیەک کە ئینسان لہ رووی ئارەزووی جینسییەوہ سنوور شکینی بکات.

(**أَهْوَاءٌ**): (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ، وَالْهَوِيُّ سُقُوطٌ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هَوَى) بریتیه لہ ئارەزووکردنی نەفس بو شتیک، (هَوِي) واتە: گەوتنە خوار لہ سەریوہ بو خوار.

(**لَعْنٌ**): (الْلَعْنُ الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ وَذَلِكَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْآخِرَةِ عِقُوبَةٌ وَفِي الدُّنْيَا انْقِطَاعٌ مِنْ قَبُولِ رَحْمَتِهِ وَتَوْفِيقِهِ)، (لَعْن) بریتیه لہ دەرکردن و دوورخستەوہ بە شیوہی لی توورەبوون، لہ دوارپۆژدا سزایە، وە لہ دنیا شدا بریتیه لہوہی کە ئەو ئینسانە لہ بەزەیی خوا دادەبرئ، وە لہ تەووفیقی خوا دادەبرئ.

(**لَا يَتَنَاهَوْنَ**): (النَّهْيُ: الرَّجْرُ عَنْ الشَّيْءِ، بِالْقَوْلِ أَوْ بغيرِهِ، وَتَنَاهَى الشَّيْءُ: بَلَغَ نَهَائَتَهُ وَتَنَاهَى الْقَوْمَ عَنِ الْمُنْكَرِ: نَهَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَنِ الْمُنْكَرِ)، (نَهَى) بریتیه لہ گێرانەوہی کە سیک بە قسە یان بە کردەوہ، لہ ھەر شتیک بیگێرپەوہ، (تَنَاهَى الشَّيْءُ) واتە: ئەو شتە گەیشتە کوئای، (تَنَاهَى الْقَوْمَ) واتە: قەومەکە ی لہ نیوان خوئاندا یەگدییان لہ خراپە گێرپەوہ.

(عَدَاوَةٌ): (العَدَاوَةُ: التَّجَاوُزُ وَمُنَافَاةُ الْإِلْتِمَامِ... بِالْقَلْبِ، الْعَدَاوَةُ وَالْمُعَادَاةُ بِالْمَشْيِ الْعَدُو، فِي الْإِخْلَالِ بِالْمَعَامَلَةِ: الْعُدْوَانُ)، (عَدُو) بَرِيَّتِيهِ لَه تَيِّبِه پَرَانْدَن، وَه يَبْجِه وَانَهى يَبْجِه وه گونجانَه، ئەگەر به دَل بِي دَهگوتري: (عَدَاوَةٌ، مُعَادَاةٌ)، ئەگەر مەبەستيش به پِي رُويشتن بِي، (عَدُو)، وه ئەگەر له رُوي هەئسوگەوت لهگەل خەئكى كردن دابِي به تَيِّبِه پَراندن، ئەوه پِي دَهگوتري: (العُدْوَانُ).

(مَوَدَّةٌ): (الْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كُونِهِ، أَسْبَابُ الْمَوَدَّةِ كَالنَّصِيحَةِ وَغَيْرِهَا)، (وُد) بَرِيَّتِيهِ لَه خُوشويستني شَتِيك لهگەل خُوزگه پِي خُواستني واته: خُوزگه بخوازي و هُوكارهگاني بُو ساز بكهى.

(نَصْرَانِيٌّ): (النَّصَارَى: وَاحِدُهُ نَصْرَانِيٌّ، إِمَّا مِنْ: وَنَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ، وَإِمَّا مِنْ الْإِنْتِسَابِ إِلَى قَرْيَةِ نَصْرَانَةَ)، (نَصَارَى) تاكههى (نَصْرَانِيٌّ) يه، ههواريبهگاني عيسا ﷺ كه گوتووينا: (نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ) لهوه وه هاتوه، ياخود له پَالدِرانه لاي گوندى (نَصْرَانَةَ) كه عيسا ﷺ لهگەل دايكى خەئكى ئەوى بوون.

(قَسِيْسِيْنٌ): (الْقَسَسُ وَالْقَسِيْسُ: الْعَالِمُ الْعَابِدُ مِنْ رُؤُوسِ النَّصَارَى)، (قَسَسٌ، قَسِيْسٌ) كه ئيمه به كوردى دهئيين: كه شيش يان قهشه، بَرِيَّتِيهِ لَه زانايهكى خُواپه رست له گهوره گهورهگاني نهصرانييان.

(رُهْبَانًا): (يَان كُؤَى (رَاهِب) ه، ياخود (رهبان) بُوخُؤى تاكهو كُؤيهكهى (رهبانية) يان (رهابين) ه، ئەويش به كه سِيك دَهگوتري كه دووربي بكات له لهزهتو نيعمهتهكان، (الرَّهْبَانِيَّةُ غُلُوٌّ فِي تَحْمُلِ التَّعْبُدِ)، (رهبانية) ئەوهيه كه ئينسان تَيِّبِه رِيئِي له خُواپه رستييدا.

(تَفِيضٌ): (تَفِيضٌ: دَهْرُؤِي، (فَاضَ الْمَاءُ إِذَا سَالَ مُنْصَبًّا، وَأَفَاضَ الْمَاءُ).

(وَنَطْمَعُ): (الطَّمَعُ: نَزْوَعُ النَّفْسِ إِلَى الشَّيْءِ شَهْوَةً لَهُ)، (طَمَعٌ) بَرِيَّتِيهِ لهوهى نهفس بهرهو شَتِيك بچِي به ئارهزووهوه بوئهوهى كه دهستي بكهوى.

(فَأَثْبَهُمْ): (الْإِثَابَةُ: تُسْتَعْمَلُ فِي الْمَحْبُوبِ)، وشهى (إِثَابَةٌ) تهنيا بُو شتي باش بهكاردى.

هوی هاتنه خوارهوهی ئایهتهکان

۱/ هوی هاتنه خوارهوهی نهو ئایهتانه که خوا دهفهرموی: ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ

مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ إِنَّكَ بِنَانَّ مِنْهُمْ قَسِيسِينَ

وَرَهْبَانًا لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

۱- ﴿أَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ وَأَبِي بَكْرٍ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَعُرْوَةَ
بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالُوا: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَمْرُو بْنَ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيَّ وَكَتَبَ مَعَهُ
كِتَابًا إِلَى النَّجَاشِيِّ فَقَدِمَ عَلَى النَّجَاشِيِّ فَقَرَأَ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا
جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَالْمُهَاجِرِينَ مَعَهُ وَأَرْسَلَ إِلَى الرَّهْبَانِ وَالْقَسِيسِينَ، ثُمَّ أَمَرَ
جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ مَرْيَمَ فَأَمَنُوا بِالْقُرْآنِ وَفَاضَتْ أَعْيُنُهُمْ

مِنَ الدَّمْعِ فَهُمْ الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ

ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾، واته: ئیبنو ئهبی حاتهم له سهعیدی کوری موسهیب (که

یهکیکه له زانایانی تابعین) وه له ئهبویهگری کوری عهبدوپرهمان، وه له

عوروهی کوری زوبهیر (ههموویان له تابعین، خوا لیان رازی بی) دهگپنهوه

بیغهمبهری خوا ﷺ (عمر بن أمیة الضمیری) به نامهیهکه وه نارد بو لای

نه ججاشیی، چوو بو لای نه ججاشیی و نامهکه ی بیغهمبهری خوا ﷺ به سهردا

خویندهوه، نه ججاشیی جهغهری کوری ئهبو طالیبی بانگ کرد (واته: برای

عهلی، که ئهوکاته پهنایان بردبوو بو حهبهشه وه لهوئ بوون) له گهل نهو

کوچکه رانه ی له گهلی بوون، ئنجا به دوا راهیبهکان و شارهزانیشی دا نارد

(که نه‌صرانی بوون)، پاشان فه‌رمانی به جه‌عه‌فری کوری ئه‌بو طالیب کرد، ئه‌ویش سوورپه‌تی مه‌ریه‌می خوینده‌وه، ئه‌وانیش ئیمانیان هی‌ناو چاویان پر بوو له فرمی‌سک و فرمی‌سکی لی ر‌ژا، ئه‌وانه‌ن که خوی پهرودرگار ئه‌و نایه‌تانه‌ی له باره‌وه ناردنه‌ خوار.

ب/ ﴿وَرَوَى ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ بَعَثَ النَّجَّاشِي ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ خِيَارِ أَصْحَابِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ (يَس) فَبَكَوْا فَنَزَلَتْ فِيهِمُ الْآيَةُ﴾، واته: ئیبنو ئه‌بی حاتم له سه‌عیدی کوری جوبه‌یره‌وه ده‌گیرپه‌ته‌وه، ده‌لی: نه‌ججاشی سی که‌س له هاوه‌لانی خوی که ئیمانیان هی‌نابوو، ناردنی بو‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوورپه‌تی (یس)‌نی به‌سه‌ردا خویندنه‌وه، هه‌موویان گریان، وه ئه‌م نایه‌ته‌ له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه هاته‌ خوار.

هه‌روه‌ها (طبرانی) له‌عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌ب‌باسه‌وه ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی گیراوه‌ته‌وه، وه (السیوطی)‌یش له (أسباب النزول)‌ه‌که‌ی خویدا هی‌ناویه‌تی^(۱).

(ابن کثیر) گوتوویه‌تی: ئه‌م قسه‌یه‌ تی‌بینی له‌سه‌ره‌! چونکه ئه‌م نایه‌ته‌ له مه‌دینه‌ هاتوته‌ خوار، وه به‌سه‌ره‌اته‌ی جه‌عه‌فر و نه‌ججاشی له‌پیش کۆچکردندا بووه بو‌مه‌دینه‌.

به‌لام خاوه‌نی ته‌فسیری (محاسن التأویل) (جمال الدین القاسمی) وه‌لامی‌کی باشی (ابن کثیر)‌ی داوه‌ته‌وه، ده‌لی: (أَقُولُ: إِنَّ نَظْرَهُ مَدْفُوعٌ، فَإِنَّهُ حُكِيَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ بَعْدَ الْهَجْرَةِ مَا وَقَعَ قَبْلَهَا، وَنَظَائِرُهُ فِي التَّنْزِيلِ كَثِيرَةٌ وَلَا إِشْكَالَ فِيهِ)^(۲)، واته: تی‌بینیه‌که‌ی ره‌تکراویه‌ه، چونکه له‌م نایه‌ته‌دا دوا‌ی کۆچکردن ئه‌وه گیردراوه‌ته‌وه که له‌پیش کۆچکردندا روویانداوه، (واته: ئه‌م نایه‌ته‌ باسی به‌سه‌ره‌اتیک ده‌کات، که له‌پیش کۆچکردندا روویداوه، با دوا‌ییش گیردراویته‌وه) به‌لام باسی رووداویکی پی‌شته‌ر ده‌کات، وه ئه‌وه‌ش له‌قورئاندا زۆره‌وه هه‌ج ک‌ی‌شه‌یه‌کی تی‌دانیه‌. منیش ده‌لی‌م قسه‌که‌ی راسته‌.

(۱) بروانه: ثَبَابُ النُّقُولِ: ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱.

(۲) محاسن التأویل: ج، ۴، ص ۳۳۷.

مەترسیدارەیانەو، ئیمانیاں بە خواو پینغەمبەر و کتیبی خوا، دەخاتە ژیر نیشانەپەکی پرسیاری گەورەو، بگرە ئیمانەگەیان زەربی سفر دەکات و دەفەر موی:

ئەگەر راستبا ئیمانیاں ھەبووایە، ئەھلی کوفریان بە دۆست نەدەگرت: ﴿ تَرَى

كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ

سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

فَلَسِقُونَ ﴿٨١﴾، گەواتە: مسوڵمانانیش دەبی وریابن و بە ھۆی دۆستایەتی

گرتن و گەین و بەین ھەبوون لەگەڵ ئەھلی کوفردا، لە جیاتی راوەستانیاں لە بەرانبەر نەخشەو پیلانەکانیاندا، نیشانە ی پرسیار نەخەنە سەر ئیمان و ئیسلامەگەیان!

ئنجای خوا ﷻ لە درێژە ی باسی ھەلۆیستی خواوێ کتیبەکاندا، واتە: جوولەگەو

نەصرانییەکان، بەئکو لە کۆتایی باسکردنیاندا، مسوڵمانان ناگادار دەکاتەو بە کۆ

زیاتر دۆزمنی سەر سەختی مسوڵمانانەو، کیش دەگونجی تۆزیک نزیکی و

خۆشەویستی و ھاوسۆزیان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەبی، خوا ﷻ مسوڵمانانی ئەوکات و

ئێستا و داھاتووش ناگادار دەکاتەو، وە ئەوێ خوا فەر موویەتی میسداقەگە ی بە

بەر جەستە کراوی دەبینن لە دنیا ی واقیعدا، دەفەر موی: ﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ

عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، بیگومان تۆ دەبینی سەر سەختترین

کەس، ئەوانە ی دۆزمنایەتی سەختیان ھەپە لەگەڵ ئەوانەدا کە ئیمانیاں ھیناوە،

جوولەگەکانن، وە ئەوانەن کە ھاوبەشیان بۆ خوا بپاری داوە، واتە: ئەوانە لە ھەموو

خەلکی دیکە، لە ھەموو نامسوڵمانان زیاتر دۆزمنی سەر سەختی ئەھلی ئیمانن،

خوا ی کار بە جیش ھەر بەو ھندە ئەو حەقیقەتە رادەگەپەنن و وازی لێ دینن، کە

دیارە ئیمە دوایی لە مەسەلە گرنگەکان دا باسی دەکەین، چۆنە؟ ئنجای دیتە سەر

باسی ھەلۆیستیکی پێچەوانە ی ئەو، واتە: پێچەوانە ی دۆزمنایەتی و کین لە دل

بوون بەرانبەر ئەھلی ئیمان، کە بریتییە لە ھاوسۆزی و خۆشەویستی و نزیکی،

دەفەر موی: ﴿وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ الَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

نُصَرِّقُ﴾، وە بە تەئکید نزیکتەرین کەس لە خۆشەویستیەوه بو ئەوانەى ئیمانیان ھیناوە لە نامسوئمانان، ئەوانەن کە گوتیان: ئیئە نەصرانیین، واتە: نەصرانییەکان لە ڕووی ھاوسۆزى و نزیکییەوه، لە ئەھلى ئیمان نزیکتەرن، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەویش لە سۆنگەى ئەووە کە قەشەو راھیبیان تێدان، وە خۆیان بە زل ناگرن، (قسیسین) کۆى (قسیس)، یان (قس)ە، ھەردووکی بە مانای زانای نەصرانیی دى، بە کوردی دەئى: کەشیش یان قەشە، ﴿وَرُهَبَانًا﴾، وە کەسانىکی گۆشەگیران تێدا ھەن، (رُهَبَان) کۆى (راھب)ە، (راھب) واتە: کەسێک کە گۆشەگیر بووە لە پەنایەک، لە شوینیکی چۆل بۆخۆى خواپەرستی دەکات، ﴿وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، وە لەبەر ئەوەش کە خۆبەزنگر نین، واتە: سروشتیان سروشتیکی نەرم و نیانە، نەك خۆبەزنگر بن، بەئکو نەرم و نیانانەو بە ھیدی و مەندییەوه قسە دەکەن.

ئنجای دیتە سەر درێژەى ھەلویستەکەیان و دەیخاتەروو، دەفەر موی: ﴿وَإِذَا

سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾،

وە کاتیک ئەوھى بۆ پیغەمبەر ﷺ دابەزینراوە گۆى بیستی دەبن، تۆ چاویان دەبینى پڕ دەبى لە فرمیسک بەھۆى ئەو ھەقەوه کە بیستوووانە، کاتیک گۆى لە پیغەمبەرى خوا ﷺ دەگرن، ئایەتیان بەسەردا دەخوینیتەوه، ئەو ھەقە کە ئایەتەکان دا گرتوووانەتە نیو خۆیان دەیناسن و پەى پێدەبەن، بەھۆى ئەووە دەکەونە ژێر کاریگەریی و فرمیسکیان بە چاودا دیتە خوار، بە تەئکید لێردا مەبەست پێى کۆمەلێک لە نەصرانییەکانە، چونکە ھەموویان وا نەبوون، کە لە کاتى بەسەردا خوینرانەوھى ئایەتەکان بگریەن، دیارە لێردا مەبەست لەوانەیه کە ئیمانیان ھیناوە، بەلام ئەوھى دیکە مەبەست پێى حالەتى گشتیانە، بەگشتى بە ھۆى ئەووە کە زاناو خواپەرستیان لە نیودا ھەن و، خۆ بە زنگر نین، نەرمەن لەگەڵ

ئیمانداراندا، ھەلۆیستیان نەرمترە، بەلام بەتایبەتییش ھەندیکیان لەنیودا ھەن، کە کاتیك ئەو نایەتەنە دەبیستن کە بو پێغەمبەری خاتەم ﷺ دابەزینراون، دەکەونە ژێر کاریگەریی، وە چاویان پەر دەبی لە ئا، فرمیسکیان لە چا و دی، چونکە دەلی: (فَاضَ يَعْنِي: امْتَلَأْ، فَاضَ الإِنَاءُ، يَعْنِي: امْتَلَأْ) قاپیك کە پربی و لەسەری برژی، ئەو پپی دەگوتری: (فَاضْ)، جا بۆیەش دەگوتری: (فَيْضَان)

چونکە بارانە و لافاوە، دی بەسەر دەوروبەری خوی دەگەری، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾، دەلین: پەروردگارمان! ئیمانمان ھینا لەگەل شایەداندا بمانووسە، واتە: لەگەل ئەو کەسانەدا کە شایەدی دەدەن کە ئەم قورئانە و ئیسلام و پێغەمبەری خاتەمە (موحەممەد) ﷺ ھەقن، دواپی بوخویان لە نیو دلی خویاندا،

لەبەر خویانەو دەلین: ﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾، واتە: بە نکوویی لیکردن و بە سەرسوورمانەو دەلین: جا بۆچی ئیمان بە خوا نەھینین و،

بەو ھەقە کە لە خواوە بۆمان ھاتو؟! ﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ

الصَّالِحِينَ﴾، لە حالیکدا کە ئیمە ئومیدمان وایە پەروردگارمان بمانخاتە گەل کۆمەلی صالحان، کە ھەم لە دنیادا لە ریزی ئەواندا بین و، ھەم لە دواروژدا پیکەوہبین لە بەھەشتەکانی خوا، کە ئەوان ئەو ھەلۆیستیانە، خوی

پەروردگاریش دەفەرموی: ﴿فَأْتَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَلِدِينَ فِيهَا﴾، لە پاداشتی ئەویدا کە گوتیان خوا بەھەشت گەلیکی پیدان چەند باغ و باخچەیکە پیدان، کە مەبەست پپی ئەو شوینەیکە کە بو ئیمانداران نامادەگراوە، کە پپی دەگوتری بەھەشت، ئیمە لە کوردەواریی خۆماندا دەلین: بەھەشت مەبەستمان پپی ئەو شوینەیکە کە لە دواروژ بو ئیمانداران دانراوە، بەلام لە قورئاندا وشە: (جَنَّةٌ) واتە: باغ، جا ئەو باغە دەگونجی باغیکی سەر زەوی بی، وە دەشگونجی باغیک بی کە ئیمانداران لە قیامەت پپیان دەری و چاوەرپی دەکەن، بەلام ئەو ھەو ئیرە مەبەست پپی ئەوہیکە کە لە قیامەتدا بۆیان دانراوە، خوا لە

پاداشتی ئەو دەدا چەند بەھەشتییکی پێدان، کە چەندان رووباری ئاویان بە ژێر دەرۆن، وە بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەو، ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئا ئەو دەش پاداشتی چاکەکارانە.

ئەجا خوای بالادەست لە کۆتایی دا بە کورتی باسی سزای بیپروایان و ئەوانەش کە پێغەمبەرانى خوا بە درۆ دەزانن، ئایەتەکانى خوا بە درۆ دەزانن، دەکات و دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، وە ئەوانەش کە بیپروابوون، وە ئایەتەکانى ئیمەیان بە درۆزانى، ئەوانە خاوەنى کلپەى ئاگرى دۆزەخن، یاخود ھاوئەلنى، چونکە (أَصْحَاب) کۆى (صَاحِب)ە، (صَاحِب) ھەم بە مانای دۆست و ھاوئەل دى، وە ھەم بە مانای خاوەنیش دى، کە دوایى پروونى دەکەینەو، بۆچی خوای پەروردگار بە بیپروایانىک کە دەچنە دۆزەخەو، ھەمیشە تەعبیری ﴿أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، یان ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وە بە پێچەوانەو، بۆ ئیمانداران کە دەچنە بەھەشت تەعبیری: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، بەکار دینى؟

چەند مەسەلە یەکی گەرنەگ

مەسەلە یەکی یەكەم: كە دەفەر موی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي

دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾، خوای پەروردگار بە پیغەمبەر ﷺ دەفەر موی، بفرموو: ئەهی خاوەن کتیبینە! بە ناهەق لە دینداریتاندا تێمە پەرینن، رۆمە چن، یاخود بە شیوەی ناهەق تێمە پەرینن، یاخود بە تێپەراندنیکی ناهەقانه لە دینداریتاندا تێمە پەرینن، جا لیژەدا خوای زاناو شارەزا چوار وشە ی بەکارھێناون، کە ئەمانەن:

۱- ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، خاوەنانی کتیب، ئەوانە ی کە ئیددیعا دەکەن کتیبی خاویان لە بەر دەستە، زۆربە ی زانایان دەلین: ھەر مەبەست جوولە کەو نەصرانییەکان، بەلام من پیموایە ھەموو ئەوانە ی کە لافی ئەو دەدەن کە کتیبی ئاسمانییان لە بەر دەست دایە، دەگونجی مامەلە ی ئەھلی کتیبیان لەگەڵدا بکری، بەلام دیارە بە پلە ی یە کەم جوولە کەو نەصرانییەکان، چونکە لە قورئاندا خوای پەروردگار ناوی ئەو دووانە ی ھیناوە، ھەرچەندە ناوی مەجووسی و صابییەشی ھیناوە، کە دیارە ھەر کام لە مەجووس و صابییەش ئیددیعا ئەو دەکەن کە شوینکە وتووی پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) ھەر بۆیەش لەگەڵ مەجووسی یەکانیشدا مامەلە ی خاوەن کتیبەکان کراوە، پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾^(۱)، وەك خاوەن کتیبان مامەلە یان لەگەڵدا بکەن، چونکە ئەوانیش کتیبە کە یان (ئافیستا) یە، یان کتیبیکی دیکە یە، وە بەنسبەت صابییەو، کتیبیکیان ھە یە بە ناوی

(۱) قال الألباني، في (إرواء الغليل): ۱۲۴۸، حديث عبدالرحمن بن عوف: (سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ):

أخرجه مالك في (الموطأ) (۴۲/ ۲۷۸ / ۱)، وأخرجه ابن أبي شيبة في (المصنّف) (۲/ ۲۲۷ / ۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۳ / ۶) رواه الطبراني، دفية مَنْ لَمْ أَعْرِفْهُ. وقال الشيخ الألباني في (إرواء الغليل): ۱۲۴۸ : حديث عبدالرحمن.

(كَنْزًا رِبًّا)^(۱) با زۆر سەلمینراویش نەبێ، بەلام گەرنگ ئەوھە لەوھدا كە ئیمانیان بە خواو بە رۆژی دواییو بە پێغەمبەران ھەبە، لە ئەسڵدا بە خاوەن كتیپ لە قەلەم دەدرین.

۲- ﴿لَا تَغْلُوا﴾، دەلی: (غَلَا، يَغْلُو، غُلُوًّا) واتە: تییپەراند، تیدەپەرینی، زۆر رۆچوون، (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُورٍ) لە تەفسیرەگەیی خۆیدا (التحریر والتنوير)^(۲) دەلی: (غَلَا فِي الْأَمْرِ إِذَا جَاوَزَ حَدَّهُ الْمَعْرُوفَ، فَالغُلُوُّ الزِّيَادَةُ فِي الْعَمَلِ الْمَتَعَارَفِ مِنْهُ، بِحَسَبِ الْعَقْلِ، أَوْ الْعَادَةِ، أَوْ الشَّرْعِ) واتە: (غَلَا) لە کاریکدا، بریتیه لەوھ ئینسان لە سنووری کارەگە تیبپەرینی، لەوھ کە بە چاک زانراو، بە پێی عورف پەسندە، جا چ بەپێی عەقل ئەو شتە بە چاک زانراویی، چ بە پێی عادیەتو عورف، چ بە پێی شەرع، تیبپەرینری، پێی دەگوتری: (غُلُوًّا)، تیبپەراندن.

۳- ﴿فِي دِينِكُمْ﴾، لێرەدا مەبەست لە دین (تَدِين)ە، واتە: (تَدِينُكُمْ) لە دینداریتەندا تیبپەرینن، وە لە فەرماشتیکدا پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿إِيَّاكُمْ وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ﴾ {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۳۸۷۱)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۰۵۷) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: خۆتان لە تیبپەراندن لە دینداریی دا بپارین، ئەوانەیی پێش ئیوھ بە ھۆی تیبپەراندنەوھ لە دینداریی دا فەوتان.

نەصرانییەگان دەربارەیی عیسا سەلامی خوای لێ بێ تیبپەراند، بەندەیی خوا بوو، پێغەمبەری خوا بوو، کردیان بە کوری خوا، سەرەنجام تووشی شیرک بوون و فەوتان، جوولەگەکانیش تیبپەراند لە دژایەتیکردنی عیسا، بوختانیان بوو کردو گوتیان: کوری بابی خووی نیەو زۆلە، ھەرودھا تیبپەراند بە باری دینداریی دا، تووشی گۆلک پەرستی و پاروھ سامان پەرستی بوون، ھەموو خاوەن بەرنامە خواییەگان ھەندیک تیبپەراندوھ بە

(۱) واتە: خەزینەیی خوای پەروردگار.

(۲) ج ۳، ص ۲۹۰.

باریکدا، هه‌ندیکی دیکه‌یان به‌ باریکی دیدا، که بووه‌ته هوی فه‌وتان و کورتبوونه‌وهی ته‌مه‌نیان، وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فه‌رمایشتیکی دیکه‌ی زۆر به‌لیغدا فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ، أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ، أَلَا هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۳۶۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۶۷۲۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۴۶۰۸) وَالْبَزَّازُ بَرَقَمَ: (۱۸۷۸) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی‌الله‌عنه}، واته: سئ جاران فه‌رمووی: ئاگاداربن! ئه‌وانه‌ی سه‌ختگیری ده‌که‌ن فه‌وتان، واته: له شتیکیدا سه‌ختگیری ده‌که‌ن که پیویست ناکات سه‌ختگیری تییدا بکه‌ن، تیده‌په‌رینن، سنوور به‌زینی ده‌که‌ن، چونکه له دینداریییدا ده‌بی نه‌ تیبه‌رینی نه‌ کورتبیینی و به‌جیبمیینی، به‌لکو خه‌تی نیوه‌راست بگری، چونکه هه‌م کورته‌نیان و به‌زایه‌دان (تضریط) خراپه، وه هه‌م تیبه‌راندن زیده‌رپویی (إفراط)یش، ده‌بی ئینسان که‌متر له ئیسلام مسوئلمان نه‌بی، وه زیاتر له ئیسلامیش مسوئلمان نه‌بی، له ئیسلام ئیسلامتر نه‌بی، وه لیشی که‌متر نه‌بی، وه‌ک گوتمان خه‌تی نیوه‌راست بگری، بویه ئیمه‌ پینج فه‌رزه له نوێژدا ده‌لین: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، رپی راستمان پیشانبده، بمانخه‌ سه‌ر رپی راست، یان له‌سه‌ر رپی راست بمانه‌یله‌وه، واته: ئه‌و هیله‌ راسته‌ی که نه‌ تیبه‌رینی، نه‌ کورتی بیینی، نه‌ به‌لای راستدا، نه‌ به‌ لای چه‌پیدا.

۴ - ﴿غَيْرَ الْحَقِّ﴾، دوو واتای هه‌ن:

أ/ له دینداریییتاندا تيمه‌په‌رینن، ئه‌و تیبه‌راندنه‌ی که هه‌مووی به‌ تال و ناهه‌قه.
 ب/ تیبه‌راندنیکی ناهه‌ق تيمه‌په‌رینن، یانی: تیبه‌راندنی به‌ هه‌قیش هه‌یه‌و، تیبه‌راندنی به‌ ناهه‌قیش هه‌یه، به‌لام من مانای یه‌که‌مم پی راستره، چونکه پی‌موایه هه‌موو تیبه‌راندنیکی ناهه‌قه، وه هه‌ندیکی له زانایانیش گوتوویانه: مه‌به‌ست له تیبه‌راندنی به‌ هه‌ق، ئه‌وه‌یه که ئینسان له بواری (فقه‌دا) زۆر بجیته‌ نیو ورده‌کارییه‌کانه‌وه، یان له بواری په‌وانبیژییدا، زۆر بجیته‌ نیو ورده‌کارییه‌کانه‌وه، به‌لام پی‌موایه، ئه‌وه تیبه‌راندن نیه، به‌لکو تیبه‌راندن ئه‌وه‌یه له سنووری مه‌عقوول و مه‌شروع بجیته‌ ده‌ری، به‌لام هه‌رچه‌نده به

دیندا قوول بیهو، ھەرچەندە بە زانستدا قوول بیهو، مادام تووشی ناھەق نەبی (غُلُو) نیە.

مەسەلە ی دووم؛ کە دەفەر موی: ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ

وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴾، بە دوای ئارەزوووەکانی کۆمەڵێک مەگەون، کە پێشتر گومرا بوون، وە خەڵکیکی زۆریان گومرا کردو، لە راستە شەقام و نبوون و گومرا بوون، و شەبی: (أَهْوَاء) کۆی (هَوَى) یە، (الْهَوَى: مَا ذَكَرَ اللَّهُ الْهَوَى فِي الْقُرْآنِ إِلَّا مَذْمُومًا)، خوا لە قورئاندا باسی ھەوای نەکردو مەگەر بە زەمکراوی، ھەمیشە بە پەخنە لیگرتن و زەمکراوی باسی کردو، بۆ وینە:

۱- ﴿ ... وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ... ﴾ (۲۶) ص، واتە: بە دوای ھەوا مەگەو لە رێی خوا لات دەدات...

۲- ﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ﴾ (۳) النجم، واتە: (پێغەمبەر ﷺ) لە ئارەزوووە قسە ناکات.

۳- ﴿ أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴾ (۴۳) الفرقان، واتە: ئایا ئەو کەسەت دیوێ کە ئارەزووی خۆی کردۆتە پەرستراوی خۆی؟! ئایا تۆ دەکرێ بەسەرییەو چاودێر بی!

۴- ﴿ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ﴾ (۱۱) طه، واتە: (ئە ی مووسا) با تۆ لە قیامەت لاندات کەسێک کە ئیمانی پێی نیە، (واتە: بە دواری) وە کەوتۆتە دوای ئارەزووی خۆی ئەگەر نا دەفەوتی!

بە کوردی بە (ھوی) دەڵێین: ئارەزوو، ئەوێ کە نەفس پێی خۆشە، بەلام ئەگەر ناھەق بی، چونکە نەفس خواردنی خۆشی پێ خۆشە، ئاوی سازگاری پێ خۆشە، میوێ پێ خۆشە، ئەو پێ ناگوتری (ھوی)، یان ئەگەر ناویشی

لَيْبِنِيَّ (ھوى) ئارەزوويەكى ناھەق نىيە، بەلام بەھەرھال ئەو پىي دەگوتىرى: (شھىيە)، كە ئارەزوويەكى فېتېرىيانەيە، وە مادام (ھوى) لە قورئاندا ھەمىشە زەمكرايى، ديارە مەبەست پىي جوولاندى ئارەزوويە بە بارى ناھەقدا، جا چ لە رووى فېكرىيەوہ بى، چ لە رووى ئەخلاقىيەوہ، چ لە رووى كۆمەلايەتییەوہ، چ لە رووى سىياسىيەوہ ... ھتد، مادام بە بارى ناھەقدا بى، پىي دەگوتىرى (ھوى)، بەلام ئەگەر بە بارى ھەق دابى، پىي ناگوتىرى (ھوى).

دەگىرپنەوہ رۇژىك كابرايەك بە عەبدولئلاى كورپى عەبباسى گوت: (إِنَّ هَوَايَ مَعَ هَوَاكَ) عەبدولئلاش پىي گوت: ھەوا شتىكى خراپە، بلى: رام لەگەل راي تۆيە.

ئنجى خوا ﷺ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى، كە بە خاوەن كىتیبەكان بىفەرموى: بەدوای ئارەزووى كەسانىك مەكەون كە پىشى گومراپوون، (واتە: پىش ھاتنى ئىسلام) ئنجى بەوئەندەش ئىكتىفايان نەكردوہ، كە ھەر خۇيان گومراپن، ﴿وَأَضَلُّوا كَثِيرًا﴾، بەلكو خەلكىكى زۇرىشيان گومرا كردوہو لە رى لاداوہ، ﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾، وە دوای ئەوہ كە ئىسلامىش ھاتوہ، شوین ئىسلامىش نەكەوتوون، كەواتە: سى جار وشەى (ضلال)يان بۇ بەكاردىنى:

ا/ پىش ئىسلام گومراپوون.

ب/ خەلكىشيان گومرا كردوہ.

ج/ وە كاتىك كە ئىسلام ھاتوہ ھەر لەسەر گومراپەتییەكەى پىشيان ماونەوہ.

ديارە لىرەدا قسە لەگەل جوولەكەو نەصرانىيەكانە، واتە: ئەى جوولەكەو نەصرانىيەكان! بەدوای ئەو بەرپرس و زاناو مشوورخۇرانەتان مەكەون، كە ئاوابوون، رىشى خۇتان لە دەستى وان مەنن، كویرانە بەدوایان مەكەون و بۇخۇتان بىر بكنەوہ.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

﴿۷۸﴾ **كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا**

يَفْعَلُونَ ﴿۷۸﴾، خوا ﷺ لێردا باسیکی بیپر وایانی جوولهکەکان دەکات، دەفەرموی: ئەوانەى بیپر و بوون لە جوولهکەکان، لە وەجەى ئیسرائیل لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپی مەریەم لەعنەتیان لیکرا، بۆچی؟ دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ

بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۷۹﴾، بە ھۆى ئەووەوە کە سەرپێچیان کرد، وە ھەمیشە دەستدریژیان دەکردو، سنوورشکینییان دەکرد، لێردا کە دەفەرموی: لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپی مەریەم لەعنەتیان لیکراوە، واتە: لە (زەبوورو ئینجیل)دا لەو دوو کتیبەدا لەعنەت کرابوو لەوانەى کافر بوون لە بەنى ئیسرائیل، کەواتە: بەنى ئیسرائیل ھەموویان کافر نەبوون، تەنیا ئەوانەیان کافر بوون، کە بە قسەى پێغەمبەرانیان نەکردووە بە ناراستیان زانیون، بەھەر حال ئەوانەى بەر ئەو لەعنەتە کەوتوون، لە بازەى ئەو ئیمان و ئیسلامە دەرجوون، کە ئایینی گشتى تیکرای پێغەمبەرانە ئەدى بۆچی دەفەرموی: لەسەر زمانى داوودو عیساى کورپی مەریەم لەعنەتیان لیکرا؟ وەلامەکەى ئەوہیە کە مەرج نیە تەنیا ئەو دوو پێغەمبەرە لەعنەتیان لیکردبن، بەلام لەبەرئەوہى پاش موسا تەنیا (داوودو عیسا) خاوەنى کتیبى ناسراو بوون، بۆیە تەنیا ناوى ئەو دووانە ھینراوە.

ئەوجار باسى سیفەتیکی دیکەیان دەکات، دەفەرموی: ﴿**كَانُوا لَا**

يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۸۰﴾، عادەتیان وابوو یەکدییان نەدەگێراپەووە لە خراپەھەکە کە دەیانکرد، یان: رێگرییان نەدەکرد لە خراپە، وە ئەوہش خراپترین کردەوہیان بوو، کە دەستى یەکدییان نەدەگێراپەووە لە خراپەو گوناح و تاوان.

دیارە لێردا کە دەفەرموی: ﴿**لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۸۱﴾**، ئەوانەى کە بیپر و بوون لە بەنى ئیسرائیل، وەک گوتەم، کەواتە: ھەموویان بیپر و نەبوون.

پاشان کە دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، ھەمیشە خوا ﷻ کە باسی سزایەکی خۆی دەکات، سزایەکی دنیایی بێ، یان قیامەتی، مەگەر چۆن ئەگەرنا باسی ھیکمەتەگەیی و ھۆکارەگەشی دەکات، لێرەدا دەفەرموی: لەعەنەتیان لێکرا لەسەر زمانی داوودو عیساى کورپی مەپریەم، لەبەرچی؟ دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾. واتە: بەھۆی ئەووە کە سەرپێچییان کردو دەستدریژیان کرد، یانی: ئەو نەفرینەیی لێیان کرا، بەھۆی ئەو دوو جوۆرە تاوانەووە بوو.

ھەلبەتە دەشگونجی وشەیی: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾، واتە: وازیان لە خراپە نەدەھینا، واتە: ھەرچەندە پێغەمبەرانیان بو ھاتوون، وشەیی: (تَنَاهَى، تَنَاهَاوَا)، دەگونجی مەبەست پێی: یەكدیيان نەگێرپریەووە بێ، یان دەستیان لەو کارە ھەنەگرت، ھەردوو ماناکەیی ھەییە، جا ئەمە ئەووی لێوئەدەگێری کە ئەگەر ئینسان ھەوئەدات خراپە لابەری و ریشەکێشی بکات، مانای وایە گوناھییکی گەورەیی کردو، واتە: ئەنجامنەدانی ئەرکی فەرمان بە چاکەو رێگری لە خراپە یەکیکە لە گوناھە گەورەکان، بە بەلگەیی ئەووە کە خوا دەفەرموی: ﴿لَبِئْسَ مَا

كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، (ل) لامی قەسەمە، وە (بئس) واتە: خراپترین کردوویان بوو کە دەیانکرد، شتیک کە خراپترین کردووی، یانی گوناھیی گەورەییە، بەئیی یەکدی نەگێرپریەووە یەکدی قەدەغە نەکردن لە خراپەو ناشەرعیی، یەکیکە لە گوناھە گەورەکان، ئنجا با تەماشای ئەم دوو فەرموودەیی بەکەین لەوبارەووە:

یەگەم: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَمَّا وَقَعَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الْمَعَاصِي، نَهَتْهُمْ عُلَمَاؤُهُمْ، فَلَمْ يَنْتَهُوا، فَجَالَسُوهُمْ فِي مَجَالِسِهِمْ وَوَاكَلُوهُمْ وَشَارِبُوهُمْ، فَضْرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ، وَلَعَنَهُمْ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ، وَعَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ، ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَكِنًا، فَجَلَسَ فَقَالَ: لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى تَأْطُرُوهُمْ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا، أَي: تَعْطِفُوهُمْ عَلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۳۷۱۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۴۷)،

وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، تَعْلِيْقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ لِأَنقَطَاعِهِ، وَضَعْفُهُ الْأَلْبَانِي فِي (الْمَشْكَاة) بِرَقْم: (۵۱۴۸)، وَاتِهِ: عَهْدِوَلَلَاي كُورِي مَهَسَعُودِ خُوا لِيِي رَازِي بِي، دَهَلِي: كَاتِيك بَهَنِي ئِيَسْرَائِيل كَهَوْتَنَه نِيُو گُوناھو سَهْرِيچِيِي، زَانايَهكَانِيان رِيگْرِييان لِيكْرَدَن، بَه لَام ئَهوان دَهسْتِيان هَهئَهگَرْت، دُوايِي زَاناكَانِيشِيان دادَهئِيشْتَن لَهگَهئِيان لَه كُورُو مَهجَلِيسيان، وَه لَهگَهلْ وَان دَهيانخُواردُو دَهيانخُواردَهوَه (ژِيانِيان دَهگُوزَهراَنَد)، خُواش دَلِي هَهئِيكِيانِي بَه هَهئِيكِيان دادا، (واته: ناكُوكِيِي وَكِيَشَهيان لَه نِيُوَان پَهيدابوو) وَه خُوا لَهسَهَر زَماني داوودو عيساي كُورِي مَهْرِيهَم لَهعَنهتِي لِيكْرَدَن، ئَهوِيش بَههَوِي سَهْرِيچِييان وَبَههَوِي دَهسْتَرِيژِيِي كَرْدَنِيانَهوَه، لَهوكاتَهدا پِيغَهْمَبَهري خُوا ﷺ كَه ئَهوَهِي فَهْرَمُوو پَالِي دابُؤَه، نُنْجَا هَهئَسَا دانِيشْتَو فَهْرَمُووِي: نا، سُوِيَنَد بَهو كَهسَهِي گِيانِي مَنِي بَهدَهسْتَه، دَهبِي ئَهوانَه بَغِيْرَنَهوَه سَهْر هَهق وَاتَه: ئَهگَهْر نَهيانگِيْرَنَهوَه سَهْر هَهق ئِيُوَهش ئَهِي مَسُوْلَمَانِيَنَه وَهك بَهَنِي ئِيَسْرَائِيل نَهْفَرِيَنْتان لِي دَهكْرِي، يانِي هَهْمان سَزاي ئَهوانْتان دَهبِي.

نُنْجَا لَهوَبارَهوَه ئَهْم شُوِيَنَهوارَه هَهِيَه كَه پِيَشْتَرِيش هِيَنامان: ﴿عَنْ حُدَيْفَةَ أَنَّ الْأَيَاتِ الثَّلَاثَ ذَكَرَتْ عِنْدَهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ هَذَا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ حُدَيْفَةُ: (نِعْمَ الْإِخْوَةَ لَكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ، إِنْ كَانَ لَكُمْ كُلُّ حَلْوَةٍ، وَلَهُمْ كُلُّ مَرَّةٍ، كَلَّا وَاللَّهِ لَتَسْلُكَنَّ طَرِيقَهُمْ قِدَّ الشَّرَاكِ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۳۲۱۹)، وَقَالَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ، وَوَأَفَقَهُ الذَّهَبِيُّ} (۱)، وَاتِهِ: ئَهو سِي نايَهته لَه لاي حوزَهيفَه خُوِيَنَدراَنَهوَه كَه باسِي ئَهوَه دَهكَهَن، (كَه كَهسانِيك حوكَم نَهكَهَن بَهوَهِي خُوا نارِدُووِيَهتَه خُوار: كَافَرَن، سَتَهْمَكَارَن، فاسقَن) پِياوِيك گُوتِي: ئَهوَه دَهْرِيبارَهِي جُوولَهكَهكان هاتُوتَه خُوارِي، حوزَهيفَهش گُوتِي: بَهَنِي ئِيَسْرَائِيل باشْتَرِيَن بَران بُو ئِيُوَه، ئَهگَهْر هَهْمُوو شَتِيكِي شِيَرِيَن بُو ئِيُوَهبِيُو، هَهْمُوو شَتِيكِي تَالِيش بُو ئَهوان بِي، (يانِي: ئَهگَهْر هَهْرَدُووكْتان پِيكَهوَه گُوناھِيك بَكَهَن، ئِيُوَه لَهسَهَرِي سَزا نَهْدَرِيَنو، ئَهوان لَهسَهَرِي سَزا

بدرین، یان ئەوان پێی کافرین، ئیوهش تهنیا پێی گوناھارین) دوایی گوتی:
 نهخیر سویند به خوا ئیوهش به پێی ئەواندا دەرۆن، چۆن لاسکی نهعل
 رێک به نیو پهنجهکاندا دی، ئیوهش رێک بهویدا دەرۆن، چ سزایهک بو وان
 ههیه، ههمان سزاش بو ئیوه ههیه!

دووهم: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِعَمَلِ الْخَاصَّةِ، حَتَّى يَرَوْا الْمُنْكَرَ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِمْ، وَهُمْ قَادِرُونَ عَلَى أَنْ يُنْكِرُوهُ، فَلَا يُنْكِرُوهُ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَذَّبَ اللَّهُ الْخَاصَّةَ وَالْعَامَّةَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۷۵۶)}، عَنْ عَدِيِّ بْنِ عَدِيٍّ الْكِنْدِيِّ، وَقَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: حَسَنٌ لِغَيْرِهِ، واته: خوای زالی پایهدار ههموو
 خه لکی بهگشتی سزا نادات به هوێ خه لکی تایبهت (واته: کۆمه لیک که گوناھو
 تاوان دهکن، خوا ههموو خه لکیان پێوه سزا نادات) تاکو خراپه به ناشکرا له
 نیو خوێاندا نه بینن، وه بشتوانن لای بهرن، به لام لای نه بهن، ئەگەر وایانکرد،
 ئەوه خوا ئەوانه ی تایبهت که گوناھیان هه بووه و ئەوانه ی گشتین، هه موویان
 پێکه وه سزا ده دات، چونکه خه لکیک له بهران بهر خراپه و تاواندا هه لویستی

نه بی، ده بیته هاوبه شی و له و باره وهش خوا ده فهرموئ: ﴿وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْكُمْ فِي

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى

يُخَوِّضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ

فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ النساء، واته: بیگومان ئیوه له کتیبدا بو تان

نیردراوته خوار، که هه کاتیک بیستتان نایهتهکانی خوا کوفریان پێ دهکرا،
 یان گالته یان پێ دهکرا، لهگه ئیاندا دامه نیشن (واته: لهو کۆرو مه جلسه دا که
 تییدا گالته به نایهتهکانی خوا دهکری، وه کوفریان پێ دهکری، دامه نیشن)
 تاکو ئەو کۆرو مه جلسه دینه نیو باسو خواسیکی دیکه وه، {ئه گهرنا
 هه ر لهوئ دابنیشن گوئ تهپ بکه ن یاخود به ده میان وه پێ

بکه نن} ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾، ئەوه ئیوهش وهک وانن، واته: له گوناهو

حوکمه دا حوکمی ئەوانتان هه یه، ئەگه ر بو ت په رچ نادریته وه، ده توانی

ھەئسی و ئەو مەجلیسە بەجئ بەئلی، بەلام لەوئ دابنیشی و بە دەمیانەو

پێبکەنی، یان بێدەنگ بی، ئەو ھوکی ئەوانت ھەبە، ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾، بێگومان خوا کۆکەرەوئ
موناڤیقەکان و کافرەکانە بە تیکراییی لە دۆزەخدا، ھەموویان پیکەو ھەردەکاتەو.

کەواتە: ئیو ھە خۆتان وریابن، ھوکی ئەوانتان نەبئ، ئەگەرنا ئیو ھ
لەگەل واندە لە دۆزەخدا کۆدەبنەو، وەك چۆن لەو کۆپو مەجلیسەدا کوفر بە
ئایەتی خوا کراو، گائتە بە ئایەتەکانی خوا کراو، ئیو ھ بەشدار بوون، لە
کۆپو مەجلیسە دۆزەخیش لەگەلئاندا بەشدار دەبن، ئنجا کاتیک تۆ لەو
مەجلیسە دادەنیشی کە کۆپی شەرابو قومارە، یان گائتە بە دینی خوا دەکرئ و
تۆش بئدەنگی، ئەوان دەلئین: دیارە ئەویش رای وەك رای ئیمەبە! بۆبە ھەمان
ھوکتان دەبئ.

مەسەلەئ چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿تَكَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ

هُم خَالِدُونَ﴾، زۆریکیان لئ دەبینی (واتە: لە جوولەگەکان، یان لە خاوەن

کتیبەکان بەگشتی) دۆستایەتی ئەوانە دەکەن کە بێپروان، یانی: لئیان نزیکن و

پشتیان دەگرن و، خۆشیان دەوین و لەگەلئاندا، ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾،

ئەو ھەئوئستەیان کە نەفسیان بۆیان پیش دەخات، خراپترین شتە، کە چیبە؟

﴿أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾، خراپترین شتە کە

ئینسان کاریک بکات، ببیتە ھوئ ئەوئ خوا لئ توورەبی، وە لە سزاو ئازاری

خوادا بە ھەمیشەیی بمینیتەو، ئەمە وەك ئەو دوو ئایەتەئ سوورەتی

(النساء)ە، کە خوا دەربارەئ ھەندیک لە جوولەگەکان، بۆ وینە: کەعبی کوری

ئەشەرەفو ئەوانەئ لەگەلئ دابوون، دەفەر موی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا

نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ

اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾، واتە: ئایا سەرنجی ئەوانە نادەى بەشێك لە كەتیبیان پێدراوە، ئیمان بە جیبت و طاغوت دینن، {جبت)، واتە: بت و صنەم، وه (طاغوت) كەسێكە كە فەرمانبەری بۆ دەكرێ لە ناشەرعییدا، یاخود كەسێك كە ناشەرعیی بەسەر خەلكیدا دەسەپینی، یان غەیری ئیسلام دەكاتە بەرنامەیان { دەلێن: (واتە: ئەوانەى بەشێك لە كەتیبیان پێدراوە، بە بێپرۆیاھەكان دەلێن) ئەوانە پێیان راسترە لەوانەى ئیمانیان ھێناوە.

ثُجَا وَهَكَ لَه بَه رَغِي سَيِّئَه مَدَا كَه تَه فَسِيْرِي سُوْرَه تِي (النساء) ٥، باسمان كرد، دەربارەى ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئەم ئایەتە ئەو بەسەرھاتە گێردراوتەوھ: ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَكِبَ كَعْبُ بْنُ الْأَشْرَفِ فِي تَسْعِينَ رَاكِبًا مِّنَ الْيَهُودِ فِيهِمْ: حَيْيُّ بْنُ أَخْطَبَ وَجَدِيُّ بْنُ أَخْطَبَ وَمَالِكُ بْنُ الصَّيْفِ وَغَيْرِهِمْ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ لِيُحَالَفُوهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَيَنْقُضُوا الْعَهْدَ الَّذِي كَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ قَبْلَ أَجَلِهِ، فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ! أَنْشِدْكُمْ بِاللَّهِ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لِلْهَدْيِ نَحْنُ أَمْ مُحَمَّدٌ وَأَصْحَابُهُ، فَإِنَّا نَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ، وَنَسْقِي الْحَجَّاجِ، وَنَحْجُبُ الْكَعْبَةَ، وَنُصِلُ الرَّحِمَ، وَمُحَمَّدٌ قَطَعَ أَرْحَامَنَا، وَأَتْبَعَهُ سُرَّاقُ حَجَّاجِ بْنِ غِضَانَ، فَنَحْنُ أَهْدَىٰ أَمْ هُمْ؟ فَقَالَتْ: الْيَهُودُ: أَنْتُمْ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ سَبِيلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةَ﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ بِرَقْم: (۷۷۳۳) والتفسير الكبير للطبراني: ج ۲، ص ۲۴۸، ولباب النقول في أسباب النزول للسيوطي: (۲۹۳، ۲۹۴)}، واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس خوا لە خۆی و بابی رازی بی، دەلی: کەعبی کوری ئەشرف سەرۆکی جوولەکەکانی خەبەر لەگەڵ نەوود سوار لە جوولەکەکان کە حوییهی کوری ئەختەب و جەدی کوری ئەختەب و مالیکی کوری صەیف، وه غەیری وانیشیان تێدا بوون، چوون بۆ لای خەلکی مەككە، بۆئەوھى پەیمانیان لەگەڵ بھەستن، كە پەیمانى نێوانیان لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ پێش ئەوھى كاتەكەى بەسەر بچى، ھەلیوھەشیننەوھ، ئەبوسوفیان لێی پرسین: ئەى كۆمەلى خاوەن كەتیبان! خواتان بە

گژدا ده‌که‌م، (واته: به ناوی خواوه داواتان لی ده‌که‌م) ئی‌مه له هیدایه‌ته‌وه نزی‌کترین، یان موحه‌ممه‌دو هاوه‌لانی؟ ئی‌مه مالی خوا (واته: مزگه‌وتی خوا، که‌عبه) ئاوه‌دان ده‌که‌ینه‌وه، ئاو به حاجیان ده‌ده‌ین، و، په‌رده بو که‌عبه ده‌که‌ین، وه په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ده‌که‌ینه‌نین، که‌چی موحه‌ممه‌د په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی پچ‌راندوه (مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه که مسو‌لمانان وازیان له دایک و بابیان هی‌ناوه، ئه‌وانه‌ی که دایک و باوکیان کافر بوون، ئه‌وه‌ی به پچ‌راندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی داناهه!) وه حاجیه خراپه‌کانی به‌نیی غیفار شوینی که‌وتوون، (واته: خه‌لکی خراپ شوینی که‌وتوون) ئایا ئی‌مه رپی راست‌رمان گرتوه، یاخود ئه‌وان؟ جووله‌که‌کان گوتیان: به‌لکو ئی‌وه له‌سه‌ر رپی راستن، وه رپی ئی‌وه راستره.

دیاره ده‌شیانزانی درۆ ده‌که‌ن، بو‌یه خوای په‌نه‌انزان ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ

الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾، واته: ئا ئه‌وانه که‌سانیکن خوا نه‌فرینی لی‌کردوون، وه هه‌ر که‌سیک خوا نه‌فرینی لی‌بکات، هیچ پشتیوانیکت بو‌ی چنگ ناکه‌وی، که‌واته: لی‌رده‌دا خوای په‌روه‌رگار باسی هه‌لو‌یستی خاوه‌ن کتیه‌که‌کان ده‌کات، به‌تایبه‌ت جووله‌که‌کان، که دۆستایه‌تی له‌گه‌ل کافره‌کاندا ده‌که‌ن، له به‌رانبه‌ر ئه‌هلی ئیماندا، که ئی‌ستاش هه‌ر وایه: ئه‌مریکا پشتی رپوس ده‌گری، پشتی چین ده‌گری، پشتی گاپه‌رسته‌کان ده‌گری و که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌ل دروست ده‌کات له دژی ئیسلام.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا

أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، واته: وه ئه‌وانه ئه‌گه‌ر ئیمانیان به خوا ﷺ وه به پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه به‌وه‌ی که بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ نی‌رراوه، هه‌بو‌ایه، کافره‌کانیان به دۆست نه‌ده‌گرت له جیاتی ئیمانداران، به‌لام به زۆری لاری‌ن و له ری دهر‌چوون.

تویژه‌ره‌وانی قورئان دوو مانایان بو ئه‌م پرسته قورئانییه لی‌کداوه‌ته‌وه، که مه‌به‌ست له ئیمان هی‌نان به خوا ﷺ دیاره، ئه‌گه‌ر ئیمانیکێ راستو

دروستيان بە خوا ھەبووايە، ئەوھيان نەدەگرد، بەلام ئايا مەبەست لە ئيمان ھيئان بە پيغەمبەر ﷺ چيە؟ دوو ئەگەرى ھەن:

(۱) دەگونجى مەبەست پيى پيغەمبەرى خويان بى، واتە: ئەگەر جوولەكەكان بروايان بە مووسا و پيغەمبەرهكانى خويان ھەبووايە، وە ئەگەر نەصرانى بروايان بە عيسا ھەبووايە، وە ئيمانيان بەو كتيبانەى كە بۇ پيغەمبەران نيردراون ھەبووايە، ئەو كافرەكانيان بە دۇست نەدەگرت.

(۲) دەشگونجى مەبەست پيى پيغەمبەرى خاتەم، موھمەد ﷺ بى، وە مەبەست لە: ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ ﴾، قورئان بى، واتە: ئەگەر ئيمانيان بە پيغەمبەرى خاتەم و قورئان ھەبووايە، ئەو ئيمانە راست و دروستە بە خوا و بە پيغەمبەرى كوتايى موھمەد ﷺ و قورئان، پيى لى دەگرتن كە كافران بکەنە دۇستی خويان و پشتيان پى بېستەن، لە بەرانبەر مسولماناندا.

كەواتە: ئيمان و دۇستايەتتيکردنى كافران، دوو شتى پيکەو نەگونجان، ناگونجى ئينسان ئيمانى ھەبى و دۇستايەتتى دوژمنانى خواش بکات، ديارە ئيمە لە ئايەتەكانى پيشترا بە تەفصيل باسى مەسەلەى دۇستايەتتى كافرانمان کرد، كە چۆنە و چەند پلەيەو... ھتە، بەتايەت لەكاتى تەفسيرکردنى ئەو ئايەتەدا

كە دەفەرموى: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ

أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ مِّن يَتَوَلَّوهُمْ مِّنكُمْ فَإِنَّهُم مِّنكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

المائدة.

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەرموى: ﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾، زانايانى رەوانبىژى دەلین: (ل)ى سەر وشەى ﴿ لَتَجِدَنَّ ﴾،

لامى قەسەمە، واتە: سویند بە خوا بە مسۆگەرى تۆ سەرسەختتەين كەسانيك لە دوژمنايەتتيدا بۇ ئيمانداران دەبينى جوولەكەكانو، ئەوانەن كە ھاوبەش بۇ خوا دادەنن، واتە: جوولەكەو ھاوبەش بۇ خوادانەران، لە ھەموو كەس زياتر دوژمنى سەرسەختى ئيمانداران، ئەوھى خواى زاناو شارەزاش فەرموويەتى،

ھاتنەدی (مُصَدِّق) یەگەھێ لە میژووی کۆنداو لە واقعی ئیستاشدا زۆر جوان دیارە، کێ لە قەوارە زایوونی جوولەگەکان دل پەر کینەترە بەرانبەر مسوڵمانان؟ وە پاشان بتپەرستەکان، ئیستا دەبینین بتپەرستەکانی (میانمار) چی بە مسوڵمانان دەکن، وە ھیندە گاپەرستەکان، چی بە مسوڵمانانی کشمیر دەکن، وە ھەرودھا ... بیگومان ئەوێ خوا دەیفەرموێ وایەو جوولەگەو بتپەرستەکان، لە ھەموو گەس دوژمنایەتی سەخترو قورستریان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەیە.

ئنجای خوای پەرودرگار لێردا، وە لە نایەتی (۹۶) ی سوورەتی (البقرة) شدا پیکەو ھە باسی جوولەگەو ھاوبەش بو خوادانەرەکان دەکات، لەوێ دەفەرموێ:

﴿ وَلَنَجْذِثَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ

يَعْمُرُ آفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْحَرَجِهِ، مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَعْمُرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا

يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾، واتە: وە بیگومان تو دەیانبینی (واتە: جوولەگەکان دەبینی)

کە سوورترین گەسن لەسەر ھەر جوورە ژیانیک، تەنانەت لە ھاوبەشدانەرەکانیش سوورترن، یەکیکیان ھەز دەکات ھەزار سال تەمەن بکات، ھەرچەندە ئەگەر ئەو تەمەنەشی ببێ، لە ئازاری دۆزەخ لای نادات، وە خوا بینەری ئەوێیە کە دەیکەن.

وشە (حياة) ی بە (نكرة) ھیناوە، واتە: ھەر جوورە ژیانیک، ژیانیکی سەر بەرزانەش نەبێ، ھەر دەیانەوێ بژیەن، نەك بلین: ئەگەر بەسەر بەرزانە نەژین، با نەژین، گرنگ ئەوێیە لە ژیاندا بمیننەو.

ئنجای ئایا ھۆکاری ئەو چییە کە جوولەگە ھیندە دژایەتی و دوژمنایەتی پێرەزایان لەگەڵ مسوڵماناندا ھەیە!؟

بەنسبەت جوولەگەو ھۆکارەگەھێ ئەوێیە کە گری و گۆلی دەروونی زۆریان ھەیە لەگەڵ ھەموو گەلاندا، چونکە جوولەگە پێیانوایە گەلی ھەلبژاردەیی خۆیان، دەلین: ئیمە گەلی بژاردەیی خۆیان، (نَحْنُ شَعْبُ اللَّهِ الْمُخْتَارِ)، وە خوای

پەرودرگار لە سوورەتی (المائدة) دا کە پێشتر ھینامان، دەفەرموێ: ﴿ وَقَالَتْ

الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاؤُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ ﴿۱۸﴾، وە جوولەكـــــــــــــــــ

نەصرانییەکان گوتیان: ئیـمە کوران و خۆشەوێستانی خواین، خۆیان زۆر پێ گرنگو پاک و چاک بوو، جا ھەر کەسێک خۆی زۆر پێ چاک بوو، خەلکی پێ خراپ دەبن، لەخۆبایی دەبن و دوایی کە خەلک بەو شیوەیە مامەلەیی لەگەڵدا نەکرد کە بۆخۆی تەصەووڕ دەکات، پێی وایە زوڵمیان لێکردووە، بۆیە ئیستا جوولەکە ھەر چۆنی مامەلەیان لەگەڵدا بکە، ھەر رازی نابن، ئەگەر چاکەیان لەگەڵدا بکە، پێیانوایە، واجبێکت جیبەجێکردووە، ئەگەر خراپەشیان لەگەڵدا بکە، ئەو پێیانوایە تۆ شتێکی زۆر خراپت کردووە، یانی: خراپتر لەوەی کە ھەبە دەیبینن، جا بەنسبەت گەلانی دنیاوە بەگشتی، جوولەکە رۆق و کینەیان ھەیە، بۆیە جوولەکە مەگەر چۆن دەنا لە ھەر شوێنێکی دنیا بووبن، تووشی چەوسێنرانەووە شەڕو ھەرا بوون، بۆچی؟ چونکە بە رۆوحێکی خۆ بەزلگرانەووە لەگەڵ خەلکدا مامەلەیان کردووە، خەلکیش بەو چاوە تەماشای نەکردوون و سەرەنجام تێگگیراون، وە لەگەڵ مسوڵمانانیشدا بەتایبەتی رۆق و کینەو بوغزێکی زۆریان لە دل و دەرووندا ھەیە، ئەو بەنسبەت جوولەکەکانەووە.

وە بەنسبەت ھاوبەش بۆ خوا پەیدا کەرەکانەووە، لەبەرئەوەی کە کاکلی ئیسلام بریتییە لە خوا بەیەگرتن، وە جەوھەری شیرکیش بریتییە لە ھاوبەش بۆ خوا پەیدا کردن، وە خوا بە یەگرتنیش لەگەڵ ھاوبەش بۆ خوا دانان تێکدەگیرێ و دژی یەگدین، وە لەپراستییدا ئیسلام لەسەر زانست بنیاتنراوە، شیرک لەسەر ئەفسانەو فیکری پرۆپووج و بی بنەما، دیارە ئەو دووانەش تێکدەگیرێن.

مەسەلەیی ھەوتەم: کە دەفەر موی: ﴿ **وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ**

ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهَبَانًا

وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۹﴾، وە تۆ دەبینی نزیکترین کەس لە رۆوی

خۆشەوێستیەووە بۆ ئەوانەیی ئیمانیاں ھیناوە، ئەوانەن کە دەلین: ئیـمە نەصرانیین، ئەویش بەھۆی ئەووە کە (قسيسين)یان لە نیودان، وە (رهبان)یان لە نیودان، وە لەبەرئەوەش کە خۆیان بەزل ناگرن.

ئەمیش دیسان ھااتنەدی (مصدق) یەكەى ئاشکرایە، بەگشتی دەبینین نەصرانییەکان ھەلۆیستیان نەرمترە لەگەڵ مسوولماناندا، نالیین: ھەموو نەصرانییەکان وان، بەلام بەگشتی ھەلۆیستیان نەرمترە، ھەك دەبینین جاری وایە شتیك دەكری بەرانبەر بە جیھانی ئیسلامی، لە ولاتانی ئەورووپا و ئەمریکا دا خۆپیشاندان دەكری، پشتگیری مسوولمانان دەكەن دزی رژیمەکانی خۆیان، ھەلبەتە كە مۆكە یەكیش لە جوولەكاندا ھەن، كە جاری وایە پێچەوانەى سیاسەتى قەوارەى زایۆنى و پێچەوانەى زلھیزەكانن، كە بەرانبەر مسوولمانان رەفتار دەكەن، بەلام زۆر كەمن، وە نەصرانییەکان ئەھلى ئینصاف و خەلكى نەرم و نیان و میھرەبانیان بەرانبەر مسوولمانان، تیدا زیاترە، وە خوای زاناو شارەزا

ھۆكارەكەشى دەخاتەرپوو و دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ

وَرَهْبَانًا وَأَنْهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، (قسيس) واتە: قەشە، یان كەشیش، واتە: زانای نەصرانیی، واتە: لەبەرئەھوى زانیان لەنیودا ھەن، وە (رهبان) كۆى (راھب)ە، بە كوردی گۆشگیرو رەبەن واتە: لەبەرئەھوى كەسانىكى گۆشەگیرو خواپەرستیان لەنیودا ھەن، ﴿وَأَنْهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾، وە لە سۆنگەى ئەوھشەو كە خۆیان بە زل ناگرن.

ھەلبەتە زانست و عیبادەتیش وا لە ئینسان دەكات كە دلئ نەرمبى، با لەسەر ناھەقیش بى، زانیاری و شارەزایی و عیبادەت، ھەر چۆن بى كاریگەرى لەسەر ئینسان دەبى، ئەگەر ئەو ئینسانە بىپرواش بى، ئەگەر تەماشای سوورەتى (الحديد) بكەین، خوای پەروەردگار باسى ئەو راستییە دەكات، دەفەرموی:

﴿... وَفَقِينَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

﴿﴾، واتە: بە دواى پێغەمبەرەندا عیسانان نارد، وە بەزەیی و پەروەش و لە خوا ترسانمان خستە دلئ ئەوانەو كە شوینی كەوتبون، وە گۆشەگیرییەك (دنیا بە

که م گرتنیك) که بۆخۆیان دایانهینابوو، ئیمه لهسهریانمان پێویست نهکردبوو، (بهحیساب بۆئهووی زیاتر له خوا نزیك ببهوه) بۆئهووی رهزامهندی خوا بهدهست بێنن، بهلام وهك پێویست رهچاویان نهکردو پێوهی پابهند نهبوون.

جا (القاسمی) له (محاسن التأویل)هکهی خۆیدا^(۱) دهئێ: (وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنْ: الإِقْبَالَ عَلَى الْعِلْمِ وَالْإِعْرَاضَ عَنِ الشَّهَوَاتِ وَالْبِرَاءَةَ مِنَ الْكِبَرِ مَحْمُودٍ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ مِنْ كَافِرٍ)، واته: لهو ئایهتهدا بهلگه ههیه لهسهر ئهووی رووکردنه زانست و پشتکردنه ئارهزووهکان (واته: ئهو ئارهزووانهی که ناشهرعیین) وه خۆ دوورگرتن له خۆبهزلگری شتیکی باشه، ئهگهر له بابایهکی کافریش دا بێ، یانی: سیفتهی باش له کافریشدا ههر باشه، وهك چۆن سیفتهی خراب له مسوولمانیشدا ههر خرابه.

ئنجاکه دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾ نهیفهرموو (إِنَّ النَّصَارَى) که دهشگونجا وای بهفرمووبا، چونکه له شوینی دیکه وای بهرموو، بۆ وینه: ﴿وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ...﴾^(۳۰) التوبه، واته: نهصرانییهکانیش گوتیان: عیسا کوری خوایه، (پاکیی بۆ خوا)، بهلام لیرهدا دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾، ئهوه ئاماژهیه بۆ ئهوه که کاتی خووی گوتوو یانه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَنَامَتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾^(۱۴) الصف، لیرهش دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾، کهواته: ئهوه بیرخستهوهی ئهوه حهقیقهتهیه که کاتی خووی پشتی عیسا (علیه السلام) یان گرت، حهواریهکانی که گوته له رهقیکی تایبهتی بوون، پشتیان گرت له پیناوی خواداو بۆ سهرخستنی ئهوه پهیامهی که هینابوو، کهواته: ئهوه مهدهحیکه بۆ

وہ تەماشای کرد ناتوانی بەرگریشیان لیبکات (کہ نہہیلى کافرەکان ئەزیەتو ئەشکەنجەیان بدەن)، پىی فەرموون: ئەگەر بچن بۆ سەرزەمینی حەبەشە، پادشایەکی لیپە کہ کەس لەلای ئەو سەتەمی لىناکری، وە ئەوئ شوینىکی باشە، ھەتا خوا دەروویەکتان لىدەکاتەوہ (ئەو وەزەعە بە جۆریکی دیکە دەگۆرئ)، لەو کاتەدا مسوولمانان لە ھاوہلانی پیغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو سەرزەمینی حەبەشە چوون، تاکو چىدی ئەشکەنجەو ئازار نەدرین، وە بەرەو خوا رایان کرد، وە دینەکەیان رپاند تاکو ھەلپان نەگىرنەوہ لە ئایینەکەیان، وە ئەوہ یەکەمین کۆچپک بوو لە ئىسلامدا، وە تىکرای ئەوانەى کہ چوون بۆ سەرزەمینی حەبەشەو کۆچیان بۆ کرد لە مسوولمانان، جگە لە مندالەکانیان کہ گچکە بوون و لەگەل خۆیانیان برد بوون، وە ئەوانەى لەوئ لە دایک بوو بوون، (چونکہ ديارە ئافرەتیشیان لەگەلدا بوون) ھەموویان ھەشتا و سئ پیاو بوون.

لىرە ديارە باسى ئافرەتەکانى نەکردوہ، ئەگەرنا کۆمەللىک ئافرەتیشیان لەگەلدا بوون، بۆ وینە: عوسمانى کورپى عەففان خۆى و خىزانى بووہ، وە کۆمەللىک لە ھاوہلان خوا لىيان رازى بئ ھاوسەريان لەگەلدا بووہ.

ديارە پىشتر باسمان کرد کہ جەعفەرى کورپى ئەبو طالىب سوورەتى مەريەم دەخوینىتەوہ، نەججاشى و ئەوانەى کہ لەگەلى دابوون دەگریەن، ئەو ھەقەى کہ خوا ناردوویەتى دەیناسن، وە ئىمانىشى پئ دینن، ئەو ئایەتەنە مەدحى ئەوانن.

ھەرودھا ئەم ئایەتەنە ھۆى ھاتنە خواوہویەکی دیکەشیان ھەبووہ، کہ نەججاشى سئ (۳۰) نەفەر لە ھاوہلەکانى خۆى دەنیرئ بۆ لای پیغەمبەرى خوا ﷺ، پیغەمبەرىش ﷺ سوورەتى (یس)یان بۆ دەخوینىتەوہ، ئەوانىش دواى ئەوہى ئایەتەکان دەبىستت، دەگریەن، ئیمان دینن، بەلام بیگومان نەصرانىیەکان کەمىکیان وابوون، کہ کۆمەللىکی تايبەت بوون، نەك ھەموویان، کہ لىرەدا خواى پەرودرگار بەو مەدحانە باسیان دەکات، بەلام لە سىفەتەکانى پىشیدا بەگشتى باسیان دەکات! بۆیە دەبئ لىمان تىکنەچئ: ئەوانەى لىرەدا مەدحیان دەگا و پاداشتیان دەداتەوہ بە بەھەشت، ھەموو نەصرانىیەکان نین، بەلکو بەس ئەوانەن کہ ئىمانیان بە پیغەمبەرى خاتم ﷺ ھیناوە، وە

ئیمانیاں بە قورئان ھیناوە، بەلام ئایەتەکە ی پێشی باسی حالەتی گشتیان

دەکات، وە دەفەرموی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَتَلُوا رُسُلَنَا وَأَنَّهُمْ لَا

يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ئەو مەبەست پێی نەصرانییەکانن، بەگشتی، کە ئەوان

چاکترن و سۆزو خۆشەویستیان زیاترە بۆ مسوئلمانان، لە جوولەکەکان و لە

ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بەلام لەنیواندا کۆمەئیک ھەن، ئیمان بە قورئان و

بە ئیسلام دینن، جا چ ئەوانە ی کاتی خۆی ئیمانیاں ھیناوە، چ ئەوانە ی ئیستا

ئیمان دینن، کە زیاتر ھەر نەصرانییەکانن.

مەسەلە ی نۆیەم: کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

تَفِيضٌ مِّنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾، کاتی کە گوێیستی ئەو دەبن بۆ

پێغەمبەر دابەزینراوە، دەبینی چاوەکانیان پڕ دەبن لە فرمیسک بەھۆی ئەو

ھەقەو کە ناسیویانە، ئیماندار جار جار کە گوێی لە فەرماشتی خوا (کلام

اللہ) دەبێ، یان گوێی لە فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷺ، دەبێ، بگریەت، گریان

شتیکی پەسندە لەو حالەتەدا، ھەلبەتە نەک گریان شین و شەپۆرو ھاوارکردن و

دەنگ بەرزکردنەو، گریان عالیمانە ئەوھێ کە فرمیسکیش بێ و کەسیش پێی

نەزانێ، ئەگەر لە تەنیشتیشت بن، کە ئەو دەگونجێ و ئەوھش گریانیکی

عابیدانە و ئیماندارانە ی راستەقینە، بەلام ئەوھ دیکات بە گریان و دەنگ

بەرزکردنەو و خەلک پێی دەزانێ، ئەوھ لەراستییدا مەگەر کەسێک خۆی بۆ

کۆنترۆڵ نەکرێ، یان بەلایەکی گەورە ی بەسەرھاتبێ و حالەتی نەفسیی زۆر

تیکچووبی، ئەگەرنا ئەوھ شتیکی پەسند و باش نیە و جاری واش ھەییە

ناپەسند بگرە ھەرئەھمیش!

پێغەمبەری خواش ﷺ دەربارە ی گریان و خاشی بوون و ملکەچبوون لە کاتی

خویندانەوھ ی قورئاندا، یان لە کاتی بەسەردا خوینرانەوھ ی قورئاندا،

فەرموویەتی: ﴿أَبْكُوا فَإِن لَّمْ تَجِدُوا بُكَاءَ قَتَبَاكُوا﴾ {رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم:

(۴۱۹۶)، والمندري، وَضَعْفَةُ الْأَلْبَانِي فِي (ضعيف الترغيب والترهيب)، وَلَكِنَّهُ

صحيح موقوفاً عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي الْحَجْرِ فَقَالَ: ابْكُوا فَإِن

لەم تجدوا بکاء فتباکوا، (رواه الحاکم برقم: (۸۷۲۳) وَقَالَ هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، واتە: بگریەن (لە کاتی خویندنهوهی قورئان، یان قورئان بەسەردا خوینرانەوهدا، وە ئەگەر گریانتان نەهات، خۆتان بگریەن، واتە: خۆتان وا لیبکەن ھەست بە ترسو و شەرم و شکۆ لە بەرانبەر خوادا بکەن، کەواتە: دەگونجی ئینسان ئیش لەسەر خۆی بکات، بۆ پەیدا بوونی ھالەتی خشوع و ترس، بەرانبەر بە خوا.

ھەندیك له زانیان له کۆمەڵی کەررامییەکان (الکرامیة) گوتووینان: کە خوا دەفەر موی: ﴿ فَاتَّبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴾، واتە: خوا پاداشتی دانەووە بەھۆی ئەووە کە گوتیان، بە چەند بەھەشتیک کە ڕووباریان بەژێردا دەڕۆن، ئەمە بەلگەییە لەسەر ئەووە کە ئیمان تەنیا قسەو دەربڕینە، گوتووینان: مادام خوا دەفەر موی: خوا پاداشتی دانەووە لەسەر ئەووە کە گوتیان: ئیمانمان ھینا، کەواتە: ئیمان تەنیا بریتییە لەھۆی کە بلیی: ئیمانمان ھیناوە بە زار، با لەنیو دلیشتدا ھیچ نەبی، وە کردەوھش نەبی، ھەر ئەووە پێی دەگوتری: ئیمان!

بەلام بیگومان بۆچوونەکەیان ھەلەییە، چونکە خوای پەنھانزان لە چەند شوێنان زەمی ئەوانە دەکات کە بە قسە دەلێن، ئیمانمان ھیناوەو ئیمان لە دلێاندا نیەو، بە کردەوھش راست ناکەن، بۆ وینە:

۱/ دەفەر موی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ

الَّذِينَ قَالُوا ءَأَمْنَا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ... ﴿٤١﴾ المائدة، وەك دەبینین ئەوانەیی بە زار گوتووینان: ئیمانمان ھیناوە، بەلام دلێان ئیمانمان نەھینابوو، ئەوانە بە بیبروا لە قەلەم دەدرێن.

۲/ دەفەر موی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَأَمْنَا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

البقرة، واتە: لە نیو خەلکیدا کەسانیک ھەن دەلێن: ئیمانمان ھیناوە بە خواو بە ڕۆژی دوایی، برواداریش نین.

﴿ ... وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴾ ﴿۸۴﴾

ئانجا که دهفه رموی: المائدة، ئایا مه بهست پیی کی یمه؟ ئایا مه بهستیان ئه وهیه خوا بیانخاته گهل هاوه لانی به ریزی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، یان مه بهستیان پیی پیشووه چاکهکانی خویانه؟ من پیموایه ههردووکیان دهگریتهوه، واته: خوییه ههه بمانخه ریزی هاوه لانی به ریزی پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ههه بمانخه ریزی ئهه پیشینه چاکانهی که له میله تانی پیشوو بوون، ئنجا ئه وهشی لیوه دهگیری، ئه گهر ئینسان بیهوی بجیته ریزی صالحان، دهبی به ریی صالحاندا بروات، به لام ئینسان به ریی فاسقاندا برواو به تهمای گهیشتن به صالحان بی، یان به تهمای پاداشت و مه نزلگایه ک بی که دهری به صالحان! ئه وه له راستییدا به غه له تدا چوووه، ئه وه وهک ئه وهیه که سیک بلئ: دمه هوی بچمه به غداو، ریرهوی ههنگاوهکانی پیچه وانهی ریشتن به رهه به غدا بن! دیاره ئه وه که سه هه رچه ند دهروات دوورتر ده که ویته وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى ئۆزدەيەم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سى ئايەت دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى (۸۷ و ۸۸ و ۸۹)، لەو سى ئايەتە موبارەكەدا خۇاي كاربەجى لەم سوورەتەدا بۇ جارى دەيەم بە نازناوى ئيمان بانگى مسوئلمانان دەكات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، وە پېگرييان لىدەكات كە رۇزىيە خۇش و بەتامەكان كە خوا بۇي حەلال كىردوون، لە خۇيان قەدەغە بىكەن، وە ئەو رەفتارەيان بە دەستدرېژىي و سنوورشكىنىي لە قەلەم دەدات، پاشان خۇاي بالادەست فەرمان بە مسوئلمانان دەكات، كە لەو رۇزىيە حەلال و خۇش و سوودبەخشانەي پېيداون بخۇن و، پارىز لە خوا بىكەن، دوايى خۇاي بەرزو مەزن باسى سوئند خواردن دەكات، وە راپىدەگەيەنىي كە سوئندى سەر زارەكىي لىپرسىنەوہى لەسەر نىە، وەك: بلىي: نەخىر وەئلاھى، بەئى وەئلاھى، كە ئىنسان بەسەر زارى دادى، وە باسى كەفارەتى سوئندىك دەكات كە دلى لەسەر دەچەسپىنرى و بە جىددىي خاوەنەگەي سوئند دەخوات، كە ئەویش كەفارەتەگەي برىتىيە لە خواردن پېدانى دە كەسى نەدار، خواردن رۇژىك، ياخود پۇشتەگردىيان، يان نازادگردى كۆيلەيەك، ھەر كەسىكىش ھىچ كام لەوانەي نەبوون، ئەو دەبى سى رۇژان بەرۇژوو بى، وە لە كۆتايىدا خوا فەرمانيان پىدەكات بە پاراستنى سوئندەكانيان.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
 الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
 يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ
 مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ
 أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۗ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

(ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناوہ! (رۆزىيە) خۆش و سوودبەخشەكان كە خوا بۆى
 ھەلّال كىردوون، قەدەغە مەكەن و سنوورشكىنى مەكەن، بىگومان خوا
 سنوورشكىنانى خۆشناوین، ﴿۸۷﴾ وە لەو رۆزىيە ھەلّال و خۆش و چاكانەى خوا
 پىداون بىخۆن، وە پارىز لەو خوايە بىكەن، كە ئىمانتان پىى ھەيە، (پىى
 بىرواداران) ﴿۸۸﴾ خوا سوئندى سەر زارەكىيتان لىئاگرى، بەلكو لەسەر ئەو سوئندانە
 كە دلتانىان لەسەر گرى دەدەن، لىپىرسىنەوہتان لەگەلدا دەكات، ئنجا ئەو جۆرە
 سوئندە دل لەسەر چەسپىنراوانە، كەفارىتى ھەركامىكىان خواردن پىدانى دە
 نەدارە لە خواردنىكى ميانجى كە دەرخواردى خىزانتانى دەدەن، يان پۆشاكىان، يان
 ئازادكردى گەردن (ى كۆيلە) ئىك، ھەر كەسىك ھىچ كام لەوانەى چىنگ نەكەوت،
 سى رۆز رۆزووگرتنى لەسەرە، ئەو كەفارىتى سوئندەكانتانە، وە ھەر كات
 سوئندتان خوارد، سوئندەكانتان بىپارىزن، ئاوا خوا ئايەتەكانىتان بۆ روون
 دەكاتەوہ، بەلكو سوپاسگوزارى بىكەن (بۆ خوا) ﴿۸۹﴾).

شىكردنەۋەى ھەندىك لىە وشەكان

(**لَا تُحَرِّمُوا**): واتە: قەدەغە مەكەن، بەلام لىردا مەبەست ئەۋەنىە، كە كەسىك بلى: ئەۋە فالان شتم قەدەغە كرد، بۇچى؟ چونكە ھەر كەسىك ھەلائىك ھەرام بكات، يان ھەرامىك ھەلائ بكات، پىي كافر دەبى، بەلام لىردا خوا ھەر بە نازناۋى ئىمان مسولمانان دەدوئىنى، كەۋاتە: ھەر لەسەر حالەتى ئىمانىي خۇيانن، كەۋاتە: ﴿**لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ**﴾، يانى: ئەۋەى خوا ھەلائى كردو ھە خۇتانى قەدەغە مەكەن و مەلىن: ناىخۇين، نەك مەبەست ئەۋەبى ئەۋەى خوا ھەلائى كردو، تۆ بلىي ھەرامە، بۇيە دەلى: (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ مِنْهُ، إِمَّا بِتَسْخِيرِ الْهَيِّ، أَوْ بِمَنْعِ بَشَرِيٍّ، وَإِمَّا بِمَنْعِ قَهْرِيٍّ، وَإِمَّا بِمَنْعِ مِنْ جِهَةِ الْعَقْلِ أَوْ الشَّرْعِ أَوْ مِنْ جِهَةِ مَنْ يُرْتَسَمُ أَمْرُهُ)، وشەى: (حَرَامٌ) برىتيە لى شتىك كە رى لىگىراوبى، جا يان بەھۋى ئەۋەو ھە خوا وايداناۋە كە ئەۋ شتە نەكرى، يان بەھۋى ئەۋەو ھە بەشەرىك رى لىدەگرى، ياخود لەبەرئەۋەى كە رىگىرىيەك دىتە بەردەم، يان لەبەرئەۋەى عەقل رى لەۋ شتە دەگرى، ياخود شەرع رى لىگرتو، ياخود لەبەرئەۋەى كە ھوكمرانىك برىارىك دەر دەكات، كە ئەۋ شتە نەكرى.

(**طَيِّبَاتٍ**): كۆى (طَيِّبَةً) يە، (طَيِّبَةً) واتە: زۆر چاك و سوۋدبەخش و بەتامو خۇش، دەگوترى: (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ طَيِّبًا فَهُوَ طَيِّبٌ) واتە: شتەكە خۇشە، يان بەسوۋدە، يان چاكە (فَهُوَ طَيِّبٌ) (طَيِّبٌ) واتە: شتى باش و بە لەزەت و خۇش و بە كەلك (وَأَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِذُهُ الْحَوَاسُ وَمَا تَسْتَلِذُهُ النَّفْسُ) لە بنچىنەدا (طَيِّبٌ) ھەر شتىكە كە ھەستەكان تامى لىۋەربگرن، بۇنىكى خۇش، تامىكى خۇش، رەنگىكى جوان، دەنگىكى خۇش، شوئىكى خۇش، زەۋىيەكى بەپىت، ھەموۋىان پىيان دەگوترى: (طَيِّبٌ)، ھەموۋىان ئەۋ شتانەى كە خۇشن، ۋە ھەرشتىك كە نەفس لەزەتى لىبكات، (طَيِّبٌ) يان بۇ بەكاردى،

بەلام بە پئی سیاقی نایهتەکان ماناکەى دەگوژی، (وَالطَّعَامُ الطَّيِّبُ فِي الشَّرْعِ، مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ)، وه خواردنی خوښ له شهردا ئهوهیه که دروست بی، بهکاربهینری.

(لَا يُؤَاخِذُكُمْ): واته: لیئان ناگری، یاخود سزاتان نادات، (المؤاخِذَةُ: الْمُجَازَاةُ..).
واته: سزادان و لیپرسیینهوه.

(بِاللُّغُو): واته: به سویندی لهغو، (اللُّغُو مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ وَهُوَ الَّذِي يُورَدُ لِاعْتِنَ رُويَةً وَفِكْرَ فَيَجْرِي مَجْرَى اللَّغَا وَهُوَ صَوْتُ الْعَصَافِيرِ وَنَحْوَهَا مِنَ الطَّيُورِ)، واته: (اللُّغُو) (که جاری وایه بو کردهوش بهکاردیت) بهلام نهگەر بو قسه بهکاربیت قسهیهکه که گرنگی پینهدری، وه ئهویش ئهوه قسهیه که دواى بیرکردنهوه و تیوهرامان نهگوتری، واته: به سهرزارهکی قسهکه بکات، قسهیهکه که به سهرزارهکی دهگری، بهبی بیرلیکردنهوه، وهك (لَغَا) وایه، (لَغَا)ش: بریتیه له دهنگی چۆلهکه پاساریو وینهی چۆلهکه پاساری که دهجریوینىو، بو ئیمه هیچ واتیهکی نیه، دیاره به تهئکید بوخویان واتاو مهبهستیکی هیه، بهلام بو ئیمه ههر جریوه جریوه هیچ واتیهکی نیه، قسهیهکیش که بهبی بیرلیکردنهوه بگریو ههروا به سهرزارهکی بگوتری، وهك دهنگی چۆلهکهو بالنده وایه.

(أَيْمَانِكُمْ): (وَالْيَمِينُ أَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، وَالْيَمِينُ فِي الْحَلْفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْيَدِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ الْمُعَاهِدُ وَالْمُحَالِفُ وَغَيْرُهُ)، وشهی: (أَيْمَان) گوئی (یَمِين)ه، له ئهسلدا به مانای دهستی راسته، بهلام دواى خواراوهتهوه بو سویند، بهو ئیعتیاره ی که کهسیک پهیمان لهگهل کهسیک دهبهستی، یاخود بهئینیکی پیدهوات، دهستی راستی لهنبو دهستی دهنی، سویند لهو (یَمِين)هوه هاتوه.

(عَقَدْتُمْ): یان (عَاقَدْتُمْ) یاخود (عَقَدْتُمْ) ههر سى قیرائهتەکان هاتوون، واته: گریئان داوه، (العقد: الجمعُ بينَ أطرافِ الشَّيْءِ واستَعيرَ لعقدِ البيعِ والعهدِ)،

(عَقْدٌ) بە كوردىسى، واتە: گرىندان، دوو شت ھەردوو سەرەكەى پىكەوۋە بىنيەوۋە، بۇ وىنە: بەنەخوۋىن، يان ھەر شتىك كە گرى دەدرى، پىي دەگوترى، (عَقْدٌ) لىردەدا ئەو وشەيە خوازاوۋتەوۋە بۇ گرىبەستى كرىن و فرۇشتن، ياخود بەيماندان، ھەروھەا لىردەدا ﴿عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾، واتە: ئەو سوۋىندانەى كە دلئان لەسەر گرى دەدەن و دەچەسپىنن.

(فَكْفَرْتَهُ) : لە (كَفَر) ھوۋە ھاتوۋە، واتە: (سَتْر)، كافر بۇيە ۋاى پى دەگوترى، چونكە ئەو خواناسىن (مَعْرِفَةُ اللَّهِ) يەى كە لە دلئى دايە دەشارىتەوۋە، ئنجا (كَفَارَةٌ) ئەوۋەيە كە ئىنسان گوناھىكى كرىد، شتىك بكات كە ئەو گوناھەى بسرىتەوۋە، دەلئى: (مَا يُعْطَى الْإِثْمُ..) ھەر شتىكە كە گوناھەكەت داپۇشى، كەسىك سوۋىندىك دەخوات، دواىى ۋا پىويست دەكات، سوۋىندەكەى نەباتە سەر، بۇ وىنە: سوۋىند دەخوات سەردانى خزمىكى نەكات، يان پەيوەندىى لەگەل بىچرىنى، ۋا باشە سوۋىندەكەى بشكىنى، بەلام بۇ ئەوۋەى گوناھبار نەبى، دەبى كەفارەت بدات، بۇئەوۋەى گوناھەكەى لەسەر لاپچى.

(مَسْكِينٌ) : كۆى (مسكين)ە، (مسكين) واتە: نەدار، (فقير) واتە: ھەزار، جا نەدار ئەو كەسەيە شتىكى ھەبى و پىي نەزىھەتو، بەشى نەكات، ۋە ھەزار ئەو كەسەيە ھىچى نەبى.

(أَوْسَطٌ) : دوو واتاى بۇ لىكدراونەوۋە: (الْوَسْطُ بَيْنَ الْإِفْرَاطِ وَالتَّضْرِيظِ، أَوْ الْأَحْسَنِ وَالْأَجْوَدِ)، (أَوْسَطٌ) لە ئەسلى زمانى عەرەبىيدا، واتە: ميانجى لە نىوان تىپەراندن و بەزايەداندا، نە زۆر باش و نە زۆر خراپ، ھەروھەا بە ماناى باشتىن و چاكتىن دى.

(أَهْلِيكُمْ) : كۆى (أهل)ە، (أهل) واتە: خىزان، نەك ھەر ئافرەت و ھاوسەر، بەلكو ھاوسەر و كور و كچو ئەوانەى لە مالىدان، ھەموويان دەگرىتەوۋە، (أهلُ الرَّجُلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ نَسَبٌ، أَوْ دِينٌ، أَوْ مَا يَجْرَى مَجْرَاهُمَا: مِنْ صِنَاعَةِ

وَبَيْتٍ وَبَلَدٍ، واتە: ئەھلى پىياو ئەوانەن كە لەگەل ئەوان پىك دەگاتەوہ لە نەسەبدا، يان لە دىندا، وە لە ھەر شتېكدا كە وەك نەسەبو دىن واىە، وەك پىشە، و لات، وە ئەوانەى لە چوارچىوہى مالىكىدان.

(أَوْ كَسَوْتُهُمْ): (الكِسْوَةُ: اللباسُ)، واتە: پۇشاك و جل و بەرگ، كە سوپىند دەخوات، بۇ دە كەس لە نەدارانى دەكرى.

(رَقَبَةٌ): (الرَّقَبَةُ: إِسْمٌ لِلْعُضْوِ الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْجُمْلَةِ، وَجُعِلَ فِي التَّعَارُفِ اسْمًا لِلْمَمَالِكِ، كَمَا عَبَّرَ بِالرَّأْسِ وَبِالظَّهْرِ عَنِ الْمَرْكُوبِ)، واتە: (رَقَبَةٌ) لە ئەسلدا واتە: گەردن، ئەستۆ، مل، دوايى بەكارھىنراوہ بۇ ئىنسان و كە گوتراوہ: (تحرير رقبۃ)، وە مەبەست ئەوہنىە كە تەنيا مەكەى ئازاد بىكەى، واتە: ھەموو بەدەنەكەى ئازاد بىكەى، پاشان وەك عورفىك كراوہ بە ناو بۇ كۆيلە، ھەروەك چۆن كە دەگوترى: پشت، ياخود سەر، دەگوترى: فلان كەس ئەوہندە سەر مەرى ھەن، خو مەبەست تەنيا سەرەكانيان نىن، يان چەند پشتى ھەيە، واتە: ئەو ولاخانەى كە بۇ بارو شت بەكاردين، نىجا وەك چۆن وشەى سەرو پشت، بۇ ولاخ بەكاردين، وشەى (رَقَبَةُ) ش بۇ ئىنسان بەكاردى.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایهتهکان

۱/ هۆی هاتنه خوارهوی ئهه و ئایهتهی که دهفهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا

تَحْرِمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾،

لهوبارهوه سئ گئیرانهوه ههه:

أ- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي إِذَا أَصَبْتُ اللَّحْمَ انْتَشَرْتُ لِلنِّسَاءِ وَأَخَذْتَنِي شَهْوَتِي، فَحَرَمْتَ عَلَيَّ اللَّحْمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۵۴) وَصَحَّحَهُ

الألباني}، واته: عهبدوئلاى كورى عهباس خوا له خوئى و بابى رازى بئى، دهئى: ئهه ئایهته به هۆی ئهوهوه هاته خوار: پیاویك هاته لای پیغهمبهه ﷺ گوتى: ئهه پیغهمبهههه خوا! من عادهتم وایه که گوشتم خوارد ئارهزوم دهجووئى، (واته: مهیلى ئافرهت دهکههه) بوئیه من گوشتم له خووم قهدهغه کردوه، خواش ئهه و ئایهتههه نارهه خوار.

ب- {عَنْ أَبِي مَالِكٍ قَالَ: نَزَلَتْ فِي عَثْمَانَ بْنِ مِظْعُونٍ وَأَصْحَابِهِ حَرَمُوا عَلَيْهِمْ

كثيْرًا مِنَ الطَّيِّبَاتِ، فَهَمَّ بَعْضُهُمْ أَنْ يَقْطَعَ ذَكَرَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۷﴾﴾ {الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۲، ص ۹۳، سَلِيمُ بْنُ

عبدالهلالى، ومحمد بن موسى آل نصر}، واته: ئهههه مالىك (یهكئكه له زانایانى تابیعین) دهئى: ئهه ئایهته دههبارههه عوسمانى كورى مظعون (که یهكئكه له هاوهلانى بهرئزى پیغهمبههه ﷺ، پیاویكى زور عابیدو زاهید بووه) لهگهه هههئىك له هاوهلهکانى که وهك خوئى بیریان دهکردهوه، هاته خوار، که زور

خواردنی خویشیان له خویمان چهرام کردبوون، (چوونه لای هاوسهرهکانیشیان) ههتا ههندیکیان ویستیان ئەندامی نیڕینهی خویمان ببهرن، له ریوایهتی دیکه‌دا ده‌ئێ: ویستیان خویمان بجه‌سینن، خوای به‌رزیش ئەو ئایه‌تهی له‌باره‌وه ناردە خوار.

ج- ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةٌ رَهْطٍ إِلَى بُيُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ ﷺ، فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَتْهُمْ تَقَالُوبًا، فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؛ قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِي اللَّيْلَ أَبَدًا؛ وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ؛ وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوِّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتْقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأُصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوِّجُ النِّسَاءَ؛ فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۵۰۶۳))، واته: ئەنه‌سی کوپی مالیک خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده‌ئێ: سی که‌س هاتن بو لای ماله‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ (هاوسه‌ره‌کانی هه‌رکامیکیان له ژوو‌ریک‌دا بوون له ته‌نیشته‌ یه‌ک‌دی) پرسیاریان کرد ده‌رباره‌ی خواپه‌رستی پیغه‌مبهر ﷺ، کاتیک هه‌والیان پیدرا، به‌که‌میان زانی، دوایی گوتیان: جا ئی‌مه له کوئی و پیغه‌مبهر ﷺ له کوئی؟! خوا له هه‌موو شتیکی خو‌شبووه، له گونا‌هی پی‌ش‌ئ و دوایی (واته: له گونا‌هی رابردوو و دا‌هاتوو، خو‌شبووه و ئی‌مه ناگه‌ینه‌ وی، ئەگه‌ر له‌وی زیاتر خواپه‌رستی نه‌که‌ین) یه‌کیکیان گوتی: من هه‌میشه شه‌ونویژ ده‌که‌م، (واته: شه‌وی ناخه‌وم)، ئەوی دیکه‌شیان گوتی: منیش هه‌موو رۆژیک به‌ رۆژوو ده‌بم، (واته: هه‌رگیز رۆژیک نابو‌یرم به‌ رۆژوو نه‌بم) ئەو دیکه‌شیان گوتی: منیش که‌نارگیری له ئافه‌رتان ده‌که‌م و هه‌رگیز زنی نا‌هینم، (دیاره ده‌بی گه‌نج بووبن) پیغه‌مبهر ﷺ که‌ گه‌راپه‌وه بو مال، هه‌والیان پیدرا (هاوسه‌ره به‌رپه‌ره‌کانی خوا لیان رازی بی)، پیغه‌مبهریش ﷺ فه‌رمووی: ئیوه بوون که‌ ئاوا و ئاواتان گوتوه؟ (دیاره ئەوانیش گوتوو‌یان‌ه: به‌ئێ، به‌س لی‌ره‌دا باس نه‌کراوه) دوایی فه‌رمووی: ئاگاداربن! به‌ خوا من له هه‌مووتان زیاتر له خوا ده‌ترسی‌م و له هه‌مووشتان زیاتر پاریزی لی‌ده‌که‌م، به‌لام به‌رۆژوو ده‌بم (واته: رۆژوووی سونه‌ته) جاری واش

هەیه بەرۆژووش نابەم، وە شەوی نۆیژیش دەکەم، وە دەشخەوم، (واتە: ئیسراحتیش دەکەم) وە هاوسەرگیریش دەکەم لەگەڵ ئاڤرەتان، هەر کەسێ لە رێبازی من لابادات، لە من نیە.

۲/ هۆی هاتنە خوارووی ئەو ئایەتە ی کە دەفەرموی: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي

أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ، إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ

مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۸۹﴾، ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ

عَنْهَا قَالَتْ: فِي قَوْلِهِ: كَلَّا وَاللَّهِ وَبِئْسَ وَاللَّهِ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۱۳)، وَأَبُو دَاوُدَ

بِرَقْم: (۳۳۵۴)}، واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: سویندی (لغو) ئەوێه

کە کەسێک دەئێ: بە خوا نەخێر، وە با بە خوا وابوو، {ئاوا سویندی بەسەر زاری

دادی، بیئەوێ کە دئی لەسەری بچەسپێ، ئەو بەواترین مانای (لغو الیمن)ە

واتە: سویندی سەرزارەکیی}.

ماناى گشتى ئايەتەكان

خوّا ﷺ وەك گوتمان بۇ جارى دەپمە لەم سوورەتەدا بە نازناوى ئيمان، مسولمانان بانگ دەكات، كە بە تەئكىد ھەر كاتىك خوّا فەرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا﴾، يان فەرزىك دەفەرموئ، يان قەدەغە كراوئىك، يان فەرمانىكە، يان رېگىرىيەك حەتمەن حوكمىكى شەرىعىي باس دەكرئ، جا چ لە بوارى عەقىدەدەبى، چ لە بوارى عىبادەتدا، چ لە بوارى ھەئسوگەوتەكاندا، چ لە بوارى سىياسەتدا، چ لە بوارى بازىرگانىدا، بۇچى؟ چونكە كاتىك كۆمەلگە ئىسلامىي يەكەم دروست بوو، مسولمانان قەوارەى سىياسىيان بۇ دروست بوو، شايستەى ئەو

بوون كە خوّا ئەركە شەرىعىيەكانىان پى بسپىرئ، بۇيەش: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، تەنبا لە سوورەتە مەدەنىيەكاندا ھاتو، چونكە لە مەدىنەدا مسولمانان قەوارەيەكى سىياسىيان بۇ دروست بوو، دەستەلاتى شەرىعىيان بەدەست خۇيان بوو، جوگرافىيەيەكان ھەبوو، وە كۆمەلگەيەكان ھەبوو، تواناى ئەو ھەبوو كە شەرىعەت پىادە بكەن، بەلام لە مەككە لەبەرئەو ھى نە سەرزەمىنى خۇيان بوو، نە دەستەلاتىان ھەبوو، نە كۆمەلگەيەكى سەربەخۇيان ھەبوو، نە دەدەگونجا ئەركە شەرىعىيەكان جىبەجى بكەن، بۇيە لەوئ يەكجارىش خوّاى كاربەجى بە ناوى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بانگى نە كر دوون و ھەر فەرموويەتى: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۱﴾

الانفطار، ﴿يَبْنَى ءَادَمَ ۝۲۷﴾ الأعراف، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۝۱﴾ النساء، جا لىرەدا بۇ جارى

دەپمە خوّاى پەروەردگار دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ

اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾، ئەى ئەوانەى ئيمانتان ھىناو! ئەو رۇزىيە خۇش و سوودبەخش و بە تامانەى كە خوّا بۇى ھەلال كر دوون، قەدەغەيان مەكەن، نەك بەو مانايەى كە بلئىن: ھەرامن، بەلكو يانى: لە خۇتانىان مەگرنەو، وە دەستدرىژىي مەكەن و سنوورشكىنىي مەكەن، بىگومان خوّا سنوور

شكىنانى خوشناوين. چۈنەتتى پەيوەستبوونى ئەم ئايەتەتەنە بە ئايەتەكانى پېشەوہ ئەوہيە كە لە دەرسى پېشووۋا خوا باسى ھەئوئىستى خراپى جوولەكەكان و ھاوبەش بۇ خوادانەرەكانى كەرد، وە باسى ھەئوئىستى نەرم و نىانى نەصرانىيەكانى كەرد بەگشتى، وە ھى ھەندىكىان بەتايبەت، كە ئيمان دىنن بە پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ وە لە ميانەى باسكردن و مەدھكردنى نەصرانىيەكاندا فەرموۋى:

﴿ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴾ (۸۴) المائدة،

ئەوہش لەبەرئەوہى كە زانايانىان لەنىۋدا ھەن و خواپەرستانيان لەنىۋدا ھەن، وە خۇ بە زلگرنين، ديارە ئەو كاتە نەصرانىيەكان بەگشتى نەرم و نىان و خۇ بە كەمگرو، دنيا بە كەمگرو بوون و زۆر روويان لە لەزەت و ماددىگەرىي نەبوو، ئنجا لىرەدا خوا ﷺ بۆئەوہى مسوئلمانان بە ھەئە لەوہ ھالى نەبن، بلىن: مادام خوا مەدھى نەصرانىيەكان دەكات، كە لەگەل ئەھلى ئىسلامدا ميانەيان باشەو، نەرم و نىان، و لە بەرانبەر پېغەمبەرى خاتەمدا ﷺ ھەئوئىستيان باشەو، ھەندىكىان ئيمانيان بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، وە بەو قورئانەى كە بۆى دابەزىراوہ ھىناوہ، بۆئەوہى وا نەزانن كە لە ئىسلامدا ئەوہ شتىكى باشە، ئەو رەھبانيەت و گۆشەگىرىيەى نەصرانىيەكان دەبىكەن، بۆيە خوا ﷺ ئەو ئايەتەنەى ناردە خوار لەوكاتەدا، ھەئەتە لە ھۆى ھاتنە خواروہكەشدا باسما كەرد، كە ھەندىك لە مسوئلمانان ويستووينا، وەك نەصرانىيەكان بىكەن، ژيانى رەبەنىي بگرنە بەر، وە شتى خۇش و بە تام لە خۇيان قەدەغە بىكەن، بە حىساب ئاوا لە خوا نزيك دەبنەوہ، وە ئاوا زياتر دەتوانن كە روو لە خوا بىكەن، بەلام خواى پەرورەدگار ئاگادارى كەردنەوہ، كە نەخىر، ئەوہ وانىە، ئەى ئيماندارينە! ئەى ئەوانەى ئيمانتان ھىناوہ! ئەو خواردنە خۇش و بە تامانەى خوا بۆى ھەلال كەردوون، قەدەغەيان مەكەن و دەستدرىژىي مەكەن، واتە: لە قەدەغەكەردنى ئەو خواردنە خۇش و بەتامانەدا، ئەوہ دەستدرىژىي و سنوورشكىنيە، وە خوا سنوورشكىناني

خوشناوين، ﴿ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ﴾، دواى ئەوہى پىيان

دەفەرموۋى: لە خۇتانيان قەدەغە مەكەن، ئنجا فەرمانيشيان پىدەكات و دەفەرموۋى: وە لەو رۇزىيەى خۇش و چاكەى كە خوا پىيداون و بۆى ھەلال كەردوون، بخۇن،

﴿ **وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ** ﴾، وه پاریز لهو خوایه بکهن که ئیوه پیی ئیماندارن و ئیمانتان پیی ههیه، پاریزی لیبکهن، واته: پاریزی لیبکهن و شتیك که خوا بوئی حهلال کردوون، له خۆتانی مهگیرنهوه، وه پاریزی شی لیبکهن، له حهلالیشدا تیمهپهپینن و زیدهرۆیی مهکهن، وهك دهفهرموی: ﴿ **وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا**

﴿ **تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ** ﴾ (۳۱) الاعراف، واته: بخۆن و بخۆنهوه، بهلام زیدهرۆیی

مهکهن، چونکه (خوا) زیدهرۆیکه رانی خۆشناوین، جا که دهفهرموی: ﴿ **وَاتَّقُوا**

﴿ **اللَّهَ** ﴾، پاریز له خوا بکهن، چی و چی دهگریتهوه؟ دوایی زیاتر تیشکی دهخهینه سهر، ئنجا دوای ئهوه خوا ﷻ باسی سویند دهکات، بوچی؟ چونکه دیاره ههندیك لهو مسوئمانانه گوتوو یانه: خواردنی خۆش ناخۆین، یاخود ناچینه لای هاوسهرهکانمان، یان گوشت ناخۆین و، پیدهچی سویندیان خواردی لهسهر ئه و شتانه، دوایش گوتوو یانه: سویندهکان چی لیبکهین؟! بویه خوای زاناو شارهزا باسی که فارهتی

سویند خواردن دهکات، دهفهرموی: ﴿ **لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ** ﴾، خوا لیتان ناگری بههوی لهغو له سویندهکانتاندا، (لغو) واته: قسهی پووچ، یاخود قسهی سهر زارهکی، یاخود سویندیکی دل لهسهر نهچه سپینراو، (لغو الیمین)، یان ئهوهیه که وا بزانی شتیك وابوو سویندی لهسهر بخۆی، یاخود وا بزانی شتیك وانهبوو سویندی لهسهر بخۆی، دوایی دهریکهوی که وابوو، یان وانهبوو، ئهوهش مانایهکی دیکهیهتی، به ههر حال خوا دهفهرموی: خوا لهسهر سویندی

لهغو که دهیخۆن لیتان ناگری ﴿ **وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ** ﴾، بهلام لیتان دهپچیتهوه و لیتاندهگری بههوی سویندیکهوه، که گریتان داوه، واته: سویندیك که دلتان لهسهر گری داوه، لیپرسینهوهی لهسهره، سویندیك که به جیدیدی خواردووتانه، ئهوجار باسی چۆنیهتی لابردنی گوناھی ئه و سوینده دهکات،

که دلی لهسهر چه سپینراوه و جیبه جی ناگری، دهفهرموی: ﴿ **فَكَفَّرْتَهُمْ إِطْعَامَ**

﴿ **عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ** ﴾، که فارهت و سهرانهوهی ئه و

سويىندانەتان بەو دەبىي كە خواردن بە دە كەسى نەدار بدەن، لە خواردنىكى مام نيوەندىي كە دەيدەن بە مال و خىزانى خوتان، واتە: نە باشتىرىن جۇر، نە خراپتىرىن جۇر، بەلكو لاي نيوەراستى بگىرن، خواردنىكى ميانجىي، نەك لەوەى بە دەگمەن بۇخوتان دەيخۇن، لە خواردىنى باش، ياخود لە خواردىنى خراپ، ﴿أَوْ

كَسَوْتَهُمْ﴾، ياخود پۇشاكىيان، يانى پۇشاكىيان بۇ بگىرى ھى دە نەدار، جا پۇشاكەكەش، دوايى باسى دەكەين، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ھەر شتىك بى پىي بگوتىرى: پۇشاك دەبىي، ئەگەر كىلاويك بىي، ئەگەر مېزەرپىك بىي، ئەگەر سەرپۇشكىك بىي، كراسىك بىي، وە ھەندىك گوتوويانە: دەبىي سەرتاپا بىي، ﴿أَوْ تَحْرِيرُ

رَقَبَةٍ﴾، يان ئازادكردى گەردنىك، واتە: ئازادكردى كۆيلەيەك، ديارە ئىستا كۆيلە نەماون، كەفارەتى سويىند خواردن بۆتەو بە ناندان و پۇشاك بۇ كىردن، ﴿فَمَنْ لَّمْ

يَجِدْ فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾، ئنجا كەسىك و دەستى نەكەوت، واتە: نە خواردىنى ھەبوو بىدات بە نەدار، نە تواناي ھەبوو پۇشاكىيان بۇ بگىرى، وە نە كۆيلەشى بۇ كىردىرا، بۆئەوەى ئازادى بكات، كە وەك گوتە ئىستا ھەر نىكە ئەو سى رۇر رۇر و گرتىنى لەسەرە، ﴿ذَلِكَ كَفَّرَ أَيْمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾، ئا ئەو كەفارەتى سويىندەكانتانە،

ھەر كات سويىندتان خوارد، ئنجا ئايا ئەو سى رۇرە لەسەر يەك بەرپۇرۇوبىي؟ يان پىچىرپىش بىي دەبىي؟ زانايان ھەردوو رايەكەيان ھەن، لە كۆتايىدا خوا دەفەرموى:

﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾، وە سويىندەكانتان بپارىزن، واتە: زۇر سويىند مەخۇن،

بەپىي پىويست نەبىي سويىند مەخۇن، ئەو مانايەكى، ياخود كە سويىندتان خوارد، ھەر لە خۇو بەبىي ھۇ سويىندەكانتان مەخەن، واتە: دەبىي سويىندەكە بەرنە سەر، ئەگەر ئەو شتە كە سويىندتان لى خواردو بەشتر بوو، دەبىي كەفارەت بدەن، ئەگەرنا

دەبىي سويىندەكەتان بەرنە سەر، ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾،

ئاوا بەو شىوہيە خوا ئايەتەكانى خۇيتان بۇ روون دەكاتەو، بەلكو سوياسگوزارىي بۇ خوا ﷻ بکەن.

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم: که دەفەر موی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَحْرِمُوْا طَيِّبٰتِ مَاۤ اَحَلَّ

اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴾، بە درێژایی میژوو بەشەر بە دوو شیۆه تووشی هەلە بووه، لە بواری مامەلە لەگەڵ ئەو شتانەدا که پێی خوێش، جا خواردن و خواردنەوهیە، بەرگو پۆشاکە، خانووبەرەیه، ... هتد، هەموو ئەو شتانە ی که ژیا نیی پێویستی پێیانە:

هەلە یەكەمیان: بریتی بووه لە تێپەراندن، واتە: نوقم بوون لەو مەتاع و رابواردن و

خووشیی و لەزەتە ماددیانهدا، بۆیە خوا دەفەر موی: ﴿ وَكُلُوْا وَّاشْرَبُوْا وَلَا

تَسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴾ (۳۱) الاعراف، واتە: وه بخۆن و بخۆنهوه، بهلام زێدەرۆیی مەكەن.

هەلە ی دوومیان: بریتی بووه لە لەخۆ قەدەغەکردنی ئەو شتە خوێشانە، بۆیە

خوا دەفەر موی: ﴿ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيۤ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖۤ وَاَلطَّيِّبٰتِ مِنْ

الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفصِّلُ

الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴾ (۳۲) الاعراف، واتە: بلی: کی ئەو جوانیە ی که خوا بۆ

بەندەکانی وەدەری ناوهو، ئەو رۆژی و خواردن و خواردنەوه بە تام و خوێشانە ی که خوا بۆ بەندەکانی دروستی کردوون، قەدەغە ی کردوون؟! واتە: مادام خوا بۆ بەندەکانی دروستی کردوون، کەس مافی ئەوه ی نیە لییانیان قەدەغە بکات.

ئیسلام هاتوه خەتی نیۆەرستی گرتوه، دەلی: نه تێپەرپین و لە رابواردنی

ماددییدا نوقم بن، وه نه گورتیشی بینن، که ئەوانه له خۆتان بگرنهوه، وهك راهیبه نهصرانییهکان، بهلكو خەتی نیۆەرست بگرن.

وه لهوبارهوه پیشه‌وای توپژهرهوانی قورئان (أَبُو جَعْفَرِ الطَّبْرِيِّ) ههندی قسه‌ی زۆر جوانی کردوون، که (القرطبي) له تهفسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱) لێی نه‌قل ده‌کات، ده‌لی: (قَالَ الطَّبْرِيُّ: لَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ تَحْرِيمُ شَيْءٍ مِمَّا أَحَلَّ اللَّهُ لِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ طَيِّبَاتِ الْمَطَاعِمِ وَالْمَلَابِسِ وَالْمَنَاجِحِ، إِذَا خَافَ عَلَى نَفْسِهِ بِإِحْلَالِ ذَلِكَ بِهَا بَعْضَ الْعَنْتِ وَالْمَشَقَّةِ؛ وَلِذَلِكَ رَدَّ النَّبِيُّ ﷺ التَّبْتَلِ عَلَى ابْنِ مَطْعُونٍ فَثَبَّتَ أَنَّهُ لَا فَضْلَ فِي تَرْكِ شَيْءٍ مِمَّا أَحَلَّهُ اللَّهُ لِعِبَادِهِ، وَأَنَّ الْفَضْلَ وَالْبِرَّ إِنَّمَا هُوَ فِي فِعْلِ مَا نَدَبَ عِبَادَهُ إِلَيْهِ، وَعَمَلَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَسَنَّهَ لِأُمَّتِهِ، وَاتَّبَعَهُ عَلَى مِنْهَاجِهِ الْأَيْمَةَ الرَّاشِدُونَ، إِذْ كَانَ خَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، فَإِذَا كَانَ كَذَلِكَ تَبَيَّنَ خَطَأٌ مِنْ أَثَرِ لِبَاسِ الشَّعْرِ وَالصُّوفِ عَلَى لِبَاسِ الْقُطْنِ وَالكَتَّانِ إِذَا قَدَرَ عَلَى لِبَاسِ ذَلِكَ مِنْ حِلِّهِ، وَأَثَرَ أَكْلِ الْخَشْنِ مِنَ الطَّعَامِ وَتَرْكِ اللَّحْمِ وَغَيْرِهِ حَذْرًا مِنْ عَارِضِ الْحَاجَّةِ إِلَى النِّسَاءِ، ... وَذَلِكَ أَنَّ الْأَوْلَى بِالْإِنْسَانِ صَلَاحُ نَفْسِهِ وَعَوْنُهُ لَهَا عَلَى طَاعَةِ رَبِّهَا، وَلَا شَيْءَ أَضَرَ لِلْجِسْمِ مِنَ الْمَطَاعِمِ الرَّدِيئَةِ لِأَنَّهَا مُفْسِدَةٌ لِعَقْلِهِ وَمُضْعَفَةٌ لِأَدْوَاتِهِ الَّتِي جَعَلَهَا اللَّهُ سَبَبًا إِلَى طَاعَتِهِ، وَقَدْ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ؛ فَقَالَ: إِنَّ لِي جَارًا لَا يَأْكُلُ الْفَالُودَجَّ، فَقَالَ: وَلِمَ؟ قَالَ: يَقُولُ لَا يُؤَدِّي شُكْرَهُ؛ فَقَالَ الْحَسَنُ: أَفَيَشْرَبُ الْمَاءَ الْبَارِدَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: إِنَّ جَارَكَ جَاهِلٌ، فَإِنَّ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ فِي الْمَاءِ الْبَارِدِ أَكْثَرُ مِنْ نِعْمَتِهِ عَلَيْهِ فِي الْفَالُودَجِّ)، واته: (طَبْرِيِّ) ده‌لی: دروست نیه بو هیچ کام له مسوولمانان هیچ کام لهو شتانه‌ی که خوا بو بهنده ئیمانداره‌کانی چه‌لایی کردوون له شته خو‌شو به تامه‌کان، له جو‌ره‌کانی خواردن، جل و به‌رگو پو‌شاک، یاخود هاوسه‌رگیریی، له خو‌ی قه‌ده‌غه بکات، کاتی‌ک مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی هه‌بی، له‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر لێیان به‌هره‌مند بی، دوایی به‌هو‌ی ئه‌وه‌وه ئاره‌زووی جینیسی ده‌جوولیی، یان به‌هو‌ی ئه‌وه‌وه که به‌ده‌نی به‌هیز ده‌بی، تووشی گوناح ببی، ده‌لی: هه‌ر بو‌یه‌ش پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌رپه‌رچی (ابنُ مَطْعُونِ) ی دایه‌وه، کاتی‌ک ویستی گو‌شه‌گیریی بکات، که‌واته: ئه‌وه ده‌رکه‌وت که هیچ چاکه‌یه‌ک له‌وه‌دا نیه که ئه‌وه‌ی خوا بو بهنده‌کانی خو‌ی چه‌لال کردوه، وازی لیبینی،

(پيىت وابتى بەوۋە لە خوا نزيك دەكەويەو) بەلكو چاكەو چاكەكارىي لەوۋەدايە كە خوا بەندەكانى بۇ ھانداۋە، وە پېغەمبەر ﷺ ئەنجامى داۋوۋە رەنگى بۇ رشتوۋە، وە پېشەۋايانى سەرراستىش بە دۋاي پېغەمبەر ﷺ دا رۇيشتوۋون، چونكە باشترىن رېباز رېبازى پېغەمبەر موحەممەد ﷺ، جا مادام وابتى، كەۋاتە: دەر كەۋت ئەۋانەي كە بەرگى موۋو خورىي لەبەردەكەن، (شعر: بە موۋى بزن دەگوترى، صوف: بە خورى مەر)، ھەلىدەبىزىن بەسەر پۇشاكىدا كە لە لۆكەو كەتتان دروست دەكرى، ئەۋانە بەھەلەداچوۋن، (مادام بتوانى بە ھەللى پۇشاكىي باشتر لەبەركەي بۇچى ھى خراپتر لەبەر دەكەي؟!)) ھەرۋەھا ئەۋانەي كە خواردنى زىر دەخۇن و ھەلىدەبىزىن بەسەر خواردنى چاك دا (زىر: واتە: خواردنىك كە باش نىو ھىزو پىزى وا ناداتە بەدەن)، وە دەچى ۋاز لە خواردنى گۇشت و غەيرى گۇشت دىنى لەو خواردنانەي كە پىۋىستىن بۇ بەدەن، لە ترسى ئەۋەي كە پىۋىستى بە ئافرەت بى، (لە ترسى ئەۋەي كە ئارەزوۋى جىنسىي بچوۋلى) ئەۋانە بەھەلەداچوۋن، چونكە باشتر ۋايە بۇ ئىنسان كە خۇي چاك بكات، وە نەفسى خۇي لە شتى ھەللى تىر بكات، تاكو بتوانى فەرمانبەرىي پەرۋەردگارى بكات، وە ھىچ شتىكىش بۇ بەدەن خراپتر نىو لە خواردنى خراپ، ئەۋ خواردنانەي كە ھىزو پىزىن نەبى، چونكە خواردنى خراپ دۋايى عەقلىشى تىكەدەت، وە ئەندامەكانى بەدەنىشى بىھىز دەكات، كە بە دەنىكى بە ھىزى نەبى و عەقلىكى سەلىمى نەبى طاعەت و خواپەرستىشى پى ناكرى، (كاتى خۇي كەسانى وا ھەبوۋن و ئىستاش ھەر ھەن، كە تىپەرپىنن بە بارى دىنا بە كەمگرتنداۋ، پىيانۋايە بەوۋە لە خوا نزيك دەبنەۋە) ئنجا دەلى: پىاۋىك دەچى بۇ لاي ھەسەنى بەصراپى پى دەلى: دراوسىيەكەم ھەيە (فَالْوَدَجُ) ناخوات، (ۋاپىدەچى شىرىنىيەكى ۋەك پاقلاۋە بوۋى) ئەۋىش دەلى: بۇچى ناخوات؟ دەلى: سوپاسى خوام بۇ لەسەرى ناكرى، (يانى: شتىكى زۇر خۇشە، دەترسم بىخۇم، نەتوانم خواپەرستى ھىندە بكەم كە ۋەك سوپاسگوزارىي وابتى لە بەرانبەر ئەۋ نىعمەتەدا) ھەسەنى بەصراپىش دەلى: دراوسىيەكەت ئاۋى سارد دەخواتەۋە؟ دەلى: بەلى، دەلى: دراوسىيەكەت نەزانە، چونكە نىعمەتى خوا لە ئاۋى سارددا، زۇر زىاترە لە نىعمەتى خوا لە (فَالْوَدَجُ) دا، } چونكە ھەموو كەس بەبى (فَالْوَدَجُ) دەۋى، بەلام كەس بەبى ئاۋى سارد ناۋى} .

كەواتە: با لە ترسى ئەو دەى كە شوكرى خواى بۇ ناكىرى واز لەو نىعمەتە نەھىنى، با نىعمەتەكانى خوا بەكاربىنى، بەلام زىدەرپۇيان تىدا نەكات، وە سوپاسى خواشيان لەسەر بىكات، بۇئەو دەى جەستەيەكى بەتواناى ھەبى، چونكە ئەگەر مەرۇف بەھۇى خواردى خراپو بەھۇى پشتگوئىخستنى جەستەيەو دەى جەستەى نەخۇش بوو، ماناى واىە ئەو كاتە نە خواپەرستىى و دىندارىى باشى بۇ دەكرى، وە نە دىنادارىشى بۇ دەكرى، كەواتە: بە كورتىى ئەم ئايەتە ئەو دەى لىوئەدەگىرى كە ئىسلام ئايىنى فىطرەت و عەقلى ساغە، وە لەگەل ئىنساندا مامەلەيەكى واقىعەيانە دەكات، وە ھەموو غەرىزەكانى ئىنسان لەبەرچا و دەگرى، كە تىريان بىكات، وەك خواى پەرودەگار لە سوورەتى (آل عمران)

دەفەر موى: ﴿ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ

الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ...

۱۴ واتە: خۇشەوئىستى ئارەزوو دەكان بۇ خەلك جوان كراون لە ئافرەت و

كوران زىرو زىوو... ھتد، ئنجا كە دەفەر موى: ﴿ وَلَا تَعْتَدُوا ﴾: چوار واتاى ھەن:

۱) سنوورشكىنىى مەكەن، بەو دەى ئەو دەى خوا ھەللى كىردو، ھەرامى بىكەن، كە ئەو كوفەرە.

۲) سنوورشكىنىى مەكەن، بەو دەى زىدەرپۇى بىكەن لەو دەا كە خوا ھەللى كىردو.

۳) سنوورشكىنىى مەكەن، بەو دەى ئەو دەى خوا ھەرامى كىردو، بە ھەللى دابىن.

۴) سنوورشكىنىى مەكەن، بەو دەى ئەو خواردەنە خۇش و بەتامانە زور بخون و زىدەرپۇىيان تىدا بىكەن، دواى زىان بە نەفس و بەدەنى خوتان يان مال و خىزانتان بگەيەن.

مهسهلهی دووهم: که دهفهرموی: ﴿ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا

اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴾، لیڕه‌دا ئەوهی پێویسته بزانی، ئەوهیه که زۆرجار گوتراوه: وشە (طیبیات) واتە: حەلال، بەلام ئەوه هەڵەیه و حەلال شتیکی (طیبیات) شتیکی دیکهیه له‌راستیدا (طیب) واتە: هەر شتیکی که خوش و به تام و به له‌زه‌ته و به سووده، (الطیب: ما تستلذه النفس والحواس)^(۱) حەلالیش ئەوهیه که له‌رووی شەرعییه‌وه خوای په‌روه‌ر‌دگار به‌ره‌وای داناوه، وه خوای په‌روه‌ر‌دگار ده‌فهرموی: ﴿ وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ ﴾ الأعراف، هەرچی خوش و به تامه‌ خوا حەلالی کردوه، ته‌نیا خوا ئەو شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ کردوه که پیس و زیانبه‌خشن ﴿ وَيَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ ﴾ الأعراف، وه هیچ شتیکی سوودبه‌خش نیه‌ خوا حەلالی نه‌کردبێ، هیچ شتیکی زیانبه‌خشیش نیه‌، قه‌ده‌غه‌ی نه‌کردبێ.

(فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي) ده‌لێ: له‌رێگرتن له‌قه‌ده‌غه‌کردنی شته‌ خوش و به‌تامه‌کان، چوار حکمه‌تی تێدان:

{الأول: أن الرهبانية المفترضة والإحتراز التام عن الطيبات واللذات مما يوقع الضعف في الأعضاء الرئيسية التي هي القلب والدماغ، وإذا وقع الضعف فيهما اختلت الفكرة وتشوش العقل. ولا شك أن أكمل السعادت وأعظم القربات إنما هو معرفة الله تعالى، فلما كانت الرهبانية الشديدة مما يوقع الخلل في ذلك بالطريق الذي بيناه، لا جرم وقع النهي عنها.

والثاني: وهو أن حاصل ما ذكرتم أن اشتغال النفس بطلب اللذات الحسية يمنعها عن الإستكمال بالسعادات العقلية، وهذا مُسَلَّمٌ لكن في حق النفوس الضعيفة، أما النفوس المستعلية الكاملة، فإنها لا يكون استعمالها في الأعمال الحسية مانعاً لها من الإستكمال بالسعادات العقلية، فإننا نشاهد النفوس قد

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، لراغب الأصفهاني، لفظ: طاب.

تكون ضعيفة بحيث متى اشتغلت بهمهم امتنع عليها الإشتغال بهمهم آخر، وكلما كانت النفس أقوى كانت هذه الحالة أكمل، وإذا كان كذلك كانت الرهبانية الخالصة دليلاً على نوع من الضعف والقصور، وإنما الكمال في الوفاء بالجهتين والإستكمال في الناس.

الثالث: وهو أن من استوفى اللذات الحسية، كان غرضه منها الإستعانة بها على استيفاء اللذات العقلية، فإن رياضته ومجاهدته أتم من رياضة من أعرض عن اللذات الحسية، لأن صرف حصة النفس إلى جانب الطاعة أشق وأشد من الإعراض عن حصة النفس بالكلية، فكان الكمال في هذا أتم.

الرابع: وهو أن الرهبانية التامة توجب خراب الدنيا وانقطاع الحرث والنسل.

۱- پوختهى مانای قسه‌كانى (الرازي) ئاوايه: رهبانيه‌تى تيپه‌رپنه‌رانه له گوشه‌گيرى و له دنيا به كه مگرتنداو يه كجارى دهست هه‌لگرتن له شتى خو‌ش و به تام، ده‌بيته هوى ئه‌وهى كه به‌دهن بپه‌يز بى، به‌تايبهت ئه‌ندامه سه‌ره‌كيه‌كان، وهك عه‌قل و دل، وه كاتيك كه به‌دهن بپه‌يز ده‌بى، دل و عه‌قليش باش ئيش ناكهن، ئنجا كه دل و عه‌قليش باش ئيشيان نه‌كرد، پيش هه‌موو شتیک مرؤف ناتوانى خواناس بى و مانای وايه په‌كى ده‌كه‌وى.

۲- دياره سه‌رگه‌رمبوونى نه‌فس به له‌ززه‌ته مادديه‌كانه‌وه، رپى ليده‌گرى له گه‌شه‌كردنى عه‌قلي و ئيمانى، به‌لام ئه‌وه بو كه سانيكى بپه‌يز وايه، ئه‌مما ئه‌وانه‌ى نه‌فسىكى به‌هيزيان هه‌بى و كامل بن، هه‌م هه‌قى لايه‌نى ماددى ده‌دهن، له جه‌سته‌يان، هه‌م هه‌قى لايه‌نى مه‌عنه‌وييش ده‌دهن به رووحيان.

۳- له‌راستيدا ئه‌و كه‌سه‌ى له رووه مادديه‌كه‌وه به‌هه‌ره وه‌رده‌گرى له له‌ززه‌ته جه‌سته‌ييه‌كان، بوئه‌وهى كه بيكاته هوكار بو له خوا نزيكبوونه‌وه، باش‌تره له‌وه‌ى كه نه‌فسى خو‌ى له هه‌موو شتیک ده‌گيرپته‌وه‌وه، دواى هه‌ميشه چاوى تيويه‌تى.

۴- به دلنبايه‌وه رهبانيه‌ت و گوشه‌گيرى ته‌واو، ده‌بيته هوى تيگچوونى دنياو كو‌تايى بپه‌ينانى وه‌چه‌ى به‌شه‌ر.

مەسەلەى سەئیەم: كە خوا دەفەر موى: ﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ^ط إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ^ط فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ^ع وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿﴾، واتە: خوا لیتان ناپرسیتەوهو سزاتان نادات

بە هوێ ئەو سویندانەتانەوه كە (لغو)ن، بەلكو لیتان دەپرسیتەوهو سزاتان دەدا

بەهوێ ئەو سویندانەتانەوه كە دلێان لەسەر دەچەسپینن...

ئیمە بۆ شیکردنەوهی ئەم رسته قورئانییە، باسیك لەبارەى سویند خواردنەوه

دەخەینە روو، واتە: باسیكى تەفسیری فیقهیى لە حەوت خالدا، بۆئەوهی لە

هەر شوینیكى دیکە لەم تەفسیرەدا مەسەلەى سویندما هاتەوه پێش، حەوالەى

ئیرەى بکەین:

باسیک لە بارەى سویند خواردن و كە فارەتە كە به وه

یەكەم: پیناسەى سویندى (لغو):

ئەوه شتیكى ئاشكراو روونەو دیاردەیهكى باوه لەنیو هەموو میللەتاندا، كە

سویند خواردنى جیددی هەیهو، سویند خواردنى سەرزارەكىی (لغو) هەیه،

بەكوردی دەلێین سەرزارەكى، یان سویندیك كە دلێ لەسەر نەچەسپینرابی، كە

دوایی زیاتر شیدەكەینەوه، سویندى (لغو) چیه؟

(راغب) لە (مفردات)هكەى خۆیدا^(۱) دەلێ: (اللغو من الكلام ما لا يُعْتَدُّ به وهو

الذي يُوردُ لا عن رويةٍ وفكرٍ فيجري مجرى اللغا، وهو صوتُ العَصَافيرِ ونحوها

مِنَ الطَّيُورِ، اللُّغُو فِي الْإِيمَانِ أَي مَا لَا عَقْدَ عَلَيْهِ وَذَلِكَ مَا يَجْرِي وَصَلًا لِلْكَلامِ بِضَرْبٍ مِنَ الْعَادَةِ، واتە: وشەى (لغو) لە ئەسلى زماندا قسەيەكە كە گرنگى پىنەدرى، ئەوئىش قسەيەكە كە ئىنسان بەبى بىر لىكردنەو و تىوهر پامان بىكات، ئەو جوړه قسەيە وەك (لغا) وايە، (لغا)ش برىتتە لە دەنگى پاسارى (چۆلەكە)، وە وئەى چۆلەكە پاسارى لە بآئدەكانى دى، وە وشەى (لغو) لە سوئدەكاندا واتە: ئەو سوئدەى كە دلى لەسەر ناچەسپىنرى، بەلكو وەك تەواو كردنى قسە وەك عادت پىوهرگرتن دەلئىن: (بە خوا وابوو، بە خوا وانەبوو)، (لا والله بلى والله).

جوړه كانى سوئد خواردن:

ئنجنا نايبا سوئدنى (لغو) چەند جوړى هەيە؟

سوئندى لەغوو دوو جوړى سەرەككە، كە يەكيان پەيوەندى بە زمانەو هەيەو، يەكيشيان بە دلەو پەيوەستە، زانايانىش هەندىكيان دەلئىن: ئەو ماناكەيەتى، هيندىكيشيان دەلئىن: ئەوى دىكە، وە من پىموايە سوئندى (لغو) هەردوو كيانە:

۱- (مَا يَسْبِقُ إِلَيْهِ اللِّسَانُ مِنْ غَيْرِ قَصْدٍ الْحَلِيفِ كَقَوْلِ الْإِنْسَانِ لَا وَاللَّهِ، وَبَلَى وَاللَّهِ) واتە: ئەو سوئندەيە كە زمان بوى پيش دەكەوى، بىئەوئى ئىنسان مەبەستى بى، بەسەر زارى دادى، كوردەوارىي خومان دەلئىن: سوئندى سەرزەرەكى، كە هەر لە خووە ئىنسان دەلئى: بە خوا ئەو شتە وابوو، نە بە خوا وانەبوو، بەلام مەبەستى نىە سوئند بخوات، ئەو پىناسەيەكى (لغو).

۲- (أَنْ يَعْقِدَ الْإِنْسَانُ عَلَى الْيَمِينِ يَظُنُّ صِدْقَ نَفْسِهِ، فَبَانَ بِخِلَافِ ذَلِكَ) ئەوئەيە كە ئىنسان دلى خوئى بچەسپىنرى لەسەر شتىك، مەبەستى بى سوئندى لەسەر بخوات، وە پيشىوابى راست دەكات، بەلام دوايى بوئى دەر كەوى كە بەهەلە داچوو، بو وئە: سوئندى بخوا كە فلان كەس هاتۆتەو لە سەفەرئى، پيشىوابى كە راست دەكات، لە حالىكدا كە نەشاهاتۆتەو، بە هەردوو باردا، چ ئىسپاتى بكەى، چ نەفى بكەى، بەلام دوايى دەر كەوى، پىچەوانەيە، هەندىك

گوتوويانە: ئەو دەيان پىي دەگوتى: سوئىدى (لغو)، ئەو كەسە مەبەستى ئەو نەبوو ئىنكارىي ھەقىك بىكات، بەلام لەو كاتەدا قەناعەتى وابوو، كە من پىموايە سوئىدى (لغو)، ھەردووكيان دەگىتەو، ھەرچەندە زىاتر جوړى يەكەمیان دەگىتەو، لەبەر ئەم دەقە كە لە دايكمان عائىشە خوا لىي رازى بى گىپر دراوئەو، گوتوويەتى: ﴿إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اللُّغُو فِي الْيَمِينِ هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ: كَلَا وَاللَّهِ وَيَلَى وَاللَّهِ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۴۶۱۳)}، واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: سوئىدى (لغو) ئەو يەكە كە كابرە لە مالى خویدا دەلى: نەخىر بەخوا وانى، وە با بەخوا وابوو، ئاوا سوئىدى بەسەر زار دادى، بىئەوئى كە دلى لەسەرى بچەسپى، ئەو باوترىن ماناى (لغو اليمىن) سوئىدى سەرزەرەكەيە.

دوووم: جوړەكانى سوئىد:

وشەى (يمىن) واتە: سوئىد، وە لە ئەسلىدا (يمىن) بە دەستى راست دەگوتى، بەلام بوچى خوازراوئەو بو سوئىد؟! چونكە عادەتيان وابوو كە بەدەستى راست پەيمانيان لەگەل كەسەك بەستو، وەك بلىي سوئىدىان خواردو، ئنجا لەوئەو وشەى (يمىن) يان لە دەستى راستەو خواستوئەو بو سوئىدىش، وشەى (يمىن) بە (أءمن) كۆدەكرىتەو، وە بە (أيمان) يش، وە وشەى (اليمىن) ئذكر وتوئىش، واتە: بە (مؤنث) يش دى، لە زمانى عەرەبىدا (المؤنث المجازي)، بە (مذكر) يش دىت، دەگونجى بگوتى: (هَذَا يَمِينٌ)، وە (هَذِهِ يَمِينٌ).

(القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) دا، دەلى: جوړەكانى سوئىد چوارن، (جا من قسەكەى ئەو دىنم، بەلام من پىموايە جوړەكانى سوئىد پىنجن)، دەلى: (الْأَيْمَانُ فِي الشَّرِيعَةِ عَلَى أَرْبَعَةِ أَقْسَامٍ: قِسْمَانِ فِيهِمَا الْكَفَّارَةُ، الرَّجُلُ الَّذِي يَحْلِفُ وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ كَذَا وَكَذَا، فَيَفْعَلُ، وَالرَّجُلُ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَأَفْعَلَنَّ كَذَا وَكَذَا، فَلَا يَفْعَلُ، وَقِسْمَانِ لَيْسَ فِيهِمَا كَفَّارَةٌ، الرَّجُلُ يَحْلِفُ وَاللَّهِ مَا فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ فَعَلْتُ، وَالرَّجُلُ يَحْلِفُ لَقَدْ فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا وَلَمْ يَفْعَلْهُ) واتە: لە شەرىعەدا

سویند چوار جوړه: دوو جوړیان کهفاره‌تیاں له‌سهره (به یه‌کده‌نگی هه‌موو زانایان، ئەو دوو جوړه که کهفاره‌تیاں له‌سهره) ئەوهیه که پیاویک سویند بخوا بلی: به خوا ئاواو ئاوا ناکه‌م، ئەو شته ناکه‌م، دواپی بیکات (بو وینه: بلی سهردانی فلان کهس ناکه‌م، دواپی سهردانی بکات، ئەوه دیاره کهفاره‌تی ده‌که‌ویته سهر به‌پێچه‌وانه‌وه) وه پیاویک سویند بخوا بلی: به‌خوا واده‌که‌م و واده‌که‌م، دواپی وانه‌کات (بو وینه: بلی: ده‌چمه فلان شوین، دواپی نه‌چی، ئەوه سوینده‌که‌ی نه‌هینا‌وته‌ه‌جی، واته‌ ده‌بی کهفاره‌ت بدات) وه ئەو دوو جوړه‌ی که کهفاره‌تیاں تیدانیه ئەوهیه که سویند بخوا، بلی ئەو شته‌م نه‌کردوه، کردبیتیشی، یاخود بلی ئەو شته‌م کردوه نه‌یکردبێ، به‌لام پیاوایی که راستی کردوه، ئەگه‌رنا ئەگه‌ر که‌سیک نکوولیی له شتیک بکاو کردبیتیی، یاخود به نکوولیی بلی: شتیک کردوه نه‌یکردبێ، بو هه‌ق کردنه‌ه‌ق و ناهه‌ق کردنه هه‌ق، ئەوه جوړی پینجه‌می سوینده‌که‌یه پی ده‌گوتری (الیمین الغموس) واتا سویندی نقووم‌که‌ر، له‌به‌رئه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی له‌گوناحدا نقووم ده‌کات.

جا (القرطبي) ده‌لی: (وَالْيَمِينَانِ الْأُولَيَانَ فَلَا اخْتِلَافَ فِيهِمَا بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ فِيهِمَا كَفَّارَةً) ئەو دوو سوینده‌ی یه‌که‌م، ئەوه دیاره که‌سیک سویند بخواو بلی: واده‌که‌م، دواپی وای بو نه‌گری، یان بلی: واناکه‌م دواپی وابکات، دیاره کهفاره‌تی ده‌که‌ویته سهری به‌یه‌کده‌نگی هه‌موو زانایان، به‌لام دوو سوینده‌که‌ی دواپی، زانایان تیداندا که‌وتوونه‌ه‌جیایی، زۆربه‌یان که (مَالِكُ وَسُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ وَأَصْحَابُ الرَّأْيِ، وَأَحْمَدُ وَأَبُو عُبَيْدٍ، دَهْلِيٌّ) (فَإِنْ كَانَ الْحَالِفُ حَلَفَ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا، أَوْ أَنَّهُ قَدْ فَعَلَ كَذَا وَكَذَا عِنْدَ نَفْسِهِ صَادِقًا يَرَى أَنَّهُ عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ عَلَيْهِ) ئەگه‌ر ئەو که‌سه‌ی سویندی خواردوه له‌دلی خویدا خوی به‌راست بزانی و سویندی له‌سهره بخوا، جا چ به‌باری کردندا بلی وام‌کردوه، دواپی واش نه‌بووبی، چ بلی وام نه‌کردوه له‌بیری چووبی، واشیکردبێ، ئەوه له‌سهره‌ی رای زۆربه‌ی زانایان ده‌چیته‌ه‌جی بازنه‌ی جوړی سویندی (لغو)ه‌وه‌و نه‌که‌فاره‌تی له‌سهره، نه‌گونا‌هی له‌سهره، به‌لام شافیعی رهمه‌تی خوی لیبی، ده‌لی با پیشی وایی راست ده‌کات له‌نه‌فی کردن، یاخود

لە ئیسیپات کردندا، مادام سویندی لەسەر خوارد، گوناھی ناگاتی، چونکە پییوابوووە راست دەکات، بەلام کەفارەتی لەسەرە.

(المروزي) یەکیکە لە زانیان دەلی: (وَلَيْسَ قَوْلَ الشَّافِعِيِّ فِي هَذَا بِالْقَوِيِّ) واتە: قسە شافیعی لێردا بەهێز نیە، ئەووە هەمووی (قرطبی) لە سەرچاوەی ئامازەپیگراودا هیانوی و منیش رای زۆربەم پی راستە، کە نابێ کەفارەتی لەسەربێ.

سییەم: سویندی نقومکەر (اليمين الغموس):

دەلی: (سُمِّيَتْ غَمُوسًا لِأَنَّهَا تَغْمِسُ صَاحِبَهَا فِي النَّارِ) بۆیە پی دەگوتری (اليمين الغموس) واتە: سویندی نقومکەر^(۱)، یان نغروکەر، چونکە خاوەنەکە لە ئاگردا نقوم دەکات، ئەوەندە گوناھەکە گەورەیه، ئەوەش بریتیه لەچی؟ (القرطبي) ئەویشی پیناسە کردووە، هەرچەندە نەبخستۆتە نیو چوار بەشەکان، دەلی: (وَإِنْ كَانَ الْحَالِفُ عَلَى أَنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ فَعَلَ مُتَعَمِّدًا لِلْكَذِبِ، فَهُوَ آثِمٌ وَلَا كَفَّارَةٌ عَلَيْهِ فِي قَوْلِ عَامَّةِ الْعُلَمَاءِ: مَا لِكَ وَسُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ وَأَصْحَابِ الرَّأْيِ وَأَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ وَأَبِي ثَوْرٍ وَأَبِي عُبَيْدٍ، وَكَانَ الشَّافِعِيُّ يَقُولُ يُكْفَرُ) (الجامع لأحكام القرآن)^(۲) واتە: ئەگەر ئەو کەسە سویند دەخوا کە وای نەکردووە کردبیشیتی، جا ئەو جوۆرەکە دیکە نەهیناوە کە بریتیه لەووە شتیکی نەکردبێ، بەلام بە ئانقەست سویند بخوا کە کردوویەتی و درۆ بکا، (واتە: بزانی کردوویەتی و ئینکاری لێ بکات، یان بزانی نەیکردووە ئیسیپاتی بکات) ئەووە گوناھبارە، وە کەفارەتیشی لەسەر نیە لە لای زۆربە زانیان...

جپی پرسیارە: مادام گوناھبارە بۆچی کەفارەتی لەسەر نیە؟ بەلام شافیعی دەلی: گوناھباریشە و دەبێ کەفارەتیش بدات، ئەوانە کە دەلین: کەفارەتی لەسەر نیە کە دوایی چەند فەرموودەیهکی پیغەمبەر ﷺ دینین، دەلین: لەبەرئەووەیه گوناھەکە هیندە گەورەیه بە کەفارەت و شتی و لاناچی! منیش

(۱) نوقم، یان نقوم، هەردووکیان بەکار دین.

(۲) ج ۶، ص ۲۳۱.

ئەو رايەم بە دلەو پيىم راستە، چونكە ھەر كەسيك راست بۆۋە سوئىدىكى بە درۆ بخوات، بۇ ئەۋەدى ھەقىك بكات بە ناھەق، ناھەقىك بكاتە ھەق و شايدەيەكى درۆ بۇ كەسيك بدات، دوايى بلى كەفارەت دەدەم و گوناھەكەى لەسەر لايچى، ئەۋە دەكاتە خەلك ھاندان لەسەر سوئىدى درۆ و شايدەيىدانى بە درۆ.

(إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) لَه (أَحْكَامُ الْقُرْآنِ) دَا قَسَهِيهَكِي جَوَان دَهْكَات، كَه (الْقُرْطُبِيُّ) لَيْئِي دَهْخَوَازِيْتَهْوَ لَه تَهْفَسِيْرَهْكَهَى خَوَيْدَا، دَهْلَى: (أَنَّ الْآيَةَ وَرَدَتْ بِقِسْمَيْنِ: لَغْوٌ، وَمُنْعَقِدَةٌ، خَرَجَتْ عَلَى الْغَالِبِ فِي أَيْمَانِ النَّاسِ، فَأَمَّا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ فَلَا يَرْضَى بِهَا ذُو دِينَ أَوْ مُرُوءَةٌ، وَيَحِلُّ الْإِشْكَالُ أَيْضًا أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ عَلَّقَ الْكُفَّارَةَ عَلَى قِسْمِي الْيَمِينِ الْمُنْعَقِدَةِ، فَدَعَّ مَا بَعْدَهَا يَكُونُ مِائَةً قِسْمٍ فَإِنَّهُ لَمْ تُلْعَقْ عَلَيْهِ كُفَّارَةٌ)، وَاتَه: ئەو ئايەتە دوو جوۆرە سوئىدى تىدا ھاتوۋە: سوئىدى (لغو)، ۋە سوئىدى دامەزراندن، ۋە سوئىدى خەلك لەو دوو جوۆرەيە: يان سوئىدى (لغو) يە ياخود سوئىدىكى دامەزراۋە، دهلئى: چونكە خۋاى پەرۋەردگار كەفارەتى تەنيا لەسەر سوئىدى دامەزراۋ داناۋە، فەرموۋىتە سوئىدى (لغو) كەفارەتى ناۋى، با ئەۋى ديكە سەد جوۆرەش بى، تەنيا دابەش دەبىتەۋە بۇ ئەو دوو جوۆرە، يان سوئىدى دل لەسەر چەسپىنراۋە، ياخود سوئىدىكى سەرزارەككىيە، بەلام سوئىدى (غموس) ھىچ جوامىرىك پى رازى نيە.

لەبارەى سوئىدى (غموس) ۋە ئەم فەرموۋدەيە دىنين: ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا الْكَبَائِرُ؟ قَالَ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، قَالَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: ثُمَّ عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْيَمِينُ الْغَمُوسُ، قُلْتُ: وَمَا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ؟ قَالَ: الَّذِي يَقْتَطِعُ مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ هُوَ فِيهَا كَاذِبٌ﴾ {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۲۰)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۰۲۱)}، وَاتَه: ۋەبەدوئلاى كورى ۋەمىرى كورى عاص خوا لە خۋىسى و بابى رازى بى، دهلئى: كابرايەكى ۋەپەبى خىلەكى دەشتەكى ھاتە لاي پىغەمبەر ﷺ گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! گوناھە زۆر گەۋرەكان كامانەن؟ فەرموۋى: ھاۋبەش بۇ خوا دانان، گوتى: دواى ئەۋە چىدىكە؟ فەرموۋى: ئىشاندى دلى دايك و باب، گوتى: دواى ئەۋە چىدىكە؟ فەرموۋى: سوئىدى غەمووس، سوئىدى

نقوو مکه، گوتم: (دیاره عەبدوئالای کورپی عەمری کورپی عاص له کۆره کهدا بووه)، سویندی غەمووس چییە؟ فەرمووی: ئەو سویندیه که کهسیک مائی مسوئمانیکی بۆخوی پیدادەبێ و درۆش دەکات له سویندیه کهیدا.

له فەرموودیه کی دیکهیدا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەفەرموی: ﴿مَنْ اِقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِمِمينِهِ، فَقَدْ اَوْجَبَ اللهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَاِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: وَاِنْ قَضَيْتُ مِنْ اَرَاكَ﴾ {اَخْرَجَهُ اَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۲۲۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۳۵۱)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۴۱۹)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۲۳۲۴)، وَالِدَّارَمِيُّ بَرَقْم: (۲۶۰۳)، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم: (۷۹۷)، عَنْ أَبِي اُمَامَةَ اَلْحَارِثِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ}، واتە: هەر کهسیک مائی ئینسانیکی مسوئمان به سویندی خوی بۆخوی دابری، (واتە: سویندی به درۆ) ئەوه خوا ناگری بۆ پێویست کردوه، وه بهههشتیشی لی قەدەغه کردوه، (چەند هەرەشهیه کی گەورەیه!)، پیاویک گوتی: ئەگەر شتیکی کهمیش بی، ئەی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی، سیواکیکیش بی (سیواکیک له داری ئەراک)، یاخود با چله داریکیش بی.

چوارەم: سویندی دل له سەر دامەزراو (اليمين المنعقدة) بریتیه له چی؟

(قُرْطُبِي) ئاوا پیناسه کهی هیناوه، دهلی: (اليمين المنعقدة مُنْفَعَلَةٌ مِنْ الْعَقْدِ، وَهِيَ عَقْدُ الْقَلْبِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ أَلَّا يَفْعَلَ فَعْلًا؛ أَوْ لِيَفْعَلَ فَعْلًا فَلَا يَفْعَلُ، فَهَذِهِ الَّتِي يُحِلُّهَا اِلِسْتِثْنَاءُ وَالْكَفَّارَةُ)، واتە: سویندی دامەزراو، وشە (مُنْعَقِدَةٌ) (اِنْفَعَال) ه، له (عَقْد) واتە: گریدان گریبهست، ئەویش ئەوهیه که دلی خوی له داها توودا بچه سپینی له سەر شتیکی که ئەو شته نهکات، دواپی بیکات، یاخود دلی بچه سپینی ئەو شته بکات، دواپی نهیکات، ئەو جوړه سوینده ئەوه حەلالی دهکاته وه (مهبهستی له حەلال کردن، یانی ئەوهی ئەو گوناهاه له کۆل ئینسان دهکاته وه، که یان دەبی ههلاواردن (استثناء) ی تیدا بکات، به گوتنی (إن شاء الله) یان دواپی دەبی که فارهتی له سەر بدات.

(استثناء) واتە: ههلاواردن که دواپی باسی دهکهم، ئەوه چۆن دهکری؟ گرنه ئەوهیه بهو دووه، گوناها سوینده کهی له سەر نامینی: یان له میانە

(پێغەمبەر ﷺ سویندیش دەخوا)، ئەگەر خوا بیەوی، هیچ سویندیک ناخۆم لەسەر شتیک، بەلام تەماشای بکەم و ئەوەی سویندم لێ خواردووە (بیکەم یان نەیکەم) باشترە (بۆ وینە: سویندی خواردووە قسە لەگەڵ فلان کەس نەکات، بەلام قسە کردنەگە باشتر بێ) ئەوە ئەوەی کە سویندم لەسەر خواردووە نەیکەم، دەیکەم، وە دوایی بۆ سویندەگەشم کەفارەت دەدەم، ئەوە بەنسبەت خۆی.

بەنسبەت گشتیش دەفەرموی: ﴿مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۷۱۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۲۴۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۵۳۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (۴۳۴۹)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: هەر کەسێک سویندی خوارد لەسەر شتیک، دوایی تەماشای کرد غەیری ئەوە باشترە، با ئەوەی کە بە چاکی دەزانی بیکات، و کەفارەتی سویندەگەیی بدات.

دیاره سەرەتای سوپەتی (التحریم) یش ئەگەر تەمەن باقی بێ إن شاء الله دەیگەینێ، لەوبارەوێه کە خۆی پەرودرگار دەفەرموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ

تَبْنِي مَرْضَاتِ أَرْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلَةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ

مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾، (ئەوێش دیاره بەسەرھاتیکی هەبوو: پێغەمبەر

ﷺ سویند دەخوا نەچیتە لای ماریە قیبطیی کە کەنیزەبەکی بوو، لەبەرئەوەی هەندیک لە خیزانەکانی لەوبارەوێ گەیی لێ دەگەن، یاخود خواردنیک لێ لای یەگێ لە خیزانەکانی خواردووە، ئەوانی دیکە پێی هەستیار بوون، ئەویش سویندی خواردووە جارێکی دیکە ئەو خواردنە نەخواتەو، هەردوو رپوایەتەکان هەن) (۱)،

(۱) یەگەمیان: ﴿عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَلَمْ تَزَلْ بِهِ عَائِشَةَ وَ حَفْصَةَ حَتَّى حَرَمَهَا عَلَى نَفْسِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ...﴾

﴿التحریم . أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ٦٢٧، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ.﴾

دووهمیان: ﴿عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَشْرَبُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبِ ابْنَةِ جَحْشٍ

واتە: (خو دەفەر موی): ئەهی پێغەمبەر! بۆچی شتێک کە خوا بۆی حەلال کردووی، قەدەغە دەکەیت؟ بۆئەوەی کە هاوسەرەکانت لە خۆت رازی بکەیت، (دیارە هاوسەر و ژن زەخت و فشاری هەیه لەسەر پیاو، ئەگەر پێغەمبەری خواش ﷺ بێت)، وە خوا لێبوردە بە بەزەیی یە ﴿ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحَلَّةَ

أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَانَا وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾، لە رابردوودا کەفارەت، سۆیندی بۆ دیاری کردوون، وە خوا سەرپەرشتیارتانە و خوا زانای کاربەجییە.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي) دەڵێ: (هَذَا عِتَابٌ مِنَ اللَّهِ لِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ، حِينَ حَرَّمَ عَلَى نَفْسِهِ سَرِيَّتَهُ "مَارِيَةَ" أَوْ شُرْبَ الْعَسَلِ، مُرَاعَاةً لِحَاطِرِ بَعْضِ زَوْجَاتِهِ، ﴿ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ﴾، أَي: قَدْ شَرَعَ لَكُمْ، وَقَدَّرَ مَا بِهِ تَنَحَلَّ أَيْمَانِكُمْ قَبْلَ الْحِنثِ، وَمَا بِهِ الْكُفَّارَةُ، بَعْدَ الْحِنثِ) (۱)، واتە: ئەمە گلەیی کردنی کە لە خواوە بۆ پێغەمبەرە کە، موخەمەد ﷺ کاتێک ماریە کە نێزە کە کە لە خۆی قەدەغە کرد، یاخود خوارنەوهی هەنگوینی لە خۆی قەدەغە کرد، بۆئەوەی هەندیک لە هاوسەرەکانی رازی بکات و دلیان چاک بکاتەوه، مەبەست ئەوەیە لە رابردوودا لە شەریعەتی خۆیدا بۆی داناون، ئەوەی کە سۆیندەکانتان پێ هەڵدەوێتەوه، پێش ئەوەی سۆیندتان لێ بکەوێ، یاخود ئەوەی کە دەبێتە کەفارەت دوا ئەوەی کە سۆیندتان لێ کەوتو، (چونکە ئینسان دەگونجێ کەفارەتە کە بدا پێش ئەوەی شتە کە بکات، دەگونجێ شتە کە بکاو دوا پێ کەفارەتە کە بدات).

پێنجەم: سۆیند پێخورا و (المخلوفاً به) چییە؟

هەموو زانیان لەسەر ئەوە یە کەنگن کە سۆیندی پێخورا تەنیا خواو ناوو سیفەتە هەرە پەسەندەکانی، تەنیا ئیمام ئەحمەد لەبارە پەسەندی سۆیند

ویمکت عندها، فوآطأت أنا و حفصة عن أيتنا دخل عليها فلئله: أكلت مغافير... رواه البخاري: ٤٩١٢، و مسلم: ١٤٧٤.

(١) تيسير الكريم الرحمن، ص ٨٧٢.

خواردن بە پیغەمبەرەوه قسەیهکی هەیه، هەلبەتە خەلکی دیکەى ئەهلی بیدعەتو لادەر هەن، کە سویندیان بە غەیری خوا پئی رەوایه، بەلام لە راستیدا ئەوهی کە بەلگە شەرعییەکان دەیکەیهنن، ئەوهیه کە سویند بە غەیری خواو سیفەتەکانی دروست نیە، لەوبارەوهش بەلگە زۆرن:

(۱) ﴿إِنَّ جِبْرِيْلَ لَمَّا نَظَرَ إِلَى الْجَنَّةِ، وَرَجَعَ إِلَى اللَّهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا، وَكَذَلِكَ قَالَ فِي النَّارِ: لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْمَ: (۸۶۳۳) تَعْلِيْقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْمَ: (۴۷۴۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْمَ: (۲۵۶۰) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْمَ: (۳۷۶۳)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْمَ: (۷۲)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شُعْبِ الْإِيْمَانِ) بَرَقْمَ: (۳۸۴) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَاتَّه: بِبَيْغَمْبَرٍ ﷺ دَهْفَه رَمُؤِي: كَاتِيكُ جِبْرِيْل تَهْمَاشَاي بَهْهَشْتِي كَرْد، دَوَايِي گَهْرَايَه وَه لَای خَوَاي بَهْرَز، گُوتِي: سُوِيْنْد بَه عِيْزَزَهْتِي تُو هَهْر كَه سِيك نَاو و وه سَفِي بَهْهَشْت بَبِيْسْتِي دَهچِيْتَه نِيُوِي (يَانِي: مَادَام نِيْمَانِي پِي بِي، كَارِيكِي وَاَدَه كَات بَجِيْتَه نِيُوِي، بُوْنَه وَهِي چَاك تِيْبِگَه يِن لَه فَهْرَمَايْشْتَه كَان، مَه بَه سْتِي پِي نَه وَه يَه، نَه ك هَهْر كَه سِيك وَه سَفِي بَهْهَشْتِي بِيْسْت، حَهْتَمَه ن بَجِيْتَه بَهْهَشْتِي)، دَوَايِي جِبْرِيْل كَه تَهْمَاشَاي نَاگَرِي دُوْزَخِي كَرْد، گُوتِي: بَه عِيْزَزَهْتِي تُو هِيچ كَه س دَه نِگ و بَاسِي جَهْهَه نَه م نَابِيْسْتِي، بَجِيْتَه نِيُوِي، (وَاتَّه: كَارِيكِي وَاَدَه كَات كَه نَه چِيْتَه نِيُو دُوْزَخَه وَه وَه كَرْدَه وَانَه ي كَه بَه دُوْزَخِي دَه گَه يَه نِن، خُوِي لِيِيَان بَه دَوُور دَه گَرِي)، كَه وَاتَّه: لِيْرَه دَا جِبْرِيْل سُوِيْنْدِي بَه عِيْزَزَهْتِي خَوَا خَوَارْدَه كَه سِيْفَهْتِي خَوَايَه.

(۲) ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَكْثَرُ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَحْلِفُ بِهَذِهِ الْيَمِينِ: (لَا وَمُقَلِّبِ الْقُلُوبِ)﴾ { رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْمَ: (۴۷۸۸)، وَابْنُ خَارِي بَرَقْمَ: (۶۶۱۷)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْمَ: (۳۲۶۲) وَابْنُ حَبَّانَ بَرَقْمَ: (۴۳۳۲) }، وَاتَّه: عَهْد و لَآلِي كُورِي عَوْمَهْر خَوَا لِيِيَان رَازِي بِي، دَه لِي: زُؤْرَبَه ي جَار بَيْغَمْبَهْرِي خَوَا ﷺ نَاوَا بَه و شِيُوَه يَه سُوِيْنْدِي دَه خَوَارْد، نَه خِيْر (نَه و شْتَه وَانِيَه)، سُوِيْنْد بَه هَه لْگِيْرَه وَه ي دَلَان، يَاخُود { لَا وَمُصْرَفِ الْقُلُوبِ }، وَاتَّه: لَادَهْرِي دَلَان، نَه وَه (النَّسَائِيُّ) هِيْنَاوِيَهْتِي وَ نَه لَبَانِي بَه (صَحِيح) ي دَانَاوَه لَه (صَحِيح سَنَن

النسائی) دا واتە: ئەو شتە وانیە سویند بەو کەسەى کە دلان لادەدا، یاخود هەلگێر و وەرگێریان دەکات.

نَجَا (الْقُرْطُبِي) لَهُ (الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ) ^(۱) دەلى: (لَا تَنْعَقُدُ الْيَمِيْنَ بِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ، وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: إِذَا حَلَفَ بِالنَّبِيِّ ﷺ انْعَقَدَتْ يَمِينُهُ؛ لِأَنَّهُ حَلَفَ بِمَا لَا يَتِمُّ الْإِيْمَانُ إِلَّا بِهِ، فَتَلَزَمَهُ الْكُفْرَةُ كَمَا لَوْ حَلَفَ بِاللَّهِ، وَهَذَا يَرِدُهُ مَا ثَبَتَ فِي الصَّحِيْحَيْنِ وَغَيْرِهِمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَدْرَكَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فِي رَكْبٍ وَعَمَرَ يَحْلِفُ بِأَبِيهِ، فَنَادَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِضًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ) واتە: سویند دانامەزری و سویند ناخوری بە خوای بەرزو ناوەکانی و سێفەتەکانی نەبێ، ئیمام ئەحمەد گوتویەتی: ئەگەر سویند بە پیغەمبەر ﷺ بخوات سویندەکەى دادەمەزری، چونکە سویندی بە شتیك خواردووە تا ئیمانی بەو نەبێ، بە ئیماندار لە قەلەم نادری، کە ئیمان بە پیغەمبەرە ﷺ، بۆیە کەفارەتی دەکەوێتە سەر، وەك چۆن کەسێك سویند بە خوا بخوا کەفارەتی دەکەوێتە سەر، سویند بە پیغەمبەریش ﷺ بخوا، کەفارەتی دەکەوێتە سەر، {ئێبۆ ئەو شتانە بزانی باشە، بۆئەوێ ئەگەر دەرویشیك، سوؤفییهك، عەوامیكتان بیینی، گوتی: بە پیغەمبەر، یەكسەر نەلین کافر بووی! ئەوەتا ئیمام ئەحمەد دەلى: ئەگەر سویند بە پیغەمبەر بخوا ﷺ بەلام بەو نیەتە کە ئیمان بە پیغەمبەر بەشیكە لە ئیمان، سویندەکەى دادەمەزری، بەلام دیارە من پیموایە ئیمام ئەحمەد لەوودا نەپییكاو، وە قسەکەى (قرطبی) زۆر جوانە کە بەرپەرچی قسەکەى ئیمام ئەحمەد دەداتەووە دەلى: { کە لە صەحیحی بوخاریی و موسلیم و غەیری ئەوانیشدا هاتو، کە پیغەمبەر ﷺ گوئی لىبوو لە عومەری کورێ خەتاب خوا لىی رازی بى لەگەل کاروانیك بوون، (ئایا لە جەنگیك بوون، لە سەفەریك بوون، گوئی لى بوو) سویندی بە بابی دەخوارد (وەك کوردەواریی خۆمان دەلین: بە سەری بابم، بە قەبرى فلان کەس)، پیغەمبەر ﷺ بانگی کردن، فەرمووی: ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا

بَابَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ ﴿﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ
برقم: (۶۶۴۶)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۱۶۴۶) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا}، واتە:
ئاگاداربن خوا لیئان قەدەغە دەکات سویند بە بابتان بخۆن، هەر کەسیک
سویند دەخوا، با سویند بە خوا بخوا، ئەگەرنا بیئەنگ بی.

کەواتە: ئەو قەسەیهی ئیمام ئەحمەد بەسەریدا دەدریئەوه، چونکە لەگەڵ
فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ تیکدەگیرئ، وە ئەوه کە ئیمان بە پیغەمبەر ﷺ
بەشیکیە لە ئیمان، مانای وانیه دروستە سویندی پی بخوری، ئەگەرنا ئیمان
بەوهش کە کەعبە قیبلەیی مسوئلمانانە، هەر فەرزه، وە ئیمان بە فریشتەکانیش
فەرزه، ئنجا ئایا سویند بە کەعبەو فریشتەکان دەخوری؟ یان ئایا سویند بە
بەهەشتو بە دۆزەخ دەخوری، لەبەرئەوهی واجبە ئیمانمان پێیان هەبی؟
نەخیر، بۆیه (قُرْطُبِي) دەئی: (وَهَذَا حَصْرٌ فِي عَدَمِ الْحَلْفِ بِكُلِّ شَيْءٍ سِوَى
اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْمَائِهِ وَصِفَاتِهِ كَمَا ذَكَرْنَا) قەسەیهکی جوانە دەئی: ئەوه
کورتەهەئینان (حصره) لەوهدا کە دەبی سویند بە هیچ شتیکی نەخوری، جگە
لە خوای بەرزو ناوهکانی و سیفەتەکانی وەک باسما کرد.

۳) لە فەرماشتیکی دیکەدا لەوبارەوه پیغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: ﴿لَا تَحْلِفُوا
بِأَبَائِكُمْ، وَلَا بِأُمَّهَاتِكُمْ، وَلَا بِالْأَنْدَادِ، وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا تَحْلِفُوا بِاللَّهِ إِلَّا
وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۲۴۸)، وَالنَّسَائِيُّ برقم: (۳۷۶۹)،
وَالطَّبْرَانِيُّ فِي (الْأَوْسَطِ) برقم: (۴۵۷۵)، وَابْنُ حِبَّانَ برقم: (۴۳۵۷) عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) برقم: (۷۲۴۹)} واتە:
سویند بە بابو باپیرانتان، مەخۆن، وە سویند بە دایک و نەنکتان مەخۆن، وە
سویند بە بت و صنەمەکان مەخۆن، وە بە هاوبەشەکان کە بۆ خوا دادەنرین،
وە بیجگە لە خوا بە هیچ شتی دیکە سویند مەخۆن، وە سویند بە خوا
مەخۆن مەگەر راستگوین، (واتە: بە درۆ سویند بە خوا مەخۆن، هەتا
هەندیک لە زانیان گوتووینانە: ئەگەر ئینسان بە درۆ سویند بە خوا بخوا،
گوناهی کەمترە لەوهی کە بەراستی سویند بە غەیری خوا بخوا.

٤) وه له فهرمایشتی دیکه‌دا پیغه‌مبهر ﷺ فهرموویهتی: ﴿مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۵۳۵)، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۲۰۴۲)}، واته: ههر که‌سیک سویند به غهیری خوا بخوات، ئه‌وه به ته‌ئکید کوفری کردوه، یان هاوبه‌شی بۆ خوا داناوه، که لی‌ردا مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه سیفه‌تیکی کافران یان هاوبه‌شدانه‌رانی تیدا‌یه، مادام سویندی به غهیری خوا خواردوه، ئه‌وه کوفری کردوه، یان شیرکی کردوه، دیاره ئه‌گهر سویند خواردنه‌که‌ی وابی ئه‌و شته بینیته ریزی خوا، بینیته ئاستی خوا، ئه‌و کاته دیاره ئه‌وه ههر یه‌کجاری کافر بووه، یاخود موشریک بووه.

٥) ﴿مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ، تَعَالَ أَقَامِرُكَ، فَلْيَتَّصِدَّقْ﴾ {مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٤٨٦٠)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٢٣٦)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٢٤٧)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٥٤٥) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ههر که‌سیک سویندی خواردو له سوینده‌که‌یدا گوتی: سویند به لات و سویند به عوززا، {اللات(که مؤنث)ی (إله) و (العزى) (مؤنث)ی (عزیزه)، دوو بت بوون، ههر وهك (المناة)یش (مؤنث)ی (منان)ه، ئه‌وانه بت بوون کافره‌کانی مه‌ککه ده‌یانپه‌رستن، ههر که‌سیک سویندی به لات و عوززا خوارد، یان به ههر شتیکی دیکه‌ش، چونکه مه‌رج نیه سویند ههر به بت و سه‌نه‌م بخورئ، به ههر شتیکی دیکه‌ش سویند بخورئ، ههر ناشه‌رعی یه {که‌فاره‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌یه بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بی‌جگه له خوا هیچ په‌رستراویک نیه {بۆچی؟! چونکه سویند خواردن به ههر شتیکی، واته: تۆ ئه‌و شته‌ت بردۆته ریزی خوا، سویند یانی چی؟ که تۆ ده‌ئیی: به خوا، واته: خوا ئاگاداره که من ئه‌و شته‌م کردوه، یان نه‌م‌کردوه، وه من خوا ده‌که‌مه پالپشتی قسه‌ی خۆم، که‌واته: که سویند به ههر شتیکی دیکه ده‌خوی، مانای وایه هیناوته‌ته ریزی خوی په‌روه‌ردگار، بۆیه که‌فاره‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌یه بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)}، وه ههر که‌سیک به هاوه‌ئه‌که‌ی گوت: وهره با پی‌که‌وه قوومار بکه‌ین، با له حیاتی ئه‌و قسه‌یه خیری‌ک بکات، ئه‌وه ده‌بیته که‌فاره‌تی ئه‌و قسه‌یه‌ی، (چونکه قومار کردن چه‌رامه).

شەشەم: ئایا سویند بە چی هەڵدەوێت شیتەوه:

وختیک ئینسان سویندیک دەخوا، بەلام دوایی بە پێویستی دەزانێ ئەوهی سویندی لەسەر خواردوه، بیکات، ئەوه باشتره کارهکەى بکاتو سویندەکەى نەگاتە بیانوو و پەرچ (مانع) وهک له هەدیسەکاندا هاتوهو، پێشتر هینامان، که ئەویش بە دوو شیوه دەبێ: یان دەبێ لەمیانەى سویندەکەدا هەلاواردن (استثناء) بکات، یان دەبێ کەفەرەتى سویندەکە بدات.

(القرطبي) دەئێ: (إِذَا انْعَقَدَتِ اليمين حَلَّتْهَا الكَفَّارَةُ أَوْ الإِسْتِثْنَاءُ، وَقَالَ ابْنُ العَرَبِيِّ: وَهُوَ مَذْهَبُ فُقَهَاءِ الأَمْصَارِ، وَهُوَ الصَّحِيحُ؛ وَشَرْطُهُ أَنْ يَكُونَ مُتَّصِلًا مَنطُوقًا^(۱))، واتە: سویند که دامەزرا، یان کەفەرەت هەلائی دەکاتەوهو هەڵدەوێت شیتەوه، یاخود (استثناء)، (واتە: هەلاواردنی تیدا بکەى) (ابن العربی) گوتووێتەتى: ئەوه مەزەهەبو پرای شارەزایانی هەموو شارە گەورەکانە، وه هەر ئەوهش راستە، بەلام مەرجی ئەو هەلاواردن (استثناء)ە، ئەوهیه که پەيوەست بێ بە سویندەکەوه، وه بیژراویش بێ، (واتە دەنگی پێ بەرز کرایتەوه، وه بە قسە گوترا بێ)، بۆ وینە: پێغه مەبەر ﷺ لێرەدا سویندی خواردوه، دەفەرموی: ﴿إِنِّي وَاللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا كَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي، إِلَّا أَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَكَفَّرْتُ يَمِينِي﴾ { أَخْرَجَهُ البُخَارِيُّ برقم: (۶۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۴۲۳۹)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (۳۲۶۶)، وَأَبْنُ مَاجَةَ برقم: (۲۱۰۷) عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، ئەوه سویندی خواردوه، بەلام (استثناء)ی تیدا کردوه، من بلیم سویند بە خوا (إن شاء الله) بهیانی دەگەرپێمەوه بۆ هەریم، ئەگەر نەگەرپێمەوه (استثناء)م تیدا کردبوو، گوناھبار نیم، کەفەرەتیشم ناکەوێتە سەری، ئەو (استثناء)ە دیارە دەبێ لەگەڵ سویند خوردنەکە بێ، هەلبەتە رایەکی دیکەى زانیان هەیه دەئێ: دواى سائیکیش بۆى هەیه هەلاواردن (استثناء) بکات، دیارە ئەو قسەیه پال دەدریتە لای (ابن عباس)، بەلام بیگومان ئەوه راست نیە، کابرا ئیستا سویندی خواردو دواى

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۶ ص ۲۳۸.

سَالِيكَ گوتی: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ئایا ئەوہ رپی تیدەچی؟ بە تەئکید رپی تیناچی،
 وَهَكَذَا دَوَّيِي بَاسِي دَهگَهَم، بِيغَهَمبَهَر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهو بارهوه^(۱) دَهفَه رموئ: ﴿مَنْ حَلَفَ
 فَاسْتَتْنَىٰ فَإِنْ شَاءَ مَضَىٰ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَنْثٍ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۶۴۱۴)،
 وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۳۷۹۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲۱۰۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (۴۳۴۲) عَنْ
 ابْنِ عُمَرَ}، واته: هەر كهسيك سویندی خواردو هه لاواردن (استثناء)ی تیدا کرد،
 ئەگەر ویستی با ئیشهگهی خوی بکاو، ئەگەر ویستیشی با ئیشهگه نهکات،
 بیئهووی که سویند شکاندنیشی بکهوئته سهری. واته: با (استثناء)شی تیدا
 کردبی، دهتوانی هەر بیکا، وه دهتوانی نهیکاتو سهر پشکه (استثناء)یش،
 واته: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)ی تیدا بلئ، یان به کوردی بلئ: ئەگەر خوا بیهوئ، ئەگەر
 خوا هز بکات.

جا لهو بارهوه ئەو (لطيفة)یہ دهگیرینهوه، شتیکی خوشه که (القرطبي)
 هیناویهتی، دهئ: (كَانَ أَبُو الْفَضْلِ الْمِرَاغِيُّ يَقْرَأُ بِمَدِينَةِ السَّلَامِ، فَكَانَتْ
 الْكُتُبُ تَأْتِي إِلَيْهِ مِنْ بَلَدِهِ، فَيَضَعُهَا فِي صُنْدُوقٍ، وَلَا يَقْرَأُ مِنْهَا وَاحِدًا مَخَافَةَ أَنْ
 يَطَّلِعَ فِيهَا عَلَىٰ مَا يُرْعِجُهُ أَوْ يَقْطَعُ بِهِ عَنْ طَلْبِهِ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ خَمْسَةِ أَعْوَامٍ،
 وَقَضَىٰ غَرَضًا مِنَ الطَّلَبِ، وَعَزَمَ عَلَى الرَّحِيلِ شَدَّ رَحْلَهُ، وَأَبْرَزَ كُتُبَهُ، وَأَخْرَجَ
 تِلْكَ الرَّسَائِلَ وَقَرَأَ مِنْهَا مَا لَوْ أَنَّ وَاحِدَةً مِنْهَا قَرَأَهَا فِي وَقْتِ وُصُولِهَا مَا تَمَكَّنَ
 بَعْدَهَا مِنْ تَحْصِيلِ حَرْفٍ مِنَ الْعِلْمِ، فَحَمِدَ اللَّهُ تَعَالَىٰ، وَرَحَلَ عَلَىٰ دَابَّتِهِ قِمَاشَهُ،
 وَخَرَجَ إِلَىٰ بَابِ الْحَلْبَةِ طَرِيقِ خُرَّاسَانَ، وَتَقَدَّمَ الْكُرِّي بِالْإِدَابَةِ، وَأَقَامَ هُوَ عَلَىٰ
 فَا مِي يَبْتَاعُ مِنْهُ سَفْرَتَهُ؛ فَبَيْنَمَا هُوَ يُحَاوِلُ ذَلِكَ مَعَهُ إِذْ سَمِعَهُ يَقُولُ لِضَامِيٍّ
 آخَرَ: أَمَا سَمِعْتَ الْعَالِمَ يَقُولُ يَعْنِي الْوَاعِظَ: إِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ يُجَوِّزُ الْإِسْتِثْنَاءَ وَلَوْ
 بَعْدَ سَنَةٍ، لَقَدْ اشْتَعَلَ بِالِي بِذَلِكَ مِنْهُ مُنْذُ سَمِعْتَهُ يَقُولُهُ: وَظَلَلْتُ فِيهِ مُتَفَكِّرًا؛

وَلَوْ كَانَ ذَلِكَ صَاحِحًا، لَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَىٰ لِأَيُّوبَ: ﴿وَحِذِّ بِيَدِكَ ضِعْمًا

فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾﴾ ص، فلمما

(۱) واته: لهو بارهوه که (استثناء) کردن له سوینددا، ئەگەر بیکهوه په یوهوست بن، دروسته.

سمعه أبو الفضل قال: هل مدينة فاميه بهذه المرتبة من العلم، أخرج عنه إلى المراجعة؟ لا فعله أبداً؛ واقتضى أثر الكري، وحلله من الجراء، وصرف رحله، وأقام بها حتى مات رحمه الله^(۱).

واته: (أبو الفضل المَرَاغِي) يهكيك بووه له زانايان (كه نهوه بهراستی زۆر دهرسو عیبرهتی لی وهردهگیرئ بویه نووسیم)، له مهدينه ی سهلام، واته: (بغداد) دهخویند، قوتابی زانستی شهرعی بووه، (لیر لهه بهغدايه)^(۲)، نامه ی بۆ دههاتن له ولاتی خویرهوه له مهراغهوه، (مهراغه شاریکه له ئیران لهویوه نامه ی بۆ دههات)، ههر نامهیهکی بۆ دههاتن له صندوقیکدا ههلی دهگرتو هیچیان نهدهخویندوه، له ترسی نهوهی نهوهک شتی وای تیدابی نهگهر بیخوینیتهوه، پی نارههت بییتو وه ناچار بی دهست له خویندن ههلبگریو له بهغداوه بگهرپتهوه بۆ شارهکهی، دوا ی پینج سالان دوا ی نهوهی که نهاندازهیهکی له زانست وهدهست هیئا، وه عهزمی جهزم کرد که بگهرپتهوه، بارو بنهگهی خوی پیچایهوه، ئنجا کتیبهکانی هیئایهدهری، نهو نامانهشی هیئایه دهریو خویندنیهوه نامهکان شتی وایان تیدابوو، که نهگهر یهکیک له نامهکانی خویندبایهوه (نهک ههموویان) دوا ی نهوهی که دهگهیشه بهغدا، نهیدهتوانی هیچ نهاندازهیهک (نهو دهلی پیتیک) له زانست بخوینیو دهبووایه یهکسهه بگهرپتهوه (دیاره ههوالی وای تیدا بووه، فلان کهسمان مردوه، فلان شته قهوماوه) ئیدی ستایشی خوا ی کرد که نامهکانی نهخویندۆتهوه، بۆنهوهی خویندنهکه ی لی تیکنهچی، وه بارو کهلوپهلهکه ی خسته سهه ولاغیک (قماشه: واته: کهلوپهله و شتهکانی) بهرهو دههراگی (الْحَلْبَة) واته: رپی خوراسان، رپی ئیران رۆیشت، نهو کهسهی که ولاغهکه ی، بارهکه ی بۆ لئناوه پيشی کهوت نهویش لهلای کابراههکی رزق فرۆش (فَامِي: دهلی: نهوهیه که خواردن دهفرۆشی) راههستا خواردنی رپی لی دهکری، له کاتیکدا خهريک بوو سهودای لهگهلهدا دهکرد، گوپی لی بوو نهو کهسهی که خواردنهکه ی لی دهکری، (وهک چۆن بلیی نهوانه ی عارهبانو و شتیان پییه، پاقله دهفرۆشن، شت دهفرۆشن، خواردنی سهفهریی) به

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۶ ص ۲۴۰.

(۲) نهه دهرسانه له بهغداد گوتراونهوه.

یەکیکی دیکەى دەگوت: گویت لیبوو ئەو زانیە چى دەگوت؟! ئەو ئامۆزگارییکەرە دەگوت: کە عەبدولای کورى عەبباس بە دروستى داناوە هەلاواردن لە سویندا بکری، ئەگەر دواى سالتیکش بى، (واتە: ئیستا کەسێک سویندیک دەخوا دواى سالتیکى دیکە بوی هەیه بلی: (إن شاء الله) ئەو کاتە کەفەرەتى ناکەویتە سەرئى)، گوتى: لەوکاتەوێ گویم لەو قسەیه بوو ئەو زانیە ئەو قسەیهى کردو، فکرم پیو هەشغوول بوو، هەر فکرم لى دەکردو، ئەگەر

راست بووایە، خوا بە ئەییوب پیغەمبەرى نەدەفەر موو: ﴿ وَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا

فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ ۱۳، واتە:

و بە دەستی خۆت چەپکە گایەک بە دەستەو بەگرەو، پىی لە خیزانەکەت بەد، وە سویندەکەت مەخە، (لە هەندئى شوینەواراندا هاتو کە ئەییوب عليه السلام سویندى خواردبوو لەسەر ئەوێ رۆژیک هاوسەرەکەى جۆرئى لە پرتەو بۆلەى کردو و ناپەزایى دەربەرپو، کە ئەییوب هیندە نەساع بوو و هەر خزمەتى کردو، چاک نەبۆتەو و بیزار بوو، ئەییوو بيش پى ناخۆش بوو و سویندى لى خواردو ئەگەر چاک بىمەو، دەبى سەد قامچیت لیبەم، خواى پەرودرگاریش بۆ کەفەرەتى سویندەکەى فەرمووی: سەد چلە گیا بە دەستەو بەگرەو بەو سەد چلە گایە لى بەد، ئەویش زۆر ئەزىهەتى ناگاو تۆش سویندەکەت لەسەر لادەچئى) ئەو خواردن فرۆشە بەوى دیکەى گوت: چ شتیک رپى گرتبوو لە خواى پەرودرگار کە پى بىمەموى بلی: (إن شاء الله)، هەرچەندە زۆریشى پى چوو کە سویندەکەت خواردو لە خیزانت، بەلام ئیستا بلی: (إن شاء الله) ئەو کاتە کەفەرەتى ناکەویتە سەر، واتە: پیویست ناکات لى بەدى، کاتیک (أَبُو الْفَضْلِ الْمَرَاغِي) قسەى ئەو کابرایە بىست، کە لەگەل ئەو رەفیکەى خۆیدا قسەى دەکرد، (هەردووکیان خواردن فرۆش بوون) گوتى: لە شاریک پاقلە فرۆشەکان، یان خواردن فرۆشەکان ئەو هەموو زانستەیان هەبى، وە بەو شیوێهە بن من بەجى دىلم و دەچمەو بۆ مەراغە!! (دیارە مەراغە ئەو کاتە وانەبوو) قەد شتى واناگەم، وە بە دواى کابرای صاحب ولاغ کەوت، وە سەودایەکەى لەگەل هەلوەشاندەو، وە لە بەغدا مایەو تاگو وەفاتى کرد.

وهك گوتم ئەو بەسەرھاتە دەرس و پەندی زۆری لى وەر دەگیرى، ئەو هوش دەگەینەنى كە ئەو كاتە ئەم بەغدايە عەرەبانە چيەكانیشی ئەهلی عیلم بوون!!

حەوتەم: كە فارەتی سویند:

دياره خواى پەروەردگار دەفەرموى: ﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةٌ أَيْمَنِكُمْ إِذَا حَلَقْتُمْ﴾، ئیمە لە چەند خائیکدا باسی

كە فارەتی سویند دەكەین، نایەتەكە پێشتر مانامان كردو، بەلام لیڕەش دووبارەى دەكەینەووە كە فارەتو سەپنەووی ئەو سویندە كە خواردووتە، (بەلام بە پێویستی دەزانی كە پێچەوانەكەى بكەى و هەلیبوەشینیەو)، ئەو هیه كە خواردنى دە نەدار بدن لە خواردنیكى مامنیوونجی، كە دەیدن بە مال و مندالی خوتان، یاخود پۆشاكی دە كەسى نەدار بكەن، یاخود كۆیلەیهك ئازاد بكەن، هەر كەسێك ئەو هى چنگ نەكەوت، با سى رۆژان بەرۆژوو بى، ئەو كە فارەتی سویندەكانتانە ئەگەر سویندتان خوارد.

ئێستاش با لە دوو خالی سەرەكی دا باسی كە فارەتی سویند بكەین :

۱- دياره پيشتر باسمان كرد كه كەفارەت دان باشترە لەو هى ئینسان سویندەكەى جیبەجى بكات، مادام ئەو شتەى كە سویندى لى خواردو، شتىكى باش بى، وهك پيشتر چەند فەرموودەيه كمان هينان، ئەو هوش فەرموودەيه كى ديكەيه، پيغه مبه ر ﷺ دەفەرموى: ﴿وَاللَّهِ لَأَنْ يَلِجَ أَحَدُكُمْ بَيْمِينِهِ فِي أَهْلِهِ أَثْمٌ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۸۱۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۲۶۷)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (۱۹۶۳۷)}، واتە: سویند بە خوا! ئەگەر يەكێك لە ئیووە كە سویندى خواردو، لە مالى خۆیدا، لەسەر سویندەكەى بەردەوام بى، (واتە شتەكەشى خراب بى، بۆ وینە: سویندى خواردو دەبى لە مندالەكەى بدات، یاخود نەچیتە مزگەوت، یان سویندى

خواردووە سلاو لە دراوسێکەى نەگات، ئەووە بۆى گوناھبارکەرترە لە لای خوا، لەووە کە کەفارەتەکەى بدات، کە خوا لەسەرى فەرز کردووە، ئیئەمە زۆرجار ئەووەمان دیتە پێو چەندان جار شتى وابوووە: فالانکەس بۆچى ئەو کارە خێرە ناکەى؟ مامۆستا تازە سویندم خواردووە، سویندى خواردووە قسە لەگەل بابو دایکى نەگات! سویندى خواردووە قسە لەگەل خزمیکى نەگات، سویندى خواردووە زیانیك لە گەسیك بدات! سویندى خواردووە، سەردانى فالان خزمى نەگات! تۆ کە سویندت خواردووە صیئەى رەحم بچپړینى، صیئەى رەحمەکە بەجى بگەیهنەو کەفارەتەکەى بدە، ئەووە دەقى فەرمايشتى پێغەمبەرە ﷺ، یان سویندى خواردووە گوناھيک بکات! گوناھەکە مەکە کەفارەتەکە بدە، ئنجا ئەم فەرمايشتە ھەر دەقە لەسەر ئەووە، دەفەرموى: ﴿مَنْ حَلَفَ فِي قَطِيعَةٍ رَحِمٍ أَوْ فِيمَا لَا يَصْلُحُ فَبِرُّهُ أَنْ لَا يَتِمَّ عَلَى ذَلِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۱۱۰) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ)، واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ھەر کەسیك سویندى خوارد پەيوەندى خزمایەتى بچپړینى، یاخود شتىك کە باش نەبى بکړى، سویندى لى خواردبى، بۆ ئەو، دیندارى و خواپەرستى ئەوویە کە ئەو شتە تەواو نەگات، واتە: کەفارەت بداو ئەو شتەى کە سویندى لەسەر خواردووە بیکات، مادام گوناھە با سویندیشى خواردبى، با نەیکات، یان سویندى لەسەر خواردووە نەیکات، کە پێویستیشە بکړى، با بیکات.

۲- چۆنیەتى کەفارەت دانەکە؟ خوا ﷻ ئاوا دەفەرموى: ﴿فَكَفَّرْتَهُمْ بِإِطْعَامِ

عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ ط

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ﴿﴾، چوار شتى باسکردوون، خواردن دانى دە نەدار لە خواردنى مامنیوہنجیى کە دیدن بە مال و مندالتان، یان پۆشاک، یان ئازادکردنى کۆیلەییەك، وە کەسیك نەیبوو، سى پۆژان بەرپۆژوو بى.

(القرطبي) خوا پاداشتى بداتەووە، زۆر گرنگی داوہ بە حوکمە شەرعییەکان، وە بەراستى پیاویكى زۆر موعتەبەریشەو لیکۆلینەوہى جوان جوان دەگات،

ئەگەرنا بۇ ھەركام لەم ئايەتەنە تەماشای (۲۰ - ۳۰) تەفسىر دەكەم، بەلام ئەوہى
 كە ئەو دەپھىتى، پىم لەوانى دىكە بەھىزترو كۆكەرەوہترە، (القرطبي) لە
 تەفسىرەكەيدا دەلى: (ولا خِلافَ فِي أَنَّ كَفَّارَةَ الْيَمِينِ عَلَى التَّخْيِيرِ؛ قَالَ ابْنُ
 الْعَرَبِيِّ: وَعِنْدِي أَنَّهَا تَكُونُ بِحَسَبِ الْحَالِ؛ فَإِنْ عَلِمْتَ مُحْتَاَجًا فَالْإِطْعَامُ أَفْضَلُ؛
 لِأَنَّكَ إِذَا أَعْتَقْتَ لَمْ تَرْفَعْ حَاجَتَهُمْ وَزِدْتَ مُحْتَاَجًا حَادِي عَشَرَ إِلَيْهِمْ، وَكَذَلِكَ
 الْكِسْوَةُ تَلِيهِ...)^(۱)، واتە: راجىايى لەوہدا نىە لە نىو زاناياندا كە كەفارەتى
 سوپىند لەسەر بناغەى سەرپشك بوونە، {واتە سەرپشك بوون لە نىو ئەو سى
 شتەدا، چونكە بە (أو) ھىناوئەتى: ﴿فَكَفَّرْتَهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ

أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ﴾، كەواتە: يان (أو) بۇ
 سەرپشكىيە، رايەكى بېھىز ھەيە كە دەلى: خواردن پاشان، پۇشاك، پاشان
 ئازادکردنى كۆيلە، بەلام لەراستىيدا ئەوہى دىكە راسترەو كە (قرطبي) یش
 دەلى خىلافى تىدانىيە، ديارە خىلافەكەى بەھىند ھەئەگرتو، كورتە خىلافيكى
 تىدایە {، (ابن العربي) كتيبيكى ھەيە بە ناوى (أحكام القرآن) جار جار قسەى
 خۇش و سەرنج راکيش دەكات، دەلى: بە لای منەوہ ئەوہ بەپىيى حالە: بەلى
 باباى سوپىند خۇر كە دەپەوى كەفارەت بدات، سەرپشكە لە نىوان ئەو سىيانەدا،
 بەلام ئەوہ بەپىيى حالە، ئەگەر زانى نەدارەكان پىويستيان بە خواردن ھەيە،
 خواردن باشترە، بەلام ئەگەر زانى پۇشاكيان بۇ پىويستە، ئەوہ پۇشاك
 باشترە، وە ئەگەر زانى كۆيلەيەك ئازاد بكرى باشترە، با كۆيلەكە بى، بەلام
 وەنەبى لە ھەموو حالاندا ھەر وابى، بۇ وینە ئەگەر تۇ كۆيلەيەك ئازاد بكەى،
 لە حالىكدا كە دە (۱۰) كەسى برسيش ھەبن، يان دە (۱۰) كەس پىويستيان بە
 پۇشاك ھەبى، تۇش بچى كۆيلەيەك ئازاد بكەى، ماناى وايە دە (۱۰) كەسى
 برسى ھەن، تۇش برسىيەكى يازدەيەم، يان بى بەرگىكى دىكەى يازدەھەمت
 خستۆتە گەل ئەوان!! قسەكەى زۇر جوانە لەجياتى ئەوہ، ئەو دە برسايە
 تىربكە، ياخود ئەو دە بى بەرگانە پۇشتە بكەى باشترە، وەك لەوہى يەككى

دیکەشیان بخەیه گەلی، شەریعت دەلی چۆن بەرژەوهندیی خەلک تەحقیق بێ، دەبی وای جیبەجی بکە.

ئێستاش با سەرنجی پرگە کە کە ی کە فارەتی سوێند بەدەین :

(i) سەرهتا دەفەر موی: ﴿ فَكَفَّرْتَهُۥٓ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا

تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾، (طَبْرِي) بە سەنەدیکی باش وهك (التفسير الصحيح)^(۱)

هیناویەتی دەلی: (عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَوْلَهُ: ﴿ فَكَفَّرْتَهُۥٓ

إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾، قَالَ: إِنَّ كُنْتَ

تَشْبَعُ أَهْلَكَ فَاشْبَعْ الْمَسَاكِينَ، وَإِلَّا فَعَلَىٰ مَا تُطْعَمُ أَهْلَكَ بِقَدْرِهِ، وَاتَّه: عەلی کوری ئەبو طەلحە لە ئیبنو عەبباسەوه هیناویەتی: کە دەفەر موی:

﴿ فَكَفَّرْتَهُۥٓ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾، واتە:

ئیبنو عەبباس گوتویەتی: مال و مندالی خۆت لە چ خواردنیکی تیر دەکە، نەدارەکانیش لەو جوۆرە خواردنە تیر بکە، ئەگەرنا ئەگەر لە خواردنیکی باشیان تیر بکە باشترە، ئەگەرنا چ جوۆرە خواردنیکی دەدەیه مال و مندالی خۆت، خواردنیکی مامنیۆهندییە، خواردنیکی سادەیه، بەو شیۆهیه.

وه (الشوكاني) له (فتح القدير)^(۲) دەلی: (الْمُرَادُ بِالْأَوْسَطِ هُنَا الْمَتَوَسِّطُ

بَيْنَ طَرَفِي الْإِسْرَافِ وَالتَّقْتِيرِ وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ الْأَعْلَى) وشە ی (أَوْسَطِ) لە

زمانی عەرەبیدا، واتە: (أَعْلَى) باشترین، بەلام لیڕەدا دەلی: مەبەست لە

(وَسَطِ) واتە: ئەوێ کە لە نیوان زیڤەرۆیی و چرووکی دایە، حالەتیکی

مامنیۆهنجیی.

ئنجأ (ابن ماجه) ئەو قسەیه لە ئیبنو عەبباسەوه دەگێرێتەوه، دەلی: ﴿عَنْ

ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ يَقْتُو أَهْلَهُ قُوْتًا فِيهِ سَعَةٌ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَقْتُو

(۱) ج ۲، ص ۳۳۷، د. حکمت بن بشیر بن یاسین.

(۲) ج ۲، ص ۹۱.

أَهْلَهُ قُوتًا فِيهِ شِدَّةٌ، فَنَزَلَتْ، مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي سَنَنِهِ بَرَقَمَ: (۲۱۱۳)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ ابْنِ مَاجَةَ) بَرَقَمَ: (۱۷۱۷)}، واتە: ئىبىنو عەبباس خا لى خۇي و بابى رازى بى، دەلى: بۇيە خۇي بەرزو وايضەرمووه، چونكە پياو ھەبوو خواردىنى دەدا بە مال و مندالەگەي، خواردىنىكى باشى دەداتى، وە پياوى واش ھەبووه گە خواردىنىكى سادە و نەدارانەي دەدانى، ئىدى ئايەتەگە ھاتە خوار: خواردىنىكىان بدەنى لى نىوان زۆر باش و خراپدا، ھەر گەسە بەپىي خۇي، ھەر گەسە و لەو خواردىنى دەيدا بە مال و مندالى خۇي، لەو جوۆرە خواردىنەش كەفارىت بدەن.

وهك گوتراوه: (خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا)، واتە: باشتىرىنى كارەكان نىوہرەستىانە، ئنجا لەوبارەوہ زانىيان مشتومپىانە، گە ئايا ئەو خواردىن پىدانە دەبى ژەمىك بى، دەبى دوو ژەم بى، دەبى سى ژەم بى؟ چۆن بىت؟ ياخود مستىك بىت؟ ياخود دوو مست بىت؟ يان چوار مست بىت، چەندبى؟! لەوبارەوہ راجىبايان زۆرەو زۆر را ھەن، بەلام (جمال الدين القاسمي) خاوهنى (محاسن التأويل) قەسەيەكى جوان دەكات، دەلى: (فَأَمَّا الطَّعَامُ فَلَيْسَ فِيهِ تَحْدِيدٌ بَقَدَرٍ، لَا فِي وَجْبَةٍ وَلَا وَجْبَتَيْنِ، وَلَا فِي قَدَرٍ مِنَ الْكَيْلِ، وَلَذَا رَوَى عَنِ الصَّحَابَةِ وَالْتَابِعِينَ فِيهِ وَجُوهٌ جَمِيعُهَا مِمَّا يَصْدُقُ عَلَيْهِ مُسْمَاهُ فَبِأَيِّهَا أَخَذَ أَجْزَاءَهُ: يُغَدِّيهِمْ وَيُعَشِّيهِمْ، أَكَلَةً وَاحِدَةً، نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرِّ أَوْ تَمْرٍ أَوْ نَحْوِهَا، لِكُلِّ مَسْكِينٍ مَدٌّ مِنْ بَرِّ وَمَعَهُ إِدَامَةٌ، وَالْأَصْلُ هُوَ التَّمْلِيكُ عِنْدَ الْأَكْثَرِ) ^(۱)، واتە: خواردىن پىدان بەو دە نەدارە، ديارىكردى تىدانىيە نە بە ئەندازە، (بلى ئەوہندەيان بدەنى) مستىك، دوو مست، رەبەيەك، كىلويەك، دوو كىلو وە نە بەژەم دوو ژەمىش، وە نە بە ئەندازەي پىوانىش، بۇيە لە ھاوہلان و شوپىنكە وتوووانەوہ خوا لىيان رازى بى چەند شتىك لەوبارەوہ ھاتوہ، {خوا بەگشتى فەرموويەتى ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾، خواردىن پىدانى دە نەدار}، ھەندىكىان گوتوويانە: (يُغَدِّيهِمْ وَيُعَشِّيهِمْ)، عەرەب عادەتيان وابووه

دووجار نانيان خواردوه، (غَدَاءٌ وَعَشَاءٌ) واتە: بەيانيان و ئىواران، وه هەندىكىيان گوتوويانە: (أَكْلَةً وَاحِدَةً)، يەكجار، يەك ژەم، هەندىكىيان بە پىوان (نصف صَاع) واتە: نيو ربه، (صَاع) يېك چوار مستە، واتە: دوو مست، جا لە گەنەم، ياخود لە خورما، ياخود وینەى خورما و گەنەم، هەندىكىيان گوتوويانە: بۆ ھەر نەداريک مستيک گەنەم، وه پىخۇريشى لەگەندابى، ھەلبەتە ئەسلىش ئەوويە گە دەبى ئەو خواردنە گە دەدرى بە گەفارتى ئەو برسسيانە، تەسليميان بکرى، وه بدریتە دەستيان، ئەو بەنسبەت خواردن پىدانەو.

(ب) گە دەفەرموى: ﴿كَسَوْتُهُمْ﴾، ئەگەر خواردن پىدان نەبوو، ئەوى دىكە ھەلبەزارد، پۆشاكيان بۆ بکات، لىرەشدا زانايان دەلین: خوا ديارى نەکردوه ئەندازەى ئەو پۆشاکە چەندى؟ زۇرجار پرسىار كراوه ئايا چى بىت؟

ھەندىك گوتوويانە: ھەر شتىك پىي بگوتىرى پۆشاك، جا كلاًويك بى مېزەرى بى، سەرپۆشيك بى، كراسيک بى، شەرۋالتيك بى، ھەمووى ھەر دەبى.

ھەندىكىش گوتوويانە: دەبى بەرگيک بى گە نوپىزى تىدا بکرى، واتە: رەوابى گە نوپىزى پىو بکرى، ئەو دوو رايە ھەن، بەگشتى.

بەلام لەراستىدا ئايەتەكە ديارى نەکردوه، بۆيە ھەردووكيان دەگونجىن.

(ج) گە دەفەرموى: ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾، كۆيلەيەك ئازاد بکرى، ئىستا كۆيلە نين (الحمد لله)،

۱/ ئايا ئەو كۆيلەيە دەبى چۆن بى، زانايان راجىايان ھەيە:

ئەبو حەنەيفە گوتوويەتى: ئەو كۆيلەيە مسولمان بى، ياخود كافىر، دروستە.

شافىعىي و زانايانى دىكە گوتوويانە: ئەو كۆيلەيە ھەر دەبى ئيمانداربى، ھەلبەتە لىرەدا خوا ديارى نەکردوه گە ئيمانداربى، لە شوپنى دىكەدا ھاتوہ گە

دەبى ئيماندار بى ﴿... وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ...﴾ النساء، بەلام لىرەدا

ديارى نەکردوه، ھەندىكىيان دەلین: ئەمە قىياس دەكریتە سەر ئەوى.

بەلام لەپراستىيدا من راي (أبو حنيفة)م پى راستتەرە، مادام لىرەدا ديارى نەكراو، ئەو ەش بواری عىباداتە، لەوئى كە ديارى كراو، ديارە كە حىكمەتتىكى تىدايە، كە دەبى ئىماندار بى، وە لىرەدا كە ديارى نەكراو، ديارە نامسوئمانىش بى ەەر دەگونجى ئازاد بكرى.

۲/ ئنجا ئايا دروستە كەفارەت ەمووى بدرىتە يەك نەدار؟

ئەبو حەنىفە دەلى: بەلى، دروستە ەمووى بدرىتە يەك نەدار، با بە دە رۆزان بىخوات، بە دە (۱۰) ژەمان بىخوات.

مالىك و شافىعىي و زۆربەي زانايان دەلىن: نەخىر، دەبى بدرىتە دە نەداران، چونكە خواي پەرورەدگار باسى دە (۱۰) دەكات.

لەو ەدا من راي زۆربەم پى راستتەرە، كە دەبى بدرىتە دە كەسان.

۳/ ئنجا ئايا نرخى ئەو خواردەنە، ياخود نرخى ئەو پۆشاكە، دروستە بدرى لە كەفارەتى سوئند يان دەبى حەتمەن پۆشاك بى، يان خواردن بى؟
ئەبو حەنىفە دەلى: نرخەكەشى دەبى.

مالىك و شافىعىي و زۆربەي زانايان دەلىن: نابى.

من لەو ەدا راي ئەبو حەنىفەم پى راستتەرە، چونكە جارى وا ەهەيە سوودى ئەو كەفارەتە ئەگەر بە پارە بى، زياترە بۆ نەدارەكان و دەگونجى كەلىنى باشتى پى بگرن، وە لەوانەيە ئەو پۆشاكەيان بۆ نەبى، ياخود پۆشاكىكى بە دلى خۆيان بكرن، يان خواردنىكى بە دلى خۆيان بخون، بۆيە من پىموايە قىمەتەكەش دەبى، وە راي ئەبو حەنىفە لىرەدا باشتەرە.

۴/ ئايا ئەو كەفارەتە دروستە بدرى بە ئىنسانى نامسوئمان؟

ئەبو حەنىفە دەلى: دروستە.

مالىك و شافىعىي دەلىن: دروست نىە بدرىتە نامسوئمان.

من پىموايە دروستە، چونكە خوا ديارى نەكردو كە حەتمەن بدرىتە مسوئمان.

(د) كە دەفەر موى: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾، زانايان لەو دەدا كە وتوونەتە راجىيى يەو، ئايا ئەو سى رۆژە دەبى بە دوای يەكدا بن، ياخود جياحيابن؟

هەندىكىان گوتوويانە: دەبى بەدوای يەكدا بن، بەلام لەراستيدا هيج بەلگە يەك لەسەر بەدوای يەكدا بوونەكە نى، كە واتە: نىو بە نىويش بى ھەر دروستە، پاشان زانايان لەو بارەو كە ئايا سنوورى ئەو تەنگ دەستى و نەدارىيەى كە مروف بوى ھەيە كە فارەتەكە نەدات، واتە: خواردن پىدان و پۆشاك بۆ كرىن و كۆيلە ئازاد كردن، وە سى رۆژەكان بگرى سنوورەكەى چىيە؟

هەندىكىان گوتوويانە: ھەر كە سىك نان و نەفەقەى خوى و مال و مندالى ئەو شەو و رۆژەى ھەبى، زيادەى ھەبى، زيادەكە دەبىت بكاتە كە فارەت.

هەندىكىان گوتوويانە: دەبى ھىندەى ھەبى كە دەستمايەيەكى واى ھەبى كە ماو ھەك پىي بژى.

ئەبو حەنەيفە رەحمەتى خواى لى بى دەلى: دەبى ھەر كە سىك ئەندازەى (نصاب)ى نەبى، واتە: ھىندەى نەبى زەكاتى لى بكەوى، بوى ھەيە كە بەررۆزو بى.

من راي ئەبو حەنەيفەم پى جوانە، چونكە ھەر كە سىك ئەندازەى زەكات لىكەوتنى نەبى، ماناى واىە ھەزارو نەدارەو زەكاتى پىدەشى و ھەر كە سىكيش زەكاتى پى بشى و بە ھەزارو نەدار دابنرى، مولزەم ناكرى بە كە فارەت دان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیستەم

پێناسەی ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا چوار ئایەت دەتوێژینەو، کە ئایەتەکانی (۹۰ - ۹۳)ن، لەو چوار ئایەتە موبارەکەدا خوای کاربەجی پاش ئەووی بو جاری یازدەیهەمین لەم سوورەتەدا بە نازناوی ئیمان بانگی مسوڵمانان دەکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، حوکمی کوۆتایی و یەكجارەکی شەپابو قومارو دانانی بتو صەنەم و بەکارهێنانی زەلەمان رادەگەیهنی، کە هەموو ئەوانە هەپامو پیسن و لە کردەوی شەیتان و، دەبی مسوڵمانان ئەك هەر ئەیانکەن، بەلکو دەبی توخنیشیان ئەکەون، پاشان خوای پەرورەدگار پێیان رادەگەیهنی، کە شەیتان دەیهوی بە هوی شەپابو قومارەو، دوژمنایەتی و ناکوۆکی لە نیو مسوڵمانان پەیدا بکاتو، لە نوێزو یادی خوا بیئاگایان بکات، وە فەرمانیان پی دەکات فەرمانبەری خواو پیغەمبەر ﷺ بکەن، وە بزەن و دلنیابن، کە ئەگەر پشت هەلبکەن، تەنیا خوایان بەرپرسیارن، وە لە کوۆتاییدا خوا ﷻ حوکمی مەیحۆری و ئەو کەسانە ی پیش قەدەغەکرانی خوار دوویانەتەو، رادەگەیهنی، کە هیچیان لەسەر نیە، بە مەرچیک لەمەودوا خاوەنی کردەوی باش و ئیمان و تەقوابن.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
الْشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۗ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ
اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ ﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

(ئەو ئەوانەى بپروتان هیناوه! بە دئنیایى یهوه (بزانن که) شه‌پابو قومارو بته‌کان و زه‌لمه‌کان پيسن له کرده‌وى شه‌یتان، ده‌جا لییان دووربکه‌ونه‌وه، به‌لگو سه‌رفرازبن ﴿٩٠﴾ بیگومان شه‌یتان ده‌یه‌وى له میانه‌ى مه‌یخوریى و قومارکردنه‌وه، دوژمنایه‌تیى و بوغزو غه‌ره‌زتان بخاته نیوان، وه له یادی خواو نویژ بتانگی‌پیته‌وه، جا ئایا ده‌ست هه‌لده‌گرن! ﴿٩١﴾ وه فه‌رمانبه‌ریى خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ى بکه‌ن، وه وریا بن، ئنجا نه‌گه‌ر پشتتان هه‌لکرد، ئەوه بزانن پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان ته‌نیا گه‌یاندى پوونى (په‌یامى خواى) له‌سه‌ره ﴿٩٢﴾ ئەوانه‌ى ئیمانیان هیناوه کرده‌وه باشه‌کانیان نه‌نجام داو، له‌سه‌ر ئەوه‌ى که له رابردوودا خواردوویناوه‌وه (پیش قه‌ده‌غه‌ کران) گوناھیان له‌سه‌ر نیه، نه‌گه‌ر له‌مه‌ودوا پارێز (له مه‌یخواردنه‌وه) بکه‌ن، وه ئیمان بینن و کرده‌وه باشه‌کان نه‌نجام بدن، ئنجا پارێز بکه‌ن و ئیمان بینن، ئنجا پارێز بکه‌ن و چاکه بکه‌ن، وه خوا چاکه‌کارانى خوشده‌وى ﴿٩٣﴾).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(الْخَمْرُ): بە کوردی دەلێین: شەراب، مەهی، ئارەق، (أَصْلُ الْخَمْرِ: سَثْرُ الشَّيْءِ، وَالْخَمَارُ مَا تَغَطَّى بِهِ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا، وَجَمَعُهُ خُمْرٌ، وَسُمِّيَتْ لِكَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ وَهُوَ اسْمٌ لِكُلِّ مُسْكِرٍ)، واتە: وشە (الْخَمْرُ) لە ریشەدا بە مانای داپۆشین شتیك دیتو، ئەو شتەى كە شتیكى پى دادەپۆشریت پى دەگوترى (خَمَار) وه سەرپۆشى ئافرەت یان دەسمال، یان لەچك پى دەگوترى: (خَمَار)، كۆیهكەى (خُمْر)ه، بۆیهش بە شەراب گوتراوه (خَمْر) چونكە عەقل دادەپۆشى، وشەى (خَمْر) ناوه بۆ هەموو سەرخۆشكەریك.

(وَالْمَيْسِرُ): واتە: قومار، لەبەرئەوهى مالىكە مروّف بە ئاسانى دەستی دەكهوى، (الْمَيْسِرُ ضِدُّ الْعُسْرِ، وَتَيْسَرَ كَذَا وَاسْتَيْسَرَ: نَسَهَلَ وَمِنَ الْيُسْرِ: الْمَيْسِرُ، وَالْمَيْسِرُ: الْقِمَارُ، الْمَيْسِرَةُ: الْغِنَى وَالْيَسَارُ)، وشەى (مَيْسِر) لە (يُسْر) هاتوه، واتە: ئاسانى، پىچەوانەى زەحمەتەو قورسىيە، دەگوترى: (تَيْسَرَ كَذَا وَاسْتَيْسَرَ)، واتە: ئاسان بوو، وه (الْمَيْسِرُ) واتە: (قِمَار) وه دەوله مەندى و دەست رۆيشتوووى پى دەگوترى (مَيْسِرَة) لەبەرئەوهى ئینسان بە ئاسانى دەتوانى تەسەررپوف بکات ئەگەر دەوله مەندى.

(وَالْأَنْصَابُ): واتە: (نَصَبُ الشَّيْءِ، وَضَعُهُ وَضْعًا نَاتِيًا، كَنَصَبِ الرِّمْحِ، وَالنَّصِيبُ: الْحِجَارَةُ تُنْصَبُ عَلَى الشَّيْءِ، وَجَمَعُهُ نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ وَأَنْصَابٌ، وَكَانَ لِلْعَرَبِ حِجَارَةٌ تَعْبُدُهَا وَتَذْبَحُ عَلَيْهَا)، (نَصَبُ الشَّيْءِ) واتە: ئەو شتەى چەقاندو بە قىتیی داینا، وهك چۆن رمیک دەچه قىنئى، (نَصِيب) بەردیکە دەچه قىنئى لەسەر شتیك، كۆیهكەى (نَصَائِبٌ وَنُصْبٌ وَأَنْصَابٌ)ه، عەرەب عادەتیان وابوو، بەردیکیان داناو بەبى ئەوهى شیوهى مروّف و ئەوانەى بۆ بکەن، ئەگەر شیوهیان بۆ کردبى ناویان ناوه (وثن) و (صَنَم)، ئەگەر شیوهیان بۆ نه کردبى ناویان ناوه (نَصَب) جا عادەتیان وابوو پەرستووینانەو قوربانیشیان بۆ

سەربریوه.

(وَالْأَزْلَمُ): (أَزْلَم) كَوَى (زَلَم)، (الْأَزْلَم: السَّهُمُ الَّذِي لَا رِيشَ عَلَيْهِ، وَكَانُوا يَسْتَقْسِمُونَ بِهَا)، (زَلَم) ئەو تیرەیه که پەری پێوه نیە تا پروات، واتە: شتیکیە وەك تیر نووکه‌که‌ی پێوه‌یه، بەلام پەرەگە‌ی دواوە‌ی پێوه نیە که بەهۆی پەرەگە‌ی دواوە دەروات، عاده‌تیان وابوو شتیان پێ دابەش دەکرد، دوا‌یی زیاتر باسی ده‌کە‌ین.

(رَجَسُ): (الرَّجَسُ: الْقَذْرُ، الشَّيْءُ الْقَذِرُ)، واتە: (رَجَس) بە مانای پیسی دی، یاخود بە مانای شتیکی پیسی دی، هه‌روه‌ها (الْفِعْلُ الْقَبِيحُ، وَالْكَفْرُ، الْعَذَابُ) به‌کرده‌وه‌ی خرابو به‌گوفرو به‌سزاش دی.

(جُنَاحٌ): (سُمِّيَ الْإِثْمُ الْمَائِلُ بِالْإِنْسَانِ عَنِ الْحَقِّ جُنَاحًا، جَنَحُوا: مَالُوا)، (جُنَاح) به‌مانای باله، جا (جُنَاح) ئەو گونا‌هه‌یه که ئینسان لاده‌دا له‌هه‌ق، یان لاری ده‌کاته‌وه به‌راستو چه‌پیدا لای ده‌دات، (جَنَحُوا)، واتە (مَالُوا) لایاندا.

(طَعَمُوا): (الطَّعْمُ: تَنَاوُلُ الْغِذَاءِ، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ طَعِمْتُ فِي الشَّرَابِ كَقَوْلِهِ:

﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ (البقرة)،

(طَعِمَ)، واتە: خواردی، زیاتر بو‌خواردن و خوړاك به‌کاردی، بەلام له‌زمانی عه‌رهبیدا وشه‌ی (طَعِم) بو‌خواردنه‌وه‌ش به‌کاردی، وەك خوای په‌روه‌ردگار له‌سووره‌تی (البقرة) وایفه‌رموو.

هوئی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

هوئی هاتنه خواره‌وهی نه‌وه نایه‌ته‌هی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

دوو به‌سه‌رهات له‌مباروهه گپ‌ردراونه‌وه، هه‌لبه‌ته زیاتریش هه‌ن، به‌لام من نه‌وه دووانه‌م هه‌لب‌ژادوون:

(أ) ﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه، أَتَيْتُ عَلَى نَضْرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ، فَقَالُوا: تَعَالَ نُطْعِمُكَ وَنَسْقِيكَ خَمْرًا، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تُحْرَمَ الْخَمْرُ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُمْ فِي حَشٍّ وَالْحَشُّ الْبُسْتَانُ" فَإِذَا رَأْسُ جَزُورٍ مَشْوِيٍّ عِنْدَهُمْ وَزِقٌّ مِنْ خَمْرٍ، قَالَ: فَأَكَلْتُ وَشَرِبْتُ مَعَهُمْ، قَالَ: فَذَكَرَتِ الْأَنْصَارُ وَالْمُهَاجِرُونَ عِنْدَهُمْ، فَقُلْتُ: الْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَأَخَذَ رَجُلٌ أَحَدَ لِحْيِي الرَّأْسِ فَضَرَبَنِي بِهِ فَجَرَحَ بِأَنْفِي فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم فَأَخْبَرْتُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ (يَعْنِي

نَفْسَهُ) شَأْنَ الْخَمْرِ: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ ﴿٩٠﴾ ﴿أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (٦١٨٨)﴾، واته: سه‌عدی کوری نه‌بی

وه‌قاص خوی لی رازی بی (له دریزه‌ی به‌سه‌رهاتی‌کدا) ده‌لی: رۆژیک چوومه لای کۆمه‌لیک له پشتیوانان و کۆچکه‌ران (له هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم) نه‌وانیش بانگیان کردم، گوتیان: وهره خواردنیشمان له‌لا بخۆ، شه‌پرابیشمان له‌لا بخۆوه، (نه‌وه به‌رله‌وه‌ی شه‌رپاب قه‌ده‌غه بکری)، ده‌لی: منیش چووم بو لایان له‌نیو باغی‌کدا دانیشتبوون، سه‌ری حوشتریکیان برژاندبوو، وه مه‌شکه‌یه‌ک، یان کونده‌یه‌ک شه‌رپابیان له‌لابوو، ده‌لی: منیش له‌گه‌ل نه‌واندا نانم خواردو شه‌پرابیشم خواردوه، له‌وئی باسی پشتیوانان و کۆچکه‌ران کرا، منیش گوتم: کۆچکه‌ران له پشتیوانان چاکترن، (دیاره ده‌بی سه‌رخۆش بووی)، یه‌کیک له پیاوهدکان یه‌کیک له شه‌ویلاگه‌کانی سه‌ره‌که‌ی گرتوو له ده‌موچاوی دامو، لووتی بریندار کردم، (هه‌ندیک ده‌لین: لووتی شکاوه، هه‌ندیکیش ده‌لین: لووتی تۆزی قلیشاوه)، ده‌لی:

چووم بو لای پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ههواشم پییدا، خوای بهرزو پایهدار له بارهی منهوه، نهو نایهتهی نارده خوار که دهفهرموی: ﴿ **إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ**

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ﴿۱۰﴾

(ب) هوئی هاتنه خواروهی نهو نایهتهی که دهفهرموی: ﴿ **لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا**

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾، ﴿ **عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ**

قَالَ: كُنْتُ سَاقِي الْقَوْمِ، فِي مَنْزِلِ أَبِي طَلْحَةَ، وَكَانَ خَمْرُهُمْ يَوْمَئِذٍ الْفَضِيخَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنَادِيًا يُنَادِي: أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ، قَالَ: فَقَالَ لِي أَبُو طَلْحَةَ: أَخْرَجْ فَأَهْرِقْهَا، فَخَرَجْتُ فَهَرَقْتُهَا، فَجَرَّتْ فِي سِكَكِ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بُطُونِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ **لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا**

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴿۱۳﴾ ﴿ **أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم:**

(۴۶۲۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۲۴۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۷۵) }، وَهَكَذَا جَارِيكِي دِيكَهَش بِاسْمَانِ كَرْدَوَه، جَارِي وَآهِيَه، دُوو رُوودَاو يَان سِي رُوودَاو، خَوَاي پَهروهردگار نایهتیک دهنیریته خواری بو ههموویان.

واته: نهههسی کوری مالیک خوا لی رازی بی، دهلی: من له مائی نهبو طهلهحه شهپابم بو خه لکیک دهگیرا، (دیاره نهههس گهنج بووه، چونکه دهلی: نهو کاتهی تهههههه ده سالان بوو له خزمهت پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بووم)، پیش نهو کاتهی شهپاب قهدهغه بکری، شهپابیش له (فضیخ) دروست دهگرا { (الْفَضِيخُ: شَرَابٌ يُتَّخَذُ مِنَ الْبُسْرِ الْمَفْضُوحِ: أَي الْمَشْدُوحِ)، واته: فهزییخ شهپابیکه له خورمای تیگگوشراو دروستکراوه } ننجاه نهو کاتهی شهپابهکهه بهسهردا دهگیران پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمانی کرد به جارچی جار بدا، فهرموی: (أَلَا إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ) ناگادار بن! شهپاب قهدهغه گرا، نهبو طهلهحه پیی گوتهم: نهههس

بچۆ دەری ئەو شەرابە برپێژە، (جا دەبی خواردیباوە، یان فریا نەکەوتبن بخۆنەو، یان هەندیکیان خواردیبتەو و هەندیکی دیکە فریا نەکەوتبن بیخۆنەو) منیش چووم شەرابەکەم رشت، شەراب بە کۆلانەکانی مەدینەدا دەرپۆشت، (هەر مائیک شەرابی هەبوو رشتووێتی)، هەندیک لە خەلکەکە گوتیان: (قَدْ قُتِلَ قَوْمٌ وَهِيَ فِي بَطُونِهِمْ)، کەسانیکمان لیکوژران، ئەم شەرابەیان لە گەدە دابوو، ئەدی

ئەوانە حوکمیان چییە؟ ئیدی خوا ئەم ئایەتە ناردە خواری: ﴿لَيْسَ عَلَى

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا...﴾ (۹۳)، واتە: ئەوانەى خاوەن ئیمان و کردووە باشەکانیان ئەنجامداوە، گوناھیان ناگاتێ کە لە پاردوودا خواردووێانەتەو، مادام خۆی پەروردگار ئەو کاتە قەدەغەى نەکردبێ.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

دیاره وهك پیشتتر باسمان کردوه، له‌م سوورته موباره‌که‌دا زۆرتترین جار وشه‌ی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دووباره بوته‌وه، که (۱۶) جاره، ئەم جارهیان یازده‌یه‌مین

جاره له‌م سوورته‌ده‌دا، ناشکرایه هه‌رجاریک خوای بهرز به نازناوی ئیمان بانگی مسوولمانان بکات، حه‌تمه‌ن یان واجبیکه پییان راده‌گه‌یه‌نی، یان قه‌ده‌غه کراویکه ناگاداریان ده‌کاته‌وه، یان فه‌رمانیکیان پیده‌کات، یان نه‌هییه‌کیان پی ده‌فه‌رموی،

ئنجبا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ئەه‌ی ئەوانه‌ی برواتان هیناوه! واته:

ئیمانتان هیناوه به‌خوای به پیغه‌مبهر ﷺ وه هه‌رچی که خوا له‌رپی پیغه‌مبهره‌وه هه‌والی پیداون و، هه‌رچی که خوا ناردوو‌یه‌تی به پیغه‌مبهری خویدا، وه وشه‌ی:

﴿ءَامَنُوا﴾، وهك نازناویک وایه بو مسوولمانان، ئەگه‌رنا وشه‌ی (آمَنُوا)، یانی: (آمَنُوا بالله و ملائکته و رُسُلُه و کُتُبُه و الیومِ الآخرِ و کُلِّ مَا یَجِبُ أَنْ یُؤْمِنَ بِهِ).

ده‌فه‌رموی: ئەه‌ی ئەوانه‌ی ئیمانتان هیناوه! ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، بیگومان ﴿الْخَمْرُ﴾، واته: شه‌رپاب،

مه‌ی، ﴿وَالْمَيْسِرُ﴾، واته: قومار، ﴿وَالْأَنْصَابُ﴾، واته: کوی (نَصَب)، واته: ئەو بتانه‌ی

که‌دیاندنه‌ن بئ‌ه‌وه‌ی که وینه‌یان بکیشن ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾، کوی (زَلَم)، واته: ئەو

دارووچکانه‌ی وهك یانسیب شتیان پی دابه‌ش ده‌که‌ن، ئەمانه هه‌ر چواریان بیسن، له

کرده‌وه‌ی شه‌یتان، لییان دووربکه‌ونه‌وه، به‌لکو سه‌ره‌رازبن، لیرده‌ا خوا ﷻ وهك قوناغی

چواره‌مو کۆتایی قه‌ده‌غه‌کردنی شه‌رپاب، وه قوناغی دووه‌مو کۆتایی قه‌ده‌غه‌کردنی

قومار، ئەم بانگه‌وازه ئاراسته‌ی ئیمانداران ده‌کات، چونکه وهك دوا‌یی باسی ده‌که‌ین،

شه‌رپاب به‌چواری قوناغ قه‌ده‌غه‌بووه، قوماریش به‌دوو قوناغ، خوا ﷻ که ئامپازی

(إِنَّمَا) به‌کاره‌یناوه، واته: (خَمْرٌ وَمَيْسِرٌ وَأَنْصَابٌ وَأَزْلَامٌ) به‌س بیسن و کرده‌وه‌ی

شه‌یتان، واته: هیچی دیکه‌نین جگه‌له‌بیسی و، جگه‌له‌وه‌که کرده‌وه‌ی شه‌یتان،

کهواته: لییان دووربکهونهوه، بوئهوهی سهرفرازبن، ههئبهته له مهسهله گرنههکان زیاتر باسی دهکهین، ئنجا حیکمهتی قهدهغهکرانی نهو چواره، بهتایبهت شهراپو قومار، رادهگهیهنی و دهفهرموی: ﴿ **إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ** ﴾، بیگومان شهیتان به هوی نهوهوه که شهراپو قومارتان له لا شیرین دهکات، بهس دهیهوی دوژمنایهتی و رقتان بخاته بهین، به هوی شهراپ خواردنهوهو قومارکردنهوه، وه له یادی خواو له نویژ بتانگیپیتتهوه، ﴿ **فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ** ﴾، ئنجا ئایا دهست ههئدهگرن! یان: ئایا ههر وازیان لی ناهینن!

ئنجا خوای پهروهردگار به ئیمانداران دهفهرموی: ﴿ **وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ** ﴾، وه فهرمانبهیری خوا بکهن، واته: پابهندنبن به قورئانهوه، وه فهرمانبهیری پیغهمبهری خوا ﷺ بکهن، واته: پابهندنبن به سوننهتهوه، ﴿ **وَأَحْذَرُوا** ﴾، وه وریابن و هوشیاربن، له بی فهرمانی خواو پیغهمبهری خوا ﷺ، ﴿ **فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ** ﴾، ئنجا نهگهر پشتتان ههئکرد، واته: له جیاتی نهوهی رووبکهنه خواو پیغهمبهری خوا، پشتتان تییان کردو له جیاتی نهوهی فهرمانهکانیان جیبهه جی بکهن، لامیلی و سهرپیچیتان کرد، نهوه بزنان که پیغهمبهری ئیمه (موحه ممهه ﷺ) ته نیا گه یاندنیکی روونی له سههره، دواي نهوهی به روونی پیی راگه یاندن که شهراپو قومارو بتهکان و زهله مهکان قهدهغه، ههر که سیک له ئیوه توخنی یه کیك له وانه بکهوی، بوخوی بهرپرسیاره، وه پیغهمبهر ﷺ له سههری پیویست نیه بتانگیپیتتهوه، بهس له سههری پیویسته ناگادارتان بکاتهوه، وهه دهفهرموی: ﴿ **إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ** ﴾ (۴۸)

الشوری، واته: تو بهس گه یاندنت له سههره.

ئنجا له ئایهتی چوارهم و کوئاییدا خوا ﷺ وهلامی نهو ئیشکاله ددهاتهوه، که بو ههندیك له هاوهلان دروست بووه خوا لییان رازی بی، نهویش نهوه بووه که ههندیکیان له جهنگی بهدردا شهید بوون، یان له جهنگی ئوحووددا شهید بوون، که شهراپیش

دوای ئەو جہنگانہ قہدەغە کراوہ، گوتوویمانہ: ئەو برابیانہمان، ئەو ھاوہلانہمان کوژراون و لەو کاتەشدا شەرابیان لەنیو گەدەدا ھەبوو، واتە: شەرابیان خواردۆتەو، نایا حوکمیان چییە؟ خوای پەروردگار وەلامی ئەو پرسیارو ئیشکالە دەداتەو، دەفەرموی: ﴿لَيْسَ

عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، بیگومان ئەوانە

ئیمانیان ھیناوە، (بە ھەموو ئەو شتانە ی کە پێویستە ئیمانیان پێ بەپینری)، وە کردووە چاکەکانیان ئەنجام داو، گوناھیان لەسەر نیە لەسەر ئەو ی کە لە رابردوودا خواردوویمان، واتە: خواردوویمان تەو لە شەراب، وە من وای تێدەگەم بۆیە خوای زاناو

شارەزا وشە: ﴿طَعِمُوا﴾ ی بەکارھیناوە، چونکە ﴿طَعِمُوا﴾، ھەم بۆ خواردن و، ھەم

بۆ خواردنەو ش بەکاردی، ئنجا ماددە سەرخۆشکەرەکانیش تەنیا بە شیوہی خواردنەو بەکارنایەن، وەك شلەمەنی، بەئکو بە شیوہی دیکەش بەکاردین، وە بە شیوہی حەب دەرزیش بەکاردین، دەفەرموی: ئەوانە ی کە لە رابردوودا ئەو ماددە سەرخۆشکەرەکانیان

بەکارھیناوە، گوناھیان لەسەر نیە، چونکە کاتی خۆی قەدەغە نەکراوون، ﴿إِذَا مَا

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەگەر لە رابردوودا پارێزیان کردبێ لەو شتانە ی

کە قەدەغە کراون، شەراب کە قەدەغە نەکراو، پارێزیان لێ نەکردبێ، گوناھیان

ناگاتن، بەمەرجیک لەو شتانە ی دیکە کە قەدەغە کراون، پارێزیان کردبێ، ﴿ثُمَّ

اتَّقَوْا وَءَامَنُوا﴾، پاشان کە شەراب قەدەغە کراو، ئنجا خۆیان لە شەرابیش دەپارێزن و

ئیمانیشیان ھەیە، دیارە ئیمانەکە وایان لێدەکات خۆیان بپارێزن، ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا﴾،

وہ بەردەوام بە پەیزە ی لە خواترسان و تەقوادا سەردەگەون، بەرد و پلە ی سەرەوہ ی لە پارێزو خواترسان، نەك بە پلە ی خواروہ و نیوہراست قەناعەت بکەن، وە چاکەکارییش

ئەنجام دەدەن، ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾، وە خوا چاکەکارانی خۆشدەوین.

چه ند مهسه له یه کی گرنه

مهسه له یه کههه: خوای پهروه دگار دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾،

لیره دا پیویست دهکات نهه پینج وشه یه شی بکهینه وه، چونکه دواپی پیویستمان پییان ده بی:

(الْخَمْرُ، الْمَيْسِرُ، الْأَنْصَابُ، الْأَزْلَامُ، الرَّجْسُ).

۱/ (الْخَمْرُ): که پیشتیش چههک و واتاکه یمان شیکرده وه: (الْخَمْرُ: اسْمٌ لِّكُلِّ مُسْكِرٍ يُذَكِّرُ وَيُؤَنِّثُ وَيُقَالُ: خَمَّرَهُ، وَالْجَمْعُ: خُمُورٌ، وَالْخَمَّارُ: بَاتِعُهَا، وَسُمِّيَتْ الْخَمْرُ خَمْرًا لِأَنَّهَا تَسْتُرُ الْعَقْلَ..)^(۱)، واته: ناوه بو ههر سهر خوشکه ریك، به (مُذَكِّرٌ) دی، به (مُؤَنِّثٌ) یش دی، که دیاره (مُذَكِّرٌ مُؤَنِّثٌ) ی (مجازی) ین، وه دهسگوتری: (خَمْرَةٌ) کوی (خَمْرٌ) بریتیه له (خُمُورٌ)، (وَحَمَّارٌ) نهه کهسه یه که شه راب دهفروشی، وه (خَمْرٌ) بویه وای پیگوتراوه، چونکه عهقل داده پووشی، ئینسان سهرخوش دهکات و عهقلی له لا نامینی.

ئجنا مادام ههر مادده یه که ئینسان سهرخوش بکات، پیی ده ئین: (الْخَمْرُ)،

که واته که خوا دهفه رموی: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، مانای وایه ههر چی سهر خوشکه ره

دهیگریته وه، بویهش زور جه ختی له سهه دهکه مه وه، چونکه نهه بو حه نیفه

ده ئی: بهس نه وهی له تری دروست ده کری، پیی دهگوتری: (خَمْرٌ)، خواش

لیره دا بهس باسی (خَمْرٌ) ی کردوه، هه لبه ته نهه بو حه نیفه ره حه ته تی خوای

لی بی، وایگوتوه، به لام دیاره گوتووشیه تی: حوکمی مادده سهرخوشکه ره گانی

دیکه له به لگه ی دیکه وه ده زانری، نه گه رنا نایه ته که ته نیا نهه وه ده گه یه نی،

بەلام وەك لىرەدا دەردەكەوئى، وانىهە وشەى (خَمْر) ھەموو سەرخۆشكەرئىك دەگەيەنئى، ھەرچى ماددەى سەرخۆشكەرە: شلەمەنىيە و ھەب و ھى تونودو دەرزىي و دووكەل و ھەرچى بېت ... ھتد، چونكە ئىستا بە زۆر جوړو شىوہ ماددە سەرخۆشكەرەكان بەگاردەھيئىرئىن و، بەشەر ھونەر بازىي (تفئىن)ى زۆر بەگاردىنئى بۇ سەرخۆشكردن.

۲/ (الْمَيْسِر): (اللَّعْبُ بِالْقِدَاحِ..) برىتيە لە يارىي كردن بە قيداح، (قِدَاح)يش كە كۆيەكەى (أَقْداح)ە، برىتيە لە دارو وچكەيەك كە بۇ تىر چاكيان كردوہ، ئەگەر ويستيان بىكەن بە تىر، نووكيكي تىزو پەپىشى بە دواوہ بووہ، ئەگەرنا ھەر دارەكە بووہ، شتيان پى دابەش كردوہ، سى (قِدَاح)يان ھىناوہ، لەسەر يەككيان نووسيوہ: (أَمْرَئِي رَبِّي)، پەرودەگارىم فەرمانى پىكردووم، وە لەسەر ئەوہى دىكەيان نووسيوہ: (نَهَانِي رَبِّي)، پەرودەگارىم لىي قەدەغەكردووم، وە لەسەر ئەويدىكە ھىچيان نەنووسيوہ، لەنيو توورەكەيەك دايانان و ھەئيان شەقاندوہ، پاشان يەكيان لى پاكىشاوہ، ئەگەر ويستيان سەفەرئىك يان ھەر كارئىك بكەن، ئەگەر ئەوھيان دەرچووبى كە تىيدا نووسراوہ، (أَمْرَئِي رَبِّي) ئەوہ گوتوويەتى: خوا فەرمانى پىكردووم، دەبى سەفەرەكە بكەم، وە ئەگەر ئەوھيان كە لەسەرى نووسراوہ: (نَهَانِي رَبِّي) دەرچووبى، سەفەرەكەيان نەكردوہ، وە ئەگەر ئەوى كە ھىچى لەسەر نەنووسراوہ، دەرچووبايە دووبارەيان دەكردوہ، ياخود بۇ شت دابەشكردن بەكاريان ھىناوہ، ئنجا دەئى: (كُلُّ شَيْءٍ فِيهِ قِمَارٌ فَهُوَ مِنَ الْمَيْسِرِ)، واتە: وە ھەر شتىك كە قومارى تىدابى، ئەوہ (ميسر)ە.

قومار چىيە؟ (الجرجاني) لە كتيبى (التعريفات)دا دەئى: (القِمَارُ: هُوَ كُلُّ لَعْبٍ يَشْتَرَطُ فِيهِ الْغَالِبُ مِنَ الْمُتَغَالِبِينَ شَيْئاً مِنَ الْمَغْلُوبِ)، واتە: ھەر يارىيەك كە كۆمەلە كەسيك دەيكەن، ئەوھيان كە زال بىت ئەندازەيەك مال لەسەر ئەوہ فەرز دەكات كە دۆراندوويەتى.

ھەر وھە پىناسەيەكى دى بۇ كردوہ (الجرجاني) دەئى: (القِمَارُ: هُوَ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ صَاحِبِهِ شَيْئاً فَشَيْئاً فِي اللَّعْبِ) واتە: قومار ئەوھيە يەككە جار لە دواى جار لە ھاوہلەكەى بباتوہ، ئنجا دەگوتى: (قَامَرَ الرَّجُلُ مُقَامَرَةً وَقِمَاراً: إِذَا

لَاعِبَهُ لَعِبًا فَالْقِمَارُ هُوَ الرَّهَانُ)، وه یان به کوردی ده‌لین: گرهو له‌سه‌ر شتیکی بی، هه‌لبه‌ته شه‌رعزانان زور ورده‌کاریمان له‌سه‌ر باس کردوه، دواییش زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه.

۳/ (الْأَنْصَابُ): - كَوَى (نَصَب) ه، واته: (حَجَرَ كَانُوا يَنْصِبُونَهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَيَتَّخِذُونَهُ صَنْمًا فَيَعْبُدُونَهُ)، واته: به‌ردی‌که دایان‌ناوهو چه‌قاندوویمان له سه‌رده‌می نه‌فامییدا، وه‌ک بت په‌رستوویمان، وه جاری واشبووه نازده‌لیان له‌لا سه‌ربریوه، خوینه‌که‌شیان پیدا هه‌ئسوه.

۴/ (الْأَزْلَامُ)، كَوَى (زَلَم) ه، واته: (السَّهْمُ الَّذِي لَا رِيْشَ عَلَيْهِ، وَكَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَسْتَقْسِمُونَ بِالْأَزْلَامِ وَكَانُوا يَكْتُبُونَ عَلَيْهَا الْأَمْرَ أَوِ النَّهْيَ، وَيَضَعُونَهَا فِي وَعَاءٍ، فَإِذَا أَرَادَ أَحَدُهُمْ أَمْرًا أَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ وَأَخْرَجَ سَهْمًا، فَإِذَا خَرَجَ مَا فِيهِ الْأَمْرُ مَضَى لِقَصْدِهِ، وَإِنْ خَرَجَ مَا فِيهِ النَّهْيُ، كَفَّ) ^(۱)، پيشتر له باسی (میسر) دا پیناسه‌مان کرد.

۴/ (رِجْسٌ): (الرِّجْسُ: الشَّيْءُ الْقَذِرُ)، یانی: هه‌ر شتیکی پیس، ده‌گوتری: (رَجُلٌ رِجْسٌ وَرِجَالٌ أَرْجَاسٌ، وَالرِّجْسُ يَكُونُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَوْجُهٍ: إِمَّا مِنْ حَيْثُ الطَّبَعُ، وَالْعَقْلُ، وَالشَّرْعُ، وَمِنْ كُلِّهَا كَالْمَيْتَةِ، فَإِنَّهَا تُعَافُ طَبَعًا وَعَقْلًا وَشَرْعًا، **﴿ إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴾** ^(۲۸) التوبة، وَجَعَلَ الْكَافِرِينَ رِجْسًا مِنْ حَيْثُ أَنَّ

الشُّرْكَ بِالْعَقْلِ أَقْبَحُ الْأَشْيَاءِ، قَالَ تَعَالَى: **﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾**

فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ... ^(۱۱۵) التوبة، وقوله تعالى: **﴿ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ**

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ ^(۱۰۰) يونس، قِيلَ الرِّجْسُ: النَّتْنُ، وَقِيلَ الْعَذَابُ)، واته:

ده‌گوتری پیاویکی پیس، پیاوانیکی پیس، وه پیسیش چوار جوړه:

۱/ پیسی له رووی سروشتیه‌وه.

۲/ پیسی له رووی عه‌قله‌وه.

۳/ پیسی له رووی شەرعهوه.

۴/ پیسی له هەر سی پووهکانهوه، وهك: مردارهوهبوو، كه ههم سروشتی پیسهو، وه ههم ئینسان له رووی عهقلهوه دهزانن خراپهوه، ههم له رووی شەرعهوهش پیسه.

ئججا خوا كه دهفهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ (۲۸) واته: بیگومان هاوبهشدانههكان بو خوا پیسن، (دیاره پیسی ماددی نا، نهگهر دهستت به کافرئك كهوت، دوایی چوون دهستت به میزو پیسای كهوتوه، ئاوا دهستت بشوئ! چونكه زوربهی ههره زوری زانایان دهئین: مروؤف پیس نیه، چونكه

خوا دهفهرموئ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ...﴾ (۷۰) الإسراء، واته: پیزمان له ئادهمیزاد گرتوه، ئادهمیزادئکی پیز لیگیراو، پیس نیه، بهئكو لیرهدا مهبهست پیسی مهعنهوییه)، بوئه (راغب) دهئین: کافرهكان به پیس دانراون لهبهرئهوهی کوفرو شرك به عهقل، خراپترین و ناشیرینترین و قیزهوهنترین شتن، وهك خوا دهفهرموئ: (ئهوانهی كه دلایان نهخووشی تیدایه، لهگهه ئهه پیسیه، خوا پیسی دیکهشی بو زیاد کردن) یان له

سوورتهی (یونس) دا دهفهرموئ: ﴿... وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ

لَا يَعْقِلُونَ﴾ (۱۰۰) یونس، واته: ئهوانهی كه نهفامن خوا پیسی بو بریارداون، واته: پیسی خسته نیو دلایان مهبهست له پیسی کوفرو شیرکه، وه ههندیکیش دهئین: مهبهست له: (رِجْس) واته شتی بوگهن، ههندیکیش دهئین (رِجْس) واته: سزاو ئازار.

مەسەلەى دووهم:

باسک لە بارەى شەراب و قومارەوه

لە حەوت خالدا باسى شەراب دەکەین، دوایى لە چوار خالیشدا باسى قومار دەکەین.

یەكەم : شەراب (خمر):

یەك : پیناسەى شەراب (خمر) و جوهرەکانى :

ئیمە پێشتر پیناسەى (خمر) مان کرد، بەلام مەى (خمر) چەند جوړیکى هەن، کە لە چەند شتیک دروست دەکرین.

{ رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي } دهلئى: .. وَالْخَمْرُ سُمِّيَتْ لِكَوْنِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ، وَهُوَ عِنْدَ بَعْضِ النَّاسِ اسْمٌ لِكُلِّ مُسْكِرٍ، وَعِنْدَ بَعْضِهِمْ اسْمٌ لِمَتَّخِذِ مِنَ الْعِنَبِ وَالْتَمْرِ لِمَا رُوِيَ عَنْهُ ﷺ: (الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ النَّخْلَةِ وَالْعِنْبَةِ)، واتە: مەى بۆیە ئەو ناوەى لێنراوە چونکە داپۆشەرى شوینی عەقل و هۆشە، وە هەندیک لە زانایان گوتویانە (خمر) ناوە بۆ هەر شتیک سەرخۆشکەر بى، هەندیکیش گوتویانە: تەنیا ئەوەى لە تری و خورما دروست دەکرى، پى دەگوترى: (خمر)، چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ﴿الْخَمْرُ مِنْ هَاتَيْنِ الشَّجَرَتَيْنِ! النَّخْلَةِ وَالْعِنْبَةِ﴾ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۷۷۳۹)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۹۸۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۶۷۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۱۸۷۵)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۵۷۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۳۳۷۸) وَغَيْرِهِمْ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)، واتە: شەراب لەو دوو درەختەیه دارخورماو تری.

دیاره ئەو شەرابەى کە لەو کاتەدا باو بوو، لەو دوو درەختە دروست کراوە، ئەگەرنا لە شتی دیکەش شەراب دروست دەکرى، کە سەرخۆشکەر بى، وە لە مەسەلەى خواردن و خواردنەوه و مامەلە و نەریتەکان دا! تەماشای حیکمەت دەکرى، حیکمەتى قەدەغەبوونی شەراب (خمر) یش سەرخۆشکردنە، بۆیە هەر شتیک ببیتە هۆى سەرخۆشکردن، بە مەى (خمر) دادەنرى و قەدەغەیه.

وہک بہ لگہش لہو بارہوہ کہ ہر شیخ ماددہیہکی سہر خوشکھری لیٰ دروست بکری، ہہمان حوکمی خورماو تری ہیہو مہرج نیہ (خمر) تہنیا لہ خورماو تریٰ دروست بکری، ئەم دہقہیہ: ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَلَىٰ مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! أَلَا إِنَّهُ قَدْ نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ وَهِيَ مِنْ خَمْسَةٍ: مِنَ الْعَنْبِ وَالْتَّمْرِ وَالْعَسَلِ وَالْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ، وَالْخَمْرُ مَا خَامَرَ الْعَقْلَ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۳۷۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۷۴۷۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۶۹)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۵۳۵۹) }، واتہ: عہدوللای کوری عومہر دہلی: گویم لہ عومہری کوری خہتتاب بوو خوا لییان رازی بی لہ سہر مینبہری پیغہمبہری خوا ﷺ وتاریدا { دیارہ بہ نامادہبووانی ہاوہلانی بہپیز، بویہش شہرعزنان ئەم دہقہی عومہر بہ بہ لگہ دیئنہوہو دہلین: مادام ہاوہلان ہہموو لہوی بوون، ئەوہ حوکمی کؤدہنگی (إجماع)ی ہیہ { گوتی: ئەی خہ لکینہ! ناگاداربن قہدہغہبوونی شہراب خوا ناردیہ خوار، شہرابیش لہ پینج شتان دروست دہکری: لہ تری و خورماو ہہنگوین و گہنہو جو، وہ (خمر) ہہر شتیکہ کہ عہقل داپوشی، (واتہ: مروّف سہر خوش بکات).

کہواتہ: قسہکہی ئەبو حەنیفہ وہ ہاوہلہکانی رەحمەتی خویان لیٰ ہی ہہر چہندہ ئیمامیکی گہورہیہ، کہ گوتوویمانہ: (خمر) بہس لہ تریٰ دروست دہکری، نہیانپیگاوہ، با تریٰ باوترین سہرچاوہی دروستکردنی شہرابیش بی، ہہروہا خورماش، بہلام ہہر شتیکی دیکہ کہ ئەو ماددہ سہر خوشکھری لیٰ دروست دہکری، ہہر پیی دہگوتری: (خمر) وہ ہہمان حوکمیشی ہیہ، چونکہ وہک باسمان کرد: (وَسُمِّيَتِ الْخَمْرُ خَمْرًا لِأَنَّهَا تَسْتُرُ الْعَقْلَ) بویہ (خمر) دہگوتری: (خمر)، چونکہ لہ (ستر)ہوہ ہاتوہو عہقل دادہپوشی.

دوو: قوناغہکانی قہدہغہبوونی شہراب:

پیّم شك نایہت ہیچ شتیکی دیکہ ئەوہندہی شہرابی خیاندبی بو قہدہغہکرانی، شہراب بہ چوار قوناغ قہدہغہ بووہ، حکیمہتہکشی ئەوہیہ کہ ئەو شتانہی خہلک بہ خواردن و خواردنہوہیانہوہ رادیت، دہنہ بہشیک لہ کہسایہتی ئینسان و حالہتی جہستہیی و عہقلیی و نہفسیی، دہست لیٰ

هەنگرتنیان ئاسان نیەو، بە نووگە قەلەمیک ناکرئ بگوترئ: دەست هەنگرن ! بەلکو پپووستی بە پەرودەکردن و پلەپلەیی هەیه، بەتایبەت شەراب، کە شتیئ بوو عەرەبەکان زۆر عادەتیان پپووە گرتووە، زۆر لەسەری راھاتوون، بۆیە خوای پەرودەگار بە چوار قوئاغ شەرابی قەدەغە کردووە:

قوئاغس یەکەم: خوای پەرودەگار لە سوورپەتی (النحل) ئایەتی ژمارە (۶۷) دا ئاماژەییەکی سووک دەکات بەو کە شەراب شتیئکی خراپە و مەهی خواردنەووە شتیئکی خراپە، دەفەرموئ: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ نَتَّخِذُونَ مِنْهُ

سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۶۷﴾ النحل، واتە: لە

بەرەو بوومی دارخورماو ترئ (میو) شەرابی لی دروست دەکەن و پزقیئکی باشیشی لی دروست دەکەن {واتە: میوژو دۆشاوو سرکەو...هتد} بیگومان لەویدا نیشانە هەیه بۆ کەسانیئ کە بفامن، کە ئەمە ئاماژەییە، چونکە خوا دەفەرموئ: لە بەری دارخورماو بەری میو، دوو شتان دروست دەکەن:

یەکەم: ماددەییەکی سەرخۆشکەر (نَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكْرًا).

دووەم: پزق و پزقیئەکی باش (وَرِزْقًا حَسَنًا)، کە واتە: ئەو ماددە سەرخۆشکەرە پزقیئکی چاک نیەو خراپە، دیارە ئەو هەش لە قوئاغی مەککەدا بوو، کە جاری خوای پەرودەگار حوکمە شەرعییەکانی نەناردوونە خواری، تاکو بفەرموئ: شەراب مەخۆنەو، نەشەدەگونجا لەو قوئاغەدا قەدەغە بکرئ، بەپپیی حکمەتی خوای زانا، چونکە پپیش ئەو هی خەلک حەلال و حەرامی بۆ دیاریی بکرئ، دەبی ئیمان و عەقیدەیی هەبیو، عیبادەتی هەبیو، خوای پەرودەگاری ناسیبیو، برۆای بە دوارپۆژیو بەرچاوی پۆشن بووبیتەو، ئنجا پپیی بگوترئ وابکەو وامەکە، قوئاغی یەکەم ئەم ئایەتە بوو.

قوئاغس دووهم: ئەو ئایەتەیی کە دەفەرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ

قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ... ﴿۲۱۹﴾ البقرة، واتە: دەربارەیی شەراب و قومار پرسیارت لیدەکەن: بلئ گوناھییکی گەورەیان تیدا هەیهو، هەندئ سوودو

کەلکیشیان تیدا هەن بو خەلکی، کە ئەمەش ئاماژەیهکی دیکە بەهێزترە، کەواتە: شەپاب و قومار گوناھیکی گەورەیان تیدا هەیه و هەندئ ورده قازانجیشیان تیدا هەن، بەلام دیسان خوا نەیفەرمووه: مەبخۆنەوه، بەس ئەوهی زۆر عاقل و لیزان بووبی، هەر بە ئایەتەگەیی سوورەتی (النحل) کە دەفەرموی: لە تری و خورما ماددەیی سەرخۆشکەر و پزفیککی باشی لی دروست دەگەن، کەواتە: دیارە شەپاب پزفیککی باش نیە، هەر ئەوئەندە بوخۆی کەسانیک عەقڵیان بەقوت بووبی، بەلگە بووه بوئەوهی خۆیان لی دووربگرن، ئنجا ئەوهی پێشتریش حالی نەبووبی، بە ئایەتی سوورەتی (البقرە) لیی حالی بووه، کە دیارە شەپاب و قومار گوناھیکی گەورەیان تیدا هەیه.

قَوْنَانِی سَبِيْم: خَوای بئوینە لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ... ﴿٤٣﴾

واتە: ئەهێ ئەوانەیی برواتان هیناوه! توخنی نوێژ مەگەون بە سەرخۆشیی، هەتا دەزانن چی دەلین، (چونکە ئینسانی سەرخۆش نازانی چی دەلی)، ئەمجارەش خَوای کاربەجئ نەیفەرمووه: مەبخۆنەوه، بەلکو فەرموویەتی: بە سەرخۆشیی نوێژ مەگەن، ئنجا مادام سەرخۆشیش تا چەند سەعات (وهك سەرخۆشەگان دەلین) بەری نادات، مانای وایە بۆیان نەبووه کە لە نیوان نوێژی نیوهرۆو عەسر، یان شیوان و خەوتناندا بخۆنەوه، کەواتە: دوو دەرڤەتیان هەبووه: لە دواي نوێژی بەیانی تاكو نیوهرۆ دەرڤەتیک بووه، وه لە دواي نوێژی خەوتنانیش تاكو بەیانی دەرڤەتیک بووه واتە: خوا ماوهی شەپاب خواردنهوهی زۆر لی تەسك کردوونهتەوه، پێش ئەوهی یەكجاری لییان قەدەغە بکات.

قَوْنَانِی چَوَاهِم: ئەو ئایەتەیی سوورەتی (المائدة) بوو کە خَوای پەرورەدگار شەپاب و قوماری لەگەل بتپەرسەتی دا باسکردن و، یەكجاری لیی

قەدەغەکردن، کە دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ ، واتە: ئەهێ

ئهوانه‌ی برپواتان هیئاوه! بیگومان شه‌رپابو قومارو بتو صه‌نه‌مه‌کانو زه‌له‌مه‌کان { (أزلام): که بو یانسیب به‌کاریان هیئاوه } پیسن له‌کرده‌وه‌ی شه‌یتان، خوتانیان لی به‌ دووربگرن، بوئه‌وه‌ی سه‌رفرازبن. ئنجا نه‌فامی وا هه‌یه‌ ده‌لی: خو خوا له‌ویشدا نه‌یفه‌رموو: شه‌رپاب مه‌خونه‌وه، به‌س فه‌رموویه‌تی: خوتانیان لی دووربگرن! به‌لام بیگومان خو دوورگرتن زور به‌قووه‌تتره‌ له‌وه‌ی بلی: مه‌یخووه، چونکه لی‌ره که فه‌رموویه‌تی: خوتانی لی دووربگرن واته: مه‌یکرن، مه‌یفرۆشن، له‌و مه‌جلیسه‌ دامه‌نیشن که تییدا ده‌خوریته‌وه، ره‌فاهه‌تی ئه‌وانه مه‌که‌ن که ده‌بخونه‌وه، خو لی دوورگرتن هه‌ر ته‌نیا خواردنه‌وه‌که‌ی ناگه‌یه‌نی، به‌لکو زور شتی دیکه‌ش ده‌گه‌یه‌نی، که هه‌موویان چه‌رامن، وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه.

وه له‌مباروه‌ه ئه‌م ده‌قه هه‌یه: ﴿عَنْ أَبِي مَيْسَرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَ تَحْرِيمُ الْخَمْرِ، قَالَ عُمَرُ: اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيِّنًا شَافِيًا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ الَّتِي فِي سُورَةِ الْبَقَرَةِ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ

كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا...﴾، فدعی عمر رضي الله عنه فقرئت عليه، فقال: اللهم بين لنا في الخمر بيانا شافيا، فنزلت الآية التي في

سورة النساء: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَى...﴾ (٤٢) ، فكان منادي رسول الله ﷺ إذا أقام الصلاة نادى أن لا يقربن الصلاة سكران، فدعي عمر رضي الله عنه، فقرئت عليه، فقال: اللهم بين لنا في الخمر بيانا شافيا، فنزلت الآية التي في المائدة، فدعي عمر رضي الله عنه فقرئت عليه فلما

بلغ: ﴿فهل أنتم منهنون﴾ (١١) ، قال: فقال عمر رضي الله عنه: انتهينا انتهينا ﴿أخرجه أحمد برقم: (٣٧٨) تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجاله ثقات، وأبو داود برقم: (٣٦٧٠)، والترمذي برقم: (٣٠٤٩)، وصححه الألباني﴾، واته: نه‌بی مه‌یسه‌ره ده‌لی: کاتیک خوا قه‌ده‌غه‌گردنی شه‌رپابی نارده‌ خوار، عومه‌ر خوا لی‌ی رازی بی، گو‌تی: نه‌ی خوایه! ده‌راره‌ی شه‌رپاب خواردنه‌وه روونکرده‌وه‌کی باشمان بو بنیره‌ خوار (ئایا بیخوینه‌وه یان نه‌یخوینه‌وه؟

انْتَهَيْنَا) وازمان هینا، وازمان هینا، مادام خوا فەرمووی: پیسه و له کردهوی شهیتانه، نایا هەر واز ناهینن؟! ئەوه وازمان هینا، وازمان هینا.

سێ: حوکمی خواردنەوهی شەراب:

دیاره شەراب حەرپامه و خواردنەوهی شەراب یه کیکه له گوناوه گه ورهکان، وه له قسهی خهلیفه سییهم (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) دا هاتوه خوا لێی رازی بێ، گوتووویهتی: {اجْتَنِبُوا الْخَمْرَ فَإِنَّهَا أُمُّ الْخَبَايِثِ} (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٥٦٦٦) قال الشيخ الألباني: صحيح موقوف)، واته: خۆتان دووربگرن له شەراب، بێگومان دایکی هه موو گوناوه کانه.

یانی: له ئەنجامی شەراب خۆرییدا تووشی زۆر گوناھی دیکه دهبن.

شایانی باسیشه ئیمه له مهسهلهی سییهمدا چۆنیهتی دهلالهتی ئەو سێ نایهته که به دوازه شیوه دهلالهت دهکهن، لهسهر ئەوهی شەراب خواردنەوه قهدهغهیه، باس دهکهن، چونکه ههندیك له خهلكی نهفام و سهركیڵ، دهلێن: کوا خوا نهیقهرموووه شەراب مهخۆنهوه، هەر دهفهرموی: پیسه و له کردهوی شهیتانه، هەر دهستی لێ هه ئناگرن؟! وه دهفهرموی: نزیکي مهکهون، بهلام دوايي باسی دهکهن که لهراستییدا ئەوهی خوا فەرموویهتی بههیژتره لهوهی که بفهرموی: مهیخۆنهوه، که دهفهرموی: نزیکي مهکهون، یانی: نهك هەر مهیخۆنهوه، هیچ جوړه مامهلهیهکی لهگهڵ مهکهن، بۆ وینه: ئەوانهی دهشیخۆنهوه لهلایان دامه نیشن، بهلام ئەگەر فەرمووبای: مهیخۆنهوه، بهس خواردنەوهکهی حەرپام بوو، بهلام ئیستا هه موو شتهکانی دیکهشی حەرپامن، وهك دوايي باسی دهکهن.

ئنجای زانیان لهسهر ئەوهی که شەراب خواردنەوه قهدهغهیه، یهك دهنگن، وه هیچ زانیهکی موعتهبهر نهیگوتوووه شەراب خواردنەوه حه لاله، چهند فەرمايشتیکیش لهوبارهوه هه ن:

(١) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَهْدَى رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَاوِيَةً خَمْرًا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ شُرْبَهَا)؟ فَسَارَ الرَّجُلُ إِنْسَانًا إِلَى جَنْبِهِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: (بِمَ سَارَرْتَهُ)؟ فَقَالَ: أَمَرْتُهُ أَنْ يَبِيعَهَا، فَقَالَ لَهُ

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شَرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا)، فَفَتَحَ الْمُرَادَتَيْنِ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهِمَا ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۲۱۹۰)، وَمُسْلِمٌ بَرْقَم: (۱۵۷۹)، وَالنَّسَائِيُّ بَرْقَم: (۴۶۶۴)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرْقَم: (۴۹۴۲)، وَالِدَّارِمِيُّ بَرْقَم: (۲۱۰۳)}، وَاتِهِ: عَبْدُوَلَلَاي كُورِي عَهْبِاسِ خُولا لَه خُوي و بَابِي رَازِي بِي، دَهَلِي: بِياوِيك مَهشكَهيَه كَه شَهراِبِيان تِيكِرودَه، هِيَناي بُولاي پِيغَه مَبَهري خُولا ﷺ كَرديَه دِياري، پِيغَه مَبَهري پِيي فَه رَمُو: نَه تَزا نِيوَه كَه خُولا قَه دَه غَه ي كَر دُوَه؟ گُوتِي: نَه خَيْر، بِياوِيك بَه چَرِبَه بَه گُويِي دا چِپانَد، پِيغَه مَبَهري ﷺ لَه كَابِراي پَرسي چِيت پِي گُوت؟ كَابِراش گُوتِي: پِي مِگُوت: بِي فِرُوشَه، پِيغَه مَبَهري خُولا ﷺ فَه رَمُو ي: نُوَه كَه سَه ي كَه خُوار دَنه و هِي قَه دَه غَه كَر دُوَه، فِرُوش تَنيشِي قَه دَه غَه كَر دُوَه، نُنجا كَابِرَا دَه مِي مَهشكَه كَه ي گُرت و رُوي كَر د، تاكو شَهراِبَه كَه ي هَه مُو ي پَر شَت.

دِيارَه نُوَه دَه فِرانَه ي كَه شَهراِبِيان تِيكِر دُوون و شُوش تُوويانن و بَه كَارِيان هِيَناونَه و هُو پِيغَه مَبَهري ﷺ پِيي نَه فَه رَمُوون بَه كَارِي مَه هِيَنن.

۲ ﴿﴾ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (شَارِبُ الْخَمْرِ كَعَابِدِ الْوَثْنِ) ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ الْبِرَازُ بَرْقَم: (۲۲۲۵)، وَعَبْدُ الرَّزَاقِ بَرْقَم: (۱۷۰۶۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بَرْقَم: (۳۷۰۱)}، وَاتِهِ: عَهْبِوَلَلَاي كُورِي عَه مَر خُولا لَه خُوي و بَابِي رَازِي بِي، دَهَلِي: پِيغَه مَبَهري خُولا ﷺ فَه رَمُو يه تِي: شَهراِب خُور وَه ك بَت پَه رَس ت و اِيه.

كَه وَا تِه: پِيغَه مَبَهري ﷺ شَهراِب خُوري وَه ك بَت پَه رَس ت لَه قَه لَه م داوَه، وَه بَه پَراس تِي وَي كُچُوونِي كِي زُور بَه جِي يَه، وَه ك چُون بَت پَه رَس ت هَه مِي شَه لَه گَه ل بَتَه كَه ي خُوي دا خَه رِي كَه، شَهراِب خُوريش هَه ر لَه گَه ل پِي كَه كَه و شَهراِب خُوار دَنه وَه كَه ي خُوي خَه رِي كَه، زُور بَه زَه مَه ت دَه س تِي لِي بَه رَدَه بِي، مَه گَه ر نِي مَانِي كِي باشِي هَه بِي.

۳ ﴿﴾ عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لُعِنَتِ الْخَمْرُ عَلَى عَشْرَةِ وُجُوهِ: لُعِنَتِ الْخَمْرُ بِعَيْنِهَا، وَشَارِبُهَا، وَسَاقِيهَا، وَبَائِعُهَا، وَمُبْتَاعُهَا، وَعَاصِرُهَا، وَمُعْتَصِرُهَا، وَحَامِلُهَا، وَالْمَحْمُولَةُ إِلَيْهِ، وَكُلُّ ثَمَنِهَا) ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۵۳۹۱)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرْقَم: (۳۳۸۰) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (الْمَشْكَاةِ)

برقم: (۲۷۷۷) ، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لە خووی و بابی رازی بی، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموووەتی: لە دە روووە شەراب لەعەنتی لیکراوە:

- ۱- لەعەنت لە خودی شەراب.
- ۲- لەو کەسەش کە دەیخواوە.
- ۳- لەو کەسەش کە دەیگیڕی.
- ۴- لەو کەسەش کە دەیفروشی.
- ۵- لەو کەسەش کە دەیکری.
- ۶- لەو کەسەش کە دەیگوشی.
- ۷- لەو کەسەش کە بۆی دەگوشی.
- ۸- لەو کەسەش کە هەئیدەگری.
- ۹- لەو کەسەش کە بۆی دەبردی.
- ۱۰- لەو کەسەش کە نرخەگە دەخوات.

کەواتە: کە خوای زاناو شارەزا فەرموووەتی: ﴿فَاجْتَنِبُوهُ﴾، لای دووربکەونەوه، بۆ ئەوێهەر دەیان بگریتهوه، وە ئەگەر فەمووبای: مەیخۆنەوه، ئەو کاتە تەنیا ئەو کەسە دەگرتەوه کە دەیخواوە، بەلام کە دەفەرموی: توخنی مەکەون، واتە: نە بیکرن و نە بیفرۆشن و نە بیگوشن و نە هەئیبگرن و نە بەشداریی ئەو کەسانەش بکەن لەسەر میز دەیخۆنەوه و دایانناوه ... هتد.

(۴) ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: (مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا، ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا، حُرِمَهَا فِي الْآخِرَةِ)﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٤٦٩٠)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (٥٢٥٣)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (٥١٩١)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (٥٦٧٣)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (٣٣٧٣)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (٧٢٣٠)}، واتە: عەبدوڵلای کورپی عومەر خوا لە خووی و بابی رازی بی، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموووەتی: هەر کەسێک شەراب لە دنیا دا بخواتەوه و پاشان تۆبە ی لێ نەکات، ئەوه له دواڕۆژدا لای بیبەش دەبی.

واته: ناچیتته بهههشت، چونکه هندیك گوتوویانه: دهچیتته بهههشت
بهلام شهرابی نادهنی!

بهلام نهوه راست نیهو ههر کهس چووه بهههشت، هیچ شتیکی لی قهدهغه
نیه، (دواتر رای خووم لهبارهی مانای نهو فهرموودهیهوه دهخهههروو).

۵ ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ يَشْرَبُ الْخَمْرَ يُدْمِنُهَا، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ)﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۴۸۳۱)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۱۸۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۸۶۱)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۶۷۹) وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۵۳۶۶) }
واته: عهبدوولای کورپی عومهر خوا له خووی و بابی رازی بی، دهلی:
پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ههموو سهرخوشکهریک (خمره)، وه ههموو
سهرخوشکهریک قهدهغهیه، ههر کهسیک شهراب بخواتهوه بمری و لهسهری
بهردهوام بیو، لی پیهشیمان نهبیتهوه، له دوا روژدا نایخواتهوه.

تیبینی:

دیاره به پیی نهو دوو فهرمایشته بابای مسوولمانی مهیخوور ناچیتته
بهههشت! که دیاره نهوهش ویپرای چهندان نایهتو فهرمووده، لهگهل
کوودهنگیی زانایانیشدا تیکدهگیری، که دهلین: خاوهنی گوناوه گهورهکان
(أصحاب الكبائر) به پیچهوانهی رای (خوارج)هوه مادام نهسلی نیمانیان ههبی
سهرهجام دهچنه بهههشت!

پیشموایه مهبهست لهو دوو فهرموودهیه نهگهر سهلمینرا که راست
(صحیح)نو، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموونی نهوهیه که:

۱- به سهلامهتی و بهبی لیپرسینهوهو سزا "مادام توبهیان نهکردبی" ناچنه
بهههشت.

۲- لهگهل نیماندارانیك که خاوهنی گوناوه گهورهکان نین، ناچنه بهههشت
بهلکو دوا دهکوهون!

چوار : پیسی و پاکیی شەراب :

زانیمان شەراب لە ڕووی مەعنەوییه و پیسه، بەلام لە ڕووی ڕووالهتییه و ئایا شەراب پیسه؟ واتە: بئەنۆیژەو ئەگەر پڕیشکیکی بەر جلو بەرگت بکهوی، دەبی بیشۆی؟ لەوبارەو زانیان چەند رایەکیان هەن:

زۆربەیان دەلین: پیسه، واتە: بە شوینیکت بکهوی دەبی بیشۆیه وە.

هەندیکیش دەلین: لە ڕووی مەعنەوییه و پیسه و حەرپامە، بەلام لە ڕووی ڕووالهتەو پیس نیه و پاکه، وەك شلەمەنییهکانی دیکه وایه، وە ئەو زانیانە ی دەلین: پیس نیه، ئەمانەن: (ریبعة وليث بن سعد والمُرْئي صاحب الشافعي، وبعض المتأخرين من البغداديين والقرويين) (قُرطبي) له (الجامع لأحكام القرآن)^(١) دەلین: ئەوانە دەلین: پاکه.

و (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له تەفسیرهکە ی خۆیدا، دەلین: (الَّذِي يَقْتَضِيهِ النَّظْرُ أَنَّ الْخَمْرَ لَيْسَتْ نَجَسَ الْعَيْنِ، وَأَنَّ مَسَاقَ الْآيَةِ بَعِيدٌ عَنْ قَصْدِ نَجَاسَةِ عَيْنِهَا، إِنَّمَا الْقَصْدُ أَنَّهَا رَجَسٌ مَعْنَوِي، وَلِذَلِكَ وَصَفَهُ بِأَنَّهُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ .. وَلِأَنَّ النَّجَاسَةَ تَعْتَمِدُ الْخَبَاثَةَ وَالْقَذَارَةَ وَلَيْسَتْ الْخَمْرُ كَذَلِكَ، وَإِنَّمَا تَنْزَهُ السَّلْفُ عَنْ مُقَارِبَتِهَا لِتَقْرِيرِ كَرَاهِيَّتِهَا فِي النُّفُوسِ)^(٢)، واتە: ئەو ی که عەقل پەسندی دەکاو دەخوای، ئەو یه که شەراب لە خو ی پیس نیه، (وەك پیسییهکی وایووستی بە شۆردن بی) سیاقی ئایەتەکە تەماشایە دەکەین، دوورە لەو ی مەبەستی ئەو بی که شەراب وەك پیسی عەینی بی، بەلکو مەبەستی ئەو یه که لە ڕووی مەعنەوییه و پیسه، (واتە: خراپە و قەدەغەیه) بۆیهش بەو وەسف کراو که لە کردەو ی شەیتانە، چونکە پیسی، (واتە: پیسی ماددی و بەرەهەست) دەبی قیزەون و بیژلیکراو بی، که شەراب (خمر) یش بەو شیو یه نیه (وەك میزو خوین و پیسای) که قیزەون.

(١) ج٦، ص٢٥٢.

(٢) التحرير والتنوير: ج٧، ص٢٧.

بەلام زانایانی پێشئ بۆیە خۆیان لئ دوورگرتو، بۆئەوێ که بزانی شتیکی قیزهون و خراپه له رووی پۆالەتی و مەعناوییهوه، تاكو خەلك خۆی لئ دووربخاتەوه، وه من رای دووهمم پئ چاگه، كه تەنیا له رووی مەعناوییهوه پیسهو له رووی پۆالەتەوه پیس نیه.

هەندیکیش ئەوه به بەلگه دەهیننەوه که پیغمبەر ﷺ کاتیک ئایەتەکی بۆ هاته خواری، هاوێلان هەرچی شەراب هەیه له کوندهو مەشکەدا هەموویان رشتوو، بەویشدا پۆیشتون و پڕیشکیشیان پیکهوتو، ئنجا ئەگەر پیس بووایه، ئەوه پیغمبەر ﷺ دەیفهرموو: وریابن پڕیشکتان پئ نەکهوی، منیش دەلیم: بەلام ئەوه بەلگهیهکی بههیز نیه، هەرچەنده زانایان باسیان کردو، بەلام گرنگ ئەوهیه پۆالەتی ئایەتەکه هیچ پیسی ناگهیهنئ، وه له فەرماشتهکانی پیغمبەردا ﷺ هیچ ئامازیهك بهو پیسییه نەکراوه، که وهك پیسای و میز پیس بی.

پینج : حیکمەتی قەدەغە کرانی شەراب :

ئایا بۆچی شەراب قەدەغەیه؟ خوا ﷻ چوار هۆکاری بهیان کردوون، دەفهرموئ: ﴿ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾ ، واتە: شەیتان دەبەوئ بە هۆی شەراب و قومارو، دوژمنایهتی و رقو کینهتان لهنیواندا پهیدا بکاتو، له یادی خواو نوێژ بتانگیرپتەوه، دیاره ئەو چوار هۆکارهش زۆر شت کۆ دهکەنەوه، بەلام وهك من سههرنجم داوه، له حهوت رووهوه حیکمەتی شەراب قەدەغەکردنم دیاری کردوو و پەنگه زیاتریش بن:

۱- زیانی کۆمه‌لایه‌تی.

۲- زیانی مەعناوی.

۳- زیانی تەندروستی.

۴- زىانى ئابوورىيى.

۵- زىانى ئەمنىيى.

۶- زىانى تاوانىيى (الجنائي).

۷- زىانى ئەخلاقىيى.

۱- زىانى كۆمەلەيەتتىيى: ديارە ئايەتەكە ئامازەي پىدەكات دەفەرموى: ﴿ **إِنَّمَا**

يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ

ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴾، واتە: بىگومان شەيتان دەيەوى لە رپىي

شەراپو قومارەو دەژمنايەتتىو رپو بوغز بخاتە نيوانتان، بۆيە دەبينىن شەراپ خۆرەكان زۆر پىكەو بەشەپ دىن و بە مستو بۆكس لىكەدەدن و، بە شەپ چەقۇ يەكلى زامدار دەكەن، و ئەوانەي شەراپ خۆرن و معتاد دەبن لە جياتى ئەوەي مال و خىزانى بژيەنن دادەرزىن، و ئەگەر لەسەر شەراپ خۆرىي بەردەوام بن، دوايى معتاد دەبن و پىي سەرخۆش نابن، بۆيە دەبىي بىگوازنەوە بۆ جۆرپكى دىكەي بەهپزتر.

۲- زىانى مەعنەوييى: واتە لە رووى ئيمان و دىندارىيەوە ئىنسان كاتىك دەتوانى

عيبادەت بكات، ئەگەر عەقلى تەواوبى، بەلام كاتىك عەقلى لەدەستدا بەهوى شەراپ خواردنەوەو، عيبادەتى لەدەست دەچى.

۳- زىانى تەندروستىيى: ئىستا ھەموو پزىشكەكان لەسەر ئەوە يەك دەنگن، كە

مەي خۆرىي و شەراپ خۆرىي، "چ جاي سەرخۆشكەرەكانى دىكە" لەشى ئىنسان دادەرزىنى و كاريگەرىي خراپى ھەيە بۆ سەر گەدەو سىيەكان و دل و جگەر و گورچيلەو زۆربەي كۆئەندامەكان.

۴- زىانى ئابوورىيى: مەيخۆرىي و موعتاد بوون بە بەكارھيئانى ماددە

سەرپەرەكانەو، بەرھەم كەم دەكاتەو، باباي سەرخۆش و موعتاد كارو كەسابەتى بۆ ناكرى و نەخۆش دەبىو، نەك مال و خىزان بگرە مەسرهفى خۆيشى پىي ناكرى.

۵- زیانی ئەمنیی: زۆر جار بەهۆی سەرخۆشییەوه، بابای سەرخۆش و موعتاد وەك جاسووسی شتی لئ وەرەگەرن و نیهێننیهەکانی لئ دەردەهێنن.

۶- زیانی تاوانیی: زۆر بەی ڕووداوی گوشتن و ڕاو و ڕووت و وەرگەڕانی سەیارە و دزی و ڕیگری، بەهۆی سەرخۆشییەوه ڕوودەدن.

۷- زیانی ئەخلاقیی: مەیحۆری و موعتادبوون دەبێتە مایە دارووخانی ڕەوشتو، بلاو بوونەوهی خوو خە دەزێوەکان، چونکە مەرف بە عەقل و هۆش چاکە و خراپە لە یەك جیادەگاتەوه.

بۆ زانیاریتان: لە ولاتانی دەرەوه، بەرپرسان بۆیان دیاری دەگەن نابێ شەراب لە هەموو شوینیك بخۆنەوه، بۆ وینە: لە شوینی گۆبوونەوهکانو، لە شوینی کار، یان لە گاتی وتاردان و ڕیاردان و حوکم کردن ... هتەدا.

شەش: سزای مەیحۆری:

زۆر تەماشای تەفسیرەکان و کتیبە فیقهییەکانم کردو، بۆم دەرکەوت کە سزادانی مەیحۆری مەسەلەیهکی (إجتهادي)یە، واتە: دەقیکی ڕوون و ئاشکراو بێ چەند و چوونی شەریعەت نیە، لەسەر سزای مەیحۆری، واتە: سزای دنیایی، ئەگەرنا سزای قیامەت ئەوه دیارە، بەلام لە ڕوی سزای دنیایی یەوه، چەند دەقیکمان هەن، چوارچۆیهەك دیاری دەگەن:

۱/ لەوبارەوه ئەم دەقه گێردراو تەوه: ﴿عَنْ عِكْرَمَةَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَنَّ الشُّرَابَ كَانُوا يُضْرَبُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: بِالْأَيْدِي وَالنُّعَالِ وَالْعَصِيِّ حَتَّى تُوفِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَكَانُوا فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُمْ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يَجْلِدُهُمْ أَرْبَعِينَ حَتَّى تُوفِيَ، فَكَانَ عُمَرُ مِنْ بَعْدِهِ يَجْلِدُهُمْ كَذَلِكَ أَرْبَعِينَ، ثُمَّ أَتَى بَرَجُلٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوْلِينَ وَقَدْ شَرِبَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُجْلَدَ، فَقَالَ: أَتَجْلِدُنِي؟ بَيْنِي وَبَيْنَكَ كِتَابُ اللَّهِ، فَقَالَ عُمَرُ: (أَفِي

كِتَابِ اللَّهِ تَجِدُ إِلَّا أَجْلِدُكَ؟) فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴿۱۳﴾ المائدة، الآية؛ فَأَنَا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا، ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا، شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بَدْرًا وَأُحُدًا وَالْخُنْدَقَ وَالْمَشَاهِدَ كُلَّهَا، فَقَالَ عُمَرُ: (أَلَا تَرُدُّونَ عَلَيْهِ مَا يَقُولُ؟) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ هَذِهِ الْآيَاتِ أَنْزَلَتْ عُدْرًا لِمَنْ صَبَرَ وَحُجَّةً عَلَى النَّاسِ؛ لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ:

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۰﴾ المائدة، الآية، ثُمَّ قَرَأَ حَتَّى أَنْفَذَ الْآيَةَ الْآخِرَى؛ فَإِنْ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ نَهَاهُ أَنْ يَشْرَبَ الْخَمْرَ، فَقَالَ عُمَرُ: (صَدَقْتَ، مَاذَا تَرَوْنَ؟) فَقَالَ عَلِيٌّ: (إِنَّهُ إِذَا شَرِبَ سَكِرَ، وَإِذَا سَكِرَ هَذَى، وَإِذَا هَذَى افْتَرَى، وَعَلَى الْمُفْتَرِي جُلْدٌ ثَمَانِينَ) ﴿أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي (الْكُبْرَى) بِرَقْم: (۵۲۸۸)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۸۱۳۲) وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ، وَالِدَّارِقُطْنِيُّ (۱۶۶/۳)، وَالطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (۱۱۵۵۰)﴾

واته: عيكرمه له عهبدو لآی كوری عهباسه وه دهگیریته وه، مه یخوره كان له رپوژگاری پیغهمبهردا ﷺ به دهستو به نه علو به گوچان، (وه له رپوایه تیكدا هاتوه: وه به پوژاك، دیاره قوماشیکیان پی بووه، دهبی باپی نه وهنده هیشانندیتی) به وه لییان دهدرا، تاكو پیغهمبهری خوا ﷺ وهفاتی كرد، (واته: سزایه کی دیاریکراوی نه بوو، بویهش پیشتتر باسمکرد که سزای مهی خوری سزایه کی ئیجتهادییه وه، دهقیکی شهرعی روون و بی چهندوچوونی له سهر نیه، نئجا نهم دهقهش پشتگیریی قسه که ی ئیمه دهکات)، وه له سهردهمی جینشینیایه تی نه بوبه کردا خوا لیی رازی بی، شهراب خوره کان ژماره یان زورتر بوو، له رپوژگاری پیغهمبهردا ﷺ، بویه نه بوبه کردا خوا لیی رازی بی سزای مه یخوری دیاری کرد به چل قامچی، (یان چل دار)، ههتا وهفاتی کرد، دوایی له سهردهمی عومهردا خوا لیی رازی بی، (واته: له سهردهمی خیلافه تی عومهردا) نه ویش به هه مان شیوه چل قامچی، (یان چل داری) لی دهران، ههتا رپوژکیان پیاویك له كوچکهرانی یه که میان هینا که شهرابی خواردبووه وه، (واته: یه کیك بوو له وانیه که له جهنگهکاندا به شداریی کردوه،

وه هاوه‌ئیکسی به‌پیزی پیغه‌مبەر ﷺ بووه، به‌لام به هه‌رحال ئه‌و گونا‌هه‌ی کردوه، عومه‌ر فه‌رمانی کرد: سزای بده‌ن، (واته: چل دار، یان چل قامچی لی‌بده‌ن)، ئه‌و هاوه‌له‌ش گوتی بۆچی قامچیم لی دده‌ی؟ له نیوانی من و تۆدا کتییی خوا هه‌یه؟ عومه‌ر گوتی: له کوئی کتییی خودا ده‌بینی که من سزات نه‌ده‌م و قامچیت لی نه‌ده‌م؟ ئه‌و هاوه‌له‌ش گوتی: خوای به‌رز ده‌فه‌رموی:

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا ... ﴾ (۹۳) المائدة،

جا گوتی: وه منیش له‌و که‌سانه‌م ئیمانیان هیناوه‌و، کرده‌وه باشه‌کانیان ئه‌نجام داوه، وه له‌و که‌سانه‌م پاریزکارییان کرده‌وه ئیمانیان هیناوه‌و، وه له‌و که‌سانه‌م پاریزکارییان کرده‌وه چاکه‌کارییان کرده‌وه، له‌گه‌ل پیغه‌مبهری خوادا ﷺ به‌شداریی جه‌نگه‌کانی به‌درو ئو‌حودو خه‌نده‌ق و هه‌موو ئه‌و رووبه‌روبوونه‌وانه‌ی که پیغه‌مبەر ﷺ تییاندا ته‌شریفی بووه، منیش له خزمه‌تی دابووم، (له‌به‌رئه‌وه من له‌وانه‌م که خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی که ئیمان و ته‌قواو، پاشان ئیمان و ته‌قواو ئیحسانیان هه‌یه سزایان له‌سه‌ر نیه، که‌واته: نابی من سزا بمگریته‌وه) عومه‌ر گوتی: ئایا به‌رپه‌رچی ناده‌نه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یئی؟ دیاره‌ کۆپرو مه‌جلیسیک بووه، عه‌بدو‌للا‌ی کوری عه‌بباس له‌ کۆپرو مه‌جلیسه‌که‌دا بوو خوا له‌ خوی و بابی پازی بی، گوتی: ئه‌م نایه‌تانه‌ نیردراونه‌ خوار، وه‌ک عوزر بۆ ئه‌وانه‌ی رابردوون، وه به‌لگه‌شن له‌سه‌ر خه‌لک، (واته: بۆ ئیستاو بۆ دوا‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌یان، به‌لگه‌ بوون له‌سه‌ر

خه‌لک)، چونکه خوای به‌رز ده‌فه‌رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ (۹۰) المائدة،

ئنجای دوا‌یی نایه‌ته‌که‌ی دیکه‌شی به‌دوادا خوینده‌وه هه‌مووی ته‌واو‌کردن، دوا‌یی عه‌بدو‌للا‌ی کوری عه‌بباس گوتی: ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه که شه‌پابی خواردۆته‌وه له‌وانه‌ بی که ئیمانیان هیناوه‌و، کرده‌وه باشه‌گان ئه‌نجام دده‌ن، وه له‌وانه‌بی که ئه‌هلی ئیمان و ئه‌هلی ته‌قواو ئه‌هلی ئیحسانن، ئه‌وه بی‌گومان خوا لیی قه‌ده‌غه‌ کرده‌ که شه‌پاب بخواته‌وه، که لیی قه‌ده‌غه‌ کرده‌ شه‌پاب بخواته‌وه، خواردیشیه‌وه، مانای وایه گونا‌هه‌بار، (که‌واته: ئه‌وه که ده‌فه‌رموی:

گونہایان لہسہر نیہ، واتہ: بہنسبہت نہوانہی پیشی، پیش نہوہی حوکمی قہدغہبوونی شہراب دابہزئی) عومہر گوتی: راست دہکھی، نیستا راتان چیہہ؟ چونی سزا بدہین؟ عہلی خوا لہ ہموویان رازی بی، (قیاسی کرد، بہلگہیہکی مہنتیقی ہینایہوہ، کہ دیارہ نیجتیہادو ہلہینجانی حوکمہ شہرعیہکان ہمووی بہ عہقلہ) گوتی: ہەر کہس شہرابی خواردہوہ سہرخوش دہبی، کہ سہرخوش بوو قسان دہبزپکینی، قسہی بیڑی و جی دہکات کہ قسہی بیڑی و جی کرد، بوختان دہکات بو خہلک، کہ بوختانی کرد (واتہ: بوختانی داوینپسی بہ نافرہتیک یان بہ پیاوکی پاک) نہوہ دہبی ہہشتا قامچی لی بدری، { خوی پەروردگار لہ سوورہتی (النور) دا وادہفرموی،

﴿ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا

نَقَبُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ } کہواتہ دہبی سزاکھی ہہشتا قامچی بی، (یانی: نہویش رای خوی گوتو دہقیکی نہہینایہوہ، مانای وایہ نیجتیہادی کرد) نیدی عومہر فہرمانی کرد ہہشتا قامچیان لہو ہاوہلہدا.

۲/ دہقیکی دیکہ ہەر لہوہارہوہ کہ سزای مہی خوری و شہراب خوری، یاخود بہکارہینانی ماددہ سہرخوشکہرہکان، شتیکی دیاریبکراو نیہ لہ شہریعہتدا، نہم دہقہیہ: ﴿عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: كُنَّا نُؤْتِي بِالشَّارِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَإِمْرَةً أَبِي بَكْرٍ وَصَدْرًا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ، فَتَقَوْمُ إِلَيْهِ بِأَيْدِينَا وَنَعَالِنَا وَأَرْدِيَتِنَا حَتَّى كَانَ آخِرُ إِمْرَةٍ عُمَرَ فَجَلَدَ أَرْبَعِينَ حَتَّى إِذَا عَتَوْا وَفَسَقُوا جَلَدَ ثَمَانِينَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۵۷۵۷)، وَابْنُ خَارِئُ بِرَقْم: (۶۷۷۹)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۸۱۲۷)}، واتہ: سائی بی کوری یہزید یہکیکہ لہ ہاوہلان خوا لیان رازی بی، دہلی: نیمہ لہ رۆزگاری پیغہمبہری خوادا ﷺ مہخوریان دہینا بو لامان، وہ لہ رۆزگاری جینشینایہتی نہبوہکریشدا خوا لی رازی بی، وہ ماوہیہکیش لہ جینشینایہتی و حوکمرانی عومہر خوا لی رازی بی، (لہ ہەر سی کاتہکاندا شہراب خوریان کہ دہینا) ہلہدہستاین لیمان دہدا، بہ دہستان، بہ نہعلہمان، وہ بہ پۆشاکامان (دیارہ وہک چوں نہفغانیہکان

شتىك لەسەر مىل خۇيان دادەنن، يان يەمەنىيەكان قوماشىيان پىيە، ئەو پۇشاكەش قووەتتىكى بوو، وەك پىشتىنى كوردى گرىيەكى لىيدەى بوئەوەى ئىشى (هەبى) هەتا لە دوا دواى رۇژگارى عومەردا خوا لىي رازى بى، كوردى بە چل دار، چل قامچى، تا كاتىك زىدەپۇيىيان كورد لاپىيان كورد، (واتە: شەراب خۇرەكان تىيانپەراند، ديارە ژمارەيان زياتر بوو) سزايەكەى كوردە هەشتا قامچى.

كەواتە: ئەو مەسەلەيەكى ئىجتىهادىيە، چونكە ئىجتىهادى هاوەلانىش خوا لىيان رازى بى ھەر ئىجتىھادە، مادام يەك دەنگ نەبووین لەسەرى، وە يەك دەنگىي (إجماع)ى زانايانىش دروست نابى، مەگەر دەقتىكى شەرىعى ھەبى، كەمتر وایە يەك دەنگىي (إجماع) دروست بووبى، مەگەر پىشت بە دەقتىكى شەرىعى بىستى، كەواتە: ئەو سزادانە مەجالى قسەى تىدا ھەيە، ئايا ئەوەندە بى كە دانراو، كەمتر بى، گرتن بى، غەرامەى مالىي لى بىكى ... ھتد، دەگونجى ئەو سزايە قسەى تىدابىكى لەلایەن دەولتەى ئىسلامىي و شەرعزانان و ياسادانەرەكانەو، كە ياسا دادەنن بۇ دەولتەىكى ئىسلامىي لەم رۇژگارەدا، چونكە دەقتىكى شەرىعى پابەندەكرمان بەدەستەو نىە، بلى: دەبى ھەر ئاوابى.

حەوت و كۆتايى: كەم و زۆرى شەراب كارىگەرى نىە لەسەر حوكمى
شەراب خواردەو:

ئەو ھەش فەرمايشتى پىغەمبەرى ﷺ لەسەرە: ﴿ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۶۶۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۳۶۸۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۸۶۵) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالتَّنَسَائِيُّ بَرَقْم: (۵۶۰۷) وَأَبْنُ حَبَّانَ بَرَقْم: (۵۳۸۲)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۳۹۳) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ }،
واتە: ھەر شتىك بە زۆرى سەرخۇش بى، كەمىشى حەرامە.

يەك دلۇپەشى حەرامە، مادام ئەگەر زۆرى بىخۇيەو پى سەرخۇش بى، ئەو ھەش مەسەلەيەكى گىرنگە چونكە ھەندى كەس دەللىن: ئىمە بىرە دەخۇينەو، پى سەرخۇش نابىن، من خەلكى مسوئلمانم بىنىو لەم رۇژگارەى خۇماندا، نوپۇزگەرىشە، رۇژوگرىشە گوتوويەتى: مامۇستال! من جار جار بىرە دەخۇمەو لەبەرئەوەى سەرخۇش نابم و ئەگەر سەرخۇش نەبى، قەيدى ناكات،

گوتەم: نەخىر وانىيە، ئنجا قسەكەشى پال دەدايە لای فەتوای كەسايەتییەكى ئىسلامىي، كە دوایی ساغم كردهوۈ وانەبوو، گوتەم: ئەوۈ وانىيە، چونكە دەقى فەرمایشتی پېغەمبەرمان ﷺ ھەيە كە ھەر شتېك بە زۆرى سەرخۆش بى، كەمیشى قەدەغەيە، ئەوۈ لەلایەك، وە لەلایەكى دىكەشەوۈ: بەئى حىكەتى قەدەغەبوونى مەيخۆرىي سەرخۆش بوونە، بەلام جگە لەوۈ زىانى دىكەشى ھەيە، ئنجا ئەگەر زۆر بخۆيەوۈ، زۆر زىانت لى دەدات، كەمیش بى، كەم، بەلام گرنگ ئەوۈيە زىانى ھەر ھەيە، وە مەرچىش نىە حەتمەن سەرخۆش بى، ئەوجار زىانت لى بدات، پاشان لەوانەم بىستەو كە زۆر رادىن و (معتاد) دەبن بە شەراب خۆرىەوۈ، دەلئىن: دوایی وای لىدى ھەر پىي سەرخۆش نابى، بەدەنى لەسەرى رادى، ئنجا مانای وایە دەبى لەو حالەدا لەسەریان ھەنگىرى، ئەوۈى زۆرى بخواتەوۈ لەبەرئەوۈى زۆرى خواردۆتەوۈ سەرخۆش نابى، دەبى بۆ وان حەلال بى؟! بەلام ئەوۈى كەم دەخواتەوۈ، چونكە سەرخۆش دەبى، قەدەغەيە!! ئنجا بەردەوام بوون لەسەر مەى خۆرىي دوایی كە مرؤف سەرخۆش نابى، پەنا دەباتە بەر شتى دىكە، ماددەى بەھىزتر، يان دەرزى لەخودان، مانای وایە ھەر لەسەرى بەردەوام دەبى، تاكو دادەرزى، لەبەر ئەوۈ شەرىعەت ئاگرېرى كردهوۈ دەلئى: ئەگەر يەك دلۆپەش بى قەدەغەيە، چونكە لە دلۆپەيەكەوۈ دەبىتە چەند دلۆپەيەك و، لەوۈش وەك فارس دەلئىن: (قطرة قطرة دريا ميشود) دەرياش ھەر لە دلۆپان پىكىدى.

دوۈم: قومارکردن (الميسر):

۱) پىناسەى قومارکردن:

ئىمە پىشتر پىناسەى (ميسر) مان كرد، كە برىتتە لە ھەر يارىيەك گروۈى (رھان) تىدابى، وە باباى دۇراو شتېكى ديارىكراو بدا بە براوۈ، دوو نەفەر، يان چەند نەفەرىك گروۈ دەكەن، ئەوۈى كە دەدۆرپىنى ئەندازەيەك مال دەدات بەوۈى كە بردوۈيەتەوۈ، چونكە لە شەرىعەتدا باسى سوار چاكىي (السباق) و نىشانەداركردن، (الرمي) یش كراوۈ، كە بىگومان رەوا (مباح) ن، چونكە لەواندا ئەندازەيەك مال دادەنرى لەلایەن ھەمويانەوۈ، نەك بلىي تەنيا لايەك داىبنى، كە ئەوۈ دەبى لە كىتبە فىقھىيەكاندا بۆ تەفاىل و وردەكارىيەكانى بگەپىن،

بەلام گىرنگ ئەوھىيە قومار ئەوھىيە كە تەپەفى دۇراو ئەندازەھىك مال دەدات يان شتىك دەدات بە براو، زانايان دەربارەى يارىيەكانى دى كە لەسەر شت ناكرين، قسەو باسى جۇراو جۇريان كىردو، ئنجا ئەو يارىيەكانە بە پىي عورفو عادەتى مىللەتان دەگۇرپىن، بۇ وىنە: شەتەرنج يارىيەكى جىھانىيەو لەنىو ھەموو مىللەتاندا ھەيە، بەلام ھەندى يارىيە رەنگە ھەر لەنىو ئىمەدا ھەبن، وەك: (كلاوكلاوئىنە)، (دامە) و (دۆمىنە) و (تاوئە) و (سى رىزكىنە) و (نۆرىزكىنە) و... ھتد، كە من ھىچيان نازانە، بەلام گۇبىستىيان بوومو خەلك دىكەن، جارى وايە ھەندىكىان بەشىك لە مەلاو مامۇستايانىش كىردوويانەو دىكەن.

ئنجا ئايا ئەوانە ھوكمىيان چىيە؟!

ھەئبەتە زانايان لەوبارەو راجىيەكان ھەيە، ھەندىكىان ئەو يارىيەكانە ھەموو بە قەدەغە دادەنىن، وە ھەندىكىشىيان دەلىن: مادام مايەى رىقو دوژمنايەتىي نەبنو، نەبنە ھۆى نوپۇز چواندن و خوا لەيادكردن، وە لەسەر پارەش نەبن، ئەوھ رەوان (مباح)ن، يارىيەكى فىكىرىيە ئىنسان دىكات، بەتايبەتى شەتەرنج بىستوومە كە نەخشەدانانى جەنگو بىرۇكەى سىياسى و ئەو شتانەى تىدا ھەيە، كە من بە داخەوھە نايزانە، لەبەرئەوھش نىە نەيزانەم چونكە بە ھەرامى دەزانەم، چونكە من پىموايە شەتەرنج و، ئەو شتانەى دىكەى وەك شەتەرنج، مادام لەسەر پارە نەبن، وە نەبنە ھۆى ئەوھى كە رىقو دوژمنايەتىي پەيدابىن، كە ئەوھ ھىكەتى ھەرامكردى قومار و شەرابە، وە نەبنە ھۆى ئەوھى كە نوپۇزىيان لەسەر بچوئىرى، لەسەر ئەسلى خۇيان كە رىپىدرا (إباحة)ە، ماونەوھ.

(مُحَمَّدَ الطَّاهِرِ بْنِ عَاشُورٍ) لَہ تەفسىرەكەى خۇيدا دەلى: (أَمَّا مَا كَانَ مِنَ اللَّهِو بدون قِمَارٍ كَالشَّطْرُنْجِ دُونَ قِمَارٍ، فَذَلِكَ دُونَ الْمَيْسِرِ، لِأَنَّهُ يَنْدُرُ أَنْ يَصْدَأَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ، وَلِأَنَّهُ لَا يُوقَعُ فِي الْعَدَاوَةِ وَالْبَغْضَاءِ غَالِبًا، فَتَدْخُلُ أَحْكَامُهُ تَحْتَ أَدْلَةِ أُخْرَى)^(۱)، واتە: بەلام ئەو كات بەسەربردانەو ئەو يارىيەو گەمانەى كە قومار نىن، وەك شەتەرنج كە قومارى تىدا نەبى، (واتە: لەسەر پارەو شت ناكرين، بۇيەش دەلى: وەك شەتەرنج بەبى قومار، چونكە دەكرى

شەترەنج لەسەر پارە بکری، ئەگەر لەسەر پارە و شت کرا، ئەویش هەمان حوکمی پیشووی هەیه (ئەو ئەوانە جیان لەو (میسر)ی که خوا قەدەغە کردو، چونکە بەدەگمەن وایە که بییته هۆی ئەووی بکەرەکانی لە یادی خواو لە نوێژ بگێرنەو، وە نابنە هۆی ئەو که ئەنجامدەرانى ئەو یاریانە بچەنە نیو دوژمنایەتی و رِق و کینەو، بەزۆری وایە وانابى، بۆیە حوکمیان دەجیتە ژیر هەندى بەلگەى دیکەو (که مەبەستی پى ئەوویە ئەوانە لەسەر حالەتی رەوایی خۆیان دەمیننەو).

۲) قوناغەکانی قەدەغە کردنی قومار (المیسر):

هەلبەتە من نەمبینیو زانایان باسی قوناغەکانی قەدەغەبوونی قوماریان کردبى، ئەوئەندى من بەرچاوم کەوتو لە تەفسیرەکاندا کە تەماشام کردن " نزیکەى (۱۵ - ۲۰) تەفسیریکم تەماشام کردو " بەلام ئاشکرایە کە قوماریش بە پلەپلەیی قەدەغە کراو، وە بە لای کەمەو بە دوو قوناغدا تێپەریو:

قوناغی یەكەم: نایەتەكەى سوورەتى (البقرة)یە کە دەفەرموى: ﴿يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱۹﴾، کە لە بەرگی یەكەمى ئەم تەفسیرەدا، ئەو

نایەتەمان تەفسیر کردو و ئەو بابەتەمان باس کردو.

واتە: پرسىارت لیدەكەن دەربارەى مەى و قومار، بلى: گوناھىكى گەورەیان تىدايە، وە چەند سوودىكىش بو خەلك، وە گوناھەكەيان گەورەترە لە سوودەكەيان، ئەو قوناغى يەكەم بوو، كە خوا نەيفەرموو: مەيكەن، وەك دەبينىن، هەروەك بو شەرابەكەش نەيفەرموو: مەبخۆن، بەلام ئاماژەيەكى زۆر بەقوتە كە ئەو گوناھىكى گەورەى تىدايە، گوناھە گەورەكەشى زياترە لە وردە سوودەكانى، كە وەك گوتم سوودەكانى زياتر يان كات بەسەربەردنە، بەنسبەت قومارەو، يان رەنگە ئەو بى كابرا كە دەبباتەو، پارەيەكى دەست بكەوى.

قَوْنَاغَى دُووہم: ئەم نایہتہیہ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾ المائدہ، وہ پیموایہ حوکمی کۆتایی لیرہدایہ، وہ نہمبینیوہ وہک شہراب کہ قەدەغەکردنەکەى بە چوار قووناغدا تیبەرپوہ جگە لەو دوو قووناغە قووناغى دیکەى هەبن، حکمەتى پلە پلەى هەبوون لە قەدەغەکردنى قوماردا پلە پلەى بەکارهينان لە قەدەغە کردنى قوماريش هەر ئەوہیہ، کہ ئەوانە "مەيخۆرىو قومارکردن" دوو عادتى زۆر ريشەدار بوون لەنيۆ عەرەبدا، وہ لەنيۆ هەر کۆمەنگايەکدا ئەو عادتانە کہ خەلک خويان پيوە دەگرئ، بە نووکە قەلەميک چارەسەر ناکرئ، ئەوہتا وهک لە دەقەکانى پيشيدا هينامان، شەرابيش قەدەغە کراوہ پيغەمبەرى خوا ﷺ راي گەياندوہو، فەرمووہتى بپرئزن، کہ چى خەلک هەموويان هاوہل (صحابى) بوون لە سەردەمى پيغەمبەردا ﷺ کہ چى مەيخۆر هەر هەبوون و سزاش دراون! قەزىہکەش ئەوہ نەبووہ کہ ئەو ئينسانە لە خوا ناترسئ، قەزىہکە ئەوہ بووہ کہ نەفسى بەشەر وەختيک بە خراپەوہ رادئ، بە گوناھيکەوہ رادئ، دوايى بە ئاسانى ناتوانئ دەستى لئ هەلبگرئ، وہ حکمەتى پەرورەدەکردن لە ئيسلامدا ليرەدایە وهک پيغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: {مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٦٦٨٩)، وَأَبْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقْم: (٣٤٨٢)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (٤٩٥)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ صَحِيحٌ)، واتە: مندالەکانتان بە حەوت سالىي فەرمانيان پى بکەن بە نوپز، وہ کہ بوونە تەمەنى دە سالىي لىيان بەدەن لەسەر نوپز نەکردن، وہ شوينى نوستنيان ليک جيابکەنەوہ.

لىيان بەدەن، واتە: گوپيان رابکيشن، زللەيان لىبەدەن، تىيان بگەيەنن کہ پىتان ناخوشە نوپز ناکەن، چونکە ئەو مندالە لە تەمەنى دە سالىي دا هيچى لەسەر نيە، بەلام ئەگەر پيوەى راھات، دوايى نوپزکردن زۆر لەسەر قالبى خوش دەبئ و دەبىتە بەشيک لە کەسايەتیی، شتى باش ئەگەر ئينسان پيوەى رابئ، چونکە لەگەل فيطرەت و عەقلىشى دا دەگونجئ، دەبىتە شتىكى ريشەدار لە

بوونىدا، بەلگۈ شتى خراپىش ئىنسان ئەگەر پېۋەى راھات، ھەر دەبىتە بەشېك لىي، بۇ وىنە: كەسېك جگەرە دەكېشى، كەسى وام بىنيوۋە گوتوۋىيەتى: وەللا مامۇستا لە دە سائىيەۋە جگەرەم كېشاۋە، گوتوۋمە چۇن؟ گوتوۋىيەتى: بابم ھەموو جارئ كە جگەرەى دەكېشا، جگەرەيەكى بە منىش دەدا، يان نەنكەم، يان دايكەم، يان كى؟ بېگومان خوا خېريان بۇ نانوۋسى، شتىكى خراپيان كردو!

جا ئىنسان شتى چاك و خراپ كە پېۋەى راھاتو عادەتى پېگرت، دەبىتە بەشېك لە بوون و كيانى، بۇيە بە ئاسانىي دەستى لى ھەلناگىرى، ھەر بۇيەش شەرىعەت ئەو شتانەى قۇناغ قۇناغ و پلە پلە قەدەغە كردوون، چونكە مەسەلە ھەر ئەوۋە نىيە ھوكم دەربكەى، گرنگ ئەوۋەيە پابەندىي پېۋە بكرئ، كاتى خۇى لە ئەمريكە مەشھوۋرە كە ويستيان شەراپ قەدەغە بگەن، چەند مليار پارەيان سەرف كرد، چەند خەلگيان سزادا، چەند چيان كرد، بەلام لەبەرئەۋەى خەلگيان پەرۋەردە نەكردبوو، لەبەر ئەۋەى كە بناغەيەكى عەقىدەيى و فىكرىي پتەويان نەبوو، تەماشايان كرد، ئەو شەراپەى كە بە دزىي دەخورئتەۋە، زۇر زىاترە لەۋەى كە كاتى خۇى بە ئاشكرا دەخورايەۋە، وە ئەۋەى بە دزىي دروست دەكرئ و بە قاچاغ دەفرۇشرئ، زۇر زىاترە، بۇيە بە ناچارىي ھەر بۇخۇيان پاشگەزبوونەۋە، گوتيان: ئەۋە قانۋونەكەمان ھەلۋەشاندەۋە، چونكە زەرەرمان كرد، خەلگىش سزا دراو خەلگىش نەرەحەت كرا، وە شەراپ خۇرەكانىش ھەر زىاد بوون، بۇيە ئىسلام قۇناغ قۇناغ ئەو شتانەى قەدەغە كردوون، دواى ئەۋەى كە زەمىنەى بۇ خۇش كردن، زەمىنەى عەقىدەيى، فىكرىي، ئابورىي، سىياسى، ئنجا ھوكمەكانى بۇ داناون، ھەلئەتە كاتى خۇى وابوۋە ئىستاش ھەر دەبى و ابى.

ھەندىك مسولمانى عاتىفىي و سادەو سەركىلمان ھەن، كە باسى جىبەجىكردى ياساكانى شەرىعەت دەكرئ، دەلئ: وەختى خۇى پىغەمبەر ﷺ بەلئ و اىكردو، پلە پلەيى رەچاوكردو، بەلئ قورئان بە (۲۳) سال ھاتۇتە خوارئ، بەلام ئىستا ئىمە دەبى بە (۲۳) خولەك ھەموۋى جىبەجى بگەين! كە لەراستىدا ئەۋە تىنەگەشىتنە لە دىنى خواو رىبازى پىغەمبەر ﷺ كە ئەو زاتە مەزنە بەو ھەموو گەۋرەيىيەى خۇى، وەحى خواى بۇ ھاتو، ھاۋەلان

هیندەیان خۆشویستوه، ئنجا نهیتوانیوه ئەم قورئانه له گەمتر له (۲۳) ساڵدا بۆی دابەزیندری و جیبه جیبی بکات، ئیستا تۆ چۆن به شهوو رۆژیک دیی هەمووی جیبه جی دهکە؟! بیگومان ناکرێ و ئەوه خەیاڵ پلاوه، بینای ئیسلام وهختی خۆی خشت خشت و بەرد بەرد بینا کراوه، ئیستاش دەبی دووباره ئەگەر بویستری له هەر گۆمه لگایهکی ئیسلامیدا ئیسلام پیاده بکریتهوه، پله پلهی رەچاو بکری، قۆناغ بەندیی رەچاو بکری، زەمینە جیبه جیبه جیکردنی برەخسیندری، ئنجا حوکمه شەرعییهکان جیبه جی بکری، بەلێ خوای پەروردگار شەرعیهتی خۆی هەموو تەواوکردوه، له ئاسمان ناردووێهته خوار بۆ زهوی، بەلام جاریکی دیکه که تۆ دایبەزینیوه سهەر واقیعیکی دیاریکراو، دیسان پویستی به قۆناغ بەندیی و، به پله پلهی دهکات، ئەگەر بەراستی بویستری جیبه جی بکری، بەلام ئەگەر هەر بۆ موزایه دەبی، ئەوه بریارماندا شەرعیهت جیبه جی بکری، بەلام به کردوه جیبه جی (تطبیق) نهکری، یاخود خەلک لاملی لئ بکات، مانای وایه هیچمان نهکرد!

۳) حوکمی قومارکردن:

دیاره حوکمی قوماریش وهک هی مهیخۆرییه، که قەدەغەبوونه، چونکه خوای پەروردگار هەردووکی بەیهکهوه هیناون، هەلبەته ئیمه دوایی ئایهتەکان وردتر قسەیان لیدەکهین، ئنجا وێرای ئایهتەکه که زۆر به روون و راشکاوی فەرموویهتی، که دوایی باسی چۆنیهتی دهلالهتی ئایهتەکه دهکەین، سهبارەت به قەدەغەبوونی قومار و شهراپ، هەروها (انصاب و آلام)، وێرای ئەوهش، چەند فەرمايشتیکی پیغه مبه ریش ﷺ هەن سهبارەت به قەدەغەبوونی قومار:

یهکههه: ﴿مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِ شِيرٍ، فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۳۰۷۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۵۸۵۶)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) بَرَقْم: (۱۲۷۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۴۹۳۹)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۳۷۶۳)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بَرَقْم: (۵۸۷۳)، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ}، واته: پیغه مبه ر ﷺ فەرموویهتی: هەر کهسیک یاری بکات به نەردەشیر، ئەوه وهک ئەوه وایه دهستی خستبیته نیو گوشت و خوینی بهرازهوه.

که دیاره پیسن، یانی شتیکی چه‌پامو پیسی کردوه. نهرده‌شیر، نهردیشی پی ده‌لین، که به کوردیی (زاری) پی ده‌لین، شتیکه چوار گوشه‌یه و شه‌ش رووی ههن، ههر رووی چهند خالیکی له‌سه‌رن، شه‌ش و پینج و چوارو سی و دووو یه‌ک، که یاری پی‌ده‌کری هه‌لده‌ری.

(المعجم الوسيط) یش له لاپه‌ره (۹۱۲) دا ئاوا پیناسه‌ی (نرد) ده‌کات که وه‌ک گوتم (نردشیر) یشی پی ده‌گوتری، ده‌لی: (النرد: فَهُوَ لُعْبَةٌ دَاتُ صِنْدُوقٍ وَحِجَارَةٍ وَفَصَّيْنٍ، تَعْتَمَدُ عَلَى الْحِظِّ وَتُنْقَلُ فِيهَا الْحِجَارَةُ عَلَى حَسَبِ مَا يَأْتِي بِهِ الْفَصُّ: الزَّهْرُ، وَتُعْرَفُ عِنْدَ الْعَامَّةِ بِالطَّائِلَةِ، يُقَالُ: لُعِبَ بِالنَّرْدِ) واته: (نرد) بریتیه له یاریه‌ک که له صندوقیک و به‌ردیک پی‌کدی (ئه‌و به‌رده) دوو دیوی ههن، (هه‌لبه‌ته رهنگه نه‌وه‌ش جوړیکی بی و رهنگه زور جوړی هه‌بی) وه نه‌و یاریه به‌ستر او ته‌وه به به‌خت و شانس (واته: هه‌لی ده‌دا به کام دیوه‌ی دا ده‌که‌وی و کام دیوه‌ی بو ده‌رده‌که‌وی)، وه به‌رده‌که ده‌گوازیته‌وه به‌پی نه‌وه‌ی که نه‌و مؤره، (زاره) خاله‌کانی لی ده‌رده‌که‌ون، له‌لای خه‌لکی به‌گشتی به (طاولة) ناسراوه، وه ده‌گوتری (لُعِبَ بِالنَّرْدِ).

دووهم: ﴿مَنْ لُعِبَ بِالنَّرْدِ شِيرٍ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْمُ: (۱۹۵۳۹)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ) بَرَقْمُ: (۱۲۶۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْمُ: (۴۹۳۸)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْمُ: (۱۶۰) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَالْبَزَّازُ بَرَقْمُ: (۳۰۷۵)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقْمُ: (۵۸۷۲) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ}، واته: ههر که‌سیک یاری به نهرده‌شیر بکات، نه‌وه سه‌ر پیچی له خواو له پیغه‌مبه‌ری خوا کردوه.

سییم: ﴿قَالَ طَاوُوسٌ، كُلُّ الْقِمَارِ مِنَ الْمَيْسِرِ، حَتَّى لُعِبَ الصَّبَّيَانِ بِالْجَوْزِ وَالْكَعَابِ﴾ {أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقْمُ: (۲۶۶۹۳)، وَغَيْرُهُ) واته: طاووس ده‌لی: هه‌موو جوړه‌کانی قومار، (واته: گره‌وکردن له‌سه‌ر شتو یاریکردن له (میسرن)، ته‌نانه‌ت یاری مندا‌لان که له‌سه‌ر گوپزو کیعاب ده‌یکه‌ن.

رهنگه شتیک بی مندا‌ل له‌سه‌ر گوپز بی‌که‌ن، نه‌و چهند گوپزان به‌ریته‌وه، وه‌ک که‌لایه‌نیی خو‌مان له کورده‌واریدا، یان بن ده‌سته لگاوو نه‌و شتانه هه‌بوون، طاووس ده‌لی: هه‌موو نه‌وانه له (میسرن)، واته: قه‌ده‌غه‌ن.

من وا لهو فەرمايشتانهی پیغمبەر ﷺ تێدەگەم که ئەو کاتە دیارە ئەو یاریانە هەموویان لەسەر پارەو شت بوون، تەنیا بۆ سەرگەرمیی نەبوون، بۆیە پیموایە ئەگەر لەسەر پارەبن قەدەغەو حەرپان، هەرچەندە لە دەقەگەدا دیار نیە بلی لەسەر پارەیه، یان لەسەر پارە نیە، بۆیە هەندیک لە زانیان گوتویانە: ئەو یاریانە بە رەهای (مُطَلَق)ی حەرپان، هەر یاریهك لەسەر شانسهو لەسەر هەلدانی مۆرە، یاخود بن دەستەو ئەو شتانەیی که هەلئەدرین، کامەت دەوی شێر یان خەت؟ ئەوانە هەندیک لە زانیان هەموویان بە قەدەغە داناون، چونکە رۆالەتی فەرمايشتەکانیان وەرگرتووە.

هەندیکیش دەلین: لەبەرئەوەی عادت و ابووە که لەسەر پارەو شت کراون، بۆیە پیغمبەر ﷺ قەدەغەیی کردوون، لەبەرئەوەی هەموویان هەر لەسەر شت بوون، یانی: گەر وکردن بوون، لەسەر پارەو شت بردنەووەو براووەو دۆراویان تێدا هەبووە، بەلام ئەگەر هەر بۆ سەرگەرمیی بن، ئەو قەدەغە نین، ئەوەش راپهکی زانیانە.

دیارە من رای دووهمم پێ راستە، بەلام بەو مەرجە که:

یهکەم: نەبیتە هوی چواندنی نوێژو لە خوا بیئاگابوون.

دووهم: نەبیتە هوی دوژمنایەتی و رِقو بوغز لە نیوان ئەو گەمەگەراندەدا که یاری بەو شتانە دەکەن، وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

هەلبەتە من بە قەتعی نالیم رەوان، دەلیم: بۆچوونم وایەو پیموایە ئەو که ئەو بەردە نەقل بکری لەوی بۆوی، تەصهوور ناکەم تەنیا لەبەر ئەوەندە قەدەغەیی و پیموایە لەبەرئەوە بووە که لەسەر پارەو شت کراون، دەشگونجی راپهکەیی دیکەش راست بێ، بە هەر حال لەو شتانەدا که راجیایی هەیه، ئینسان نابێ بلی بە تەئکید هەر ئەو راپه راستە.

٤) حکمەتی قەدەغە بوونی قومار:

ئەو خوی پەرورەدگار روونی کردۆتەو، دەفەرموی: ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ

أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿۹۱﴾، ئايەتەكە ئاماژە دەكات بە كۆمەلئىك حىكمەتى مەعنەۋىيە و كۆمەلئايەتتى، كە دەفەرمۇئ شەيتان دەيەۋى بە ھۆى شەپاب و قومارەۋە لاتان بىدات لە نوپۇز و لە يادى خوا، وە دوژمنايەتتى و رىق و بوغز لە نىۋانتاندا پەيدا بىكات، ديارە لەم رۇژگارەماندا زەرەرو زىانەكانى قومار باشتر ئاشكرابوون، ھەموومان رەنگە بىستمان كە چەندان خىزان بە ھۆى قومارەۋە لئىك ھەلۋەشاۋن، ھەبوۋە خىزانەكەى خۆى دۇراندوۋە لە قوماردا، ھەبوۋە خانوۋەكەى خۆى دۇراندوۋە، ھەبوۋە بە ملىۋنانى دۇراندوۋە، جارى وا بوۋە كە خەللىكى تىدا كوژراۋە، ئەۋەى ئايەتەكە دەيفەرمۇئ: دوژمنايەتتى و رىق و بوغز لە نىۋانتان پەيدا دەكات، زۇر رۋون و ئاشكرايە چونكە كابرە يەك ملىۋن دۇلار يان زياتر بەۋى دىكە بدۇرپىنى، چۈن رقى لى ھەلئاسى؟! بە سەعاتىك يان بە چەند سەعاتىك، يان بە چەند دەقەيەك خانوۋەكەى بدۇرپىنى، مولىك و مالىكەى ھەموۋى بدۇرپىنى، حەتمەن رىق و بوغزى دەچىتە دل، وە ھەندىك لەۋانە دوايى خۇشيان دەكوژن، كەسى وا ھەبوۋە خۆى كوشتوۋە، كەۋاتە: راستە قومار زىانى كۆمەلئايەتتى ھەيە، زىانى خىزانى ھەيە، زىانى ئەخلاقى ھەيە، ئنجا ھەيە لە ئەنجامى ئەۋەدا كە پارەى لى دەبرى، جا چ بۇ شەپاب چ بۇ قومارو، چ بۇ تلىاك، تەنانەت بۇ جگەرەش، رەنگە شتى سووك بىكات، من لە زىندانى ئەمىركىيەكان لەگەلما ھەبوون، قونچكە جگەرەى سەربازە ئەمىركىيەكانى ھەلدەگرتەۋە، كابرەى سەربازى ئەمىركىيە نىۋە جگەرەكەى فرى دەدا، لەۋ بەرپىرسانەى سەردەمى رۇيمى بەعس ھەبوۋ، ئەۋ قونچكە جگەرەنەى ھەلدەگرتەۋە! پىمدەگوتن: ھەر ئەۋەندە بەسە بزەنن كە حەپرامە، خۇتان زەلىل و زەبوون بىكەن بۇ قونچكە جگەرەيەكى دوژمناكەت! بەللى ئەۋ شتانەى كە خوا قەدەغەى كردوون، دواى ئەۋەى كە خەللىك عادەتتەن پىۋە دەگرى، دوايى خۇيانىان بۇ زەلىل و زەبوون و شەرمەزار دەكەن.

وہ لە روى ئابوورىيەۋە ۋەك گوتەم زىانى زۇر بە ئابوورىيە ۋلات دەكات بەتايبەتتى ئەۋانەى كە بەرپىرسن ئەگەر ئەۋانە قومار بىكەن، ئەۋە ديارە بەرپىرسەكان حوكمپرانەكان ھەۋلدەدەن پارەۋ ئىمكەناتى خەللىك خەزىنەى دەۋلەت بە ھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان بى بۇخۇيان بىزن، بۇئەۋەى قومارى بىبىكەن، دوايى بدۇرپىنى، يان بىبەنەۋە.

لە كۆتايى باسى شەپاب و قوماردا دوو تىبىنى دەخمە روو:

يەكەم: ھىچ زانايەكەم نەدىوہ باسى سزاي قومارکردنى کردى، لەو تەفسىرانەدا كە سەرنجەم داو، يانى: سزاي دنيايى، ئەگەرنا سزاي قيامەتتى ئەوہ ھەر ھەيە، بەلام من پىموايە دەگونجى دەولەت سزاي جۇراو جۇر بۇ جۇرەكانى قومار دابنى، واتە: مەجالى تىدا ھەيە، وەك چۇن بۇ شەپاب ھىچ سزايەك دانەنراوہ، دەقىكى شەرعىي لەسەر نىە، بەلام پىغەمبەرۇ ﷺ ھاوہلان و خەلىفە رەشىدەكان سزاي شەپاب خۇرانيان داوہ، پىموايە ئەگەر ئەو كاتە قومارکردنىش زۇر باو بووايە لە كۆمەلگاي پىغەمبەردا ﷺ رەنگە سزايەكيان دانابووايە بۇ ئەوانەي قومار دەكەن، چونكە زۇرجار قومارکردنىش زيانەكانى كە لىي دەكەونەوہ كەمترنن لە ھى شەپاب، لەبەرئەوہ دەگونجى دەولەت لەو بواردە ئىجرائات بىكات و سزا دابنى و ياسا دابنى بۇ رىگرتن لە قومارکردن.

دووہم: ئەو يارىيانەي لەسەر پارەو سامان ناکرىن، وە نابنە مايەي دوژمنايەتتى و رىق، وە خەلك گىرآنەوہ لە يادى خواو لە نوپز، بە بۇچوونى من لەسەر ئەسلى خۇيان كە رەوايە دەمىننەوہ، بەلام بە مەرجىك ئەو دەرھاويشتە خراپانەيان نەبن، ديارە وەك پىشتىرىش باسکرد، ھەندىك لە زانايان دەلنن: بە ھەر جۇرىك بى، ھەر قەدەغەن، كە من پىموايە ئەوانەي كە دەلنن: بە ھەر جۇرىك بى ھەر قەدەغەن، بەلگەيەكى وايان بە دەستەوہ نىە، چونكە ئەگەر بلنن ئەوہ نىە پىغەمبەر ﷺ وا دەفەرموى، دەلنن: راستە، بەلام تۇ دەبى بزانى ئەو يارىيەي كە بە (نەرد) كراوہ چۇن بووہ؟ لەسەر پارە بووہ يان نا؟ لەبەرچى پىغەمبەر ﷺ بۇ ئەوہيان وايفەرمووہ؟ ئەگەرنا ئەو كاتە شەتەرنجىش ھەبووہ، بۇچى باسى شەتەرنجى نەكردوہ؟ ئايا چونكە لەسەر پارە و شت نەيانكردوہ، بەلام (نەرد) ديارە لەسەر پارە و شت بووہ، يان ھۆكارەكە ئەوہيە كە نەرد (زار) پەيوەندىي بە شانس و بەختەوہ ھەيە، بەلام شەتەرنج پەيوەندىي بە عەقل و فىكرەوہ ھەيە؟! بەلام وەك گوتەم رايەكەي دىكەش بە ھەر حال مادام روالەتى فەرمايشتەكان دەيگەيەنن، ئەوانىش ھەر بوارى قسەيان ھەيە.

مەسەلەى سێیەم: خوای پەرودرەگار بە دوازده شیوه تەئکیدى قەدەغەبوونی

شەراب و قوماری کردۆتەوه، لەم سێ نایەتەدا: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾، هەلبەتە دەگونجى

دوازده شیواز زیاتریش هەبن، بەلام ئەوهەندى تەماشای تەفسیرەکانم کردوو

تەماشای قسەى شارەزایانى زمانم کردوو، دەئین: بە دوازده شیواز خوای پەرودرەگار

لەم سێ نایەتەدا خستووێتە روو، کە شەراب و قومار حەپامن، بۆیەش وا دەئیم،

چونکە جار جار کە موناقلەشەم بوو لەگەڵ ئەوانەدا کە شەراب دەخۆنەوهو

خۆشیان بە مسوولمان دەزانن، گوتووینانە: هیچ بەلگەیهکی روون نیە لەسەر ئەوه

کە شەراب حەپامە، یان قومار حەپامە، بە بەلگەى ئەوه کە خوا نەیفەرمووه

شەراب مەخۆنەوهو نەشیفەرمووه: قومار مەکەن، بەس فەرموویەتى: خۆتانیان

لێ بە دوور بگرن! بەلام لەراستیدا ئەوه هەلەیه، بگرە خۆ هەلجەتەتاندنە،

ئەگەرنا تۆ بە کەسێک بلێی: لە فلان شتە دووربە، ئەوه لە پێشترە لەوهى

بلێی: مەبخۆ، یان مەیکە، چونکە لێی دووربە! یانی: هەر توخنى مەکەوه، ئنجا

وهک پێشتریش گوتمان: خوای بەرز دەیتوانى بفرموی: مەبخۆنەوه، وهک

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى، بەلام بۆچی نەیفەرمووه: مەبخۆنەوه؟ چونکە

ئەگەر فەرمووبای مەبخۆنەوه، بەس خواردنەوهکەى قەدەغە دەبوو، بەلام ئیستا

کە دەفرموی: لێی دووربن، هەموو شیوه مامەلەیهک لەگەڵ شەرابدا، وه هەموو

شیوه مامەلەیهک لەگەڵ قومارکردندا دەگریتەوه، واتە: دانیشتن لەگەڵیان،

هاوکاریی کردنیان، ئەو شتەى قوماری پێ دەکری، بۆیان بێنى، ئەوانەى شەراب

دەخۆن، مەزەیان بۆ دروست بکەى، لەگەڵیان دابنیشى، پێیان بفرۆشى، ... هتد،

هەموو جوۆرە مامەلەیهک لەگەڵ قومارچییان و شەراب خۆراندا قەدەغەیه، ئنجا

با تەماشای بکەین:

شیوازه‌کانی دەلالەتی ئەووە که شەپاب و قومار قەدەغەن، ئەوانەن:

شیوازی یە‌که‌م: که خوا دەفەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾، (إِنَّمَا) ئامپازی

چە‌سپاندن و کورت هە‌لهینانە (أداة الحصر والإثبات) وهك فەرموویبیتی (مَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ إِلَّا رِجْسًا مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ) یانی: مە‌شپووب خۆریی و قومارکردن و بتە‌کان و زە‌لمە‌کان، جگە‌ له‌ کرده‌وی شە‌یتان و پیسی هیچی دیکە‌ نین.

شیوازی دووهم: که‌ خوای پەرودرگار شە‌پاب و قوماری بە‌راورد کردوون و

جووتی کردوون، له‌گە‌ل (أنصاب) که‌ جوړیک بوون، له‌ بت و صە‌نە‌مە‌کان، وه (أزلام) که‌ جوړیک بووه‌ له‌وه‌ی یانسیبی پیکراوه، مانای وایه‌ شە‌پاب و قوماریک له‌گە‌ل بت و صە‌نە‌م، له‌گە‌ل یانسیبدا بە‌راورد بکرین، که‌واته: دیاره‌ حوکمی وانیان هە‌یه‌و له‌وان نزیکن و له‌ یه‌ک جینسن.

شیوازی سییە‌م: که‌ دەفەرموی: (رجس) واته: پیس، جا‌ خوای پەرودرگار له‌

سوورە‌تی (الحج) دا دەفەرموی: ﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ

وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾، واته: دە‌جا دووری بکە‌ن له‌ بتە‌ پیسە‌کان و

خۆتان له‌ قسە‌ی درۆ دووربگرن، هە‌روه‌ها له‌ سوورە‌تی (الأنعام) دا گوشتی

بە‌راز به‌ (رجس) ناوبردوه، ﴿... أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ...﴾ (١٤٥)

الأنعام، ئنجا که‌ لی‌رە‌شدا شە‌پاب و قومار و ئە‌نصاب و ئە‌زلامی به‌ (رجس) ناوبردوون، (رجس) مانای وایه‌ وه‌ک وان پیس و خراپ و گلاوو قە‌دەغە‌ن.

شیوازی چوارە‌م: که‌ دەفەرموی: ﴿مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (١٥) القصص، واته: له‌

کرده‌وه‌ی شە‌یتان، ئە‌گەر شتیک کرده‌وه‌ی شە‌یتان بی‌ قە‌دەغە‌ نە‌بی، دە‌بی‌ ج شتیک قە‌دەغە‌ بی! دیاره‌ شە‌یتانیش خراپه‌ و شەر نە‌بی لی‌وه‌ی پە‌یدا نابێ.

شیوازی پینجەم: که دەفەرموی: ﴿فَاجْتَبُوهُ﴾، واتە: لیان دووربن، توخنیان مەکهون، واتە: نەك هەر مەیانکەن، هەر توخنیان مەکهون، هەر خۆیان لە قەرە مەدەن، که وەکو گۆتم، بۆیە وایفەر مووه، تاكو شتەکانی دیکەش بگریتهوه: دروستکردنی شەراب، کرینی، فرۆشتنی، هەلگرتنی، بردنی، دانیشتن لە کۆری شەراب خۆراندا، هەر وەها بەنسبەت قوماریشەوه بە هەمان شیوه هەمووی دەگریتهوه.

شیوازی شەشەم: که دەفەرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾، بەلکو سەرفراز بن، کهواتە (الإجتنب عَنِ الخمر والميسر = الفلاح)، ئەگەر دەتهوی سەرفرازی، شەراب مەخۆو قومار مەکه، بت مەپەرستەو یانسیب مەکه، وە ئەگەر بە پیچەوانەوه بیکەینە هاوکیشەیهکی بیرکاری (إتيان الخمر والميسر = الخيبة والخسران) چونکە پیچەوانە ی سەرفرازی پەشیمانیی و زەرەمەندییە، کهواتە: هەر که سێک شەراب بخووا قومار بکات، مانای وایە زەرەمەندەو پەشیمانە، بەدبەختەو مال و پیرانە.

شیوازی حەوتەم: خوای زاناو شارەزا زۆر بە روونی و راشکاوئی نامانجی شەیتان لە رەواج پێدان و پەرەپێدانی قومار و شەراب و ئەنصاب و ئەزلامدا، وە هاندانی خەلک بۆیان، روون دەکاتەوه: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ

الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾، بیگومان شەیتان دەیهوی بە هۆی شەراب و قومارەوه، دوژمنایەتی و رق و کینهتان بختە نیوان، کهواتە: نامانجی شەیتان ئەوهیە، ئنجا شەراب و قومار نامرازی شەیتانن بۆ پەیداکردنی دوژمنایەتی و بوغز لە نیوانمانداو ناشکراشە: (مَا يُؤَدِّي إِلَى الْحَرَامِ فَهُوَ حَرَامٌ) شەیتان بەهۆی چیهوه دوژمنایەتی و رق و کینه لەنیو خەلکدا پەیدا دەکات؟ دیارە بەهۆی شەراب و قومارەوه، ئنجا مادام دوژمنایەتی و رق و قین حەرمان، دیارە هۆکارەکهشیان حەرمانە، بە پێ ئەو بنچینهیهی که زانایانی (أصول الفقه) دایانناوه: (مَا يُؤَدِّي إِلَى الْحَرَامِ فَهُوَ حَرَامٌ) هەر شتێک سەربکیشی بۆ حەرمان، ئەویش حەرمانە.

شیوازی هه‌شتمه: که ده‌فهرموی: ﴿وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾، شه‌یتان ده‌یه‌وی به‌ه‌وی شه‌ر‌ابو قومار‌ه‌وه، ئی‌وه له یادی خواو له نویژ، لاب‌دات، هه‌لبه‌ته دوور‌که‌وته‌وه له یادی خواو له نویژ قه‌ده‌غیه، وه ههر شتیکیش سهر بکیشی بو ئه‌و قه‌ده‌غیه، ئه‌ویش قه‌ده‌غیه.

شیوازی نۆیه‌م: که ده‌فهرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾، هه‌ندیکیان گوتویانه: خوا نه‌یفه‌رموو و ازبیین، ههر پرسیار ده‌کات! ده‌فهرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ

مُنْهَوْنَ﴾، نایا ده‌ست هه‌لده‌گرن؟ ئیمه‌ش یان ده‌لین: به‌ئس (نعم)، یان ده‌لین: نه‌خیر (لا)، جارئ ده‌ست هه‌لنا‌گرین! به‌لام بی‌گومان ئه‌و قسه‌یه وانیه، چونکه ئیمه به‌ه‌وی ره‌وانب‌یژی و زانینی شیوازه‌کانی دهر‌بر‌پنه‌وه، له قورئان تیده‌گه‌ین، لی‌رده‌ا که ده‌فهرموی: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾، نایا ده‌ست هه‌لده‌گرن؟ ئه‌وه کاتی‌ک که تو گله‌یی زور له که‌سی‌ک بکه‌ی و شتی بو باس بکه‌ی، ئنجا بل‌یی ههر واز‌نا‌هینی؟! ههر ئه‌وه ناکه‌ی؟! یان هه‌روا ده‌که‌ی؟! ئه‌وه پی‌ی ده‌گوت‌ری: (الإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) پرسیار‌کردنی‌کی نکو‌ل‌یی که‌رانه، که ئه‌وه زور له‌وه به‌قوه‌ت‌تره بل‌یی: مه‌خو، مه‌یکه، چونکه که ده‌فهرموی: ههر ده‌یکه‌ی؟ ههر واز‌نا‌هینی؟ یانی: هه‌ل‌ئوی‌سته‌که‌ی جیی سه‌رسور‌مانه!

شیوازی ده‌یه‌م: که ده‌فهرموی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا﴾، فه‌رمان‌به‌ریی خوا بکه‌ن و فه‌رمان‌به‌ریی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ بکه‌ن و وریابن، واته: فه‌رمان‌به‌ریی خوا بکه‌ن، وه فه‌رمان‌به‌ریی پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ بکه‌ن له نه‌کردنی خراپه‌دا، وه له سه‌ر‌پی‌چی نه‌کردنی‌اندا، که ئه‌و خراپه‌یه بریتیه له‌چی؟ بریتیه له مه‌یخو‌ریی و قومار‌کردن.

شیوازی یازده‌یه‌م: که ده‌فهرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئه‌گه‌ر پشتتان هه‌ل‌کرد، که‌واته: ئه‌م کارانه واته: شه‌ر‌اب خوری و قومار‌کردن و بت په‌رستی و به‌کاره‌ینانی زه‌له‌مه‌گان بو دابه‌ش‌کردنی شت، ئه‌وانه هه‌موویان پشت له خوا

بشخۆنەوه لەمەودوا زەرەری نیە، بەلام ئایەتەکە مەبەستی پێ ئەوهبوو کە ئەوهی لە رابردوودا خواردوووانەتەوه زەرەری نیە، کەواتە: مەبەست پێی رابردوو، بەلام شوینی ئیشکال و مشتومر بۆ زانیان ئەوهیە کە دەلێن: خوای کاربەجێ پێشی دەفەرموی: ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَعَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، دوایی دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَعَامَنُوا﴾، دوایی دەفەرموی: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَأَحْسِنُوا﴾ واتە: وشە (تقوی) جارێک لەگەڵ ئیمان و کردەوهی باشدا هاتو، جارێک لەگەڵ ئیماندا هاتو، جارێک لەگەڵ ئیجساندا هاتو، ئایا دەبێ حیکمەتی ئەوه چی بێ؟! لەوبارەوه زۆر سەرنجی تەفسیرەکانم داوهو خۆشم زۆری لێ ورد بوومهوه، ئنجا پێشی رای ئەوان دینم و دواییش بۆخۆم چیم بە دلە، ئەویش دەلیم:

(۱) (الطَّبْرِي) له تەفسیرەکەى خۆى (جامع البيان) دا دەلێ: (فَالِإِتْقَاءُ الْأَوَّلِ: هُوَ الْإِتْقَاءُ بِتَلْقَى أَمْرٍ بِاللَّهِ بِالْقَبُولِ وَالتَّصَدِيقِ، وَالدَّيْنُونَةِ بِهِ وَالْعَمَلِ، وَالِإِتْقَاءُ الثَّانِي: الْإِتْقَاءُ بِالتَّبَاتِ عَلَى التَّصَدِيقِ، وَتَرْكِ التَّبْدِيلِ وَالتَّغْيِيرِ، وَالِإِتْقَاءُ الثَّلَاث: هُوَ الْإِتْقَاءُ بِالِإِحْسَانِ، وَالتَّقَرُّبِ بِنَوَافِلِ الْأَعْمَالِ) (۱) دياره (سید قطب) ییش له (في ظلال القرآن) هکەى خۆیدا ئەوه پەسەند دەکات، دەلێ: هەرچەندە تەواو دلێشم لێی دانەمرکاوه، بەلام ئەو رایەم پێ لە هەمووان باشتره (۲)، دياره (طَبْرِي) دەلێ: تەقوای یەكەم (کە لە رستەى یەكەمدا هاتو) بریتیه لە پارێزکردن بەوهى کە فەرمانى خوا وەرگیری و قبوول بکری و بە راست دابنری و ملکه چیی بۆ بکری، تەقوای دووهم بریتیه لە پارێزکردن بەوه کە لەسەر بە راست دانانى شەریعەتى خواو حوکمی خوا، وە وازهیان لە گۆرین و لە جیگۆرکی پیکردنى بەردهوام بین، تەقوای سێیەم: بریتیه لە پارێزکردن بە چاکە و لە خوا نزیکبوونهوه بە هۆی ئەو کردەوانەوه کە سوننەتن.

(۲) وە هەندیکیان دەلێن: ئەوه تەنیا بۆ داکۆکیی لەسەر کردنه، وەك خوا کە دەفەرموی: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۴﴾﴾ النکائر،

(۱) ج ۵، ص ۳۹.

(۲) في ظلال القرآن، ج ۲، ص ۹۷۸.

واتە: نەخێر وانیه لەمەودوا دەزانن، جارێکی دیکەش نەخێر وانیه لەمەودوا دەزانن، وەك چۆن خوا لەوئ بۆ جەخت لەسەرکردنەووە داکۆکی ئەوێ دووبارە کردۆتەووە، لێرەش هەر وایە کە سێ جار باسی تەقوا کراوە.

۳) وە هەندێکی دیکەش دەلێن: لێرەدا مەبەست پێی ئەوێە کە تەقوا سێ پلە ی هەیه، پلەیهکی نزم، پلەیهکی نیووەراست، پلەیهکی سەروو:

أ/ تەقوای یەگەم/ نزمترین پلە ی تەقوا ئەوێە کە ئینسان بەبێ وی نابیتە مسوئمان، ئەویش ئەوێە کە خۆی لە شیرکی گەورە و لە کوفری گەورە و لە نیفافی گەورە و لە بیپروایی (إلحاد) بیاریزی، ئنجا دەبیتە پارێزکارو برپوادار (متقی و مؤمن).

ب/ تەقوای دووهم/ پلە ی دووهمی تەقوا، ئەوێە کە ئینسان ئەگەر ئەو حالەتە تەقوایە ی بوو، لە گوناھە گەورەکان دەپاریزی، واتە: نە واجبیک دەچووین و نە قەدەغەیهك دەشکین.

ج/ تەقوای سێیەم/ پلە ی هەرە بەرز ی تەقوا، ئەوێە کە ئینسان ئەگەر ئەو حالەتە تەقوایە ی هەبوو، نە گوناھ ی گچکە دەکات، نە شتی ناپەسەندیش دەکات، وە سوننەتەکانیش بە پێی توانا جیبەجی دەکات.

۴) رای بەندە:

منیش دەلیم دەگونجی ئەو رایانەش وەرگیری، بۆیەش هیئاومن، بەلام پیموایە لێرەدا خوای پەروردگار دەیهوئ بە ئیمانداران بفرموی: ئەگەر لە رابردوودا لە سەردەمی نەفامییدا، شەرابتان خواردۆتەووە قومارتان کردووە بتان پەرستوووە یانسیبتان کردووە، چیتان کردووە، ئیستا کە خوا هیدایەتی داوون بە هەر مەندی کردوون لە ئیمان، دەبێ بەردەوام بە پەیزە ئیماندا لە هەلکشان دابن، وە لە پارێزکارییدا بەردەوام لە بەرەو پیشچوون دابن و بەردەوام لە بەرزبوونەووە دابن، هەلبەتە ئەوێش وە نەبێ تەنیا رای خۆم بێ، بەلکو بەگشتی لە هەموویان وەرگریتووە بە شیوازی خۆم دامرشتووە، ئەمەش پوونکردنەووە ئەو رایە، جاری یەگەم کە دەفرموی ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا﴾

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ ﴿﴾، واتە: پارێزبان کردووە ئیمانیا هیئاووە کردووە

باشهکانیان نهجامداوه، (إذا ما اتقوا)، واته: که تا ئیستا شه‌پرابیان خواردوهو قوماریان کردوه، له‌مه‌ودوا خوْ ده‌پاریزن له شه‌پرابو قومارو له ههر گوناھیکی دیکه‌ش، (وَأَمِنُوا) یانی: ئیمانیش دینن، واته: ئیمانیکه ته‌واوتر له‌وهی پیشی، بوچی؟ چونکه به‌ئه‌ندازهی ئه‌وه که ئینسان که پابه‌ند ده‌بی به شه‌ریعه‌ته‌وه، ئیمان‌ه‌که‌شی زیاد ده‌کات، کاتی خوْی خوا شه‌پرابی قه‌ده‌غه نه‌کردوه، مسوولمانان پیوهی پابه‌ند نه‌بوون، به‌لام ئیستا که ئه‌و حوکمه هاتۆته خواری و مسوولمانان پیوهی پابه‌ند ده‌بن، مانای وایه ئیمانیان زیادی کردوه طاعه‌ت و به‌ندایه‌تییان بوْ خوا زیادی کردوه، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، له‌سه‌ر کرده‌وه چاگه‌کانیش به‌رده‌وام ده‌بن.

دوایی که بوْ جاری دووهم ده‌فه‌رموئ: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَعَامِنُوا﴾، واته: دوایی پاریزیان کرده‌وهو ئیمانیان هی‌ناوه، هی جاری یه‌که‌م یانی: خوْیان ده‌پاریزن له هه‌موو گونا‌هه‌کان، له نیویاندا شه‌پرابو قومارو چی و چی، ئنجا پاریز ده‌که‌ن له خوای په‌روه‌ردگار به‌وه که له‌مه‌ودوا هیچ موخاله‌فه‌یه‌که نه‌که‌ن، وه هیچ واجیبیک نه‌چووینن، ئنجا که بوْ جاری دووهم ده‌فه‌رموئ: ﴿وَعَامِنُوا﴾، دیاره پیشی ئیمانیان هی‌ناوه، ئه‌دی بوچی دووباره ده‌فه‌رموئ: ﴿وَعَامِنُوا﴾؟ ئه‌وه وه‌که ئایه‌ته‌که‌ی سوورته‌ی (النساء)ه، که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

﴿عَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾ (۱۳۷)، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه! ئیمان بینن به خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، واته: ئیمانی واجبتان هی‌ناوه، ئه‌مجار ئیمانی موسته‌حه‌ب بینن، ئیمانیکه نزم‌تان هی‌ناوه، ئیمانیکه سه‌رووتر بینن و، ئیمان‌ه‌که‌تان کاملتر بکه‌ن، چونکه ئیمانیش زیاد ده‌کات و که‌م ده‌کات، وه ئیمانیش له‌راستیدا یه‌که‌ حاله‌تی نیه مه‌عقوول نیه و بلایی ئیمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌که ئیمانی مسوولمانیکه ساده‌یه، که ئیمان‌ه‌که‌ی له گونا‌هان نایگیریته‌وه!

دوایی که بوْ جاری سییه‌م ده‌فه‌رموئ: ﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَأَحْسِنُوا﴾، واته: پاشان پاریزیان کرده‌وهو چاگه‌یان کرده‌وه، وه‌که ده‌بینن ئه‌مجاره باسی ئیمانی نه‌کردوه،

بۆچی؟ چونکه وهك بلیی ئیمانەکه بۆتە شتیکی دامەزراوو پپووستی بهوه نهکردوه دووبارهی بکاتهوه، بهلام تهقوا ههمیشه له بهرزبوونهوه دایه، دوایی که ئیمان دهچەسپی، ئنجا ئینسان دەبی له تهقوا زیاد بکات، دیاره به ئەندازی زیادبوونی تهقوا، ئیمانەکهش کاملتەر دەبی، وه ئەمجاره وشە

﴿وَأَحْسِنُوا﴾ ی هیئاوه، واته: له تهقوایهکهیاندا چاکهکار (مُحْسِن)ن، چونکه وشە (إحسان) بۆ زانیاریتان هەندیک وادەزانن که (إحسان) له هەر سیاقیک دا بی، هەر به مانای چاککردنه لهگەڵ خەلک، بهلام وانیه، به بهلگە ی ئەو فەرماشتهی که به (حدیث جبریل) مەشهووره، که له (جبریل) پیغەمبەر ﷺ دەپرسی: ﴿مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾ {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۳۶۷)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۵۰)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۹۹)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۶۴) وَأَبْنُ حَزِيمَةَ بَرَقْم: (۲۲۴۴)، وَغَيْرُهُمْ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واته: ئیحسان چیه؟! فەرمووی: ئیحسان ئەوهیه که به جوړیک خوا بپه‌رستی وهك بیینی، وه بیگومان ئەگەر تۆش نهیینی ئەو دهبینی.

لێردا پیغەمبەر ﷺ (إحسان)ی تەفسیر کردوه به چاک بەندایهتی بۆ خوا

کردن، نهك چاکه لهگەڵ خەلک کردن، لێرەشدا دیاره وشە ﴿وَأَحْسِنُوا﴾، دهگونجی وپرای چاکهکاری لهگەڵ خەلکدا، چاک بەندایهتی بۆ خوا کردنیش بگهیه‌نی، وه دواییش ده‌فهرموئ: بیگومان خوا چاکه‌کارانی خوشدهوی، به‌گورتیی: من پیموايه، ئەو ئایه‌ته ناماژهیه بۆ ئەوه که مسوولمانه‌تی و دینداریی پله پله‌یه، وا مه‌زانن که ئیمان و تهقوا وهك سکه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر وایه، که کهوتنه سه‌ری، تازه دەرۆن تاقیامه‌تی! نا، به‌لکو وهك په‌یژه وایه وه‌دی به‌رده‌وام پێیدا سه‌ربکه‌وی، وه له جوړیک له ئیمان‌ه‌وه بگوازیه‌وه بۆ ئیمانیک دی، وه له جوړیک له تهقوا بۆ تهقوا زیاتر، وه له جوړیک له ئیحسان بۆ ئیحسانیک باشتر.

ماوه‌ته‌وه بلیم: که ئەو ئایه‌ته به‌لگە ی ئەو یاسایه‌یه که ده‌لی: (لَيْسَ لِلْقَانُونِ أَثَرٌ رَّجْعِي) واته: یاسا کاریگه‌ریی بۆ رابردوو نیه، یان (یاسا شوین‌ه‌واری گپ‌راوه‌ی نیه)، که ئەوه کۆده‌نگی هه‌موو زانیانی یاساناس و شه‌رع‌زانانی له‌سه‌ره، خوای به‌روه‌دگار ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی له‌و ئایه‌ته‌دا به‌یان کردوه، چۆن؟ چونکه ده‌فه‌رموئ:

﴿ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا
وَأَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴾، مانای وایہ نیستا مہی (خمر) و قومار قہدغہ دہکرینو، ئہوانہی کہ
وہختی خوئی مہییان خواردوٹہوہو قوماریان کردوہ، گوناہیان لہسہر نیہ، کاتی
خوئی کہ شتیئ قہدغہ نہکراوہ، نیستا بوٹ نیہ بلئی: تو گوناہبار بووی، چونکہ
وہختی خوئی شہرابت خواردوٹہوہو، یان گوناہبار بووی، مامہلہت بہ رپبا کردوہ،
یان گوناہبار بووی، قومارت کردوہ! یان کہسیئ کہ نہیزانیبی فلان شت
قہدغہیہ، وہ کہمتہرخہمیش نہبووبئی لہ نہزانیہکہیدا، واتہ: (معذور) بی
بہ (جہل)ہکھی، ئہوہ ئہویش بہ ہمان شیوہ گوناہی لہسہر نیہ، لہسہر
شتیئ کہ بہ نہزانیی و بہ بئناگایی دہیکات، چونکہ لہ سہرہمی
پیغہمبہریشدا ﷺ شتی و ابووہ، جاری و ابووہ شتیئ کراوہ، نہزانراوہ کہ
قہدغہ کراوہ، مانای وایہ لہسہری گوناہبار نہبوون، یا شتیئ کہ پیشی واجب
نہبووبئی و دوایی خوا واجبی کردبی، گلہییان لی نہکراوہ، کہ بوچی فلان
شتان نہکردوہ؟ ہہلبہتہ زانایانی یاساناس لیردا شتیئ کی دیکہش دہئین: (یاسای
شوینہواری گیراوی نیہ) لہ حالیکدا بو تاوانباران و خہتاباران بہکاربہئیری،
بہوبارہیاندا تہفسیر دہکری، کہ لہ مہصلہحہتیان بی، منیش پیموایہ زیاترو
لہو دہقیان وەرگرتوہ: (ادْرءُوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ)^(۱)، واتہ: سزایہکان بہ شوبہکان
دووربخہنہوہ، واتہ: کہسیئ کہ خہتایہکی کردوہ، یاسایہک کہ دہردہچی با
شوینہواری رہجعی ہہبی، ئہگہر ئہو شوینہوارہ رہجعیہ بو وی قازانج بی،
بہلام ئہگہر لہ زہرہری بی و تووشی سزابی، ئہوہ دہبی شوینہواری رہجعی نیہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) کہ ئہمہ دہقہکہیہتی بہ تہواوی: (ادْرءُوا الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ، وَإِنَّ الْإِمَامَ أَنْ يُحْطِيَءَ فِي الْعَفْوِ
خَيْرٌ مِنْ أَنْ يُحْطِيَءَ فِي الْعُقُوبَةِ) رواہ الترمذی والحاکم والبیہقی عن عائشۃ رض اللہ عنہا
مرفوعا.

دەرسی بیست و یەکەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەوت ئایەت پێکدێ (۹۴ - ۱۰۰)، لەو حەوت ئایەتە موبارەکەدا

خوای کاربەجی دووجاران بە نازناوی ئیمان مسوڵمانان دەدوین **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ**

ءَامَنُوا﴾، وە لەبارەی ڤاووشکارکردن لە کاتی ئیحرام بەستنیاندا بە حج و عومرە، یان بە عومرە، کە قەدەغەییە و مایە پێ تاقیکرانه و هیانە، ئاگاداریان دەکاتە وەو، لەبارەی چۆنیەتی کەفارەتی نیچیر کوشتنە وە لە کاتی ئیحرامدا ڤینمایی دەکات، کە یان ئازەلێکی وەك خۆیەتی، یان خواردن دان بە نەدارانە، یان ڤۆژووگرتنە.

پاشان بۆیان باسی ڤه‌وایی نیچیر و خواردنی دەریایی دەکات، لە کاتی ئیحرامدا و قەدەغەبوونی ڤاو لە وشکانییدا، ئنجا خوا باسی هەر کام لە کەعبە و مانگە حەڤامەکان واتە: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، وە ئازەلی نیشانەدارکراو بۆ قوربانیی، دەکات، وەك چەند دروشم و نیشانەییەکی دینداریی، وە پاشان خوای دادگەر مسوڵمانان ئاگادار دەکاتە وە لە چەند شتێک، یەکەم: خوا نەهینیەکانی ئاسمانەکان و زەوی دەزانێ، واتە: نیهینی نیو دلی ئیووش لە خوا شیروەنیە و پەنھان نیە، دووم: وە ئاگاداریان دەکاتە وە کە سزاو تۆلە ی خوا توندو لیبوردن و بە بەزەبیشی زۆرە. سییەم: وە ئاگاداریان دەکاتە وە کە پیغەمبەر ﷺ تەنیا گەیانندی لەسەرە، وە خوای ڤەر وەردگاریش ئاگاداریی ئاشکرا و پەنھانە هەمووی دەزانێ.

وە لە کۆتایی دا ئاگاداریان دەکاتە وە کە ڤاڤ و پیس یەکسان نین، هەرچەندە پیسەکە، واتە: بیکەنگەکە، یان خراپەکە، لە ئینسانان و لە فیکرو کردە وەو جل و بەرگ و ... هتد، هەرچەندە زۆریش بی و زۆرییەکە ی سەرسامیشت بکات، بەلکو کەمی پوخت لە زۆری بۆر چاکترە، وە سەرەنجام خوا بە نازناوی خاوەن عەقلان مسوڵمانان بانگ دەکات، وە فەرمانیان ڤیدەکات کە ڤاریز لە خوا بکەن، کە دەبیتە هۆی سەرفرازییان.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَهُ طَعَامًا مَسْكِينًا أَوْ عَدْلٌ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَن عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۗ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمَّتْ حُرْمًا ۗ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلِّغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّهُ بِلِئَالِ الَّذِينَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ ۝﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! بیگومان خوا بە شتیک له نیچیر که له ژیر رکیزی دەست و نیزه که کانتانندان، تاقیتان دەکاتەوه، تاکو خوا (له واقیعداو بە بەرجهسته کراوی) بزانی کى بە پەنھانی لی دەترسى، ئنجا هەر که سیک دواى ئەوه دەستدریژی بکات، ئەوه ئازاریکی بە ئیشی ههیه ﴿۹۴﴾ ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! بە ئیحرامه وه نیچیر مه کوژن، وه هەر کامیکتان بە ئانقهست بیکوژی، ئەوه له سه ریه تی قه ره بوویه کی هاوتای ئەوه که کوشتوویه تی له ئازەلان بدات، که دوو که سی خاوه ن دادگه ریی له ئیوه برپاری له سه ر بدن، بکریته قوربانیی و بگه یه نریته (سنووری) که عبه، یان خواردن پیدانی نه داران بکریته که فارهت، یان بارته قای ئەوه رۆژووگرتن، ئەو (قه ره بوو و که فارهت) هش بوئه وه یه تاکو سزای کاری خوی بچيژی، خوا له (هه له ی) رابردوو بوردوه، وه هەر که س بگه رپه تته وه (سه ر گوناھى نیچیر کوشتن) ئەوه خوا تۆله ی لی دەستینی، وه خوا زالی خاوه ن تۆله یه ﴿۹۵﴾ (راوکردنی) نیچیری ده ریاو خواردنه که ییتان بو حه لال کراوه، وه ک سوودو مه دار سازبوونیك بو ئیوه و بو رپواران، به لام هه تا له ئیحرام دابن (راوکردنی) نیچیری وشکانییتان لی قه ده غه کراوه، وه پاریز له و خوايه بکه ن که بو لای وی کوډه کرینه وه ﴿۹۶﴾ خوا که عبه ی مالى حه پامی گیراوه به مایه ی راوه ستانی خه لک و به رپوه چوونی کاروباریان، هه روه ها مانگی حه پام و ئازەله (بی نیشانه) دانراوه کان بو قوربانیی و ئازەله گه ردنبه ننداره کان، ئەوه هش (پوونکرایه وه) تاکو بزانی که خوا هه رچی له ئاسمانه کان و له زه وی دایه ده یزانی، وه خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿۹۷﴾ بزانی که خوا تۆله ی تونده، وه (بزانی) که خوا لیبوردەى به به زه یی یه ﴿۹۸﴾ پیغه مبه ر جگه له گه یانندن (ی په یامی خوا) هیچی دیکه ی له سه ر نیه، وه خوا ده زانی چی ئاشکرا ده که ن و چی په نه ان ده که ن ﴿۹۹﴾ بلئ: پیس و پاک یه کسان نین، هه رچه نده زۆری پیس سه رسامیشت بکات، ده جا ئەى خاوه ن عه قلان! پاریز له خوا بکه ن، به لکو سه رفرابن ﴿۱۰۰﴾)).

شیکردنەوی هەندیك له وشەکان

(لَبَلَوْنَكُمْ اللَّهُ): ئەو (ل) لامە، بۆ سویند پیخواردن و (ن) نوونەكەش بۆ تەئکیدە، واتە: سویند بە خوا، بە تەئکید خوا تاقیتان دەكاتەو، لە زمانی عەرەبیدا دەگوتری: (بَلَوْتُ فُلَانًا، خَبَرْتُهُ، وَبَلَوْتُهُ: إِخْتَبَرْتُهُ) بە دوو واتا دی: (بَلَوْتُ فُلَانًا) واتە: شارەزای فلان كەس بووم، چۆن؟ كە تاقیم كردهو، شارەزای بووم، هەردوو واتاكەى هەن، كەواتە: واتایەكى (لَبَلَوْنَكُمْ اللَّهُ) یانی: خوا تاقیتان دەكاتەو، واتایەكى دی یانی: خوا لە رپی كردهو وەگانتانەو ئیووی بۆ دەرەكەوی، خۆی دەتانیاسی، بەلام دەیهوی بە كردهوی خۆتان شارەزاتان بی.

(الصَّيْدِ): وشەى: (صاید) بە دوو واتا دی:

بە مانای راوکردن دی، دەلی: (الصَّيْدُ: مَصْدَرُ صَاد، صَاد يَصِيدُ صَيْدًا، وَهُوَ تَنَاوُلُ مَا يُظْفَرُ بِهِ مِمَّا كَانَ مُمْتَنِعًا، وَالصَّيْدُ الْمَصِيدُ)، چاوكە، راوی كرد، راو دەكات، راو كردن، وە راو كردنیش بریتیه لەووە كە بۆت ناگیرى بیگری، واتە: ئەو زیاندارو ئازەلانی كە لە حالەتی ئاساییدا زەفەریان پینابردی، وەك كەو، كۆتر، قاز، مراوی لە پەرەوهران، وە بزە كیوی و مامز و كەرویشك و سیخورو ئەوانەى گۆشتیان دەخوری لە ئازەلان.

و بە مانای (المصيد) یش دی، واتە: نیچیر، ئەو نیچیرهى كە راوده كری.

(وَرِمًا حُرْمًا): كۆی (رُمح)ە، ئیمە بە كوردی (نیزه)ی پی دەلیین، وە (رُم) یشی پی دەلیین، بەلام رُم دریزتر بوو، نیزه كورتتر بوو، هاویشتوو یانە.

(حُرْمًا): (جَمْعُ مُحْرِمٍ، عَكْسُ مُحِلٍّ، وَحَرَامٌ عَكْسُ حَالِلٍ)، (حُرْمٌ) كۆی (مُحْرِمٌ)ە، وە (مُحْرِمٌ) كەسیكە چۆتە ئیحرامەو وە ئیحرامی بەستو، وە پیچەوانەى (مُحِلٌّ)ە، (مُحِلٌّ) كەسیكە نەچۆتە ئیحرامەو وە ئیحرامی نەبەستو، واتە: هەموو كردهوكانی بۆ حەلالن، بەلام كەسى (مُحْرِمٌ) خۆی بی بەش دەكات لە

كۆمەلئىك شت، وهك: خو بۇنخوۆشكردن، نینۆك كردن، وه هەندى شتى دى كه له كاتى ئيحرام دا لىي قەدەغه دەبن، وه حەرپاميش عەكسى حەلألە، دەگوترى: (فُلَانٌ حَرَامٌ) واتە: له ئيحرام دايە، وه كه گوترا: (حلال) واتە: له ئيحرام دانىه.

(فَجَزَاءٌ): (الْجَزَاءُ: وَهُوَ الْغَنَاءُ وَالْكَفَايَةُ، وَالْجَزَاءُ مَا فِيهِ الْكَفَايَةُ مِنَ الْمُقَابَلَةِ خَيْرًا أَوْ شَرًّا)، (جَزَاءً) واتە: برىتيى، يان بەرانبەر، يان شتىك بارتهقاي شتىك بى، دەلى: (جَزَاءً) هەر شتىكه كه بو شتىك بەس بى، ياخود له بەرانبەريدا بيتهوه، واتە: بارتهقاو هاوتا، جا بو چاكە بى، يان بو خراپە.

(النَّعْمُ): (جَمْعُهُ: أَنْعَامٌ، وَأَنَاعِيمٌ: الْمَالُ السَّائِمُ وَيُطْلَقُ عَلَى الْإِبِلِ أَكْثَرًا...) وشەى (نَعْم) به (أَنْعَامٌ وَأَنَاعِيمٌ) كۆدەبيتهوه، (الْمَالُ السَّائِمُ) هەر ئازەلئىكه بلەوهرى، هەمووى پى دەگوترى (أَنْعَام)، بەلام به زورى بو حوشترو ئازەلى ورد (مەرپو بزن) و رەشەولاخ واتە: مانگا و گا، بەكاردى، بەلام من پىموايه بو جيا لهوانەش بەكاردى، هەرچەندە وشەى (خيل) واتە: ولاخە بەرزە، كه ئەسپو ماین و ئەوانە دەگريتهوه، بەلام واپىدەچى وشەى (أَنْعَام) ئەوانيش بگريتهوه، هەرچەند جارى وايه به پى عورف وشەيهك تايبەت دەكرى به بەشىك له چه مك و واتايه كه يهوه، بو وینه: وشەى (ثواب) له عورفى زمانى عەرپبيدا زياتر بو چاكە بەكاردهيىنرى، بەلام له ئەسلى زمانى عەرپبى بو خيرو شەرپ بەكاردى، ئىستاش ئىمه به كوردى هەر دەليين: خوا جهزات بداتهوه، (جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا) بەلام وشەى (جَزَاءً) ئەويش له ئەسلى زمان بو پاداشت و سزاو تۆلەش بەكاردى، كه چى به پى عورف جارى وايه ماناكەى تايبەت دەكرى.

(هَدِيًّا): (الْهَدْيُ مُخْتَصٌّ بِمَا يُهْدَى إِلَى الْبَيْتِ، الْوَاحِدَةُ: هَدِيَّةٌ، وَالْأُنثَى: هَدْيٍ)، (هَدْيٍ) تايبەته به وهى كه دەگريته ديارى بو مالى خوا (بيت)، واتە: له كاتى حەج و عومرەدا، سەربەردى، تاكه كهى (هَدِيَّة) يه، واتە: ئازەلئىك كه دەگريته خەلات و ديارى له سنوورى حەرپمدا سەربەردى، وهك ئەوهى يهكيك له مەناسىك و خواپەرسىيەكانى حەج، وه ميينه پى دەگوترى (هَدْيٍ)، نيرينهش پى دەگوترى: (هَدِيَّة).

(عَدْلٌ): (الْعَدْلُ: رَجُلٌ عَدْلٌ، وَعَادِلٌ وَرَجَالٌ عَدْلٌ، ذَوِي عَدْلٍ: أَي عَدَالَةٌ، عَدْلٌ ذَلِكَ: مُعَادِلٌ ذَلِكَ) وشهى: (عَدْلٌ) ئیمە بە کوردی پێی دەلێن: دادگەری، بەلام (رَجُلٌ عَدْلٌ) واتە: پیاویکی رێک و راست، کە شایەدی لێ وەرگیری، دیارە ئینسانیش کە دادگەر بوو شایەدی لێوەردەگیری، جا لە زمانی عەرەبیدا دەلێ: (رَجُلٌ عَدْلٌ، وَعَادِلٌ وَرَجَالٌ عَدْلٌ) وشهى (عَدْلٌ) بوو هەموویان بەکاردی، (ذَوِي عَدْلٍ) واتە: خاوەن دادگەری، (عَدْلٌ ذَلِكَ: مُعَادِلٌ ذَلِكَ) بار کە لێدەنری دوو لای هەیه، هەرگامیکیان پێی دەگوتری: (عَدْلٌ)، وە هەندیکیان دەلێن: (عَدْلٌ) و (عَدْلٌ) بە هەردووکیان هاتو، چونکە هەردووکیان وەک یەکن یەگسەن، دیارە هەردوو تایی باریک دەبێ هیندە یەک بن، ئەوجار بارەگە ڕادەوهستی، ئەگەرنا لاتەل و لاسەنگ دەبێ.

(وَبَالَ): (الْوَيْلُ: وَالْوَيْلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ، (وَيْلٌ، وَابِلٌ) بە بارانیکی دەگوتری کە دلوپەهێ گەورەو گرانی لێ دروست بێ، دەلێ: (الْوَيْلُ: الْفَسَادُ، الشَّدَّةُ الثَّقَلُ، سُوءُ الْعِقَابَةِ..)، (وَيْالٌ) واتە: خراپە، یاخود سەرەنجامی خراپ، قورسیی و زەحمەت و نەرەحەت، ﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ﴾، بۆئەوێ کە سەرەنجامی خراپیی، وە ئاگامی شوومی خووی کە سزایە، بجیژی.

(سَلَفٌ): (السَّلَفُ: الْمَتَقَدِّمُ، ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾: أَي يُتَجَاوَى عَمَّا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)، (سَلَفٌ) ئەوێهێ تێپەرپووەو ڕۆیشتووەو ڕابردو، کە دەفەرموێ: ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾، واتە: ئەوێ ڕابردووەو بۆخۆیەتی، بەو واتایە کە ئەگەر بلی (علیه) واتە: لێی دەپرسریتەو، وە ئەگەر بلی: (لَهُ) واتە: لێی ناپرسریتەو، (يُتَجَاوَى عَمَّا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) چاوپۆشیی دەگری لەوێ کە تێپەرپووە.

(مَتَاعًا): له قورئاندا وشهى (مَتَاعٌ) زۆر هاتو، وەک دەفەرموێ: ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي

الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٣٦﴾ الرعد، یان دەفەرموێ: ﴿... إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

مَتَّعٌ ... ﴿ ۳۹ ﴾ غافر، (الْمَتَّاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ عَلَى وَجْهِ مَا فَهُوَ مَتَّاعٌ وَمُتَّعَةٌ)، (مَتَّاع) هەر شتیگە سوودی لێ وەرگیرێ و بەهرە لێ وەرگیرێ، بە شیوەیهک لە شیوەکان، بەلام بە زۆری بۆ شتی گەم بەکار دێ، واتە: شتیگە گەم دەوام بێ، یاخود گەم بایەخ بێ، یاخود تەمەنی گەم بێ.

(وَالسَّيَّارَةُ): (سیارة) لێرە بە مانای کاروان، کۆمەڵیک رێبوار دێ، (السير: المضي في الأرض ورجل سائر وسيار والسيارة: الجماعة)، (السير) واتە: بە زویدا رۆشتن، (سَارٍ يَسِيرٌ سِيرًا)، دەگوترێ: (وَرَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ) پیاویگە گە دەروات بە رێدا، گە دیارە (سائر) واتە: رۆشتوو، بەلام (سَيَّار) واتە: زۆر رۆشتوو، صیغە موبالغەیه، (والسيارة الجماعة) واتە: کۆمەڵە خەلکیگە پیکەوه دەروان، جا چ بە بارو سوار، چ پیاده بن.

(قِيَامًا): چاوگە، واتە: راوهستان، لێرەدا دەلێ: (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا فَهُوَ قَائِمٌ وَجَمَعُهُ قِيَامٌ، وَالْقِيَامُ وَالْقَوَامُ: اسم لما يقوم ويثبت به الشيء كالعماد والسناد) له زمانی عەرەبیدا (قَامَ يَقُومُ قِيَامًا) هەلسا، هەلدهستی، هەلسان، یاخود راوهستان (فَهُوَ قَائِمٌ وَجَمَعُهُ قِيَامٌ) ئەو راوهستاوه، وه به (قيام) کۆدهکریتەوه، وه هەر وهها (قيام و قوام) یش ناون بۆ هەر شتیگە گە ئەو شتە پێوراده وهستی، وهك (عماد و سناد) رەشمال گە هەلدهدرێ ئەو ئەستوندهگە دەدریتە بەری، پێی دەگوترێ: (عماد) یان (سناد)، لهبەرئەوه گە رەشماله گە بههوی ئەوه وه راوهستاوه، خوای پەروردگار یش دەرەرموێ: (كعبَة) و (هَدْي) و (قلائد) و مانگی حەرەم کردوون، به مایه ی راوهستان، راوهستانی خەلگ، واتە: کاروباری دینداری و دنیا داریان وهك دوایی باسی دهکەین.

(الْبَلَّغُ): (الْبَلَّغُ) واتە: گەیاندن، (البلوغُ وَالْبَلَغُ: الإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ وَالْمُنْتَهَى وَالْبَلَغُ التَّبْلِيغُ)، (بلوغ، بلاغ) ئەوهیه گە بگهیه کۆتایی، سنووریک ئامانجیک دیاری کرابی، پێی بگهیه، وه (بلاغ) به مانای گەیانندیش دێ، وه به مانای خودی گەیشتن دێ، وه به مانای گەیانندی پهيامیک، یان گەیانندی

شتیک دئ، کہ دہفہرموی: ﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ﴾ . واتہ: پیغہمبہر ﷺ تہنیا گہیانندی لہسہرہ، ئہوہی دیکہ دہکہویتہ سہر خوتان، دواى ئہوہی کہ پیتان راگہیہندرا.

(الْحَبِيثُ): (الْحُبْتُ وَالْحَبِيثُ مَا يُكْرَهُ رِدَاءً وَخَسَاسَةً، وَأَصْلُهُ الرَّدِيُّ الدُّخْلَةُ الْجَارِي مَجْرَى حَبَثِ الْحَدِيدِ) وشہی: (حُبْتُ، حَبِيثٌ) ہہر شتیکہ کہ ئینسان کہیفی پی نہیی لہبہر خرابیی و کہم بایہخیی، یان لہبہر پیسییان، وہ لہ ئہسلدا لہ (الرَّدِيُّ الدُّخْلَةُ) شتیکی خراب، کہ رگہل شتی باش کہوتوہ، وہک زیوان و بنزیل کہ رگہل گہنم و جو دہکہوئ، یان ہہر شتیکہ کہ رگہل برنج و کونجی دہکہوئ، وہک بہردو شتی دیکہ، ئہوہ پی دہگوترئ (الدُّخْلَةُ)، (الْجَارِي مَجْرَى حَبَثِ الْحَدِيدِ) وہک ئہو ژہنگہی کہ لہسہر ئاسن دہکہوئ، دیارہ ژہنگہکہ ئاسنہکہ دہرژینئ، بویہ دہبی لیی بکہیہوہ، ئہسلی ماددہی ئاسنہکہ جیایہو ئہو ژہنگہی کہ لہسہری دہکہوئ، ئہوہ شتیکی خرابہو کہوتوتہ سہری.

(وَالطَّيِّبُ): (أَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُّهُ الْحَوَاسُ، وَمَا تَسْتَلِدُّهُ النَّفْسُ، وَفِي الشَّرْعِ: مَا كَانَ مُتَنَاوِلًا مِنْ حَيْثُ مَا يَجُوزُ) واتہ: ئہسلی (طَيِّبٌ) ہہر شتیکہ کہ ہہستہکان چیژی لیوہرگرن وہ نہفسی ئینسان چیژی لیوہرگری، (الطَّيِّبُ) لہرووی شہرہوہ ہہر شتیکہ کہ شہرہ رییدابی، ئہو شتہ وہرگیری و بہکاربہینری.

ہوئی ہاتنہ خوارہوہی ئایہتہکان

ہوئی ہاتنہ خوارہوہی ئہو ئایہتہی کہ دہفرموی: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ ءَأَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ

فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۴﴾، { قَالَ مُقَاتِلُ بْنُ حَيَّانٍ: أَنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي عُمْرَةِ الْحُدَيْبِيَّةِ، فَكَانَتْ الْوُحْشُ وَالطَّيْرُ وَالصَّيْدُ تَغْشَاهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، لَمْ يَرَوْا مِثْلَهُ قَطُّ فِيمَا خَلَا، فَتَهَاَهُمُ اللَّهُ عَن قَتْلِهِ وَهُمْ مُحْرِمُونَ } (محاسن التأويل: ج ۴، ص ۹۴)، واتہ: موقاتلیی کورپی حہییان دہلی: ئہم ئایہتہ لہ کاتی عومرہی حودہیبیبیہدا دابہزی، ئازہلی کیوی و پەرہوہرو نیچیر دہہاتن بہسہر ہاوہلاندا دہگہران، لہو شوینانہی بارگہوبنہیان لی خستبوو (دہہاتنہ دہوروبہریان)، کہ لہ رابردوودا ہہرگیز شتی وا نہبووہ، خواش لی قہدہغہ کردن، کہ ہہتا لہ ئیحرام دابن ئہو نیچیرانہ بکوژن.

دیارہ ئہوکات و ہک ئیستا نہبووہ، ہہموو دہمی گوشت ہہبی و خواردنی خویش ہہبی، زوریش حہزیان لہ گوشت بووہ، ئنجا ئہو مہسہلہیہ بہسہرہات و رپووداوی زوری تیڈان، بو نمونہ: یہکیک لہ ہاوہلان ئیحرامی نہبہستبوو بہ عومرہ، ئازہلیکی زور قہلہو بہویدا ہات، ہاوہلانیش ئامازہیان بو کرد، ئہویش بہ تیرو کہوانہکہی، یان بہ ہہر شتیکی دی کہ پیی بوو، ئہو کہرہ کیویہی راو کرد، ئنجا سہری برپی و دواپی گوتی: ہاواکاریم بکہن، ئہوانیش گوتیان: ئاخر ئہگہر ہاواکاریبت بکہین ئیمہ گوناہبار دہبین، (بہ حیساب ئہوان راویان نہکردوہو ہاواکاریشیان نہکردوہ) ہاواکاریشیان نہکرد، دواپیئہ ئہوانہی ئیحرامیشیان ہہبوو زور حہزیان لہ گوشت بوو، لییان خوارد، (جا زانایان دہلین: ئہگہر بہ ئامازہکردنیش، بی ہہر جوڑیکہ لہ ہاواکاری و گوناہباری، بہ ہہر حال دیارہ ئہوہ تافیکردنہوہیہک بووہ)، ئنجا ئیمہ ئیستا تیڈہگہین لہو ئایہتہ کہ دہفرموی:

﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ ءَأَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ

اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمِن أَعْتَدِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾، ئەهێ ئهوانهێ
برواتان هیناوه! بیگومان خوا به شتیک له نیچیر که له ژیر رکیفی دهست و
نیزه که کانتانندان، تافیتان دهکاتهوه، تاگو خوا (له واقیعداو به بهرجهسته کراوی)
بزانی گێ به په نهانی لێی دهترسی، نجا ههر که سیك دواي ئەوه دهستدریژی
بکات، ئەوه ئازاریکی به ئیشی ههیه.

خوای بالادهست ئاوا بهندهکانی خوێ تاقی دهکاتهوه، ئەوان له تامه زرۆیی
گوشت له چ میحنه تیکدا بوون، خوای بهرزیش ئەو نیچیرانهی ناردوونه دهور، له
کاتیکیدا که زریش ههزیان له گوشت بووه، تا خوا له واقعیی خوایاندا بوێ
دهربکهوئو، بزانی تا چهند پابهند دهن به شهریعهتهوه، پارێزکار دهن، یان
ئارهزوویان بو گوشت وایان لیدهکات که فهرمانی خوای پهروهردگار بشکین!!

مانای گشتی ئایهتهکان

خوَا ﷻ له م سوورته موباره کهدا بو جاری دوا دهیم بانگی مسوئلمانان دهکات، که ئاشکرایه یهکه مین مسوئلمانانیک که دویندراو بوون بهم ئایهته و بانگراو بوون، هاوه لانی بهریز بوون، بهلام له دوا و انیش هه موو جیلهکانی مسوئلمانان پشتاو پشت تا ئیستاو دوا ئیستا ئه و دواندانهی خوای پهروهردگار دهیانگریته وه، وهک پیشتر باسما ن کرده، ئه م سوورته له قهدهر قهبارهی خوای به بهراورد له گه ل سوورتهکانی دیکه، سوورتهیکه زوئترین یاسای شهرعیی تیدان، وه شازده جاریش به نازناوی: ﴿ یَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾، ئیمانداران ددهوینن، لیره شدا خوای

پهروهردگار بو جاری سیزدهیم دهرموی: ﴿ یَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنكُمْ اللهُ بِشَيْءٍ

مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ ﴾، ئه ی ئهوانه ی ئیمانتان هیئاوه! به تهئکید خوا به شتیک له نیچیر واته: مهرج نیه زوریش بن، بهلام به شتیک له نیچیر تاقیتان دهکاته وه، دهستان دهیانگاتی، ئه وهی به دهستیش نهگیری به رم و

نیزه کانتان راویان دهکن، ﴿ لِيَعْلَمَ اللهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ﴾، تاکو خوا بزانی کی به په نهانی لی دهرسی؟ وه کی لی ناترسی؟ (واته: به بهرجهسته کراوی و له دنیای واقیعدا خوای پهروهردگار بو دهریکه وی، ئه گه رنا وهک زانیاری بی

سنووری خوا، هه موو شتیک دهزانی)، ﴿ فَمَنْ اَعَدَّيْ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴾، هه ر که سیک دوا ئه وهی که خوا ئاگادارتان دهکاته وه بوئان روون دهکاته وه، دهرسدریزی بکاتو به ئیچراره وه راو بکات، ئه وه ئه و کهسه ئازاریکی به ئیشی هه یه.

ئنجا بو جاری سیزدهیم بانگی مسوئلمانان دهکاتو دهرموی: ﴿ یَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا ﴾، ئه ی ئهوانه ی ئیمانتان هیئاوه! هه ر دهرباره ی هه مان بابته هی پیشی فهرمووی: بویه ئه و نیچیرانه دینه دهوروبه رتان تاکو تاقیتان بکاته وه، بهلام

ئەمجارە حوکمەکە ی رادەگەیهنی: ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾، نیچیر راپومەگەن و مەکوژن لە کاتیکیدا ئیوه لە ئیحرام دان، چونکە بابای ئیحرامدار چ پیاوبی، چ ئافرت، کۆمەئیک شتی لە خۆی قەدەغە کردوون، بۆئەوێ خۆی یەکلا بکاتەو، بۆ بەندایەتی بۆ خوا، زیکرو یادی خوا، رازونیازو موناجات لەگەڵ خوا، دووعاو پارانەو لە خوا، کە ئەوانە لەگەڵ راکردن و دوای نیچیر کەوتن و گوشت و کوشتار، وە خۆ بۆنخۆشکردن و خۆ رازاندنەو سەرچی کردنی ئافرت... هتدا، ناگونجین ئەوانە هەموویان قەدەغەن بۆ کەسیک کە دەچیتە ئیحرامەو، ئنجا حوکمەکە ی بەیان دەکات، کاتیکی کەسیک نیچیریکی گوشت، ئەو بەشەرە، هەلە دەکات، دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّداً﴾، هەر کامیک لە ئیوه بە ئانقەست بیکوژی، بە ئانقەست دوو شتی لە بەرانبەردا هەن، هەلەو لەبیرچوون (خطاً ونسیاناً)، ئایا ئەگەر بەهەلە بیکوژی، یان بە لەبیرچوون بیکوژی سزایەکە ی ناکەویتە سەر؟ ئەو دوایی باسی دەکەین و راجیایی زانیانی لەسەرە، بەلام گرنگ ئەوێه لێردا دەفەرموی: هەر کامیک لە ئیوه کە لە ئیحرام دان، بە ئانقەست نیچیریکی راپ بکاو بیکوژی ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ﴾، پاداشتیکی لەسەرە وەک ئەوێ کە گوشتوویەتی لە ئازەل، چ ئازەلیکی گوشتو، هاووینەکە ی دەبی بکری و بیکاتە قوربانیی، ﴿يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو کەسی خاوەن دادگەری لە ئیوه بریاری لەسەر دەدن، دوو نەفەری بە ئینصافی دینداری ریک و راست، بۆ وینە: ئەگەر گاکوی کوژراو، دەبی حوشتەر بکاتە خیر، ئەگەر بزە کیوی بی، دەبی بەرانیک بکاتە خیر، ئەگەر بالندەیه دەبی حوشتەرەل (نعامة)، یان مەریک بکاتە خیر، ﴿هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ﴾، ئەو ئازەلە کە سەردەبرد، وەکو قەرەبوو پاداشت لەجیاتی ئەو نیچیرە ی کە گوشتوویەتی، دەبی بکریتە دیاری، وە بگەیهندریتە لای کەعبە، کە دەفەرموی: ﴿هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ﴾، هەموو زانیان لەسەر ئەو یەکدەنگن، مەبەست پی ئیوه نیە کە بچیتە لای کەعبە، چونکە ئەو ئازەلە ناگونجی لە نیو کەعبەدا سەربەردی، وە جیشیان نابیتەو، ئەدی مەبەست پی

چییه؟ مەبەست پێی دەوروبەری کەعبەیه، واتە: بچیتە سنووری حەرەمەوه، ئەوه کە پێغەمبەر ﷺ دیاری کردووە کە فلان شوپن تا فلان شوپن، بە هەر چوار دەوری مەککەدا، بە ئەندازەی ئەوەندە دووری، ئەوەندە کیلۆمەترە، ئەوه پێی دەگوتری حەرەم، بگاتە نیو ئەو سنوورە، وە هەندیک دەلین: هەر تەنیا بگاتە نزیک سنووری حەرەم، تەواوە ﴿ **أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ** ﴾، یاخود ئەگەر ئازەلەکە یان چەنگ نەکەوت، ئازەلێکی بارتەقای ئەوه بە پارەکە یان دەکرێ و دەیدات بە نەداران ﴿ **أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا** ﴾، یان "ئەگەر پارە نەبوو" بە ئەندازەی ئەوه رۆژووگرتن، واتە: خواردنەکە چەند بوو، بۆ وینە: دەگوتری ئەوەندە کیلۆیە ئەوەندە رەبە (صاع)ەیه، لە جیاتی خواردنی هەر ژەمیەک لە رۆژیکدا، بۆ هەر نەداریک رۆژووێک دەگری، ﴿ **لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ** ﴾، بۆ ئەوهی سزای هەلەو خراپەکە یان بچیتێ، ﴿ **عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ** ﴾، خوا چاوپۆشیی لە رابردوو کردووە، کە لە رابردوودا نەتانزانێوه حەرەمە، بە ئیحرامەوه نیچیرتان کوشتووە، خوا چاوپۆشیی لە هەمووی کردووە، ﴿ **وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ** ﴾، وە هەر کەسیک بگەریتەوه، دوا ئەوهی کە دەزانێ خوا قەدەغە ی کردووە، پێشتر ئەگەر نەیزانیی، یان بە دنیاییهوه نەیزانیی، چونکە رەنگە بای هەندێ بەهۆی ئەوهوه کە شارەزای دینی ئیبراهیم بوون، ئەوهی کە بۆیان بەجیماوه، هەندیک هەر زانیویانە، بەهەر حال دوا ئەوهی خوای کاربەجێ لە دوا نوسخە ی وەحی خۆیدا بۆی دیاری کردن، هەر کەسیک بگەریتەوه سەر ئەوه، ئەوه خوا تۆلە ی لێ دەستینێ، ﴿ **وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ** ﴾، وە خوا زالی خاوەن تۆلەیه.

ئەوه بەنسبەت راوکردن لە وشکانیی دا.

ئنجای خوای پەرورەدگار باسی راووشکار دەکات لە دەریادا، دەفەرموی: ﴿ **أَحَلَّلَ**

لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ، مَتَّعَا لَكُمْ وَاللِّسْيَارَةَ ﴾، راوکردنی دەریاتان بۆ حەلال

کراوه، سوودو مەدار سازکردنە بۆخۆتانو بۆرېبوار، یاخود نیچیری دەریا، چونکە وشەى: (صید) چاوگە، دەگونجى بە مانای راوکردن بى له دەریادا، دەشگونجى بە مانای خودى نیچیرهکه بى، واتە: نیچیری دەریاتان بۆ حەلال کراوه، ﴿وَطَعَامُهُ﴾، وه خواردنى دەریاشتان بۆ حەلال کراوه، نیچیری دەریا چیه؟ وه خواردنى دەریا چیه؟ ئەوه دواىى له مەسەله گرنگەکاندا باسى دەکەین، واپێدەجى مەبەست له (صید) ئەوه بى ئینسان زەحمەتیکى پێوه بکیشى، تا راوى دەکات، (طعام) یش ئەوهیه که زەحمەتیکى وای پێوه نەکیشى و بە ئاسانى بێتە دەستى.

﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغَيَّارَةِ﴾، ئەوه رابواردنیکى که مەو خۆشگوزەرانیهکی که مە، مەدار سازبوونیکە بۆخۆتان، وه بۆرېبوارانیش، واتە: خواردنى دەریاو نیچیری دەریا، هەم ئیوه که له ئیحرامدان بۆتان حەلالەو، هەم خەلکی دیکەش که له ئیحراپ دانیە، ئەو رېبوارانەى که بە دەریادا دەرۆن، بۆیان هەیه راو بکەن له

نیچیری دەریاو له خۆراکی دەریا بەهرەمەند بن، ﴿وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا

دُمْتُمْ حُرْمًا﴾، وه راوى وشکانی، یاخود نیچیری وشکانیتان لى قەدەغە کراوه تاكو له ئیحراپ دابن، بەلام ئەگەر ئیحراپتان شکاند، بۆتان هەیه، وهك له سەرەتای

سوورەتى (المائدة) دا باسمان کرد، خوا دەفەر موى: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾،

دەفەر موى: وه هەركاتى ئیحراپتان شکاند، راوى بکەن، یهكێك هەبوو هەر ئاوا تەماشای روالهتى قورئانى دەکرد، هەمیشە دەیگوت: ئەمر بۆ پێویست بوون (وجوب)ە، منیش گوتم: ئاخەر مەرج نیە هەمیشە وابى، جارى وایە بۆرې پیدانە، گوتى: نەخیر حەتمەن له هەر شوینیکى قورئاندا ئەمر هەبى، بۆ فەرز بوونە، منیش گوتم: ئایا حەجت کردوه؟ گوتى: نەخیر، گوتم: إن شاء الله به خیر ئەگەر حەجت کرد، یان عومرەت کرد، پاشان که ئیحراپت شکاند، ئەوه واجبە راوى بکەى

به پى قسهى تۆبى؟ گوتى: بۆجى؟ گوتم: خواى پەروردگار دەفەر موى: ﴿وَإِذَا

حَلَلْتُمْ فَأَصْطَادُوا﴾، واتە: وه هەركاتى ئیحراپتان شکاند، راوى بکەن، کهواتە: دەبى

بکەویە دوای مامزو کەرویشک و ئازەلی کێوی، لەو دەشتە عەرەبستاندا تا شتیک دەگری خۆت و ئەو چەند حاجییە کە لە وێن! گۆتی: ئاواپە؟ گۆتم: بە پێی قسە ی تۆبێ بەئێ، بەلام لەراستییدا نەخێر وانیه، بەلکو خوا کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ

فَأَصْطَادُوا﴾، دەئێن: ئەم ئەمرە لێردا بۆ ڕێ پێدانه، چونکە ئەمەر لە دوای تەحریم مانای ڕێ پێدان دەگەیهنێ (الْأَمْرُ بَعْدَ التَّحْرِيمِ يُفِيدُ الْإِبَاحَةَ)، پێشی خوا فەرمووی: ڕاوی مەگەن بە ئیحرامەوه، دوایی دەفەرموی: کە ئیحرامتان شکاند ڕاویکەن، مانای وایە ئەوهی پێشی لێتان قەدەغە بوو، ئیستا بۆتان حەلالە، نەك ئیستا لەسەرتان واجب بێ، جا ئەو بابەتانه بەهۆی زانستی (أصول الفقه) هوه دەزانرێن، ئەگەرنا ئینسان هەر لەخۆوه تەماشای ڕوولەتی قورئان و سوننەت بکات، تووشی حوکمی زۆر غەلەت دەبێ، کە خواو پیغەمبەری خوا مەبەستیان نەبوون،

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، وه پارێز لهو خوايه بکهن که بۆ لای ئەو کۆدەگرێنەوه، واتە: پارێز له خوا بکهن لهو شتانەدا له ئیحرامدا ڕاوشکار مەکەن، له وشکانییدا شتیک مەکەن پیچەوانە ی فەرمانی خوابی، هەرچەنده وشە ی تەقوا مەفهووم و ماناکە ی گشتییە، بەلام لێردا تاییبەتە بهوه کە ڕاوشکار نەکرێ له کاتی ئیحرام هەبووندا، چونکە جاری وایە بە پێی سیاقەکە ی تاییبەت دەبێتەوه بهو شتە ی کە له سیاقەکەدا هاتوه، ئنجا خوا چوار شتان باس دەکات، دەفەرموی:

﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدِ﴾،

خوا ئەو چوار شتانە ی کردوون بە مایە ی ڕاوهستانی خەلک، دینداری و دنیا داری بەو شتانەوه بەنده، دەفەرموی: خوا کەعبە ی بەیتی حەرەمی گێڕاوه بە مایە ی ڕاوهستانی خەلک، هەر وهما مانگی حەرەم، هەر وهما (هدی) و (قلائد) یش، پێشتریش گۆتمان: کەعبە ئەو چوار دیوارە یە کە بەیتیشی پێ دەگوترێ، جاری وایە بهو مزگەوتەش دەگوترێ کە له دەوری کەعبە یە، بەلام کەعبە به خودی ئەو چوار دیواره دەگوترێ کە پەردە ڕەشەکە ی بۆ دەکرێ و دەرگای هە یەو، گۆشە ی بەردە ڕەشەکە (الحجر الأسود) و گۆشە ی یەمانی (الركن الیمانی) تێدایە... هتد، وهك دەبیین، خوا ئەوهی کردوه به مایە ی ڕاوهستانی خەلک، واتە: بەهۆی کەعبەوه خەلک دیندارییان

ھەرچەندە زۆرىي پىس ياخود زىانبەخش، ياخود خراپ، تۆسەرسام بىكات، ھەرچەندە زۆر زۆرىش بى، ۋەك كوردەۋارىي خۇمان دەلى: (پاك و پوخت نەك زۆرو بۆر) ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، ئەي خاۋەن عەقلان پارىز لە خوا بىكەن بەلكو سەرفرازىن، كەۋاتە: كىن شايستەي ئەۋەن كە پارىزكارىن؟ خاۋەن عەقلان، چونكە جارى وايە ۋەك لەنىو كوردەۋارىي خۇشماندا باۋە، ئەگەر كەسىك گىل و حۆل بى، شىتۆلكە بى، دەلىن: رەنگە ئەۋە ۋەلى خۋابى!! نەخىر دۇستانى خوا ھەموويان دەبى زۆر عاقل بن، شىتۆلكە ۋە خەلكى فەقىر حال و بەستەزىمان، نابنە دۇستى خوا، دەگونجى خوا لىي خۇشبى، گوناھى كەم بى لەبەرئەۋەدى خۋاى دادگەر عەقل و ھۆشى كەم داۋەتى، بەلام ناگونجى دۇستانى خوا شىت و حۆل بن، پاك و پىسىي خۇيان نەزانن، كە بەداخەۋە زۆرجار لە مامۇستايانىش رەنگە كە شىتتىك دەبىنن بلىن: رەنگە ئەۋە دۇستى خۋابى، نەخىر دۇستانى خوا ھەموويان دەبى زۆر عاقل بن، ئەۋەتا خۋاى زاناو كاربەجى لىرەدا فەرمان بە خاۋەن عەقلان دەكات كە ئەھلى تەقۋابن.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە یکەم: که خوا دەفەر موی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِيَّبْلُوْكُمْ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُۥ اَيْدِيْكُمْ وَرِمٰحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَن يَخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۗ فَمَنْ اَعْتَدَىۢ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴾، ئیمە دەبی شەش هە ئوەستە لە بەرانبەر ئەو ئایەتەدا

بکەین:

هە ئوەستە یە یکەم: که دەفەر موی: ﴿ لِيَّبْلُوْكُمْ اللّٰهُ ﴾، ئەو (ل)ە، لامی

قەسەمە، واتە: سویند بە خوا، (ن) نوونەگەش نوونی تەئکیدە، یانی: بە مسۆگەری، خوا تاقیتان دەکاتەو، جا تاقیکردنەو، هەر بۆ ئینسانەکان لە قورئاندا لە زۆر شویندا باسکراوە دووبارە کراوەتەو، هەر بۆخۆی ئەو دنیا یە وەک گوتراوە: (الدنيا دار الإبتلاء والإختبار، والآخرة دار البقاء والقران) ئەم دنیا یە جیی تاقیکرانەو، دواڕۆژ جیی تیدا مانەو، جا یەکیک لەو شتانە یە که ئیمە پیی تاقی دەکرینەو، ئەو یە که لەکاتی کدا که سەرگەرمی خواپەرستی، شتیکت بیته پیش، پیچەوانە ی خواپەرستی بی، بۆ وینە: لە ئیچر امدای، نیچیرت دیتە بەردەست، بە رۆژووی، خواردنیکی خۆشت دیتە بەردەست، خەریکی تاعەتیکی، لەولا گوناھیک دیتە بەرچاوت و دەبی خۆتی لی بیاریزی، ئەو یەکیکە لە تاقیکردنەو، کانی خوا.

هە ئوەستە ی دوو م: که دەفەر موی: ﴿ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ ﴾، بە شتیکی لە نیچیر،

یاخود بە شتیکی لە راوکردن، ئەو بۆ کەمیە، یانی: با شتیکی کەمیش بی، دەبی خۆتانی لی بیاریزن، ئەو ی خۆی لە کەم نەپاریزی، خۆی بۆ لە زۆریش ناپاریزی، بەئکو کەم واتلیدەکات دوا یی تووشی زۆریش بی.

هەلۋەستەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿الصَّيْدِ﴾، وشەى (صيد) بە ئازەل و اتە: چوارپى، وە بە پەرەور، واتە: بالئندەو ئەوانەى دەفرن، دەگوترى، وە دەبى كىوى بى و گۆشتى حەلال بى، وەك مامز، بەلام ئەگەر كىوى بى، بەلام گۆشتى حەلال نەبى بە (صيد) دانانرى، وەك: گورگ پلنگو چەقەل، وە دەبى كىوى بى و كەوى نەكرابى، وە هەم گۆشتەكەشيان دەبى حەلال بى لە خودى خۇياندا، زۆربەى زانايان وادەلئىن، هەندىكيشيان دەلئىن: ئەگەر گۆشتەكەشى حەلال نەبى، مادام كىوى بى، هەر دەگوترى (صيد).

بەلام واپىدەچى ئەو راپەى دىكە راستر بى، چونكە خەلك گورگو چەقەلى بۇچىيە؟ بۇچى راپويان دەكات؟ خەلك شتىك راپو دەكات كە سوود لە گۆشتەكەيان ببىنى.

هەلۋەستەى چوارەم: كە دەفەرموى: ﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾، هەندىك لە

زانايان ئاوايان لىكداووتەو: ﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ﴾، واتە: نىچىرى بچووك كە بە

دەست دەگىرى، ﴿وَرِمَاحُكُمْ﴾، ئەوۋى كە بە چەك دەگىرى، بەلام من واى تىدەگەم

﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾، واتە: بەرپەلتان دەكەون، جا چ بەدەستى پرووت

بى، چ بە ھۆكارىك بىت، تەلەو داوى بۇ دابنىى، تەپكەى بۇ دابنىى، يان بە چەك راپوى بكەن، ئەوۋى كە وەبەر پەلتان دەكەون، جا چ بە ئاسانىى، چ بە زەحمەت.

هەلۋەستەى پىنجەم: كە دەفەرموى: ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾، يەكىك

بۇى ھەيە پىرسىار بكات، بلى: باشە ئەدى خوا بۇخۇى نازانى كى لە خوا دەترسى، مادام واپە بۇ تاقىمان دەكاتەو؟ بۇيە زانايان ئاوايان لىكداووتەو،

دەلئىن: (لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَا عِلْمَهُ غَيْبًا مِنْ أَمْثَالِ مَنْ أَمْثَلِ وَأَعْتَدَاءِ مَنْ

اعْتَدَى)، واتە: تاكو خوا بە بىنن بىنى، ئەوۋى كە بە پەنھانىى زانىويەتى

بە زانىارى خۇى زانىويەتى لە دىناىى واقىعدا ببىنى، كە داخۇ كى فەرمانى جىبەجى دەكاو كى دەستدرىزى دەكات، وەك من لە (ماناى وشە بە وشەى

نایهتهکان) دا گوتووومه، واته: خوا له دنیای واقیعداو به بهرجهستهکراوی
بزانی، نهگه رنا له زانیاری بیسنووری خویدا هه موو شتیک دهزانی، جا
ئهوه له زور شویندا له قورئان دووباره بوتهوه، با لیمان تیکنهچی!

که دهفه رموی: ﴿لِعَلَّمَ اللَّهُ مِنْ خَافَهُ بِالْغَيْبِ﴾، ئهوه نیه که خوا هه تا
ئینسان شتیک نهکات نهیزانی! خوا پیشتهوهی ئه و شته ئه نجامیش بدری
دهیزانی، به لام دهیهوی به بهرجهستهکراوی، به کردهوی ئینسانه که بیزانی.

هه لوهستهی شه شههه: که دهفه رموی: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾، واته: دواى ئهوهی بوئان روون گراوتهوه، هه کهس دهستدریزی بکات،
نازاریکی به نیشی ههیه، لههوه بوئان دهردهکهوی که بهر لهوهی ئیمه
حوکهی شههه شتیک بزانی که قهدهغهیه نهگهه بیکههین، مادام به
نهزانییه، گوناھی لهسهه نیهه، سزاو نازار روومان تیناکات، مادام
نهمانزانیبی، به لام ئهوه دهبی یهه قهیدی بخهینه سهه، واته: نهمانزانیبی،
وه له نهزانییه که شدا که متهر خهه نه بووبین، چونکه زانیان دهئین: هه موو
کهس پاساو بوهینراو (معدور) نیه به نهزانی (جهل)، واته: شتیک بکاو
دواپی بلئ: نهزانی، نایا هه موو کهس لی وهردهگیری، هه موو کهس پاساوی
لی قبوول دهگری؟ نهخیر، دهبی لهو جوړه بی که پاساودار (معدور) به
نهزانی (جهل) دهکی، یانی: هیچ ریگهیهکی نه بووبی تاکو بیزانی، وه کهسی
دهستنه که وتبی، هیچ دهرفتهی نه بووبی که حوکهی ئه و شته بزانی، ئه و جار
نهگهه بیکات، گوناهار نیه.

مهسهلهی دووهه: که خوا دهفه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصِّدْقَ وَأَنْتُمْ

حُرْمٌ﴾، دهربارهی وشهه: (صید) هه رچههه پیشتریش باسماه کرد، زانیان سی
رایان ههه:

۱) هەندیك دەلین: (صید) هەر شتیكه پراوبكری، جا گوشتی بخوری یان نەخوری، وە چ مائی بی، واتە: دەستەمۆ كرابی، و، رام كرابی، وەك ئەو ئاژەلانی لەگەڵ خەلكدا دەژین، هەر چوار جورە ئاژەلەكان: حوشترو رەشەولاخ و مەرو بز، چ كیوی بی، كە ئەو رایە زۆر بیهیزە.

۲) هەندیكیش دەلین: (الصَّيْدُ: كُلُّ مَا كَوَّلَ اللَّحْمَ سِوَى الْفَوَاسِقِ الْخَمْسِ) نیچیر هەموو شتیكه كە گوشتی بخوری، جگە لە پینج فاسقەكان، هەر لە كوردەواریی خۆشماندا دەلین: فاسقی خەمسە، جا دوایی باسی (الفَوَاسِقِ الْخَمْسِ) دەكەین، دەلین: هەر ژیاندارێكه كە گوشتی بخوری: ئاژەل و چوارپێ بی، یان پەلەوەر بی، بچووك بی، یان گەورەبی، مادام گوشتی بخوری، جگە لە پینج ژیاندارە فاسقەكان.

۳) هەندیکی دیکە دەلین: نیچیر هەر شتیكه كە گوشتی بخوری، واتە: مەرج نیە تەنیا ئەو پینج فاسقە، لە چەمکی نیچیر هەلاویڕابن، هەر شتیکی دیکەش كە گوشتی نەخوری، بە نیچیر دانانری.

هەلبەتە هەندیكیش گوتووایانە هەر شتیکی دیکەش وەكو ئەو پینج فاسقەكانە بی حوكمی وانی هەیه، هەندیكیش دەلین: نەخیر هەر ئەو پینجەن.

ئنجأ كە خوا دەفەر موی: ﴿ وَأَنْتُمْ حَرَمٌ ﴾، واتە: ئیو لە ئیحراپادا بوون و ئیحراپاتان بەستبوو، كە ئینسان ئیحراپ دەبەستت؟ یان بو حج، یان بو عومرە، هەلبەتە جاری واش هەیه حج عومرەشی لەگەڵدا دەكری، ئەو پێی دەگوتری حجی (قران)، یان حجی (تَمَتَّع)، وە جاری وایە بە تەنیاش دەكری و پێی دەگوتری (افراد)، وە جاری واشە عومرە بە تەنیا دەكری، بەلام گەرنگ ئەو هیه ئیحراپ تەنیا لە حالەتێكدا دەبەستری، كە ئینسان خواپەرستییه كانی حج جیبه جی دەكات، یان عومرە، یان هەردووکیان پێكه وە، لە زمانی عەرەبیدا دەلین: (رَجُلٌ حَرَامٌ وَأَمْرَأَةٌ حَرَامٌ) (رَجَالٌ حَرَمٌ وَنِسَاءٌ حَرَمٌ) پیاویکی حەرام، واتە: پیاویك لە ئیحراپادایە (إِمْرَأَةٌ حَرَامٌ) ئافرەتێك لە حەراپادایە، پیاوانیك كە ئیحراپیان بەستوو، ئافرەتانیک كە ئیحراپیان بەستوو، هەر وەها دەگوتری (رَجُلٌ حَلَالٌ وَأَمْرَأَةٌ حَلَالٌ) (وَرَجَالٌ حَلَالٌ وَنِسَاءٌ حَلَالٌ) هەموو ئەوانە بەكار دەهێنرین.

ئه ممانه و پینج زینده و هره ژیاندارهش که هه لایو پیردان بابای ئیحرام به حه ج و عومره، یان به عومره، یان به حه ج به ستوو، بو ی هه یه بیانکوژی، با له ئیحرامیش دابی، نه و پینجهن: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: خَمْسٌ مِنَ الدَّوَابِّ، كُلُّهُنَّ فَاسِقٌ، يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ: الْغُرَابُ وَالْحِدَاةُ وَالْعُقْرَبُ وَالْفَأْرَةُ وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۴۶۱۳) وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۳۱۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۵۳)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۸۳۷) قَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۲۸۸۷)، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (۵۴۸۰)}، واته: عائشه خوا لیبی رازی بی، ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: پینج ژیاندار، {پینج شت که دهرؤن، (دواب) کو ی (دابه) یه واته: هه ر شتیک که له سه ر زه وی برپوا { هه ر پینجیان فاسیقن، واته: خراپن، وه خوینیان هه لاله له هه ره مدا ده کوژرین، یا خود له کاتیک ئینسان له ئیحرامدایه بو ی هه یه بیانکوژی، نه وانیش: ۱/ (الْغُرَابُ) قه له ره شه، ۲/ (وَالْحِدَاةُ) قه له به له که، دیاره نه ویش دهن دووکی به قولابه، ۳/ (وَالْعُقْرَبُ) دوویشک، ۴/ (وَالْفَأْرَةُ) مشک، ۵/ (وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ) سه گی هار، یان سه گی که هه لک بگری، له سه حیجی موسلیم دا له جیاتی (الْعُقْرَبُ) گوتراوه (الحیة) مار، با له ئیحرامیش دابی، مار بو ت دی، دوویشک نه وانی دیکه بو ت هه یه بیانکوژی، وه زه ره ریشی نیه بو حه ج و عومره و ئیحرامه که ت، دیاره له کاتیکدا که پیویسته بیانکوژی. نه گه رنا له ئیحرام دابی، بکه ویه دهشت و دهری، به دوا ی دوویشک و مار و نه وانه بکه وی! نه وه شتیک تی ته وا و نیه.

{وَقَالَ سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ وَزَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ: الْكَلْبُ الْعَقُورُ يَشْمَلُ هَذِهِ السَّبَاعَ الْعَادِيَةَ كُلَّهَا. بِدَلِيلِ قَوْلِهِ: ﷺ لَمَّا دَعَا عَلَى عُنْبَةَ بِنِ أَبِي لَهَبٍ قَالَ: اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبَكَ فَأَكَلَهُ السَّبُعُ بِالزَّرْقَاءِ} (محاسن التأويل: ج ۴، ص ۳۷۱) سوفیان کوری عوبه ینه و زهیدی کوری نه سلم خوا لییان رازی بی، گوتوو یانه: که ده فه رموی (الْكَلْبُ الْعَقُورُ) سه گی هار، یا خود سه گی که هه لک ده گری، هه موو جو ره دهن ده کان ده گری ته وه (واته: پلنگ و شیرو چه قه ل و که متیار و نه و شتانه ی که په لاماری هه لک دهن) به به لگه ی فه رمایشتی پیغه مبه ر ﷺ که دوعای له عوتبه ی کوری نه بو له هه ب کرد، که پیغه مبه ری خوا ی نه زیه ت دابوو،

ئەویش فەرمووی: خۆیە لە سەگەگەیی خۆتی بەسەردا زالبکە، (لە رپوایەتیکدا فەرموویەتی: ﴿اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كِلَابِكَ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سنن الكبرى) برقم: (۹۸۳۲)}، واتە: ئەو خۆیە! سەگێک لە سەگەکانی خۆتی بەسەردا زال بکە، ئەو بوو شیر خواردی لە زەرقا (السبع: لیرەدا یانی: شیر) لە زەرقا لەگەڵ کاروان بوو، زۆر لەخۆی دەترسا، لەنیو خۆیانەووە گرتبوو، شیر هات بۆنی پێوەکردن تا هاتە سەر ئەو خواردی دووعای پێغەمبەر ﷺ لێی قبوول بوو، گەواتە وشە (کلب) هەموو درندەیهک دەگریتەو، شیر بێ، پلنگ بێ، هەرچی بێ، منیش ئەو رایەم پێ راسترە.

مەسەلە ی سێیەم: که خوا دەفەرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ

أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا، ئەمەش دەبێ چەند هەلۆهستەیهکی لە بەرانبەردا بکەین:

هەلۆهستە یەکمەم: که دەفەرموی: ﴿مُتَعَمِّدًا﴾ هەر کەسێک بە ئەنقەست

نیچیریەک بکوژی، ئایا کەسێک کە لەبیری بچی، یاخود بە هەلە، شتیەک بە نیچیریکەووە بێ، زامن دەبێ، قەرەبووگە بداتەو؟

زانایان پراجیایان هەیه، بەلام زۆر بەی زانایان دەلێن: بەلێ سزایەگە لەسەر هەمووانە، منیش ئەو رایەم پێ راستە، یەکیەک بۆی هەیه بلی: بۆچی خوا

دەفەرموی ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا﴾، کەسێک بە ئانقەست؟ وەلامەگە

ئەوویە وەك (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) لە کتیبەگەیی خۆی (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر الکلام المنان) دا جوانی دینیت، دەلێ: هۆی کە خوا وایفەرموو ئەوویە (وَإِنَّمَا نَصَّ اللَّهُ عَلَى الْمُتَعَمِّدِ لِقَتْلِ الصَّيْدِ، مَعَ أَنْ الْجَزَاءَ يَلْزَمُ الْمُتَعَمِّدَ وَالْمُخْطِئَ، "كَمَا هُوَ الْقَاعِدَةُ الشَّرْعِيَّةُ" أَنْ الْمَتْلَفَ لِلنَّفُوسِ وَالْأَمْوَالِ الْمُحْتَرَمَةِ، فَإِنَّهُ يَضْمَنُهَا عَلَى أَيِّ حَالٍ كَانَ، إِذَا كَانَ إِتْلَافُهُ

بَغَيْرِ حَقٍّ، لَأَنَّ اللَّهَ رَبُّبَ عَلَيْهِ الْجَزَاءَ وَالْعُقُوبَةَ وَالْإِنْتِقَامَ، وَهَذَا لِلْمُتَعَمِّدِ، وَأَمَّا الْمُخْطِئُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ عِقُوبَةٌ، إِنَّمَّا عَلَيْهِ الْجَزَاءُ^(۱)، واتە: بۆیە خوا دەفەرموی: هەر کەسێک بە ئانقەستی نیچیرێک بکوژێ، ئەووە سزاو تۆلەکەبێت، بۆیە خوا باسی بە ئانقەستی کردووە، بۆ کەسێک کە نیچیرێک بکوژێ، لەگەڵ ئەوەشدا کە سزاو قەرەبوووە کە دەکەوێتە سەر، هەر کەسێک بە ئانقەستی یان بە هەڵە بێ، یان بە لەبیرچوونەووە بێ، وەک چۆن بنچینە ی شەرعیی وایە هەر کەسێک نەفسێک بپهوتێنێ، یاخود مال و سامانیکی موحتەرەم بپهوتێنێ، ئەووە زامینی دەبێ و دەکەوێتە سەری، دەبێ بیبژێری، بە هەر شیوەیهک لە شیوەکان فەوتاندبێتی، مادام بە ناھەق بێ، بەلام ئایا بۆچی خوا، وشە ی: (مُتَعَمِّدٌ) بەکارھێناو؟ چونکە خوای کاربەجێ لەسەر ئەو نیچیر کوشتنە، باسی قەرەبووی کردووە، باسی سزاو تۆلە ی کردووە، وە دیارە بابای کە بە هەڵە بیکات، سزای ناکەوێتە سەر، خوا تۆلە ی لێ ناستینیتەووە، بەلکو تەنیا قەرەبووی دەکەوێتە سەر بۆیە وشە ی: (مُتَعَمِّدٌ) ی لێردا هیناوە.

هەلۆەستە ی دووهم: کە دەفەرموی: (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ) بەو چوار جۆرە خویندراوہتەوہ:

۱- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

۲- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

۳- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

۴- (فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قُتِلَ).

مەبەست لێردا ئەوہیە کە ئایا: ئەو نیچیرە دەبێ قەرەبوووەکەشی وەک خۆی بێ، لە نرخ دا، یان لە قەبارەو (حجم)دا؟ لێرەش دوو را ھەن لە نیوان زانایان ھەر کامیکیان بێ، دەبیریتەوہ، بە پێی ئەم فەرماشتە ی پیغەمبەری خوا ﷺ، ﴿عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: (فِي الضُّبُعِ إِذَا أَصَابَهُ الْمُحْرِمُ كَبْشٌ،

وَفِي الظَّبْيِ شَاةٌ، وَفِي الأَرْتَبِ عَنَاقٌ، وَفِي الأَبْرُوعِ جَفْرَةٌ { أَخْرَجَهُ البَيِّهَقِيُّ فِي (سنن الكبرى) برقم: (۹۶۶۰)، وَالدَّارَقُطْنِيُّ برقم: (۴۹) وَصَحَّحَهُ الأَلْبَانِيُّ فِي (إرواء) برقم: (۱۰۵۳) }، واتە: جابیری کورپی عەبدوڵا خوا لای پازی بی دەلی: پیغەمبەری خوا ﷺ، فەرموویەتی: بابای ئیحرام بەستوو ئەگەر کەمتیاری گوشت، دەبی بەرانیك بدات له بەرانبەریدا، وه له بەرانبەر بزەکیوییه کدا مەریك بدات، وه له بەرانبەر کەرویشکیك کاریلەیهك بدات، وه له بەرانبەر بزە مژیهك (که خشوکیکه له شیوهی جرجه، بەلام گوشتی دەخوری) جەفریهك بدات، (واتە: بیجووی بزە، کاریلەیهکی زۆر بچووک، جفراً) ئەوهیه که له شەش مانگ کەمتر بی، یانی: سی چوار مانگە بی).

جا که دەفەرموی: ﴿ فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ ﴾، ئایا له نرخەکهیدا یاخود له خیلقەت و قەبارەکهیدا؟ ئەبو حەنیفە دەلی: له نرخەکهیدا، بەلام زۆری زانیان دەلین: له قەبارەو چۆنیەتیەکهیدا، منیش پیموایە هەردووکی دەگریتەوه، بە یەکسانی.

هەلۆستە ی سییەم: که دەفەرموی: ﴿ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ ﴾ دوو نەفەری دادگەر له ئیوه برپاری لەسەر دەدن، واتە: دەبی دوو مسوڵمان له خۆتان که دادگەربن، بە ئینصاف بن، بلین: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ) ئەو نیچیرە که کوژراوه، ئەوه بارته قایەتی له ئازەلان، ئەو ئازەله بکریته قەرەبوو و سەربەردی و بکریته فیدیە.

هەلۆستە ی چوارەم: که دەفەرموی: ﴿ هَدِيًّا بَلِغَ الكَعْبَةِ ﴾ هەموو زانیان لەسەر ئەوه یەك دەنگن وهك که مەبەست له (الكعبة) واتە: حەرەمی مەككە (الحرم المكي) یه، دەبی ئەو فیدیەیه بریترتە سنووری حەرەمهوه و لەوی سەربەردی.

هەلۆستە ی پینجەم: که دەفەرموی: ﴿ أَوْ كَفْرَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾ کەسیك له ئیحرام دایە، نیچیریك راو دەکاو دەیکوژی، بە ئانقەست بی یان بە هەلهو لەبیرچوون بی، لەسەر رای زۆریە زانیان ئەو کەسە پیویستە قەرەبوو بدات، له چ جوړە ئازەلیك، یان له چ جوړە پەلهووریك راوی کردوه، پیویستە وینە

ئەو بەدات، جا ئەبو حەنیفە دەلئین: نرخەگەیی لەبەرچاوە دەگیرئ. بەلام زۆربەیی زانایان دەلئین: قەبارەو شیوەی ئەو نیچیرە لەبەرچاوە دەگیرئ، ئەو ئەگەر ئەو کەسە لە توانای دا هەبوو، ئەگەرنا ﴿أَوْ كَفَّرَ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾، هەلبەتە لیڕەدا دیسان دەربارەیی وشەیی: یان (أو) وەك لە کەفارەتی سویندا باسما کرد، زانایان دوو رایان هەن:

۱/ هەندیکیان دەلئین: بۆ ریزبەندییە، واتە: تا هی یەکمەمی لەتوانادا هەبئ، نابئ هی دووهم بکات، وە تا هی دووهمی لەتوانادا هەبئ، نابئ هی سییەم بکات.

۲/ زۆربەشیان دەلئین: نەخیر، ئەو بۆ سەرپشککردنە (التخیر)، واتە: هەرکام لەوانەیی باسکران، دەتوانئ بیدات، دەگونجئ ئازەلئیک، یان پەلەوورئیک بکاتە قەرەبوو، یاخود خواردن بە نەدارئیک بەدات، ئنجا ئایا ئەو خواردنە چۆنە مەزەندە دەکریئ؟ ئەو ئازەلە کە وینەگەیی دەست ناکەوئ قەرەبووگەیی دەست ناکەوئ، تەماشای دەگەیی قەرەبووگەیی بایئ چەندە؟ بایئ ئەوئەندە نرخەگەیی دەدەیی، بۆ وینە بایئ سئ سەد هەزار دیناری عیراقییە، بەو برە پارە دەکاتە چەند ژەمە خواردن دەیدا بە نەدار، جا هەندیك لە زانایان دەلئین: ژەمئیک، هەندیك دەلئین: دوو ژەم، (يُعَدِّيهِمْ وَيُعْشِيهِمْ) ئیدی دەکاتە چەند رۆژ خواردن بۆ نەداران، ئەوئەندە خواردنەیی بئ دەکردرئ و تەسلیمیان دەکریئ، لەجیاتئ قەرەبووی ئازەلەگە.

هەلوەستەیی شەشەم: کە دەفەرموئ: (عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا) ئنجا ئەگەر ئەو خواردنەشی نەبوو بیدات بە نەداران، ئەو بە ئەندازەو بارتەقایی ئەو رۆژووگرتنی دەکەوئتە سەر، وشەیی (عَدْل) کە بە (عَدْل) یش خویندراوئەتەو (عَدْل، عَدْل) واتە: (مئثل) وینە، جا زانایان دەلئین: ئەگەر (عَدْل) بئ، واتە: لە جینسی خوئ، دەگوئریئ: (هَذَا الْقَلَمُ عَدْلٌ ذَلِكَ الْقَلَمُ) مادام ئەو شتە لە جینسی ئەو شتە بئ، بەلام کە گوئت (عَدْلُهُ) مەرج نیە لە جینسی بئ، بەلام گرنگ ئەوئە لە نرخیدا، یاخود لە شیوەیدا هاوتایەتی و بارتەقاییەتی، با لە جینسی خوئشی نەبئ.

ئیمام مالیک رحمةتی خوای لی بی قسهیهکی جوانی ههیه، بو چونیتهی مهزنده کردنی رۆزووهکان، وهک (قرطبی) له (الجامع لأحكام القرآن) دا هیئاویهتی: (قَالَ يَحْيَى قَالَ مَالِكُ أَحْسَنُ مَا سَمِعْتُ فِي الَّذِي يَقْتُلُ الصَّيْدَ فَيُحْكَمُ عَلَيْهِ فِيهِ أَنْ يَقُومَ الصَّيْدُ الَّذِي أَصَابَ فَيُنْظَرَ كَمْ ثَمَنُهُ مِنَ الطَّعَامِ فَيُطْعَمَ كُلُّ مَسْكِينٍ مُدًّا أَوْ يَصُومَ مَكَانَ كُلِّ مُدٍّ يَوْمًا) ^(۱)، واته: یهحیا دهلی، مالیک گوتوویهتی: باشتترین شتیك لهبارهی ئهو كهسهوه كه نیچیریک دهکوژی، وه وینهی ئهوی دهستانکهوی تاکو قهرهبووی بدات، ئهوهیه که بهو شیوهیه برپاری بهسهردا بدری: نیچیرهکه دهنرخیندری، وه تهماشا دهکری نرخهکهی چهنده، وه پاشان تهماشا دهکری، به نرخهکهی چهند خواردن دهکپردی، ههر نهدارهی رۆژه خواردنیکی یان مسته خواردنیکی دهریتتی، یان لهجیاتی ههر مسته خواردنیك رۆژیك دهگری، (واته: ئهگهر خواردنهکهی نهدا، تهماشا دهکهین، چهند مسته، ئنجا لهجیاتی ههر مسته خواردنه رۆژیك به رۆزوو دهبی).

بهلام به بوچوونی من چهند رۆژه خواردنه، جا دوو زهمه، زهمیکه، له جیاتی ههر رۆژیك، خواردنی رۆژیك بهرۆزوو دهبی، چونکه ئایهتهکه باسی مست (مُد) ناکاتو باسی خواردنی نهداریک، (طعام مسکین) دهکات، که دیاره خواردنی رۆژیکه: زهمیک یان دووان.

ههلهوهستهی ههوتهم: که دهفهرموی: **(لَيَذُوقَنَّ وَبَالَ أَمْرِهٖ)**، پیشتتر باسمان کرد، (الوبال: سُوءُ الْعَاقِبَةِ وَالْمَرَعَى الْوَبِيلُ: الَّذِي يَتَّذِي بِهِ بَعْدَ أَكْلِهِ وَطَعَامٌ وَبِيلٌ: إِذَا كَانَ ثَقِيلًا) له ئهسلدا (وبال) به بارانی دلۆپه زلو دلۆپه قورس دهگوتری، ئنجا (وبال) واته: سههرهنجامی خراب، (والمرعی الوبیل) واته: لهوهپرگایهکی به دهرد، که ولاخیك لهو لهوهپرگایه بخوات، ئازاری پی بگات، دواى ئهوهی که دهخوات تووشی نارچهتهی بی، (وَطَعَامٌ وَبِيلٌ: أَي ثَقِيلٌ)، خواردنیکی قورس که ببیته هوی ئازاردانی ئینسان، لیهدا که دهفهرموی:

﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ﴾، واته: ئهو قهره بووه، جا له ئازهل یا خود له خواردن، یان له رۆزووگرتن، دانراوه، بۆ که سیك که له ئیحرامدایه و نیچیر راو دهکات، با ئهو سزایه بجیژی، تاکو ته مبی بی، وه خه لکی دیکه شی پیوه ته مبی بی، وه ببیته که فارهتی و پاکبوونه وهی له و گونا هه ی که کردوو یه تی.

هه لوه سته ی هه شته م: که دهفه رموی: (عَمَّا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ)، خوا بوردوه له وهی تیپه ریوه، چاوپوشی کردوه، واته: ئه گهر له سه رده می نه فامییدا واتانکردبی، ئه وه واتایه کی، واتایه کی دیکه ی هه یه که پیم باشتره، واته: پيش ئه وهی که قه دهغه بکری، ئه گهر که سیك حه جی کردوه، عومره ی کردوه، به لام نیچیری کوشتوه با له ئیحرا میشدا بووبی، خوی پهروه ردگار لی بوردوه، چونکه هه تا یاسای خوی پهروه ردگار نه یه ته خوار ئه و شته ی که قه دهغه یه، خه لک مولزه م پی نیه.

هه لوه سته ی ئو یه م: که دهفه رموی: (وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو

انِقَامٍ)، وه هه ر که سیك گه رایه وه بوئه وهی که قه دهغه کراوه، واته: گه رایه وه بۆ قه دهغه شکانندن و بۆ ئه و گونا حکردنه، خوا تۆله ی لی ده ستینی، بیگومان خوا زالی تۆله ستینه.

مه سه له ی چواره م: که خوا دهفه رموی: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا

لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، مانا رواله تیپه که ی ئه وه یه که راوکردنی ده ریا یا خود نیچیری ده ریا و خواردنی ده ریاتان بۆ حه لال کراوه، وه ک رابواردن و مه دار سازکردنی بۆ خوتان و بۆ ریبواران، واته: بۆ خوتان وه ک مسولمانانیك که ئیحرا م ده به ستن و ده چن بۆ حه ج و عومره به ده ریادا تیده په رن، بۆتان هه یه سوود ببینن له نیچیری ده ریا، وه له خواردنی ده ریا، وه به گشتیش بۆ خه لکی ریبوار که به ده ریادا سه فه رو هاموشو ده که ن، ﴿وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾،

بەلام تا لە ئیحرام دابن، نیچیری وشکانییتان لئ قەدەغە کراوە، یاخود

راوکردنتان لە وشکانییدا لئ قەدەغە کراوە، ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

تُحْشَرُونَ﴾، وە پارێز لەو خواپە بکەن، کە بۆ لای ئەو کۆدەکرێنەوه.

وشە (صید) بە مانای راوکردن دئ، واتە: (مصدر الإصطياد)، وە بە مانای

(مصید)یش دئ، واتە: راوگراو، نیچیر، دیارە زۆر بەی هەرە زۆری زانایان دەئین:

مەبەست لە نیچیری دەریا (ماسی)یە، دیارە ئەو کاتە بە زۆری ماسی خوراوە،

زانایان پەزاو پەحمەتی خویان لئ بئ، هەر کامیکیان بە پئی پاشخانی کلتوووری

خۆی و فەرەهەنگو شارەزایی خۆی، تەماشای ئایەتەکانی کردووە، ئەگەرنا لێرەدا

خوا دەفەرموئ: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾، واتە: نیچیری دەریاو

خواردنەکەیتان بۆ حەلال کراوە، کە دیارە (نیچیر) و (خواردن) گشتین، بۆیە

قورئان دەبئ بە پئی پۆژگارو سەردەمەکان تەفسیر بکری، وە ئەوهوش

گەورەترین پوو ئیعبازی قورئانە، کە خوا چەند وشەیهک بەکاردیئ، دەستی

خەلک نابهستی کورتەهەلاتوو (حصر)یان بکات لەسەر واتایەکی دیاریکراو، ئیستا

بەنسبەت ئەو ئایەتەوه، ئەگەر فەرمووبای: (أَجَلٌ لَكُمْ سَمَكُ الْبَحْرِ، أَوْ حُوتُ

الْبَحْرِ)، وە لە جیاتی (وَطَعَامُهُ)ش، (وَوَنَبَاتُهُ) یان (وَبَقِيَّةُ حَيَوَانَاتِهِ) بووایە، تازە

مانایەکی دیار دەبوو، بەلام خۆی زاناو شارەزا دوو وشە بەکارهێناون،

﴿صَيْدُ الْبَحْرِ﴾ و ﴿وَطَعَامُهُ﴾، کە وەك ئیستا ئیمە تیئ دەگەین، واتاکەیان

زۆر گشتییە، بەلام ئەوکاتە لە سەردەمی ئەواندا هەر ماسی سوودی لئ بینراوە،

پەنگە ژیاندارەکانی دیکە دەریایان نەخواردبئ، بەتایبەتی لەنیو عەرەبو ئەو

ناوچانەدا کە عەرەبەنشین، بۆیە خوا بەشیوہیهک فەرماشت دەفەرموئ کە

بەکەلکی خەلک بئ بەگشتی لە هەموو ولاتانی دنیا، چونکە لە ولاتانی

دیکەدا پەنگە غەیری ماسیش خورابئ، بۆیە ئیستا زانایان دەربارە نیچیری

دەریاو خواردنی دەریا چەند رایەکیان هەن، کە هەموویان لەگەل ئایەتەکە

دەگونجین، لەبەرئەوهی خۆی پەرودرگار وشەیی وای بەکارهێناوە، هەموو

مانایەکان دەگەیهنن، چونکە ئیستا لە پۆژەهلاتی ئاسیاو لە زۆربەى ولاتانی دنیا، ئەوەندەى ژياندارى دیکەى دەریایی دەخوین، وەك: رۆبیان و قەرژال و بۆق و ژياندارى وا دەخۆن، کە رەنگە ئیমে هەر ناویان نەزانین، رەنگە لەلای ئیমে هەر نەخوین، یان هەر نەبن، وە هەندیک لەو ژياندارانە زۆر زۆر بە نرخترن لە گوشتى ماسى، جا ئایەتەکە هەموویان دەگەیهنن، لەو بارەو هەم دەقە هەیه: ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ وَطَعَامُهُ مَا لَفَظَ بِهِ الْبَحْرُ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي سَنَنِ الْكَبْرَى بِرَقْم: (۱۸۷۶۴)، وَالِدَارْقُطْنِيِّ بِرَقْم: (۲۰)}، واتە: سەعیدى کورپی جوبەیر دەلى: عەبدوللای کورپی عەبباس خوا لییان رازی بی، دەربارەى تەفسیری ئەو ئایەتە ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾، گوتووێتە: (صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ) ئەو هەى کە تییدا پراوکراوه، وە خواردنی دەریا ئەو هەى کە بەحر فریى دەداتە دەری.

هەر لە (ابن عباس) خوا لە خوێ و بابی رازی بی، گیردراو هتەو گوتووێتە: {صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ، وَطَعَامُهُ مَا مَلِحَ مِنْهُ وَبَقِيَ}، واتە: (صَيْدُهُ) مەبەست پی ئەو هەى کە تییدا پراو دەکری و دەگیری، ماسى و غەیری ماسى ئەو هەى بە تەرپو تازەهیی دەخوین، ئەو هە نیچیرەکەیه، خواردن (طعام) هەکەشى ئەو هەى کە سویر دەکری، هەل دەگیری، وەك ئیستا کە لە نیو قوتوودا هەل دەگیری، گوشتى ماسى و گوشتى غەیری ماسیش، دیارە ئەو کاتیش بە شیو هەیک لە شیو هەکان توانیویانە گوشتى ماسى هەل بگرن و دوایی بیخۆن، (وَقَالَ قَوْمٌ: طَعَامُهُ الْمِلْحُ الَّذِي يَنْعَقِدُ مِنْ مَائِهِ وَسَائِرُ مَا فِيهِ مِنْ نَبَاتٍ وَنَحْوِهِ)^(۱) هەندیکیش گوتووێتە مەبەست لە خواردنی دەریا، خوێکەیه تى کە تییدا دروست دەبی، چونکە ئاوی دەریا و زەریاکان خوێ سویره، وە هەر شتیکی دیکە کە لە دەریاکاندا هەیه لە پوو هەک لە غەیری پوو هەکیش، کە ئیমে ئیستا بۆخۆمان لەم سەردەمەدا لە سەدەى بیست و یەکەمدا دەزانین کە چەمک و واتای ﴿صَيْدُ الْبَحْرِ﴾ و ﴿وَطَعَامُهُ﴾، زۆر زۆر فراوانە.

ئنجبا با بزانیان زانیان سەبارەت بە نیچیری دەریاو خواردنی دەریا جییان گوتو، وە پێیان وایە چی و چی دەگریتهوه؟ سەرەتا ئەم فەرمايشتانەى پێغه مبهرى خوا ﷺ لەوبارهوه دینینهوه:

یهکەم: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُئِلَ عَنِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ: (هُوَ الطَّهْرُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مَيْتَتُهُ)﴾ {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (سَنَنِ الْكَبْرَى) بَرَقْم: (۱۹۴۳۸)، وَابْنُ خُزَيْمَةَ فِي (صَحِيحِهِ) بَرَقْم: (۱۱۲) قَالَ الْأَعْظَمِيُّ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ إِذْ لَهُ شَاهِدٌ مِنْ رِوَايَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ عِنْدَ ابْنِ مَاجَةَ فِي الطَّهَارَةِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ مِنْ رِوَايَةِ (أَبِي هُرَيْرَةَ) فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بَرَقْم: (۲۸۷۷)}، وَاتَهُ: جَابِرِيُّ كُورِي عَهْدًا لَوْلَا خُورِي لِي رَازِي بِي، دَهْلِي: پرسیار کرا دەربارەى دەریا لە پێغه مبهرى خوا ﷺ؟ فەرمووی: دەریا ئاوهکەى پاککەرەوهیە، وە مردارەوهبووهکەى حەلالە، واتە: هەرچی تێیداىە حەلالە، چ بە زیندووویەتى بیگری، وە چ لەویدا بیکوژی و بمری، بە مردار لە قەلەم نادری.

دووهم: پێغه مبهرى خوا ﷺ دەفەرمووی: ﴿أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ: الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ، وَدَمَانُ الْكَبِدِ وَالطَّحَالِ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۵۷۲۳)، الدارقطني برقم: (۴۶۸۷)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (۳۳۱۴)، عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقْم: (۱۱۱۸)}، وَاتَهُ: دوو مردارمان بو حەلالن: ماسى و کوللە (کە سەرنابردین با بشمرن حەلالن، مەگەر بوگەن بووبن، یان لەرووی تەندروستی و پزیشکییەوه زانیان هەبن)، وە دوو خوینیش: جگەر و سپل (ئەوانیش لەراستییدا جوړیکن لە خوین، بەلام دیارە پیکهاتهکەیان جیایە، لە خوینی دی).

ئنجبا (القرطبي)^(۱) دەلی: (وَقَالَ مَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَالْأَوْزَاعِيُّ وَالتَّوْرِيُّ فِي رِوَايَةِ الْأَشْجَعِيِّ: يُؤْكَلُ كُلُّ مَا فِي الْبَحْرِ مِنَ السَّمَكِ وَالدَّوَابِّ، وَسَائِرِ مَا فِي الْبَحْرِ مِنَ الْحَيَوَانَ، وَسِوَاءِ اصْطِيدِ أَوْ وَجَدَ مَيْتًا) وَاتَهُ: (مَالِكُ وَالشَّافِعِيُّ وَابْنُ أَبِي لَيْلَى وَالْأَوْزَاعِيُّ وَالتَّوْرِيُّ) كَ هَهُمُورِيَان سەر مەزەهەبن، بەلكو زور لە زانیانی دیکەش، گوتووینانە: هەرچی لە دەریا دایە لە ماسى و لە

ژياندارانی دیکه، وه له هەرچی ژيانداره و له دەريادا ههيه، چ راپو بکری، چ به مردووی وه دەست بی، (دياره به مهرجیک که نهگۆراییت و بۆگه نهبووی، وه له رپوی تەندروستی هه وه زیانی نه بی)، ئەوه له رپوی شەریعی هه وه هه موی هه لاله، به لگهش به وه دینه وه، ده لئین: ﴿وَالدلیلُ مَا قَالَهُ الرَّسولُ اللهُ ﷺ فِي الْحوتِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الْعَنْبَرُ: (هُوَ رِزْقٌ أَخْرَجَهُ اللهُ لَكُمْ فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعَمُونَا مِنْهُ) فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ فَأَكَلَ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۴۳۷۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۴۹۷۴)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۸۴۲)}، ئەوه به سه رهاتی که که گۆمه لئیک له هاوه لآن خوا لئیان رازی بی، ده چن به ره وه دەریای سوور، له رپوایه تیکدا ده لئ: ژماره یان سئ سهد که س بووه، دیاره زۆریان برسی ده بی (أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) ئەمیریان بووه، تا وای لئیهات یه کی رپۆژی دوو خورما دوو خورمای ده دانی، ده یانمژی و ئاویان له سه ره ده خوارده وه، ئنجا دواپی یه کی رپۆژی یه ک خورمای ده دانی، جا یه کی ده پرسی، ئایا یه ک ده نکه خورما چ سوودی هه بووه؟ ده لئ: سوودی باشی پیده گه یان دین، وه کاتی که قه دری ئە وه ده نکه خورمایه مان زانی که ئە ویش نه ما، پاشان تینیان زۆر بو دئ وه ده ستیشیان ناگاته ئاوه دانی، ژماره شیان زۆر بووه، دواپی له که ناری دەریای سوور ده بن، ته ماشا ده که ن ژيانداریکی گه و ره که دیاره (عنبر) پی ده لئین، ره نگه جوړیک بی له ماسی، جوړه حووتیکی گه و ره بووه، ده لئ: مانگی که ئە وه سئ سهد که سه لئیان خوارده وه، ئنجا گوشتی زیاده شیان له گه ل خو بردۆته وه بو مه دینه که بردوویانه ته وه، وه بو پیغه مبه ری خویان ﷺ گیراوه ته وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ﴿هُوَ رِزْقٌ أَخْرَجَهُ اللهُ لَكُمْ فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتُطْعَمُونَا مِنْهُ﴾ واته: ئە وه رپۆزیه که خوا بو ی نار دوون، له گوشته که ی هیچتان پی نه ما وه ئیمه ش توژیکی لی بخوین؟ دیاره به ته نکید مه به ستی ئە وه بووه که دئ نیان بکاته وه، شتیکی هه رپامیان نه خوارده وه، ده لئ: {فَأَرْسَلْنَا مِنْهُ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ فَأَكَلَ} هه ندیکمان له وه گوشته ی بو پیغه مبه ری خوا ﷺ نارد، لئ خوارده، ئنجا ده لئ: دوو ئیسکه گه و ره که یمان پیکه وه نان، ده لئ: ئە میره که مان (أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ) فه رمانی کرد کیمان له هه موومان به که له گه تتره، به سواری و لاخه که ی به بن ئە وه دوو ئیسکه دا رپوی، که پیکمان وه نابوون، سه ری نه گه یشتی، ده بی به

قەد گرديك بووبى، دياره حەيوانىكى زۆر زۆر گەورە بوو، كەواتە: ئەو بەلگەيە لەسەر ئەو كە ھەرچى لە دەريادا ھەيە دەخورى.

مەگەر شتيك لە پرووى پزىشكى (طب) يەو، دەربكەوئى كە زيانى ھەيە، يان نەخوشى بلا و دەكاتەو، مىكرۇبىكى تىدايە، ئەو جيايە، بەلام لە پرووى شەرىعيەو، ھەرچى بەشەر پىي چاك بى و بۇ بەشەر باش بى و بەرژەو ندى تىدايى، ھەلە، وە لەراستيدا ھەر ئەو ھەش لەگەل پرووحى شەرىعەتدا دەگونجى، چونكە ئىستا ھەموومان دەبينىن زۆر لە چىشتاخەكانى دنيا خواردى پروو كى و بەتايبەتى دەريايان ھەيە، ئەو ھى بچى بۇ ھىندستان و چىن و يابان و كەمبۇديا و ماليزيا و ... ھتە، دەبينى شتى سەير سەير دەخون، بۇ وئە: مار، بۇق، قەرزال، وەك گوتەم ژياندارى وا ھەيە ئىمە ھەر ناوەكانىشيان نازانىن، ھەمووشيان دەخون، ھەلەتە ئەوان وەنەبى پرس بكن بە شەرىعەتى ئىسلامى، ئايا رپى داو، يان نا؟ بەلام ئەگەر مسوئلمانىك رپى كەوتە وئى، مادام خواردىكىكە ژياندارى دەريايى بى، بوى ھەيە بيخوات، مەگەر لە پرووى تەندروستىيەو خراپ بى، يان بپزى لى بكات و پىي نەخورى.

ئىمە سالى (۲۰۱۱) چووين بۇ كەمبۇديا و ماليزيا، بۇ بەشدارىي كەردن لە كۆنگرەيەك دا كە بۇ پەرلەمانتارانى ئاسيا لە پايتەختى كەمبۇديا بەسترا بوو، ژمارەيەكى كەم مسوئلمانى لى بوون، ئنجا لە بەرئەو ھى خەلكەكە بەگشتى بتپەرس (وئنى) بوون، كە سەرىپراويان ناخورى، ئىمە ھەرچى گوشتى ئازەل بووايە، نەماندە خوارد، تەماشامان دەكرد چى دەريايان ھەيە، ئەو ھى تەبىعەتەمان بردبايە، دەمانخوارد.

ئنجا كە دەفەرموى: ﴿ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ﴾، وەك پىشتريش باسما كەرد، واتە: ئەو مەدار سازكردنىكە و رابواردنىكە، بۇ ماوھىەك سوودى لى دەبينىن، بۇ خۇشتان، وە بۇ رپىوارانىش بەگشتى، ﴿ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ﴾، وە راوى ياخود نيچىرى وشكانىيتان لى قەدەغەكراو، تاكو لە ئىحرام دابن، واتە: كە لە ئىحرامدا نەبوون، رەوايە راويان بكن.

مہسہلہی پینجہم: کہ خوا دہفہرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ

قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوْا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾، ئہسلی وشہی

(الکعبۃ) لہ چییہوہ ہاتوہ؟ (القرطبی)^(۱) دہلی: (سُمِّيتِ الْكَعْبَةُ كَعْبَةً لِأَنَّهَا مَرِيْعَةٌ وَأَكْثَرُ بِيوتِ الْعَرَبِ مَدْوَرَةٌ وَقِيلَ: لِنْتَوِيْهَا وَبَرُوْزِهَا، فَكُلُّ نَاتِيٍّ بَارِزٍ كَعْبٌ، وَمِنْهُ كَعْبُ الْقَدَمِ وَكَعُوبُ الْقَنَاةِ، وَكَعْبٌ تُدِي الْمَرَأةُ إِذَا ظَهَرَ فِي صَدْرِهَا)، واتہ: کہعبہ، بؤیہ ئہو ناوہی لیئراوہ، چونکہ چوار گوئہیہ، (با تہواو چوار گوئہش نہی) وہ زوربہی مالہکانی عہرہبان کاتی خوی بازنہی بوون، وہ دہشگوتری: لہبہرئہوہ ناوی لیئراوہ کہعبہ، چونکہ بہرزبوتہوہو لہسہر زہوی دیارہ، وہ ہہر شتیئ کہ بہرزبیتہوہ، پیی دہگوتری: (کعب) وہک گوینزنگہ پیی ئینسان، دوو گوینزنگی ہہن، ئہملاو ئہو لای لہ پی دہردہچن، وہ دہگوتری: (کعب ثدیہا) واتہ: مہمکی دہرکہوت، واتہ: لہ ئاستی سینگی بہرز بووہوہ.

مہبہستیش لہوہ کہ دہفہرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ﴾، ئایا

بوچی زہوی مہککہو دہوروبہری حہرہمہو پیی دہگوتری: (الأرض الحرام)؟ چونکہ قہدہغہیہ لہ مہککہو لہ دہوروبہری مہککہ، ہیچ گوناہیک بکری، ئنجا وہنہبی گوناہکان لہ شوینی دیکہ حہلال بن، بہلام لہوی حہرامترن، پاشان لہ کاتیئدا کہ لہ ئیحرام دای، ئہو شتانہی کہ لہ کاتی ئاسایی دا حہلالن، ئیت حہرام دہبن، پیغہمبہری خواش ﷺ فہرموویہتی: ﴿ إِنَّ مَكَّةَ حَرَمًا اللَّهُ وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۶۴۲۰)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۱۳۴۹)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۱۸۳۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۸۰۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقْم: (۲۸۷۶)، عَنْ أَبِي شَرِيحٍ الْعَدَوِيِّ }، واتہ: مہککہ خوا حہرہمی کردوہ، وہ خہلک حہرہمیان نہکردوہ، واتہ: خوا گوناہی تیدا حہرام کردوہ، یان ئہو شتانہی تیدا قہدہغہ کردوون، لہسہر ئہوانہی کہ لہ ئیحرام دان کہ لہ حالہتی ئاسایی دا بویان رہوان،

جا که خوا دەفەرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ ﴾، ﴿ الْبَيْتَ

الْحَرَامَ ﴾، وەك بلیی تەفسیری ﴿ الْكَعْبَةَ ﴾، دەكات، ئەو مائە حەرەمە لەگەڵ

(كَعْبَةً) هەر یەكن، دەفەرموی: خوا كەعبەى گێراوه بە: ﴿ قِيَمًا لِلنَّاسِ ﴾،

کردووێهەتى بە ماىهى راوهستانى خەلك، (أَي صَلاَحًا وَمَعَاشًا لِأَمْنِ النَّاسِ بِهَا)

لەبەرئەوهى خەلك لەویدا ئارام دەگرئ و هیمن دەبن، كەس دەستدریژی ناكاته

سەر كەس، ئەوه دەبێتە هۆى ئەوهى كە هەم دیندارییان لە جەویكى ئارامدا

بەپێوهبەرن، بەتایبەتى (مَناسك)ى حەج و عومرە، وە هەم زیان و گوزەرانیشیان

لەو ناوچەیهدا بە هیمنی و ئارامی بەسەردەبەن، دیارە خوێندراویشتەوه: (قِيَامًا

لِلنَّاسِ، قِيَمًا لِلنَّاسِ، قِيَامًا لِلنَّاسِ)، هەر سێ قیپرائتەكەى هاتوون، خوای

پەروردگار لە چەند شوپنێك لە قورئاندا ئاماژە بەوه دەكات، وەك مەنتیک

لەسەر عەرەبەكان، كە كەعبەى بۆ گێراون بە ماىهى هیمنی و ئاسایش، بۆ

وێنە لە سوورەتى (العنكبوت)دا دەفەرموی: ﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا

وَيُخَظَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِئَاتٍ لِّبَطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿ ١٧ ﴾، واتە:

ئایا نابینن؟! ئیئە حەرەمێكى دنیاكەر و جیی دنیاییمان بۆ رەخساندوون، وە

خەلكى لە دەورى واندا دەرفیندرئ، وەك گوتەم كەعبە و ئەو زەوییهى دەوروبەرى

پیی گوتراوه: سەرزمینی حەرەم، كە خەلك لەویدا لەخۆى ئەمین بووه، بەلام

لە دەرهوى ئەو بازنیه، خەلك رپیندراوه، رپگری لیکراوه لەلایەن چەتەوه، وە

كوژراوه، كەواتە: كەعبە چاكە و مەنتیکى گەورەى خوایە لەسەر عەرەب، ئنجا

خوای بالادەست دەفەرموی: ﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ

وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ ﴾، دیارە ﴿ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ ﴾، هەیه، بەلام لیرەدا

فەرمووێهەتى: ﴿ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ ﴾، مانگی قەدەغەكراو، وەك بلیی ئەوه پیی

دەگوترئ جینسى مانگەكانە، كە ئەو چوار مانگەن: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ،

مُحَرَّمٌ، رَجَبٌ)، سێ مانگ لە دواى یەكن، (رَجَب)یش بە تەنیا، لەو چوار مانگەدا

عەزەب عەدەتیاں وابوو ئەگەر شەپشیاں بووبی، پرایانگرتوو وەستاندووویانە، تا مانگەکان تەواو بوون، وەك له سوورەتی (التوبة) دا خۆی پەرورەدگار دەفەرموی:

﴿ **إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ**

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ... ﴿ ۳۶ ﴾، جاری واش هەبوو

پاش و پێشیاں بە مانگەکان کردو، ئەگەر زۆر پەکیان لەسەر شەپشێ کەوتبێ، گوتووویانە: لەو مانگەدا شەپشێ دەکەین، قەیناکە مانگیکی دیکە لە جیبی ئەو

دادەنیین، کە پێی گوتراوە: (نَسِيءٌ)، بۆیە خۆی بالادەست دەفەرموی: ﴿ **إِنَّمَا**

النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ﴿ ۳۷ ﴾ التوبة، (نَسِيءٌ) واتە: دواخستن، دواخستنی

یەکیەک لە مانگەکان کە پێویستیان بوو، لەو مانگەدا شەپشێ تێدا بکەن، خوا دەفەرموی: بەو رەفتارە زیاتر کوفریان کردوو خۆیان کافر کردو، ئنجا

﴿ **وَالْهُدَى** ﴾، پێشتریش باسماں کرد (هُدَى) ئەو نازەلانەن کە بردووویان بۆ

حەج، تاکو سەریان ببڕن لە لای مزگەوتی حەرام، یان لەو دەورووبەرە، ئنجا حوشتر

بووبی، رەشەولاخ بووبی، یاخود مەرو بزن بووبی، ﴿ **وَالْقَلْتِد** ﴾، ئەمیش ئەو

نازەلانە بوون کە گەردن بەندیان لە مل کردوون، خوا دەفەرموی: ئەوانە هەموویان

دروشمی دینداریی و مایە پراوەستانی خەلک، وە ئەوانە خۆی کاربەجی دایان،

بۆیە دەبێ پزێیان لێ بگیری و حورمەتیاں لێ بگیری.

مەسەلە ی شەشەم: کە خوا دەفەرموی: ﴿ **ذَلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي**

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿ ۳۸ ﴾، واتە: خوا ﷻ کە

نێوەتەن بۆ پوون دەکاتەو، ئەو یاسایانەتان بۆ پوون دەکاتەو، ئەو بەلگە ی

ئەو دەیه کە خۆی پەرورەدگار نەینییەکانی ئاسمانەکان و زەوی دەزانێ، وە دەزانێ

نێو پێویستیان بەو هەیه کە چەند ویستگە (محطة) یکی کاتی و

شوینییان هەبن، کە بتوانن تێیاندا ئارام بگرن، وە دینداریی و دنیا داریی

خۆتانیان بە هیمنی تێدا بکەن.

مهسهلهی جهوتهم: که خوا دهفرموی: ﴿ **أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ** ﴾

﴿ **وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ** ﴾، بزانی که خوا تۆله و سزای تونده، وه بزانی که خوا لیبوردهی به بهزهییه، واته: لهبهرئهوه که تۆله و سزای تونده، سه‌ریچی مه‌که‌ن، وه نه‌گه‌ر غه‌له‌ت و گوناھیکیشان کرد، نائومی‌د مه‌بن، بزانی که خوا لیبوردهیه و به بهزه‌ییشه.

مهسهلهی هه‌شته‌م: که خوا دهفرموی: ﴿ **مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ**

﴿ **مَا تَبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ** ﴾، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌نیا گه‌یاندن له‌سه‌ره، وه خوا ده‌زانن چی ئاشکرا ده‌که‌ن و چی په‌نه‌ان ده‌که‌ن، که واته: کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌یامی خوا و جه‌لال و جه‌رامیک که خوا دایناون، پیتان ده‌گه‌یه‌نی، نه‌رکی سه‌رشانی خوی نه‌نجام‌داوه و نه‌مجار خوتان به‌رپرسیارن، له‌به‌رئه‌وه له خوتان وریابن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ دواي نه‌وهی پیتان راده‌گه‌یه‌نی: نه‌وه جه‌لاله‌وه نه‌وه جه‌رامه، نه‌وه چاکه‌وه نه‌وه خراپه، وا بکه‌ن، وا مه‌که‌ن، نه‌وه نه‌رکی خوی به‌رانبه‌ر به ئیوه نه‌نجام داوه.

مهسهلهی نۆیه‌م و کۆتایی: که خوا دهفرموی: ﴿ **قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ**

﴿ **وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِ الْبِرَ الْأَلْبَسَ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ** ﴾،

ئیمه دوو هه‌لوه‌سته‌ی له به‌رانبه‌ردا ده‌که‌ین:

دوو هہ لوه سته می پیوست له بهرانبه ربناہ تی

﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ... ﴾

هہ لوه سته می یه کهم : که دهفه رموی: ﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيِّبُ ﴾، واته:

ئہی موحه ممهد! ﷺ، یان هہر که سیک که قورئان ده خوینی! بلی: پیسو پاک یه کسان نین، یاخود خراپو باش یه کسان نین، یان زیانبه خشو سوودبه خش یه کسان نین، هہر چه نده زوری پیسو یاخود خراپ، یاخود زیانبه خش، توش سه رسام بکات، خوای کاربه حی ئەم دوو وشه ی: (خبیث) و (طیب) ی به کارهیناون، که چه ندان مانا هہ لده گرن، ده گونجی:

(۱) حه لال و حه رام بن.

(۲) یان مه بهست پیسو کافرو مسوئمان بی، وهک خوا دهفه رموی: ﴿ إِنَّمَا

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ ﴿۲۸﴾ التوبه، وه له فه رمایشتی پیغه مبهه ر ﷺ دا هاتوه، فه رموویه تی: ﴿ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجَسُ ﴾ ﴿ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۷۲۱۰)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۲۸۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۳۷۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۳۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۲۱) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّنَائِي بَرَقْم: (۲۶۹)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۵۳۴) }، واته: بیگومان ئیماندار پیسو نابی.

(۳) وه ده گونجی مه بهست پیسو شتی خراپو شتی باش بی.

(۴) وه ده گونجی مه بهست پیسو شتی زیانبه خشو شتی سوودبه خش بی. که واته:

(۵) یاخود مه بهست پیسو کرده وهکان بن.

(۶) یان مه بهست پیسو گوفتارهکان بن.

(۷) یان مه بهست شتهکان بن له شتهکانیش مه بهست پیسو خواردنهکان بن،

پۆشاکەکان بن... هتد، تەماشای دەکەین چەمک و واتاکە ی زۆر فراوانە.

خوای لە پشت ئەو ئایەتەووە لە سێبەریدا پیمان دەفرموی: ئەو خەلکینە! ئەو شتانە ی کە پاک و چاک و حەلال و سوودبەخشن، با کەمیشان لەوانە چنگ بکەو، لە شتە پێس و حەرام و زیانبەخشەکان، چاکترن و لەگەڵیان یەکسان نین، بۆیە هەمیشە چاوی بۆ کەمە پاک و سوودبەخشەکان بگێرن، چونکە هەمیشە حەلال بە زەحمەت دەست دەکەو، وە زۆریش نیە، سوننەتی خوای وایە حەرام زۆر ئاسانتر دەست دەکەو^(۱)، وە زۆر جار ئەوەی کە دەربەستی حەلال و حەرام نەب، دەتوانی لە حەرام زۆر بەسەر یەکەو بن، بۆیە هەر کە سێکتان بینی بە پەلە دەوڵەمەند بوو، مەگەر تاک تاک، ئەگەرنا بزانی لە رێپەکی حەرامەوویە، دەلێن: عەبدولقادی گەیلانی رەحمەتی خوای لی بی لەم شارە ی بەغدا^(۲)، لە کتیبی: (الفتح الریانی والفیض الرحمانی) دا لە یەکیک لە مەجلیسەکانیدا دەلی: ئەو خەلکی بەغداد! وا مەزانی نازانم مال و سامانەکەتان چۆن پەیدا دەکەن! کە تەماشای دەکەم چۆنی سەرف دەکەن، دەزانم ئاواشتان پەیدا کردو، دوایی دەلی: وا مەزانی عەبدولقادر ئیددیعای عیلمی غەیب دەکات، غەیب هەر خوای دەزانی، بەلام کە تەماشای دەکەم چۆنی سەرف دەکەن، دەزانم چۆنیشان پەیدا کردو، ئەوەی مائەکە ی خوای لە حەلالدا، وە لە واجباتی شەرعی داو لە رپی شەرعییەو سەرف بکات، ئەو دیارە بە شیوہیەکی حەلالیش پەیدای کردو، وە ئەوەی مال و سامەنەکی لە رپی ناشەرعی دا سەرف بکات، ئەو دیارە بە شیوہیەکی حەرام و ناشەرعی پەیدای کردو، ئەو تا راددەییەکی زۆر بنچینەییەکی راستە، بە زۆری وایە کە ئینسان بە ئارەقی نیوہچەوانی رزقی پەیدا کردو و زەحمەتی پێوہکیشاو، دین و وێژانی رپی نادات لە حەرام و ناشەرعی دا بەکاری بیئ و سەرفی بکات، بەلام ئەگەر پستی پێوہ نەئیشا بوو، ئەو دەربەستی نیە چۆنی سەرف دەکات.

(۱) لە ئەنجامی ئەو دا کە هەلومەرج و واقعی ئیستای دنیا و هی رابردووش بە زۆری وایە کە لە ئەنجامی بەرنامە مرؤفکردو نەفامییەکانەو پەیدا بوو و شکی گرتو.

(۲) ئەم دەرسانەم لە بەغداد گوتوونەو، لە کاتی دەوامم لە (ئەنجومەنی نوینەران) دا.

لېرەدا خۇاى كاربەجى دەيەوئ سەرنجەمان رابكىشى كە ئىمە لە شتەكاندا، لە قسەكاندا، لە شەخسەكاندا، لە كردهووهكاندا، سەرنجى چۈنيەتى بدەين، نەك چەندىتى، چونكە چەندىتى سەنگى مەحەك نىە، بەلكو چۈنيەتى سەنگى مەحەكە، چەند نوپزان دەكەى، چەند پكاتان دەكەى، گرنگ نىە، ئەوہ گرنگە چۈنيان دەكەى؟ يان چەند رۇژووان دەگرى، چەند قسەى خىر دەكەى، چەند خىرو سەدەقە دەكەى... ەتد، باشە، بەلام گرنگ ئەوہىە چۈنيشيان ئەنجام دەدەى؟ جارى واىە يەكك دىنارىك دەكاتە خىر بە دلئكى ئەوہندە سافو ساغەوہ، خوا پاداشتى زۇر گەورەى دەداتەوہ، وە جارى واىە بە پىچەوانەوہ كەسك مائىكى زۇر دەكاتە خىر، بە منەت و نازاردانى باباى خىر پىكراوہوہ، لەجياتى ئەوہى خىرى بگاتى، لەسەرىشى سزا دەدرئ، يان جارى واىە كەسك يەك قسەى خىر دەكات، بەلام زۇر بە ئىخالص و زۇر بە دلئەوہ، پاداشتىكى زۇر گەورەى ھەيە، كەسى واش ھەيە زۇر قسەى خىرو چاك دەكات بەلام چونكە مەبەستى پى رىبابازىە نەك ھەر پاداشتى نىە، بگرە رەنگە لەسەرىشى سزا بدرئ، كەواتە: نەك تەنيا لە عىبادەتدا، لە ھەئسوگەوتەكاندا، لە رەوشتەكاندا، لە قسەكاندا، وە پاشان لە مال و سامانىشدا، بەس سەرنجى زۇرى مەدەن و ھەر خەرىكى ئەوہ مەين، بۇ وئىنە: سامانى زۇر پەزمەندە بكەن! بەلكو بزەنن ئەو مال و سامانە جۇرەكەى چۈنە؟ ھەللا؟ لە رى شەرىعيەوہ بەسەر يەكەوہ نراوہ يان نا؟

ھەلۋەستەى دووہم: كە دەفەرموئ: ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُونَ ﴾، پارىز لە خوا بكەن ئەى خاوەن عەقلان! بۇئەوہى سەرفرازىن، لېرەدا دەمەوئ سەرنجەتان بۇ شتىك رابكىشم، ئەوئش ئەوہىە زۇر كەس ھەن شارەزان لە زانستى شەرىعى و قورئان و سوننەت، بەلام زۇر بە داخەوہ عەقل و ھىكەت و دانايى و لىزانى لەگەل بەكارناھىن، من بىنيومە مامۇستاي ئايىنى ئايەتتەك، يان فەرمايشتىك لە شوئنىك دەخوئىتتەوہ، يان ھوكمىكى شەرىعى بەيان دەكات، كە جىى خۇى نىەو لە جياتى قازانج، تەنيا زەرەرى دەبى، بۇيە خوا سەرنجەمان رادەكىشى، بۇ بەكارھىنانى عەقل و دەفەرموئ:

﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُقْلِحُونَ ﴾، پارىز لە خوا بكەن ئەى

خاوهن عهقلینه! بهئیی بهراستی پاریز له خوا کردن به عهقل دهکری، به تیگه‌یشتن دهکری، با عیلمیشت زۆربیی، با شاره‌زاییت له حوکمی شه‌ریعه‌تیشدا هه‌بی، به‌لام نه‌گهر نه‌زانی له شوینی خۆیدا به‌کاری بیینی، زۆرجار زهره‌ر ده‌دی، با وینه‌یه‌ک بینینه‌وه:

له سالی (۱۹۸۳) دا له ئوردوگای به‌سته‌ستین بووم، مه‌لایه‌ک وتاری بو خه‌لك ده‌دا، بابته‌ی وتاره‌که‌شی ئه‌م فه‌رمایشته بوو که له (صحيح البخاري ءصحيح مسلم) دا هاتوه، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌ته‌ی: ﴿ كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَاهِبٍ، فَأَتَاهُ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَتَلَهُ فَكَمَّلَ بِهِ مِئَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَدُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِئَةَ نَفْسٍ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا، فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ تَعَالَى فَاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ، وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ، فَاَنْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ، فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا، مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ، فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ (أَيَّ حَكَمًا) فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوا فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ، فَحَبَسَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ ﴿ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۳۴۷۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۶۹۳۹) ﴾، واته: کابرایه‌ک هه‌بوو له‌وانه‌ی پێش ئیوه نه‌وه‌دو نو که‌سی گوشتبوو، (ویستوو یه‌ته‌ی تۆبه‌ بکاو بگه‌رپێته‌وه بو لای خوا)، پرسیاری کرد ده‌بی کئ زانترین که‌سی دنیا بی (رێنمای بکات له‌وباره‌وه)؟ پێی ده‌لین: خوا په‌رستیک (عابد) یت له شوینی‌ک هه‌یه ده‌چیته لای و به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی بو ده‌گه‌رپێته‌وه، ده‌لی: من حال و حیسابم وایه، هه‌چ چاکه‌م نه‌کردوه و نه‌وه‌دو نو که‌سیشم گوشتوه، ده‌مه‌وی بگه‌رپێمه‌وه، ده‌رفه‌ت هه‌یه بگه‌رپێمه‌وه و تۆبه‌ بکه‌م؟ پێی ده‌لی: نه‌خیر، ئه‌ویش ئه‌ویش ده‌کوژی و سه‌د ته‌واو ده‌کات (به‌لام دیاره هاتۆته دلی هه‌ر تۆبه‌ بکات)، دوایی پرسیار ده‌کات ده‌رباره‌ی زانترین که‌سی دنیا رێنمای ده‌که‌ن بو لای زانایه‌ک

بەسەرھاتەکەى خۆى بۆ دەگێرپیتەو، دەلى: دەرفەت ھەيە بگەرپمەو و تۆبە بکەم؟ دەلى: بەلى، (پەحمەت و بەزەيى خوا زۆر زۆر فراوانە) دوایى پيى دەلى: كى پيى گەرانبەو دەلىدەگرى؟ (وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ) وە پيى دەلى: ليرە مەمينە، بپرۆ بۆ فلان شوين، چونکە لەوى خەلکەکەى خواپەرستن و ئينسانى باشن، تۆش لەگەل ئەوان خوا بپەرستە، وە ھەرگيز نەگەرپيەو و بۆ شارو شوينى خۆت، چونکە شوينىكى خراپە، (ئامۆژگاريەکى باشى دەکات و مەبەستى خراپيى خەلکەکەيە، نەك خودى سەرزەمينەکە) ئەو کابرايە بەرەو ئەو شوينە دەچى، بەلام لە نيوەى رپگادا دەمرى، (لە رپوايەتیکدا دەلى: لە کاتى سەرمەرگيشدا سينگى خۆى بۆ ئەو شوينە دەکوتا کە دەيوست بۆى بچى، تاكو طاعەتى خواى لیبکات) فریشتەى پەحمەت و سزا، (فریشتەى بەهەشت و دۆزەخ دین) دەبیتە موناقدەشەيان، ئەوانەى بەهەشت دەلین: تۆبەى کردوو بە دلئىکى ساغەو و گەرپاوتە لای خواى بەرز، ئەوانەى دۆزەخیش دەلى: ئەو ھەرگيز کارى چاکى نەکردو، دوایى فریشتەيەك لەسەر شيوەى ئينسان دى بۆ لايان، دەبیتە ھەکەم لە نيوانياندا، دەلى: نيوان ئەو دوو زەويە بپيون لە کام لايە نزیکتر بوو، با بۆ ئەوى بى، کە دەپيون، لەو شوينە نزیکترە کە مەبەستى بوو بۆى بچى، بۆيە فریشتەى بەهەشت رپووحەکەى دەکيشن و دەيبەن.

ئنجانەو مامۆستايە کە ئەو فەرمايشتەى خویندەو، چ کاتیک بوو؟ کاتیک کە چەکدارى رپيم قاچاغچييان دەکوشتن، ئەوانەى کە چەکدارى رپيم بوون کەمينيان دادەناو قاچاغچييان دەکوشتن، جارى وابوو دەيانگرتن و تەسليمى رپيميان دەکردن، من مەلايەکم بينى ناوى (ھەمەدەمين) بوو خەلکى گوندى (مير شيخ ھەيدەر)ى نزیک سەردەشت بوو، گوتى: نۆ سالان لە موسل گيرام، ئەو کاتى کاروانچيى بووم، نويزنەکەر بووم، خوام نەدەناسى، وە نەخویندەواريش بووم، جاش گرتييانم بۆ پارەو خەلات، وەك پاسدار تەسليمى رپيميان کردم، گوتى: لەويدا (واتە: لە سجن) خواى پەروردگار خەلکيى باشى لى راست ھينام، گەرپامەو و فيرى زمانى عەرەبى بووم و قورئانم لەبەرکرد، (أصول الفقه)م خویند ... ھتد، بە نەخویندەوارى چوومە سجن و بە مەلايەتیی ھاتمە دەرى، نۆ سال لەويدا مامەو.

ئىنجا من كە گويم لە قسەى ئەو مەلایە بوو كە وتارى دەداو، ئەو چەكدارانەى بەو كەسە دەشوبھاند، كە نەوهدو نو كەسى كوشتوہو دوایى كردوویەتى بە سەد، ئىنجا شایانى چوونە بەهەشتیش بووہ! گوتم: بزانی چەند بە ھەلە دەخوینیتەوہ، چونكە ئیرە شوینی ئەو فەرموودەییە نیە! چونكە چەكدارو سەرۆك جاشى وا ھەییە دەلى: جا ئەوہ سەد كەسى كوشتوہو خوا لیى خوۆش بووہ، من جارئ ھەر دە پازدە كەسم كوشتوون، ھیشتا زۆرم ماوہ، یان تەنیا سی چل كەسیكم رپوت كردۆتەوہ...! بە ھەر حال دەبی بزانی، كە ئەو فەرمایشتەو وینەكانى وەك دەرمانەو خوۆراك نیە بو ھەموو كەس ببی، ئەوہ دەرمانە بو كەسیك كە دەیەوئ بگەرپتەوہ، بەلام تووشى نائومییدی بووہو پىی واىە خوا لیى خوۆشابى، ئەو فەرمایشتەى بو بخوینەوہ بلى: ئەگەر بەرپاستى بگەرپتەوہ، خوا لیى خوۆش دەبی، بەلام ئەوہ بو كەسیك نیە كە ئیستا لەسەر گوناھان بەردەوامە، توۆش ئەو فەرموودەییە بو بخوینتەوہ، تاكو دئنیای بكەییەوہ، ئەویش بلى: كەواتە: ئەگەر زیاتریش خەلكى بكوۆم تا دەگاتە نەوهدو نو كەس جارئ زۆرى ماوہ! بویە دەبی بە حىكمەتو عەقل مامەلە لەگەل دەقەكانى قورئان و سوننەتدا بكەین، ئەگەرنا وەك گوتم با فەرمایشتەكان راست بن، بەلام ئەگەر لە شوینی خوۆیاندا بەكاریان نەھینی زەرەر دەدەن، چونكە بە نەزانى و بە ناشیى ئەوہت كردوہ، نەك لەبەرئەوہى كە ئايەتەكان یان فەرمایشتەكان و یاسا شەرعییەكان لە شوینی خوۆیاندا نەبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و دووھەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چوار ئایەت دەگرێتە خۆی (۱۰۱ تاكو ۱۰۴)، وە لەم چوار ئایەتەدا خوای کاربەجێ بۆ جاری چوار دەیهەم بە نازناوی ئیمان مسوولمانان دەدوێنێ، وە رێگریان لێدەکات لە پرسیارکردنی ناپۆیست، وە رێنمایان دەکات کە لەمیانەى دابەزینی قورئاندا، هەولێ زانینی وەلامی پرسیارەکانیان بدەن، تاكو لە ژێر رۆشنایی قورئاندا وەلامی پرسیارو ئیشکالەکانیان بزانی، ئەگەرنا بە مونسەبەو بەبێ مونسەبە سەر و دلی پیغەمبەر ﷺ نەگرن، وە دوایی سەرەنجامی شوومی ئەو عادتە خراپەى میللەتانی پیشوویان پێ رادەگەینێ، کە پرسیارى بیجییان کردو، دوایش بەهۆى وەلامی پرسیارەکانیانەو تووشى کوفر بوو و، هەندیک شتیان داوا کردو، دوایش بۆیان جێبەجێ نەکراو و ئیمانیا پێ نەهیناوه، سەرەنجام بۆتە هۆى ئەو کە خوا لییان توورەبێ و سزایان بدات.

پاشان خوا رایدەگەینێ کە ئەو چوار جوړە ئازەلەى کە کافرەکان ئیددیعای

قەدەغەبوونیا دەکەن، خوا قەدەغەى نەکردوون، کە بریتین لە: ﴿بَجْرَةٍ، سَابِغَةٍ،

وَصِيلَةٍ، حَامٍ﴾، کە دوایی پێناسەیان دەکەین و چەمک و ماناکەیان روون

دەکەینەو، وە پاشان خوا دەیخاتە روو کە ئەو کافرەکان بە ناوی خواو دەرو هەلدەبەستن، ئەگەرنا خوا ئەو شتانەى قەدەغە نەکردوون.

ئەجا لە کۆتایی ئەم دەرسەدا خوا باسی هەلۆیستیکی زۆر خراپى کافرە بپەرستەکان دەکات، کە ئەو هەلۆیستەیان لە چەند شوینیکی دیکەى قورئاندا دووبارە بۆتەو، ئەویش بریتیه لەو کە بە دەم بانگی داواکردنی فەرمانبەریکردنی خواو پیغەمبەرى خواو نەچوون، بە بیانووی شوینکەوتنی بابو باپیرانیانەو،

کە لەپاستیدا ئەو ئیستا بۆتە عادیکی زۆر خراپ لەنیو مسوڵماناندا، ئەگەر ئیستا ئیمە تەماشای خۆمان بکەین، دەبینین زۆر شت کە خوای پەروردگار رەخنە ی پێ لە کافران و بتپەرستەکان دەگری، لەنیو مسوڵماناندا هەیه، زۆرجار پێیان دەلیی: خوشکی یان برای مسوڵمان! ئەو شتە حەرەمە، ناپەسندە بە پێی فلان ئایەتەو فلان حەدیس، لە وەلامدا دەلی: بابو باپیرانمان تا ئیستا هەر وایان کردوو عادیت هەر وا بوو، ئنجا وەك خوای پەروردگار دەفەرموی

کافرەکانیش دەیانگوت: ﴿... قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِم

مُهْتَدُونَ﴾ الزخرف، بە هەمان شیوە ئیستاش هەندیک لە مسوڵمانان هەن هەر وا دەلین.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا
عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بُحَيْرَةٍ
وَلَا سَابِغَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَآكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ءَأُولُو كَانٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿۱۰۴﴾﴾

مانای وشە بە وشە ئایەتەکان

((ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! لەبارەى شتانیکەوه پرسىار مەكەن كە ئەگەر بۆتان دەربكەون، ناردەهەتتان بكەن، وه ئەگەر لە كاتى دابەزینرانى قورئاندا پرسىاریان لەبارەوه بكەن، بۆتان دەردەكەون، خوا چاوپۆشى لىیان كردوه، وه خوا لىبوردەى هێدى مەندە ﴿۱۰۱﴾ پىش ئیوه كۆمەئیک ئەو جوۆرە پرسىارانەیان كردن (بەلام) دواى پىیان بپروا بوون ﴿۱۰۲﴾ خوا هیچ (ئازەئیکى) بە حیرەو سائیبەو وەصیلەو حامى دانەناوه، بەلكو ئەوانەى ببپروان بە ناوى خواوه درۆ هەلەبەستەن، وه زۆربەیان نافامن ﴿۱۰۳﴾ وه ئەگەر پىیان بگوترى: وەرن بوۆ (شوینكەوتنى) ئەوهى خوا ناردووێهەتە خوارو بوۆ لای پیغەمبەر، دەئین: ئەوهمان بەسە كە بابو باپیرانمانمان لەسەر بینووه، ئەدى ئایا ئەگەر بابو باپیرانیان هیچ شتیک نەزانن و بەرپگاش نەزانن (هەر پەیرەوییان لى دەكەن و كویرانە دەكەونه دوايان؟! ﴿۱۰۴﴾)).

شیکردنہ وہی ہندیک لہ وشہکان

(تَبَدَّلْ لَكُمْ): واتہ: بؤتان دہریکھون، (بَدَا الشَّيْءُ بَدَا وَبَدَاءٌ، أَي ظَهَرَ ظُهُورًا بَيِّنًا) لہ عہرہبیدا دہلی: ئہو شتہ دہرکہوت زؤر بہ ئاشکرا دہرکہوت، دہگوتری: (بَدَا الشَّيْءُ بَدَا وَبَدَاءٌ).

(تَسْوُكُمْ): (السُّوءُ: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ) ہەر شتیك کہ بیئتہ ہوی خہفت خواردنئ نینسان و نارہحہتکردنی نینسان لہ کاروباری دنیاوی و قیامہتیئ نہوہ پیئ دہگوتری: (سُوءٌ)، (تَسْوُكُمْ) واتہ: بؤتان خراپہو نارہحہتتان دہکات و پیئتان ناخوش دہبی.

(عَفَا اللَّهُ عَنْهَا): واتہ: خوا چاوپوشی لیکردوون، لیان بوردوہ، لہچی؟ لہو شتانہ: (العَفْوُ: هُوَ التَّجَافِي عَنِ الذَّنْبِ، عَفَا الشَّيْءُ: كَثَرَهُ وَأَطَالَهُ...)، (عَفُو) بریتیہ لہ خؤدوورگرتن لہ گوناح، واتہ: خو لیئ نادیدہ بگری و چاوپوشی لیبکہی، وہ دہگوتری: (عَفَا الشَّيْءُ) ئہگہر زؤری کرد، دریژی کرد، لہ فہرموودہشدا ہاتوہ، پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: ﴿وَأَعْفُوا اللَّحَى﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۵۵۴)، عن ابنِ عُمَرَ)، واتہ: ریشتان دریژ بکہن.

(بَحِيرَةٌ): (النَّاقَةُ إِذَا وَلَدَتْ خَمْسَةَ أَبْطُنٍ شَقُّوا أُذُنَهَا وَأَعْفَوْهَا عَنِ الْإِنْتِزَاعِ بِهَا)، (بَحِيرَةٌ) بہو حوشرہیان گوتوہ کہ پینج زگی بووبی، واتہ: پینج بہچکہی بووبی، دواپی گوئیان شہق دہکرد، وہک بلئی خانہنشینیان دہکرد، سوودیان لی نہدہیبنی، نہ سہریان دہبری گوشتی بخؤن، نہ باریان پی دہبرد، نہ دہیاندوشی.

(سَائِبَةٌ): (الْمُهْمَلَةُ الَّتِي كَانَتْ تُسَيَّبُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لِنَذْرِ وَنَحْوِهِ، وَالْبَعِيرُ الَّذِي يُدْرِكُ نِتَاجَ نِتَاجِهِ)، (سَائِبَةٌ) بہو حوشرہیان گوتوہ لہ سہردہمی نہفامییدا

که به هۆی له خۆگرتن (نَدْر) هوه، ویلیان کردوه، وه ههروهها بهو حوشرهش دهگوتری که به چکهی به چکهکهی ببینیتهوه، واته: هیئده تهمهنی ههبی به چکهی ههبی، وه به چکهکهشی به چکهی بیی، ئهوه ویلیان کردوه، وهك بلیی خانهنشینیان کردوهو سوودیان لی نهبینیوه.

(وَصِيلَةٌ): (الْوَصِيلَةُ: الناقَةُ الَّتِي وَصَلَتْ بَيْنَ عَشْرَةِ أَبْطُنٍ، وَمِنْ الشَّاةِ: الَّتِي وَكَدَتْ سَبْعَةَ أَبْطُنٍ)، (وَصِيلَةٌ) ش ئهو حوشره بووه که ده زگی کردبن، وه ئهگهر مهپیش بووبی جهوت زگی کردبن، واته: ههر حوشریک ده جارو ههر مهپیک جهوت جار زابی، ئهوه ویلیان کردوهو سوودیان لی نهبینیوه.

(حَامٍ): (الضَّحْلُ إِذَا ضَرَبَ عَشْرَةَ أَبْطُنٍ قَالُوا: قَدْ حَمَى ظَهْرَهُ فَلَا يُرْكَبُ)، (حَامٍ) ئهو حوشره نیره بووه که دهجاران لهگهڵ حوشری مییه جهوت بووبی، نهك لهگهڵ ده حوشران لیكرا، دیاره حوشر به دهمانگان دهزی، جا حوشریک که ده سالان بووبیته هۆی ئهوهی به چکهی بیی له دواى یهك، ئهوه گوتوو یانه: (حَمَى ظَهْرَهُ) پشتی خۆی پاراستوه، کاریان پینه کردوه، وهك بلیی ویلیان کردوهو خاتریان گرتوه.

(حَسْبُنَا): (الْحَسْبُ: الْكِفَايَةُ، حَسْبُنَا كَافِيْنَا)، واته: به سامانه، ئهومان به سه.

ہوی ہاتنہ خوارہوی ئایہتہکان

(۱) دہربارہی ہوی ہاتنہ خوارہوی ئہو ئایہتہ کہ دہفہرموی: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ**

ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ بُدِّلَكُمْ تَسْوِكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْءَانُ

تُبَدِّلْ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾ : سئ گپرانہوہ ہن:

ا- ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ كَانَ قَوْمٌ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، اسْتَهْزَاءً فَيَقُولُ الرَّجُلُ: مَنْ أَبِي؟ وَيَقُولُ الرَّجُلُ: تَضِلُّ نَاقَتُهُ، أَيْنَ نَاقَتِي؟

فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ**

تُبَدِّلْ لَكُمْ تَسْوِكُمْ ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۳۳)﴾، واتہ: عہدوللای کوری

عہبباس خوا لیان رازی بن، دلئ: کومہئیک ہہبون پرساریان لہ پیغہمبہر ﷺ دہکرد وک گالتہپیگردن (دیارہ دہبی مونافیق بووین، یان مسولمانی دلنہ خووش و سادہو نہزان و کہم نەدہب بوون) پیاوئیک دہیگوت: کئ بابی منہ؟ وہ پیاوئیکی دیکہ حوشترہکەہی ون دہبوو، دہیگوت: حوشترہکەم لہکویئہ؟ خواش ﷺ ئہم ئایہتہی دہرباریان نارده خواری.

ب- ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، خُطْبَةً، مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ قَالَ: لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، قَالَ: فَغَطَّى أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَجُوهَهُمْ، لَهُمْ خَبْنٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: مَنْ أَبِي قَالَ: فُلَانٌ،

فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ**

تَسْوِكُمْ ﴾ ﴿أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۶۲۱)﴾، واتہ: ئہنہسی کوری مالیک خوا

لیی رازی بن، دلئ: پیغہمبہری خوا ﷺ روژئیک وتاریکی دا، ہہرگیز گویم لہ وتاری وانہبووہ، } واتہ: ہہرگیز وتاری وای لہ پیغہمبہری خوا ﷺ نہبیستوہ، دیارہ ئہنہس زور کارتیکراو بووہ بہو وتاروہ کەوتوتہ ژیر

كارىگەرىيى) پىغەمبەرى خوا ﷺ (لە نىو وتارەكەيدا) فەرمووى: ئەگەر ئەوھى من دەيزانم ئىوھ بىزانن، كەم پىدەكەنن و زۆر دەگرىيىن، ھاوھلانى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەموچاوى خۇيان داپۇشى و شتىكىيان بەسەر سەرى خۇيان دادا و سەريان خوار كردهو، گريان، (خَنِينٌ) بە دەنگى گريانى بە نركە نرك دەگوتىرى، { پياوئىك لەوكاتەدا گوتى: بابى من كىيە؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: فلان كەسە، ئىدى ئەو ئايەتە ھاتە خوار.

دوایی باسى دەكەين و ناوى ئەو ھاوھلەش دىنين خوا لىي رازى بى، ديارە لە نىو خەلكدا تۆمەتبار كراوھ بەوھ كە كورپى بابى خۇي نىه، ئەوھىش لەوكاتەدا دەرفەتى دەست كەوتوھ، گوتوويەتى: بابم كىيە؟ ئەوھىش فەرموويەتى: فلان كەسە، كە ھەر بابى خۇشى بووھ، جا دوایی دەلئىن: داىكى گوتى: بىقەزابى! يان مال خراپ! ئەوھت بۇ كرد؟ تۆ دلنيا بووى لەوھى كە داىكت لە سەردەمى نەفامىي دا گوناھىكى كردبى، دوایی منىشت عەبىدار دەكرد! ئەو ھاوھلەش دەلئى: وەلاھى ئەگەر پىغەمبەر ﷺ نەسەب و رەچەلەكى منى پالدابايە لای كۆيلەيەكى رەش، خۆم دەكردە كورپى وى، كاتى خۇي لە سەردەمى نەفامىي دا ئەو شتانە بوون، بۇ وىنە: (زىاد بن أبىه) كە دوایی ئەبو سوفيان كرىدە كورپى خۇي (استلحقة أبو سفيان) ديارە ئەو جوۆرە پياوانەش بە دەورى موعاويەوھ ھەبوون خوا لىيان ببوورى، كە پىشتەر پىيان گوتوھ (زىاد بن أبىه) واتە: زىادى كورپى بابى خۇي، بابى كىيە؟ ديارنىه، دوایی لە سەردەمى ئىسلام دا، ئەبو سوفيان گوتى: كاتى خۇي من لەگەل سومەييە داىكى رامبواردوھ، سومەييە كۆيلەى بووھو لەگەلئى رابواردوھ، دوای ئەوھ ئەو زىادەى بووھ، ئىدى ئەوچار بە زىاد دەگوترا (زىاد بن أبى سفیان) لە سەردەمى نەفامىي دا ئاوا بووھو پىشيان عەيب نەبووھ، بەلگو لەلايان ئاسايى بووھ، وەك چۆن ئىستا لە رۆژئاوا وايه، زۆر لەلايان ئاسايىه، كورپە، كچە بابى خۇي ناناسى، يان داىكى ناناسى، چونكە ژن لەوئى مىردىشى ھەيەو دۆستىشى ھەيە، لەلاشيان ئاسايىه، چونكە ئەگەر دىن نەبوو غىرەت

نامینی، غیرهتو جوامیری و شه‌ه‌ف و... هتد هه‌مووی له نایمانی راست و دروسته‌وه په‌یدا ده‌بن.

ج- ﴿عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ ﴿۱۷﴾ آل عمران، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، فَقَالُوا: أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَسَكَتَ، قَالَ: ثُمَّ قَالُوا: أَفِي كُلِّ عَامٍ؟ فَقَالَ: لَا،

وَلَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجِبَتْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا

عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ بُدِّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ﴾ ﴿﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرْقَم: (۹۰۵)، وَالتِّرْمِذِيُّ

بَرْقَم: (۸۱۴)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرْقَم: (۲۸۸۴)، وَالْحَاكِمُ بَرْقَم: (۳۱۵۷)، قَالَ الْحَافِظُ

ابْنُ حَجْرٍ: لَمْ يَتَكَلَّمِ الْحَاكِمُ عَلَيْهِ وَفِي إِسْنَادِهِ ضَعْفٌ وَانْقِطَاعٌ، وَضَعَفَهُ

الْأَلْبَانِيُّ فِي (ضَعِيفِ سَنَنِ ابْنِ مَاجَهَ) بَرْقَم: (۶۲۸)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ:

{ إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ }، وَاتِهِ: عَهْلِي خَوَالِي رَازِي بِي، دَهْلِي: لَهُ كَاتِيكْدَا نَهْم نَائِهْتَه

هَاتَه خَوَار: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾،

گوتیان: ئەه ییغه‌مه‌ری خوا ﷺ هه‌موو سالی چه‌جمان له‌سه‌ر پی‌ویسته؟

بی‌ده‌نگ بوو، دوایی گوتیان: هه‌موو سالی؟ هه‌ر بی‌ده‌نگ بوو، دوایی بو

جاری سییه‌م گوتیان: هه‌موو سالی؟ فه‌رمووی نه‌خیر، وه نه‌گه‌ر گوتبام

به‌لی پی‌ویست ده‌بوو، نه‌شتانده‌توانی، ئیدی خوای به‌رز ئه‌و نایه‌ته‌ی

نارده‌ خوار.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوای ﷻ ڕوو لە ئیمانداران دەکات بۆ جاری چواردهیەم، لەم سوورپەتە موبارەکەدا بە نازناوی ئیمان دەیانداوین، ئەم سوورپەتە هەمووی بریتییە لە دواندنی ئیمانداران، وە خستنی ڕووی حوکمە شەرعییەکان لە زۆر ڕووهوه، لێرەشدا خوای پەرەردگار جاریکی دیکە دەیانداوین: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن**

أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ ﴾، ئەو ئەوانە ی ڕواتان هیناوه! لە چەند شتێک پرسیار مەکەن، کە ئەگەر بۆتان دەرکەون، بۆتان خراپ بن، ئەوه واتایەکی، دەشگونجی مەبەست پێی ئەوهی: شتانیک داوا مەکەن کە ئەگەر ئەو شتە داوا دەکەن

داواکارییەکەتان بێتە دی، بۆتان خراپ بێ، بەلام مادام (**تَسْأَلُوا**) بە (عن) تەعەدای کردوه، زیاتر ئەوهیان دەگەین، بەلام ئەوهی دیکە کە دەفەرموی:

﴿ **قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُم ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ** ﴾، ئەو مانایەکی دیکە بەقوت دەکات، کە دەفەرموی: لە پێش ئێوهدا کەسانیک شتێکیان داواکرد، کە بۆشیان هاتە دی، پێی بێڕووبوون، وەک دوایی باسی دەکەین، کە مەبەست لە پێغەمبەران پێشوو (عليهم الصلاة والسلام) گەلەکانیان داوا هەندیک شتیان لێکردوون، ئەوانیش کە داویان لە خوا کردوهو شتەکان هاتوونە دی، خەڵکەکە پێی بێڕووبوون، خوای دادگەریش لە بەینی بردوون، وەک حوشتەرەکی صالح و (خووان) مەسیح و موعجیزەکانی موسا سەلامی خوایان لەسەر، دەربارە

موعجیزەکانی موسا خوا دەفەرموی: ﴿ **وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ**

فَسَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا

﴿ ۱۰۱ ﴾ الإسراء، خوا نۆ موعجیزە بە موسا دان، دوویان دەست و گۆچانەکی بوون، حەوتەکانی دیکە ئەو شتەکانی بوون کە خوای بەرز لە سوورپەتی (الأعراف) دا باسیان دەکات.

پاشان خوا ئامۆزگارییان دەکات چ کاتیك ئەو پرسیارانە بکەن، ﴿وَأِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا

حِينَ يَنْزِلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّلَ لَكُمْ﴾، وە ئەگەر کاتیك ئەو پرسیارانە بکەن، کە قورئان

دیتە خوار لە میانەى هاتنە خوارى قورئاندا، ئەووە بۆتان ئاشکرا دەبن، ﴿عَفَا اللَّهُ

عَنْهَا وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾، لەوێ رابردوووە خوا چاوپۆشی کردوووە بوردوو، وە خوا

لیبوردەى هێدی و مەندە، کە سزای نەداون و چاوپۆشیی لیکردون، بەلام لەمەودوا

شتیک کە بەکتان لەسەرى نەگەوتووە مەپرسن و داواى مەکەن، ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ

قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾، بیگومان لە پێش ئیوهدا کۆمەتیک داواى

ئەو جوۆرە شتانەیان دەکرد، دوايش پێى بیروابوون، ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا

كَافِرِينَ﴾، واتە: بەرانبەرى بیروابوون، یان بەهۆى شتەکانەووە بیروابوون،

هەردوو واتاکەى هەن.

ئنجای خوای بیهاوتا باسى ئەووە دەکات کە هاوبەش بۆ خوادانەرەکان چەند

جوۆرە ئازەلیکیان لە خوایان قەدەغە کردبوون، هەروا لەسەر بناغەى درۆ بە ناوى

خوا هەلبەستن، کە: (بِحَيْرَةٍ، سَائِبَةٍ، وَصِيْلَةٍ، حَامٍ) بوون، کە ئیمە لە مەسەلە

گرنگەکاندا چەمک و واتاکەیان زیاتر روون دەکەینەووە، خوا دەفەرموئ: ﴿مَا جَعَلَ

اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيْلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واتە: خوا هیچ بەحیرە و سائیبە و وصیلە و حامی

دانەناون، بەلام ئەوانەى بیروان، درۆ بە ناوى خواوە دەکەن، وە زۆر بەشیان نافامن و

نازانن، ئنجای لە کۆتاییدا دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولُو كَانٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٩٨٧﴾، ئەگەر پێیان بگوترێ وەرن بۆ لای شتێک کە خوا ناردووێتە خوار کە قورئانە، وە بۆ لای پێغەمبەری خوا ﷺ دەلێن: ئەو دەمان بەسە کە بابو باپیرانمان لەسەری بوون، ئەدی ئەگەر ئەو بابو باپیرانەیان هیچیان نەزانیبێ و بە رێشیان نەزانیبێ، دەبێ هەر شوێنیان بکەون؟! نەخێر دەبێ بە دواى پێشینانێک بکەون کە بە رێی راستدا بیانبەن، بەلام کەسانێک کە بۆخۆیان بەرێ نەزانن، چۆن رێ پێشانى ئێوه دەدەن!!؟

چہند مہسہ لہ یہ کی گرنگ

مہسہ لہ ی ہکہم: کہ خوا دہفہ رموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُونَ عَنْ

أَشْيَاءَ إِن بُدِّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ ﴾، ئہی ئہوانہی ہر واتان ہی ناوہ! لہ چہند شتیک
پرسیار مہکہن، (واتہ: لہ بارہی چہند شتیکہوہ ہر سیار مہکہن) کہ ئہ گہر ہوتان
دہر بکہون، ہبی تہ مایہی نارہ حہ تی تان، واتہ: ہیتان ناخوش بن، لی رہدا
زانایان، وہ تو یژرہوانی قورئان زور ہاسو خواسیان کردوہ، دہر بارہی ئہوہ کہ
ئایا خوا ﷺ ہوچی لہو ئایہ تہ موبارہ کدا فہرمان بہ ئیمانداران دہکات، کہ
دہر بارہی شتانیک ہر سیار نہکہن، لہ بہرئہوہی کہ وہ لامدانہوہی ئہو ہر سیارانہ،
یا خود دہرگہوتنی ئہو شتانہ، دہبی تہ هوئی نارہ حہ تی تان؟ وہ ئایا ئہو شتانہ
چین؟ وہ ئہو جوڑہ ہر سیار کردنہ چیہ؟

باسیک لہ بارہی رہ واپی و نارہ واپی ہر سیار کردنہ وہ

لہ شہرعت دا

سہرہتا دہلیین: لہ ئیسلامدا ری لہ مسوئمانان نہ گراوہ ہر سیار بکہن، بہ
ہیچہوانہوہ بہ لکو فہرمانیان ہیکراوہ، ہر سیار بکہن، بہ لام ہر سیاری بہ ریوجی،
وہ لہ کہسانی شاردزا، وک خوا ﷺ لہ دوو ئایہ تی موبارہ کدا، لہ سوورہتی
(الانبیاء)، وہ لہ سوورہتی (النحل) دا، دہفہ رموی: ﴿ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾، واتہ: لہ شاردزایان ہر سن، ئہ گہر نازانن، لہ زانایان ہر سن،
شتیک کہ نازانن بہ نہزانی مہیلیین، یان دوا ی مہکہون، تاکو لہ زانایان نہ ہر سن،
پاشان ئیمہ دہبینین بہس لہ سوورہتی (البقرہ) دا حہوت جار مسوئمانان

پرسیاریان کردووە لە پێغەمبەر ﷺ دەربارەی چەند شتێک بۆ وینە:

۱/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ ﴿ ۱۸۹ ﴾

البقرة، واتە: پرسیارت لێدەكەن دەربارەی (أَهْلَةٌ) {كۆی (هلال)ە، واتە: مانگی یەك شەوو دوو سێ شەو}، كە مانگ تازە دەرەكەوئ بلی: ئەووە خوا دایناوە بۆ دیاریکردنی كاتی عیبادەت و خواپەرستیەكان و كاتی حەج.

۲/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾ ﴿ ۲۱۵ ﴾ البقرة، واتە: پرسیارت

لێدەكەن، چی ببەخشن؟.

۳/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ﴾ ﴿ ۲۱۷ ﴾ البقرة، واتە:

پرسیارت لێدەكەن دەربارەی مانگی حەرام، جەنگ تیدا كردنی چۆنە؟

۴/ دەفەرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ ﴿ ۲۱۹ ﴾ البقرة، واتە: پرسیارت

لێدەكەن دەربارەی شەراب و قومار.

۵/ دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْو﴾ ﴿ ۲۲۱ ﴾ البقرة، واتە:

(جاریکی دیکە) پرسیارت لێدەكەن چی ببەخشن؟ بلی: ئەووەی كە زیادە لەخۆتان.

۶/ دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ ﴿ ۲۲۰ ﴾ البقرة، واتە:

پرسیارت لێدەكەن دەربارەی هەتیوان، بلی: چۆن بۆ ئەوان چاكە و دەبیتە مایەى چاكسازی مال و سامانەكەیان، ئاوا مامەلە بكەن.

۷/ دەفەرموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ ﴿ ۲۲۲ ﴾ البقرة، واتە: پرسیارت

لێدەكەن دەربارەی حەیز، (ئافەرت كە دەكەوێتە بئوئۆیەو) چۆن مامەلە و رەفتار لەگەڵ ژندا بكەن؟

ئەووە حەوت جار، ئەو وشە موبارەكە بەس لە سوورەتی (البقرة) دا دووبارە

بۆتەو، کەواتە: ڕێ لە مسوولمانان نەگیراوە پرسیار بکەن، چ لە پیغەمبەر ﷺ کە کاتی خووی تەشریفی بوو، چ لە زانایانیك کە جیگرو میراتگری پیغەمبەرن ﷺ پرسیاریان لیبکەن، وە چ لە زانایانی دیکە کە لە بواریەکانی دیکە زانستە جوړاوجوړەکاندا، زانستە دنیاویەکاندا شارەزان، بەلکو فەرمان کراوە، (وہک گوتمان) ھەم لە سوورەتی (النحل) دا ھەم لە سوورەتی (الانبیاء) دا خوا دەفەرموی: ﴿ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۴۳ ﴾، شتیک کە نایزان

لە زانایان بپرسن، وە لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموی: ﴿ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ ﴾ ﴿ ۸۳ ﴾، واتە: (ئەو ھەوالە کە پێیان دەگات) ئەگەر گیرابایانەو بۆ لای پیغەمبەر ﷺ و بۆ لای کاربەدەستان، ئەوانە کە شارەزان و توانای ھەلھینجانیان ھەیە، دەیانزانی نایا چون مامەلە لەگەڵ ئەو ھەوالەدا بکری، کەواتە: ئەو چ جوړە پرسیارکردنیکە کە قەدەغە کراوە؟

خاوەنی (محاسن التأویل)، واتە: (جمالدين القاسمي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا^(۱) دە جوړ پرسیارکردنی ھیناوە، کە ئەو دە جوړ پرسیارکردنە کە خراب و نارەوان و نەھییان لیکراوە، ئەگەرنا بەگشتی پرسیارکردن بۆ ئەو کە ئینسان بگاتە حەقیقەت و بگاتە راستی، وە زانیاری زیاتری دەست بکەوی، نەک ھەر ڕێ لیگیارو نیە، بەلکو فەرمان پیکراویشە، بزانی ئەو دە ھالەتە چین؟ وەک سەرچاوەی ناوبرا ھیناویەتی، کە من بە روونکردنەو وینە ھینانەو وە قسەکانی دینم:

یە کەم: پرسیارکردنیک کە لە بواری دینداریی دا سوودی نەبی:

ئینسان شتیک پرسی کە لە بواری دینداریی دا سوودی نەبی، (ئەو وینە ی نەھیناوە من دەیانھینمەو)، بۆ وینە: گوچانەکە ی موسا ﷺ چ جوړە داریک بوو؟ کەشتیەکە ی نوح چەند قات بوو؟ چەند مەتر بەرز بوو؟ چەند

دریژ بووه؟ چەند پان بوو؟ چەند کەس لەگەڵ نوح سواری کەشتیەکە بوو و ن؟ حوشرەکەى صالح عليه السلام رەنگى چى بوو؟ قەدو قیافەى چەند بوو؟ تا کۆتایى، ئەو شتانە کە قورئان باسى نەکردوون، دیارە ئینسان پێویستی پێیان نیە، جا ئیمە لە هۆى هاتنە خوارەوه کەیدا باسمان کرد، کە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم وتار دەدا وتاریکی زۆر کاریگەر، وە پاشان دەفەر موئى: پرسىارم لى بکەن، هەر پرسىارىکم لى بکەن، وەلامتان دەدەمەوه، (عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُدَافَةَ) يَهْ كَيْكَ لَه هَاوَه لَان دهبى، بەوه تۆمەتبارکراوه کە کورپى بابى خوئى نیە، لە سەردەمى نەفامیدا خەلك داوین پیسیی و غەلەت و پەلەتیا ن بووه، هەرچەندە ئەو کاتەش خەلكى رەسەن و خیزان و عائیلەى رەسەن و داوین پاك هەر هەبوون، بەلام خەلكى دیکەى بى بەندوباریش هەبووه، جا (عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُدَافَةَ) لَه پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەپرسى: ﴿مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُدَافَةُ﴾، بابم کییه؟ پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەر موئى: بابت حوزافەیه، واتە: کورپى بابى خوئى، دوایى دایكى عەبدووللا کە دەببستیتەوه دەلى: پۆلە تۆ زۆر وەك بلىى مندالىكى ناصالح بووى بەرانبەر بە من، ئەدى باشە دئیا بووى دایکت لە سەردەمى نەفامیدا غەلەتیکى کردبى، بابت نەفەرێكى دیکە بى؟ ئەویش گوتوو یەتى: وەللاهی ئەگەر پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پالى دابامە لای هەر کەسیک، ئەگەر کۆیلەیهكى رەش پبستیش بووايه، ئەوم بە بابى خوّم دادەنا، بە هەر حال ئەو جووره پرسىارهى کە لە رووى دیندارییەوه پبویست نیە، نابى بکرى.

دووهم : پرسىارى زیادو ناپبویست :

واتە: باسى مەسەلەیهكى دینی دەکرى، ئەوەندە بەسە کە شەرع باسیکردوه، ئەو دەچى زیاتر هەلى دەکۆلى، بو وینه: پرسىارکردنەکەى بەنى ئیسرائیل کە موسا عليه السلام پبیا ن دەفەر موئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبُحُوا بِقَرَّةٍ ﴿٦٧﴾﴾ البقرة، واتە: بىگومان خوا فەرمانتان پى دەکات مانگایەك سەربەن، دیارە هۆى ئەو فەرمانە ئەوه بووه کە نەفەرێك کوزراوه، نەیانزانیه بکوزەکەى کییه؟ چوونە لای موسا عليه السلام ئەویش لە خواى پەرورەدگار پاراوتەوه چى بکەن؟ خواش

فەرموویەتی: با مانگایەك سەربەرن، ئەندامیكى ئەو مانگا سەربەرپاوه لە لاشەى ئەو جەنازەى بەدەن، زیندوو دەبیتەوهو لێى پەرسن: كى كۆشتووێتەتى؟ دەلى فلان كەس، وهك موعجیزەىك بو مووسا عليه السلام، دەلى: مانگا سەربەرن، دەلىن: چۆن بى؟ دواى دەلىن: ئەدى رەنگى چۆن بى؟ ئنجا دواى ئىشى كەردبى، يان ئىشى نەكەردبى؟ ئاوى كىشابى؟ يان نەكیشا بى؟ هەموو جارێك كە پرسىار دەكەن، زیاتر لەسەریان قورس دەبى، ئەگەر پێشى هەر مانگایەكیان سەر بەرپا تەواو بوو، مووسا عليه السلام پێیان دەلى: با رەنگەكەى زەردىكى وەها بى كە هىچ پەلەى دىكەى تىدا نەبى، وه نابى ئىشى كەردبى، وه لە رپوى تەمەنەوه دەبى مام نپوهندى بى، نینگون (نىوان) بى، نە زۆر بە سال دا چوو بى، نە كەم تەمەنىش، هەموو جارێ لەسەریان قورستر دەبى، سەرەنجام لە هەموو ناوچەى ئەوان دا يەك مانگای لەو جۆرە هەبوو، بەلام مانگای دىكەو جۆرى دىكە زۆر بوون، بەلام بەو مواصەفاتە هەر ئەو مانگایە هەبوو، كە هى پىرەژنىك بوو، ئەو پىرە ژنەش گوتى: من ئەو مانگایەتان نادەمى بە نرخىكى زۆر نەبى، تا لە هەندىك رپوايەتدا دەلى: دەبى پىستەكەيم بو پەركەن لە زىر، ئەگەرنا ناتاندەمى، ئەوانىش ناچار بوون هەر بىكەن، پىشترىش لە هوى هاتنە خوارەوهكەيدا باسمان كەرد، كە رۆژىك پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ﴾، فَقَامَ الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَقَالَ: أَفِي كُلِّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ: (لَا، وَلَوْ قُلْتَهَا لَوَجِبَتْ) ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۳۰۴)، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۳۱۵۵) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ﴾، ئەى خەلكىنە! بىگومان خوا حەج كەردنى لەسەر پىويست كەردوون، ئەقەدى كورپى حابىس گوتى: هەموو سالىك بىكەين؟ سى جارەن دووبارەى كەردەوه، جارى سىيەم پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: نەخىر، هەموو سال نا، بەلام ئەگەر گوتبام بەلى، واجب دەبوو لەسەرتان و نەشتان دەتوانى، خوا دەفەرموى حەجى بکەن، ئىدى بوچى لە خورا دەلىن: هەموو سالىك؟ يانى: ئەو جۆرە پرسىارانە كە پىويست نەبن، نابى بكرىن.

سىيەم: پرسىار لە بارەى شتىكەوه كە پەك لەسەرى نەكەوتبى:

شَتِيكَ كَه نِيَسَان پَه كِي لَه سَه رِي نَه كِه وَتَبِي نَه پِر سِي بَاشَه، هَه لَبَه تَه لَه رِوِي دِي نَدَارِي يَه وَه زِيَا تَر مَه بَه سَتَه، لَه وَبَارَه وَه پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چَه نَد فَه رَمَا يَشْتِي كِي هَه ن، بُو نَمُو نَه:

(۱) پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَه رَمُو وَيَه تِي: ﴿ذُرُونِي مَا تَرَ كُنْتُكُمْ؛ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سْؤَالِهِمْ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۷۴۹۲)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۶۰۶۸)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۲۶۱۹)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}، وَاتَه: شَتِيكَ كَه مَن وَازِم لِي هِي نَا وَه وَبَاسَم نَه كَر دَوَه، نِي وَه ش لِي مِگَه رِي ن، (لِي م مَه پِر سَن)، چُون كِه نُه وَانِي پِي ش نِي وَه بَه هُوِي زُو ر پِر سِيَا ر كَر دِنِيَا ن وَ رَا جِيَا يِيَا نَه وَه لَه گَه لَ پِي غَه مَبَه رَانِيَا ن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لَه بَه يِن چُو و ن (وَ اتَه: بُو و نَه بَه ش وَ بَه ش وَ پَار چَه پَار چَه)، هَه ر كَاتِي ك فَه رَمَانَم بَه شَتِي ك پِي كَر دَن، بَه پِي تُوَا نَا لِي نِي نَه نَجَام بَدَه ن، وَه هَه ر كَاتِي ك شَتِي كَم لِي قَه دَه غَه كَر دَن، وَازِي لِي بِي نَن.

(۲) پِي غَه مَبَه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَه رَمُو وَيَه تِي: ﴿إِنَّ اللَّهَ حَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَفَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضِعُّوهَا، وَحَرَّمَ مَحَارِمَ فَلَا تَنْتَهَكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً بِكُمْ مِنْ غَيْرِ نَسْيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي (الْكَبِير) بَرَقَم: (۵۸۹)، الدَارِقُطْنِيُّ بَرَقَم: (۴۲)، المَصْبَاحُ المُنِيرُ فِي تَهْذِيْبِ تَفْسِيْرِ ابْنِ كَثِيْر، ص: (۱۶۷)، وَصَحَّحَهُ ابْنُ كَثِيْر}، وَاتَه: بِي گُو مَان خُوَا چَه نَد سَنُو وِرِي كِي دِيَا رِي كَر دُو و ن مَه يَا نَبَه زِي نَن، وَه چَه نَد شَتِي كِي فَه رَز كَر دُو و ن مَه يَا ن فَه وَتِي نَن، وَه چَه نَد شَتِي كِي قَه دَه غَه كَر دُو و ن، تُو خُنِيَا ن مَه كَه وَن، وَه لَه هَه نَدِي شَت بِي دَه نَگ بُو و ه لَه رِوِي بَه زَه يِي پِي دَاهَا تَنَه وَه تَان، بِي نُه وَه ي كَه لَه بِي رِي چُو و بِي، لِي يَا ن مَه پِر سَن.

(۳) هَه رُو هَا نُه وَه دَه قَه ش هَه يَه: ﴿سُئِلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ السَّمَنِ وَالْجُبَنِ وَالْفِرَاءِ؟ فَقَالَ: الْحَلَالُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ﴾ {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۷۲۶)،

وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۳۶۷)، وَالطَّبْرَانِي فِي (الْكَبِير) بِرَقْم: (۶۱۲۴)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۱۱۵)، عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِي فِي (الْمَشْكَاة) بِرَقْم: (۴۲۲۸) {، واتە: پرسیار لە پیغمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کراوە دەربارەی رۆن و پەنیرو فەرۆه (کە لەبەردەگرێ) فەرمووی: حەلال ئەو هیه کە خوا لە کتیبی خۆیدا حەلالی کردبێ، قەدەغە ئەو هیه کە خوا لە کتیبی خۆیدا قەدەغە کردبێ، وە ئەو هی لێی بێدەنگ بوو، ئەو لەو هیه کە بە رەوایی هیشتوو یەتەو.

ئەو شتە ی کە خۆی زانا حەرەمی نەکردبێ، مانای وایە حەلالە، ئەو شتانەش کە حەلالی کردوون، ئەو دیارە حەلالن، ئەو دیکە کە حەرەمی کردو، حەرەمی، غەیری حەرەمی کە مانای وایە ئەگەر دەقیشی لەسەر نەبێ، ئەسڵ لە شتەکاندا حەلالی و رێ پێدرانە، مادام دەقیک لەسەر قەدەغە کرانی نەبێ، وەك من زور لە کتیبەکانی خۆمدا ئەو بنچینە شەرعییەم باسکردو، کە لەراستییدا ئەو بنچینە شەرعییە، زور گرنگە بۆ ئەو هی کە دین و دینداریی لە خەلک تەسک نەکەینەو، وە دنیا یان لێ نەکەینە چەرەمی چۆلەکە.

چوارەم: پرسیار کردن لە بارە ی مەسەلە قورس و ئالۆزەو:

هەندیک مەسەلە ی قورس و ئالۆز هەن، وەك مەتەل وان، كەسێك ئەو پرسیارە لە مامۆستایەك، لە زانیەك بكات، هەر بۆ ئەو هی بیبەستیتەو، عاسیی بكات، ئەو هەش نەهی لێکراو، لەو بارەو هەش ئەو فەرموودە یە هە یە: ﴿عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْغُلُوطَاتِ ﴿﴾ {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۳۷۳۸)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۳۶۵۶) وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِي فِي (ضَعِيفِ الْمَشْكَاة) بِرَقْم: (۲۴۳) وَفِي (ضَعِيفِ سَنَنِ أَبِي دَاوُد) {، واتە: موعاویە خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پیغمبەری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رێگری کردو لە پرسیار کردن دەربارە ی ئەو شتانە ی کە خەلک تییاندا بەهەلەدا دەچی، (غلوطات) دەلێ: (جَمْعُ غُلُوطَةٍ أَوْ أُغْلُوطَةٍ)، واتە: بۆ وینە ئەگەر لە مامۆستایەك بپرسی: (أَنَّ مُحَمَّدًا) چۆن ئیعراب دەکری؟ ئەویش وا دەزانێ (أَنَّ) ئەداتی تەئکیدەو (حرف مشبه بالفعل، ينصب الاسم ويرفع الخبر) ه، بەلام نا، (أَنَّ)، لێرەدا، واتە: نالاندی، (أَنَّ مُحَمَّدًا) یانی: موحمەد نالاندی، کە چی مامۆستایەکە فکری بۆ شتیکی دیکە دەچی،

ئەو جوړه پرسیارانەى كە وەك مەتەل وان، واباتشە ئەو جوړه پرسیارانە نەكرين له زانايان، بۆئەوہى كە پرسياكەر جەربەزەبى خووى و پاشان نەزانىي ئەو مامۆستاو زانايە دەربخات!! كە ديارە هيج كەسيكيش وەلامى هەموو پرسياريك هەر نازانى، بەس خواى پەروردگار هەموو شتيك دەزانى.

پینجەم: پرسيارکردن له بارەى عیلاەت و حیکمەتى عیادەتەوہ:

هەر شتيك كە خوا دایناوہ وەك عیبادەت، بى حیکمەت نیە، خوا دەفەرموى: رۆژوو بگرن، ديارە حیکمەتى تىدايە، دەفەرموى: نويز بکەن دەفەرموى: دووعا بکەن، دەفەرموى: زيكر بکەن، دەفەرموى: قوربانى سەربرن، هەمووى حیکمەتى هەيە، بەلام زورجار خوا ﷺ حیکمەتەكەى بۆ ئيمە دەرخات، بۆجى؟ بۆئەوہى ماناى بەنداىەتتى له ئيمەدا باشتەر بيته دى، كاتيک بەو ئەرکانە هەلدەستين، بە پيچەوانەى بواری هەلسوكەوتەکانەوہو ئەو ياسا شەرعىيانە كە پەيوەنديان پييانەوہ هەيە، كە مەگەر چۆن دەنا خواى پەروردگار نامازە دەكات بە حیکمەتەكەيان، لەوبارەشەوہ ئەم فەرموودەيە هەيە: ﴿عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ فَقُلْتُ مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحْرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ، قَالَتْ: كَانَ يُصَيَّبُنَا ذَلِكَ فَتُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا تُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۲۵۹۹۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۳۲۱)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۷۵۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۶۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۱۳۰) }، واتە: موعادە (ئافرەتیکە ديارە دەبى له جىلى دواى هاوہلان بى خوا لىيان رازى بى) دەلى: پرسيارم له عائيشە کرد خوا لىي رازى بى، گوتم: بۆجى ئافرەتى حەيزدار رۆژوو دەگيرپتەوہ له كاتى كەوتنە حەيزەدا، بەلام نويزەكان ناگيرپتەوہ؟ عائيشە گوتى: تۆ حەروورپى؟ (خەواريج ئەو كاتە حەروورپيان پى گوتوون، كە هەندىك بىروبوچوونى سەيرۆكەيان هەبوون) منيش گوتم: نەخىر، حەروورپى نيم، بەلام پرسيار دەكەم (پيشى وايزانى له خەواريجە) ئنجا عائيشە خوا لىي رازى بى، گوتى: له سەردەمى پيغەمبەردا ﷺ ئيمە دەكەوتينە حەيزەوہ، فەرمانمان پى دەكرا رۆژوو بگيرپنەوہ، بەلام فەرمانمان پى نەدەكرا نويز بگيرپنەوہ.

تەواو، ئەو عیبادەتە، حیکمەتەکە ی چیه و بۆچی وایه؟ خوا بۆخۆی دەیزانی، که دیاره خۆ دایکمان عایشه خوا لێی رازی بێ زۆر شارەزا بووه، وه دەیتوانی بلی له‌بەر ئەوه که رۆژوو هه‌کان که‌من، وه رۆژوو گرتن له سائیکدا مانگیکه، به‌لام نوێژکردن هه‌موو رۆژییه، پینج فه‌رزه وه مه‌شه‌ققه‌ت و ماندوو بوونی زۆری تێدایه، به‌لام له‌راستیدا پێویست به‌وه‌ش ناکات، عیبادەتە و خوا ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی وا بکه‌و ده‌فه‌رموی: وا مه‌که، ئەوه‌یان بگێره‌وه‌و ئەوه‌یان مه‌گێره‌وه‌.

شه‌شهم: په‌رسيارکردنیك که سه‌ر بکيشی بۆ ته‌که‌لوف:

واته: زۆر قوولبوونه‌وه‌و زۆر شت له‌خۆ به‌ زه‌حمه‌ت خستن، وه‌ك خوا ﷻ

به‌ پيغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

ص، ۸۶﴾، واته: بلی: من هه‌ج کریتان لێ داوا ناکه‌م، هه‌ج پاداشتم لیتان ناوی، وه من له‌وانه نيم که شت وه‌زه‌حمه‌ت بجه‌م، (مُتَكَلِّف) واته: شت به‌ زه‌حمه‌تخه‌ر، چونکه (كُلْفَة) یانی: قورسایي و مه‌سه‌ره‌فو شتیك که باری شانی ئینسان قورس بکات، ده‌گوتری: (الْجُنْدِيُّ الْمُكَلَّف) له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ ئه‌رکیکی له‌سه‌ر دانراوه، (مُتَكَلِّف) واته: که‌سیك که شت له‌سه‌ر خۆی، یان له‌سه‌ر خه‌لکی قورس ده‌کات، جا له‌وباره‌شه‌وه‌ ئەم شوین‌ه‌واره هه‌یه: ﴿عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ خَرَجَ فِي رَكْبٍ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ حَتَّى وَرَدُوا حَوْضًا، فَقَالَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ لِصَاحِبِ الْحَوْضِ: يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ! هَلْ تَرِدُ حَوْضَكَ السَّبَاعُ؟ فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ! لَا تُخْبِرْنَا فَإِنَّا نَرِدُ عَلَى السَّبَاعِ وَتَرِدُ عَلَيْنَا﴾ {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بَرَقَم: (۴۳)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكِبْرِيِّ) بَرَقَم: (۱۱۱۴)}، واته: یه‌حیایی کوری عه‌بدوره‌رحمان کوری حاطیب، ده‌لی: عومه‌ری کوری خه‌تتاب خوا لێی رازی بێ، رۆژیک له‌گه‌ل کاروانیک چوو هه‌ر، عه‌مپی کوری عاصیش له‌گه‌ل ئەو کاروانه بوو، هه‌تا چوونه سه‌ر هه‌وزیک (سه‌ر گۆمیکی ئاو)، عه‌مپی کوری عاص به‌ خاوه‌نی گۆمه‌که‌ی گوت، ئایا درنده‌کان دینه سه‌ر ئەم ئاوانه، دین ناوی لێ ده‌خۆنه‌وه‌؟ عومه‌ری کوری خه‌تتابیش خوا لێی رازی بێ، گوتی: ئەه‌ی خاوه‌نی هه‌وزه‌که‌! پیمان مه‌لی،

هه‌والمان پی مه‌ده، (مه‌ئی دین یان نایهن)، هه‌ندیك درنده له ئاویك ده‌خونه‌وه، ئی‌مه‌ش به‌سه‌ریان ده‌چین و ئه‌وان راده‌گهن، ئی‌مه‌ ئاوه‌که به‌کار دینین، وه دواى ئی‌مه‌ش درنده‌ش دینه‌ سه‌ر ئاوه‌که (واته: ئه‌وه ته‌که‌ل‌لوف و هه‌لقولینیکى بی پاساوه).

حه‌وته‌م : په‌سیار کردنیك که په‌خه‌ گرتن له قورئان و سونه‌ت بگه‌یه‌نی :

له‌وباره‌وه‌ش ئه‌م شوینه‌واره هه‌یه: { قِيلَ لِمَالِكِ بْنِ أَنَسِ الرَّجُلِ يَكُونُ عَالِمًا بِالسُّنَّةِ أَيُّجَادِلَ عَنْهَا؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ يَخْبِرُ بِالسُّنَّةِ فَإِنْ قَبِلْتُ مِنْهُ وَإِلَّا سَكَتَ }^(۱)، واته: به مالیکى کورپی ئه‌نه‌س گوترا: پی‌اویك شاره‌زای سونه‌ته‌؟ (یانى: ده‌قه‌کانى سونه‌ته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) ئایا مونا‌قه‌شه بکات له‌سه‌ر ده‌قه‌کانى سونه‌ته‌، گوتى: نا، با بلی: ئاواى کردوه، یان ئاواى فه‌رمووه، ئه‌گه‌ر لی‌ وه‌رگه‌را باشه، ئه‌گه‌رنا با بی‌ده‌نگ بی، (پی‌ویست ناکات مونا‌قه‌شه‌و مشتومر بکات).

هه‌شته‌م : په‌سیار کردن له باره‌ی ئایه‌ته‌ موه‌شابه‌ه‌کانه‌وه :

واته: ئه‌وه ئایه‌تانه‌ی که چه‌ند مانایه‌کی وی‌کچوو‌یان هه‌یه‌وه مانایه‌کی رۆشنیان نیه، به‌لکو چه‌ند مانایه‌ک ده‌گه‌یه‌نن، یاخود مانا‌که‌یان بو ئی‌مه‌ زۆر رۆشن نیه، چونکه خوا ﷻ له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَبْعٌ

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو

الْأَلْبَابِ ﴿ ۷ ﴾ آل عمران، واته: ئنجا ئه‌وانه‌ی دلیان لادانى تیدایه، به دواى ئه‌وه ده‌که‌ون که مانای وی‌کچوو‌ی هه‌یه، (چه‌ند مانایه‌ک هه‌ل‌ده‌گرئ)، بو ئاژاوه گه‌یریی و بوئه‌وه‌ی (که به‌ حیساب) مانا‌که‌ی بزانه‌ن، که‌واته: ئه‌وه شتیکی باش

نیە، لەوبارەوه ئەم شوپنەوارە هەیه: گە (الذہبی) لە کتیبی (العلو)دا

هیناویەتی دەلی: { جَاءَ رَجُلٌ إِلَى مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! **الرَّحْمَنُ**

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى } طە، كَيْفَ اسْتَوَى؟ قَالَ: فَمَا رَأَيْتُ مَالِكًا وَجَدَ مِنْ شَيْءٍ

كَمَا وَجَدْتَهُ مِنْ مَقَالَاتِهِ، وَعَلَاهُ الرَّحْضَاءُ (يَعْنِي الْعِرْقَ) وَأَطْرَقَ الْقَوْمَ وَجَعَلُوا

يَنْتَظِرُونَ مَا يَأْتِي مِنْهُ فِيهِ، قَالَ فَسُرِّيَ عَنِ مَالِكٍ، وَقَالَ: الْكَيْفَ غَيْرَ مَعْقُولٍ

وَالِاسْتِوَاءَ مِنْهُ غَيْرَ مَجْهُولٍ، وَالِإِيْمَانَ بِهِ وَاجِبٌ، وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ، وَإِنِّي

أَخَافُ أَنْ تَكُونَ ضَالًّا وَأَمْرًا بِهِ فَأُخْرَجَ }، واتە: پیاویک هات بۆ لای مالیکی کوری

ئەنەس (گە دیارە یەکیک لە زانا سەر مەزەهەبەکانە، وە ئیمامی ئەهلی مەدینە

بوو)، پیاوگە گوتی: ئەی ئەبا عەبدوڵلا (کونیەی مالیکە) **الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ**

اسْتَوَى }، خوای خاوەن بەزەبی چوووە سەر عەریش، چۆن چوووە سەر

عەریش؟ دەلی: قەت مالیکم نەبینی تووڕە ببی بە ئەندازەى ئەووە لە

قسەى ئەو پیاووە تووڕە بوو، (زۆر پێی تیکچووو پێی ناپەرەخت بوو) وە

ئارەقەى دەردەکرد، خەلکەگەش هەموو سەریان دانەواندو بێدەنگ بوون، داخۆ

مالیک چی دەلی! دواى ماوہیەک مالیک پام، (رەنگە یەگەم جار بووبی

پرسیاری لیکرابی لەوبارەووە) دواى مالیک گوتی: چۆنیەتی (لەسەر عەریش

بوونی خواو بەرزبوونەووەى خوا بۆ سەر عەریش) ناچیتە عەقلەووە، (یانى: ئیمە

نازانین چۆنە؟ ناچیتە عەقلەووە بەو مانایەى نازانین چۆنە، ئیمە نازانین زاتی

خوا چۆنە؟ سیفەتەکانى خواش بە هەمان شیووە، چوونە سەر عەریش

یەکیکە لە سیفەتەکانى خوا، کەواتە: ئیمە نازانین چۆنە) ئنجا گوتی: لەسەر

عەریش سەقامگیر بوون، یان بەرزبوونەووە بۆ سەر عەریش نەزانراو نیە، (واتە:

مانای ئەو وشەیه بۆ ئیمە زانراو کە بۆ خۆمانى بەکاربینین، بەلام کاتیك بۆ

خوا ﷻ بەکارى دینین، چۆنیەتییهکەى نازانین)، { (إِسْتَوَى) یانى: (ارتفع، أو

علا، أو صعد، أو استقر)، ئنجا کاتیك بۆ خوا بەکارى دینین، هەر بەو

واتیانەیه، بەلام چۆنیەتییهکەى نازانین؟ } وە ئیمان پێهینانى واجبە، وە

پرسیار لەبارەووە کردنیشى بیدەتە، (مەبەستی ئەووە بوو کە شتیکیە پێشتر

نەبوووە تازە داھینراوە، وە من مەترسی ئەوەم ھەیە کە تۆ بابایەکی گومرا بی، وە فەرمانی پێکرد، کابرایان لە مەجلیسەکە کردە دەری.

کە دیارە من لەویدا ھەلۆیستی ئیمام مالیکم پێ راست نەبوو، چونکە بەئێ کاتی خۆی پرسیار لەو بارەو نەکراوە، بەلام خەلکی دوایی کە تیکەل بە میلەتانی دیکە بوون، وەك فارس و یۆنان و ھیندو ... ھتد، ئەو پرسیارانەیان کردووە: خوا چۆن چۆتە سەر عەریش؟ یانی مەرج نیە ئەو لەبەرئەو بی کە کابرا گومرایە، بەئێ ئیمام مالیک یەگەم جار بوو بیبێستی، وە ڕەنگە بۆیەش وەلامیکی ئامادە پێ نەبوووە بیری لێکردۆتەو، وە وەلامیکی ھەکیمانەشی داووتەو، بەلام بە بۆچوونی من نەدەبوو کابرا تۆمەتبار بکری بەوہی کە گومرایەو، وە دەریش بکری لە مەجلیسەکە! بە ھەر حال ئەو وایکردو، پێشەوايەکی گەورەییە، بەلام مانای وانیه کە مەعصوومە، ھەر پێغەمبەران مەعصوومن لە ھەلەو کەموکۆری، مەبەستم ئەوہیە ئەگەر یەکیک لە ئیمەش، یان مامۆستایەك پرسیاریکی لیکرا، پرسیارەکی پێ شتیکی سەیر بوو، بە کابرا نەئێ گومرایەو دەریشی نەکات! بلێ: ئیمام مالیکیش خەلکی دەرکردووە منیش دەری دەکەم، لەویدا ئیمام مالیک تەماشای ناگری، چونکە یان ھەلومەرجەکی وای خواستو، یان بە ھەر حال وەك گوتم: ئەو رەفتارە ھەلە بوو، لەگەل ریزی زۆریشمان بۆ ئیمام مالیک.

نۆیەم: پرسیارکردن لە بارە ی مشتومری نیوان زانایانی پێشین (سلف) ھوہ:

لەو بارەشەو ئەم شوینەوارە ھەیە: {سُئِلَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ قِتَالِ أَهْلِ صَفِينٍ، فَقَالَ: تِلْكَ دِمَاءُ كَفَّ اللَّهُ عَنْهَا يَدِي، فَلَا أَحِبُّ أَنْ أُلْطَخَ بِهَا لِسَانِي} (۱)، واتە: پرسیار لە عومەری کوری عەبدولعەزیز خوا لێی رازی بی کرا (کە بە پێنجەم خەلیفە ی راشید ناوژد کراوە) دەربارە ی جەنگی خەلکی صیفین (کە لە نیوان عەلی خوا لێی رازی بی خەلیفە ی مسوولمانان و موعاویە خوا لێی خۆشبی کە لە عەلی ھەلگەرابووە لەگەل ئەھلی شام، وە ھەلەش بوو لە ھەلۆیستەکەیدا) عومەری کوری عەبدولعەزیز، گوتی: ئەو خۆینە

(۱) محاسن تأویل: ج، ۴، ص ۳۹۶.

کە پزواوە لەو جەنگەدا، خوا دەستی منی لێ پاراستووە، ئیستا حەز ناکەم زمانی خۆمی پێ بیس بکەم، واتە: حەز ناکەم بچمە نیو ئەو باس و خواسانەو.

کە لیڕەدا دیارە ئەو هەلۆیستە عومەری گوری عەبدولعەزیز لە حالیکدا راستە، بەلام بۆ حالیکێ دیکە مەرج نیە راست بێ، لە حالیکدا راستە کە قسەکردن لەوبارەووە سەربیکیشی بۆ زەمکردنی هاوێلان خوا لییان رازی بێ و شکاندنیان، وەك شیعیە دەیکەن، بەلام لەلایەکی دیکەووە راست نیە، ئەگەر قسەکردن لەو جەنگانەو لەو رووداوانەدا، بۆ ئەووە بێ کە پەندیان لێ وەرگیرین، وە کێ لەسەر هەق بوو؟ وە کێ لەسەر ناهەق بوو؟ چونکە خوا ی پەروردگار

دەفەرموی: ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ... ﴾ یوسف،

واتە: لە بەسەرھاتی پێشوواندا پەند هەییە بۆ خاوەن عاقلان، جا پێشووان هاوێلان بن خوا لییان رازی بێ، میلیەتانی پێشوو بن، ئەوانی دیکە بن، ئیمە

پێویستە لە بەسەرھاتەکانیان دەرس و پەند وەرگیرین: ﴿ وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ

مِّنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُمْ بِهِ فُؤَادَكَ ... ﴾ هود، واتە: بەسەرھاتی

پێغەمبەرانت بۆ دەخوینینەووە، تاگو دلۆتی پێ بچەسپینی، واتە: بزانی ئەوان چییان کردووە، ئەو هەلەو کەموکۆرپیانە کە قەومەکانیان کردوویانە، وە خالە ئیجابییەکانیان چی بوون و بیزانی.

دەبەم: پرسیارکردنی عینادیی و بەزاندن:

واتە: پرسیار بکری بەس بۆ ئەووە کە کەسی بەرانبەر دەستەوستان بکە و

بیبەزینی و بێ قسە بکە، خوا ی کاربەجێ لەوبارەووە دەفەرموی: ﴿ وَمَنْ

النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ

أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾ البقرة، واتە: لە خەلکی هەییە کە وەختی باسی ژبانی دنیا

دەکات، قسەکە ی سەرسامت دەکات، وە خواش بە شاید دەگری لەسەر ئەووە ی کە لە دلیدایە، هەرچەندە درۆش دەکات، وە ئینسانیک ی زۆر موناقلەشەکەر و زۆر

نه‌سه‌لمین و سه‌رخه‌ره.

جا پیغه‌مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿ أَبْغَضُ الرَّجَالَ إِلَى اللَّهِ الْأَدُّ الْخَصِمُ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۲۵۷۴۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۳۴۵۷)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۶۷۲۲)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ: (۲۹۷۶) وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَمَ: (۵۴۲۳)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَمَ: (۵۶۹۷) }، واته: بوغزینراوترینی پیاوان له‌لای خوا، نه‌وانه‌ن که زور موناقه‌شه ده‌که‌ن‌و، زور به دواى شت ده‌که‌ون، ناسه‌لمین و که‌لله ره‌قن، هه‌ندی که‌س هه‌یه که شتیک باس بکری، هه‌میشه لای عه‌که‌که‌ی ده‌گری، بلایی ماست سپییه، ده‌لی: ره‌شه! بلایی: نه‌م زستانه باران زوره، ده‌لی: نه‌خیر، زور که‌م باریوه، ناوا هه‌میشه پی‌ی خوشه لای عه‌کس بگری، نه‌و جوړه که‌سانه نه‌گونجاون له‌نیو کو‌مه‌لگاداو، خه‌لک که‌یفی پیان نایه‌ت، بویه پیغه‌مبهریش ده‌فه‌رموی: صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌وانه‌ی خواى بهرز زور ده‌یانبوغزینی، نه‌و جوړه که‌سانه‌ن.

ننجا له کو‌تایی نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌لیم: فه‌رمووده‌یه‌کمان هه‌یه که به راستی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ئینسان شاره‌زای شتیک نه‌بوو، ده‌بی بی‌رسی فه‌رمووده‌که‌ش نه‌وه‌یه: ﴿ عَنْ جَابِرٍ قَالَ خَرَجْنَا فِي سَفَرٍ فَأَصَابَ رَجُلًا مِنْنَا حَجْرٌ فَشَجَّهُ فِي رَأْسِهِ، ثُمَّ احْتَلَمَ فَسَأَلَ أَصْحَابَهُ فَقَالَ: هَلْ تَجِدُونَ لِي رُحْصَةً فِي التَّيْمَمِ؟ فَقَالُوا: مَا نَجِدُ لَكَ رُحْصَةً، وَأَنْتَ تَقْدِرُ عَلَى الْمَاءِ فَاغْتَسَلَ فَمَاتَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَ بِذَلِكَ، فَقَالَ: (قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَّا سَأَلُوا إِذْ لَمْ يَعْلَمُوا فَإِنَّمَا شَفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَّمَمَ وَيَعْصِرَ، عَلَى جُرْحِهِ خَرْقَةً ثُمَّ يَمْسَحُ عَلَيْهَا وَيَغْسِلُ سَائِرَ جَسَدِهِ) ﴾ { أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (۳۳۶)، وَقَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ }، واته: جابیر خوا لئی رازی بی، ده‌لی: کو‌مه‌لئیک بووین به سه‌فه‌ر چووین، پیاویک له ئیمه به‌ردیکی به‌سه‌ری که‌وت (نایا له جه‌نگدا بووه، نایا به‌ردیک به‌بو‌ته‌وه، یه‌کیک به‌ردی هاویش‌توه سه‌ری شکا بی، دیاره سه‌ر شکانه‌که‌ی زور بووه) دوایش ئیحتیلامی بوو، (دیاره شه‌وی به‌سه‌ردا هاتوه، هه‌ر به‌سه‌ر شکاوی ئیحتیلامی بووه) پرسپاری له هاوه‌له‌کانی کرد: نایا مؤل‌ت هه‌یه ته‌یه‌موم بکه‌م؟ نه‌وانیش

گوتیان: مادام توانای بەکارهێنانی ئاوت هەیهو ئاوی لێیه، پێمان وانیه مۆلتهی تهیه‌مومت هەبێ، ئه‌ه‌ویش خۆی شۆرد بۆ (ئەوه‌ی بێ نوێژییه‌گه‌ی له‌خۆی ده‌ربکات)، له‌ ئه‌نجامدا مرد، کاتیک چووینه‌وه‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌والی پێدرا له‌وباره‌وه‌، فه‌رمووی: گوشتیان، خوا بیانکوژی، ئه‌گه‌ر نه‌یانده‌زانی بۆ نه‌یانده‌پرسی، (که‌ نه‌یانده‌زانی ده‌بوو به‌ نه‌زانیی فتوایان بۆ نه‌دابا، له‌ ئه‌نجامی فتواکه‌ی ئه‌واندا ئه‌ه‌ویش بمری) چاره‌سه‌ری نه‌زانیی بریتیه‌ له‌ پرسیارکردن، ئنجا دوايي باسی کرد فه‌رمووی: ئه‌وه‌نده‌ی به‌س بوو، ته‌یه‌موم بکات، وه‌ برینه‌که‌ی بپێچێ به‌ په‌رۆیه‌ک، دوايي ده‌ستی ته‌ری پێدا بێنی، وه‌ به‌ده‌نی دیکه‌ی که‌ زه‌ره‌ری نیه‌ شۆردبای، به‌وه‌نده‌ شته‌که‌ی ته‌واو ده‌بوو، که‌واته‌: پێویستی به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که‌ خۆی بشوات و برینه‌که‌ی ته‌ر بێ و لێی ئاوه‌دز بێ و سه‌ره‌نجام بمری.

مه‌سه‌له‌ی دووهم: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّ

لَكُمْ، ئه‌و شتانه‌ی که‌ ده‌تانه‌وی له‌باره‌یان‌وه‌ پێرسن، یان ئه‌و پرسیارانه‌ی که‌ هه‌تانن، ئه‌گه‌ر له‌ کاتیکدا که‌ قورئان دێته‌ خوار، پرسیاره‌کانتان بکه‌ن، بۆتان رپوون ده‌بیته‌وه‌، ئه‌مه‌ چی لێ وه‌رده‌گیری؟ ئه‌مه‌ لێی وه‌رده‌گیری که‌ هه‌رچی ئێمه‌ په‌کمان له‌سه‌ری که‌وتوه‌، له‌ بواری دینداریی و دنیا‌داریی دا، قورئان له‌ دوو تووی خۆیدا رپوونی کردۆته‌وه‌، یاخود قورئان هه‌واله‌ی پێغه‌مبه‌ری ﷺ کردوه‌، به‌لام کێ ده‌توانی ئه‌وه‌ له‌ قورئان تیبگات؟ بێگومان زانیان ده‌توانن، بۆیه‌ش

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٤٣﴾ النحل، واته‌:

له‌ شاره‌زایان پێرسن ئه‌گه‌ر نازانن، له‌ زانیان پێرسن، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و رسته‌ قورئانییه‌، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ مسوولمانان ده‌بی هه‌ول‌بدن له‌به‌ر رۆشنايي قورئاندا وه‌لامی پرسیاره‌کانیان ده‌ستکه‌وی، وه‌ ئه‌وه‌ی که‌ قورئان فه‌رموویه‌تی، ئیکتیفای پێ بکه‌ن، قورئان چه‌ندی فه‌رمووه‌، ئه‌وانیش به‌وه‌نده‌ واز بێنن، بۆ وینه‌: خ‌وای په‌روه‌ردگار باسی ده‌ستنوێژ ده‌کات، وه‌کو له‌ ده‌سه‌گانی رابردوو باس‌مان کرد، هه‌ر له‌م سووره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رموی:

ئەگەر هەلسان بۆ نوێژێ دەموچاوتان بشۆن، لەگەڵ ئانیشکتان، مەسحی سەرتان بکەن و، پێپەکانتان بشۆن تەواو، ئیدی ئەوانەى زۆر وردى دەکەنەووە و زۆر قوولێ دەکەنەووە بە زەحمەتى دەخەن، لەراستییدا پێچەوانەى ئەوھىە کە خواو پێغەمبەرى خوا ویستووینە، یانى: خواى پەروردگار باسى دەستنوێژى کردووە، لە ئایەتیکدا بەلکو لە بەشیک لە ئایەتیکدا، بەلام ئیستا زانای وا هەیه موجهللەدیكى گەورەى دەربارەى دەستنوێژ داناو، بەلێ ئەو شتەى زۆر پێویستى بە لیکۆلینەووە نەبوو، زۆریان لیکۆلینەووە دەربارە کردووە، وە ئەوھى کە پێویستى بە لیکۆلینەووە توێژینەووە هەیه، کە ئەو شتانەن شەریعەت بە هیلێ گشتى و بە ئامازە باسیکردوون، دەبوو ئەوانە زۆریان لێ بکوێریتەووە، بۆئەوھى ئیستا مسوئلمانان پەکیان نەکەوێ لە بواری دەولەتداریى و حوکمرانیى دا.

مەسەلەى سێھەم: کە دەفەرموئ: ﴿ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ﴾، خوا چاوپۆشیی لەو شتانە

کردووە، ئایا ئەو شتانە مەبەست پێیان چیە؟ سێ واتای هەن:

۱/ (عَنِ الْأَسْئَلَةِ) واتە: ئەو پرسیارانەى پێشى کردووتان، خوا چاوپۆشیی لێیان کردووە لەسەر ئەووە سزاتان نادات، چونکە پێش ئەوھى ئەم ئایەتە بێتە خواری، ئەو پرسیارانەتان کردوون، بەلام لە دواى ئەوھى کە خوا فەرمووہتە: شَتِيكَ مەپرسن کە پێویستتان پێى نیە، یاخود پرسیارى بێجئ مەکەن، لەمەودوا هەر کەسێک پرسیارى بێجئ بکات، ئەووە دیارە لیبوردنى خوا نایگریتەووە، هەلەھەکەو گوناھیکەو لەسەر تۆمار دەکری.

۲/ (عَنِ الْأَشْيَاءِ) ﴿ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ﴾، راناوھەى دەچیتەووە بۆ (أشياء) واتە: ئەو شتانەى کە پرسیارتان لەبارەووە کردوون، خواى بەرز چاوپۆشیی لەوانە کردووە، بەلام لەمەودوا دەربارەى شتى دیکە مەپرسن.

۳/ (أَيَّ تَرْكُهَا عَفَا) واتە: خوا ئەو شتانەى چاوپۆشیی لیکردووە و پوونى نەکردوونەووە لێیان گەراو، ئیوہش لێیان گەپین و، هەلێان مەکوئن، لەوبارەووە ئەم فەرمووہیە هەیه: ﴿ إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يُحَرِّمْ فَحَرِّمْ مِنْ أَجْلِ مَسْئَلَتِهِ ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۲۸۹)}، پێغەمبەر ﷺ

دەفەرموی: مسوئمانیک که گوناھی له هه‌موو کەس گەورەترەو مەزنتەرە، کەسیکە که پرسیار دەربارەى شتیک دەکات که پیشتر قەدەغە نەگراوە، بەلام بەهۆی پرسیارکردنەکەى ئەووە، قەدەغە دەکری، یانی: شتیک هەیه خۆی پەرورەدگار لێی گەراوە، مسوئمانیک دەپرسی: ئەو شتە چۆنە؟ هیندەى هەلەدەکوئى، شەریعت دەلێ قەدەغەیه، بەهۆی پرسیارکردن و لیکوئینه‌وه‌ى ئەووە قەدەغە دەکری، ئەووە گوناھیکی زۆر گەورەى کردووە، بۆچی؟ چونکە شەریعت پێى خۆش نیە ژمارەى قەدەغەگراوان زۆر بێ، پێى خۆشە ژمارەى حەلەلەکان و ژمارەى رێ پێدراوەکان زۆر بێ، بۆئەوه‌ى دینداریى و دنیاداریى بۆ خەلک ئاسان بێ.

مەسەلەى چوارەم: که دەفەرموی: ﴿ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا

بِهَا كَفِرِينَ، کۆمەلێک له پیش ئیوهدەشدا ئەو پرسیارانەیان کردن، یاخود ئەو

شتانەیان پرسین، یان ئەو شتانەیان داوا کرد، چونکە ﴿ قَدْ سَأَلَهَا ﴾، دەگونجی بە مانای داوايانکرد (طَلَبَهَا) بێ، وه دەشگونجی بە مانای: لەبارەیانەوه پرسیان: (سَأَلَهُ عَنْهَا) بێ، واتە: شتەکانیان داوا کرد، یاخود ئەو پرسیارانەیان

لەبارەیانەوه کرد، ﴿ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَفِرِينَ ﴾، دواییش بە وەلامەکان کافر بوون، واتە: برۆیان پێ نەکردن، یاخود بە هۆی ئەو شتانەوه که بۆیان ئاشکرا کرا، یان ئەو شتانەى که داوايان کردبوو، داواکارییه‌کانیان که جیبەجی کران، ئەوانیش برۆیان پێ نەهینان، بەهۆی ئەووە کافر بوون، وه‌ک قەومى صالح داوا له پێغەمبەر صالح عليه السلام دەکەن که حوشتریکیان بۆ له شاخیکی رەق دەربهینى و به‌چکه‌یه‌کیشى له‌گه‌ڵدای! ئەویش له خوا دەپارێتەوه حوشتریک له بەردیک دیتە دەرى، وه به‌چکه‌یه‌کیشى له‌گه‌ڵدا دەبێ، دواییش له‌جیاتى ئەوه‌ى ئیمانى پێبێنن، که ئەو موعجیزه‌ى صالح عليه السلام پێغەمبەرى خوايه (له بەردیکی رەق حوشتریک بیتە دەرى به‌چکه‌وه، که هه‌موو خەلکی ئەو عەشیرەته دەیان‌دۆشى و باى هه‌موویان شیرى تێدا بوو، بەلام یه‌ک رۆژیش

دەبوایە تەنیا ئەو لە ئاوی کانیکە بخواتەوه، وەك لە ئایەتەکاندا باس دەکات^(۱) کەچی هەلسان رۆژیک پەل بەستیان کردو سەریان بری، خوای دادگەریش غەزەبی لێگرتن، کە ئەو موعجیزەیه کە خوای بالادەست دابووی بە صالح، لەجیاتى ئەوهی ریزی لێبگرن، وە ئیمانی پێ بینن، هەلسان ئاویان لێکرد، هەرودها ئەو سفره (مائدة)یە کە دوایی لە دەرسەکانی داهاوتودا باسی دەکەین، ئەو سفره و خوانه پرخواردنە کە حەوارییەکان داویان لە عیسا عليه السلام کرد بۆیان لە خوا بپارێتەوه: سفرەیهکیان لە ئاسمانەوه پەر لە خواردن بۆ بیتە خواری، ئەویش داوای کردو بۆیان هاتە خوار، هەندیک لە زانیان دەلێن: دوایی برواشیان پێ نەکرد، ئەوه مانای وایە بووه هۆی کافر بوونیان، یاخود ئەو

موعجیزه و نیشانانەى کە بە موسا عليه السلام درابوون ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى

مَسْحُورًا ﴿ ۱۰۱ ﴾ الإسراء، ئەو نو موعجیزه و نیشانانەى بە موسا درابوون، کە

حەوتیان لە سوورەتى (الأعراف)دا باسکراون، وەك خوا فەرموویەتى: ﴿ وَلَقَدْ

أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿ ۱۳۰ ﴾ فَإِذَا

جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ

مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۳۱ ﴾ وَقَالُوا مَهْمَا

تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿ ۱۳۲ ﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

(۱) وەك خوا عليه السلام فەرموویەتى: ﴿ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِيَاةٍ إِِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿ ۱۵۱ ﴾ قَالَ هَذِهِ

هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿ ۱۵۰ ﴾ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿ ۱۵۱ ﴾

قَوْمًا تَجْرِمِينَ ﴿۱۲۳﴾ الأعراف، دووانیشیان گۆچانەکەیی و دەستی راستی بوون، کەچی دوایی ئەووە بوووە ھۆی ئەووە کە ئالی فیرعەون برۆایان پئی نەکردن، خوای بالادەستیش بە ھۆی ئەووە غەزەبی لئگرتن.

کەواتە: ئیوھش ھەندیك داواکاریی مەکەن، کە دوایی شتەکانتان بۆ بیئە دی و ئیوھش پئیوھیان پابەند نەبن، ئەوھش ببیئە ھۆی کافر بوونتان، یاخود ھەندیك پرسیار مەکەن کە ئەگەر وەلامەکەتان دەستکەوئیتەووە بۆتان خراپ بی، واتە: بە دوای شتیك مەکەن کە پەکتان لەسەری نەکەوتووە.

مەسەلەیی پئیئەجم: کە دەفەر موی: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا

وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ﴾، دیارە ئیمە پئیئتر باسماں کرد، کە ئەو وشانە لە چییەووە ھاتوون: ﴿ بَحِيرَةٍ، سَائِبَةٍ، وَصِيلَةٍ، حَامٍ ﴾، کە ئەوانە چوار جوۆرە ئازەل بوون، بە زۆریی حوشتەر بوون، وە دەگونجی ئازەلی دیکەش بووبن، مانگا و مەرۆ بزن، کافرەکان بە چەند وەسفیکەووە ئەو چوار جوۆرە ئازەلەیان لەخوئیان قەدەغە کردبوون، بئئەوھی ھیچ بەئگەییەکیان لەوبارەووە ھەبی.

دیارە ئەو قەدەغەکردنەش بەبی بەئگە خوای پەرورەدگار زۆر زۆری پئی ناخۆشە، وەک لە چەند شوئیئان ئەووە لە قورئاندا ھاتووە بۆیە لئیرەشدا دەفەر موی:

﴿ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾، بەلام ئەوانەیی بیپروان درۆ بە ناوی خواووە ھەئدەبەستن، وە زۆر بەیان نازانن و نەفامن، ئەگەر نا دەبوو شتیك کە خوا حەلالی کردووە، لەخوئیانی قەدەغە نەکەن.

لەوبارەشەووە ئەم فەرمودەییە ھەییە، پئیغەمبەری خوا ﷺ دەفەر موی: ﴿ رَأَيْتُ عَمْرَو بْنَ عَامِرِ الْخُرَاعِيِّ يَجْرُ قَصَبَهُ فِي النَّارِ وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَابِبَ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۸۷۷۳)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۴۶۲۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۷۱۲۲) }، واتە: عەمری گوری عامیری خوزاعییم بینی لە ئاگری دۆزەخدا، ریخۆلەکانی لە دوای خوئی رادەکیشان، یەگەمین کەس بوو کە (سائبە)ی دانا،

واته: ئەو جوړه حوشرانه که ده‌بئ و یل بکرین و به‌کارنه‌هینرین و، سوودیان لئ نه‌بینرئ، به برو بیانووی نامه‌نتیقی).

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م: که ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۗ

وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۗ﴾، به‌لام ئەوانه‌ی بی‌پروان درۆ به ناوی خواوه هه‌ل‌ده‌به‌ستن، وه زۆر به‌شیان نافامن، ئەمه ئەوه‌ی لئ وهرده‌گیرئ که چه‌پامکردن به ناوی نایینی خواوه، به ناوی خواوه، شتیک که خوا حه‌لالئ کردوه، قه‌ده‌غه بکه‌ی ئەوه درۆ هه‌ل‌به‌ستنه به ناوی خواوه، وه نیشانه‌ی نه‌فامیی و نه‌زانیشه، که‌واته: مسوولمانان ده‌بئ وریا بن، هه‌ندی که‌س هه‌ر له‌خووه زۆر له‌ززه‌ت له‌وه ده‌کات هه‌میشه بلئ: ئەوه چه‌پامه، ئەوهش چه‌پامه، ئەوهش چه‌پامه، ده‌وری خه‌لکی به چه‌پام ده‌ته‌نئ، واده‌زانئ ئەوه دینداریی و ته‌قوایه، دوایی خه‌لک بلین: ماشاء الله زۆر به ته‌قواو دینداره! حه‌لالئ نه‌هیشت، هه‌مووی چه‌پام کرد! به‌لام نا، ئەوه له‌پراستییدا نیشانه‌ی نه‌فامیی و نه‌زانیی، چونکه خوا ﷺ عه‌بده‌کانی خوئ عاسئ ناکات، وه خوا هیچ شتیک له خه‌لک قه‌ده‌غه نه‌کردوه، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئەوه که زیانی لئ ده‌کهن، ئەگه‌رنا هیچ شتیک به‌که‌لکی له خه‌لک قه‌ده‌غه نه‌کردوه، هه‌رچی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه، یان بو جه‌سته‌یان زهره‌ری هه‌یه، یان بو عه‌قلیان، یان بو پرووحيان، یان بو تاک، یان بو خیزان، یان بو دنیا، یان بو قیامه‌ت، یان له هه‌موو پرووه‌کانه‌وه زیانبه‌خشه، وه هه‌رچی که بوئ حه‌لال کردوون هه‌موو ئەو شتانه سوود به‌خشن، که‌واته: نه دینداریی و پاریزکاریی و نه عه‌قل و مه‌نتیقه، که له‌خوړا بازنه‌ی قه‌ده‌غه‌کان له خه‌لک فراوان بکه‌ین، به بیانووی ئەوه‌ی که ده‌مانه‌وئ خه‌لک خوا لئ پازی بئ و دینداریی باش بکه‌ن، بوئه‌ خوای په‌روه‌ردگار له زۆر شوینان له قورئاندا باسی ئەوه ده‌کات، بو وینه

ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا

حَرَامٌ لِّئَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۱۷﴾

النحل، واته: وه به‌وه‌ی که زمانتان وه‌سفی ده‌کات هه‌ر له‌خووه مه‌لین: ئەمه حه‌لاله‌وه ئەمه چه‌پامه! بوئه‌وه‌ی که به ناوی خواوه درۆ هه‌ل‌به‌ستن، بی‌گومان

ئەوانەى گە درۆ بە ناوی خواوە هەلەدەبەستن، سەرفرەز نابن.

یان لە سوورەتی (یونس) دا دەفەرموی: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ

مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلِلَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

تَفَرُّونَ ﴿ ۵۹ ﴾، واتە: بلى: ئایا ئەو رزقە دەبینن گە خوا بۆی ناردوونە خوار،

ئێوەش لە خووە هیندیکی بە حەلال و هیندیکی بە حەرام دادەنێن، بلى: ئایا خوا فەرمانی پیکردوون؟ یان بە ناوی خواوە درۆ هەلەدەبەستن؟ یانی: لە خۆراشت لە خەلك قەدەغەکردن، درۆ بە ناوی خواوە هەلەبەستن، وەك من لە کتیبی: (جەژن و یادو بۆنەکان و هەلسەنگاندنیک) دا باسەم کردووە، گە گوتت: ئەووە حەرامە، دەبی بەلگەبەکت هەبی، لە قورئان و لە سوننەتدا، دەبی بەلگەبەکی رپوون و بی چەندو چوونت هەبی، ئەمما لەبەرئەووی لەگەل میزاجی تۆ نایەتەووە، یان تۆ پیت چاک نیه، دەتوانی بلى پیم باش نیه، بەلام ناتوانی لە خۆرا بلى: ئەووە شتیکی حەرام و خراپە، چونکە ئەووە عادەتی بیپروایەکانە، وە نیشانەى نەفامیی و نەزانیشە.

مەسەلەى حەوتەم و کۆتایی: گە دەفەرموی: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ

اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ءَأُولُو كَان ءَأَبَاؤُهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿ ۶۰ ﴾، واتە: وە ئەگەر پێیان بگوتری: وەرن بۆ لای

شتیک گە خوا ناردووێتە خوار، واتە: بۆ لای قورئان ﴿ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ ﴾، وە وەرن

بۆ لای پیغەمبەر، ﴿ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا ﴾، دەئین: ئەووەمان

بەسە گە بابو باپیرانمان لەسەر بینووە، ئیমে لەسەر رپی پیشینانی خۆمان دەروین و نایەین بۆ شوینکەوتنی وەحی بەرجەستە لە قورئانی خواوە لە سوننەتی پیغەمبەری خوادا ﷺ و هەر لەسەر رپچکەى پیشینان دەروین، ئنجا خوا

دەفەرموی: ﴿ ءَأُولُو كَان ءَأَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾، ئەدى ئەگەر

بابو باپیرانیان و پیشینانیان هیچیشیان نەزانیبئ و بە ریشیان نەزانیبئ، دەبئ هەر کویرانە بە دوایان بکەون؟ ئایا ئەگەر بۆخۆشیان بە ریشیان نەزانی بئ، دەبئ تۆ هەر بەدوایان بکەوی؟ بۆ زانیاریتان ئەو حەقیقەتە لە چوار شوپان لە قورئاندا هاتو:

۱) لە سوورەتی (البقرة)دا هاتو کە خوا دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولُو كَأَن ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ ﴿ ۱۷۰ ﴾

۲) وە لە سوورەتی (المائدة)دا ئەوەی کە ئیستا خویندمانەو: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾

۳- وە لە سوورەتی (الزخرف)دا دەفەرموئ: ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ ﴿ ۲۲ ﴾

۴- وە هەر لە ئایەتی لە دواى ئەودا دەفەرموئ: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ

مُقْتَدُونَ﴾ ﴿ ۲۳ ﴾، لەو چوار شوپنەدا ئەم بابەتە هاتو، کەواتە: شوپنکەوتنی کویرانەى پیشینان ناستەنگو لەمپەرئیکى گەورەى رینگای دیندارى و مسوولمانەتییه، وە عادهتی کافرەکانیشە، جا ئەوە بۆیە وادەئیم، چونکە زۆر جار گەنجیکى عاقلی رووح سووکى پاک، پیاویکی بەتەمەن، یان مەلایەك، یان شیخیک، یان حاجییەك دەبینئ شتیک دەکات، پئی وایە سوننەتە، ئەو گەنجەش دیارە شارەزایەو شتیکى خویندۆتەو دەئئ: ئەوە سوننەت نیە، بۆ وینە: بە دەستی چەپ تەسبیحات دەکات، لە حەدیسی پیغەمبەردا ﷺ هاتو

كە پىغەمبەرى خوا دەستى راستى بۇ شتە پاكەكان بەكارهيناو، شتىكى بە كەسىك دابى يان لىيى وەرگرتبى، يان بۇ تۆقەکردن، بۇ سەلام كردن، بۇ شتى موحتەپەم دەستى راستى بەكارهيناو، وە بەپىچەوانەو دەستى چەپى بەكارهيناو بۇ تارەتگرتن، بۇ لووت سىرىن، بۇ ئەو شتەنە بەكارهيناو، بۇيە تەسبىحاتو زىكرى خوا ژماردن بە دەستى چەپ گونجاو نىە، چونكە من زۆر ئەو دەم بىنيو دەو جارى وابوو بىستو، كە گەنجىگ ئاوا گوتوويەتى: خالە گيان! مام حاجى گيان! فلان شتە مەكە، چونكە ئەو پىچەوانەى سوننەتە، كەچى ئەو توورە بوو، بۇچى؟ چونكە واى بىنيو دەو لە رابردوودا ھەر وابوو، زۆر لە خەلكى مسولمان ئىستا ئەو عادەتە غەلەتەى كافرەكانيان كردۆتە عادەتى خۇيان، شتىكيان پى بگوترى، تەماشاشا ناكەن داخۇ چى گوتراو، وەك عەرەب دەلىن: (أَنْظُرُوا إِلَيَّ مَا قِيلَ وَلَا تَنْظُرُوا مَنْ قَالَ) واتە: تەماشاشا بكن چى دەگوترى، تەماشاشا مەكەن كى دەلىن، گەنجىكە ھەرچەندە لە تۆكەم تەمەنتەر، بەلام ئەگەر قسەكەى ھەقە، لىي وەر بگرە! بەلام ئەگەر ئەو بەكرىتە بەلگەو بىيانووى وەر نەگرتنى شتىكى ھەقى بەلگەدار كە: وەختى خوى وابوو پىشىنان وابوون!! بىگومان عادەتى كافرەكان بوو، بەلام مسولمانان ھەمىشە عەقلىان كراوويە، وە عەقلىان ئازادە، وە ئازان، چ شتى تازەيە، مادام بەلگەدار بى، وە بە سوودو بە كەلك بى، بەرژو وەندىي تىدابی، وەرى دەگرن، با پىشتىرىش ئەو شتە نەبووبى و خەلك پىوہى رانەھاتبى، بەلى لەبەرئەوہى كە پىشىنان وایانكردو، با غەلەتیش بى، ھەر شوينيان بكنون، مسولمانان بەو شىوہى نىن، ئەو عادەتى موشرىكەكان و كافرەكانە كە خوا رەخنەيان لى دەگرى، لە چوار ئايەتان لە قورئاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و سێم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ئایەتی ژمارە (۱۰۵ تا ۱۰۸) واتە: چوار ئایەتی موبارەك دەگریتهوه، لەو چوار ئایەتەدا خوا ﷻ سەرەتا بۆ جاری پازدەیهەم لەم سورەتەدا، دیارە پاشان بۆ جاری شازدەیهەمیش بانگی مسوولمانان دەکات، بە نازناوی ئیمان، وه پێیان دەفەرموێ: که لهخۆیان وریا بن، چونکه ئەگەر خۆیان پێی راستگرتوو بن، گومرابطوو زانیان لێ نادەن، پاشان خوا ﷻ دواي ئەوهی که بۆ جاری شازدەیهەم و کۆتایی لەم سورەتەدا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، باسی وهصیهتکردنی کهسیک دەکات که رێبوارهو سهرو هەدی مەرگیهتی، وه نیشانەکانی مەرگ لێی دەرکەوتوون، که دەبی وهصیهت بکات بۆ دوو شایهەدی مسوولمانی دادگەر، دوو کهس به شایهەد بگری، مسوولمان و دادگەر بن، دوايي باسی دادگهريی دهکهين، يانی چی؟ بهلام ئەگەر مسوولمانی چنگ نهکهوتن، شوینەکهی وابوو مسوولمانی لێ نهبوون و هەر کافری لێبوون، وهسیهتهکهی بۆ دوو کهسی دیکهی نامسوولمان دهکات، وه پێیان رادهگهينهی (واته: خواي پهروهردگار به ئیمانداران رادهگهينهی) ئەگەر لهبارەي شایهەدییدانی ئەو دوو نامسوولمانهوه کهوتنه دوودلێیهوه، ئەوه با سویندیان بدن دواي نوێژ (هەندیك دەلین: نوێژی عەسرە، هەندیك دەلین: نوێژی بهیانیه)، به هەر حال له دواي نوێژ راپاندهگرنو سویندیان ددهن، که ناپاکییان نهکردوه لهو شتەدا که ئەو کهسهی وهصیهتی بۆ کردوون و دوايي مردوه، ئەو شتانهی پێی داون، هەر ئەوهنده بوون و خیانهت و ناپاکییان نهکردوه، بهلام که دوايي دەرکەوت خیانهتیان کردوه، ئەوه دەبی دوو کهسی دیکه له خزمانی مردووکه شایهەدی بدن، یاخود سویند بخۆن که شایهەدی و سویندی ئەوان له هی پیشووهدکان راستتره، ئنجا دواي ئەوه ئەو ههقهی

کە خزمانی مردوووەکە داوای دەکەن، دەبێ لەو دوو نەفەرە دیكە وەرگیرێتەو، مادام بە بەلگە لەسەریان ئیسپات بێ.

وہ پاشان خوای پەروردگار باسی حکمەتی ئەو حوکمە شەرعییە دەکات، کە بریتیه لە شایەدییەکانی راست و پێک، وە ترسان لە پەتەرانی شایەدی، وە سویند خواردنی ئەوانە کە بە ناراستی شایەدی دەدەن، وە صیەتە کە چاک جیبە جی ناکەن، بەهۆی ئەووە، کە بەلگە و نیشانە لەسەر ناراستیان دەرکەوتو، وە ئەو چوار ئایەتە، بەتایبەتی ئەو سێ ئایەتە کە باسی وەصیەت دەکەن، زۆر لە زانیان و توێژەرەوانی قورئان دەلێن: قورستین ئایەتن لە رووی ماناو و ئالۆزییەکی زۆر هەیه لە شیوەی ماناگردنیاندا، کە ئیمە خوا پشتیان بێ، وای روون دەکەینەو، ئەو ئالۆزییە بەو شیوەیە نەمێنێ.

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ ۗ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ إِلَىٰ
اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةٌ
بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنَانٌ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِن غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا
مِن بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا نَكْتُمُ شَهَدَةَ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿۱۰۶﴾ فَإِن عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يُقِيمَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقُّ مِن شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا ءَعْتَدْنَا إِنآ إِذَآ لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۷﴾ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ آيْمَنُ بَعْدَ آيْمَنِهمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَسْمِعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۰۸﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((ئەى ئەوانەى ئىمانتان هئناوہ! وریای خۆتان بن، (خۆتان رېكوپېك و چاك بکەن) ئەگەر ئیوہ رېی راستگرتوو بن، ئەوانەى گومرا بوون، زیانتان لى نادەن، گېرپانەوہى هەمووانتان بۆ لای خوايە، ئنجا بەوہى کردووتانە هەوالتان پئیدەدات ئەى ئەوانەى بروتان هئناوہ! چۆنیەتى شایەدىی دانى نیوان خۆتان لەکاتیکدا یەککیتان مردنى دەگاتە سەرئ، لە کاتى وەصیەت کردندا، ئەوہیە کە دوو کەسى خاوەن دادگەریبتان، یان دووانى دیکە لەوانى دیکە (نامسوئمانان) شایەدىی بدن، لە کاتیکدا کە بە زەویدا دەرۆن و بەلای مردنتان تووش دەبئ، ئنجا هەر کات لییان دوودل بوون (کە لە شایەدىی دانەکەیاندا راستیان نەکردبئ) پاش نوپژ رایانبگرن (وسویندیان بدن) با سویند بە خوا بخۆن کە بەو شایەدییدانەمان نرخیکى کەم ناکرپن، هەرچەندە بابای شایەدىی لەبارەودراو خزمیش بئ، وە شایەدییدانى خوا (شایەدیەك کە خوا فەرمانى پیکردوہ بدرئ) نایشارینەوہ، ئەگەرنا بیگومان ئیمە لە گوناھارانین ﴿۱۰۶﴾ ئنجا هەر کات پېی زانراو دەرکەوت کە ئەو دوو (نامسوئمان)انە گوناھو خیانەتیان کردوہ (و وەصیەت و شایەدییدانەکەیان بەراستى نەبووہ)، ئەوہ دووانى دیکە لەوانەى دووہکانى پېشى ناهەقییان لەگەل کردوون، لە جیى ئەوان شایەدىی دەدەن، وە سویند بە خوا دەخۆن، دەلین: شایەدىی دانى ئیمە بە خوا، (یان سویند پېخواردنیمان) لە شایەدییدانى ئەوانى دیکە راسترو شایستەترەو سنوورشکیننیمان نەکردوہ، چونکە ئەگەر وابکەین ئەوا ئیمە لە ستمکاران دەبین ﴿۱۰۷﴾ ئا ئەوہ نيزیکترە بۆ ئەوہى شایەدىی یەگە وەك خۆى بدن، یان بترسن کە پاش قبوولنەکرانى سویندەکەیان سویند بگېرپیتەوہ (بۆ لای کەسوکاری مردووہ وەصیەتکەرەکە) وە پارپز لە خوا بکەن و ببیستن، وە خوا رېنمایى گوْمەلئى لارئ بووان ناکات ﴿۱۰۸﴾)).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ): (عَلَيْكُمْ) (إِسْمُ فِعْلٍ) ه، واتە: لە خۆتان وریا بن، (إِلْزَمُوهَا أَوْ أَصْلِحُوهَا) لە خۆتان وریا بن، یان خۆتان چاک بکەن.

(الْوَصِيَّةُ): بە کوردیش دەڵێین: وەصیەت، واتە: راسپاردن، (الْوَصِيَّةُ: التَّقَدُّمُ إِلَيَّ الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ مُقْتَرِنًا بِوَعُظِّ) ئەوویە کە شتێک بە کەسیک بڵێی لەگەڵ ئامۆزگاریی کردندا بۆئەوێ بیکات.

(ذَوَا عَدَلٍ): واتە: دوو کەسی دادگەر، (أَي: الْعَدَالَةُ) (الْعَدْلُ: الْإِنْصَافُ وَهُوَ إِعْطَاءُ الْمَرْءِ مَالَهُ وَأَخْذُ مَا عَلَيْهِ)، (عَدْل) یش بریتیه لە ئینصاف، واتە: ئەو کە هەر کەسە هەقی خۆی بدریێتی، وە ئەو هوشی کە لەسەریەتی لێی وەر بگێری.

(ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ): واتە: پێتان بە زەوی دادا، بەلام لیڤەدا مەبەست پێی بە سەفەر چوونە، لەبەرئەو کە ئینسان وەختی کە بە رێ دا دەروات، پێی بە زەوی دادەدا، وایانگوتە.

(عَثْرٌ): واتە: پێی زانراو و ئاشکرا بوو، دەڵێ: (عَثَرْتُ عَلَى كَذَا) واتە: پیمزانی، وە ئەسلی وشە (عَثْرٌ)، واتە: (سَقَطٌ)، لەبەرئەوێ کە کەسیک بە شتێک دەزانێ بەسەری دا دەکەوێ.

(الْأَوْلِيَّانِ): یانی: (الْأَقْرَبَانِ) واتە: ئەو دوو کەسە کە نزیکترین لە مردوو وەصیەتکەرەکان.

(أَسْتَحَقُّ): یانی (إِسْتَوْجَبَ) (إِسْتَحَقَّ الْإِثْمَ، وَجَبَتْ عِقَابُهُ)، واتە: سزایەکی لەسەر پێویست بوو.

ہوی ہاتنہ خوارہوی نایہ تہکان

ہوی ہاتنہ خوارہوی نایہ تہکان دہفہ رموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا شَهِدُوْا

بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اَشْهَادًا مِّنْكُمْ اَوْ اَخْرَانٍ مِّنْ غَيْرِكُمْ

اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوْنَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ

فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنْ اُرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى وَلَا نَكْتُمُ شَهِدَةً

اللّٰهِ اِنَّا اِذَا لَمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿۱۰۱۶﴾، ﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ تَمِيمٌ

الدَّارِيُّ وَعَدِيُّ بْنُ بَدَاءٍ يَخْتَلِفَانِ إِلَى مَكَّةَ فَخَرَجَ مَعَهُمَا فَتَى مِنْ بَنِي سَهْمٍ، فَتَوَفَّى

بِأَرْضٍ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَأَوْصَى إِلَيْهِمَا فَدَفَعَا بِتَرِكَتِهِ، إِلَى أَهْلِهِ وَحِسَا جَامًا كَانَ

مَعَهُ مِنْ فِضَّةٍ مُّخَوَّصًا بِالذَّهَبِ، فَاسْتَحْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ بِاللَّهِ مَا كُتِمَا وَلَا

اطَّلَعْتَا، ثُمَّ وُجِدَ الْجَامُ، بِمَكَّةَ فَقَالُوا: اشْتَرَيْنَاهُ مِنْ عَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ وَتَمِيمٍ فَجَاءَ

رَجُلَانِ مِنَ وَرَثَةِ السَّهْمِيِّ فَحَلَفَا أَنَّ هَذَا الْجَامَ لِلْسَّهْمِيِّ وَشَهِدْتُنَا أَحَقُّ مِنْ

شَهِدَاتِهِمَا، وَمَا اعْتَدَيْنَا اِنَّا اِذَا لَمِنَ الظَّالِمِيْنَ، فَأَخَذُوا الْجَامَ، وَفِيهِمْ نَزَلَتْ هَذِهِ

الآيَةَ: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا شَهِدُوْا بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ

الْوَصِيَّةِ ... ﴿۱۰۱۶﴾ ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: (۳۶۰۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۰۶۰)

وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) {، وَاتَهُ: عَهْدُ وَوَلَايَ كُورِي عَهْدِ بَابِ

خَوَا لِهْ خَوِي وَ بَابِي رَازِي بِي، دَهْلِي: نَم نَائِي تِه لِه وَ بَار دِه هَاتِه خَوَار، كِه دُوو

كِه س هِه بُوون بِه نَاوِي تِه مِي دَارِي وَ عَهْدِي كُورِي بِه دَاء (دِيَارِه نِه صِرَانِي بُوون)،

هَامُووشَوِي مِه كِكِه يَان دِه كِرْد، جَارِيك گِه نَجِيك لِه بِه نِي سِه م لِه گِه لِيَان دِه چِي وَ

نِه خُوْش دِه كِه وِي، لِه شُوِي نِيك كِه هِيچ مَسُوْلْمَانِي لِيَانِبِن، دِه مَرِي، گِه نَجِه كِه

وِه صِي هِت دِه كَات بُو نِه وَ دُوو كِه سِه نِه صِرَانِي يِه، دَهْلِي: نِه وَ كِه لُوپِه لِه م هِه يِه

تِه سَلِي مِي خَزْم وَ كِه سَمِي بَكِه نِه وَ، دَوَايِي كِه دِه مَرِي جَامِيك، (قَاپِيك) كِه لِه زِيو

بُوو وَ بِه زِيْر چِنْدِرَاوِه (نِه خَش وَ نِيگَارِي لِه سِه ر بُووِه) نِه وَ دِه شَار نِه وَ، پِيغِه مَبِه رِي

خو^{صلى الله عليه وسلم} سوپىندىان دەدات: ئايا ھىچتان نەشاردۇتەو؟ ئەوانىش سوپىند دەخۇن {ئەو قاپە، (جامە) ديارە دەبى قاپىكى ناياب بووبى و مەشھور بووبى} دوایى ئەو جامە لە مەككە دەدۇزىتەو، كەسوكارى گەنجەكە جامەكەى خۇيان دەناسنەو، وە ئەوانەى كە قاپەكەيان لەلا دەبى دەلئىن: ئىمە ئەو قاپەمان لە عەدى كورپى بەدەو تەمىم كرىو، دوو پياویش لە ھۆزى ئەو گەنجەى كە مردوو، دىن سوپىند دەخۇن دەلئىن: ئەو قاپە ھى ئەو خزمەى ئىمە، وە شاھەدى ئىمە لە شاھەدى ئەوان باشترە و راسترە، سوپىندەكەى ئىمە لە ھى ئەوان ھەقتەر، وە ستەمىشمان نەكردو، (واتە: بەلگەيان دەبى لەسەر ئەو كە ئەو قاپە ھى مردوو كەى ئەوانە، وە ئەو دوو نەفەرە شاردوویانەتەو، ئىدى قاپەكە وەردەگرنەو)، وە لەوبارەو ئەم ئايەتە ھاتۇتە خو.

جا لە رىوايەتى دىكەدا ھاتو: كاتىك ئەو گەنجە دەكەوئىتە ھالەتى سەرەمەرگ، لە نامەيەكدا ھەموو كەلوپەلەكانى خۇى تىدا دەنووسى، نامەكە دەخاتە نىو كەلوپەلەكانى و تەسلىمى ئەو دوو نەصرانىيەى دەكات، كە وەصىيەتى بو كىردوون، ئەوانىش نامەكە نابىنن، كەلوپەلەكانىش تەسلىمى مالىيان دەكەنەو، بەلام قاپەكە دەشارنەو، دوایى كە خزم و كەسەكەى كەلوپەلەكان دەكەنەو وە نامەكە دەخوئىنەو، دەلئىن: ئەو نامەيە ئەو قاپەشى تىدايە، كوا ئەو قاپە، دوو نەصرانىيەكەش ئىنكارى دەكەن، بەھەر حال دوایى قاپەكەش دەدۇزىتەو، كرىارەكانىش دەلئىن: لەو دوو نەصرانىيەمان كرىو. كەواتە: ديارە ئەوان دىوویانە، وە لە رىوايەتىكى دىكەدا كە (ترمذى: ۳۰۵۹) ھىناویانە ھاتو كە (الطبري: ۱۲۹۷) دوای ئەو مىسولمان بوو ھەوالەكەى بە پىغەمبەرى خو^{صلى الله عليه وسلم} داو. ئەگەرنا ھەر لەبەرئەوئى دوو نەفەر لە خزمانى مردوو سوپىند دەخۇن، بەوئەندە ئەو ھەقە نادرى بەوان، ئەگەر بەلگەيەكەيان نەبى.

مانای گشتی ئایەتەکان

خوایە ئێمە لەم چوار ئایەتەدا، واتە: لە ئایەتەکانی (۱۰۵ تا ۱۰۸) بۆ جاری پازدەهەم و شازدەهەم، واتە: بۆ دواجار لەم سوورەتەدا، بانگی مسوڵمانان دەکات، بە نازناوی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ﴾، کە لەم سوورەتەدا بەم دووجارەشەوه شازدە (۱۶) جار ڕستەى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ﴾ ی دووبارە کردۆتەوهو، ئەم سوورەتى (المائدة) یە زۆرتەین جار ڕستەى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ﴾ ی تیدا هاتو، وە کە لەقەدەر قەبارەى خوێشى زۆرتەین حوکم و یاسای شەرعیی تێدان، چونکە وەك پێشتریش باسمان کرد، هەر کاتیک ڕستەى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ﴾، دى، بە مسوڵگەری حوکمی شەرعیی بەدوادا دى، یان واجبیکە، یان قەدەغەیهکە، یان سوننەتیکە، یان شتیکى ناپەسندە، جا چ پەيوەندى بە ئیمان و عەقیدەوهبى، چ پەيوەندى بە عیبادهتەوهبى، چ پەيوەندى بە ڕەوشت و ئاكارەوهبى، چ پەيوەندى بە حەلال و حەرامەوهبى، چ پەيوەندى بە بازرگانى و ئابوورییهوهبى، چ پەيوەندى بە حوکم و سیاسەت، یان جەنگ و جیهادهوهبى، بە دنیایى یهوه حوکمی شەرعیی لە دواى ڕستەى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ﴾ هەیه، جا لێردا بۆ جاری پازدەهەم خوا دەفەرموى: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَیْكُمْ اَنْفُسُكُمْ ﴾، ئەى ئەوانەى ڕپواتان هیناوه! وریای خۆتان بن، وشەى: (عَلَيْكُمْ) (إِسْمُ فِعْلٍ) ه، واتە: لە خۆتان وریا بن، (الزموها أو أصلحوها) لە خۆتان وریا بن، یان خۆتان چاک بکەن، ﴿ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلٍّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ﴾، ئەگەر ئیوه ڕپى ڕاست بگرن، ئەوهى کە گومارابووه زیانتان لى نادات، واتە: مسوڵمانان بەهوى کەموکوریى خۆیانەوه، دوژمنانیان زەفەریان پێدەهەن، ئەگەر خۆیان مسوڵمانى باشین، وە پابەندین بە شەریعەتەوه، ئەوانەى کە ناحەزیانن، لە گومارو سەرلێشیواوان، زیانیان پێناگەیهنن، ﴿ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ﴾

جَمِيعًا، گەرانەوهی هەمووتان بۆ لای خۆی، بۆ لای خوا دەچنەوه، خۆی
بالادەست هەمووتان کۆدەگاتەوهو لێتان دەپرسێتەوه، ﴿ **فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ** 》， وە هەواڵتان پێدەدات بەوهی کە دەتانکرد، واتە: ئەگەر دەتەوئ خۆی
پەنھانزان هەواڵی ناخۆشت پێنەدات، لێرە کردەوهی خراب مەکە، ئەگەرنا ئەوهی
لە دنیادا کردەوهی خراب بکات، لە قیامەتی هەواڵی ناخۆش دەبیست، بۆچی؟
چونکە هەر کردەوهکانی خۆتن تۆمار دەکڕین، وە خۆی دادگەر لە رۆژی دوایدا
پیت دەفەرموئ: ئەوەت کرد! ئەوەت کرد! بۆیە ئەوهی دەیهوئ لە قیامەتی هەواڵی
ناخۆش نەبیست، لەلایەن خواو فریشتەکانەوه، کە کردەوهکانی دەخەنەوه
بەرچاوی، با لێردا ناگاداری کردەوهکانی خۆی بی.

ئنجای خۆی پەروردگار بۆ جاری شازدەبەم و کۆتایی لەم سوورەتەدا بانگی
مسوڵمانان دەکات، دەفەرموئ: ﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** 》， ئەو ئەوانە ی پروتان هیناوه!
بروایان بە چی هیناوه؟ بە هەموو ئەو شتانە ی کە پێویستە بروایان پێ بهێنرئ،
بە خۆی بیوینە، بە ناوو سیفەتە بەرزەکانی، بە پەروردگارێتی، بە
بەدیھینەرایەتی، بە فریشتەکانی، بە کتیبەکانی، بە پیغەمبەران ی (عليهم الصلاة
والسلام) کە رەوانی کردوون، وە رۆژی دوا ی و بەهەشت و دۆزەخ، وە هەموو ئەو
شتانە ی پیغەمبەر هەواڵی پێداون، ئەوجار دوا ی ئەوهی بانگی کردین، ئنجای پیمان
را دەگە یەنی و دەفەرموئ: ﴿ **شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ** 》， بۆ
زانایاریتان زۆربە ی توێژەرەوانی قورئان گووویانە: ئەو سێ ئایەتە ئالۆزترین ئایەتن
لە رووی مانا و ئیعرابکردنەوه، وە وردەکاریی زۆر زۆریان دەوێت، بەلام من زۆرم بیر
لێکردەوهو لەبەر رۆشنایی قسە ی زانایان دا تارا ددە یەکی باش ماناکە یانم رۆشن
کردۆتەوه، وەک هەم ئیستا لە مانای گشتی ئایەتەکاندا باسی دەکەم، وە هەم لە
مەسەلە گرنگەکانیشدا.

خوا ﷻ لێردا باسی مەسەلە یەکی گرنگ دەکات، کە لە ژبانی ئینساندا دێتە
پیش، ئەویش ئەوهیە کە کەسیک بە سەفەر دەچئ، وە تووشی رووداوێک دەبی، یان

تووشى نەخۇشئىيەك دەبئو، دەست لە خۇى دەشواو دەزانئ خەرىكى مردنىيە، لەوگاتەدا پئويىستە وەصىيەت بكات بۇ دوو كەس، واتە: دوو كەسان بە شايدە بگرئو بىانكاتە وەصىيەتكارى خۇى لە مسوئلمانان، وە دەبئ دادگەرىيش بن، واتە: دوو كەسى وابن، كە خۇيان لە گوناھى گەورە بپارىزن، ئەھلى درؤ نەبن، دەبئ دەستپاك و زمان پاك بن، ئەمىن بن، ئەو ئەگەر شوئىنەگە وابئ مسوئلمانى لئبن، بەلام جارى وايە ئىنسان بۇ بازگانىي و سەفەر دەچئتە شوئىنك، مسوئلمانى لئ نىە، لەوگاتەدا دەبئ دوو كەسى دىكەى نامسوئلمان بكات بە وەصىيەتكارى خۇى و بە شايدە، وە ئەو شتەى كە بە پئويىستى دەزانئ، ياخود كەلوپەلئكى ھەيە مال و سامانىكى ھەيە، بىدا بەوان و تەسلىمى وانى بكاو بەوانى بسپئرئ، ئەم ئايەتەنە باسى ئەو دەگەن، خوا دەفەر موئ: ئەى ئەوانەى بپرواتان ھىناو! ﴿ شَهْدَةُ

بَيْنِكُمْ ﴾، شايدەدى دانى نئوانتان، واتە: لە نئو خۇتاندا دەبئ بەو شئوئەيە شايدەدى بدن، لە چ كاتئكدا؟ ﴿ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾، ئەگەر يەكئك لە نئو مردنى لەلا ئامادەبوو، خۇ مردن خۇى نايەت و ديارنىە، واتە: ھۇكارەكانى مردن و دنيا بەجئھئشتنى دەرگەوتن، يانى: زۇر نەخۇش بوو، ھەرچەندە جارى واش ھەيە يەكئك زۇر نەخۇش دەبئ و دەست لە خۇى دەشواو، دەست لە كراسى دەرديئى، دواييش نامرئ، بەلام ئەو ھالەتە، دەبىنى مرؤف تووشى بەسەرھاتئكى قورس دەبئ، يان برىنئكى زۇر سەختى دەبئ، لەو ھالەتەنەدا وەصىيەت دەكات، ﴿ حِينَ

الْوَصِيَّةِ ﴾، لە كاتى وەصىيەت كردندا.

شايدەدى دانەگەتان ئەوئەيە كە: ﴿ أَشْهَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ ﴾، دوو كەسى خاوەن دادگەرىي لە خۇتان، كە دوايى باس دەگەين مەبەست لە دادگەرىي چئىيە، كە بە كورتئى واتە: بەردەوامى لەسەر پابەندى بە شەرئەتەو، كەسئك رپك و راست بئو درؤ نەكات، وە دەستپاك بئ، وە پارئزكاربئ، خۇ لە گوناھە گەورەكان بپارىزئ، ئەو پئى دەگوترئ: كەسئكى دادگەر، واتە: بەو شئوئەيە لەنئو ئئوودا شايدەدى بەرپوئە دەچئ، كە دوو كەسى خاوەن دادگەرىي لە خۇتان وەصىيەتەن بۇ بكات،

﴿ **أَوْ آخِرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ** ﴾، یاخود دوو کەس لە غەیری خۆتان، واتە: لە نامسوولمانان، هەندیک گوتوویمانە: ﴿ **غَيْرِكُمْ** ﴾، واتە: لە غەیری خزمەکانی خۆتان، بەلام راستییەکە وانیە، راستە ماناکە وانیە: لە غەیری مسوولمانان، چونکە لێردا قسە لەگەڵ مسوولمانانە: ﴿ **يَكَايِبُ الَّذِينَ آمَنُوا** ﴾، ئەو ئەوانە بپرواتان هیناوە! وە غەیری ئیماندارانیش کافران، جا ج جوولەکەبن، نەصرانی بن، ئیزیدی بن، ... هتد، کە دوو مسوولمان دەستتەکەوتن، دواى هەولدانى زۆر، دەبى هەولبدرى دوو کەسى نامسوولمانى ساغو سافو بى فرتو و فىل بىنى، بەپى توانا، ﴿ **إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ** ﴾، وەختىک ئیو بە زەویدا روشتن، یانى: سەفەرتان کرد، دەلن: بۆیە بە سەفەر گوتراوە: ﴿ **ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ** ﴾ چونکە ئینسان کاتیک کە بەرێ دا دەروات، پى بە زەوى دا دەکوئى، لەبەرئەو خواى زاناو شارەزا ئەو وشەیهى بەکارهیناوە، واتە: کاتیک ئیو بە سەفەر چوون و بەلای مردنتان گەشتى، ئەو پىویستە وەصیەت بکەن بۆ دوو نەفەر لە مسوولمانان، ئەگەر مسوولمان دەست نەکەوتن، دوو نامسوولمان، ﴿ **تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ** ﴾، ئەگەر لەو دوو نامسوولمانە کەوتنە گومانەو، چونکە دواى دەفەرموى: ﴿ **إِنْ أُرْتَبِتُمْ** ﴾، ئەگەر لىیان کەوتنە گومانەو، کە راست بکەن، دواى کە نوێژ کرا رایانگرن، ئەو نوێژە کام نوێژە؟ زۆر بەى توێژەرەوان دەلین: نوێژى عەسرە، هەندیک دەلین: هەر نوێژیک بى، نوێژى مسوولمانان، وە هەندیک دەلین: نوێژى خویان، بەلام زیاتر واپییدەجى لە نوێژەکانى مسوولمانان مەبەست بى، لە دواى نوێژ رایاندهگرن، ﴿ **فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ آرْتَبْتُمْ** ﴾، سویند بە خوا دەخون، واتە: سویندیان دەدەن، ئەگەر لىیان کەوتنە گومانەو، بەلام ئەگەر ریک و راست ئەمانەتەکەیان تەسلیم کردن، وەصیەتەکەیان بە ریک و راستى کردو لىیان دلتیا بوون، پىویست ناکات سویندیان بەدەن، یانى: ئەگەر لىیان کەوتنە گومانەو، سویندیان دەدەن، سویندەکە

چۆن دەخۆن؟ ﴿ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ﴾، سویند بە خوا دەخۆن، جا با ئەو کەسە خزمیش بێ، واتە: ئەو کەسە کە وەصیەتەکە ی کردو، یاخود ئەو کەسە کە شتەکە ی تەسلیم دەکری، خزم بێ، یان بیگانه، واتە: تەنانهت ئەگەر خزمیش بێ، خیانهتی پێ ناکهین، یان خیانهتی بۆ ناکهین، چ جای ئەگەر بیگانه بێ، هەرچەنده خاوهنی خزمایەتیش بێ، ئیمە بەو سویندو بەو شایەدیە ی خۆمان، نرخیکی کەم ناکرین، ﴿ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ ﴾، شایەدی دانیك کە دەبێ بۆ خوا بدری، نایشارینهو، ﴿ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ ﴾، ئەگەر وابکهین ئیمە لە گوناھارانین، واتە: ئەگەر شایەدی بشارینهو، لە گوناھارانین، ئاوا سویند دەخۆن، ﴿ فَإِن عُرِ عَلَىٰ أَنَّهُمَا أُسْتَحَقَّ إِثْمًا ﴾، دوایی ئەگەر پێی زانرا، کە ئەوانە گوناھیکیان کردو، واتە: شتیکیان شاردۆتەو، باسیان نەکردو، ئەو گوناھیکیان کردو، ﴿ فَأَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا ﴾، دووانی دیکە لە شوینی ئەوان دیتە شوینی ئەوان، ﴿ مِنَ الَّذِينَ أُسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ ﴾، لەوانە ی کە مالهکەیان لێ زایە کراو، واتە: لە خزمانی مردوو، کە مالهکەیان لێ فەوتاو، دووان لەوان دین سویند دەخۆن، ﴿ الْأَوْلِيَانِ ﴾، واتە: ئەوانە ی کە نزیکترن لە مردوو، واتە: بە خزمایەتی لێ نزیکترن، لێی لە پیشترن، ئەوان دین سویند دەخۆن، ﴿ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا ﴾، سویند بە خوا دەخۆن کە شایەدی دانی ئیمە راسترەو شایستەرە لە شایەدی دانی ئەوان، یاخود سویندی ئیمە لە سویندی ئەوان راسترە، ﴿ وَمَا أَعْتَدْنَا ﴾، وە ستمیشمان نەکردو، دەستدریژییمان نەکردو، ﴿ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾، ئەگەر زولم بکهین، بە درۆ سویند بخوین، بۆ ئەو ی شتیکیان بخهینه سەر، کە هەق نەبێ، ئەو ئیمە ستممان کردو، واتە: ئەو دوو نەفەرە نامسوولمانە کە دەکرینە وەصیەتکار دوایی کە سویند دەخۆن، دوای نوێژ ئەگەر خەلکە کە لێیان کەوتنە گومانەو، کە سوکاری مردوو، کە لێیان

كەوتنە گومانەو، سوئىندىان دەدەن، ئنجا ئەگەر دوای سوئىند خواردىنى وان، زانرا كە شتىكىان پەنھان كىردو، شتىكىان شاردۇتەو، وەك لە ھۆى ھاتنە خوارەو، كەيدا باسما كىرد، لەو ھالەتەدا چۇن بكىرى؟ وە كەسشى لى نەبو، لەو كاتەدا دوو كەس لە خزمەكانى مردوو، كە لى نىكىن دىن، ئەوانىش سوئىند دەخۇن، بەلام كاتىك خزمەكانى مردوو، كە سوئىند دەخۇن، دەبى بەلگەو نىشانەيەكىان بەدەستەو ھەبى، نەك ھەر لەخۇو سوئىند بخۇن و بلىن: وەللا ملىونىك دۇلارىشى پىبو!! نەخىر دەبى ئەوانىش بەلگەيان پى بى، بەلام تەنيا بە بەلگەو نىشانەكە ئەو ھەقە وەرناگىرئتەو، دەبى دوو كەس لە خزمە نىكەكانى مردوو، كە سوئىند بخۇن، وە بلىن: ئەو ھەقە بەلگەمانە، ئنجا لەو ھالەتەدا، ئەو ھەقەى كە داواى دەكەن، بۇيان دەگىردىتەو.

وہ لە كۇتايىدا خواى كاربەجى حىكمەتى ئەو روون دەكاتەو، دەفەرموى:

﴿ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يَّاتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَّجْهٰهَا ﴾، ئەو نىكتەرە لەو كە شايەدى

يەكە وەك خۇى بدن، واتە: درۇ نەكەن لە شايەدى دانەكەدا، ئەو دوو كەسە نامسوئمانە كە بزىنن دوایى خزمەكانى مردوو، كە بۇيان ھەيە ئەوانىش سوئىند بخۇن و شايەدى بدن، كە تەنيا بە سەرزەرگى سوئىندىان خوار، دەرناجن،

ئەو دەبىتە پالئەريان بۇ راستبىزى و ئەمانەت پارىزى، ﴿ اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تُرَدَّ

اٰيْمٰنُهُمْ بَعْدَ اٰيْمَانِهِمْ ﴾، وە ھەر وەھا ئەو نىكتەرە بۇئەو بەتسىن لەو كە دوای

ئەو سوئىندى ئەوان رەت دەكرىتەو، پاش ئەو تەرەفى بەرانبەر سوئىند دەخۇن،

ئەو كاتە ھەقەكەيان لەسەر دەچەسى، ﴿ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَسْمَعُوْا وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

الْفٰسِقِيْنَ ﴾، وە پارىز لە خوا بىكەن و بىستىن، وە خوا رپنمايى كۇمەلى لارپىووان

ناكات، ئەو كورتهى ماناى گشتى ئايەتەكان بوو، وەك گوتەم زانايان گوتوويانە: ئەم

ئايەتانە ماناكەيان تاراددەيەك قوولئى و وردەكارى دەو، بۇئەو كە ئىنسان ماناكەى بۇ بىتە دەست، وە لە مەسەلە گىرنگەكانىشدا زياتر تىشكى دەخەينە سەر.

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلە يەكەم: كە دەفەرموى: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ

مَنْ ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ ﴾. ئەى ئەوانەى بىر واتان هىناوہ! وریای خۇتان بن، ئەگەر ئیوہ رپی راستگرتووبن، ئەوانەى كە گومرپان، زیانتان لى نادەن، ئەم رستەیه سى مانای هەن:

(۱) واتە: ھەر كامىك لە ئیوہ با ھەولبەدات ئیماندارى چاك بى و پارىزكارى باش بى، ئنجا ئەگەر وابووى لە زاتى خۇتدا، لە پەناتەوہ نامسوئمانىك ھەبى، جا خزم بى، دۆست و برادەر بى، بىگانە بى، ھەر كەسىك بى، مادام تۆ بۇخۇت دىندارى باش بووى، بىدىنىيى و خراپەكارى ئەو زیانت لىنادات، بە مەرچىك كەمتەرخەمىيت نەبى بەرانبەر ئەو، كوردەوارى خۇشمان دەلین: (مەر بە پىى خۇى، بزنىش بە پىى خۇى)! وە خواى بەخشنە لەوبارەوہ زۆر

بە روونىي فەرموویەتى: ﴿ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾ الإسرائ، واتە: ھىچ گوناھبارىك گوناھى كەسىكى دىكە ھەئناگرى، بە مەرچىك كەمتەرخەم نەبى لە بەرانبەرىدا، بۆ وینە: ئەگەر باب بەرانبەر مندالەكانى كەمتەرخەم بى و، كچ و كورەكانى دوایى گوناح بكەن، ئەوہ ئەو بابە دوایى تووشى لىپرسىنەوہو سزا دەبى، بۇچى؟ چونكە كەمتەرخەم بووہ لە ئامۆزگارى كىردىناندا، ياخود ھەر كەسىك بەرانبەر خزم و كەسى، ھاوئل و برادەرى، دەورو دراوسى كەمتەرخەم بى، لە ئەنجامى ئەو كەمتەرخەمىيەدا ھەر يەك لەوانە تووشى ھەلەو گوناح بى، ئەویش بە ئەندازەى خۇى تووشى لىپرسىنەوہ دەبى، بەلام ئەگەر ھەقى خۇى جىبەجى كىردبى، وە لە زاتى خۇىشى باش بووبى، ئەوہ زیانى بۆ ئەو نابى.

(۲) واتە: ئیوہ ئەى مسوئمانىنە! ھەمووتان وەك كۆمەلگای مسوئمان، وەك خەلكى مسوئمان پابەندىن بە شەرىعەتەوہ، ئەو كاتە پىلان و فىئل و دزایەتى كافران، زیان لە ئیوہ نادات، واتە: مسوئمانان لە ئەنجامى كەمتەرخەمىي

خۇياندا دوژمن زەفەريان پى دەبات، ئەگەر خۇيان مسوئلمانى باش بن، پابەندبن به شەرىعەتەو، دوژمانان زىيانان لىئادەن، وه له شوپنى دىكەدا خوا دەفەرموى:

﴿... وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۳﴾ آل عمران، واتە: وه ئیوه لەسەرەو، دەبن ئەگەر ئیمانداربن، كهواتە: هەركاتىك كافر زەفەر به مسوئلمانان دەبن، دەبى چاوه خۇياندا بگىرنەو، دياره كهموكورى له خۇياندا هەيه.

۳) مانای سىيەمىش ئەوئەيه كه له كاتى تىكچوونى كۆمەلگا و زۆربوونى گوناح و تاواندا، ئىنسان دواى ئەوئە نائومىد دەبى لهوئە كه بتوانى كۆمەلگا بگورئ و خەلك چاك بكات، لهو كاتەدا لەسەرى پىويست نيه، خوى لهگەل خەلكى ماندوو بكات، مادام كه بزانى هىچت بۆ لهگەل وان ناكرى، بۆخوت دىندارى خوت بكه و واز له خەلكى بىنە، وهك لهوبارەو ئەم (أَتْر) هەيه: {فَعَلَيْكَ بِخَاصَّةِ نَفْسِكَ وَدَعِ الْعَوَامَ}، واتە: خەرىكى دىندارى خوتبه و واز له خەلكى بىنە، دياره ئەو له حالىكدا كه دنيا زۆر تىكدهچى و زۆر ئالۆزه.

مانا لىكدا زەوئەكى هەسەلە

لىردا هەندىك له زانايان ئەو ئايەتەيان به مانايەكى نەرىنى (سلبى) وەرگرتو و گوتوويانە: لىردا خوا دەفەرموى: ئەى مسوئلمانىنە! بۆخوتان باش بن، ئەگەر له پەناى ئیوهدا خەلك خراپ بى، زولم بكاو، بىدىنى بكا، زەرەرى بۆ ئیوه نيه، بهلام بىگومان ئەو وانیه، بۆچى؟ چونكه خوا دەفەرموى:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أُهْتَدَيْتُمْ﴾، ئەى ئەوانەى برپواتان هىناو! ورياي خوتان بن، ئەگەر ئیوه رپى راستگرتو بن، ئەوئە گومرايه زەرەرتان لى نادات، ئنجا يەكلك لهو شتانەى كه ئىنسان رپى راست بگرئ، دەبى بىكات، ئەوئە كه فەرمان به چاكه و نەهى له خراپه بكات، كهواتە: كهسىك كه گوئ ناداتە دەوروبەرى خوى، مانای وايه رپى راستگرتوو

(مُہْتَدِي) نیہ، خوای پھروہردگار دہفہرموی: ئہوانہی گومپان زیانتان لیئادن، ئہگہر ئیوہ ری پاستتان گرتبی، دیارہ بہشیک لہ گرتنی ری راست، ئہوہیہ کہ ئینسان لہ بہرانبہر ناشہرعیی دا ہہئویستی ہہبی، وہ فہرمان بہ چاکہ بکاتو، ریگرییش لہ خراپہ بکات، وہ لہوہاروہ ئہم دہقانہ ہہن:

۱- ﴿عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ خَطْبِنَا أَبُو بَكْرِ الصَّدِيقِ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ

تَقْرءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَتَأَوَّلُونَهَا عَلَى غَيْرِ تَأْوِيلِهَا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ

أَنْفُسِكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَآبٍ مِنْ عِنْدِهِ) ﴿أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۴۳۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۲۱۶۸) وَقَالَ: صَحِيح، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (۴۰۰۵)، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بَرَقَم: (۱۵۶۴)﴾، وَاتِه: قهیس (یہکیکہ لہ ہاوہلان خوا لی پی رازی بی)، دہئی: بیستم ئہبو بہکری صیددیق خوا لی پی رازی بی (ئہو کاتہی خہلیفہی مسوئلیمان بوو) وتاری بو داین، گوتی: ئہی خہلکینہ! ئہم ئایہتہ دہخویننہوہو ماناکہی بہ ہہلہ لیکدہدہنہوہ، (وہک گوتم ہہندیک زانا بہ ہہلہ مانای ئہو ئایہتہیان کردوہ، واتہ: ئیوہ وای تیدہگہن کہ ئہگہر بوخوت مسوئلیمان بی، ہہقی کہست نہبی، دنیا ئاو بیبات گوناہبارنی، مادام نوپرو روظووی خوت بکہی! بہلام ئہو مانایہ ہہلہیہو خوا مہبہستی ئہوہ نہبووہ)، بوہ دہئی: ﴿وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بَعْدَآبٍ مِنْ عِنْدِهِ)﴾، وَاتِه: من گویم لہ پیغہمبہری خوا ﷺ بووہ دہیفہرموو: ہہرکاتیک خہلک ستہمکاریان بینی، دہستیان نہگرت بیگیرنہوہ لہو ستہمہ، ئہوہ زور نزیکہ خوا لہلایہن خوہوہ سزایہک بنیری بو ہہموویان.

کہواتہ: ئہم ئایہتہ مہبہست پی ئہوہ نیہ کہ ئہگہر بوخوت نوپرو روظووی خوت، طاعہتی خوت لہ مالی خوت کرد، مادام مسوئلیمان بووی، ہہقی خہلک و دہوروبہرو کومہلگات نہبی، چونکہ ئہوہتا پیغہمبہری خوا ﷺ دہفہرموی:

ئهگهر خهئک ستهمکار ببینن که ستهم دهکات، ئهوانیش دهستی نهگرنو بهرپهرچی نهدهنهوه، نزیکه خوا بههوی ئهوه ستهمهوه سزایهک بنیری، ههمووان بگریتهوه، ستهمکاران و ئهوانهش که له بهرانبهه ستهمدا ههئویستیان نهبووه.

۲- ﴿أَخْرَجَ ابْنُ جَرِيرٍ أَنَّهُ قِيلَ لِابْنِ عُمَرَ: لَوْ جَلَسْتَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ فَلَمْ تَأْمُرْ وَلَمْ

تَنْهَ، فَإِنَّ اللَّهَ قَالَ: ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾؟

فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: إِنَّهَا لَيْسَتْ لِي وَلَا لِأَصْحَابِي لِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (أَلَا فَلْيُبَلِّغْ الشَّاهِدَ الْغَائِبَ)، فَكُنَّا نَحْنُ الشُّهُودُ وَأَنْتُمْ الْغَيْبُ، وَلَكِنْ هَذِهِ الْآيَةُ

لِلْأَقْوَامِ يَجِيئُونَ مِنْ بَعْدِنَا، إِنْ قَالُوا لَمْ يُضَلُّ مِنْهُمْ﴾ (تفسیر الطبري: رقم:

(۲۸۵۱) }، واته: ئیبنو جهریر دهئیی: پوژئیک به عهبدوئلائی کورپی عومهه

(خوا له خوئی و بابی رازی بئ) گوترا: ئهگهر لهه پوژانهدا له مائی خوئی

دابنیشی، فهرمان به چاکهه و ریگری له خراپه نهکهی؟ چونکه خوا

دهفهرموئی: وریای خوئیان بن، ئهگهر ئیوه ریی راستگرتوو بن، ئهوهی گومرپایه

زههرتان لی نادات، عهبدوئلائی کورپی عومهه ریش (خوا له خوئی و بابی رازی

بئ) گوتی: ئهه نایهته مهبهستی پیی من و هاوهلانم نیه، چونکه پیغه مبههه ری

خوا ﷺ فهرموویهتهی: {أَلَا فَلْيُبَلِّغْ الشَّاهِدَ الْغَائِبَ}، واته: ئاگاداربن! ئهوهی

که ئامادهیه با بهوانهه رابگهیهنی که لییره ئاماده نین، ئنجا ئیمه

ئامادهبووهکانین، که له خزمهت پیغه مبههه ری خوا ﷺ ئاماده بووین، وه ئیوهش

که له دواى هاوهلان هاتوون غائیههکانن که لهوئ نهبوون، دهبی ئیمه

ههرچییهک پیغه مبههه ری خوا ﷺ فهرمووبیتهی پیتان رابگهیهنن، بهلام ئهوه

بو کهسانیکه که له دواى ئیمهوه دین، وهختیک قسهی ههقیش بکهن، لییان

وهرناگیرئ (فهرمان به چاکهه نههی له خراپهش بکهن، لییان وهرناگیرئ و

هیچ سوودی نیه)، واته: بو کاتیکه که دنیا به تهواوی تیكچووئ، خهئکیش

زور خراپ بووئ و وهز نالوؤزبئ، وه ئاموؤژگاریی و بانگهواز بو شتی چاک و

ریگری له شتی خراپ، هیچ سوودیکی نهبی.

ههئبتهه من پیموایه نهوکاتیش دهبی ئینسان تهواو بگاته دئیایی که قسهکهی هیچ سوودی نیه، نهوجار واز له قسهی ههقو فهرمان به چاکه و نههی له خراپه بیئی، واته: دئیایی که هیچ سوودی نیه، نهگهرنا مادام مهزندهی نهوه بکهی و نهگهری نهوه ههبی که سوودی ههیه، دهبی ههر پیی ههئسی وهك خوا دهفهرموی: ﴿ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝۱ ﴾ الأعلى، واته: بیریان بخهروهه، نهگهر سوودی ههبوو، واته: نهگهر چی بر گومانتههبی که سوودی دهبی، نابئ واز له قسهی ههقو فهرمان به چاکه و ریگری له خراپه بیئی، وه نایهتهکesh وهك گوتمان که دهفهرموی: ﴿ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ ﴾، بهشیک له هیدایهتدرانی ئینسان و ریی راست گرتنی ئینسان، نهوهیه که له بهرانبهر خهئکدا، له بهرانبهر کوومهئگاکهیدا ههست به بهرپرسیاریتی بکات، وهك پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویهتی: ﴿ كَلِمَةً رَّاعٍ، وَكَلِمَةً مَسْئُولٍ عَنْ رَعِيَّتِهِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۴۴۹۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۸۹۳)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۴۷۰۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (۲۹۲۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَم: (۱۷۰۵)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا }، واته: ههر کامیکتان چاودیرهه ههر کامیکتان بهرانبهر به خهئکهکهی بهرپرسیاره.

مهسهلهی دووهه: که دهفهرموی: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ

أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً الْمَوْتِ تَحْدِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ

اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثْمِينَ ﴾، دیاره پیشتهر بهگشتی مانامان کرد، بهلام لیردها بهتایبهت چهند وشهیهك مانا دهکهینهوه:

(۱) که دهفهرموی: ﴿ شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ ﴾، وشهی (شَهَادَةٌ) چیهه؟ (الشَّهَادَةُ: هِيَ فِي الشَّرِيعَةِ إِخْبَارٌ عَنْ عِيَانِ بَلْفِظِ الشَّهَادَةِ فِي مَجْلِسِ الْقَاضِي، بِحَقِّ لِلغَيْرِ عَلَى آخِرِ) (التعريفات للجرجاني، ص ۱۳۱)، واته: (شَهَادَةٌ) له شهريعهتدا بریتیه له ههوال دانیک بهوهی تو ئاگات لهو شته بووهو بینوته له کوړو مهجلیسی قازی دا، { وه ئیستا که دهگوتری: ئامادهی شایهیدی بدهی، لهوهوه هاتوه، (رَأَى) یانی: (حَضَرَ)، واته: ئامادهبوو، یاخود بینی، شایهه کهسیکه شتیکی دیبی، یاخود تهواو ئاگاداری بی، وه که به یهکیک دهگوتری: شایهیدی بده، واته: دهبی بجیتته مهجلیسی قازییهوهو، بلی: من شایهیدی ددهم، سویند دهخوم، من پیتان رادهگهیهنم ئاگام لهو شته بووه، یان نهو شتهم بیست، یان نهو شتهم بینی بهو شیویهوهو بهو شیویهه، نهوه مانای شایهیدی، { شایهیدییه که بهوه که فلان کهس فلان ههقهی ههیه، نهوه پیی دهگوتری شایهیدی، واته: یهکیک که شایهیدی دهوات دهبی بلی من شایهیدی ددهم که ههقی فلان کهسه لهسهر فیسار کهس، ئنجا (الجرجانی) دهلی: (فَالْإِخْبَارَاتُ ثَلَاثَةٌ: إِمَّا بِحَقِّ لِلغَيْرِ عَلَى آخِرِ، وَهُوَ الشَّهَادَةُ، أَوْ بِحَقِّ لِلْمَخْبِرِ عَلَى آخِرِ، وَهُوَ الدَّعْوَى، أَوْ بِالْعَكْسِ وَهُوَ الْإِقْرَارُ)، واته: ههوال پیدانهکان سی جوړن: یان ههوال پیدانیکی به ههقه، ههوال پیدانیکه به نهوهی کهسیک ههقی لهسهر کهسیکی دیکه ههیه، نهوه شایهیدی پی دهلین، { بُوَ وَبِنَه: نهحمهه نهوهنده ههقهی لهسهر عهبدوللا ههیه { یاخود ههوال پیدانیکه بهوهی نهوه کهسهی که ههوال دهوات، دهلی: من ههقم لهسهر فلان کهس ههیه، نهوه پیی دهگوتری: دهعوا، (فلان کهس دهعوا ی ههیه لهسهر فلان کهس، واته: داوا ی ههقیکی لیدهکات)، یان به پیچهوانهوه نهگهر کهسیک شایهیدی بدات، بهوهی که ههقیکی کهسیکی لهسهره، نهوه پیی دهگوتری: (الْإِقْرَارُ)، دانپیدا هیان به ههقی غیر لهسهر خوټ.

(۲) که دهفهرموی: ﴿ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴾، یهکیک بو ی ههیه بلی: هیچ کهس مردن نابینی! راسته، بهلام لیردها مانای ئاویه: (أَيَّ ظَهَرَتْ أَمَارَاتُهُ) واته: نهگهر نیشانهکان و هوکارهکانی مردنی دهرکهوتن.

۳) که دهفهرموئ: ﴿ حِينَ الْوَصِيَّةِ ﴾. واته: له کاتی وهصیهت کردندا.

۴) که دهفهرموئ: ﴿ اِنَّ اَنْتَ اَنْتَ ذُو عَدْلٍ مِّنْكُمْ ﴾، واته: دوو کهسی خاوهن

دادگهریی له ئیوه، دادگهریی یانی چی؟ (الجرجانی) دهئ: (العدالة: في اللغة: الإستقامة وفي الشريعة عبارة عن الإستقامة على طريق الحق بالإجتنا عما هو محظور ديناً، والعدل: في اصطلاح الفقهاء من اجتناب الكبائر ولم يصر على الصغائر، وغلب صوابه واجتناب الأفعال الخسيسة كالأكل في الطريق والبول) (التعريفات للجرجاني، ص ۱۴۸)، واته: (العدالة) له زماندا واته: رپك و راستی، بهلام له شهريعتدا دادگهریی بریتیه له راوهستاوی له سهر شهريعت، له سهر رپی هق، ئه ویش بهوه که خو دوور بگری لهو شتانهی که له دیندا قهدهغن، دادگهر (العدل أو العادل) یش له زاروی شهرعزاناندا کهسیکه خوئ له گوناوه گهورهکان بپاریزی، وه له سهر گوناوه گچکهکانیش بهردهوام نهبی، (گوناوهی گهوره وهك: درؤ، غهیبهت، بوختان، قهتل، زینا، دزی... هتد، ئهوانه گوناوهی گهوره، چونکه گوناوهی گهوره گوناوهی که سزای دنیایی ههبی، یان ههپهشهی قیامهتی له سهر بی، ئیستا غهیبهت سزای دنیایی نیه، بهلام ههپهشهی قیامهتی له سهره، ههروهها درؤ سزای دنیایی نیه، بهلام ههپهشهی قیامهتی له سهره، وه گوناوهی گچکه جار جار لیی پروودهدهن، بهلام بهردهوام نابی، (گوناوهی گچکه وهك: نهزه، تۆقه کردنی پیاو له گهل ئافرت، ئهو گوناوهی که سزای دنیایی وههپهشهی قیامهتییان له سهر نهبی) وه راستی تیدا زیاتر بی، با ههلهش بکات }مه بهست له (راستی) (صواب) لیهدا پیچهوانهی درؤ نیه، واته: زور به کهمی شتی له بیر بچی و پیکانی زیاتر بی له نه پیکانی و بههلهدا چوونی { وه خوئی له کردهوه نزم و پهستهکان بپاریزی، (کردهوهی نزم و پهست وهك: به پیوه شت خواردن له بهرچاوی خهلك، یان به پیوه تاروت گرتن، یانی: با گوناوهیش نهبی، بهلام دادگهریی ئهو کهسه پیی دهروشی).

ههلهته به بوچوونی من ئهوه به پیی عورفو عادهت و کات و شوینی ژینگهکان دهگوری، بو وینه له ولاتانی دنیادا به شیوهکی گشتی وایه که

خه لک به پیوه نان دهخوات، مهرجیش نیه عه داله تیان برووشی، یان یه کیک له سه فہرہ، یان شوینہ گہی وایه له په نایه ک تارہت دہگری، با خه لکیش چاوی لیبی، مہرج نیه دادگہری پی برووشی، کہ واتہ: ئہوہ په یوہندی به عورفو عادتہ وہ ہہیہ، ئہ گہر عورفو عادتہ ئہو کو مہ لگایہ ئہو شتہ یان پی پہست و نزم بوو، ئہوہ دیارہ کاریگہری له سہری دہبی، ئہ گہرنا ہیچ شوینہ واریکی نابی.

(۵) کہ دہ فہرموی: ﴿أَوْءَاخْرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾، واتہ: غہیری مسولمانان، جا خاوهن کتیبہ کان بن، یا خود غہیری ئہوان، ہہندی کیش گوتوویانہ: واتہ: له غہیری خزمہ کانتان، بہ لام له راستیدا ئہو مانایہ بہ ہیژ نیہ، چونکہ نایہ تہ کہ بہ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، دہست پیدہ کات، غہیری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ش، نامسولمانان.

(۶) کہ دہ فہرموی: ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، واتہ: ئہ گہر ئیوہ سه فہرتان کرد، جا له قورئاندا له زور شوینان وشہی (ضرب) به مانای لیدان ہاتوہ، بہ لام (ضرب في الأرض) واتہ: پی پی بہ زہوی دادا، کہ ہہر کاتیک ئینسان بہ سه فہر چوہ دہری، وختی بہ زہوی دا دہروات، دہبی پی بہ زہویدا بکوٹی.

(۷) کہ دہ فہرموی: ﴿فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾، واتہ: بہ لای مردنتان تووش بوو، واتہ: پی شہکی نشانہکانی دہرکہ وتوون، وہک پی شتریش گوتمان.

(۸) کہ دہ فہرموی: ﴿تَحْسَبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾، واتہ: رایانہ گرن، دوی ئہوہی کہ نویژ کرا، زور بہی زانایان دہلین: مہ بہست پی نویژی عہ سرہ، ہہندی کیش دہلین: نویژی نیوہر پیوہ، ہہندی دہلین: نویژی بہ یانیہ، رایانہ گرن، دوی ئہوہی کہ نویژ کرا، سویندیان دہدن، حکمہ تی ئہوہش کہ دوی نویژہ، لہ بہرئہوہی خه لک کوڈہ بیئہوہ، وہ کاتیک موبارہ کہو فہریزہیہ کی گہورہی خوی پہروردگار جیبہ جی کراوہ، کاتہ کہو شوینہ کہ ہہبہ تی رووحیان زیاترہ، بویہ لہو کاتہ دا کہ سویند دہدرین، نزیکترہ لہوہی بہ درو سویند نہ خون، ہہندی کیش گوتوویانہ:

﴿ مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ ﴾، دیاریی نەکردووە چ نوێژیک، بۆیە مەبەست پێی نوێژی خۆیانە، واتە: ئەگەر جوولەکەیه، نەصرانییه، کاتی نوێژیان کەنگییه؟ دواى نوێژەکەى خۆیان کە ئەو عیبادهتە ئەنجام دەدەن، سویند دەدرین، بەلام زیاتر واپێدەچى مەبەست پێی نوێژی مسولمانان بى.

(۹) کە دەفەرموئ: ﴿ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ ﴾، یانى: (يَحْلِفَانِ) واتە: سویند بە خوا دەخۆن، کەواتە: بابای نەصرانیی و جوولەکە نابى بە غەیری خوا سویند بدرئ، یانى: گریمان ئەگەر ئەو پێشى وابى بوئ هەیه سویند بە عوزیر بخوات، بە موسا، بە عیسا، بە مەریەم بخوات، دروست نیە، تۆ بە غەیری خوا سویندی بەدەى، دەبى بەس بە خوا سویند بدرئ.

(۱۰) کە دەفەرموئ: ﴿ إِنَّ أَرْبَبْتُمْ ﴾، واتە: ئەگەر کەوتنە گومانەو، لەوێ کە راست دەکەن، ئەدی ئەگەر نەکەوتنە گومانەو؟ دیارە ئەو کاتە پێویست ناکات سویندیان بەدەن، چونکە ئایەتەکە دەفەرموئ: ﴿ إِنَّ أَرْبَبْتُمْ ﴾، ئەگەر کەوتنە گومانەو، یانى: ئەگەر نەکەوتنە گومانەو، پێویست ناکات سویند بدرین.

(۱۱) کە دەفەرموئ: ﴿ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا ﴾، واتە: بەو سویندەمان هیچى پیناکرین، هیچ نرخیکى پیناکرین، یانى: هیچ مەبەستیکی خۆمانى پى جیبەجى ناکەین، بەلکو حەقیقەتەکە چۆنە ئاواى رادەگەیهین.

(۱۲) کە دەفەرموئ: ﴿ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى ﴾، واتە: ئەو کەسەى کە سویندی بوؤ دەخۆین، یاخود سویندی لەسەر دەخۆین و شایەدی لەسەر دەدەین، بە خزمیشمان بى، ئیمە شایەدیەکە ناگۆرین، چۆن هەقە وای دەلیین، واتە: رەچاوی ئەو ناکەین خزمە یان بیگانەیه، دەیناسین، یان نایناسین.

(۱۳) کە دەفەرموئ: ﴿ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ ﴾، واتە: ئەو شایەدییهى کە خوا

فەرمانى پێکردووە جیبەجى بکرى نایشارینهو، بۆیە دەفەرموئ: ﴿ شَهَادَةَ اللَّهِ ﴾) چونکە ئەو سویندەى کە دەخوئى خوا فەرمانى پێکردو، وە سویندەکەش بە

خوا ده‌خوری، وه شایه‌دییه‌ک‌ش به ناوی خوا دهری، ده‌گوتری: (أَشْهَدُ بِاللَّهِ) نهو شته وایه.

۱۴) که ده‌فرموی: ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ﴾، واته: ئیمه نه‌گهر شایه‌دی بشارینه‌وهو سویندی به درؤ بخوین، مانای وایه ئیمه له گونا‌ه‌بارانین و لهو گونا‌ه‌دا غه‌رق بووین.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م: که ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَعَاخِرَانِ

يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا

أَحَقُّ مِنْ شَهِدْتَهُمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، پیشتـــریش

باسمان کرد، نهو دوو که‌سه‌ی که ده‌کرینه وه‌صیه‌تکار، وه دوایی که دینه‌وه که‌لوپه‌لی مردوو‌که ته‌سلیمی که‌سوکاری مردوو‌که ده‌کن، نه‌گهر لیان که‌وته گومان سویندیان دهن، نه‌گهر سویند دران، دوایی ده‌رکه‌وت که شتیکیان

پنهان کردوهو شاردوته‌وهو دزیوه، نه‌وه باسی نه‌وه ده‌کات، ﴿فَإِنْ عَثَرَ﴾، ته‌ماشاشا

بکه‌ن! خوی کاربه‌جی چه‌ند به وردیی و به گرنگی و بایه‌خ پی‌دانه‌وه به ته‌نگ مال و سامانی خه‌لکه‌وه‌یه، مرؤفیک که دهری و خه‌ریکی مردنییه، نه‌گهر مسولمانی چنگ که‌وتهن وه‌صیه‌تیان بو ده‌کات، دوو مسولمانی دادگهر، نه‌گهر نه‌وه نه‌بوو، نه‌وه دوو کافر ده‌کرینه وه‌صیه‌تکار، وه نه‌گهر خزمی مردوو‌که متمانه‌یان پی‌کردن باشه، نه‌گهر متمانه‌یان پی‌نه‌کردن، سویندیان دهن، وه نه‌گهر سویندیشیان دان و دوی سویندانش ده‌رکه‌وت خیانته‌یان کردوه، نه‌وه‌ش خوی کاربه‌جی

چاره‌سهری بو داناووه ده‌فرموی: ﴿فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾، نه‌گهر

پی‌زانرا، دؤزرایه‌وهو ناشکرا بوو که نه‌وانه گونا‌ه‌یکیان له‌سهر خوین پی‌ویست کردوه،

چونکه ﴿اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾، واته: گونا‌ه‌یکیان له‌سهر خوین پی‌ویست کردوهو

خیانته‌یان کردوه، لهو حاله‌ته‌دا ﴿فَعَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾، دووی دیکه دین

له شوینی نه‌وان سویند ده‌خون، ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ﴾،

لہوانہی کہ گوناہہکھیان بہرانبہر کراوہ، واتہ: ئہو میراتہ میراتی بابای مردوہ بو
 خزمہکانی دہچیتہوہ، کہواتہ: ئہوانہی خیانہتیان لیکراوہ، دوو نہفہر لہوان دین
 شایہدی دہدن، ئنجا ئہوہ خویدراویشہوہ: (مِنَ الَّذِينَ اسْتُحِقَّ عَلَيْهِمْ) ئہوانہی
 ستہمیان لیکراوہ لہلایہن دوو وہصیہتکارہکھی پیشی، ﴿الْأُولَئِن﴾، واتہ: دوو
 کہسی کہ نزیکترن، کئی و کئی خزمی زور نزیکی مردوہکھن، ئہو دووانہ دین
 سویند دہخون، دہلین: ئہوانہ ئہوہیان شارڈوتہوہ، ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ
 لَشَهَدَتُنَا﴾، سویند دہخون شایہدی دانی ئیمہ ﴿أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا﴾،
 راستروہ شایستہتروہ ہہقتروہ لہ شایہدییدانی ئہو دووانہ، کہ سویندتان داو،
 ﴿وَمَا اَعْتَدْنَا﴾، وہ ئیمہ دہستدریژی ناکہین، ﴿اِنَّا اِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾،
 ئہگہر دہستدریژی بکہین، ئیمہ لہ ستہمکارانین، دہلی: ﴿فَاِنْ عَثِرَ﴾، واتہ: دوی
 ئہوہی کہ سویندراوون و پیی زانرا، کہ پیی دہزانری دہبی شتہکہ ہہبی، وہک لہ
 ہوی ہاتنہ خواریوہکھیدا باسمان کرد، جامیکی زیو بووہ، بہ زیر نہخسینراوہ، وہ
 دیارہ جامیکی مہشہووریش بووہ، دوی لہلای کہسانی دیکہ دوزراوہتہوہ، ئہوانیش
 گوتوویانہ: لہو دوو کہسہمان کریوہ، ئہوانیش دوی دانیان پیداہیناوہ، ئاوا
 دہبی نیشانہوہ بہلگہیہک ہہبی، ئہگہرنا ہہر لہخووہ بابای گومانلیکراوہ توہمتبار
 بکری، ئہوہ گوناہہ، چونکہ دوی ری دہکریتہوہ بو خہلک وہک لہ فہرمایشتی
 پیغہمبہری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ہاتوہ دہفہرموی: ﴿الْبَيِّنَةُ عَلَى مَنْ ادَّعَى، وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ
 اُنْكَرَ﴾ ﴿اَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي (الْكَبْرِ) بِرَقْم: (۲۰۳۲۴)، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ
 عَنْهُمَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (اِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) بِرَقْم: (۲۶۸۵)﴾، واتہ: کہسیک
 ئیددیعیایہک بکات دہبی بہلگہیہکی روون بینی، (واتہ: دوو شایہد)، وہ ئہوہش کہ
 نکوولی لیدہکات سویند خواردنی لہسہرہ، ئہگہرنا کہسیک ہہر لہ خورا بلئی
 سویند دہخوم کہ ئہو ئہندازہیہم لہسہر فلان کہسہ، یہکسہر ہہقہکھی بچیتہ
 سہری، ئہوہ دہبیتہ زولم! نہخیر، دہبی بہلگہی بہدہستہوہ ہہبی، بہس سویند
 خواردنہکھی پالپشتہ بو بہلگہکھی، ئہگہرنا بہبی بہلگہو بہس بہ سویند، کہس
 ہیچ دہعوایہکی بو ناچہسپی، کہواتہ: سہرہرای ہہبوونی بہلگہ، ئنجا دہبی

سویندیش بخوری، چونکه خوا ده‌فهرموی: ئەو دوو شایه‌دهی که وه‌صیه‌تیاں بو کراوه، ﴿ **أَسْتَحَقَّ إِثْمًا** ﴾، واته: گوناھ‌یکیاں له‌سه‌ر خۆیاں پیویست کردوه، (فَعَلُوا مَا يُوجِبُ إِثْمًا مِنْ خِيَانَةٍ أَوْ غُلُولِ شَيْءٍ مِنَ الْمَالِ الْمُوصَىٰ بِهِ إِلَيْهِ) واته: کرده‌وه‌کیان کردوه وه‌ک خیانه‌ت یاں شارده‌وه له‌و مال‌هی که وه‌صیه‌تیاں بو کراوه، جا که ده‌فهرموی: ﴿ **فَأَخْرَانَ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا** ﴾، دوو پیاوی دیکه له جیی ئەو دووانه دین که خیانه‌ته‌که‌یاں ئاشکرا بووه، سویند ده‌خۆن بو درخستنی ئەو هه‌قه‌ی که به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه‌یه له‌سه‌ری، که ده‌فهرموی: ﴿ **مِنَ الَّذِينَ أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ** ﴾ (أَي مِنْ وَرَثَةِ اسْتَحَقَّ مِنْ بَيْنِهِمُ الْأَوْلِيَانِ)، واته: له‌خزمانی مردووه‌که که گوناھ‌یکیاں به‌رانبه‌ر کراوه، خیانه‌ت‌یکیاں لی‌کراوه، دوو که‌سی که نزیک‌ترین له‌مردووه‌که، واته: میرات‌گربن، یاخود شایسته‌ترین، بوئه‌وه‌ی که سویند بخۆن، وه‌شایه‌دی بدن، وه‌هه‌روه‌ها خویندر او‌یشه‌ته‌وه (الأَوْلِيَانِ) واته: دوو که‌س که ئەوه‌ل بن له‌ریزه‌ندی خزمه‌کاندا، ﴿ **فِي قَسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا** ﴾، واته: سویند به‌خوا ده‌خۆن که شایه‌دیدانی ئیمه‌راسته‌ره له‌شایه‌دیدانی ئەو دووانه‌ی که درۆیاں کردوه و خیانه‌تیاں کردوه، وه‌ئیمه‌سنوورمان نه‌به‌زاندوه.. ئنجا (ابن جریر) له (ابن عباس و ابن جبیر) و غه‌یری ئەوانیش دین‌و ته‌فسیری ئەو نایه‌ته‌ده‌کات ده‌لئ: {إن الرجل إذا حضرته الوفاة في سفر، فليشهد رجلين من المسلمين، فإن لم يجد فرجلين من أهل الكتاب يوصي إليهما، ويدفع إليهما ميراثه، فإذا قدما بتركته، فإن صدقهما الورثة وعرفوا ما لصاحبهم، قيل قولهما وتركها، وإن اتهموهما رفعوهما إلى السلطان فحلفا بعد صلاة العصر: بالله ما كتمنا ولا كذبنا ولا خنا ولا غيرنا، فإن اطلع الأولياء على أن الكافرين كذباً في شهادتهما، قام رجلان من الأولياء فحلفا بالله: (إن شهادة الكافرين باطلة، وإننا لم نعتد) فترد شهادة الكافرين، وتجاوز شهادة الأولياء} (تفسیر الطبري رقم: (۱۲۹۷۹)، واته: ده‌لئ: ئەگه‌ر پیاویک له‌سه‌فه‌ری مردنی گه‌یشه‌ته‌سه‌ر، با دوو پیاوی مسوئلمان

بکاتە شایەد، وە ئەگەر دوو پیاوی مسوولمانی دەست نەکەوتن، با دوو پیاو لە خاوەن کتیبەکان (ئەو دەلی خاوەن کتیب واتە: جوولەگەو نەصرانی، چونکە ئەو کاتە هەر ئەوان لە کۆمەلگای ئیسلامیی ئەوسادا زیاتر هەبوون، ئەگەرنا غەیری ئەوانیش دەگریتهوه، ئەگەر خاوەن کتیبیش نەبن، با بتپەرستیش بن) وەصیەتیان بۆ دەکات وە میراتەگەیی خۆی تەسلیمی ئەو دووانە دەکات، ئنجا هەر کاتیەک ئەو دوو نەفەرە هاتنەوه، (جا چ دوو مسوولمانەگە بن، چ دوو نامسوولمانەگە بن)، وە میراتەگەیان هینایەوه، بۆ لای خزمەکانی، ئەگەر میراتگرەکان بە راستیان دانان و زانیان مردووگە ئەوهنده مال و کەلوپەلە هەبووه، ئەوه قسەگەیان وەردهگیری و وازیان لێ دەهینری، (مالتان ئاواو خوا پاداشتتان بداتەوه، کە میراتەگەتان هینایەوه)، بەلام ئەگەر تۆمەتباریان کردن (واتە: لێیان کەوتنە گومان) ئەوه دەیانبەن بۆ لای حوکمران، بۆ لای قازی لەوی دواوی نوێژی عەسر سویند بە خوا دەخۆن، دەلێن: نە شاردوو مانەتهوه، نە درۆمان کردوه، نە خیانهتمان کردوه و نە گۆریمانە، ئنجا دواوی سویندەگەش ئەگەر خزمە نزیکەگەکانی مردووگە پێیانزانی، کە ئەو دوو کافرە درۆیان کردوه لە شایەدیی دانەگەیاندا، دوو پیاو لە خزمەتی مردووگە هەلدهستن سویند بە خوا دەخۆن کە شایەدیی دانی ئەو دووانە بە تال (باطل)ە، بەو بەلگانە، وە ئیمە سنوورشکی نییمان نەکردوه، لەو کاتەدا شایەدییان و سویندی دوو کافرەگە کە خیانهتیان کردوه، بە پووچ دادەنری، یاخود پەت دەگریتهوه، وە شایەدییانی دوو خزمی مردووگە جیی خۆی دەگری.

مەسەلە ی چوارەم: کە دەفەر موی: ﴿ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا

أَوْ يَخَافُوا أَنْ تَرَدَّ أَيْمَانُهُمْ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْفَاسِقِينَ﴾، ئا ئەمە، ئەو حوکمە شەرعییە نزیکترە لەوهی کە شایەدییەگە وەك خۆی بدن، مروّف ئەگەر بزانی لێی ناپرسریتهوه و بە دوا داناجن، وە دین و تەقوای نەبی، بە کەیفی خۆی قسان دەکات و نیوهی مالەگەش رەنگە بەلاوه بنی، بلی: ئەوهنده بوو، بگره رەنگە بلی: مردووگە قەرزدارى منیشه! بەلام ئەگەر بزانی لێی دەپرسریتهوه، وەك حوکمە شەرعییەگە دەفەر موی: ئەوه نزیکترە لەوهی کە شایەدییەگە وەك خۆی بدات، یاخود بۆ ئەوه کە بترسین کە

سویندەکانیان رەت بکریـنـهـوه، ﴿ **أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ** ﴾، دواى سوینددانى ئەوان کە خزمانى مردوو سویند دەخۆن بە بەلگهوه، ئەو کاته سویندەکهى وان بە پووچ دادهنرى، چونکه دەرکهوتوه کە سویندەکهیان بە درۆ خواردوه، لهو ئامانجه نزیکتره، چونکه دواى دهفهرموى: ﴿ **وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا** ﴾ **وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ** ﴾، وه پاريز له خوا بکهـن و ببیستـن، وه خوا رینمایى لاریبوان ناکات.

چه زحومکى شه رعمى که له م ئايه تانه وه رده کسرين

۱/ رهواى وهصيهت و پيوستبوونى لهسهـر کهسـيک که له مهـرگ نزيک دهبيتهوه، کهسـيک که زانى دهمري بوى ههيه، بهلکو زوربهى زانايان دهلين: لهسهـرى فهـرزه وهصيهت بکات، چونکه ليرهدا دهفهرموى: ﴿ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةً بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنَانٍ ذَوَا عَدَلٍ مِّنْكُمْ** ﴾، وهك ههوال پيدان دهفهرموى، بهلام وهك فهـرمان وايه، واته: نهگهر زانيت دهمري، وهصيهت بکه!

۲/ بابای نزيکه مهـرگ، مادام عهـقلـى چهـسپاوبى، وهصيهتهکهى ئيعتبارى پى دهگرى، چونکه دهفهرموى: ﴿ **إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ** ﴾، بهلام ههـندى کەس ههيه دهکهويته گيانهلاو کەس لى تيناگات، هوشى لهلاى خوى نهماوه، نهوه وهصيهتهکهى ئيعتبارى پيناگرى.

۳/ شايهـديدانى وهصيهت پيوستى به دوو کەس ههيه، وهك ئايهتهکه دهفهرموى: ﴿ **أَشْنَانٍ ذَوَا عَدَلٍ مِّنْكُمْ** ﴾، يان ﴿ **ءَاخْرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾، واته: دوو کەسى

دادگەر و جیی متمانه بن، ئەگەرنا نابئ ئەووی وەصیەتی بۆدەگەرئ، یەك
كەس بئ.

۴/ رەوایی شایەدیدانی کافران لەو جوۆرە وەصیەتەدا، لەبەر پئویستی (ضرورة)،
وہ ئەوانەش کە دەئین: نەسخ کراوەتەوہ، لەپراستییدا هیچ بەلگەیهکیان بەدەستەوہ
نیە، بەلکو دروستە کافر لەو حالەتانەدا بکرینە شایەد، مادام مسوئلمان چنگ
نەگەون، وەك لە ئایەتەگەدا دەفەرموئ: ﴿ **أَوْءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾ .

۵/ لەو رستەیە وەردەگەرئ کە بەگشتی شایەدیدانی کافران لە کاتی پئویستییدا
وەردەگەرئ، چونکە ئایەتەگە دەفەرموئ: ﴿ **أَوْءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾ ، مانای وایە
لەو جوۆرە حالەتانەدا وەك چۆن شایەدی لە مسوئلمانان وەردەگەرئ لە کافرانیش
وەردەگەرئ، کە ئەوہ رای (ابن تیمیة) و کۆمەلئیک لە زانایانی دیکەشە، وە ھەر
ئەو راپەش راستە، چونکە ئەگەر مسوئلمان لەوئ نەبوون، خو نابئ ئەو مائە
زایە ببئ!

۶/ رەوایی سەفەرکردنی مسوئلمان لەگەل کافراندا، چونکە ئایەتەگە دەفەرموئ:
﴿ **أَوْءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ** ﴾ . واتە: ئەو دوو نەفەرە لە نامسوئلمانان کە لەگەل ئەو
مسوئلمانەن، کەواتە: دروستە مسوئلمان سەفەر لەگەل نامسوئلماناندا بکات، سەفەری
بازرگانیی، سیاسیی، گەشت و گەران ... ھتد، مادام متمانە ی پئیان ھەبئ.

۷/ رەوایی سەفەر بۆ بازرگانیی، چونکە دەفەرموئ: ﴿ **إِنَّ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ** ﴾
ئەگەر ئیوہ بەسەفەر چوون، دیارە بۆ بازرگانیی، کەواتە: دروستە ئینسان بۆ
بازرگانئ سەفەر بکات، ھەتا بۆ ولاتی کافران، بۆ شوینی دوور.

۸/ کەوتنە گومان لە شایەدیدان دا، پاساوی سوئندانی شایەدەکانە، کاتیك
کە سئیک شایەدی دەدات و لئئ دەگەویە گومان، دروستە بلئئ: سوئندیشم بۆ

بخو! چونکە دەفەرموئ: ﴿ **تَحَبَّسُوْنَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنَّ**
أَرْبَبَهُمَا ﴾ ، ئەگەر لئیان کەوتنە گومان لە دواي نوئز سوئندیان بئەن،

هەلبەتە ۋەك گوتەم لە دوای نوپژ مەبەست پىي ئەو ھەيە زياتر حالەتتىكى
رۈوحىي دروست بى، ۋە ئەو كەسە ھەست بە ترسو سامو ھەيەتتىك بكات،
بۆئەو ھى شايەدەيەكەي چاكتەر بدات، سوپندەكەي راستتر بخوات.

۹/ بەلام ئەگەر گومان لە گوپژ دا نەبوو، تۆمەت لە ئارادا نەبوو، پىويست بە

سوپندان ناكات، چونكە ئايەتەكە دەفەرموئ: ﴿فَيْقَسِمَٰنِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبِمَا﴾،
ئەگەر كەوتنە گومان، ئەدى ئەگەر نەكەوتنە گومان؟ ئەو پىويست ناكات.

۱۰/ شايەدەيدان شتىكى زۆر گەورەيە، چونكە ئايەتەكە دەفەرموئ: ﴿وَلَا نَكْتُمُ

شَهَادَةَ اللَّهِ﴾، ۋە شايەدەيى خوا ناشارينەو، جا چ مەبەست پىي سوپند
خواردن بە خوا بى، چ مەبەست پىي شايەدەيدان بى، كە ھەردوو كيشيان
تىكھەلكيشن، جارى وايە كەسئك دەبىتە شايەد، سوپنديشى دەخريتە سەر،
شايەدەيى و سوپند شتىكى گەورەيە، بۆيە خواي بەرز پالى داووتە لاي خۇي.

۱۱/ دروستە شايەدەكان تاقىبكرينەو لە كاتى گوماندا، ۋە لە يەك جيا بكرينەو،
بە جيا لىيان بپرسرئ، ئەو ھش دروستە، بۆئەو ھى زياتر حەقىقەت دەربكەوئ.

۱۲/ ھەبوونى نیشانەو قەرينە جىدارى بەلگەيە، واتە: نيشانە (قرينة) ئەو ھەيە
شەكە تەواو نەچەسپئ، بەلگە ئەو ھەيە شەكە تەواو بچەسپئ، ئەگەر
قەرينەو نيشانەيەكيش ھەبئ لە شوپنى بەلگە دادەنرئ لە حالەتى
درۆگردنى ۋەصىيەت بۆ كراوەكاندا، ۋە پاش سوپند خواردنى دوو كەسى
نزىكى مردوو ھەكە، ئەو كاتە شايەدەيەكەيان لئ ھەلدەو ھىتەو^(۱).

نایا راسته زَم نایه ته نسخ کراوه ته وه؟!!

زه‌یدی کوری ئه‌سه‌له‌مو نه‌خه‌عیو و مالیک و شافعیو و ئه‌بو حه‌نیفه ره‌حمه‌تی
خوایان لی بی، ئه‌م نایه‌ته به مه‌نسوخ داده‌نین، وه به‌لگه‌ش به‌و نایه‌ته‌ی

سووره‌تی (البقره) دیننه‌وه، که ده‌فه‌رموی: ﴿مَمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾،
ده‌لین: که‌واته: کافر له‌و شایه‌دانه نین که مسوئلیمانان لییان رازی بن، نایه‌ته‌که‌ش

ده‌فه‌رموی: له‌و شایه‌دانه‌ی که لییان رازین، هه‌روه‌ها که ده‌فه‌رموی: ﴿أَشْهَادٍ

ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾، دوو که‌سی دادگه‌ر له‌ خوتان به‌ شایه‌د بگرن، که‌واته: ده‌بی له

مسوئلیمانان بن، وه له‌ سووره‌تی (الطلاق) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ

مِّنْكُمْ﴾، واته: وه دوو که‌سی خاوه‌ن دادگه‌ری له‌ خوتان به‌ شایه‌د بگرن، به‌لام

(أبي موسى الأشعري، وسعيد بن المسيب، ويحيى بن يعمر، وسعيد بن جبیر

وَأبي مجلز وإبراهيم وشريح وعبيدة السلماني، وابن سيرين ومجاهد وقتادة

والسدي وابن عباس وغيرهم. وقال به من الفقهاء: سفيان الثوري؛ ومال إليه أبو

عبيد القاسم بن سلام) هه‌موویان گوتووویانه: ئه‌م نایه‌ته موحه‌مه‌و مه‌نسوخ

نیه، وه شایه‌دیدانی ئه‌هلی زیممه، واته: نامسوئلیمانیک که هاوپه‌یمانن له‌ ولاتی

مسوئلیماناندا ده‌ژین، دروسته له‌ سه‌فه‌ردا، مادام مسوئلیمانان له‌وی نه‌بن، وه که

ده‌شفه‌رموی: ﴿مِّنْكُمْ﴾، واته: له‌ ئیمانداران، به‌لام که ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْ

غَيْرِكُمْ﴾، واته: له‌ نامسوئلیمانان.

وه (القرطبي) ده‌لین: (وما ادعوه من النسخ لا يصحُ فإن النسخ لا بُد فيه من

إثبات النسخ على وجه يتنافى الجمع بينهما مع تراخي النسخ؛ فما ذكره لا

یصح أن يكون ناسخاً؛ فإنه في قصة غير قصة الوصية لمكان الحاجة والضرورة؛ ولا يمتنع اختلاف الحكم عند الضرورات؛ ولأنه ربّما كان الكافر ثقة عند المسلم يرتضيه عند الضرورة؛ فليس فيما قالوه ناسخ^(۱)، واته: نهوهی که گوتووینانه: نهو نایهته نهسخ بوتهوه، راست نیه، چونکه که دهگوتری نهسخ، دهبی لابهر (ناسخ)ی زور ناشکرابی، بهلام لیهدا دیارنیه، وه پیکهوهش دژنین، نایهتهکانی دیکه که دهفهرموون: دوو نهفهه با لهخوتان شایههبن، نهوهی سوورپهتی (البقرة) و (الطلاق)، واته: له کاتیکیدا که مسولمان ههبن، نهدی نهگهر مسولمان نهبوون؟ له سهفهه کابرا لیی قهوماوهو له غهریبایهتییهو بهس کافری لین، نهو نایهته باسی نهو حالتهه ههلاویدردراو (استثناء)یه دهکات، که له کاتی ناچاریی دایه، وه بهتایبهتی نهگهر کافرهکان جیی متمانهی نهو مسولمانه بن، وه لییان رازی بی، نهوهش که دهفهرموی: ﴿مَمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾، کابرا له شایههدیدانی نهو کهسه رازییه، با کافریش بی، مادام متمانهی پیی ههیه، نهوه دروسته وهصیهتی بو بکاتو دروسته بیکاته شایهه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى بىست و چوارەم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەوت ئايەت دەگرىتە خۇى لە سوورەتى (المائدة) ئايەتەكانى (۱۰۹ تاكو ۱۱۵)، ديارە لە ئايەتى يەكەمياندا خوا ﷻ باسى ئەو كاتە دەكات كە تىكرى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كۆدەكاتەو، واتە: لە رۇژى دوايى دا، وە لىيان دەپرسى: ئايا چىتان وەلامدراوئەتەو وە لەلايەن ئۆممەتەكانتەنەو؟ ئەوانىش دەفەرموون: ئىمە بە تەواوى نازانىن ھەر خۆت زاناي نەئىيەكانى، واتە: ھەر بۆخۆت بە تەواويى حال و بالى مىللەتان و ئۆممەتانى ئىمە دەزانى، كە چۆن بوون و چۆنيان وەلام داوينەو؟

پاشان خواى زاناو شارەزا ئەو كاتە دەخاتەو ياد، كە چاكەو نىعمەتەكانى خۇى خستۆتە بىر عىساي كورى مەپىم سەلامى خوايان لىبى، لە پشتگىرىكرانى بە (روح القدس)، بەو كە لە بىشكەدا قسەى لەگەل خەلكدا كردو، ھەرودھا لە حالەتى كاملىشدا، وە ئەو كە خوا كىتب و ھىكمەت و تەوراو ئىنجىلى فىر كردو، وە ئەو كە يارمەتى داو لە قور بالندە دروست بكات، وە پاش ئەو كە فووى پىدا كردو، ئەو بالندەيە شىو ژيانىكى بە بەردا كراو و فرىو، وە پاشان ئەو كە كوئىرى زگماك و بەلەكى زگماكى چاك كردۆتەو، وە مردووى زىندوو كردوونەو، وە لە دەستى جوولەكەكان چەپالەى داو.

وە پاشان خواى پەروەردگار باسى ئەو دەكات كە وەحى نارو و بۆ ھەوارىيەكان، كە ديارە لىردەدا وشەى وەحى بە ماناي ئىلھام و خستەنە نىو دل دى، كە ئىمان بە خۇى و بە پىغەمبەرەكەى بىنن، كە عىسايە ﷺ.

وە لە چوار ئايەتى كۆتايى ئەم دەرسەماندا خواى پەنھانزان باسى سىيەمىن بەسەرھات دەكات، كە لەم سوورەتەدا ھاتو، وە سوورەتەكەش ھەر بەناوى ئەو

بەسەرھاتەوہ ناونراوہ، ئەویش بەسەرھاتى سفرەو خوانە، سفرەيەك كە خواردنى لەسەر بى، كە حەوارىيەكان داوايان لە عيسا عليه السلام كردوہ، بۆيان لە خوا بپارپتەوہ، سفرەو خوانىكيان لە ئاسمان بۆ بنىرپتە خوار، وە ئەویش ديارە داواكەى ئاراستەى خواى پەروردگار كردوہ، بە ئەدەبو رپزىكى زۆرەوہ، وە خواى پەروردگارپش وەلامەكەى ئەرپنىى بووہو فەرموويەتى: بەئى، من ئەو سفرە پر خواردنە دەنپرمە خوار، بەلام بە مەرچيەك ھەر كەسيەك پاش دابەزىنى ئەو سفرەيە بپبروابى، ئەوہ بە شپوويەك سزاي دەدەم، كە ھىچ كەس لە جىھانىيانم بەو شپوويە سزا نەداوہ.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَتِكَ
 إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
 بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي
 وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى
 الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾
 إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
 مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ
 مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾
 قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا
 لِأَوْلَانَا وَعَآخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنزِلُهَا
 عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

مانای وشە بە وشەى ئايەتەكان

((رؤڧىك كە خوا پىغەمبەران كۆدەكاتەو، دەفەرموئى: بە چى وەلامدراڧەو،
لەلايەن ئۆممەتەكانتانهو؟ گوتيان: زانيارىيمان نيه، بىگومان ھەر تۆ زاناي
نەئىيەكانى، ﴿ ۱۰۹ ﴾ يادبەو كاتىك خوا فەرمووى: ئەى عىساي كورپ مەپرەم!
چاكەى من بەسەر خۆت و دايكتەو يادبەو، كە بە گيانى پاك پشتم گرتى، لە
لانكداو، بە كاملى قسەت لەگەل خەلگى دا دەگرد، وە كاتىك كتیب و حكىمەت و
تەورات و ئىنجىلەم فیرگردى، وە كاتىك بە مۆلەتى من شىوہى بالئەدەت لە قورپ
دروست دەگرد، ئنجا فووت پىدا دەگردو بە مۆلەتى من دەبوو بە بالئەدى زىندوو،
وہ كورپى زگماك و بەلەكت بە مۆلەتى من چاك دەگردەو، وە كاتىك بە مۆلەتى
من مردووانت بە زىندوو كراوہى لە گۆرەكانيان دەر دەھىنا، وە كاتىك دەستى بەنى
ئىسرائىلەم لە تۆ گىپراپەو و نەمەھىشت زىانت لىبەن، كاتىك بە بەلگە
ئاشكراپەكانەو ھاتىە لايان، ئنجا ئەوانەيان كە بىپروا بوون، گوتيان: ئەمە بەس
جادوويەكى ئاشكراپە ﴿ ۱۱۰ ﴾ وە كاتىك سروسم بۆ ھەوارىپەكان گرد، (خستە
دلىانەو و خورپەم بۆگردن) كە پروا بە خۆم و بە پىغەمبەرەكەم بەئىن، گوتيان:
ئىمانمان ھىنا، شايدەبە كە ئىمە گەردنكەچىن ﴿ ۱۱۱ ﴾ كاتىك ھەوارىپەكان گوتيان:
ئەى عىساي كورپ مەپرەم! ئايا پەرودرگارت دەتوانى خوانىكى خواردنمان لە
ئاسمانەو بۆ دابەزىنى، عىسا گوتى: ئەگەر ئىماندارن پارىز لە خوا بكن، (وہ داواى
وامەكەن) ﴿ ۱۱۲ ﴾ گوتيان: دەمانەوئى لەو سفرەو خوانە بخوئىن، وە دلمان بەھوى
زىادبوونى ئىمانەو ئارام بگرئى، وە بزانىن و دلىابىن كە راست لەگەل كرووئىن،
وہ لەسەرى ببىنە شايدە، ﴿ ۱۱۳ ﴾ عىساي كورپ مەپرەم! گوتى: ئەى خواپە،
پەرودرگارمان! خوانىكمان لە ئاسمانىو بۆ دابەزىنە، بۆمان ببىتە جەژن بۆ ھى
سەرەتاو كۆتايىمان، وە ببىتە بەلگەو نىشانەيەك لە تۆو، وە بژيومان بدەپە،
بىگومان تۆ باشترىنى بژيودەرانى ﴿ ۱۱۴ ﴾ خوا فەرمووى: بىگومان من ئەو خوانە
دادەبەزىنمە سەرتان، بەلام ھەر كەسئىك داوا ئەو لە ئىوہ بىپروابى، ئەو بە
مسۆگەرى ئازارىكى دەدەم، ھىچ كەس لە جىھانىيان وا سزاو ئازار نەدەم ﴿ ۱۱۵ ﴾)).

شیکردنەووی هەندیك له وشەکان

(إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ): (أَي: قَوَيْتُكَ، أَسْنَدْتُكَ) واتە: پشتم گرتی، پاپشتت

بووم و بەهیزم کردی، (رُوحُ الْقُدُسِ)، (رُوح) واتە: گیان، ئەو حەقیقەتە ی کە ئیئە نایزانین چییە؟ یاخود دەئێ: (الرُّوحُ إِسْمٌ لِلنَّفْسِ) رووح ناوێ بۆ نەفس، بەلام لێرەدا بە مانای گیان دێ، چونکە (رُوحُ الْقُدُسِ) واتە: گیانی پاک، یان پیروژ، کە مەبەست پێی جبریلە عَلَيْهِ السَّلَامُ، هەندیکیش گوتووینە: مەبەست پێی رووحی عیسا، کە رووحی پاکێ هەبوو، هەندیکی دی گوتووینە: ئەو ئیمانە یە کە له دڵ و دەروونی عیسا دا چەسپاوه، بەلام رای بەهیزتر ئەو یە کە

مەبەست له (رُوحُ الْقُدُسِ) جبریلە عَلَيْهِ السَّلَامُ، چونکە خوا دەفەر موی: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

الْأَمِينُ ﴿۱۱۳﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۱۴﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۱۵﴾ الشعراء،

له شوینی دیکە فەرموویەتی: ﴿ قُلْ نَزَلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ ... ﴿۱۰۲﴾ ﴾ النحل. (رُوحُ الْقُدُسِ) واتە: جبریل.

(الْمَهْدُ): واتە: بێشکە، لانکە، (الْمَهْدُ: مَا تُهَيِّأُ لِلصَّبِيِّ، وَالْمَهْدُ وَالْمَهَادُ: الْمَكَانُ

الْمُمَهَّدُ الْمُوطَأُ) وشە ی: (مَهْد، مِهَاد) بە شوینی ک دەگوتری: کە خوێشکرا بێ و ئامادەکرا بێ، بەلام ناویشە بۆ ئەو بێشکە و لانکە ی کە مندالی گچکە و شیرەخۆرە و مەلۆتکە ی تێدەهاوێشتی.

(وَكَهْلًا): (الْكَهْلُ: أَي الْكَامِل) کەهل، واتە: کەمل، (الْكَهْلُ: مَنْ وَخَطَهُ الشَّيْبُ،

أَي: شَابُهُ، اسْتَوَى بَيَاضُهُ وَسَوَادُهُ) کەهل بە کەسێک دەگوتری: بلی ریشی ماش و برنج بوو، مووی سپی له سەر و ریشی پەیدا بوو بێ، یاخود موو سپی و رەشە کە ی تیکەل بوو بێ وەک یەک بێ، ئەگەر پێهەلاتر چوو، ئەو پێی دەگوتری: (شیخ) واتە: بە تەمەن، بەلام لهو خوارتر بوو، پێی دەگوتری: (شاب) واتە: گەنج، هەلبەتە ئەو قوناغانەش بە پێی هەندی له کەسەکان دەگورین،

کەسی وا ههیه هەر له سی سالییهوه دەیداته دەم پیرییهوه، بهلام جوړیک له گەنجیی هەر پێوه دیاره، وهك پینغه مبهری خوا ﷺ بهو شیویه بووه، نهوهی که جهستهی ساغو سهلامهتتر بی، یان جهستهی به شیویهك بی که زوو ته مهنی لی دیار نه دات ناوایه.

(تَخَلَّقُ): (خَلَقَ) واته: هینانه دی له نه بوونهوه، ههروهك (خَلَقَ) به مانای دروسیتکرد (صنَع) یش دی، واته: مه رج نیه له نه بوونهوه بیهینیته دی، واته: (خَلَقَ) مانای (صَنَعَ) هه دهگه بهنی، شتیک له شتیک دروست بکهی، (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِدَاءٍ)، (خَلَقَ) به مانای نه ندازه گیرییهکی ریک و راست و پهیدا کردنی شتیکه، که نهو شته بنچینهیهکی نه بووبی، وه تییدا چاو له کهس نه کرابی، واته: شتیک پهیدا بکهی وینهی نه بووبی.

(الْأَكْمَهَ): (الْأَكْمَهَ: الَّذِي وُلِدَ مَطْمُوسَ الْعَيْنِ)، (أَكْمَهَ) کهسیکه که به کویری له دایک بووه، کویری زکماک.

(وَالْأَبْرَصَ): واته: به لهک، به لام له زمانی عه ره پیدا دهلی: (وَقِيلَ لِلْقَمَرِ أَبْرَصَ لِلنُّكْتَةِ الَّتِي عَلَيْهِ)، مانگ پی دهگوتری نه برهص له به ره وهی خالیکی پیویه، ههروهك چوون کهسیک که به لهکی پیوهبی، پی دهگوتری نه برهص.

(كَفَفْتُ): نه وانهم له تو گپرایهوه، (الْكَفُّ: كَفُّ الْإِنْسَانِ) کهف بریتیه له له په دهست به په نجه گانهوه، (وَكَفَفْتُهُ أَصَبْتُهُ بِالْكَفِّ وَدَفَعْتُهُ بِهَا)، واته: به له په دهست لیما، یا خود به له په دهست لامبرد، پالمپیوهنا که نه بی، یان نهیه ته پيش.

(الْحَوَارِيِّنَ): کووی هه وارییه، که به مانای هاوه لیکی تاییهت دی، وه له فه رمایشتی پیغه مبهری خوادا ﷺ هاتوه، فه رموویهتی: ﴿ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ وَحَوَارِيُّ الرَّبِّيرِ ﴾ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۱۴۶۷۵)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَمَ: (۲۸۴۷)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَمَ: (۶۱۹۳)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقَمَ: (۱۲۲) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ }، واته:

هەموو پېغەمبەرىك ھاۋەللىكى زۆر دانستەو تايبەتتى ھەبوۋە، ھاۋەللى زۆر دانستەو تايبەتتى من زوبىرى كورى عەوامە، كە كورە پوورىشى بوۋە، واتە: كورى خوشكى بابى بوۋە، كورى صەفییە بوۋە، صەفییەش كچى عەبدولموتتەئىب بوۋە، ئنجا ھەۋارىيە ھەكان لئردا واتە: پشتیوانانى عیسا، ئایا بۆچى پېيان دەگوترا ھەۋارىيە؟

(۱) ھەندىك گوتوویانە: لە (حَوْر) ھوۋ ھاتوۋ، واتە: گەرئانەۋە، لەبەرئەۋەى بۆ لای خوا گەرئانەۋە.

(۲) ۋە ھەندىكىش گوتوویانە: لە ھەۋرئانەۋە ھاتوۋ، (حوراء) واتە: ئافرەتتىك كە چاۋى زۆر سېۋى و زۆر رەش بن، واتە: رەش و سېپىھەكەى چاۋى زۆر دياربى.

(۳) ۋە ھەندىكىان گوتوویانە: (كَانُوا قَصَّارِينَ) بەرگ سېپكەرەۋە بوون، ديارە ۋەختى خۇى، ۋەك چۆن ئىستا ئوتو ھەيە، شوئىنى جل شوئىرى و ئوتوۋكردنە، كاتى خۇى (قصار) ھەبوون، كەسىك بەرگىكى بوۋىت داۋىەتى بەۋان، بۆيان سېۋى و جوان و خاۋىن كرددۆتەۋە.

(۴) ھەندىكىش گوتوویانە: (كَانُوا صَيَّادِينَ) پراۋچى بوون، ئنجا لەبەرئەۋەى كە پراۋچى بوون، ھەمىشە لە ئاۋدا بوون، پاك و خاۋىن بوون.

(۵) ھەندىكىش گوتوویانە: بۆيە پېيان گوتراۋە: (حواريين)، چونكە دل و دەروونى خەللىان لە شىرك و بتپەرستى پاك كرددۆتەۋە، ۋە ئىمان و تەۋھىدىان خستۆتە نىۋ دلىان بە فەرمانى خوا.

(يَسْتَطِيعُ): (أَي: يَقْدِر) واتە: دەتوانى، (الطَّوْعُ: الإِتْقِيَادُ، يَسْتَطِيعُ: يُجِيبُ، أَوْ هَلْ تَقْتَضِي الْحِكْمَةَ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ؟) دوايى زياتر روونى دەكەينەۋە، چونكە بەكارھىنئانى ئەو وشەيە بۆ خۋاى بەرزو بىۋىنە نەگونجاۋە بە پىى رۋالەتەكەى، بۆچى؟ چونكە ھەۋارىيەكان دەلئىن: ئایا پەرۋەردگارت دەتوانى سفرەيەگمان لە ئاسمان بۆ دابەزىنى؟ ھەندىك دەلئىن: (يَسْتَطِيعُ) بە ماناى (يُجِيبُ) دى، واتە: ئایا پەرۋەردگارت ۋەلامت دەداتەۋە، ئەو سفرەيە دابەزىنى لە ئاسمانەۋە؟ ھەندىكىش گوتوویانە: (يَسْتَطِيعُ) ھەر بە ماناى (دەتوانى) دى،

واتە: ئایا حیکمەتی خوا ئەوە دەخوای ئەوە بکات؟ نەك گومانیان هەبووی
له توانای خوا.

(مَآئِدَةٌ): (المَائِدَةُ: الطَّبَقَ الَّذِي عَلَيْهِ الطَّعَامُ، وَالْمَيْدُ: الإِضْطْرَابُ)، سینیەك،
یان سفرەیهك كه راده‌خړی، ئەگەر خواردنی له‌سەر نەبی، پێی دەگوتری:
(طَبَقُ)، ئەگەر له‌سەری بی، پێی دەگوتری: (مَائِدَةٌ)، ئەویش له ئەسلدا له
(مید)هوه هاتوه، دەلی: (وَالْمَيْدُ: الإِضْطْرَابُ) له‌بەرئەوهی سفره‌و خوان
دەجوولێنری و لادەبردی و هەل‌دەگیری.

(عِيدًا): { الْعِيدُ: مَا يُعَاوَدُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، وَخُصَّ فِي الشَّرِيعَةِ بِيَوْمِ الْفِطْرِ وَيَوْمِ
النَّحْرِ، وَلَمَّا كَانَ ذَلِكَ الْيَوْمَ مَجْعُولًا لِلسَّرورِ فِي الشَّرِيعَةِ، كَمَا نَبَّهَ النَّبِيُّ
بِقَوْلِهِ: ﴿أَيَّامُ أَكْلِ، وَشُرْبٍ، وَبِعَالٍ﴾ صَارَ يُسْتَعْمَلُ الْعِيدُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِيهِ
مَسْرَةٌ، وَعَلَى ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ

لَنَا عِيدًا﴾، واتە: وشە (عید) جەژن ئەو بۆنەیهیه كه جار له دواى جار
دەگەرپێتەوه، دووباره دەبێتەوه، جەژن له‌بەرئەوهی سالانه دووباره دەبێتەوه،
ياخود لهو رۆژەدا دووباره دەبێتەوه، بەلام له شەریعەدا تايبه‌تکراوه به
رۆژی رۆژوو شکاندن كه یه‌كى شه‌وواله له دواى رەمەزان، وه رۆژی قوربانى
سەربرین، واتە: جەژنى رەمەزان و قوربان (راغب الأصفهاني) وایگوتوه.

بەلام وانیه، چونکه هەر له حەدیسدا هاتوه رۆژی جومعه‌ش به جەژن
(عید) ناوبراوه، هەر وه‌ها (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ)یش ئەو سێ رۆژانهی كه قوربانیا
تێدا سەردەبردی، ئەوانیش به جەژن (عید) ناوبراون، وه (راغب الأصفهاني)
دەلی: (عید) مەرج نیه هەر بۆنەیه‌كى ئایینی بی، بەلكو هی نەتەوه‌ی و
نیشتمانی‌ش هەر پێی دەگوتری: (عید)، كه ئەو دەلی: (وَلَمَّا كَانَ ذَلِكَ
الْيَوْمَ مَجْعُولًا لِلسَّرورِ فِي الشَّرِيعَةِ) وه له‌بەرئەوهی وشە (عید) له
شەریعەدا بۆ دلخۆشی و شادیی به‌کارهینراوه، { كَمَا نَبَّهَ النَّبِيُّ بِقَوْلِهِ: ﴿أَيَّامُ
أَكْلِ، وَشُرْبٍ، وَبِعَالٍ﴾، هەر وه‌ك پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئاگاداری کردووینەوه،

فەرموويەتى: رۆژانى جەژن رۆژانى خواردن و خواردنەو و جوتتبونن، (صَارَ يُسْتَعْمَلُ الْعِيدُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِيهِ مَسْرَةٌ) وشەى (عيد) بۆ ھەر رۆژىك بەكارھاتوو ھە دىخۆشییەكى تىدابى، بەو پىيە جەژنى نەورۆز، يادى راپەرین... ھتد، ھەر بۆنەيەك شادییەكى تىدابى پىی دەگوترى (عيد)، ئەو لىرەدا وادەلى، بەلام لەراستییدا لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا وەك من لە كتیبى (جەژن و بۆنەو يادەكان و ھەلسەنگاندنىك)دا باسكردو و ساغم كردۆتەو: وشەى (عيد) بە ھەر بۆنەيەك دەگوترى كە دووبارە بىتەو، ئەگەر بۆنەيەكى ناخۆشیش بى، واتە: لەو رۆژەشدا شتىكى گەورە روويدابى، مادام ياد بكرىتەو پىی دەگوترى (عيد)، بەلام زۆر جار لە بەكارھىنانى عورفدا (عيد) زیاتر بۆ كاتى خۆشیی بەكارھىنراو، ئەگەرنا لە ئەسلى زمانى عەرەبیدا وانى، (راغب بەردەوام دەبى و دەلى: (وَعَلَى ذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى): ﴿ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ

السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا ﴾، لەسەر ئەو بناغەيە فەرموودەى خواى بەرز كە عيسا عليه السلام داوا لە خوا دەكات و دەفەرموى: پەروردگارمان سفرەيەكى پىر خواردنمان بۆ بنىرە خوارى لە ئاسمانیو، كە بۆمان ببىتە جەژن.

مانای گشتی نایەتەکان

خو ﷺ لەم حەوت نایەتەدا، ھەرودھا لە نایەتەکانی دیکەشدا کە دین، واتە: پێنج نایەتی کۆتاییش، کە دەبنە دەرسی کۆتایی تەفسیری ئەم سوورپەتە موبارەکە، جگە لە نایەتی یەكەم کە باسی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەکات بەگشتی، ئەوانی دیکە ھەموویان باسی عیسا ﷺ و دایکی (مەریەم) خو لئی رازی بۆ و حەوارییەکان و ... ھتد دەکەن.

وہ لێردا خو ﷺ ھەندیک حەقیقەتی زۆر گەورەو گرنگمان بۆ دەخاتە روو، وہ کۆمەڵێک ئەفسانەو بیروبۆجونی ھەڵەو پەڵەیی نەصرانییەکان ھەڵدەوێت، وہ ھەندیک دیکەش دەخاتەوہ بیر نەصرانییەکان، کە ڕەنگە بۆخۆشیان فەرامۆشیان کردبۆ و لەبیریان چووبیتەوہ:

سەرەتا خو ﷺ دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، رۆژێک کە خو پێغەمبەران کۆدەکاتەوہ، دەفەرموی: بە چی وەلامدرا نەوہ لەلایەن ئۆممەتەکانتانەوہ؟ ھەندیک لە توێژەرەوان دەلین: ئەوہ پەيوەستە بەوہی پێشیەوہ کە دەفەرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا لِلَّهِ لَّا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (١٠٨)، واتە: پارێز لە خو بکەن و ببیستن، خو رێنمایی کۆمەڵی لارپێوان ناکات، واتە: پارێز لە خو بکەن و فەرمانی خو ببیستن، بۆئەوہی لە رۆژیکدا کە خو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەوہ، ئێوہ سەربەرز بن، دەشگونجی ئەو رستە سەربەخۆ بۆ: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾، واتە: یاد بکەنەوہو بیھیننە بەرچاوی خۆتان ئەو رۆژە کە خو ھەموو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەوہ ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، پێیان دەفەرموی: بە چی وەلامتان دراوتەوہ؟ واتە: ئۆممەتەکانتان چیان وەلامدانەوہ؟ دیارە خو ﷺ یەك بە یەك لێیان دەپرسی ئەگەرنا وەك لە حەدیسی پێغەمبەری خو ﷺ ھاتوہ، وہ (أحمد) لە (المسند) دا ھیناویەتی، کە سەدو بیست و چوار ھەزار (۱۲۴۰۰۰) دانە پێغەمبەر ھەبوون، ئنجا

ئەگەر خىۋاي پەرۋەردىگار لىيان بېرسى ھەموويان پېكەۋە ۋەلام نادەنەۋە، بەلكو يەك يەك، لە ھەر پېغەمبەرىك دەپرسى: تۆكە رەۋانەم كىردى ۋەحى و پەيامى خۆمە پېدا ناردى، ئايا قەۋمەكەت، كۆمەلگاكەت چۆنئان ۋەلام دايەۋە؟ ئنجا بۆ زانىارىيتان لە ھەدىسى پېغەمبەر ﷺ دا ھاتە: كە پېغەمبەرى ۋا دى كەسى لەگەل دا نىە، كەس ئىمانى پى نەھىناۋە، ھى ۋا ھەيە سى چوار كەس ئىمانئان پېھىناۋە، ۋە ھى ۋا ھەيە كۆمەلىكى زۆر، ھى ۋا ھەيە كۆمەلىكى كەم، يانى: پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) زۆر توۋشى نارەھەتى و گرفتارى بوو ون، كە پېغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا يەك نەفەر ئىمانى پى نەھىنى، ئەۋەدى دىكە يەككىك، ئەۋەدى دىكە دووان، ئەۋەدى دىكە سى!! بەلام گىرنگ ئەۋەيە خوا لە ھەموويان دەپرسىتەۋە، ديارە خىۋاي زانا ۋا شازەزا كە لە پېغەمبەران دەپرسىتەۋە بىگومان بۆ سەرزەنشتكردن و سەركۆنەكردى قەۋمەكانئانە، ئەگەرنا خوا دەزانى پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كەمتەرخەمئان نەكردە، چۈنكە پېغەمبەران پارىزراۋ بوون لە ھەلەۋ كەموكوپى، بەلام دەيەۋى لەۋان بىستى، كە دەفەرمۇ: چۆن ۋەلامدراۋنەۋە؟ كۆمەلگايەكانئانى پى سەرزەنشت دەكات ﴿ قَالُوا

لَا عَلَمَ لَنَا ﴾، ئەۋانئش دەلئىن: ئىمە ھىچ زانىارىيمان نىە، ﴿ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ

الْغُيُوبِ ﴾، بىگومان ھەر تۆ زۆر زانئى نەئىنئىيەكانى (عَلَمٌ) صىغە موبالغەى (عَالِمٌ) ە، (عالم) ۋاتە: زانا، (عَلَمٌ) ۋاتا زۆر زانا، ﴿ الْغُيُوبِ ﴾ ىش كۆى (غَيْبٌ) ە، (غَيْبٌ) ىش، ۋاتە: ناديار، پەنھان.

لىرەدا توپزەرەۋانى قورئان دەلئىن: باشە يانى چى پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەلئىن: زانىارىيمان نىە گەلەكانمان مىللەتەكانمان چۆنئان ۋەلامدائىنەۋە؟ بۆچى ۋاىان فەرمۇۋە؟ سى مانائان بۆ ئەۋ رستەيە لىكداۋتەۋە:

راى يەكەم: ھەندىكىان گوتوويانە: ئەۋ رۆزە رۆزىكى ھىندە بە ترسە، ۋەك كوردەۋارىى خۆمان دەلئىن: مرؤف ناۋى خۇشى لەبىرچۆتەۋە، ئەۋەندە بە سامو ھەببەتو ھەژمەتە! پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەۋ كاتەدا لە

ترسان و لەبەر بەرزیی و گەورەیی خواو لە حەژمەتی ئەو رۆژە، ھەندیکیان زانیارییان نامیانی، کە دەلێن: ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، دیارە خۆیان هیچیان لەبیر نامیانی لەو کاتەدا، بەلام من ئەو مانایەم پی بەھیز نیه.

پای دوووم: ئەو رایە دەچیتە عەقلمەو، لایەنگرانی دەلێن: ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾، واتە: زانیارییە کمان نیه کە تۆ نەتبی، ھەرچی ئیمە دەیزانین تۆ زیاتری دەزانی، واتە: شتی کمان لەلا نیه بە تۆی رابگەییەنین، وە خواى گەورەش کە دەفەرموی: ﴿مَاذَا أُجِبْتُمْ﴾، مەبەستی ئەو نیه کە نەزانی، بەئکو مەبەستی ئەو نیه کە ئەوانی دیکە سەرزەنش بکات، ئەوانیش دەلێن: خوایه تۆ لە ئیمە چاکتر دەزانی بۆخۆت دەزانی چۆنیان وەلامداینەو.

پای سییەم: وە دەشگونجی ماناکەى ئاوابی: خوایه ئەو نیه کە ئیمە دەیزانین لەچاو زانیاری بېسنووری تۆ، وەك نەبوون (عدم) وایە، وە ئیمە زانیارییە کمان نیه شایانی باس بی، لەچاو زانیاری تۆ. ئەو سی مانایەى بۆ لیکدراونەو، کە من زیاتر مانای دوووم و سییەم بەدێن.

ئنجادیتە سەر باسی عیسا و مەریەمی دایکی، بۆ بەرپەرچدانەو نەصرانییەکان، وە لەم سوورەتەدا زۆر باسی خواوەن کتیبەکان بەتایبەتی نەصرانییەکان کراو، وەك چۆن لە سوورەتی (النساء) دا زۆر باسی خواوەن کتیبەکان، بەتایبەتی جوولەکەکان کراو: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَتِكَ﴾، یاد بکەو ئەو کاتەى کە خوا فەرمووی: ئەى عیساى کورێ مەریەم! یادى چاکەى من بکەو بەسەر خۆت و بەسەر دایکتەو، چاکەىەکی زۆر گەورەم لەگەڵدا کردوون، چاکەى خوا لەسەر عیسا ئەو نیه کە کردوویەتی بە پیغەمبەرى خۆی، بەبى باب دروستى کردو، ئەو ھەموو موعجیزانەى پێداون، رووحیکى زۆر پاکی پێداو، وە چاکەى خوا لەسەر دایکی عیسا ئەو بوو کە

ئافرەتتىكى زۆر پاكىزە بوو، خوا بەسەر ھەموو ئافرەتانی دنیادا ھەئىبئاردو، ۋە پاشان عیسا بەبى باب لە زگیدا بۆتە كۆرپە، كە ئەو موعجىزەھەكى زۆر گەورە بوو، ۋە دواییش خىوای پەرۋەردگار عىسای ھىناۋتە گۆۋ قسە لە كاتىكدا كە مەلۇتكە بوو ۋە لەسەر قۇنداغى بوو، ئنجا كاتىك لەگەل خۇیدا بردوۋىتەو، بۇ لای گەلەكەى، ئەو بەرگىرى لە دايكى كردو، ۋەك لە شوینى دىكەدا فەرموۋىتەى:

﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ ﴾ مريم، واتە:

(عیسا ﷺ) گوتى: من بەندەى خوام كىتیبى پىداومو كردوومى بە پیغەمبەر (يانى: چى كردوومى بە پیغەمبەرۋ كىتیبى پىداوم؟ واتە: دەمكاته پیغەمبەرۋ كىتیبم پىدەدا، كەواتە: ئەو دايكەى من خراپەكار نیه) ۋە خوا منى بە موبارەك دروستكردو، ۋە فەرمانى پىكردووم نوپز بكم، ۋە زەكات بدم، ۋە لەگەل دايكمدا چاك بىم، ۋە من خۇ بەزلىگرو بەدبەخت نىم، ۋە سەلامم لى بى ئەو رۆژەى كە لە دايك دەبم، ئەو رۆژەى كە دەمرم، ئەو رۆژەى كە زىندو دەبمەو، ئاوا عیسا ﷺ بەرگىرى لە دايكى كردو.

ئنجا خىوای پەرۋەردگار دیتە سەر باسى سەرژمىرى ئەو چاكانەى كە لەگەل عىسادا كردوونى، دەفەرموئ: ﴿ إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴾، كاتىك كە

پشگىرى تۆم كردو تۆم بەھىز كرد، بە (روح القدس)، واتە: بە جبریل، ﴿ تَكَلَّمَ ﴾

النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ﴿، لەگەل خەلك قسەت دەكرد كە لە بېشكەدا بووى، ۋە بە كاملىش، ھەئبەتە ھەموو كەس بە كاملى قسان دەكات، كە دەكەۋىتە تەمەنى پەنجاۋ شەست سالى، ھەموو كەس قسان دەكات! ئەدى بۇچى خىوای كاربەجى ۋەك چاكەيەك لەسەر عىسا باسى دەكات؟ واتە: قسەكردنت كاتى كە لەسەر قۇنداغ بووى ۋە لە بېشكەدا بووى، ۋەك قسەكردنى كاتى كامل بوونت، ۋەك يەك بوون، چونكە منداال ئەگەر ھەر بزىقنىۋ بزىرپنى، ھەموو منداالىك زىقە

زیقی ھەییە، وە ھەموو مندائیک ھەندئ وشەو دەنگی نامەفھوومی دەبی، بەلام مندائیک مەلوتکەبی و ھەک پیاوی گەورە قسان بکات، ئەو موعجیزەییە، بۆیەش خوای کاربەجئ قۆناغی کاملیتی (کھولە)ی لەگەل قۆناغی نیو بیشکەیی دا

باسکردو، بۆ قسەکردنی عیسا علیہ السلام، ئنجا دەفەرموئ: ﴿وَاِذْ عَلَّمْتَا الْكِتٰبَ

وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْانجِيلَ﴾، وە یاد بکەو ھە کە من کتیب و ھیکمەت و تەوورات و ئینجیلەم فیڕ کردی، ئنجا ئایا تەوورات و ئینجیلیش ھەر کتیب و ھیکمەت نین؟

زانایان ھیندیکیان گوتوویانە: کیتاب لیڕەدا بە مانای نووسین دی، ھیکمەتیش واتای ھۆش و گۆش و وریاییەکی زۆرم دابوو، ئنجا تەووراتیشم فیڕکردی کە شەرعیەتیکیە بۆ مووسا علیہ السلام ھاتو، ھەرودھا نەصرانییەکانیش لەسەری دەپۆن، وە ئینجیلیش تەواوکەری تەووراتە، ھەندیک شت لە تەووراتدا ھەبوو لای بردو، وە ھەندیک دیکی تازەشی ھیناوە، یەکیکی دیکی لە چاکەکانی من لەسەر تۆ ئەی

عیسا! ئەو بوو کە ئەو موعجیزەییەشم پیدای: ﴿وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ

الطَّيْرِ بِاِذْنِي﴾، وە یاد بکەو ھە کە لە قورئ شیوہی بالئندەت دروست دەکرد بە مۆلەتی من، واتە: لە قورئ شیوہی بالئندەت دروست دەکردو دەبوو بە بالئندە، جا ئەو چ جوړە بالئندەبەک بوو؟ ھەندیک دەلین: شەمشەمە کوپرە بوو، ھەندیک دەلین: کوتر بوو، بەلام خوا باسی نەکردو، گرنگ ئەو یە عیسا علیہ السلام شیوہی

بالئندە لە قورئ دروست کردو ﴿فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِي﴾، فووت پیدای دەکردو دەبوو بە بالئندە، گوتوویەتی بە ناوی خوا، یەکسەر بۆتە بالئندەو فرپو،

﴿وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي﴾، وە کوپری زگماک لەگەل بەلەکت چاک

دەکردنەو، بە مۆلەتی من و بە فەرمانی من، فووی لی دەکردن و دوغای بۆ

دەکردن و چاک دەبوونەو، ﴿وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِاِذْنِي﴾، وە کاتیک مردوووەکانت

دەردەھینایەو بە فەرمانی من، دیارە ھەموو کەس دەتوانی مردووان دەرھینیتەو

ئەگەر ھەر جەنازەكانيان بى، بەلام لىردا مەبەست ئەوئە مەردوۋەكانت بە زىندوۋى دەردەھىنايەو، دەلى: مردوۋى وا ھەبوۋە چەند ھەزار سال بوۋە مردوۋ، عيسا ﷺ چۆتە سەر قەبرەكەى و فەرموۋىتەتى: فلان كەس من عيساى كورى مەپىمەم پىغەمبەرى خوام تۆ كىي؟ مردوۋەكەش بە قسە كەوتو، گوتوۋىتەتى: منىش فلان كەسم، گوتوۋىتەتى: دە بە فەرمانى خوا زىندوۋ بىو، زىندوۋبوۋتەو دەريانىناو، قسەى كردوۋە پرسىاريان لىكردو، دوايى فەرموۋىتەتى: بە فەرمانى خوا بچۆۋە شوۋىنى خۆت، شايانى باسە ئەو لە ئىنجىلەكاندا نىە كە مردوۋى چەند ھەزار سال لەوۋە پىش زىندوۋ كرابىتەو، ھەروەھا دروستكردنى بالندەش لە شىۋەى قورۇ پاشان فووپىداكردنى و بوۋنى بە بالندەى زىندوۋ، ئەووش لە ئىنجىلەكاندا نىە، ئەوۋى لەویدا ھەيە، بۆ وئە: گەنجىك تازە مردوۋ، دايكى ھاتوۋ دواى لە عيسا كردو، دوعاى بۆ بكات، ئەوئەش دوعاى بۆ كردوۋە لەسەر شوۋىنى

خۇى ھەئساۋتەو، بەلام لىردا خواى بالادەست دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ أَخْرَجَ الْمُوتَىٰ

بِإِذْنِي﴾، يانى: مردوۋ كە لە قەبرى دابوۋن، زىندوۋت دەكردنەو، ئنجا دىتە سەر

باسى نىعمەتىكى دىكەى و دەفەرموئ: ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ

جِئْتَهُم بِالْبَيْنَتِ﴾، وە ياد بىكەو كاتىك وەچەى ئىسرئائىل لە تۆ دوور خستەو،

واتە: جوولەكەكانم لە تۆ دوور خستەو تۆم لەوان چەپالەدا، كاتىك بە بەلگەى

روۋن و ئاشكرايەكانەو ھاتىە لايان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

مُبِينٌ﴾، ئنجا ئەوانەى بىپروابوۋن لە كافرەكان، لە وەچەى ئىسرئائىل گوتيان:

ئەوۋە جادوۋىەكى ئاشكرايە، بەلام من تۆم لەوان پاراست، ديارە كە دەفەرموئ: تۆم

لەوان پاراست، ئاشكرايە دوايى ھەر بە جاسووسىي و بە پىلانى جوولەكەكان

عيسا ﷺ گىرا، بە حىسابى نەصرانىيەكان گىراو لە دار درا، (لە خاچ درا)، بەلام

ئىمەى مسوولمان دەزانيىن لە خاچ نەدراو، بەلام بۆچى لىردا خواى توانا

دەفەرموئ: لەوانم پاراستى؟ ديارە واتە پاراستى كە بتكوژن، كەواتە: ئەم ئايەتە

ئەوۋە نەصرانىيەكان دەليىن بە درۆى دەخاتەو، چونكە ئەگەر عيسا لە خاچ

دراپی، مانای وایه خوای بالآدهست نه‌یپاراستوه! هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش به درۆ ده‌خاته‌وه که عیسا خوای په‌روه‌ردگار مراندبیتی، ئنجا به‌رزی کردبیته‌وه، چونکه مه‌به‌ستی جووله‌که‌کان و رۆمه‌کان ئه‌وه بووه عیسا بکوژن، ئنجا ئه‌گهر خوا هه‌ر مراندبیتی و دوایی به‌رزی کردبیته‌وه به مردوویه‌تی، مانای وایه ئامانجی جووله‌که‌کان و رۆمه‌کان هاتۆته دی، به‌لام کاتیک ئامانجی ئه‌وان نه‌هاتۆته‌دی که به زیندوویی به‌رز کرابیته‌وه، وه‌ک عه‌قیده‌ی ئه‌هلی ئیسلام وایه، وه له سوورپه‌تی (آل عمران)، له سوورپه‌تی (النساء) یشدا له به‌رگی دووه‌م و سیه‌می ئه‌م ته‌فسیره‌دا، به ته‌فصیل ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌مان باسکرده‌وه.

ئنجا دیته سهر بابه‌تیک‌ی دی، ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ**

ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَامِنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾، وه کاتیک سرووشم بۆ هه‌واریه‌کان کرد، (یانی: خسته‌مه دئیانه‌وه‌و خورپه‌م بۆ کردن) که برۆا به خۆم و به پیغه‌مبه‌ره‌که‌م بینن، گوتیان: ئیمانمان هی‌نا، شایه‌دبه که ئیمه گه‌ردنکه‌چین، وه‌حی لی‌رده‌دا به مانای خسته‌مه دۆ و خورپه (إلهام) دی، نه‌ک به مانای ئه‌و وه‌حیه‌ی که بۆ پیغه‌مبه‌ران دی، چونکه هه‌واریه‌کان پیغه‌مبه‌ر نه‌بوون، وه هه‌ندیک گوتوویانه: ده‌گونجی هه‌واریه‌کان پیغه‌مبه‌ر بووبن، به‌لام ئه‌وه‌ی که گوتمان له هه‌موویان راسته‌ه، چونکه وه‌حی له به‌کاره‌ییانی قورئاندا به چه‌ند مانایه‌ک هاتوه:

(۱) به مانای ئاماژه، دی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ **فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ**

فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿۱۱﴾ ﴿ مریم.

(۲) به مانای ئیلهامی غه‌ریزی دی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ**

النَّحْلِ... ﴿۱۸﴾ النحل، واته: وه په‌روه‌ردگارت سرووشی کرد بۆ هه‌نگ.

(۳) وه به مانای فی‌کردن دی، وه‌ک ده‌رباره‌ی سرووش کردن بۆ دایکی موسا عليه السلام

ده‌فه‌رموی: ﴿ **وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ... ﴿۷﴾ القصص، واته: وه‌حیمان نارد بۆ**

دایکی موسا عليه السلام، که ئه‌ویش لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پی‌ی خسته‌مه دۆ، که به عه‌ره‌بی

(إلهام) و به کوردی (خورپه)یه، لی‌ره‌شدا به هه‌مان شیوه که ده‌فه‌رموی: کاتی‌ک وه‌حیم نارد بؤ‌حه‌واریه‌کان که ئیمان به من و به پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌م بی‌ن، گوتیان: ئیمانمان هی‌نا، وه تو‌ش شایه‌د به که ئی‌مه مسو‌لمانین، یا‌خود ئی‌مه گه‌رده‌نکه‌چین.

ئنج‌ا خوا ﷺ باسی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته گرن‌گه ده‌کات که بریتیه له دابه‌زینی سفره‌و

خوانیکی پر له خواردن له ئاسمانه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذْ قَالَ الْحَوَارِثُونَ يَا عِيسَى

أَبْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴾، یاد بکه‌وه

کاتی‌ک حه‌واریه‌کان گوتیان: ئه‌ی عی‌سای کوری مه‌ریه‌م! ئایا په‌روه‌ردگارت ده‌توانی سفره‌و خوانیکی پر خواردنمان له ئاسمانه‌وه بؤ‌دابه‌زینی؟ دیاره برسی بوون، پی‌ویستیان پی‌ی بووه، وه‌کو دوایی خۆیان پاساویان داوه‌ته‌وه به جه‌ند شتی‌ک،

سه‌ره‌تا عی‌سا ده‌فه‌رموی: ﴿ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾، گوتی: پارێز له

خوا بکه‌ن ئه‌گه‌ر ئیماندارن، ئه‌گه‌ر ئیماندارن پارێز له خوا بکه‌ن که ئه‌و جو‌وره داوایه‌ی لی بکه‌ن، خوا سفره‌و خوانتان له ئاسمان بؤ‌دابه‌زینی، نابیت داوای وا له خوا بکه‌ن، ئنج‌ا دوای ئه‌وه‌ی حه‌واریه‌کان ئامانجه‌کانی خۆیان و پاساو به‌لگه‌کانی خۆیان بؤ‌دابه‌زینی ئه‌و سفره‌یه ده‌خه‌نه‌روو، عی‌سا فه‌ناعه‌ت ده‌کات، که‌واته: ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی وه‌رده‌گیری که ئینسان ده‌بی ئامانج و مه‌به‌ستی خۆی باش بخاته‌ه‌روو، زۆر جار خسته‌نه‌رووی ئامانج و مه‌به‌ست به شی‌وه‌یه‌کی جوان ده‌بی‌ته‌ه‌وی

ئی‌قناعکردنی لایه‌نی به‌رانبه‌ر، ئنج‌ا حه‌واریه‌کان ده‌لین: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ

مِنْهَا وَنَنْظُمِينَ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴾،

گوتیان: ده‌مانه‌وی لی بخۆین، دیاره برسی بوون، وه دل‌یشمان ئارام بگری، وه بشزانین که تو راستت کردوه له‌گه‌لمان، وه شایه‌دیش بین له‌سه‌ری، که‌واته: چوار پاساوی‌نه‌وه‌و ده‌یخه‌نه‌روو، ئنج‌ا عی‌سا ﷺ داوا له خوای په‌روه‌ردگار ده‌کات

﴿ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴾، عی‌سای کوری

مەرىم گوتى: ئەى خاويە پەرودىگارمان! خاويىكىمان لە ئاسمانىيۆه بۆ دابەزىنە، عىشاش ﷺ سى پاسا و دىنىتەوه:

﴿ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَانَا وَعَآخِرِنَا وَعَآيَةً مِّنْكَ ﴾، بۆمان ببى بە جەژن بۆ

هە يەكەممان يانى: هە ئىستامان و هە دوايىمان، واتە: ئەو پۆژە بۆ هەمووانمان ببىتە جەژن، وە ببىتە نىشانە و بەلگەيەك لە تۆوه كە عىسا پىغەمبەرى خاويە و

لەسەر رىبازى خاويە، ﴿ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴾، بژيوو پۆزىشمان بدەيە، تۆ

باشترىنى پۆزىدەرانى، واتە: عىسا ﷺ مەسەلەى خواردن دەخاتە كۆتايى، ئەوان

خستووينا سەرەتا، گوتيان: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا ﴾، بەلام عىسا

دەيخاتە دوايى، ديارە هەر كەسەك لەقەدەر خۆى شت داوا دەكات هە عىشاش ئەوه لە مەقام و پاىە بەرزى ئەو دەوشىتەوه، ئنجا بزانيان خوا چى فەرموو:

﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُمَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ﴾، خوا فەرموى: من ئەو سەفرەيە دادەبەزىنمە

سەرتان و بۆتان دەنيرمە خوارى، ﴿ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا

أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴾، هەر كەسەك دواى ئەوهى ئەو سەفرە و خاوانە دەنيرمە

خوار كافر بى و بىبىروا بى، بەجۆرىك سزاي دەدم هىچ كەسم لە جىهانىان ئاوا

سزا نەدبى، جا وەك دوايى باسى دەكەين، زانايان باسى ئەوهيان كردوه، كە ئايا

ئەو سەفرە دابەزىوه، يان دانەبەزىوه، وە ئەو سەفرەيە چى لەسەر بووه؟ ئەوانەى

كە لەگەل عىسا بوون چەند كەس بوون؟ ئەوه زۆر لە زانايان لەوبارەوه

مشتومريان هەيە، كە لە مەسەلە گرنگەكاندا ئامازەى پى دەدەين.

چەند مەسەلە یەکی گەرنگ

مەسەلە یە کەم: یە کەم کە دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا

أَجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، دیارە بە تەئکید ئەو رۆژە کە خوا هەموو پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کۆدەکاتەو رۆژی قیامەتە، چونکە خوا لە دنیا دا هەر پێغەمبەرێکی لە کاتی خۆیدا ناردو، بەلام ئەو رۆژە کە هەمووان پێکەو کۆدەکاتەو، هەلبەتە لەگەڵ ئۆمەتەکانیشیان، رۆژی قیامەتە، جا ئینسان ئەگەر بێنیتە بەرچاوی خۆی (۱۲۴۰۰۰) دانە پێغەمبەر هەریەکە ئۆمەتەتی خۆی لەگەڵدا یە چ عەرزیک هەلی دەگری، بە ملیاران ملیار بەشەر؟! بە تەئکید ئەم سەر زەویەتی ئیمەش هەلی ناگری، بۆیە خوا

دەفەر موی: ﴿يَوْمَ تَبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ

الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، ئەو بۆیە بۆتان باس دەکەم، چونکە رەنگە خەلکی عەلمانی و کۆلکە خویندەوار، ئەو پرسیارەتان لی بکەن، بلین: جا باشە ئیستا نزیکە ی حەوت ملیار بەشەر لەسەر زەوی دا هەیه، خۆ ئەگەر هەتا سەد سالی دیکە، دوو سەد سالی دیکە نازانی چەندی دیکە بەشەر لەسەر زەوی هەبی، ئەو حەوت ملیارە رەنگە بێتە هەشت ملیار و بیست ملیار و چل ملیاریش، لە ئادەمەو کە ئەمە نازانین، تاکو ئیستا دەبی چەند ملیار بەشەر تیپەری بن، ئەو هەموو ملیار ملیار بەشەرانی ئەگەر لەسەر زەوی دایانبنی، یەکی هەر پینج سانتیم جیگا بگرن جیانی نابیتەو، چونکە تۆ وەرە بە مەترو سانتیم حیسابی بکە، ئەو هەموو ملیار بەشەرانی ئەگەر دەریاکانیش ببە و شکانی و هەموویانی لەسەر دابنن، جیانی نابیتەو، ئەی ئەدی چۆن ئەم سەر زەویە جی ئەو هەموو خەلکی تییدا دەبیتەو؟

ئیمە لە وەلامەکی دا دەلین: خوای پەر وەر دگار دەفەر موی: ﴿يَوْمَ تَبَدَّلُ

الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، واتە:

ئەو رۆژە كە زەوى وەك خۇى نامىنىتەو وە ئاسمانەكانىش وەك خۇيان نامىننەو، ھەمووى دەگۆرپ، وەك پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿يُحْشِرُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقَرْصَةِ نَقْيٍ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (۶۵۲۱)، وَمُسْلِمٌ برقم: (۶۹۸۶)، وَابْنُ حِبَّانٍ برقم: (۷۳۲۰) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ}، واتە: لە رۆژى دواىى خەلك لەسەر زەویەكى سپی گوډەكریئەو، وەك نانیکى سپی لیډى گوناحى لەسەر نەكراو. ئنجا نانیکى سپی كە گوناحى لەسەر نەكراى، مانای وایە ئەم زەویە ئیمە نیە، بە شیوہیەكى دیکە خوای پەرودرگار ھەیئەتەكەى دەگۆرپ، نازانین چۆنە؟ دیارە زۆر فراوان دەبى، وە تەشكىلەى دنیا كە ئیستا زەویە و گوډەلەى خۆرەو كەھكەشانەكان و كەون و كائىنات خوای كاربەجى بە جوړیکى دیکە دايدەرپۆزیتەو

كە بەس خوا بوخۇى دەزانى چۆنە، ئنجا كە خوا پېيان دەفەرموى: ﴿مَاذَا

أُجِبْتُمْ﴾، چىتان وەلام دراىەو؟ ئەوانىش دەلین: زانىارىيمان لەلا نیەو ھى ناتەواویش لایقى ئەو نیە بو تۆى بخەینە روو، ئەو یەك، یاخود ئەو زانىارىیەى كە تۆ لە لاتە، ھى ئیمە لە بەرانبەرىدا شتىك نیە، كەواتە: پېویست ناكات ئیمە بو تۆى بخەینە روو، ھەلبەتە خوای پەرودرگاریش مەبەستى ئەو نەبوو، كە ئەوان لیرەدا قسە بكەن و زانىارىیەك بخەنە روو، بەلكو مەبەستى ئەو بوو كە سەرزەنشتى گوډەلگا كافرەكانیان بكات، كە ئیمانیان پېيان نەھیناوە، تاكو پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بلین: ئیمە پېمان راگەیاندن، بەلام خوايە چۆنیان وەلام داىەو؟ تۆ باشتر دەزانى و فریشتەكان نوسیوویانەو تۆماركراو، با بخریتە روو.

مەسەلەى دووہم: خوای پەرودرگار دەفەرموى: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

أذْكَرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي

وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا

ءَامِنًا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿ ۱۱۱ ﴾، کاتیەک خوا فەرمووی: ئەی عیساى کورپى
مەریەم! چاکەى من بەسەر خۆت و دایکتەوه یاد بکەوه... لەم دوو ئایەتەدا خواى
زاناو توانا (۱۰) لە موعجیزەکانى خۆى کە بە عیساى عليه السلام داو، دەخاتە ڕوو:

باسی (۱۰) له مو عجزه کانی عیسا ﷺ

یهکه م: ﴿ إِذْ أَيْدَتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ﴾، یاد بکه وه که تۆم بههیز کرد به (روح القدس)، دیاره ههندیك له توپژدهوانی قورئان دهلین: (روح القدس) واته: جبریل، وه ههندیك گوتوو یانه: (روح القدس) نهو ئیمانیه که عیسا ﷺ ههیبوو، وه ههندیك گوتوو یانه: (روح القدس) نهو رووحه پاکیه که عیسا ﷺ ههیبوو، بهلام نهصرانییهکان بوخوشیان نازانن (روح القدس) چیه؟ دهلین (روح القدس) شتیکه له نیوان خواو عیسا دا هاتوه و چوو، نالین جبریل، بهلام زانایانی ئیسلام دهلین: یان مه بهست پی جبریله، که نهو رایه بههیزتره، چونکه خوا ی بهرز دهفه رموی: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ ﴾ ﴿ ۱۰۲ ﴾ الحل، بلئ: (روح القدس) له پهروه دگارتوه نهو قورئانه ی دابه زانده... که واته: (روح القدس) یانی: جبریل، چونیته ی بههیز کردنی عیسا ﷺ به (روح القدس) چی بووه؟ نهو بووه که جبریل هه میسه له گه ئی بووه هاوکاری کردوه و فیری کردوه، پشتی گرتوه دئی روشن کردوته وهو پاراستوو شیهتی.

دووهم: ﴿ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا ﴾، خه ئکی دهوینی که له بیشکه دای، وه کاتیک که دهکهویه ته مه نیشه وهو کامل دهبی، پیشتریش ئایه تهکانی سوورته ی مه پیه ممان هینایه وه، که خوا ی پهروه دگار له سوورته ی مه پیه م دا باس دهکات، چون جبریل دهنی ری بو لای مه پیه م، له کاتی کدا مه پیه م خه ریکی خوشوردن دهبی، جبریل له شیوه ی پی او یکی تیرو ته واودا خوی بو دهنوینی، وه که دهفه رموی: ﴿... فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴾ ﴿ ۱۷ ﴾ قَالَتْ اِنِّی

أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿ ۱۸ ﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿ ۱۹ ﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

﴿۲۰﴾ **قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ...** واته: (جبریل) بوئی چووه سهر شیوهی به‌شهریکی ری‌کوپیک، نه‌ویش (مهریهم) گوتی: من په‌نا به‌خوای به‌به‌زهیی ده‌گرم له‌تو، نه‌گهر تو که‌سیکی پاریزکاری، (جبریل) گوتی: من ته‌نیا نی‌ردراوی په‌روه‌دگارتم، هاتووم مندالیکت پی‌بدهم، گوتی: جا من چوون مندالم ده‌بی، که هیچ به‌شهریک ده‌ستی نه‌گه‌یاندوته من (به‌حله‌لایی)، وه داوین پی‌سیش نیم، (مهریهم گومانی خرابی لی ده‌کات)، گوتی: په‌روه‌دگارت وایفه‌رمووه، که نه‌وه بو من شتیکی ئاسانه... جا دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿فَأْتَتْ

بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا يَمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ ﴿۲۷﴾ مریم، واته: (دوای نه‌وهی مهریهم عی‌سای ده‌بی) کو‌رپه‌گه‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌بی ده‌یباته‌وه بو‌لای قه‌ومه‌گه‌ی، گوتیان: نه‌ی مهریهم! شتیکی خراپت کرده، (نه‌و مندالته له کوئی بوو، که می‌ردت نه‌کرده‌وه هر کچی؟! مهریهمیش خوای په‌روه‌دگار پی‌شتر پیی ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَمَّا تَرِيْنٌ مِنَ الْبَشَرِ اٰحَدًا فَقَوْلِيْ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ

صَوْمًا فَلَنْ اٰكَلَمُ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا﴾ ﴿۲۶﴾ مریم، واته: نه‌گهر به‌شهریکت دی بلئی: من نه‌مروؤ روؤزووم بو‌خوای خاوه‌ن به‌زهیی له‌خوم‌گرتوه، قسه له‌گه‌ل که‌س ناکه‌م، دیاره روؤزووگرتنی نه‌و کاته قسه له‌گه‌ل نه‌کردنیشی تی‌دا بووه، نه‌ده‌بوو قسه‌ش بکه‌ن، ئیدی که ده‌لین: نه‌ی مهریهم! نه‌وه‌ت له کوئی بووه؟ ﴿يَتَاخَتُّ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بَغِيًّا﴾ ﴿۲۸﴾ مریم، واته:

نه‌ی خوشکی هاروون! (دیاره مهریهم ده‌بی برابه‌کی هه‌بووی ناوی هاروون بی، یاخود مه‌به‌ستیان نه‌وه‌بووه که مهریهم له‌تاعه‌تدا وه‌ک هاروونی برای مووسا بووه، هاروون زور پی‌اویکی نه‌رمو نیان و مه‌ندبووه به‌شهرمو شکو بووه) واته: مهریهم! تو که له‌شهرمو شکو هی‌دی و مه‌ندی‌دا وه‌ک هاروونی برای مووسا بووی، تو نه بابت پی‌اوی خراپ بووه، نه دایکت داوین پیس بووه، ئیستا نه‌وه‌ت له کوئی بووه؟! ﴿فَاَسَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوْا كَيْفَ نٰكَلُمُ مِنْ كٰنَ

فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾ ﴿۲۹﴾ مریم، واته: (دیاره که بو‌خوی ئماژه‌ی کرده که من

قسە ناکەم بەرپۆزوم) ئاماژەى بۆ کۆرپەکەى کرد، گوتیان: جا چۆن لەگەڵ مندالیکدا قسە بکەین، کە جارێ لە بێشکە دایەو لەسەر قۆنداغەو مەلۆتکەیه؟

دیارە پێیان سەیر بوو، ئنجا عیسا یەکسەر دیتە وەلام: ﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ

ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ وَالسَّلَامُ

عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ﴾ مريم، واتە: (عیسا ﷺ)

گوتی: من بەندەى خوام، کتیبى پێداوم، وە کردوومى بە پێغەمبەر (ئنجا جارێ کە لەسەر حالەتى قۆنداغ دایەو مەلۆتکەیه، یانى چى: کردوومى بە پێغەمبەر و کتیبى پێداوم؟! واتە: دەمکاتە پێغەمبەر و کتیبم پێدەدا، کە واتە: ئەو دایکەى من خراپەکار نیه، ئنجا دەلى: خوا منى بە موبارەك دروستکردو، وە فەرمانى پیکردووم نوێژ بکەم، وە زەکات بەدەم، وە لەگەڵ دایکەم چاک بەم، وە من خۆ بە زلگرو بەدبەخت نیم، وە سەلامم لى بى، ئەو پۆژەى کە لەدایک دەبەم، ئەو پۆژەى کە دەمرم، ئەو پۆژەى کە زیندوو دەبەم، (ئاوا عیسا ﷺ بەرگریى لە دایکى کردو).

ئاوا عیسا سەلامى خواى لى بى بەرگریى و مورافەعەیهکى باش دەکات لە دایکى، کە مەرج نیه تەنیا یەك جاریش بووبى، رەنگە هەر جارێ پێویست بووبى، مەجلیس گیرابى، دیسان عیسا قسەى کردبى، ئایەتەکەش نافەرموئ یەك جار بوو، دوورنیه چەندان جار گوتیان: کوا دەبا ئەو مندالە قسان بکات، ئەى مەریەم! داخۆ ئەو مندالەت لە کوئى بوو؟ چونکە خواى پەروردگار

دەفەرموئ: ﴿ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا ﴾، لە لانکەداو بە کاملیى

قسە لەگەڵ خەلکدا دەکەى، نافەرموئ: یەك جار، بەلکو رەنگە چەند جارێ پێویستی بووبى، عیسا ﷺ قسەى کردبى، وە پێشتریش باسم کرد، بۆیه باسى کاملیى (کهلاً) یش دەکات، واتە: قسەى سەر قۆنداغى و حالەتى کە لە لانکە دابوو، لەگەڵ قسەى قۆناغى کاملییت، وەك یەك بوو بەرپۆجى بوو.

سییه‌م و چوارهم: که ده‌فهرموی: ﴿ **وَإِذْ عَلَّمْتِكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ**

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴾، ده‌گونجی بلیین: موعجیزه‌ی سییه‌می عیسا ئه‌وه‌بووه که خوا کیتاب و حکمه‌تی فی‌رکردوه، وه موعجیزه‌ی چواره‌میشی ئه‌وه‌بووه که ته‌ورات و ئینجیلی فی‌رکردوه، له‌م ته‌فسیره‌دا زورجار باسی کیتاب و حکمه‌تمان کردوه، ده‌گونجی مه‌به‌ست له کیتاب، (حه‌لال و حه‌رام و یاسا شه‌رعیه‌کان بی)، حکمه‌تیش مه‌به‌ست پی‌ی ره‌وشت و به‌ها به‌رزو جوانه‌کان بی، وه‌ک به ته‌فصیل له دهرسه‌کانی دیکه‌دا باسم کردوه، وه ده‌ش‌گونجی مه‌به‌ست له (کتاب) لی‌رده‌دا نووسین بی، (حکمه)یش عه‌قل و هوش و شاره‌زایی بی، دیاره خوای په‌روه‌ردگار یه‌کسه‌ر ئینجیل و ته‌وراتیشی فی‌ری عیسا علیه‌السلام کردوه و خو‌ی خوینده‌واری (خویندن و نووسین)ی نه‌بووه، دیاره ئه‌وانه‌ش موعجیزه‌ی گه‌وره بوون.

بینجه‌م: ﴿ **وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ**

طَيْرًا بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي

وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيْنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، وه یاد بکه‌وه کاتیک که به مؤله‌تی

من له قور شی‌وه‌ی بالنده‌ت دروست ده‌کردو، فووت پیدا ده‌کردو به مؤله‌تی من ده‌بووه بالنده، لی‌رده‌دا (تخلق) یانی: ساز ده‌که‌ی، دروستی ده‌که‌ی، (تھیء، تَصْنَعُ) دی، نه‌ک په‌یادا ده‌که‌ی (توجد)، چونکه خوای بالاده‌ست ده‌فهرموی:

﴿ **أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** ﴾ **النحل**، واته: ئه‌و که‌سه‌ی

به‌دیدینئ وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ وایه که به‌دیناهینئ؟ نایا بیرناکه‌نه‌وه! یان

ده‌فهرموی: ﴿ **... اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَرُ** ﴾ **الرعد**، (خلق)

له‌م نایه‌تانه‌دا به مانای به‌دیہینان دی، واته: شتیک له نه‌بوونه‌وه په‌یادا

موعجىزەى حەوتەم: ﴿ **وَالْأَبْرَصَ** ﴾، (أبرص) يانى بەلەك واتە: عيسا بەلەكشى بە مۆلەتى خوا چاك كىردۆتەو، ديارە ئىستاشى لەگەلدابى نەخۆشى بەلەك ھەر چاك نابى.

ھەشتەم: ﴿ **وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي** ﴾، ئەوھى كە زۆر جىيى سەرنجە ئەوھ كە دەفەرمۆي: كاتىك كە بە مۆلەتى من مردووت دەردەھىنان، ئەوھ نابى يەكسەر مانا روالەتتەھەى لىبگىرى، چونكە كاتى خۆى مردوو دەرهىنانەوھ لە گۆرستانان ھەبوو، بۆ كفن و شتى وا، يان واىانزانىوھ شتى لەگەل نىژراوھ، مردوو دەرهىنانەوھ لە گۆر، ھىچ نىھ، مردوو بە زىندووى دەرىنەوھ، گرنگە، كە تەنبا عيسا ﷺ ئەوھى كىردو، دوعاى كىردو، ئەو مردوھ بە زىندووى لە قەبرەكەى ھاتۆتە دەر، پرسىارىان لىكىردو، ھەتا گىپراوھتەوھ كە يەكلى لە كورەكانى ئادەمى زىندوو كىردۆتەوھ ھەندىك پرسىارى لىكىردوون، بە ھەر حال ئەوانە ئىمە لە رىپەكى روونەوھ پىمان نەگەشىتون، گرنگ ئەوھىە خوا بەگشتى دەفەرمۆي: كاتىك مردووت زىندوو دەكىردنەوھ، ئنجا مادام بە كۆ (جمع) ھاتوھ: (الموتى)، ديارە يەكلى زياتر بووھ، ئنجا سى، چوار، پىنج ... چەند بوون؟ نازانىن، بەلام كە مردوھكانى زىندوو كىردۆتەوھ، ماناى وانىھ دواىى ھەر زىندوو بوون، بەلكو ھەتا ئەو كاتەى خەلك پرسىارو وھلامىكىان لىيان بووبى، ماون و دواىى فەرموويەتى: بە فەرمانى خوا وھك خۆتان لىبىتەوھو، وھفاتيان كىردۆتەوھ.

نۆيەم: ﴿ **وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيْنَاتِ** ﴾، وھ يادبەكەوھ كاتىك كە وھچەى ئىسرائىلەم لى دوورخستىەوھو تۆم لە شەرو زىانى وان پاراست، كاتىك كە بە بەلگە روون و ئاشكراكانەوھ ھاتى بۆ لاىان، ئەوھش شتىكى زۆر سەير بووھ! عيسا ﷺ پىاوئىكى بى پشتو پەناو بە تەنبا، ئنجا جوولەكەكان ھىندە دزايەتتەيان كىردوھ، سەربارە رۆمەكانىشان بە پشتەوھ بووھ، بەلام بە ھەموويان زەفەرى پى نابەن، ئەوھش ديارە كە خوا پاراستوويەتى و موعجىزەھەكى دىكەپەتى.

دهیهم: ﴿ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَأَمِنَّا

وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴾، واته: وه یادبکه‌وه کاتیک که وه‌حیم نارد بو
حه‌واریه‌کان و پیم راکه‌یاندن (خستمه دئیانه‌وه)، که ئیمان به من و به
پیغمبره‌که‌م بینن، نه‌وانیش گوتیان: ئیمانمان هی‌ناو شایه‌دبه که ئیمه
مسوئلیمانین، نه‌وه ده موعجیزه‌وه ده نیعمه‌تی ناوازه، که خوی پهروردگار به
عیسای علیه‌السلام داون.

مه‌سه‌له‌ی سییهم: نجا خوی پهروردگار دیته سهر باسی نه‌وه خوانه‌ی که

پیشتر باسما ن کرد، ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ

يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴾، لی‌رده‌ا ﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، به دوو شیوه خویندراوده‌ته‌وه

﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، ئایا پهروردگار دته‌وانی خوانیکمان له ئاسمانه‌وه

بو دابه‌زینی پر بی له خواردن؟! نه‌ویش ده‌فه‌رموی: پاریز له خوا بکه‌ن نه‌گهر
ئیماندارن، هه‌روه‌ها خویندراویشه‌ته‌وه: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) یانی: (هَلْ تَسْتَطِيعُ
سؤال ربک) واته: ئایا دته‌وانی داوامان بو له پهروردگار بکه‌ی، نه‌وه‌مان بو بکات،
عیساش علیه‌السلام که جارئ باش له نیازو مه‌به‌سته‌که‌یان حالی نه‌بووه، فه‌رموویه‌تی:
پاریز له خوا بکه‌ن، نه‌گهر ئیماندارن نه‌وه جوړه داویانه له خوا مه‌که‌ن.

دیاره به پیی خویندنه‌وه‌ی دووه‌م: (هَلْ تَسْتَطِيعُ رَبُّكَ) هیچ ئیشکالیک نیه، به‌لام

به پیی خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م: ﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، ئیشکال هه‌یه، که بریتیه

له‌وه‌ی هه‌واریه‌کان نه‌زانن، که ئایا خوی بالاده‌ست فلان کاره‌ی پی‌ده‌کری یان نا؟!
منیش پی‌موایه به دوو شیوه نه‌وه ئیشکاله لاده‌چی:

۱- مه‌به‌ست له: ﴿ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ ﴾، توانینی نه‌نجامدان (قدرة التنفيذ)

نیه، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که ئایا حکمه‌تی خوی کاربه‌جی ریگا به

کاریکی وا دەدات، یان نا؟! که ئەو شیوازه دەربرپنەش شتیک باوه له زمان و عورفی گەلاندا.

۲- وادیاره حەوارییەکان ئەو کاتە سەرەتای هیدایەت و خواناسیی یان بووه و مەرج نیە هەموو سیفەتەکانی خوایان ناسیی و زانییی.

مەسەلە ی چوارهم: حەوارییەکان پاساوو بەلگەکانی خۆیان دەخەنە ڕوو، که

بۆچی داوا دەکەن سفرەو خوانیکیان له ئاسمان بۆ بیته خوار: ﴿ قَالُوا نُرِيدُ

أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ

الشَّاهِدِينَ ﴾، چوار پاسا و دیننەوه:

۱/ دەلین: ﴿نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا﴾ دەمانەوی لهو سفرەو خوانە بخۆین، دیاره

برسیان بووه و پێویستیان پێی بووه.

۲/ ﴿وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا﴾، وه دلێشمان ئارام بگرێ، سفرەو خوانیکی گەوره بووه،

چونکه وهك له ئینجیلهکاندا باسکراوه هەندیکیان گوتوو یانە: چوار هەزار

(۴۰۰۰) کەس لێیان خواردوه، بەلکو زۆربەیان دەلین: پینج هەزار (۵۰۰۰) کەس

لهو سفرەیان خواردوه^(۱)، ئنجا دوایی چەند سەبەتەیه کیشیان لێ

هەلگرتۆتەوه هەر لهو سفرەیهو، چەندان خەلکی دیکه لێیان خواردوه،

کەواتە: شتیکی زۆر گەورهو سەرسورپینەر بووه، واتە: تاكو بههوی ئەو

سفرەوه، ئیمانمان زیاد بکات و دلمان زیاتر ئارام بگرێ.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد الجدید، إنجیل: مرقس، الأصحاح: ۶، (یسوع یطعم الخمسة الآف)، ص ۲۰۰۲، وإنجیل: متى، الإصحاح: ۱۴، (یسوع یطعم الخمسة الآلاف)، ص ۱۹۱۹.

بەلام باسی هاتنە خوارەوهی سفرە له ئاسمان نەکراوه، بەلکو باسی ئەوه کراوه که عیسا ﷺ تەماشای ئاسمانی کردوه و دعای کردوه و پینج نان و دوو ماسی یەکه بەرەکەتیان کەوتۆتی و زیادیان کردوه.

۳/ ﴿وَتَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا﴾، سێیەمیش ئەوێهێه که بزانی تۆ راست دەکەیت
لەگەڵمان، وە بەراستی پێغەمبەری خۆی.

۴/ ﴿وَنَكُونَنَّ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، وە پاساو بەلگەی چوارەممان ئەوێهێه که
ئێمەش دەبینە شایەد که تۆ پێغەمبەری خۆی، ئەو شتە گەورەبەت کردووە،
لێرەدا (سید قطب) رەحمەتی خۆی لێ بێ لە تەفسیرەکی خۆیدا^(۱)،
قەسەبەکی جوان دەکات، دەلێ: تەماشای ئەو هەلۆیستەیی حەوارییەکان بکەن
(حەوارییەکان واتە: برادەرە دانستە و تاییبەتییەکانی عیسا که زۆر لێی نزیک
بوون و زۆر ئینسانی چاک و بە ئیمان بوون) حەوارییەکان داوای سفرە و خۆیان
لە عیسا دەکەن بۆیان دابەزینی، دەلێ: بەلام هاوێلانێ بەرپیزی پێغەمبەر ﷺ
هەرگیز پۆژیک لە پۆژان داوایەکی وایان لە پێغەمبەری خۆی ﷺ نەکردووە،
راستیش دەکات، هەرگیز هاوێلانێ پێغەمبەر خۆی لێیان پازی بێ داوایان لێ
نەکردووە شتێکی وایان بۆ بکات، بەلێ جاری وایان هەبوو خواردنمان کەم بوو،
پێغەمبەر ﷺ دوعای لێ خۆیندوو و زۆر بوو، یاخود ئایان لێبەر ئەوێه
پەنجە موبارەکەکانی دا ئاو هەلقولادووە شتی دیکەش، بەلام هەرگیز ئەوان
داوایان لێ نەکردووە شتێکی وایان بۆ بکات، کەواتە: هاوێلانێ بەرپیزی
پێغەمبەر ﷺ هەردەم ئیمانەکیان تەواوتر بوو، عەقلەکیان کاملتر بوو،
بێگومان ئەوانیش عاقل و بە ئیمان بوون، بەلام پلەیی هاوێلان بەرزتر بوو
لە پلە و پایەیی حەوارییەکان.

مەسەلەیی پێنجەم: ئنجا با بزانی عیسا ﷺ چی دەفەرموێ: ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ

مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا
وَءَايَةً مِنْكَ ۗ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾، عیسا کۆری مەریەم فەرمووی: ئەو
خوایە پەروردگارمان! خوایێکی پەر لە خواردنمان لە ئاسمانەو بو دابەزینە،
ئنجا ئەویش سێ بەلگە و پاساو دینیتەو بو دابەزاندنی ئەو خواردنە:

(۱) في ظلال القرآن، ج ۲، ص ۹۹۸.

(۱) ﴿ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا ﴾، بۇمان بىبى بە جەژن بۇ پېشىن و پاشىنمان، تەماشىا بگەين! پېغەمبەران چەند فراوانتر دەبىنن، حەوارىيەكان يەكسەر گوتوو يانە: (ئاكل منها) لىي دەخوئين، ئەو جارى باسى خواردنى ھەرنكا دەلى: تاكو ئەو خوان دابەزىنە، بىبىتە بۇنەيەكى گەورەو جەژنىك بۇ ھەموو لايەكمان.

(۲) ﴿ وَآيَةٌ مِنْكَ ﴾، وە بىبىتە نىشانەو موعجىزەيەك لە تۆو، تاكو ئەو خەلكە زياتر ئيمانان دابەزىرى.

(۳) ﴿ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴾، ئەوان گوتيان: لىي دەخوئين، ئەو دەفەرموى: ﴿ وَأَرْزُقْنَا ﴾، وە بىزىومان بەدەيە! ئەو خەلكە ئاتاج و برسىيە، ديارە لە شوينىكى چۆل بوون، وەك لە ئىنجىلەكاندا ھاتو و دەستيان لە ھىچ خواردنىك گىرنەبوو.

مەسەلەى شەشەم و كۆتايى: ئەو دەيە كە خوا وەلام دەداتەو: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي

مَنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّن

الْعَالَمِينَ ﴾، وەك پىشتىرىش تەفسىرمان كرد، خوا دەفەرموى: دايدەبەزىنم بۇتان، بەلام ھەر كەسىك لە ئىو دەو دابەزىنى ئەو سفرو خوانە، بىپروابى بە جۆرىك سزاي دەدم، كەسم وا سزا نەدابى لە جىھانىيان، بۇچى؟ چونكە سوننەتى خوايە ھەر كەسىك خوا نىعمەتى زياترى بداتى، دوايى توندترىش لىپرسىنەوئى لەگەلدا دەكات، وەك دەفەرموى: ﴿ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ

النِّعَمِ ﴿ ۸ ﴾ الكاثر، ئەوئى عەقلى بەقوئەتتر بى، لىپرسىنەوئى قورستە، ئەوئى زانىارى زياترى، لىپرسىنەوئى گرانتە، ئەوئى دەستەلات، يان پارەو مال و سامانى زياترى... ھتە، ئەوئى خوا نىعمەتى زياترى بداتى، زياترى

لېدەپرسىتەو، خوا چەندت بداتى، ئەوندەشت لېدەپرسىتەو، ئەو دەى كەمترى بداتى، كەمتر لىي دەپرسىتەو، ئنجا عىسا ئەو موعجىزە گەورەيە پىشانى وان بدات و دواى ئەو دەى ھەر بېپرواين! ماناى وايە شايستەى ئەو دەى بە جۇرىك سزا بدرىن، كە ھىچ كەس لەمەو پىش بەو شىوہە سزا نەدراى، چونكە دواى خەلك دەلئىن: ئەوانە ئەو دەشيان دىو، ئىمان ناھىنن، ئىستا ئىمە بۇچى و چۆن ئىمان بىنن؟! وە سەرەنجام دەبنە رى شكىن بۇ ئەو كە خەلك بيانووان بەدەستەوبى بۇ كافر بوون.

جا ئايا ئەو سفرەيە دابەزىو، يان دانەبەزىو؟! دوو را ھەن:

راى يەكەم: ھەندىك لە زاناىان دەلئىن: ئەو سفرەيە دواى كە عىسا پىي فەرموون، خوا ئاوا دەفەرموى: ھەر كەسىك كافر بى لەمەودوا بەو جۇرەى عەزاب دەدەم، گوتىان: نە سفرەمان دەوى و نە ئەو عەزابەشمان تووشبى، ھەر لىيگەرئى.

راى دوو دەم: بەلام زۆربەى زاناىان دەلئىن: ئەو سفرەيە دابەزىو، چونكە خوا

دەفەرموى: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ،

عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾، بىگومان من داى دەبەزىنەم، كەواتە:

سفرەكە دابەزىندراو، منىش ئەم رايەى دوو دەم پى راستە.

ئنجا ئايا ئەو سفرەو خوانە چى لەسەر بوو؟

ھەندىك گوتوويانە: ماسى بوو، ھەندىك گوتوويانە: كولىرەو ماسى بوو، ھەندىك گوتوويانە: ميوەى بەھەشت بوو، ھەندىك گوتوويانە: ... ھتد، زۆر شتىان گوتو، بەلام ھىچى بەنگەيەكى واى لەسەر نى، بۇيە (طبرى) لە (جامع البيان) دەكەى خۇيدا قسەيەكى زۆر جوان دەكات، كە ديارە نازناوى پىشەواى توپژرەوانى ھەيە، پىموايە نازناو دەكەى پىر بە پىستى خۇيەتى، بەراستى ھەندى بنچىنەى داناون بۇ تەفسىرى قورئان، زۆر بەجىن، يەكك لەوانە ئەو دەى كە دەلئى: ئەو شتانەى كە خوا دەرى نەخستوون، پىويست ناكات بەدوايان

دابچین، ئەو سفرهیه چی لەسەر بوو؟ چەند کەس لێیان خوارد؟ چۆن بوو؟
پێویست ناکات، مادام خوا باسی نەکردووە، پێغەمبەریش باسی نەکردووە، کەواتە:
نابئ بە دواى بکەوى، چونکە ناگەیه هیچ ئەنجامیك، بۆ وینە: گۆچانەکەى
مووسا لە چ دارێك بوو؟ کەشتیەکەى نووح لە چی دروست کرا بوو؟ چەند
مەتر بوو؟ چەند کەسى تیدا بوون؟ مادام خوا باسی نەکردووە پێغەمبەر ﷺ
باسی نەکردووە، بیگومان لە رێگای وەحییەو نەبئ پەنھان (غیب) نازانرئ،
هەرکەس بەدوایدا بگەرئ، غەلەتە، (طبری) دەلئ: (وَأَمَّا الصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ
فِيمَا كَانَ عَلَى الْمَائِدَةِ، فَأَنْ يُقَالَ: كَانَ عَلَيْهَا مَأْكُولٌ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ كَانَ
سَمَكًا وَخُبْزًا، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ كَانَ ثَمْرًا مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ، وَغَيْرُ نَافِعِ الْعِلْمِ بِهِ، وَلَا
ضَارَّ الْجَهْلُ بِهِ، إِذَا أَقْرَأَ تَالِي الْآيَةِ بظاهر ما احتَمَله التنزيل)^(۱)، چەند جوان
دەلئ، واتە: قسەى راست ئەووەیە دەربارەى ئەووەى کە لەسەر ئەو خوانە بوو،
کە بگوترئ: خواردنیکی لەسەر بوو، ئنجا دەگونجئ ماسی و نان بووبئ، وە
دەگونجئ میوەى بەهەشت بووبئ، وە دەگونجئ هەرشتیکی دیکە بووبئ، وە
زانبارى هەبوون بەووەى کە چی لەسەر سفرەکەى بوو، هیچ سوودیگمان پئ
ناگەیهنئ، وە کە نەشزانین چی لەسەر بوو، چ شتیک بوو، دیسان هیچ
زەرەریگمان لئ نادات، مادام ئەو کەسەى کە قورئانی دەخوینئتەو، ئایەتەکە
دەخوینئتەو، ئیمانی هەبئ بەووەى کە خواى پەروردگار فەرموویەتی، کە
روالەتی ئایەتەکە هەلیدەگرئ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی بیست و پینجەم

پیناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا پینج ئایەتی کۆتایی سوورەتی (المائدة) تەفسیر دەکەین، کە ئایەتەکانی (۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰)ن، لەو پینج ئایەتە موبارەکەدا چوارەمین بەسەرھات، وە کۆتا بەسەرھاتی نیو ئەم سوورەتە خراوتە ڕوو، کە بەسەرھاتەکە بریتییە لە ڕووداویکی ڕۆژی دوايي، واتە: ئەم بەسەرھاتە پەيوەندیی بە دنیاوہ نیە، بەلکە وتووێژیکی خوايە ﷺ لە قیامەتدا لەگەڵ عيسا ﷺ دا، ئەويش لەبارەى پەرستەرانى عيساو دايكى لەلایەن نەصرانییەکانەو، کە خوا ﷺ لە عيسا ﷺ دەپرسى: ئایا تۆ بە خەلکت گوتو: خۆم دايکم بپەرستن، بمانکەنە دوو پەرستراو؟ عيساش ﷺ نکوولئى لەو دەکات، کە بە هیچ کەسى گوتبى خۆى و دايكى بپەرستن، وە ئەو راستییە ڕادەگەيەنئى، کە من تەنیا بە خەلکم گوتو: خوا کە پەرورەدگارى خۆم و ئیوہشە، بپەرستن، وە هەتا لە نیویشیاندا بووم، بەسەریانەو چاودێر بووم و ئاگام لە خەلکەکە بوو، کە تووشى شیرك و لادان و غەیری خواپەرستن نەبن، بەلام دواى ئەوہى کە منت بەرزکردۆتەو، ئەى خواى پەرورەدگار! بۆخۆت ئاگادارى داخۆ چيیان کردو؟! ئنجا خوا ﷺ ڕایدەگەيەنئى کە ئەمڕۆ (واتە: ڕۆژى قیامەت) راستان لە راستییەکەیان بەهرەمەند دەبن، ئەوانەى کە راستیان کردو: دلێان راست بوو، زمانیان راست بوو، کردوہیان راست بوو، لەگەڵ خۆیان، لەگەڵ خەلک، لەگەڵ خوادا راست بوون، ئەمڕۆ بەهرەمەند دەبن لەو راستییەى خۆیان، ئەويش ئەوہیە کە بە بەهەشتى خواى بەخشەر، وە بە رەزامەندیی یەگەى شاد دەبن، وە سەرفرازو بەختەوہر دەبن.

ئنجا لە کۆتاییدا خواى بالادەست خواوەندارێتى رەھاو بیسنوورى خۆى ڕادەگەيەنئى، کە ئاسمانەکان و زەوى و هەرچى تێیاندايە، تەنیا مۆلکى خواى پەرورەدگارن، وە خوا بە هەموو شتێک زاناو ئاگادارە.

﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيٰ إِلٰهَيْنِ
مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٰ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيٰ بِحَقِّ ۚ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ
فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۗ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۗ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾
إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ ۗ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ
هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰلِحِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّٰتٌ جَرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
فِيهِنَّ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

((وہ (یاد بکہوہ) کاتیک خوا فہرمووی: ئەى عىسای کورى مہریہم! ئایا بە خەلکت گوتوہ: من و دایکم لە جياتى خوا بکہنہ دوو پەرستراو؟ (عیسا) گوتى: پاکى بۆ تۆ، من بۆم نىہ شتیک بلیم کہ بۆم ڤہوا نہى، ئەگەر گوتبیتم تۆ زانیوتہ، تۆ نہینى نیو دەروونى من دەزانى، بەلام من نہینى زاتى تۆ نازانم، بیگومان ہەر تۆى زانای نہینىہکان ﴿۱۱۶﴾ جگہ لەوہى تۆ فہرمانت پیکردووم بیلیم، کہ خواى پەروردگارى من و پەروردگارتان بپەرستن، ہیچی دیکم پینہگوتوون، وہ ہەتا لە نیویاندا بووم، بەسہریانہوہ چاودیر بووم، بەلام پاش ئەوہى منت بە تہواویى وەرگرت و منت لەنیویاندا نہہیشت، (و بەرزت کردمہوہ بۆ ئاسمان) ہەر خۆت بەسہریانہوہ چاودیر بووی، وہ تۆ ناگادارى ہەموو شتیکى و بەسہریہوہ چاودیری ﴿۱۱۷﴾ ئنجا ئەگەر سزایان بەدى، ئەوہ بیگومان ئەوان بەندہى تۆن، وہ ئەگەر لیان ببوورى، بیگومان ہەر تۆى زالى کاربەجى ﴿۱۱۸﴾ خوا فہرمووی: ئەمہ ئەو ڤۆژہیہ کہ راستى راستان سوودیان پیدہگہیہنى، چەند باغیکیان ہەن، ڤووباریان بەژیردا دەرۆن، بە ہەمیشہی تیاندا دەمیننہوہ، خوا لەوان رازییہو ئەوانیش لەو رازیین، ئا ئەوہ بردنہوہى مەزنہ ﴿۱۱۹﴾ خاوەنداریتیى ئاسمانہکان و زہوى و ہەرچى تیاندایہ ہى خوایہ، وہ ئەو لەسەر ہەموو شتیک بە توانایہ ﴿۱۲۰﴾)).

شیکردنەووی هەندیک له وشەکان

(إِلَهَيْنِ) واتە: دوو پەرستراو، (إله) واتە: پەرستراو، (إلهان) یان (إلهين) واتە: دوو پەرستراو، وشەى (إله) یانى: (مَعْبُود) بە کوردی دەلێن: پەرستراو، له چیه‌وه هاتوه؟ زانایان و شارەزایانی زمانی عەرەبی سێ ئەگەریان داناوه:

(۱) هەندیکیان دەلێن: وشەى (إله) له (أَلَه، يَأْلَهُ، إِلاهةً) دوه هاتوه، واتە: (عَبْد، يَعْبُد، عِبَادَة) که‌واتە: (إله) بۆیه وای پێ‌ده‌گوتری، چونکه دەپەرستری.

(۲) وه هەندیکیان گوتووینانە: وشەى (إله) له (أَلَه، يَأْلَهُ، أَي: تَحْيَر) دوه هاتوه، واتە: سەرسام بووم، سەرسام دەبێ، له‌بەرئەوه که له ناسینی پەرستراوی به هەقد، که خوای بێ‌وینەیه، سەرسام دەبێ و خوا له عەقل و خەيالی ئیমে‌دا جی‌گای نابیتەوه، وه‌ك حەقیقه‌ته‌که‌ی، به‌س وه‌ك سیفەت و ناوه‌کانی دەیناسین.

(۳) - وه هەندیکى دیکەش گوتووینانە: وشەى (إله) له (لَاة، يَلُوهُ، لِيَاهَا، أَي: احْتَجَب) دوه هاتوه، واتە: پەنهان بوو، له‌بەرئەوه‌ی خوا پەنهانە و ئیمه به‌هه‌سته‌وه‌ره‌گانمان به‌ چاوو به‌ بیستن و به‌ بۆنکردن و به‌ تامکردن و به‌ده‌ست لی‌دان، ناتوانین په‌ی به‌ خوا ببه‌ین، به‌‌ئكو دەبێ به‌ عەقل شوینە‌واره‌کانی ببینین و، سیفەته‌کانی که له شوینە‌واره‌کانیدا دەرده‌وشینە‌وه، بناسین.

(سُبْحَانَكَ): واتە: پاکى بۆ تۆ، یانى: (أَنْزَهُكَ) واتە: تۆ به‌ پاك دەگرم، جا وشەى (سبحان) له (سَبَّح) وه هاتوه دەلێ: (ئەسلى وشەى (تَسْبِيح) له (سَبَّح) دوه هاتوه: (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ، أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبَّح) واتە: تێپەرینی خێرا له ئاودا یاخود له هه‌وادا، وه‌ك چۆن ماسى له ئاودا دەرپۆن، یان مراوی و ئەو بآئندانەى که به‌ هه‌وادا دەرپۆن، (يَسْبَحُ) واتە: مه‌له‌ ده‌کات، یان به‌ ئاودا دەرپۆت، یان به‌ هه‌وادا دەرپۆت، خوای په‌روه‌ردگار باسى خرۆکه‌کان ده‌کات ده‌فه‌رموی: ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ الأنبياء، ننجاً (التسبيح):

التَّنْزِيهِ) بەپاڤگرتن، ئەمە لەووە هاتووە کە کەسێک بەراستی خوای پەروەردگار بناسی، بە پاکی دەگری، وە زۆر خیرایی دەکات لە بەندایەتی بۆکردنیدا، وە خوا بەدوور دەگری لە هەرچی کەموکۆریی هەیە، لە هەرچی هەڵە و پەڵە هەیە.

(وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ) واتە: من نایزانم چی لە لای تو پەنھان و شێردراووە، (نَفْسُ اللَّهِ: ذَاتُهُ)، (نَفْس) بە مانای زات بەگاردی، ئەووە بۆیەش زانیان وایانگوتووە، چونکە خوا وشەى نەفسى بۆخۆى بەکارھێناوە، بەلام نەفس بەمانای رووح دى بۆ ئیمە، بەلام بۆ خوای پەروەردگار بە مانای زاتی خوا دى، هەروەک چۆن دیتنى خوا، بیستنى خوا، دەسلاتی خوا، بەزەبى خوا، حیکمەتى خوا، چوونە سەر عەرشى خوا، لە سیفەتەکانى ئیمە جیان، دیارە نەفسى خوا، زاتی خواش، لە نەفس و زاتی ئیمە جیاوە.

(شَهِيدٌ): واتە: چاودێر، یاخود شایەد، دیارە شایەدیش بۆیە دەتوانى شایەدیى بدات، چونکە چاودێر بوو، ئاگای لە شتەکە بوو، یاخود شایەد بەمانای ئامادە بوو دى، دەلى (من الشُّهُودِ وَالشَّهَادَةِ: الْحُضُورُ مَعَ الْمَشَاهِدَةِ، إِمَّا بِالْبَصَرِ أَوِ الْبَصِيرَةِ) واتە: (شَهِيد) لە (شُهُودٌ) و (شَهَادَةٌ) هە هاتووە، کە بەمانای ئامادەبوون دىت لەگەڵ بینیندا، چ بینینى بە چا و چ بینینى بە عەقل، وە (الشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنِّ عِلْمٍ حَصَلَ بِمُشَاهَدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ)، (شَهَادَةٌ) بریتىە لە قسەیهک کە دەردهچى لە کەسێکەووە کە عیلمىکی هەیە، بەهۆى ئەووەوە کە بەچا و شتى بینووە، یاخود بە عەقل دەرکی پیکردووە، بۆی پەیدا بوو.

(تَوْفِيَّتِي) واتە: منت وەفاتی پیکردووە، وشەى وەفاتی جیاوە لە وشەى (موت) (أَمَاتُهُ) لە (تَوْفَاهُ) جیاوە، چونکە ئەگەر بلایى: (أَمَاتُهُ) واتە مراندووویەتى، بەلام (تَوْفَاهُ)، واتە: بە تەواویى وەریگرتووە، چونکە وەک دواىى باسى دەکەین، خوا کە باسى وەفاتی عیسا دەکات، کە بیگومان عیسا نەمردووە خوا نەیمراندووە، بەلکو بە رووح و جەستەووە وەریگرتووە بەرزى کردۆتەووە بۆ ئاسمان، وەک لە

سورپه‌تی (آل عمران) و سورپه‌تی (النساء) دا هاتوه، له به‌رگی دووهم و سییه‌می ئەم ته‌فسیره‌ی خو‌ماندا باس‌مان کردوه، ئنجا ده‌ئێ: (وتوفية الشيء بذله وافيًا، واستيفاؤه تناوله وافيًا) که بگوتری: ئەو شته‌ی ته‌وفیه کرد، واته: به‌ته‌واویی به‌خشی، وه ئەگه‌ر بلی: (استيفاؤه) یانی: ئەوه که به‌ته‌واویی وه‌ریبگری.

(الرَّقِيبُ): (الرَّقِيبُ الْحَافِظُ، وَرَقَبَتُهُ: حَفِظْتُهُ وَالْمَرْقَبُ: الْمَكَانُ الْعَالِي الَّذِي يُشْرِفُ عَلَيْهِ الرَّقِيبُ) وشه‌ی (رقیب) به‌مانای پارێزهر دێ، یان چاودێر، (المراقب) واته: چاودێر، (رَقَبَتُهُ) واته: پاراستم، ئاگام لێی بوو، (مرقب) به‌و شوینه به‌رزو ده‌گوتری که که‌سیک له‌ویوه چاودێری شتیك بکات، ئەو بورج و شتانه‌ی داده‌نرین بو‌ حه‌ره‌سیات و ئیش‌کگرتن، پێیان ده‌گوتری (مَرَقَبُ) کۆیه‌که‌ی (مراقب).

(صِدْقُهُمْ): (صِدْق) واته: راستی، ده‌ئێ (الصِّدْقُ مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَالْمَخْبَرِ عَنْهُ مَعًا) (صدق) بریتیه له‌وه که قسه‌یه‌ک که ده‌یکه‌ی هه‌م له‌گه‌ل نێو دلتدا راست بێ، هه‌م له‌گه‌ل ئەوه‌دا که هه‌وائی پێده‌ده‌ی و هه‌وائی له‌باره‌وه ده‌ده‌ی.

مانای گشتی ئايەتەكان

خوﺍ ﷺ له كۆتايى ئەم سوورەتە موبارەكەدا، كە سوورەتى (المائدة) يە وتووڭىڭى خۇي لەگەل عيسادا ﷺ بۆ ئىمە باس دەكات، كە ئەو وتووڭىژە لە قىامەتدا بوو، واتە: ئەم بەسەرھاتى چوارمە كە لەم سوورەتى (المائدة) دايە پەيوەندىي بە دىئاوہ نىيە، بەلكو لە قىامەتدايە، ئەگەرنا ئەوانى دى ھەموو ديارە پەيوەندىيان بە دىئاوہ ھەبوو، پىشتەر باسماں كەرد: لە ئايەتەكانى پىشىدا

فەرمووى: ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَاٰلِكَ ...

﴿ ۱۱۰ ﴾، لەم كۆمەلە ئايەتەدا كە ئايەتەكانى (۱۱۰) تا (۱۲۰) ن، واتە: يازدە ئايەتن ھەموويان باسى بەرپەرچدانەوہى بىرۆكەى نەصرانىيەتە، كە عيسا ﷺ و دايكى (واتە: مەرىمە) خوﺍ لىي رازى بى، دەپەرستن، لەگەل خوﺍي پاك و تاك، خوﺍي بىھاوتا بەرپەرچى ئەو بىرۆكەيە دەداتەوہ، وە چەند راستىيەك دەخاتە روو، دەربارەى وە كە عيسا ﷺ بەندەيەكى خوﺍ بووہ، وە خوﺍ كۆمەلەي موعجىزەو نىعمەتى خۇي پىداون، ئنجا لىرەدا باسى ئەو وتووڭىژە دەكا كە لە نىوانى خوﺍ ﷺ عيسا ﷺ دا لە رۆزى قىامەتدا روودەدات، دەربارەى ئەوہ كە ئايا عيسا ﷺ بە خەلكى گوتوہ، كە خۇي و دايكى بپەرستن؟ يان نەصرانىيەكان ھەر لەخۇوہ ئە سەرگەردانىي و سەرلىشىواوييەيان بۆخۇيان پەيداكردوہ، بەبى ئەوہى كە ئەو بىرۆكەيە ھىچ رەگو رىشەيەكى راستى ھەبىو، ھىچ پەيوەندىيەكى بە وەحى و دىنى خواوہ ھەبى.

دەفەرمووى: ﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي

وَأُمَّيِ الْهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾، وە ياد بكەوہ! كاتىك خوﺍ ﷺ فەرمووى: ئەى عيساى كورى مەرىمە! ئايا تۆ بە خەلكت گوتوہ كە بەندايەتتى بۆخوتو بۆ

دايكت بكن، واتە: وەكو پەرستراو مامەلەتان لەگەلدا بكرى؟ ﴿ قَالَ سُبْحٰنَكَ

مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ ﴾، عيسا ﷺ گوتى: پاكىي بۆ تۆ، من تۆ

به پاك دهگرم، بۆم نیه که شتیک بلیم، بۆم هەق و شایسته نەبی، یانی: ئەووە که من بپەرستن، یان دایکم بپەرستن و بمانکەنە دوو پەرستراو، شتیکی ناهەقە، وە شتی ناهەق گوتنیش لە من ناوەشیتەووە، ﴿ **إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ** ﴾، ئەگەر گریمان گوتبیتیشم، ئەووە تۆ زانیوتە، واتە: که تۆ بۆخۆت دەزانی و زانیاری تۆ ئەووەی تێدانیه کهواتە: نەمگوتووە، هەلبەتە لێردەدا مەبەست ئەووەنیه که خوای پەنھانزان پرسیاری راستەقینە لە عیسا بکات، که ئایا واتگوتووە؟ چونکه کهسیک پرسیاری راستەقینە دەربارەى شتیک دەکات، که نەیزانی، بەلام ئایا ئەگەر عیسا ﷺ گریمان گوتبیتى: من و دایکم بکەنە پەرستراو، خوا نەیزانیووە؟ با، کهواتە: پرسیارەکه مەبەست پێی چییە؟ مەبەست پێی سەرزەنشتکردنی نەصرانییەکانە، وە خوا دەیهوئ عیسا ﷺ لە پۆزی قیامەتدا رايبگەيەنى که شتی واینەگوتووە، کهواتە: ئەى نەصرانییەکان! مالى قەلب سەربەخاوەنیهتی، ئیووە ئەو قسەیهو ئەو بیروکەیهی پەیداتان کرد، که بریتیه لە پەرستنی سییەکان (ثالوث)، وەك خوا

لەبارەیانەووە دەفەرموئى: ﴿ **لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ...** ﴾ (۳۳)

المائدة، واتە: ئەوانە بیپروان که گوتیان: خوا سییەمی سییەکانە، یانی: خوا بۆخۆی و عیسا ﷺ و مەریەم، یاخود: خواو عیسا ﷺ و جبریل، مانای وایە ئەو بیروکەیه ئەصل و بناغەیهکی نیه، تەنیا لێردەدا مەبەست پێی ئەووەیه، ئەگەرنا بیگومان خوا ﷻ پرسیار لە عیسا ﷺ ناکات، ئایا وایگوتووە، یان نا؟ چونکه کهسیک بە کهسیک دەلئى: واتگوتووە، یان نا؟! که بۆخۆی نەزانی، ئەووە دیارە خوا ﷻ هەموو شتیک دەزانی، بۆیه عیسا شەلامی خوای لەسەر بئى دەلئى:

ئەگەر گوتبیتم زانیوتە، ﴿ **تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِكَ** ﴾، تۆ دەزانی چی لە نیو دەروونی مندا هەیه، چی لە پەنھانی مندا هەیه، چ لەلای من شیردراوێه، بەس من نازانم چی لەلای تۆ شیردراوێه، واتە: تۆ نەینیی من دەزانی، بەس من نەینى تۆ نازانم، هیچی من لە تۆ شیردراوێه، ﴿ **إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ** ﴾

﴿ **الغیوب** ﴾، بیگومان هەر تۆی هەرە زانی نادیارەکان و پەنھانەکان و، ئەو شتانەى که

كەس نايانزانى، تۆ زۆر زۆر پىيان زاناي ﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ﴾، ھىچم پى نەگوتون: جگە لەوەى كە تۆ فەرمانت پى كەردووم كە بىلیم، ئەویش برىتیه لەچى؟ ﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ﴾، پىم گوتون كە خوا بپەرستن پەروردگارى منىش و پەروردگارى خوشتانه، پەيداكەرى منىش و پەيداكەرى خوشتانه، خواھنى منىش و خواھنى خوشتانه، ﴿ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ ﴾، وە من بەسەريانەو چاودىر بووم كە نەھىلم بەلارپىدا برۆن و بەھەلەدا بچن و غەيرى خوا بپەرستن، ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، كاتىك منت وەرگرت بەتەواويى ھەر خۆت بەسەريانەو چاودىر بووى، لىرەدا وشەى: ﴿ تَوَفَّيْتَنِي ﴾، بەماناى (منت مراند) نيە، چونكە عيسا ﷺ نەمردو، بۆيەش خواى پەروردگار وشەى (أَمَاتُهُ) بۆ بەكارنەھىناو، چونكە وشەى (وہفات) ماناى مردن دەگەيەنى، بەلام ئەوھش دەگەيەنى كە شتىك بە تەواويى وەربرى، لەبەرئەوھى عيسا ﷺ خوا بە رووح بە جەستەو، بەھوۋى فرىشتەكانەو وەربرى، بە كلاً و پرۆژنەدا بەرزى كەردەو و بردى بۆ ئاسمان، كەواتە: ﴿ تَوَفَّيْتَنِي ﴾، يانى (أَخَذْتَنِي وَأَفِيأَ أَخَذْتَنِي كَامِلًا) واتە: بە تەواويى وەرگرتەم، وە منت لەنيو ئەوانەدا نەھىشت، ﴿ كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، ھەر تۆ بەسەريانەو چاودىر بووى، ھەر تۆ ئاگات لىيان بوو، من لەنيوياندا نەمابووم، ھەتا ئاگام لىيان بى، ﴿ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، وە تۆ بەسەر ھەموو شتىكەو چاودىرى، وە ئامادەى ھەموو شتىكى، وە ئاگادارى ھەموو شتىكى.

ئىجا عيسا ﷺ روو دەكاتە خواى پەروردگار و دەفەرموى: ﴿ إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەگەر سزايان بەدى، ئەو بەندەى خۆتنو، بۆت ھەيە سزايان بەدى، لەسەر ھەلەو كەموكورپىيەكانيان، چون

خوای **﴿ ۴۶ ﴾** کاربەجییە و دادگەرە، بە ناهەق کەس سزا نادات، وەك دەفەر موی:

﴿ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴾ فصلت، واتە: پەروردگارت ستمکار نیە لە

بەندەکانی، وە لە شوینی دی دەفەر موی: **﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ﴾** النساء،

واتە: خوا بە قەدەر قورسای گەردیلەیهك زوڵم لە کەس ناکات، کەچی ئەگەر چاکەیان هەبێ پاداشتەکەیان بۆ چەند قات دەکاتەو، بەلام زوڵم ناکات.

کەواتە: ئەگەر سزایان بەدی، ئەو بەندە خۆتن و، دیارە هەلەیان کردووە بۆیە

سزایان دەدی، **﴿ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾** وە ئەگەر لێشیان

ببوری، ئەو لیبوردنەکەت لەبەر بێدەستەلاتیی نیە، بێگومان هەر تۆی زالی

کاربەجی، تۆ بالادەستی و زالی، وە کاربەجیشی، کەسێک سزای بەدی دەزانی بۆچی

سزای دەدی، وە کەسێک لیبی ببوری، دوا ئەو دی لە شیرک و کوفر تۆبە دەکات،

دیارە تۆ تۆبە وەرگری، جا لێردا مەبەست ئەو نیە کە خوای پەروردگار لەوانە

دەبوری کە گوتووینە عیسا کورپی خوا، وە عیسا دەپەرستن، بەلکو مەبەست ئەو نیە،

عیسای **﴿ عَلَيْهِ السَّلَامُ ﴾** وێستوووەتی رایبگەیهنی، کە وێستی خواو سەرجهم سیفەتەکانی خوا

رەهاو بێسنوورن، هەر کەسێکی بیهوی سزای دەدات، وە هەر کەسێکی بیهوی لیبی

دەبوری، بەلام چ سزادانەکە، چ لیبوردنەکە، لەسەر بناغە، وەك خوای دادگەر

لەسەر زمانی شووعیب دەفەر موی: **﴿ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴾** هود، واتە:

بێگومان پەروردگاری من لەسەر ڕێهێکی راستە، واتە: خوای پەروردگار بە ڕێهێکی

راستدا مامە ئە لەگەڵ بەندەکانیدا دەکات، چونکە هەندێ مەلاو زۆر لە خەلکی خەلکی

مسوولمان و عەوام پێیانوا، کە خوا هەر لە بەهانەیه!! نەخێر خوا لە بەهانە نیە،

یان بە شیوێهێک خوای کاربەجی وینا دەکەن، کە خوا بەبێ بنجینە و بەبێ

حیساب و کیتاب خەلک سزا دەدات، ئەوی دەباتە بەهەشتی، ئەوی دی دەباتە دۆزەخ!!

واند خوا زاناو کاربەجییە، وەك پیرەمێردی شاعیر دەلی:

کاکە خوا کاری نابەجی ناکا تا کیو نەبینی بەفری تیناکا

خوای پەروردگار مامەئەى حەكىمانە لەگەڵ بەندەكانیدا دەكات، بەئى رحمەت و بەزەبى بە پىش توورەبى كەوتۆتەو، بەلام ئەوى لىى ببوورى، لەسەر بناغەبەك لىى دەبوورى، ئەوئەش كە سزای بەدات، لەسەر بناغەبەك سزای دەدات.

نجا خوا ﷻ لە كۆتا قسەیدا دەفەرموى: ﴿ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ

صِدْقُهُمْ ﴾، خوا فەرموى: (واتە: لە رۆژى قىامەتدا خوا رايگەيانند) ئەمە ئە

رۆژەبە راستان لە راستىبەكەى خۆيان بەهرەمەند دەبن، راستى راستان سووديان پى دەگەبەئى، جا وشەى (صادقین) واتە: (راستان) نەك (راستگۆيان) چونكە گوتن بەشيكە لە راستى، بەلام (صدق) تەنيا لە راست گوتندا خولاصە نەبۆتەو، دەبى دلت راست بى، زمانت راست بى، كردهوەكانت راست بن، دیوى پەنھانت راست بى، لەگەڵ خوا راست بى، لەگەڵ دۆست و لەگەڵ دوژمن... هتد، ئەو مانای راستى (صدق)ە، ئەوى دیکە راست گوتن (صدق القول)ە، خوا دەربارەى ئىسماعیل

دەفەرموى: ﴿ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴾ مەرىم، یانى: قسەى

راست بوو، بەئىنى راست بوو، بەلام لىردا كە دەفەرموى: ئەمرو (واتە: رۆژى قىامەت) راستان لە راستى خۆيان بەهرەمەند دەبن، مەبەست پى راستىبە بە مانای فراوان و تەواوى وشەى: (صدق)، ئەوئەش ئەوئەبە كە (صادقین) راستان لىردا مەبەست پى ئەوانەن كە بەندابەتیبى راستیان بو خوا كرده، بە دل وەك لە خوا ترساون، ئاوا لە هىچ شتىك نەترساون، وە وەك خوايان خۆشویستو، هىچ كەس و هىچ شتىكیان ئاوا خۆشەوئەستو، وە هەر پشتیان بە خوا بەستو و بو خوا ملكەچبوون، خوايان بە گەورە گرتو و تا كۆتایى.

هەرودەها بە دواى پىغەمبەرى خوا ﷺ كەوتوون، وە بە شەرىعەتى خواوە پابەند بوون، بە رىك و راستى بە ساغى روالەت و پەنھانىان راست بوو، ئا ئەوانە لەو راستىبەى خۆيان بەهرەمەندن، چۆنەبەتیبە بەهرەمەندبوونەكەشيان

وئەبە كە دەفەرموى: ﴿ هُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾، چەند باغىكیان

هەن كە رووبارىان بەژىردا دەرو (خالدین فېها أبدا) ، بو هەمىشەبى تىياندا

دہمپننہ وہ۔ ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خواش لہوان رازیہو ئہوانیش لہ خوا رازیین، ہمیشہ خوا ﷺ رزمہندیی خوئی پیش دہخات، چونکہ دہبیئ ئینسان وابت کہ خوا لئی رازی بیئت، ئنجا خوا ﷺ ئہویش وای لی دہکات کہ لہ خوای خوئی رازی بیئ، تو دہبیئ کاریکی وابکہی خوا لیئت رازی بیئ، ئنجا دوایی وات مامہ لہ لہ گہ لدا دہکات، کہ تو لہ خوئی رازی بکا، دوایی زیاتر ئہوہ پروون دہکہینہوہ، لہ مہسہ لہ گرنگہکاندا، ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، خوا ﷺ دہفہرموی: ئا ئہوہ سہرکہوتن و بردنہوہی مہزنہ، ئہو بہہرمہندبوونہ لہو راستیہ، وہ شادبوونہ بہ خواو دیداری خواو، بہہشتہکانی خوا، ئہوہ بردنہوہو سہرکہوتنی گہورہیہ، ئہوہ بہ مراد گہیشتنی ہہرہ مہزنہ، لہ کوٹایی دا خوای بہرزو مہزن دہفہرموی: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ﴾، مولکی ئاسمانہکان و زہوی و ہہرچی تیئاندایہ ہہمووی خوا خاوندیہتی، ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، وہ خوا لہسہر ہہموو شتیئ بہتوانایہ، جگہ لہوہی کہ ئاسمانہکان و زہوی و ہہرچی تیئاندایہ، ہہمووی ہی خوایہو، لہ ژیر رکیضو حوکمرانیی دہستہلاتی خوادایہ، دیسان خوا لہسہر ہہموو شتیئ بہتوانایہ، لہ غہیری ئاسمانہکان و زہویشدا، ئہو بوون (وجود)ہ کہ دروستی کردوہ، لہسہر ہہموو شتیئ بہتوانایہ، کہ ہہر جوڑہ تہصہرروفیکی تیئدا بکات.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

چەند مەسەلە يەكى گىرنگ

مەسەلەى يەكەم: كە خوا دەفەرموئى: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ

قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ... ﴾، ھەندىك لە تويژەردەوانى

قورئان دەلئىن: ئەو لە دنيا دا بوو، بەلام راي راست ئەوويە، نەك ھەر راي راستر، بەلكو راي راست ئەوويە، كە ئەم وتويژەرى ھى قيامەتە، خواى پەروردگار ليرەدا بۆمان دىنيتەو، جا رەنگە يەككە بلى: خو خوا ﷺ جارئ قيامەتى نەھيئاو، چۆن وا دەفەرموئى و بە كىردارى رابردووش دەھيئىنى؟ وەلامەكەى ئەوويە: لەراستيدا كات (زمن) بۆ ئيمە دابەش دەبى بۆ سى حالت: رابردو (ماضى)، ئىستا (حال)، داھاتو (استقبال)، ئەو بۆ ئيمە وايە، بەلام بۆ خواى پەروردگار كات وا نىە، جارئ ئەگەر بە قوولئى سەرنجەدين (كا) بوونى ھەر نىەو شتىكى ئىعتىبارى و وھمى ئىنتىزاعىيە^(۱) ئەگەرنا زەمان بەماناى ھەبوو (موجود) بوونىكى سەربەخۆو راستەقىنەى ھەرنىە، ئەووى كە ھەيە دريژبوونەووى ماددەيە كە شوين (مكان) پىكدەھيئى، وە جوولئەى ماددەيە كە لە مېشكى ئيمەدا، پى دەلئىن: كات، ماددەيە كە دەجوولئى، ئىستا ئەگەر زەوى نەخولابايەو بە دەورى خويداو، بە دەورى رۆژدا، نە شەوو نە رۆژ پەيدا دەبوون، نە سال و وەرزەكان پەيدا دەبو ن.

نجا بەنسبەت خواى پەروردگارەو كە لە دەروەى كات و شوين (زمان و مكان)ە، چونكە خوا لەسەر عەرشى خويەتى، لە دەروەى دروستكراوەكانى خويەتى، بەو شىوويە كە بۆ خوا شايستەيە، بۆ خواى پەروردگار ئىستا و رابردو و داھاتو، وەك يەكن.

(۱) واتە: مرؤف بە خەيال و وھم كات (زمن) وەك ھەبوو (وجود)ىكى سەربەخۆ وينا دەكات، ئەگەرنا لەراستيدا لە جوولئەى ماددەو رابردو وەكان دايدەننى و بەرھەمى دىئى!

پاشان خوا ﷺ له شوینی دیکه شدا له قورئاندا که باسی بههشت دهکات، به رابردوو باسی دهکات و دهفه رموی: ﴿ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴾ النکور، واته: بههشت نزیك خرایه وه، یان رازی نرایه وه بو پاریزکاران، یاخود دهفه رموی: ﴿ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴾ الشعراء، واته: وه دۆزهخ هیندرایه دهری و بهرجهسته کرا بو سه رگهردانان، دیسان به رابردوو دهیفه رموی، له بهرئه وه که خوا ئه وهنده بهسه ر ئه و شتانه دا دسترپویشتوو و زاله، وهك چۆن جاری وا ههیه تۆ به ئینی شتیک به که سیك ددهی ده ئی: ئاخر ئایا ده بی؟! تۆش ده ئی: بوو، عه ره بیس ده ئین: (صار، صار) یانی: وا بزانه شته که بووه، یاخود یه کیك به ئینیك به که سیك ددهات، ده ئی: یانی ئه و شته م ددهیه؟ ده ئی: وا بزانه له گیرفانت دایه، خوای بی وینهش دیاره بهسه ر هه موو شتی کدا بالآدهسته، بویه به شیوهی رابردوو دهیه ئی، وهك ئه وهی که بووبی وایه.

ئنجا ئه وه که خوا دهفه رموی: وه یادبکه وه کاتیك خوا فه رموی: ئه ی عیسا کوری مه ریهم! ئایا تۆ به خه لکت گوتوه من و دایکم له جیاتی خوا بکه نه دوو په رستراو، ئه م په رسیاره وهك له مانا گشتیه که شدا باسمان کرد، بو سه رزه نشتکردنی نه صرانییه کان و بو سه رکو نه کردنیان وه بو به درۆ خستنه وه یانه، نهك په رسیارکردنی راسته قینه بی له عیسا ﷺ، چونکه په رسیارکردنی راسته قینه که واته: خوای زاناو په نهانزان ناگاداری لی ئی نه بووه، داخو عیسا ﷺ وایگوتوه، یان واینه گوتوه؟ شتی وانیه خوا ﷺ ده زانی عیسا ﷺ واینه گوتوه، به لکو نه صرانییه کان له خو وه ئه وه یان هه لبه ستوو، له راستیدا ئه صل و ریشه یه کی نیه، ئنجا په رسیاره کی دیکه لیره دا ده کری ئایا نه صرانییه کان که عیسا ﷺ وهك په رستراو ته ماشا ده که ن و ده یپه رستن و ده ئین: عیسا کوری خوایه، وهك له دهرسهکانی رابردودا له (التفسیر التبطیقی للکتاب المقدس^(۱)) له چه ند شوینی کدا هی نامان، ده ئین: عیسا خوایه، نهك هه ر بلین: په رستراو،

(۱) بروانه: ص ۲۰۷۴، که گوتوو یه تی:

(فإن الله واحد في ثلاثة أقانيم لكنهم جوهر واحد متساوون منذ الأزل والى الأبد...).

بەلكو دەلىن: بەشىكە لە خوا، بەلام ئايا بۇ مەرىمەش ھەروا دەلىن؟ ئەم ئايەتە وادەگەيەن، بەلام نەصرانىيەكان رەنگە نكوولئى لەو بەكن، ئىمەش لە وەلامدا دەلىن: نەصرانىيەكان دەلىن: مەرىمە دايكى خوا (أُمَّ إِلَهٍ) يە! ماناى وايە ئەويش ھەر خوايە (إِلَه) ە^(۱)، پاكىي و بەرزىي بۇ خوا.

پاشان ئىمە نەصرانىيەكان دەبىنين وەك چۆن پەيكەرى عيسا و وینەى عيسا لە پەرسىتگاكانيان و لە كەنىسەكانياندا ھەئدەواسن و كرنووشى بۇ دەبەن و گەورەى دەكەن و بە گەورەى دەگرن، بە ھەمان شىوہ وینە و پەيكەرى مەرىمەش ھەمان مامەئەى لەگەئدا دەكەن، كەواتە: ئەوہى خوا فەرموويەتى وايە، بە حەقىقەت ئەوان وەك دوو پەرسىترا و مامەئە لەگەئ عيسا و لەگەئ مەرىمەدا سەلامى خويان لى بى، دەكەن.

مەسەلەى دووہم: نىجا عيسا ﷺ وەلام دەداتەوہ، دەلى: ﴿ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا

يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، عيسا لە وەلامى پەرسىارەكەى خواى پەروەردگاردا كە دەزانى پەرسىار كەردنەكەى بۇ سەرزەنشكردن و سەركۆنەكردن و بەدرؤخستەنەوہى نەصرانىيەكانە، كە بە ھەئە عيسا و مەرىمەيان كەردوہ بە دوو پەرسىترا و، دەزانى خواى پەروەردگار دەيەوئ ئەوان سەرزەنشكردن بكات، نەك بىەوئ پەرسىارىك لەو بكات، كە ئايا ئەو شتە بوو، يان نەبووہ؟ ئەو شتەى گوتوہ، يان نەيگوتوہ؟ بۇيە عيسا ﷺ پيش ھەموو شتىك دەلى: پاكىي بۇ تۇ، ياخود تۇ بە پاك دەگرم^(۲).

(۱) ئەوان وشەى (إِلَه) بۇ خوا (اللہ) بەكاردينن، كە ئەوہ ھەئەيە، وەك پيشتر باسما كەردوہ.
(۲) (التَّسْبِيحُ تَنْزِيَهُ اللَّهِ تَعَالَى وَأَصْلُهُ الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُبْحَانَهُ، مَصْدَرٌ نَحْوُ غُضْرَانَ) وشەى (التَّسْبِيحُ) واتە: بە پاگرتنى خواى بەرز، خوا بە پاكدەگرم بە دوورى دەگرم، وە ئەصلى وشەى تەسبىح لە (سبح) ھوہ ھاتوہ، (سبح) برىتيە لە رۇيشتنى خيرا كە لىرەدا مەبەست پىي خيراىكردنە لە بەنداىەتى خودا، وە وشەى (سبحان) لە ريشەدا چاوكە وەك (غُضْرَانَ). كەواتە: (سبحان الله) واتە: من خوا بە پاك دەگرم.

ئنجبا دەفەرموی: ﴿ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، نالی نەمگوتو،

بەلام ئەو بە شیۆدیەکی دیکە نەفیەکە دەخاتە روو، دەلی: ﴿ مَا يَكُونُ لِي أَنْ ﴾

﴿ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ﴾، بۆم نیە شتیک بلیم کە هەق نەبی، بۆچی؟ چونکە

پینغەمبەرانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، ناگونجی شتی ناھەق بلین، بەتایبەتی

ناھەقی هیندە گەورە، چونکە ئامانج لە نارەنی پینغەمبەراندای بە پلەیی یەکەم ئەو

بوو کە خەلک فیروی بەندایەتیکردن بۆ خوا تەنیا خواپەرستەن و خوا بە یەک

گرتن (توحید) بکەن، ئنجبا بلین شتیکی وا بلین! ئەو شتیکی زۆر زۆر ناھەقە،

بۆیە عیسا عليه السلام دەلی: ناگونجی من شتی وا بلیم و شایستە نیە، واتە: لیرەدا عیسا

عليه السلام، ئەو قسەییە بە شیۆدیەک بەرپەرچ دەداتەو کە هەر رپی تیناچی، وە هەر

ناگونجی شتی وا گوتراپی و بگوتری، نەک هەر نەگوتراو، هەر رپی تیناچی

بگوتری.

مەسەلەیی سییەم: کە دەفەرموی: ﴿ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعْلَمُ مَا فِي ﴾

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴾، عیسا عليه السلام دیارە بە

خوای پەروردگار دەفەرموی: ئەگەر من ئەو قسەییەم گوتبی، ئەو تۆ زانیوتە،

واتە: مادام تۆ دەپرسی: ئایا وابوو یان وانەبوو؟ کە دیارە پرسیارکردنەکە

پرسیارکردنی راستەقینە نیە، کەواتە: دیارە ئەو مەسەلەییە لە زانیاری تۆدا

نیە، ئنجبا ئەی خوایە! مادام ئەو شتە لە زانیاری تۆدا نیە کەواتە: نیە، چونکە

هەر شتیک هەبی لە زانیاری خوادا هەییە، ئنجبا کە دەفەرموی، ﴿ تَعْلَمُ مَا فِي ﴾

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ﴾، تۆ دەزانی چی لە دلی مندا هەییە، لە دەروونی

مندا هەییە، لە پەنھانی مندا هەییە، بەلام من نازانم چی لە زاتی تۆدا هەییە،

وشەیی نەفس کە بۆ خوای پەروردگار بەکار دەھینری، واتایەکەیی غەیری ئەو دیە

کە بۆ ئینسان بەکار دەھینری، نەفسی ئینسان دیارە دروستکراویکی خوایە،

واتە: رووحی ئینسان، بەلام نەفسی خوا واتە: زاتی خوا، دوایی دەفەرموی:

﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾، بیگومان هه‌ر توؤی زانای په‌نهانه‌کان، واته: په‌نهان و نه‌پنیه‌کان توؤ زور زور پپیان زانای، هیج شتیکی نه‌پنیه‌کان له توؤ شیردراوه‌نیه.

زانایان سه‌بارت به وشه‌ی نه‌فس که فه‌رمووی: ﴿تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا

أَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِكَ﴾، به جه‌ند شیوه‌یه‌ک ته‌عبیران لی‌کردوه:

یه‌که‌م: ﴿تَعَلَّمْ مَا أَخْفَى وَلَا أَعْلَمْ مَا تُخْفِي﴾، واته: توؤ ده‌زانی من چی په‌نهان ده‌که‌م، به‌لام من نازانم توؤ چیت په‌نهان کرده، یان چی په‌نهان ده‌که‌ی! دووه‌م: ﴿تَعَلَّمْ مَا عِنْدِي وَلَا أَعْلَمْ مَا عِنْدَكَ﴾، واته: توؤ ده‌زانی چی له‌لای منه، به‌لام من نازانم چی له‌لای توؤیه!

سییه‌م: ﴿تَعَلَّمْ مَا فِي غَيْبِي وَلَا أَعْلَمْ مَا فِي غَيْبِكَ﴾، توؤ ده‌زانی چی له نه‌پنیه‌ی و په‌نهانی مندا هه‌یه، به‌لام من نازانم چی له نه‌پنیه‌ی و په‌نهانی توؤدا هه‌یه. چواره‌م: ﴿تَعَلَّمْ مَا كَانَ مِنِّي فِي الدُّنْيَا، وَلَا أَعْلَمْ مَا كَانَ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ﴾، توؤ ده‌زانی له دنیا‌دا چی له‌لای من هه‌بووه، به‌لام من نازانم له دواروؤژدا چی له‌لای توؤ هه‌یه.

پینجه‌م: ﴿تَعَلَّمْ مَا أَقُولُ وَأَفْعَلُ، وَلَا أَعْلَمْ مَا تَقُولُ وَتَفْعَلُ﴾، توؤ ده‌زانی من چی ده‌لیم و چی ده‌که‌م، به‌لام من نازانم توؤ چی ده‌فه‌رمووی و چی ده‌که‌ی.

ئنجا وشه‌ی نه‌فس لی‌رده‌دا مانای زاته، که‌واته: ﴿تَعَلَّمْ مَا فِي ذَاتِي وَلَا أَعْلَمْ مَا فِي ذَاتِكَ﴾، توؤ ده‌زانی ج له‌زاتی مندا هه‌یه، به‌لام من نازانم چی له زاتی بی وینیه‌ی توؤدا هه‌یه، نه‌ی په‌روه‌ردگار.

وشه‌ی ﴿عَلَّمَ﴾، پپشتریش باس‌مان کرد، صیغه موباله‌غه‌ی (عالم)ه، واته:

هه‌ره زانای، زور زانای، ﴿الْغُيُوبِ﴾، گووی (غیب)ه، (غیب)یش واته: په‌نهان، نادیار، که‌واته (غیوب)، واته: په‌نهانه‌کان، نادیاره‌کان.

مەسەلەى چوارەم: کە دەفەرموی: ﴿ مَا قَلَّتْ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا

اللَّهُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ﴾، عیسا ﷺ دەفەرموی: پێم نەگوتوون جگە لەوەی تۆ فەرمانت پیکردووم، واتە: جگە لەوەی کە تۆ فەرمانت پیکردووم، بیلێم، هیچی دیکەم پێ نەگوتوون، لە بواری ئەوەدا کە کێ بپەرستن، ئنجا ئایا ئەوەی کە خوا فەرمانی پیکردووە بیلێ: چیە؟! ﴿ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ﴾، ئەویش ئەوەبوو کە تۆ بە منت فەرموو، پێیان بلێم: خوا بپەرستن، پەروردگاری منیش و پەروردگاری خوشتانە، ئنجا ئەمە دوو شتی لیۆدەدەگیرێن:

۱) کەواتە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە موو، وە بە تۆز قائلێک لە فەرمانی خوا ﷻ لاندەن، هەرچی بپەرموون وەک دین، ئەوە دیارە وەحی خواوە فەرماشتی خواوە، نە هیچ شتێک لەوەی کە خوا پێی فەرموون، کەم دەکەن، نە لێی دەشارنەو، وە نە هیچ شتێک لەوەی کە خوا پێی فەرموون، زیاد دەکەن. ۲) ئەوەی کە لەم رێستە قورئانییە وەردەگیرێ، ئەوەیە نەصرانییەکان کە بەرنامە و بیروکەکەیان بریتییە لە سێ پەرستراویتی (تثلث)، ئەو سێکوچکە (ثالث)، شتیکی پووچ و بۆشە و هیچ بناغەییەکی نیە، ئەو حەقیقەتەش خۆی تاک و پاک جگە لێرە، لە سێ شوینی دیکەى قورئاندا، ئەوەندەى ئیستا لە یادمان بێ، فەرموویەتی کە عیسا ئاواى فەرموو:

یەگەم: لە سوورەتی (آل عمران) ئایەتی (۵۱) دا، عیسا ﷺ دەفەرموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ

رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: بێگومان خوا پەروردگاری منیش و ئیوێشە هەر ئەو بپەرستن، ئا ئەمە پێی راستە.

دوووم: لە سوورەتی (مریم) ئایەتی (۳۶) دا، عیسا ﷺ دەفەرموی: ﴿ وَإِنَّ اللَّهَ

رَبِّي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: وە بێگومان خوا پەروردگاری منیش و پەروردگاری ئیوێشە، ئەمە پێی راستە.

سێیەم: لە سوورەتی (الزخرف) ئایەتی (۶۴) دا، عیسا عليه السلام دەفەر موی: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ**

هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، واتە: بێگومان خوا ھەر خۆی پەروردگاری منیش و پەروردگاری ئێوھشە، ھەر ئێو بپەرستن، ئا ئێمە پێی راستە.

کەواتە: عیسا عليه السلام ئێو راستییە مەزنە، یەکتاپەرستی (توھیدی)، بە نەصرانییەکان گوتوو و پێی راگەیان دوون، بەلام ئێوان لاینداو و عیسیان وەك پەرسترا و مامە ئێ لەگە ئدا کردو، وە ئێو ھە ئو پێستەیان ھیچ بە لگە یەك پشتراستی ناکاتەو، بە لکو شتیکە لە گیرفانی خۆیان دەریانھێناو و وەکو پێشینانیش دەلین: (مالی قەلب سەر بە خاوەنیەتی) چونکە عیسا عليه السلام لە ھەرسێ شوپنەکان {واتە: لە سوورەتەکانی: (آل عمران و مریم و الزخرف) دا} دا کوکی دەکات و جەخت

دەکاتەو لە سەر پەروردگاریتیی خوا، بۆ خۆی و، بۆ ئێوان: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي**

وَ رَّبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾، بۆچی؟ چونکە نەصرانییەکان پێیانوا یە عیسا پەروردگارە لە گە ل خواداو، دایکیشی بەشی ھە یە لە پەروردگاریتیی و لە پەرستراو یتیی دا، بۆ یە عیسا عليه السلام لەو شوپنە دا کە خوا ئێو بە سەرھاتە ی باس دەکات، لە سوورەتەکانی (آل عمران و مریم و الزخرف) دا، زۆر جەخت دەکاتەو لە سەر ئێو، کە ھەر خوا پەرسترا و پەروردگارە، پەروردگاریش سە یید و خاوەن و گە وریە، وە بە دیھنەر و مشوورگیرو پەرسترا و ھەر خوا یە، وە ھەموو ئێو شتانە ی خۆیشی و ھە لکە کە ش، ھە ی خا و، بۆ یە دەبێ ھەر ئێو بە ندایە تیی بۆ بکری.

مەسە لە ی پێنجەم: کە دەفەر موی: ﴿ **وَ كُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا**

تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، عیسا عليه السلام بە خا و ی پەروردگار دەفەر موی: وە من بە سەر یانە وە چا و دیرو بووم، ھە تا لە

نیویاندا بووم، یانی: که لەنیو نەصرانییەکاندا بووم، ئاگام لییان بوو، یەکتایی تۆ خوا بە یەگرتنم پی راگەیاندن، وە ئاگام لییان بوو که لاندەدن و لە غەیری تۆ نەپەرستن، ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ﴾، ئنجا کاتیك منت وەرگرتو بەرزتکردمەووە بو ئاسمان، هەر تۆ بەسەریانەووە چاودیر بووی، ﴿ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾، وە تۆ لەسەر هەموو شتیک چاودیری و ئاگاداری و ئامادە، واتە: تا لە دنیا بووم و لە زیاندا بووم ئاگام لییان بوو، بەلام پاش وەفاتم، تۆ بوخۆت دەزانی چییان کردووە! تۆ چاودیریان بووی، ئنجا رستە: ﴿ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي ﴾، هەندیک لە زانیانی ئیسلام گوتویانە: ئەمە ئەو دەگەینەنی که عیسا عليه السلام خوا مراندووویەتی و دوایی جەستەگەیی بەرز کردۆتەووە، که دیارە ئیمە لە سوورەتی (آل عمران) ئایەتی ژمارە (۵۵) دا، وە لە سوورەتی (النساء) ئایەتەکانی ژمارە: (۱۵۶ و ۱۵۷) دا، لە بەرگی دووهم و سییەمی ئەم تەفسیرەدا بە تەفصیل باسی ئەوەمان کرد، بو وینە: لە سوورەتی (آل عمران) دا که خوا دەفەرمووی: ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾، واتە: کاتیك خوا ﷻ فەرمووی: ئەی عیسا! من تۆ وەفات پێدەکەم، وە بو لای خۆم بەرزت دەکەمەووە، وە لەوانە ی بیبروان پاکت دەکەمەووە، لە ویدا بە تەفصیل باسمان کردووە، که لیردا (مُتَوَفِّيكَ) (آي: آخِذْكَ كَامِلًا) بە تەواویی وەرت دەگرم، نەك دەتەرینم، خوا نەیفەرموووە: (مُؤَيِّتُكَ) دەتەرینم، وە لە هەموو شوینەکاندا خوای پەرودرگار بو ئەو حالە ی عیسا بەس وشە ی وەفات ی بەکارهیناوە، بەلام لە شوینی دیکەدا وشە ی (أَمَات) و (يَمِيت) ی بەکارهیناوە، ﴿ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ ۗ ﴾، البقرة، ﴿ يُحْيِيهِ وَيَمِيتُهُ ۗ ﴾، البقرة، ﴿ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴾، الشعراء، چونکه مراندن ئەووە دیارە، بەلام

وفات پیکردن، ہم بہ مانای مراندن دئی، ہم بہ مانای ئہوہش دئی کہ شتیک بہتہواوی و ہرگری و مہرج نیہ بیمرینی، بہ لگمان لہسہر ئہوہ چیہ؟ بہ لگمان

ئہو ئایہتہی سوورہتی (الزمر) ۵، خوا دہفہرموی: ﴿ **اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ**

مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيم_Sِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ

الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿ ۴۲ ﴾،

واتہ: خوا نہفسہکان وفات پیدہکات لہ کاتی مردنیاندا، وہ ئہوانہش کہ نہمردبن لہ کاتی خہوتنیاندا... کہواتہ: دیارہ وفاتکردنی کاتی خہوتن و وفاتکردنی کاتی مردنیش ہئیہ، وفاتکردنی کاتی مردن، یانی: خوا ئہو کہسہ دہمیرینی، رووحہکہی بہتہواوی و ہرگری، کہواتہ: ئینسانی خہوتوش خوا رووحہکہی و ہرگری کہ نہشمردوہ، واتہ: دہگونجی بہبی مردنیش خوی پہرہردگار رووحی ئینسان و ہرگری، بہ لام دیارہ ئہو و ہرگرتن (وفات) ہ بہتہواوی نیہ، بؤیہش پیغہمبہری خوا فہرموویہتی: ﴿ **النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ** ﴾ ﴿ **أَخْرَجَهُ** **الْبَيْهَقِيُّ فِي شَعْبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم: (۴۷۴۵)، وَالِدِيلَمِيِّ بِرَقْم: (۶۹۰۷)، وَصَحَّحَهُ** **الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (۱۰۸۷)** ﴾، واتہ: نوستن برای مردنہ!

ئجنا لہویدا کہ دہفہرموی: ﴿ **إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَىٰ ابْنِي مَرْيَمَ لَا تَتَّخِذْ مِنَ الذَّلِيلِ وَرَافِعَكَ**

إِلَىٰ ﴿، ئہی عیسا! من ورت دہگرم بہ تہواوی و بؤ لای خؤم بہرزت دہکہمہوہ،

دیارہ رووحہکان ہموویان دہچنہوہ بؤ لای خوا، ئہو شوینہی کہ خوا دہیہوی، کہواتہ: لیردا کہ بہتایبہت بہ عیسا عليه السلام دہفہرموی: بؤ لای خؤم بہرزت دہکہمہوہ، واتہ بہ رووح و جہستہوہ بہرزت دہکہمہوہ، ئہگہرنا ہیچ جیاوازیہک لہ نیوان کافرو مسولماندا نیہو رووحہکہیان ہہر بؤ لای خوا بہرز دہبیٹہوہ، بؤ لای ئہو شوینہی کہ خوا دہیہوی، کہ ئہگہر مہبہست ئہوہبی: ئہی عیسا دہمیرینم و رووحہکات بؤ لای خؤم ہلڈہکیشم، ئہوہ ہیچ جیاوازیہک نیہ لہ

نیوان عیسا و غہیری عیسا، کہواتہ: لیردا ﴿ **إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعَكَ إِلَىٰ** ﴿،

یانی: بہ جہستہوہ رووحہوہ، ورت دہگرم و بؤ لای خؤم بہرزت دہکہمہوہ، وہ

ئێستا عیسا ﷺ له ئاسمانه، وهك له فهرموودهی سهحیحی پێغه مبه ریش ﷺ دا هاتوه، وه له سوورتهی (النساء) دا كه بهرگی سییه می ئەم تەفسیرهیه، به تهفصیل باس مان كرده، لهو ئایه تانه دا كه خوا باسی جووله كه كان دهكاتو

ده فه رموئ: ﴿ وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا

قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَالُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِن سُبِّهَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَالُوهُ

يَقِينًا ﴿۱۵۷﴾ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۸﴾ ، واته: به هوی

كوفریانه وهو به هوی ئەو قسه و بوختانه یانه وه كه بۆ مه رپه میان كرد، (كه گوتیان: مه رپه م عیسا ی به شیوه یه کی ناشه رعیی بووه، واته: زۆله)، وه ئەو قسه یان كه گوتیان: ئیمه عیسا ی كور ی مه رپه می پێغه مبه ری خوامان كوشتوه، (دوایی خوا به درۆیان ده خاته وه ده فه رموئ): وه نه كوشتوو یانه وه نه هه لیشیان واسیوه، به لكو وینه ی عیسا یان بۆ برا سه ر یه كێکی دیکه و، ئەویان له حیاتی عیسا هه لئاسی و كوشتیان... دوایی ده رباره ی عیسا ده فه رموئ: ﴿ بَل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۸﴾ النساء، واته: به لكو خوا بۆ لای خو ی به رزی

كرده وه، واته: به رووح و جهسته وه، بۆ لای خو ی به رزی كردۆته وه.

دیاره له بهرگی سییه م دا به تهفصیل باسی چۆنیه تی به رزكرانه وه ی عیسا مان كرده، وه له ئینجیلی به رنابادا هینا ومانه، هه روه ها زانایانی ئیسلام چۆن ئەو ئایه ته یان تەفسیر كرده؟ هینا ومانه، بۆیه لی ره نایه ی نین.

مه سه له ی شه شه م: كه ده فه رموئ: ﴿ إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۵۹﴾ ، ئەگه ر سزایان بده ی، ئازاریان بده ی، ئە ی خوا یه! ئەوانه بهنده ی تۆن، له سه ر ئەوه سزایان دده ی كه منیان په رسته وه دایکیمان په رسته وه،

ئەوه بهنده ی خو تهن، كه سزایان دده ی، هه قی خو ته، ﴿ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾، وە ئەگەر لىيان ببوورى، بىگومان تۆى زالى كاربه جى، هەندىك

لە زاناين گوتوويانە: چۆن عيسا عليه السلام لىردە دەفەرموى: ﴿ **وَإِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ** ﴾، ئايا دەگونجى خوا لە كەسىك ببوورى، كە عيسا بە كورى خواو بە پەرستراو دادەنى و مەرىم دەپەرستى؟ لە وەلامدا دەلىين: نەخىر، عيسا مەبەستى شتىكى دىكەيە، جارى ئەم ئايەتە ئەو دەگەيەنى كە: ئەگەر بە هوى كوفرەكەيانەو سزايان بەدى، ئەو بەندەى خۆتن، وە ئەگەر پاش تۆبەكردنيان لەو كوفرە (هەر لە دنيا) لىيان ببوورى، ئەو تۆ زال و كاربه جى، ئەو ماناكەيەتى، ئەدى بۆجى

عيسا عليه السلام دەفەرموى: ﴿ **وَإِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ** ﴾، لىردە مەبەست دەرخستنى رەهايى ويستى خوايە، نەك ئەو كە خوا لىيان دەبوورى، مەبەست ئەو دەيە كە خوايە! تۆ هەر جى بە هوى دىكەى، ويستى تۆ رەها (مطلق)ەو، هىچ سنوورىكى نىە، دەتوانى سزايان بەدى لەسەر كوفرەكەيان، وە دەشتوانى لىيان بوورى، ديارە لىبوردنى تۆش بە حىساب و كىتابە، بۆيە لىيان دەبوورى لەبەرئەو دەى وازيان هىناو لە كوفرو شىرك، ئەگەرنا هەر كەسىك واز لە كوفرو شىرك نەهينى، خوا لىي نابوورى، كەواتە: لىردە تەنيا مەبەست ئەو دەيە كە رەهايى ويستى خوامان بۆ دەربخات، ئەگەرنا لە شوينى دىكەدا خواى كاربه جى

فەرموويەتى: ﴿ **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** ...

﴿ ۴۸ ﴾ النساء، واتە: خوا لەو نابوورى هاوبەشى بۆ پەيدا بكرى، بەلام جگە لەو خوا لە هەر كەسىك يان لە هەر شتىك بىهوى دەبوورى، ئنجا لەبارەى ئەم ئايەتەو، ئەم فەرموودەيە هەيە: ﴿ **عَنْ أَبِي ذَرِّيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ**

اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَرَأَ آيَةَ حَتَّى أَصْبَحَ يَرْكَعُ بِهَا وَيَسْجُدُ بِهَا: ﴿ **إِنْ تَعَدَّ بِهِمْ**

فَأَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَعَفَّرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، فَلَمَّا أَصْبَحَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَمْ تَزَلْ تَقْرَأُ هَذِهِ آيَةَ حَتَّى أَصْبَحْتَ، تَرْكَعُ بِهَا وَتَسْجُدُ بِهَا، قَالَ: إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ الشَّفَاعَةَ لِأُمَّتِي فَأَعْطَانِيهَا وَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لِمَنْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئًا ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۱۳۶۶)﴾، قال الشيخ شعيب الأرنؤوط:

إِسْنَادَهُ حَسَنٌ { ئەبو زەر خوا لیبی رازی بی، دەلی پیغمبەری خوا ﷺ هەتا رۆژ بوووه شەونویژی کرد، یەك ئایەتی دەخویند، ئایەتەكەى دەخویند چەندان جار دووبارەى دەكردهوه، دووبارەى دەكردهوه، دوایى دەچووہ ركووع، وه دەچووہ سهجده، دووبارە هەلدهستایهوه، له ركاتەكانى دیکهشدا هەر ئەو ئایەتەى دەخویند، ئەویش ئەمەیه: ﴿ **إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ**

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەگەر سزایان بەدى، بەندى خۆتن و ئەگەر لێشیان ببوورى تۆ زال و کاربەجیی، (یانى: پیغمبەر ﷺ له شەو نوێزهکانیدا جا سهعاتیک بووه، دوو سهعات بووه، چەند بووه، هەر ئەو ئایەتەى خویندوه، له هەموو ركاتەکاندا)، کاتیک بهیانی کردهوه، گوتم: ئەى پیغمبەرى خوا! ﷺ تۆ ئەم ئایەتەت دەخویندوه، هەتا بهیانیت کردهوه، هەر دواى خویندى ئایەتە كە تۆ ركووعت دەبردو سهجدهت دەبرد، واتە: تەنیا ئەو ئایەتەت دەخویند له دواى سوورەتى فاتیحە، پیغمبەر ﷺ فەرموى: من داوام له پەروردگارى زال و مەزەم کرد، كە رینگام بدات تەكا بۆ ئۆممەتەكەم بکەم و داواى لیبوردنیان بۆ بکەم له قیامەت، خواى پەروردگارىش ئەو هەقەى پیدام كە من بۆم هەیه له قیامەت داوا بۆ ئۆممەتەكەم بکەم، وه ئەو شەفاعەتەى من ئەگەر خوا بیهوى به نسیب هەر كەسێك دەبى، كە هیچ شتێك نەكاتە هاوبەشى خوا، (واتە: به نسیب هەموو ئیمانداران دەبى، مادام تووشى شیركى گهوره نەبووبن).

هەر وهها دهشگونجی مەبهست له پرستەى: ﴿ **إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ**

لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾، ئەو دەبى كە به رحمةت و لیبوردنى فراوان و بیسنوورى خوا ئومیدەواریان بکاتو، تەماعى لیبوردنیان و بەربى، ئەگەر دەست له کوفرو شیركەكەیان هەلگرن و بگهڕینهوه بۆ لای خوا!

مەسهلهى حەوتەم: كە دەفەرموى: ﴿ **قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمَ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ**

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿﴾، خوی پەروردگار دوی ئہو وتووئژہ لہگہل عیسادا، رایگہیانند: ئہم رۆژہ ئہو رۆژہیہ کہ راستان لہ راستی خویان بہہرمہند دہبن، چہند بہہشتیکیان ہن، چہند باغیکیان ہن پرووباریان بہژیردا دہرؤن، بہ ہمیشہیی تیئاندا دہمیننہوہ، خوا لہوان رازیہ، ئہوانیش لہ خوا رازیین، وہ ئہوہش بردنہوہی مہزنہ.

ئہوہی لیئردا پیویستہ باسبکری، ئہوہیہ کہ خوا دہفہرموی: ﴿يَوْمَ يَنْفَعُ

الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ﴿﴾، ئہمپرو ئہو رۆژہیہ کہ راستان لہ راستی خویان بہہرمہند دہبن، وشہی (صادق) ئہوہ نیہ کہ تہنیا قسہی راست بی و زمانی راست بی، بہلکو دہبی دلئی راست بی، قسہی راست بی، کردہوہی راست بی، لہگہل خوی راست بی، لہگہل خہلکی راست بی، لہگہل خواش راست بی، پہنہانی راست بی، ناشکرای راست بی، لہگہل دوست راست بی، لہگہل دوزمن راست بی، راستی (صدق)یش ئہوہیہ کہ ئہو قسہیہی ئینسان دہیکات، لہ دلئیشی دابی، وہ کردہوشی پی بکات، وہ پروالہتو پہنہانی وہک یہک بی، ناشکراشہ کہ کاتی ئینسان لہگہل خوادا راست دہبی، واتہ بہندہیہکی ریکو راستی خوا دہبی، وہ شوئیکہوتووہیہکی ریکو راستی پیغہمبہر ﷺ دہبی، وہ پابہندیکی ریکو راستی شہریعہتو قورئان و سوننہت دہبی، ئینسان ئہگہر لہگہل خوادا راست بوو، لہگہل پیغہمبہردا ﷺ، لہگہل ئیسلام دا، لہگہل شہریعہتدا راست بوو، ئہوکاتہ لہگہل خہلکیشدا راست دہبی، پیچ و پہنای نابی قورئو گری و درؤو دہلہسہی نابی، پروالہتو ناشکرای پیچہوانہی یہکدی نابی، قسہو کردہوہ، یاخود قسہی زارو دلئی لہ یہک جیا نابن.

کہ دہفہرموی: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، لہ قورئاندا ہمیشہ رہزامہندیی

خوا پیش خراوہ، خوا لہوان رازیہو، ئہوانیش لہ خوا رازین، بوچی؟ چونکہ دہبی ئینسان بوخوی پیشی وابی کہ خوا لیی رازی بی، شایستہی ئہوہبی خوا لیی رازی بی، ئنجا دویی خوی پەروردگار ئہویش لہ خوی رازی دہکات، خوا بہ چی لہ ئیمہ رازی دہبی؟ بہگشتی بہ یہک شت، ئہویش ئہوہیہ دہفہرموی:

﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة، واتە: ئیسلامم بە دین، بە بەرنامە بۆ پەسەندکردن، ھەر کەسێک بەدوای ئەو بەرنامە پەسەندکراوە بکەوێ، کە خوا لێی رازییە، کە ئیسلامە، خواش لێی رازی دەبێ، ئەو ئیسلامەش دیارە ئیمان و عەقیدەو، عیبادەت و تەقواو، حوکم و سیاسەت و ھەموو پەھەندو لایەنەکانی ژیان دەگرێتەو، ھەر کەسێک بەدوای بەرنامە پەسەندکراوەکەى خوا، ئەو بەرنامەییەى کە خوا لێی رازییە، بکەوێ، خوا لێی رازی دەبێ، ھەر کەسێکیش لە دنیا دا وایکرد، خوا لێی رازی بێ، لە قیامەتدا خواى پەروردگار ئەو لە خوێ رازی دەکات، بەلکو من دەلێم ھەر لە دنیا شدا رازیبوونی خوا لە ژیاى ئینساندا دەر دەکەوێ، وە رازیبوونی ئینسانیش لە خوا، دەر دەکەوێ، ئەویش ئەوھێ کە ئەھلى تەھەووف و عیرفان، دەلێن: بەرزترین مەقامی مامەئەى ئینسان لەگەل خوادا، ئەوھێ کە لە خوا رازی بێ، بەئێ پلە رازیبوون (مقام الرضا) بەرزترین پلە، ئەویش ئەوھێ بە جۆرێک بى کە: خوا ھەر شتیکت بەسەربینىو، ھەر چۆنیکت مامەئە لەگەلدا بکات، رازی بى و لە خوا توورە نەبى، گلەبیت نەبى، لە دلدا گلەبیت نەبى، ئەگەرنا ھونەر نیە بە زمان دەرینەبى، بەلام دلت پربى لە گلەبى و پەخنە لە خواى پەروردگار و کاربەجى!! بەلکو دەبى بە دلش ھىچ پەخنە و گلەبى و گرژبەبەکت لەگەل خواى پەروردگاردا نەبى.

مەسەلەى ھەشتەم و کۆتایی: کە خوا دەفەرموى: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

﴿وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ مۆلکی ئاسمانەکان و زەوی و ھەرچی تێیاندا ھى خواى بەسەر ھەموو شتیکتا بە توانایە، کەواتە: عیساو مەریەم دوو بەندەى خاوان و لە سنووری مۆلکی خوادان، وە خاوەنى ھىچ شتیکت نین، تەنیا بەندەى خاوان، کەواتە: ئەى نەصرانیبەکان! ئێو بەھەلەدا چوون، وە ئەى بتپەرسەتەکان! ھەموو ئەو شتانەى کە لە جیاتى خوا دەیانپەرسن، ھەموویان مۆلکی خاوان و، دروستکراوى خاوان و، بەندەى خاوان، ئەگەر فریشتەو جندو ئینسان بن، یاخود مۆلکی خاوان، ئەگەر شتەکان بن، وە

هەموویان خوا هیئاوونیه دی، کهواته: شایستهی پەرستەران نین، ئەو کهسه
بپەرستن خاوهنی هەموو شتیکه و بەدییهنهری هەموو شتیکه، پەروردگار و
مشوورگیڤری هەموو شتیکه، وه لهسهه هەموو شتیکیش بهتوانایه.
لیڕهشدا دینیه کۆتایی تەفسیری سوورەتی موبارەکی (المائدة).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دوا پێداچوونهوهی، شهوی : ۲۶ - رمضان - ۱۴۳۵ ک

بهرانبهه شهوی ۲۴/۲۵ - ته مووزی - ۲۰۱۲ ز

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

سهر چاوه كان

- (١) تفسير الطَّبْرِي الْمُسَمَّى جامع البيان في تأويل القرآن لأبي جَعْفَر محمد بن جرير الطَّبْرِي، تحقيق: هاني الحاج، عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية، ٢٠٠٤ القاهرة.
- (٢) المصباح المُنِير في تَهْذِيب تفسير ابن كثير للإمام الجليل عماد الدين أبي الفداء إسماعيل بن عُمَرَ بن كَثِير القرشي الدمشقي، إعداد جماعة مِنَ الْعُلَمَاء، بإشراف الشيخ صَفِي الرحمن المباركفوري، دار السلام، الطبعة الثانية (١٤٢١هـ - ٢٠٠٠م).
- (٣) التفسير الكبير أو مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ للإمام فَخْرُ الدِّينِ محمد بن عُمَرَ بن الحسين بن الحسن ابن علي التيمي البكري الرازي الشافعي، حَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عماد زكي البارودي المكتبة التوفيقية.
- (٤) الجامع لأحكام القرآن، تفسير القُرْطُبِي لأبي عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القُرْطُبِي، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية.
- (٥) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ لأبي بكر محمد بن عبدالله المعروف بابن العربي، راجع أصوله وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ محمد عبدالقادر عطا، الطبعة الأولى (١٤٠٨هـ - ١٩٨٨م).
- (٦) فتح القدير، الجامع بين فني الرواية و الدراية من علم التفسير (تفسير الشوكاني) تأليف: الإمام العلامة محمد بن علي بن محمد الشوكاني، تحقيق: عبدالرزاق المَهْدِي، دار الكتاب العربي، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).
- (٧) تفسير القاسمي الْمُسَمَّى محاسن التأويل، تأليف: علامة الشام محمد جمال الدين القاسمي، دار الفكر الطبعة الأولى (١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م).
- (٨) تفسير المراغي تأليف أحمد مصطفى المراغي، دار الفكر، بيروت.
- (٩) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المَنَان، تأليف: العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، تحقيق: عبدالرحمن بن معلا اللويحق مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى (١٤٢٠هـ - ١٩٩٩م).

- ۱۰) صفوة البيان لمعاني القرآن، تأليف: الشيخ حسين محمد مخلوف الطبعة الثالثة.
- ۱۱) صفوة التفاسير، تأليف: العلامة محمد بن علي الصابوني، مكتبة الهداية، أربيل/ العراق، الطبعة الأولى (۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م).
- ۱۲) تفسير القرآن الحكيم الشهير بـ (تفسير المنار) تأليف: محمد رشيد رضا، دار المعرفة، الطبعة الثالثة.
- ۱۳) الأساس في التفسير، تأليف: سعيد حوى، دار السلام، الطبعة الثانية (۱۴۰۹هـ - ۱۹۸۹م).
- ۱۴) في ظلال القرآن، تأليف: سيد قطب دار الشروق، الطبعة الشرعية الخامسة والعشرون (۱۴۱۷هـ - ۱۹۹۶م).
- ۱۵) التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج، تأليف: الأستاذ الدكتور وهبة الزحيلي، دار الفكر الطبعة الثالثة (۱۴۲۶هـ - ۲۰۰۵م).
- ۱۶) مفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، دار القلم، الطبعة الثالثة (۱۴۲۳هـ - ۲۰۰۲م).
- ۱۷) المعجم الوسيط، دار الدعوة، الطبعة الثانية.
- ۱۸) لباب النقول في أسباب النزول، للإمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي خَرَجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ عَبْد الرَّزَّاقُ الْمَهْدِيُّ، دار الكتاب العربي (۱۴۲۶هـ - ۲۰۰۶م)، (أسباب النزول) للنيسابوري.
- ۱۹) الموطأ للإمام مالك بن أنس برواية يحيى بن يحيى الليثي، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (۱۴۲۹هـ - ۲۰۰۸م)، (أسباب النزول) للواحيدي.
- ۲۰) المُسْنَدُ للإمام أحمد بن محمد بن حنبل، الناشر مؤسسة قرطبة، القاهرة، الأحاديث مذيبة بأحكام شعيب الأثؤوط عليها.
- ۲۱) صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م).
- ۲۲) صَحِيحُ مُسْلِمٍ للإمام الحافظ مسلم بن الحجاج النيسابوري، حقوق أصوله و خَرَجَ أَحَادِيثُهُ عَلَى الْكُتُبِ السِّتَةِ: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الثانية (۱۴۲۸هـ - ۲۰۰۷م).

- (٢٣) سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ لِلْإِمَامِ أَبِي دَاوُدَ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَشْعَثِ السَّجِسْتَانِيِّ، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٤) سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيْسَى بْنِ سُوْرَةَ التِّرْمِذِيِّ، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٥) سُنَنُ النَّسَائِيِّ لِلْإِمَامِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَحْمَدَ بْنِ شَعِيبِ بْنِ عَلِيِّ الشَّهْرِيبِيِّ (النَّسَائِيِّ)، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).
- (٢٦) سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ، لِلْإِمَامِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ يَزِيدِ الْقَزْوِينِيِّ الشَّهْرِيبِيِّ (ابْنُ مَاجَةَ)، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، مَكْتَبَةُ الْمَعَارِفِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م).
- (٢٧) سُنَنُ الدَّارِ قُطْنِيِّ، لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ عَلِيِّ بْنِ عُمَرَ الدَّارِ قُطْنِيِّ، تَحْقِيقُ: مَجْدِي بْنُ مَنصُورِ بْنِ سَيِّ الشُّوْرِيِّ، دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م).
- (٢٨) الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ النَّيْسَابُورِيِّ، تَحْقِيقُ: صَالِحُ اللَّحَامِ، دَارُ ابْنِ حَزْمٍ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٢٩) صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ لِلْإِمَامِ أَبِي حَاتِمِ مُحَمَّدِ بْنِ حِبَّانِ الْخُرَّاسَانِيِّ، تَحْقِيقُ: حَقُوقُ أَسْوَلُهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثُهُ: الدُّكْتُورُ الشَّيْخُ خَلِيلُ مَأْمُونِ شَيْحَا، دَارُ الْمَعْرِفَةِ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م).
- (٣٠) الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلْحَافِظِ أَبِي الْقَاسِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَحْمَدِ الطَّبْرَانِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَجَ أَحَادِيثَهُ حَمْدِي عَبْدِ الْمَجِيدِ السَّلْفِيِّ، مَكْتَبَةُ الْأَصَالَةِ وَالثَّرَاتِ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٣١هـ - ٢٠١٠م).
- (٣١) سُنَنُ الدَّارِمِيِّ لِلْإِمَامِ أَبُو مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ بَهْرَامِ الدَّارِمِيِّ، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ أَلْفَاظَهُ وَجَمَلَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهْرَسَهُ: الْأَسْتَاذُ الدُّكْتُورُ مَصْطَفَى دَيْبُ الْبَغَا، دَارُ الْمَصْطَفَى، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م).
- (٣٢) مَشْكَاتُ الْمَصَابِيحِ، تَأْلِيفُ: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَطِيبِ التَّبْرِيْزِيِّ، تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَلْبَانِيُّ، الْمَكْتَبَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).

- ٣٣) إرواء الغليل في تخريج أحاديث منار السبيل، تأليف: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م).
- ٣٤) السراج المنير في ترتيب أحاديث صحيح الجامع الصغير، للحافظ جلال الدين السيوطي، العلامة محمد ناصر الدين الألباني، رتبهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: عصام موسى هادي، دار الصديق، الطبعة الثانية (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م).
- ٣٥) السنن الكبرى تصنيف: الامام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: دكتور عبدالغفار سليمان البنداري، وسيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة الاولى (١٤١١هـ - ١٩٩١م).
- ٣٦) سلسلة الأحاديث الصحيحة، تأليف: مُحَمَّدُ ناصر الدين الألباني، رحمه الله، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، الطبعة الأولى.

نیوهرۆک

بابەت	لاپەرە
پێشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتی.	۳
پێشەکی ئەم بەرگە.	۷
پێناسەی سوورەتی (المائدة) و نیوهرۆکەکی .	۸
پێناسەی دەرسەکانی سوورەتی (المائدة).	۱۳
دەرسی یەكەم: نایەتەکانی (۱-۵) باسی پابەندیی بە گرتبەستەکانەو و پاراستنی دروشمەکانی خواپەرسستی و لە یەك جیاکردنەوێی حەلال و حەرام لە خواردن و ئاڤەت... .	۲۵
وہ لآمدانہوی دوو پرسیارو ئیشکال لەسەر رستەوی: (... لَا تُحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدَىٰ وَلَا أَلْقَائِيًّا وَلَا آمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ ...)...	۶۵
باسیک لەبارەوی سەربرین (ذبح)ی ژیاندارانەو.	۸۸
وردبونەوہ یەك لە رستەوی: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ ...)...	۱۰۲
وہ لآمی پرسیاریکی گرنگ.	۱۰۵
چوار رای زانایان لەبارەوی (بسم الله) کردنەوہ لەسەر نیچیر .	۱۱۷
باسیک لەبارەوی شیان و نەشیانی ئاڤەتی داوینپاکەو بە پیاوی داوینپیس .	۱۲۵
دەرسی دووہم: نایەتەکانی (۶-۷) باسی دەستنوێژو خوشۆردن و تەیەموم و حوکمەکانیان.	۱۴۴
کۆتا قسەم لەبارەوی دەستنوێژگرتنەوہ.	۱۹۲
مەسح لەسەر خوف و گۆرەویی.	۱۹۳
کورتە باسیک لەبارەوی (تەیەموم)ەوہ.	۲۰۳
چەند بەلگە یەك لەسەر رەوایی تەیەموم بۆ لا بردنی لەشپیسیی (جنابة) ..	۲۱۰
حیکمەتی دەستنوێژ و خوشۆردن و تەیەموم.	۲۲۴
دەرسی سێیەم: نایەتەکانی (۸-۱۲)، باسی فەرمانکردنی خوا ﷺ بە ئیمانداران کە شایەدی بە دادگەرانە بدەن و پارێزکار بن... .	۲۳۳

بابهت	لاپه ره
دهرسی چوارهم: ئایه ته کانی (۱۲ - ۱۴)، باسی ئەزمونی شکستخواردوی جووله که و نهصرانییه کان له بواری پابه ندیی به پهیمان دا.	۲۶۱
دهرسی پینجهم: ئایه ته کانی (۱۵ - ۱۹) بانگکردنی خوا ﷺ بۆ خاوهن کتیبه کان که برپا به پیغه مبهری کۆتایی بینن .	۲۹۷
چهند نمونه یه که له شارده وهی خاوهن کتیبه کان بۆ راستییه کان.	۳۱۳
پینج وهسفی گه وهه و گرنگی قورئان بۆ پیناسه کردنی.	۳۲۶
ئیشکالیک له سه ره پسته ی: (... نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ...) و وهلامدانه وهی.	۳۴۰
دهرسی شه شه م: ئایه ته کانی (۲۰ - ۲۶)، باسی به سه ره هاتی فه ره مان کردنی موسا ﷺ به گه له که ی که بچه شاریکه وه و سه ره پیچی کردنیان و سزاد رانیان.	۳۴۸
چوار چاکه و نیعمه تی گه وهی خوا بۆ گه لی موسا ﷺ.	۳۶۳
دهرسی سه وه ته م: ئایه ته کانی (۲۷ - ۳۱) به سه ره هاتی قابیل و هابیل.	۳۸۷
دهرسی هه شه ته م: ئایه ته کانی (۳۲ - ۳۴) باسی سزای کوشتنی به ناهه ق و سزای ریگری و تیکدانی ئاسایشی خه لک	۴۱۷
حه وت کورته باس له باره ی ئایه تی (... اِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ...) .	۴۳۱
رای زانیان له باره ی وه رگی ران و وه رنه گی رانی په شی مان بوونه وهی جه رده و ریگریان دا و چۆنیه تی مامه له له گه ل کردنیان له لایه ن ده وه له ته وه .	۴۴۳
دهرسی نو یه م: ئایه ته کانی (۳۵ - ۴۰) باسی پیناسه ی (تقوی) و (وسیله) و (جهاد) و سزای ده ستبیرین .	۴۴۹
باسیک له باره ی (وسیله) و (توسل) وه .	۴۶۵
رای خۆم له باره ی (وسیله) و (توسل) وه .	۴۸۲
باسیک له باره ی دزیی کردن و حوکی برینی دهستی دزه وه .	۴۹۳
دهرسی ده یه م: ئایه ته کانی (۴۱ - ۴۳) باسی ئاراسته کردنی خوا ﷺ بۆ پیغه مبهری خاتهم ﷺ که چۆن مامه له له گه ل جووله که وه دهغه له کان دا بکات؟.	۵۱۲
مانای ریشه یی وشه ی (فتنه) و مه به سه ته کانی.	۵۳۴
دهرسی یازده یه م: ئایه ته کانی (۴۴ - ۴۷) باسی ئەزمونی جووله که و نهصرانییه کان له بواری پابه ندیی یان به شه ریه ته تی خواداو حوکی حوکمرانییک که حوکم به شه ریه ته تی خوا ناکات.	۵۴۷

لاپهړه	بابه
۵۶۹	پای زانایان له باره یی حوکم پرائیکه وه که حوکم به شریعت ناکات.
۵۷۵	بیروړاو هلوئیستم له باره یی حوکمی که سییکه وه که حوکم به برنامه یی خوا ناکات.
۵۸۴	قسه یی هندیک له زانایان و چند فرموده یی که ... .
۵۹۲	درسی دوازه دیه م: نایه ته کانی (۴۸ - ۵۰)، باسی فرمان کړدی خوا به پیغه مبهری خاتمه که پابند بی قورئانه وه و لسی لانه دات له بواری دادوهری دا.
۶۱۷	درسی سیزده دیه م: نایه ته کانی (۵۱ - ۵۳)، باسی ریگرتنی خوا له پرواداران که جو له که و نه صرانیه کان به دوست بگرن و خستنه پرووی سه ره نجامی شوومی دلنه خو شانی نه هلی کوفر به دوست گر.
۶۳۱	چند خالیکی گرنګ درباری دوستایه تیبی گرتنی پرواداران له گهل کافران دا.
۶۴۴	درسی چوارده دیه م: نایه ته کانی (۵۴ - ۵۶)، باسی هله گه رانه وه له نیسلام و هینانی که ساینیکی شایسته بو پابندی له نیسلامه وه ... .
۶۵۸	هله وه هسته یی که م: مه دحیکی گه وری ناراسته وخوی (أبو بکر الصدیق).
۶۶۳	هله وه هسته یی دوهم: نه وانه یی که شایسته یی بووژاندنه وه یی نیسلامیان هیه ده بی خاوه نی شه ش سیفیت بن..
۶۶۷	پروونکرده وه یی چه مک و واتای خو شه ویستی بنده (عبد) بو خوا.
۶۷۲	به رپه رچدانه وه یی شیعیه له تیگه یشتنیکی هله یان دا .
۶۷۹	درسی پازده دیه م: نایه ته کانی (۵۷ - ۶۶)، باسی قه ده غه کړدی خوا له پرواداران که کافرانی گالته که به ناینه که یان به دوست بگرن، وه باسی هندیک سیفیه تی خراپی جو له که و ده غه له کان.
۶۹۹	باسیک له باره یی بانگدان و قامت کړده وه.
۷۲۲	ناماژیه که بو راست تیگه شتنی نه و وشانه یی وه سفی خویان پیده کړی.
۷۳۶	درسی شازده دیه م: نایه ته کانی (۶۷ - ۷۱) باسی نه وه که ده بی چون پیغه مبهری خاتمه و شوینکه وتوانی مامه له له گهل جو له که و خاوه کتیبه کان دا بکه ن؟
۷۵۱	هله وه شانده وه یی بوچوونیکی هله یی شیعیه له باره یی نایه تی (... یَنَّا يَا رَسُولَ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ...) ده وه.
۷۷۷	درسی حه قده دیه م: نایه ته کانی (۷۲ - ۷۶) باسی نه صرانیه کان و به رپه رچدانه وه یی نه فسانه کانیان به تابه یی سیکوچکه یی: (خوا، رولته، گیانی پیروز).

لاپهړه	بابته
۷۹۳	سې نافرهت که خوا ﷺ ودهی بۆ ناردوون پیغه مبهرن یان نا؟!
۷۹۸	دهرسی ههژدهیهم: نایهته کانی (۷۷-۸۶)، باسی هه لویستی جووله که و نهصرانییه کان له بهران بهر پیغه مبهری کۆتایی و ئیسلام دا، که جووله که به گشتی توندو که لله پره قو نهصرانیی نهرمن. . . .
۸۳۳	دهرسی نۆزدهیهم: نایهته کانی (۸۷-۸۹)، باسی پیگری له برواداران که شتی خوښ و سوو دبه خش له خویمان قهدهغه بکه و باسی سویند خواردن و که فارپه ته که ی .
۸۵۳	باسیک له باره ی سویند خواردن و که فارپه ته که یه وه .
۸۷۸	دهرسی بیستم: نایهته کانی (۹۰-۹۳)، باسی قهدهغه بوونی یه کجاره کیی مهیخویری و قومارکردن. . . .
۸۹۴	باسیک له باره ی شه راب و قوماره وه، له ههوت کورته خال دا. . .
۹۲۳	شیوازه کانی ده لاله تی ئه وه که شه راب و قومار قهدهغه ن.
۹۳۱	دهرسی بیست و یه که م: نایهته کانی (۹۴-۱۰۰)، باسی قهدهغه بوونی راووشکار له کاتی ئی حرام داو باسی دروشمه کانی خواو. . . .
۹۷۰	دوو هه لوهسته ی پیویست له بهران بهر نایه تی (... قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ...).
۹۷۶	دهرسی بیست و دووهم: نایهته کانی (۱۰۰-۱۰۴)، باسی بهر په رچدانه وه ی هه لویستی ئه فسانه یی هاوبهش بۆ خودا دانه ران له بواری قهدهغه کردنی بی به لگه دا.
۹۸۸	باسیک له باره ی ره وایی و ناره وایی پرسیار کردنه وه له شه ریهت دا.
۱۰۱۱	دهرسی بیست و سییه م: نایهته کانی (۱۰۵-۱۰۸)، باسی له خو وریا بوونی برواداران و باسی وه سیه تکردنی بابای ریوار له کاتی سه ره مه رگ دا.
۱۰۲۵	مانا لیکن دانه وه یه کی هه لئه .
۱۰۳۸	چه ند حوکیکی شه رعیی که له م نایه تانه ودرده گیرین.
۱۰۴۰	نایا ئه م نایه ته نه سخ کراوه ته وه؟!
۱۰۴۲	دهرسی بیست و چواره م: نایهته کانی (۱۰۹-۱۱۵)، باسی لیپرسینه وه ی خوا بۆ پیغه مبه ران و باسی گفتوگۆی خوا ﷺ له گه ل عیسای کوری مه ریه م ﷺ داو خستنه پرووی نیعمه ته کانی و، باسی داواکاریی هه وارییه کان بۆ دابه زاندنی سفره و خوانیک و. . . .
۱۰۶۳	باسی ده (۱۰) له موعجیزه کانی عیسا ﷺ.

بابەت	لاپەرە
دەرسی بیست و پینجەم: ئایەتەکانی (۱۱۶ - ۱۲۰) باسی دواندنی خوا عزّ وجلّ بۆ عیسا <small>عليه السلام</small> لە قیامت دا لەبارەى پەرستراى خۆى و دایكى لەلایەن نەصرانییەکانەو بەرئەتى عیسا <small>عليه السلام</small> لەو شیرك و کوفرەى نەصرانییەکان... .	۱۰۷۵
سەرچاوەکان.	۱۱۰۲
نیۆه رۆک.	۱۱۰۶

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net